

Anh
Hùng

Ngọc

Star

truyentall.vn

Mục lục

<u>Chương 1: Ngục Giam</u>	
<u>Chương 2: VòNg Tròn Nhỏ</u>	
<u>Chương 3: Anh HùNg</u>	
<u>Chương 4: Rắn Chín Đầu</u>	
<u>Chương 5: Tội Phạm Số 11</u>	
<u>Chương 6: Chìa Khóa Bay Lượn</u>	
<u>Chương 7: Phương Pháp Nhiệm Vụ</u>	
<u>Chương 8: Giải Đáp Nghi Vấn</u>	
<u>Chương 9: Thông Báo</u>	
<u>Chương 10: TrườNg Ngục Giam</u>	
<u>Chương 11: HoàNg Sa</u>	
<u>Chương 12: Danh Thiếp</u>	
<u>Chương 13: Thú Vương Phán Quan</u>	
<u>Chương 14: Sinh Ra</u>	
<u>Chương 15: Lưu Lạc</u>	
<u>Chương 16: Quan Sát</u>	
<u>Chương 17: Bảng Xếp Hạng</u>	
<u>Chương 18: Sinh Dục</u>	
<u>Chương 19: Thời Gian Chi Nhãn</u>	
<u>Chương 20: LộT XáC</u>	
<u>Chương 21: Hình Ảnh Kỳ Dị</u>	
<u>Chương 22: Lôi Thân</u>	
<u>Chương 23: Sự Thật</u>	
<u>Chương 24: TrườNg Thành Hoàn Tất</u>	
<u>Chương 25: Người Chơi</u>	
<u>Chương 26: ThoáNg Hiện Đột Kịch</u>	
<u>Chương 27: Ánh Mắt Cuối CùNg</u>	
<u>Chương 28: Sinh Mệnh Hiến Tế</u>	
<u>Chương 29: Vĩnh Viễn Không Có Bình Yên</u>	
<u>Chương 30: Niết PháP Lôi Mộ</u>	
<u>Chương 31: Nói Xấu</u>	
<u>Chương 32: Nhất Tâm Tứ Dụng</u>	
<u>Chương 33: Giết Người Lấy Trang Bị</u>	
<u>Chương 34: Truy Sát</u>	
<u>Chương 35: Lại Giết</u>	
<u>Chương 36: Đội Trưởng Vệ Binh</u>	
<u>Chương 37: Tuyên Án</u>	
<u>Chương 38: Điểm Phục Sinh</u>	
<u>Chương 39: Man Chuy Thiếu Chủ</u>	
<u>Chương 40: Kẻ Địch Mạnh Hơn</u>	
<u>Chương 41: Yêu Hầu Xuất Thế</u>	
<u>Chương 42: Sinh Linh Đồ Thán</u>	
<u>Chương 43: Công Kích Điểm Phục Sinh</u>	
<u>Chương 44: Nhân Lúc Cháy Nhà Đi Hôi Của</u>	
<u>Chương 45: Săn Giết Đội Trưởng Vệ Binh</u>	

Chương 46: Trại Chủ Man Liệt
Chương 47: Tinh Không Cự Thú
Chương 48: Chiến Lợi Phẩm
Chương 49: Mèo Trắng Nhỏ Lột Xác
Chương 50: Vạn Thú Vây Công
Chương 51: Thú Linh
Chương 52: Đại Phôi Đản
Chương 53: Thi Nhân
Chương 54: Lời Bình
Chương 55: Video Mới
Chương 56: Phương Xa
Chương 57: Người Đưa Đò
Chương 58: Truyền Thuyết Của Bạch Long Hồ
Chương 59: Đảo Nhỏ Kỳ Lạ
Chương 60: Thượng Cổ Bí Văn
Chương 61: Mặt Nhật Sứ Giả
Chương 62: Long Trì Nhạc
Chương 63: Chứng Sợ Nước Sâu
Chương 64: Yêu Có Rất Nhiều Loại, Xa Nhau Mới Có Thể Hiểu
Chương 65: Hai Giây Đồng Hồ
Chương 66: Bích Nguyệt Tinh Không
Chương 67: Lão Học Giả
Chương 68: Nhiệm Vụ Thế Giới
Chương 69: Chúng Thần Bí Cảnh
Chương 70: Chúng Thần Chi Tháp
Chương 71: Cấp Hai Mươi
Chương 72: Luyện Cấp
Chương 73: Tiến Hóa
Chương 74: Hình Thái Bán Thú Nhân
Chương 75: Diệu Dụng Của Thời Gian Chi Nhân
Chương 76: Trữ Vật Giới Chi Bá Vương Khế Ước
Chương 77: Mập Mạp Bị Gió Thổi Bay
Chương 78: Ma Kiếm Sĩ
Chương 79: Đại Lương Của Bộ Trang Sức Thực Nhân Hoa
Chương 80: Một Món Cuối Cùng
Chương 81: Nhìn Nhiều Một Chút, Sẽ Có Phát Hiện Mới
Chương 82: Cấp 25
Chương 83: Truy Tung Khứu Giác
Chương 84: Khô Lâu Tướng Quân
Chương 85: Vong Linh Pháp Sư
Chương 86: Vong Linh Phân Thân
Chương 87: Cơ Hội Cuối Cùng
Chương 88: Thủ Đoạn Dùng Hết
Chương 89: Một Chiêu Cuối Cùng
Chương 90: Trùng Kích Kỳ Lục Thế Giới
Chương 91: Lại Phá Kỳ Lục Thế Giới
Chương 92: Chú Hề
Chương 93: Ban Đêm Ở Hoa Viên Shary
Chương 94: Ngư Nhân Dạ Hành Giả
Chương 95: Slark

Chương 96: Âm Ảnh Chi Vũ
Chương 97: Phù Văn Sư
Chương 98: Khách Quý
Chương 99: Người Đấu Giá Thần Bí Sát Vách
Chương 100: Ngải Độc Bệnh Phù Văn
Chương 101: Cấm Ngôn Phù Văn
Chương 102: Ánh Mắt
Chương 103: Mỗi Ngày Uống Một Bình
Chương 104: Độc Cô Lãnh Tàng
Chương 105: Ra Khỏi Thành
Chương 106: Kích Đấu Man Liệt
Chương 107: Rống Giận Không Cam Lòng
Chương 108: Tử Vong
Chương 109: Liệt Chuy
Chương 110: Thi Hải
Chương 111: Truy Bộ
Chương 112: Ngoài Cửa Sổ
Chương 113: Dấu Chân Trong Sa Mạc
Chương 114: Hành Cước Thương Nhân
Chương 115: Lộ Thuốc
Chương 116: Nhật Ký Lữ Hành
Chương 117: Tìm Kiếm
Chương 118: Đại Lễ Thường Niên Thế Giới Thứ Hai
Chương 119: Di Tích Trong Sa Mạc
Chương 120: Sa Đạo Vương
Chương 121: Một Vạn Năm Trước Đây
Chương 122: Sa Mạc Cự Thạch
Chương 123: Thiên Phú Ngoại Lai
Chương 124: Lạc Đường
Chương 125: Được Đề Cử Giải Thưởng Người Mới Tốt Nhất
Chương 126: Tỷ Lệ Ứng Hộ
Chương 127: Ốc Đảo Bồ Công Anh Quý Dị
Chương 128: Cạnh Tranh Gây Cấn
Chương 129: Địa Cung
Chương 130: Tiến Hóa Lần Thứ Hai
Chương 131: Hàn Bảng Tướng Quân
Chương 132: Hai Hồ Tranh Đấu
Chương 133: Ngăn Cơn Sóng Dữ
Chương 134: Miếu Sát Là Thần
Chương 135: Vong Mệnh Thiên Nhai
Chương 136: Kiểm Kê Chiến Lợi Phẩm
Chương 137: Diệp Lam
Chương 138: Miếu Sát Cùng Lôi Thần
Chương 139: Hút Thuốc
Chương 140: Tôi Quang
Chương 141: Vũ Khí Cam
Chương 142: Tầng 40
Chương 143: Lộ Thuốc
Chương 144: Tinh Linh Thiếu Niên Đông Vũ
Chương 145: Vân Tứ Hải

Chương 146: Đặc Xá
Chương 147: Thăm Lại Chốn Xưa, Vật Đổi Sao Dời
Chương 148: Lại Đến Bạch Long Hồ
Chương 149: Bạch Long Vương Tinh Huyết
Chương 150: Lôi Thần Cùng Đào Phong
Chương 151: Tiến Hóa Long Tộc
Chương 152: Lại Là Lôi Thần
Chương 153: Bạch Long Hồ Kịch Biến
Chương 154: Khe Hở Phong Ấn
Chương 155: Dấu Chân Của Mặt Nhật Sứ Giả
Chương 156: Một Phút Đồng Hồ Trước Đó
Chương 157: Thuộc Tính Của Trang Bị Truyền Kỳ
Chương 158: Rời Đi, Là Vì Trở Về Mạnh Hơn
Chương 159: Hắc Sa Trấn
Chương 160: Pheles
Chương 161: Mục Tiêu Cấp 50
Chương 162: Cấp 50
Chương 163: Thức Tỉnh Chiến Hồn
Chương 164: Hợp Tác
Chương 165: Đào Phong Và Long Thứ
Chương 166: Bài Viết Phân Tích Trên Diễn Đàn
Chương 167: Hỏa Vũ
Chương 168: Tỷ Lệ Thành Công
Chương 169: Mười Vị Mỹ Nữ
Chương 170: Dòng Lũ Sắt Thép
Chương 171: Thi Độc Thịnh Yển
Chương 172: Thiếu Nữ Cầu Khẩn
Chương 173: Thương Vong Quy Mô Lớn
Chương 174: Em Vẫn Luôn Đang Nhìn Anh
Chương 175: Một Người Cuối Cùng
Chương 176: Người Ướp Lạnh
Chương 177: Không Kịp Trở Tay
Chương 178: Khẩn Cấp Tập Kết
Chương 179: Khốn Long Thăng Thiên
Chương 180: Đào Hoàng
Chương 181: Không Người Thương Vong
Chương 182: Tiếp Tục Không Từ Vong
Chương 183: Trì Trệ Không Tiến
Chương 184: Cạnh Tranh Cùng Hình Thái
Chương 185: Giảm Liền Hai Cấp
Chương 186: Thông Báo Vang Lên
Chương 187: Thời Khắc Lịch Sử Nhất
Chương 188: Thế Giới Sôi Trào
Chương 189: Tinh Thần
Chương 190: The Crucible
Chương 191: Bình Minh Của Anh Hùng
Chương 192: Cây Nấm Trên Đường
Chương 193: Anh Hùng Chưa Trưởng Thành
Chương 194: Đột Tập Trám Phù Văn
Chương 195: Thú Cưỡi

Chương 196: Luyện Thi
Chương 197: Ngựa Không Đầu
Chương 198: Sát Ý Của Phong Chí
Chương 199: Thân Ngoại Hóa Thân Ra Lò
Chương 200: Tiếng Ca Trong Ngục Giam
Chương 201: Con Mắt Thứ Ba
Chương 202: Bảo Tàng
Chương 203: Chiến Hồn Thứ Hai
Chương 204: Quảng Cáo
Chương 205: Video Tuyên Truyền
Chương 206: Đọc Diễn Văn
Chương 207: Kế Nhiệm Ngục Phách
Chương 208: Ngôi Sao Nhỏ Bé Nhất
Chương 209: Xông Vào Long Đô
Chương 210: Gặp Lại Tần Thời Vũ
Chương 211: Một Người, Một Tòa Thành. (1)
Chương 212: Một Người, Một Tòa Thành.(2)
Chương 213: Đếm Ngược 10 Giây
Chương 214: Sát Lục Chi Vương
Chương 215: Kẻ Thù Chung Của Thế Giới
Chương 216: Động Phá Vòng Vây Dài Dòng
Chương 217: Giành Giật Từng Giây
Chương 218: Đồng Sinh Cộng Tử
Chương 219: Không Được Động Anh Ấy
Chương 220: Tiểu Quân Quân
Chương 221: Một Phút Một Trăm Triệu
Chương 222: Sát Thần
Chương 223: Biến Số
Chương 224: Giải Thưởng Người Mới Tốt Nhất
Chương 225: Giải Thưởng Cá Nhân Tốt Nhất
Chương 226: Anh Chưa Bao Giờ Rời Đi
Chương 227: Nguyên Vọng
Chương 228: Sáng Tạo Chúng Tộc
Chương 229: Cứ Điểm
Chương 230: Thân Phận Của Lôi Thân
Chương 231: Thiết Tượng Cụ Thể Của Chiến Hồn Hoàn Mỹ
Chương 232: Hình Thức Tiểu Đội Ban Đầu
Chương 233: Toàn Bộ Tiến Vào
Chương 234: Thiên Thai Thành
Chương 235: Vô Danh Thị
Chương 236: Một Lần Nửa Tiến Hóa
Chương 237: Đưa Ra Thị Trường
Chương 238: Công Hội Khiêu Chiến
Chương 239: Sinh Mệnh Áo Nghĩa
Chương 240: Hắc Xà
Chương 241: Cố Nhân Gặp Lại
Chương 242: Ngăn Chặn Hắc Xà
Chương 243: Bóng Đen
Chương 244: Sinh Vật Quý Dị
Chương 245: Trở Lại Hoa Viên Shary

Chương 246: Điểm Then Chốt Của Công Hội Khiêu Chiến
Chương 247: Bellis
Chương 248: Thủ Đoạn Dùng Hết
Chương 249: Sáng Tạo Công Hội
Chương 250: Chỉ Cần Là Chỗ Có Gió, Sẽ Có Sét Kỳ Tung Bay
Chương 251: Tử Linh Phi Long - Visage
Chương 252: Hắc Lang Chi Trảo
Chương 253: Võ Vô Địch
Chương 254: Hắc Lang Đến
Chương 255: Hù Dọa
Chương 256: Sa Vương - Crixalis
Chương 257: Bão Cát Bụi
Chương 258: Đền Tiền
Chương 259: Linh Hồn Tự Khúc
Chương 260: Khiêu Chiến Chuyển Chức
Chương 261: Tứ Tướng Lăng Mộ
Chương 262: Xin Không Nên Từ Bỏ
Chương 263: Chuyển Chức
Chương 264: Thẻ Kim Cương Tím
Chương 265: Địa Long Cốc
Chương 266: Dây Cương Địa Hành Long
Chương 267: Lạc Lạc Nhiệm
Chương 268: Sào Huyết Của Hắc Lang
Chương 269: Cái Chết Của Hắc Lang
Chương 270: Quỷ Phủ
Chương 271: Thời Kỳ Tăng Lên Thực Lực
Chương 272: Kỵ Sĩ
Chương 273: Buổi Sáng Như Đã Từng Quen Biết
Chương 274: Giáo Đường
Chương 275: Tiến Vào Địa Long Cốc
Chương 276: Long Huyết Vũ Cơ Và Địa Hành Long
Chương 277: Tốc Long Trọng Thương
Chương 278: Tấn Mãnh Long Biến Dị
Chương 279: Tiến Công Quần Long
Chương 280: Thú Cưỡi Hoàn Mỹ
Chương 281: Dấu Chân Khiếp Sợ Thế Giới
Chương 282: Suy Nghĩ Lớn Mật
Chương 283: Đêm Mưa Miếu Đồ
Chương 284: Thiên Ma Tiểu Thần Long
Chương 285: Mỹ Nhân Ngư
Chương 286: Cảm Giác Tồn Tại Thoải Mái
Chương 287: Ra Khơi
Chương 288: Nước Mắt Nhân Ngư
Chương 289: Pho Tượng Vĩnh Hằng
Chương 290: Lãnh Địa Thứ Ba
Chương 291: Mãng Xà
Chương 292: Trái Tim Thứ Hai
Chương 293: Kính Bảo Hộ Của Oswald
Chương 294: Cạnh Tranh Vô Hình
Chương 295: Rình Coi

Chương 296: Thiết Kế Hãm Hại
Chương 297: Giọt Máu Mãng Xà
Chương 298: Tốc Phán Tốc Quyết
Chương 299: Chuẩn Bị
Chương 300: Lai Lịch Của Sinh Vật Quý Dị
Chương 301: Quyết Định Quan Trọng Của Đạo Phong
Chương 302: Thế Giới Tan Nát Cối Lòng, Đạo Phong Ẩn Lui
Chương 303: Nước Thuốc Thăng Cấp
Chương 304: Anh Hùng Xuất Hiện Lớp Lớp
Chương 305: Tù Trưởng Bán Thú Nhân
Chương 306: Kính Đoạn
Chương 307: Phân Thân Và Hóa Thân Chiến Đấu
Chương 308: Thăng Cấp Hóa Thân
Chương 309: Sĩ Đồ Và Tích Dương
Chương 310: Sáng Tạo Đoàn Đội Hạch Tâm
Chương 311: Gặp Lại Kính Đoạn
Chương 312: Xung Phong Phá ẨN Thân
Chương 313: Kỹ Năng Cường Chế
Chương 314: Một Lần Chiến Đấu Kinh Điển Nhất Của Hoàng Dật
Chương 315: Đệ Nhất Cao Thủ Tiểu Học Bạch Tháp
Chương 316: Thế Giới Hai Người Hương Diễm
Chương 317: Kế Hoạch Của Hai Bên
Chương 318: Tinh Thần Thạch
Chương 319: Đại Náo Bộ Lạc
Chương 320: Hầm Ngầm
Chương 321: Âm Thanh Quý Dị Dưới Hầm Ngầm
Chương 322: Lần Thứ Tư Tiến Hóa
Chương 323: Vô Nhãn Ma
Chương 324: Không Chừa Lại Một Ai
Chương 325: Gió Thổi Có Nghiêng
Chương 326: Giết Thống Lĩnh Bán Thú Nhân
Chương 327: Thù Hận Của Lưu Oanh
Chương 328: Quý Vân Chi Ngử
Chương 329: Một Người Cuối Cùng
Chương 330: Tinh Điện Liên Tiếp
Chương 331: Một Lần Thương Tổn Cao Nhất Trong Lịch Sử
Chương 332: Linh Hồn Chạy Trốn
Chương 333: Tế Đàn Truyền Tống
Chương 334: Miếu Thờ Tượng Thần
Chương 335: Thời Đại Của Đại Hàng Hải
Chương 336: Nước Thuốc Miếu Sát
Chương 337: LệNh Truy Sát
Chương 338: Phong Quá Vô Ngân
Chương 339: Thiên Mạc Sát Cơ
Chương 340: Đối Thoại Từ Xa
Chương 341: Đánh Chết Thủ Lĩnh
Chương 342: Bàn Lại Chuyện SátNg TạO Chúng Tộc
Chương 343: Ngàn Dặm Độc HàNh
Chương 344: Cường Giả Thánh Vực Đến
Chương 345: Chiến Hồn Hoàn Mỹ Đại Thành

Chương 346: Ngạo Mạn Tử Thần
Chương 347: Tình Hình Gần Đây Của Sa Đạo Vương
Chương 348: Nhân Vật Phía Sau
Chương 349: Sa Vương Tức Giận Lôi Đình
Chương 350: Quỷ Xuống Xin Lỗi
Chương 351: Song Đầu Lân
Chương 352: Thần Vô Minh
Chương 353: Một Trăm Cường Giả Thánh Vực
Chương 354: Lấy Bạo Chế Bạo
Chương 355: Khuynh Sào Xuất Động
Chương 356: Văn Đào Phong Vãn
Chương 357: Tai Nạn Phủ Xuống
Chương 358: Hai Trăm Cường Giả Thánh Vực Hỗn Chiến
Chương 359: Thất Bại
Chương 360: Nhân Vật Phía Sau Chân Chính
Chương 361: Thực Lực Của Thánh Địa Bán Thù Nhân
Chương 362: Tiềm Phong Khoái
Chương 363: Anh Muốn Rời Khỏi Anh Hùng Công Hội
Chương 364: Báo Thù Chi Hồn
Chương 365: Sát Phạt Quả Quyết
Chương 366: Cái Này Chỉ Mới Là Một Khởi Đầu
Chương 367: Cơ Giáp Thủ Hộ Cấp 199
Chương 368: Tiêu Diệt Từ Ng Phân
Chương 369: Ra Sứ Vì Miếu Sát
Chương 370: Cường Giả Thiên Vực
Chương 371: Thông Điệp Cuối Cùng
Chương 372: Biện Pháp Nguy Hiểm
Chương 373
Chương 374: Bá Thế Cực Viêm
Chương 375: Lôi Vương Điện Thuần
Chương 376: Tay Trái Trong Lôi Trì
Chương 377: Lôi Đình Tả Thủ
Chương 378: Huy Đạo Trảm Hồng Trần
Chương 379: Mười Cái Chìa Khóa Quý Dị
Chương 380: Nhà Máy Tạo Năng Lượng
Chương 381: Đổi Tên Đại Lục
Chương 382: Chỉ Cần Có Dũng Khí, Người Người Đều Là Anh Hùng
Chương 383: Thâm Uyên
Chương 384: Hắc Ma Thành
Chương 385: Chém Gió Như Thần
Chương 386: Ma Vương Chi Môn
Chương 387: Bất Bại
Chương 388: Thiên Vực Cường Giả Xuất Hiện
Chương 389: Đọa Lạc Sứ Giả Ra Sân
Chương 390: Hai Hồ Tranh Nhau
Chương 391: Thiên Vực Tầng Thứ Đuối Giết
Chương 392: Đọa Lạc Sứ Giả Mời
Chương 393: Thế Giới Xôn Xao
Chương 394: Tỷ Võ Đại Hội
Chương 395: Ôm Hôn Dưới Ánh Trăng

Chương 396: Tiểu Quân Quân Trở Về.
Chương 397: Truyền Thuyết Hoàng Đế.
Chương 398: Thi Nhân Đề Nghị.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 1: Ngục Giam

Đây là một nhà tù, âm u ẩm ướt, trong không khí tản ra một mùi mốc.

Một bóng người ngồi xếp bằng giữa bóng tối, biểu tình bình tĩnh, trầm như giếng nước cổ, lại như một pho tượng phật đà.

Trong phòng giam không có bất luận thứ gì, thậm chí ngay cả một người nói chuyện cũng không có, ngày qua ngày, năm qua năm, mãi cho đến khi chết đi, rất nhiều phạm nhân đều bởi vì tuyệt vọng mà lựa chọn tự sát.

Nhưng người này không hề tuyệt vọng, hắn đang chờ đợi một cơ hội.

Đúng lúc này, ánh rạng đông của sáng sớm mọc lên, đi qua khe cửa sổ cỡ năm tay trên tường, mông lung chiếu vào, giống như một đạo thánh quang đâm phá bóng tối trong phòng giam, bao phủ trên người hắn, làm mái tóc trên đầu của hắn nhuộm thành sắc vàng óng ánh, ấm áp thần thánh, dường như một pho tượng phật đà đang niết bàn.

Rồi đột nhiên, người này mở mắt, giống như phật đà niết bàn hoàn tất, hồi sinh lại, nhà tù tối đen tựa như cũng sáng ngời theo!

"Ăn cơm!" Dường như trong dự liệu, ngoài cửa truyền tới một âm thanh lạnh lùng, sau đó một cái khay đưa qua song sắt cánh cửa, đặt trên mặt đất.

Khóe miệng của bóng người hơi nhếch lên, cơ hội hắn đợi, rốt cục tới!

Hắn đứng lên, bình tĩnh từ chỗ sâu trong bóng tối chậm rãi đi ra, dần dần hiện hiện ra toàn cảnh. Thân thể của hắn có chút gầy, tuổi tác không lớn, dĩ nhiên chỉ là một thiếu niên.

Thiếu niên nhìn khay cơm trên mặt đất một chút, trong khay là một chén cơm trắng và một cái đĩa rau xanh, vô cùng đơn giản, không có bất luận cái gì dư thừa, nhưng đối với tội phạm đói bụng một đêm mà nói, cũng là mỹ vị vô thượng. Hắn nâng chén cơm trắng, đưa vào miệng nhỏ ăn, mỗi một ngụm đều ăn rất chậm, tựa như đang cẩn thận nếm mùi vị của từng hạt cơm.

Ngoài cửa sắt, hai gã ngục cảnh nhìn chăm chăm người thiếu niên, cảnh côn trong tay tùy thời phòng bị, theo dõi mỗi một động tác của hắn, dường như phòng bị một con mãnh thú, dù cho con mãnh thú đó lúc này đang bị nhốt trong lồng sắt.

Hồi lâu sau đó, thiếu niên rốt cục ăn xong, đem cái khay đây ra ngoài, nhưng đĩa rau xanh lại không đúng qua, hắn chỉ ăn chén cơm trắng.

Sau đó, thiếu niên một lần nữa dung nhập vào trong bóng tối, tất cả đều trở lại yên tĩnh.

Hai gã ngục cảnh rốt cục thở ra một hơi, nhanh chóng cầm lấy cái khay, rời khỏi đây giống như bỏ trốn, tựa như không muốn ở chỗ này thêm một phút giây nào.

Thiếu niên đi trở về bóng tối, lần thứ hai ngồi xếp bằng xuống, trên mặt thanh tú đột nhiên lộ ra một nụ cười quý dị.

Sau một giây, hắn làm ra một động tác -- vươn tay đặt ở dưới miệng, hé miệng, phun ra.

Nhất thời, một hạt cơm nho nhỏ nhẹ nhàng rơi vào lòng bàn tay.

Hạt cơm này rất bình thường, bình thường như trăm ngàn hạt cơm khác, giấu trong chén cơm vừa rồi, trước sau trải qua ba thiết bị kiểm tra, năm gã ngục cảnh luân phiên giám sát, cuối cùng dưới mí mắt của hai gã ngục cảnh vừa rồi, được thiếu niên ăn vào trong miệng, nhưng thiếu niên lại đem nó nhét dưới kẽ răng, không có nuốt vào.

Bởi vì mùi vị của hạt cơm này có một chút khác biệt, hẳn sở dĩ không ăn đĩa rau xanh ngon lành kia, chính là vì đề phòng bị mất mùi vị.

Hạt cơm này là một hy vọng, rất nhiều người phối hợp nghiêm mật rất lâu, thực thi rất nhiều kế hoạch, mới rốt cục khiến cho hạt cơm này đột phá vô số phong tỏa, nhả nhủ đến tay hắn.

Thiếu niên lấy hai ngón tay kẹp lấy hạt cơm, nhẹ nhàng bóp nhẹ.

Hạt cơm nhất thời vỡ vụn, bọc bên trong là một mẫu giấy cỡ bằng hạt vừng!

Thiếu niên mỉm cười, ngón tay thon dài nhẹ nhàng xoa nắn mẫu giấy kia, nhẹ nhàng chậm chạp không gì sánh được, lực đạo đều đều, giống như đang âu yếm bộ phận mẫn cảm nào đó trên người một cô gái.

Chà một hồi lâu, tờ giấy tựa như đến giới hạn, rốt cục bung ra, biến thành một tờ giấy còn nhỏ hơn so với móng tay cái. Thiếu niên hít sâu một hơi, đem tờ giấy đưa lên trước mắt ngưng thần mà nhìn.

Trên tờ giấy chỉ có một chữ -- "Điều "

Chân mày của thiếu niên cau lại, không nhúc nhích trong bóng đêm, dường như là một vị trí giả trầm tư, tự hỏi hàm nghĩa của chữ "Điều" này.

“Điều” bình thường có hai loại hàm nghĩa, một là chỉ động vật, hai là chỉ một loại “cơ quan” trên người “động vật”. (Có thể dịch như sau : 1 - “Chim”, 2 - “Trym”; tên cũng như nghĩa !!!)

Rất trùng hợp, thiếu niên cũng có loại cơ quan này, hẳn suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng mang theo một loại hoài nghi, một loại suy đoán, một loại do dự, nhẹ nhàng mở quần của mình ra, cúi đầu nhìn một chút.

Trong bóng tối, “điều” của hắn lảng lạng cuộn mình, hình dạng nhu thuận, tư thế ngốc manh, không có bất luận cái gì dị dạng.

Thiếu niên đem quần một lần nữa bó buộc khởi, lông mày lần thứ hai nhíu lại, tinh tế địa suy tư về.

Chữ "Điều" này hiển nhiên không phải chỉ cơ quan, giải thích duy nhất cũng là động vật.

"Phạch phạch phạch!" Đúng lúc này, khe cửa sổ nhỏ trên chỗ cao bỗng nhiên truyền đến một âm thanh rất nhỏ.

Loại âm thanh này rất nhỏ, hầu như giống âm thanh vỗ cánh của con ngài, nếu như không có thính giác nhạy cảm, căn bản không cách nào phát hiện âm thanh này.

Thiếu niên đương nhiên là nghe được, hẩn ngẩng đầu, nhìn về phía khe cửa sổ nhỏ kia.

Trên khe cửa sổ nhỏ, một con vật nhỏ không gì sánh được, đang đập cánh bay đến, ngoài miệng ngậm một vòng tròn nhỏ.

Nhìn cái vòng tròn nhỏ kia, thiếu niên cả người giật nảy lên, không nhúc nhích ngẩng đầu nhìn lên, con mắt dần dần trở nên ướt át.

Không ai biết, trước sau có bao nhiêu người hi sinh, bao nhiêu kế hoạch chu đáo chặt chẽ, bao nhiêu lần cẩn thận thử nghiệm, mới rốt cục khiến cho con chim nhỏ này bay đến trước mắt hẩn!

Tòa ngục giam này, tên là Hoa Hồng Ngục Giam, nó còn có một thân phận -- ngục giam đệ nhất thế giới.

Người thiếu niên này, tên là Hoàng Dật, hẩn còn có một thân phận --tội phạm số một của Hoa Hồng Ngục Giam.

Hoa Hồng Ngục Giam giam giữ tất cả tội phạm siêu cấp nhất toàn cầu, bọn họ có thể là hacker siêu cấp, trùm sỏ chính giới, chuyên gia hạt nhân, tỷ phú tài chính, sát thủ đỉnh cấp. . . Vì giam giữ đám người điên này, Hoa Hồng Ngục

Giam chọn dùng phòng ngự nghiêm mật nhất trên thế giới, nghiêm cấm bất luận liên hệ gì của tội phạm với bên ngoài!

Hoa Hồng Ngục Giam nằm ở một hoang đảo trên Thái Bình Dương, bốn phía là biển rộng mênh mông, ngoài mười hải lý có tuần dương hạm tuần tra liên tục, hai mươi bốn tiếng đồng hồ cũng không gián đoạn. Mà trên hoang đảo càng là nửa bước khó đi, năm bước một tốp, mười bước một trạm, nơi nơi đều là thủ vệ. Cả hoang đảo không cho phép bất luận người ngoài nào tiến vào, ngay cả thăm tù đều không thể, muốn đột phá tầng này, chỉ có thể từ không trung tiến vào!

Tầng phòng ngự thứ hai của Hoa Hồng Ngục Giam--khu kiểm tra kim loại, chỉ cần kiểm tra được có kim loại bay qua trên không trung, cho dù là một mảnh kim loại cỡ móng tay, cũng sẽ chủ động tiến hành tấn công bằng laser, cắt đứt tất cả thiết bị bay nhân tạo, muốn đột phá tầng này, chỉ có loài chim và côn trùng có thể làm được!

Tầng phòng ngự thứ ba của Hoa Hồng Ngục Giam-- lưới ngăn chim, toàn bộ Hoa Hồng Ngục Giam được ba tầng lưới ngăn chim nghiêm mật vây quanh, loại lưới ngăn chim này còn nghiêm mật gấp mười lần so với lưới ngăn chim của sân bay Charles de Gaulle nước Pháp, khe lưới chỉ rộng 5cm, chỉ cho phép con ngài, con bướm, con ruồi cùng các loại nhỏ côn trùng tiến vào!

Mà bản thân Hoa Hồng Ngục Giam, càng là một khu vực nguy cơ tứ phía. Vì phòng ngừa tội phạm vượt ngục, các nơi của ngục giam bố trí các loại cơ quan ẩn mật, cơ quan này sẽ tự động tấn công các vật thể nào tiến qua khi không được phép. Toàn bộ ngục giam, chỉ cho phép một ít côn trùng loại nhỏ không có uy hiếp ra vào!

Mà cho dù là côn trùng, cũng không nguyện ý bay vào Hoa Hồng Ngục Giam, bởi vì trong vật liệu xây dựng của Hoa Hồng Ngục Giam, có trộn lẫn Hùng Hoàng thạch phong phú trên hoang đảo, mà loại Hùng Hoàng thạch bề ngoài vàng óng ánh này, chính là thiên địch của trùng xà!

Có thể nói, Hoàng Dật đang ở trong một trạng thái ngăn cách với nhân thế, người ngoài muốn đạt được liên hệ với hắn hầu như là không có khả năng, càng không cần phải nói đem đồ đưa vào tay hắn!

Nhưng thiên nhiên rất thần kỳ, nó sinh ra trăm triệu loại sinh vật kỳ lạ, bên trong thì có một loài chim cực kỳ đặc thù-- chim ruồi ong!

Chim ruồi ong là một loại chim ruồi hình thể nhỏ nhất, thể trọng chỉ có 2 gram, không khác biệt con ngài lắm, không hề bắt mắt, cho dù bị tra xét được cũng rất dễ bị xem thành côn trùng mà bỏ qua, nhưng nó lại có bản lĩnh mà rất nhiều côn trùng và loài chim không có.

Chim ruồi là loài chim duy nhất có thể dừng trên không và bay ngược, cái này khiến nó có thể đột phá các loại cản trở phức tạp trong Hoa Hồng Ngục Giam.

Càng quan trọng hơn là bản thân chim ruồi có năng lực ghi nhớ cường đại nhất trong tất cả loài chim và côn trùng, sau khi trải qua con người thuần hóa, nó có thể từ hơn một ngàn nhà tù trong Hoa Hồng Ngục Giam, tìm kiếm chính xác đến một gian nhà tù của Hoàng Dật, đem đồ vật đưa vào.

Đây là kiệt tác của thiên nhiên, cũng là thiên sứ trong mắt của Hoàng Dật.

Đúng lúc này, con chim ruồi kia như được huấn luyện tốt, miệng nhả ra, đem cái vòng tròn nhỏ thả xuống.

Hoàng Dật lập tức vươn tay, đem vòng tròn nhỏ hứng trong tay.

Một vật phẩm đến từ thế giới bên ngoài, cứ như thế rơi vào trong nhà tù ngăn cách với nhân thế này!

Lúc này, thế giới có mười tỷ câu chuyện đang xảy ra, cái này chỉ là một trong số đó.

Nhưng câu chuyện này, đã có ý nghĩa thay đổi thế giới.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 2: Vòng Tròn Nhỏ

Hoàng Dật cúi đầu nhìn vòng tròn nhỏ trong tay, vòng tròn nhỏ này là một chiếc nhẫn, nhưng chất liệu vô cùng đặc thù, không phải kim loại cũng không phải bằng đá, không phải gỗ cũng chẳng phải da, không giống với bất luận loại vật liệu nào trên thế giới, nhưng toàn bộ thế giới bất luận ai đều nhận ra nó.

Bởi vì, nó có thể kết nối với “thế giới kia”.

Hoàng Dật lập tức đem vòng tròn nhỏ này mang vào ngón trỏ trên tay phải, năm giây sau đó, trước mắt hắn chợt tối đen, cái gì đều không nhìn thấy.

"Mời nhập mật mã chính xác, sau khi thất bại hai lần, sẽ khởi động chương trình tự hủy." Rất nhanh, trong đầu truyền tới một âm thanh do điện tử tạo thành.

Hiển nhiên, những người bên ngoài sợ chiếc nhẫn này rơi vào người khác tay, cho nên mới cài đặt mật mã.

"1" Hoàng Dật nói ra một con số quen thuộc không gì sánh được, đây là một mã số lỏng, trước khi bị bỏ tù cũng đã bí mật ước định, trừ phi xảy ra biến cố trọng đại mới có thể hủy bỏ.

"Sai mật mã! Nếu như lần thứ hai thất bại, sẽ khởi động chương trình tự hủy." Âm thanh điện tử không mang theo chút tình cảm nào vang lên.

Hoàng Dật trong lòng trầm xuống, mã số lỏng bị hủy.

Cái này cho thấy đã có trọng đại chuyện xảy ra!

Xem ra, mật mã chỉ có thể là chữ trên tờ giấy, Hoàng Dật nói ra mật mã thứ

hai: "Điều!"

"Mật mã chính xác!" Sau một khắc, âm thanh điện tử vang lên, "Kiểm tra vân tay hoàn tất! Thành công chuyển đỉnh thành nhãn vàng!"

Lúc này, Hoàng Dật rốt cục tự do!

Tuy rằng cái này chỉ là tự do trên ý thức, nhưng hẳn đã có một cơ hội khiến cho thân thể cũng tự do.

Ngay sau đó, trước mắt Hoàng Dật xuất hiện một thế giới giả thuyết hoàn toàn mới, lúc này hẳn xuất hiện giữa bầu trời rộng lớn, dường như chim ưng tự do tự tại bay lượn. Mặt đất càng không ngừng xẹt qua hồ nước, núi cao, thảo nguyên, ánh mặt trời ấm áp chiếu rọi, trong không khí tản ra mùi hoa nhàn nhạt, hít vào một hơi làm cả người nhẹ nhàng khoan khoái, Hoàng Dật không nhận được hít một hơi sâu.

So sánh với nhà tù âm u lạnh lẽo ẩm ướt, ở đây chính là thiên đường!

Đúng lúc này, nơi xa có một tiểu tinh linh đột nhiên bay tới, nó chỉ bằng cỡ nắm tay, đập đôi cánh nhỏ trong suốt, ngồi ở trên vai của Hoàng Dật, ôn nhu nói: "Chào ngài! Nơi này là Thế Giới Thứ Hai do công ty Thời Đại sáng tạo, trước tiên, có một bức thư muốn giao cho ngài!" Ngay sau đó, nó vung tay nhỏ lên, lập tức biến ra một bức thư nhỏ, nằm trong tay của Hoàng Dật.

Hoàng Dật mở ra nhìn --

"1:

Em là 7, nếu như anh có thể nhận được bức thư này, vậy nói rõ kế hoạch của chúng ta rốt cục thành công.

Đầu tiên, rất khó nói với anh, 3 và 8 đã hi sinh trong một lần hành động, lực lượng của chúng ta càng ngày càng mỏng, kế hoạch lần này đã hao hết tất cả tài nguyên của chúng ta, kế tiếp chúng ta phải nghỉ ngơi lấy lại sức một thời gian.

Hiện tại trọng tâm của nhân loại đã hướng về Thế Giới Thứ Hai, kế tiếp chúng ta cũng sẽ dời trọng tâm, toàn lực phát triển trong Thế Giới Thứ Hai, tạm thời sẽ không thực thi kế hoạch có quan hệ với anh. Nhưng tổ chức tuyệt đối sẽ không vứt bỏ anh, sự hi sinh của mọi người, đều là vì đổi lấy tự do của anh, bất quá cái này cần một ít thời gian, xin anh kiên trì đợi.

Hiện tại, trên toàn bộ thế giới có thể lập tức cho anh tự do, chỉ có một người, đó chính là tổng giám đốc của công ty Thời Đại Hoàng Sa tiên sinh, ông ta chỉ cần nói một câu, là có thể ra lệnh cho liên bang, đem anh thả ra.

Nhưng anh cũng biết, Hoàng Sa tiên sinh cũng không lộ diện, hơn nữa tài phú và địa vị của ông ta, cũng không phải chúng ta có thể chạm đến, cho dù tổ chức chúng ta tại thời kỳ toàn thịnh, vận dụng toàn bộ tài nguyên, cũng không cách nào liên hệ được ông ta, càng không cách nào khiến cho ông ta đáp ứng yêu cầu của chúng ta. Chúng ta cũng không cách nào cho ông ta bất luận cái gì, bởi vì ông ta có thể mua được bất kỳ thứ gì có khả năng xuất hiện trên thế giới, ngay cả Thế Giới Thứ Hai cũng là công ty của ông ta sáng tạo.

Trước đó không lâu, 4 chiếm được một phần tình báo, trong Thế Giới Thứ Hai có một phần quà thần bí, phần quà thần bí này do Hoàng Sa tiên sinh tự mình phát thưởng. Đây là cách duy nhất có thể liên hệ ông ta mà chúng ta biết cho tới nay.

Mà phần quà thần bí này, cần người sử dụng nhẫn vàng hoàn thành nhiệm vụ hi hữu mới có thể nhận được.

Bởi vì Thế Giới Thứ Hai đã mở ra nhiều ngày, trước khi biết được tình báo, chúng ta đã dùng thiết bị giả thuyết còn lại hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, cho nên không cách nào tiến hành thử nghiệm lần nữa. Tổ chức vì thế nỗ lực rất lâu, chọn hai mươi tâm phúc chưa bao giờ tiến vào Thế Giới Thứ Hai, mỗi người một nhẫn vàng, để cho bọn họ tiến hành thử. Nhưng nhiệm vụ hi hữu do người sử dụng nhẫn vàng tiếp thu, độ khó sẽ gấp đôi, ngay cả em cũng không có nắm chắc hoàn toàn, tuy rằng năng lực của hai mươi người kia rất mạnh, nhưng vẫn không có

một người có thể hoàn thành.

Bởi nhẫn vàng là thiết bị giả thuyết sang quý nhất, giá cả cao tới một tỷ đôla một chiếc, hiện tại tổ chức nguyên khí đại thương, còn phải tránh né kẻ địch lòng bất, tạm thời vô lực tiến hành thử nghiệm nhiều hơn, cho nên chỉ có thể mạo hiểm đem một nhẫn vàng đưa vào tay anh, cho anh tự thân ra tay.

Sau khi anh hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, gặp được Hoàng Sa tiên sinh, hỏi ông ta có thể ra lệnh đem anh thả ra không. Sau đó, vô luận kết quả ra sao, mời đi đến Long Đô liên hệ 9, tên của cô ấy trong Thế Giới Thứ Hai gọi là "Tần Thời Vũ", cô ấy sẽ mang anh đi cứu điểm trong Thế Giới Thứ Hai.

Tất cả mọi người, đều đang chờ đợi anh trở về!

--7"

Xem xong bức thư này, Hoàng Dật trong lòng đau xót, nhắm hai mắt lại.

Tình huống càng tệ hơn so với hẳn tưởng tượng, ngay cả 3 và 8 đều hi sinh, đây là thảm thống trước nay chưa có.

Thời gian ngày xưa này kể vai chiến đấu lại hiện ra, hình ảnh của 3 và 8 rõ ràng ở lại trong trí nhớ của hắn, khi đó mỗi khi hành động, Hoàng Dật đều sẽ tự mình chỉnh áo cho bọn họ, ra lệnh bọn họ phải sống sót, mà bọn họ cũng đều viên mãn hoàn thành nhiệm vụ, chưa bao giờ thất thủ.

Mà hiện tại, thời gian này đã vĩnh viễn không trở về được!

Hai giọt nước mắt trong suốt, từ trong mắt của Hoàng Dật chậm rãi chảy xuống.

"Số 3, số 8, các người rốt cục có thể nghỉ ngơi!" Âm thanh nỉ non của Hoàng Dật, theo hai giọt nước mắt của hắn, tiêu tán giữa thiên địa.

...

Một phút đồng hồ sau, Hoàng Dật mở mắt, tất cả bi thương lập tức biến mất, cũng không nhìn ra một chút vết tích.

Nước mắt dành cho người thân, máu tươi dành cho kẻ địch.

Kế tiếp, hắn sẽ đi làm chuyện đổ máu.

Hoàng Dật quay đầu nhìn tiểu tinh linh trên vai một chút, kiên định nói: "Ta xong rồi, bắt đầu đi!"

Tiểu tinh linh gật đầu, nói: "Trước khi chính thức tiến vào Thế Giới Thứ Hai, ngài phải hoàn thiện tin tức thân phận, mời ngài chọn cho mình một cái tên."

"Ngẫu nhiên."

"Tốt, trải qua hệ thống tự chọn, tên của ngài là: Miếu Sát. Mời ngài tạo về ngoài của mình."

"Ngẫu nhiên."

"Tốt, về ngoài của ngài tự chọn hoàn tất! Mời ngài lựa chọn quốc tịch."

"Trung Quốc." Hoàng Dật trang trọng nói, cái khác hắn có thể ngẫu nhiên, chỉ riêng cái này không thể.

"Tốt, kế tiếp, ngài có thể lựa chọn chủng tộc và nghề nghiệp của mình, chúng tôi có ba loại chủng tộc và nghề nghiệp, nhưng chủng tộc và nghề nghiệp càng mạnh, yêu cầu cũng càng cao. Thứ nhất là chủng tộc bình thường và chức nghiệp bình thường yếu nhất, người người đều có thể chọn; Loại thứ hai là chủng tộc cao cấp và chức nghiệp cao cấp cường đại, chỉ có người chơi có thiết bị giả thuyết đỉnh cấp giống như ngài mới có thể lựa chọn. Đương nhiên, nếu như ngài còn chưa đủ, muốn trở nên mạnh mẽ hơn, vậy có thể lựa chọn loại thứ ba, loại thứ ba là chủng tộc hi hữu và chức nghiệp hi hữu, người người đều có cơ hội lựa chọn, chỉ cần hoàn thành một nhiệm vụ hi hữu là được!"

"Ta tiếp nhận nhiệm vụ hi hữu!" Hoàng Dật trực tiếp nói.

"Xin trình trọng nhắc nhở! Bởi ngài là người sử dụng nhẫn vàng tôn quý, cho nên sẽ có một chút đặc thù. Ngài vốn là có thể trực tiếp thu được chủng tộc cao cấp và chức nghiệp cao cấp, nhưng nếu như ngài tiếp nhận nhiệm vụ hi hữu, độ khó nhiệm vụ sẽ gấp đôi, hơn nữa cho dù là từ bỏ chủng tộc cao cấp và chức nghiệp cao cấp, chỉ cần thất bại cũng chỉ có thể lựa chọn chủng tộc bình thường và chức nghiệp bình thường, tương đương với lãng phí một tỷ đôla. Bất quá chỉ cần thành công, ngoại trừ có thể lựa chọn chủng tộc hi hữu và chức nghiệp hi hữu, còn có thể thu được thêm một phần quà thần bí, để ca ngợi dũng khí của ngài, mạo hiểm với kỳ ngộ cùng tồn tại, ngài xác định muốn tiếp nhận nhiệm vụ hi hữu sao?"

"Xác định!"

"Tôn trọng lựa chọn của ngài, kế tiếp ngài sẽ được truyền tống đến khu vực nhiệm vụ, ngài có ba tháng thời gian để hoàn thành nhiệm vụ này, nhiệm vụ này không quan hệ với thực lực bản thân ngài, nó có phương thức nào đó. Trong quá trình thực hiện nhiệm vụ tối đa có thể tử vong 10 lần, số lần tử vong vượt quá 10 lần, hoặc là trong thời gian nhiệm vụ không thể hoàn thành nhiệm vụ, sẽ được phán định là nhiệm vụ thất bại, đến lúc đó chỉ có thể lựa chọn chủng tộc bình thường và nghề nghiệp bình thường."

Sau khi nói xong, thân thể đang lơ lửng của Hoàng Dật đột nhiên bắt đầu rơi xuống, cảnh vật xung quanh cũng nhanh chóng thay đổi, dần dần biến thành một mảnh quang ảnh không rõ, cho đến một lúc lâu sau đó, tốc độ rơi xuống của Hoàng Dật mới đột nhiên chậm lại, vầng vàng đáp xuống mặt đất, còn chưa thấy rõ hoàn cảnh xung quanh, thì nghe thấy được âm thanh của tinh linh tiếp dẫn --

"Nhiệm vụ của ngài là: giết chết một tên tội phạm trong Anh Hùng giam ngục "

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 3: Anh Hùng

Hoàng Dật quay đầu nhìn hoàn cảnh xung quanh một chút, nơi này là một thạch thất lớn giống như một phòng tra khảo, trên đầu có một ngọn đèn ma pháp lúc sáng lúc tối, tường xung quanh dùng một loại đá rất cao xây thành. Trên những bờ tường đầy vết máu loang lổ, còn có một ít công cụ hành hình lớn, cái loại công cụ hành hình này có móc sắt, có dây thừng, có gai nhọn, đủ loại kiểu dáng. Trên mặt còn dính một ít thịt nát, một vài con ruồi bay lượn trên ấy, tham lam hút lấy vết máu, trong không khí tràn ngập một mùi hôi thối dày đặc.

Đường duy nhất bên trong của thạch thất là một hành lang bên trái, đi thông xuống dưới đất, thấy không rõ sâu cạn, chỉ có bóng đen vô tận. Trong chỗ sâu của bóng đen mơ hồ truyền đến từng tiếng gầm rú, làm toàn bộ thạch thất nổi bật lên một vẻ kinh khủng.

Hoàng Dật tỉ mỉ đánh giá hoàn cảnh bốn phía, rất nhanh phát hiện dòng chữ nhỏ trên một bức tường --

Anh Hùng giam ngục, do Tử Thần thành lập từ thời kỳ Tuyên Cổ Hồng Hoang, giam giữ tất cả tội phạm từ năm thời đại lớn Tuyên Cổ, Thái Cổ, Viêm Cổ, Thương Cổ, Cấn Cổ của Tử Thần điện, năm tháng đã lâu, danh chấn chúng thần.

Từ cái giới thiệu văn tắt ngắn gọn này mà xem, Anh Hùng giam ngục rất không đơn giản, tội phạm bên trong có thể nhắc lên quan hệ cùng Tử Thần, vậy thực lực của bản thân cũng là cực kỳ cường đại. Hoàng Dật bất quá chỉ là một người chơi cấp một, muốn dùng thực lực bản thân giết chết tội phạm ở đây căn bản không có khả năng, chỉ có thể đi qua phương thức khác hoàn thành.

Hoàng Dật quan sát bản thân một chút, quần áo trên thân là đồ vải bình thường, trên người không có bất luận binh khí gì, chỉ có một chiếc nhẫn trên ngón trỏ tay phải.

Hắn sờ sờ chiếc nhẫn, lập tức nhận ra bên trong có một không gian nhỏ, xem ra đây là trữ vật giới chỉ (chiếc nhẫn chứa đồ), dùng để cất giữ đạo cụ, bất quá hiện ở bên trong trống rỗng, cái gì cũng không có.

Đúng lúc này, trong trời đất vang lên một âm thanh uy nghiêm:

"[hệ thống thông báo]: Người chơi Trung Quốc [Đào Phong] dẫn đầu hoàn thành chuyển chức đầu tiên, khen thưởng danh vọng công cộng 1000 điểm, thu được [thành tựu duy nhất]-[nhất chuyển đệ nhất nhân], điểm vinh dự quốc gia Trung Quốc +1."

Hiện tại, người chơi đã hoàn thành chuyển chức lần đầu, mà Hoàng Dật mới vừa đăng nhập còn kẹt ở đây, thua xa rất nhiều người. Bất quá hắn cũng không thèm để ý, đăng cấp sau này có thể chậm rãi đuổi theo, chuyện quan trọng nhất của hắn hiện nay, cũng là hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, liên hệ Hoàng Sa tiên sinh, vì tự do mà nỗ lực.

Hắn quay đầu nhìn mật đạo sâu thẳm một chút, cất bước đi qua.

"Bịch bịch" tiếng bước chân của Hoàng Dật quanh quẩn trong hành lang tối đen, truyền đi phương xa không biết tên, truyền đến từng căn phòng giam đã tồn tại từ thời kỳ Tuyên Cổ. Trong bóng tối thường truyền đến một tiếng rống lên, tựa hồ là một sự tồn tại cường đại nào đó đang phát tiết cái gì, bầu không khí của Anh Hùng giam ngục làm cho người ta có một cảm giác hít thở không thông.

Hoàng Dật tùy thời chú ý bốn phía, nhưng tia sáng quá mờ, thấy không rõ tình hình cụ thể, chỉ có thể thỉnh thoảng nhận thấy được một vài con dơi bay qua đỉnh đầu, rần chuột bò qua dưới chân, âm trầm kinh khủng.

Đi như thế vài phút, phía trước rốt cục bắt đầu có ánh sáng, trên vách tường

của hành lang bên cạnh dần dần xuất hiện đèn ma pháp. Mà tình hình trong thông đạo cũng xảy ra thay đổi, hai bên hành lang xuất hiện từng phòng giam to lớn, cao chừng mấy chục mét. Những phòng giam này bị cửa sắt khổng lồ đóng chặt, trên mặt dính đầy bụi và mạng nhện, chỉ để lại một khe cửa rộng nửa mét.

"Phù! Phù! Phù!" Lúc này, trong một phòng giam bên cạnh truyền đến một âm thanh có tiết tấu, tựa hồ là âm thanh của gió thổi qua.

Hoàng Dật thả chậm bước chân, xuyên qua khe cửa của phòng giam nhìn vào. Trong phòng giam rất âm u, chỉ có thể mơ hồ thấy được một mặt tường đầy lông, nhưng bức tường này lại đang phập phồng theo tiết tấu, giống như là đang sống!

Hoàng Dật đến gần vài bước nhìn một chút, lúc này đến gần nhìn mới phát hiện, đó căn bản là không phải tường, mà là một cái chân! Chỉ bất quá cái chân kia quá lớn, thế cho nên thoát nhìn giống như là một mặt tường!

Hoàng Dật ngửa đầu nhìn lên theo chân lớn, chỉ thấy trong phòng giam tối đen ấy, giam giữ một Ma Ảnh khổng lồ cao tới mấy chục mét. Vẻ ngoài của nó dữ tợn, bị một sợi xích to lớn khóa lại, Ma Ảnh kia tựa như đang ngủ, thân thể cao lớn phập phồng có tiết tấu, phát ra tiếng ngáy, tiếng ngáy giống như là từng đợt gió, tản mát ra một cảm giác áp bách không gì sánh kịp.

Trên cửa sắt của phòng giam có gắn một tấm bảng bằng sắt lớn, trên mặt viết ngắn gọn về giới thiệu của tội phạm bên trong:

Người sói [The Lycanthrope] - Banehallow (cấp 128, đánh số 8723)

Tồn tại cường đại tiếng tăm lừng lẫy của thời kỳ Cận Cổ, bởi vì trong hỗn loạn chi chiến, giết liền mười ba con cốt long của nguyên soái thứ tám Darius trong Tử Thần điện, tội ác tày trời, đặc biệt bắt vào phòng giam này, giam cầm cả đời.

Đúng lúc này, ma vật kia tựa như đã nhận ra sự tồn tại của Hoàng Dật, đột

nhiên mở mắt, toàn bộ phòng giam dường như hiện lên một đạo hàn quang, con mắt xanh yếu ớt của ma vật, quý dị nhìn chăm chăm Hoàng Dật, làm cho người ta cực sợ.

Vài con chuột già rảnh nhỏ bị kinh động, sợ đến mức nhanh chóng từ khe cửa bò ra, bò chạy tứ tán. Có một con rảnh bò hơi chậm, Ma Ảnh vươn một đầu lưỡi thật dài như thiểm điện, giống như một ngọn roi, đem con rảnh kia cuốn vào trong miệng, cẩn thận nhấm nuốt, phát ra âm thanh làm cho người ta cảm thấy rợn cả sống lưng.

Thấy một màn máu tanh như vậy, Hoàng Dật đã có lý giải sâu sắc hơn đối với Anh Hùng giam ngục này. Tùy tiện nhìn thấy một tên tội phạm cũng đã như vậy, mà toàn bộ ngục giam còn giam giữ không biết bao nhiêu ma đầu, muốn hoàn thành nhiệm vụ trong đám ma đầu này, độ khó có thể nghĩ.

Hoàng Dật tiếp tục đi phía trước đi đến, nhìn về phía giới thiệu của cả đám tội phạm. . .

Mạt Nhật Sử Giả [The Doom Bringer] - Lucifer (cấp 172, đánh số 2780)

Cường giả của thời kỳ Thượng Cổ, đạp trên Mạt Nhật Hỏa Diễm mà đến, bởi vì đốt cháy ba mươi lăm tên địa ngục sứ giả của Tử Thần điện, tội ác tày trời, đặc biệt bắt vào phòng giam này, giam cầm cả đời!

Thợ săn tiền thưởng [Bounty Hunter] - Gondar (cấp 143, đánh số 7221)

Thời kỳ Thượng Cổ, một trong mười đại Liệt Ma nhân (người săn ma), bởi vì săn sát phi pháp ba mươi ba con chó địa ngục của trưởng lão thứ năm trong Tử Thần điện, đặc biệt bắt vào phòng giam này, giam cầm cả đời!

Dung nham cự thú [Shard of the Monolith] - Malphite (cấp 155, đánh số 4750)

Thời kỳ Cận Cổ, một trong năm đại Cự Thạch nhân (người đá khổng lồ), bởi

vì lên vào hậu hoa viên của Tử Thần điện ăn cắp Tử Linh chi hồn, đặc biệt bắt vào phòng giam này, giam cầm cả đời!

Hư không hành giả [The Void Walker] - Kassadin (cấp 154, đánh số 4770)

Thời kỳ Cận Cổ, tồn tại cường đại đến từ hư không, bởi vì giết chết ba gã vong linh vệ binh của Tử Thần điện, đặc biệt bắt bỏ vào phòng giam này, giam cầm cả đời!

. . .

Dọc theo đường đi đều là từng phòng giam khổng lồ, những phòng giam này đều giam giữ những ma vật to lớn, nhìn không thấy thực thể, chỉ có thể mơ hồ thấy một hình dáng dữ tợn, làm cho người ta cực sợ. Những ma vật này đều là một vài sự tồn tại cường đại, yếu nhất đều hơn cấp 100, bọn họ đều không ngoại lệ tất cả đều đắc tội với "Tử Thần điện".

Tử Thần điện, danh như ý nghĩa, hẳn cũng là thế lực dưới trướng của Tử Thần. Tử Thần là đại thần lừng lẫy nổi danh, thế lực bản thân tự nhiên không nhỏ, những tội phạm này có một số là bởi vì một ít việc nhỏ đắc tội Tử Thần điện, đều bị bắt vào đây, bị giam cầm cả đời, nhận hết đả vật, không có ngày mai.

Bất quá, Hoàng Dật xem giới thiệu của nhiều tội phạm như vậy, nhưng không có thấy một ai là trực tiếp đắc tội bản thân Tử Thần, phỏng chừng thực lực của bọn họ còn quá mức nhỏ yếu, không cách nào đạt được trình độ đắc tội Tử Thần.

Hoàng Dật lúc này vừa đi, liền đi hồi lâu. Anh Hùng giam ngục vô cùng rộng, bốn phương thông suốt, đường đi rất nhiều, dường như một mê cung Labyrinthe khổng lồ [Mê cung giam giữ quái vật Minotaur trong thần thoại Hi Lạp], Hoàng Dật đi hồi lâu cũng không thể đi ra ngoài, ngược lại còn lạc mất phương hướng.

Đi tới đi lui, bỗng nhiên, Hoàng Dật dừng bước chân lại, nhìn chăm chăm

bảng giới thiệu của phòng giam phía trước.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 4: Rắn Chín Đầu

Rắn chín đầu - Hydra (cấp 250, đánh số 250)

Thời kỳ Tuyên Cổ, thú cưỡi của Pháp Thần Ze Laer, thừa dịp khi lột da pháp lực dao động biến mất, hóa thành chín phân thân nhỏ hình người, lén lén vào Tử Thần điện, ăn trộm bảo vật của Tử Thần -- Thời Gian Chi Lệ, bị Tử Thần tự tay đuổi bắt, đặc biệt bắt vào phòng giam này, giam cầm cả đời!

Cấp 250! Đây là tên tội phạm đánh số cao nhất, cường đại nhất mà Hoàng Dật gặp qua, cũng là tên tội phạm duy nhất trực tiếp đả tội Tử Thần. Thời Gian Chi Lệ hẳn là một loại bảo vật ngay cả Tử Thần đều coi trọng, bằng không Tử Thần không có khả năng tự tay đi bắt con rắn chín đầu - Hydra này.

Bản thân Hydra là thú cưỡi của Pháp Thần, theo lý hoành hành thiên hạ, nhưng đả tội Tử Thần, cũng bị bắt vào trong nhà tù này giam cầm cả đời, có thể thấy được Tử Thần hẳn là một vị thần minh khí phách vô song, ngay cả mặt mũi của Pháp Thần cũng không cho!

Hoàng Dật nhìn vào trong phòng giam, trong phòng giam cao hơn mười mét, giam giữ một thân thể to lớn như một ngọn núi nhỏ. Đây là một con rắn khổng lồ, mọc ra chín cái đầu cực lớn, cả người đầy những miếng vảy sừng to, trong bóng đêm mờ hồ tản mát ra tia sáng lạnh, loại tia sáng này làm cho người ta trầm luân, có một vẻ đẹp đen sẫm.

Bỗng nhiên, Hoàng Dật nhận thấy được một tia không thích hợp, đám tội phạm trước đó phần lớn đều pháp phòng thân thể, có dấu hiệu hô hấp, nhưng con Hydra này lại không nhúc nhích! Hơn nữa Hoàng Dật cũng mờ hồ phát hiện, vảy sừng trên người của Hydra mặc dù có chút phản quang, nhưng tỉ mỉ quan sát lại

có thể thấy một tầng bụi hơi mỏng bao phủ ở trên mặt, giống như là một cái xác đã tử vong vô số năm tháng!

Lẽ nào con Hydra này đã chết? Hoàng Dật không khỏi toát ra tới một suy đoán, Anh Hùng giam ngục đã tồn tại từ thời kỳ Tuyên Cổ tới nay, vô số năm tháng từ nơi này chảy qua, đám tội phạm trước đó thấy lâu nhất cũng là thời kì Viễn Cổ, chỉ có con Hydra này là đã bị bắt vào từ thời kỳ Tuyên Cổ! Tính ra thì, nó đã bị giam giữ dài đến năm thời đại, sinh mệnh cường thịnh cường đại cũng không chịu nổi sự bào mòn của năm tháng, rất có khả năng đã chết già, hèn chi đã không có nét đặc thù của sinh mệnh.

Hoàng Dật quyết định tự mình đi thử hư thực một chút.

Hắn từ khe cửa chui vào phòng giam, đi tới trước thân thể như núi nhỏ của Hydra, vươn tay, sờ sờ trên người Hydra.

Sau một khắc, Hydra cũng không có phản ứng gì, xem ra là thật sự đã chết.

Tay của Hoàng Dật sờ lên một miếng vảy sừng trên người của Hydra, miếng vảy sừng cỡ chừng quạt hương bồ, là một miếng nhỏ không hề bắt mắt cũng như trăm ngàn miếng vảy sừng khác trên thân thể của Hydra, bất quá miếng vảy sừng này lại rõ ràng có chút lỏng, Hoàng Dật nắm chặt miếng vảy, cố sức rút một cái!

"Rắc!" Giống như là âm thanh đứt gãy của miếng sắt, vảy miếng vảy sừng bị rút ra một cách mạnh mẽ!

Hoàng Dật đem lớp bụi trên bề mặt miếng vảy phúi đi, bề mặt vảy nhất thời trở nên sáng lên, màu sắc ónh nhuận, cứng cáp không gì sánh được, có vẻ có chút bất phàm. Hắn đem miếng vảy cất vào trong trữ vật giới chỉ, đây là tài liệu của BOSS hơn hai trăm cấp, hẳn là một bảo bối.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục tìm kiếm thi thể của Hydra, bất quá hắn không có phát hiện miếng vảy sừng nào bị lỏng cả.

Hắn rời khỏi phòng giam, tiếp tục đi về phía trước. Bất quá kể tiếp, hắn cũng không có phát hiện tử thi, tội phạm dọc theo đường đi đều còn sống.

Sau khi đi qua mấy ngã tư, Hoàng Dật bỗng nhiên ngừng lại, không mờ mịt bước tiếp nữa.

Hắn luôn có cảm giác cái ngục giam này tựa như thiếu cái gì đó.

Không khí trong ngục giam này quá mức trầm lặng, dọc theo đường đi nhìn thấy đều là tội phạm bị giam giữ, lại không thấy được lính coi ngục tuần tra, trong một ngục giam khăng định là phải có lính coi ngục, giống như Hoa Hồng Ngục Giam, bằng không trong ngục giam sẽ lộn xộn.

Nhiệm vụ của Hoàng Dật là giết chết một tên phạm nhân bên trong, nếu có lính coi ngục, hắn có thể tìm lính coi ngục hỗ trợ, nhiệm vụ sẽ có phương hướng. Nhưng ngục giam này dường như mê cung, muốn tìm được một lính coi ngục không khác mò kim đáy biển!

Hoàng Dật quyết định đi xem tình huống của điểm phục sinh, ở đây lớn như mê cung, muốn tìm được điểm phục sinh quá lãng phí thời gian, phương thức nhanh nhất cũng là chết một lần.

Hắn quay đầu nhìn một căn phòng giam bên cạnh, bên trong giam giữ một con thú nhân cao năm sáu mươi mét, nó đang ngủ say, thân thể như núi phập phồng có tiết tấu, tựa như không có phát hiện Hoàng Dật xuất hiện.

Hoàng Dật nhặt lấy một cây gậy sắt trên mặt đất, từ khe cửa chui vào, đi tới trước người thú nhân, trực tiếp vung gậy sắt, đâm vào bụng của thú nhân.

"Keng!" Gậy sắt đâm vào bụng của thú nhân, phát ra âm thanh như đập vào đá, cái bụng của thú nhân này thoát nhìn khá mềm mại, nhưng trên thực tế lại cứng cáp như tấm sắt, không tạo thành một chút thương tổn, giống như đang gãi ngứa cho nó vậy.

Mà thú nhân bị Hoàng Dật gãi như thế một chút rớt cục cũng có phản ứng, giống như là bị con rắn cắn một cái, lật lật thân thể tiếp tục ngủ say.

Bất quá, thú nhân lần này xoay người lại vừa lúc đề trúng Hoàng Dật, trực tiếp đề chết hẳn.

Hoàng Dật trước mắt tối sầm, ngay sau đó nghe được hai tiếng nhắc nhở.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn thu được 【 thành tựu 】-【 lần đầu tử vong 】 thành tựu giá trị +1. 【 lần đầu tử vong 】: lần đầu tiên tử vong.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn bị Luyện Ngục Thú Nhân giết chết, có lựa chọn sống lại hay không?

Nhắc nhở nhỏ: Tử vong trước cấp 10, chỉ sống lại tại doanh địa, đẳng cấp giảm xuống một cấp; khi tử vong ở cấp 10, ngoại trừ sống lại tại doanh địa, còn có tỷ lệ cưỡng chế luân hồi nhất định -- tùy cơ sống lại trong một khu vực của《 Thế Giới Thứ Hai 》, đẳng cấp giảm xuống tới cấp 1, mỗi ngày khôi phục một cấp, cho đến khi khôi phục đến đẳng cấp ban đầu.

Trong bóng tối Hoàng Dật liên tiếp nhận được hai tiếng nhắc nhở của hệ thống, còn thu được một thành tựu, bất quá cái thành tựu này cũng không có độ khó gì, thuộc về loại hình người người đều có thể thu được, không thể so sánh với thành tựu duy nhất trước đó trong thông báo của Đao Phong.

Sau một khắc, Hoàng Dật lựa chọn sống lại.

Bóng tối thối lui, trước mắt của Hoàng Dật một lần nữa xuất hiện ánh sáng, lần này, hẳn xuất hiện ở trong một thạch thất đầy ánh vàng óng. Căn thạch thất này cỡ sân bóng, tất cả tường đều là dùng đá màu vàng kim xây thành, làm cho cả thạch thất đều tản mát ra một tia sáng thánh khiết, dường như một tòa thánh đường, hình thành sự đối lập rõ ràng với vẻ âm u của Anh Hùng giam ngục.

Hoàng Dật nhìn trái nhìn phải một hồi, nhưng không có phát hiện cái gì đặc

thù, ở đây rất vắng vẻ, tựa như cũng là một điểm phục sinh rất bình thường mà thôi.

Tại bên phải thạch thất có một cánh cửa, Hoàng Dật đi qua, nhẹ nhàng đẩy, nhưng vừa đẩy cửa ra, hần liền ngừng thân thể, đề phòng nhìn bên ngoài.

Lúc này, ngoài cửa có năm người đang đứng, bọn họ mặc áo choàng màu đen, chỉ lộ ra khuôn mặt, tròng mắt màu xanh, lỗ tai màu đỏ, tướng mạo có chút kỳ quái.

Dẫn đầu chính là một gã nam tử mặt dài, con mắt dài nhỏ, sắc mặt trắng nõn như mắc bệnh, cả người có vẻ yếu đuối, tựa như mắc bệnh nặng vậy.

"Xin hỏi, ngài chính là Thiên Tứ Chi Nhân sao?" Lúc này, tên nam tử mặt dài dẫn đầu mở miệng, hiếu kỳ nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 5: Tội Phạm Số 11

"Thiên tứ chi nhân?" Hoàng Dật nghe được danh từ này, lại suy nghĩ một chút, lý giải từ mặt chữ cũng là người từ trên trời đi xuống, hẳn cũng là chỉ người chơi, hẳn hơi gật đầu: "Đúng vậy, tôi là thiên tứ chi nhân, tôi là Miếu Sát."

"Phù!" Năm người kia sắc mặt thả lỏng, nam tử mặt dài dẫn đầu thở phào một hơi, cung kính khom người, nói: " Miếu Sát tiên sinh tôn kính, tôi là trưởng ngục giam Rolls của Anh Hùng giam ngục, bốn vị này là thủ hạ của tôi, chúng tôi sẽ hiệp trợ ngài hoàn thành nhiệm vụ."

Năm người này cũng là NPC, Hoàng Dật rốt cục tìm được một đầu mối, lập tức hỏi: "Ngục giam này có bao nhiêu phạm nhân?"

"Trong Anh Hùng giam ngục, tổng cộng có 16532 gian phòng giam, nhưng rất nhiều phạm nhân đều đã chết, hiện nay chỉ còn 5452 tên phạm nhân còn sống!" Rolls cung kính đáp.

"Thực lực của phạm nhân yếu nhất bên trong ra sao? Tôi có thể giết chết hẳn không?"

"Xin lỗi, không thể!" Rolls rất thẳng thắn lắc đầu, "Trong Anh Hùng giam ngục, cho dù phạm nhân yếu nhất của cũng đạt được trình tự Thánh Vực, với thực lực hiện tại của ngài, căn bản không có cách nào giết chết bọn họ."

"Vậy các người trợ giúp cho tôi như thế nào? Có thể ra tay hay không?"

Rolls vẫn lắc đầu: "Xin lỗi, chúng tôi chỉ có thể phối hợp ngài hoàn thành nhiệm vụ, cũng không trực tiếp trợ giúp ngài hoàn thành nhiệm vụ, chúng tôi tối

đa chỉ có thể cho một ít chỉ dẫn cơ bản."

"Tôi đã biết." Hoàng Dật gật đầu, "Vậy trong Anh Hùng giam ngục, trừ năm người các người ra, còn có bao nhiêu lính coi ngục?"

"Toàn bộ Anh Hùng giam ngục, chỉ có năm lính coi ngục chúng tôi!"

"Hả? Chỉ năm lính coi ngục các người, sao quản được hơn năm ngàn phạm nhân?"

"Bản thân Anh Hùng giam ngục cũng đã đủ kiên cố, nó có chức năng phong ma và cấm ma, những phạm nhân này bị giam giữ ở đây, tuyệt đối không có cách nào chạy thoát, năm người chúng tôi quản lý đã đủ rồi."

Kế tiếp, Hoàng Dật lại hỏi rất nhiều vấn đề, Rolls đều giải đáp cho hắn.

Anh Hùng giam ngục từ thời đại Tuyên Cổ chúng thần đến bây giờ, đã có vô số quá khứ, giam giữ một nhóm rồi lại một nhóm tồn tại cường đại, bọn họ vĩnh viễn bị phong ấn ở đây, mãi đến khi chết già. Hiện nay, phạm nhân có thể sống sót trong Anh Hùng ngục giam, không ai mà không phải là sự tồn tại cực kỳ cường đại, tùy tiện một người chạy trốn ra bên ngoài cũng sẽ làm sinh linh đồ thán, sinh linh hao kiệt. Muốn giết chết đám tội phạm nghịch thiên này, với thực lực hiện tại của Hoàng Dật là tuyệt đối không thể.

Xem ra chỗ then chốt của nhiệm vụ này còn cần đi tìm hiểu, chỉ cần biết chỗ then chốt, vậy hoàn thành nhiệm vụ cũng là chuyện nước chảy thành sông.

Hoàng Dật nhìn bọn họ, nói: "Các người theo tôi đi dạo một vòng ngục giam đi!"

Dứt lời, Hoàng Dật liền đi phía trước, bắt đầu đi dạo chung quanh ngục giam, Rolls và vài tên lính coi ngục cùng đi theo sau.

Đoàn người đi dạo khắp ngục giam mà không có mục đích, hai bên là từng gian phòng giam lớn, giam giữ từng tên tội phạm cấp BOSS, mắt lạnh nhìn chăm

chăm bọn họ.

Hoàng Dật vừa đi vừa tự hỏi nhiệm vụ này, sự kiên trì của hắn rất tốt, có thể suy nghĩ tại một vấn đề rất lâu, phân tích từ đầu đến cuối từ trong ra ngoài, mãi đến khi đem vấn đề hoàn toàn nghĩ thấu.

Đi hồi lâu, Hoàng Dật vẫn như cũ không có dừng lại, nhưng đoàn người Rolls đã có chút mệt mỏi, Hoàng Dật không hoàn thành nhiệm vụ, bọn họ cũng không được nghỉ ngơi, từ ý nghĩa nào đó mà nói, bọn họ cũng bị kéo vào cùng với nhiệm vụ này.

"Miếu Sát tiên sinh tôn kính." Lúc này, Rolls mở miệng, nhưng có chút ngập ngừng muốn nói lại thôi.

"Chuyện gì?" Hoàng Dật từ trong tư tưởng đi ra, quay đầu lại nhìn hắn.

Rolls do dự một hồi, cắn răng, nói: "Ngài không cần đi tới đi lui không mục đích như vậy, thật ra nhiệm vụ này rất đơn giản, chỉ cần. . ." Nói xong, Rolls ngừng lại.

"Chỉ cần cái gì?" Hoàng Dật truy vấn. Với biểu tình của Rolls mà xem, một đầu mối gần trời lên mặt nước rồi!

Rolls nhếch miệng, tựa như đang tổ chức ngôn ngữ, một lát sau, gã mới nói: "Với thực lực bản thân ngài là hoàn toàn không cách nào giết chết những tội phạm này, thực lực của ngài quá yếu, trừ phi ngài có thể tìm một một trợ giúp vô cùng cường lực."

"Trợ giúp?" Hoàng Dật nhíu nhíu mày, "Chẳng lẽ trong Anh Hùng ngục giam còn có người khác?"

"Cũng có thể nói như vậy, thật ra trong ngục giam cũng không chỉ có chúng tôi, còn có rất nhiều. . . Thứ có thực lực vô cùng cường đại. . ." Rolls nói xong, ánh mắt có ý định như vô tình nhìn vào một phòng giam bên cạnh.

Hoàng Dật theo ánh mắt của gã nhìn qua, lập tức nhìn thấy một con BOSS trong phòng giam. . . Rồi đột nhiên, hắc rõ ràng ý của Rolls, không khỏi chỉ chỉ vào phòng giam, nói: "Ông nói những tội phạm này?"

"Không phải tôi nói, là chính ngài đoán được!" Rolls lập tức lắc đầu, nhưng sắc mặt đã rõ ràng mang theo trầm tĩnh, hiển nhiên là cam chịu cách nói của Hoàng Dật, chỉ là ngoài miệng không ủng hộ mà thôi.

Hoàng Dật nhìn vẻ mặt của gã, trong lòng lập tức sáng tỏ, lão Rolls này đã sớm nói qua không thể trực tiếp cung cấp trợ giúp, cho nên mới nói bóng nói gió chỉ dẫn mình đi đoán phương diện này, rốt cuộc coi như là gián tiếp giúp.

"Thả mấy tên tội phạm, để cho bọn họ tự giết lẫn nhau, sau đó tôi ở một bên ngồi làm ngư ông đắc lợi, được sao?" Hoàng Dật nhìn về phía Rolls, sắc mặt có chút nghi hoặc, phương pháp này khó tránh quá đơn giản, hoàn toàn không giống độ khó mà nhiệm vụ hi hữu nên có.

"Đúng vậy! Ngài rất cục đoán được!" Rolls lập tức gật đầu, "Bất quá thực lực của những tội phạm này đều rất mạnh, cho dù là tự giết lẫn nhau cũng rất khó giết chết đối phương, sẽ để đối phương bỏ trốn, trừ phi có thể thả ra một tên tội phạm thực lực siêu quần!"

Nghe đến đó, Hoàng Dật lập tức nhớ tới rắn chín đầu - Hydra, đó là tội phạm mạnh nhất mà hắn gặp qua, cao tới cấp 250, từng là thú cưỡi của Pháp Thần, thực lực như vậy đi giết tội phạm hơn cấp 100 khẳng định không thành vấn đề. Bất quá loại tội phạm siêu cường này rất ít, người duy nhất hắn biết cũng là con rắn chín đầu - Hydra kia, nhưng nó đã chết.

"Nói vậy Miếu Sát tiên sinh đã biết, tội phạm thực lực càng mạnh trong Anh Hùng giam ngục này, con số của nó càng cao, nhất là đám tội phạm được đánh số trước 100, chúng nó đều là sự tồn tại cường đại nhất trên thế giới này, tùy tiện một người đều có thể đơn giản giúp ngài hoàn thành nhiệm vụ." Rolls nói xong, nhìn Hoàng Dật một chút, chuyển giọng : "Thế nhưng chúng nó quá mức cường

đại, chỉ có thể giam giữ trong phòng giam phong ấn, bị phong ấn hoàn toàn, phòng giam này không có bất luận khe hở gì, không cách nào bị tra xét, ngay cả tôi làm trưởng ngục giam cũng không biết chúng nó chết sống ra sao!" Nói đến đây, Rolls dừng một chút, nuốt nước bọt nói: "Tôi duy nhất biết được, chỉ có vị tội phạm đánh số 11. . . Hãn, còn sống!"

"Đánh số 11? Bên trong giam giữ vật gì vậy?" Hoàng Dật nổi lên một tia hứng thú, con số này đã vô cùng cao, có thể nói gần như là BOSS cuối cùng trong toàn bộ Anh Hùng giam ngục, bên trong rốt cuộc giam giữ thứ gì?

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 6: Chìa Khóa Bay Lượn

Rolls lắc đầu: "Đó là phòng giam phong ấn, tôi cũng không biết bên trong giam giữ cái gì, mà trước khi tôi tới, tên kia cũng đã bị giam ở đây."

"Ý của ông là, khiến cho hãn giúp tôi hoàn thành nhiệm vụ?" Hoàng Dật hỏi.

Rolls gật đầu: "Đúng vậy, có hãn hỗ trợ, nhiệm vụ của ngài bảo đảm có thể hoàn thành."

Hoàng Dật bắt đầu trầm tư, cái này quả thật là một phương pháp, nhưng khó tránh khỏi có chút quá đơn giản, nếu quả thật là như thế, vậy nhiệm vụ hi hữu này sẽ không có độ khó, cái này rất không hợp lý.

Hoàng Dật đoán rằng, cái phương pháp này phỏng chừng chỉ là nói thì dễ, quá trình thực thi hơn phân nửa sẽ rất gian nan, sẽ có một chỗ khó kéo chân mình lại.

Nghĩ nghĩ, hãn nghiêng đầu nhìn vào căn phòng giam bên cạnh, bỗng nhiên, ánh mắt của hãn dừng lại trên then cửa của phòng giam.

Chỗ đó có một ổ khóa!

Đúng rồi! Khóa!

Hoàng Dật muốn thả tội phạm trong phòng giam, nhất định phải mở cửa sắt, nhưng hãn không có chìa khoá của cửa sắt! Phỏng chừng cái chìa khoá này cũng là chỗ khó của nhiệm vụ!

"Rolls, ông có chìa khoá của phòng giam không?" Hoàng Dật lập tức quay

sang Rolls hỏi.

Quả nhiên, Rolls lập tức lắc đầu: "Tôi không có chìa khoá cửa phòng giam, cái chìa khoá này cần ngài tự mình đi lấy."

"Chìa khoá ở đâu?" Hoàng Dật nhìn chăm chăm Rolls, nếu như hần đoán không sai, kế tiếp cũng là chỗ khó của nhiệm vụ.

"Trong gian thạch thất nơi ngài sống lại." Rolls lập tức chỉ đường.

Cuối đường kia, là một gian thạch thất đầy ánh sáng vàng, chính là chỗ trước đó Hoàng Dật sống lại.

Hoàng Dật lập tức đi qua, Rolls cũng mang theo bốn gã lính coi ngục đi theo.

Đi tới cửa thạch thất, Hoàng Dật trực tiếp đi vào, nhưng Rolls và bốn gã lính coi ngục lại dừng ở bên ngoài.

Hoàng Dật quay đầu lại, vẫy vẫy tay với bọn họ, nói: "Các người vào đi!"

Rolls vẻ mặt cười khố, lắc đầu: "Đó là chỗ chỉ có thiên tử chi nhân các người mới có thể tiến vào, chúng tôi không thể đi vào."

"Vậy ông nói cho tôi biết vị trí của chìa khoá đi." Hoàng Dật nhìn gian thạch thất óng ánh vàng một chút, ở đây to như một sân banh, muốn tìm được một thanh chìa khoá nho nhỏ thì quá khó khăn.

"Tại góc đông bắc của thạch thất, chỗ đó có trên vạn thanh chìa khoá, ngài phải nhanh tay lẹ mắt, đem chìa khoá của phòng giam số 11 chụp lấy, nhớ kỹ à, là số 11!" Rolls căn dặn một lần.

Hoàng Dật gật đầu, phân rõ phương hướng một chút, lập tức đi đến hướng đông bắc của thạch thất.

Rất nhanh, Hoàng Dật đi tới góc đông bắc của thạch thất, ở đây quả nhiên

nằm đầy chìa khoá màu vàng, vẻ ngoài đều giống nhau như đúc, duy nhất không giống chính là con số khắc trên chìa khoá. Bất quá con số khắc trên chìa khoá rất nhỏ, Hoàng Dật nhìn rất lao lực, quyết định đến gần nhìn.

Đúng lúc này, Hoàng Dật bị trượt chân, tựa như giẫm trúng vật gì, không khỏi nhấc chân lên nhìn một chút.

Trên mặt đất là mấy hạt châu màu xanh, bên cạnh còn có một chút bột phấn màu đen.

Hoàng Dật ngồi xổm thân xuống, đem hạt châu trên mặt đất nhặt lên nhìn một chút, những hạt châu này tổng cộng có 8 viên, trong suốt trong sáng, cả vật tản ra ánh sáng màu xanh, cực kỳ mỹ lệ, giống như là một loại bảo thạch xảo đoạt thiên công!

Hoàng Dật tỉ mỉ kiểm tra 8 hạt châu trong tay một chút, nhưng không có bất luận tin tức gì của hệ thống, tựa như cũng là vật phẩm bình thường. Bình thường thì, nếu như là vật phẩm có giá trị, khi kiểm tra là sẽ có tin tức của hệ thống, nếu như không có tin tức của hệ thống, vậy hơn phân nửa cũng là vật phẩm tầm thường, không có giá trị.

Bất quá 8 hạt châu màu xanh này thoát nhìn khá bất phàm, Hoàng Dật vẫn là đem chúng nó cất vào trữ vật giới chỉ, về phần đồng bột phấn màu đen, hẳn không có lưu ý, xem ra đều không giống như là bảo bối.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục đi đến hướng đồng chìa khoá.

"Vù!" Ngay khi Hoàng Dật đi tới chỗ cách chìa khoá 5 mét thì, trên chục ngàn thanh chìa khoá giống như sống lại, đều bay lên trời, bay nhanh xoay tròn trong thạch thất, căn bản không dừng!

Lúc này, toàn bộ thạch thất trở nên rất náo nhiệt! Đồng chìa khoá kia giống như là ong mật bay lượn, bay qua bay lại, tốc độ nhanh vô cùng, giống từng đạo lưu quang kim sắc.

Hoàng Dật ngửa đầu nhìn đồng chìa khoá bay lượn kia, muốn ở giữa không gian rộng lớn như vậy, bắt được một thanh chìa khoá đang bay nhanh quả thật là chuyện không có khả năng làm được, tốc độ của chìa khoá ngay cả con mắt hăn đều theo không kịp, huống chi dùng để tay bắt, càng khó hơn chính là, hăn còn muốn bắt lấy chìa khoá số 11 từ trong cả chục ngàn thanh chìa khoá đang bay.

"Vù!" Lúc này, một thanh chìa khoá bay nhanh đến trước mắt hăn, Hoàng Dật theo bản năng đưa tay chụp lấy, nhưng cái gì cũng không chụp được, chớp mắt, thanh chìa khoá kia lại bay ra xa.

Hoàng Dật lại tiến lên vài bước, muốn bắt được chìa khoá đang bay lượn giữa không trung, nhưng vô luận hăn làm như thế nào đều bắt không được! Những thanh chìa khoá này bay quá nhanh!

Hoàng Dật từ nhỏ đã được huấn luyện nghiêm ngặt, thân thủ rất nhanh, vượt xa người bình thường, nhưng dưới tình huống như vậy cũng vô cùng vô lực, cái này đã hoàn toàn vượt quá tốc độ cực hạn mà nhân loại có khả năng đạt được.

Nỗ lực rất lâu, Hoàng Dật cũng không thể bắt được một thanh chìa khoá, không khỏi đi ra thạch thất.

"Thế nào, Miếu Sát tiên sinh, ngài bắt được chìa khoá số 11 chưa?" Rolls thấy Hoàng Dật đi ra, nhanh chóng tiến lên một bước, chờ mong hỏi thăm.

Hoàng Dật lắc đầu: "Không bắt được, chìa khoá bay quá nhanh, tôi còn phải suy nghĩ biện pháp một chút."

"Ài!" Rolls thở dài, sắc mặt hơi có chút thất vọng, nhưng vẫn cố vũ nói: "Nhiệm vụ này đối với cấp bậc hiện tại của ngài mà nói, quả thật là quá khó khăn, nhưng mời ngài không nên nản lòng, tiếp tục nỗ lực! Nếu như số 11 chìa khoá lấy không được, vậy lấy chìa khoá của số 250 đi!"

"Số 250? Ông nói là rắn chín đầu - Hydra?" Hoàng Dật hỏi ngược lại một tiếng, "Nó không phải đã chết rồi sao?"

"Hả? Ngài gặp qua số 250?" Rolls đột nhiên sửng sốt, tựa như có chút ngoài ý muốn, ngay sau đó gã lắc đầu: "Con rắn chín đầu đó còn chưa có chết! Chỉ là lột da, trong trạng thái suy yếu, cho nên thoát nhìn giống như đã chết. Nó cao tới cấp 250, khẳng định cũng có thể giúp ngài hoàn thành nhiệm vụ!"

"Được rồi!" Hoàng Dật sờ sờ cằm, nói: "Bất quá cho dù là chìa khoá số 250, tôi cũng vẫn không lấy được, ông có thể cung cấp công cụ phụ trợ gì không?"

"Xin lỗi! Không có công cụ phụ trợ! Chỉ có thể dựa vào bản thân ngài." Rolls lắc đầu, hình dạng lực bất tòng tâm.

Hoàng Dật trầm tư, chỉ dựa vào năng lực hiện tại của hắn, là khẳng định lấy không được chìa khoá, cái này không phải chuyện nỗ lực có thể thay đổi, có một số việc chỉ cần vượt quá cực hạn của con người, vậy phải dựa vào công cụ phụ trợ. Giống như con người không thể trực tiếp bay lên bầu không, cần dùng công cụ mới có thể làm được, lấy chìa khoá cũng là như vậy, nếu như không dựa vào công cụ phụ trợ, Hoàng Dật tuyệt đối không lấy được chìa khoá, ít nhất với cấp bậc hiện tại là không được.

"Vậy tôi thử lại xem sao!" Hoàng Dật nói xong, một lần nữa đi về thạch thất ánh vàng.

Hoàng Dật nhìn chăm chăm đồng chìa khoá bay lượn khắp bầu trời, bỗng nhiên nhớ tới miếng vảy sừng trước đó rút trên thân rắn chín đầu - Hydra, miếng vảy sừng ấy cỡ chừng quạt hương bồ, dùng để vỗ chìa khoá bay giữa không trung là một phương pháp tốt không thể nghi ngờ.

Hoàng Dật lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra miếng vảy sừng ấy, muốn vỗ về phía chìa khoá đang bay lượn giữa không trung.

Ai ngờ, hắn vừa lấy ra, miếng vảy sừng ấy liền nhanh chóng biến thành một tầng tro bụi màu đen với tốc độ mắt thường có thể thấy được, biến mất trong không trung!

Xem ra nhiệm vụ này thật sự không thể sử dụng bất luận đạo cụ phụ trợ gì.

Nhiệm vụ làm đến đây, lần thứ hai lâm vào khốn cục.

Hoàng Dật từ bỏ đi thử, lẳng lặng ngồi trên sàn nhà của thạch thất, xem xét lại toàn bộ quá trình của nhiệm vụ, bắt đầu từ giây đầu tiên khi mình tiến vào Anh Hùng giam ngục, phân tích như kéo tơ lột kén, không bỏ qua bất luận một chi tiết nào. . .

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 7: Phương Pháp Nhiệm Vụ

Bất tri bất giác, một giờ trôi qua.

Hoàng Dật suy nghĩ lâu như vậy, vẫn không có manh mối gì như cũ, mắt thấy đã đến giờ ăn trưa, hẩn rời khỏi Thế Giới Thứ Hai.

"Ăn cơm!" Vừa rời khỏi Thế Giới Thứ Hai, Hoàng Dật nghe thấy được âm thanh của ngục cảnh ngoài phòng giam, sau đó, một chén cơm trắng và đĩa rau xanh được đưa đến.

Hoàng Dật đem cái nhẩn tháo xuống, sau khi giấu đi, mới chậm rãi đi ra ngoài.

Bữa trưa vẫn là rau xanh cơm trắng như cũ, Hoàng Dật đã sớm thành thói quen, cầm lên bình tĩnh ăn, trên mặt nhìn không ra bất luận biểu tình gì.

"Sau cuối tuần, thời hạn giam giữ của mày sẽ kết thúc, có thể chuyển tới nhà tù công cộng." Ngục cảnh ngoài cửa đề phòng nhìn chăm chăm Hoàng Dật, nhắc nhở.

Hoàng Dật không hề có cử động khác, tiếp tục ăn, tựa như không có nghe thấy.

Hai gã ngục cảnh ngoài cửa có chút ngoài ý muốn, đối với phạm nhân bình thường mà nói, đây là một tin tức tốt, trong nhà tù công cộng có thể nói chuyện với phạm nhân khác, mỗi ngày sẽ không giống phòng giam riêng này. Nhưng hiện tại Hoàng Dật lại mặt không biểu tình, không hề toát ra vẻ mừng rỡ, tựa như chuyện gì đều đã không thể khiến cho hẩn dao động.

Bọn họ không biết chính là, Hoàng Dật đã không tính là một phạm nhân, ý thức của hắn đã có thể tiến vào Thế Giới Thứ Hai, cũng không có gì khác so với những người kia trong nhà tù công cộng, tự nhiên sẽ không cảm thấy động tâm đối với tin tức này.

...

Chỉ chớp mắt, ba ngày trôi qua.

Ba ngày nay, Hoàng Dật mỗi ngày đều qua lại giữa hiện thực và giả thuyết, trong Hoa Hồng Ngục Giam, hắn là một phạm nhân bình thường, trong Anh Hùng ngục giam, hắn là một người chơi vì nhiệm vụ hi hữu mà nỗ lực.

Buổi chiều hôm nay, Hoàng Dật vẫn lui tới như thường, sau khi đăng nhập, bất quá hắn không tiến vào trò chơi, mà là đi diễn đàn.

"Liên đoàn Báo chí Mỹ sưu tầm: nhiệm vụ hi hữu của người chơi đệ nhất nước Mỹ【 Kidd 】!"

" Hội trưởng Chiến Long công hội【 Nghịch Thiên Cuồng Kiếm 】: tâm đắc đánh chết BOSS cấp 93 trong nhiệm vụ hi hữu."

"Người chơi bình thường【 Trầm Mặc Giả Hạnh Nha】: quá trình hoàn thành nhiệm vụ hi hữu."

...

Vừa tiến vào diễn đàn trò chơi, đầu tiên thấy cũng là những bài viết có số lượt xem rất cao, phần lớn là quá trình hoàn thành nhiệm vụ hi hữu của một ít người chơi cao thủ, viết ra cho người chơi khác tham khảo. Hoàng Dật trước đó cũng xem qua một ít bài post như vậy, bất quá nhiệm vụ của mỗi người không giống nhau, chỗ có thể tham khảo cũng rất có hạn, trên cơ bản không có trợ giúp gì.

Căn cứ công tác thống kê số liệu chính thức của diễn đàn, hiện nay trong

mười tỷ người chơi toàn cầu, người chơi có nghề nghiệp hi hữu chỉ có 5572 người, bình quân trong hai triệu người mới có một người có thể hoàn thành nhiệm vụ hi hữu.

Còn có một vài người chơi tuy rằng không có hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, nhưng bởi vì biểu hiện xuất sắc, đem nhiệm vụ hi hữu làm được phân nửa, độ hoàn thành vượt qua 50%, đạt được tư cách có chủng tộc hi hữu ngẫu nhiên!

Bất quá phương diện nghề nghiệp của bọn họ vẫn chỉ có thể lựa chọn loại bình thường, bộ phận người chơi này đại khái có 5 triệu, chiếm 1/2000 tổng thể người chơi

Từ nơi này cũng có thể biết được độ khó của nhiệm vụ hi hữu cao bao nhiêu, dù cho có thể hoàn thành phân nửa đều đã rất rất giỏi, mà độ khó nhiệm vụ của Hoàng Dật còn muốn gấp đôi, cái này càng khó hoàn thành.

Hoàng Dật tiếp tục nhìn.

"Mười đại thần vật của Thế Giới Thứ Hai!"

Lúc này, Hoàng Dật thấy được một bài post đặt rất cao, bài post này tuy không được xếp vào mức chú ý, nhưng lướt xem lại cao đến một tỷ! Hoàng Dật liền vào nhìn một chút.

"Tôi là [Bạch Sí], chủng tộc là cổ học giả, nghề nghiệp là nhà thăm dò, ngoài ra tôi còn học tập được luyện kim chuyên nghiệp, cho nên đối với bảo vật cái này rất có nghiên cứu. Tất cả mọi người biết, mỗi quốc gia trong Thế Giới Thứ Hai đều có một khối đại lục riêng, cái này có thể làm số lượng đại lục của Thế Giới Thứ Hai đạt được con số kinh người là 200. 200 đại lục, bảo vật bên trong quá nhiều, cho dù tôi là người rất có nghiên cứu đối với cái này cũng chỉ có thể nhận ra rất nhỏ một phần bên trong. Trong một phần nhỏ bảo vật theo lý giải hiện nay của tôi, bảo vật từ hạng nhất đến hạng mười lần lượt như sau."

Sau đó, người chơi tên là Bạch Sí sắp xếp cho mười đại bảo vật, còn ghi thêm

một đoạn bình luận ngắn gọn bên dưới.

Hạng nhất : Thần Vương Chi Tinh

Lời bình: Tôi cũng không biết cái này là vật gì, bất quá tôi từng thấy qua một câu miêu tả ngắn gọn trong nhật ký của luyện kim sư vĩ đại nhất Ma Luyện Giả • Ngân Thủy-- Thần Vương Chi Tinh, đệ nhất thần vật chúng đại lục!

Hạng hai: Chúng Thần Chi Lệ

Lời bình: Tên như ý nghĩa, Chúng Thần Chi Lệ cũng là nước mắt của chúng thần chảy xuống, đây là tài liệu quan trọng nhất để chế tác thần khí. Trong Thế Giới Thứ Hai, thần khí đã biết chỉ có 10 món, muốn thu được thần khí, nhất định phải cần rất nhiều tài liệu trân quý đi chế tác, mà Chúng Thần Chi Lệ cũng là một loại tài liệu quan trọng nhất bên trong. Có người nói, cái chết của Ma Luyện Giả • Ngân Thủy, có quan hệ với một giọt Chúng Thần Chi Lệ.

Hạng ba: Khế Ước Chi Thủy

Lời bình: Tất cả mọi người biết, người hầu với chủ nhân sau khi ký kết Chủ Tớ Khế Ước, sinh mệnh của người hầu hoàn toàn theo chủ nhân, chỉ cần chủ nhân tử vong, vậy người hầu cũng sẽ tử vong, chỉ có chủ nhân sống, người hầu mới có thể sống. Cho nên Khế Ước Chi Thủy trở thành thần vật trân quý nhất trong mắt của người hầu, bởi vì Khế Ước Chi Thủy có thể tẩy đi bất luận khế ước gì, cho dù là khế ước ký kết với thần cũng hoàn toàn có thể tẩy đi. Cường giả phong thần cuối cùng của đại lục -- Đăng Thiên Giả • Bloodhoof, đã từng là người hầu của Hỏa Thần, sau đó Bloodhoof thu được một giọt Khế Ước Chi Thủy, tẩy đi sỉ nhục này, cuối cùng phong thần.

...

Hoàng Dật xem từ trên xuống dưới, những thứ người chơi này liệt kê chỉ là một ít bảo vật bản thân biết, cũng không phải tất cả bảo vật, bảo vật của Thế Giới Thứ Hai vô cùng vô tận, bên trong khẳng định sẽ có một vài thứ mạnh hơn

tốt hơn những bảo vật trên, chỉ là người chơi này không biết mà thôi.

Nhìn nhìn, mí mắt của Hoàng Dật đột nhiên nhú lại, như nhìn thấy thứ gì quen thuộc--

Hạng chín : Thời Gian Chi Lệ

Lời bình: Nước mắt do Thời Gian Chi Thần chảy xuống, ẩn chứa huyền bí của thời gian, sau khi ăn nó, hai mắt có thể biến dị, trở nên không thể xóa nhòa, cũng có năng lực xem thấu quá khứ và tương lai.

Thời Gian Chi Lệ! Hoàng Dật nhất thời nhớ tới trong Anh Hùng giam ngục, con rắn chín đầu - Hydra cấp 250 kia, nó cũng là ăn trộm Thời Gian Chi Lệ của Tử Thần, cho nên mới bị Tử Thần tận tay đi bắt, giam vào Anh Hùng giam ngục. Không ngờ rằng Thời Gian Chi Lệ dĩ nhiên là bảo vật cường đại như vậy, có thể nhìn thấy được quá khứ và tương lai!

Nửa giờ sau, Hoàng Dật tiến vào trò chơi.

"Miếu Sát tiên sinh, ngài đã xuất hiện!" Vừa xuất hiện tại Anh Hùng giam ngục, Hoàng Dật chợt nghe được âm thanh của trưởng ngục giam Rolls truyền đến.

"Ừm, tôi đã trở về." Hoàng Dật quay đầu lại nhìn Rolls, xoay người đi vào bên trong thạch thất.

"Miếu Sát tiên sinh. . ." Lúc này, Rolls nhanh chóng gọi Hoàng Dật, trong ánh mắt tràn ngập khẩn cấp, nói: " Thời gian nhiệm vụ của ngài chỉ có ba tháng, thời gian khẩn cấp, xin ngài nỗ lực! Chúng tôi sẽ ở ngoài cửa, chờ tin tức tốt của ngài!" Nói xong, Rolls và bốn gã lính coi ngục phía sau mong đợi nhìn Hoàng Dật.

Hoàng Dật gật đầu, xoay người đi vào gian thạch thất óng ánh vàng kia.

Trong thạch thất lớn, vẫn đầy chìa khoá bay lượn khắp bầu trời như trước,

kéo ra từng đạo lưu quang sáng chói, tựa như vĩnh viễn cũng sẽ không dừng lại. Hoàng Dật ngửa đầu nhìn chúng nó, giống như là nhìn một mảnh tinh không sáng lạn, những vì sao ấy tựa như ngay tại trước mắt, nhưng vĩnh viễn không thể đưa tay nắm.

Hoàng Dật cúi đầu, bỗng nhiên, ánh mắt của hắn sửng sốt, dừng trên mặt đất!

Trong nháy mắt, trong đầu của hắn tựa như hiện lên vật gì!

Hoàng Dật ngồi xổm thân thể xuống, cẩn thận quan sát mặt đất vàng óng, dưới đám chìa khoá bay lượn khắp bầu trời, hắn cứ ngồi chồm hổm như thế, không nhúc nhích nhìn chăm chăm mặt đất.

Suy nghĩ của hắn giống như là bắt được một đầu mối, khi hắn cố sức kéo, lại phát hiện đầu mối này đem toàn bộ bí ẩn đều lộ lên trên!

Hắn nhớ lại tất cả sự kiện phát sinh trong khoảng thời gian này, mỗi một chi tiết trong Anh Hùng giam ngục, mỗi một điểm đáng ngờ đều hiện ra! Một việc nhỏ, một đồng chi tiết không hề thu hút đều xâu chuỗi cùng nhau, chậm rãi trở nên rõ ràng, trở nên hoàn chỉnh, cuối cùng hợp thành toàn cảnh của toàn bộ nhiệm vụ.

Hồi lâu sau đó, Hoàng Dật rốt cục tỉnh táo lại, khóe miệng hơi nhếch lên.

Hắn rốt cục biết nhiệm vụ này nên làm như thế nào rồi!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 8: Giải Đáp Nghi Vấn

Mười phút sau, Hoàng Dật vẻ mặt thoải mái đi tới cửa thạch thất, hướng Rolls vẫy vẫy tay, nói: "Rolls, mau tới đây, tôi bắt được chìa khoá số 11 rồi!"

"A! Ngài rốt cục bắt được chìa khoá rồi sao?" Rolls và bốn tên lính coi ngục phía sau nhất thời vui vẻ, lập tức chạy đến hướng Hoàng Dật, chạy tới cánh cửa trước thạch thất.

"Chìa khoá ở nơi nào?" Rolls nhìn chăm chăm Hoàng Dật, ánh mắt nhìn quét trên người hắn.

Đúng lúc này, Hoàng Dật đột nhiên vươn tay, chụp lấy Rolls như tia chớp, mạnh mẽ đem gã kéo vào trong thạch thất!

Tất cả cái này đều xảy ra nhanh như chớp lửa của tia điện quang, Rolls và bốn gã lính coi ngục không kịp có phản ứng!

"A!" Sau một khắc, Rolls phát ra tiếng kêu thê lương, xụi lơ trên mặt đất, có vẻ thống khổ đến cực điểm, giống như kêu rên tuyệt vọng trước khi chết, "Miếu, Miếu Sát tiên sinh, ngài vì sao muốn làm như vậy?"

"Chuyện đến bây giờ, mày còn giả vờ được sao?" Hoàng Dật nhìn chăm chăm Rolls, chậm rãi nói: "Mày chính là rắn chín đầu - Hydra!"

Giây phút ấy, Rolls cả người run lên, vẻ mặt khiếp sợ nhìn chăm chăm Hoàng Dật, tròng mắt màu xanh tràn ngập vẻ không thể tin tưởng, tựa như ngay cả đau đớn trên thân thể đều đã quên.

Thấy biểu tình của Rolls, Hoàng Dật càng thêm khẳng định suy đoán của

mình, chỉ chỉ bờ tường vàng óng bốn phía, nói: "Mày vì sao vẫn không muốn tiến vào gian thạch thất này? Thật ra mày không phải không muốn, mà là căn bản không dám!"

"Ngài đang nói cái gì, tôi nghe không hiểu, ngài, ngài đem tôi ra ngoài trước đi!" Rolls cố nén đau đớn cầu xin nói.

"Nếu như tao đem mày ra, vậy người chết chính là tao. Không có biện pháp, tao chỉ có thể dựa vào gian thạch thất này mới có thể giết chết mày, dù sao mày là rắn chín đầu - Hydra cường đại, mà gian thạch thất này lại là khắc tinh của mày -- Hùng Hoàng thạch!" Hoàng Dật nhìn chăm chăm Rolls giẫy dụa trên mặt đất, nhưng không có ý tiến lại hỗ trợ.

Rolls sắc mặt trắng xanh! Trên mặt lúc đầu vốn đã không nhiều máu sắc nhất thời trắng sạch, giống khuôn mặt của người chết: "Vì, vì sao nói như vậy?"

Hoàng Dật nhìn gã, nói: "Lúc đầu tao không nghĩ rằng thạch thất này là do Hùng Hoàng thạch xây thành, nhưng vừa rồi tao bỗng nhiên nghĩ tới hình dạng của Hùng Hoàng thạch, màu sắc và chất liệu đều giống với gian thạch thất này như đúc! Có một lần, tao ở trong gian thạch thất này lấy ra miếng vảy của Hydra, miếng vảy ấy lập tức bị tan biến, biến thành một đồng tro bụi màu đen. Lúc đó tao còn tưởng rằng là gian thạch thất này không thể ra sử dụng bất kì đạo cụ phụ trợ nào, hiện tại tao mới biết được, thì ra đây là một gian Hùng Hoàng thạch thất! Chính là khắc tinh của trùng xà!"

Rolls cố nén đau đớn, xụi lơ trên mặt đất vàng óng của thạch thất, gian nan ngẩng đầu lên, con mắt màu xanh nhìn chăm chăm Hoàng Dật, nói: "Lẽ nào chỉ là bởi vì điểm này, ngài suy đoán tôi là Hydra?"

"Đương nhiên không phải!" Hoàng Dật lắc đầu, "Thật ra ngay từ đầu tao cũng không biết mày là Hydra, mãi cho tới hôm nay, tao đem tất cả điểm đáng ngờ và chi tiết xâu chuỗi, mới rốt cục đoán được. Đầu tiên, mày làm trưởng ngục giam của Anh Hùng giam ngục, quản lý ngục giam dưới trướng của Tử Thần,

nhân vật đại danh鼎鼎 như vậy, dĩ nhiên khách khí với tao, bản thân cái này rất không bình thường. Thứ hai, mấy ngày nay mày từ đầu đến cuối ở chỗ này chờ tao hoàn thành nhiệm vụ, không để ý hành vi của ngục giam, cái này không giống tác phong của một người trưởng ngục giam. Thứ ba, mày thân là trưởng ngục giam ở đây, lại không thể tiến vào gian thạch thất này, nào có chỗ như vậy? Ngay cả trưởng ngục giam cũng không thể đi vào? Cái này rất không bình thường. Thứ tư, nếu như mày thật sự không thể tiến vào gian thạch thất này, mày làm sao có thể biết chìa khoá của phòng giam tại góc đông bắc? Cái này không phải tự mâu thuẫn sao? Các loại dấu hiệu đều cho thấy, mày căn bản là không phải trưởng ngục giam!"

"Cho dù tôi không phải trưởng ngục giam, vì sao tôi nhất định là Hydra? Chất liệu của Anh Hùng giam ngục cực kỳ đặc thù, có công năng cấm ma và phong ma, không cách nào bị phá hủy, không cách nào ở bên trong sử dụng ma pháp, không cách nào khiến cho người có pháp lực dao động ra ngoài. Nếu như tôi là Hydra, bị giam giữ trong nhà tù cường đại như vậy, vậy tôi làm sao đi ra được?" Rolls phần nộ hỏi, hai chân của nó dưới kích thích của Hùng Hoàng thạch đã bắt đầu hóa thành tro tàn màu đen, cách diệt vong đã không xa.

Hoàng Dật vẫn chưa để ý tới sự phẫn nộ của nó, lắc đầu, nói: "Tuy rằng nhà tù của Anh Hùng giam ngục vô cùng cường đại, nhưng giữa hai cửa sắt có một cái khe cửa! Đối với tội phạm hình thể to lớn mà nói, đây là một cái khe cửa, thế nhưng đối với người có vóc dáng nhỏ như chúng ta mà nói, khe cửa này tương đương với một lối đi, có thể tự do từ trong khe cửa đi ra. Ngay ngày đầu tiên tao tới Anh Hùng giam ngục, tao đã từng tiến vào trong phòng giam của rắn chín đầu - Hydra. Tuy rằng hình thể của rắn chín đầu - Hydra vô cùng lớn, nhưng trên bảng giới thiệu của nó ngoài phòng giam lại viết nó có thể lột da! Sau khi lột da, nó có thể thoát khỏi thân thể to lớn đó, hóa thành 9 phân thân hình người nho nhỏ, không có pháp lực dao động, hoàn toàn có thể từ trong khe cửa chui ra! Mà trong đám tội phạm tao hiện tại biết được, cũng chỉ có nó mới có thể tiêu trừ pháp lực dao động, không bị cửa sắt phong ma ngăn trở! Cho nên, có thể từ trong phòng giam trốn ra, tao chỉ có thể nghĩ đến rắn chín đầu - Hydra, mày đã

không phải trường ngục giam, vậy mà hơn phân nửa cũng là Hydra!"

"Cái này, cái này gần là suy đoán của ngài mà thôi, cũng không có chứng cứ!" Rolls cố nén đau, sắc mặt vắn vẹo không gì sánh được nói, lúc này hai tay của nó cũng bắt đầu tan rã, tứ chi đều bắt đầu hóa thành bột phấn màu đen.

"Chứng cứ? Mà hóa thành bột phấn màu đen cũng là một loại chứng cứ!" Hoàng Dật nhìn hai chân hóa thành tro tàn màu đen của Rolls, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra 8 hạt châu màu xanh, quơ quơ trước mắt Rolls, nói: "Ngày đó, tao ở trong gian thạch thất này phát hiện 8 hạt châu màu xanh này, bên cạnh còn có một đồng bột phấn màu đen. Lúc đó tao không biết đây là cái gì, nhưng hiện tại xem ra, 8 hạt châu này cùng tròng mắt của mày có chỗ tương tự! Kích cỡ như nhau, đều là màu xanh như nhau! Mà đồng bột phấn màu đen, chính là tro tàn phân thân của mày!"

Rolls nhìn 8 hạt châu màu xanh, sắc mặt biến đổi, thống khổ nhắm hai mắt lại, cắn răng nói: "Lẽ nào chỉ là bởi vì tương đối giống nhau, cho nên hoài nghi là tròng mắt của tôi?"

"Giống chỉ là một phần bên trong mà thôi! Nơi này có 8 tròng mắt, có thể suy đoán ra ở đây đã từng chết qua 4 người, cộng thêm mày, và 4 thẳng lính coi ngục ngoài cửa kia, vừa đủ 9 người! Mà Hydra sau khi lột da, sẽ hóa thành 9 phân thân hình người nhỏ bé! Lãi giống với số lượng của chúng mày! Cho nên, 8 tròng mắt này cũng là do 4 phân thân của mày lưu lại! Lúc trước sau khi mày chạy ra nhà tù, khẳng định là muốn tới nơi này lấy chìa khoá của mày, thế nhưng gian thạch thất này do Hùng Hoàng thạch xây thành, phân thân của mày- không có bất luận pháp lực gì, vô cùng suy yếu, căn bản không chịu được sự ăn mòn của Hùng Hoàng thạch, cho nên 4 phân thân đều bỏ mạng tại đây, chỉ để lại 8 tròng mắt!" Hoàng Dật nói xong, quay đầu nhìn 4 tên lính coi ngục ngoài cửa một chút, lúc này bọn chúng đồng dạng xụi lơ trên mặt đất, thống khổ đến cực điểm, xem ra là bị Rolls liên lụy.

"Cho dù như vậy, vì sao Hùng Hoàng thạch chỉ có thể ma diệt cơ thể của tôi,

cũng không có thể ma diệt tròng mắt của tôi? Chẳng lẽ Hùng Hoàng thạch cũng hiểu được thủ hạ lưu tình?"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 9: Thông Báo

Hoàng Dật xoay xoay 8 hạt châu trong tay, nhìn tia sáng màu xanh nhiếp nhân tâm phách của chúng nó, chậm rãi nói: "Bởi vì mày ăn bảo vật của Tử Thần-- Thời Gian Chi Lệ, có thể làm hai mắt trở nên cường đại không gì sánh được, không thể tan biến, cho nên 4 phân thân của mày đều biến thành bột phấn màu đen, chỉ riêng tròng mắt được giữ lại."

"Thời Gian Chi Lệ. . . Không ngờ rằng ngài ngay cả công hiệu của loại thần vật này đều biết rõ. Bất quá, chỉ bằng những cái này, là có thể xác định tôi là Hydra?" Rolls gian nan nói, lúc này hai tay của nó cũng đã hoàn toàn biến thành tro bụi, chỉ còn lại nửa thân thể còn đang giãy dụa, nhưng nó vẫn kiên trì ngửa đầu như cũ, không cam lòng nhìn chằm chằm Hoàng Dật.

Hoàng Dật ngửa đầu, nhìn chìa khoá bay lượn khắp bầu trời, nói: "Mày sau khi đi ra phòng giam, khẳng định là muốn lấy chìa khoá của mình, hoặc là chìa khoá của người vô cùng quan trọng đối với bản thân mày, để thu được tự do của bản thể, khôi phục thực lực ban đầu. Nhưng mày tổn thất 4 phân thân cũng không thể lấy được chìa khoá, cho nên không thể làm gì khác hơn là mượn tay của tao đi lấy. Mà mày mấy ngày này liên tiếp yêu cầu tao lấy chìa khoá số 11, cuối cùng thấy tao không cách nào lấy được, lại lui mà cầu, muốn tao lấy chìa khoá số 250! Rất hiển nhiên, trong hai cái này có một cái là của mày! Căn cứ các loại suy đoán của tao trước đó, mày là số 250 -- rắn chín đầu - Hydra rất rõ ràng! Chỉ có như vậy mới có thể giải thích tất cả mọi thứ!"

Rolls cắn chặt răng, chống đỡ thống khổ của hủy diệt, giãy dụa nói: "Nếu như tôi là số 250, vậy tôi vì sao còn muốn lấy chìa khoá của số 11? Cái này không phải làm điều thừa sao?"

"Bởi vì mày phải làm như vậy!" Hoàng Dật cúi đầu nhìn Rolls, "Ngay cả cường giả cấp 250 như mày đều chỉ có thể nhất tại số 250, vậy thực lực của số 11 hẳn là xa vượt xa mày, vì sao mày cần chìa khoá của số 11 như vậy? Ai có thể khiến mày quan tâm như vậy? Rất hiển nhiên, số 11 cũng là chủ nhân của mày -- Pháp Thần!"

Nghe đến đó, sắc mặt của Rolls hoàn toàn thay đổi, mặt xám như tro tàn, hai chữ "Pháp Thần" này, giống như là một viên đạn, hung hăng bắn trúng tâm linh của nó, làm nó trở tay không kịp.

Bất quá Rolls vẫn chưa từ bỏ ý định, sắc mặt vắn vẹo hỏi: " Tội phạm đánh số trước 100 đều giam giữ trong phòng giam phong ấn, không thể bị kiểm tra, không biết chết sống! Tôi sao có thể biết Pháp Thần là số 11? Tôi sao có thể biết hẳn còn sống?"

"Bởi vì mày ăn Thời Gian Chi Lệ, con mắt xảy ra biến dị, có thể xem thấu quá khứ và tương lai! Mày có thể thấy chuyện gì xảy ra trong quá khứ của Anh Hùng giam ngục, tự nhiên có thể thấy Pháp Thần khi bỏ tù thì bị đánh số 11. Pháp Thần sau khi bị giam vào phòng giam phong ấn, tuy rằng không cách nào bị kiểm tra, nhưng mày là thú cưỡi của hắn, có Chủ Tớ Khế Ước, sinh tử theo hắn! Hắn sống mày mới có thể sống, hắn chết mày nhất định phải chết. Mày bây giờ còn sống, chứng minh Pháp Thần cũng còn sống! Trừ phi mày có thể lấy được Khế Ước Chi Thủy, tẩy đi Chủ Tớ Khế Ước!"

Nói đến đây, trong đầu Hoàng Dật hiện ra bài post "Mười đại thần vật" trong diễn đàn, nếu như hắn không xem bài post đó, vậy hẳn căn bản không biết công năng của Thời Gian Chi Lệ và Khế Ước Chi Thủy, từ nào đó ý nghĩa trên nói, tác giả Bạch Sí của bài post kia giúp hắn một đại ân.

Tới lúc này, Rolls rốt cục không còn giãy dụa, thân người của hắn đã biến thành một lớp tro tàn màu đen, chỉ còn lại một cái đầu, gần hoàn toàn tiêu vong. Nó nhìn chằm chằm Hoàng Dật hồi lâu, rốt cục thở dài, buồn bã nói: "Không sai, ta chính là rắn chín đầu - Hydra, không ngờ rằng, ta ngang dọc thế giới vô số

năm, dĩ nhiên lại thua trong tay của một tiểu bối vô danh, hoàn toàn biến mất khỏi thế giới này!"

"Mày rốt cục thừa nhận sao?" Hoàng Dật thở phào nhẹ nhõm, "Thật ra, tao cũng không thể xác định trăm phần trăm mày chính là Hydra, vô luận suy đoán hợp lý cỡ nào đều chỉ có thể là một loại suy đoán, mà không thể thay thế sự thật. Nhưng hiềm nghi của mày thật sự quá lớn, lớn đến mức tao chỉ có thể ra hạ sách đối phó mày." Hoàng Dật nói xong, nhìn về phía đầu của Rolls, nói: "Mày cũng không tính là hoàn toàn tiêu vong, ít nhất hai tròng mắt của mày hẳn là có thể lưu lại."

"Không, không phải hai, là 10!" Giọng điệu của Rolls có chút thảm liệt, "Người cũng biết, vì sao lúc trước sau khi ta ra khỏi phòng giam, chỉ dám phái 4 phân thân tiến vào thạch thất này? Bởi vì số lượng phân thân của ta chỉ cần ít hơn 5, vậy ta sẽ hoàn toàn tử vong! Cho nên những năm gần đây ta vẫn đều kiên trì đợi, mãi đến khi người xuất hiện. Tuy rằng ta có Thời Gian Chi Nhân, nhưng ta lại không nhìn thấy tương lai của người, càng nhìn không thấy người sẽ giết ta! Chỉ cần phân thân chủ của ta biến mất, vậy 4 phân thân ngoài cửa cũng không thể may mắn tránh khỏi, cùng mai táng theo ta, chỉ còn lại 10 tròng mắt, tiện nghi người!"

"Tiện nghi cho tao?" Hoàng Dật hơi nhú nhú mày, "Lẽ nào tròng mắt của mày còn có công dụng khác?"

"Đó là đương nhiên! Công hiệu của Thời Gian Chi Lệ không phải dễ dàng tiêu tán như vậy, sau khi ta chết, người đem 18 tròng mắt của ta tất cả đều ăn, đồng dạng có thể đạt được công hiệu của Thời Gian Chi Lệ, thu được một ít năng lực thần kỳ. Người tin cũng tốt, không tin cũng tốt, dù sao ta sẽ chết. Đáng tiếc! Đáng tiếc! Ta chỉ có thể chết trong ngục giam này, không thể quay về cố hương nhìn. . ." Lúc này, Hùng Hoàng thạch đã bắt đầu ma diệt đầu của Rolls, âm thanh của nó dần dần trở nên kỳ ảo, ánh mắt cũng càng ngày càng tan rã, "Còn nhớ rõ năm đó, ta còn là một con rắn vô ưu vô lự, tự do sinh hoạt, mỗi ngày phơi nắng, tuần tra lãnh địa của ta, tiêu diêu tự tại. Có một ngày, tên khốn

nạn Pháp Thần ghê tởm kia bắt được ta, mạnh mẽ ký kết Chủ Tớ Khế Ước với ta, từ nay về sau ta chỉ có thể làm nô lệ cho hã, bán mạng cho hã! Người biết cái loại tâm tình này không? Người căm hận kẻ thù của người như vậy, nhưng người nhưng lại không thể không bán mạng cho hã, tất cả của người đều bị hã lấy mất, người ước gì hã chết đi, nhưng hã chết người cũng phải chết. . . Người chỉ có thể đi cứu hã. . . Mạo hiểm tính mạng đi cứu kẻ thù của người. . . Ha ha. . . Thế giới sai lầm cỡ nào. . . Hồi ức thảm khốc cỡ nào. . . Hiện tại. . . Ta rốt cục. . . Có thể giải thoát rồi. . . Giải thoát rồi. . ." Nói xong lời cuối cùng, âm thanh của Rolls trở nên gián đoạn, cuối cùng hoàn toàn biến mất, đầu của hã hoàn toàn biến thành tro bụi, chỉ còn lại hai hạt châu màu xanh lưu tại tại chỗ, lóe ra ánh sáng nhiếp nhân tâm phách.

Giây phút ấy, thế giới như dừng lại.

Trong nháy mắt qua đi, toàn bộ thế giới vang lên một âm thanh:

"【 hệ thống thông báo 】: Người chơi Trung Quốc 【 Miếu Sát 】 giết chết rắn chín đầu - Hydra, trở thành người chơi đầu tiên giết chết NPC vượt quá bản thân 200 cấp, khen thưởng danh vọng công cộng 1000 điểm, thu được 【 thành tựu duy nhất 】-【 vượt qua hai trăm cấp 】, điểm vinh dự quốc gia Trung Quốc +1."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 10: TrườNg Ngục Giam

Giờ phút này, Thế Giới Thứ Hai, hơn hai trăm đại lục, khắp các ngõ ngách đều vang lên cái âm thanh này, trên mười tỷ người tất cả đều nghe được tiếng thông báo này!

Vô luận là người chơi đang giết quái luyện cấp, hay là người chơi đang du sơn ngoạn thủy, hoặc là người chơi vừa tử vong đang ở không gian tối đợi sống lại, vô luận là đại lục Hoa Hạ dành riêng cho Trung Quốc, hay là đại lục Hoa Kỳ của nước Mỹ, hoặc là trăm ngàn hải đảo nằm rải rác các nơi, tất cả mọi người đều nghe được tiếng thông báo này!

Trong kỷ lục thế giới trước đó, đẳng cấp cao nhất của quái vật mà người chơi đánh chết qua là cấp 157, mà hiện tại, một con BOSS cấp 250 trực tiếp đập tan cái kỷ lục này!

Toàn bộ thế giới oanh động!

Rất nhanh, tin tức này từ Thế Giới Thứ Hai truyền tới thế giới hiện thực!

Các trung tâm tin tức đều dùng tốc độ nhanh nhất tung ra, internet, báo chí, TV, radio, các con đường đều truyền lưu tin tức này, thậm chí ngay cả giới truyền thông đỉnh cấp toàn cầu như Tân Hoa xã, Liên đoàn Báo chí Mỹ (AP), hãng thông tấn xã Pháp (AFP) đều đưa tin, cái tên "Miểu Sát" này nhất thời giống như gió bão thổi qua toàn bộ thế giới.

Lúc này, tại một nơi hải vực nào đó trên Thái Bình Dương, đang có một chiếc thuyền nhỏ không bắt mắt phiêu bạt theo gió, trong thuyền có hai người.

"Anh 7, kế tiếp làm sao bây giờ? Con chim đó cũng không biết có hoàn thành nhiệm vụ không, lúc này đều đã đợi ba ngày rồi, cũng không thấy bay trở về." Người nói, là một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi, sắc mặt của cậu ta còn có chút non nớt, nhưng làn da ngăm đen và đôi tay đầy cơ bắp, lại biểu hiện ra cậu ta đã là một người thủy thủ lão luyện.

Còn người được cậu ta gọi là "Anh 7", là một người hơn hai mươi, thân thể anh ta cao gầy, mặc một áo sơmi màu đen, khuôn mặt củ ấu, da trắng nõn, biểu tình ôn hòa, giống như là công tử phú quý. Lúc này, anh ta đang chậm rãi điều chỉnh một chiếc radio cổ kiểu cũ, bên trong phát ra âm thanh "rè rè".

Đúng lúc này, trong radio bỗng nhiên vang ra một âm thanh: "Xin chào các bạn nghe đài, hiện tại đang phát tin tức của Thế Giới Thứ Hai. Ngay tại vừa rồi, người chơi Trung Quốc Miếu Sát thành công đánh chết một con rắn chín đầu - Hydra cấp 250, phá vỡ kỷ lục thế giới cấp 157 trước đây do người chơi Thiên Đạo của Nhật Bản nắm giữ. . ."

Nghe đến đó, khóe miệng của anh ta nhếch lên, thoải mái nói: "Đi thôi! Chúng ta về nhà."

...

Về tất cả bên ngoài, Hoàng Dật cũng không biết, lúc này, bên tai của hắn liên tiếp vang lên ba tiếng nhắc nhở của hệ thống:

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn giết đã chết rắn chín đầu - Hydra, hoàn thành nhiệm vụ chủng tộc hi hữu và nghề nghiệp hi hữu, độ hoàn thành nhiệm vụ 100%, thu được cơ hội lựa chọn chủng tộc hi hữu và nghề nghiệp hi hữu ngẫu nhiên, sau khi đăng ký một lần nữa, bạn có thể tiến hành lựa chọn chủng tộc hi hữu và nghề nghiệp hi hữu.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn thu được 【 thành tựu duy nhất 】-【 vượt qua hai trăm cấp 】, thành tựu duy nhất +1, tốc độ thu hoạch kinh nghiệm + 5% 【 vượt qua hai trăm cấp 】: giết chết một NPC hơn bạn thân hai trăm cấp.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn thu được 【 thành tựu đặc thù 】-【 danh chấn thiên hạ 】, thành tựu đặc thù giá trị +1, tốc độ thu hoạch danh vọng +5%【 danh chấn thiên hạ 】: tên xuất hiện trong thông báo của hệ thống, được người trong thiên hạ biết.

Một thành tựu duy nhất, một thành tựu đặc thù! Hai khen thưởng này có thể nói là lớn đến cực điểm!

Thành tựu chia làm ba trình tự, phân biệt là thành tựu bình thường, thành tựu đặc thù, thành tựu duy nhất.

Thành tựu đặc thù cần hoàn thành khiêu chiến rất rắc rối nào đó mới có thể thu được, rất nhiều người chơi có thể cả đời cũng không lấy được một thành tựu đặc thù. Ví dụ như cái thành tựu đặc thù【 danh chấn thiên hạ 】này, nó cần khiến cho tên của người chơi xuất hiện trong thông báo, Thế Giới Thứ Hai có mười tỷ người chơi, nhưng không có mấy ai có thể được lên thông báo.

Mà thành tựu duy nhất thì càng khó thu được, nó cần người chơi hoàn thành khiêu chiến duy nhất nào đó mới có thể thu được! Hơn nữa nó là duy nhất, sau khi thu được người khác sẽ không thể lấy. Nói cách khác, sau này cho dù có người lần thứ hai giết chết NPC hơn bạn thân 200 cấp, cũng không thể lần thứ hai thu được thành tựu duy nhất【 vượt qua 200 cấp 】của Hoàng Dật.

Bất quá khen thưởng của thành tựu đặc thù và thành tựu duy nhất cũng vô cùng cao, có thể tăng lên vĩnh viễn một thuộc tính nào đó, hoàn toàn xứng với độ khó thu hoạch của nó. Hoàng Dật hiện tại lấy được hai thành tựu, phân biệt là tốc độ thu hoạch kinh nghiệm giá trị, danh vọng giá trị tăng lên 5%, loại tăng lên này là vĩnh viễn, có thể luôn mang đến chỗ tốt.

Đến lúc này, Hoàng Dật rốt cục hoàn thành nhiệm vụ hi hữu! Hơn nữa còn là giết BOSS siêu cấp cấp 250 của, loại cơ hội này đối với mỗi người mà nói đều chỉ có một lần, không nhìn thực lực bạn thân, chỉ nhìn có thể tìm được điểm then chốt của nhiệm vụ hay không, không tìm được thì hoàn toàn mất đi cơ hội này.

Mà sau này muốn giết quái hơn cấp sẽ không có khả năng, dù sao thực lực kém quá lớn.

Bất quá, đối với Hoàng Dật mà nói, những cái này cũng không là quan trọng nhất, quan trọng nhất là, hắn có thể nhìn thấy tổng giám đốc của công ty Thời Đại trong truyền thuyết-- Hoàng Sa tiên sinh! Chỉ cần đối phương nguyện ý mở miệng hưởng liên bang nói một câu, chỉ cần một câu nói, hắn có thể thu được tự do!

Đến lúc đó, hắn có thể phá vỡ một kỷ lục thế giới khác-- tội phạm duy nhất còn sống rời khỏi Hoa Hồng Ngục Giam!

Hoàng Dật cúi người, đem hai hạt châu màu xanh trên mặt đất nhặt lên, rồi đi ra ngoài cửa nhặt 8 hạt châu của bốn tên lính coi ngục, cùng với 8 hạt châu trước đó, tổng cộng là 18 hạt châu!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn nhận được 【 Đôi mắt của rắn chín đầu - Hydra】

【Đôi mắt của rắn chín đầu - Hydra】

Đăng cấp yêu cầu: 10

Đôi mắt ẩn chứa Thời Gian Chi Lệ, sau khi dùng toàn bộ có thể thu được năng lực của【 Thời Gian Chi Nhân 】, dưới điều kiện đặc biệt có thể xem thấu một phần quá khứ và tương lai, nhưng kỹ năng này không cách nào dự đoán hành vi chủ động của người chơi.

Năng lực này rất kỳ quái, có thể xem thấu quá khứ và tương lai, quả thật đột phá phạm trù kỹ năng của trò chơi, thậm chí có thể nói có chút huyền huyền.

Bất quá Hoàng Dật cẩn thận nghĩ, liên nghĩ thông suốt nguyên lý bên trong. Cái này dù sao cũng là thế giới giả thuyết, rất nhiều chuyện đều là do hệ thống quyết định, người bình thường nhìn không thấy suy nghĩ của hệ thống, mà Thời

Gian Chi Nhân lại có thể thấy. Ví dụ như một NPC năm giây sau muốn công kích hấn, đây là một chỉ lệnh của hệ thống, tương đương với trước đó an bài tốt, cho nên Thời Gian Chi Nhân thấy có thể thấy cái chỉ lệnh này. Ví dụ như một người chơi sau khi tử vong, rốt cục là sống lại hay là luân hồi, cái này cũng là do hệ thống quyết định, Thời Gian Chi Nhân đồng dạng có thể thấy. Nhưng liên quan đến cái gọi là hành vi chủ động của người chơi, ví dụ như người chơi ngày mai muốn đi đâu, làm chuyện gì, cái này căn bản không dự đoán được. Cái này cũng là nguyên do vì sao Hydra có Thời Gian Chi Nhân, lại nhìn không thấy Hoàng Dật sẽ giết nó, bởi vì Hoàng Dật là một người chơi, muốn làm chuyện gì là hành vi của chính hấn, không quan hệ với hệ thống.

"Miếu Sát!" Đúng lúc này, trước mắt của Hoàng Dật đột nhiên vang lên một âm thanh già nua, giống như trong năm tháng viễn cổ truyền đến, vượt qua biên thời gian.

Hoàng Dật lập tức đi tới phía trước nhìn lại.

Chỉ thấy trong không khí phía trước, chậm rãi dần hiện ra một vòng sóng gợn, ngay sau đó trong hư không chậm rãi huyền hóa ra một bóng người, đây là một ông già tóc bạc râu bạc trắng áo bào trắng, thậm chí ngay cả con mắt đều là màu trắng, cầm một cây pháp trượng màu trắng, từng bước từ trong hư vô đi ra, giống như là một vị đại nhân vật xuyên qua dị giới đến đây.

"Ông là ai?" Hoàng Dật đề phòng nhìn đối phương, lập tức đem 18 hạt châu trong tay để vào trữ vật giới chỉ.

"Ta là trưởng ngục giam của Anh Hùng giam ngục." Ông già nhìn chăm chăm Hoàng Dật, trên mặt chậm rãi cười, âm thanh già nua của ông ta giống như là vỏ cây cổ thụ cọ xát ra, "Mấy ngày nay, biểu hiện của người ta đều thấy được, rất không tồi."

"Thật sao? Đa tạ khích lệ." Hoàng Dật không mặn không nhạt nói, trong lòng vẫn đề phòng như cũ, hấn hiện tại không thể tin được bất luận kẻ nào, trước đó

Rolls đã từng nói qua mình là trưởng ngục giam, mà hiện tại ông già kỳ quái này cũng nói đồng dạng như vậy, hẳn phải hoài nghi.

Ông già quay đầu nhìn Anh Hùng giam ngục xung quanh một chút, trong đôi mắt màu trắng lóe ra một ít hồi ức, buồn bã nói: "Năm đó Tử Thần đại nhân phái ta tới quản lý tòa ngục giam này, thoáng cái đã qua lâu như vậy, nhưng hiện tại Tử Thần tung tích không rõ, ta cũng già rồi, không có thời gian quản lý tòa ngục giam này, thế cho nên khiến cho con Hydra chui ra. Người có thể giết nó, chứng minh người vẫn là có một chút bản lĩnh, đã như vậy, vậy ta đem Anh Hùng giam ngục giao cho người!" Nói xong, ông già vung tay lên, một "quyển sách" rách nát nhất thời bay ra, rơi xuống chân của Hoàng Dật.

"Tử Thần điện xuống dốc, ngay cả Anh Hùng giam ngục đại danh鼎鼎, cũng chỉ có thể giao cho một tên mao đầu tiểu tử tới quản, hắc hắc! Thật đáng buồn! Thật đáng buồn!" Ông già lắc đầu cười, chuyển thân, một lần nữa đi về hư vô, thân ảnh dần dần trở nên mờ nhạt, cuối cùng biến mất không thấy, dường như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Hoàng Dật nhìn ông già biến mất trong không khí, từ trong giọng điệu của ông già không khó nghe ra, ông ta hẳn là trưởng ngục giam thật sự, bất quá hiện tại ông ta lại đem vị trí này nhường ra.

Hoàng Dật cúi đầu, nhìn quyển sách bên chân một chút.

Quyển sách này rất dày, bìa sách có chút mài mòn, thậm chí có thể nói có chút cũ nát, thấy thế nào đều không giống như là thứ tốt.

Hoàng Dật cúi người, đem sách nhặt lên.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn nhận được 【 Anh Hùng chi thư 】

【 Anh Hùng chi thư 】

Bên trong ghi chép tình huống của Anh Hùng giam ngục, thông qua quyển

sách này có thể tùy thời triệu hồi ra lối vào của Anh Hùng giam ngục, thông qua lối vào tiến vào bên trong.

Hoàng Dật ước lượng, quyển sách này cũng không nặng, nhưng hẳn lại cảm giác được rất “nặng”. Bởi vì phía sau của quyển sách này, là Anh Hùng giam ngục danh chấn chúng thần, cái này tuyệt đối là một trong các khu vực cường đại nhất trong toàn bộ trò chơi, ngay cả Pháp Thần đều bị giam giữ ở bên trong, hơn nữa ông ta đánh số còn chỉ là 11, như vậy tội phạm trước số 10 là dạng nhân vật gì? Người số 1 là nhân vật gì?

Hiện tại, tòa ngục giam cường đại này lại do hẳn tới quản! Vô số anh hùng bên trong, ma thú, thậm chí là thần cường đại, đều do hẳn quản!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 11: HoàNg Sa

Bất quá hãn hiện tại cũng không có năng lực đi quản lý Anh Hùng giam ngục, quyển sách này chỉ có một tác dụng triệu hoán ra lối vào của ngục giam, lại không có tác dụng mở phòng giam, muốn mở phòng giam, còn phải tự mình đi đến thạch thất, lấy được đám chìa khoá bay lượn.

Hoàng Dật đem Anh Hùng chi thư để vào trữ vật giới chỉ, rời khỏi Thế Giới Thứ Hai.

Nửa giờ sau, Hoàng Dật ăn xong cơm tối, một lần nữa đăng nhập vào Thế Giới Thứ Hai.

Kế tiếp, hãn sẽ đi gặp Hoàng Sa tiên sinh trong truyền thuyết.

"Miếu Sát thân ái, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, ngài đem có thể lựa chọn chủng tộc hi hữu và nghề nghiệp hi hữu cường đại. Bởi ngài là người sử dụng nhẫn vàng, ngài sẽ nhận thêm được một món quà thần bí, mà phần quà thần bí này, đem do một nhân vật thần bí tự mình cho ngài, xin hỏi ngài muốn lập tức nhận món quà này không?" Sau khi đăng nhập, Hoàng Dật đã rời khỏi Anh Hùng giam ngục, lơ lửng giữa không trung, nói chuyện với hãn vẫn tinh linh tiếp dẫn khả ái kia.

"Đúng vậy."

"Được! Kế tiếp, tôi sẽ đem ngài truyền tống đến mục tiêu." Dứt lời, tiểu tinh linh vươn tay nhỏ, vỗ nhẹ trên vai của Hoàng Dật.

Thân thể của Hoàng Dật lập tức rơi nhanh xuống, lao xuống một khu vực nào

đó trên mảnh đại lục này, giống như là một thiên thạch chói mắt, đập xuống đại lục bình tĩnh này.

Không ai biết, việc hấn đến, rốt cục sẽ mang cho mảnh đại lục này cái gì.

...

Hồi lâu sau đó, Hoàng Dật rốt cục rơi xuống đất.

Tại phía trước hấn có một sân nhỏ bao phủ bởi tường trắng, ở giữa là một cổng vòm hình tròn. Trên cổng khắc bốn chữ lớn tang thương mang phong cách cổ xưa, được nước mưa cọ rửa đã có chút đổ vỡ, trên mặt phủ đầy rêu xanh, nhưng vẫn có thể nhận rõ-- Chúng Thần Đình Viện.

Hoàng Dật cất bước đi, bước qua phiến cổng vòm.

Bên trong là một tòa đình viện điều ngử hoa hương, non xanh nước biếc, cỏ mọc um tùm, phong cảnh hợp lòng người. Trong không khí mang theo một mùi tươi mát của thiên nhiên, hít sâu một hơi, cảm giác thoải mái trong lành nhất thời thấm nhập vào lòng, hình thành sự đối lập rõ ràng về mùi vị với mùi hôi trong Anh Hùng ngục giam.

Ở giữa đình viện bên cạnh suối nước nhỏ có một bàn đá, và một người đàn ông trung niên đang ngồi ở chỗ kia, nhàn nhã đánh cờ.

Ánh mắt của Hoàng Dật rơi vào trên người ông ta.

Người trung niên này mặc áo bào trắng, ngồi im lặng, tao nhã nho nhã, cả người có một cảm giác xuất trần không nên lời, tựa hồ là một phần của đình viện này, cực kỳ phối hợp, toàn bộ đình viện có thần thái chỉ ông ta mới có, cảm giác giống như một người quanh năm ẩn cư rừng núi, không bị thành thị đầy tiếng ồn làm ô nhiễm.

Bất quá, Hoàng Dật lại nhìn chăm chăm vào đôi mắt của ông ta. Bởi vì đôi mắt của ông ấy vô cùng đặc biệt, không giống như đôi mắt của một người hơn

bốn mươi tuổi nên có. Trong ánh mắt tràn ngập tang thương thế sự, tràn ngập trí tuệ cổ xưa, tràn ngập cố sự vô tận, giống như là đôi mắt của một người sống hơn trăm tuổi mới có được. Cái này cho thấy đối phương trong đời thật hẳn là một ông già, chỉ bất quá trong Thế Giới Thứ Hai lại là hình tượng một người trung niên

"Tôi vẫn rất tò mò, tội phạm số một của Hoa Hồng Ngục Giam, vì sao có thể tiến vào Thế Giới Thứ Hai?" Đúng lúc này, người đàn ông trung niên đi xong một quân cờ, chậm rãi nói.

Không khí nhất thời bị kiềm hãm, người đàn ông trung niên đi thẳng vào vấn đề trực tiếp đem bí mật lớn nhất của Hoàng Dật vạch trần!

Hoàng Dật và đồng đảng ngoài ngục giam, hao tổn tâm cơ thực thi một kế hoạch, hi sinh rất nhiều người mới hoàn thành, lại không thể giấu diếm được hai mắt cơ trí của người đàn ông trung niên này.

"Bởi vì chính nghĩa là vô luận như thế nào cũng không thể giam cầm được." Hoàng Dật bình tĩnh nói, tựa như từ lâu đã đoán được người đàn ông trung niên này sẽ biết bí mật của hắn.

Người đàn ông trung niên tiếp tục đi cờ, đầu cũng không ngẩng lên, nhưng trong miệng lại đọc ra một đoạn tư liệu: "Hoàng Dật, năm 2119 bởi vì ám sát chủ tịch của Liên Bang Thế Giới Bắc Dã Khang, khiếp sợ thế giới, trở thành vụ án nghiêm trọng nhất sau khi Liên Bang Thế Giới thành lập 9 năm. Sau đó bị phán xử ở tù chung thân, giam vào Hoa Hồng Ngục Giam." Nói đến đây, ông ngừng đầu nhìn Hoàng Dật, "Đây là chính nghĩa trong miệng của cậu?"

"Không sai." Hoàng Dật nói xong, từng bước đi qua, vừa đi vừa nói: "Mười năm trước, Thái Bình Dương bạo phát sự kiện rò rỉ hạt nhân quy mô chưa từng có, tạo thành cái chết cho một tỷ người, toàn cầu đại loạn, sau đó công ty Thời Đại đứng ra, xây dựng Liên Bang Thế Giới, phụ trách giữ gìn trật tự thế giới. Trật tự ổn định, chủ tịch liên bang Bắc Dã Khang đã được toàn bộ nhân dân thế

giới kính yêu, nhưng gã lại chưa thỏa mãn với quyền lợi hiện có, sau lưng điều khiển chính quyền các quốc gia, mưu toan phục hồi đế chế, khiến cho con cháu của gã đời đời đều làm hoàng đế, khiến cho thế giới này biến thành đế quốc độc tài của gã! Cho nên tôi ám sát gã, cái này chẳng lẽ không phải hành vi của chính nghĩa?"

"Vậy cậu vì sao không biện giải ở tòa án?" Người đàn ông trung niên hỏi.

"Tôi đã biện giải qua, nhưng vụ xét xử đó từ đầu tới đuôi đều bị dư nghiệt phía sau của Bắc Dã Khang thao túng, vô luận tôi biện giải như thế nào, cũng không có bất luận tác dụng gì. Ông rõ ràng loại cảm giác này chứ? Trong tay ông nắm giữ sự thật, muốn nói cho toàn bộ thế giới, nhưng ông vừa mở miệng, đã bị tiếng mắng chửi của toàn bộ người trên thế giới nhấn chìm, bọn họ không nghe thấy âm thanh của ông, người nghe được lại không tin, người tin tưởng lại là hung thủ."

"Nhưng dựa theo pháp luật của liên bang mà xem, cậu quả thật phạm vào tội cố ý giết người, hẳn là bị phán xử ở tù chung thân, pháp luật chung quy cũng là chính nghĩa."

"Không, pháp luật giữ gìn cho tới bây giờ đều chỉ là trật tự, không phải là chính nghĩa!" Hoàng Dật lắc đầu, "Bắc Dã Khang chết rồi, trật tự thế giới quay về hỗn loạn, mà dân chúng muốn chỉ là yên ổn sinh sống mà thôi, về phần Bắc Dã Khang có bí mật âm mưu gì, bọn họ căn bản là sẽ không quan tâm, tôi chung quy chỉ là một hung thủ phá hư cuộc sống yên ổn của bọn họ mà thôi. Cho nên pháp luật liên bang phải phán xử tôi ở tù chung thân. Chỉ có như vậy, lửa giận của mọi người mới có thể dẹp xuống, mới sẽ không bạo phát tình thị uy, trật tự xã hội mới có thể trở về bình tĩnh."

Hoàng Dật nói xong, nhìn thoáng qua người đàn ông trung niên, hỏi ngược lại: "Khi bắt giữ một người vô tội, có thể đổi lấy trật tự của toàn bộ nhân loại, pháp luật liên bang còn cần bảo hộ người này hay không? Nếu như bảo hộ, như vậy thế giới sẽ đại loạn, nếu như không chọn bảo hộ, vậy pháp luật liên bang sẽ

không có chính nghĩa đáng nói. Rất hiển nhiên, tất cả mọi người muốn thế giới ổn định, dù cho phải trả bằng cái giá là chính nghĩa."

Người đàn ông trung niên im lặng, tựa như đang tự hỏi.

"Liên Bang Thế Giới đã không cần phải tồn tại! Nó chỉ là kết quả đặc thù của thời kỳ đặc thù về vụ rò rỉ hạt nhân trên Thái Bình Dương mà thôi, tác dụng duy nhất cũng là giữ gìn trật tự của thế giới. Khi trật tự ổn định, nó sẽ thành u ác tính của thế giới này, chỉ biết ngăn chặn chính nghĩa của thế giới này, khiến cho thế giới này biến thành một đế quốc phong kiến chỉ có trật tự mà không có tự do và chính nghĩa, chẳng có gì khác so với nhà tù, muốn đạt được tự do chân chính, hoặc thay đổi thế giới, hoặc diệt trừ liên bang!" Hoàng Dật làm ra một tổng kết, giọng điệu của hắn rất bình tĩnh, nhưng mơ hồ có một loại cảm giác tuyên án, tựa như tuyên bố số phận của Liên Bang Thế Giới.

Bầu không khí nhất thời yên tĩnh lại, người đàn ông trung niên vẫn đang suy nghĩ.

Xung quanh chỉ có tiếng chim hót, thanh thúy dễ nghe, sinh cơ bừng bừng.

"Lẽ nào Liên Bang Thế Giới đã không chịu được như thế sao? Nếu như bọn họ thật sự giống như như câu nói vậy, vậy có thể thật sự không còn cần tồn tại." Hồi lâu sau đó, người đàn ông trung niên rốt cục nói ra, "Bất quá tôi còn phải đi điều tra một phen, tôi đã ẩn cư lâu rồi, đối với chuyện tình bên ngoài đều đã không biết."

"Tôi tin tưởng ông sẽ làm ra lựa chọn chính xác." Hoàng Dật mỉm cười, "Bởi vì ông là Hoàng Sa tiên sinh."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 12: Danh Thiếp

"Cậu vẫn là gọi Huyết ca đi!" Trong mắt của người đàn ông trung niên hiện lên một tia thần sắc của hồi ức, "Đó là tên tôi sử dụng trong thế giới giả thuyết, giống như cậu lúc này." Dứt lời, ông ta lấy ra một cái thẻ đưa cho Hoàng Dật.

Hoàng Dật vươn tay, tiếp nhận cái thẻ nhìn một chút, trên thẻ chỉ có hai chữ - "Huyết ca", ngoài cái này ra cái gì cũng không có, tựa như cũng là một cái thẻ bình thường.

Huyết ca mỉm cười, nói: "Tôi tuy rằng ẩn cư nhiều năm, nhưng chuyện trong Thế Giới Thứ Hai tôi vẫn rất rõ ràng, ở đây phát sinh chuyện gì tôi đều có thể thông qua hệ thống tra được. Bức thư do số 7 viết cho cậu tôi cũng đã xem, không ngờ rằng các người vì gặp tôi, phải hi sinh lớn như vậy, thật sự xin lỗi. Tấm danh thiếp này cũng là món quà thần bí tôi muốn đưa cho cậu, có nó, sau này cậu có thể tùy thời liên hệ tôi, không cần lao lực tâm cơ như thế."

"Cảm ơn!" Hoàng Dật trình trọng đem tấm danh thiếp thu vào trữ vật giới chỉ. Món quà thần bí này tuy rằng không thể mang đến tăng cường trên thuộc tính cho hắn, nhưng trợ giúp ẩn hình không gì sánh kịp, Hoàng Sa tiên sinh quanh năm ẩn cư, ngay cả chủ tịch của Liên Bang Thế Giới đều không có cách nào liên hệ, nhưng hiện tại, Hoàng Dật đã có cơ hội này!

Huyết ca nhìn Hoàng Dật, sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Tuy rằng lực lượng của công ty Thời Đại đủ để cho bất luận quốc gia nào trên thế giới này cảm thấy run sợ, nhưng tôi cũng không nghĩ sẽ can thiệp thế giới này, đây là một điều luật do cha tôi lập ra khi sáng tạo công ty Thời Đại, xin lỗi tôi không thể lập tức cho cậu tự do. Bất quá Liên Bang Thế Giới do công ty Thời Đại xây dựng, bản thân tôi có trách nhiệm không thể trốn tránh, chuyện cậu bị bỏ tù, tôi sẽ phái người đi

thăm dò, cái này cần một thời gian, xin kiên trì đợi."

"Ông có thể đứng ra điều tra chuyện này, vậy nỗ lực của tổ chức chúng tôi sẽ không tính uống phí." Hoàng Dật gật đầu, hẳn tuy rằng không có lập tức thu được tự do, nhưng đã có một hy vọng thật lớn.

"Vợ tôi đang giục tôi ăn cơm, tôi đi trước, tạm biệt!" Huyết ca mỉm cười, ôn hòa nói, ngay sau đó thân thể của ông ta chậm rãi trở thành nhạt, cuối cùng biến mất trong không khí.

Trong Chúng Thần Đình Viện, chỉ còn lại có Hoàng Dật, và một bàn cờ đang dở.

Cái này chỉ là một cuộc gặp đơn giản, nhưng lại nói về chuyện đủ để thay đổi thế giới.

Hoàng Dật đứng dậy, quyết định một lần nữa đăng nhập, tiến hành lựa chọn chủng tộc hi hữu và chức nghiệp.

Đúng lúc này, thân thể của hắn bỗng nhiên ngưng lại, ánh mắt nhìn chăm chăm một mảnh bùn bên cạnh.

Chỉ thấy trên mặt bùn, có một vết chân.

Từ khổ vết chân này cho thấy, đây là vết chân của một người đàn ông, tuổi tác khoảng chừng trên dưới hai mươi tuổi, thân cao một mét bảy mươi lăm. Mà từ độ sâu của vết chân cho thấy, vóc người của người đàn ông này rất gầy, hơn nữa bước tiến rất ổn, khí tức đều đều. Các loại dấu hiệu đều cho thấy, cái này tuyệt đối không phải vết chân của Hoàng Sa tiên sinh.

Chẳng lẽ còn có những người khác đã tới đây? Hoàng Dật toát ra một suy đoán.

Trước đó số 7 trong thư cũng nói qua, số 4 là từ nơi khác biết được tình báo rằng sau khi dùng nhận vàng hoàn thành nhiệm vụ có thể nhìn thấy Hoàng Sa

tiên sinh, cái này đại biểu trước đó có người dùng nhẫn vàng hoàn thành qua nhiệm vụ hi hữu! Hơn nữa người này còn đem tin tức tiết lộ cho số 4!

Thế nhưng cái này hầu như là một chuyện không có khả năng phát sinh!

Trên thế giới này, hầu như không ai sẽ dùng nhẫn vàng đi nhận nhiệm vụ hi hữu. Bởi vì nhẫn vàng có thể trực tiếp lựa chọn chủng tộc cao cấp và nghề nghiệp cao cấp, chỉ cần nhận nhiệm vụ hi hữu, thì tương đương với từ bỏ cái đặc quyền này, không có gì khác với thiết bị giả thuyết bình thường. Muốn tiếp nhận nhiệm vụ hi hữu, trực tiếp dùng thiết bị giả thuyết rẻ nhất là được.

Hơn nữa nhiệm vụ hi hữu rất khó hoàn thành, bình quân trong mỗi 2 triệu người, mới có một người có thể hoàn thành nhiệm vụ hi hữu. Mà dùng nhẫn vàng nhận nhiệm vụ hi hữu, độ khó còn có thể gấp đôi.

Tuy rằng sau khi dùng nhẫn vàng hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, sẽ thu được một phần món quà thần bí, nhưng so với phần thưởng mà nói, nghiêm phạt sau khi nhiệm vụ thất bại càng nghiêm trọng hơn! Mỗi người chỉ có một lần cơ hội lựa chọn chủng tộc và chức nghiệp, chỉ cần nhiệm vụ thất bại, vậy chỉ có thể lựa chọn chủng tộc bình thường và nghề nghiệp bình thường, dù cho nữa mua thêm một nhẫn vàng cũng không cách nào thay đổi.

Có thể nói, dùng nhẫn vàng đi nhận nhiệm vụ hi hữu hầu như là một hành vi tự tìm đường chết. Nhưng người này lại cứ làm như vậy! Mà còn thành công! Cái này rất không đơn giản!

Phải biết rằng, Hoàng Dật cũng là nhận được tình báo biết mới làm như vậy, hơn nữa hẳn là vì tự do, không thể không làm như vậy. Nếu như đặt ở bình thường, hẳn phỏng chừng sẽ lựa chọn thiết bị giả thuyết bình thường đi hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, dù sao một tỷ đôla cũng không phải số lượng nhỏ.

Hoàng Dật nhất thời cẩn thận, người này nếu như là bạn bè vậy cũng may, nếu như là kẻ địch, vậy thật là đáng sợ.

...

Kế tiếp, Hoàng Dật một lần nữa đăng nhập vào Thế Giới Thứ Hai.

Hắn muốn bắt đầu lựa chọn chủng tộc và chức nghiệp, chính thức bắt đầu hành trình của Thế Giới Thứ Hai!

Sau khi đăng ký một lần nữa, Hoàng Dật lần thứ hai xuất hiện trên cao, bên cạnh vẫn là tinh linh tiếp dẫn kia.

Tinh linh tiếp dẫn phẩy phẩy cánh, nói: "Miếu Sát thân ái, kế tiếp bắt đầu lựa chọn chủng tộc của ngài! Thế Giới Thứ Hai khổng lồ không gì sánh được, chỉ là chủng tộc hi hữu đã có hơn một triệu loài, cho nên ngài không có khả năng chọn từng cái, chỉ có thể dựa theo một ít điều kiện tiến hành sàng chọn đơn giản, cuối cùng do hệ thống giúp ngài chọn ngẫu nhiên một chủng tộc hi hữu bên trong."

"Hơn một triệu chủng tộc hi hữu? Nhiều như vậy!" Hoàng Dật có chút ngoài ý muốn.

"Đúng vậy!" Tiếp dẫn tinh linh gật gật cái đầu nhỏ của mình, "Thế Giới Thứ Hai cực kỳ khổng lồ, chủng tộc bên trong cũng nhiều loại. Chỉ là tinh linh loại này, đã hơn năm mươi ngàn tộc đàn! Tinh linh ở mỗi nơi, mỗi tộc đàn đều không giống nhau, sẽ có một chút khác biệt rất nhỏ."

"Nhiều chủng tộc hi hữu như vậy, có phân chia mạnh yếu không?" Hoàng Dật hỏi.

"Đương nhiên là có! Điểm giống nhau duy nhất của chủng tộc hi hữu, cũng là tộc nhân vô cùng rất hiếm, có thể toàn bộ chủng tộc chỉ hơn mười người. Chủng tộc hi hữu có phân mạnh yếu, có vài chủng tộc hi hữu là một trong chủng tộc mạnh nhất trong toàn bộ Thế Giới Thứ Hai, vượt trên những chủng tộc còn lại. Ngài đánh chết BOSS siêu cấp cao tới cấp 250, bản thân có đặc quyền nhất định, xác suất ngẫu nhiên được chủng tộc đỉnh cấp sẽ vô cùng cao!"

"Tốt! Bắt đầu đi!" Hoàng Dật gật đầu.

"Đầu tiên mời sàng chọn đặc thù của chủng tộc, cho đến khi phạm vi thu nhỏ lại tới 5000 mới thôi, mời lựa chọn một trong những đặc thù sau." Nói xong, tinh linh tiếp dẫn lấy ra một tấm ván gỗ, mặt trên viết ba lựa chọn: hải dương, lục địa, bầu trời.

"Lục địa."

"Chủng tộc hi hữu sinh sống trên lục địa tổng cộng 323512 loài, mời tiếp tục lựa chọn một đặc thù: ngoại hình xinh đẹp, ngoại hình xấu xí, ngoại hình kỳ lạ."

"Ngoại hình kỳ lạ."

"Chủng tộc sinh sống trên lục địa, ngoại hình kỳ lạ tổng cộng 32412 loài, mời tiếp tục lựa chọn đặc thù sau đây: lực lớn vô cùng, da dày thịt béo, linh hoạt nhanh nhẹn, trí tuệ thông minh."

"Lực lớn vô cùng."

"Chủng tộc sinh sống trên lục địa, ngoại hình kỳ lạ, lực lớn vô cùng tổng cộng 11512 loài, mời tiếp tục lựa chọn một trong những đặc thù sau: tập quán đêm tối, tập quán ban ngày."

"Tập quán đêm tối."

"Chủng tộc sinh sống trên lục địa, ngoại hình kỳ lạ, lực lớn vô cùng, tập quán đêm tối tổng cộng 4582 loài, đạt được tiêu chuẩn ngẫu nhiên!" Tinh linh tiếp dẫn nói xong, lấy ra một tấm thẻ nhỏ, ném lên không trung, tấm thẻ sau khi xoay tròn vài vòng chậm rãi hạ xuống, bị tiếp dẫn tinh linh chộp vào trong tay, ngay sau đó, trong tấm thẻ chậm rãi hiển hiện ra một thú trào.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 13: Thú Vương PháN Quan

Tinh linh tiếp dần nhìn tấm thẻ, quay đầu nhìn về phía Hoàng Dật, nói:
"Chủng tộc của ngài đã được lựa chọn ngẫu nhiên! Quả nhiên là chủng tộc hi hữu đỉnh cấp-- thú vương!"

Sau đó Hoàng Dật tiếp nhận một đoạn tin tức về chủng tộc của thú vương:

Thú vương, vương giả trong các chủng tộc trên lục địa, là vạn thú chi vương, có thể khiến cho bất luận dã thú nào cảm thấy sợ hãi. Thú vương am hiểu công kích gần người, lực lớn vô cùng, thuộc về một trong những chủng tộc hoàn mỹ, sức chiến đấu trong rừng rậm càng kinh khủng, thích hoạt động vào ban đêm. Thú vương không có hình thái cố định, bởi vì bản thân nó có năng lực tiến hóa độc nhất vô nhị, có thể một lần rồi lại một lần trùng kích hình thái sinh mệnh càng hoàn mỹ hơn, tiềm lực vô cùng.

Giống loài chủng tộc: Dã thú

Đặc thù thiên phú:

【 Tiến Hóa 】: Mỗi 20 cấp tiến hóa một lần, sau khi tiến hóa sẽ được một hình thái hoàn toàn mới, cũng nâng cao các loại năng lực.

Giai đoạn tiến hóa trước mắt: Cấp đầu tiên

Hình thái tiến hóa trước mắt: Linh miêu

Sở trường hình thái trước mắt: Linh hoạt. Có gia tăng ẩn tính đối với các thuộc tính của tốc độ di động, tốc độ công kích, giá trị tránh né.

Thiên phú chủng tộc:

【sở trường cận thân】: Lực công kích gần người +10%

【vạn thú chi vương】: Sẽ không bị dã thú chủ động công kích, thương tổn đối với dã thú +20%, sau khi bị dã thú công kích thương tổn -20%

【hắc ám thị giác】: Tăng thị giác trong bóng tối 100 mét

【lực lượng tăng thêm】: Lực lượng +20%

【nhanh nhẹn tăng thêm】: Nhanh nhẹn +10%

【dã tính hô hoán】: Thuộc tính của sủng vật, thú cưỡi cùng đồng bọn khế ước +10%

【thú huyết phí đẳng】: Giá trị sinh mệnh mỗi khi giảm 5%, lực công kích tăng lên 1%

【tự nhiên chi thể】: Thời gian kéo dài của tất cả trạng thái mặt trái -50%

【thú ảnh vô tung】: Tốc độ di chuyển tuyệt đối +20%, tốc độ công kích +10%, tỷ lệ tránh né +10%

【sâm lâm chi vương】: Ở trong rừng rậm toàn bộ thuộc tính +20%

Đặc tính ngày đêm:

【ban ngày】: Công kích -10%

【đêm tối】: Công kích +10%

Kỹ năng chủng tộc:

【dã tính hô hoán】: Triệu hoán một con chim ưng và chó săn tới trợ giúp chiến đấu, chim ưng và chó săn cũng có sở trường riêng. Thời gian làm lạnh: 5

phút

【 tối hậu nhất bác 】: Khi giá trị sinh mệnh thấp hơn 30% thì có thể thi triển, trong 10 giây không cách nào tử vong, cũng tăng lên 15% lực công kích, 15% tỷ lệ bạo kích, 15% hiệu quả bạo kích. Thời gian hồi phục: 5 phút

【 cự thú biến thân 】: Biến thân thành cự thú cường đại, bản thân có năng lực phi hành, tất cả thuộc tính tăng gấp đôi, tất cả thương tổn giảm phân nửa, kéo dài liên tục 1 phút, thời gian hồi phục: 10 ngày

Ngôn ngữ sử dụng:

【 ngôn ngữ chủng tộc 】: thú ngữ, đại lục thông dụng ngữ

Xem xong giới thiệu chủng tộc của thú vương, Hoàng Dật trong lòng vô cùng thoả mãn.

Đầu tiên, chủng tộc bình thường chỉ có 5 thiên phú chủng tộc, chủng tộc cao cấp cũng chỉ có 7 thiên phú chủng tộc, mà chủng tộc hi hữu lại có thể đạt được 10 cái, cái này cũng đang là chỗ cường đại nhất của chủng tộc hi hữu, thiên phú chủng tộc chiếm ưu thế tuyệt đối trên số lượng.

Sau đó, mức độ tăng thêm trong thiên phú của chủng tộc hi hữu cao hơn. Ví dụ như nhanh nhẹn, trí lực, thể chất, lực lượng bốn loại thuộc tính chủ yếu này, đây là bốn loại thuộc tính cơ sở nhất cũng là quan trọng nhất. Chủng tộc bình thường chỉ có thể tăng thêm một trong bốn thuộc tính, biên độ tăng thêm cao nhất cũng chỉ có 10%, chủng tộc cao cấp có thể tăng thêm hai loại, nhưng biên độ tăng thêm cũng không thể vượt quá 10%. Mà chủng tộc hi hữu không chỉ có thể tăng thêm hai loại bên trong, hơn nữa biên độ tăng thêm cao nhất của thuộc tính chủ yếu thậm chí có thể đạt được 20%, ví dụ như thuộc tính chủ của thú vương-- lực lượng.

Tiếp nữa, chủng tộc bình thường chỉ có một kỹ năng chủng tộc bình thường, chủng tộc cao cấp là hai, mà chủng tộc hi hữu thì lại là ba kỹ năng chủng tộc.

Đặc biệt là kỹ năng chủng tộc thứ ba, đây là một đại chiêu. Ví dụ như [cự thú biến thân] của thú vương, đại chiêu này tuy rằng thời gian hồi phục dài đến 10 ngày, nhưng hiệu quả kỹ năng cũng rất cường đại, có thể biến thân trở thành cự thú, bản thân có năng lực phi hành, thuộc tính gấp đôi, thương tổn giảm phân nửa. Loại kỹ năng này sử dụng ra, thường thường cũng là kết quả tất sát, rất khó chống đỡ được.

Cuối cùng, chủng tộc thú vương này, còn có một thiên phú đặc thù ngay cả rất nhiều chủng tộc hi hữu đều không có được-- tiến hóa. Dựa theo phương thức mình muốn tiến hóa, cái này khiến chủng tộc thú vương có tiềm lực vô tận. Đây là thiên phú hạch tâm nhất của thú vương, thú vương cũng chính là vì có một thiên phú đặc thù như vậy, cho nên mới được xưng là một trong chủng tộc hi hữu cao cấp nhất, ít nhất Hoàng Dật chưa nghe nói qua chủng tộc hi hữu nào có thiên phú đặc thù.

Sau đó, Hoàng Dật nghe được hai tiếng hệ thống nhắc nhở --

[hệ thống nhắc nhở]: Bạn trở thành một thú vương.

[hệ thống nhắc nhở]: Chúc mừng bạn thu được [thành tựu]-[chủng tộc hi hữu] giá trị thành tựu +1 [chủng tộc hi hữu]: trở thành một người chơi có chủng tộc hi hữu.

"Chủng tộc hi hữu của ngài đã xác định! Kế tiếp bắt đầu lựa chọn ngẫu nhiên nghề nghiệp hi hữu của ngài, trước tiên mời sàng chọn đặc thù của nghề nghiệp, cho đến khi phạm vi thu nhỏ lại tới 5000 mới thôi. Xin mời lựa chọn một trong những miêu tả sau." Lúc này, tinh linh tiếp dẫn lần thứ hai lấy ra một tấm ván gỗ, trên mặt lại viết vài lựa chọn: loại hình nhanh nhẹn, loại hình lực lượng, loại hình trí lực, loại hình thể chất.

"Loại hình lực lượng." Hoàng Dật không chút do dự nói, hắn đã trở thành một thú vương, có lực lượng tăng thêm cao tới 20%, nếu như không chọn nghề nghiệp loại hình lực lượng vậy quá lãng phí.

" Nghề nghiệp hi hữu loại hình lực lượng tổng cộng là 75178, xin tiếp tục lựa chọn một trong những miêu tả sau: gần người, tầm xa."

"Gần người!"

" Nghề nghiệp hi hữu loại hình lực lượng, gần người tổng cộng là 41509, mời tiếp tục lựa chọn một trong những miêu tả sau: thiên về loại hình khống chế, thiên về loại hình công kích, thiên về loại hình phụ trợ "

"Thiên về loại hình công kích."

" Nghề nghiệp hi hữu loại hình lực lượng, gần người, thiên về loại hình công kích tổng cộng là 12342, mời tiếp tục một trong những miêu tả sau: loại hình chiến trường, loại hình phụ bản, loại hình mạo hiểm, loại hình tổng hợp."

" Loại hình tổng hợp."

" Nghề nghiệp hi hữu loại hình lực lượng, gần người, thiên về loại hình công kích, loại hình tổng hợp tổng cộng là 3978, đạt được tiêu chuẩn lựa chọn ngẫu nhiên, hệ thống bắt đầu lựa chọn ngẫu nhiên, kết quả ngẫu nhiên là -- phán quan."

Ngay sau đó, trước mắt Hoàng Dật xuất hiện tin tức nghề nghiệp của phán quan:

Phán quan, một người thẩm phán thẩm lí và phán quyết chúng sinh, một người hành hình bạo lực, lời hăn nói chính là luật pháp, người vi phạm sẽ bị hăn nghiêm khắc chế tài, tiến vào trong một trận quyết đấu không chết không thôi. Phán quan nắm giữ lực tài phán và lực xử quyết cường đại, tinh thông tài nghệ chiến đấu cần thân lấy mạng đổi mạng, khi hăn tiếp cận thân thể của kẻ địch, ác mộng của kẻ địch đã tới, bị công kích như mưa bão của hăn bao phủ.

Kỹ năng dành riêng:

[tuyên án]: Tiến hành tuyên án đối với kẻ địch, sau khi tuyên án sẽ đem kẻ

địch mạnh mẽ tiến vào chiến trường hư không, tiến hành một trận quyết đấu không chết không thôi, mãi đến khi có một bên tử vong mới có thể rời đi. Ở trong chiến trường trên hư không, nếu bạn thân tử vong, thì nghiêm phạt tử vong giảm phân nửa. Kỹ năng cần tiêu hao năng lượng nhất định, đẳng cấp kẻ địch càng cao, thì năng lượng tiêu hao càng cao.

Thiên phú nghề nghiệp:

【 vũ khí chuyên tinh 】: Phán quan là một người hành hình bạo lực, khi sử dụng binh khí bạo lực loại hình búa, rìu, đao, trọng binh, trường binh, trùy, lực công kích +10%

【 giáp xích chuyên tinh 】: Bản thân phán quan có ý thức phòng ngự cao, khi sử dụng trang bị giáp xích , toàn bộ thuộc tính +3%

【 lực lượng tăng thêm 】: Phán quan tôn trọng lực lượng cường đại, thuộc tính lực lượng thêm vào +20%

【 thể chất tăng thêm 】: Bản thân phán quan có ý thức bảo hộ bản thân cao, thuộc tính thể chất thêm vào +10%

【 giám sát chi nhãn 】: Hai mắt của phán quan nhìn rõ mọi việc, thị giác của các năng lực đều tăng lên rất lớn

【 cướp đoạt sinh mệnh 】: Phán quan khi công kích kẻ địch, có thể cướp đoạt sinh mệnh của đối phương, tất cả công kích cộng thêm 3% hút máu

【 pháp luật bảo hộ 】: Khi phán quan chịu bị nhiều loại thương tổn thì, có thể cường chế bảo hộ, mỗi giây chỉ chịu đựng 10 lần thương tổn cao nhất

【 đặc quyền chấp pháp 】: Bản thân phán quan có đặc quyền chấp pháp nhất định, sau khi ác ý giết chết người chơi, giá trị tội ác thu hoạch được giảm phân nửa, tốc độ tẩy giá trị tội ác đề cao gấp đôi

【 tài quyết quang hoàn 】: Phán quan đã được tài quyết quang hoàn che chở,

giá trị sinh mệnh mỗi khi giảm đi 1%, tốc độ công kích tăng lên 1%

【 không cho xâm phạm 】: Phán quan đại biểu cho luật pháp thần thánh, không thể xâm phạm, khi kẻ địch chủ động công kích phán quan thì, kẻ địch đem thu được trạng thái【 mạo phạm 】, toàn bộ thuộc tính -5%, kéo dài liên tục một ngày

Đối với nghề nghiệp hi hữu phán quan này, Hoàng Dật đồng dạng vô cùng thoả mãn.

Đầu tiên, khác với phương diện chủng tộc, nghề nghiệp bình thường chỉ có 5 nghề nghiệp thiên phú, nghề nghiệp cao cấp là 7 thiên phú, nhưng nghề nghiệp hi hữu lại cao tới 10, hơn nữa biên độ tăng rất lớn! Ví dụ như lực lượng tăng thêm của phán quan cao tới 20%, mà nghề nghiệp còn lại cao nhất chỉ có 10%.

Thứ hai, thiên phú nghề nghiệp của nghề nghiệp hi hữu rất đặc biệt, loại thiên phú này có thể khi bình thường không có tác dụng gì, nhưng dưới vài tình huống đặc thù thì có vẻ vô cùng cường đại. Ví dụ như【 pháp luật bảo hộ 】của phán quan, cái thiên phú này có thể khiến phán quan cao nhất chỉ có thể đồng thời chịu đựng 10 lần thương tổn cao nhất, trong hỗn chiến có thể nói là một thiên phú thần nhất, cho dù đối phương có ngàn vạn người cũng vô dụng, trực tiếp phá giải chiến thuật biến người của quân địch!

Cuối cùng, cũng là quan trọng nhất, mỗi nghề nghiệp hi hữu sẽ có một kỹ năng dành riêng độc nhất vô nhị, bản thân nó có một loại năng lực mà bất luận nghề nghiệp nào đều không có, là chiêu bài của từng nghề nghiệp hi hữu, là linh hồn của nghề nghiệp hi hữu. Giống như kỹ năng【 tuyên án 】dành riêng của phán quan, cũng đã nói rõ về nghề nghiệp hi hữu phán quan này, nó mạnh mẽ đem mục tiêu kéo đến chiến trường hư không tiến hành quyết đấu, loại trừ tất cả quấy rầy bên ngoài, không cần lo lắng mục tiêu sẽ chạy trốn, là chiến đấu không chết không thôi! Mà nghề nghiệp bình thường và nghề nghiệp cao cấp sẽ không có kỹ năng dành riêng.

Bất quá cái kỹ năng dành riêng này tuy rằng cường đại, nhưng cần tiêu hao năng lượng mới có thể sử dụng!

Trong Thế Giới Thứ Hai, mỗi người chơi đều có 3000 điểm giá trị năng lượng, sử dụng vài kỹ năng đặc thù cần tiêu hao năng lượng nhất định. Nhưng giá trị năng lượng rất khó bổ sung, mỗi ngày chỉ khôi phục 10 điểm, muốn bổ sung nhanh, phải sử dụng năng lượng thạch, mà năng lượng thạch rất khó thu được, căn bản không có khả năng dự trữ quy mô lớn. Chỉ cần không còn năng lượng, vậy kỹ năng dành riêng cũng sẽ bị phế, cho nên kỹ năng dành riêng chỉ có thể làm con bài chưa lật, không thể sử dụng nhiều lần.

Ngoại trừ bản thân của phán quan mạnh mẽ ra, chỗ Hoàng Dật thoả mãn là phán quan và thú vương vô cùng phù hợp, nghề nghiệp càng mạnh mẽ, nếu như không thể hình thành phối hợp tốt với chủng tộc, vậy sức chiến đấu sẽ suy giảm lớn. Phán quan và thú vương không thể nghi ngờ là vô cùng xứng đôi, truy cầu đều là bạo lực công kích, phong cách chiến đấu lấy mạng đổi mạng, phương diện thiên phú và kỹ năng đều có thể hỗ trợ lẫn nhau.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn trở thành một phán quan.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn thu được 【 thành tựu đặc thù 】-【 nghề nghiệp hi hữu 】 giá trị thành tựu đặc thù +1, tất cả kỹ năng công kích +1% thương tổn, 【 nghề nghiệp hi hữu 】: trở thành một người chơi có nghề nghiệp hi hữu.

Lại là một thành tựu đặc thù! Tăng lên 1% thương tổn của kỹ năng. Từ nơi này cũng có thể thấy được nghề nghiệp hi hữu rất cực có bao nhiêu khó thu được, trước đó Hoàng Dật trở thành chủng tộc hi hữu, chỉ thu được một thành tựu bình thường, nhưng nghề nghiệp hi hữu lại cho thành tựu đặc thù, cái này cũng khó trách, trong mấy trăm ngàn người trên toàn bộ thế giới, chỉ có một người là chủng tộc hi hữu, nhưng mấy triệu người chơi, mới có một người là nghề nghiệp hi hữu!

"Miếu Sát, chúc mừng ngài hoàn thành lựa chọn chủng tộc và nghề nghiệp, kế tiếp, ngài sẽ chính thức bắt đầu hành trình của Thế Giới Thứ Hai, chúc ngài vui vẻ" Tinh linh tiếp dân nói xong, tay nhỏ vỗ lên vai của Hoàng Dật.

Ngay sau đó, Hoàng Dật bắt đầu rơi nhanh xuống, tình cảnh xung quanh nhanh chóng biến đổi, biến thành một mảnh quang ảnh không rõ, cuối cùng bốn phía hoàn toàn trở nên tối đen, cái gì đều không thấy rõ.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 14: Sinh Ra

Khi Hoàng Dật cảm giác được mình ổn định lại, bốn phía vẫn là một mảnh tối đen, dù cho bản thân hắn có hắt ánh thị giác, cũng không thấy rõ ở đây rốt cục là địa phương nào.

Bốn phía mềm mại, rất ấm áp, tựa như bị bao trong một cái gối nhung mềm.

Đúng lúc này, trước mắt Hoàng Dật đột nhiên xuất hiện một tia ánh sáng, tựa hồ là một lối ra, bốn phía hiện lên ra một lực đẩy, đẩy hắn về hướng lối ra kia, rất nhanh đem hắn đẩy ra ngoài.

Giây phút ấy, Hoàng Dật cảm giác được cả người thả lỏng, thế giới đột nhiên sáng lên, theo sau đó là cơn lạnh đến xương, không khí từ miệng mũi đi vào, tựa như nghênh đón cuộc sống mới.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn phát hiện thành Martha Hutton, giá trị kinh nghiệm +300, kích hoạt điểm truyền tống của thành phố Martha Hutton.

Hoàng Dật muốn đứng lên, nhưng hắn cố gắng rất lâu lại không thể đứng dậy được, thân thể cong vẹo, đứng đến phân nửa lại ngã xuống mặt đất.

Hoàng Dật cảm thấy không thích hợp, không khỏi cúi đầu nhìn.

Hắn lúc này, đã hoàn toàn không có hình người, chỉ có bốn bàn chân với móng vuốt nhỏ và lông xù, trên người khoác bộ lông trắng đen ướt sũng, một cái đuôi nhỏ lắc lắc không hiểu!

Hắn dĩ nhiên biến thành một con mèo nhỏ!

"Meo meo~" Hoàng Dật mở miệng, lại phát ra tiếng kêu của mèo nhỏ, dồn hết sức lực, hướng cái thế giới mới này, tuyên bố một sinh mạng mới giáng sinh.

"Meo meo~" Rất nhanh, một tiếng mèo kêu ôn hòa đáp lại hẳn.

Ngay sau đó, Hoàng Dật đột nhiên cảm giác được trên đầu của mình bị một cái lưỡi ẩm áp cẩn thận liếm.

Hoàng Dật ngẩng đầu nhìn thấy, chỉ thấy một con mèo màu trắng đang liếm đầu của mình, trong ánh mắt lóe ra vẻ từ ái, giống như một người mẹ.

Hoàng Dật thoáng cái liền rõ ràng tất cả!

Hẳn vừa rồi dĩ nhiên là được con mèo mẹ này sinh ra! Chỗ mềm mại tối đen trước đó, chính là bên trong bụng của mèo mẹ, sau đó hẳn được sinh ra!

Mình dĩ nhiên với dùng phương thức này giáng sinh! Hoàng Dật có chút dở khóc dở cười, hẳn vốn tưởng rằng mình sẽ sinh ra trong nơi gọi là tân thụ thôn, sau đó bắt đầu đánh quái thăng cấp, không ngờ rằng hẳn lại chân chính biến thành một con mèo, còn được mèo mẹ sinh ra, xem ra chủng tộc thú vương này quả thật không bình thường, ngay cả phương thức sinh sản đều đặc thù như vậy.

Lúc này, mèo mẹ nằm úp xuống, vươn chân lông xù, chăm chú đem Hoàng Dật kéo vào trong lòng, đầu lưỡi vẫn cẩn thận liếm hẳn, sủng nịch không gì sánh được.

Bụng của mèo mẹ rất ẩm áp rất mềm mại, dựa vào rất thoải mái, hưởng thụ cái liếm từ mèo mẹ, Hoàng Dật đột nhiên cảm thấy ẩm áp từ tình thương của mẹ, giống như là đang ở một thế giới chân thực.

Hoàng Dật thoải mái dựa vào bụng của mèo mẹ, quay đầu nhìn bốn phía một chút.

Nơi này là bộ cửa sổ của một gian nhà, trong phòng đèn đuốc sáng trưng, lò sưởi trong tường đang cháy ánh lửa, trên trần nhà là đèn treo thủy tinh, trên vách

tường có một bức tranh tinh mỹ, tựa hồ là một căn nhà quý tộc. Lúc này mèo mẹ ôm Hoàng Dật nằm ở bộ cửa sổ, môi cử động đều ung dung đẹp đẽ quý giá, xem ra con mèo mẹ này cũng là sủng vật của nhà quý tộc này.

Hoàng Dật quay đầu ra ngoài cửa sổ nhìn. Ngoài cửa sổ là một tòa thành nhỏ, lúc này đang là đêm khuya, một ngôi sao rất lớn trên bầu trời đang tỏa ra ánh sáng dịu nhẹ hình vòng cung của ngôi sao này có thể thấy được rõ ràng, dường như đưa tay là có thể chạm, xem ra đây là mặt trăng của Thế Giới Thứ Hai.

Xung quanh mặt trăng ấy, còn có 7 ngôi sao khác lượn quanh, tỏa ra 7 loại tia sáng khác nhau phân biệt là màu đỏ - cam - vàng - xanh lá - xanh đậm - xanh da trời - tím, mặt trăng và các ngôi sao pha màu hỗ trợ cho nhau làm chúng trở nên xinh đẹp hơn, nổi bật hơn.

Phần còn lại của bầu trời là do một ít ngôi sao lớn nhỏ không đồng đều chiếm cứ, cỡ lớn có thể so với 7 ngôi sao phát ra những ánh sáng màu đặc sắc, cỡ trung thì như mặt trăng trên bầu trời, cỡ nhỏ thì hầu như không cách nào dùng mắt thường thấy được, những ngôi sao xinh đẹp này cùng nhau hợp thành bầu trời sao của Thế Giới Thứ Hai. Dưới màn sao lấp lánh này, mỗi một tòa kiến trúc trong thành đều như được phủ thêm màu sắc rực rỡ của tinh quang, như một thành phố trong chuyện cổ tích, huyền ảo không gì sánh được.

Lúc này đám người trong trấn nhỏ phần lớn đã tiến vào mộng đẹp, rất nhiều cửa sổ đều tắt đèn, đường phố dưới lầu không một bóng người, đèn đường màu da cam cô độc chiếu sáng, một quán rượu cách đó không xa còn chưa đóng cửa, một vài người khách say khướt đang dìu nhau đi ra, mơ hồ nói về những câu chuyện thời xưa.

Hoàng Dật vốn dĩ dự định đi Long Đô tìm kiếm số 9, hội hợp với bọn họ, nhưng hiện tại xem ra hẳn chỉ sợ là không cách nào trong khoảng thời gian ngắn đến Long Đô. Thành Martha Hutton này cũng không biết ở chỗ nào trong đại lục, cách Long Đô có xa lắm không, quan trọng hơn là, điểm truyền tống của từng thành phố đều phải đích thân đi một chuyến mới có thể kích hoạt, Hoàng

Dật chưa từng đi qua Long Đô, không có kích hoạt điểm truyền tống của chỗ đó, chỉ có thể tự mình trèo non lội suối đi qua.

"Hả? Mày sinh ra một con tạp chủng như thế? !" Đúng lúc này, trong phòng truyền tới tiếng thét chói tai của một người phụ nữ trung niên, phá vỡ cái vẻ bình thản này.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, chỉ thấy trong phòng không biết lúc nào đã có thêm một người phụ nữ trung niên mập mạp, bà mập này mang trang sức quý giá, mặc quần áo quý tộc, trên mặt là son môi khoa trương, hình dáng chanh chua. Bà ta đang làm vẻ mặt ghê tởm nhìn chăm chăm mình, giống như đang nhìn một đồng rác rưởi.

"Meo meo~" Thân thể mèo mẹ run lên, móng vuốt nắm thật chặt, vững vàng đem Hoàng Dật ôm vào trong ngực, khẩn trương nhìn chăm chăm bà mập kia.

"Tao tốn nhiều tiền như vậy mới đem mày mua về, vừa lo ăn vừa lo uống lại vừa hầu mày, vốn tưởng rằng mày có thể sinh một con linh miêu thuần chủng, không ngờ rằng lại sinh ra một con tạp chủng lông đen như thế!" Bà mập chỉ vào mèo mẹ phẫn nộ quát, vài giọt nước bọt trong miệng lấp bắp văng ra.

Hoàng Dật cúi đầu nhìn thân thể của mình một chút, nhất thời rõ ràng tất cả.

Trên người hẳn là hai màu lông đen trắng kết hợp, cũng không tuyết trắng cả người giống như mèo mẹ, xem ra linh miêu là màu lông càng trắng thì càng quý, còn lông trắng đen như hẳn giống như là tạp chủng, khiến cho bà mập này thất vọng, thế cho nên mới gây ra vụ việc này.

"Con tiểu tạp chủng này mày đừng làm dơ bộ cửa sổ của tao, cút nhanh ra ngoài!" Bà mập tức giận mắng một tiếng, cầm lấy một cây chổi lông gà bên cạnh vọt đến, đập mạnh xuống người Hoàng Dật.

Mèo mẹ trong mắt hoảng hốt, thân thể lập tức co lại, đem Hoàng Dật hoàn toàn che vào trong ngực, dùng thân thể của mình chặn chổi lông gà của bà mập!

"Bộp!" Chối lông gà đánh vào trên người mèo mẹ, vang lên một tiếng, gãy làm hai đoạn, mà mèo mẹ phát ra tiếng kêu đau đớn.

Hoàng Dật trong lòng lạnh lẽo, con mèo mẹ này tương đương với mẹ ruột trong trò chơi của hắn, hắn vừa mới cảm nhận được một chút ôn nhu đã bị bà mậ này phá hư, loại chuyện này không cách nào dễ dàng tha thứ!

Đúng lúc này, bà mậ nắm thời cơ, cầm cán chối lông gà trong tay đập mạnh đến hướng Hoàng Dật!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 15: Lưu Lạc

Hoàng Dật chỉ cảm thấy trên người truyền đến một cơn đau, thân thể nhỏ bé lập tức bị đánh bay ra cửa sổ, nhanh chóng rơi xuống, hình ảnh xung quanh trở nên không rõ ràng, ngay sau đó nặng nề ngã xuống phố dưới lầu, toàn bộ thân thể như một cục gòn nhỏ.

"Meo meo~" Mèo mẹ cuống quít kêu một tiếng, nhanh chóng từ trên cửa sổ nhảy xuống, đi tới bên cạnh Hoàng Dật, vươn đầu lưỡi liếm hân.

"Con súc sinh mày dĩ nhiên còn dám đi liếm nó?" Bà mập ở bên cạnh cửa sổ trên lầu tức giận mắng một tiếng, cầm chổi lông gà trong tay trực tiếp đập đến Hoàng Dật!

Mèo mẹ quỳnh lên, nhanh chóng ngậm lấy Hoàng Dật, lao đến cuối phố, chỉ chốc lát liền biến mất tại góc đường.

Mèo mẹ ngậm Hoàng Dật chạy một hồi, tốc độ chậm xuống, nó quay đầu lại nhìn bà mập cửa sổ của nhà một chút, bước chân có chút do dự.

Đèn đường chiếu vào thân thể nhỏ nhắn xinh xắn của nó, rọi ra một cái bóng dài, gió đêm thổi tới, thêm vài phần mát lạnh.

Nếu như rời khỏi bà mập kia, như vậy từ nay về sau nó sẽ không thể là một con súc vật quý, mà là một con mèo hoang thấp hèn.

Nếu như phải về bên cạnh của bà mập, như vậy nó sẽ phải từ bỏ Hoàng Dật, vứt bỏ đứa nhỏ ruột thịt của mình.

Hoàng Dật thật ra hy vọng mèo mẹ sẽ bỏ hân, khiến cho hân lưu lạc tại thế

giới này, dù sao hẳn là người chơi, đi nơi nào đều không quan hệ. Nhưng mèo mẹ thì khác biệt, nó chỉ là một NPC, trở lại nhà quý tộc đối với nó mà nói càng yên ổn hơn.

Gió đêm càng lúc càng lớn, thổi trúng bộ lông của mèo mẹ, lộ ra cặp mắt như ngọc bích của nó.

Cuối cùng, mèo mẹ làm ra lựa chọn, nó cúi đầu từ ái nhìn Hoàng Dật một chút, trong ánh mắt tràn ngập tình mẹ, ngậm Hoàng Dật chạy đi phương xa.

Giữa chủ nhân và đứa nhỏ, nó cuối cùng lựa chọn con của mình.

Sinh mệnh yếu đuối của Hoàng Dật, cứ như được con linh miêu này mang vào quỹ đạo.

...

"Mau nhìn! Nơi này có một con linh miêu! Mau tới bắt, có thể bán giá cao!" Mèo mẹ chạy chạy, trên đường phố đột nhiên xuất hiện mấy gã lang thang, bên trong có một gã nhanh mắt, phát hiện mèo mẹ, trong mắt nhất thời hiện lên vẻ tham lam, kêu đồng bọn một tiếng, nhanh chóng xông tới.

"Ừm, con này quả thật là linh miêu hiếm có, sủng vật quý tộc thích nhất, bất quá con nhỏ hình như không thuần khiết, chúng ta bắt con lớn là được." Tên lang thang còn lại xoi mói một phen, vươn hai tay dơ bấn vồ về hướng mèo mẹ, vẻ mặt của hắn dưới ánh đèn đường mờ có vẻ dữ tợn không gì sánh được.

Hoàng Dật trong lòng trầm xuống, hẳn hiện tại vừa sinh ra, ngay cả năng lực tự bảo vệ mình cũng không có, không chỉ không có cách nào bảo hộ mèo mẹ, ngược lại còn làm phiền nó!

Mèo mẹ sợ đến thân thể co rút lại, chăm chú ngậm chặt Hoàng Dật, ra sức nhảy lên tường bên cạnh, sau hai ba cái thì nhảy lên được trên tường cao, nhảy vào chỗ sâu trong góc tối, chỉ để lại mấy tên lang thang dưới đất lực bất tòng

tâm.

Tâm của Hoàng Dật rốt cục hạ xuống, con mèo mẹ này rốt cuộc tạm thời an toàn. Bất quá cái này cũng không phải là kế lâu dài, hẳn chỉ có mau chóng lớn lên, mới có thể chân chính độc lập, không cần liên lụy mèo mẹ nữa.

Mèo mẹ không ngừng chạy, Hoàng Dật được nó vũng vàng ngậm trong miệng, bên tai chỉ có tiếng gió thổi vô tận, toàn bộ thế giới chớp nhoáng thành những hình ảnh không rõ, ánh trăng màu bạc, ánh sao màu nhạt, đèn đường màu cam, tất cả đều hỗn tạp cùng một chỗ, nhanh chóng lướt qua.

Buổi tối càng ngày càng khuya, mèo mẹ vượt qua từng con phố, nhảy qua từng nóc nhà, dưới ánh trăng như một con tinh linh, lưu lại từng cái bóng trong thành nhỏ này, cố sức chạy ra hướng ngoài thành.

Rốt cục, mèo mẹ ngậm Hoàng Dật chạy ra khỏi cửa thành, bên cạnh là một ngọn đèn dầu mờ nhạt, đung đưa trong gió đêm thổi qua, chiếu cái bóng của mèo mẹ nhoáng lên nhoáng xuống, có vẻ có chút vắng lặng.

Mèo mẹ quay đầu lại lưu luyến nhìn thành nhỏ phía sau, lắc lắc đuôi, giống như là nói lời từ biệt, sau đó cấp tốc chạy về phương xa, chỉ trong chốc lát đã hoàn toàn biến mất trong đêm tối.

Đối với linh miêu quý báu như nó mà nói, chỗ không người cũng là chỗ an toàn nhất, cho nên lựa chọn rời khỏi thành phố của con người, chạy ra hoang dã, cô độc mà đối diện với toàn bộ thế giới.

Mèo mẹ vẫn chạy về phía trước, trèo non lội suối, đập lên ánh sao lưu lạc trong thế giới này. Nó vượt qua đồng hoang cỏ dại, vượt qua suối nhỏ chảy xuôi, vượt qua bình nguyên mênh mông vô bờ, đi qua đêm tối dài mà vắng lặng, cuối cùng đi tới một khu rừng với một chút tia nắng bình minh.

Mèo mẹ đã vắt kiệt một chút sức lực cuối cùng, bộ lông trắng xinh đẹp trên người cũng dính đầy bụi đất, trở nên bẩn vô cùng, đã không còn khí chất cao nhã

đẹp dễ quý giá nào nữa. Nó nằm trên mặt đất, móng vuốt nhỏ mềm chăm chú ôm chặt Hoàng Dật, vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng mà liếm, trong ánh mắt mệt mỏi rã rời tràn đầy yêu thương.

Liếm liếm, nó chậm rãi nhắm hai mắt lại, dần dần ngủ đi.

Lúc này, phương xa nổi lên một tia nắng ban mai, một ngày mới đã bắt đầu rồi.

Hoàng Dật dựa vào trong lòng mèo mẹ, cảnh giác nhìn rừng cây bốn phía.

Rừng cây này nguy cơ tứ phía, nói không chừng lúc nào nguy hiểm sẽ phủ xuống, hắc là người chơi, chết rồi có thể sống lại. Nhưng mèo mẹ là NPC, chết rồi rất khó sống lại, cần dùng đến vật phẩm trân quý như Sinh Mệnh Chi Thủy, hiện giai đoạn căn bản không kiếm được. Cho nên, mèo mẹ mà chết, hầu như là không cách nào sống lại.

Hoàng Dật muốn mau mau lớn lên, phương thức truyền thống là đánh quái thăng cấp, nhưng hiện tại hắc hiển nhiên là không giết được bất luận con quái nào. Hơn nữa hắc hiển tại là một con mèo, có chứa nhiều bất tiện, hắc chỉ có móng vuốt không có tay, không cầm được vũ khí; hắc không phát ra âm thanh của nhân loại, không cách nào ngâm chú ngữ của kỹ năng. . . Nói chung, tất cả thực lực của hắc cơ bản đều bị ngăn chặn, không cách nào phát huy ra.

Xem ra, chủng tộc hi hữu đỉnh cấp này không phải dễ làm như vậy, hiện tại vừa sinh ra thì phải đối mặt một đồng chuyện phiền toái.

Bất quá, linh miêu chỉ là hình thái đầu tiên thú vương, lúc cấp 20, thú vương sẽ nghênh đón một lần tiến hóa, có thể tới lúc ấy, là có thể tiến hóa thành hình khác, tất cả sẽ trở về bình thường.

Bầu trời dần dần sáng lên, thời gian ăn sáng của Hoa Hồng Ngục Giam cũng sắp đến, Hoàng Dật phải trở về thế giới hiện thực.

Hoàng Dật nhìn mèo mẹ, do dự một hồi, cuối cùng vươn đầu lưỡi, nhẹ nhàng liếm nó một chút, sau đó lập tức logout, biến mất khỏi thế giới này.

Mèo mẹ vẫn ngủ say, ôm một đứa nhỏ không tồn tại.

...

Hoàng Dật mở mắt ra, trở lại thế giới hiện thực.

Đập vào mắt là trần nhà mốc meo, không khí bốn phía một mảnh tĩnh mịch, Hoa Hồng Ngục Giam là một nơi bị thế giới lãng quên, ngay cả thời gian đều không cảm giác được, duy nhất tồn tại cũng là bầu không khí cô quạnh.

Tỷ lệ tự sát của Hoa Hồng Ngục Giam khá là cao, tuy rằng mười năm trước toàn bộ thế giới đã huỷ bỏ tử hình, nhưng giam vào Hoa Hồng Ngục Giam lại không kém với tử hình bao nhiêu, tội phạm ở đây cho dù không tự sát, một ngày nào đó cũng sẽ bị bức điên.

Hoàng Dật nằm ở trên giường, ngửa đầu nhìn khe cửa sổ nhỏ trên cao của phòng giam. Lúc này ánh sáng mặt trời bên ngoài đã chiếu vào, từng ánh nắng vào chiếu qua cửa sổ tiến vào trong phòng giam, sưởi ấm cho căn phòng lạnh lẽo.

"Ăn cơm!" Đúng lúc này, ngoài cửa sắt vang lên âm thanh của cảnh ngục.

Hoàng Dật rời giường, chậm rãi từ trong bóng tối đi ra, tới tới cửa, cầm cái mâm rau xanh cơm trắng vạn năm không thay đổi.

"Qua vài ngày nữa, mày có thể chuyển tới nhà tù công cộng." Hai vị cảnh ngục đứng ở bên ngoài, đề phòng nhìn chăm chăm Hoàng Dật, nhắc nhở.

Đáp lại bọn họ, vẫn là im lặng.

Chương mới nhất tại : Truyen.Org

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 16: Quan Sát

Ăn xong điểm tâm, Hoàng Dật lần thứ hai tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Sau khi đăng nhập, hắn một lần nữa xuất hiện tại khu rừng kia, xung quanh truyền đến âm thanh của chim thú, yên lành bình an.

Lúc này, mèo mẹ vẫn đang ngủ, cái bụng hơi phập phồng, ánh mặt trời ấm áp xuyên qua lá cây chiếu vào thân thể thon thả của nó, tràn ngập cảm giác linh động. Theo góc độ thường thức mà nói, linh miêu tuyệt đối là số một số hai trong Thế Giới Thứ Hai, thảo nào giá trị của nó cao như vậy, ngay cả quý tộc đều muốn nó làm sủng vật.

"Meo meo~" Đúng lúc này, mèo mẹ mở mắt ra, tỉnh lại. Nó nhìn thấy Hoàng Dật, trong mắt lại toát ra vẻ từ ái, vươn đầu lưỡi liếm liếm đầu nhỏ của Hoàng Dật, sau đó chậm rãi đứng lên, duỗi lưng một cái, lắc lắc thân thể.

Hoàng Dật cũng thử đứng lên, hắn mới sinh ra không lâu, đi đứng bất ổn, nhưng sau vài lần nỗ lực rốt cục thành công đứng lên!

"Meo meo~" Mèo mẹ khen ngợi kêu một tiếng, đi tới phía trước hai bước, quay đầu lại nhìn Hoàng Dật, trong mắt tràn đầy cổ vũ, ý bảo hắn đuổi theo.

Hoàng Dật thử nhấc chân một chút, mặc dù có chút bất ổn, nhưng vẫn đi tới trước người của mèo mẹ.

Mèo mẹ lại từ ái liếm liếm Hoàng Dật, mang theo hắn đi đến phía trước.

Hai con mèo một lớn một nhỏ bước đi trong mảnh rừng rậm xa lạ này, trong rừng cây thỉnh thoảng có tiếng chim kêu truyền đến, êm tai dễ nghe, tình cảnh

sinh cơ bưng bưng.

"Meo!" Đúng lúc này, mèo mẹ bỗng nhiên phát ra một tiếng kêu khẩn trương, vững vàng che ở trước mặt của Hoàng Dật, đề phòng nhìn chăm chăm phía trước. Lông trên người nó dựng đứng lên, đuôi rũ xuống, dáng dấp như lâm đại địch.

Hoàng Dật đi qua nhìn phía trước, chỉ thấy phía sau bụi cỏ phía trước, không biết lúc nào đã xuất hiện một con chó săn lớn!

Con chó săn này cao to uy mãnh, khoe miệng chảy nước dãi, hai răng nanh lộ ra bên ngoài, được ánh mặt trời chiếu rọi phản xạ ra ánh sáng lạnh thấu, ánh mắt tham lam nhìn chăm chăm Hoàng Dật!

Khu rừng này quả nhiên biến đổi thất thường, trước đó một phút còn bình an như vậy, sau một phút liền có nguy hiểm phủ xuống!

Giằng co một hồi, chó săn đi một bước về phía trước, trong ánh mắt toát ra sát khí nồng đậm.

"Meo! Meo!" Mèo mẹ kích động kêu hai tiếng, nhe răng trừng mắt với chó săn, cũng không chút nào tỏ ra yếu kém bước tới trước một bước, thân hình của nó nhỏ hơn vài lần so với chó săn, nhưng vững vàng che ở trước người Hoàng Dật, dáng dấp thề chết bảo hộ.

"Gâu!" Chó săn đột nhiên phát một tiếng rú, mạnh mẽ phóng tới, ánh sáng trên bầu trời gần như bị thân hình to lớn của nó che đầy, như một bóng ma, đem mèo mẹ và Hoàng Dật hoàn toàn bao phủ.

"Meo!" Mèo mẹ cũng đột nhiên nhảy lên, mãnh mẽ lao đến hướng chó săn, dường như thiêu thân lao đầu vào lửa, thân thể nhỏ bé đụng hướng vào con chó săn to kia.

Rất nhanh, hai bên gặp nhau trên không trung!

Hoàng Dật lo lắng nhìn chăm chăm mèo mẹ, không biết nó làm sao đối mặt với con chó săn lớn hơn mấy lần này.

Chó săn mở cái miệng lớn, lộ ra hàm răng sắc bén, như hai hàng dao găm, cắn về phía mèo mẹ.

Lúc này, mèo mẹ đang ở không trung, không chỗ mượn lực, cho dù muốn tránh cũng không có khả năng né tránh, tựa như sau một giây sẽ bị chó săn hung hăng cắn trúng.

Ngay tại giây phút ấy, mèo mẹ đột nhiên chuyển người ngang trên không trung, hầu như là chuyển hướng chín mươi độ vuông góc tránh thoát cú đớp mồi của chó săn!

Cái này quả thật cũng là một hành động trái với lẽ thường, dưới tình huống giữa không trung không chỗ mượn lực, mèo mẹ dĩ nhiên có thể đột nhiên chuyển hướng, tính chất linh hoạt quả thật là nghịch thiên!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn quan sát【 không trung biến hướng 】của linh miêu, học được kỹ năng tương tự, độ thành thạo kỹ năng 0/100, kỹ năng này chỉ có thể sử dụng dưới hình thái linh miêu.

Đúng lúc này, Hoàng Dật thu được hệ thống nhắc nhở.

Một kỹ năng tính linh hoạt nghịch thiên cứ như thế được hần học xong!

Cú đớp của chó săn hụt giữa không trung, vẫn dựa theo quán tính vọt tới, nhưng mèo mẹ đã cấp tốc rơi xuống đất, chân sau bắn ra, dường như một đạo thiểm điện, đánh về phía chó săn.

Chó săn rõ ràng không có【 không trung biến hướng 】tính chất linh hoạt nghịch thiên như vậy, thân thể kết rắn bị mèo mẹ đánh trúng, mèo mẹ vươn chân trước sắc bén, kéo một đường từ bên thân của chó săn, nhất thời mở ra hai vết thương thật dài, chảy đầy máu tươi, nhuộm đỏ mặt đất.

Lúc này, chó săn rốt cục rơi xuống mặt đất, nhe răng liếm vết thương của mình, mà mèo mẹ lần thứ hai trở lại trước người Hoàng Dật, tiếp tục giăng co với chó săn.

Một trận gió từ trong rừng thổi qua, làm bầu không khí hơi hòa hoãn một chút.

Lần đầu tiên giao phong, mèo mẹ thắng!

Chó săn không hề chủ quan nữa, ánh mắt nhìn phía mèo mẹ cũng trở nên ngưng trọng lên, nó hơi ngồi xổm thân thể xuống, lông trên người dựng đứng lên, đuôi rủ xuống, tựa như đem mèo mẹ trở thành một đối thủ lợi hại.

"Vù!" Sau một giây, chó săn lần thứ hai bay vọt lên, đánh về phía mèo mẹ, bất quá lần này, nó đã đề phòng toàn bộ tinh thần, kẻ hở trên người rõ ràng nhỏ đi rất nhiều.

Mèo mẹ cũng hầu như cùng lúc nhất thời nhảy lên, mạnh mẽ đánh tới hướng chó săn.

Hai bên lần thứ hai gặp nhau giữa không trung!

Lần này, mèo mẹ vẫn sử dụng 【 không trung biến hướng 】, bất quá chó săn sớm có phòng bị, cái đuôi quất mạnh về khu vực bên thân, hung hăng quất trúng mèo mẹ!

Mèo mẹ như một con diều đứt dây, bị văng rất xa, đánh vào một gốc cây đại thụ, nặng nề rơi xuống, dề lên một bụi cỏ.

"Meo meo~" Hoàng Dật không nhịn được kêu một tiếng, trong lòng có chút khẩn trương, nếu như là hấn tới chiến đấu, vậy hấn sẽ không khẩn trương. Nhưng hiện tại là mèo mẹ chiến đấu, tương đương với mẹ ruột trong trò chơi của hấn! Cái này khiến cho hấn lo lắng vô cùng!

"Meo meo~" Mèo mẹ nhanh chóng đáp lại Hoàng Dật một tiếng, trong giọng

tràn ngập an ủi, nó lại nhảy lên không trung rất nhanh, đánh về phía chó săn.

Nhưng lúc này chó săn không để ý đến mèo mẹ ngược lại xoay người đánh về phía Hoàng Dật!

Với tốc độ của mèo mẹ mà nói, căn bản không có khả năng lao kịp đến đây, cự ly thật sự quá xa.

Giờ này phút này, trên trời dưới đất không ai cứu được Hoàng Dật!

Trong thời khắc chỉ mành treo chuông, Hoàng Dật lại nhìn chăm chăm chó săn như cũ, trong con ngươi trong suốt, phản xạ ra hàm răng nhọn dữ tợn của chó săn, thoạt nhìn giống như là bị dọa đến choáng váng.

Gần! Chó săn gần ập xuống!

Đúng lúc này, Hoàng Dật đột nhiên đạp chân sau, ngược lại nhảy dựng lên, thoạt nhìn giống như là muốn chủ động nhằm phía chó săn.

Sau một giây, chó săn nhào tới trước mặt của Hoàng Dật, mở miệng, hai hàm răng nhọn ánh xạ ra ánh mặt trời, cắn xuống Hoàng Dật phía dưới!

Chỉ một thoáng, thân thể của Hoàng Dật đột nhiên lướt ngang như kỳ tích! Đột ngột chuyển hướng đến bên kia!

Chó săn cắn hụt một cú, hàm răng sắc bén chỉ cắn được không khí.

Vừa rồi Hoàng Dật sử dụng, chính là【 không trung biến hướng 】vừa học, cái kỹ năng này hẳn chưa từng dùng qua, bất quá lại miễn cưỡng thành công, khó khăn lắm tránh thoát công kích của chó săn.

Mà có được một thời gian kéo dài như thế, mèo mẹ cũng rốt cục nhảy đến đây, đuôi dài quét mạnh về phía chó săn.

"Bốp!" Cái miệng con chó săn trực tiếp bị đuôi của mèo mẹ quét trúng!

"ăng!" Chó săn đau đớn rống kêu một tiếng, con mắt đỏ bừng, tựa như điên cuồng lên, liều lĩnh đánh về phía Hoàng Dật.

Hoàng Dật tiếp tục trò cũ, chân sau đạp mạnh, lần thứ hai nhảy lên không trung, sử dụng [không trung biến hướng].

Nhưng lần này, hắn không có thành công!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 17: Bảng Xếp Hạng

Hoàng Dật sau khi nhảy lên không trung, đang muốn đổi hướng, trọng tâm đột nhiên bị lệch, không chỉ có không thể đổi hướng, ngược lại còn rơi xuống mặt đất.

Chó săn nhất thời đánh tới!

Giây phút ấy, tâm của Hoàng Dật rất bình tĩnh, hần bình tĩnh nhìn chó săn, tính toán góc độ lao tới của nó, địa điểm đáp xuống đất rơi xuống đất, phạm vi móng vuốt có khả năng bao trùm.

Loại tình huống nguy hiểm tính mạng như vậy, với hần mà nói đã là bình thường như ăn cơm, trong thế giới hiện thực hần đã gặp phải qua vô số lần, hiện tại con chó săn trong thế giới giả thuyết, còn chưa đến mức khiến cho hần rối loạn.

Ngay khi chó săn gần đáp xuống đất, Hoàng Dật nắm thời cơ, lặn nhanh dưới hàm của chó săn, nhào vào trong lòng chó săn, giống như là đứa nhỏ làm nũng với mẹ!

Chó săn trở tay không kịp, trao và hàm răng không có biện pháp làm gì được vị trí này, toàn bộ đánh trượt.

Cái thời cơ này Hoàng Dật nắm giữ không sai chút nào, nếu như thời gian chậm một chút nữa, hoặc là hơi lệch một chút, vậy thì hần sẽ không tránh khỏi một kích này.

Lúc này, mèo mẹ cũng rất cục vọt tới! Nó sốt ruột bảo vệ con, chân sau như

lò xo, mạnh mẽ đánh về phía chó săn.

Nó tựa như còn ngại tốc độ không đủ, dưới tình huống giữa không trung không chỗ mượn lực, thân thể dĩ nhiên gia tốc thêm một khoảng cách!

Có lần gia tốc này, mèo mẹ cấp tốc vọt tới trước thân chó săn, hai móng giao nhau, quào trúng hai mắt của chó săn.

"Ấu!" Chó săn nhất thời kêu thảm một tiếng, hai dòng máu từ trong mắt phun ra, là bị mèo mẹ mạnh mẽ quào rách hai mắt!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn quan sát【 không trung gia tốc 】của linh miêu, học được kỹ năng tương tự, độ thành thạo kỹ năng 0/100, kỹ năng này chỉ có thể sử dụng dưới hình thái linh miêu.

Đúng lúc này, Hoàng Dật lại thu được một hệ thống nhắc nhở, lần thứ hai học xong một kỹ năng tính linh hoạt.

Chó săn hai mắt bị mù, điên cuồng cắn xé, nhưng tất cả đều cắn hụt. Đã không có mắt, nó giống như con cọp bị rút răng, đã không còn uy hiếp gì, chỉ đành cắn loạn đụng loạn không phương hướng trên mặt đất.

Mèo mẹ nhắm vào thời cơ, trên dưới xê dịch, một đôi móng vuốt sắc bén một lần rồi lại một lần quào trúng chó săn, thêm từng vết thương trên người nó.

Máu của chó săn càng chạy càng nhiều, động tác càng ngày càng chậm, cuối cùng rốt cục ngã xuống bỏ mạng.

Mèo mẹ thở hồng hộc trở về, nhìn Hoàng Dật, hai mắt tràn ngập từ ái, vươn đầu lưỡi liếm liếm đầu của Hoàng Dật, sau đó quỳ trên mặt đất nghỉ ngơi.

Ánh mặt trời xuyên qua lá cây chiếu xuống, trên mặt đất tràn đầy máu tươi, trong rừng rậm trở về yên tĩnh, giống như chưa từng phát sinh cái gì qua.

Hoàng Dật hồi tưởng lại trận chiến vừa rồi, nếu như hẳn là thân người, như

vậy chó săn cũng không khó đối phó, nhưng đối với linh miêu khéo léo mà nói, vậy rất lao lực. Đặc điểm của linh miêu là thân thể linh hoạt, nhưng lực công kích không mạnh, ngay cả mèo mẹ loại linh miêu trưởng thành đều phải mưu tính công kích con mắt của chó săn, sau đó mới có thể giết chết nó.

Hoàng Dật bỗng nhiên nhớ tới chủng tộc thiên phú thú vương của mình, bên trong có một cái là 【 vạn thú chi vương 】, có thể tránh được công kích của dã thú, nhưng vừa rồi con chó săn kia lại công kích hấn, cái này rõ ràng là không đúng.

Lẽ nào mình còn không tính là thú vương?

Hoàng Dật trong lòng toát ra một suy đoán, nghĩ tới đây, hấn lập tức thử một kỹ năng chủng tộc của thú vương--【 dã tính hô hoán 】, cái kỹ năng này có thể triệu hồi ra một con chim ưng và chó săn tới trợ giúp chiến đấu.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn đang trong giai đoạn trưởng thành đặc thù, không cách nào sử dụng bất luận kỹ năng và thiên phú gì của thú vương.

Quả nhiên, nhắc nhở của hệ thống chứng minh suy đoán của Hoàng Dật, hấn bây giờ còn là một con mèo nhỏ, đang trong giai đoạn lớn lên, phỏng chừng muốn hoàn toàn lớn lên, mới có thể trở thành một con thú vương chân chính.

Hoàng Dật nhìn thuộc tính của mình một chút, kinh nghiệm của hấn tăng lên một đoạn, mèo mẹ sau khi giết chết con chó săn kia, hấn cũng có thể thu được một ít giá trị kinh nghiệm. Bọn họ là quan hệ thân nhân, hệ thống có một chút quy tắc liên quan.

Bất quá như vậy sẽ rất chậm, mèo mẹ thân thể nhỏ nhắn xinh xắn, năng lực có hạn, số lần săn bắt sẽ không nhiều lắm, hoàn toàn không đủ để Hoàng Dật thăng cấp. Muốn nhanh thăng cấp, phương pháp tốt nhất vẫn là mau chóng lớn lên, tự mình đi giết quái.

Hoàng Dật không biết lúc nào mới có thể đuổi theo cấp bậc của người chơi

hiện tại, hần muốn đi Long Đô tìm được số 9, hội hợp với tổ chức, đường xá không biết có xa lắm không, không có đủ thực lực căn bản đến không được mục tiêu. Thời gian hần tiến vào trò chơi lúc đầu đã muộn, đã chậm hơn người chơi trước nhiều, phải tăng thời gian mới có thể vượt qua.

Hiện tại, Thế Giới Thứ Hai đã trở thành trọng tâm của nhân loại, đây là một chiến trường mới. Dù rằng tổ chức phía sau của Hoàng Dật nguyên khí đại thương, hần làm nhân vật số 1 trong tổ chức tổ chức, trong giai đoạn mấu chốt này phải gánh chịu trọng trách, mà hiện tại thực lực của hần, hiển nhiên là không thể giúp bất luận cái gì, ngược lại sẽ trở thành gánh nặng.

"[hệ thống thông báo]: nước Mỹ người chơi [Giáo Hoàng] dẫn đầu thành lập công hội [Thiên Đường], khen thưởng danh vọng công cộng 1000 điểm, thu được [thành tựu duy nhất]-[đệ nhất công hội], điểm vinh dự quốc gia nước Mỹ +1."

Công hội đầu tiên thành lập!

Cái thông báo này mơn mởn ra mùi vị của mạch nước ngầm bắt đầu khởi động, Hoàng Dật vừa mới tới Thế Giới Thứ Hai không được vài ngày, nhưng thông báo lại liên tiếp phát sinh. Đầu tiên là người chơi Trung Quốc Dao Phong hoàn thành chuyển chức đầu tiên, hiện tại người chơi nước Mỹ Giáo Hoàng lại sáng lập công hội đầu tiên, tràn ngập ý tứ hàm xúc đối chọi gay gắt.

Hoàng Dật trong lòng nổi lên một cảm giác gấp gáp, hần muốn nhanh chóng luyện cấp, như vậy mới có thể đứng vững gót chân trong Thế Giới Thứ Hai thay đổi bất ngờ, dẫn dắt tổ chức phát triển lớn mạnh.

Hần mở bảng xếp hạng hệ thống nhìn một chút, đây là phương pháp lý giải tình thế trước mắt trực tiếp nhất.

Đập vào mắt chính là bảng đẳng cấp của khu Trung Quốc:

Hạng 1: Dao Phong (cấp 55)

Hạng 2: Long Thử (cấp 55)

Hạng 3: Bất Bại (cấp 53)

Hạng 4: Bất Tồn (cấp 53)

Hạng 5: Long Hành Thiên Hạ (cấp 53)

Hạng 6: Băng Phong Thủy Hồn (cấp 53)

Hạng 7: Tây Phương Bất Phôi (cấp 53)

Hạng 8: Du Cửu Chi Lộ (cấp 53)

Hạng 9: Lôi Thần (cấp 53)

Hạng 10: Không Thành Bất Tự (cấp 53). . .

Người đứng đầu cũng là 【 Dao Phong 】, hẳn là người chơi hoàn thành chuyển chức đầu tiên trên thế giới, hiện tại lại đứng đầu bảng đẳng cấp của khu Trung Quốc, tuyệt đỉnh cao thủ mười phần.

Mà người thứ hai 【 Long Thử 】 cũng rất không đơn giản, hẳn là người chơi duy nhất cấp bậc ngay sau lưng Dao Phong, sau hẳn, trên bảng đẳng cấp cũng là cấp 53 thuần một sắc, rõ ràng không cùng cấp bậc với hai người bọn họ.

Hoàng Dật tiếp tục xem xuống phía dưới, xem lướt qua thứ tự phía sau một chút. Bỗng nhiên, hẳn nheo mắt, thấy được một cái tên quen thuộc--

Hạng 103: Tần Thời Vũ (cấp 52)

Tần Thời Vũ, cái này chính là tên của số 9 trong Thế Giới Thứ Hai, Hoàng Dật sở dĩ muốn chạy tới Long Đô, chính là vì tìm cô ấy. trong đầu Hoàng Dật nhất thời hiện ra dáng dấp quật cường của số 9, cô ấy vẫn đều là một cô gái không chịu thua của, có thể xếp thứ hạng cao như thế cũng không kỳ quái.

Xem xong bảng đẳng cấp, Hoàng Dật lại xem các bảng xếp hạng còn lại một chút. Danh sách trong bảng xếp hạng có đủ loại kiểu dáng, bao gồm các phương diện, ví dụ như bảng trang bị, bảng danh vọng, bảng thành tựu, bảng vũ khí, bảng công hội, bảng chiến sĩ, bảng pháp sư, bảng luyện kim, vân vân và vân vân.

Nhìn một hồi, Hoàng Dật bỗng nhiên thấy được một bảng lấp lánh ánh kim, cái bảng này như hạc giữa bầy gà trong danh sách các bảng xếp hạng, cực kỳ chói mắt!

Bảng cống hiến điểm vinh dự quốc gia Trung Quốc --

Hạng 1: Đào Phong (2 điểm)

Hạng 2: Long Thứ (1 điểm)

Hạng 3: Độc Cô Lãnh Tàng (1 điểm)

Hạng 4: Dục Do Tâm Sinh (1 điểm)

Hạng 5: Học Y Nhị Độ (1 điểm)

Hạng 6: Dương Vũ Hành (1 điểm)

Hạng 7: Miếu Sát (1 điểm)

Tên của Hoàng Dật đột nhiên xuất hiện, xếp hạng 7!

Trong bảng này, phía trên mỗi một cái tên đều có một vòng long khí vờn quanh, ánh kim lấp lánh, không giống với các bảng xếp hạng khác. Mà Đào Phong hạng 1 thì càng đẹp mắt, hẳn cống hiến 2 điểm vinh dự quốc gia, phía trên tên có song long xoay quanh, chói mắt đến cực điểm.

Bảng xếp hạng này khác hẳn những cái khác, nó chỉ có 7 người, nhưng phân lượng của bảng xếp hạng này, lại là nặng nhất trong tất cả bảng xếp hạng, vì bảng xếp hạng này là biểu hiện mạnh yếu của một quốc gia -- mỗi một điểm

vinh dự quốc gia, có thể tăng lên vĩnh viễn 1% thuộc tính của người chơi nước đó.

Hiện nay Trung Quốc tổng cộng có 8 điểm vinh dự quốc gia, tương đương với thuộc tính của tất cả người chơi Trung Quốc vĩnh viễn tăng lên 8%, loại biên độ tăng lên này cực kỳ kinh khủng! Sau này nếu như xảy ra chiến tranh giữa các nước, người chơi Trung Quốc trực tiếp vượt hơn những nước yếu 8% thuộc tính!

Nhưng muốn lấy được điểm vinh dự quốc gia, so với lên trời còn khó hơn, cái này cần dẫn đầu hoàn thành hành động vĩ đại kinh thiên động địa nào đó, bắt được thành tựu duy nhất.

Hiện nay, Hoàng Dật chỉ thấy qua 3 lần tình huống thu được điểm vinh dự quốc gia.

Lần đầu tiên là Dao Phong, hắn là người chơi chuyển chức đầu tiên, lấy được 1 điểm vinh dự quốc gia.

Lần thứ hai là chính hắn, hắn đánh chết rắn chín đầu - Hydra cấp 250, trở thành người chơi đầu tiên đánh chết NPC vượt quá bản thân 200 cấp, được 1 điểm vinh dự quốc gia.

Lần thứ ba là người chơi nước Mỹ Giáo Hoàng, người đầu tiên sáng tạo công hội, được 1 điểm vinh dự quốc gia.

Hành động vĩ đại của ba lần này, vô luận cái nào đều không đơn giản, muốn cạnh tranh trong mười tỷ người chơi, loại độ khó này so với lấy huy chương vàng của thể vận hội Olympic còn khó hơn!

Có 90% quốc gia, đến nay còn chưa có 1 điểm vinh dự quốc gia.

Có thể nói, chỉ cần ai lấy được 1 điểm vinh dự quốc gia, thì lập tức sẽ trở thành anh hùng của quốc gia, được người người kính yêu! Mà người giống như Dao Phong lấy được hai điểm vinh dự quốc gia, thì càng là nhân vật như thần.

" Đao Phong này rất không đơn giản!" Hoàng Dật trong lòng âm thầm bình luận.

Hắn không biết chính là, trong khoảng thời gian này, chính hắn cũng là một nhân vật nơi đầu sóng ngọn gió.

Từ khi hắn đánh chết rắn chín đầu - Hydra, sau khi phá vỡ kỷ lục thế giới, vô luận là TV hay là internet, vô luận là báo chí hay là tạp chí, nơi nơi đều đang bàn luận chuyện này. Phố lớn ngõ nhỏ, trà dư tửu hậu, đều có thể nghe được tên của Miếu Sát, toàn bộ Trung Quốc đều đang tìm vị anh hùng quốc gia này. Nhưng không có bất luận kẻ nào biết, Miếu Sát rốt cục là ai, rốt cục đến từ đâu, ngay cả ký giả của Tân Hoa xã, cũng không biết thế nào mới có thể phỏng vấn được Miếu Sát.

Không ai biết, anh hùng của bọn họ, đang ở trong ngục giam.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 18: Sinh Dục

Chỉ chớp mắt, ba ngày trôi qua.

Ba ngày qua, Hoàng Dật đều luyện tập 【 không trung biến hướng 】 và 【 không trung gia tốc 】 hai kỹ năng này, dưới khắc khổ nỗ lực của hắn, hai kỹ năng này đều đã luyện tập đến lô hỏa thuần thanh, tùy ý có thể sử dụng ra, trình độ linh hoạt có thể so với mèo mẹ.

Mà đẳng cấp của Hoàng Dật lên tới cấp 9, thân linh miêu đã to ra được một chút, không còn là đáng vẻ yếu ớt của con mèo nhỏ lúc trước, hắn đã có thể tự mình vồ, phỏng chừng tiếp qua không lâu là có thể chân chính lớn lên, có được thiên phú và kỹ năng của thú vương!

Ban đêm hôm nay, Hoàng Dật vẫn đăng nhập như thường, chuẩn bị tiếp tục giết quái luyện cấp.

Vừa đăng nhập, Hoàng Dật liền thấy được khuôn mặt thống khổ của mèo mẹ.

Lúc này mèo mẹ, bụng phình lên, biểu tình rất là đau đớn, thân thể rất là cố sức, tựa như muốn đem thứ gì đó phình trong bụng đẩy ra.

"Meo meo~" Hoàng Dật thân thiết kêu một tiếng, lập tức chạy tới, vươn móng vuốt nhỏ, đem đầu của mèo mẹ ôm vào trong ngực, vươn đầu lưỡi vô cùng thân thiết liếm nó, tận lực cho nó ấm áp.

Mèo mẹ từ ái nhìn Hoàng Dật, sau đó lại cúi đầu, dùng ánh mắt đồng dạng từ ái nhìn bụng phình của mình một chút.

Chỉ một thoáng, Hoàng Dật rõ ràng!

Thì ra, mèo mẹ đang sinh cái thai thứ hai!

Thay lời khác mà nói, cũng là Hoàng Dật gần nghênh tiếp một người em trai hoặc là em gái! Lúc này mới ba ngày mà thôi, mèo mẹ dĩ nhiên lại muốn sinh!

Thế Giới Thứ Hai là một thế giới ảo mà thật, mỗi một NPC đều có cuộc sống hoàn chỉnh của mình, mèo mẹ cũng không ngoại lệ. Nó cũng không phải sinh xong Hoàng Dật sẽ không còn tác dụng, nó vẫn có cuộc sống của mình, giống như là một sinh vật chân chính bình thường, sinh thai đầu tiên xong còn có thể sinh thai thứ hai thai thứ ba, Hoàng Dật bất quá chỉ là một thai bên trong. Duy nhất khác nhau cũng là, Hoàng Dật là người chơi, mà linh miêu còn lại có thể là NPC, chỉ là bề ngoài không cách nào nhận ra. Hoàng Dật hiện tại, ngoại hình hoàn toàn cũng là một con linh miêu, người bình thường căn bản không ngờ rằng hắn là một người chơi, trừ phi chủ động công kích hắn, như vậy hệ thống mới có thể làm ra nhắc nhở.

Mèo mẹ nhe răng trợn mắt quỳ trên mặt đất, móng vuốt cố sức quào lấy bùn đất, quá trình sinh nở hiển nhiên vô cùng thống khổ, chỉ có dựa vào tình thương của mẹ vĩ đại mới có thể chống đỡ được.

"Khịt khịt!" Đúng lúc này, trong bụi cỏ cách đó không xa truyền đến một tiếng động, ngay sau đó, một con sói trắng chui ra, đôi mắt màu xanh nhìn chăm chăm mèo mẹ vài giọt nước dãi từ khóe miệng chảy xuống.

Hiện tại mèo mẹ đang sinh nở, căn bản không có năng lực chiến đấu, con sói trắng này tới quá không phải lúc!

Hoàng Dật không có suy nghĩ nhiều, lập tức tiến lên một bước, vững vàng che trước mặt mèo mẹ, đứng song song với sói trắng.

Trước đây, đều là mèo mẹ bảo vệ hắn, hiện tại rốt cục đến phiên hắn tới bảo vệ mèo mẹ!

Thân thể của Hoàng Dật nhỏ hơn vài lần so với sói trắng, sói trắng căn bản

không đem hấn để vào mắt, trực tiếp nhấc chân chậm rãi tới gần.

"Gừ!" Hoàng Dật hơi ngồi xổm thân thể xuống, lông trên người dựng đứng lên, nghe răng phát tiếng cào cào với sói trắng.

Sói trắng không chút nào để ý đến Hoàng Dật, từng bước đi tới, tiếng bước chân càng ngày càng gần.

Ánh trăng bạc chiếu vào trong rừng, chiếu vào lá cây, hơi lóe sáng, vốn dĩ là bầu không khí yên bình nhất, nhưng hiện tại lại có vẻ căng thẳng không gì sánh được.

"Xào!" Ở nhánh cây trên đầu, vài con chim tựa như đã nhận ra nguy hiểm, chớp cánh nhanh chóng bay xa, xung quanh có vẻ càng tĩnh mịch.

Đúng lúc này, Hoàng Dật hai chân đạp mạnh, đánh móc sau gáy sói trắng, dẫn đầu triển khai công kích.

Con sói trắng này hiển nhiên mạnh hơn so với dã thú bình thường, thân thể hơi nhoáng lên tránh được Hoàng Dật tấn công.

Hoàng Dật thân thể co lại, giữa không trung bỗng nhiên biến hướng, lập tức lướt ngang đến bên cạnh sói trắng, hai móng một trảo!

Sói trắng hiển nhiên không có ngờ tới chiêu này, lập tức bị trảo của Hoàng Dật quào trúng người, kéo ra hai vết thương thật dài, máu tươi nhuộm đỏ bộ lông màu trắng!

"Gừ gừ!" Sói trắng ăn đau, đôi mắt màu xanh rụt lại, đuôi như một đạo thiểm điện, hung hăng quất về phía Hoàng Dật.

Hoàng Dật đã dùng qua không trung biến hướng, lực đạo vừa rồi dùng hết, vô lực tránh né, liền bị đuôi của sói trắng quất trúng bụng.

Hoàng Dật trực tiếp bay ngược ra ngoài, hấn mới sinh ra vài ngày, dù sao

không có hoàn toàn lớn lên, vô luận lực lượng hay là độ linh hoạt đều kém rất xa, đối phó con sói trắng hung mãnh này thật sự là có chút miễn cưỡng.

Hoàng Dật đụng vào một gốc cây đại thụ, chấn lá cây rung động, hai chân hần thuận thế gấp lại, hóa giải lực đánh vào. Sau đó trực tiếp đánh về phía sói trắng trên không trung, mượn lực rơi xuống sử dụng không trung gia tốc, như một viên đạn pháo hung hăng hướng về phía sói trắng!

"Xoát! Xoát!" Hoàng Dật hai móng giao nhau, trong bóng tối hiện lên hai luồng sáng lạnh, lần thứ hai thêm hai vết thương dài trên thân của sói trắng, lực đánh vào lớn đến mức làm sói trắng đụng lui lại mấy bước.

Sói trắng rất nhanh liền ổn định thân thể, lần thứ hai vọt lên, con người xanh lá như là ma trôi đến từ U Minh, nhen nhóm đêm tối của khu rừng này.

Hoàng Dật hết sức chăm chú nhìn chăm chăm sói trắng, đây là con dã thú cường đại nhất hần gặp phải sau khi sinh ra trong khu rừng này, không chú ý sẽ bị nó giết chết!

Đồng thời, cái này cũng khiến cho trong lòng hần nổi lên một cảm giác khẩn trương vui vẻ đã lâu. Từ sau khi tiến vào Hoa Hồng Ngục Giam, hần không còn có thể hưởng thụ loại vui vẻ trên nguy hiểm tính mạng này, đối với một người quen với việc đi trên ranh giới sống và chết mà nói, nguy hiểm là một loại hưởng thụ lớn lao.

"Vù!" Sói trắng tấn công đến đây, thân thể to lớn ở trên khoảng không, che đầy ánh trăng, như một bóng ma, bao phủ Hoàng Dật và mèo mẹ.

Hoàng Dật cũng linh hoạt nhảy lên, bất quá độ cao tận lực đè thấp một ít, xông thẳng vào cái bụng sói trắng.

Sói trắng bao phủ Hoàng Dật, hai móng vỗ xuống, tựa như muốn đem hần vỗ thành bánh thịt.

Hoàng Dật không chút hoang mang, đuôi cấp tốc quất lên, chặn móng vuốt sói, ngay sau đó, hấn chui vào bụng dưới của sói trắng, sau đó hé miệng, cắn mạnh vào chân sau của sói trắng! Móng vuốt sắc bén hung hăng quào vào bụng sói trắng, tiến vào trong thịt.

"Gừ!" Sói trắng điên cuồng lên, liều mạng lắc phần eo của mình, muốn đem Hoàng Dật hất ra, thế nhưng tính linh hoạt của nó không mạnh, trên không trung không cách nào hoàn toàn giãn thân thể của chính mình, từ đầu đến cuối đều không hất được Hoàng Dật, Hoàng Dật giống như thuốc cao bôi trên da chó, cắn chặt chân sau của sói trắng, chết cũng không nhả!

Đột nhiên, một cái gì đó thoáng hiện trước mắt Hoàng Dật, lấp ló!

Hoàng Dật tập trung nhìn vào, cái này chính là hai “trứng” của sói trắng, lúc này đang lúc lắc theo thân thể gãy dựa của sói trắng, lực đạo hung mãnh, lắc qua lắc lại, mơ hồ còn có tiếng xé gió truyền đến, có vẻ rất là sinh mãnh, không biết đập hư qua bao nhiêu con sói cái rồi.

Hoàng Dật nắm chắc thời cơ, cấp tốc rút trào ra, chớp mạnh tới hai trứng của sói trắng, sau đó cấp tốc cắt một cái!

Sau một khắc, máu tươi văng khắp nơi, hai “trứng” của sói trắng trực tiếp bị cắt rụng, rơi trên mặt đất!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 19: Thời Gian Chi Nhãn

"Ao! ! ! !" Trong nháy mắt, tiếng kêu thảm thiết của sói trắng vang vọng trời đất!

Loại tiếng kêu đau đớn tận linh hồn này, giống như là từ dưới Cửu U truyền đến, đau đớn hỗn loạn vô tận, làm cho người ta vừa nghe thì đã cảm thấy rợn cả sống lưng!

Mèo mẹ cũng bị tiếng hét thảm của sói trắng này dọa hết hồn, thân thể mạnh run lên, bụng buông lỏng, rõ ràng đem thai nhi dọa ra!

Trước đó mèo mẹ nỗ lực rất lâu cũng không thể sinh ra, không ngờ rằng hiện tại bị sói trắng dọa một cái làm đẻ luôn (._.!).

Một con mèo nhỏ tuyết trắng, rơi trên mặt có được ánh trăng phủ kín, dường như một thiên sứ, phủ xuống thế giới này.

Đôi mắt nhỏ bé xinh xắn của nó mở ra, hình ảnh đầu tiên trong ánh mắt, cũng là hình ảnh Hoàng Dật đang chiến đấu với sói trắng. Máu tươi thấm khốc, ánh trào lóe sáng, ánh trăng bàng bạc, tất cả đều đan vào cùng một chỗ, lọt vào trong đôi mắt nhỏ nhỏ của nó, khắc thật sâu vào trong đầu, hình thành ấn tượng đầu tiên của nó đối với thế giới này.

Lúc này Hoàng Dật đang trong thời khắc then chốt nhất, sói trắng sau khi mất đi hai “trứng”, dường như điên mất rồi, liều mạng quay đầu lại muốn đem Hoàng Dật xé nát, Hoàng Dật vì cầm chân sói trắng, vẫn tiếp tục cắn nó, chỉ bằng tính linh hoạt của bản thân xô trên dịch dưới, tránh né răng nhọn của sói trắng, tình cảnh cực kỳ nguy hiểm.

Thời gian trôi qua từng giây, máu tươi của sói trắng ào ào chảy ra, đem mặt đất nhuộm thành một mảnh đỏ tươi, dưới ánh trăng đầy ánh mắt tanh.

Dần dần, tốc độ của sói trắng càng ngày càng chậm, tần suất giãy dụa càng ngày càng thấp, cuối cùng suy yếu nằm trên mặt đất, không nhúc nhích.

Mãi đến lúc này, Hoàng Dật mới rốt cục nhả hàm ra, nhảy đến trước cái cổ sói trắng, trực tiếp cắn đứt yết hầu của nó, sói trắng lập tức tắt thở.

【 hệ thống nhắc nhở 】: chúc mừng bạn lên tới cấp 10!

Rốt cục, giá trị kinh nghiệm phong phú của sói trắng đem Hoàng Dật đẩy lên cấp 10!

Mà cấp 10 cũng đại biểu cho, Hoàng Dật có thể dùng 18 tròn mắt của Hydra, thu được công năng của Thời Gian Chi Lệ, xem thấu quá khứ và tương lai!

Hoàng Dật lắc lắc cái đầu mê muội của mình, về tới bên cạnh mèo mẹ.

Lúc này, mèo mẹ đang từ ái liếm đầu của mèo trắng nhỏ, Hoàng Dật không khỏi tỉ mỉ quan sát mèo trắng nhỏ một phen, xem ra đây là mèo nhỏ mà mèo mẹ vừa rồi sinh ra.

Con mèo trắng nhỏ này cả người tuyết trắng, không có một chút lông tạp, hai mắt to như hai ngôi sao sáng trên bầu trời, rất là khả ái, giống sinh vật đẹp nhất của thế giới này. Thân thể nhỏ nhắn xinh xắn của nó chăm chú dựa vào trong lòng mèo mẹ, cái miệng nhỏ nhắn liếm móng vuốt nhỏ của mình, hiếu kỳ nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

" Linh miêu thuần chủng!" Hoàng Dật trong lòng khe khẽ thở dài, nếu như con mèo trắng nhỏ này sinh ra trong nhà quý tộc, vậy khẳng định sẽ đã được tất cả sủng ái, bất quá hiện tại lại sinh ra trong hoang dã, cũng chỉ có thể chịu khổ.

Hoàng Dật nhìn thân thể đặc thù của mèo trắng nhỏ một chút, đây là một con

mèo cái, là em gái của hân.

"Meo meo~" Mèo trắng nhỏ hướng Hoàng Dật kêu một tiếng, giống như là con dế đang gáy.

Hoàng Dật trong lòng ấm áp, đi qua, vươn đầu lưỡi ấm áp, liếm liếm đầu nhỏ của nó, nó nhắm hai mắt lại, vẻ mặt hưởng thụ.

Mèo mẹ vươn móng vuốt, đem Hoàng Dật kéo vào trong lòng, ôm cùng mèo trắng nhỏ, trong mắt tản ra từ ái nồng đậm, người một nhà cứ như thế dựa vào cùng nhau.

Ánh trăng sáng tỏ, xuyên qua lá cây chiếu xuống, chiếu vào trên người ba con linh miêu, tràn ngập linh khí, tràn ngập ấm áp.

Hoàng Dật đã rất lâu, không cảm thụ được loại ấm áp này.

"Gao ú" Đúng lúc này, trong rừng cây lại vang lên một tiếng sói tru, phá vỡ cảnh tượng bình an này.

Ngay sau đó, ba con sói từ trong bụi cỏ chui ra, phân công nhau vây quanh Hoàng Dật bọn họ, ba đôi mắt màu xanh lục toát ra vẻ tham lam không che giấu.

"Meo meo~" Mèo trắng nhỏ khẩn trương kêu một tiếng, thân thể rút lại trong lòng mèo mẹ, mắt to tràn ngập sợ hãi, đêm nay thật sự là nhiều tai nạn, nó vừa mới mới ra sinh, đã gặp phải hai lần sói.

"Meo meo!" Hoàng Dật an ủi nó một tiếng, chậm rãi đứng lên, đứng song song với ba con sói.

Hân chậm rãi đem trảo phải đến bên mép, chậm rãi lay lay chiếc vòng nhỏ trên móng vuốt của mình.

Đó là trữu vật giới chỉ của hân, 18 tròng mắt của Hydra ở bên trong, hiện tại hân đã cấp 10, đạt được điều kiện dùng. Hoàng Dật cấp tốc đem 18 tròng mắt lấy

ra, trực tiếp bỏ vào miệng.

Những tròng mắt ấy vừa vào miếng, cấp tốc biến thành mười tám dòng năng lượng, hội tụ tới trong hai mắt Hoàng Dật, mát lạnh, rất là thoải mái.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn đã dùng 【 Mắt của rắn chín đầu - Hydra 】, thu được năng lực của 【 Thời Gian Chi Nhân 】, có thể nhìn thấu quá khứ và tương lai, đẳng cấp càng cao hiệu quả càng mạnh, nhưng kỹ năng này không cách nào dự đoán hành vi chủ động của người chơi. Sử dụng 【 Thời Gian Chi Nhân 】 sẽ tiêu hao năng lượng nhất định, lượng tiêu hao sẽ căn cứ tình huống cụ thể mà thay đổi.

Công hiệu của Thời Gian Chi Nhân quả nhiên như Hoàng Dật trước đó đoán. Cái kỹ năng này chỉ có thể nhìn thấy hành vi chủ động của hệ thống, mà không thể đoán trước hành vi chủ động của người chơi. Bởi vì rất nhiều hành vi chủ động của hệ thống là được lập trình từ sớm, dưới tình huống gì sẽ làm ra quyết định gì, Thời Gian Chi Nhân thấy cũng là cái này.

Hoàng Dật lập tức sử dụng 【 Thời Gian Chi Nhân 】, nhất thời, hắn thấy được hai hình ảnh, một cái là ba con sói này làm sao chạy đến đây, vài giờ trước, chúng nó vốn dĩ đang kiếm ăn trong rừng cây xa xa, hơn mười phút trước, chúng nó đi tới gần đây, nghe thấy được tiếng kêu thảm thiết của con sói trắng trước đó, theo âm thanh và mùi vị một đường truy tới.

Cái này rốt cuộc là chuyện đã xảy ra ở quá khứ.

Một hình ảnh khác, cũng là chính con sói phía trước 5 giây sau từ phía trên bên trái đánh về phía hắn, nhưng cái này chỉ là một hư chiêu, sát chiêu chân chính là hai con sói còn lại, chúng nó sẽ phân biệt từ hai sườn trái phải đánh về phía mèo mẹ!

Cái này rốt cuộc là chuyện sẽ xảy ra trong tương lai, là chỉ lệnh đã hệ thống an bài tốt, chỉ là còn chưa chấp hành.

Rất hiển nhiên, thấy chuyện của quá khứ rất dễ, có thể thấy quá khứ của vài tiếng đồng hồ trước, nhưng thấy chuyện của tương lai thì tương đối khó khăn, chỉ có thể nhìn thấy vài giây sau của tương lai. Bất quá Hoàng Dật hiện nay chỉ có cấp 10, hiệu quả còn chưa rõ ràng, sau này đẳng cấp của hắn đề cao, Thời Gian Chi Nhân sẽ càng ngày càng mạnh.

5 giây sau, con sói phía trước quả nhiên hai chân đạp mạnh, hùng hổ nhắm về phía Hoàng Dật.

Hoàng Dật làm bộ ngênh địch, thân thể hơi ngõi chồm hồm, tựa như muốn nhào qua hướng nó!

Rồi đột nhiên, Hoàng Dật đánh về vị trí phía bên phải ba mét, một đôi trảo trực tiếp vượt hư không vồ xuống phía dưới!

Ngay phút ấy, một con sói khác vừa lúc vọt tới chỗ đó, muốn đánh lén mèo mẹ, nhưng Hoàng Dật nhào qua như vậy, trực tiếp đúng trúng nó! Giống như là trước đó đã dự liệu được!

Con sói kia hiển nhiên không có ngờ tới cái biến cố này, mạnh mẽ đụng vào móng vuốt của Hoàng Dật, cùng với lực đánh vào thật lớn, có thể gây thương tổn thảm hơn, cái cổ của nó trực tiếp bị lóc ra một miếng thịt lớn!

Ngay sau đó, Hoàng Dật sử dụng không trung biến hướng, lướt ngang tới vị trí trước người mèo mẹ một mét!

Lúc này, vừa lúc một con sói khác từ bên này bọc đánh đến đây muốn công kích mèo mẹ, kết quả lại đụng vào móng vuốt của Hoàng Dật, gây ra hai vết thương thật dài!

Từ lúc ba con sói phát động công kích, đến bây giờ hai con bị thương, chỉ trong thời gian nháy mắt. Hoàng Dật động tác mây bay nước chảy lưu loát sinh động, mau lẹ dường như tia chớp trong bầu trời đêm, mỗi một lần ra tay đều vừa đúng, mỗi một thời cơ chiến đấu đều bắt không sai chút nào, giống như là trước

đó đã tập luyện tốt!

Mèo mẹ trong mắt tràn đầy khiếp sợ, tựa như không rõ ràng vì sao đứa nhỏ của nó đột nhiên trở nên lợi hại như vậy. Nếu như đối thành là chính bạn thân nó tới đón địch, khẳng định không làm được loại trình độ này, linh miêu cho dù có nhay bén, cũng vẫn cần thời gian tùy cơ ứng biến, căn bản không có khả năng lưu loát giống như Hoàng Dật.

Nguồn : Truyen.Org

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 20: Lột XáC

Hoàng Dật trong lòng rất thoả mãn, công năng của Thời Gian Chi Lệ quá nghịch thiên! Hắn có thể xem thấu động tác gần muốn làm ra của kẻ địch, có thể nói lúc nào cũng đều chiếm tiên cơ chiến đấu, kẻ địch còn chưa động, hắn đã làm tốt chuẩn bị tiếp chiêu. Hơn nữa thân thể của hắn và ý thức chiến đấu lúc đầu được trải qua huấn luyện trường kỳ, hai cái kết hợp, cho dù thực lực mạnh hơn hắn cũng không có cách.

Đương nhiên, nếu như là kẻ địch quá mạnh mẽ, vậy Thời Gian Chi Nhãn cũng không có biện pháp, cái này không phải chiến đấu cùng một tầng. Hơn nữa Thời Gian Chi Nhãn cũng gần như chỉ có thể nhìn thấy chỉ lệnh của hệ thống vài giây sau, có tính cực hạn nhất định.

Ba con sói lui trở lại, lòng vòng xa xa, hai con bị thương liếm liếm vết thương của mình, ánh mắt nhìn Hoàng Dật đều trở nên có chút sợ hãi.

"Meo meo~" Mèo trắng nhỏ trong lòng của mèo mẹ mở thật to của con mắt, nhìn chăm chăm Hoàng Dật hài lòng kêu một tiếng, dồn hết sức lực, tựa như đang hô cổ gắng lên.

Hoàng Dật ánh mắt bình tĩnh đảo qua ba con sói, dành thời gian nhìn một chút giá trị năng lượng của mình, còn lại 2999 điểm. Lúc này mới qua chưa được một phút đồng hồ, cũng đã dùng mất 1 điểm giá trị năng lượng, mà cái giá trị năng lượng này khôi phục cực kỳ dài, không thể lãng phí, phải tốc chiến tốc thắng mới được.

Hoàng Dật không hề đợi, bắt đầu chủ động xuất kích hướng con sói bị thương nghiêm trọng nhất!

Con sói kia vừa nhảy bên phải, muốn né tránh công kích của Hoàng Dật, nhưng Hoàng Dật đã biết nó sẽ làm như vậy, cũng đã sớm vọt tới khu vực tránh né của nó, một đôi lợi trảo hung hăng vồ lấy, lưu lại một vết thương tại nơi bụng của con sói!

Con sói kia kêu thảm một tiếng, lại trốn qua bên trái, ai biết vừa qua mới phát hiện trảo của Hoàng Dật đã đợi ở đây từ lâu, trên cổ nó lần thứ hai bị lóc ra một miếng thịt.

. . .

Cứ như vậy, Hoàng Dật dựa vào năng lực biết trước, thành thạo chiến đấu với ba con sói, mỗi một lần hấn đều có thể đủ chuẩn xác tránh né công kích của bầy sói, có thể công kích chuẩn xác không gì sánh được. Thân hình thoăn thoắt di chuyển như mây bay nước chảy lưu loát sinh động trong bầu trời đêm, dường như đang khiêu vũ với bầy sói, lọt vào trong mắt của mèo mẹ và mèo trắng nhỏ, khắc thật sâu vào trong đầu chúng nó.

Mười phút sau, con sói cuối cùng bị đánh gục!

Hoàng Dật giẫm ánh trăng, chậm rãi trở về, trên người sạch sẽ, giống như đi ra ngoài tản bộ một vòng.

"Meo meo~" Đôi mắt to của mèo trắng nhỏ vụt sáng, hài lòng kêu một tiếng, chui ra cái ôm của mèo mẹ, xiêu xiêu vẹo vẹo bò tới trước người của Hoàng Dật, vươn móng vuốt nhỏ, chăm chú ôm lấy cái cổ của hắn, vươn đầu lưỡi thân mật liếm. Hoàng Dật nhắm mắt lại, hưởng thụ em gái thân thiết.

Rất lâu rất lâu trước đây, cũng từng có một cô gái, cũng thân mật với hắn như vậy.

"Xoạt!" Đúng lúc này, trong bụi cỏ lại truyền đến một âm thanh của dã thú, ngay sau đó, một con báo săn đi ra, ánh mắt lạnh nhìn chăm chăm mèo trắng nhỏ.

Hoàng Dật lắc đầu, lần thứ hai đi ra nghênh chiến.

Cả buổi tối này tràn ngập giết chóc, mèo trắng nhỏ mới ra sinh, khí tức non nớt trong đêm tối giống như là một ngọn đèn sáng, hấp dẫn một đợt rồi lại một đợt dã thú kéo tới. Bên trong thậm chí có vài con mãnh hổ, đây là kẻ địch mà linh miêu căn bản không cách nào đối kháng, nhưng dưới sự cường đại từ Thời Gian Chi Nhân của Hoàng Dật, cũng chỉ có thể ôm hận mà chết.

Dần dần, bốn phía Hoàng Dật chất đầy các loại thi thể, máu tươi làm màu lông của hắn nhuộm thành màu đỏ tươi.

Mà dưới sự bảo vệ của hắn, mèo mẹ và mèo trắng nhỏ đều bình yên vô sự, hắn dường như là bức tường kiên cố nhất trên đời này, không ai có thể đột phá!

Trời dần dần sáng, ánh mặt trời bắn nhanh mà đến, vượt qua mặt đất, vượt qua khu rừng rậm này, tản ra từng đợt ánh sáng vàng rực rỡ, xinh đẹp đến cực điểm, ban đêm nguy hiểm rốt cục trôi qua, kế tiếp là an bình khó có được.

Mèo mẹ lo lắng cả đêm, mệt không chịu được, ôm mèo trắng nhỏ nặng nề ngủ, một lớn một nhỏ hai con mèo xinh đẹp, dường như hai thiên sứ trong cánh rừng này.

Hoàng Dật nhìn chúng nó ngủ yên, thở ra một hơi thật dài, rốt cục yên tâm xuống, kế tiếp chúng nó được an toàn.

Hoàng Dật vươn đầu lưỡi, nhẹ nhàng liếm liếm chúng nó, sau đó lập tức đăng xuất (Logout).

Ngày hôm nay, là ngày hắn chuyển tới nhà tù công cộng.

Mở hai mắt, Hoàng Dật về tới thế giới hiện thực. Trong phòng giam một mảnh âm u, khe cửa sổ nhỏ duy nhất cũng không có bất luận tia sáng gì. Xuyên qua cửa sổ nhìn ra, bầu trời của thế giới bên ngoài đầy mây đen, tia sét chớp nhoáng, thỉnh thoảng có tiếng sấm truyền đến, tựa như trời gần mưa.

Hoàng Dật đem nhẫn vàng tháo xuống, giấu kín đi, đây là bí mật lớn nhất của hắn! (Đố mọi người chiếc nhẫn giấu ở đâu)

Người khác cả đời đều chỉ có thể bị giam ở chỗ này, ngay cả một quyển sách một quyển tạp chí cũng không có, sinh hoạt tràn đầy khô khan. Nhưng bản thân hắn có chiếc nhẫn này, có thể rong chơi trong Thế Giới Thứ Hai, tiếp tục dẫn dắt tổ chức đi hướng huy hoàng. Chiếc nhẫn này, là tuyệt đối không thể bị người phát hiện, chỉ cần bại lộ ra, vậy tương lai của hắn coi như là hoàn toàn mai táng.

"Kịch! Kịch! Kịch!" Lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, tiếng bước chân này tràn ngập khẩn trương và đề phòng, âm hưởng của bước chân cũng có chút không giống với lúc trước, nhưng Hoàng Dật vừa nghe chỉ biết đây là cảnh ngục.

"Hoàng Dật, thời hạn giam giữ của mày kết thúc! Kế tiếp sẽ chuyển tới nhà tù công cộng!" Rất nhanh, ngoài cửa truyền đến âm thanh của cảnh ngục, ngay sau đó cửa sắt nhúc nhích, chậm rãi mở.

Cánh cửa này đã rất lâu không được mở ra, từ khi Hoàng Dật bị giam vào đến nay, thì chưa từng mở qua.

Hoàng Dật đứng dậy, từ trong bóng tối chậm rãi đi ra, thân thể mỏng lung dần dần trở nên rõ ràng.

Ngoài cửa sắt là hai người cảnh ngục vũ trang hạng nặng, bọn họ ngày hôm nay đặc biệt mặc một thân quần áo màu trắng rất kỳ lạ, loại quần áo này là đồ điện, trên đó có điện cao thế đang chảy, chỉ cần phạm nhân đụng vào quần áo của bọn họ, lập tức sẽ bị điện cao thế giết cho hôn mê! Mà đầu của bọn họ, thì mang mũ trong suốt, giống như lớp vỏ thủy tinh, đem đầu của bọn họ phủ hoàn toàn, loại mũ giáp này chất liệu vô cùng kiên cố, ngay cả đạn đều bắn không vỡ.

Trong mũ giáp trong suốt, là hai cặp mắt đề phòng, hai cặp mắt ấy gắt gao địa nhìn chằm chằm Hoàng Dật, trong ánh mắt để lộ ra một vẻ khủng hoảng và bất an, tuy rằng bọn họ đã mặc đồ điện, nhưng vẫn không có cảm giác an toàn. Chủ

tịch của Liên Bang Thế Giới Bắc Dã Khang dưới tầng tầng lớp lớp bảo hộ, lại vẫn bị Hoàng Dật ám sát bỏ mạng, mà bọn họ chỉ là hai gã cảnh ngục bình thường, tại trước mặt Hoàng Dật thật sự rất khó trấn định được.

Rốt cục, Hoàng Dật đi ra, đây là lần đầu tiên đi ra phòng giam, một cảm giác tự do nhất thời bao phủ xuống. Tuy rằng hắn vẫn còn đang trong Hoa Hồng Ngục Giam, có cánh cũng không thoát, nhưng ít ra đã không còn bị giới hạn trong cái phòng giam âm u hắc ám kia nữa.

"Đi thôi!" Hoàng Dật liếc mắt nhìn hai gã cảnh ngục hạng nặng vũ trang nói, ngữ khí có chút đảo khách thành chủ, tựa như hắn là cảnh ngục, mà hai gã cảnh ngục này mới là phạm nhân.

Hai gã cảnh ngục lập tức tiến lên, bắt đầu dẫn đường. Ba người đi qua từng phòng giam, trong những phòng giam này là những tên tù phạm bị giam riêng biệt, bọn họ hâm mộ nhìn chăm chăm Hoàng Dật ngoài cửa.

Hoa Hồng Ngục Giam rất lớn, bên trong giam giữ rất nhiều tội phạm trên thế giới, bên trong chia làm nhiều khu khác biệt. chỗ phòng giam của Hoàng Dật là khu biệt lập, ở đây tất cả đều là phòng giam riêng biệt, dùng để giam cầm riêng tù phạm, tù phạm bị giam ở chỗ này ngay cả một người nói chuyện cũng không có, sinh hoạt cực kỳ khô khan.

Mà nhà tù công cộng thì không giống, bọn họ có thể hoạt động trong một ít phạm vi theo quy định của Hoa Hồng Ngục Giam, không hề bị giới hạn trong một phòng giam nhỏ, tù phạm có thể giao lưu với nhau.

Hiện tại, Hoàng Dật sẽ chuyển vào nhà tù công cộng nơi mà tất cả phạm nhân bị giam biệt lập hâm mộ!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 21: Hình Ảnh Kỳ Dị

Hoàng Dật theo hai gã cảnh ngục đi một lúc, đi tới một ngã tư hành lang.

Lúc này, trên một hành lang khác cũng vừa vịn đi tới ba người, đồng dạng là hai gã cảnh ngục áp giải một gã tội phạm.

Bất quá hai gã cảnh ngục này không có mặc đồ điện, mang mũ giáp, không giống hai gã cảnh ngục vũ trang hạng nặng bên cạnh Hoàng Dật. Mà tên tội phạm kia thì không khác biệt Hoàng Dật lắm khỗ, mười tám mười chín tuổi, tóc vàng mắt xanh, da trắng nõn, là một chàng trai da trắng.

"Xin chào! Người da vàng." Đúng lúc này, chàng trai da trắng dùng tiếng Trung bắt chuyện với Hoàng Dật, ngữ khí tùy tiện.

Bước chân của hai gã cảnh ngục bên cạnh Hoàng Dật hơi loạn, quay đầu liếc mắt nhìn Hoàng Dật, trong mắt có chút thấp thỏm, tựa hồ sợ Hoàng Dật đột nhiên nổi điên đánh người. Trong lòng bọn họ, Hoàng Dật cũng là một ma đầu giết người không chớp mắt, chàng trai da trắng nói với hắn như thế, không thể nghi ngờ là hành vi tự tìm đường chết.

Nhưng mà, Hoàng Dật không tàn bạo giống như bọn họ tưởng tượng, mà là hơi gật đầu với chàng trai da trắng.

"Tôi là Louis, trong một lần thực nghiệm không cẩn thận làm nổ chết hơn một trăm người (Holy Sh*t!), bị phán giam cầm cả đời, còn cậu?" Tóc vàng chàng trai nói xong, đi tới bên cạnh Hoàng Dật, vươn tay khoát lên trên vai của Hoàng Dật, dáng dấp như một người bạn thân.

Hoàng Dật vẫn không nói chuyện, nhưng thân thể hai gã cảnh ngục bên cạnh cũng đã run lên, tim đều nhảy lên tới cuống họng, bọn họ mặc đồ điện, mang mũ giáp, cũng không dám đứng quá gần Hoàng Dật, mà chàng trai da trắng này cũng dám đưa tay khoát lên vai Hoàng Dật! Cái này quả thật là không muốn sống nữa rồi!

Hai gã cảnh ngục đều nhìn chàng trai da trắng như thấy người chết, đợi Hoàng Dật ra tay giết người.

"Tôi là Hoàng Dật, giết một người." Hoàng Dật bình tĩnh nói, không hề có ý ra tay gì cả.

"Hả! Cậu quá không may!" Louis oán giận: "Cậu chỉ giết một người, hắn là vụ án hình sự bình thường, bọn họ dĩ nhiên đem cậu giam vào Hoa Hồng Ngục Giam! Quá ghê tởm!"

...

Hai người cứ như thế vừa trò chuyện vừa đi theo cảnh ngục. Louis là một người nói rất nhiều, nói là thao thao bất tuyệt, cho dù Hoàng Dật nửa ngày không hé môi, hắn cũng có thể nói liên miên không dứt. Trong lúc đó Hoàng Dật vẫn đều biểu hiện rất bình thản, điều này làm cho hai gã cảnh ngục rất không giải thích được, cái này căn bản không giống Hoàng Dật cùng hung cực ác trong tưởng tượng của bọn họ.

Đi hồi lâu, bốn gã cảnh ngục rốt cục mang theo Hoàng Dật và Louis đi ra khu vực cấm, đi tới bên ngoài, hướng đến khu vực của nhà tù công cộng.

Đây là từ trước tới nay, Hoàng Dật lần đầu tiên tiếp xúc với không khí bên ngoài, vừa ngẩng đầu là có thể thấy bầu trời hoàn chỉnh, chứ không còn là một phần nhỏ thông qua cái khe trên cửa sổ.

Bất quá bầu trời lúc này âm u, từng cụm mây đen cuộn cuộn trên không trung, tia sét chớp giựt bên trong, như đang nhào nặn ra một trận mưa to. Dưới

bầu trời mây đen, hòn đảo bị tách biệt khỏi thế gian này giống như là một chiếc thuyền nhỏ trong bão tố, có vẻ nhỏ bé không gì sánh được.

Đi qua một khu vực bằng phẳng lớn, cảnh ngục mang theo Hoàng Dật và Louis hai người tới một tòa kiến trúc năm tầng, tòa kiến trúc này dùng xi măng rất nặng xây thành, cửa sổ trên vách tường không có mành, giống một pháo đài kín.

Cảnh ngục nghiệm chứng vân tay, mở cánh cửa nặng, một mùi vị ẩm ướt hắc ám nhất thời đập vào mặt mà đến, mang theo một mùi hôi, vô cùng khó ngửi, Louis không nhịn được đưa tay che mũi, chửi ầm lên một tiếng.

Hoàng Dật nhìn vào bên trong, nhưng đập vào mắt một mảnh đen kịt, không thấy rõ tình hình bên trong, giống như một địa ngục tràn ngập hắc ám vô tận.

Kế tiếp, cảnh ngục đem Hoàng Dật và Louis dẫn vào, tiến vào nhà tù công cộng của Hoa Hồng Ngục Giam.

Vừa đi vào, Hoàng Dật liền cảm thấy cả người lạnh lẽo, dường như thoáng cái đi tới mùa đông. Bốn phía là từng phòng giam bị khóa trái, trong mỗi phòng giam đều giam giữ một đám tội phạm, bọn họ thấy Hoàng Dật và Louis đến, đều đi tới song sắt, đưa tay vươn ra, chớp tới phương hướng của hai người, ánh mắt nhìn chăm chăm bọn họ, phát ra tiếng rống hưng phấn.

"Này! Mặt trắng nhỏ, cái mông của mày thật có cảm giác!"

"Ê! Bảo bối, tới chỗ của tao này!"

Trong tiếng rống hỗn loạn, nương theo một ít lời nói khó nghe, hơn mấy trăm cánh tay vươn ra khung sắt điên cuồng vung vẩy trong bóng đen, cực kỳ giống với con thầy ma trong những bộ phim kinh dị về thảm họa sinh hóa, nếu như không có cửa sắt ngăn cản, Hoàng Dật và Louis hai người rất nhanh sẽ bị bọn họ bao phủ.

"A! Gặp quỷ!" Louis thấy tình cảnh này, sắc mặt nhất thời trắng xanh lại, thân thể run, hai chân như nhũn ra.

Nếu như nói phòng giam biệt lập là khô khan, vậy nhà tù công cộng cũng là đông đúc, náo nhiệt đến có chút không khống chế được!

Sắc mặt của bốn gã cảnh ngục cũng có chút nhục nhã, không khỏi bước nhanh chân hơn, vội vã đi đến phía trước.

Sắc mặt của Hoàng Dật thật ra không có gì thay đổi, bình tĩnh theo sát cảnh ngục tiếp tục đi tới.

Cảnh ngục vẫn mang theo Hoàng Dật và Louis lên đến tầng thứ năm, đi tới một gian nhà tù lớn nhất, trong này có trên trăm tên phạm nhân, tựa như đang hội họp biểu tình gì đó. Những phạm nhân này không giống với phạm nhân tầng dưới chót, bọn họ không la hét, mà là lẳng lặng ngồi, quay đầu bình tĩnh nhìn Hoàng Dật và Louis hai người ngoài cửa sắt, hiện ra một bầu không khí quý dị, tràng diện yên tĩnh đến có chút đáng sợ.

Bốn gã cảnh ngục cũng trở nên cau nộ lên, trong ánh mắt hơi dần hiện ra một tia sợ hãi, tựa như trong phòng giam lớn này có cái gì đó kinh khủng.

Đúng lúc này, Hoàng Dật đột nhiên phát hiện, cửa sắt của những phòng giam này dĩ nhiên không bị khóa lại, mà khép là hờ!

Nói cách khác, phạm nhân bên trong có thể tùy thời đi ra! Tuy rằng bọn họ sau khi đi ra vẫn không trốn thoát Hoa Hồng Ngục Giam, nhưng đủ để làm Hoa Hồng Ngục Giam âm ỉ long trời lở đất. Mà kỳ quái chính là, bọn họ lại cũng không có đi ra, mà là trái lại đứng ở trong phòng giam.

Bốn gã cảnh ngục ngưng thần đề phòng mà đem cửa nhà tù đẩy ra, đem Hoàng Dật và Louis đẩy vào, sau đó bước nhanh rời khỏi, tựa như không muốn ở chỗ này thêm một giây nào.

Tiếng hô dưới lầu chậm rãi biến mất, tựa như không dám gây ồn ào nữa, trong phòng giam toàn bộ trở nên yên tĩnh, loại yên tĩnh này có vẻ đáng sợ không gì sánh được, giống như là bình yên trước cơn bão, kế tiếp sẽ có chuyện nguy hiểm phát sinh.

Hoàng Dật lẳng lặng nhìn trên trăm tên tội phạm trước mắt, đứng đối diện bọn họ. Hãn và Louis hai người, với trên trăm tên tội phạm trong nhà tù đã không có bất luận cái gì ngăn trở, giống như hai con cừu bị giam vào giữa bầy sói.

"Mang lên trên nhìn." Đúng lúc này, trong đoàn người truyền ra một âm thanh rất có từ tính, đây là âm thanh của một người đàn ông trung niên, nhanh không chậm, thậm chí còn có chút tao nhã lễ độ.

Lời vừa dứt, hai gã đàn ông vạm vỡ đi tới, bắt lấy Hoàng Dật và Louis, dẫn bọn họ đi phía trước. Tất cả tội phạm đều tự động tránh nhau ra, nhường một con đường, để cho bọn họ đi qua.

Lúc này, Hoàng Dật nhạy cảm chú ý tới, bước tiến của những tội phạm này, độ cao nhắc chân, biên độ bước lùi, thậm chí ngay cả tiết tấu hô hấp, dĩ nhiên đều giống nhau như đúc! Loại trình độ phù hợp này, chỉ có quân đội chủ lực của một quốc gia mới có thể làm được, mà ở đây bất quá chỉ là một đám tội phạm hỗn độn mà thôi, bọn họ đến từ thế giới các nơi, các ngành các nghề, thời gian tiến vào ngục giam cũng không giống, nhưng hiện tại lại được huấn luyện thành một đoàn đội chỉnh thể, cái này nói rõ, nơi này có một nhân vật lĩnh quân cường đại!

Rất nhanh, đoàn người chia làm hai bên, tầm mắt đã không có bất luận cái gì ngăn trở, Hoàng Dật lập tức nhìn về phía trước.

Nhất thời, hãn thấy được một hình ảnh kỳ dị.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 22: Lôi Thân

Phía trước là một cửa sổ đang mở, đứng kế cửa sổ là một người người trung niên mang đồ tây giày da, khí độ bất phàm, lúc này đang bưng một ly cà phê Starbucks, nhìn bầu trời ngoài cửa sổ, nhàn nhã uống, chỉ chờ cho chúng sinh một bóng lưng cao ngất.

Hoàng Dật nheo mắt, hăn như thế nào đều không ngờ rằng, trước mắt dĩ nhiên sẽ xuất hiện hình ảnh như thế! Tại ngục giam nghiêm ngặt nhất trong toàn bộ thế giới, dĩ nhiên sẽ có một người mặc tây trang ngăn nắp sạch sẽ, nhàn nhã uống cà phê, giống như quản lý cao cấp trong công ty, ưu nhã thân sĩ, đâu có một chút hình dạng của tội phạm?

Trong Hoa Hồng Ngục Giam không cho phép đưa vật phẩm vào, nhận vàng của Hoàng Dật cũng là dựa vào một đám người nghiêm mật phối hợp rất lâu, thực thi rất nhiều kế hoạch, mới vất vả tới tay. Mà người đàn ông trung niên này lại ngênh ngang ở chỗ này mặc tây trang, uống cà phê, cái này thật sự là làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi. Tây trang của ông ta làm sao mà có? Ly cà phê Starbucks trong tay ông ta làm sao mà có? Trong lúc nhất thời, trong lòng Hoàng Dật hiện lên các loại nghi vấn.

Rất nhanh, hai gã đàn ông kia đã đem Hoàng Dật và Louis đưa đến phía sau đàn ông trung niên, một gã bên trong trực tiếp đề lên vai của Louis, Louis nhất thời quỳ xuống.

"Cậu phạm vào chuyện gì?" Lúc này, người đàn ông trung niên lên tiếng, ông ta cũng không có quay đầu lại, mà là tiếp tục đưa lưng về phía chúng sinh, nhìn mây đen ngoài cửa sổ, uống cà phê, ngữ khí không nhanh không chậm, giống như là nói chuyện phiếm bình thường.

"Tôi, tôi trong lúc làm thí nghiệm, không cẩn thận gây nổ, nổ chết 100 người!" Louis nhanh chóng cúi đầu, run giọng đáp lời, tuy rằng thái độ của người đàn ông trung niên thoạt nhìn rất thân thiết, nhưng Louis lại không dám qua loa chút nào.

"Ừm! Ngộ sát, tình tiết có thể giảm." Người đàn ông trung niên nhẹ nhàng gật đầu, nhấp một ngụm cà phê, thản nhiên nói: "Vậy xử lý nhẹ, đánh mười gậy đi!"

"Vâng!" Hai người kia nghe người đàn ông trung niên phán quyết, lập tức đi lên, đem Louis áp ra một góc tường sau đoàn người.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền nghe được một tiếng "Bốp!", ngay sau đó liền truyền đến tiếng kêu thảm của Louis.

"A!"

"A!"

"A!"

...

Tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn trong ngục giam hắc ám, làm cho người ta cực sợ, dường như về tới pháp trường cổ đại.

Sau khi Louis liên tiếp phát ra mười tiếng kêu thảm thiết, mọi thứ lại một lần nữa im ắng lại.

Hoàng Dật lẳng lặng chờ đợi, kế tiếp đến phiên hần, hần đã chuẩn bị tốt áp dụng thủ đoạn lấy bạo chế bạo. Người đàn ông trung niên này quả nhiên không đơn giản, dường như ông ta mới là quan toà chân chính, nói mấy câu là có thể thẩm lí và phán quyết số phận của chúng sinh, căn bản không cần điều khoản pháp luật gì, lời nói của ông ta chính là pháp luật, một khi nói ra sẽ lập tức chấp hành!

"Cậu phạm vào chuyện gì?" Quả nhiên, người đàn ông trung niên lần thứ hai mở miệng, ông ta vẫn không quay đầu lại, chỉ chừa cho Hoàng Dật một bóng lưng thẳng.

"Tôi giết một người." Hoàng Dật bình tĩnh nói.

"Giết ai?" Người đàn ông trung niên nhấp nhẹ một ngụm cà phê.

"Chủ tịch Liên Bang Thế Giới."

Trong nháy mắt đó, không khí tựa như dừng lại một chút, người đàn ông trung niên đột nhiên ngừng lại, tay phải của ông ta bưng ly cà phê, cách bên mép còn ba phân, nhưng ba phân này lại như dừng lại, cũng không động nữa.

Không chỉ là ông ta, tất cả mọi người trong nhà tù ngừng lại, tựa như ngay cả hô hấp đều ngừng!

"Ầm!" Lúc này, một tiếng sấm vang lên, ngoài cửa sổ truyền đến âm thanh của giọt mưa đầu tiên rơi xuống đất.

Trận mưa nổi lên hồi lâu này, rốt cục đã bắt đầu.

Tia sét chói mắt nhoáng lên, xuyên qua cửa sổ chiếu vào, đâm phá nhà tù hắc ám ẩm ướt, chiếu sáng Hoàng Dật, giống như diễn viên dưới ánh đèn sân khấu.

Hơn một trăm khuôn mặt xung quanh, biến mất trong bóng tối, lẳng lặng nhìn hẳn.

Qua hồi lâu, người đàn ông trung niên rốt cục khôi phục lại, bầu không khí co cứng ấy nhất thời hòa tan. Ông ta chậm rãi buông ly cà phê xuống, chậm rãi xoay người, cầm lấy giấy ăn bên cạnh ưu nhã lau miệng, sau đó quay đầu nhìn về phía Hoàng Dật!

Giây phút ấy, Hoàng Dật tựa như cảm giác được có một ánh mắt rất thật đánh

vào trên người mình, ánh mắt của người đàn ông trung niên dường như là một con dao găm, để ở trước ngực của mình, tùy thời đều có thể đâm vào.

Người đàn ông này khoảng chừng hơn bốn mươi tuổi, mặt chữ quốc (国), tóc ngắn, đôi mắt lấp lánh hữu thần, trên người mặc tây trang màu đen sạch sẽ, cà-vạt mang rất thẳng. Ông ta thoát nhìn giống như là một vị nhân sĩ thành công rất có tu dưỡng, không hợp với ngục giam âm u ẩm ướt này, dường như là một vòng mặt trời trong bóng tối, tia sáng chói mắt.

Biểu tình của Hoàng Dật vẫn bình tĩnh, đối diện với người đàn ông trung niên, hai người đều không nói gì, tựa như đang tiến hành một trận đấu ánh mắt. Tia chớp ngoài cửa sổ chợt lóe chợt tắt, chiếu ra cái bóng của bọn họ mờ ảo không rõ, tiếng mưa rơi càng làm tăng thêm bầu không khí đầy áp lực này.

Bỗng nhiên, người đàn ông trung niên chậm rãi vươn hai tay.

Bàn tay của Hoàng Dật cũng nắm chặt, làm tốt chuẩn bị ra tay.

Một hồi đại chiến, không cách nào tránh được!

Sau một giây, hai bàn tay của người đàn ông trung niên vỗ vào cùng nhau --
"Bốp bốp bốp!"

Vỗ tay!

Người đàn ông trung niên dĩ nhiên lại vỗ tay!

Theo tiếng vỗ tay này vang lên, toàn bộ ngục giam như sôi trào, từ tầng thứ nhất đến tầng thứ năm, tất cả tội phạm đều vỗ tay theo! Dường như tiếng sấm! Đỉnh tai nhức óc! Liên miên không dứt!

Tiếng vỗ tay này vô cùng nhiệt liệt, giống như nghênh tiếp anh hùng trong cảm nhận, hoàn toàn là phát ra từ đáy lòng, không có một chút miễn cưỡng!

Hoàng Dật trong mắt sững sốt, mặc hăn tưởng tượng ra sao, cũng không nghĩ

được sẽ xuất hiện loại tình huống này, hẳn vốn dĩ làm tốt chuẩn bị ra tay, đấu một trận với người đàn ông trung niên này, không ngờ rằng kết quả lại hoàn toàn ngược lại!

"Tốt! Tốt!" Người đàn ông trung niên dừng tiếng vỗ tay lại, gật đầu tán dương, "Tiểu huynh đệ, cậu tên là gì!"

"Tôi là Hoàng Dật, ông là ai?"

"Tôi? Tôi là Lôi Thân, là tội phạm tử hình cuối cùng trên thế giới này." Trên mặt của người đàn ông trung niên vẫn duy trì nụ cười nhàn nhạt như trước, giống như là đang nói một câu chuyện bình thường.

"Tội phạm tử hình?" Hoàng Dật khẽ cau mày. Từ mười năm trước, một đám phần tử khủng bố gây ra vụ rò rỉ hạt nhân quy mô chưa từng có tại Thái Bình Dương, sau khi tạo thành cái chết cho một tỷ người, thì Liên Bang Thế Giới mới vừa dựng lên đã tuyên bố huỷ bỏ tử hình. Từ nay về sau từ ngữ "Tử vong" này chính thức rời xa luật pháp của nhân loại, cái này cũng thành tiêu chí để nhân loại chân chính tiến vào thời đại văn minh mới.

Hiện nay, hình phạt cao nhất của Liên Bang Thế Giới là giam cầm cả đời, trong tất cả tội phạm của Hoa Hồng Ngục Giam theo lý đều là chịu mức hình phạt, cho dù loại tội phạm như Hoàng Dật giết chết chủ tịch liên bang cũng không ngoại lệ, mà Lôi Thân trước mắt lại nói mình là một tội phạm tử hình! Cái này phải làm cho người ta nghi hoặc!

"Ông phạm vào tội gì?" Hoàng Dật hỏi ra nghi hoặc trong lòng.

Lôi Thân nhướng mày một cái, hơi lắc đầu: "Không, tôi không cho rằng tôi có tội, tôi chỉ bất quá làm một chuyện tốt mà thôi."

"Chuyện gì?"

"Rò rỉ hạt nhân Thái Bình Dương."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 23: Sự Thật

Hoàng Dật nhất thời khiếp sợ, không thể tưởng tượng được nhìn chăm chăm Lôi Thân.

Rò rỉ hạt nhân Thái Bình Dương, cái này là sự kiện đau xót khắc sâu nhất trong mấy ngàn năm lịch sử nhân loại từ trước đến nay, sự kiện này tạo thành cái chết của 1 tỷ người, tổn thất kinh tế khó thể đánh giá, hầu như dẫn đến xã hội nhân loại tan vỡ. Nếu như không phải công ty Thời Đại lực vãn cuồng nhiên, xây dựng Liên Bang Thế Giới giữ gìn toàn cầu trật tự, nhân loại rất có khả năng sẽ nghênh đón tận thế. Loại tội ác này, cho dù tất cả tội phạm trên lịch sử nhân loại cộng lại đều không bằng, mà người đàn ông trung niên trước mắt tên là Lôi Thân này, dĩ nhiên lại là người khởi xướng sự kiện này!

So ra thì, Hoàng Dật ám sát chủ tịch liên bang Bắc Dã Khang đã không tính cái gì, hai người không phải hành vi phạm tội cùng một cấp bậc nữa.

"Rất kinh ngạc đúng không? Có phải là cho rằng tôi tội ác ngập trời?" Lôi Thân nhìn chăm chăm Hoàng Dật, hừ lạnh một tiếng, sắc mặt trầm xuống, toàn bộ ngực giam tựa như đều đọng lại, ông nhìn quanh bốn phía một lần, nơi ánh mắt đi qua, tội phạm trong bóng tối đều cúi đầu, không dám nhìn thẳng.

"Thế nhân chỉ biết là một đám phần tử khủng bố làm ra rò rỉ hạt nhân Thái Bình Dương, phạm vào tội lớn ngập trời, nhưng ai lại biết, nếu như không phải cái đám gọi là phần tử khủng bố này, kẻ bị hủy diệt đã là toàn thể nhân loại!" Giọng điệu của Lôi Thân có chút phẫn nộ, "Năm đó, Bắc Dã Khang táng tận thiên lương, bí mật chế tạo vũ khí hạt nhân quy mô lớn dưới đáy biển Thái Bình Dương, muốn gây ra một thế chiến mới, hoàn toàn thống trị toàn bộ thế giới. Lúc đó tôi suất lĩnh bộ hạ chấp hành nhiệm vụ tại Thái Bình Dương, ngẫu nhiên phát

hiện kế hoạch điên cuồng của Bắc Dã Khang, bọn họ muốn giết chúng tôi diệt khẩu, chúng tôi phản kháng, kiệt lực phá hủy nhà máy hạt nhân của hắn, cho nên mới có rò rỉ hạt nhân Thái Bình Dương. Nếu như không phải tôi, thế giới ngày hôm nay đã càng tồi tệ hơn!"

Hoàng Dật nhất thời im lặng, trước đó, hắn chỉ biết rò rỉ hạt nhân Thái Bình Dương là một hoạt động khủng bố, không ngờ rằng sự thật phía sau lại hoàn toàn trái ngược, Lôi Thân không chỉ không phải kẻ diệt thế, ngược lại là đáng cứu thế.

Tựa như đã nhận ra ý nghĩ trong lòng Hoàng Dật, Lôi Thân lộ ra một nụ cười khổ, nói: "Rất kinh ngạc đúng không? Thế nhưng không có biện pháp, thế lực phía sau của Bắc Dã Khang quá lớn, sự thật vẫn đều bị bọn chúng nắm trong tay, mà tôi bị vu oan thành một phần tử khủng bố, lưng mang tiếng xấu. Sau đó tôi bị phán xử tử hình, mười hai năm sau chấp hành, hiện tại đã là năm thứ mười. Mà hung thủ chân chính Bắc Dã Khang, lại được công ty Thời Đại ủng hộ công khai, trở thành chủ tịch của Liên Bang Thế Giới!"

"Chuyện lớn như vậy, lẽ nào công ty Thời Đại không điều tra rõ ràng sao?" Lúc này, Louis trong góc phòng không nhịn được hỏi ra.

"Công ty Thời Đại?" Lôi Thân lắc đầu, ngữ khí tràn ngập khinh thường, "Bọn họ đều là một đám vì tư lợi, suốt ngày chìm đắm trong khoa học kỹ thuật của mình, làm sao quản thế giới bên ngoài. Nếu như không phải chuyện lần này quá mức nghiêm trọng, công ty Thời Đại căn bản sẽ không quản người ngoài sống chết, sự thật đối với bọn họ mà nói không đáng một đồng. Mà tổng giám đốc của công ty Thời Đại Hoàng Sa tiên sinh lại quanh năm ẩn cư, không hỏi thế sự, không ai có thể liên hệ được ông ta."

Trong ngục giam yên lặng xuống, trên mặt của mỗi một tội phạm đều tràn ngập một vẻ ủy khuất, nhưng loại ủy khuất này lại bị vờn vàng nhốt trong ngục giam hắc ám, không cách nào phát ra, không cách nào được mười tỷ người trên thế giới thấu hiểu.

"Cậu biết chúng tôi vì sao đã vỗ tay cho cậu rồi chứ!" Lôi Thân quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, "Cậu giết Bắc Dã Khang, từ nào đó ý nghĩa mà nói cậu đã báo thù cho tôi. Không chỉ có như vậy, trong Hoa Hồng Ngục Giam, rất nhiều người đều là bị phe phái của Bắc Dã Khang hãm hại đến nơi đây." Nói đến đây, người đàn ông trung niên chỉ chỉ một người da trắng bên cạnh, nói: "Hắn tên là Maas, bốn năm trước từng là một gã sát thủ do Bắc Dã Khang bồi dưỡng, trong một lần chấp hành nhiệm vụ bí mật bị bại lộ, liền bị vu oan, bị phán giam cầm cả đời."

Ngay sau đó, Lôi Thân lại chỉ một người mang mắt kính, có vẻ lịch sự nói: "Ông ta gọi là Jack, hai năm trước là bác sĩ riêng của Bắc Dã Khang, có một lần chỉ bởi vì sơ sẩy, khiến cho Bắc Dã Khang trúng gió nhiễm lạnh, kết quả bị bí mật giam đến đây!"

"Người này tên Fujiwara, bốn năm là đối thủ chính giới lớn nhất của Bắc Dã Khang, sau đó bị phe của Bắc Dã Khang hãm hại, phán giam cầm cả đời."

"Hắn là Lee Ki, ba năm trước đây là ngôi sao Hàn Quốc được hoan nghênh nhất, bị thằng con trai nhỏ đồng tính luyến ái của Bắc Dã Khang coi trọng, Lee Ki không khuất phục, sau khi bị cưỡng gian bí mật giam tới đây."

...

Lôi Thân liên tiếp nói ra mười tội phạm, mỗi một người đều bị oan khuất thật lớn, bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều là bị phe phái Bắc Dã Khang hãm hại, giam ở chỗ này, ngăn cách với nhân thế.

Lôi Thân nhìn quanh bốn phía một lần, ánh mắt đảo qua khuôn mặt của đám tội phạm im lặng trong bóng tối, cuối cùng đem ánh mắt dừng trên người Hoàng Dật, nói: " Trong Hoa Hồng Ngục Giam có một vài tội phạm không có tội, chỉ là bởi vì đặc tội thế lực của Bắc Dã Khang, kết quả bị giam cầm cả đời ở chỗ này, không có cơ hội rửa oan và báo thù, cậu giết Bắc Dã Khang, đã báo đại thù cho chúng tôi!"

Hoàng Dật quay cửa bọn họ lại lập lờ, trong bóng đêm dường như một ngôi sao lóe sáng, bên trong tràn ngập một loại cảm kích phát ra từ đáy lòng. Hoàng Dật không ngờ rằng, mình giết một Bắc Dã Khang, lại gián tiếp báo thù cho nhiều người như vậy.

"Tôi chỉ bắt quá là vì bản thân báo thù mà thôi, các người không cần cảm kích tôi." Hoàng Dật quay đầu nhìn bốn phía một chút, "Huống tôi chỉ giết một Bắc Dã Khang, không thể lật đổ thế lực tàn dư phía sau lão, bọn chúng vẫn điều khiển Liên Bang Thế Giới, không có thương tổn căn cơ."

Bầu không khí trong ngục giam hơi bị kiềm hãm, dường như bị một ngọn núi vô hình đè nặng, Liên Bang Thế Giới cũng là ngọn núi ấy, đem bọn họ vùi vàng đè chết ở chỗ này, cả đời không ra được, cả đời không giải được oan.

Mưa ngoài cửa sổ lớn hơn nữa, kéo dài không dứt, không biết bao lâu mới dứt.

"Vì sao ông có thể được sinh hoạt đặc thù?" Ánh mắt của Hoàng Dật nhìn chăm chăm ly cà phê Starbucks. Đây là ly cà phê bình thường, nhưng trong Hoa Hồng Ngục Giam, lại không thua gì một chén thánh, bởi vì nó đến từ thế giới bên ngoài xinh đẹp, đó là chỗ mà tất cả mọi người trong Hoa Hồng Ngục Giam không đi được.

"Bởi vì tôi là sếp ở đây!" Lôi Thân quay đầu nhìn quanh tội phạm bốn phía, "Hoa Hồng Ngục Giam giam giữ, đều là những người có hành vi phạm tội lớn nhất trên thế giới này, người khác quản không được đám người điên này, tôi quản được! Bọn họ có thể không nghe cảnh ngục, nhưng phải nghe tôi! Tôi thay trưởng ngục giam giải quyết một nan đề lớn như vậy, hẳn có thể không tốt với tôi một chút sao? Với hẳn mà nói, đây chính là một vị làm ăn có lời!" Nguồn : Truyen.Org

Hoàng Dật nhất thời sáng tỏ, Hoa Hồng Ngục Giam quả thật đều là một đám người kiệt ngạo bất tuân, người bình thường thật đúng là quản không nổi, chỉ có

lấy bạo chế bạo mới được. Lôi Thân phụ trách giữ gìn trật tự ngục giam, trưởng ngục giam phụ trách cho Lôi Thân chỗ tốt, cái này quả thật là một vụ làm ăn cực kỳ có lời. Đối với trưởng ngục giam mà nói, một ly cà phê cũng là việc nhỏ không đáng nhắc đến, nhưng đối với người trong ngục giam mà nói, cũng bảo bối vô thượng.

"Từ hôm nay trở đi, cậu cũng là sếp ở đây, tôi có thịt ăn, thì cậu có canh uống." Lôi Thân nói.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 24: TrườNg ThàNh Hoàn TấT

Hoàng Dật mỉm cười, lại không nói chuyện. Một ly cà phê, một ly bia trong mắt tội phạm khác là bảo bối, nhưng trong mắt hãN cũng không sao cả, bản thân hãN có nhắN vàng, đã không cần phúc lợi khác.

Trận mưa này của Hoa Hồng Ngục Giam, kéo dài ba ngày, triền miên, không dứt.

Trong thời gian ba ngày này, Hoàng Dật đại đa số thời gian đều là vượt qua trong phòng giam mới của hãN. HãN cũng không có ở cùng một phòng với người khác, mà là phân tới một phòng đơn, còn có một cửa sổ lớn, có thể nhìn ra phương xa, đây là một trong những phòng đơn tốt nhất trong nhà tù công cộng, là Lôi Thân vì cảm ơn hãN mà an bài riêng.

Buổi tối hôm nay, Hoàng Dật tiến vào Thế Giới Thứ Hai như thường, hãN hiện tại đã hơn cấp 14, ngày hôm nay giết một ít con mèo là có thể đủ lên tới cấp 15. Mà hình thể của hãN dưới nỗ lực của hãN, cũng đã tới được một bình cảnh, bằng khổ với mèo mẹ, vô luận ăn cái gì đều không lớn được nữa.

"Meo meo~" Vừa login, Hoàng Dật liền nghe thấy được tiếng kêu vui vẻ của mèo trắng nhỏ, ngay sau đó một cái gì đó mềm mại nhào vào trong lòng, chính là em gái mèo trắng nhỏ của hãN.

Mà mèo mẹ đang nằm trên mặt đất lười biếng ngủ, vẫn chưa tỉnh lại.

"Meo meo meo meo~" Mèo trắng nhỏ dường như làm nũng nịu cọ cọ trong lòng Hoàng Dật, mắt to ngậN nước nhìn chăm chăm Hoàng Dật, nghịch ngợm chớp hai lần, đuôi cũng lắc lư trái phải.

Hoàng Dật rõ ràng, mèo trắng nhỏ lại muốn chơi trò nhảy cây trong rừng. Hắn cũng không nói nhiều, trực tiếp há mồm ngậm cổ mèo trắng nhỏ, nhún hai ba cái lên đến cành cây, sau đó lại nhảy tới một thân cây khác, bắt đầu phóng qua từng cành cây trong rừng. Thân thể của hắn mau lẹ không gì sánh được, còn muốn linh hoạt hơn so với vượn và khỉ, chỉ chốc lát đã biến mất ở chỗ sâu trong rừng rậm.

Từ lần đầu tiên Hoàng Dật mang mèo trắng nhỏ chơi nhảy cây trong rừng, mèo trắng nhỏ liền yêu trò chơi này, hầu như mỗi ngày đều quần quít lấy hắn để chơi.

"Meo meo~" mèo trắng nhỏ không nhịn được hài lòng kêu một tiếng, nó được Hoàng Dật ngậm, nhảy qua một cành cây, bên tai là tiếng gió thổi gào thét, toàn bộ thế giới đều nhanh chóng lui về sau, dường như bay lên, xuyên qua giữa ánh trăng trong rừng.

Rốt cục, Hoàng Dật ngừng lại trên cành cây của một gốc cây hòe, nhìn chăm chăm phía dưới cành cây.

Phía dưới cành cây là một đám lợn rừng, hình thể lớn, nhưng thân thể không linh hoạt, đây là một loại con mồi không tồi. Hoàng Dật còn thiếu chút giá trị kinh nghiệm là thăng lên cấp 15, quyết định ở chỗ này luyện cấp.

Hoàng Dật đem mèo trắng nhỏ đặt ở chỗ lõm trên cành cây, khiến cho nó đứng vững ở đấy, sau đó nhảy xuống cành cây, dường như là một viên đạn pháo, lao vào thân của một con lợn rừng, móng vuốt vồ hai cái kéo ra hai đường vết thương. . .

Một đám lợn rừng nhất thời bị kinh động, đều công kích đến hướng Hoàng Dật, nhưng thân thể của Hoàng Dật linh hoạt không gì sánh được, xê dịch trên dưới, thoải mái tránh thoát đông đảo lợn rừng công kích. Tính linh hoạt linh miêu là đứng đầu, Hoàng Dật mấy ngày qua đã tiến bộ rất nhiều, không cần mở ra Thời Gian Chi Nhân đều có thể dễ dàng đánh gục dã thú hung tàn như báo

sẵn.

Hiện tại Hoàng Dật đã rất ít mở Thời Gian Chi Nhân, buổi tối mèo trắng nhỏ sinh ra hắc chiến đấu rất lâu, Thời Gian Chi Nhân cũng vẫn mở, giá trị năng lượng tiêu hao chỉ còn lại 1700 điểm. Giá trị năng lượng hồi phục vô cùng chậm, cái này là con bài chưa lật, không phải vạn bất đắc dĩ không thể đơn giản sử dụng.

Thân thể mau lẹ của Hoàng Dật dịch chuyển dưới ánh trăng, nhanh đến hầu như thấy không rõ. Mèo trắng nhỏ đứng trên cao, vẻ mặt sùng bái nhìn chăm chăm Hoàng Dật dưới tàng cây, trong thế giới nho nhỏ củ nóa, mẹ là ôn nhu nhất trên thế giới, mà anh thì lại là lợi hại nhất trên thế giới.

Mười phút sau, Hoàng Dật đem con lợn rừng cuối cùng đánh gục, trên người nhất thời nổi lên một đạo kim quang, rốt cục đến cấp 15!

Đúng lúc này, hắc nghe được một tiếng hệ thống nhắc nhở:

[hệ thống nhắc nhở]: Hình thái linh miêu của bạn trưởng thành hoàn tất, hiện tại bắt đầu lột xác thành thú vương, cần một tiếng đồng hồ.

Tiếng nhắc nhở vừa dứt, cả người Hoàng Dật liền truyền đến một cơn đau, tựa như có một năng lượng không hiểu đang cải tạo thân thể hắc, thân thể hắc nhất thời không bị khống chế, ngã thẳng xuống mặt đất!

"Meo meo~" Mèo trắng nhỏ thấy thế, cuống quít chạy xuống, vươn đầu lưỡi liếm Hoàng Dật.

Lúc này Hoàng Dật đã không cách nào nhúc nhích, thậm chí ngay cả âm thanh đều không thể phát ra, đối với thân thể không có bất luận quyền khống chế gì. Hắc không có nghĩ đến, hệ thống dĩ nhiên còn có quy định lột xác! Hắc chỉ biết là mình cứ cách cấp 20 sẽ có một lần tiến hóa, nhưng không ngờ rằng lúc cấp 15 dĩ nhiên nhảy ra thêm vụ lột xác!

Nếu như có thể sớm biết chuyện lộ xác lúc này, vậy hẳn có thể sớm làm ra chuẩn bị, nhưng hẳn căn bản là không dự liệu được sẽ xuất hiện chuyện lúc này, thoáng cái đã bị quá trình lộ xác của hệ thống khống chế, chuyện xảy ra vô cùng đột ngột.

Cái này giống như đi trên đường dưới trời mưa, kết quả lại đột nhiên bị sét đánh chết, cũng là đột ngột như thế.

Hiện tại chỗ này là rừng cây buổi tối nguy cơ tứ phía, hẳn không nhúc nhích nằm ở chỗ này, sợ là dữ nhiều lành ít.

Mèo trắng nhỏ thấy Hoàng Dật ngã xuống đất không nhúc nhích, không khỏi hoang mang lên, nó mở cái miệng nhỏ nhắn, muốn ngậm Hoàng Dật, thế nhưng thân thể nó quá nhỏ, căn bản không có khí lực, thử vài lần đều thất bại.

"Meo meo meo meo!" Mèo trắng nhỏ lo lắng kêu lên, đi vòng quanh Hoàng Dật hai vòng, sau đó nhanh chân chạy đến hướng chỗ của mèo mẹ, thân thể nhỏ rất nhanh biến mất trước mắt của Hoàng Dật.

Hoàng Dật có chút lo lắng, mèo trắng nhỏ chưa từng ở một mình trong rừng rậm, từ nơi này đến chỗ của mèo mẹ rất xa, ít nhất có hơn mười phút lộ trình, không biết mèo trắng nhỏ có thể an toàn đến hay không.

Ánh trăng xuyên qua lá cây vụn vặt chiếu vào trong rừng cây, dòng suối nhỏ chảy róc rách, phương xa thỉnh thoảng có tiếng thú truyền đến, nguy cơ tứ phía.

Mèo trắng nhỏ ra sức chạy, ánh trăng nhàn nhạt chiếu vào thân thể nhỏ nhắn xinh xắn của nó, làm người thương tiếc. Nó vừa mới sinh ra không lâu, hơn nữa không có giống Hoàng Dật cần cù rèn luyện, thân thể vô cùng yếu, lùm cỏ trong rừng rậm khắp nơi trên đất, gai mọc thành bụi, chỉ chốc lát, nó cũng đã vết thương đầy mình, thân thể mềm mại đều là vết thương nhỏ, chảy ra nhè máu nhẹ, bộ lông màu trắng đầy vết máu loang lổ.

Nó chưa bao giờ ở một mình trong rừng rậm, nhưng lần này nó lại như quên

tất cả nguy hiểm, kiên định chạy đến hướng mèo mẹ. Nó đi qua rừng cây rậm rạp, vượt qua dòng suối nhỏ róc rách, vượt qua khe núi thật sâu, nó không hề sợ âm thanh đập cánh của chim, không hề sợ bụi cỏ mọc đầy gai nhỏ, trái tim mảnh mai của nó tựa như đột nhiên trở nên cường đại lên.

Có thể, phương thức tốt nhất khiến cho một người trở nên cường đại, cũng là có một người muốn bảo vệ.

...

Thời gian trôi qua từng giây, đêm tối trong rừng rậm này tràn ngập bầu không khí tiêu điều u ám, Hoàng Dật có chút lo lắng, không biết mèo trắng nhỏ có an toàn đến bên cạnh của mèo mẹ không.

Mà hắc hiển tại vẫn không nhúc nhích được ngã nằm trên đất, càng là dữ nhiều lành ít, nếu như lúc này có dã thú đến, vậy hắc hiển phải chết không thể nghi ngờ.

Hoàng Dật quyết định logout trước để tránh đầu sóng ngọn gió.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn hiển tại đang trong tình huống đặc thù, không cách nào logout bình thường, nếu như cưỡng chế logout, nhân vật của bạn sẽ biến thành trạng thái không người điều khiển, cực kỳ nguy hiểm, xin cẩn thận lựa chọn.

Âm thanh lạnh lùng của hệ thống phá vỡ ảo tưởng của Hoàng Dật, hắc chỉ có thể lẳng lặng đợi lột xác kết thúc.

Đúng lúc này, rừng cây phía trước đột nhiên nhoáng lên, trong khe mờ hồ để lộ ra một ít vảy cử động, phản xạ lại ánh trăng lạnh lẽo.

Ngay sau đó, một con rắn hổ mang trườn thân thể chậm rãi bò ra, mắt nhỏ nhìn chăm chăm Hoàng Dật, lưỡi rắn phun ra nuốt vào liên tục.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 25: Người Chơi

Trong lòng Hoàng Dật trầm xuống, nếu như ở bình thường, hẳn chơi một chút là có thể giết chết rắn hổ mang, nhưng hiện tại hẳn không cách nào nhúc nhích, con rắn hổ mang nho nhỏ này hoàn toàn có thể muốn mạng của hẳn.

Rắn hổ mang quan sát Hoàng Dật hồi lâu, thấy hẳn từ đầu đến cuối vẫn không nhúc nhích, rốt cục không nhìn được bò đến đây, vảy sừng đề lên lá khô trên mặt đất, phát ra âm thanh rùng rợn sóng lưng, cách Hoàng Dật càng ngày càng gần.

Rất nhanh, rắn hổ mang bò tới trước mắt của Hoàng Dật, ngẩng cao cái cổ, con mắt âm u lạnh lẽo theo dõi hẳn, hé miệng chuẩn bị đem hẳn nuốt sống.

Hoàng Dật lẳng lặng chờ đợi cảm giác băng lãnh tới.

"Vù!" Đúng lúc này, bên tai vang lên một âm thanh phá không!

"Mèo mẹ tới!" Trong lòng Hoàng Dật toát ra một suy nghĩ, sau đó liền thấy rắn hổ mang bay ngược ra ngoài.

Nhưng mà, sau một khắc, tâm của hẳn lại trầm xuống!

Trên thân của rắn hổ mang dĩ nhiên cảm một mũi tên sắc bén!

Đó là thứ mà chỉ có con người mới có, không thuộc về khu rừng này.

Cái này đại biểu có người tới!

"Đại ca, con linh miêu này tựa như bị thương, không nhúc nhích, vừa lúc tới

làm bữa cơm của chúng ta!" Đúng lúc này, cách đó không xa truyền đến một tiếng cười.

"Cũng được! Đáng tiếc con linh miêu này không thuần chủng, nếu không chúng ta đã phát tài! Linh miêu thuần chủng hiện tại có giá rất cao, nếu như bắt được một con, bán cho đám quý tộc, cũng đủ bằng tiền lương chúng ta đi làm vài năm."

Lời vừa dứt, ba người từ trong bụi cỏ chui ra.

Hoàng Dật nhìn chăm chăm bọn họ, từ nội dung bọn họ nói chuyện với nhau không khó đoán được, bọn họ đều là người chơi, đây là nhóm người chơi đầu tiên Hoàng Dật gặp phải sau khi tiến vào Thế Giới Thứ Hai, không ngờ rằng cũng tới muốn mạng của mình.

Ba người chơi này đều là nam, tuổi tác đều hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, trang bị của bọn họ đều rất hoàn mỹ, nhìn qua có vẻ sạch sẽ sáng bóng, hơn nữa bọn họ dám xuất hiện trong rừng rậm buổi tối nguy cơ tứ phía, nói rõ thực lực vô cùng rất cao.

"Các người nhóm lửa đi! Tôi tới lột da con mèo này." Một gã lưng mang đại đao, bên hông có mang mũi tên nói xong, nghênh ngang đi tới gần Hoàng Dật, thân thể to lớn che phủ ánh trăng, bên trên là một cái đầu trọc sáng bóc, bao phủ Hoàng Dật.

Lúc này, Hoàng Dật chỉ hy vọng tay chân của người đàn ông này có thể nhanh lên một chút, cấp tốc giết chết mình, như vậy mèo mẹ và mèo trắng nhỏ có thể sẽ không đến cứu hãn, chúng nó đều là linh miêu thuần chủng, chỉ cần bị mấy tên người chơi này phát hiện, hậu quả không thể lường được.

Gã người chơi lưng mang đại đao rất nhanh đi tới trước người của Hoàng Dật, gỡ con dao bên hông xuống, để trên cổ Hoàng Dật cắt qua, ánh trăng chảy trên lưỡi đao, phản ra ánh ngân bạch, chiếu sáng thân thể của Hoàng Dật.

Sau một khắc, Hoàng Dật cảm giác được lưỡi dao cắm vào thân thể của mình, hắn hiện tại không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể mặc cho người xâm lược, trong lòng hiện lên ra một cảm giác vô lực.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn đã bị đội ngũ của người chơi Trung Quốc 【 Băng Lãnh Địch Đại Dao 】 ác ý công kích, có 30 phút thời gian phòng vệ chính đáng! Bởi bạn cống hiến 1 điểm vinh dự quốc gia cho Trung Quốc, đối mặt công kích ác ý của người chơi Trung Quốc thì, bạn được tăng 5% thuộc tính, sau khi tử vong giảm phân nửa hình phạt, đội ngũ của【 Băng Lãnh Địch Đại Dao 】 thì giảm 5% thuộc tính, sau khi tử vong nghiêm phạt gấp đôi.

Đúng lúc này, Hoàng Dật nghe được một tiếng hệ thống nhắc nhở, cùng lúc đó, hắn cũng được biết tên của ba gã người chơi.

Gã người chơi lưng mang đại đao, muốn giết hắn, tên là 【 Băng Lãnh Địch Đại Dao 】 , tên đại ca đi đầu kia tên là 【 Trần Úc Tịch 】 , một người cuối cùng thì gọi là【 Cốt Đầu 】 , ba người bọn họ đều là cấp 19, cao hơn 4 cấp so với Hoàng Dật.

"Hả? Miếu, Miếu Sát!" Đúng lúc này, Băng Lãnh Địch Đại Dao đột nhiên kinh hô một tiếng, phản xạ có điều kiện lui ra phía sau vài bước, vẻ mặt khiếp sợ nhìn chăm chăm Hoàng Dật trên mặt đất, hiển nhiên hắn cũng thu được hệ thống nhắc nhở.

Cùng lúc đó, hai gã đồng đội của hắn Trần Úc Tịch và Cốt Đầu cũng thu được hệ thống nhắc nhở, tất cả đều không hẹn mà cùng quay đầu nhìn về phía Hoàng Dật.

Bọn họ không có nghĩ đến, con mèo gầy yếu này, dĩ nhiên là nhân vật gần đây danh tiếng đang nổi-- Miếu Sát!

Tràng diện an tĩnh lại, ba gã người chơi đều có chút không biết làm sao.

"Đại ca, làm sao bây giờ?" Qua hồi lâu, Băng Lãnh Địch Đại Dao mới không

biết làm sao hỏi thăm, trên tay hắn còn cầm con dao vừa rồi công kích Hoàng Dật, nhưng hiện tại cũng không dám tiến lên, tuy rằng Hoàng Dật hiện tại không có bất luận lực lượng gì, nhưng danh tiếng của hắn lại có thể làm vô số người bị dọa.

Trần Úc Tịch dẫn đầu nhìn chăm chăm Hoàng Dật trên mặt đất, nhú mào, tựa như đang tự hỏi cái gì. Gã là một người vạm vỡ, hai nắm tay mang theo hai bao tay kim loại thật lớn, trên mặt tràn ngập gai đâm, làm cho người ta cực sợ.

Mà người chơi Cốt Đầu kia, người cũng như tên, gầy như xương cốt, hắn tựa hồ là một gã pháp sư, mặc áo bào pháp sư màu đen, cầm trong tay một cây pháp trượng, lúc này con mắt dài nhỏ của hắn đã ở chăm chăm Hoàng Dật, con người hơi chuyển động.

"Bảo vệ hắn đi!" Tự hỏi một hồi, Trần Úc Tịch quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, nói: "Hắn hiện tại không thể động đậy, phỏng chừng là gặp tình huống đặc thù gì, chúng ta ở chỗ này, trước bảo vệ hắn. Chờ hắn khôi phục bình thường, chúng tôi đòi hắn một ít thù lao, nói vậy với thân phận Miếu Sát của hắn, ra tay hắn là sẽ không quá khó coi."

"Không tồi, Miếu Sát giết chết qua quái cấp 250, khẳng định rơi ra thứ tốt, chúng ta ra sức bảo vệ hắn, hắn cho dù tùy tiện lấy ra một chút đồ, cũng đủ chúng ta được lợi rất lâu." Cốt Đầu vẻ mặt chờ mong nói.

"Lỡ như hắn trở mặt không nhận?" Băng Lãnh Địch Đại Dao lo lắng nói.

"Mở ghi hình, mào ngu à! Có video làm chứng cứ, đến lúc đó nếu như hắn trở mặt không nhận, chúng ta đem cái video này đưa lên diễn đàn, loại danh nhân như Miếu Sát bọn họ, bình thường đều rất coi trọng danh tiếng!" Trần Úc Tịch nói xong, mở hệ thống ghi hình, đem tất cả hiện trường thu vào.

Hoàng Dật ngã xuống đất, lẳng lặng nghe bọn họ nói chuyện, xem ra ba người này đều là tham tiền, muốn kiếm chút thù lao và bảo vật, đây là nhân chi thường tình, Hoàng Dật hoàn toàn có thể lý giải. Nhưng hắn vẫn tràn ngập lo

lắng, mèo mẹ và mèo trắng nhỏ nói không chừng lúc nào sẽ tìm đến hắc, chúng nó đều là linh miêu thuần chủng, chỉ cần bị người chơi phát hiện, vậy hậu quả không thể lường được.

Thời gian trôi qua từng giây, thời gian lột xác của Hoàng Dật chỉ còn lại 13 phút cuối cùng.

"Meo meo~" đúng lúc này, một tiếng mèo kêu vang lên trong bóng đêm!

Trong lòng Hoàng Dật trầm xuống, chuyện hắc lo lắng rốt cục xảy ra!

Sau một khắc, hai thân ảnh màu trắng từ trong rừng cây chui ra, thân thiết nhìn Hoàng Dật.

Hai thân ảnh của mèo trắng này, chính là mèo mẹ và mèo trắng nhỏ!

"Linh, linh, linh, linh miêu! Hai, hai, hai!" Lúc này, Băng Lãnh Đích Đại Dao lấp bắp kêu lên.

Trần Úc Tịch và Cốt Đầu hai người cũng choáng váng, bọn họ không ngờ rằng, mình dĩ nhiên gặp linh miêu thuần chủng trong truyền thuyết! Mà còn là hai con!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 26: ThoáNg Hiện Đột KíCh

Sợ run một trận, ánh mắt của ba người nhất thời sáng lên, dường như bên trong nhét đầy kim tệ.

"Nhanh, nhanh, nhanh bắt bọn nó!" Trần Úc Tịch kêu lên, không hề để ý tới Hoàng Dật, ngược lại nhào tới hướng mèo trắng nhỏ.

"Trước đánh chúng nó cho tàn phế! Nếu không chúng nó bỏ chạy!" Cốt Đầu giờ cao pháp trượng, phát ra một tia sáng tím, hung hăng bắn xuyên qua mèo mẹ.

"Meo meo!" Mèo mẹ thân thể nhoáng lên, tránh thoát công kích, sau đó vũng vàng chắn trước mặt của mèo trắng nhỏ. Nó đứng vô cùng kiên định, che khuất ánh trăng, che khuất gió lạnh thấu xương trong rừng rậm, dường như là bức tường kiên cố nhất thế gian này.

"12 phút!" Hoàng Dật dầy vò đếm thời gian, chỉ cần chịu thêm 12 phút, hẳn có thể kết thúc lột xác!

Lúc này, Trần Úc Tịch, Băng Lãnh Đích Đại Dao, Cốt Đầu ba người đã hình thành thế vây kín, đang từng bước thu nhỏ lại vòng vây, đến gần mèo mẹ và mèo trắng nhỏ.

"Vù!" Đúng lúc này, mèo mẹ thân thể chợt lóe, rồi đột nhiên biến mất!

Nó giống như là biến thành một cụm không khí, biến mất rất đột ngột, dường như chưa từng xuất hiện qua!

"Bụp!" Sau một khắc, phần pháp bào dưới chân của Cốt Đầu đột nhiên bị xé nhỏ, vài dòng máu tươi phun ra, trong làn không khí bên cạnh đột ngột xuất hiện

một thân ảnh, chính là mèo mẹ!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bản quan sát kỹ năng 【 thoát hiện đột kích 】 của linh miêu, học được kỹ năng tương ứng, độ thành thạo kỹ năng 0/100, kỹ năng này chỉ có thể sử dụng dưới hình thái linh miêu.

Đúng lúc này, Hoàng Dật thu được một hệ thống nhắc nhở, vừa rồi mèo mẹ dĩ nhiên sử dụng một kỹ năng hoàn toàn mới!

"A! Ghê tởm, con mèo thối chết tiệt này!" Cốt Đầu ngồi xổm thân thể xuống, đau đớn ôm kín vết thương, tay kia chộp tới hướng mèo mẹ.

Nhưng mà, hắn lại không chụp được cái gì, mèo mẹ lần thứ hai biến mất!

Thấy cảnh tượng như vậy, Trần Úc Tịch ba người nhanh chóng ngưng thần đề phòng, lo sợ mèo mẹ làm bị thương.

Tràng diện lâm vào yên tĩnh ngán ngùi, không ai biết mèo mẹ ở nơi nào, đêm tối của rừng cây cho mèo mẹ sự yếm hộ tốt nhất, trong rừng cây phương xa thỉnh thoảng truyền đến một tiếng thú rống, ánh trăng lằng lảnh soi sáng, giống như là một rừng rậm buổi tối tầm thường.

"Keng!" Đúng lúc này, trên vai Băng Lãnh Đích Đại Dao truyền đến một âm thanh va chạm kim thạch! Ngay sau đó, mèo mẹ xuất hiện trong không khí một bên, móng vuốt của nó hung hăng vồ vào lớp áo giáp sắt, nhưng không tạo thành bất kỳ thương tổn gì cho Băng Lãnh Đích Đại Dao.

Thân thể mèo mẹ ngay sau đó bắn ngược một chút, tựa như sẽ rơi xuống, nhưng nó vẫn mạnh mẽ biến mất trong không khí, lại một lần nữa biến mất.

"Cốt Đầu, mày đi bắt con nhỏ trước!" Trần Úc Tịch trầm giọng chỉ huy, con mắt của hắn nhìn quét trái phải, nắm tay lớn siết chặt, tùy thời lưu ý động tĩnh xung quanh, đề phòng mèo mẹ xuất hiện.

"Được!" Cốt Đầu gật đầu, đi qua hướng mèo trắng nhỏ mảnh mai. Thân ảnh

gầy ốm của hắn dưới ánh trăng có vẻ hèn mọn không gì sánh được, bàn tay như xương khô vững vàng cầm lấy pháp trượng, hơi nhấc lên trong không khí, hội tụ một ít nguyên tố ma pháp màu tím, pháp trượng càng ngày càng sáng, đem phiến rừng này chiếu sáng như địa ngục U Minh.

Mèo trắng nhỏ lùi lại phía sau mấy bước, cảnh giác nhìn chăm chăm Cốt Đầu càng ngày càng tới gần, nghe răng trợn mắt phát ra âm thanh cảnh cáo, nhưng âm thanh của nó quá non, từ đầu đến cuối đều phát không ra vẻ uy nghiêm, ngược lại có chút mong manh, làm người thương tiếc.

"Tiểu bảo bối, đừng nóng vội, tao sẽ lập tức bắt mày!" Cốt Đầu cười âm một tiếng, pháp trượng trong tay vung xuống mèo trắng nhỏ, một chùm ánh sáng màu tím nhất thời bắn nhanh ra, cấp tốc cắt không khí, hung hăng bắn trúng mèo trắng nhỏ!

Mèo trắng nhỏ thân thể run lên, cái cổ co xuống, vẫn không nhúc nhích, tựa như bị mê muội, không cách nào nhúc nhích.

Cốt Đầu nắm thời cơ, mạnh mẽ lao tới, một tay đem mèo trắng nhỏ chộp vào trong tay!

Tứ chi của mèo trắng nhỏ vô lực gãy dựa, từ đầu đến cuối đều không thoát khỏi bàn tay của Cốt Đầu.

"Meo meo!" Ngay giây phút ấy, một tiếng mèo kêu cấp thiết vang lên, mèo mẹ nhất thời từ trong không khí hiện ra, một đôi lợi trảo hung hăng chộp vào chỗ cổ tay Cốt Đầu.

Cổ tay của Cốt Đầu lập tức mở ra hai vết thương thật dài, máu tươi bắn ra, Cốt Đầu bị đau, cổ tay buông lỏng, đem mèo trắng nhỏ thả xuống.

"Chết tiệt!" Cốt Đầu mắng to một tiếng, đưa tay chộp tới mèo mẹ.

Mèo mẹ cấp tốc ngậm lấy mèo trắng nhỏ nhảy hai ba cái liền ba lên trên một

thân cây bên cạnh, đem mèo trắng nhỏ đặt ở thân cây cao cao, khiến cho nó không bị thương hại.

"Bọn mày trốn không thoát đâu!" Cốt Đầu dữ tợn quơ pháp trượng, một ít nguyên tố ma pháp màu tím lần thứ hai tụ tập tới pháp trượng, rất nhanh, một quang cầu màu tím phun ra hung hăng bắn về phía thân cây.

Mèo mẹ bất đắc dĩ, đành phải ngậm mèo trắng nhỏ, nhảy tới một thân cây khác.

"Ầm!" Quang cầu đập vào thân cây, nhất thời phát nổ, thân cây trực tiếp bị nổ thành vụn gỗ, vô số lá cây rơi xuống, che đầy ánh trăng.

"Đại đao, mày dùng ánh đao loạn vũ đi!" Lúc này, Trần Úc Tịch nhíu nhíu mày, phân phó Băng Lãnh Địch Đại Đao một tiếng, "Chú ý lưu vật sống, chỉ cần giết chết chúng nó, sẽ không đáng giá."

"Được!" Băng Lãnh Địch Đại Đao gật đầu, lập tức đem đại đao chỉ lên bầu trời đêm, cánh tay ra sức lay động đứng lên, một ít ánh trăng hội tụ tới sóng đao, vệt sáng trắng chạy dài trên thân đao, dường như phủ thêm một tầng thủy ngân. Sau đó hơn mười ánh đao màu trắng nhất thời trút ra, rậm rạp, tất cả đều vỗ về hướng khu vực của mèo mẹ và mèo trắng nhỏ, bao phủ cành cây kia, thanh thế to lớn, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

"Chết tiệt!" Hoàng Dật hận không thể lập tức lột xác hoàn tất, đem ba người này đánh chết. Bọn họ vì bắt mèo mẹ và mèo trắng nhỏ, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, ngay cả ánh đao loạn vũ loại đại chiêu nghề nghiệp này đều dùng đến!

Ánh đao rốt cục tiêu tán, cái cây đó đã gi gọt sạch sẽ, ngay cả lá cây cũng không còn, trên mặt đất phủ kín vụn gỗ và lá cây, mà mèo mẹ và mèo trắng nhỏ lại biến mất không thấy bóng dáng tăm hơi, không biết đi nơi nào.

"Ừm.Hả. Đi đâu?" Cốt Đầu kinh nghi một tiếng, lập tức vọt qua, nhìn xung quanh tìm kiếm.

"Chúng ta phân công nhau đi tìm đi!" Băng Lãnh Địch Đại Dao vô cùng lo lắng, lập tức xoay người đi tìm.

"Gấp cái gì!" Trần Úc Tịch quát một tiếng, ánh mắt chuyển tới Hoàng Dật trên mặt đất, lạnh lùng nói: "Cái này không phải có con tin sao? Hai con mèo kia quan tâm Miếu Sát này như vậy, chúng ta chỉ cần công kích Miếu Sát, thấy hai con mèo kia không ra không được!" Nói xong, Trần Úc Tịch lần thứ hai đi tới bên cạnh Hoàng Dật, nắm tay lớn vung lên.

Hoàng Dật nhìn chăm chăm nắm tay của Trần Úc Tịch, trong lòng kỳ vọng mèo mẹ và mèo trắng nhỏ đã thoát đi, không nên trở lại quản hăn, hăn là người chơi, chết có thể đơn giản sống lại, nhưng NPC như mèo mẹ chết sẽ rất khó sống lại, vô cùng phiền phức.

"Bọn mày chú ý động tĩnh xung quanh, tao muốn ra tay!" Trần Úc Tịch nói xong, vung nắm tay, đập mạnh xuống Hoàng Dật!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 27: Ánh Mắt Cuối Cùng

Nắm tay lớn ấy trong mắt Hoàng Dật càng ngày càng gần, hân khát vọng nắm tay có thể nện lên trên người mình, như vậy hẳn có thể chết đi, khiến cho mèo mẹ và mèo trắng nhỏ hoàn toàn hết hy vọng, không tìm tới cứu hân.

Nhưng khát vọng của hân cuối cùng cũng không thể thực hiện.

Đúng lúc này, thân ảnh của mèo mẹ lần thứ hai thoáng hiện trong không trung, như thiêu thân lao đầu vào lửa đánh về phía nắm tay của Trần Úc Tịch.

Thời gian tựa như dừng lại, nắm tay của Trần Úc Tịch tràn ngập lực lượng bạo tạc, làm cho người ta sợ hãi, nhưng mèo mẹ lại nghĩa vô phản cố lao đến, ánh mắt của nó tràn ngập cấp thiết, tựa hồ sợ tư mình không cản được nắm tay ấy. . .

"Rắc!" Sau một khắc, Hoàng Dật nghe thấy được âm thanh vỡ vụn của xương cốt, mèo mẹ bị nắm tay của Trần Úc Tịch đập trúng, nặng nề ngã sấp xuống bên cạnh của Hoàng Dật, vài miếng thịt nát đập tới trên người của hân, dính trên da lông của hân.

Lúc này, thân thể của mèo mẹ hầu như biến thành một đồng thịt nát, trên người đã không thể phân biệt được máu thịt, không có một chỗ hoàn hảo, không cách nào nhúc nhích, nó chỉ có thể tận lực đem hai mắt chuyển qua hướng Hoàng Dật, trong ánh mắt vẫn là từ ái vô tận, giống như lúc trước khi Hoàng Dật mới sinh ra vậy.

Sau một khắc, nó gian nan vươn đầu lưỡi, muốn liếm Hoàng Dật một cái, nhưng không cách nào vươn đến, chỉ liếm tới ánh trăng băng lãnh.

"Meo meo~" lúc này, một tiếng mèo kêu mang theo vẻ khóc nức nở vang lên, một thân thể nhỏ nhắn xinh xắn từ sau một bụi cỏ vọt ra, chính là mèo trắng nhỏ, lúc này trong mắt của nó càng không ngừng trào ra nước mắt, rơi xuống dọc theo đường đi của nó.

"Ha ha! Quả nhiên đi ra!" Lúc này Trần Úc Tịch cười lớn một tiếng, trong mắt tràn đầy tham lam, lập tức nhào qua mèo trắng nhỏ thân thể to lớn che đầy ánh trắng, vững vàng bao phủ mèo trắng nhỏ.

Mèo mẹ gian nan quay đầu, nhìn mèo trắng nhỏ càng ngày càng gần, muốn tiến lên bảo vệ, chỉ là thân thể của nó đã tan nát, vô luận nỗ lực như thế nào đều không nhúc nhích được.

Trong mắt của mèo mẹ nổi lên một tia lưu luyến, hai giọt nước mắt trong suốt từ khóe mắt rơi xuống, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Thời gian dường như trở nên chậm chạp vô hạn, hai giọt nước mắt của mèo mẹ giống như là hai vì sao, nặng nề rơi trên mặt đất, vung lên bụi bặm, toàn bộ thế giới đều nghiến nát.

Trong không khí tràn ngập một sự đau thương vô hình, tựa như có vật gì gần mất đi.

Sau một khắc, thân thể của mèo mẹ đột nhiên tản ra ánh sáng trắng thánh khiết, biến thành một đoàn năng lượng màu trắng, chậm rãi lên tới không trung, giống như một mặt trời nhỏ, chiếu lên phiến rừng âm đảm này!

Hoàng Dật ngơ ngác nhìn đoàn ánh sáng trắng!

Mèo trắng nhỏ rưng rưng nhìn đoàn ánh sáng trắng!

Trần Úc Tịch ba người kinh ngạc nhìn đoàn ánh sáng trắng!

Trong nháy mắt, thời gian dường như ngừng lại, sau đó, đoàn ánh sáng trắng ấy mạnh mẽ phát nổ!

Giây phút ấy dường như là ban ngày đã tới, toàn bộ rừng rậm đều sáng lên, vô số tia sáng màu trắng phun ra bốn phương tám hướng, làn sóng chấn động quét phủ qua, vô số bùn đất bị kéo lên bầu trời, cành cây xung quanh đều gãy, Trần Úc Tịch ba người trực tiếp bị thổi, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

Cùng lúc đó, bên tai Hoàng Dật vang lên một tiếng hệ thống nhắc nhở:

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn quan sát kỹ năng cuối cùng của linh miêu【 Sinh Mệnh Hiến Tế 】, dùng sinh mệnh phát ra một lần công kích siêu cường, kỹ năng này chỉ có thể sử dụng dưới hình thái linh miêu.

Dùng sinh mệnh để phát một lần công kích!

Hoàng Dật sững sờ nhìn chăm chăm ánh sáng phát phới khắp bầu trời, tia sáng này với ánh trắng đan vào cùng một chỗ, xua tan đêm tối, mang đến ánh sáng cho toàn bộ thế giới, giống như thiên đường thần thánh. Thời gian vui sướng đều đã biến thành quá khứ xa xôi, năm tháng cô độc phủ kín toàn bộ tương lai, chiếu vào tâm lý trống rỗng của hắn.

Thế giới chợt yên tĩnh, tựa như đã không có bất luận sinh cơ gì, tất cả âm thanh đều theo hiến tế của mèo mẹ mà mất đi, chỉ còn lại ánh sáng trắng phát phới khắp bầu trời.

Dần dần, ánh sáng trắng tiêu tán, trong rừng rậm an tĩnh lại, bóng đêm một lần nữa bao phủ mặt đất, giống như là một đêm tối bình thường, cái gì cũng không có phát sinh qua, chỉ có cảnh sắc chung quanh là một đồng hồ ngưng đọng, chứng minh ở đây phát sinh qua một câu chuyện thương tâm.

Lúc này, trong mắt Hoàng Dật hiện ra một tia nghi hoặc, bởi vì cho tới bây giờ, hắn đều không có nghe thấy hệ thống nhắc nhở mèo mẹ tử vong!

Tuy rằng thân ảnh của mèo mẹ đã hoàn toàn biến mất không thấy, nhưng hệ

thống chưa làm ra chứng minh!

Nó có bản lĩnh khác có thể tránh né tử vong hay không?

Trong lúc này có phát sinh biến cố khác hay không?

Nó có phải là còn sống? !

Trong lòng Hoàng Dật đột nhiên hiện lên ra một hy vọng! Chuyện này tựa như không hoàn toàn kết thúc!

Lúc này, mèo trắng nhỏ chậm rãi đi tới bên cạnh Hoàng Dật, thân thể nhỏ nhắn xinh xắn chui vào trong lòng hắn, nước mắt trong mắt trút xuống, nó hiện tại chỉ còn lại Hoàng Dật người anh này, giống như là toàn bộ thế giới của nó, chỉ có thể dựa vào chỗ này.

Đúng lúc này, cách đó không xa cấp tốc truyền đến tiếng bước chân, vô cùng gấp gáp!

Không được một hồi, ba bóng người xuất hiện ở trong tầm mắt, càng ngày càng gần, cũng là Trần Úc Tịch ba người, lúc này trên mặt của bọn họ tràn ngập lo lắng.

Ba người hiển nhiên cũng phát hiện Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ, lo lắng trên mặt nhất thời dập xuống.

Trần Úc Tịch vỗ vỗ ngực, thở phào nhẹ nhõm: "Cũng may, con linh miêu nhỏ vẫn còn, có thể bù đắp tổn thất của chúng ta, chỉ tiếc con lớn, dĩ nhiên đem chúng ta nổ chết! May mà chúng ta có quyền trục phục sinh, nếu không còn phải phục sinh về doanh địa!"

"Đúng vậy!" Trên mặt của Cốt Đầu đầy vẻ đau lòng, đáng tiếc nói: "Con linh miêu lớn đó giá trị bao nhiêu tiền! Lại tự bạo như thế, còn hại chúng ta dùng ba quyền trục phục sinh quý giá, đẳng cấp cũng giảm một cấp, ngay cả trang bị đều tổn hại! Thật sự là ghê tởm! Sớm biết rằng sẽ như vậy, lúc trước nên trực tiếp

giết đi, đem da lột xuống bán đi, cũng có thể giá trị không ít tiền."

Nói xong, ba người đi tới trước người Hoàng Dật, Trần Úc Tịch đưa tay chop tới mèo trắng nhỏ.

Lúc này mèo trắng nhỏ còn chìm đắm trong đau khổ mất mẹ đối với Trần Úc Tịch bắt cũng chưa phát giác ra, trực tiếp bị hất chop vào trong lòng bàn tay.

"Ừm! Linh miêu tới tay, kế tiếp chúng ta đem Miếu Sát giết đi, dù sao đã đắc tội hăn, hy vọng hăn lần này tốt nhất luân hồi đến đại lục khác đi, như vậy thì không có cách nào báo thù chúng. Đợi lát nữa chúng ta đi tìm một cửa hàng trong thành phố lớn, đem con linh miêu nhỏ này bán đi." Trần Úc Tịch nói xong, sờ sờ đầu của mèo trắng nhỏ, vẻ mặt tham lam, sau đó hăn liếc mắt nhìn Hoàng Dật nằm trên mặt đất, giống như là đang nhìn một con chó chết, tay kia xiết chặt nắm tay, trực tiếp đập xuống dưới.

"Meo meo!" Đúng lúc này, mèo trắng nhỏ đột nhiên kêu một tiếng thê lương, quay đầu lưu luyến nhìn Hoàng Dật, ánh mắt ấy giống như mèo mẹ trước đó, tràn ngập không muốn, tràn ngập tình cảm.

Sau đó, mèo trắng nhỏ cả người bắt đầu tản mát ra ánh sáng trắng thánh khiết, dần dần chiếu sáng bầu trời đêm.

Tràng diện quen thuộc cỡ nào! Ánh sáng trắng quen thuộc cỡ nào!

Hoàng Dật và Trần Úc Tịch ba người đều sửng sốt, sau đó đoán được một chuyện sợ hãi không gì sánh được!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 28: Sinh Mệnh Hiến Tế

Mèo trắng nhỏ dĩ nhiên cũng muốn sử dụng 【 Sinh Mệnh Hiến Tế 】!

Nó vì bảo hộ Hoàng Dật, dĩ nhiên giống mèo mẹ trước đó, sử dụng một lần công kích sinh mệnh thảm khốc nhất!

【 Sinh Mệnh Hiến Tế 】 là kỹ năng mà linh miêu không muốn sử dụng nhất, nhưng ngày hôm nay, đã có hai con linh miêu vì Hoàng Dật sử dụng cái kỹ năng này!

Ánh sáng trắng càng ngày càng mãnh liệt, dần dần mà đem ánh trắng che khuất, một cổ bi tráng tràn ngập trong đêm đen!

Là sinh mệnh của ai gần biến mất sao?

Thời gian vui sướng trong khu rừng này, chỉ có thể dừng lại tại tối nay sao?

Những người dùng sinh mệnh bảo hộ, chỉ có thể rời đi sao?

...

"ĐỪNGGGGG!" Đúng lúc này, một tiếng rống rung trời đột nhiên từ trong miệng Hoàng Dật bộc phát ra!

Tiếng rống to giống như là bồ trời gạt đất! Giống như là tiếng sấm đầu tiên trong mùa mưa đã tới của sa mạc! Giống như là tiếng hò hét của ma quỷ ở địa ngục hướng lên thiên đường! Giống như là núi tích súc vô số năm tháng phun trào ra!

Đây là câu tiếng người đầu tiên hân hô lên sau khi sinh ra! Rốt cục không còn là tiếng mèo kêu ốm yếu!

Sóng âm thật lớn từ trong miệng Hoàng Dật phát ra, quét ngang bốn phương tám hướng mang tất cả đi, kinh động khắp rừng rậm, vô số dã thú đều run sợ, ngã xuống đất, dường như ngày diệt vong đã tới!

Trần Úc Tịch ba người đứng mũi chịu sào, trực tiếp bị thổi bay đi!

Ngay sau đó, Hoàng Dật nằm trên mặt đất đột nhiên bay tới, như thiểm điện bắt được mèo trắng nhỏ, ánh sáng trắng càng ngày càng sáng trên người mèo trắng nhỏ bị đè ép xuống, khôi phục diện mạo lúc đầu.

Quá trình lột xác của Hoàng Dật rốt cục kết thúc!

Giờ phút này, thú vương hàng lâm!

Toàn bộ rừng rậm tựa như đều thấp đi một tấc, phủ phục dưới chân hân!

Mèo trắng nhỏ sững sờ nhìn chăm chăm Hoàng Dật, tựa như không rõ ràng vì sao sẽ biến thành như vậy, mà người anh quen thuộc trong mắt nó cũng hoàn toàn biến thành một dáng dấp khác!

Hoàng Dật bây giờ đã không phải hình dạng của linh miêu, bộ lông trắng đen của hân đã trở nên lóng lánh ánh kim, giống như một cây kim đâm, uy vũ bất phàm, đôi mắt mơ hồ để lộ ra hồng quang thị huyết, làm cho người ta cực sợ. Khóe miệng mọc ra hai răng nanh lớn, dưới ánh trắng, dường như là hai con dao sắc bén. Thân thể của hân lớn hơn vài phần, uy vũ hùng tráng, dưới bộ lông vàng, đường cong cơ thể rõ ràng, tràn ngập cảm giác lực lượng. Mà tứ chi của hân càng đặc biệt, trên móng vuốt sắc bén dĩ nhiên toát ra hỏa diễm màu đỏ, giống như là thần thú đạp hỏa từ thiên giới phủ xuống!

Đây là thú vương! Hoàng giả hiệu lệnh vạn thú, đế vương thống lĩnh rừng rậm!

"Từ giờ trở đi, không ai có thể thương tổn em!" Hoàng Dật vươn móng vuốt sờ sờ mèo trắng nhỏ trong lòng, ôn nhu nói.

"Oa ~ meo meo~" Mèo trắng nhỏ nhắm hai mắt lại, thân thể nhỏ nhắn xinh xắn chăm chú dựa sát vào lòng Hoàng Dật, móng vuốt nhỏ chăm chú ôm lấy hân, oa oa khóc lớn, tất cả ủy khuất đều trút ra vào giờ phút này.

Hỏa diễm trên trảo của Hoàng Dật mềm nhẹ xoè ra, bao lấy mèo trắng nhỏ, dường như là một tầng phòng ngự kiên cố nhất, bảo hộ nó, sưởi ấm nó.

"Mẹ kiếp! Cái này, cái này là thứ gì vậy? !" Đúng lúc này, Trần Úc Tịch ba người lần thứ hai trở về, nhưng sau khi bọn họ thấy dáng dấp của Hoàng Dật, tất cả đều dừng chân lạ, trong mắt tràn đầy kinh ngạc.

Hoàng Dật chậm rãi quay đầu, nhìn về phía bọn họ!

Giây phút ấy, thân thể Trần Úc Tịch ba người run lên, cặp mắt hồng quang của Hoàng Dật, giống như là ma quỷ bò lên từ dưới Cửu U, vừng vàng bao phủ bọn họ. Bọn họ có một loại cảm giác, bắt đầu từ giờ phút này, bọn họ đã bị tập trung, vô luận chạy trốn tới đâu, cho dù là rời khỏi Thế Giới Thứ Hai trở về trong hiện thực, sẽ bị ánh mắt này đuổi theo, vĩnh viễn không chấm dứt!

"Đêm nay, tao muốn đem bọn mày giết luân hồi mới thôi!" Âm thanh của Hoàng Dật mang theo một cơn phẫn nộ cực lực áp chế, vang lên trong rừng rậm ban đêm!

Sau đó, hân đem mèo trắng nhỏ cõng trên lưng, mở tứ chi, vọt qua hương Trần Úc Tịch ba người, mang theo khí thế Thái sơn áp định.

Trần Úc Tịch ba người đột nhiên sợ hãi lên, trong mắt tất cả đều là thân ảnh càng ngày càng gần của Hoàng Dật, giống như là một ác mộng chân thực, khắc thật sâu vào trong đầu của bọn họ, dù thế nào cũng không thể xóa.

"Sợ, sợ cái gì, đánh!" Trần Úc Tịch phản ứng nhanh nhất, lập tức rống lớn

một tiếng, nhưng âm thanh run rẩy vẫn đã bán đứng nội tâm sợ hãi của hắn.

Ba người một lần nữa từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra vũ khí dự trữ, đánh giết qua hướng Hoàng Dật!

Chân sau cường tráng của Hoàng Dật đạp mạnh, nhảy lên không trung, phủ lên ba người Trần Úc Tịch.

Kình khí cường đại dẫn tới không khí bốn phía cấp tốc lưu động, hình thành một trận gió xoáy, ánh lửa trên tứ chi cháy mạnh nhanh chóng thiêu đốt, làm cho không khí xung quanh trở nên nóng rực.

Đây là trạng thái cường đại nhất của Hoàng Dật sau khi đi tới Thế Giới Thứ Hai!

Hiện tại là hoàn cảnh có lợi nhất với hắn, hắn ở trong rừng rậm được tăng 20% tất cả thuộc tính, hơn nữa trạng thái đêm tối còn có thể tăng thêm 10%!

Mặt khác, hắn cống hiến 1 điểm vinh dự quốc gia, Trần Úc Tịch ba người chủ động công kích hắn, làm cho thuộc tính của hắn lần thứ hai gia tăng 5%, Trần Úc Tịch ba người lại giảm xuống 5%!

Nghề nghiệp hi hữu phán quan của hắn còn có một kỹ năng bị động[không cho xâm phạm], gặp công kích ác ý của người khác, kẻ địch giảm 5% thuộc tính!

Hiện tại thuộc tính của Hoàng Dật tăng cường rất nhiều, mà thuộc tính của ba người Trần Úc Tịch lại suy yếu rất nhiều, hơn nữa trạng bị của bọn họ đều đã hư hao, không cách nào phát huy tác dụng!

Tuy rằng Hoàng Dật cũng không có trạng bị, đẳng cấp cũng thấp hơn 3 cấp so với ba người Trần Úc Tịch, nhưng phương diện thuộc tính, cũng đã vượt xa bọn họ!

Thấy Hoàng Dật hùng hổ lao đến đây, Trần Úc Tịch ba người nhanh chóng

tản ra. Cốt Đầu vùng pháp trượng, phát ra một hỏa cầu thuật, lúc này đã không có thời gian ngâm xướng chú ngữ, không cách nào thả ra kỹ năng lớn, chỉ có thể dùng loại pháp thuật này quấy rầy Hoàng Dật một phen.

Chỉ tiếc vũ khí dự trữ của hắn thật sự quá kém, hỏa cầu vùng ra lung lay sắp đổ, cũng không có lực công kích gì. Hoàng Dật vỗ chân trước, trực tiếp đem hỏa cầu dập tắt, sau đó địa nhào tới trước người Cốt Đầu, móng vuốt phủ hỏa diễm trực tiếp chụp về phía đầu của hắn.

Cốt Đầu trong mắt tràn đầy kinh sợ, hắn là một pháp sư, thân thể gầy yếu, thân thủ chậm chạp, căn bản tránh không thoát một trào tràn ngập lửa giận của Hoàng Dật, bị mãnh mẽ chụp đầu.

Sau đó, móng vuốt của Hoàng Dật kéo mạnh một cái về phía trước, đầu của Cốt Đầu giống như là cây cải củ, trực tiếp bị rút ra!

Máu tươi trên cổ của Cốt Đầu nhất thời phun ra, bắn lên trên cao, nhuộm đỏ đêm tối này!

Hoàng Dật cầm theo đầu của Cốt Đầu, quay đầu nhìn về phía Trần Úc Tịch và Băng Lãnh Địch Đại Dao!

Lúc này mặt của bọn họ đã không có chút máu, kinh sợ nhìn cái đầu lâu trong tay của Hoàng Dật, cả người lạnh run.

Hình ảnh trước mắt bọn họ quá máu tanh! Quá hung tàn!

Hoàng Dật giống như một ác ma, dùng một chiêu nhổ đầu của Cốt Đầu, thậm chí còn xách trên tay, giống như món đồ chơi!

Cốt Đầu hoàn toàn không có một chút sức phản kháng!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 29: Vinh Viễn Không Có Bình Yên

Lúc này, Hoàng Dật siết móng vuốt, nhất thời đem đầu của Cốt Đầu bóp vỡ, óc màu trắng phụt ra, văng khắp bầu trời, có một chút văng tới trên mặt của Trần Úc Tịch hai người, làm khuôn mặt kinh sợ của bọn họ trở nên nổi bật đặc biệt chói mắt. Huynh đệ một phút trước còn cùng nhau chiến đấu với bọn họ, lúc này lại dính vào trên mặt bọn họ, dính rất nhày.

"Miếu, Miếu Sát, mày không nên quá phận! Bọn tao không có mày người, bọn tao chỉ là giết một con mèo mà thôi!" Trần Úc Tịch nuốt yết hầu, kinh khủng nói.

"Thế nhưng cái này so với giết tao còn nghiêm trọng hơn!" Thân thể Hoàng Dật nhảy lên, nhào tới trước mặt Băng Lãnh Địch Đại Dao, vươn móng vuốt hung hăng vỗ, trong ánh mắt kinh hoàng của đối phương, trực tiếp chém đầu hắn ta như chém dưa hấu.

Một hôn hợp màu trắng pha với màu đỏ của máu và óc văng ra, phun lên trên mặt của Trần Úc Tịch một bên, trộn lẫn với “thứ” trước đó của Cốt Đầu, chảy xuống từng giọt từng giọt.

Trần Úc Tịch thấy mình hắn phải chết không thể nghi ngờ, không khỏi tức giận mắng lên như một thằng điên: "Miếu Sát, mày, mày nhớ kỹ cho lão tử! Mày giết anh em của tao, tao sẽ không bỏ qua cho mày! Xung quanh đây có một doanh địa chủng tộc của bọn tao, chờ tao kêu mấy chục anh em đồng tộc đến đây, mày nhất định phải chết, chết chắc rồi! ! Chết. . ."

Đúng lúc này, Hoàng Dật trực tiếp dùng móng vuốt vỗ nát đầu của hắn, mạnh mẽ chặt đứt lời nói của hắn.

Trước sau chưa được một phút đồng hồ, ba hung thủ sát hại mèo mẹ, liền bị tiêu diệt như vậy.

Tràng diện hoàn toàn an tĩnh lại, một trận gió đêm nhẹ nhàng thổi qua, đem mùi máu tanh ở đây thổi đi, nhưng không làm tiêu tan sự bi thương trong không khí.

"Meo ~ " lúc này, mèo trắng nhỏ trên lưng lại khóc lên, nước mắt thương tâm rơi lên bờ vai to lớn của Hoàng Dật.

Hoàng Dật đem nó ôm về trước ngực, chăm chú ôm nó, dùng cằm ôn nhu vỗ về nó, cứ lẳng lặng như vậy, không nói lời nào. Ánh trăng lẳng lặng soi sáng, buổi tối này, chỉ còn lại tiếng tim đập của hai cô nhi.

"Em gái, em đừng khóc, chúng ta đi tìm mẹ." Lúc này, Hoàng Dật sờ sờ đầu của mèo trắng nhỏ, ôn nhu an ủi nói. Hắn không nghe thấy hệ thống nhắc nhở mèo mẹ tử vong, trong lòng luôn có một chút hoài nghi, trừ phi có thể nhìn thấy thi thể của mèo mẹ mới có thể hết hy vọng.

Hoàng Dật mang theo mèo trắng nhỏ tìm kiếm bốn phía, cây cối xung quanh đều bị phá hủy trong hiến tế của mèo mẹ, phạm vi nhìn trống trải, căn bản không giấu được vật gì, Hoàng Dật cẩn thận tìm kiếm.

Rất nhanh, Hoàng Dật đã lục xong khu vực này, nhưng hắn cũng không có phát hiện bất luận vết tích gì của mèo mẹ!

Lẽ nào mèo mẹ thật sự đã chết? Ngay cả một khúc xương một cọng lông đều không còn? Trong lòng Hoàng Dật trầm trọng trầm nghĩ.

Đúng lúc này, bầu trời đầy ánh sáng ngọc đột nhiên tối sầm lại!

Ngay sau đó, trong bầu trời đêm nhất thời dần hiện ra vài vòng sóng gợn thật lớn!

Vài vòng sóng gợn này đồ sộ không gì sánh được, khuếch tán khắp bầu trời, che đầy trăng sao, đem phiến rừng này hoàn toàn bao phủ trong bóng tối!

Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ cả kinh, không biết xảy ra biến cố gì, Hoàng Dật đem mèo trắng nhỏ ôm vào trong ngực, ngẩng đầu đề phòng nhìn chăm chăm bầu trời đêm.

Dần dần, sóng gợn trong trời đêm càng ngày càng đậm, dường như là mây đen phủ xuống, càng không ngừng cuộn cuộn chuyển động, hình thành một dòng suối chảy thật lớn! Tràn diện đó gây sợ hãi đến cực điểm, giống như là một đại dương mênh mông, úp ngược trong bầu trời đêm, trút xuống áp lực vô tận, dường như muốn phá hủy thế giới này.

Sau một khắc, lỗ đen trong dòng suối, đột nhiên vươn ra một cái đầu khổng lồ!

Đây là một cái đầu thú quái dị không gì sánh được, sừng cao chót vót, mang một vương miện ngân hà trên đỉnh đầu, trên vương miện có khảm một vì sao lóe sáng, bộ lông nó lưu động tinh quang, giống một ngôi sao băng xẹt qua!

Cái đầu này tràn ngập một loại mùi vị tuyên cổ thời không, một loại khí chất vũ trụ hồng hoang, bao quát chúng sinh, tựa như đã vượt qua phạm trù của sinh vật, có mùi vị của thần, ngay cả cự long trong truyền thuyết cũng không bằng một phần vạn của nó!

Nếu như nói Hoàng Dật là vạn thú chi vương, vậy cái đầu này cũng là vạn thú chi thần, chênh lệch không cách nào tính toán.

Nó bao quát thế giới này, nhìn trái phải một chút, đôi mắt như hai vì sao bắn phá qua lại, tìm kiếm cái gì đó.

Nhìn dáng dấp này, nó tựa như nghe được tiếng hô hoán gì trong thiên giới, do đó xé rách hư không, vươn đầu, đến thế giới này nhìn xung quanh.

Bỗng nhiên, cái đầu khổng lồ này nhìn thấy Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ, ánh mắt nhất thời sửng sốt!

Nó dĩ nhiên giống như một nhân loại bình thường, phát ra ánh mắt sững sốt!

Sau đó ánh mắt của nó ngưng lại, hiện lên một tia từ ái, toàn bộ bầu trời đêm đều dường như sáng ngời, tuôn ra ấm áp vô tận.

Ngay sau đó, trong mắt của nó bắn ra một đạo quang mang màu đỏ, vượt qua khoảng cách giữa những vì sao và trời đất, rơi xuống phiến rừng rậm này, chiếu vào trước người của Hoàng Dật, phóng ra bóng nhỏ của cái đầu.

"Hài tử của ta!" Sau một khắc, bóng của cái đầu này mở miệng.

Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ nhất thời cả kinh, không thể tưởng tượng nhìn chăm chăm cái đầu thú đó!

"Người là. . . Mẹ?" Hoàng Dật không xác định hỏi thăm.

"Không." Cái đầu từ ái nhìn Hoàng Dật, "Ta là cha của con."

"Cái gì?" Hoàng Dật nhất thời sững sốt, bọn họ từ khi sinh ra đã không nghĩ tới mình có cha! Hiện tại đột nhiên nghe được tin tức này, nhất thời có chút không rõ.

"Lẽ nào con không nghĩ tới, chỉ là một con linh miêu bình thường, sao có thể sinh được vạn thú chi vương?" Thần thú ôn hòa nói, trong giọng nói vẫn là từ ái vô tận.

Hoàng Dật buồn cười, hẳn trước đó quả thật không nghĩ qua vấn đề này, còn tưởng rằng là hệ thống đặt ra mèo mẹ đem hắc sinh ra, không ngờ rằng phía sau việc hắc sinh ra, dĩ nhiên thật sự có một câu chuyện.

"Con là thú vương, em gái của con là thú linh, huyết thống của các con đều là cao nhất, cũng chỉ có thần thú như ta, mới có thể gieo rắc ra huyết thống ưu tú như vậy!" Cái đầu kia từ ái nhìn Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ trong lòng của hắn, lúc này mèo trắng nhỏ cũng mở to mắt ra, hiếu kỳ nhìn chăm chăm cái đầu này.

"Vậy mẹ của tôi đâu? Mẹ đã chết sao?" Hoàng Dật nhanh chóng hỏi, một lòng lo lắng lên.

"Ừa, đã chết." Thần thú gật đầu, ánh mắt ôn hòa như cũ, nhưng ở chỗ sâu trong ánh mắt này lại cất dấu một tia trêu cợt, có chút già mà không nghiêm.

Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ sắc mặt ngẩn ra, dường như thế giới sụp đổ!

"Vậy ông vì sao không đến sớm một chút? Với năng lực của ông, hoàn toàn có thể nổ nát thế giới này! Muốn cứu mẹ cũng dư dả!" Hoàng Dật thống khổ mà hỏi.

Thần thú giả ra hình dạng lực bất tòng tâm, tiếc nuối nói: "Không, ta không cách nào ra tay tại thế giới này, bởi vì cái này là quy tắc của thế giới! Lực lượng của thần không cách nào can thiệp thế giới này, đừng nói là ta, cho dù là Thời Gian Chi Thần, Không Gian Chi Thần, Tử Thần, Sinh Mệnh Chi Thần những đại nhân vật này, đều không thể vượt qua cái quy tắc này."

"Ô ~ oa ~" Lúc này, nước mắt thật vất vả mới ngừng được của mèo trắng nhỏ lại chạy ra, hai mắt đầm lệ lưng tròn, oa oa khóc lớn.

"Ai da! Bảo bối ngoan, đừng khóc!" Con thần thú nghe mèo trắng nhỏ oa oa khóc lớn, sắc mặt nhất thời thay đổi, ngay cả ánh mắt đều hòa tan, nhanh chóng dỗ dành: "Được rồi được rồi, không đùa các con nữa, mẹ của các con tuy rằng đã chết, nhưng thần là một loại tồn tại vượt ra khỏi sinh tử của thế gian mà!" Nói xong, quay đầu nhìn bốn phía một chút, ôn nhu triệu hoán: "Trở về đi! Tiểu Bạch!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 30: Niết Pháp Lôi Mộ

Lời nói vừa dứt, trong hư không bốn phía đột nhiên hiện ra một tia sáng trắng, loại tia sáng này giống với tia sáng hiển tế của mèo mẹ như đúc!

Ngay sau đó những tia sáng này từ bốn phương tám hướng hội tụ mà đến, cuối cùng ngưng tụ, hình thành một con mèo màu trắng, linh động đến cực điểm, cũng chính là mèo mẹ!

Mèo mẹ mở hai mắt, quay đầu nhìn thế giới này một chút, rất nhanh liền nhìn thấy thần thú, ánh mắt nhất thời lạnh lẽo.

Thần thú trên mặt một trận xấu hổ, quay đầu qua một bên, tựa như có chút sợ.

Sau đó, mèo mẹ lại nhìn thấy Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ, trong mắt nhất thời toát ra tình mẹ nồng đậm của, lập tức từ trong hư không nhảy xuống, nhào tới bên cạnh Hoàng Dật, vươn móng vuốt chăm chú ôm hân, vươn đầu lưỡi thân mật liếm bọn họ.

Lúc này, mèo trắng nhỏ khóc càng ủy khuất hơn, nó chăm chú ôm mèo mẹ, chết không buông ra, sợ mẹ lần thứ hai rời đi, mèo mẹ nhẹ nhàng liếm đầu nó, ôn nhu an ủi.

Người một nhà đoàn tụ như thế, bầu không khí ấm áp đem mùi máu tanh xung quanh tẩy sạch không còn thấy đâu, buổi tối này bỗng nhiên trở nên tốt đẹp lên.

"Ông đường đường là thần thú, vì sao lại sản sinh tình cảm với mẹ tôi chỉ là một linh miêu bình thường?" Đúng lúc này, Hoàng Dật không giải thích được

hỏi thăm.

"Ai nói nàng ta là linh miêu bình thường?" Thần thú hỏi ngược lại một tiếng.

"Ừm?" Hoàng Dật không khỏi quay đầu nhìn mèo mẹ một chút, thế nhưng vô luận hắt nhìn thế nào, đều nhìn không ra mèo mẹ có chỗ gì đặc biệt, tựa như cũng là một con linh miêu bình thường.

"Nếu như là linh miêu bình thường, sao có thể sinh ra thú vương con?" Thần thú nói xong, quay đầu nhìn mèo mẹ, nói: "Mẹ của các con đến từ thần giới, ánh mắt nàng ta không tồi, coi trọng thần thú anh tuấn bất phàm ta đây. . ." Thần thú chậm rãi mà nói, đang chuẩn bị thao thao bất tuyệt, mèo mẹ lại đột nhiên quay đầu trừng mắt liếc một cái.

Thần sắc của thần thú nhất thời co rút lại, ngượng ngùng nói: "Khụ khụ! Năm đó, ta theo đuổi mẹ của các con, sau đó chúng ta yêu nhau, nhưng thiên luật quy định chư thần không thể có tình cảm, sự kết hợp của chúng ta đã xúc phạm nghiêm trọng đến thiên luật. Hơn nữa ta đến từ Ma giới, mà mẹ của các con lại đến từ Thần giới, chúng ta phá hủy cấm kỵ của Ma giới và Thần giới, cuối cùng bị chư thần quần ma truy sát. Vì bình an sinh hai con, mẹ của các con không thể làm gì khác hơn là phủ xuống thế giới nhân gian này, hóa thành một con linh miêu bình thường, đem các con sinh ra. Thế nhưng quy tắc của thế giới này vô cùng nghiêm khắc, mẹ của các con sau khi hóa thành linh miêu, thần lực của nàng ta đã biến mất, thậm chí ngay cả ký ức của thần giới cũng không tồn tại, cho nên thoát nhìn hoàn toàn là một con linh miêu bình thường. Bất quá nàng hiện tại phục sinh, đã khôi phục ký ức của thần giới, các con không cần lo lắng."

Hoàng Dật nghe được có chút xót lòng, không ngờ rằng mèo mẹ vì sinh hắt, chịu khổ sở lớn như vậy, từ thần giới bị truy sát đến thế giới nhân gian!

"Bất quá, nỗ lực của chúng ta hoàn toàn đáng giá, các con là hy vọng của chúng ta. Các con đã không thuộc về dòng dõi đơn thuần của Ma giới hoặc là Thần giới, các con là một loại huyết thống hoàn toàn mới, trong vũ trụ mệnh

mông còn chưa có tiền lệ như vậy, dùng ngôn ngữ của thiên giới mà nói, các con cũng là Niết Pháp Lôì Mỗ (Nephalem - cuối truyện sẽ có giới thiệu rõ ràng về phần này), ý tứ là dòng dõi của thần và ma, đây là cấm kỵ của chư thần và quần ma. Bởi vì thiên giới truyền lưu một truyền thuyết cổ xưa, khi Niết Pháp Lôì Mỗ hoàn toàn trưởng thành, bản thân sẽ có lực lượng vượt qua thần và ma, chư thần quần ma vì phòng ngừa xuất hiện loại nguy cơ này, chỉ có thể liên thủ truy sát chúng ta. Bất quá hai con cũng không hoàn toàn như nhau, con kế thừa huyết thống của ta nhiều hơn một ít, nghiêng về hướng thiên phú ám hắc của Ma giới, chủ giết chóc. Mà huyết thống của em gái con thì thiên về thiên phú quang minh từ Thần giới của mẹ con, chủ nhân ái."

"Niết Pháp Lôì Mỗ. . ." Hoàng Dật cẩn thận suy nghĩ, cảm thụ thú vương chi khu của mình một chút, lại không thể cảm thụ được huyết thống thần ma thần kỳ, không khỏi nói: "Vì sao con không cảm thụ được lực lượng của thần ma?"

"Bởi vì huyết thống thần ma của các con hiện tại đều ẩn dấu, vẫn chưa thức tỉnh." Thần thú nói xong, quay đầu nhìn mảnh đất này một chút, tiếp tục nói: "Khối đại lục này tuy rằng nhỏ yếu không chịu nổi, nhưng bản thân nó có lực lượng để cho các con thức tỉnh. Tại phương bắc có một hồ nước, bên trong cất dấu một tia khí tức thần thánh thuần khiết, có thể kích hoạt huyết thống thần ma của em gái con, khiến cho nó thức tỉnh. Mà ở giữa khối đại lục này, có một vực sâu u ám, bên trong có một tia khí tức ám hắc thuần khiết, có thể cho con thức tỉnh. Các con chỉ cần thức tỉnh, sẽ trở thành Niết Pháp Lôì Mỗ chân chính! Bất quá vực sâu u ám kia rất nguy hiểm, con sợ rằng phải có đủ thực lực mới có thể đi, mà hồ nước thần thánh kia thật ra không có gì uy hiếp, em gái của con có thể đi vào trong đó sớm hơn để tìm kiếm khí tức thần thánh đó."

Hoàng Dật vững vàng đem hai địa phương này ghi nhớ, sau này là chỗ mà hắc và mèo trắng nhỏ chắc chắn phải đi.

Thần thú nhìn mèo mẹ một chút, lại nhìn Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ một chút, hiền lành nói: "Được rồi, mẹ của các con chịu không ít khổ, kế tiếp phải lập tức trở lại thiên giới tu dưỡng, phải cùng các con xa nhau một thời gian.

Ngày sau khi các con phong thần, là có thể đến thiên giới tìm chúng ta, ta tin tưởng, người một nhà chúng ta luôn luôn có ngày gặp lại."

Mèo mẹ không muốn liếm liếm Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ, từ ái nhìn bọn họ, sau đó nhảy tới bên cạnh thần thú. Thần thú lập tức mang theo nó phóng lên cao, trong nháy mắt biến mất khỏi thế giới này, dị tượng suốt chảy trong tinh không cũng cấp tốc biến mất, khôi phục trắng sáng.

Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ ngưỡng vọng nhìn ánh sáng ngọc của trời sao, thân thể của bọn họ nhỏ bé không gì sánh được, dưới bầu trời hình thành hai vật nho nhỏ, nhưng ánh mắt của bọn họ, lại tựa như vượt qua khoảng cách, đi tới thiên đường xa xôi, đi theo cha mẹ.

Có vài người nhất định gặp nhau, dù cho một người tại thiên đường, một người tại địa ngục.

"Em gái, sau này mẹ mất, em đi theo anh!" Hoàng Dật sờ sờ đầu của mèo trắng nhỏ, ôn nhu nói.

"Meo meo~" Mèo trắng nhỏ gật đầu, vô cùng thân thiết cọ cằm của Hoàng Dật, móng vuốt trắng nõn chăm chú cầm lấy hăn, hai mắt to còn lưu lại nước mắt trước đó, thoát nhìn sáng trong suốt, khả ái không gì sánh được.

"Bất quá trước đó, chúng ta phải đem mấy người xấu kia giết tới luân hồi mới thôi." Hoàng Dật chậm rãi nói, con mắt nhìn hướng rừng cây phía trước một chút.

Rất nhanh, trong rừng cây phía trước truyền đến tiếng bước chân rậm rạp, mơ hồ mang theo một ít tiếng người.

"Mau nhìn! Cũng là con mèo trắng nhỏ đó!" Đúng lúc này, phía trước đột nhiên truyền đến một âm thanh tràn ngập tức giận, sau đó một đám người chạy ra khỏi rừng cây, nhìn phương hướng của Hoàng Dật.

Đoàn này người ước chừng có năm sáu mươi người, dẫn đầu là ba người Trần Úc Tịch, hăn oán độc nhìn chăm chăm Hoàng Dật, quay lại đám người phía sau kích động nói: " Con yêu thú phía trước chính là Miếu Sát, mọi người thấy con mèo trắng nhỏ trong lòng của hăn không, vốn là chúng tôi trước bắt được, không ngờ rằng Miếu Sát không để ý đạo nghĩa, giết người cướp của. Loại bại hoại này không có gì đáng tôn kính, cho dù cống hiến nhiều điểm vinh dự quốc gia, cũng không xứng làm anh hùng dân tộc, tất cả mọi người là đồng tộc đồng bào, chúng ta đều là chủng tộc bán thú nhân, đều là huynh đệ! Có nghĩa khí thì theo tôi đi tới giết chết hăn, chờ chúng ta bắt được con mèo trắng nhỏ bán đi, mọi người đều phát tài lớn!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 31: Nói Xấu

Trần Úc Tịch ác nhân trước cáo trạng, vừa mở miệng liền đem Hoàng Dật nói xấu thành một bại hoại giết người cướp của, thoáng cái chiếm điểm cao đạo đức.

"Tất cả mọi người là Bán Thú Nhân tộc (tộc Orc), máu mủ tình thâm, chúng ta nên hỗ trợ lẫn nhau, vừa rồi Miếu Sát đánh lén anh em của chúng ta, đoạt đi linh miêu của chúng ta, đây là kẻ địch của mọi người. Hiện tại hãn chỉ một người, mọi người cũng không cần nói nhân nghĩa đạo đức cái gì, trực tiếp cùng lên đi! Cho dù hãn là Miếu Sát thì làm sao, lẽ nào có thể đồng thời đối phó nhiều người chúng ta như vậy?" Cốt Đầu cũng châm ngòi thổi gió.

"Dục gia chi tội, hà hoạn vô từ!" (muốn vu oan giá họa, thì nói gì mà chẳng được) Hoàng Dật lười nói nhảm với bọn họ, loại tràng diện này hãn ở trong thế giới hiện thực cũng thấy nhiều rồi. Đoàn người này đều là ba Trần Úc Tịch người kéo tới, bản thân cũng đã bị bọn họ thu mua, vô luận hãn biện giải như thế nào đều không tác dụng, bọn họ vẫn là sẽ ra tay, hiện tại bọn họ nói lời nói này, chỉ bất quá là nói một ít tràng diện mà thôi.

Sau một khắc, Hoàng Dật nhảy lên cao, nhào tới trước người của Cốt Đầu, trực tiếp vỗ một vuốt.

Cốt Đầu vốn đang muốn nhiều lời vài câu, kích động bầu không khí một chút, không ngờ rằng Hoàng Dật dĩ nhiên nhào tới đánh người, đã vậy tốc độ thú vương của hãn lại rất nhanh, thoáng cái đã gần người, còn chưa kịp phản ứng đã bị vỗ trúng đầu.

"A!" Sau một khắc, Cốt Đầu phát ra một tiếng hét thảm, lực đánh vào thật lớn làm hãn bay ra, ngọn lửa trên móng vuốt của Hoàng Dật như u nhọt kèm theo,

bén lửa lên pháp bào của hãn.

Cốt Đầu nặng nề ngã xuống đất, phun ra một ngụm máu, sau đó kinh hãi lăn tới lăn lui trên mặt đất, muốn dập tắt lửa trên pháp bào, nhưng ngọn lửa này dường như là bất diệt, vô luận hãn dập như thế nào đều không tắt, khiến cho hãn liên tục chịu đựng thương tổn.

Hoàng Dật lần này cũng không trực tiếp vỗ chết hãn, trước đó là bởi vì trang bị của ba người bọn họ toàn bộ tổn hại, không có bất luận tác dụng gì, cho nên mới sẽ bị một chiêu chết ngay. Nhưng bọn họ sau khi phục sinh trở lại doanh địa, cũng đã sửa chữa xong trang bị mới tới, thuộc tính của trang bị tăng lên lại, mà so ra, Hoàng Dật vẫn không có bất luận trang bị gì, uy hiếp của một trảo này giảm đi rất nhiều, không thể trực tiếp giết chết hãn ta.

"Vù!" Đúng lúc này, Hoàng Dật nhạy cảm cảm giác được sau tai có một tiếng xé gió truyền đến, nếu như hãn muốn cố ý truy kích Cốt Đầu, vậy chắc chắn sẽ bị công kích phía sau đánh trúng.

Hoàng Dật trải qua hình thái tiến hóa của linh miêu, thân thể đã trở nên linh hoạt không gì sánh được, cả người nghiêng qua hãn một bên, một ánh đao lóe sáng lên! Nhìn lại, vừa lúc nhìn thấy Băng Lãnh Địch Đại Dao, một kích vừa rồi chính là hãn ta đánh tới.

Thân thể Hoàng Dật nhảy lên, tốc độ như thiểm điện, nhào tới trước người Trần Úc Tịch, mạnh mẽ vỗ hãn một bạt tai.

Trần Úc Tịch bay ngược ra ngoài, hai cái răng rơi xuống, sau đó ngã trên mặt đất, kéo ra một vết thật dài.

Từ đánh bay Cốt Đầu, đến tát bay Trần Úc Tịch, động tác của Hoàng Dật nhanh như thiểm điện, hầu như là tất cả mọi người còn chưa có phản ứng, cũng đã bị công kích.

Sau đó Hoàng Dật lại nhảy ra xa xa, tiếp tục đứng song song với đoàn người,

ánh mắt bình tĩnh, giống như chưa hề động qua.

Trần Úc Tịch từ trên mặt đất đứng lên, nổi giận bùng bùng hướng đám người phía sau hét lớn: "Thằng Miếu Sát này rất quá đáng, trước mặt của nhiều Bán Thú Nhân chúng ta như vậy đều dám động thủ, mọi người nhanh giết!"

Trần Úc Tịch còn chưa dứt lời, Hoàng Dật lại có hành động, nhanh chóng bay tới trước người của hắn, móng vuốt đầy lửa cháy mạnh hung hăng vỗ về phía đầu của hắn!

Hành động của Hoàng Dật quả thật không hề theo quy luật, tùy thời đều có thể khởi xướng công kích, làm cho người ta khó lòng phòng bị.

"Thiết quyền phòng ngự!" Lúc này, Trần Úc Tịch có chuẩn bị, lập tức sử dụng một kỹ năng phòng ngự, đem hai tay che ở trước người, chặn công kích của Hoàng Dật, nhưng lực đánh vào vẫn làm hắn lui lại mấy bước.

Có chút dây dưa này, Cốt Đầu và Băng Lãnh Địch Đại Dao cấp tốc điều chỉnh tốt tư thái chiến đấu!

Mà Bán Thú Nhân còn lại lúc đầu cũng bị ba người Trần Úc Tịch thu mua, vô luận Hoàng Dật nói cái gì bọn họ cũng sẽ ra tay, trước đó bọn họ muốn tìm cơ động thủ, nhưng hiện tại chiến đấu đều trực tiếp khai hỏa, đơn giản xé rách da mặt, cầm lấy vũ khí bắt đầu công kích.

Các pháp sư đem pháp trượng hướng về không trung, bắt đầu ngâm xướng chú ngữ ma pháp!

Các chiến sĩ cầm vũ khí xông đến hướng Hoàng Dật!

Các cung thủ đem tên đặt lên dây cung!

...

Hiện tại, Hoàng Dật phải đối mặt với công kích đồng thời của hơn mười

người, lại phải bảo vệ mèo trắng trong lòng nhỏ, tựa như sẽ rơi vào bị động.

Nhưng hắn cũng không hiểu chiến, toàn lực chạy, hai ba cái đã cấp tốc chạy vào trong rừng cây rậm rạp cách đó không xa, ẩn dấu trong bụi cỏ, thoáng cái mất đi tung tích.

"Mọi người đuổi theo! Phân công bao vây !" Trần Úc Tịch chỉ huy mọi người bắt đầu truy kích theo hướng Hoàng Dật.

Hoàng Dật mang theo mèo trắng nhỏ, chạy ào trong rừng cây, sau đó bò lên trên một gốc cây đại thụ, ngửa mặt lên trời huýt sáo dài một tiếng: "Dã tính hô hoán!"

Nhất thời, tiếng thú rống quét ngang bốn phương tám hướng, âm thanh cực kỳ cổ xưa, tựa như đang tiến hành kêu gọi trong lịch sử thời không, triệu hồi những anh linh đã tử vong trong dòng lịch sử mệnh mông này trở về!

Ngay sau đó, trong bầu trời nhất thời hiện ra vài vòng sóng gợn, sau đó trong hư không xuất hiện hai sinh vật quái dị!

Một con là chó săn cả người đầy ánh lửa xanh lá, ánh mắt uy nghiêm, khoe miệng không ngừng chảy ra dòng lửa đang cháy, từng giọt lửa xanh lá như nham thạch nóng chảy rơi trên mặt đất, phát ra âm thanh cháy “Xèo xèo”.

Một con khác là chim ưng, cả người nó trong suốt, hiệu quả ẩn thân vô cùng tốt, lông chim trên cánh dường như là do một đồng dao gom lại mà thành, dưới ánh trắng phản xạ ra quang mang lợi hại, lúc ẩn lúc hiện trong không khí, làm cho người ta khó lòng phòng bị!

Cái này chính là kỹ năng chủng tộc đầu tiên của Hoàng Dật【dã tính hô hoán】, có thể triệu hồi ra một con chó săn và một con chim ưng trợ giúp chiến đấu. Chỉ số thông minh của chúng nó rất thấp, cần chủ nhân phát lệnh mới có thể công kích, nếu như ý thức chiến đấu của chủ nhân không tốt, vậy hai sinh vật triệu hoán này hoàn toàn sẽ làm chủ nhân phân tâm, không chỉ không có trợ

giúp, ngược lại còn có thể cản trở.

Hoàng Dật lập tức phát lệnh, chỉ huy chim ưng bay đi phía trước, điều tra phạm vi nhìn.

Chim ưng cấp tốc bay đi phía trước, cả người nó trong suốt, lại giấu trong cành cây giữa rậm rạp, thị lực của thợ săn cho dù tốt cũng rất khó phát hiện nó.

Rất nhanh, trong mắt của chim ưng xuất hiện thân ảnh của đoàn người Trần Úc Tịch, bọn họ nghe đã tính hô hoán của Hoàng Dật, cấp tốc vọt đến hướng hần. Lúc này, thương thế của Trần Úc Tịch và Cốt Đầu dưới sự trị liệu của mục sư đã khôi phục, bọn họ nhiều người, có nghề nghiệp phụ trợ trị liệu, trừ phi có thể tốc chiến tốc thắng, nếu không bọn họ dù có bị thương nặng cũng sẽ được chữa khỏe rất nhanh.

Hoàng Dật căn cứ phạm vi nhìn của chim ưng, dập tắt ánh lửa màu đỏ trên móng vuốt và ánh lửa màu xanh trên người chó săn, lén lút chạy động, vòng tới một thân cây sau đoàn người, ẩn dấu thân mình.

Nguồn : Truyen.org

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 32: Nhất Tâm Tứ Dụng

"Hả? Người đâu?" Trần Úc Tịch mang theo một đám người chạy tới khu vực trước đó Hoàng Dật ẩn dấu, nhưng không có nhìn thấy thân ảnh của hắn.

Trần Úc Tịch trầm ngâm một hồi, cao giọng nói: "Phía trước không xa cũng là một khe núi rộng, hẳn khẳng định không cách nào đi qua, chỉ có thể trốn xung quanh. Mọi người chia ba người một tổ, phân công nhau đi tìm, có tình huống thì lớn tiếng cầu viện. Mọi người không phải sợ bị đánh lén, vừa rồi tất cả mọi người thấy được, Miếu Sát hai lần ra tay cũng không có giết chết tôi, hẳn không lợi hại như trong tưởng tượng."

Ngay sau đó, đoàn người chia làm một tổ ba người, Trần Úc Tịch thì cùng Băng Lãnh Địch Đại Dao, Cốt Đầu hai người thành một tổ, tìm kiếm bốn phía, đoàn người phân nhau càng ngày càng tán.

Bọn họ không biết chính là, ngay trên đỉnh đầu của bọn họ, trong không khí nhìn như bình tĩnh, đang cất dấu một con chim ưng, bao quát bọn họ.

Ánh trăng sáng tỏ xuyên qua khe hở cành cây, chiếu lên bóng người lay động trong rừng cây rậm rạp. Đoàn người giẫm đạp lá khô cẩn thận tìm kiếm, thỉnh thoảng có một vài con chim bị kinh hãi, âm thanh vỗ cánh đủ làm cho bọn họ hoảng hốt một phen.

"Rắc~" Trần Úc Tịch ba người giẫm gãy một cành cây khô, lục soát tới một bụi cỏ rậm rạp phía sau, bọn họ đã rời đi những tổ khác rất xa.

"Vù!" Đúng lúc này, sau một gốc cây đại thụ bên cạnh bỗng vọt tới một bóng người, nhanh như thiểm điện, ánh lửa bốc lên, thoáng cái đụng vào trên người

Cốt Đầu, hung hăng đánh hắt bay ra ngoài.

Người đến chính là Hoàng Dật, hắt căn cứ phạm vi nhìn của chim ưng, đặc biệt lên tới bên cạnh của ba người Trần Úc Tịch, thành công đánh lén bọn họ.

Bất quá ba người sớm có phòng bị, tuy rằng bị đánh lén, nhưng rất nhanh đã phát động phản kích.

"Miếu Sát ở chỗ này!" Trần Úc Tịch hét lớn một tiếng, phát tín hiệu với các tổ xa xa, sau đó quyền phải chọt lóe ánh đỏ, như một viên đạn pháo đập về phía Hoàng Dật, tốc độ cực nhanh, vang ra tiếng xé gió cực lớn!

Hoàng Dật nghiêng người, tránh thoát một quyền này, nhưng lúc này Băng Lãnh Địch Đại Dao lại ở sau lưng vung đao chém đến đây!

Hoàng Dật mặc kệ một đao này, tựa như không cảm thấy được, điều này làm cho khoe miệng của Băng Lãnh Địch Đại Dao lộ ra một nụ cười kích động!

Mắt thấy một đao này sẽ chém trúng, nhưng vào lúc này, phía sau Băng Lãnh Địch Đại Dao đột nhiên phát ra ánh sáng xanh lá, một con chó săn cả người đầy lửa màu xanh lá hung hăng cắn trúng chân của hắn, trong nháy mắt nhiễu loạn thể tiến công của hắn.

Cái này chính là chó săn mai phục đã lâu, lúc này, ngọn lửa màu xanh lá trên người nó vốn dĩ tắt lần thứ hai bốc cháy lên, nhanh chóng thiêu đốt Băng Lãnh Địch Đại Dao, khiến cho hắn kéo dài thương tổn bị đốt cháy, giá trị sinh mệnh liên tục giảm xuống.

Lúc này Cốt Đầu cũng một lần nữa đứng lên, ổn định thân hình, hắn thừa dịp Hoàng Dật bị cuốn lấy, lập tức giơ pháp trượng lên, bắt đầu ngâm xướng chú ngữ của pháp thuật uy lực lớn.

Hoàng Dật lúc này tiếp tục dây dưa với Trần Úc Tịch, tựa như không cảm thấy Cốt Đầu ngâm xướng.

Cốt Đầu thấy thế, không khỏi lộ ra nụ cười kinh hỉ, ngay cả giọng điệu ngâm xướng đều có chút bất ổn.

Theo thời gian ngâm xướng của Cốt Đầu càng dài, ánh sáng từ pháp trượng trong tay hắn cũng càng ngày càng thịnh, một pháp thuật uy lực lớn dần dần thành hình!

Mà Hoàng Dật vẫn tiếp tục triển đấu với Trần Úc Tịch, tuy rằng chiếm thượng phong, nhưng nhất thời đã không cách nào bứt ra đến công kích Cốt Đầu!

Mà con chó săn kia cũng đánh đến khó phân thắng bại với Băng Lãnh Địch Đại Dao, cũng không cách nào bứt ra!

Rốt cục, Cốt Đầu ngâm xướng tới âm tiết cuối cùng, quang mang trên pháp trượng đã sáng tới cực điểm, tản ra uy lực khiến kẻ khác khiếp sợ!

Mà phương xa cũng xuất hiện bóng dáng của một đám người đang chạy đến, tất cả mọi người đều nhanh chóng đến đây! Hoàng Dật tựa như hắn phải chết không thể nghi ngờ!

"Vù!" Ngay trong nháy mắt lúc Cốt Đầu vừa vịn muốn phun ra một âm tiết cuối cùng, trong không khí đột nhiên hiện lên một tia sáng, sau đó cổ tay của Cốt Đầu bắn ra một dòng máu tươi, pháp thuật uy lực lớn gần như sẽ phát ra, mãnh mẽ bị cắt đứt!

Cốt Đầu khuôn mặt cả kinh, không thể tưởng tượng nhìn chăm chăm cổ tay của mình, hắn lúc này mới phát hiện, trước người dĩ nhiên có một sinh vật giống chim trong suốt, nếu như không phải bởi vì nó dính vào một ít máu tươi, không cách nào trở nên hoàn toàn trong suốt, Cốt Đầu căn bản là không nhìn thấy con chim này.

Cái này chính là sinh vật triệu hoán thứ hai của Hoàng Dật-- chim ưng, đặc điểm lớn nhất của nó cũng là tốc độ cực nhanh, tính bí mật cực cao, áp dụng điều

tra phạm vi nhìn, truy tung kẻ địch, lực công kích của nó tuy rằng rất yếu, nhưng dùng để cắt đứt việc thực hiện phép thuật của Cốt Đầu cũng đủ rồi.

Vừa rồi Hoàng Dật không phải không có nghe thấy tiếng ngâm xướng của Cốt Đầu, vừa vặn ngược lại, hẳn từ lúc Cốt Đầu ngâm xướng âm tiết đầu tiên cũng đã chú ý tới. Chỉ bất quá hẳn đã làm ra chuẩn bị từ lâu, đem chim ưng dừng ở bên cạnh Cốt Đầu đợi lệnh, lúc Cốt Đầu ngâm xướng không thể phát động công kích, Hoàng Dật cũng mừng vì giảm đi áp lực cho mình, khi hẳn ngâm xướng đến âm tiết cuối cùng thì, Hoàng Dật mới điều khiển chim ưng công kích, đem thi pháp của Cốt Đầu thành công cắt đứt!

Lúc này Hoàng Dật, nhất tâm tứ dụng, ngoại trừ chiến đấu với Trần Úc Tịch, còn phân tâm lưu ý tình huống của Băng Lãnh Đích Đại Dao và Cốt Đầu, cũng không chế chó săn và chim ưng tác chiến với bọn họ, cuối cùng còn phải bảo vệ mèo trắng nhỏ trên lưng.

Nhưng nhất tâm tứ dụng này lại không hề loạn, điều khiển khoảng cách mỗi lần di chuyển của chó săn và chim ưng, tư thế, góc độ cùng các chi tiết đều tinh diệu tới cực điểm, đạt được chiến quả huy hoàng!

"A!" Đúng lúc này, Băng Lãnh Đích Đại Dao phát ra một tiếng hét thảm, hẳn lần thứ hai bị chó săn cắn một cái, ngọn lửa màu xanh lần thứ hai bao phủ hẳn!

Hẳn cùng với chó săn triển đấu hồi lâu, vẫn đều bị đốt, giá trị sinh mệnh đã không còn bao nhiêu!

Hoàng Dật nắm cơ hội, thân thể lộn ngược ra sau, vũng vàng đáp tới trước người Băng Lãnh Đích Đại Dao, móng vuốt mạnh mẽ vỗ trúng đầu của hẳn, ngọn lửa màu đỏ cũng bắt theo, kết hợp cùng ngọn lửa màu xanh của chó săn.

Giây phút ấy, Băng Lãnh Đích Đại Dao với tốc độ mắt thường có thể thấy được biến thành một đồng tro bụi, trực tiếp tử vong, chỉ còn lại một mũ giáp lưu trong tro tàn.

Đó là trang bị của Băng Lãnh Địch Đại Dao rút ra!

Trong Thế Giới Thứ Hai sau khi tử vong, sẽ ngẫu nhiên rút ra một trang bị trên người, trước đó Trần Úc Tịch ba người lúc đầu cũng đã chết một lần, nhưng lúc đó bởi vì trang bị của bọn họ đã hỏng, cho nên không cách nào rơi ra.

Móng vuốt của Hoàng Dật vồ xuống, lập tức đem mũ giáp nhặt lên, ngay cả thuộc tính đều không nhìn, trực tiếp lựa chọn mang vào! Nhất thời, mũ giáp căn cứ theo hình thể của Hoàng Dật tự động biến đổi hình dạng, phủ trên đầu của hắn, đem đầu của hắn che chắn hoàn toàn.

Đây là trang bị đầu tiên sau khi hắn đi vào Thế Giới Thứ Hai! Thực lực nhất thời tăng lên một đoạn!

"Đại Dao!" Trần Úc Tịch hét lên một tiếng, hai mắt như nứt ra, ánh trắng bạc chiếu vào người hắn, chiếu ra một cái bóng trên mặt đất.

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới tử vong sẽ nhiều lần xuất hiện trên người của mình như thế, ba người bọn họ thực lực cũng không tồi, cùng nhau thăng cấp, cùng nhau mạo hiểm, gặp phải nguy hiểm cũng luôn có thể bình yên hóa giải, nhưng hắn không ngờ rằng buổi tối này, bọn họ lại liên tiếp tử vong mất cấp! Cấp bậc trước đó nỗ lực để luyện đang nhanh chóng rời xa bọn họ!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 33: Giết Người Lấy Trang Bị

"Mẹ nó! Đây là mày bức tao!" Trần Úc Tịch tức giận trừng mắt với Hoàng Dật, hai tay đánh vào bộ ngực vài, sau đó thân thể hẫng bỗng nhiên trở nên đỏ bừng, trên người thấm thấu ra một làn khói đỏ, nhanh chóng tràn ngập ra, bao trùm toàn bộ chiến trường. Trần Úc Tịch đứng ở trong làn khói đỏ, mông lung huyền ảo, như ẩn như hiện, giống một pho tượng chiến thần, con mắt đỏ ke của hắn nhìn chăm chăm Hoàng Dật, quơ song quyền vọt đến!

Mặt đất run lên, run theo mỗi bước chạy của Trần Úc Tịch, Hoàng Dật ở trong làn khói, thân hình nhất thời bị ảnh hưởng cực lớn, làn khói đỏ giống như nước ấy bao phủ hắn, hành động của hắn như ở trong nước, cực kỳ chậm chạp, mà thuộc tính của hắn cũng giảm xuống 10%!

Hoàng Dật đoán rằng cái này rất có khả năng là đại chiêu nghề nghiệp của Trần Úc Tịch!

Trần Úc Tịch bọn họ loại nghề nghiệp bình thường, mỗi 15 cấp có thể học được một đại chiêu, ví dụ như Ánh Dao Loạn Vũ trước đó Băng Lãnh Địch Đại Dao dùng qua, kỹ năng uy lực lớn mà Cốt Đầu ngâm xương thời gian dài còn chưa kịp thả ra, đều thuộc về đại chiêu nghề nghiệp. Bất quá, đại chiêu nghề nghiệp uy lực tuy mạnh, lại cần thời gian hồi phục cực kỳ dài, nhanh thì một ngày, lâu thì mười ngày, không thể sử dụng nhiều lần, lúc này Trần Úc Tịch cũng là bị buộc nóng nảy mới sử dụng đại chiêu nghề nghiệp của hắn!

Lúc này, thân ảnh của tiểu đội còn lại càng ngày càng gần, rất nhanh sẽ chạy tới cứu viện!

"Biến thân linh miêu!" Hoàng Dật cấp tốc làm ra phán đoán, hắn hiện tại là

thú vương thân, tuy rằng cường đại, nhưng tính linh hoạt không bằng linh miêu, đặc điểm lớn nhất của linh miêu cũng là linh hoạt, vừa lúc thích hợp loại tròng diện hiện tại này.

Nhất thời, thân thể hùng vĩ của Hoàng Dật lập tức thu nhỏ lại, biến trở về dáng dấp linh miêu trước đó, sau đó hẩn ngậm mèo trắng nhỏ, cấp tốc chạy tới một gốc cây đại thụ bên cạnh.

Sau khi biến thành linh miêu, tốc độ của Hoàng Dật gia tăng rất nhiều, khói đỏ bốn phía tuy rằng vẫn đang gây trở ngại hành động của hẩn, nhưng cũng đã không còn rõ ràng. Hoàng Dật rất nhanh đem Trần Úc Tịch bỏ lại phía sau, chạy tới một gốc cây đại thụ, chỉ trong chớp mắt đã leo lên cao.

"A!" Trần Úc Tịch giống như phát điên vọt tới chỗ dưới tàng cây nơi Hoàng Dật trốn, đôi nắm tay hung hăng nện vào thân cây, cây đại thụ nhất thời run động kịch liệt, vô số lá cây rơi xuống.

Hoàng Dật không chút hoang mang, điều khiển chó săn dưới đất vọt tới hướng Cốt Đầu.

Lúc này, Cốt Đầu đang dây dưa với chim ưng, thân thể của chim ưng là trong suốt, chỉ có một cái bóng loáng thoáng, trong đêm tối rất khó thấy rõ, công kích của Cốt Đầu từ đầu đến cuối đều không trúng được chim ưng. Mà Cốt Đầu mỗi lần ngâm xương chú ngữ muốn thả ra kỹ năng, chim ưng sẽ đúng lúc cắt đứt hẩn, Cốt Đầu có một thân pháp lực, lại không chỗ sử dụng ra!

Rất nhanh, chó săn cũng gia nhập chiến đoàn, Cốt Đầu nhất thời luống cuống tay chân, càng không ngừng lui về phía sau, chỉ có tránh né mà không có cơ hội đánh trả!

"Răng rắc!" Lúc này, Trần Úc Tịch rốt cục đem cây đại thụ đánh ngã, hẩn ngãng đầu lên, làm ra tư thái công kích, chuẩn bị công kích Hoàng Dật sau khi rơi xuống đất.

Nhưng Hoàng Dật lại ngậm mèo trắng nhỏ trực tiếp nhảy tới một cây đại thụ khác, bình tĩnh quan sát Trần Úc Tịch trên mặt đất, không liều mạng với hắn.

"A! Đại ca nhanh tới cứu em! Em sắp chết!" Đúng lúc này, Cốt Đầu xa xa phát ra một tiếng hét thảm, hắn đã sắp tử vong dưới sự vây công của chim ưng và chó săn.

Trần Úc Tịch lập tức quay đầu, nhìn qua Cốt Đầu, khói đỏ bốn phía mờ ảo, không thấy rõ hình bóng của Cốt Đầu, chỉ có thể mơ hồ thấy được ngọn lửa màu xanh trên người chó săn, trong làn khói như một ngọn đèn dầu, tản ra ánh sáng xanh nhu hòa, nhảy trên nhảy dưới, nương theo đó là tiếng kêu cuống quýt của Cốt Đầu.

"A!" Trần Úc Tịch nhìn Cốt Đầu một chút, lại nhìn Hoàng Dật trên cây một chút, không cam lòng phát ra tiếng gầm giận dữ, sau đó cắn răng, vọt qua chỗ Cốt Đầu!

Trần Úc Tịch vọt tới bên cạnh Cốt Đầu, thân thể to lớn vững vàng bảo vệ đàn em, hắn là nghề nghiệp cận chiến, đối mặt chó săn và chim ưng cũng không yếu kém giống như Cốt Đầu, rất nhanh liền ngăn chặn được công kích của chúng nó.

"Được rồi, mày an toàn rồi, nhanh đi công kích Miếu Sát trên cây đi! Giữ chân hắn một chút, đợi lát nữa mọi người sẽ chạy tới!" Trần Úc Tịch cũng không quay đầu lại phân phó Cốt Đầu một tiếng.

Cốt Đầu thở dốc liên tục, quơ pháp trượng một chút, đang muốn hành động. Đột nhiên, không khí bên cạnh hắn hiện lên một vòng sóng gợn, ngay sau đó một con linh miêu đột nhiên lao ra, hai móng giao nhau, trong mắt hắn hiện lên một tia lưu quang hoa lệ cuối cùng, nổi bật trong trời đêm của ánh trăng, chọt thủng hai mắt. của hắn

Sau đó, Cốt Đầu hai mắt tối sầm, ngã xuống mặt đất, tuôn ra một dây chuyền!

Con linh miêu này chính là Hoàng Dật! Vừa rồi hắn sử dụng 【thoáng hiện đột kích】, tiếp cận Cốt Đầu, sau đó trực tiếp giết chết đối phương! Hoàng Dật chop lấy sợi dây chuyền do Cốt Đầu rơi ra, nhanh chóng mang vào, thực lực lần thứ hai tăng lên!

Sau đó hắn nhảy vào giữa làn khói đỏ, rất nhanh liền biến mất không thấy, dường như chưa bao giờ xuất hiện.

"Cốt Đầu, sao mày còn chưa đi!" Lúc này, Trần Úc Tịch phát hiện phía sau vẫn không có động tĩnh, không khỏi quay đầu lại nhìn một chút.

Nhất thời, hắn nhìn thấy cái xác của Cốt Đầu, sững sờ tại chỗ.

Mà cái sừng sốt này, vừa lúc khiến cho chó săn bắt được cơ hội, hung hăng cắn một cái trên người hắn, ngọn lửa màu xanh lập tức tràn tới!

Trần Úc Tịch hồi phục tinh thần, trong đầu lập tức đoán được Hoàng Dật, nhất thời lên cơn tức, giận dữ hét: "Miếu Sát, thằng chó chết này, tao với mày không chết không thôi!"

Tiếng rống giận dữ của hắn mang theo lửa giận hỗn loạn vô tận, quét ngang rừng rậm, vài con chim nhỏ nhất thời cả kinh, đập cánh bay về phương xa.

Nhóm người còn lại đang chạy đến, nghe được tiếng rống giận, cũng đều hoảng lên, bước chân nhanh hơn vài phần! Bọn họ cách xui xẻo của hỗn loạn vô tận đã vô cùng tiếp cận, qua vài giây là có thể chạy tới!

Cũng tại lúc này, làn khói đỏ xung quanh đột nhiên tán đi, thân thể đỏ máu của Trần Úc Tịch biến trở về nguyên dạng, đại chiêu nghề nghiệp của hắn rốt cục kết thúc!

Giây phút ấy, lửa giận của Trần Úc Tịch đột nhiên tắt đi mà bắt đầu có một tia sợ hãi, làn khói đỏ tiêu tán làm hắn bỗng nhiên cảm thấy đã không có cảm giác an toàn. Băng Lãnh Địch Đại Dao và Cốt Đầu hai người đều đã chết, hắn cô

độc một người đứng ở chỗ này, trước mắt lại nhìn không thấy thân ảnh của Hoàng Dật, không biết lúc nào sẽ xuất hiện công kích hấn.

Bất quá nhìn thấy giúp đỡ sắp đến, hấn lại an tâm xuống, chỉ cần đợi vài giây, mọi người có thể chạy đến!

Đúng lúc này, trên một thân cây trước người của Trần Úc Tịch, đột nhiên xuất hiện thân ảnh của Hoàng Dật, hấn lúc này một lần nữa biến trở về hình thái thú vương, từ trên cành cây cao nhảy xuống, dường như điều hâu chụp mồi đánh về phía Trần Úc Tịch.

Thân thể to lớn của Hoàng Dật che đầy ánh trăng trên bầu trời, ngọn lửa trên thảo của hấn toả ra đem không khí thiêu đốt đến mờ hồ không rõ, nhiệt khí với sát khí trộn lẫn với nhau, bao phủ mặt đất, trong hai mắt đầy sợ hãi của Trần Úc Tịch có vẻ càng ngày càng sáng.

Trần Úc Tịch thần sắc hoảng hốt, muốn chạy trốn, nhưng chó săn một bên lại gắt gao cắn chặt hấn, chim ưng cũng một mực ở bên cạnh quấy rầy, hấn chạy cũng không thể chạy, cuối cùng bị Hoàng Dật hung hăng vỗ trúng!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 34: Truy Sát

Hoàng Dật dưới hình thái thú vương có lực lượng lớn vô cùng, tấn công từ trên cao xuống rất có uy thế bổ trời xẻ đất, Trần Úc Tịch hoàn toàn không có khả năng phòng ngực, trực tiếp bị lực đánh vào vỡ bay đi, đụng vào một thân cây mới dừng lại, há mồm phun ra một ngụm máu lớn.

Trần Úc Tịch cuống quýt muốn đứng lên, nhưng Hoàng Dật thoáng cái vọt tới bên cạnh hắn, xuất ra một trảo dấm nát mặt của hắn, ngọn lửa màu đỏ trên móng vuốt nhất thời lan tràn tới trên người hắn ta, bắt đầu đốt cháy khuôn mặt của hắn, ánh lửa bắn ra bụp bụp, giống như đang nướng thịt quay. Chó săn và chim ưng cũng chạy đến đây, cấp tốc công kích Trần Úc Tịch đang hấp hối.

Trần Úc Tịch muốn hô lên tiếng, nhưng bị giẫm ở miệng, chỉ có thể phát ra âm thanh "Ô ô". Hắn ngẩng đầu nhìn Hoàng Dật, trong đôi mắt là ảnh ngược cao lớn của một người, hắn có một loại cảm giác, cái này sẽ trở thành bóng ma của cả đời hắn! Vĩnh viễn cũng không quên được!

Hoàng Dật giẫm lên mặt của Trần Úc Tịch, bao quát hắn, điềm nhiên nói: "Tao nói rồi, bọn mày sẽ vĩnh viễn không có ngày bình yên, vĩnh viễn!"

Dứt lời, Hoàng Dật mở ra Thời Gian Chi Nhãn, một cước giẫm nát đầu của Trần Úc Tịch.

Sau một khắc, Hoàng Dật từ Thời Gian Chi Nhãn nhìn thấy tương lai của Trần Úc Tịch, hệ thống cũng không có phán định hắn luân hồi, mà là tiến vào trong không gian tử vong, hắn có thể phục sinh tại điểm phục sinh, mà điểm phục sinh gần nơi này nhất là ở hướng tây nam, một nơi tên là Phong Lâm trại.

Hoàng Dật quay đầu nhìn hướng tây nam một chút, đập vào mắt là rừng cây thâm thẳm, biến mất trong bóng đêm. Nhưng con mắt đỏ rực của hắn như xuyên thấu không gian vô tận, xuyên qua bóng đêm, xuyên qua từng gốc cây đại thụ, xuyên qua một mảnh phiến lá cây, nhìn thấy cái trại nhỏ kia, nhìn thấy điểm phục sinh kia.

Trần Úc Tịch ba người tuy rằng đã chết, nhưng Hoàng Dật không dự định buông tha bọn họ, hắn muốn đi điểm phục sinh! Giết bọn họ luân hồi mới thôi!

Ba người này thiếu chút nữa hại chết mèo mẹ, may mà thân phận của mèo mẹ không tầm thường, nếu như nó chỉ là một con linh miêu bình thường mà nói, hiện tại cũng đã bị ba người Trần Úc Tịch hoàn toàn giết chết! Loại thù hận này cho dù giết mười lần hai mươi lần cũng không thể hóa giải, chỉ có dùng luân hồi nghiêm khắc nhất mới nghiêm phạt bọn họ!

"Vù!" Đúng lúc này, vài mũi tên bay nhanh tới! Đám đồng bào Bán Thú Nhân của Trần Úc Tịch rất cục tới!

Hoàng Dật cũng không dự định triển đấu với đàn Bán Thú Nhân này, nhanh chóng nhặt lên đôi bao tay của Trần Úc Tịch rơi ra, nhảy lên đại thụ rậm rạp, sau đó di chuyển giữa các cành cây lớn, chỉ chốc lát đã không còn hình bóng.

Ở trong rừng rậm, hắn là thú vương tới vô ảnh đi vô tung, không ai có thể ngăn cản hắn.

Thân thể của Hoàng Dật mang theo ánh lửa màu đỏ, dường như là một hỏa tiễn, kéo dài trong rừng, thỉnh thoảng lộ ra một cái bóng cũng chợt lóe rồi mất, thoáng cái nhìn không thấy đâu, nhanh chóng chạy tới Phong Lâm trại.

Mà lúc này, Hoàng Dật cũng rất cục rảnh rồi kiểm tra trang bị do ba người Trần Úc Tịch rơi ra.

Băng Lãnh Địch Đại Dao rơi ra mũ giáp là một trang bị trắng, ngoại trừ giá trị phòng ngự vật lý cơ bản, còn cộng thêm 30 điểm lực lượng, vừa lúc cùng

thuộc tính chủ của Hoàng Dật. Dây chuyền của Cốt Đầu rơi ra cũng trang bị trắng, ngoại trừ phòng ngự ma pháp cơ bản, cũng cộng thêm 15 điểm trí lực, đối với Hoàng Dật hầu như không có tác dụng gì.

Trong Thế Giới Thứ Hai, trang bị tổng cộng có 8 cấp bậc, từ thấp đến cao lần lượt là trắng, xanh lá, xanh dương, tím, cam, truyền kỳ, sử thi, thần khí. Bên trong truyền kỳ, sử thi, thần khí đều là độc nhất vô nhị, thuộc tính tăng thêm cực cao, cho dù là chỉ có một cái, cũng có thể khiến cho thực lực tăng lên một mảng lớn. Hiện nay trang bị cao cấp nhất người chơi thu được trong Thế Giới Thứ Hai là trang bị cam, tạm thời còn chưa có người thu được trang bị truyền kỳ, về phần sử thi và thần khí, vậy càng là hư vô mờ mịt.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn về phía đôi bao tay Trần Úc Tịch rơi ra, đây chính là cái quan trọng nhất trong tất cả trang bị rơi ra, cũng là trang bị Hoàng Dật coi trọng nhất. Đối với hãn hiện tại mà nói, bao tay có thể nói vũ khí thích hợp nhất, tuy rằng vũ khí chủ yếu trong nghề nghiệp của hãn là rìu, đao, trọng binh, trường binh, chùy các loại binh khí bạo lực, nhưng hãn hiện tại là hình thái thú vương, còn chưa tiến hóa trưởng thành, hiển nhiên là không dùng được loại binh khí trọng hình, cũng chỉ có bao tay loại vũ khí này mới thích hợp hãn hiện tại, chỉ là không có tăng thêm mà thôi.

[bạo viêm quyền bộ](trang bị xanh lá, vũ khí - bao tay)

Lực công kích gần người: 120-140

Lực lượng +52

Nhanh nhẹn +20

Độ bền: 168/180

Đẳng cấp yêu cầu: 15

Trang bị đánh giá: 72

Vật phẩm giải thích: Bao tay công kích gần người thông thường.

Đôi bao tay này cũng không tệ lắm, là trang bị xanh lá, kèm theo hai thuộc tính, hơn nữa bên trong còn có một cái là lực lượng, cái này chính là thuộc tính chủ của Hoàng Dật!

Hoàng Dật lập tức lựa chọn mang vào, đôi bao tay nhất thời biến ảo hình thái, tự động phủ lên hai chân trước của hắn, mỗi một đốt ngón tay đều hiện ra một dây gai đậm, dưới ánh trăng lờ lờ chiếu sáng, tràn ngập sát khí!

Hoàng Dật nhìn thuộc tính một chút, khi hắn không có mặc trang bị, lực công kích là 420, nhưng sau khi mang vào ba món trang bị này, lực công kích của hắn lập tức tăng lên tới 770-790, hầu như tăng gấp đôi! Thực lực tăng lên vô cùng rõ ràng, nếu như lúc này lần thứ hai chiến đấu với ba người Trần Úc Tịch, vậy sẽ chẳng khác gì bổ dưa hấu.

Hoàng Dật lòng tin tràn đầy, tốc độ không khỏi nhanh hơn vài phần, cấp thiết muốn vọt tới Phong Lâm trại hành hạ ba người Trần Úc Tịch đến chết, tiếp tục cướp trang bị của bọn họ. Hắn trước đó luyện cấp trong rừng rậm đều là giết dã thú, mà dã thú chỉ rơi tài liệu, không rơi trang bị, muốn nhanh chóng tập hợp đủ một bộ trang bị, phương pháp nhanh nhất cũng là nhiều lần đánh chết mấy người Trần Úc Tịch, làm trang bị của bọn họ rơi ra.

Hai mắt của Hoàng Dật nhạy cảm nhìn chăm chăm phương hướng của Phong Lâm trại, toát ra vô tận sát ý, giống như là một thợ săn đang truy đuổi con mồi, trèo non lội suối, thiên lý truy tung, không thể ngăn trở!

Vượt qua một dòng suối nhỏ, bay qua một ngọn núi, vượt qua một thác nước, Hoàng Dật rốt cục đi tới đỉnh một ngọn núi, ánh mắt nhìn xuống xa xa.

Trong rừng cây phía dưới đỉnh núi, có một hàng rào chắn ngang, lúc này đêm khuya yên tĩnh, ngọn đèn rất ít, mọi người đều đã đi vào giấc ngủ, dưới bóng đêm có vẻ yên lành không gì sánh được.

"Em gái, em trái trốn ở hốc cây này một chút, không nên đi ra, không nên phát ra âm thanh, anh báo thù cho mẹ xong sẽ trở lại tìm em." Hoàng Dật tìm một hốc cây đại thụ, đem mèo trắng nhỏ thả vào, căn dặn một tiếng, hẳn muốn đi Phong Lâm trại giết người, chỗ đó là doanh địa, tụ tập rất nhiều người, rất có khả năng gặp nguy hiểm, mèo trắng nhỏ là linh miêu thuần chủng, rất dễ trở thành mục tiêu của mọi người.

Mèo trắng nhỏ không biết nghe hiểu hay không, nhưng hiển nhiên có chút không tình nguyện, móng vuốt chăm chú ôm Hoàng Dật, con mắt ngập nước nhìn hẳn, không muốn xa nhau.

Nhìn đôi mắt nhỏ của nó, trong lòng Hoàng Dật mềm nhũn, dỗ dành: "Ngoan! Ba người xấu kia tội ác tày trời, không giết đến luân hồi không đủ để bù đắp sai lầm của bọn họ, chờ giết xong bọn họ, chúng ta liền lập tức rời khỏi đây, đi hồ nước thần thánh, thức tỉnh huyết mạch Niết Pháp Lôi Mỗ cho em. Cái này sẽ không lâu đâu, trước hừng đông anh nhất định sẽ trở về, em ngoan ngoãn ở chỗ này chờ anh, có được hay không?"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 35: Lại Giết

Mèo trắng nhỏ cắn móng vuốt, do dự một hồi, cuối cùng gật gật đầu nhỏ, tiến vào trong hốc cây nằm úp xuống, mắt to nhìn Hoàng Dật bên ngoài.

Hoàng Dật lúc này mới yên tâm xuống, gật đầu với nó, sau đó một mình đi đến Phong Lâm trại, rất nhanh biến mất = ở chỗ sâu trong rừng rậm.

...

Phong Lâm trại cũng không lớn, chỉ có hơn tám trăm người, cư dân bản xứ bên trong chiếm phân nửa, còn lại đều là người chơi. Dân bản xứ trong Phong Lâm trại đều là Bán Thú Nhân, bộ tộc bọn họ vốn dĩ ở Thiết Nham Bảo Khu của Phong Chuy quốc tại phía nam đại lục, ba mươi năm trước chỗ đó gặp đại quân vong linh của ma vương Ô Tạp Nhĩ càn quét, quốc vương của Phong Chuy quốc ngu ngốc vô năng, vô lực chống đỡ, cuối cùng vong quốc, vô số con dân rơi vào trong nước sôi lửa bỏng. Nhưng bộ lạc Bán Thú Nhân này lại dũng cảm xông ra, thân thể kim sắc của bọn cứng cỏi họ giống như ý chí kim cương của bọn họ, ngăn chặn đại quân vong linh bao vây, ngoan cường phản kháng, cuối cùng thành công thoát khỏi Phong Chuy quốc, đi tới khu rừng này, an cư xuống, hưởng thụ cuộc sống không chiến tranh.

Phong Lâm trại là doanh địa duy nhất xung quanh, chim sẻ tuy nhỏ nhưng ngũ tạng cũng đầy đủ, ở đây có tiệm thuốc, tạp hoá, thợ rèn, tửu quán, tụ tập mấy trăm người chơi đặt chân ở chỗ này, bên trong phần lớn đều là người chơi chủng tộc của Bán Thú Nhân.

Lúc này đang là đêm khuya lúc, phần lớn người của Phong Lâm trại đã đi vào giấc ngủ, bốn phía hàng rào đều dùng loại gỗ rắn chắc làm hàng rào vây quanh,

chỉ chứa một lối vào, hai bên trái phải lối vào có hai tháp canh gác, ở trên đốt cây đuốc hừng hực, hai gã vệ binh Bán Thú Nhân đang buồn ngủ đứng, trong tay cầm chùy gỗ lớn ngủ gà ngủ gật.

Hoàng Dật rất nhanh đi tới trước lối vào hàng rào, hấn dập tắt ngọn lửa trên móng vuốt, thừa dịp hai gã vệ binh buồn ngủ, lập tức lén vào.

Lúc này đường phố của Phong Lâm trại không có một bóng người, ánh trăng bạc chiếu phủ xuống đất, những mái nhà gỗ nằm yên tĩnh dưới màn đêm. Đưa mắt nhìn lại, trong toàn bộ hàng rào chỉ có một căn nhà gỗ ở phương Bắc là mơ hồ truyền đến âm thanh náo nhiệt, bên trong đèn đuốc sáng trưng, ngoài cửa căn nhà gỗ ấy treo một tấm bảng loang lổ, xuyên qua ngọn đèn cam trong phòng, mơ hồ có thể thấy được bốn chữ lớn " quán rượu Tổ Tiên ". Bốn chữ này dùng thú ngữ viết, đầu bút lông tục tũn, loan sừng sắc bén, giống như được mài giũa, là điển hình phong cách văn tự của thú nhân phía nam.

Đương nhiên, Hoàng Dật cũng không có nghiên cứu qua thú ngữ, những tin tức này đều là hệ thống giới thiệu cho hắn, hắn là thú vương, ngôn ngữ chủng tộc vừa lúc là thú ngữ, nếu như đổi thành loại ngôn ngữ khác, vậy hắn không được những tin tức hệ thống này đâu.

Hoàng Dật mở bước tiến, đi qua.

"Mẹ nó! Miếu Sát quả thật khinh người quá đáng, ba chúng tôi phát hiện hai con linh miêu đó trước, không ngờ rằng hắn lại giữa đường nhảy ra, muốn cướp giật, chúng tôi không muốn âm ỉ quá lắm, đem một con linh miêu tặng cho hắn, bắt một con khác, không ngờ rằng hắn lại đánh lén chúng tôi! Đem ba người chúng tôi giết, đoạt đi linh miêu của chúng tôi!"

"Miếu Sát là thân phận gì, không có khả năng làm ra loại chuyện này đâu?"

" Linh miêu thuần chủng đó! Cái này giá trị bao nhiêu tiền! Đáng tiếc, đáng tiếc!"

"Cái này tính cái gì, nếu như tôi ở đây, tôi cũng khẳng định sẽ ra tay cướp, nhân chi thường tình mà, dù sao chỉ là một trò chơi mà thôi, cướp của cũng không phạm pháp, tôi không cảm thấy Miếu Sát không đúng chỗ nào, muốn trách chỉ có thể trách các người thực lực không đủ, không giữ được hai con linh miêu đó."

...

Mới vừa đi đến bên ngoài quán rượu, Hoàng Dật nghe thấy bên trong truyền đến âm thanh, cũng là mấy người Trần Úc Tịch, bọn họ đang ở trong quán rượu uống rượu phát tiết, lật ngược phải trái, đổ tội cho mình. Đám người xung quanh tựa như cũng tin lời nói của bọn họ, đều nghị luận, trong lời nói kèm theo vẻ bất thiện.

Hoàng Dật lặng yên không một tiếng động trốn trong bóng đêm ngoài quán rượu, lẳng lặng chờ đợi. Thật ra hiện tại chạy vào đánh chết ba người Trần Úc Tịch cũng có thể, hẳn có nhiều thủ đoạn, cũng không sợ bị vệ binh của Phong Lâm trại bao vây, bất quá như vậy sẽ có một chút phiền phức, khi mấy người Trần Úc Tịch lạc đàn, vậy thì giết sẽ càng dễ hơn.

Hoàng Dật xuyên qua khe cửa nhìn vào bên trong, lúc này trong phòng đại khái có ba bốn mươi người, đến từ nhiều chủng tộc, có nhân loại anh tuấn, có thú nhân da xanh, có người lùn thấp bé, có u hồn nhân thân thể bán trong suốt, nhưng phần lớn đều là Bán Thú Nhân da vàng.

Lúc này bọn họ đều bưng ly rượu uống rượu trò chuyện, ngồi ở khu vực giữa phòng, chính là Trần Úc Tịch, Băng Lãnh Địch Đại Dao, Cốt Đầu ba người, bọn họ dĩ nhiên không ai bị luân hồi, tất cả đều sống lại, bất quá đẳng cấp của bọn họ đều giảm một cấp.

Buổi tối càng ngày càng khuya, thường thường có khách say rượu từ quán rượu rời đi, không ai biết, lúc này đang có một mắt lạnh trốn trong bóng đen âm u, lẳng lặng nhìn chăm chú vào tất cả cái này.

Đợi hồi lâu, ngoài cửa rốt cục xuất hiện bóng dáng của Trần Úc Tịch, Băng Lãnh Đích Đại Dao, Cốt Đầu ba người, bọn họ hướng đi vào sâu trong Phong Lâm trại, một đường hùng hùng hổ hổ, tựa như còn đang nguyên rủa Hoàng Dật.

Trong mắt Hoàng Dật hiện lên một tia lạnh lùng, lén lút đi theo.

"Hiện tại vũ khí của tao cũng không còn, giết không quá, trở lại quán trọ chúng ta logout đi, đợi lát nữa chỉnh sửa biên tập video một chút, ngày mai phát lên diễn đàn, đem làm thối danh tiếng của Miếu Sát! Mẹ nó, đặc tội chúng ta, ai đều đừng nghĩ sống khá giả!" Trần Úc Tịch vừa đi vừa mắng.

"Bọn mày không quay về quán trọ được!" Đúng lúc này, phía sau bọn họ đột nhiên vang lên âm thanh của Hoàng Dật!

Ba người cả kinh, nhìn lại, nhưng mà bọn họ còn chưa thấy rõ, đã bị hung hăng vỗ một cái, trực tiếp bị đánh bay.

Cốt Đầu là một pháp sư, thân thể yếu nhất, hơn nữa trước đó còn rút cấp, rơi trang bị, thân thể càng gầy yếu, lần này trực tiếp bị giết chết, rơi ra một đai lưng.

Lúc này, Trần Úc Tịch và Băng Lãnh Đích Đại Dao may mắn còn tồn tại rốt cục thấy rõ người, khi bọn hắn thấy hình thái thú vương cường tráng của Hoàng Dật, con người nhất thời co rút lại, giống như là nhìn thấy ma quỷ, vừa kinh vừa sợ, trong lúc nhất thời sững sờ tại chỗ.

Mà Hoàng Dật cũng không cho bọn họ cơ hội hoàn thủ, hai móng "Xịch" một tiếng một lần nữa bốc lên ngọn lửa màu đỏ, mạnh mẽ vọt tới, móng vuốt hung hăng vỗ xuống đầu bọn họ, ngọn lửa màu đỏ nhanh chóng lan tới trên người của bọn họ!

Trần Úc Tịch hai người kinh khủng lui lại mấy bước, xoay người chạy, nhưng chạy không vài bước, phía trước lại nhảy ra một con chó săn đang cháy lên ngọn lửa màu xanh, mạnh mẽ đánh về phía bọn họ, ngọn lửa màu xanh nhất thời bám theo, cùng ngọn lửa màu đỏ hợp cùng một chỗ, thân thể hai người bị đốt cháy

liên tục. Đúng lúc này, một con chim ưng gần như trong suốt trên bầu trời tấn công xuống, hai vuốt lóe lên tia sáng lạnh, mở vài miệng vết thương ngay trên cổ hai người.

Sau một khắc, Băng Lãnh Địch Đại Dao ngã xuống bỏ mình, rơi ra một cái nhẫn, lòe lòe phát sáng dưới ánh trăng.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 36: Đội Trưởng Vệ Binh

Hoàng Dật ra tay bất quá chỉ vài giây, thành công giết chết hai người, chiến quả huy hoàng. Trần Úc Tịch ba người vừa rơi trang bị vừa mất đẳng cấp, thực lực suy yếu lớn, mà thực lực hiện tại của Hoàng Dật cũng tăng lên rất nhiều, đặc biệt phương diện lực công kích, hầu như tăng gấp đôi, so sánh ra, ba người Trần Úc Tịch đã có thể bị hấn trực tiếp giết chết.

"Con mẹ mày! !" Trần Úc Tịch thấy hai người huynh đệ lại chết, hai mắt nhất thời nứt ra, giận dữ trừng mắt với Hoàng Dật chửi ầm lên, vung đôi nắm tay thịt nhào tới, muốn liều mạng cùng Hoàng Dật.

Hoàng Dật trực tiếp vươn một móng vuốt, một bạt tai vỗ chết hấn.

Trần Úc Tịch sau khi chết, rơi ra một cái áo giáp, đây là trang bị quan trọng gần với vũ khí. Hoàng Dật lập tức đem chiến lợi phẩm trên mặt đất thu vào, toàn bộ lựa chọn mang lên!

Lần này, thực lực của hấn lại tăng một mảng lớn, lực công kích đột phá 1000!

Hiện tại, Hoàng Dật đã có vũ khí, mũ giáp, nhẫn, đai lưng, vòng cổ, áo giáp sáu món trang bị, tập hợp gần một nửa, lại giết ba người Trần Úc Tịch vài lần, không khác biệt lắm là có thể đủ một bộ, thực lực cũng đem lần thứ hai tăng mạnh.

Ba người Trần Úc Tịch giống như là một kho hàng di động, có thể bị lấy tùy ý, trừ phi bọn họ có thể luân hồi, ngẫu nhiên sống lại ở một góc nào đó trên một đại lục nào đó trong Thế Giới Thứ Hai, như vậy mới có thể hoàn toàn thoát khỏi Hoàng Dật.

"Miếu Sát tới! Miếu Sát xâm nhập Phong Lâm trại! Mọi người mau ra đây giết hắc!" Đúng lúc này, phía đông bắc truyền đến một tiếng la rung trời, phần nộ và căm hận hỗn loạn vô tận, vang vọng tứ phương, cũng là âm thanh của Trần Úc Tịch!

Hoàng Dật quay đầu nhìn lại, phía đông bắc của Phong Lâm trại, có một sân nhỏ được kết giới thánh quang màu trắng vây quanh, ba người Trần Úc Tịch đang ở trong kết giới lớn tiếng la lên, tiếng hô truyền khắp toàn bộ Phong Lâm trại.

Xem ra sân nhỏ đó là điểm phục sinh, ba người Trần Úc Tịch vẫn không có luân hồi, mà là một lần nữa sống lại tại điểm phục sinh, đẳng cấp lần thứ hai giảm một cấp.

Trải qua ba người Trần Úc Tịch hô như thế, toàn bộ Phong Lâm trại nhất thời có phản ứng, nhà gỗ đã tắt đèn trong bóng tối đều thắp sáng ngọn đèn, từng cửa sổ màu đen đều biến thành màu cam.

Phong Lâm trại tĩnh lại.

Vừa rồi Hoàng Dật chủ động giết chết Trần Úc Tịch ba người, đã có giá trị tội ác, một tầng huyết khí màu đỏ nhàn nhạt quay quanh thân của hắn, không cách nào tiêu tán. Người khác vừa nhìn là biết Hoàng Dật hiện tại đang trong trạng thái tội ác, rất dễ bị tấn công!

Người phạm tội sau khi tử vong, sẽ căn cứ giá trị tội ác mà tăng thêm nghiêm phạt tử vong, giảm càng nhiều cấp bậc, rơi càng nhiều trang bị, nếu như giá trị tội ác tích lũy đến trình độ nhất định, vậy sau khi tử vong thậm chí sẽ rơi xuống tới cấp 1, trang bị toàn thân cũng rơi toàn bộ, tương đương với một lần nữa làm lại từ đầu.

Tình huống hiện tại của Hoàng Dật vô cùng nguy hiểm, hắc giết người bên trong Phong Lâm trại, đây là một loại khiêu khích trần trụi, vệ binh khẳng định sẽ không bỏ qua hắn! Bất quá hắn cũng không trốn, hắn dám đến doanh địa của

Bán Thú Nhân giết người, tự nhiên cũng tính toán được tất cả chuyện tình có thể phát sinh, tình huống hiện nay này đã ở trong dự liệu của hắn.

"Chuyện gì xảy ra, Miếu Sát sao có thể lên vào được?"

"Miếu Sát ở đâu hả? Sao tôi không thấy được."

"Miếu Sát dĩ nhiên tới Phong Lâm trại? Nhanh chóng đi xem!"

Một vài NPC và người chơi bình dân bị tiếng hò hét của làm Trần Úc Tịch kinh động, đều từ trong lúc mơ ngủ tỉnh lại, mở cửa sổ, đi tới bên cửa sổ nhìn xuống, còn có vài người thì đi ra đường cái.

"Kịch kịch kịch!" Rất nhanh, từng đội vệ binh Bán Thú Nhân bắt đầu tập kết, tất cả công sự phòng ngự của Phong Lâm trại đều mở ra, các trạm canh gác đều đốt đuốc, chiếu sáng cả Phong Lâm trại.

"Hắn hiện tại ở gần quán trọ Đồ Ngưu!" Trần Úc Tịch đứng ở trong điểm phục sinh, cao giọng thông báo vị trí của Hoàng Dật.

Đoàn người nghe vậy, từ bốn phương tám hướng vây quanh đến chỗ Hoàng Dật. Phong Lâm trại chỉ là một khu vực nhỏ, hiện tại lại được chiếu sáng tất cả, Hoàng Dật lại vẫn đứng tại chỗ, không có bất luận ý gì thoát đi, rất nhanh bị mọi người phát hiện, bao vây xung quanh.

Bên trong những người này đại đa số đều là người chơi Bán Thú Nhân da vàng, bọn họ phần lớn là ôm tâm tính xem náo nhiệt mà tới, chỉ đứng xa xa, chỉ trò, trong ánh mắt tràn ngập hiếu kỳ, cũng không có tiến lên công kích hắn.

Hoàng Dật như là một con động vật hiếm có, bị đám người này quan sát, tất cả mọi người muốn biết, nhân vật gây khiếp sợ thế giới này rốt cục là bộ dáng gì.

Hoàng Dật vẫn đứng không nhúc nhích, sắc mặt bình tĩnh nhìn quần chúng vây xem bốn phía. Có vài người chơi cũng không có ấn dấu tin tức, có thể đơn

giản thấy được đẳng cấp của bọn họ, bên trong có vài người chơi đẳng cấp cao từ cấp 30 đến 40, trang bị trên người bọn họ tỏa sáng, mấy món trang bị trắng trên người Hoàng Dật hoàn toàn không thể sánh bằng.

"Tránh ra tránh ra!" Đúng lúc này, một đội vệ binh Bán Thú Nhân cầm cây đuốc đi tới, từ ngoài đoàn người đi vào.

Vệ binh trưởng là một Bán Thú Nhân thân cao bốn mét có hơn, hăn quần một cái quần da thú, tay phải cầm một cây lang nha bổng hai mét có hơn, mặt trên dính đầy máu và thịt nát. Lớp da màu vàng dưới ánh lửa chập chờn giống như được phủ thêm một lớp vàng đặc, thể hiện ra vẻ cứng cỏi và cường tráng của hăn. Hăn nhìn xuống Hoàng Dật, lên tiếng chất vấn: "Mày là Miếu Sát đi! Trước đó Trần Úc Tịch ba người bọn họ nói mày cướp linh miêu của bọn họ, bọn tao còn chưa đi tìm mày, mày lại tự mình đưa đến cửa. Được rồi, hiện tại để tao tới công bình thẩm lí và phán quyết, mày trước tiên đem linh miêu giao ra đây, để tao định đoạt."

Hoàng Dật cẩn thận đánh giá đội trưởng vệ binh này, hăn tuy rằng nhìn không thấy đẳng cấp của đội trưởng vệ binh, nhưng chỉ là vóc người cao to này, đã không phải hăn hiện tại có thể đối phó, đội trưởng vệ binh này phỏng chừng một gậy là có thể đem hăn đập thành thịt nát. Bất quá hăn cũng cũng không vội, đánh không lại, trốn vẫn có thể thoát được.

"Đội trưởng đại nhân, vừa rồi chính là hăn ở trong rừng rậm giết chúng tôi! Còn đoạt linh miêu của chúng tôi, ngài phải chủ trì công đạo cho chúng tôi!" Đúng lúc này, ngoài đoàn người truyền tới một âm thanh, ngay sau đó Trần Úc Tịch, Băng Lãnh Địch Đại Dao, Cốt Đầu ba người đi đến, đứng ở bên cạnh đội trưởng vệ binh, vẻ mặt đặc ý nhìn Hoàng Dật.

Đội trưởng vệ binh làm bộ làm tịch gật đầu, lập tức đem lang nha bổng chỉ vào Hoàng Dật, nói: "Miếu Sát, hiện tại sự thật cơ bản có thể phán định, mày cướp linh miêu của ba người Trần Úc Tịch, sau đó giết chết bọn họ, cùng hung cực ác. Hiện tại cho mày một cơ hội ăn năn, đem tất cả bảo vật của mày dâng ra,

tao có thể cho mày còn nguyên xác!"

"Miếu Sát, hiện tại đội trưởng vệ binh đều lên tiếng, ngài ấy thăm lí và phán quyết luôn luôn rất công bình, cũng không thiên vị, mày mau đem bảo vật giao ra đây, nếu không ngài ấy động thủ, mày ngay cả thi thể tìm không được đầy đủ!" Trần Úc Tịch đứng ở bên cạnh đội trưởng vệ binh, đặc chí nhìn Hoàng Dật.

"Đương nhiên, mày không giao cũng không sao, bọn tao vẫn có biện pháp." Cốt Đầu cười lạnh một tiếng, "Mày đã giết chết BOSS cấp 250, khẳng định chiếm được thứ tốt, hiện tại mày đang trong trạng thái tội ác, chỉ cần giết mày, thì có tỷ lệ có thể rơi ra rất lớn!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 37: Tuyên Án

"Các người rốt cuộc đối gặt người như thế sao?" Hoàng Dật nhìn đội trưởng vệ binh, bình tĩnh mà hỏi.

"Bọn tao đã rất giảng đạo lý, mà cướp linh miêu của bọn họ, hiện tại ngoan ngoãn giao ra đây, sau đó bọn tao sẽ chữa cho mày một cái xác nguyên vẹn, cái này không phải đã rất nhân từ sao?" Đội trưởng vệ binh làm ra vẻ nghĩa chính ngôn từ, quay đầu nhìn Bán Thú Nhân bốn phía một chút, hỏi: "Mọi người nói đúng không!"

"Đúng!" Một người chơi Bán Thú Nhân phụ họa nói, "Miếu Sát, mày tuy rằng cống hiến một điểm vinh dự quốc gia, gia tăng 1% thuộc tính cho chúng tao, nhưng không thể bù đắp lỗi lầm đêm nay của mày! Mày là bại hoại của người chơi Trung Quốc! Không giết mày không đủ để dẹp loạn cơn phản nộ! Bọn tao muốn vì dân trừ hại!"

"Đúng vậy! Bọn tao muốn vì dân trừ hại!" Một ít người chơi Bán Thú Nhân khác đều phụ họa theo.

Hiện tại, Hoàng Dật đã rất rõ ràng, những Bán Thú Nhân này đều đã cấu kết với nhau, hiện tại chỉ bất quá là tìm một cái cớ giết hãm đoạt bảo mà thôi. Cái này đã trong dự liệu của hắn, vì bảo vật, không có chuyện gì là không làm được, đây là nhân tính.

"Miếu Sát, mày tuy rằng rất mạnh, nhưng chúng tao ở đây nhiều người như vậy, nhiều vệ binh như vậy, mày là khẳng định giết không chết. Mày hiện tại trong cảm nhận của người chơi Trung Quốc cũng không tệ lắm, nhanh chóng tự sát đi, bảo tồn chút mặt mũi." Trong đám người, một người chơi có trang bị phát

sáng nói. Cái này người chơi không có ấn dấu tin tức, đẳng cấp cao tới cấp 35, ở đây coi như là người chơi cao cấp rồi.

"Miếu Sát, cậu vẫn là mau chạy đi! Bị đội trưởng vệ binh giết chết phỏng chừng ngay cả thi thể đều tìm không được đầy đủ, đến lúc đó càng khó khăn một ít! Hiện tại đẳng cấp của cậu dù sao cũng là quá thấp, chạy đến đây báo không được thù, chỉ biết tìm cái chết vô nghĩa." Một người chơi chủng tộc người lùn tốt bụng khuyên, hẳn cũng không phải người chơi Bán Thú Nhân, có thể tương đối khách quan đối đãi chuyện này.

"Miếu Sát, hiện tại mà cũng thấy đấy, đội trưởng vệ binh thẩm lí và phán quyết là công bình công chính, mà mau đem bảo vật giao ra đây, nhẫn nại của chúng tao là có mức độ." Trần Úc Tịch giục một tiếng, giờ giờ vũ khí trong tay.

Hoàng Dật lắc đầu: "Bọn mà không có thẩm lí và phán quyết, chỉ bắt quá là một trò cười thôi, kế tiếp, để tao tới thẩm lí và phán quyết bọn mà đi!" Nói xong, hẳn dừng một chút, dùng giọng điệu tuyên án nói: "Ta tuyên bố, Trần Úc Tịch, Cốt Đầu, Băng Lãnh Địch Đại Dao ba người phạm tử tội, phán xử tử hình! Lập tức chấp hành!"

"Ầm ầm!" Tiếng nói của Hoàng Dật vừa dứt, trên bầu trời đột nhiên vang lên tiếng sấm thật lớn, bầu trời ánh sáng ngọc liền mờ đi, trắng sáng sáng tỏ và các ngôi sao bảy màu nhất thời biến mất không thấy, chỉ để lại mây đen khắp bầu trời.

Đoàn người đều chấn động, mỗi người đều mở to hai mắt nhìn, không thể tưởng tượng nhìn chăm chăm bầu trời, trong mắt tràn đầy khiếp sợ.

Bọn họ không ngờ rằng, Hoàng Dật chỉ nói một câu đã làm cho thiên địa biến sắc!

"Ầm ầm!" Lúc này, một tia sét khổng lồ không gì sánh được từ trên bầu trời cao vạn trượng đánh xuống, chiếu sáng thế giới, giống như một lưỡi lê sáng loáng, xé rách bầu trời, từ trong thế giới kia đâm xuống!

Đoàn người đều run lên, dường như nhìn thấy tận thế đã tới, bầu trời sập xuống, đại lục tung tóe, sinh linh đồ thán, sinh linh nghênh đón họa kiếp tận thế!

Cái này quả thật cũng là thiên khiển (trời phạt), thiên phạt!

Tia sét khổng lồ không gì sánh được đánh thẳng xuống hướng Phong Lâm trại, cấp tốc chia làm bốn, phân biệt bổ trúng Hoàng Dật, Trần Úc Tịch, Cốt Đầu, Băng Lãnh Địch Đại Dao!

Ngay sau đó, bốn người lập tức bị lôi đi, mạnh mẽ bị kéo lên trên cao!

Tất cả mọi người sợ ngây người, ngửa đầu nhìn chăm chăm bốn người trên không trung!

"Kế tiếp, để tao chấp hành án tử hình cho bọn mày!" Lúc này, trên không trung truyền đến âm thanh của Hoàng Dật, rõ ràng vang lên giữa trời đất, giống như là ý chỉ của trời đất, hướng chúng sinh làm ra tuyên án.

Cái này chính là kỹ năng dành riêng trong nghề nghiệp hi hữu của Hoàng Dật--【 tuyên án 】: tiến hành tuyên án đối với kẻ địch, sau khi tuyên án sẽ cùng kẻ địch mạnh mẽ tiến vào chiến trường hư không, tiến hành một trận quyết đấu không chết không thôi, cho đến khi một bên tử vong mới có thể rời khỏi.

Mà giờ phút này, Hoàng Dật cũng lần đầu tiên hướng thể nhân thể hiện nghề nghiệp hi hữu của hắn --【 phán quan 】, một quan toà thẩm lí và phán quyết chúng sinh, một người hành hình bạo lực, lời hắn nói cũng là luật pháp, người vi phạm bị hắn nghiêm khắc chế tài, tiến vào một trận quyết đấu không chết không thôi!

Đám người dưới mặt đất vẫn không nhúc nhích ngẩng đầu nhìn Hoàng Dật, giống như là ngưỡng vọng thiên thần hạ phàm, giờ phút này, tất cả mọi người quên thẩm lí và phán quyết trước đó của đội trưởng vệ binh.

Lúc này ba người Trần Úc Tịch, còn đang trong khiếp sợ, không biết xảy ra

chuyện gì, không biết vì sao bầu trời đột nhiên sẽ xuất hiện thay đổi kịch liệt như vậy, không biết tại sao mình đột nhiên bị lôi lên giữa không trung, bọn họ hoàn toàn ngây người!

Cái này cũng khó trách, trong 10 tỷ người chơi toàn cầu, chỉ có hơn 5000 người có nghề nghiệp hi hữu, bình quân hai triệu người mới có một người chơi có nghề nghiệp hi hữu. Muốn thấy được【tuyên án】loại kỹ năng dành riêng cho nghề nghiệp hi hữu thật sự quá khó, cái này là lần đầu tiên trong cuộc đời của bọn họ, cũng rất có khả năng là một lần cuối cùng đã từng nhìn thấy kỹ năng dành riêng!

Đúng lúc này, Hoàng Dật phát động công kích!

Ngọn lửa bốc cháy hùng hực trên móng vuốt của hắn, phối với mây đen rậm rạp xung quanh, tia sét nổ vang, dường như hóa thân thành một con thần thú trời giáng, đánh tới hướng ba người Trần Úc Tịch!

"Bộp!" Hoàng Dật một vuốt vỗ lên trên cổ của Cốt Đầu!

Cốt Đầu là pháp sư gây yếu, hơn nữa trước đó đã mất vài cấp, rơi vài món trang bị, lần này là lần thứ hai bị trực tiếp giết chết.

Cốt Đầu sau khi chết, thi thể lập tức từ trên không trung rơi xuống, "ầm!" một tiếng đập xuống mặt đất trong đoàn người, máu tươi văng lên trên mặt của đám người kinh ngạc đến ngây người xung quanh.

Kể một phút trước còn rõ ràng, được vệ binh trường che chở, cứ như thế trước mặt mọi người biến thành một cái xác.

Hoàng Dật nhặt lấy một cái dây lưng do Cốt Đầu rơi ra, cấp tốc lựa chọn mang vào!

Đây là món trang bị thứ bảy của hắn!

Sau một khắc, Hoàng Dật vọt đến trước mặt Trần Úc Tịch, dè dặt của hắn ta

lại, cố sức bẻ một cái!

"Răng rắc" Đầu của Trần Úc Tịch trực tiếp bị bẻ một vòng tròn, khuôn mặt bị chuyển tới phía sau, xương cổ bị vặn gãy, thi thể rơi xuống, hung hăng đập xuống bên cạnh xác của Cốt Đầu, đem ánh mắt kinh ngạc đến ngây người của mọi người hung hăng đập vỡ.

Trần Úc Tịch tử vong, lần thứ hai cống hiến một đôi bao tay cho Hoàng Dật!

Hoàng Dật nhặt bao tay, ánh mắt chuyển hướng về phía Băng Lãnh Đích Đại Dao.

Băng Lãnh Đích Đại Dao lập tức cảm giác được một cổ băng lãnh, lui ra phía sau vài bước trong hư không, thân thể run lên, sau đó hấn khẽ cắn môi, cầm đại đao bổ qua hướng Hoàng Dật, vừa lao qua vừa hô lớn: "Lão tử liều mạng với mày!"

Thân thể linh hoạt của Hoàng Dật chợt lóe, đơn giản tránh thoát Băng Lãnh Đích Đại Dao, sau đó siết lấy cổ hấn, ngọn lửa cực nóng màu đỏ nhất thời lan ra, bắt đầu đốt cháy cái đầu của hấn, làm hấn bị đốt thành một hỏa nhân.

"A!" Băng Lãnh Đích Đại Dao kêu thảm một tiếng, rất nhanh biến thành một đồng tro bụi, tan ra trong gió, chỉ để lại một cái nhẫn bị rơi ra, bị Hoàng Dật nhặt trong tay.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 38: Điểm Phục Sinh

Cảnh tượng lặng ngắt như tờ, chỉ có ánh đuốc chập chờn không tiếng động trong bóng đêm, đem biểu tình kinh ngạc đến ngây người của mọi người chiếu sáng.

Không ai sẽ nghĩ đến, trước sau chưa được một phút đồng hồ, ba người Trần Úc Tịch dĩ nhiên chết thảm! Hơn nữa là chết thảm trước mặt của mọi người, trước mặt đội trưởng vệ binh, Hoàng Dật ở bên trong Phong Lâm trại, tuyên án bọn họ, đồng thời chấp hành tử hình!

Vụ thẩm lí và phán quyết trước đó của đội trưởng vệ binh, bây giờ biến thành một trò cười.

Theo ba người Trần Úc Tịch tử vong, chiến trường hư không rốt cục biến mất, mây đen dần dần lui đi, bầu trời một lần nữa khôi phục ánh sáng. Trăng sáng dưới sự hỗ trợ của những vì sao bảy màu một lần nữa xuất hiện trên bầu trời, sao nhỏ còn lại cũng lóe ra trên không trung. Ánh sao màu sắc rực rỡ và ánh trăng sáng tỏ một lần nữa phát sáng, chiếu lên mảnh đất nay trên, dường như chuyện gì cũng chưa từng phát sinh.

Hoàng Dật cũng bay xuống mặt đất, lúc này, huyết khí vờn quanh trên người hắn càng nồng nặc hơn, tội ác càng lớn, sau khi tử vong có thể tuôn ra càng nhiều trang bị, giảm càng nhiều cấp bậc. Nhưng đám người bốn phía không có một ai dám lên, tất cả đều sợ hãi nhìn hắn, không kim lòng được lui ra phía sau một bước, ngay cả đội trưởng vệ binh hung ác trước đó cũng thu hồi dáng vẻ kiêu ngạo bề vệ, nắm chặt vũ khí, đề phòng nhìn hắn.

Tràng diện lâm vào trong yên tĩnh ngán ngùi, không ai dám nói gì, thậm chí

ngay cả thờ cũng không dám lớn tiếng, thiên địa dị tượng vừa rồi đã gây chấn động thật lớn mỗi người, bọn họ chưa bao giờ gặp qua loại kỹ năng này! Cho dù là đại chiêu nghề nghiệp cực mạnh của bọn họ, trước mặt loại kỹ năng này, cũng hoàn toàn mất đi màu sắc.

" A! Đại Dao luân hồi rồi! Miếu Sát, tao *BEEP* con mẹ mày! ! Tao *BEEP* con mẹ mày! !" Lúc này, tại điểm phục sinh xa xa truyền đến tiếng kêu rên như bệnh tâm thần của Cốt Đầu! (Từ nhạy cảm đã bị cách âm, nên không cách nào diễn tả bằng lời được, mọi người có thể sử dụng trí tưởng tượng của mình trong tình huống này)

Đám người đang kinh ngạc đến ngây ra nhất thời bị tiếng kêu rên này làm giật mình tỉnh giấc, đều quay đầu nhìn về phía điểm phục sinh của Phong Lâm trại!

Quả nhiên, chỗ đó chỉ còn lại Trần Úc Tịch và Cốt Đầu hai người, Băng Lãnh Địch Đại Dao đã không thấy, tám chín phần là luân hồi, không biết sống lại ở một góc ngách nào trên một đại lục nào, không biết bao giờ mới có thể trở về mảnh đất này.

"Miếu Sát! Lão tử vĩnh viễn không chết không thôi với mày! Có bản lĩnh mày tới điểm phục sinh giết bọn tao đi, nếu không bọn tao mạnh lên, nhất định sẽ đem mày giết tới luân hồi!" Trần Úc Tịch đứng ở trong điểm phục sinh, nghiêng răng nghiêng lợi hù dọa.

"Như mày mong muốn!" Hoàng Dật cười lạnh một tiếng, mạnh mẽ vọt tới hướng điểm phục sinh, đám người bốn phía đều trốn đi, tránh ra một con đường, không dám ngăn cản hẳn.

Hoàng Dật lao ra vòng vây, tứ chi đập trên ngọn lửa đỏ rực, vọt tới điểm phục sinh, trên bầu trời vẽ ra một đường sáng kéo dài.

"Không thể nào! Trần Úc Tịch bọn họ ở bên trong điểm phục sinh, Miếu Sát sao còn tiến lại?"

"Quá kiêu ngạo! Ngay cả người trong điểm phục sinh đều muốn giết! Hẳn có thể phá được kết giới của điểm phục sinh sao?"

" Miếu Sát quá độc ác, người khác chỉ là thiếu chút nữa giết mẹ của hắn mà thôi, cần trả thù như vậy sao?"

"Nói nhảm, thù giết mẹ không đội trời chung! Nếu như là tôi, tôi cũng sẽ đem bọn họ giết tới luân hồi mới thôi. . ."

Đoàn người lúc này cũng đều hồi phục tinh thần lại, bắt đầu nghị luận. Đêm nay bọn họ rốt cuộc mở rộng ra giới, đầu tiên là thấy gặp được Miếu Sát một nhân vật lên thông báo, sau đó lại nhìn thấy hắn phát ra một kỹ năng nghịch thiên, hiện tại hắn lại muốn đi điểm phục sinh giết người, loại chuyện này quả thật là mới nghe lần đầu.

Kết giới của điểm phục sinh cực kỳ cường đại, ngăn chặn tất cả công kích, muốn giết người tại điểm phục sinh cơ bản là không có khả năng, hiện nay Thế Giới Thứ Hai còn chưa có tiền lệ như vậy! Cho dù là Đạo Phong nhân vật như vậy, cũng không có giết người trong điểm phục sinh bao giờ!

Đúng lúc này, Hoàng Dật vọt tới trước điểm phục sinh, trực tiếp dùng móng vuốt vỗ vào kết giới trên.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn đang công kích kết giới điểm phục sinh của Phong Lâm trại, coi phát động tuyên chiến đối với Phong Lâm trại!

Ngay sau đó, Hoàng Dật thấy được tin tức kết giới của điểm phục sinh--

【kết giới điểm phục sinh Phong Lâm trại】: Kết giới cường độ cấp một, có khả năng chịu đựng luận công kích gì dưới cấp 100.

Một kích hùng hổ của Hoàng Dật, vỗ vào kết giới điểm phục sinh, nhưng một chút rung động cũng không có, hắn hiện tại mới cấp 15, căn bản không có khả năng phá được kết giới.

"Mọi người lập tức bao vây Miếu Sát, đừng cho hắn chạy, Man Chuy thiếu chủ đã nhận được tin tức, sẽ trở về rất nhanh, đến lúc đó cũng là giờ chết của Miếu Sát!" Lúc này, đội trưởng vệ binh bỗng nhiên quát to một tiếng, phát ra mệnh lệnh. Vừa rồi Hoàng Dật công kích điểm phục sinh Phong Lâm trại, đã tương đương với chuẩn bị tuyên chiến với Phong Lâm trại, cái này càng nghiêm trọng hơn so với giết người bên đường! Bất quá hắn cũng không dám ra tay với Hoàng Dật, kỹ năng【tuyên án】vừa rồi của Hoàng Dật thanh thế to lớn, đã hoàn toàn chấn động hắn.

Rất nhanh, tất cả vệ binh đều vọt đến điểm phục sinh, đem Hoàng Dật vây chặt như nêm cối, cây đuốc hừng hực rực cháy đem không khí đốt đến mơ hồ.

Mà rất nhiều người chơi nghe được "Man Chuy thiếu chủ" bốn chữ này, tất cả đều không tự chủ được cả kinh, sau đó dùng ánh mắt thương hại nhìn Hoàng Dật, dường như nhìn một người chết.

"Miếu Sát, mày không phải rất láo sao? Sao ngay cả kết giới đều đánh không được? Có bản lĩnh mày tiếp tục tới giết đi! Mày có gan thì đừng chạy trốn!" Cốt Đầu nghe Man Chuy thiếu chủ sẽ trở về, nhanh chóng sử dụng phép khích tướng, muốn làm tức giận Hoàng Dật, khiến cho hắn ở tại chỗ này, đến khi Man Chuy thiếu chủ trở về.

Nghe thấy giọng điệu của những người chung quanh, Hoàng Dật đối với Man Chuy thiếu chủ đã có một suy đoán đại khái, phỏng chừng đối phương là một trong những nhân vật đương quyền của Phong Lâm trại, rất có khả năng là một thủ lĩnh cấp BOSS cường đại!

NPC ngang cấp, thực lực cũng có phân chia mạnh yếu. Trong Thế Giới Thứ Hai, đại đa số đều là NPC cấp bình thường, Hoàng Dật sau khi sinh ra, ở trong rừng rậm giết quái vật tất cả đều là loại cấp bậc này. Tỷ lệ rơi đồ của quái bình thường rất thấp, hơn nữa phần lớn cũng là tài liệu bình thường và trang bị trắng, vận khí tốt mới có thể rơi ra trang bị xanh lá.

Lên trên một chút là NPC cấp tinh anh, thực lực của bọn chúng vượt xa quái bình thường, nhưng khen thưởng sau khi giết chết cũng cao hơn, chắc chắn rơi ra trang bị xanh lá, có một phần tỷ lệ có thể rơi ra trang bị xanh dương, đội trưởng vệ binh của Phong Lâm trại cũng là cấp bậc này.

Mà lên thêm cũng là thủ lĩnh! Thực lực lại vượt xa NPC cấp tinh anh.

Hoàng Dật đoán rằng, Man Chuy thiếu chủ phòng chừng cũng là cấp bậc này! Mà hãn hiện tại ngay cả đội trưởng vệ binh loại NPC cấp tinh anh đều không thể đối phó, càng đừng nói là NPC cấp thủ lĩnh.

Tình huống vô cùng không ổn! Có thể nói chỉ cần Man Chuy trở về, Hoàng Dật trên cơ bản cũng là hãn phải chết, mà giá trị tội ác của hãn cao như vậy, sau khi phòng chừng sẽ trực tiếp giảm vài cấp!

"Miếu Sát, mày ngoan ngoãn tự sát đi! Chờ Man Chuy thiếu trại chủ trở về, mày sẽ chết càng khó coi hơn! Tao thừa nhận mày có chút bản lĩnh, nhưng kết giới của điểm phục sinh cho dù là thủ lĩnh đều không thể cậy mạnh phá vỡ, mày càng không cần suy nghĩ!" Lúc này, đội trưởng vệ binh lên tiếng nói, bất quá vẫn không có xông lên.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 39: Man Chuy Thiếu Chủ

"Bọn chúng sát hại mẹ tao, tao không giết chúng nó đến luân hồi cũng sẽ không đi, cho dù là trại chủ bọn mày tới cũng là như nhau." Hoàng Dật đối với Trần Úc Tịch ba người là phải giết chi tâm, vô luận như thế nào cũng muốn giết bọn họ tới luân hồi.

"Ha ha! Một con kiến hôi cấp 15, cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn?" Đúng lúc này, lối vào của Phong Lâm trại đột nhiên truyền tới một âm thanh vang vọng thiên địa, âm thanh này tràn ngập lực lượng, chỉ là nghe thôi đã có một cảm giác vạn thú chạy trốn, huyết khí dâng lên, cuồng phách đến cực điểm.

Đoàn người hoảng sợ, đều quay đầu nhìn qua.

Chỉ thấy tại lối vào xa xa của Phong Lâm trại, một người hoàng kim Bán Thú Nhân cao tới năm sáu mét đang cười một con chiến lang lớn đi tới bên này. Chiến lang cao chừng ba bốn mét, trong ánh mắt lóe ra ánh sáng xanh rờn, trong miệng đang ngậm một con hùng sư mà nhấm nuốt, để lại một đường máu tươi, cái đuôi như một cây roi, quất tới quất lui trong không trung, mỗi khi giẫm một bước, toàn bộ mặt đất đều tựa như muốn chấn động.

Mà Bán Thú Nhân kia càng uy vũ bất phàm, da hăn tản ra từng ánh kim quang, giống một vị kim cương chiến thần, từng khối thịt trên cơ thể, tràn ngập lực lượng bùng nổ.

Bất quá đáng chú ý nhất, phải kể tới cây chùy chiến khổng lồ dài năm sáu mét hăn khiêng trên vai, chiến chùy tạo hình dữ tợn thô cuồng, trên mặt đầy gai nhọn san sát, vết máu loang lổ, cả vật thể tản ra tia ớn lạnh, phóng ra bốn phía, làm cho người ta tim đập nhanh! Cây chùy này nếu như đập trúng người, kẻ địch

ngay cả toàn bộ thi thể đều không được đầy đủ, trực tiếp biến thành mảnh vụn!

"Bái kiến Man Chuy thiếu chủ!" Thấy người này, tất cả vệ binh của Phong Lâm trại, tất cả cư dân đều quỳ chân sau xuống, đưa tay đặt trước ngực, cung kính hô.

"Man Chuy thiếu chủ tới! Thấy cây chùy chiến kia không, đó chính là Man Chuy trong truyền thuyết! Tên của Man Chuy thiếu chủ cũng là đến từ món vũ khí này, đây chính là vũ khí tím! Phong Lâm trại còn chưa có một người chơi nào có trang bị tím, càng đừng nói là vũ khí tím!"

"Chẹp, nếu như tôi chiếm được cây chùy chiến đó, sức chiến đấu phòng chừng sẽ trực tiếp tăng lên vài lần!"

"Anh đừng nằm mơ nữa! Toàn bộ Phong Lâm trại cũng chỉ có hai món vũ khí tím mà thôi, ngoại trừ cây chùy chiến này của Man Chuy thiếu chủ, cũng chỉ có cây chùy chiến của trại chủ Man Liệt thủ lĩnh! Có người nói hai cây chùy này là một đôi, thuộc về tử mẫu chùy, nếu như đồng thời sử dụng, sẽ phát sinh thay đổi không tưởng được. . ."

" Miếu Sát gặp tao ương rồi,cây chùy này nếu như đập xuống, phòng chừng ngay cả bã xương đều không tìm được! Hơn nữa Man Chuy thiếu chủ bản thân cũng là BOSS thủ lĩnh cấp 40, cho dù không cần vũ khí, trực tiếp một tát là có thể đem Miếu Sát vỗ chết!"

Mấy trăm người chơi trong đám người đều nghị luận với nhau, ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm cây chùy lớn của Man Chuy, có tham lam, có sợ hãi, có hâm mộ. Bất quá những tiếng nghị luận này rõ ràng là bị đè thấp, hiển nhiên bọn họ đều có lo lắng, e sợ bị Man Chuy thiếu chủ nghe.

"Mày là Miếu Sát?" Rất nhanh, Man Chuy cười chiến lang đi tới trước mặt Hoàng Dật, giống như là nhìn xuống một con chuột nhắt thường, "Hiện tại mày đã chết."

"Thủ hạ của mày ngu còn chưa tính, sao ngay cả mày cũng ngu như thế? Ngay cả thị phi cũng không phân mà muốn giết người?" Hoàng Dật nhíu mày hỏi.

"Ha ha! Thị phi? Tại trước mặt một con kiến hôi như mày, tao còn cần thị phi cái gì?" Man Chuy cười lớn một tiếng, như là nghe được trò cười "Bọn họ là tộc nhân của tao, làm cái gì đều là đương nhiên. Đừng nói là sát hại mẹ của mày, cho dù là gian xong rồi giết mẹ mày, cũng không quá đáng!" Man Chuy lơ đãng cười nói, "Năm đó tao đến thôn trang của nhân loại, bình thường cũng cướp con gái nhân loại đến đây chơi vui vẻ. Về phần linh miêu giống cái, tao thật ra còn chưa từng thể nghiệm qua." Nói xong, Man Chuy còn liếm liếm môi, vẻ mặt hèn mọn.

"Ha ha! Miếu Sát mày có nghe thấy không, cho dù gian xong rồi giết mẹ mày cũng không quá đáng!" Trần Úc Tịch nở nụ cười.

"Man Chuy, Phong Lâm trại các người, bởi vì câu nói này của mày, mà hoàn toàn hủy diệt!" Hoàng Dật nhìn chăm chăm Man Chuy lạnh lùng nói. Hiện tại kẻ địch của hắn đã không còn là Trần Úc Tịch ba người, mà là Man Chuy trước mắt!

Loại chuyển biến này cũng khiến cho bản chất của chuyện này xảy ra thay đổi, ba người Trần Úc Tịch chỉ là loại nhân vật nhỏ tùy ý chà đạp, không đủ sợ hãi. Nhưng Man Chuy trước mắt thì khác, đây là người mạnh nhất Hoàng Dật gặp phải sau khi sinh ra, chỉ là đẳng cấp cũng đã vượt hơn hắn cấp 25, hơn nữa Man Chuy còn là một thủ lĩnh! Cầm trong tay vũ khí tím cường đại!

"Ha ha!" Man Chuy lớn tiếng cười, "Mày chỉ là một con kiến hôi, dĩ nhiên muốn hủy diệt Phong Lâm trại? Được rồi! Dem thủ đoạn của mày tất cả sử dụng đi! Tao muốn nhìn xem mày có thủ đoạn gì có thể dưới mắt của tao hủy diệt Phong Lâm trại!"

Hoàng Dật không nói nhảm, trực tiếp đưa tay qua trử vật giới chỉ.

Sau một khắc, hắn lấy ra một quyển sách!

Ánh mắt mọi người liền căng thẳng, tất cả đều nhìn về phía quyển sách, không biết Hoàng Dật kế tiếp muốn làm cái gì, cục diện hiện tại thấy thế nào, đều là Hoàng Dật hẳn phải chết. Quyển sách của Hoàng Dật rất dày, cả thân màu đen, phong bì không biết dùng loại da thú cổ quái nào chế thành, tản mát ra một cổ khí tức hủ bại âm u nhàn nhạt, dường như đây là một quyển sách đến từ vực sâu của Ma giới, bên trong viết về ác mộng thống khổ và vô tận vĩnh hằng, chỉ là liếc mắt thôi đã cảm thấy mê muội, khó chịu không gì sánh được.

Hoàng Dật hai móng đang cầm quyển sách, mở ra trang đầu tiên.

Trang đầu tiên chỉ viết tám chữ lớn, tám chữ lớn này dường như vật còn sống, không ngừng nhúc nhích, như tám con ma long bay lượn, tản ra lớp khói màu đen, thần diệu đến cực điểm.

Sau một khắc, Hoàng Dật đọc ra tám chữ ấy: "Chúng thần sợ hãi, Anh Hùng giam ngục!"

Tám chữ bình thường này, trong miệng Hoàng Dật, có chút mùi vị quý dị!

Ngay sau đó, trong không khí đột nhiên nổi lên một vòng sóng gợn, giống như là hồ nước bình tĩnh nổi lên rung động, sau đó sóng gợn dần dần hình thành một tầng lá chắn trong suốt, từ từ bành trướng, tựa như có cái gì đó kinh khủng muốn từ bên trong chui ra!

Mọi người không kìm lòng được lui ra phía sau vài bước, ngưng thần đề phòng nhìn chăm chăm dị tượng, Man Chuy cũng có một chút hiếu kỳ, nhìn chăm chăm tầng lá chắn đang từ từ bành trướng trong không khí.

"Răng rắc!" Rất nhanh, một âm thanh nghiền nát vang lên, lá chắn lập tức vỡ vụn, từ bên trong đột nhiên toát ra một cái đầu rồng uy phong lẫm lẫm!

Cái đầu rồng này cao hơn mười mét, một đôi long nhãn bề ngễ thiên hạ, mỗi một miếng vảy đều phản xạ ra ánh trắng lạnh lẽo và ánh lửa hùng hực thiêu đốt bốn phía, uy vũ đến cực điểm. Miệng rồng đang mở, trong miệng là một lối vào

đen kịt thâm thúy, không biết thông qua nơi u ám gì, dường như là một hắc động, có thể đem ánh mắt của người thôn phệ vào.

"Rỗng! Dĩ, dĩ nhiên là rỗng!" Đoàn người nhất thời hoảng sợ, cũng không cách nào trấn định, liên tục lui lại mấy bước, kinh hãi nhìn cái đầu rỗng kia.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 40: Kẻ Dịch Mạnh Hơn

"Ngao ~" Chiến lang dưới chân Man Chuy cũng run rẩy một chút, lui lại mấy bước, ngay cả Man Chuy cũng là vẻ mặt ngưng trọng, nhìn chăm chăm cái đầu rồng này, chùy chiến trong tay nắm thật chặt.

Rồng, đây là sinh linh cao cấp nhất đại lục! Người thường cơ cực suốt đời cũng không có khả năng nhìn thấy một lần, cái này cũng không phải loại tồn tại mà người bình thường có thể chống lại, nhưng hiện tại, Hoàng Dật lại triệu hồi ra một đầu rồng!

Hoàng Dật nhìn lối vào sâu thẳm kia, cất bước đi vào.

Cái miệng rồng này, chính là lối vào của Anh Hùng giam ngục!

Anh Hùng giam ngục là ngục giam danh chấn chư thần, là chỗ ngay cả thần đều phải sợ hãi, là một trong các khu vực cuối cùng của toàn bộ Thế Giới Thứ Hai, lối vào tự nhiên cũng không tầm thường. Hiện tại cấp bậc của Hoàng Dật còn rất thấp, lực triệu hoán rất có hạn, chờ sau này đẳng cấp của hắn đề cao, cánh cửa chân chính của Anh Hùng giam ngục sẽ lộ ra toàn cảnh, cái loại cảnh tượng triệu hoán này cũng sẽ đồ sộ không gì sánh được, chắc chắn là đầu rồng nho nhỏ hiện tại không thể sánh bằng.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền biến mất trong lối vào sâu thẳm của miệng rồng, chỉ để lại vẻ mặt đại ra của mọi người.

"Miếu Sát mới cấp 15, vì sao giờ tay nhắc chân lại tạo ra thanh thế lớn như vậy?"

"Con rồng đó là giả! Nhưng trong miệng nó rốt cục là dạng thế giới gì? Miếu Sát vì sao muốn đi nơi đó?"

Đoàn người đều nghị luận, ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm lối vào tối đen trong miệng của đầu rồng, không biết chỗ đó là thế giới như thế nào, bọn họ chỉ cảm thấy, tất cả những gì phát sinh tối nay đều phá vỡ nhận thức của bọn họ, không cách nào lý giải.

"La Y, người đi xem cái đầu rồng kia là sao!" Lúc này, Man Chuy ra lệnh cho tên đội trưởng vệ binh, ngữ khí không cho từ chối.

"Vâng!" Đội trưởng vệ binh gật đầu, đi qua hướng miệng rồng.

Giây phút ấy, ánh mắt mọi người đều nhìn chăm chăm hẳn, không ai biết kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì.

"Xoạt!" Ngay khi đội trưởng vệ binh gần bước vào miệng rồng, trên đầu rồng đột nhiên xuất hiện một đạo kết giới màu đen, lập tức đem đội trưởng vệ binh hất văng ra!

Đội trưởng vệ binh ổn định thân thể, lần thứ hai thử lại, nhưng vẫn là kết quả đồng dạng.

"Mọi người chờ đợi, nhìn xem Miếu Sát này rốt cuộc muốn giở trò gì!" Man Chuy thản nhiên nói, sắc mặt trầm tĩnh lại.

...

Hoàng Dật lúc này, đã trở lại chốn cũ, lần thứ hai tiến vào trong Anh Hùng ngục giam, lần trước hẳn ở chỗ này làm nhiệm vụ, mà hiện tại hẳn đã trở thành trưởng ngục giam nơi đây, thế sự khó liệu.

Hoàng Dật lấy ra 《Anh Hùng chi thư》, kiểm tra bản đồ bên trong một chút, sau đó đi qua phòng chìa khoá làm bằng hùng hoàng thạch.

Với năng lực của hắc đương nhiên không cách nào đối kháng Man Chuy, cũng không cách nào công phá điểm phục sinh của Phong Lâm trại, nhưng tội phạm của Anh Hùng giam ngục thì không giống! Tùy tiện thả một con ra, toàn bộ Phong Lâm trại sẽ bị diệt diệt, dự định của hắc chính là mượn đao giết người!

Mà bước đầu tiên của kế hoạch này, chính là phải lấy được chìa khoá phòng giam!

Trước đó Hoàng Dật chỉ có cấp 1, thực lực quá yếu, căn bản không cách nào lấy được chìa khoá của Anh Hùng ngục giam. Nhưng hiện tại hắc đã hoàn thành hình thái tiến hóa của linh miêu, tính linh hoạt và phương diện tốc độ đều có tăng lên, hơn nữa đẳng cấp cũng lên tới cấp 15, rất có khả năng lấy được chìa khoá!

Rất nhanh, Hoàng Dật đi tới phòng chìa khoá hùng hoàng thạch, trực tiếp đi tới góc đông bắc, một đồng chìa khoá tất cả đều nằm ở chỗ này.

Hoàng Dật vừa tới gần, những chìa khoá này liền bay lên trời, cấp tốc bay lượn trên không trung, vẫn giống như trước.

Hoàng Dật lập tức chuyển đổi thành hình thái linh miêu, tứ chi hơi ngời hõm xuống, đuôi mèo rũ xuống, đôi mắt hổ phách nhìn chăm chăm chìa khoá bay lượn trên không trung.

Tốc độ của những chiếc chìa khoá này không giống nhau, có vài chìa khoá tốc độ vô cùng cực nhanh, mà cũng có vài chìa khoá tốc độ chậm hơn không ít, cái này có quan hệ với con số được đánh dấu trong từng phòng giam, con số càng cao thì phòng giam càng mạnh, chìa khoá cũng bay càng nhanh, càng khó bắt được.

Đúng lúc này, một chiếc chìa khoá trực tiếp bay tới hướng Hoàng Dật, hiện lên một tia sáng kim sắc trên không trung.

Hoàng Dật chân sau dẫm mạnh, mạnh mẽ vồ lên, tốc độ nhanh như thiểm điện!

Chiếc chìa khoá kia tựa như biết lợi hại, vội vàng đổi hướng, tránh thoát công kích của Hoàng Dật, chớp mắt bay xa.

Hoàng Dật đáp xuống mặt đất, tiếp tục núp, con mắt tiếp tục nhìn chăm chăm không trung, đợi thời cơ. Tốc độ của chìa khoá vừa rồi coi như là hạ đẳng, với năng lực hiện tại của hắn trên cơ bản là không hy vọng chụp được. Mục tiêu của hắn là đồng chìa khoá có tốc độ chậm nhất, những phòng giam này giam giữ tội phạm chỉ hơn cấp 100, là loại tồn tại nhỏ yếu nhất trong Anh Hùng ngục giam, nhưng đối phó Phong Lâm trại cũng dư dả.

Hoàng Dật kiên trì chờ đợi vài phút, trong lúc đó có những chìa khoá khác bay tới, hắn cũng không có hành động, giống như là một con báo săn ẩn núp, kiên trì chờ đợi con mồi thích hợp nhất.

Đúng lúc này, con mắt của Hoàng Dật tập trung một chiếc chìa khoá, chiếc chìa khoá này tuy rằng bay khá nhanh, nhưng so với những chìa khoá còn lại thì chậm hơn không ít, có thể bị ánh mắt của Hoàng Dật đuổi theo kịp. Hoàng Dật quyết định chụp chiếc chìa khoá này, ánh mắt của hắn tập trung vào chiếc chìa khoá đó, thân thể linh hoạt nhanh chóng di chuyển theo phương hướng của chiếc chìa khoá đó.

Trên bầu trời có trăm ngàn chiếc chìa khoá đang bay lượn, nhiều vô số kể, lúc nào cũng bay lượn qua lại, đổi lại người bình thường đã sớm hoa mắt, nhưng Hoàng Dật không chỉ không bị hoa mắt, ngược lại còn có thể tập trung vào một chiếc chìa khoá bên trong, cũng di chuyển theo nó, đổi thành người chơi bình thường căn bản không làm được.

Từ sau khi Hoàng Dật ăn Thời Gian Chi Lệ, con mắt đã hoàn toàn được cải tạo, các phương diện đều tăng lên, không chỉ có nhạy cảm, còn rất kiên cố, cho dù là đao kiếm sắc bén, đều không thể đâm phá con mắt của hắn. Con mắt của

hắn trở thành một bộ phận cường đại nhất trên thân thể, giống như rắn chín đầu - Hydra năm đó, hùng hoàng thạch ma diệt thân thể của nó, nhưng không cách nào ma diệt tròn mắt của nó.

Rốt cục, Hoàng Dật chạy tới một vị trí cực kỳ thích hợp, mà lúc này, chiếc chìa khoá cũng vừa lúc bay đến hướng hắn, quả thật là ông trời thưởng cho cơ hội tốt!

Hoàng Dật nhào lên thiểm điện, thân thể linh hoạt lao lên trên không trung, tấn công chiếc chìa khoá ấy!

Chiếc chìa khoá đã nhận ra nguy hiểm, lập tức chuyển hướng, vượt qua bên cạnh Hoàng Dật, lập tức bỏ trốn mất dạng, nhưng lúc này, thân thể của Hoàng Dật cũng đột nhiên biến hướng trên không trung, truy kích mà đến, chìa khoá lần thứ hai chuyển hướng, tăng tốc thoát đi.

Rồi đột nhiên, thân thể của Hoàng Dật biến mất!

Sau một khắc, hắn từ trong không khí phía trước chìa khoá hiện ra, chiếc chìa khoá liền đụng vào người hắn, bị hắn nắm chặt!

"Phù!" Hoàng Dật thở phào một hơi, chăm chú cầm lấy chìa khoá trong tay, may mà hắn có thể biến ảo ra hình thái linh miêu, tính linh hoạt rất mạnh, lại có 【 không trung biến hướng 】, 【 thoáng hiện đột kích 】 những kỹ năng cực độ linh hoạt, nếu không căn bản không cách nào bắt được chiếc chìa khoá này.

Hoàng Dật đem chìa khoá lên nhìn một chút, chìa khoá vẫn ra sức giãy dụa, giống như một con cá chạch ngoan cố của, muốn thoát khỏi móng vuốt của Hoàng Dật.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 41: Yêu Hầu Xuất Thế

Rất nhanh, Hoàng Dật thấy được 5 con số trên chìa khoá: 15732. Đây là con số đánh dấu phòng giam, toàn bộ Anh Hùng giam ngục chỉ có 16532 gian phòng giam, con số đánh dấu của chìa khoá này coi như là vô cùng bét.

Hoàng Dật đem cuốn 《Anh Hùng chi thư》 mở ra, lật tới trang tin tức tương ứng về phòng giam này, bên trong viết một ít tư liệu --

【Yêu Hầu】(cấp 103, đánh số 15732)

Thời kỳ Cận Cổ, một con khi được Tử Thần nuôi dưỡng trong hoa viên, bởi vì một phân thân tự ý rời đi, tác loạn trong địa vực nhân loại, phạm vào trọng tội, đặc biệt bắt vào phòng giam này, giam cầm cả đời!

...

Phía sau còn ghi lại lai lịch của Yêu Hầu, quá trình phạm tội, quá trình bắt giữ, năng lực đặc thù, nhược điểm cùng các loại tư liệu, Hoàng Dật nhìn lướt qua, trong lòng đối với con Yêu Hầu còn chưa gặp gỡ này đã có một lý giải đại khái.

Kế tiếp, Hoàng Dật biến trở về hình thái thú vương, dựa theo bản đồ trong sách đi đến phòng giam đó, đi hồi lâu, rốt cục đi tới trước cửa phòng giam số 15732.

Trong phòng giam, một con khỉ khổng lồ cao hơn mười mét đang nằm ngủ, trong bóng tối chỉ hiện ra một đường cong như núi nhỏ, hơi phập phồng, tần suất thông thả mà ổn định.

Tuy rằng con khỉ này ngủ rất bình ổn, nhưng Hoàng Dật vẫn cảm thấy một loại áp lực nhập thẳng vào đáy lòng, hần đường như có thể thấy hình dạng con khỉ này sau khi thức tỉnh, loại lực sát thương cường đại tàn sát sinh linh, hủy diệt một phương! Mà loại lực sát thương này chỉ cần phủ xuống Phong Lâm trại, sẽ không ai có thể chống đối!

Hoàng Dật tiến lên vài bước, tiếng bước chân hầu như không thể nghe thấy.

Nhưng con Yêu Hầu này vẫn nghe thấy, nó đột nhiên mở hai mắt, tròng mắt màu xanh nhìn chăm chăm Hoàng Dật ngoài khe cửa, cái loại ánh mắt này giống như là hai con dao găm sắc bén, đâm vào trái tim của Hoàng Dật.

Hoàng Dật nhìn hai mắt của Yêu Hầu, chậm rãi nói: "Yêu Hầu, người bị giam giữ rất lâu rồi! Ta là trưởng ngục giam của Anh Hùng giam ngục, hiện tại ta cho người một cơ hội rời khỏi đây." Nói xong, Hoàng Dật lấy ra chìa khoá, lắc lắc trên khe cửa.

"Hô! Hô! Hô!" Giây phút ấy, Yêu Hầu đột nhiên đứng lên, phản ứng kịch liệt không gì sánh được, ánh mắt của nó nhìn chăm chăm chìa khoá, trong ánh mắt tràn đầy khát vọng, một ít nước dãi không tự giác từ khóe miệng nó chảy xuống.

Nó đã bị giam giữ bao lâu? Ngay cả chính bản thân nó đều không nhớ rõ, vô số năm tháng đã trôi qua, tuy rằng Anh Hùng giam ngục đã làm suy yếu ảnh hưởng của Thời Gian Chi Thần, có thể khiến tốc độ của thời gian ở đây giảm đi rất nhiều, tuổi thọ của nó cũng được kéo dài, nhưng loại cảm giác mất đi tự do này ngày qua ngày dần vật hần, không có tự do, cho dù thực lực có mạnh mẽ, tuổi thọ có kéo dài thì có ích lợi gì? Nó chỉ có thể ở trong không gian nhỏ, nghe tiếng tim đập của mình, ngồi đếm tích mạch và buồn chán dài đến vô tận, ngủ trong đau khổ miên man.

Nó mỗi giờ mỗi phút đều nhớ về thế giới bên ngoài, tàn sát sinh linh, tự do tự tại, cái loại cảm giác này là thời gian vui vẻ nhất của cả đời nó, nhưng nó vĩnh viễn cũng không có khả năng cảm nhận được.

Mà hiện tại, một chiếc chìa khoá có thể cho nó tự do lại lắc lư ở ngoài cửa, đây là cơ hội duy nhất, đây là cơ hội duy nhất thực hiện vô số mộng tưởng của vô số năm qua!

Ánh mắt của Yêu Hầu nhìn chăm chăm chìa khoá, giống như là nam châm, có thể nào cũng không dời.

Hoàng Dật đem chìa khoá thu lại, cắt đứt ánh mắt của Yêu Hầu, chậm rãi nói: "Bất quá người không cách nào thu được tự do chân chính, ta chỉ đem lực lượng cấm ma và phong ma của phòng giam suy yếu, cho một phân thân của người trốn ra, bản thể của người vẫn không cách nào chạy ra."

Hoàng Dật có tính toán của mình, con Yêu Hầu này kiệt ngạo bất tuân, chỉ cần chạy ra Anh Hùng giam ngục, nhất định sẽ làm sinh linh đồ thần, người đầu tiên nó muốn giết, cũng chính là trưởng ngục giam. Đây là một con dao hai lưỡi, muốn mượn đao giết người, sẽ làm tốt chuẩn bị bị đao giết chết. Cho nên Hoàng Dật cũng không dự định hoàn toàn thả nó ra, chìa khoá phòng giam ngoại trừ mở cửa, còn có công hiệu giảm lực lượng cấm ma và phong ma của phòng giam, Yêu Hầu có thể phân thân, chỉ cần đem cường độ ma pháp của phòng giam giảm thấp đến trình độ nhất định, vừa vặn cho phép phân thân của nó trốn ra là được.

Trong mắt Yêu Hầu chợt lóe tinh quang, nhưng rất nhanh biến mất, chờ mong nhìn Hoàng Dật ngoài khe cửa, cho dù là phân thân chạy đi cũng không quan hệ, ít nhất cũng là một cơ hội, so với vĩnh cửu giam giữ ở chỗ này tốt hơn vô số lần.

Sau một khắc, Hoàng Dật đi tới cửa phòng giam, đem chìa khoá chậm rãi nhét vào ổ khóa trên cánh cửa, hơi chuyển tay, cẩn thận điều chỉnh thử một biên độ thích hợp, cánh cửa phòng giam cũng chậm rãi mở ra, khe giữa cánh cửa càng lúc càng lớn.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn đang mở phòng giam số 15732 của Anh Hùng giam ngục, tiến độ mở ra hiện nay là 1%.

Hoàng Dật lập tức ngừng lại, căn cứ theo ghi chép trong tư liệu của《 Anh Hùng chi thư 》, phân thân của Yêu Hầu này có thể trốn ra được sau khi cường độ ma pháp của phòng giam giảm xuống 1%, không bị phong ma và cấm ma ảnh hưởng, vừa lúc cũng là giờ phút này.

Quả nhiên, Yêu Hầu thấy khe cửa phòng giam mở đến 1%, thân thể lập tức run lên, phân ra một phân thân nhỏ, mạnh mẽ vọt tới cửa phóng ra ngoài.

Thực lực của cái phân thân đó chỉ có 1% của bản thể, lại vừa lúc không bị năng lực phong ma của phòng giam hạn chế, cái này cũng không có vấn đề gì với kích cỡ của phân thân, mà là có quan hệ với lực lượng mạnh yếu của phân thân. Yêu Hầu hoàn toàn có thể tạo ra một phân thân nhỏ hơn nhưng thực lực lại càng mạnh hơn, nhưng nói vậy, công năng phong ma và cấm ma của phòng giam sẽ có hiệu quả, sẽ có một tầng lực lượng vô hình giam giữ nó lại, căn bản không cách nào chạy ra!

Hầu như là trong chớp mắt, phân thân của Yêu Hầu trốn ra, nó không cần suy nghĩ, trực tiếp công kích qua hướng Hoàng Dật, chỉ cần giết chết Hoàng Dật, là có thể lấy được chìa khoá, tự mở cửa cho mình.

Hoàng Dật cũng nghĩ tới kết quả này từ lâu, nhưng hắn cũng không sợ, hắn có Anh Hùng chi thư, có thể tùy thời rời khỏi đây!

Ngay tại lúc phân thân của Yêu Hầu nhào tới, Hoàng Dật lập tức lựa chọn rời khỏi Anh Hùng giam ngục, thân thể đột nhiên biến mất, phân thân của Yêu Hầu nhất thời vô huyệt vào khoảng không.

Sau một khắc, Hoàng Dật một lần nữa xuất hiện tại Phong Lâm trại, xuất hiện bên cạnh đầu rồng, lúc mọi người còn không có phản ứng, lập tức nhanh chân bỏ chạy về phương xa!

Chỉ có hắn biết, kế tiếp Phong Lâm trại đem sẽ phát sinh một hồi họa kiếp kinh thiên, khi phân thân của Yêu Hầu trốn ra, Phong Lâm trại sẽ đứng mũi chịu sào, nhất định sẽ gặp phá hủy cực lớn, chỉ có sớm rời khỏi tuyệt địa này mới có

thể giữ được mạng sống!

Tốc độ của Hoàng Dật rất nhanh, hầu như là trong chớp mắt đã chạy ra phạm vi của đoàn người, lực chú ý của mọi người đều ở đầu rồng, căn bản không ngờ tới Hoàng Dật sẽ đột nhiên xuất hiện, hơn nữa đột nhiên bỏ chạy, nhưng lúc bọn họ có phản ứng, Hoàng Dật đã bỏ trốn mất dạng từ lâu, vô tung vô ảnh.

Mà đầu rồng đã không còn lực triệu hoán đến từ Hoàng Dật, cũng bắt đầu hóa thành sóng gợn mờ lung, dần dần biến mất.

"Hả? Chuyện gì xảy ra? Miếu Sát sao chạy?" Đoàn người hai mặt nhìn nhau, không biết vì sao lại xuất hiện tình cảnh này.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 42: Sinh Linh Đồ Thán

"Lẽ nào đây là thủ thuật che mắt? Suy nghĩ thật sự của Miếu Sát là muốn chạy?"

"Rất có khả năng, phỏng chừng cái đầu rồng này chỉ là dùng để hấp dẫn ánh mắt của chúng ta, tên súc sinh ấy nhân lúc chúng ta không chú ý, lập tức đột phá vòng vây chạy trốn!"

"Mẹ kiếp! Tôi còn tưởng rằng Miếu Sát muốn sử dụng tất sát kỹ cường lực gì, không ngờ rằng cũng chỉ là một thằng hèn!"

Mọi người đều nghị luận, trong lời nói đều hoài nghi Hoàng Dật là cố ý tỏ ra nguy hiểm, căn bản không có sát chiêu gì, mục đích thật sự là muốn chạy trốn.

"Hả? Đó là cái gì?" Bỗng nhiên, trong đám người có kẻ phát hiện chỗ đầu rồng tựa như có thêm một sinh vật lớn, sinh vật ấy giấu trong sóng gợn mờ lung, thấy cũng không rõ ràng, nhưng đôi mắt màu xanh lại nhìn chăm chăm mọi người, khiến cho mọi người cảm thấy tim đập nhanh.

Rất nhanh, đầu rồng hoàn toàn biến mất, sinh vật lớn rốt cục hiển hiện ra toàn bộ!

Hiện ra ở trước mắt bọn họ, là một con khỉ khổng lồ bộ lông cả người màu đỏ, giống như là ngâm trong biển máu, mỗi một lần hô hấp, từ lỗ mũi sẽ phun ra hai luồng huyết khí đỏ tươi, giống như là làn khói máu, hai mắt lợi hại của nó nhìn quanh mọi người, âm u lạnh lẽo mà điên cuồng.

Cái này chính là phân thân của Yêu Hầu, nó trốn ra! Giam giữ vô số năm rồi

cục trốn ra!

Yêu Hầu trong Anh Hùng giam ngục tràn ngập kinh hãi, nó nhận ra được phân thân của mình dĩ nhiên thật sự thoát khỏi Anh Hùng giam ngục, đi tới thế gian tốt đẹp!

Bất quá rất nhanh, lực nhận biết của nó đối với cái phân thân này càng ngày càng yếu, cuối cùng hoàn toàn biến mất, đã nhận biết không được phân thân của mình nữa!

"Gào!" Yêu Hầu đầu tiên là ngẩn ra, sau đó phản nộ đập cánh cửa phòng giam, thống khổ tru lên!

Nó không ngờ rằng dĩ nhiên sẽ là kết quả này, lối vào của Anh Hùng giam ngục vừa đóng, liên hệ của nó với phân thân nhất thời bị chặt đứt, đã không có ý niệm của bản thể điều khiển, phân thân của nó sẽ không có bất luận lý trí, chỉ còn lại bản tính nguyên thủy nhất, không còn bị nó khống chế!

Nói cách khác, Yêu Hầu tiêu hao lực lượng bản thân chế tạo ra một phân thân đã không thuộc về nó, cho dù trốn ra cũng không có bất luận tác dụng, ngược lại còn giảm đi 1% thực lực của nó.

Yêu Hầu trong ngục giam thống khổ tru lên, Phong Lâm trại bên kia cũng không sống khá giả, đối mặt với con khỉ lai lịch không rõ, tất cả mọi người dường như hít thở không thông.

"Ngao ~" Con chiến lang bên dưới Man Chuy bỗng nhiên kêu một tiếng, đề phòng nhìn phân thân Yêu Hầu, chúng nó đều là cự thú, nhưng khí tức lại hoàn toàn khác biệt, phân thân Yêu Hầu rõ ràng mạnh hơn rất nhiều, giống như sự khác nhau của một quý tộc cùng bình dân.

"Ngao!" Rốt cục, phân thân của Yêu Hầu động! Nó ngẩng cái đầu đỏ như máu hướng lên trăng tròn trên bầu trời tru một tiếng, một vòng sóng âm nhất thời với tốc độ mắt thường có thể thấy được quét ngang bốn phương tám hướng!

Trong sóng âm còn kèm theo huyết khí trên bộ lông của Yêu Hầu, loại huyết khí này là một loại độc tố cực mạnh, cấp tốc theo sóng âm lan tràn ra, mọi người vây xem không phải bị thối bay, cũng là bị đánh chết, độc chết! Mà trải qua một tiếng rống như thế, trong tay Yêu Hầu cũng biến ảo ra một vũ khí cùng loại với trường mâu trường côn! Nằm trong tay, tràn ngập cảm giác khai sơn liệt địa!

Mọi người khiếp sợ! Con khi này chỉ rống kêu một tiếng, là có thể giết chết một đám người!

"Lẽ nào đây là thủ đoạn của Miếu Sát sao?" Cái này, đoàn người rốt cục hiểu được, thì ra Hoàng Dật là thật sự để lại sát chiêu, con khi này hoàn toàn có thể làm Phong Lâm trại âm ỉ long trời lở đất.

"Chạy mau!" Kẻ sống sót trong đám người đều bị dọa bể mật, bỏ chạy tứ tán!

"Bẹp!" Một người chơi chạy trốn trực tiếp bị Man Chuy đập một chùy, biến thành một đồng thịt nát, Man Chuy giơ cao chùy chiến, lớn tiếng uy hiếp nói: "Ai cũng không được chạy! Các người coi nơi này là chỗ muốn tới thì tới muốn đi thì đi sao? Các người phải ở lại diệt trừ con Yêu Hầu này! Hoặc đem Miếu Sát giết tới luân hồi mới có thể đi! Không giết chết được, các người ai cũng đừng nghĩ chạy! Bằng không sẽ chết!"

Đoàn người hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời đều lưu lại tại chỗ, không dám chạy! Cục diện hiện tại đã rất rõ ràng, Man Chuy đã mạnh mẽ kéo bọn họ vào chiến thuyền này, phải là địch với Hoàng Dật!

Một chiêu này có thể nói vừa ác lại vừa độc, thoáng cái đem Hoàng Dật đẩy đến mặt đối lập của mọi người!

"Mọi người nghe lệnh, toàn lực công kích con khi này cho ta! Chờ giết chết con khi này, rồi đem đầu của Miếu Sát chặt bỏ ngâm rượu! Đem linh miêu và bảo vật của hắn đoạt tới! Vĩnh viễn truy sát hắn!" Lúc này, Man Chuy nghiêng răng nghiêng lợi phát ra lệnh phải giết!

Dứt lời, hai chân trắng kiện của Man Chuy kẹp bụng chiến lang, xách theo lang nha bổng, vọt qua hướng phân thân Yêu Hầu, đám vệ binh Bán Thú Nhân xung quanh cũng đều giơ vũ khí lên, vây công phân thân của Yêu Hầu!

Phân thân của Yêu Hầu không hề e sợ, tròn mắt màu xanh nhanh chóng biến thành màu đỏ, dường như sung huyết, nó đạp mạnh chân sau, đón đỡ Man Chuy, bản năng nó cảm thấy người này uy hiếp lớn nhất!

Rất nhanh, Man Chuy và Yêu Hầu gặp nhau trên không trung, lang nha bổng của Man Chuy trực tiếp đập hướng về phía Yêu Hầu, mà Yêu Hầu thì vươn trường mâu che trước người, vững vàng chặn lại công kích cường lực này.

Sau đó Man Chuy bị lực đánh vào đánh bay, Yêu Hầu cũng bị lực đánh vào chấn tới mặt đất, thân thể lao trúng đám người, nhất thời đập chết hơn mười người.

Đẳng cấp của Man Chuy là cấp 40, mà Yêu Hầu cao tới cấp 103, bất quá nó chỉ là một phân thân, thực lực chỉ có 1% của bản thể, hai người đấu một trận lực lượng ngang nhau!

Man Chuy và Yêu Hầu sau khi ổn định thân hình, lại vọt tới đối phương, liều mạng với nhau, hai đại cường giả đều đánh long trời lở đất, mỗi một chiêu thức đều có uy thế bổ trời xé đất, toàn bộ Phong Lâm trại dường như giấy, bị dư âm chiến đấu chấn cho một mảnh hỗn độn.

Khán giả xung quanh bị tai ương ngập đầu, có vài người bị dư âm chiến đấu đánh chết, có người bị cự lang và Yêu Hầu giẫm chết, có vài người thì lại bị đập chết, bọn họ yếu đuối giống như con kiến, căn bản không có cơ hội phản kháng. Man Chuy và Yêu Hầu mỗi một lần xông tới, đều như là như động đất, đoàn người giống một thuyền con lá trong sóng lớn. Phong Lâm trại đã hoàn toàn biến thành một luyện ngục nhân gian, tiếng gào khóc, tiếng kêu thảm thiết, tiếng chiến đấu đan vào cùng một chỗ, hỗn loạn không chịu nổi.

Mà lúc này, người khởi xướng Hoàng Dật lại lẳng lặng trốn ở phương xa

bàng quan, chuẩn bị nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

Rất nhanh, ánh sáng chớp tắt liên tục, cả đám người chơi liên tiếp chết đi, có người vận khí không tốt trực tiếp luân hồi, mà có vài người chơi tắc sống lại ở điểm phục sinh bên cạnh, nhưng người chơi sống lại không ai dám đi ra ngoài, tất cả đều trốn ở bên trong kết giới điểm phục sinh, e sợ lọt vào công kích từ phân thân của Yêu Hầu.

"Mọi người trốn ở bên trong điểm phục sinh dùng công kích từ xa! Nhanh chóng giết chết con khỉ này, rồi đuổi theo giết Miếu Sát! Ngàn vạn lần đừng cho hãn chạy!" Lúc này, Trần Úc Tịch hét lớn một tiếng, tập hợp hơn mười người chơi trong điểm phục sinh, điểm phục sinh rất an toàn, trốn ở bên trong công kích phân thân của Yêu Hầu là một suy nghĩ không tồi.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 43: Công Kích Điểm Phục Sinh

Đám người chơi này nhất thời hồi phục tinh thần, đều lấy vũ khí ra công kích Yêu Hầu bên ngoài, còn một vài người nghề nghiệp cận chiến thì đều móc ám khí ra công kích từ xa, lực công kích của ám khí tuy nhỏ, nhưng có thể cướp giật điểm kinh nghiệm.

Trong Thế Giới Thứ Hai, điểm kinh nghiệm của quái vật sau khi tử vong được tính dựa theo tỉ lệ đánh, người chơi đầu tiên đánh quái sẽ được phân nhiều hơn một ít, tỉ lệ là 20%, người chơi cuối cùng giết chết quái thì càng được phân nhiều hơn, nhận được 40% điểm kinh nghiệm, 40% điểm kinh nghiệm còn lại, dựa theo tỉ lệ đánh của người chơi mà phân ra. Những người chơi trong điểm phục sinh đều ôm một hy vọng, nếu như Man Chuy có thể giết chết Yêu Hầu, như vậy bọn họ cũng có thể nhận được lượng kinh nghiệm phong phú, Yêu Hầu này cao tới cấp 103, điểm kinh nghiệm có thể nói là rất nhiều, dù cho chỉ nhận được 1% cũng rất khả quan.

Nhưng bọn họ không biết rằng, cho dù Yêu Hầu này chết, bọn họ cũng căn bản không được điểm kinh nghiệm, bởi vì cái này chỉ là một phân thân mà thôi, cũng không phải bản thể, không có điểm kinh nghiệm!

"Ầm ầm ~" Lại có một căn nhà gỗ trong Phong Lâm trại bị hủy diệt, chiến đấu của Man Chuy và Yêu Hầu đã tiến vào gay cấn, trong Phong Lâm trại hầu như đã nhìn không thấy một tòa kiến trúc hoàn hảo, cơ bản đều thành một mảnh phế tích. Khắp nơi trên mặt đất đều là thi thể, bên trong đại đa số đều là của người chơi, chỉ có một phần nhỏ là thú nhân NPC của Phong Lâm trại. Bọn họ tuy rằng đẳng cấp rất thấp, nhưng Bán Thú Nhân nổi danh nhờ thể chất siêu cường! Lớp da màu vàng của họ dường như là một lớp chiến giáp hoàng kim,

cho dù là đối mặt phân thân của Yêu Hầu cấp 103 cũng có thể chống đỡ một lúc, trong Thế Giới Thứ Hai, chủng tộc có thể chất cường hãn như vậy cũng không nhiều.

Bán Thú Nhân còn có một thiên phú danh chấn thế giới-- được miễn 95% thương tổn độc tố và thương tổn tật bệnh! Toàn bộ thế giới chỉ có chủng tộc Bán Thú Nhân có được cái thiên phú này, cái này chính là căn bản lập tộc của chủng tộc Bán Thú Nhân! Công kích độc tố của Yêu Hầu đánh vào bọn họ, hầu như không tạo thành thương tổn gì!

Rất nhanh, toàn bộ người chơi của Phong Lâm trại đều chết không khác biệt lắm, ngoài một phần người chơi luân hồi, trên trăm người chơi sống lại ở điểm phục sinh bên cạnh, trốn trong kết giới công kích Yêu Hầu bên ngoài.

IKIENTHUC.ORG

Thời gian trôi qua từng giây, ánh trăng vẫn soi sáng như cũ, nhưng đã không còn là vai chính của buổi tối hôm nay, tất cả mọi người đang ra sức công kích con Yêu Hầu kia!

Trận chiến đấu này của Phong Lâm trại đã giằng co rất lâu, Man Chuy và Yêu Hầu đều bắt đầu có chút lực kiệt, thú nhân cường hãn cũng xuất hiện tử vong quy mô lớn, hơn mười mấy thi thể thú nhân ngã xuống đất, lớp da vàng phản xạ ánh trăng trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Bất quá bọn họ cũng không phải chết vô ích, Yêu Hầu dưới sự vây công của mọi người đã bắt đầu hiển hiện ra xu hướng suy tàn, nó dù sao chỉ là một phân thân mà thôi, hơn nữa cắt đứt liên hệ ý niệm với bản thể, chỉ còn lại bản năng chiến đấu nguyên thủy.

"Mọi người thêm sức, con khỉ này sắp không được rồi! Đợi lát nữa chúng ta đuổi theo giết Miếu Sát! Đem hãn giết đến luân hồi mới thôi!" Lúc này, Cốt Đầu trong điểm phục sinh ra sức cổ vũ, bọn họ đêm nay bị Hoàng Dật giết mất vài cấp, rất cần nhiều điểm kinh nghiệm để bồi thường tổn thất, cho nên đặc biệt ra

sức, tất cả kỹ năng cường lực liều mạng đập về phía Yêu Hầu.

"Ngao ~" Lúc này, Yêu Hầu tựa như cũng nghe thấy được âm thanh của Cốt Đầu, nó quay đầu trừng nhìn Cốt Đầu trong điểm phục sinh, loại ánh mắt này giống như là hai con dao, đâm thẳng vào tim Cốt Đầu.

Sau một khắc, Yêu Hầu bỏ qua Man Chuy đánh lâu không được gì, ngược lại vọt đến điểm phục sinh, trong mắt nó những người chơi này đều là con kiến hôi nhỏ bé, vậy mà cả gan công kích nó lâu như vậy, quả thật là nên chết!

Đám người chơi trong điểm phục sinh nhất thời rối loạn, bọn họ thấy thân thể to lớn của Yêu Hầu trùng kích đến đây, mặt đất cũng rung động theo, loại hình ảnh này lọt vào mắt bọn họ, mang đến sợ hãi vô tận.

Rất nhanh, phân thân của Yêu Hầu vọt tới trước điểm phục sinh, trường mâu lớn trực tiếp đâm qua.

"Keng!" Kết giới của điểm phục sinh lập tức hiện ra, vững vàng chặn công kích của Yêu Hầu, phát ra âm thanh kim loại va chạm, nhưng Yêu Hầu cao tới cấp 103, đã đạt được phạm vi đẳng cấp mà điểm phục sinh có khả năng được miễn, kết giới bị công kích như thế, ánh sáng nhất thời ảm đạm vài phần.

Yêu Hầu nhìn đám kiến hôi gần trong gang tấc, lại không giết được bọn chúng, lập tức điên cuồng lên, liều mạng công kích kết giới điểm phục sinh, từng tia sáng chớp nhoáng liên tiếp trút xuống kết giới!

Quầng sáng của kết giới với tốc độ lấy mắt thường có thể thấy được trở mờ dần, người chơi bên trong sợ đến run rẩy lên. Bọn họ ngửa đầu nhìn Yêu Hầu chỉ cách một tầng màng trên không trung, thân thể dữ tợn của nó ngay trước mắt bọn họ, thân thể che đầy ánh trắng, như một bóng ma khổng lồ, bao phủ người chơi trong điểm phục sinh!

Mỗi một lần công kích của Yêu Hầu đều rung trời, xảy ra ở chỗ mà đám người chơi chỉ cần đưa tay là có thể đụng, toàn bộ tầm mắt đều là sự thay đổi về

màu sắc quầng sáng do công kích của Yêu Hầu mang đến, khắp nơi đều là thân thể dữ tợn của Yêu Hầu, loại trùng kích thị giác này đâm vào mắt mỗi người, giống như nhìn thấy tình cảnh tận thế đến!

"Dừng tay!" Lúc này, Man Chuy hét lớn một tiếng, tức giận vọt tới hướng Yêu Hầu, các kiến trúc khác của Phong Lâm trại có thể tổn thất, chỉ riêng điểm phục sinh là không được!

Điểm phục sinh là cột mốc đánh dấu sự mạnh yếu của một thế lực, một thế lực nếu có điểm phục sinh, vậy tương đương với có nhân khí, có thể kéo tới nhân khẩu lưu động, có thể khiến khu vực phát triển rất nhanh. Tuy rằng Phong Lâm trại ở trong rừng rậm hẻo lánh, nhưng bởi vì có điểm phục sinh, cho nên có rất nhiều người lui tới, khiến cho nơi đây trở thành lối đi của rất nhiều người. Nếu như không có điểm phục sinh này, vậy toàn bộ Phong Lâm trại tương đương với tử khí trầm trọng, chỉ có cư dân ở trong này, rất khó phát triển lớn mạnh.

Bất quá cái giá để xây dựng điểm phục sinh thật sự rất cao, cần rất nhiều tài liệu trân quý, khắc ma pháp trận cực kỳ phức tạp, như vậy mới có thể khai thông với Sinh Mệnh chi thần, có công năng phục sinh. Tuy rằng điểm phục sinh của Phong Lâm trại chỉ là điểm phục sinh cấp một nhỏ yếu nhất, nhưng cũng đã tổn hao tất cả tâm huyết của Phong Lâm trại, Yêu Hầu công kích điểm phục sinh, tương đương với đánh thẳng vào trong tim, đây là căn bản không cách nào dễ dàng tha thứ!

Rất nhanh, Man Chuy cười chiến lang vọt tới trước người Yêu Hầu, chùy chiến dài năm sáu mét đập mạnh xuống, mang theo tiếng xé gió kinh khủng, khí thế vô song!

Yêu Hầu vội một trốn bên cạnh, vòng ra phía sau điểm phục sinh, lần thứ hai công kích kết giới!

Hai đại cường giả cứ quay chung quanh điểm phục sinh triển khai tranh đoạt như thế, thân thể cao to của bọn họ ánh vào bên trong điểm phục sinh, khiến cho

mỗi một người chơi đều cảm thấy sợ run, tranh đấu của loại cấp bậc này căn bản không phải bọn họ có thể nhúng tay, bọn họ có khả năng làm được, là trốn ở trong điểm phục sinh phát ra một ít công kích không chút tác dụng!

"Ầm!" Một vệ binh Bán Thú Nhân đứng gần quá, bị một móng vuốt của Yêu Hầu quét, kéo ra một vòng cung dài trong bầu trời đêm, rơi trên mặt đất xa xa, trượt một đoạn lớn, sau đó không còn nhúc nhích, sống chết không rõ.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 44: Nhân Lúc Cháy Nhà Đi Hôi Của

Hoàng Dật hiện tại vừa lúc ngay gần Bán Thú Nhân không xa, hắn nắm cơ hội, lập tức vọt tới Bán Thú Nhân bên cạnh, một vuốt vồ xuống.

"Phụt!" Nhất thời, ngọn lửa trên trảo của Hoàng Dật tràn ra, Bán Thú Nhân cũng bị đốt đến tỉnh lại!

Hắn thấy người trước mắt là Hoàng Dật, trợn trừng mắt, muốn đứng lên chém đứt đầu của Hoàng Dật, hiến cho Man Chuy thiếu chủ làm ly rượu. Nhưng thương thế của hắn quá nặng, căn bản không đứng dậy được, ngược lại bị lửa đốt có vẻ càng suy yếu hơn!

Hoàng Dật triệu hồi ra chó săn và chim ưng, từ ba hướng đánh tới, công kích Bán Thú Nhân kia.

Rất nhanh, ngọn lửa màu đỏ trên móng vuốt của Hoàng Dật hỏa diễm và ngọn lửa màu xanh trên thân chó săn hòa hợp với nhau, nhất thời đem toàn bộ Bán Thú Nhân bao trùm, ánh lửa đỏ xanh giao nhau nhảy lên, dường như một đoàn khói lửa dưới bầu trời đêm.

Hai loại lửa dung hợp với nhau, uy lực tăng cường rất nhiều, đã có thể tạo thành thương tổn kéo dài tương đối khả quan cho Bán Thú Nhân.

"Kịch!" Một lát sau, bên tai Hoàng Dật vang lên một âm thanh, Bán Thú Nhân rốt cục bị chết cháy, rơi ra một đai lưng màu vàng, điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật cũng tăng lên một đoạn.

Bán Thú Nhân này phần lớn đều là Yêu Hầu đánh, Hoàng Dật làm rất có hạn,

nhưng hẳn là người đánh chết cuối cùng, được phân 40% điểm kinh nghiệm. Tên vệ binh Bán Thú Nhân này đẳng cấp cao tới 28, cho dù là 40% điểm kinh nghiệm cũng vô cùng phong phú!

Mà ở điểm phục sinh bên cạnh, Yêu Hầu vẫn đang công kích kết giới, Man Chuy một mình truy kích nó, không ai chú ý động tĩnh bên này.

Man Chuy thấy Yêu Hầu thân thể linh hoạt, không cách nào truy kích được nó, không khỏi gọi chúng thủ hạ tăng nhanh độ vây công.

Cả đám Bán Thú Nhân cường tráng liều mạng nhào về phía Yêu Hầu, dùng huyết nhục của chính mình hấp dẫn hỏa lực của Yêu Hầu, để giảm bớt áp lực cho kết giới, mà kết quả làm như vậy, cũng là thương vong của Bán Thú Nhân càng ngày càng nhiều.

"Ầm!" Lại một Bán Thú Nhân bị đánh bay, rơi vào chỗ Hoàng Dật cách đó không xa, không nhúc nhích.

Hoàng Dật mang theo chim ưng và chó săn nhào tới, thừa dịp Bán Thú Nhân không cách nào phản kháng, rất nhanh đánh chết, điểm kinh nghiệm lần thứ hai tăng lên một đoạn.

Cứ như vậy, Hoàng Dật tích cực chạy trên chiến trường, thường thường mang đi sinh mệnh của một Bán Thú Nhân, những Bán Thú Nhân này vốn dĩ tuyên bố muốn giết hắn, cướp linh miêu và bảo vật của hắn, lúc này đều biến thành điểm kinh nghiệm của hắn! Còn rơi ra một ít trang bị, tăng thực lực của hắn!

"Mọi người nhanh chóng ra sức! Con Yêu Hầu này sẽ công phá kết giới!" Lúc này, trong điểm phục sinh vang lên tiếng gọi tuyệt vọng, truyền vào trong tai Hoàng Dật xa xa.

Hoàng Dật quay đầu nhìn qua, quả nhiên, điểm phục sinh đã lơ mờ không ánh sáng, lung lay sắp đổ, tùy thời đều có thể bị công phá. Đến lúc đó điểm phục sinh sẽ bị huỷ bỏ, người ở bên trong muốn tránh cũng không được, mà Trần Úc

Tịch và Cốt Đầu hai người cũng sẽ lần thứ hai bại lộ ở trước mặt hắn.

Lúc này, Man Chuy bỗng nhiên từ trên thân chiến lang nhảy dựng lên, nhảy đến không trung, chùy chiến khổng lồ rời tay bay ra, mang theo lực lượng của vạn quân đập về phía Yêu Hầu!

Yêu Hầu không có ngờ Man Chuy sẽ ra chiêu như thế, thân thể né tránh không kịp, bị chùy chiến của Man Chuy đập trúng bụng, thân thể nhất thời bay ngược ra ngoài, trong miệng cũng phun ra một ngụm máu, giống như trời mưa, từ không trung rơi xuống.

Ngay tại thời khắc cuối cùng khi Yêu Hầu bay ngược đi ngoài, trường mâu của nó cũng đâm ra một kích cuối cùng vào kết giới, trên mũi mâu hiện lên một tia sáng, trong trời đêm đặc biệt sáng, làm cho người ta vĩnh viễn khó quên.

"Tích!" Đúng lúc này, trong điểm phục sinh vang lên một âm thanh rất nhỏ!

Tuy rằng xung quanh rất âm ỉ, tiếng chiến đấu, tiếng đánh nhau, tiếng khóc la hòa lẫn với nhau, nhưng âm thanh rất nhỏ này lại dường như một sợi tơ mong manh, từ giữa những âm thanh âm ỉ ấy len lỏi mà đi, chui vào trong tai mỗi người, tiến vào tâm lý yếu đuối của bọn họ!

Hiện trường đột nhiên yên tĩnh một cách quỷ dị, mọi người không hện mà cùng ngừng lại, giống như một bộ phim được bấm nút dừng(pause) vậy.

Sau một giây, tất cả mọi người không hện mà cùng nhìn về phía điểm phục sinh!

Nhưng mà, bọn họ chỉ nhìn thấy một bãi đất nhỏ, nơi đó có mấy trăm người chơi đang kinh hoàng đứng chung với nhau, trên đỉnh đầu bọn họ đã không có kết giới bảo hộ!

Điểm phục sinh bị công phá!

Từ nay về sau, Phong Lâm trại không còn là khu vực phục sinh!

Người chơi gần đấy sau khi tử vong, sẽ không còn sống lại tại Phong Lâm trại, nơi đây hoàn toàn mất đi nhiệt tình của người chơi, bao phủ trong rừng cây hẻo lánh, không còn được người ghi nhớ.

"Mày chết đi cho tao!" Man Chuy điên cuồng hét lớn một tiếng, liều lĩnh lao tới hướng Yêu Hầu, Phong Lâm trại nơi hắc và cha hắc Man Liệt khổ tâm kinh doanh nhiều năm, liền bị Yêu Hầu hủy diệt, hắc đã hoàn toàn điên cuồng!

Mà đúng lúc này, một âm thanh khác đã vang lên trong trời đêm, dường như quan toà uy nghiêm, tuyên án bên tai của mỗi người: "Ta tuyên bố, Trần Úc Tịch, Cốt Đầu hai người -- chết!"

"Ầm ầm!" Lời nói vừa dứt, thế giới nhất thời ảm đạm xuống, bầu trời đầy ánh sao lần thứ hai bị mây đen bao trùm, trên bầu trời lôi điện nổ vang, dường như xuất hiện một lưới sét ở thế giới này.

Hoàng Dật lần thứ hai mở ra tuyên án!

Trước đó Trần Úc Tịch và Cốt Đầu hai người trốn trong điểm phục sinh, hắc không có cách nào, nhưng hiện tại điểm phục sinh bị hủy, hắc có thể lần thứ hai tuyên án hai người, mạnh mẽ đưa bọn họ kéo vào chiến trường hư không, cắt đứt tất cả ngoại viện.

"Ầm ầm!" Trên không trung xuất hiện một tiếng sấm mạnh mẽ đánh xuống Phong Lâm trại, sau đó cấp tốc chia làm ba tia, bổ vào trên người của Hoàng Dật, Trần Úc Tịch, Cốt Đầu ba người, đem bọn họ mạnh mẽ kéo lên không trung, kéo đến mây đen đầy tiếng sấm và tia sét.

Hiện trường hỗn loạn không gì sánh được, điểm phục sinh bị hủy, người chơi loạn thành một đoàn; Man Chuy và chúng Bán Thú Nhân đang liều mạng với Yêu Hầu; mà trong chiến trường hư không trên không trung, Hoàng Dật đang tiến hành tuyên án đối với hai người Trần Úc Tịch và Cốt Đầu.

Vốn dĩ là ân oán cá nhân của Hoàng Dật với ba người Trần Úc Tịch, hiện tại đã phóng đại đến toàn bộ khu vực đều lâm vào chiến loạn!

Trần Úc Tịch và Cốt Đầu hai người bị dọa bể mật trên không trung, Hoàng Dật lúc này trong mắt bọn họ, đã không còn là một người chơi, mà là một ma quỷ!

Hắn dây dưa không dứt, vô luận tránh như thế nào đều không thoát! Trốn đến Phong Lâm trại, hắn giết đến Phong Lâm trại; trốn phía sau đội trưởng vệ binh, hắn ra tay với Phong Lâm trại; trốn ở trong điểm phục sinh, hắn thẳng thắn ngay cả điểm phục sinh đều phá hủy! Quả thật không có chuyện gì có thể ngăn trở bước chân của hắn!

Lúc này, bọn họ bỗng nhiên hối hận, buổi tối hôm nay bọn họ không nên đi ra ngoài, không nên đi đến cánh rừng đó, không nên hại chết mèo mẹ! Bởi vì sự việc này, bọn họ vĩnh viễn không có an bình, vĩnh viễn bị Hoàng Dật truy sát, vô luận trốn đến đâu đều trốn không thoát! Thậm chí ngay cả Phong Lâm trại bao che bọn họ cũng đã bị liên lụy, bị phá hủy sạch sẽ!

Bọn họ rốt cục rõ ràng, có vài người là không thể chọc, chỉ cần chọc, sẽ không quay đầu về được!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 45: Săn Giết Đội Trưởng Vệ Binh

"Tao nói rồi, đêm nay bọn mày nhất định phải luân hồi!" Đúng lúc này, bên tai của bọn họ truyền đến âm thanh như u hồn của Hoàng Dật, sau đó trước mắt bọn họ tối sầm, cái gì cũng không biết.

Trần Úc Tịch và Cốt Đầu hai người lần thứ hai bỏ mạng!

Sau một giây, Thời Gian Chi Nhân của Hoàng Dật nhìn thấy tương lai của bọn họ --

Bọn họ tất cả đều luân hồi!

Đến tận đây, trận truy sát này rốt cục kết thúc, ba gã hung thủ thiếu chút nữa hại chết mèo mẹ và mèo trắng nhỏ, rốt cục đã được nghiêm phạt tàn nhẫn nhất!

Bất quá liên lụy do chuyện này mang đến vẫn không kết thúc, Man Chuy còn đang tử chiến với phân thân của Yêu Hầu!

Man Chuy lúc này, hai mắt đỏ bừng, liều lĩnh công kích Yêu Hầu, sau khi điểm phục sinh bị phá hủy, cả người hắn đều đã điên rồi! Hoàn toàn giết đến đỏ cả mắt rồi! Đám NPC Bán Thú Nhân kia cũng lâm vào trạng thái điên cuồng, không muốn sống vọt tới hướng phân thân của Yêu Hầu!

Mà đám người chơi mất đi sự bảo hộ của điểm phục sinh, đều bỏ chạy tứ tán, tìm kiếm công sự che chắn, Man Chuy đã không rảnh bận tâm bọn họ.

Lúc này phân thân của Yêu Hầu, đã như nổ mạnh hết đà, trên người đầy rẫy vết thương, vết máu loang lổ, xương trắng lòi lõm, tử vong chỉ là vấn đề thời gian.

"Rống!" Đúng lúc này, phân thân của Yêu Hầu đột nhiên hướng lên trời nổi giận gầm lên một tiếng!

Ngay sau đó, thân thể nó bỗng nhiên lớn thêm vài phần, lộ ra huyết vụ đỏ tươi, động tác nhất thời trở nên sinh mãnh không gì sánh được, một đám Bán Thú Nhân nhất thời bị một mâu của nó quét chết!

Yêu Hầu cuồng bạo! Đây là điên cuồng khi sinh mệnh đến cuối cùng, là lực lượng của hồi quang phản chiếu!

"Phụt!" Một Bán Thú Nhân cao lớn trực tiếp bị một mâu của nó đâm bay đi, trượt dài mười mét, nặng nề ngã trên mặt đất, sống chết không rõ!

Hoàng Dật tập trung nhìn vào, tên Bán Thú Nhân cao to ấy chính là đội trưởng vệ binh! Nhưng hắn đã hoàn toàn không có dáng dấp uy phong凛凛 trước, ngã trên mặt đất, mặc cho người xâm lược!

Hoàng Dật mang theo chó săn và chim ưng lập tức vọt qua, công kích như thủy triều vào người hắn, ngọn lửa xanh đỏ thiêu đốt da thịt hắn.

Tên đội trưởng vệ binh nhất thời bị thiêu tỉnh, thấy Hoàng Dật, trợn mắt trừng trừng, cánh tay trắng kiết nắm chặt lang nha bổng, vài lần muốn vung đến Hoàng Dật, nhưng từ đầu đến cuối đều hữu tâm vô lực, cánh tay nâng được phân nửa liền rơi xuống, có chút mùi vị anh hùng tuổi xế chiều.

"Man Chuy thiếu chủ, sẽ báo thù cho tao. . . Mà. . . Chết chắc. . .!" Đội trưởng vệ binh nghiêng rằng nghiêng lợi phát ra câu nói cuối cùng của sinh mệnh, sau đó bỏ mạng! Biến thành điểm kinh nghiệm phong phú!

Giây phút ấy, trên người Hoàng Dật nhất thời tuôn ra một dòng nước ấm, thăng lên cấp 16!

Mà đội trưởng vệ binh sau khi chết, cũng rơi ra hai trang bị phát sáng, một cái bên trong là giày chiến, mà một cái khác, chính là cây lang nha bổng trong

tay hấn!

Đây là Hoàng Dật lần đầu tiên giết chết NPC cấp tinh anh! Không chỉ thắng một cấp, còn thu hoạch được hai trang bị tốt, bất quá cấp bậc hiện tại của hấn còn chưa đạt được yêu cầu sử dụng, chỉ có thể để trong trữ vật giới chỉ.

"A!" Đúng lúc này, trong chiến trường xa xa truyền đến âm thanh bạo tim xé phổi của Man Chuy!

Hoàng Dật quay đầu nhìn, nhất thời thấy một cánh tay trái bay lên không trung, kéo ra một đường máu tươi, chính là cánh tay trái của Man Chuy!

Yêu Hầu sau khi cuồng bạo thực lực tăng lớn, phế bỏ cánh tay trái của Man Chuy!

Con chiến lang dưới chân Man Chuy cũng không tốt hơn được, trong bốn chân đã có ba chân bị trọng thương, khoe miệng càng không ngừng chảy máu tươi, cả thân run rẩy, hình dạng lung lay sắp đổ!

Mà Bán Thú Nhân bốn phía đã thương vong quá nửa, số còn sống, phần lớn cũng bị thương, trận Yêu Hầu chi chiến này không thể không thảm khốc!

"Mọi người kiên trì một chút, phụ thân đại nhân đang trên đường trở về, đến lúc đó cũng là thời điểm chết của Yêu Hầu!" Man Chuy cố nén đau đớn, ra sức quát Bán Thú Nhân bốn phía.

Mà hấn vừa mới dứt lời, phân thân của Yêu Hầu liền cấp tốc đâm đến đây một mâu!

Man Chuy nhanh chóng từ trên thân chiến lang nhảy xuống, khó khăn tránh thoát một kích này, nhưng con chiến lang lại không may mắn như thế, trực tiếp bị phân thân của Yêu Hầu đâm xuyên thân.

"Ngao ô ~" Chiến lang phát ra tiếng kêu cuối cùng trong sinh mệnh, thân thể ngã ào xuống.

Mà lúc này, huyết vụ từ phân thân của Yêu Hầu cũng run lên, sau đó bắt đầu tiêu tán ra, thân thể to lớn cũng bắt đầu thu nhỏ lại, thời gian cuồng bạo của nó đã kết thúc!

Sinh mệnh của nó cũng sẽ kết thúc!

"Rống!" Phân thân của Yêu Hầu không cam lòng rống lên một tiếng, cấp tốc rút ra trường mâu, ra sức đâm vào Man Chuy!

Lúc này, tất cả huyết vụ trên người nó toàn bộ hội tụ vào một mâu này, tựa như tất cả tinh hoa sinh mệnh của nó đều hội tụ vào một mâu này!

Đó là một mâu không gì sánh kịp, là một mâu đâm vỡ sinh mệnh dẫn vào hướng tử vong!

Không có bất luận một công kích nào, có được vẻ hoa lệ, sự thảm khốc như một mâu này!

Man Chuy kinh khủng lui về phía sau, muốn tránh thoát một mâu tuyệt thế của Yêu Hầu, nhưng trường mâu đã tập trung hẳn, vô luận hấn trốn như thế nào đều không thoát.

"Phụt!" Rốt cục, trường mâu đâm vào trong ngực Man Chuy, xuyên qua cả người hẳn!

Giây phút ấy, thời gian tựa như dừng lại, ánh lửa chập chờn bốn phía cũng đình trệ, tim của tất cả Bán Thú Nhân đều đình trệ!

Mọi người tất cả đều kinh ngạc nhìn chăm chăm Man Chuy, nhìn chăm chăm một mâu xuyên thấu thân thể của hắn, xa xa một vài người chơi rời khỏi chiến trường cũng đều trốn ở phía sau đại thụ, khiếp sợ nhìn Man Chuy!

Thiếu chủ không ai bì nổi của Phong Lâm trại, dĩ nhiên bị một mâu đâm xuyên!

Ngay cả bản thân Man Chuy, cũng không thể tin tưởng cúi đầu nhìn chăm chăm ngực, nhìn trường mâu đâm vào lồng ngực của mình!

Trên mặt của hắn tràn đầy vẻ không thể tin tưởng, tựa như không cách nào lý giải mình dĩ nhiên sẽ bị một mâu đâm xuyên, hắn chỉ thấy qua loại tình cảnh này ở trên người kẻ khác, nhưng chưa từng nghĩ tới có một ngày sẽ phát sinh trên người mình!

"Súc sinh! ! !" Đúng lúc này, phương xa đột nhiên truyền đến một âm thanh vang vọng trời đất, trong âm thanh tràn ngập lửa giận vô tận, tràn ngập lực lượng phách tuyệt thiên địa!

Người còn chưa tới, nhưng âm thanh cũng đã hoàn toàn gây kinh sợ! Mỗi người đều cảm thấy run rẩy từ đáy lòng!

Ngay sau đó, mặt đất rung động, trong rừng cây phương xa mơ hồ có thể thấy từng gốc cây đại thụ bị đập ngã mạnh mẽ, tựa như có một con cự thú nào đó đang vọt tới bên này!

"Thủ lĩnh, là thủ lĩnh trở về!" Đám Bán Thú Nhân đang đại ra nhất thời bị tiếng rống giận này làm giật mình tỉnh giấc, dường như thoáng cái được rót đầy lực lượng, trở nên long tinh hổ mãnh, điên cuồng công kích phân thân của Yêu Hầu!

Mà phân thân của Yêu Hầu sau khi trải qua một mâu tiêu hao sinh mệnh trước đó, nhất thời trở nên suy yếu, bước chân càng ngày càng lầy lắt, sinh mệnh càng ngày càng yếu, chỉ có lực chống đỡ, không có lực đánh trả.

"Đi chết đi! ! !" Rất nhanh, tiếng rống giận phương xa phủ xuống khu vực này, tất cả cây cối dọc theo đường đi nhanh chóng bị đập ngã, hàng rào của Phong Lâm trại mỏng manh như tờ giấy, trực tiếp bị người này xông vỡ!

Sau đó một Bán Thú Nhân to lớn cao tới bảy tám mét từ trong bụi mù vọt ra, hiện ra trước mặt mọi người, gã nhảy lên thật cao, mang theo lực lượng bài sơn

đảo hải đập về phía Yêu Hầu!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 46: Trại Chủ Man Liệt

Gã Bán Thú Nhân cao to này cả người sáng chói, gân xanh bạo khởi, trợn mắt phun lửa, cầm trong tay một thanh cự chùy cũng to cỡ gã, tạo hình của cự chùy cực kỳ giống với chùy chiến của Man Chuy, có khí tức nhất mạch tương thừa, bất quá càng dữ tợn hơn, càng thị huyết hơn!

Tư thế nhảy lên không trung của gã, che đầy cả trăng sao, hình thành một ảnh bóng uy vũ cuồng phách, như là chiến thần hạ phàm, không thể ngăn trở, không thể tranh phong!

Sau một khắc, Bán Thú Nhân to lớn đáp xuống trước phân thân của Yêu Hầu, một đại chùy trực tiếp nện trên người nó!

"Bẹp!" Phân thân của Yêu Hầu trong nháy mắt bị đập thành một bãi máu thịt, thịt nát khắp bầu trời văng lên rồi rơi xuống như mưa, bị chết sạch sẽ, ngay cả thi thể cũng không còn lại!

Chỉ là một chiêu, phân thân của Yêu Hầu phá hủy Phong Lâm trại đồ thần sinh linh, đã bị gã Bán Thú Nhân khổng lồ trực tiếp đập chết!

Hiện trường rối cực yên tĩnh, tất cả tiếng động đều bị một chùy này đập vỡ, không còn tồn tại nữa!

"Ầm ầm!" Đúng lúc này, thân thể cao to của Man Chuy đột nhiên ầm ầm ngã xuống, vung lên một đồng lớp bụi trong đồng phế tích!

"Con ta!" Man Liệt đau lòng rống một tiếng, ngồi xổm thân thể xuống, đem Man Chuy ôm vào trong lòng.

"Cha, con không sao, không có thương tổn đến trái tim, nghỉ ngơi một thời gian là tốt rồi." Man Chuy suy yếu nói, "Nhanh, mau đuổi theo sát tên súc sinh Miếu Sát, tất cả cái này đều là hắc làm hại! Chúng ta phải đem hắc thiên đao vạn quả, muốn đem mẹ hắc bắt tới, tùy ý gian dân trước mặt của hắc! Hắc còn có một con linh miêu, ép hỏi ra, hắc còn có bảo vật, tất cả đều ép hỏi ra. . ."

"Được! Ta hiện tại sẽ đi bắt hắc, đem hắc thiên đao vạn quả! Con muốn như thế nào đều có thể, cha tất cả đều nghe lời con! Con cứ ở chỗ này nghỉ ngơi! Không nên làm bị thương!" Man Liệt chăm chú ôm hắc, nhanh chóng gật đầu đáp ứng.

Man Chuy còn muốn nói, nhưng vào lúc này, trong phế tích đột nhiên vang lên một âm thanh lạnh lùng --

"Ta tuyên bố, Man Chuy -- chết!"

Âm thanh này vô cùng đột ngột, không có bất luận kẻ nào dự liệu, mọi người trong lúc nhất thời thậm chí không có phản ứng!

"Ầm ầm!" Rồi đột nhiên, trên bầu trời vang lên một tiếng sấm, toàn bộ mặt đất đều rung động, một tia sét khổng lồ cắt ngang màn đêm đậm tối, chia làm hai, một bổ về phía khu vực ngoài mười mét, một cái khác nói thì bổ trúng Man Chuy!

Sau một khắc, hai bóng người bị mạnh mẽ kéo lên trên không trung!

Lúc này, mọi người rốt cục mới phản ứng-- Hoàng Dật ra tay!

Hắc giống như là một người sát thủ ẩn dấu trong bóng đêm, nhạy cảm nhìn chăm chú vào thế giới này, nắm chặt mỗi một cơ hội! Hắc luôn luôn xuất hiện tại lúc kẻ địch nguy hiểm nhất, vừa ra tay cũng là lời đình chỉ kích, không để lại bất luận người sống! Hắc di chuyển âm thầm, làm cho người ta khó lòng phòng bị!

Mà lần này, Man Chuy trở thành mục tiêu của hắc.

Tất cả Bán Thú Nhân và tất cả người chơi trốn ở phương xa quan sát đều ngẩng đầu lên, vẻ mặt kinh ngạc đến ngây người nhìn lên Hoàng Dật và Man Chuy trên không trung, giống như chiêm ngưỡng hai vị thiên thần.

"A! Súc sinh! Thả con ta xuống!" Man Liệt đứng trên mặt đất, giơ chùy chiến, hướng lên trời rống giận.

Nhưng mà lúc này, thân thể cao to hùng vĩ của gã lại có vẻ nhỏ bé, trước mặt chiến trường hư không cao cao, gã không khác gì con kiến hôi nhỏ bé, không có bất luận lực lượng nào có thể can thiệp trận chiến đấu này, không có bất luận lực lượng có thể cứu con gã.

Kế tiếp, Hoàng Dật dùng hành động thực tế đáp lại gã --đem hết toàn lực, hướng Man Chuy một vuốt vồ xuống!

"Keng!" Một âm thanh kim loại va chạm vào nhau truyền đến, Man Chuy tuy rằng trọng thương đến không cách nào nhúc nhích, nhưng da hăn lại như một tầng kim loại cứng rắn, vững vàng chặn móng vuốt của Hoàng Dật, ngay cả ngọn lửa trên móng vuốt đều không thể lan tràn!

Mà ngược lại, Hoàng Dật nhận được phản chấn mạnh mẽ, giá trị sinh mệnh nhất thời giảm xuống một chút!

Chỗ cường hãn của Man Chuy thân là BOSS cấp thủ lĩnh rốt cục thể hiện ra! Cho dù là trạng thái hấp hối, cũng không phải Hoàng Dật có thể đối phó!

"Ha ha!" Tiếng cười của Man Chuy vang lên trong hư không, "Không biết tự lượng sức, mày nghĩ rằng mày có thể giết được tao?"

Âm thanh của Man Chuy từ trên không trung truyền xuống mặt đất, truyền vào trong tai mỗi người, ngay cả người chơi trốn xa xa đều nghe được.

" BOSS cấp thủ lĩnh quả nhiên cường đại, cho dù gần chết, đều không phá được phòng ngự!"

"Không biết Miếu Sát kế tiếp còn có thủ đoạn gì!"

Đám người chơi tụ năm tu ba nghị luận, ngửa đầu nhìn Hoàng Dật, không biết hãn kế tiếp sẽ làm sao.

Man Liệt nhìn cảnh này, sắc mặt căng thẳng cũng hòa hoãn xuống, thở phào nhẹ nhõm.

Mà Hoàng Dật lại chẳng quan tâm đối với tất cả cái này, tiếp tục công kích, tiếp tục bị phản chấn, giá trị sinh mệnh càng ngày càng ít!

Xem ra, hãn giống như là choáng váng rồi!

"Ha ha, lẽ nào mà y giết không chết tao, vì vậy quyết định tự sát? Cái suy nghĩ này không tồi, có thể giữ được mặt mũi, có thể tránh né chúng tao truy sát!" Man Chuy nằm trong hư không, gật đầu bình luận.

Rốt cục, giá trị sinh mệnh của Hoàng Dật đã bị phản chấn tới 5% cuối cùng! Sắc mặt của hãn một mảnh trắng bệch, thân thể cũng lung lay sắp đổ, tựa như gần tử vong!

Nhưng lúc này, hãn lại đột nhiên lộ ra một nụ cười, một nụ cười quỷ dị không gì sánh được.

Man Chuy nhìn thấy nụ cười này của Hoàng Dật, trong lòng bỗng nhiên toát ra một cơn ớn lạnh, mơ hồ có một loại dự cảm không ổn.

"Cự thú biến thân!" Sau một khắc, âm thanh của Hoàng Dật vang vọng tám phương!

Vừa dứt lời, thân thể của hãn bỗng nhiên biến lớn mấy chục lần!

Ngay sau đó, trên đầu của hãn mọc ra một cái sừng, phóng ra một đạo quang mang kim sắc, nội trùng tinh nguyệt, liên tiếp cuộn cuộn tinh không, từng đạo tinh quang dọc theo tia sáng này truyền xuống, từ trên sừng rót vào trong cơ thể

của hắn! Giống như đang rót vào lực lượng vô tận ủa!

Sau đó, phía sau lưng của hắn mọc ra một đôi cánh thịt khổng lồ, như muốn che đầy cả bầu trời, kéo dài một bóng ma. Trên cánh lấp lánh vô số ánh sao, dường như là một bức tranh vũ trụ ngân hà! Cả đám tinh hệ xếp hàng tổ hợp ở trong, cả đám tinh cầu lần lượt sinh ra ở bên trong, tương tự với tinh không vũ trụ!

Trên bốn trảo của hắn, mọc ra những vuốt dài bén nhọn như dao, dưới ánh trắng phản xạ ra từng tia sáng lợi hại, dường như muốn đâm phá tất cả tồn tại của thế gian này, làm cho người ta không dám nhìn thẳng!

Răng nanh của hắn cấp tốc mọc dài, màu sắc biến thành đỏ như máu, dường như vừa rồi mới hút qua máu tươi của dã thú!

Hoàng Dật lúc này, nghiêm nhiên biến thành một con tinh không cự thú dữ tợn, dường như đến từ viễn cổ thời không, không thuộc về thời đại này!

Trên mặt đất, tất cả mọi người không thể tưởng tượng nhìn lên con cự thú này, đều xoa xoa hai mắt, còn tưởng rằng mình hoa mắt!

Mà sắc mặt của Man Chuy, thì trở nên trắng bệch! Thân thể cao to cường tráng của gã, trước mặt của Hoàng Dật lúc này, quả thật giống như một chú cún con!

Cái này chính là đại chiêu từ chủng tộc hi hữu của Hoàng Dật--【 cự thú biến thân 】, có thể biến thân thành cự thú cường đại, bản thân có năng lực phi hành, tất cả thuộc tính gấp đôi, tất cả thương tổn giảm phân nửa, kéo dài liên tục 1 phút! Thời gian hồi phục 10 ngày!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 47: Tinh Không Cự Thú

"Tối Hậu Nhất Bác!" Lúc này, âm thanh của Hoàng Dật lần thứ hai vang lên!

Lời nói vừa dứt, thân thể của hắn lần thứ hai xảy ra thay đổi, da trở nên đỏ tươi như máu, thậm chí còn có một vài huyết châu từ trong cơ thể chảy ra, từ trong hư không rơi xuống!

Cái này chính là kỹ năng chủng tộc thứ hai của Hoàng Dật --【 Tối Hậu Nhất Bác 】, khi giá trị sinh mệnh thấp hơn 30% thì có thể thi triển, trong 10 giây không cách nào tử vong, cũng tăng lên 15% lực công kích, 15% tỷ lệ bạo kích, 15% hiệu quả bạo kích!

Ngoài ra, chủng tộc thú vương của Hoàng Dật còn có một thiên phú chủng tộc là【 Thú Huyết Phí Đẳng 】-- Mỗi khi giá trị sinh mệnh giảm 5%, lực công kích tăng lên 1%

Cuối cùng, nghề nghiệp phán quan của Hoàng Dật còn có một thiên phú nghề nghiệp là【 Tài Quyết Quang Hoàn 】-- Mỗi khi giá trị sinh mệnh giảm 1%, tốc độ công kích tăng lên 1%

Hoàng Dật sở dĩ không để ý phản chấn của Man Chuy, khiến cho giá trị sinh mệnh của mình hạ thấp xuống 5%, chính là vì kích hoạt hai thiên phú này, đồng thời đạt được yêu cầu sử dụng của【 Tối Hậu Nhất Bác 】!

Hắn lúc này, có thể nói là cường đại đến cực điểm, hơn nữa hiện tại hắn ở trong rừng rậm, toàn bộ thuộc tính +20%, lại trong đêm tối, công kích +10%! Các loại trạng thái tăng thêm, thực lực đột nhiên tăng tới một mức độ khó có thể tưởng tượng! Thoáng cái từ người chơi cấp 15 yếu đuối như trái chuối, thành

một tuyệt thế cao thủ bề ngễ thiên hạ!

Sau một khắc, ánh mắt đỏ tươi màu máu của Hoàng Dật nhìn về phía Man Chuy!

Man Chuy lúc này, sắc mặt xám như tro tàn, ngẩng đầu nhìn Hoàng Dật, giống nhìn thấy một ma vương, trong mắt chỉ còn lại kinh hãi vô tận. Hắn rốt cục ngửi thấy được mùi vị của tử vong, hắn bỗng nhiên cảm giác được da thịt của mình trở nên yếu đuối! Không cách nào mang đến cho hắn cảm giác an toàn nữa! Hắn rất hy vọng mình không bị thương, dùng thực lực bình thường tác chiến với Hoàng Dật, nhưng lúc này, hắn chỉ có thể trọng thương nằm ở chỗ này, mặc cho người xâm lược!

Hoàng Dật vươn hai móng, mạnh mẽ đâm xuống Man Chuy!

"Phụt!" Lớp da vốn dĩ cứng rắn của Man Chuy, lúc này đã không cách nào ngăn cản móng vuốt của Hoàng Dật, bị hung hăng đâm vào.

"A!" Man Chuy phát ra một tiếng kêu thảm thiết xé tim xé phổi, thương thế vốn dĩ thảm trọng lần thứ hai trở nên tồi tệ hơn! Máu tươi phun ra như xuống, từ trên cao rơi xuống, giống như trời mưa, rơi lên trên mặt của trại chủ Man Liệt!

"Súc sinh! Dừng tay!" Man Liệt hướng lên trời gào thét! Trong lửa giận vô tận hỗn loạn tuyệt vọng vô tận!

Gã có thực lực trực tiếp giết chết Hoàng Dật, nhưng không có năng lực bước trên hư không! Gã chỉ có thể đứng trên mặt đất, ghen một thân lực lượng, ngẩng đầu nhìn lên trời!

Lúc này, gã đã không còn là một người thủ lĩnh, mà là một người cha.

"Phập! Phập! Phập!" Bốn móng vuốt của Hoàng Dật, giống như mưa rền gió dữ công kích tới Man Chuy!

Loại âm thanh móng vuốt đâm vào da thịt, dày đặc mà rõ ràng vang lên trong

đêm tối, vang vào trong tai Man Liệt, vang vào trong tai mấy trăm người chơi trốn ở phương xa! Làm cho người ta cực sợ, từ chỗ sâu trong đáy lòng toát ra một nỗi sợ hãi! Vài người chơi có tâm lý chịu đựng yếu đuối, thậm chí đã cúi đầu, không dám nhìn nữa!

Trận này, quá máu tanh, quá tàn bạo!

Rốt cục, thân thể của Man Liệt trở nên thiên sang bách khổng (Như cái tổ ong), nhìn thấy mà giật mình, da thịt màu vàng từ lâu biến thành một mảnh huyết hồng, nhìn không ra màu sắc lúc đầu, ánh mắt của hắn cũng càng ngày càng tan rã, sinh mệnh rốt cục đi tới cuối cùng.

"Cha tao. . . Sẽ không. . . Buông tha mày. . ." Man Chuy tại giây phút cuối cùng trước khi sinh mệnh tiêu tán, nhìn Hoàng Dật, dùng hết khí lực cuối cùng, quật cường nói!

Sau đó, hắn nghiêng đầu, đã không còn hơi thở!

Man Chuy BOSS cấp thủ lĩnh cấp 40, cứ như thế biến mất giữa trời đất ở Phong Lâm trại!

Thế giới dường như dừng lại!

Mọi người lặng lặng nhìn, đã không còn ngôn ngữ!

Hoàng Dật đứng ở trên đỉnh hư không, trăng sáng tinh không làm nền cho hắn, hắn nhìn xuống sinh linh mặt đất, trên móng vuốt càng không ngừng chảy xuống máu tươi, dường như là chúa tể dưới bầu trời!

Thân ảnh máu tanh dữ tợn của hắn, đập vào trong mắt của những kẻ nhìn lên!

Còn Man Chuy lúc đầu kiêu ngạo vô cùng, lại biến thành một cái xác, cấp tốc từ không trung rơi xuống!

"Rầm!" Rốt cục, xác của Man Chuy nặng nề mà rơi xuống, lọt vào trong phế

tích của Phong Lâm trại, đập vào trong lòng mỗi người, máu thịt vung vẩy khắp bầu trời, che đầy tầm mắt đại ra của trại chủ Man Liệt! Cũng che đầy tương lai của gã!

Sau một khắc, trên người của Hoàng Dật liên tiếp hiện lên ba dòng nước ấm! Điểm kinh nghiệm của Man Chuy đến trên người hắn, khiến cho hắn thăng liên ba cấp, thoáng cái vọt tới cấp 19!

Mà Man Chuy cũng rơi ra vật phẩm phong phú, bên trong có một món vũ khí tím đại danh鼎鼎 -- Man Chuy! Hình thể to lớn dữ dằn của nó, lẳng lẳng nằm bên chân của Hoàng Dật, làm nổi bật ánh trắng bàng bạc, tản mát ra sát ý vô tận!

Hoàng Dật vung cánh lên, nhất thời đem tất cả vật phẩm thu vào trữ vật giới chỉ, ngay sau đó cấp tốc vỗ hai cánh, cấp tốc bay đến hướng mè trắng nhỏ trốn, chỉ chốc lát liền biến mất trước mắt của mọi người.

"Mày chết đi cho tao! ! !" Rất nhanh, từ phương hướng của Phong Lâm trại truyền đến âm thanh vang vọng thiên địa của! Man Liệt Vô số chim thú nhất thời bị kinh hãi, tứ tán mà chạy!

Ngay sau đó, mặt đất chấn động, tựa như có mãnh thú chạy tới, từng gốc cây đại thụ trong rừng rậm bị đập ngã xuống, dùng tốc độ cao nhất truy kích theo phương hướng rời đi của Hoàng Dật!

Lúc này, cự thú biến thân của Hoàng Dật còn 40 giây!

Trong thời gian 40 giây này, hắn có thể bay lượn trên không trung, trong trạng thái tương đối an toàn, bất quá 40 giây sau đó, hắn sẽ rơi xuống mặt đất, đến lúc đó sẽ chính diện tương tiếp với Man Liệt, sợ rằng vừa đối mặt sẽ bị giết chết.

Hoàng Dật cấp tốc bay đến chỗ mè trắng nhỏ, đáp xuống, tìm được hốc cây mè trắng nhỏ trốn!

Lúc này mèo trắng nhỏ còn đang đứng ở trong hốc cây, đợi Hoàng Dật trở về, đột nhiên thấy một con cự thú dữ tợn đáp xuống bên ngoài, nhất thời sợ đến mức lông đều dựng lên, trong mắt to tràn đầy kinh sợ.

"Em gái, đừng sợ, là anh!" Hoàng Dật lập tức rống một tiếng, đem nó bế ra.

Mèo trắng nhỏ lúc này mới yên tâm xuống, chăm chú ôm Hoàng Dật, trong mắt tràn đầy vẻ hiếu kỳ, không biết vì sao anh mình đột nhiên biến thành cái dạng này.

Hoàng Dật ôm chặt mèo trắng nhỏ, cấp tốc vỗ cánh, một giây cũng không ngừng bay về phương xa. Tốc độ của hắn vô cùng nhanh, nhanh như điện chớp, hầu như hình thành một cái bóng, bay nhanh xẹt qua trên mặt đất của rừng rậm.

Man Liệt vẫn ra sức truy kích theo phương hướng của Hoàng Dật, từ không trung nhìn xuống, trong khu rừng có một dấu vết rất rõ ràng do cây cối không ngừng bị xô ngã, cấp tốc kéo dài theo phương hướng của Hoàng Dật, hơn nữa tốc độ còn nhanh hơn so với Hoàng Dật! Có thể thấy được lửa giận của Man Liệt có bao nhiêu mạnh mẽ! Quả thật không gì có thể ngăn trở bước chân báo thù của gã!

Rốt cục, thời gian biến thân của Hoàng Dật chỉ còn lại 8 giây cuối cùng! Lập tức kết thúc! Mà chỉ cần kết thúc, hắn và mèo trắng nhỏ sẽ rơi xuống mặt đất, cứng đối cứng với Man Liệt.

Lúc này, Man Liệt cũng đuổi theo, tốc độ sau khi cuồng nộ của gã kinh người không gì sánh được, dù cho Hoàng Dật đang trong trạng thái bay, cũng đồng dạng bị gã đuổi theo!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 48: Chiến Lợi Phẩm

"Lăn xuống đây! Tao muốn ăn mày!" Man Liệt ở bên dưới ngựa mặt gào lên hướng Hoàng Dật, dù đã cách một khoảng, nhưng sóng âm kịch liệt này vẫn chấn lỗ tai Hoàng Dật rung động âm âm, làm cho huyết khí cuộn cuộn. Lúc này nếu như đáp xuống đất, phỏng chừng sẽ trực tiếp bị Man Liệt ăn tươi vào bụng, ngay cả xương cốt cũng không còn!

Mỗi thù giết con là loại thù hận khắc sâu nhất, không ai có thể nhẫn nhịn được, Man Liệt không có khả năng buông tha Hoàng Dật.

"Vù!" Đúng lúc này, Man Liệt chụp lấy một cục “gạch” lớn ném lên Hoàng Dật! (Thật ra là cả một tảng đá, nhưng với vóc người của Man Liệt thì nó chỉ bằng cỡ cục gạch)

Hoàng Dật nhanh chóng nghiêng thân, khó khăn tránh thoát cục “gạch” đó, nhưng kinh khí hung mãnh vẫn làm hấn sinh đau, cái này nếu như bị ném trúng, phỏng chừng sẽ trực tiếp trọng thương, rơi xuống ngay.

"Vù! Vù! Vù!" Lúc này, Man Liệt điên cuồng nhặt gạch ném lên Hoàng Dật, từng viên gạch như đạn pháo xẹt qua bên cạnh Hoàng Dật, làm cho người ta khó lòng phòng bị.

Hoàng Dật gian nan đập cánh, tránh né qua lại, chỉ cần một chút sai lầm là bỏ mạng ngay, thực lực của Man Liệt thật sự quá mức kinh khủng.

"Ầm ầm! Ầm ầm!" Đúng lúc này, phía trước đột nhiên truyền đến tiếng nước xiết cuộn cuộn, mang theo lực lượng bài sơn đảo hải, vang lên rung trời dưới màn đêm!

Hoàng Dật ngẩng đầu nhìn về phương xa, nhất thời nhìn thấy một thác nước đồ sộ không gì sánh được, dòng nước dữ gào thét chảy xuống dưới ánh trăng, bày ra ra lực lượng mạnh mẽ của thiên nhiên. Dòng nước từ trên vách núi cao cao rơi thẳng xuống, lao xuống vực sâu tối tăm, phát ra tiếng động rung trời, cái này nếu như đổi thành là con người, rơi xuống thì không thể nào tìm được nguyên vẹn!

Bất quá theo Hoàng Dật xem ra, thác nước này vừa vặn là một cái thác nước cứu mạng, hắt ra sức đập cánh, dùng hết tất cả khí lực tăng tốc độ cao nhất bay đến bờ bên kia của thác nước, ánh trăng dưới, hình thành một cái bóng màu đen xẹt qua trên đất.

Mà Man Liệt trên mặt đất, lại phải dừng chân bên bờ thác nước, nhìn thân ảnh càng ngày càng xa của Hoàng Dật, phần nộ rít gào! Cầm lấy tất cả tảng đá bên cạnh, ném qua hướng Hoàng Dật!

Hoàng Dật gian nan tránh né những tảng đá này, kiệt lực lao qua bờ bên kia! Bay qua được thì tất cả đều tốt, còn qua không được, vậy hắt và mèo trắng nhỏ đều rơi xuống vực sâu phía dưới thác nước, chắc chắn một điều là thịt nát với xương gôm lại không đủ 10kg.

Ba giây! Thời gian biến thân của Hoàng Dật chỉ còn lại ba giây! Mà bờ bên kia của thác nước cũng đã càng ngày càng gần!

Hai giây!

Một giây!

Thời gian biến thân rốt cục kết thúc, cánh của Hoàng Dật nhất thời biến mất, biến trở về hình thái thú vương, bắt đầu rơi nhanh xuống. Nhưng mà khoảng cách của hắt với bên bờ, thì còn hơn 20 mét!

Hoàng Dật khẩn trương chờ đợi, hắt bây giờ còn quán tính, có thể tiếp tục rơi về phía trước!

Mà bên bờ bên kia, Man Liệt cũng đang khẩn trương nhìn thân ảnh của Hoàng Dật, chờ mong hắn ngã chết trong vực sâu!

Gần, Hoàng Dật dựa vào quán tính lao tới tiếp tục lao về phía trước hơn mười mét, cách bờ bên kia càng ngày càng gần!

Nhưng lúc này, độ cao của hắn đã không đủ, sẽ ngã xuống!

Đúng lúc này, Hoàng Dật thấy phía trước có một thân cây, một cành cây vươn ra! Hắn không đáp xuống được bờ bên kia, nhưng có thể đáp vào cành cây này!

Hoàng Dật nắm cơ hội, vội vã đạp lên cành cây! Sau đó lần thứ hai mượn lực, ra sức nhảy!

Rốt cục, thân thể của hắn lần thứ hai nhảy lên, nhảy ra một đoạn cự ly ngắn về phía trước, khó khăn lắm mới đáp vào bờ bên kia của thác nước!

Nếu như động tác của hắn chậm một chút, vậy hắn và mèo trắng nhỏ sẽ rơi xuống thác nước!

Hoàng Dật quay đầu nhìn bờ bên kia một chút, Man Liệt vẫn ở đấy nhìn hắn, âm thanh phần nộ rít gào mớ hồ truyền tới, cũng đã không cách nào đuổi theo hắn.

Lúc này, Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ hoàn toàn an toàn!

"Em gái, chúng ta đi thôi, thù của mẹ đã hoàn toàn báo xong!" Hoàng Dật vuốt đầu của mèo trắng nhỏ, vô cùng thân thiết liếm nó, chiến đấu cả đêm, rốt cục dẹp loạn.

Kế tiếp sẽ có một đoạn sinh sống bình tĩnh.

Hoàng Dật ôm mèo trắng nhỏ, nhận thức phương hướng một chút, cất bước đi đến phương Bắc.

Thần thú nói qua, ở phương bắc có một hồ nước thần thánh, chỗ đó có một đạo khí tức thần thánh tinh thuần, có thể thức tỉnh huyết mạch thần của mèo trắng nhỏ ma. Mà thác nước rộng này, rất có khả năng là từ trong hồ nước chảy ra, chỉ cần đi dọc theo thác nước này mà lên, hẳn là có thể tìm được hồ nước kia.

Hoàng Dật vừa đi, vừa thanh lý chiến lợi phẩm.

Hắn đầu tiên kiểm tra hai trang bị đội trưởng vệ binh rơi ra.

Đội trưởng vệ binh rơi hai trang bị, một cái bên trong là một đôi giày chiến cấp bậc xanh lá, cấp 20 có thể mang vào, coi như là trang bị tương đối bình thường, mà món còn lại là cây lang nha bổng của hắn!

【bạo huyết bổng chùy】(trang bị xanh dương, vũ khí - chày gỗ một tay)

Lực công kích gần người: 290-315

Lực lượng +100

Thể chất +44

Không nhìn 3% phòng ngự của mục tiêu

Độ bền: 280/280

Đăng cấp yêu cầu: 20

Trang bị đánh giá: 144

Vật phẩm giải thích: Một trong các vũ khí bạo lực, thích hợp chiến sĩ tôn trọng lực lượng sử dụng.

Cây lang nha bổng này là một vũ khí bạo lực! Thích hợp Hoàng Dật nhất, nghề nghiệp phán quan của hắn chuyên dùng vũ khí bạo lực, sử dụng vũ khí bạo lực có thể tăng thêm 10% lực công kích. Vũ khí bạo lực bình thường từ vẻ ngoài

có thể thấy được, thường thường tương đối to lớn dữ tợn.

Món vũ khí này cũng không tệ lắm, thuộc tính chủ cũng là lực lượng, còn là trang bị xanh dương. Trong quần thể người chơi hiện nay với trang bị và vũ khí xanh lá là chính, vũ khí màu xanh coi như là trang bị tương đối cao cấp.

Đây là món trang bị xanh dương đầu tiên Hoàng Dật thu được, bất quá hẳn hiện tại mới cấp 19, không đạt được yêu cầu sử dụng, chỉ có thể để vào trữ vật giới chỉ.

Kế tiếp, Hoàng Dật lấy ra đồ rơi ra từ Man Chuy, đây mới là chiến lợi phẩm phong phú của đêm nay!

Đầu tiên, Hoàng Dật lấy ra một đôi bao tay.

【huyết sắc hộ thủ】(trang bị tím, trang bị phòng ngự - bao tay)

Phòng ngự vật lý: 80

Thể chất +80

Lực lượng +80

Giá trị sinh mệnh cao nhất +3%

Công kích thêm vào 1% hiệu quả hấp máu

Độ bền: 520/520

Đăng cấp yêu cầu: 30

Trang bị đánh giá: 168

Vật phẩm giải thích: Bao tay tinh phẩm công phòng nhất thể.

Man Chuy không hổ là BOSS cấp thủ lĩnh, rơi ra một trang bị phòng ngự tím

trân quý!

Hiện nay chỉ có người chơi cao cấp, mới có một hai trang bị tím, mấy trăm người chơi trong Phong Lâm trại, ngay cả một trang bị tím cũng không có, có thể tưởng tượng đây là trang bị trân quý cỡ nào!

Bất quá yêu cầu đẳng cấp của trang bị này càng cao, phải cấp 30 mới có thể mang vào, Hoàng Dật còn cách cấp bậc này rất xa.

Kế tiếp, Hoàng Dật đem ánh mắt đặt trên phần thưởng lớn nhất --Vũ khí của Man Chuy!

Đây là món vũ khí mà tất cả người chơi trong Phong Lâm trại đều cực kỳ hâm mộ, cũng là một trong hai món vũ khí tím của Phong Lâm trại, ngay cả tên thủ lĩnh của Man Chuy, cũng là đến từ cái vũ khí này!

【 Man Chuy 】(trang bị tím, vũ khí - chùy một tay)

Lực công kích gần người: 576-612

Lực lượng +200

Lực công kích +5%

Công kích gây ra hiệu quả mê muội, có 5% tỷ lệ làm kẻ địch mê muội 3 giây

Công kích kèm theo hiệu quả bầm thây, kẻ địch bị giết chết sẽ biến thành khối vỡ, không cách nào dùng các kỹ năng phục sinh để hồi sinh

Độ bền: 520/520

Đẳng cấp yêu cầu: 30

Trang bị đánh giá: 288

Vật phẩm giải thích: Vũ khí bạo lực tràn ngập trứ dã man chi lực, có uy thế

khai sơn liệt địa, kẻ địch bị Man Chuy giết chết, sẽ không tìm được thi thể hoàn chỉnh.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 49: Mèo Trắng Nhỏ Lột Xác

Cái này không thể nghi ngờ là chiến lợi phẩm lớn nhất của buổi tối ngày hôm nay, trang bị tím đều đã là bảo bối khó gặp, mà vũ khí tím càng là tồn tại như lông phượng và sừng lân, hiện nay cũng chỉ có đám người chơi cao cấp nhất mới có mà thôi.

Bất quá trang bị này đồng dạng chỉ có thể nhìn không thể mặc, đẳng cấp yêu cầu cao tới cấp 30, Hoàng Dật còn cách rất xa. Man Liệt là BOSS cấp 40, phạm vi đẳng cấp trang bị rơi xuống là 30-40 cấp, hai trang bị tím này đều là dựa theo đẳng cấp thấp nhất rơi xuống, đối với Hoàng Dật mà nói đã là kết quả tốt nhất.

Kế tiếp, Hoàng Dật lấy ra món thứ ba rơi từ Man Chuy. Đây là một hòn đá cỡ nắm tay, cả vật thể màu đen, được ánh trắng chiếu rọi xuống, mơ hồ lộ ra một vòng quang mang màu xanh nhàn nhạt, có vẻ rất là bất phàm.

【 năng lượng thạch 】(cấp E, bảo vật loại hình tiêu hao)

Đẳng cấp yêu cầu: 10

Vật phẩm giải thích: Tảng đá ẩn chứa năng lượng, có thể hấp thu 300 điểm giá trị năng lượng.

Dĩ nhiên là năng lượng thạch, Hoàng Dật hơi có chút ngoài ý muốn!

Một ít kỹ năng đặc thù đều cần tiêu hao giá trị năng lượng, ví dụ như kỹ năng nghề nghiệp dành riêng 【 tuyên án 】 và 【 Thời Gian Chi Nhân 】 của Hoàng Dật, mỗi một lần thi triển đều cần tiêu hao giá trị năng lượng. Nhưng giá trị năng lượng cực kỳ trân quý, mỗi người chơi chỉ có 3000 điểm, khôi phục cực kỳ chậm

chạp, mỗi ngày chỉ tăng 10 điểm, ngoài ra cũng chỉ có thể thông qua năng lượng thạch bổ sung. Man Chuy thân là thủ lĩnh cấp 40, lại chỉ rơi ra một khối năng lượng thạch 300 điểm, có thể thấy được năng lượng thạch có bao nhiêu trân quý.

Buổi tối ngày hôm nay Hoàng Dật nhiều lần mở ra Thời Gian Chi Nhân và tuyên án, đặc biệt là lần tuyên án đối với Man Chuy, Man Chuy vượt hơn hẳn 20 cấp, giá trị năng lượng sẽ tiêu hao đặc biệt nhiều, hiện nay giá trị năng lượng của hắn đã không đủ 1500 điểm, khối năng lượng thạch này vừa lúc có thể bổ sung tổn thất.

Cuối cùng, Hoàng Dật lấy ra món đồ thứ tư Man Chuy rơi ra. Đây là một khối tinh thạch cỡ ngón cái, cả vật thể trong suốt, tản ra quang mang màu xanh. Ở giữa tinh thể, ngưng kết một cái bóng nho nhỏ, cũng là dáng dấp của Man Chuy. Viên tinh thạch này thoát nhìn giống như là một viên hồ phách màu xanh, tinh mỹ không gì sánh được.

【 Bán Thú Nhân kết tinh 】(cấp E, tài liệu)

Đăng cấp yêu cầu 20

Vật phẩm giải thích: Tinh thạch ngưng tụ tinh hoa sinh mệnh của một con Bán Thú Nhân.

Khối Bán Thú Nhân kết tinh này là một loại tài liệu, hẳn là thứ mà người chơi có kỹ năng sinh hoạt cần dùng, có thể là dùng để chế tạo trang bị hoặc là đạo cụ, Hoàng Dật không để trong lòng, trực tiếp đem nó đặt vào trữ vật giới chỉ.

Ngoại trừ những chiến lợi phẩm quan trọng này, đêm nay Hoàng Dật còn được một vài trang bị khác, phần lớn là do NPC Bán Thú Nhân bình thường rơi ra, phẩm chất hầu như đều là trang bị trắng, cần cấp 20 mới có thể mang vào.

Hiện nay, nhiệm vụ quan trọng nhất của Hoàng Dật, cũng là nhanh chóng luyện cấp bậc, sớm ngày mặc vào những trang bị này.

"Gào ư!" Đúng lúc này, phía trước đột nhiên truyền đến một tiếng sói tru.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, chỉ thấy trong rừng cây phía trước, xuất hiện vô số điểm sáng màu xanh lá, là một bầy sói. Bầy sói này nhìn hẩn từ xa, khỏe miệng chảy nước dãi, muốn xông lên, nhưng trong ánh mắt đã có một tia sợ hãi của bản năng, cứ lẩn quẩn tại chỗ.

Hoàng Dật là thú vương, có một thiên phú chủng tộc là [vạn thú chi vương], sẽ không bị dã thú chủ động công kích, thương tổn đối với dã thú +20%, thương tổn sau khi bị dã thú công kích -20%. Bầy sói này tuy rằng cực kỳ đói, nhưng trên bản năng vẫn có chút sợ hãi thú vương Hoàng Dật, không dám xông lên, chỉ có thể nhìn xa xa.

Hoàng Dật vừa lúc muốn luyện cấp, những con sói này có thể nói là con mồi đưa tới cửa, Hoàng Dật đạp mạnh chân sau, trực tiếp lao vào bầy sói, bắt đầu giết quái luyện cấp.

Hoàng Dật hiện tại, đã không phải con mèo nhỏ ốm yếu vài ngày trước. Đêm nay hẩn vừa lột xác, vừa thu được một đồng trang bị, thăng liên vài cấp, thực lực đã tăng mạnh gấp vài lần, bầy sói này hoàn toàn bị hẩn tàn sát, không được một hồi đã bị giết sạch sẽ.

Hoàng Dật mang theo mèo trắng nhỏ tiếp tục đi tới, tất cả dã thú gặp phải dọc theo đường đi, tất cả đều trở thành điểm kinh nghiệm của hẩn.

Cứ như vậy, Hoàng Dật mang theo mèo trắng nhỏ một đường đi một đường giết, vượt qua dòng suối nhỏ róc rách, đạp lên ánh trăng loang lổ, trèo đèo lội suối đi suốt một đêm.

"Phập!" Hoàng Dật lại vỗ chết lợn rừng, nhìn thi thể đầy đất, đang chuẩn bị tiếp tục đi.

"Meo meo~" đúng lúc này, mèo trắng nhỏ trong lòng đột nhiên kêu một tiếng, âm thanh có chút run run, tựa như vô cùng đau đớn.

Hoàng Dật nhanh chóng cúi đầu nhìn, lúc này biểu tình của mèo trắng nhỏ rất thống khổ, thân thể không nhúc nhích, đôi mắt to đầy đáng thương."Lột xác!" Hoàng Dật nhất thời nghĩ tới hai chữ này! Thần thú đã sớm nói qua, hắc là thú vương, mà mèo trắng nhỏ lại là thú linh, một đường giết nhiều quái như vậy, rất có khả năng khiến cho mèo trắng nhỏ cũng lên tới cấp 15, mà cấp 15 chính là cấp bậc lột xác!

Nói cách khác, mèo trắng nhỏ muốn lột xác thành hình thái thú linh!

Hoàng Dật không đi nữa, mà là chăm chú đem mèo trắng nhỏ ôm vào trong ngực, đợi nó lột xác kết thúc.

Lột xác là thời khắc vô cùng nguy hiểm, không cách nào nhúc nhích, hoàn toàn mất đi quyền khống chế thân thể, Hoàng Dật đã thể nghiệm qua một lần, cái loại cảm giác này có thể nói là vĩnh viễn đều sẽ không quên.

Hiện tại mèo trắng nhỏ cũng lột xác, hắc phải muốn vững vàng bảo hộ nó, nếu như lúc này có người chơi giống như Trần Úc Tịch đi ra quấy rối, Hoàng Dật sẽ trong nháy mắt giết chết bọn hắc, không để lại bất luận tai họa ngầm nào.

Thời gian trôi qua từng giây, ánh trăng sáng tỏ xuyên qua khe hở lá cây, chiếu vào trên thân mèo trắng nhỏ trong lòng của Hoàng Dật, giống như là tiểu thiên sứ trắng noãn, tràn ngập linh khí.

"Rống!" Đúng lúc này, trong rừng phương xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng hổ gầm, tiếng gió càng ngày càng gần, tựa như có mãnh hổ đang tới!

"Rầm!" Rất nhanh, trong rừng cây rậm rạp phía trước bỗng nhiên nhảy ra một con dã thú, da lông tản ra kim quang nhàn nhạt, có vẻ uy vũ bất phàm!

Đây là kim hổ, thuộc về động vật ăn thịt cao cấp trong rừng rậm, hai mắt huyết hồng của nó nhìn chăm chăm mèo trắng nhỏ trong lòng của Hoàng Dật, tựa như bị khí tức của mèo trắng nhỏ hấp dẫn, đặc biệt chạy tới đây.

Tuy rằng Hoàng Dật là hình thái thú vương, nhưng kim hổ cũng không lùi bước, nó không chủ động công kích Hoàng Dật, mục tiêu của nó chỉ là mèo trắng nhỏ.

"Phụp!" Đúng lúc này, trên bốn móng vuốt của Hoàng Dật bỗng nhiên phát ra ngọn lửa màu đỏ, cấp tốc nhào tới trước người kim hổ, một vuốt vồ xuống.

Kim hổ muốn né tránh, nhưng tốc độ thua Hoàng Dật, bị vồ trúng thân, bộ lông trên người nhất thời bị ngọn lửa trên trảo Hoàng Dật thiêu đốt.

Chỉ một lần đối mặt, kim hổ đã bị trọng thương, Hoàng Dật cũng không cho nó cơ hội thở dốc, lần thứ hai lao tới, hai ba lần như vậy thì giết chết nó.

"Rống!" Đúng lúc này, trong rừng cây phía trước lại nhảy ra một con sư tử uy phong lẫm lẫm, ánh mắt vẫn tiếp tục nhìn chăm chăm mèo trắng nhỏ!

Hoàng Dật lần thứ hai nhào tới. . .

Cứ như vậy, khu vực vốn bình tĩnh này dường như đột nhiên biến thành nơi động vật tụ hội, vô số động vật từ hang ổ huyết động chạy ra, từ bốn phương tám hướng vọt tới đây, khí tức lột xác của mèo trắng nhỏ đối với bọn nó tựa như có lực hấp dẫn nào đó không thể chống đối.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 50: Vạn Thú Vây Công

Dần dần, dã thú xung quanh Hoàng Dật càng ngày càng nhiều, giết mãi không hết. Đám dã thú dường như phát điên, dưới khí tức mê hoặc của mèo trắng nhỏ, khắc phục bản năng sợ hãi đối với Hoàng Dật, con trước ngã xuống, con sau tiến lên đánh về phía hắn, ngay cả bị giết chết cũng sẽ không lui về phía sau, có chút mùi vị như thiêu thân lao đầu vào lửa.

"Dã tính hô hoán!" Hoàng Dật triệu hồi ra chó săn và chim ưng, phân tâm chỉ huy chúng nó, chim ưng phụ trách quan sát toàn cục trên không trung, còn chó săn ra sức giết địch trên mặt đất.

Có hai con thú này giúp đỡ, cục diện lúc này mới hòa hoãn một ít.

Dần dần thi thể, trên mặt đất đã chồng chất cao như núi nhỏ, máu tươi của các loại dã thú trộn lẫn với nhau, biến thành một dòng suối máu, nhuộm đỏ mảnh đất này, mùi máu tươi trong trời đêm nồng nặc, làm cho người ta cực kỳ buồn nôn.

Mèo trắng nhỏ lẳng lặng nằm trong lòng Hoàng Dật, nhìn Hoàng Dật vì mình ra sức giết chóc, tất cả xung quanh đều trở nên mơ hồ không rõ, chỉ có hắn là rõ ràng; tất cả âm thanh xung quanh đều mờ nhạt, chỉ có tiếng hô hấp và tim đập của hắn là rõ ràng. Trăng sao đem hình bóng của Hoàng Dật, khắc sâu vào trong tròng mắt của mèo trắng nhỏ, lặng lẽ giấu dưới đáy lòng.

Tựa như từ khi nó vừa ra sinh, Hoàng Dật từ đầu đến cuối đều chiến đấu vì nó, buổi tối đêm nó sinh ra cũng là như vậy, vô số động vật từ bốn phương tám hướng tới giết nó, nhưng Hoàng Dật lại từ đầu đến cuối giống như một bức tường, vững vàng che ở phía trước, bảo hộ nó an toàn, tình cảnh ấy hầu như

đang được diễn lại một lần nữa vào đêm nay.

Cái này là thân tình sao?

...

"Xoẹt!" Trên người Hoàng Dật lại thêm một vết thương, lúc này hắn đã đầy thương thế, trên người không tìm được một chỗ hoàn hảo, máu và thịt trộn cùng một chỗ, thoát nhìn dường như một con thú vương bị lột da, máu tanh thảm liệt không gì sánh được.

Dã thú từ bốn phương tám hướng lao tới, đã vây bọn họ chặt như nêm cối, rậm rạp vô cùng, nhìn không thấy giới hạn, dường như đang ở giữa đại dương đã thú trải thành.

Hoàng Dật đã kiệt lực, hắn hiện tại tương đương với kẻ địch của tất cả dã thú trong khu rừng này, cái này không thể nghi ngờ là kiến càn hám thụ, căn bản là giết không hết.

Trong lòng Hoàng Dật tính toán thời gian, chỉ cần kiên trì vài phút, mèo trắng nhỏ lột xác hắn là sẽ kết thúc. Mà vài phút này, cũng là thời điểm khó khăn nhất, bởi vì lúc này thực lực của dã thú càng ngày càng mạnh, phương xa thậm chí còn mơ hồ xuất hiện thân ảnh của một ít BOSS dã thú!

"Rống!" Đúng lúc này, một con sư hổ thú đập qua làn thú triều vọt tới! Thân thể của nó chừng lớn chừng năm sáu mét, cả người toát ra huyết quang, có vẻ uy vũ bất phàm, tứ chi khổng lồ của nó giẫm đến đâu, dã thú nơi ấy sẽ hóa thành một đồng thịt nát, hoàn toàn không cùng đẳng cấp với dã thú khác.

"Ngao ô!" Hầu như đồng thời, hai con sói khác cũng vọt ra, hai con sói này có bộ lông tuyết trắng, ánh mắt rực đỏ, tràn ngập mùi máu. Cái này không phải là sói bình thường, mà là nguyệt lang, có thể hấp thu tinh hoa của trăng sao để cường tráng bản thân, thực lực vượt xa các giống sói khác. Con sói làm thú cưỡi cho thiếu chủ Phong Lâm trại Man Chuy trước đó, cũng là loại nguyệt lang này,

thực lực vô cùng cường hãn!

Đối mặt ba con dã thú cấp BOSS cường lực của, Hoàng Dật thoáng cái lâm vào bị động tuyệt đối, bất kỳ con nào trong ba con BOSS này, cũng không hẳn có thể đối phó!

"Vù!" Đúng lúc này, ba con BOSS đột nhiên phát động trùng kích, thân ảnh to lớn nhảy lên cao, từ ba hướng nhào đến mèo trắng nhỏ trong lòng Hoàng Dật, thân thể che phủ trắng sao, bóng đen bao phủ Hoàng Dật! Tránh cũng không thể tránh!

Tình huống nguy cấp không gì sánh được, nếu như lần này không qua được, vậy mèo trắng nhỏ hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Nó không phải thần linh giống như là mèo mẹ, sau khi tử vong có thể tùy ý sống lại, nó chết thì rất có khả năng thật sự là chết!

"Em gái, ủy khuất em một chút!" Hoàng Dật mang theo áy náy nói, sau đó mạnh mẽ đem mèo trắng nhỏ trong lòng ném lên không trung. Thấy vậy tình cảnh, tựa như Hoàng Dật muốn vứt bỏ nó vậy!

Mèo trắng nhỏ lần đầu tiên tại thời khắc nguy hiểm, rời khỏi cái ôm của Hoàng Dật!

Tất cả dã thú đều ngẩng đầu lên, nhìn mèo trắng nhỏ trên không trung, ánh mắt dữ tợn đầy thèm khát, đều vươn móng vuốt, đợi mèo trắng nhỏ rơi xuống đất!

"Ặp!" Đúng lúc này, một âm thanh cánh vỗ vang lên, mèo trắng nhỏ dĩ nhiên đứng ở không trung, cũng không rơi xuống đất, tựa như có một lực lượng vô hình đang nâng nó!

Hơn nữa lực lượng này còn đang không ngừng bay cao, bay đến chỗ tất cả dã thú đều với không tới!

Một vài con dã thú thị giác vô cùng tốt, lúc này mới mơ hồ thấy, không trung dĩ nhiên có một con chim ưng trong suốt năm chăt mèò trắng nhỏ, mang theo nó bay lượn, không cho rơi xuống đất.

Đó chính là chim ưng Hoàng Dật triệu hồi ra tới, hẳn hiện tại là bị buộc bắt đắ dĩ, chỉ có thể mạo hiểm cho chim ưng mang mèò trắng nhỏ đi.

Lúc này, mèò trắng nhỏ rất cuộc an toàn.

Nhưng Hoàng Dật vẫn ở trong nguy hiểm!

Hẳn không thể cầm cự được trong đám thú triều này, ba con BOSS trên không trung đang lao tới hướng của hẳn, chỉ chớp mắt là sẽ đến ngay trước mặt hẳn, đem hẳn xé thành mảnh nhỏ!

"Ta tuyên bố, con chó hoang này -- chết!" Ngay lúc chỉ mảnh treo chuông chỉ tể, Hoàng Dật mở ra tuyên án với con chó hoang có vẻ yếu nhất bên cạnh!

"Ầm ầm!" Bầu trời nhất thời đánh xuống một đạo thiểm điện, cấp tốc đem Hoàng Dật và con chó hoang kia kéo lên không trng! Mà hầu như ngay lúc ấy, ba con BOSS đánh tới, thế nhưng vô hựt vào khoảng không! Hoàng Dật đã bị mạnh mẽ kéo lên trên cao! Tránh thoát một kích này!

"Ặng!" Con chó hoang bị tuyên án lúc này còn đang trong tình trạng không rõ, nó trước đó còn đang cùng đám đông, công kích đang hăng say, không ngờ rằng mới chớp mắt, bốn phía chỉ còn lại một mình nó, còn lên đến không trung, nó lập tức bị dọa đến mức “dấm dãi”, lưng tròn kêu to, tứ chi càng không ngừng run run, e sợ ngã xuống.

"Ài! Tiểu uông à, chúng ta nghỉ ngơi một chút đi!" Hoàng Dật thờ phào nhẹ nhõm, sờ sờ đầu chó hoang, nằm xuống trên chiến trường hư không, xem xét tình không mỹ lệ, gió thổi mát mẻ.

Con chó hoang ấy lúc đầu đã sợ đến mức tè ra, hiện tại bị thú vương Hoàng

Dật đơn độc sờ sờ đầu, bị dọa đến mức ngất đi. Nước “thải” của nó còn đang chảy ra, từ trên không trung rơi xuống, rải khắp nhân gian, tắm tưới cho khu rừng rậm rạp này.

Kỹ năng[tuyên án] vốn dĩ là một kỹ năng chiến đấu, nhưng lúc này bị Hoàng Dật dùng, cũng trở thành một kỹ năng bảo mệnh, có thể tạm thời thoát ly thế giới như địa ngục phía dưới. Chỉ cần hăn và con chó hoang này không chết, vậy hăn vẫn có thể ở trong chiến trường hư không, cắt đứt với thế giới bên ngoài.

Lúc này, Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ đều ở trên không trung, rốt cuộc chân chính an toàn, dã thú phía dưới chỉ có thể giương mắt nhìn, ngay cả ba con BOSS kia, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ rít gào lên trời.

Thời gian trôi qua từng giây, Hoàng Dật nhìn chăm chăm mèo trắng nhỏ không chuyển mắt, chờ mong nó lột xác kết thúc.

Rốt cục, trên người của mèo trắng nhỏ rồi đột nhiên tản mát ra một luồng ánh sáng!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 51: Thú Linh

Luồng sáng này tản mát ra một loại khí tức thần thánh ấm áp, so với ánh trắng càng ôn nhu hơn. Ngay cả vạn thú dưới mặt đất, thấy tia sáng này đều không hện mà cùng bình tĩnh lại, hai mắt đỏ máu dần dần khôi phục vẻ tỉnh táo, ánh mắt còn mơ hồ mang theo một sự tiều tụy.

Mà lúc này mèo trắng nhỏ cũng xảy ra thay đổi. Thân thể mảnh mai của nó trở nên mềm mại linh động lên, tỉ lệ và cấu tạo càng hoàn mỹ, vượt xa hình thái linh miêu trước đó, dường như tập trung tất cả những gì đẹp nhất trên thế gian. Bộ lông của nó lúc đầu dính đầy bụi đất trong lúc lặn lội đường xa, lờ mờ không ánh sáng, nhưng giờ phút này lại dường như được thánh thủy tẩy rửa một lần, mềm mại phiêu dật, phản xạ ánh trắng sáng tỏ, làm cho người ta vừa nhìn, cũng rất muốn ôm đến kiểm tra. Mà đôi mắt vốn dĩ cũng đã rất đẹp, lúc này trở nên lớn hơn vài phần, trong veo như nước, trong mắt ánh ra trắng sao trên trời, như hai hồ nước, tràn ngập linh khí trí tuệ.

Đặc biệt nhất, phải kể tới đuôi của nó, lúc này, nó mọc ra hai cái đuôi! Hai đuôi này đều thon dài mềm nhẹ, đem vóc dáng của mèo trắng nhỏ làm nổi bật lên vẻ thướt tha yêu kiều.

Mèo trắng nhỏ lúc này, tuy rằng hình dạng thay đổi không lớn, tổng thể thoát nhìn vẫn là một con mèo, nhưng khí tức lại tuyệt nhiên khác biệt, đã hoàn toàn không có dáng dấp mảnh mai ngốc nghếch trước đó, mà là tràn ngập linh khí. Nó dường như là một tinh linh trôi nổi bất định, tùy thời sẽ rời đi, căn bản không cách nào nắm giữ. Nó không thuộc về bất luận một ai, nó thuộc về mảnh trời đất này, tập hợp hàng vạn hàng nghìn sủng ái về một thân!

Nếu như nói hình thái thú vương của Hoàng Dật, là dữ tợn uy vũ, tràn ngập

dương cương khí phách, dùng thực lực và sức mạnh kinh sợ vạn thú, vậy hình thái thú linh, chính là thiên kiều bá mị, linh động ưu nhã, dùng khí chất mỹ lệ chinh phục vạn thú.

Một người là đế vương, một người là công chúa.

"Em gái?" Lúc này, Hoàng Dật thử kêu mèo trắng nhỏ một tiếng.

Mèo trắng nhỏ chậm rãi quay đầu, nhìn Hoàng Dật, mắt to nhẹ nhàng chớp chớp.

Đúng vậy, là chớp mắt nhẹ nhàng như thế.

Giây phút ấy, ánh trăng và những vì sao tựa như tất cả đều lơ mờ vài phần, cái liếc mắt của mèo trắng nhỏ, đẹp đến mức tận cùng, đẹp đến nỗi làm cho người ta hít thở không thông. Nếu như lúc này có cô gái khác ở chỗ này, nhất định sẽ liều lĩnh muốn đem mèo trắng nhỏ ôm vào trong ngực, tìm mọi cách thương yêu, thật sự là quá khả ái, quá đẹp.

"Meo meo~~~~" Lúc này, mèo trắng nhỏ hướng Hoàng Dật nũng nịu kêu một tiếng, âm thanh đó nhẹ nhàng, kéo dài âm cuối, thiên kiều bá mị, dường như đang làm nũng.

Đám dã thú huyết khí phương cương trên mặt đất, sau khi nghe được tiếng kêu ấy, tất cả chân đều mềm mại, có chút đứng không vững, đầu khớp xương đều ngứa! Một con mèo trắng nhỏ khả ái như thế, ai có thể nhẫn tâm há mồm cắn xé được? Cho dù đặt ở trước mặt chúng nó, chúng nó cũng không ăn, thà rằng chết đói, cũng không thương tổn mèo trắng nhỏ.

Đây là thú linh, tập hàng vạn hàng nghìn sủng ái về một thân, cho dù là dã thú hung mãnh nhất khá máu nhất, cũng không nỡ thương tổn nó.

Đúng lúc này, mèo trắng nhỏ chớp đôi mắt to với vạn thú bên dưới, sau đó lắt lắt hai cái đuôi thon dài, vô số điểm sáng màu trắng nhất thời từ trên đuôi

của nó rời ra, rơi xuống mặt đất, bay xuống trên thân vạn thú.

Ngay sau đó, vạn thú dưới mặt đất đều xoay thân, rút lui như thủy triều. Hải dương dã thú trước đó Hoàng Dật giết hoài không hết, cứ như vậy mà lui đi, về lại sào huyết của mình, về lại lãnh địa của mình, dường như chưa từng xuất hiện qua.

Mà càng kỳ lạ chính là, thi thể của những dã thú đã bị Hoàng Dật giết chết, sau khi đựng phải điểm sáng từ mèo trắng nhỏ rơi ra, dĩ nhiên cũng phục sinh sống lại! Chúng nó tựa như biết là mèo trắng nhỏ cứu chúng nó, đều quỳ mặt đất, hướng mèo trắng nhỏ cảm kích dập đầu, sau đó tất cả đều rời khỏi đây.

Hiện trường chỉ còn lại mèo trắng nhỏ, Hoàng Dật, cùng với con chó hoang bị dọa ngất.

"Em gái, em thiện lương như thế, vậy đem con chó hoang này phục sinh lại một chút đi!" Hoàng Dật nói xong, nhìn chó hoang trong chiến trường hư không một chút, vươn trảo, nhẹ nhàng cắt đứt cổ nó.

Sau một khắc, chiến trường hư không tiêu tán, Hoàng Dật và thi thể của chó hoang nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất.

Mèo trắng nhỏ đuôi vung, một điểm sáng màu trắng rơi xuống trên thân chó hoang, đem nó sống lại.

Con chó hoang vừa tỉnh lại, thấy Hoàng Dật con thú vương này, nhất thời lại muốn dọa ngất, nhưng khi nó thấy mèo trắng nhỏ, lại nhất thời sửng sốt, dường như bị khí tức của mèo trắng nhỏ cảm hóa, do đó quên sợ hãi.

"Meo meo~" Lúc này, mèo trắng nhỏ từ không trung rơi xuống, rơi xuống đối diện Hoàng Dật, chớp mắt to nhìn hắn.

Hoàng Dật đi qua hướng mèo trắng nhỏ.

"Gâu!" Đúng lúc này, con chó hoang với thế sét đánh không kịp bưng tai

nhào tới trước người mèo trắng nhỏ, vững vàng che ở trước mặt nó, bắt đầu sửa lên với Hoàng Dật, mưu toan dọa lui Hoàng Dật.

Thấy hình dạng này, con chó hoang tựa như cho rằng Hoàng Dật muốn đi qua gây thương tổn mèo trắng nhỏ, cho nên không để ý tính mệnh chắn trước mặt của mèo trắng nhỏ, thề sống chết bảo vệ nó.

"Mày còn không đi?" Hoàng Dật hướng chó hoang nói.

"Gâu gâu gâu!" Chó hoang không chỉ không đi, ngược lại còn tiến lên hai bước, lộ ra dáng dấp hung ác, dường như cảnh cáo Hoàng Dật không nên thương tổn mèo trắng nhỏ.

Nó lúc này, dĩ nhiên hoàn toàn đã không có cảm giác sợ hãi đối với thú vương.

"Meo meo~" Lúc này, mèo trắng nhỏ kêu một tiếng với chó hoang.

Con chó hoang bỗng nhiên sững sốt, sau đó ngoan ngoãn thối lui, ngồi xổm bên cạnh mèo trắng nhỏ, tùy thời chuẩn bị thủ hộ nó.

"Xem ra con cún này đã trở thành người hâm mộ của em rồi!" Hoàng Dật lắc đầu cười, đi tới trước người mèo trắng nhỏ, đem nó ôm vào trong lòng.

"Meo meo~" Mèo trắng nhỏ vươn móng vuốt, vô cùng thân thiết ôm cổ Hoàng Dật, đầu nhỏ cạ cạ cằm của Hoàng Dật, vô hạn không muốn xa rời.

Hoàng Dật và nó mới chia cách nhau một chút, lại dường như trải qua sinh tử, lúc này một lần nữa ôm nó, cảm thụ được sự ấm áp thật sự trong lòng, tâm của hắn mới kiên định xuống.

"Chúng ta đi thôi, hiện tại em cũng lột xác xong, rốt cục có năng lực tự bảo vệ mình!" Hoàng Dật nói xong, ôm mèo trắng nhỏ tiếp tục đi đến phương bắc.

"Gâu!" Mới vừa đi không được hai bước, phía sau liền truyền đến một tiếng

chó sửa.

Hoàng Dật nhìn lại, thấy con chó hoang kia đi theo, nó thấy Hoàng Dật, sợ đến run run một chút, nhanh chóng đứng lại. Sau đó, ánh mắt của nó nhìn nhìn mềo trắng nhỏ trong lòng của Hoàng Dật, đuôi chó lắc qua lắc lại, thè ra đầu lưỡi, lộ ra hình dáng ngoan ngoãn nghe lời.

"Mày muốn đi theo chúng ta sao?" Hoàng Dật hỏi nó.

"Gâu gâu!" Chó hoang nhanh chóng gật đầu, như gà con mổ thóc vậy, đuôi chó càng vẫy nhiều hơn.

"Tùy tiện mày đi!" Hoàng Dật mỉm cười, cũng không để ý tới nó, tiếp tục xoay người đi đến phía trước.

Mà chó hoang lại dường như chiếm được sứ mệnh thần thánh mà quang vinh, mừng rỡ chạy tới phía trước của Hoàng Dật, ngửi trái ngửi phải, kiểm tra xem phía trước có nguy hiểm hay không, chăm chú đảm nhiệm vai trò do thám, bày ra một mặt hữu dụng của bản thân.

Cứ như vậy, Hoàng Dật ôm mềo trắng nhỏ, mang theo một con chó hoang, một đường hướng bắc.

Ánh trăng chiếu rọi đường phía trước, chỉ cần một bước đi qua, là có thể đi đến phương xa tốt đẹp.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 52: Đại Phôi Đản

Đêm tối buồn chán rốt cục trôi qua, ánh sáng mặt trời ấm áp mọc lên, tia nắng ban mai tà tà xuyên qua lá cây chiếu vào rừng, hình thành từng tia sáng kim sắc. Trong rừng rậm mọc lên một tia thần vụ, cây cỏ giòn nộn tiêm thấm ra từng giọt sương, dưới ánh mặt trời chiếu rọi lờ lờ chiếu sáng, một vài chú chim đập cánh bay trong rừng, khắp rừng rậm đầy cảnh sắc sinh cơ bừng bừng.

Hoàng Dật mang theo mèo trắng nhỏ đã đi một đêm, có chút đói bụng, ngay cả chó hoang phía trước hăng hái bừng bừng, lúc này cũng lộ ra một tia mệt mỏi rã rời, đuôi chó rủ xuống, trên người dính đầy bùn, dường như mới vừa từ vũng bùn ra.

Đúng lúc này, trong rừng phía trước mơ hồ hiện ra một tia khói bếp, bay lên không trung, mang đến một chút khí tức khói lửa nhân gian.

Hoàng Dật đi qua nhìn một chút, chỉ thấy trong rừng rậm phía trước, có một tường rào bằng gỗ. Tường rào này rất nhỏ, không có công trình như điểm phục sinh, chỉ là một hàng rào nhỏ tầm thường, không cách nào so sánh với doanh địa chủng tộc như Phong Lâm trại.

"Em gái, chúng ta hiện tại phải đi vào tìm một quán trọ nghỉ ngơi một chút, em quá đẹp quá chói mắt, anh giúp em hóa trang một chút có được hay không?" Hoàng Dật ôm mèo trắng nhỏ trong lòng, dễ dàng nói.

"Meo meo~" mèo trắng nhỏ chớp chớp mắt to, lắc đầu, sau đó nó vươn móng vuốt nhỏ, nhẹ nhàng chạm một chút trên người Hoàng Dật!

Ngay sau đó, Hoàng Dật bỗng nhiên cảm giác được thân thể của mình biến

đổi, biến thành một nhân loại!

Từ sau khi hấn sinh ra, thì vẫn là hình thái dã thú, hiện tại đột nhiên biến thành hình người, nhất thời có chút không thích ứng.

Con chó hoang phía trước thấy cảnh này, thân thể nhất thời co rụt lại, cũng là bị tình cảnh này dọa.

Đúng lúc này, thân thể của mèo trắng nhỏ cũng hơi nhoáng lên, biến thành một con mèo mun, nhìn bề ngoài rất giống một con mèo mun, rất bình thường, không có chỗ gì đặc biệt.

"Em gái thật lợi hại, dĩ nhiên có loại bản lĩnh này!" Hoàng Dật ca ngợi một tiếng, ôm lấy mèo trắng nhỏ, tiếp tục đi đến phía trước.

Hiện tại, tổ hợp bọn họ thoát nhìn rất bình thường, một nhân loại, mang theo một con mèo và một con chó hai sừng vật. Hơn nữa Hoàng Dật lúc này trải qua quá trình giết quái đem giá trị tội ác tẩy đi, tăng huyết khí vờn quanh trên người đã tiêu tán sạch sẽ, nhìn không ra một chút sát ý nào.

Kế tiếp, Hoàng Dật đi về phía tường rào.

"Người là ai?" Hai người vệ binh trước lối vào của tường rào ngăn cản Hoàng Dật, đề phòng nhìn hấn.

"Tôi đi ngang qua đây, muốn đi vào tìm một quán trọ nghỉ chân một chút." Hoàng Dật bình thản nói.

Hai gã vệ binh cẩn thận quan sát Hoàng Dật một phen, sau đó gật đầu, nói: "Nơi này là một thôn trại rất hòa bình, xin không nên vận dụng vũ lực bên trong, nếu không chúng ta sẽ trục xuất người đi, thậm chí là đánh chết."

Hoàng Dật gật đầu, ôm mèo trắng nhỏ, mang theo chó hoang đi vào tường rào.

Trong tường rào đại khái chỉ có khoảng chừng mười tòa kiến trúc bằng gỗ, hầu như liếc mắt là có thể thấy toàn bộ. Lúc này, cư dân trong tường rào đều đã bắt đầu sinh hoạt của một ngày mới, các nhà các hộ đều nhóm lửa làm cơm, trong không khí tản ra hương vị cơm tẻ. Mấy đứa nhỏ thì đang chạy đuổi đùa giỡn với nhau, phát ra tiếng cười vui vẻ.

Tận cùng bên trong tường rào, là một căn nhà gỗ ba tầng, trên tấm bảng trước cửa, dùng ngôn ngữ thông dụng của đại lục viết bốn chữ cong vẹo -- Quán trọ Mộc Tê. Hoàng Dật trực tiếp đi qua.

"Miếu Sát sau khi biến thân, lớn lên vô cùng dữ tợn, răng nanh thô dày như cánh tay, ngay cả dã thú nhìn thấy sẽ sợ đến không ngủ được. . ." Còn chưa đi vào, Hoàng Dật đã nghe thấy bên trong truyền ra một âm thanh, cũng là đang nói về chuyện của hắn.

Hoàng Dật hơi ngần ra, sau đó lẳng lặng đi vào.

Bên trong là một sảnh lớn, có ba cái bàn cũ và một quầy hàng, có vài cái ghế thậm chí đã gãy một chân, hiện ra vết tích của năm tháng. Lúc này, trước quầy hàng không một bóng người, chỉ có một đám nhỏ đang ngồi vây quanh cái bàn ở giữa, bọn trẻ mở to, tay nhỏ chống cằm, ngồi nghe một người trẻ tuổi ở chính giữa kể chuyện, thần sắc tràn ngập khẩn trương, tựa hồ nghe tới chỗ then chốt của câu chuyện.

Người trẻ tuổi ngồi ở chính giữa, tuổi tác chừng hai mươi, thân thể rất gầy, dáng dấp như thư sinh văn nhược, lúc này hắn đang lưu loát kể chuyện: ". . . Cuối cùng, móng vuốt bén nhọn của Miếu Sát đâm về hướng Man Chuy, đâm xuyên qua thân thể cứng rắn của hắn ta, tàn nhẫn giết chết đối phương!"

"A! Miếu Sát thật tàn nhẫn! Quả thật là một đại phơi đản (người xấu)!" Một cô bé vỗ vỗ ngực, ra vẻ bị dọa hết hồn, "Chỉ mong cả đời em cũng không gặp phải đại phơi đản hắn mới tốt!" Nói xong, bé gái ấy trong lúc quay đầu vô ý thấy được Hoàng Dật, thần sắc nhất thời vui vẻ, lập tức đứng dậy, đi tới, lộ ra một

khuôn mặt tươi cười xán lạn, nói: " Lữ khách đến từ phương xa, hoan nghênh đi tới quán trọ Mộc Tế! Xin hỏi ngài là muốn ở trọ hay là ăn cái gì?"

"Trước ăn một chút gì đi! Cho hai phần thịt bò, một chén nóng cháo." Hoàng Dật nhìn cô bé này, khoe miệng hơi lộ ra nụ cười, bé gái này một giây trước còn mắng hằn là đại phuôi đản, không muốn thấy hằn, kết quả vừa mới dứt lời thì thấy được hằn, còn nói hoan nghênh, thế sự thật đúng là khó liệu.

Lúc này, Hoàng Dật quay đầu nhìn người trẻ tuổi đang kể chuyện kia một chút, thấy trước bàn hằn có một ly rượu trái cây, không khỏi nói thêm một câu: "Cho thêm một bình rượu trái cây."

"Tốt! Mời tới bên này ngồi!" Cô bé kia vui vẻ gạt đầu, mang theo Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ đi tới một bàn trống. Con chó hoang cũng chạy theo, hai mắt nó tỏa sáng, phun ra đầu lưỡi, khoe miệng chảy ra vài giọt nước dãi, tựa như biết có thứ tốt ăn.

Ngay sau đó, cô bé đi vào một hầm bên cạnh quầy hàng, cầm một bình rượu trái cây đi ra, đặt ở trên bàn Hoàng Dật, sau đó chạy tới phòng bếp, chốc lát sau bên trong liền truyền đến âm thanh nấu nướng.

"Thi Nhân ca ca, kể cho chúng em nghe một chút về chuyện của Đào Phong đi!" Lúc này, một đứa bé trai quay sang người trẻ tuổi kia nói.

"Được! Bất quá ly rượu của anh hình như không còn bao nhiêu rượu nữa!" Người trẻ tuổi kia nhìn ly rượu trước bàn của mình một chút, sắc mặt buồn bã, tựa như có chút thất lạc, bất quá trong lời nói của hằn lại mơ hồ mang theo một ý nằm ngoài.

"Ừm, như vậy đi, mọi người gom tiền một chút, như vậy thì có thể nghe Thi Nhân ca ca kể chuyện." Đứa bé trai kia nhếch miệng, quay sang đám bạn bốn phía nói.

Ngay sau đó, đám nhỏ đều chu miệng ra, trên nét mặt không muốn, đều tự lấy

ra một đồng tiền, dĩ nhiên thật sự muốn gôm tiền cho người trẻ tuổi kia mua rượu uống.

Người tuổi trẻ này vì uống rượu, dĩ nhiên dùng phương thức kể chuyện, mê hoặc đám nhỏ này mua rượu cho hẵn uống!

"Uống của tôi đi!" Đúng lúc này, Hoàng Dật đem bình rượu trái cây đưa tới bàn của người trẻ tuổi.

Người trẻ tuổi và đám nhỏ đều sửng sốt, sau đó đều lộ ra nụ cười hài lòng. Đám nhỏ vui mừng đem tiền cất vào trong túi tiền, còn người trẻ tuổi thì vui vẻ tiếp nhận bầu rượu, nhanh chóng rót một ly, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, vẻ mặt hưởng thụ.

"Xin chào, tôi là Thi Nhân, là một người ngâm thơ rong du lịch đại lục, xin hỏi anh xưng hô như thế nào?" Người trẻ tuổi tự giới thiệu một phen, sau đó nhìn về phía Hoàng Dật.

"Tôi là đại phiêu dân." Hoàng Dật mỉm cười với hẵn.

Nguồn : Truyen.Org

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 53: Thi Nhân

"Đại phôi đàn?" Thi Nhân hơi sửng sốt, tựa như vì tên này mà cảm thấy kỳ quái.

"Anh vừa rồi hình như nói đến chuyện của Miếu Sát, không biết anh làm sao biết được chuyện của hắn?" Hoàng Dật nhìn Thi Nhân, lộ ra thần sắc cảm thấy hứng thú.

"Tôi vừa rồi xem trên diễn đàn." Thi Nhân nói xong, tiếp tục rót một ly rượu trái cây, "Tối hôm qua có một người tên là Trần Úc Tịch gửi video trên diễn đàn, Miếu Sát trong video hình như là cướp giết linh miêu của bọn họ, còn giết bọn họ. Không chỉ có như vậy, Miếu Sát còn đuổi tới doanh địa nơi bọn họ sống lại, đem bọn họ giết luân hồi, cuối cùng còn đem doanh địa tiêu diệt, ngay cả một người thủ lĩnh đều chết trên tay hắn, tràng diện máu tanh tàn bạo."

"Thật sao? Hôm nào tôi cũng đi xem." Hoàng Dật hơi gật đầu nói.

Thật ra hắn đối với chuyện này cũng không quá để ý, thế nhân đã hiểu lầm hắn, cho dù xem hắn là một đại ma đầu tội ác tà trời, hắn cũng sẽ không để ở trong lòng. Trong thế giới hiện thực, hắn cũng đã bị người của toàn bộ thế giới hiểu lầm một lần, nhiều lần như vậy cũng đã quen rồi, chỉ cần có thể bảo vệ thứ mình phải bảo vệ, vậy không cần lưu ý ánh mắt của người khác.

Thi Nhân đem rượu trái cây trong ly uống một hơi cạn sạch, tiếp tục nói: "Bất quá loại video này, đều có thể cắt nối, có thể không phải như tình huống chân thực, hơn nữa video này có rất nhiều phiên bản, phiên bản này rõ ràng tắt đi âm thanh, hơn nữa trải qua cắt nối biên tập, điểm này rất khả nghi. Mặt khác còn có một vài video, quay lại tình cảnh Miếu Sát ở doanh địa, không có một đoạn cướp

giết linh miêu hía trước đó, bất quá có âm thanh. Trong video Miếu Sát cũng nói nguyên do, nói là Trần Úc Tịch ba người thiếu chút nữa sát hại mẹ của hắn, cho nên hắn mới đến báo thù. Không biết chân tướng rốt cuộc làm sao, nếu có người có thể đem video hoàn chỉnh trong lần đầu tiên xung đột của Miếu Sát và ba người Trần Úc Tịch đưa lên, vậy chân tướng tự nhiên tra ra manh mối."

"Ừm, chân tướng thường thường nắm giữ trong tay của số ít người." Hoàng Dật bình tĩnh nói, điểm này hắn có thể nói là tràn đầy thể hội.

"Thật ra chân tướng rất cực làm sao, đã không phải là trọng điểm, trọng điểm là bên trong video này, lần đầu tiên bày ra thực lực của Miếu Sát." Thi Nhân nhất châm kiến huyết nói, "Đây là video đầu tiên về Miếu Sát, cho nên mới hấp dẫn như thế. Miếu Sát trước đó, chỉ nghe kỳ danh, không gặp được người, là một tồn tại thần bí, nhưng trong đoạn video này, Miếu Sát lần đầu tiên hiện ra ở trước mặt thế nhân, còn bày ra thực lực kinh người như vậy. Hắn lúc đó hình như mới cấp 15, cái này trên cơ bản cũng là một người mới, nhưng cũng là một người mới như thế, tiêu diệt một doanh địa, còn giết một thủ lĩnh. Nhân vật như vậy chỉ cần trưởng thành, vậy thật là đáng sợ, đối với kẻ địch căn bản không có bất luận cái gì nhân từ, thủ đoạn độc ác, không lưu tình chút nào. Người khác báo thù, là giết kẻ địch một lần, hắn báo thù, thì trực tiếp đem kẻ địch giết luân hồi. Từ nào đó ý nghĩa mà nói, thà rằng đắc tội Đao Phong, cũng không muốn đắc tội Miếu Sát."

"Đao Phong là một người thế nào? Có thể nói chuyện của hắn được không?" Hoàng Dật có hứng thú mà hỏi thăm. Tên của Đao Phong, có thể nói là mọi người đều biết, Hoàng Dật tuy rằng còn chưa có tiếp xúc, nhưng cũng biết danh tiếng của hắn ta.

Lúc này, hai mắt của đám nhỏ bốn phía cũng đều sáng ngời, chờ mong nhìn Thi Nhân, hy vọng hắn sẽ kể chuyện của Đao Phong.

Thi Nhân đem biểu tình của tụi nhỏ thu vào trong mắt, ôn hòa cười, nói: "Được rồi! Anh sẽ kể về chuyện của Đao Phong. Đao Phong sở dĩ nổi danh như

thế, phần lớn là bởi vì hãn thành danh sớm nhất, hơn nữa thực lực cũng rất mạnh. Hãn là người đầu tiên trên thế giới hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, bắt đầu từ khi đó, hãn vẫn là ngòi đầu trên bảng đẳng cấp thế giới, chưa từng ngã xuống. Hãn không chỉ có thực lực vô cùng mạnh, hơn nữa làm việc quang minh lỗi lạc, ý chí đại lượng, có khí chất đứng đầu."

Thi Nhân nói đến đây, trong giọng nói có một tia kính nể phát ra từ đáy lòng, "Có một lần, kẻ địch phái ra một thích khách, muốn ám sát Đao Phong, kết quả bị Đao Phong bắt được, nhưng hãn cũng không có sát hại người thích khách kia, ngược lại lo lắng đến đối phương luyện cấp không dễ, đem người thích khách kia thả đi. Người thích khách kia vốn tưởng rằng hãn phải chết không thể nghi ngờ, không ngờ rằng lại nhặt về một mạng, nhất thời bị ý chí của Đao Phong đã động, vì vậy đầu phục Đao Phong, còn cản ngược lại kẻ địch một cái. Sau đó, người thích khách này dưới sự bồi dưỡng của Đao Phong, cuối cùng cũng thành một đại thích khách, danh chấn đại lục. Các em biết người thích khách này tên gọi là gì không?" Nói đến đây, Thi Nhân dừng lại một chút, quay đầu nhìn về phía tụi nhỏ.

"Chẳng lẽ là Long Thứ?" Một đứa nhỏ lập tức nghi ngờ nói.

"Không có khả năng, Long Thứ là thích khách đệ nhất thế giới, truyền thuyết nói rằng hãn cùng với Đao Phong là tử địch, không có khả năng là Long Thứ." Một đứa nhỏ khác lập tức phản bác nói.

"Ngoại trừ Long Thứ, thích khách nổi danh nhất đại lục, cũng là Long Hành Thiên Hạ, Vô Danh Thị, Kính Đoạn, Tầm Hoa mấy người cao thủ n." Đứa nhỏ còn lại đưa bàn tay béo mập của mình lên, đọc mấy cái tên như thuộc trong lòng bàn tay.

"Thật thông minh!" Thi Nhân sờ sờ đầu của đứa nhỏ đó, tán thán một tiếng, "Người thích khách kia, chính là Long Hành Thiên Hạ! Một trong mười đại thích khách của đại lục, tuy rằng không nổi danh như Long Thứ, nhưng tiến bộ lại vô cùng cấp tốc, ngày sau phỏng chừng có thể liều mạng với Long Thứ."

Đối với Long Hành Thiên Hạ người này, Hoàng Dật vẫn là có một chút ấn tượng. Người này chính là người xếp hạng thứ 5 bảng đẳng cấp khu Trung Quốc, tuy rằng đẳng cấp không phải một đánh dấu quan trọng về thực lực, nhưng có thể xếp được đến hạng 5, cái này bản thân cũng đã rất không dễ dàng.

"Thi Nhân ca ca, Long Hành Thiên Hạ thật sự có thể theo kịp Long Thứ sao? Nghe nói Long Thứ giết người không chớp mắt, ngay cả huynh đệ của mình đều giết, không có bất luận tình cảm gì, không có bất luận khuyết điểm gì, ngay cả Đao Phong đều xếp hẳn vào nhân vật nguy hiểm nhất." Lúc này, lại một đứa nhỏ hỏi.

"Cũng không thể nói như vậy!" Thi Nhân hơi lắc đầu, "Thật ra đáng sợ nhất, không phải người không có cảm tình, mà là những người vừa vặn có tình cảm chân thành tha thiết. Người không có cảm tình, vĩnh viễn đều là như vậy, kẻ địch vĩnh viễn đều có thể phán đoán được hẳn sẽ làm như thế nào. Mà những người có tình cảm thật, sẽ bởi vì tình cảm mà thay đổi, trở hành một thứ ngay cả kẻ địch đều không nhận ra, tất cả nhận thức của kẻ địch đối với hẳn, sẽ quá hạn, không ai biết, hẳn sẽ vì tình cảm mà biến thành cái dạng gì."

"Nói không sai!" Lúc này, Hoàng Dật không khỏi tán thán một tiếng, lại cao nhìn một phen đối với Thi Nhân. Thi Nhân thoát nhìn bình thường, tựa như chỉ là một người ngâm thơ rong bình thường nhất, du lịch đại lục, lừa gạt uống rượu, kể chuyện xưa. Nhưng hẳn lại tự có một bộ giá trị quan đặc biệt, đối với từng vấn đề đều có ý kiến của mình, cũng không nước chảy bèo trôi, càng khó hơn chính là, loại cái nhìn này của hẳn nghe đứng ra tựa như cũng có một chút đạo lý, có một chút lực thuyết phục.

"Đại phôi đàn, tôi và anh bình thủy tương phùng một hồi, còn mời tôi uống rượu, tôi thích kết giao bằng hữu như anh vậy. Cái này là danh thiếp của tôi, sau này có việc cứ gọi, chỉ cần có uống rượu là được." Lúc này, Thi Nhân cười sang sảng, lấy ra một tấm thẻ, đưa cho Hoàng Dật.

Hoàng Dật vươn hai tay, lễ phép tiếp nhận tấm thẻ, đặt ở trước mắt nhìn một

chút. Ở giữa tấm thẻ này viết hai chữ -- Thi Nhân. Phía dưới còn có chút tin tức cơ bản -- chủng tộc: tinh linh nhân tộc; nghề nghiệp: người ngâm thơ rong.

Hiện nay, Hoàng Dật đã có danh thiếp của hai người, một người là Huyết ca, cũng là tổng giám đốc công ty Thời Đại Hoàng Sa tiên sinh, người còn lại cũng là Thi Nhân trước mắt. Sau này có thể tùy thời gửi tin cho bọn họ.

"Ánh sáng mặt trời chiếu khắp mặt đất, thế giới bừng bừng sinh cơ. Một ngày tốt đẹp lại đến rồi, tôi lại phải xuất phát, tiếp tục du lịch trên vùng đại lục xinh đẹp này, các vị, tạm biệt!" Dứt lời, Thi Nhân đứng lên, tiêu sái vung tay, trong ánh mắt không muốn của đám nhỏ, đi ra quán, lưu cho chúng sinh một bóng lưng càng đi càng xa, đi về hướng được ánh mặt trời soi sáng.

Đây là người ngâm thơ rong, du lịch tứ phương, hành giả vô cương.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 54: Lời Bình

Không bao lâu, cô bé của quán trọ rốt cục bận việc xong, bưng lên bàn hai phần thịt bò thơm ngào ngạt và một chén cháo nóng hằm hập.

Con chó hoang trên mặt đất nhất thời ngồi thẳng thân thể, hộc đầu lưỡi, giữ lại nước bọt, ánh mắt cực nóng, một hồi nhìn bàn cơm, một hồi lại nhìn Hoàng Dật.

"Ăn đi!" Hoàng Dật nói xong, đem một phần thịt bò bên trong để trên mặt đất, cho chó hoang hưởng dụng.

Mèo trắng nhỏ không ăn thịt, nằm trên bàn, vươn đầu lưỡi, liếm chén nóng cháo.

Lúc này, đám nhỏ kia đều đã tán đi, trong quán đầy sự yên tĩnh, chỉ có âm thanh ăn uống trên bàn của Hoàng Dật.

Đây là bữa ăn sáng yên tĩnh nhất Hoàng Dật từng ăn, trong ánh nắng ấm áp và trong không khí mới mẻ, ăn thịt bò tươi mới, không cần tham dự bất luận tranh đấu phức tạp gì, không cần để lại máu tươi, vô luận ăn nhanh hay chậm đều có thể. Sinh hoạt như vậy, có đã rất lâu không thể nghiệm qua.

Cơm nước xong, Hoàng Dật đặt phòng tốt nhất, đem mèo trắng nhỏ và chó hoang dàn xếp. Hắn giết chết không ít Bán Thú Nhân ở Phong Lâm trại, rơi một ít tiền, tuy rằng không tính nhiều, nhưng trong thôn trại nhỏ như vậy, cũng coi như là một tiểu phú ông.

Hoàng Dật khóa kỹ cửa phòng, đem mèo trắng nhỏ ôm lấy, đặt trong chăn

mềm mại, sau đó sờ sờ đầu của nó, dỗ dành: " Anh rời đi một chút, em ngoan ngoan ngủ ở chỗ này, không nên chạy loạn, biết không?"

"Meo meo~" Mèo trắng nhỏ vươn móng vuốt, chăm chú ôm tay của Hoàng Dật, cũng vươn đầu nhỏ cọ cọ trong lòng bàn tay của hắn một hồi, sau đó mới không muốn buông ra, gật đầu.

"Cún con, sau này gọi mày là tiểu Uông! Mày cũng ngoan ngoan ở chỗ này bảo vệ em gái tao, đừng cho bất luận kẻ nào đến gần, biết không?" Hoàng Dật lại sờ sờ đầu của chó hoang.

Chó hoang lập tức gật đầu, lắc lắc đuôi, không biết là vì mình rốt cục có được một cái tên mà cảm thấy vui vẻ, hay là vì có thể bảo vệ mèo trắng nhỏ mà cảm thấy quang vinh.

Dàn xếp xong tất cả cái này, Hoàng Dật mới rốt cục logout, biến mất trong phòng.

Trở lại thế giới hiện thực, Hoàng Dật một lần nữa về tới phòng giam cũ nát, chuẩn bị ăn bữa sáng.

Ăn cái gì trong trò chơi, chỉ là vì phẩm thường mỹ vị, không cho thuộc tính nhân vật giảm xuống, cũng không thể chân chính giải quyết cơn đói, Hoàng Dật trong thế giới hiện thực, vẫn cần ăn như cũ.

Hoàng Dật đi tới cửa, cầm lấy cái hộp trên mặt đất lên ăn, đây là do một tên tội phạm đàn em đưa tới. Trong Hoa Hồng Ngục Giam, ngoại trừ ngục phách Lôi Thân, cũng chỉ có Hoàng Dật và vài người có đãi ngộ như vậy.

Cơm nước xong, Hoàng Dật giãn tứ chi một chút, làm một ít vận động nhẹ, mới tiếp tục tiếp vào Thế Giới Thứ Hai. Hắn vẫn chưa lập tức tiến vào trò chơi, mà là đi nhìn diễn đàn trước.

Vừa tiến vào diễn đàn, Hoàng Dật đầu tiên nhìn thấy được một chủ đề

(thread) có số lượng người xem và bình luận cực cao, tiêu đề là "Giết người cướp của! Tàn bạo đến cực điểm, vạch trần diện mục thật sự của Miếu Sát!" Người đăng bài cũng là "Trần Úc Tịch "

Hoàng Dật tiến vào bài post kia nhìn một chút, bên trong là một video, video ngay từ đầu cũng là một đoạn lời mở đầu, đại ý là nói Trần Úc Tịch bọn họ thu được một con linh miêu, sau đó bị Hoàng Dật cướp giật, cũng truy sát. . . Các loại nước bắn đều hất lên trên người của hắn.

Ngay sau đó, cũng là một đoạn video trải qua cắt nối xử lý, trong video phần lớn là hình ảnh hung tàn của Hoàng Dật, tàn bạo khát máu, đem Hoàng Dật đập nện thành một đại ma đầu.

Hoàng Dật nhìn phần bình luận phía dưới của bài post một chút, phần lớn người chơi đều tin video, đối với tao ngộ của ba người Trần Úc Tịch biểu thị đồng tình, đồng thời tiến hành khiển trách ngôn từ kịch liệt đối với Hoàng Dật, thậm chí là nhục mạ.

Có một ít người chơi thì biểu thị hoài nghi, người chơi tự mình nói chuyện, không ai phục ai, trong lúc nhất thời đem trọng tâm câu chuyện này làm âm ỉ khí thế ngất trời.

Hoàng Dật đối với cái này cũng không có hứng thú quá lớn, trở về chuyên mục trước nhìn các chủ đề khác một chút. Xem lướt qua một hồi, một chủ đề khác xuất hiện trong tầm mắt của Hoàng Dật-- " Bình luận đơn giản về danh nhân Thế Giới Thứ Hai ", chủ đề này được đánh dấu sao, xem ra là chiếm được rất nhiều người tán thành, lượt xem và bình luận đều rất cao.

Hoàng Dật nhìn người đăng bài một chút, đột nhiên phát hiện, người đăng bài dĩ nhiên là Thi Nhân!

Người này chính là người chơi nghề nghiệp người ngâm thơ rong hăng trước đó gặp phải! Hoàng Dật nhất thời nổi lên hứng thú, lập tức đi vào nhìn một chút.

Bài post này chủ yếu tổng hợp lại video, tin tức hành lang, các sự kiện lớn cùng các loại tư liệu, đối với các vị danh nhân tiến hành lời bình, tương đối công bình công chính

Hoàng Dật lần lượt nhìn, xếp hạng đầu tiên chính là danh nhân của khu Trung Quốc.

Mà đứng đầu, dĩ nhiên là Đào Phong.

Đào Phong --

Người cũng như tên, nhuệ khí như mũi đao, chưa từng có từ trước đến nay, không người có thể kháng cự. Người này tuy rằng nhuệ khí, nhưng cũng không lấy thế đối gạt người, làm việc quang minh lỗi lạc, hình tượng bày ra đều là chính nghĩa tràn ngập ánh mặt trời. Vô luận là người chơi Trung Quốc hay là người chơi nước ngoài, đối với người này đều chỉ có kính nể chi tâm, quả thật nhân trung chi long, thuộc về nhân vật đứng đầu siêu cấp.

Ngay sau đó, nhân vật thứ hai được nhắc đến trong bài post này, cũng là đối thủ một mất một còn của Đào Phong --- Long Thử.

Long Thử --

Thích khách đệ nhất thế giới, như gai xương ẩn nhẫn trong chỗ sâu, nhưng cái này cũng không phải gai xương bình thường, mà là hàng gai xương dài, thực lực siêu cường, nhìn mà không phát. Nếu như không có Đào Phong, đoạn gai xương này sẽ đâm lên, bộc lộ tài năng, bề ngoài thiên hạ. Nhưng hiện tại hàng gai xương này khắp nơi đều bị Đào Phong đè tước, chỉ có thể tiếp tục ẩn nhẫn, nói không chừng lúc nào sẽ đột nhiên đâm ra, làm cho người ta khó lòng phòng bị!

Lôi Thần --

Những việc từng trải của Lôi Thần có một phen rồi rắm. Hắn có một lần tử vong vào thời gian đầu tiên, dẫn đến hắn luân hồi tới đại lục dành riêng Nhật

Bản. Đối với người khác mà nói, tại đại lục khác nơi nhân sinh địa không quen, bản thân có chứa nhiều bất tiện, phát triển sẽ cực kỳ trắc trở. Nhưng Lô Thần không chỉ không mai danh ẩn tích, ngược lại càng tỏa càng sáng, trở thành một gã tuyệt thế cao thủ, cuối cùng tại lúc cấp 45, kỳ tích xuyên qua Tử Vong Chi Hải, trở lại đại lục dành riêng Trung Quốc, trở thành người chơi đầu tiên xuyên qua đại lục! Từ kinh nghiệm của hắn cho thấy, người này có phẩm chất ẩn nhẫn không bạt, hơn nữa cực kỳ lý giải đối với hải dương, bản thân có tri thức hàng hải phong phú, bằng không không có khả năng tại cấp 45 vượt qua Tử Vong Chi Hải. Sơ bộ suy đoán, người này trong thế giới hiện thực, hẳn là thường hay ra khơi.

Miếu Sát --

Một nhân vật đột nhiên nhảy ra. Người này ân oán cực kỳ rõ ràng, đối với kẻ địch thủ đoạn độc ác, vẫn giết tới luân hồi mới thôi, thậm chí ngay cả người xen vào cũng không buông tha. Rất nhiều người đều cho rằng người này kích động dịch nộ, theo tôi thấy kì thực vừa vặn ngược lại. Người này trước khi làm việc, tựa như từ lâu hiểu rõ tất cả biến cố có thể phát sinh, cũng sớm có kế sách đối ứng, dù cho gặp gỡ tình cảnh phải chết cũng luôn có thể bình tĩnh ứng đối, không chút hoang mang, bình yên hóa giải, cũng không làm chuyện không có nắm chắc! Người này tâm tư cực kỳ đáng sợ! Tổng hợp lại, có một chút sát thủ khí chất, không biết trong hiện thực có phải cũng là một gã sát thủ hay không! Theo tôi thấy, thà chọn Đao Phong, không chọn Miếu Sát.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 55: Video Mới

Thấy Thi Nhân làm ra đánh giá đối với mình, trong lòng Hoàng Dật hơi có chút ngoài ý muốn, không nói đến suy đoán của Thi Nhân có hợp lý hay không, ít nhất kết quả suy lý của hắn đã đoán được tám chín phần mười.

Thân phận trong hiện thực của Hoàng Dật quả thật coi như là một sát thủ, bất quá lại càng phức tạp hơn một ít, bởi vì sát thủ là thuần túy nghe lệnh hành sự, nhưng Hoàng Dật không phải, hắn có quyền tự chủ rất lớn, có lúc có thể không nghe an bài của tổ chức.

Hoàng Dật tiếp tục xem lướt qua, nhìn đánh giá về cả đám danh nhân, từ khu Trung Quốc đến khu nước Mỹ, tất cả quốc gia đều qua.

Thi Nhân này quả thật là một nhân tài, hắn đối với người chơi có danh tiếng của các quốc gia thế giới đều rất lý giải, tri thức cũng rất rộng, hiểu biết rất nhiều, đánh giá đối với một người cũng rất đúng trọng tâm thực dụng.

Hoàng Dật tốn đủ ba giờ, mới xem xong bài post này, thu hoạch rất nhiều, đối với rất nhiều cao thủ trên thế giới đều có một lý giải đại khái, nếu như muốn đổi thành chính hắn đi sưu tập những tin tức này, phỏng chừng ba tháng đều sưu tập không được.

Diễn đàn là trung tâm thu hoạch tình báo lớn nhất, ở đây tập hợp trí tuệ của hơn mười tỷ người chơi, và có rất nhiều người chơi nhiệt tâm giống như Thi Nhân tiến hành chỉnh lý kiểm kê, giúp giảm bớt không ít chuyện.

Hoàng Dật nhìn thời gian một chút, thời gian không còn sớm, hắn quyết định rời khỏi diễn đàn, tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Nhưng mà, ngay giây phút hần quyết định rời khỏi, ánh mắt của hần bỗng nhiên thoáng nhìn, thấy được một chủ đề vừa mới được đăng cách đây không lâu, mà chủ đề này cũng đột nhiên có quan hệ với hần--

《Video hoàn chỉnh về sự kiện Miếu Sát》

Hoàng Dật không khỏi ngừng lại, trước đó người trong diễn đàn sở dĩ tranh luận ân oán của hần cùng với Trần Úc Tịch, đơn giản là bởi vì video của Trần Úc Tịch trải qua cắt nối, có chỗ khả nghi rất lớn, nếu như có thể có một video hoàn chỉnh, vậy chuyện này đã tra ra manh mối.

Mà hiện tại, dĩ nhiên thật sự có người gửi lên một video hoàn chỉnh, hơn nữa còn được đánh dấu sao, có thể thấy được bài post này không phải chỉ là đăng tiêu đề, mà là sự thật.

Hoàng Dật không khỏi nổi lên một tia hiếu kỳ, đi vào nhìn một chút.

Người đăng bài này nặc danh, hiển nhiên là đối phương không muốn tiết lộ tên của mình, phỏng chừng là sợ rước lấy phiền phức.

Hoàng Dật bắt đầu xem video. Video này được bắt đầu thu hình từ lúc Trần Úc Tịch ba người chuẩn bị đánh chết Hoàng Dật, phía sau bao gồm mèo mẹ vì Hoàng Dật đỡ đòn, ba người Trần Úc Tịch hại chết mèo mẹ cùng một loạt chuyện tất cả đều có, hơn nữa vẫn chưa trải qua bất luận cắt nối xử lý, cứ như thể hoàn chỉnh thu lại.

Video kết thúc ở chỗ Trần Úc Tịch ba người bị Hoàng Dật giết chết mới thôi, phần thần thú xuất hiện phía sau không có, phỏng chừng người quay video lúc đó cũng cho rằng chuyện tình đã kết thúc, cho nên không có tiếp tục quan sát.

Hoàng Dật nghiêng cứu một chút, người quay video này sử dụng góc thu Thượng Đế (thu hình từ trên cao xuống), không có quan hệ với vị trí của bản thân người quay video, cho nên không cách nào phán đoán ra người lúc đó rốt cục là đứng ở vị trí nào, điều này làm cho Hoàng Dật có chút ngưng trọng.

Hắn lúc đó cũng không có phát hiện bất luận dấu hiệu nào của người ngoài, hơn nữa mèo mẹ tự bạo cũng không thể đem người quay video này nổ chết, nói rõ kỹ xảo lẫn trốn và năng lực bảo mệnh của người quay video này cực cao, mà nghề nghiệp đồng thời có hai loại năng lực này, cũng là thích khách! Hơn nữa là thích khách vô cùng cao minh!

Hoàng Dật đại thể làm ra suy đoán, tuy rằng hắn không biết đối phương là ôm mục đích gì rình coi hắn, nhưng hiện tại đối phương có thể gửi đoạn video này để rửa oan cho hắn, vậy ít nhất nói rõ đối phương không có địch ý, thậm chí có thể nói là đứng ở một phương của Hoàng Dật.

Video này được đăng hai giờ trước, hiện nay số lượng người xem đã vượt quá một triệu người, đồng thời còn đang tiếp tục tăng lên.

Hoàng Dật cũng nhìn đại khái nội dung bình luận một chút. Lần này, giữa người chơi không còn có bất luận phân kỳ, thống nhất ý kiến cao độ, toàn bộ đều là công khai lên án kịch liệt đối với ba người Trần Úc Tịch.

Bởi bên trong video, đoạn hình ảnh mèo mẹ vì Hoàng Dật đỡ đòn thật sự quá cảm động, hơn nữa đoạn cuối cùng tự bạo càng làm cho người ta rơi lệ lã chã, mọi người đều vì tình thương của mèo mẹ mà cảm động, mà loại cảm động này, cuối cùng đều biến thành cảm hận thăm thiết đối với ba người Trần Úc Tịch!

Có một vài người ngôn từ kịch liệt, thậm chí còn không để ý hình tượng nhục mạ mẹ của ba người Trần Úc Tịch, bởi miêu tả liên quan đến rất nhiều phần nhạy cảm, bị hệ thống che đậy rất nhiều chữ thành dấu ***, bên trong một câu nói thường thường có phân nửa lời bị che đậy, nhưng dù vậy cũng có thể suy đoán ra ý đại khái.

Còn có một vài người theo trường phái cụ thể, hiệu triệu người chơi các quốc gia trên thế giới tiếp tục truy sát ba người Trần Úc Tịch, tra ra ba người Trần Úc Tịch luân hồi tới đại lục của quốc gia nào, sau đó do người chơi của quốc gia đó lưu ý, thấy một lần giết một lần. Chỉ cần Trần Úc Tịch ba người lại luân hồi tới

đại lục kế tiếp, sẽ do người chơi của đại lục kế tiếp tiếp nhận, tiếp tục truy sát, khiến cho ba người Trần Úc Tịch vĩnh viễn không có ngày bình yên, trừ phi hoàn toàn rời khỏi Thế Giới Thứ Hai.

...

Đến tận đây, trò khôi hài này rốt cục có một quả chân chính, Hoàng Dật vô luận là trong trò chơi hay là trong dư luận đều đạt được phần thắng. Mà Trần Úc Tịch ba người bởi vì dùng video giả lừa dối tình cảm của vô số người chơi, bị vô số người chơi tự phát truy sát, cho dù luân hồi cũng vẫn không có ngày bình yên.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiến vào Thế Giới Thứ Hai, một lần nữa xuất hiện trong phòng trọ của quán trọ Mộc Tê.

Lúc này, mèo trắng nhỏ đang nằm dài trên giường mà ngủ. Mà con chó hoang tiểu Uông, thì lười biếng nằm quỳ trên mặt đất, hai mắt không ngừng gật gù, hình dạng muốn ngủ rồi lại muốn giám sát động tĩnh bốn phía.

Thấy Hoàng Dật đến, tiểu Uông nhất thời hoảng sợ, lông trên người dựng lên, hé miệng, lộ ra răng nanh sắc bén, đáng dấp dứ tợn, muốn xông lên cắn người.

Nhưng khi nó thấy rõ người đến là Hoàng Dật, nhất thời sửng sốt, sau đó thuận thế nằm ở mặt đất, tứ chi lên trời, đem cái bụng lộ ra trước mặt của Hoàng Dật, đuôi càng không ngừng lắc, cho thấy mình hoàn toàn không có địch ý, không nên ngộ thương nó.

"Ừm, tiểu Uông, mày làm không tồi." Hoàng Dật ngồi xổm thân thể xuống, sờ sờ cái bụng của tiểu Uông, chó quả thật là động vật vô cùng trung thành, có lúc còn đáng tin cậy hơn so với người.

"Mày muốn ngủ thì ngủ đi! Tao đến canh cho." Hoàng Dật nói xong, đứng dậy đi tới trước cửa sổ, nhìn thế giới bên ngoài.

Lúc này đã là buổi trưa, ánh dương nóng rực chiếu vào rừng rậm ngoài cửa sổ, chim thú vui vẻ hót lên, nghe làm cho người ta buồn ngủ. Từ bên ngoài cửa sổ nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy rừng rậm mênh mông vô bờ, không biết đầu cùng ở nơi nào.

Khi mèo trắng nhỏ thức tỉnh, hân sẽ tiếp tục bắt đầu đi, sớm ngày tìm kiếm hồ nước thần thánh, sớm ngày khiến cho mèo trắng nhỏ thức tỉnh, sau đó khởi hành đến Long Đô, tìm kiếm số 9, hội hợp với tổ chức.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 56: Phương Xa

Mặt trời dần dần hạ xuống, ánh chiều tà mờ nhạt rọi trong rừng rậm, phủ kín từng phiến lá cây, dường như là một mảnh hải dương kim sắc, tia chói lân lân. Trong thôn trại nhỏ này, vài người lớn tuổi ngồi ở chiếc ghế trước cửa nhà, nhìn mặt trời chiều, thần sắc bình thản, tựa như nhớ đến những câu chuyện xưa.

Cái này chỉ là một thôn trang nhỏ bình thường, những người lớn tuổi đó ở chỗ này ở cả đời, nhưng người khách như Hoàng Dật, cả đời có thể cũng chỉ đi ngang qua đây một lần.

"Meo meo~" đúng lúc này, mèo trắng nhỏ duỗi lưng một cái, mơ mơ màng màng kêu một tiếng, mở mắt to nhập nhèm, đầu nhỏ nhìn chung quanh, dường như đang tìm kiếm cái gì.

Khi nó nhìn thấy đứng Hoàng Dật trước cửa sổ thì, mắt to nhất thời nháy lên, lại làm nũng kêu một tiếng "Meo meo~~~", âm cuối kéo rất dài, nũng nịu, như là không dậy nổi giường.

"Em lại như thế rồi! Còn muốn anh ôm em rời giường." Hoàng Dật quay đầu lại, nhìn mèo trắng nhỏ một chút, lắc đầu cười, đi qua ôm lấy nó.

Mèo trắng nhỏ hài lòng cọ cọ trong lòng Hoàng Dật, híp mắt, vể mặt đầy hưởng thụ. Mặt trời chiều ngoài cửa sổ tà tà chiếu vào, chiếu lên trên người bọn họ, nổi lên ánh sáng vàng nhu hòa, kéo ra cái bóng thật dài.

"Đi thôi! Chúng ta phải tiếp tục đi." Hoàng Dật sờ sờ đầu của mèo trắng nhỏ, đi tới bên cạnh tiểu Ưng, khẽ đẩy nó một chút.

Tiểu Uông đang ngủ say trên mặt đất, chảy nước bọt, bị Hoàng Dật đẩy như thế, nhất thời còn không muốn dậy, đuôi nhẹ nhàng đảo qua, không có phản ứng gì.

Hoàng Dật cũng không quản nó, trực tiếp đẩy cửa đi.

Lúc này, tiểu Uông rốt cục có phản ứng, nhanh chóng lung lay lắc lắc đứng dậy, híp mắt buồn ngủ, như đang ở cõi thần tiên, vừa đi vừa ngủ, chảy một đường nước bọt.

Đi xuống dưới lầu, bé gái của quán trọ đang ngồi ở cửa, dưới ánh chiều tà, chống cằm, nhìn phương xa được mặt trời chiều soi sáng, tựa như đang ước mơ thế giới bên ngoài.

Nghe tiếng bước chân của Hoàng Dật, cô bé quay đầu lại, lập tức đứng lên, giòn giã nói: "Đại ca ca, anh phải đi sao?"

"Ừm." Hoàng Dật gật đầu.

"Anh muốn đi chỗ rất xa rất xa sao?" Bé gái ngẩng đầu, ước mơ nhìn Hoàng Dật.

"Ừm." Hoàng Dật lần thứ hai gật đầu.

"Em cũng muốn đi." Cô bé hâm mộ nói, "Bất quá em còn nhỏ, không thể đi chỗ rất xa. Em nghe Thi Nhân ca ca nói, chỗ rất xa có hải dương do hoa tươi trải thành, có thảo nguyên nơi bờ công anh bay thành, có cây thụ thế giới bự hơn cả cây thụ trong thôn, có cự long bay lượn trên bầu trời trong truyền thuyết, còn có anh hùng trong lời ca sử thi, đây là thật sao?"

"Đúng vậy." Hoàng Dật đưa tay sờ sờ đầu của cô bé.

Cô bé cắn cắn môi nhỏ, bỗng nhiên chạy đến ngăn tủ bên cạnh quầy hàng, từ bên trong lấy ra một búp bê vải, hai tay đưa cho Hoàng Dật, nói: "Đại ca ca, đây là búp bê vải em thích nhất, anh giúp em đem đi phương xa được không? Như

vậy lúc em nhìn về phương xa, em sẽ biết búp bê vải của em đã đi chỗ đó, tại phương xa để lại dấu của em."

Hoàng Dật mỉm cười, vươn tay cẩn thận tiếp nhận búp bê vải, giống như tiếp nhận hy vọng của cô bé.

Ngay sau đó, hẩn chăm chú mà đem búp bê vải treo ở trên lưng, sau đó từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một đôi giày, đưa cho cô bé, sờ sờ đầu, nói: "Đôi giày này cũng là ở phương xa đến, tặng cho em, chờ em trưởng thành, mang nó vào đi đến chỗ em muốn đi!"

Nói xong, Hoàng Dật mang theo búp bê vải đi ra quán trọ, đập mặt trời chiều, đi về phương xa.

...

Mặt trời hạ xuống, ánh trăng sáng dẫn dắt bảy vì sao xung quanh chậm rãi hiện lên.

Hoàng Dật ôm mèo trắng nhỏ nhanh chóng di chuyển trong rừng rậm, đi thẳng hướng bắc, ở trong rừng rậm hình thành một cái bóng kéo dài.

Hắn đã bôn ba như thế một đêm, vượt qua vô số suối nhỏ, vượt qua vô số ngọn núi. Nhưng mỗi một lần leo lên đỉnh núi nhìn ra phương xa, đều chỉ có thể nhìn thấy nhiều đỉnh núi hơn, tựa như vô biên vô hạn, vĩnh viễn cũng đi không hết.

Lúc này, Hoàng Dật lại một lần nữa leo lên một đỉnh núi, nhìn xuống xa xa.

Nhất thời, con người của hắn co rụt lại!

Chỉ thấy phía dưới đỉnh núi, một hồ nước thật lớn hiện ra ở trước mắt, hồ nước bình tĩnh trải một tầng ánh trăng sáng tỏ, bốc lên từng làn khí tức trắng, hoà lẫn với ánh trăng sáng tỏ, đồ sộ mỹ lệ không gì sánh được!

Trong đêm tối, hồ nước này dường như là một quốc gia thần thánh!

Hoàng Dật thở ra một hơi thật dài, hồ nước này tám chín phần cũng là hồ nước trong miệng của thần thú, khí tức thần thánh có thể khiến cho mèo trắng nhỏ thức tỉnh cũng ở chỗ này!

Hoàng Dật ôm mèo trắng nhỏ nhanh chóng lao xuống núi, tiểu Uông cũng hưng phấn theo ở phía sau, nhắm phía hồ nước đầy ánh trăng kia.

Rất nhanh, Hoàng Dật chạy ra khỏi rừng rậm, đi tới bên bờ hồ nước, ngẩng đầu nhìn chung quanh.

Hồ nước này lớn vô cùng, mênh mông vô bờ, dường như một mảnh hải dương, ánh trăng thẳng trên mặt hồ, rất có một loại cảm giác "Trên biển sinh trăng sáng". Luồng khí tức màu trắng bốc lên trên mặt hồ vô cùng dồi dào, mênh mông vô bờ, chỉ đứng ở bên bờ hít vào một hơi, đã cảm thấy cả người sáng khoái, mệt mỏi trên đường đi tất cả đều biến mất sạch sẽ, cả người đều trở nên tràn đầy tinh thần.

Bất quá những luồng khí tức màu trắng này, hiển nhiên không phải đạo khí tức thần thánh tinh thuần nhất, không cách nào khiến cho mèo trắng nhỏ thức tỉnh, mà muốn tìm kiếm tia khí tức thần thánh trong một hồ nước lớn như vậy, không khác mò kim đáy biển.

Hoàng Dật đoán rằng, đạo khí tức thần thánh đó trân quý như vậy, khẳng định là ở chỗ người bình thường không đến được, mà chỗ như vậy chỉ có hai nơi, một là đáy hồ, còn lại cũng là trong đảo nhỏ giữa hồ nước.

Đáy hồ thì Hoàng Dật không đi được rồi, hẳn chỉ có thể nghĩ biện pháp đi dạo hồ nước, tìm kiếm xem có đảo nhỏ khả nghi hay không.

Thế nhưng bốn phía cũng không có thuyền, đi đến giữa hồ nước là một chuyện vô cùng khó khăn, Hoàng Dật suy nghĩ một hồi, quyết định trước tiên đi dạo vòng quanh hồ nước này, nhìn xem có chỗ khả nghi hay không.

"Tiểu Ưng, mũi mày thính, lưu ý dọc đường có mùi vị kỳ quái nào hay không, hiện tại phải dựa vào mày." Hoàng Dật ôm mèo trắng nhỏ, cúi đầu nói với tiểu Ưng.

"Gâu gâu!" Tiểu Ưng nhanh chóng gật đầu kêu hai tiếng, âm thanh vang dội, trung khí mười phần, dường như vì bản thân mình rất cục có thể được trọng dụng mà cảm thấy tự hào. Ngay sau đó, nó cấp tốc điều tra bên bờ, đi phía trước một lúc, lại cúi đầu cẩn thận ngửi ngửi.

Hoàng Dật cũng lập tức đuổi kịp, cẩn thận quan sát trái phải, tìm kiếm một chút dấu vết.

Cứ như vậy, Hoàng Dật theo tiểu Ưng dạo quanh bờ hồ càng đi càng xa, dần dần biến mất ở phương xa.

Ngay sau khi bọn họ biến mất, luồng khí tức màu trắng trong không khí đột nhiên cuộn cuộn, cấp tốc ngưng tụ, hình thành một đầu rồng mờ ảo, ánh mắt tang thương, như có suy nghĩ nhìn xa về phương hướng Hoàng Dật biến mất. . .

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 57: Người Đưa Đò

Hoàng Dật và tiểu Uông tìm kiếm bên bờ hồ một hồi lâu, nhưng vẫn không phát hiện bất luận đầu mối nào, tựa như ở đây cũng là một hồ nước thiên nhiên, còn chưa được bất kỳ người chơi nào phát hiện qua.

Ánh trăng trắng bạc chiếu sáng, ánh trăng bên bờ hồ vô cùng xinh đẹp, nhưng Hoàng Dật không có tâm tình tán thưởng. Hắn nhìn mặt hồ, luồng khí tức màu trắng đó có chút không rõ, mênh mang mông lung, thấy không rõ giữa hồ nước là tình cảnh gì.

"Gâu gâu!" Đúng lúc này, tiểu Uông bỗng nhiên sủa lên, phá vỡ sự yên lặng.

Hoàng Dật quay đầu nhìn qua, tiểu Uông đang đứng cách đó không xa quay sủa với mặt đất, còn thường thường ngẩng đầu nhìn Hoàng Dật, ý bảo hắn nhanh chóng đi qua.

Hoàng Dật đi qua nhìn, chỉ thấy trên mặt đất là một con khỉ đã chết, xác con khỉ này bị phi2nh trưởng, tựa hồ là bị chết đuối mà trôi tới bên bờ.

Hoàng Dật đi từ trong rừng ra lâu như vậy, nhưng không thấy qua dấu hiệu sinh sống của bầy khỉ, rất hiển nhiên con khỉ này không phải đến từ phiến rừng rậm kia, mà là đến từ địa phương khác. Mà nó bị trôi tới đây, nói rõ chỗ ở vốn dĩ của nó rất gần hồ nước. Tổng hợp lại xem ra, con khỉ này hẳn là sinh hoạt trên một đảo nhỏ trong hồ, nhưng không biết nguyên nhân gì bị chết đuối, cho nên mới bị trôi đây.

"Em gái, em hồi sinh con khỉ này đi!" Hoàng Dật sờ sờ mèo trắng nhỏ trong lòng.

Mèo trắng nhỏ lập tức gật đầu, đuôi nhẹ nhàng vung lên, một điểm sáng màu trắng nhất thời rơi xuống, rơi vào trên xác khi.

Sau một khắc, con khi ấy chậm rãi mở mắt, bắt đầu nôn nước trong dạ dày ra.

Sau khi nôn nước xong, con khi quay đầu nhìn mèo trắng nhỏ trong lòng của Hoàng Dật một chút, tựa như biết là nó cứu mạng mình, trong ánh mắt tràn đầy cảm kích, quỳ trên mặt đất, nặng nề dập đầu mấy cái.

"Khi con, mình ở trên đảo nhỏ trong hồ sao?" Hoàng Dật ngồi xổm thân xuống, hỏi.

"Khệt khệt!" Con khi lập tức gật đầu, còn vươn móng vuốt, chỉ chỉ về giữa hồ nước.

"Vậy mình biết làm sao đi đến chỗ đó không?" Hoàng Dật lại hỏi.

Con khi vươn móng vuốt, gật gật đầu, tròn mắt hơi chuyển động, tựa như đang do dự cái gì. Một lát sau, nó cắn cắn môi, như là hạ quyết tâm, gật đầu với Hoàng Dật, sau đó xoay người đi dọc theo phương bắc của bờ hồ, bắt đầu dẫn đường.

Con khi mang theo Hoàng Dật đi nửa giờ, tình cảnh phía trước nhất thời xảy ra thay đổi. Phía trước là một mảnh cỏ lau rậm rạp, cỏ lau ở đây cao hơn so với người, sinh trưởng sum xuê, một vài con chim thường thường từ trong bụi cỏ lau đập cánh bay lên, bay về phía phương xa.

Con khi mang theo Hoàng Dật đi một lát trong cỏ lau, sau khi chui ra khỏi bụi cỏ lau rậm rạp, nó ngừng lại, vươn móng vuốt chỉ chỉ phía trước.

Hoàng Dật ngẩng đầu nhìn qua, nhất thời nheo mắt.

P phía trước là một bến đò, đậu một chiếc thuyền nhỏ, trên thuyền có một ông lão đang ngồi, thân thể ông ta bị còng xuống, mặc một cái áo tơi, trên đầu mang một cái nón tre, cầm một cần câu cá, lẳng lặng thả câu dưới ánh trăng.

Bức họa này tràn ngập cảm giác bình thản yên tĩnh làm cho người ta không đành lòng quấy rối, ông lão này bề ngoài thoát nhìn bình thường, nhưng trong hình ảnh như vậy, lại mơ hồ có một mùi vị của cao nhân thế ngoại.

Hoàng Dật không đành lòng phá vỡ sự bình yên này, lặng lẽ đứng, không nhúc nhích, tiểu Uông tựa như cũng biết tình huống lúc này khác biệt bình thường, trang nghiêm đứng ở một bên, không phát ra âm thanh.

Hoàng Dật thử kiểm tra tin tức của ông lão này một chút, lại chỉ nhận được một cái tên, ông lão này tên là người đưa đồ • Thiên Phàm, nhưng đăng cấp lại nhìn không thấy, không biết thực lực ra sao.

Đợi được nửa giờ sau, bỗng nhiên "âm" một tiếng, mặt hồ tạo nên một vòng gợn sóng, có cá mắc câu.

Ông lão không chút hoang mang đem cần câu nhắc lên, một con cá mập mập nhất thời bị kéo ra hồ nước, dưới ánh trăng rơi lên thân thể, từng miếng vảy lập lòe chiếu sáng.

"Ừc ực!" Lúc này, tiểu Uông không nhịn được nuốt một ngụm nước bọt, hai mắt tỏa sáng nhìn chăm chăm con cá đó, còn có chút nước bọt không được hoàn toàn nuốt xuống, theo khóe miệng của nó chảy xuống.

"Mèo ăn cá, chó ăn thịt, con mèo nhỏ kia đều không tham, người thật ra lại tham trước." Ông lão vừa cất con cá, vừa nói.

Lúc này, Hoàng Dật rốt cục ôm mèo trắng nhỏ đi qua, tiểu Uông và con khi nhỏ cũng theo ở phía sau.

"Xin lỗi, đã trẻ thế này còn quấy rối ông." Hoàng Dật đi tới thuyền vừa, lễ phép nói.

"Người tuổi trẻ, cậu kiên trì đợi ta lâu như vậy, là có chuyện gì sao?" Ông lão quay đầu nhìn về phía Hoàng Dật, con mắt của ông rất đục, thoát nhìn giống như

là một ông lão bình thường.

"Con muốn đi đến đảo nhỏ trong hồ." Hoàng Dật nói xong, nhìn mặt hồ mênh mông.

"Sát khí trên người cậu quá nặng, đã từng giết qua không ít người, Bạch Long hồ không chào đón người như cậu." Ông lão lắc đầu, ngay sau đó ông nhìn mèo trắng nhỏ trong lòng của Hoàng Dật một chút, bổ sung: "Bất quá, con mèo nhỏ trong lòng cậu thật ra rất thiện lương, chưa bao giờ sát sinh, hơn nữa khí tức của nó cũng tương xứng với Bạch Long hồ, nó thật ra có thể nhập hồ."

"Vậy con phải làm như thế nào mới có thể đi vào hồ nước?" Hoàng Dật hỏi. Hắn lo lắng khiến cho mèo trắng nhỏ đơn độc tiến vào hồ nước, vô luận thế nào, hắn đều phải đi cùng mèo trắng nhỏ, trừ phi là trạng thái tuyệt đối an toàn, nếu không hắn lo lắng rời đi.

Ông lão nhìn Hoàng Dật, nói: "Trong huyết dịch của cậu tựa như trời sinh đã đầy rẫy dục vọng giết chóc, loại khí tức này đã thấm nhiễm vào mỗi nơi trên người cậu, nếu như cậu có thể lấy ra một vật phẩm chân chính đại biểu cho thuần khiết, vậy ta cho phép cậu lên thuyền, đưa đồ cho cậu."

Hoàng Dật trầm tư một hồi, mở trữ vật giới chỉ nhìn một chút.

Trong trữ vật giới chỉ của hắn, phần lớn là một ít trang bị và tài liệu, những cái này đều là thông qua chiến đấu và giết chóc thu được, hiển nhiên không phù hợp yêu cầu của ông lão, mà vật phẩm còn lại thì bình thường, không cách nào đại biểu thuần khiết.

Hoàng Dật tựa như thật sự không có biện pháp lên thuyền.

Đúng lúc này, Hoàng Dật linh quang chợt lóe, bỗng nhiên nghĩ tới một thứ, hắn lập tức vươn tay, sờ sờ phía sau, lấy ra một búp bê vải!

Con búp bê vải này chính là do cô bé ở quán trọ Mộc Tê đưa cho hắn, cô bé

ấy tâm tư thuần khiết, tràn ngập chất phác, đồ do cô bé đưa hẳn là có thể đại biểu thuần khiết.

Ông lão nhìn búp bê vải trong tay của Hoàng Dật một chút, hơi sửng sốt, tựa như không ngờ rằng Hoàng Dật thật sự có thể lấy ra một vật phẩm thuần khiết như thế, gật đầu, nói: "Được rồi! Coi như cậu thông qua khảo nghiệm, lên thuyền đi!"

Hoàng Dật thở phào nhẹ nhõm, một lần nữa đem búp bê vải treo ở phía sau, ôm mèo trắng nhỏ lên thuyền, tiểu Uông và con khỉ nhỏ cũng lên thuyền theo.

Ông lão cầm lấy mái chèo, đẩy thuyền nhỏ đi tới, khai phá lớp sương mù dày đặc trong bóng đêm, đi về hướng giữa hồ nước.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 58: Truyền Thuyết Của Bạch Long Hồ

Sau khi đi vào hồ nước, Hoàng Dật tương đương với tiến vào trong biển khí tức màu trắng này, bốn phía mông lung một mảnh, nhìn không rõ phương hướng, nếu như không có người đưa đò, hẳn khẳng định sẽ lạc đường ở chỗ này, không tìm được lối ra.

Cũng may khí tức bốn phía làm cho người ta rất thoải mái, có thể thả một mình và ô uế, Hoàng Dật không nhịn được hít sâu mấy hơi, đạo khí tức tinh thuần nhất thời thấm nhập nội tâm, tắm tưới từng ngõ ngách trên người.

"Có phải là cảm thấy những khí tức này rất thoải mái?" Lúc này, ông lão đưa đò quay đầu nhìn Hoàng Dật, ánh mắt tang thương.

"Đúng vậy!" Hoàng Dật gật đầu, "Những khí tức này vô cùng tươi mát, tựa như có mùi vị của một loại thần thánh, làm cho người ta tâm tình sung sướng."

"Thật ra cái này chỉ là mặt ngoài!" Ông lão lắc đầu, nhìn bốn phía tràn ngập sương trắng, buồn bã nói: "Ở chỗ sâu trong hồ nước, trấn áp một vật tà ác không gì sánh được, nếu như khí tức của vật phẩm tà ác kia phát ra, hồ nước xinh đẹp này sẽ đem biến thành địa ngục nhân gian, sinh linh ở đây đều phải hóa thành vong hồn. Hồ nước xinh đẹp mà cậu thấy, giống như là hoa viên được xây dựng trên nền địa ngục, dù đẹp thế nào, cũng chỉ là một loại che giấu đối với tà ác."

Hoàng Dật không khỏi ló đầu, nhìn phía dưới hồ nước một chút. Nước rất trong, nhìn sâu xuống hơn nữa, nước sâu u ám giống như một động đen, không biết cất dấu vật gì, làm cho người ta tâm tư hoảng sợ.

"Vậy những khí tức màu trắng này là từ đâu mà tới đây?" Hoàng Dật hít sâu

một hơi, hỏi.

"Cũng là từ đáy hồ toát ra, đáy hồ có một đạo khí tức thần thánh thuần khiết, phong ấn vật tà ác kia." Ông lão kiên trì đáp, "Đạo khí tức thần thánh ấy tồn tại từ thời kỳ Thượng Cổ, là do Bạch Long tổ tiên từ thần giới ăn cắp xuống, bắt đầu từ khi đó, đạo khí tức thần thánh này một mực ở đây phong ấn vật tà ác kia."

Khí tức thần thánh! Cái này cũng là thứ Hoàng Dật phải giúp mèo trắng nhỏ tìm kiếm, không ngờ rằng nhanh có đầu mối như vậy.

Bất quá rất nhanh, Hoàng Dật liền nghĩ tới một vấn đề nghiêm trọng, đạo khí tức thần thánh này chỉ dùng để trấn áp vật tà ác, nếu như bị mèo trắng nhỏ hấp thu, vậy vật tà ác ấy sẽ không còn biện pháp trấn áp, cái này hiển nhiên là có mâu thuẫn!

"Có người tới thu qua đạo khí tức thần thánh này chưa?" Hoàng Dật như có suy nghĩ mà hỏi thăm.

"Đương nhiên là có! Hơn nữa vô số kể!" Ánh mắt tang thương của ông lão nhìn phương xa, tựa như lâm vào trong hồi ức, " Trong những người đến đây thu khí tức thần thánh, nổi danh nhất chính là người phong thần cuối cùng của đại lục-- Đẳng Thiên Giả • Bloodhoof. Năm đó hắn vẫn là một gã Thánh Vực chiến sĩ, từng bị Hỏa Thần mạnh mẽ thu làm nô bộc, vì tẩy đi sỉ nhục này, hắn chạy đến đây muốn thu đạo khí tức thần thánh ấy, giao cho luyện kim thuật sư vĩ đại nhất Thần Luyện Giả • Ngân Thủy, khiến cho đối phương giúp hắn chế tác một giọt Khế Ước Chi Thủy, tẩy đi Chủ Tố Khế Ước của hắn. Bất quá hắn vẫn không thành công, chỉ có thể đi nơi khác tìm kiếm khí tức thần thánh."

" Thực lực của hắn mạnh như thế, vì sao không thành công?" Hoàng Dật nhíu mày nói, lúc đó Bloodhoof tuy rằng còn chưa phong thần, nhưng có thực lực Thánh Vực, nói rõ đẳng cấp ít nhất trên cấp 100, vượt xa người chơi cấp 19 như hắn. Ngay cả Bloodhoof đều không thu được đạo khí tức thần thánh này, vậy hắn càng không có cách nào.

"Bloodhoof rất mạnh, nhưng ở đây đã có người mạnh hơn. Nơi này là Bạch Long hồ, gia viên đời đời của Bạch Long tộc, tuy rằng Bạch Long tộc yêu thích hòa bình, không hỏi thế sự, nhưng cũng không có nghĩa là chúng nó yếu đuối, ngược lại, thực lực của chúng nó vô cùng mạnh. Năm đó Bloodhoof muốn cưỡng đoạt khí tức thần thánh, kết quả trực tiếp bị Bạch Long vương một chiêu đánh bại." Ông lão nói đến ba chữ "Bạch Long vương", ngữ khí có vẻ có chút cuồng nhiệt. Dù cho với độ tuổi như ông, đều không nhịn được cuồng nhiệt lên, có thể thấy được vậy Bạch Long vương quả thật là kỳ cục mạnh.

"Bạch Long hồ, Bạch Long tộc, Bạch Long vương. . ." Hoàng Dật cẩn thận suy nghĩ. Nếu đúng như ông lão nói, Bạch Long hồ thật sự là gia viên của Bạch Long tộc, vậy nếu hắn giúp mèo trắng nhỏ thu đạo khí tức thần thánh kia, nhất định phải giao tiếp với Bạch Long vương, đây là không thể tránh khỏi.

Bất quá hắn chỉ là một người chơi cấp 19, muốn đánh bại Bạch Long vương, đây là chuyện căn bản không có khả năng, phương pháp duy nhất cũng là thả vãi tên tội phạm trong Anh Hùng giam ngục, để cho bọn họ ra tay đánh bại Bạch Long vương.

Nhưng Hoàng Dật nhưng không thích phương pháp này.

Đầu tiên, hắn không phải một người hắc bạch không phân biệt, Bạch Long vương cùng hắn không oán không thù, hắn không muốn trêu chọc một đại địch như thế.

Thứ hai, Bloodhoof năm đó đã là Thánh Vực chiến sĩ vượt quá cấp 100, mà vậy Bạch Long vương đời ấy lại một chiêu đánh bại hắn, hiển nhiên thực lực của Bạch Long vương đã vượt xa hắn, là một vị cường giả siêu cấp, phỏng chừng trên tất cả đại lục trong toàn bộ Thế Giới Thứ Hai, cũng là một loại tồn tại đứng đầu. Hiện tại Bạch Long vương đời này tuy rằng không rõ thực lực rốt cục ra sao, nhưng nghĩ hắn là không kém hơn so với Bạch Long vương năm đó.

Mà chìa khoá của Anh Hùng giam ngục Hoàng Dật hiện nay có thể bắt được,

gần là một ít chìa khoá phòng giam cấp thấp nhất, anh hùng giam giữ bên trong là nhóm yếu nhất, trên cơ bản đều là 100 cấp, thực lực phòng chừng còn muốn yếu hơn so với Bloodhoof, cho dù thả ra cũng không cách nào đối kháng với Bạch Long vương.

Mặt khác, Hoàng Dật đem những tội phạm này thả ra bản thân cũng là một loại mạo hiểm, những tội phạm này chết cũng may, chỉ cần không có chết, lưu lại trên thế giới này, tai họa thế gian, đồ thần sinh linh, đó chính là thất trách nghiêm trọng của trưởng ngục giam hắc! Phòng chừng cường giả dị giới lúc trước cho hắc 《 Anh Hùng chi thư 》 sẽ lập tức trở về, đem 《 Anh Hùng chi thư 》 của hắc thu hồi, nói như vậy, Hoàng Dật sẽ hoàn toàn mất đi Anh Hùng giam ngục cái trợ lực này. Tối hôm qua hắc ở Phong Lâm trại, sở dĩ chỉ thả ra phân thân của Yêu Hầu, chính là sợ bản thể của nó sau khi đi ra, sẽ gây sinh linh đồ thần, nguy hại thế giới này, mà thả một phân thân chỉ có 1% thực lực của bản thể thì dễ xử lý hơn.

Anh Hùng giam ngục cũng không phải sử dụng không hạn chế, nếu không Hoàng Dật đã sớm xưng bá thế giới, hắc chỉ có thể lựa chọn một ít thời cơ thích hợp dùng cái trợ lực này, đây là một quá lâu dài, cần từng bước đi tới.

Hoàng Dật tự hỏi một phen, phương pháp tốt nhất hiện nay, cũng là nhìn xem có thể gặp Bạch Long vương hay không, dùng một loại phương thức hòa bình, tới thu được đạo khí tức thần thánh này.

"Xin hỏi ông có thể mang con đi tìm Bạch Long vương đời này không?" Hoàng Dật lập tức hỏi ông lão đưa đồ.

"Chúng tôi đã trên đường." Ông lão cũng không quay đầu lại nói, "Đảo nhỏ giữa Bạch Long hồ, cũng là chỗ ở của Bạch Long vương."

Hoàng Dật ngẩng đầu, nhìn phía trước hồ nước một chút, nhưng đập vào mắt vẫn là sương trắng vô tận, nhìn không rõ đảo nhỏ ấy rốt cục ở phương nào.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 59: Đảo Nhỏ Kỳ Lạ

Thuyền nhỏ vạch phá sương trắng, nhẹ nhàng lướt tới trước, bốn phía một mảnh yên tĩnh, chỉ có âm thanh của thuyền vượt hồ nước vang lên, trong đêm tối yên tĩnh có vẻ vô cùng êm tai.

Hoàng Dật chăm chú ôm mèo trắng nhỏ trong lòng, lúc này nó đang ngủ vùi trong vòng tay của Hoàng Dật của nhiều, ngủ như một con mèo bình thường, đối với chuyện bên ngoài đều không có hứng thú.

Hoàng Dật nhìn nó, bỗng nhiên nghĩ, nếu như nó thật sự có thể thức tỉnh, vậy rất có khả năng thực lực sẽ vượt xa hẳn, đến lúc đó ai bảo vệ ai cũng nói không chừng! Hiện nay mèo trắng nhỏ tuy rằng lột xác trở thành thú linh, nhưng sức chiến đấu vẫn rất yếu, nó chỉ lộ ra hai kỹ năng, một là phục sinh, một là biến thân. Nhưng hai kỹ năng này đều là không có tính công kích, ngay cả kỹ năng biến thân, cũng không cách nào giống như cự thú biến thân của Hoàng Dật, mang đến tăng cường thuộc tính, kỹ năng biến thân của nó, chỉ có thể thay đổi vẻ ngoài, không có làm tăng lên phương diện thuộc tính.

Nó bây giờ, vẫn không thể khiến cho Hoàng Dật hoàn toàn yên tâm, mà lần này thức tỉnh cũng là một cơ hội ngàn năm có một, vô luận như thế nào, Hoàng Dật đều phải khiến cho nó thức tỉnh.

"Được rồi, tới đảo nhỏ." Đi trước một giờ, ông lão đưa đèn rớt cục quay đầu lại nói.

Hoàng Dật nhìn phía trước, chỉ thấy trong sương mù dày đặc phía trước, mờ hồ có thể thấy một đảo nhỏ màu đen, như ẩn như hiện trong sương trắng mờ mờ vô bờ.

"Rời thuyền đi!" Ông lão đưa đồ ngừng lại, nói với Hoàng Dật.

"Hả?" Hoàng Dật nhú mày, bọn họ hiện tại rõ ràng cách đảo nhỏ một khoảng, hiện tại rời thuyền không khác nhảy hồ tự sát, lẽ nào ông lão đưa đồ muốn gây bất lợi cho bọn họ? Hoàng Dật lập tức toát ra một suy đoán.

"Đảo nhỏ kia chỉ là biểu hiện giả dối, đảo nhỏ chân chính ở chỗ này a!" Ông lão đưa đồ lắc đầu cười, nhảy xuống thuyền, nhưng không có rơi xuống hồ, cũng không có văng bọt nước lên, lại có thể vô duyên vô cớ biến mất trên mặt hồ!

"Gâu gâu!" Tiểu Ưông bị tình cảnh kỳ dị này làm hoảng sợ, không khỏi sửa lên vài tiếng về hướng ông lão biến mất.

Hiện tại trước mặt của Hoàng Dật chỉ có hai lựa chọn, hoặc là nhảy khỏi thuyền, hoặc là tự mình chèo thuyền tiếp tục đi.

Hoàng Dật tự hỏi một phen, quyết định vẫn là nhảy khỏi thuyền. Ông lão này lý giải đối với Bạch Long hồ như thế, hơn nữa là một người đưa đồ, hiển nhiên quan hệ cùng Bạch Long tộc rất không tồi, thực lực bản thân hẳn là cũng rất mạnh, nếu như thật muốn hại bọn họ, trực tiếp ra tay bóp chết là được, không cần thiết phải tốn sức lớn như vậy.

Hơn nữa nếu như muốn tiếp tục chèo thuyền đi, hẳn cũng chỉ có thể lựa chọn đi đảo nhỏ màu đen, muốn trở về thì không được, bốn phía sương trắng mênh mông, căn bản thấy không rõ phương hướng.

"Em gái, em ôm chặt anh, anh muốn nhảy khỏi thuyền." Hoàng Dật trấn an mèo trắng nhỏ trong lòng một tiếng, sau đó xoay người nhảy!

Giây phút ấy, tâm tư Hoàng Dật nhạy cảm không gì sánh được, tùy thời chuẩn bị ứng đối với biến cố có thể phát sinh!

Đột nhiên, trước mắt hắn nhoáng lên, bốn phía trong nháy mắt biến đổi, dĩ nhiên đi tới một chỗ khác!

Đây là một đảo nhỏ, trong đảo có cây thụ che trời, mỗi thân cây đều cao trên trăm mét, ngẩng đầu nhìn, căn bản nhìn không thấy đỉnh, ngay cả ánh trăng đều không chiếu qua được, lúc này ông lão đưa đèn đi vào trong rừng rậm. Mà phía sau Hoàng Dật lại là hồ nước mênh mông vô bờ, thuyền nhỏ đang đậu bên bờ đảo nhỏ, lúc này trong thuyền nhỏ chỉ còn lại con khỉ con kia và tiểu Uông.

Bỗng nhiên, con khỉ nhỏ kia cũng nhảy ra khỏi thuyền, nhất thời đi tới đảo nhỏ, thấy tình cảnh bốn phía, bỗng nhiên hài lòng kêu vài tiếng, hiển nhiên là bởi vì về lại chốn cũ mà cảm thấy vui vẻ.

Lúc này, trong thuyền chỉ còn lại một mình tiểu Uông, chân trước của nó đạp trên mép thuyền, lơ đãng ra không ngừng nhìn xung quanh, muốn tìm kiếm tung tích của Hoàng Dật bọn họ, nhưng ánh mắt của nó một mảnh mờ mịt, hiển nhiên là căn bản nhìn không thấy Hoàng Dật gần trong gang tấc.

Trong mắt của Tiểu Uông hiện lên một tia do dự, nó thử thử vài lần, muốn nhảy khỏi thuyền, nhưng tựa như lại rất sợ nước, nỗ lực vài lần cũng không dám nhảy xuống.

Đúng lúc này, trên mặt tiểu Uông hiện lên một tia kiên quyết, quay đầu lưu luyến nhìn thoáng qua thế giới tốt đẹp, sau đó nhắm hai mắt lại, nhảy xuống thuyền, đi theo Hoàng Dật.

Sau một khắc, tiểu Uông xuất hiện bên chân của Hoàng Dật, nhưng nó vẫn nhắm mắt lại, dáng dấp như chờ chết.

Hoàng Dật cũng không đi quản nó, bước nhanh đuổi theo ông lão đưa đèn.

"Khếch khếch" Con khỉ nhỏ cũng hài lòng kêu một tiếng, chạy vào trong rừng rậm.

Tiểu Uông lúc này mới phát hiện không thích hợp, hơi hé một con mắt, cẩn thận nhìn một chút, thấy mình dĩ nhiên không chết, lúc này mới mở hai mắt, phun ra đầu lưỡi, thở phào nhẹ nhõm. Nó quay đầu chung quanh, sau khi thấy

Hoàng Dật đi trước, lập tức đi theo.

Hoàng Dật theo ông lão đi vào trong rừng cây khổng lồ, bốn phía đều là đại thụ cao không thấy đỉnh, che đầy ánh trăng, bốn phía tối như mực, dường như rơi vào địa ngục.

Mèo trắng nhỏ lúc này đã tỉnh lại, thấy bốn phía hắc ám, sợ đến mức lọt hẳn vào lòng của Hoàng Dật.

Đi như thế một lúc, phía trước bỗng nhiên xuất hiện một ít ánh sáng xanh lá, những tia sáng xanh lá này càng ngày càng nhiều, rậm rạp hiện lên trong rừng rậm, giống như là những vì sao màu xanh lá, mỹ lệ không gì sánh được, dường như quốc gia trong mộng tưởng.

Hoàng Dật ngưng thần nhìn, những tia sáng này vậy mà lại là con cá, trên người chúng nó tự nhiên phát ra ánh sáng màu xanh, tới lui trong không khí, giống như đang tung tăng trong nước, kỳ lạ không gì sánh được.

Mèo trắng nhỏ lúc này cũng không còn sợ, nó hưng phấn vươn móng vuốt, muốn bắt một con cá đến đây chơi.

"Khẹc khẹc ~" lúc này, một bầy khi đột nhiên từ trên cây nhảy xuống, phô thiên cái địa nhào vào vào bầy cá, tựa như đang đi săn, bầy cá nhất thời bị kinh hãi, bỏ chạy tứ tán, chỉ chốc lát liền biến mất.

Hoàng Dật đột nhiên phát hiện, con khi nhỏ bọn họ trước đó cứu cũng ở trong đó, lúc này nó đang được một con khi lớn ôm vào trong ngực, nhìn xung quanh bên này, trong ánh mắt toát ra cảm kích. Mà con khi lớn thì trực tiếp nhảy xuống cây, đi tới trước mặt Hoàng Dật, giống như một người bình thường, hướng mèo trắng nhỏ cúi mình vái chào, tựa như đang cảm ơn nó cứu con của mình.

" Đường phía trước, do nó dẫn các người đi qua đi! Bạch Long vương ngay phía trước không xa." Lúc này, ông lão đưa đồ bỗng nhiên nói, ngay sau đó, ông

đi về bên kia, chỉ chốc lát liền biến mất hình bóng.

Kế tiếp, con khỉ lớn bắt đầu dẫn Hoàng Dật đi, vượt qua từng gốc cây đại thụ, sinh linh gặp phải dọc theo đường đi đều kỳ lạ không gì sánh được, có vài sinh vật giống như voi, lại nhỏ như con chuột vậy, chạy vội qua những gốc cây; có vài sinh vật thì rõ ràng sinh sống trong hải dương, lại bơi lượn giữa không khí. Bạch Long đảo này giống một thế giới khác, Hoàng Dật bọn họ giống như là bị xuyên qua. Rốt cục, bước chân của con khỉ lớn ngừng lại, mang theo Hoàng Dật đi tới nơi ở của Bạch Long vương.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 60: Thượng Cổ Bí Văn

Hoàng Dật ngẩng đầu nhìn qua, trong rừng phía trước là một khu vực trống, cũng không có bất luận kiến trúc gì. Chỗ duy nhất đặc biệt, cũng là một ao nước nhỏ, cái ao này rất bình thường, bên cạnh ao mọc đầy rong rêu, một trận gió nhẹ thổi qua, làm nước ao nổi lên gợn sóng, lá cây trôi lơ lửng trên mặt hồ.

"Chỗ ở của Bạch Long vương ở nơi nào?" Hoàng Dật cẩn thận quan sát một hồi lâu, vẫn không nhìn được hỏi một tiếng, nơi ở của Bạch Long vương trong tưởng tượng của hắn, hắn là một cung điện thủy tinh to lớn, xa hoa, cực kỳ tôn quý, không ngờ rằng phía trước lại trống không vắng vẻ, cái gì cũng không có.

"Khếch khếch!" Con khi lớn lập tức vươn móng, chỉ chỉ phía trước.

Hoàng Dật cẩn thận nhìn theo hướng nó chỉ, nhất thời thấy được ao nước nhỏ kia.

"Mày nói là, cái ao nhỏ đó?" Hoàng Dật nghi hoặc hỏi thăm.

"Khếch!" Con khi lớn lập tức gật đầu.

Hoàng Dật nhất thời hiểu kỳ, một cái ao nhỏ như vậy, bên trong là nước tù đọng, phỏng chừng ngay cả cá đều không sống được, sao có thể là nơi ở của Bạch Long vương được?

Hắn không khỏi đi qua, ngồi xổm bên cạnh ao, cẩn thận quan sát nước ao.

Quan sát một hồi, Hoàng Dật bỗng nhiên phát hiện, trong cái ao dĩ nhiên có một vài sinh vật nhỏ không khác biệt phù du, loại sinh vật này còn nhỏ hơn so với móng tay, có cánh nhỏ, có đầu có trảo, cả người màu trắng. Hình dạng của

chúng nó đột nhiên giống với rồng trong truyền thuyết! Chỉ bất quá lại nhỏ hơn vô số lần, nếu như người có thị lực kém một chút, thậm chí đều thấy không rõ chúng nó.

Lúc này, những sinh vật phù du hình rồng này, đang tới lui vui sướng trong ao, với hình thể nhỏ như chúng nó mà nói, cái ao này không khác gì một hồ nước lớn!

"Lẽ nào những sinh linh nhỏ này, cũng là Bạch Long tộc?" Hoàng Dật cau mày, quay sang con khi mà hỏi.

"Khęc!" Con khi lớn mạnh gật đầu!

Lông mày của Hoàng Dật càng nhíu càng sâu!

Rồng, là sinh vật cao quý nhất trong truyền thuyết, bản thân có lực lượng phiên giang đảo hải, khai sơn liệt địa, hình thể cũng như núi nhỏ, hết sức uy vũ hùng tráng. Nhưng không ngờ rằng Bạch Long tộc này lại nhỏ như phù du, ngay cả thấy đều rất khó thấy rõ, cái này hoàn toàn phá vỡ nhận thức đối với long tộc của hắn.

Phương diện này có thể có vấn đề hay không? Hoàng Dật trầm tư.

Từ sau khi hắn đi tới đảo nhỏ, tất cả những gì thấy được đều khác thường. Cây cối ở đây cao trên trăm mét, cá ở đây bơi lượn trong không khí, voi ở đây nhỏ giống như chuột, khi ở đây không ăn chuối mà ăn cá . . .

Tựa như tất cả những gì ở đây đều vừa vặn ngược lại!

Như vậy những sinh vật phù du này có thể cũng là như vậy hay không? Long tộc vốn dĩ là lớn như một ngọn núi, nếu như muốn thuận theo quy tắc nơi đây, vậy chỉ có thể biến thành sinh vật nhỏ như phù du.

Nghĩ tới đây, Hoàng Dật không khỏi quay đầu về cái ao, lễ phép nói: "Bạch Long vương tôn kính, tôi từ chỗ rất xa bên ba đến đây, không biết có thể nói

chuyện với ngài hay không?" Nói xong, Ánh mắt của Hoàng Dật chăm chú quan sát ao nước.

Bỗng nhiên, trong ao nước có một con rồng nhỏ bơi đến đây, bơi tới mặt nước trước mặt của Hoàng Dật, nó bỗng nhiên nhảy ra mặt nước, giống như một con tảo, nhảy lên trên người Hoàng Dật, rơi vào trong lỗ tai của hắn.

"Cậu rất cục tởi. . ." Bên tai của Hoàng Dật, truyền tới một âm thanh rất nhỏ, âm thanh này có chút già nua, mơ hồ có chút quen thuộc.

"Ngài là. . . Ông lão đưa đồ kia?" Hoàng Dật bỗng nhiên nghĩ tới ông lão đưa đồ, âm thanh này và âm thanh của ông ấy hầu như giống nhau như đúc.

"Đúng vậy, ta cũng là Bạch Long vương." Âm thanh kia đáp lại.

Lúc này, Hoàng Dật nhất thời đem mấy điểm đáng ngờ trước đó nghĩ thông suốt. Hèn chi ông lão đưa đồ ấy lý giải đối với Bạch Long hồ như vậy, hèn chi ông lão đưa đồ sau khi dẫn bọn họ lên đảo thì nửa đường rời đi, đổi thành con khỉ lớn kia dẫn đường cho bọn họ, thì ra ông cũng là Bạch Long vương.

"Bất quá, người đưa đồ kia chỉ là một phân thân của ta mà thôi, cũng không phải bản thể của ta." Bạch Long vương yếu ớt nói, "Bạch Long tộc luôn luôn đối xử tử tế với khách nhân, cậu từ xa chạy đến đây, ta tự nhiên cần bản thể đi gặp cậu. Không biết cậu tới nơi này rốt cuộc là vì cái gì?"

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, thành thật nói: "Tôi là vì đạo khí tức thần thánh mà đến."

"Quả thế." Bạch Long vương nói ra giọng điệu trong dự liệu, "Bất quá ở trên thuyền ta đã nói rất rõ ràng, đạo khí tức thần thánh này phong ấn một vật tà ác dưới đáy hồ, chỉ cần không có đạo khí tức thần thánh này, Bạch Long hồ sẽ biến thành một địa ngục. Thực lực của ta tuy rằng không sợ vật tà ác này, nhưng sinh linh còn lại của Bạch Long hồ sẽ bởi vậy mà hủy diệt, ta không thể dễ dàng tha thứ chuyện như vậy phát sinh."

Nói xong, giọng điệu của Bạch Long vương lạnh xuống: "Đương nhiên, nếu như cậu có đủ can đảm, cũng có thể thử dùng cây mạnh tới cường đoạt. Tuy rằng ta không mạnh như Bạch Long vương năm đó đánh bại Bloodhoof, nhưng đối phó cậu cũng dư dả."

"Không biết vật tà ác kia rốt cục là cái gì?" Hoàng Dật hỏi. Nếu như hẳn có thể nghĩ biện pháp phá hủy vật tà ác kia, vậy lo lắng của Bạch Long vương sẽ không tồn tại.

"Vật tà ác kia là một đoạn hồi ức nghĩ lại mà kinh của. . ." Bạch Long vương buồn bã nói, "Thời kỳ Thượng Cổ, đã từng có một vị tuyệt thế cường giả đạp trên hỏa diễm mà đến phủ xuống đại lục này, chỗ hắn đi đều biến thành đất khô cằn đỏ rực, chảy ra nham thạch nóng chảy, không có một ngọn cỏ, khắp đại lục sinh linh đồ thán, sinh linh gặp họa kiếp thật lớn. Sau đó, Bạch Long chi tổ động thân ra, tại một dãy núi lớn tiến hành một lần đại chiến kinh thiên với vị tuyệt thế cường giả này. Cuối cùng, dãy núi ấy bị đánh thành hố sâu, mà bọn họ cũng lưỡng bại câu thương, vị tuyệt thế cường giả kia bị tước mất hai chân, trọng thương bay đi, Bạch Long chi tổ cũng bị tổn thương không thể cứu chữa."

"Vật tà ác vật kia, lẽ nào cũng là hai chân của vị tuyệt thế cường giả kia?" Hoàng Dật suy đoán.

"Đúng vậy! Hai chân di lưu ..."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 61: Mạt Nhật Sứ Giả

"Mạt Nhật Sứ Giả" bốn chữ này vừa ra, khóe miệng của Hoàng Dật hơi nhếch lên, đáp án này quả nhiên giống như hăn nghĩ.

"Nếu như tôi có thể phá hủy đôi chân của Mạt Nhật Sứ Giả, giải quyết tai họa ngầm này, ngài có nguyện ý đem đạo khí tức thần thánh đó giao cho em gái tôi không?" Hoàng Dật hỏi.

"Đương nhiên nguyện ý, bất quá đây là chuyện ngay cả ta đều không làm được, cậu dựa vào cái gì có thể làm được?" Bạch Long vương hỏi ngược lại một tiếng, "Hơn nữa trên lịch sử đã từng có trên trăm cường giả tiến hành thử qua, kết quả tất cả đều thất bại, cậu có cái gì nắm chắc?"

"Bởi vì Mạt Nhật Sứ Giả ở trong tay tôi." Hoàng Dật chậm rãi nói.

"Ừm? Có ý gì?" Bạch Long vương tựa như không nghe rõ ràng.

"Tôi nói là, Mạt Nhật Sứ Giả ở trong tay tôi, hơn nữa hăn còn sống, tôi có thể thông qua hăn, nghiên cứu ra biện pháp phá hủy đôi chân này." Hoàng Dật nói lại một lần.

Ngày đầu tiên khi Hoàng Dật tại tiến vào Thế Giới Thứ Hai, ngay trong Anh Hùng ngục giam thấy qua Mạt Nhật Sứ Giả - Lucifer, hăn ta bởi vì đốt cháy chết ba mươi lăm tên địa ngục sứ giả của Tử Thần điện, bị bắt vào Anh Hùng giam ngục. Trận chiến của Lucifer tại Bạch Long hồ, hăn là phát sinh trước đó, phòng chừng sau khi chiến đấu, Lucifer trọng thương tu dưỡng một thời gian, sau đó một lần nữa đi ra tác loạn, lại không cẩn thận đắc tội Tử Thần điện, do đó bị bắt vào Anh Hùng giam ngục.

"Không có khả năng!" Bạch Long vương nói như đinh đóng cột, "Thời kỳ Thượng Cổ cách hiện tại xa xôi không gì sánh được, cho dù Lucifer cường thịnh, cũng không có khả năng chống lại dòng thời gian dài như vậy trôi qua. Lực ảnh hưởng của Thời Gian Chi Thần có mặt khắp nơi, mỗi một sinh linh trên thế giới này đều phải chết đi dưới sự mài mòn của thời gian, tuy rằng Lucifer rất mạnh, nhưng tại trước mặt quy tắc của Thời Gian Chi Thần, bất quá chỉ là một con chuột khá lớn mà thôi. Cho dù tại thiên giới, có thể chống lại với Thời Gian Chi Thần, cũng cũng chỉ có Không Gian Chi Thần, Sinh Mệnh Chi Thần, Tử Thần mấy vị thần minh có thể đếm được trên đầu ngón tay."

"Rất trùng hợp, tôi cũng là thông qua lực lượng của Tử Thần mới có thể nhìn thấy Lucifer. Tử Thần từng tận tay thành lập qua một tòa ngục giam, Lucifer đã bị giam giữ ở đấy, trong ngục giam, lực lượng của Thời Gian Chi Thần bị suy yếu rất nhiều, cho nên hắn vẫn có thể sống đến bây giờ." Hoàng Dật giải thích.

"Cậu nói là Anh Hùng giam ngục trong truyền thuyết? Nghe đồn Tử Thần thành lập qua một tòa ngục giam, chuyên dùng để giam giữ nhân vật đặc tội Tử Thần điện, thậm chí ngay cả một ít thần minh đều bị bắt vào, cho dù tại thiên giới, tòa ngục giam này cũng là ngục giam hung danh lan xa. Nhưng ngục giam nghịch thiên như vậy, cậu làm sao có thể tiếp xúc được?" Giọng điệu của Bạch Long vương vẫn đầy hoài nghi.

Hoàng Dật cũng không nói, trực tiếp từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra cuốn 《Anh Hùng chi thư》. Quyển sách này đã không phải là bí mật, hắn ở Phong Lâm trại đã từng lấy ra, triệu hồi ra phân thân của Yêu Hầu, bị rất nhiều người chơi thu vào video, chấn kinh toàn bộ thế giới, được vô số người quan tâm trọng điểm.

Quyển sách này cũng được liệt vào một trong các bảo vật cao cấp nhất của người chơi hiện nay, đánh đồng với chuôi đao sắt mẻ của Đao Phong, long lân thần bí của Long Thứ, nửa đoạn quyền trượng của Giáo Hoàng và những bảo vật của cao thủ đỉnh cấp khác.

Có vài bảo vật, chỉ cần vượt qua một trình tự, thì căn bản không giấu được, chúng nó giống như là trăng sáng chói mắt trong đêm đen, quang mang nó toả ra sẽ tập hợp tất cả trên người của một người, thành một loại tượng trưng của người này, thậm chí là một bộ phận, nó giống như là một dấu ấn, vĩnh viễn tồn tại. Đào Phong, Long Thứ, Giáo Hoàng những người này đều có dấu ấn như vậy, mà 《Anh Hùng chi thư》 cũng là dấu ấn của Hoàng Dật.

"Hả? Đây là. . ." Lúc này, Bạch Long vương cũng thấy được quyển sách trong tay của Hoàng Dật, với nhãn lực của mình, tự nhiên phát hiện quyển sách này bất phàm.

"Quyển sách này có thể câu thông Anh Hùng giam ngục, với ánh mắt của ngài hoàn toàn có thể nhận ra thật giả." Hoàng Dật đem 《Anh Hùng chi thư》 giơ lên lơ tai lắc lắc, khiến cho Bạch Long vương có thể thấy rõ ràng hơn một ít, quyển sách này đã là vật phẩm của hắn, Bạch Long vương cho dù ra tay cướp giật cũng căn bản không cướp được.

"Cái này. . ." Giọng điệu của Bạch Long vương tràn ngập khiếp sợ, từ trên lơ tai của Hoàng Dật nhảy tới Anh Hùng chi thư, cảm thụ được luồng khí tức đó, "Không ngờ rằng, cái này dĩ nhiên thật là 《Anh Hùng chi thư》! Có thể tại lúc sinh thời thấy được bảo bối như vậy, ta cho dù chết cũng không tiếc!"

"Thông qua quyển sách này, tôi có thể tiếp xúc được Mặt Nhật Sử Giả Lucifer! Không biết ngài có đồng ý đề nghị của tôi hay không? Tôi có thể nghĩ biện pháp phá hủy đôi chân kia của Lucifer, nhưng ngài phải đem đạo khí tức thần thánh đưa cho em gái tôi." Hoàng Dật nhắc lại một lần.

"Không thành vấn đề." Bạch Long vương không chút do dự nói.

"Với thực lực và thể chất của em gái tôi mà xem, muốn hấp thu xong đạo khí tức thần thánh ấy, đại khái cần bao lâu?" Hoàng Dật nói xong, đem mèo trắng nhỏ nâng lên.

Bạch Long vương nhảy đến trên người của mèo trắng nhỏ quan sát một trận,

sau đó nói: "Đại khái cần ba năm, bất quá có ta ra tay giúp, sẽ nhanh hơn rất nhiều, tất cả nếu thuận lợi mà nói chỉ cần mấy tháng, nếu như không thuận lợi có thể cần một năm."

"VẬY TÔI CÓ MỘT YÊU CẦU THÊM VÀO." Lúc này, Hoàng Dật đã suy nghĩ rất nhiều, "Trong mắt các người, mấy trăm năm cũng là trong nháy mắt mà qua, nhưng với chúng tôi mà nói, vài năm cũng đã tính vô cùng dài. Tôi không đợi được ba năm, cho nên tôi muốn từ giờ trở đi, giúp em gái tôi hấp thu đạo khí tức thần thánh kia, cái này coi như một phần tiền đặt cọc, nhưng tôi có thể ký kết Hứa Hẹn Khế Ước với ngài, trong ba năm nhất định sẽ phá hủy đôi chân kia của Lucifer."

Suy tính của Hoàng Dật, cũng là lấy được một phần khen thưởng trước rồi mới làm việc. Tuy rằng Lucifer ở trong tay hắn, nhưng muốn hoàn thành nhiệm vụ này cũng không phải chuyện một sớm một chiều, cái này cần nỗ lực rất lâu. Nếu như cần dài đến vài năm thời gian, mới có thể khiến cho mèo trắng nhỏ hấp thu xong đạo khí tức thần thánh, vậy ý nghĩa của thức tỉnh đã không lớn, ai biết vài năm sau Thế Giới Thứ Hai sẽ phát triển trở thành bộ dáng gì, càng sớm bắt đầu tiến hành thức tỉnh khẳng định là càng tốt.

Bạch Long vương im lặng, tựa như đang do dự.

"NÓI VẬY ĐỐI VỚI LỰC LƯỢNG CỦA NGÀI MÀ NÓI, ĐẠO KHÍ TỨC THẦN THÁNH CHO DÙ BỊ HẤP THU MỘT PHẦN, CŨNG SẼ KHÔNG TẠO THÀNH HẬU QUẢ NGHIÊM TRỌNG, VỚI LỰC LƯỢNG CỦA NGÀI HOÀN TOÀN CÓ THỂ TRỢ GIÚP ĐẠO KHÍ TỨC THẦN THÁNH TRẤN ÁP ĐÔI CHÂN KIA, CHỈ BẤT QUÁ CÁI NÀY CÓ THỂ CẦN TIÊU HAO RẤT NHIỀU KHÍ LỰC CỦA NGÀI, KHIẾN NGÀI KHÔNG CÁCH NÀO PHÂN TÂM LÀM VIỆC KHÁC. NGÀI CHỈ CẦN TRƯỚC TRỢ GIÚP EM GÁI TÔI HẤP THU MỘT PHẦN KHÍ TỨC THẦN THÁNH, HẤP THU ĐẾN PHẠM VI NGÀI CÓ THỂ CHỊU ĐỪNG, TRONG BA NĂM TÔI NHẤT ĐỊNH SẼ PHÁ HỦY ĐÔI CHÂN KIA CỦA LUCIFER, ĐẾN LÚC ĐÓ, TAI HOẠ NGẦM GIẰNG CO VÔ SỐ NĂM CỦA BẠCH LONG HỒ CÓ THỂ HOÀN TOÀN GIẢI QUYẾT, ĐẾN LÚC ĐÓ NGÀI SẼ GIÚP TRỢ EM GÁI TÔI HẤP THU KHÍ TỨC THẦN THÁNH CÒN THỪA, MÀ NGÀI CŨNG SẼ TRỞ THÀNH ANH HÙNG ĐƯỢC VĨNH HẰNG CA TỤNG TRÊN LỊCH SỬ CỦA BẠCH LONG NHẤT TỘC." Hoàng Dật tiếp tục thuyết phục.

Bạch Long vương tiếp tục im lặng, vẫn còn đang do dự.

"Cái này đối với ngài mà nói tuy rằng là một lần đánh cược, nhưng vô cùng có lời. Nếu như tôi thật sự không thể phá hủy đôi chân kia, như vậy đối với ngài mà nói, chỉ là phải phân tâm đi giúp trợ khí tức thần thánh còn thừa trấn áp đôi chân kia mà thôi, cái này cũng không sẽ tạo thành hậu quả không thể vãn hồi. Mà chỉ cần tôi phá hủy đôi chân kia, như vậy ngài sẽ vĩnh viễn giải quyết hậu hoạn mà Bạch Long tộc vô số năm chưa từng có thể giải quyết, ngài sùng bái tổ tiên của ngài như vậy, vì sao ngài không làm một chuyện có thể khiến cho hậu thế sùng bái? Đến lúc đó, địa vị của ngài trên lịch sử của Bạch Long tộc, có thể đủ so sánh với Bạch Long vương năm đó đánh bại Bloodhoof, thậm chí là Bạch Long chi tổ!" Hoàng Dật vẫn không ngại phiền hà mà khuyên.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 62: Long Trì Nhạc

"Được. . . Tôi đáp ứng cậu!" Lúc này, Bạch Long vương rốt cục bị thuyết phục, hiển nhiên ông ta rất coi trọng địa vị của mình trong lịch sử Bạch Long tộc. Bạch Long tộc vô số năm qua, không biết thay đổi bao nhiêu vị Long Vương, nhưng trải qua thời gian dài, có thể được nhớ kỹ, chỉ có mấy vị mà thôi. Mấy vị Long Vương ấy đều là mục tiêu truy cầu suốt đời của ông ta, thế nhưng với tình huống hiện tại của ông ta mà xem, khẳng định là không cách nào làm được điểm này, cũng chỉ có đem đôi chân của Mặt Nhật Sử Giả hoàn toàn phá hủy, mới có thể khiến cho danh tiếng của ông vang vọng trong lịch sử của toàn bộ Bạch Long tộc.

"Với lực lượng của ta, quả thật có thể trợ giúp đạo khí tức thần thánh trấn áp đôi chân kia, ta có thể trước trợ giúp em gái cậu hấp thu một phần khí tức thần thánh, nhưng ta cũng hy vọng cậu có thể mau chóng nghiên cứu ra biện pháp phá hủy đôi chân kia! Kế tiếp, chúng ta ký kết Hứa Hẹn Khế Ước đi!" Nói xong, Bạch Long vương nhảy lên không trung, bay lượn một vòng.

Chỗ Bạch Long vương bay, để lại một tia sáng màu xanh hình tròn, bên trong là đồ án ma pháp tối nghĩa, cái này chính là pháp thuật của một Hứa Hẹn Khế Ước.

Hoàng Dật lập tức vươn tay phải, đặt lên pháp thuật của Hứa Hẹn Khế Ước. Hứa hẹn khế ước và Chủ Tố Khế Ước như nhau, cũng là một loại hình thức khế ước, sau khi ký kết, sẽ bị Thiên Phật ước thúc.

Ngay sau đó, Hoàng Dật nghe được hệ thống nhắc nhở, hẳn đã thành công ký kết Hứa Hẹn Khế Ước với Bạch Long vương, Bạch Long vương trợ giúp mèo trắng nhỏ hấp thu khí tức thần thánh, mà hẳn phải trong ba năm phá hủy đôi

chân của Lucifer.

Đến tận đây, Hoàng Dật rốt cục không đánh mà thắng trợ giúp mèo trắng nhỏ thu được đạo khí tức thần thánh, mà cái giá duy nhất, cũng là một lời hứa hẹn.

Hắn đối với lời hứa hẹn này cũng không cảm thấy lo lắng, ba năm thời gian với hắn mà nói đã đủ dài, không biết hắn khi đó, đã trưởng thành tới trình độ gì.

"Nếu chúng ta đã đạt thành hợp tác, như vậy các người sau này là khách nhân tôn quý của ta, hiện tại ta mời các người tham quan Long Trì của Bạch Long tộc một chút, thuận tiện nhìn đạo khí tức thần thánh, các người cảm thấy thế nào?" Bạch Long vương nói.

"Cầu còn không được!" Hoàng Dật mỉm cười.

"Vậy nhảy vào đi!" Dứt lời, Bạch Long vương nhảy vào trong cái ao kia.

Hoàng Dật nhìn ao nước một chút, phỏng chừng hắn nhảy vào, cái ao này sẽ long trời lở đất, vô số Bạch Long sẽ gặp rung động như biển gầm, cái này hiển nhiên là hành vi không lễ phép.

Nhưng hắn cũng không do dự, trực tiếp ôm lấy mèo trắng nhỏ thả người nhảy xuống, nhảy vào cái ao.

Vừa vào nước trong nháy mắt, Hoàng Dật bỗng nhiên cảm giác được trước mắt biến đổi, dĩ nhiên tới hồ nước, bầu trời là ánh trắng sáng tỏ, chiếu trên mặt hồ, gợn sóng lân lân, một mảnh yên tĩnh. Lúc này, hắn và mèo trắng nhỏ đều nổi trên mặt nước vững vàng, cũng không có dấu hiệu chìm xuống, tựa như nước ở đây rất không tầm thường.

Sau một khắc, Hoàng Dật bỗng nhiên cảm giác được, hồ nước bốn phía nhất thời từ da hắn thẩm thấu vào cơ thể, một cảm giác mát mẻ chạy khắp toàn thân, thoải mái không gì sánh được.

【 hệ thống nhắc nhở 】: chúc mừng bạn thu được 【 thành tựu đặc thù 】-【 Long

Trì Nhạc =], thành tựu đặc thù giá trị +1, thể chất +1%, [Long Trì Nhạc]: tiến vào Long Trì của Bạch Long tộc, hấp thu Long lực trong Long Trì.

Thành tựu đặc thù! Hoàng Dật không ngờ rằng, nhảy vào Long Trì dĩ nhiên còn có khen thưởng như vậy, bất quá ngẫm lại cũng không khó lý giải, muốn nhảy vào Long Trì không phải là đơn giản như vậy!

Đầu tiên muốn phải biện pháp đột phá lớp sương mù dày đặc, tiến vào bên trong đảo, nếu như không đi qua ông lão đưa đò, mà là tự mình chèo thuyền, căn bản không vào được đảo nhỏ ẩn dấu.

Thứ hai, ông lão đưa đò cũng là ẩn dấu, muốn tìm được ông ta dường như tìm kim biến rộng, cho dù tìm được rồi, cũng phải đi qua khảo nghiệm mới có thể lên thuyền.

Cuối cùng, cho dù tiến vào đảo nhỏ, cũng căn bản không ngờ rằng một ao nước bình thường trong rừng cũng là Long Trì, ai cũng sẽ không ngốc đến nỗi nhảy vào một ao nhỏ.

Có thể nói, Long Trì này đúng là một chỗ ngăn cách với nhân thế, có thể trong toàn bộ Thế Giới Thứ Hai, cũng chỉ có một mình Hoàng Dật tới đây. Mà đồng dạng, chỗ như Long Trì, trong Thế Giới Thứ Hai không biết còn bao nhiêu, Hoàng Dật cũng không có khả năng mỗi một nơi đều đi được, đây là một loại kỳ ngộ khó có được.

"Gâu!" Lúc này, tiểu Uông cũng nhảy theo, lọt vào trong nước, dùng kiểu bơi chó mà bơi, tựa như cảm giác được sức nổi của nước rất lớn, rất thú vị.

Mà mèo trắng nhỏ cũng vui vẻ đùa nghịch, trong mắt to tràn đầy hứng thú, hất nước về hướng Hoàng Dật, giống như đi tới chơi trò chơi viên.

Đúng lúc này, mặt hồ cách đó không xa đột nhiên tiến ra một cuộn sóng dừng mãnh, tựa như dưới nước có vật gì đang cấp tốc vọt tới hướng Hoàng Dật. Tròng diện này, giống như có một con cá mập lợi tới muốn tập kích bọn họ!

Mèo trắng nhỏ có chút sợ, lập tức chui vào trong lòng Hoàng Dật, đề phòng nhìn cuộn sóng xông tới.

Mà tiểu Uông còn đang thả lỏng thần kinh, còn đang vui chơi nghịch nước, không có phát hiện cái dị dạng này.

"Rầm!" Lúc này, hồ nước đột nhiên bị phá mở, từ trong nước toát ra một bóng đen!

Hoàng Dật nhìn chăm chú nhìn qua, bóng đen này dĩ nhiên một tiểu bạch long.

Chú rồng con này chỉ lớn như tiểu Uông, cánh nhỏ tinh xảo khả ái, trên người còn chưa có mọc ra vảy, thoạt nhìn khá là mập mạp, da trơn truột, giống như một con cá heo.

Lúc này, cánh nhỏ của nó mở ra, mắt to trát trát, hiếu kỳ nhìn chăm chăm Hoàng Dật, giống như bảo bảo tò mò cắn ngón tay, khả ái tới cực hạn.

"Meo meo~" lúc này, mèo trắng nhỏ lòng tràn đầy vui mừng kêu một tiếng với con rồng nhỏ kia, giống như gặp một tiểu đồng bạn rất vui của mình vậy.

"Y Nha Y Nha ~" Con rồng nhỏ thấy mèo trắng nhỏ, mắt to cũng nháy lên, vui sướng lên tiếng đáp lại, nhưng tuổi tác của nó quá nhỏ, còn phát không ra long ngâm, chỉ có thể phát sinh âm thanh v.

"Gâu gâu gâu!" Mãi cho đến lúc này, tiểu Uông mới đột nhiên phát hiện vị khách không mời mà đến này, lập tức sủa to lên, nhe răng trợn mắt, hình dạng dữ tợn của. Bất quá, nó lại vừa sủa vừa bơi về phía Hoàng Dật, đứng chất ngoài mạnh trong yếu, mãi cho đến khi tới gần Hoàng Dật, nó mới yên tâm, sủa càng vang dội, hiển nhiên là có lo lắng.

Chú rồng nhỏ sợ đến mức nhanh chóng chui vào trong nước, chỉ lộ ra một cái đầu, cẩn thận nhìn chăm chăm tiểu Uông, sau đó lại quay đầu nhìn Hoàng Dật

một chút, ánh mắt đáng thương, hình dạng vô tội của.

"Tiểu Ưông, đừng sửa nữa! Đây là tới đón chúng ta." Hoàng Dật lập tức nói, cái Long Trì này quá lớn, con rồng nhỏ này rất có khả năng là đến đón bọn họ đi gặp Long Vương.

"Bì bôm! Bì bôm!" Lúc này, rồng nhỏ gật gật đầu, sau đó xoay người, đem cái mõng quay lại, đuôi nhỏ lắc lư trái phải.

Hoàng Dật nhất thời rõ ràng ý của bé rồng, lập tức vươn tay, một tay kéo tiểu Ưông qua, sau đó chụp lấy đuôi của rồng nhỏ!

Ngay sau đó, bé rồng đập cánh, kéo Hoàng Dật đi tới, lao nhanh về phía phương xa.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 63: Chứng Sợ Nước Sâu

Bé rồng này tuổi tác tuy nhỏ, thoát nhìn giống như là một cục cứng, nhưng khí lực của nó lại vô cùng lớn, kéo Hoàng Dật như không có gì, bơi nhanh trên mặt hồ, dường như một chiếc ca nô hết đủ mã lực.

Bơi như thế hồi lâu, phía trước mơ hồ có thể thấy một đảo nhỏ, đảo nhỏ lơ lửng trên mặt nước, chậm rãi di động về phía trước.

Hoàng Dật ngưng thần nhìn một hồi, đột nhiên phát hiện, đảo nhỏ là một mảnh lá cây! Trước đó bên bờ Long Trì, hẳn nhìn thấy trong ao có vài chiếc lá cây phiêu lãng theo gió, hiện tại thân thể hẳn rút nhỏ vô số lần, lá cây giống như là một hòn đảo lớn như vậy.

Rồng nhỏ trực tiếp mang theo Hoàng Dật đi tới đảo nhỏ, mang theo bọn họ lên bờ, đi tiếp một hồi, tới trước một ma pháp trận.

Sau đó, rồng nhỏ nhìn Hoàng Dật, bước vào ma pháp trận kia.

Sau một khắc, ma pháp trận sáng lên một tia sáng màu xanh, đem Hoàng Dật bọn họ tất cả bao phủ, sau đó tia sáng màu xanh hình thành một lớp màng mỏng, vững vàng bao lấy Hoàng Dật bọn họ.

Ngay sau đó, Hoàng Dật bọn họ bắt đầu không ngừng chìm xuống, từ trên đảo nhỏ chìm xuống phía dưới, rơi vào trong nước. Lớp màng mỏng do tia sáng màu xanh cấu thành, vững vàng đem nước cản bên ngoài, giống như một thiết bị lặn trong suốt, lao nhanh xuống đáy hồ u ám thâm thúy, chỗ đó tối mờ mịt một mảnh, tản mát ra khí tức sợ hãi khôngbiết, không biết trong nước sâu cất giấu thứ gì.

Thị giác của Hoàng Dật rất tốt, nhìn thẳng vực nước sâu tối đen, mơ hồ thấy trong nước sâu có vài bóng đen di chuyển qua lại ở bên trong, nhưng thấy không rõ toàn cảnh, chỉ có thể thỉnh thoảng nhìn thấy, làm cho người ta cảm thấy sợ hãi. Mèo trắng nhỏ và tiểu Uông lúc này đã sợ đến nhắm hai mắt lại, cả người lạnh run, tựa như đều có chứng sợ nước sâu.

Hoàng Dật dần dần cảm giác được thế giới bên ngoài đã càng ngày càng xa, bọn họ đi xuống đáy hồ sâu, ngăn cách với nhân thế, chỉ cần bị vây ở chỗ này, sẽ không có bất luận kẻ nào có thể đến đây cứu, hoàn toàn bị thế giới vứt bỏ.

Lặn xuống hồi lâu, đám người Hoàng Dật rốt cục ngừng lại, chạm vào bùn đất mềm mại của đáy hồ.

Hoàng Dật nhìn thẳng phía trước, chỉ thấy phía trước cách đó không xa, là một khu vực kỳ dị.

Chỗ đó được một tầng kết giới bán trong suốt bao phủ, trên kết giới có một đạo bạch quang thần thánh không ngừng chạy, dường như là sao chổi trong trời đêm. Mà bên trong kết giới thì lại là hai ngọn núi lớn, hai ngọn núi này đều có màu đỏ đen, giống tấm thép bị đun nóng vậy, mà hình dạng của hai ngọn núi này, thoát nhìn giống như là một đôi chân bị chặn ra. Chỗ bị chặn phun ra nham thạch nóng chảy ám hồng, giống như là phun ra máu, chiếu vào lớp màng trắng trên kết giới, chậm rãi dọc theo kết giới trong suốt chảy xuống.

Xem ra, lưu quang màu trắng trên kết giới cũng là đạo khí tức thần thánh kia, mà phong ấn bên trong, cũng là hai chân tà ác của Lucifer. Chúng nó chôn dưới đáy hồ sâu ngàn dặm, giăng co vô số năm tháng, nhưng vẫn chưa tiêu vong.

"Thế nào, hai chân của Lucifer rất cường đại đúng không!" Lúc này, trong nước sâu bên cạnh đột nhiên truyền tới một âm thanh tang thương.

Ngay sau đó, chỗ nước sâu ấy, chậm rãi hiện ra một bóng đen cỡ ngọn núi, vẩy và móng dữ tợn, đáng sợ trở nên càng ngày càng rõ ràng, rõ ràng là một con bạch long khổng lồ đủ để phiên giang đảo hải! Chính là Bạch Long vương

trước đó gặp qua.

Lúc này, hình thể của ông ta đã lớn rất nhiều, vẩy lân trên người như từng mảnh ngân giáp, uy phong lẫm lẫm. Một đôi long nhãn dường như hai viên bảo thạch, tương khảm trên cái đầu lớn, lấp lánh hữu thần.

Bạch Long vương lúc này, mới là rồng thật sự, tràn ngập khí phách uy vũ của long tộc! Trong chỗ nước sâu này, khiến vạn vật sợ hãi.

"Hai chân của Lucifer quả thật cường đại!" Hoàng Dật gật đầu, thời gian trôi qua lâu như vậy, hai chân của Lucifer vẫn sinh động như thế, giống như hai ngọn núi lửa, càng không ngừng phun trào nham thạch nóng chảy, không có dấu hiệu dừng lại.

"Hy vọng cậu trong ba năm có thể phá hủy hai chân này, nếu như khí tức của nó mà chạy ra, vậy toàn bộ nước của Bạch Long hồ sẽ bốc hơi sạch sẽ, biến thành một bãi đất khô cằn không một ngọn cỏ." Bạch Long vương nói xong, quay đầu nhìn mèo trắng nhỏ trong lòng của Hoàng Dật một chút, bỗng nhiên hé miệng rộng, cười nói: "Đứa nhỏ kia, trong một thời gian sau này, người đều phải ở chỗ này, ta sẽ giúp người hấp thu trước một phần khí tức thần thánh, cái này cần mấy tháng thời gian, nếu như chậm, phỏng chừng phải hơn nửa năm."

"Meo meo~" Mèo trắng nhỏ nhả cái mũi nhỏ, không vui kêu một tiếng.

Bạch Long vương quay đầu nhìn Hoàng Dật, nói: "Còn cậu, tốt nhất là rời khỏi Bạch Long hồ, khí tức giết chóc trên người cậu quá nặng, sẽ cổ vũ khí tức hai chân của Lucifer, có thể khiến nó trở nên càng hung mãnh, càng không lợi cho con mèo nhỏ này hấp thu khí tức thần thánh."

Hoàng Dật gật đầu, nói: "Tôi có thể rời Bạch Long hồ, chờ thời cơ thích hợp, trở lại đón em gái tôi." Có kế ước, hẳn cũng không sợ Bạch Long vương sẽ gây bất lợi với mèo trắng nhỏ, mà hẳn cũng có thể lợi dụng mấy tháng thời gian này, an tâm đi đến Long Đô.

Chương mới nhất tại : TRUYEN.ORG

"Bạch Long vương tôn kính, không biết ngài có nghe nói qua một nơi tên là Long Đô hay không?" Hoàng Dật đột nhiên hỏi, Bạch Long vương kiến thức rộng rãi, hẳn là rất lý giải đối với đại lục.

"Đương nhiên nghe nói qua, Long Đô, từ tên có thể nghe ra có quan hệ với rồng, chỗ đó đã từng là sào huyệt của một con Hoàng Kim Thánh Long, sau đó con rồng ấy chết, bảo tàng trong long huyết hấp dẫn vô số người mạo hiểm của đại lục, mọi người đều đi đến chỗ đó, muốn tìm kiếm bảo tàng. Nhưng vô số năm trôi qua, vẫn chưa có người có thể tìm được bảo tàng, dần dần, chỗ đó tụ tập một đoàn mạo hiểm người, hình thành một thành phố."

"Vậy Long Đô ở nơi nào?" Hoàng Dật nhanh chóng hỏi.

"Tại phương bắc của Bạch Long hồ, sau khi đi qua Thê Lương Sa Địa, cậu có thể đến. Bất quá ta khuyên cậu vẫn là không nên đi, Long Đô là một tòa thành tự do, bên trong không có thành chủ, không có vệ binh, không có trật tự, tất cả đều là dùng thực lực nói chuyện. Chút thực lực như cậu đi tới đó, cũng là tự tìm đường chết." Bạch Long vương nhắc nhở nói.

Hoàng Dật cũng không nói gì, yên lặng ghi nhớ lộ trình, kế tiếp hẳn sẽ khởi hành đi đến chỗ đó.

"Ầm!" Đúng lúc này, hai chân của Lucifer trong kết giới bỗng nhiên phun trào một trận mãnh liệt, từng đợt nham thạch nóng chảy kịch liệt phun ra trong kết giới, làm cho cả kết giới một trận hoảng động!

"Cậu xem, cậu mới đến đây một chút, hai chân này cũng đã sinh động vài phần, khí tức giết chóc trong huyết mạch của cậu quá cường thịnh, vẫn là nhanh chóng rời khỏi Bạch Long hồ đi!" Bạch Long vương ngưng trọng nói.

"Được! Tôi liền rời đi Bạch Long hồ!" Hoàng Dật gật đầu, sau đó sờ sờ mèo trắng nhỏ trong lòng, dỗ dành: "Em gái, kế tiếp em ở Bạch Long hồ nha, hấp thu

đạo khí tức thần thánh kia, đi rồi đi một thời gian trước, chờ em hấp thu xong, anh sẽ trở về đón em có được hay không?"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 64: Yêu Có Rất Nhiều Loại, Xa Nhau Mới Có Thể Hiểu

"Meo meo~" Mèo trắng nhỏ nhất thời vươn móng vuốt, gắt gao ôm chặt Hoàng Dật, biểu tình mếu máo, mắt to lập tức hiện ra hơi nước, lập tức muốn khóc, hiển nhiên là không muốn rời xa hẳn.

Hoàng Dật cúi đầu, hôn đầu của mèo trắng nhỏ, vô cùng thân thiết nói: "Đừng khóc, chúng ta chỉ là tạm thời xa nhau một thời gian, đạo khí tức thần thánh này rất quan trọng đối với em, nếu như em không hấp thu, vậy sẽ rất khó nhìn thấy mẹ."

Mèo trắng nhỏ nghe được chữ "Mẹ", trong mắt nhất thời hiện ra một thần tình mâu thuẫn, do dự một hồi, nó rốt cục gian nan gật đầu, đồng ý lưu lại, hấp thu đạo khí tức thần thánh.

"Tiểu Ưông, mày cũng ở chỗ này, bảo vệ em gái ao, một tắc cũng không rời, biết không?" Hoàng Dật quay lại sờ sờ đầu của tiểu Ưông.

"Gâu gâu!" Tiểu Ưông lập tức gật đầu, thần tình trang trọng, đáng đáp như được ủy trọng trách.

"Được rồi! Bạch Long vương, ngài tiễn tôi rời khỏi Bạch Long hồ đi!" Hoàng Dật sau khi dặn dò xong, lập tức nói với Bạch Long vương. Không khí bỗng nhiên tràn ngập tâm tình ly biệt, hẳn tự sau khi mèo trắng nhỏ sinh ra, thì chưa từng có rời đi, hiện tại cũng phải xa nhau một thời gian.

Bạch Long vương đập cánh một cái, một đạo quang mang màu trắng nhất thời đánh vào trên người của Hoàng Dật.

Sau một khắc, Hoàng Dật biến mất ở đáy hồ.

Mèo trắng nhỏ ngơ ngác ngửa đầu, nhìn chỗ Hoàng Dật biến mất. Người nó yêu nhất, người từ đầu đến cuối bảo hộ nó, người dùng sinh mệnh vì nó chiến đấu cứ như thế mà biến mất, giống như toàn bộ thế giới đều biến mất, nó chỉ có thể ở trong vực sâu ngăn cách với nhân thế, đợi hãn trở về, đợi thân ảnh quen thuộc của hãn lần thứ hai xuất hiện, mở cái ôm ra đem nó một lần nữa ôm vào trong ngực.

Hai giọt nước mắt trong suốt, từ trong mắt của nó chậm rãi chảy xuống.

Yêu có rất nhiều loại, mà tình yêu của người thân, phải xa nhau mới có thể hiểu.

...

Ánh trăng sáng tỏ lẳng lặng rơi trên mặt hồ, gió đêm mang theo mùi hoa tươi mát, một bóng người cô đơn đứng ở cạnh bờ, nhìn ra giữa hồ.

Một lát sau, người này xoay thân lại, bắt đầu đi nhanh về phương bắc.

Người này chính là Hoàng Dật, kế tiếp hãn muốn chạy tới Long Đô, chỗ ấy cách nơi này rất xa, phỏng chừng sẽ tốn không ít thời gian. Hơn nữa đường đi phỏng chừng sẽ hội ngộ nguy hiểm mới, ngày bình yên luôn luôn ngắn.

Hiện nay, hãn đã cấp 19 hơn, rất nhanh sẽ thăng lên cấp 20, đến lúc đó sẽ nghênh đón lần đầu tiên tiến hóa của thú vương, thực lực sẽ tăng lên một bậc. Bất quá cái này cần bàn bạc kỹ hơn, lần trước lột xác cũng là một giáo huấn khắc sâu, ai biết lúc tiến hóa sẽ phát sinh cái gì, hãn phải tìm một địa phương tuyệt đối an toàn, mới có thể đủ yên tâm mà tiến hóa.

Lúc này hãn vẫn là hình thái nhân loại, thuật biến thân của mèo trắng nhỏ phóng ra có thể kéo dài liên tục ba ngày thời gian, so với hình thái thú vương mà nói, hãn càng quen hình thái của nhân loại hơn. Cấp hai mươi lúc tiến hóa, hãn

thật ra muốn tiến hóa thành nhân loại, như vậy vô luận làm cái gì đều tiện hơn rất nhiều.

Hoàng Dật không biết mệt mỏi đi nhanh về phía trước, thân ảnh bay nhanh trong rừng, vượt qua từng dòng suối nhỏ, vượt qua từng đỉnh núi, cách Bạch Long hồ càng ngày càng xa, rừng cây phía trước vẫn không thấy dứt, không biết lúc nào mới có thể nhìn thấy được Thê Lương Sa Địa.

Đi một hồi rất lâu, Hoàng Dật lại một lần nữa leo lên một đỉnh núi, nhìn xuống xa xa.

Nhất thời, hắn thấy được một con đường!

Trong rừng cây phía dưới đỉnh núi, có thể thấy được một con đường lớn và rộng rất rõ ràng, có thể đồng thời chạy song song vài chiếc xe ngựa, con đường ấy cứ cách một khoảng liền có một ma pháp đăng, hiển nhiên là đường do người xây!

Xem ra, con đường này đi thông một thành phố, hơn nữa là đi thông một thành phố tương đối lớn, thành phố có thành chủ quản lý, bằng không không có khả năng xây lên một con đường quy mô như vậy.

Hoàng Dật quyết định đi dọc theo con đường này, đi thành phố kia nhìn trước. Hắn hiện tại cấp 19, ngay cả một kỹ năng nghề nghiệp còn chưa học, mà trong thành phố thì có người huấn luyện kỹ năng, có thể học tập tất cả kỹ năng.

Hoàng Dật nhảy xuống đỉnh núi, rất nhanh vọt tới con đường rộng rãi kia, đường ở đây rất dễ đi, tốc độ của hắn không khỏi nhanh hơn vài phần, từng ngọn ma pháp đăng nhanh chóng dạt về phía sau.

"Ầm ầm!" Đúng lúc này, Hoàng Dật mơ hồ nghe đỉnh núi phía sau mơ hồ xuất hiện âm thanh lạ.

Hắn lập tức quay đầu lại, nhìn đỉnh núi phương xa một chút, đột nhiên phát

hiện một tràng cảnh chấn động!

Chỉ thấy trên đỉnh núi phía sau, cây cối của khu vực ấy đang ngã nhanh xuống, dường như trong rừng rậm có con thái cổ cự thú nào đang cấp tốc tiến tới, dùng lực mạnh đung ngã tất cả cây cối phía trước, mà quỹ tích xông tới này, cũng chính là theo hướng của Hoàng Dật mà đến!

Man Liệt!

Trong đầu Hoàng Dật nhất thời hiện ra tên này!

Trước đó Man Liệt truy sát hãn, cũng là cảnh tượng như thế, ở trong rừng rậm không thể ngăn trở, cây cối trực tiếp bị xô ngã bạo lực!

Hoàng Dật sau khi giết chết Man Chuy ở Phong Lâm trại, Man Liệt bắt đầu truy sát hãn, lúc đó hãn may mắn dựa vào một thác nước rộng thoát khỏi Man Liệt, không ngờ rằng đối phương đuổi theo nhanh như vậy.

Mỗi thù giết con quả nhiên khắc sâu! Cách xa ngàn dặm, truy sát đến cùng!

Hoàng Dật không dám chậm trễ, dùng tốc độ cao nhất chạy nhanh về phía trước! Man Liệt hiện tại không phải hãn có thể đối kháng, chỉ cần bị đuổi theo, hãn có thể sẽ bị xé thành mảnh nhỏ trong nháy mắt, không có bất luận năng lực phản kháng gì! Lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên thấy may mắn vì mèo trắng nhỏ lưu lại trong Bạch Long hồ, nếu như tiếp tục theo hãn, chỉ sợ cũng khó thoát chết!

Hoàng Dật đã dùng hết toàn lực, nhưng vẫn không đủ, tốc độ của Man Liệt hầu như là gấp đôi hãn, cự ly của bọn họ đang dần rút ngắn!

Tiếng ầm ĩ phía sau càng lúc càng lớn, Man Liệt giống như một chiếc xe tăng bạo lực, hướng hãn nghiền dè mà đến, mà ma pháp đăng xung quanh Hoàng Dật cũng càng ngày càng nhiều, thành phố kia hiển nhiên đã rất gần!

Chỉ cần tiến vào trong thành phố, Hoàng Dật sẽ an toàn. Ngoại trừ thành phố

tự do như Long Đô, tất cả thành phố còn lại đều không cho phép động võ, chỉ cần động võ, sẽ bị vệ binh trong thành bắt giữ, thậm chí là đánh chết. Man Liệt tuy mạnh, nhưng chỉ cần thành phố kia đủ lớn, thực lực của vệ binh cũng đủ mạnh, vậy Man Liệt cũng không dám lỗ mãng.

Rất nhanh, Hoàng Dật đã có thể cảm thụ được khí tức bạo ngược của Man Liệt, gã ngay ở hậu phương cách đó không xa, mỗi một lần dẫm chân, mặt đất sẽ hơi rung động một chút.

Lúc này, phía trước cũng xuất hiện đường viền của thành phố! Ánh đèn trong thành phố, trực tiếp xa vời, náo nhiệt vô cùng, cửa thành đèn đuốc sáng trưng, cửa thành mở rộng ra, cầu hộ thành cũng không đóng, hiển nhiên là một thành phố mở cửa thành trong mọi thời tiết!

Ở cửa thành có hai vệ binh mặc giáp ngăn nắp, bọn họ cao to uy mãnh, lưng hùm vai gấu, trong tay nắm chặt trường thương, dù cho cách rất xa, cũng có thể cảm thụ được hàn quang trên mũi thương. Những vệ binh này chỉ là từ bề ngoài, cũng đã có thể thấy được là cao thủ cực kỳ lợi hại! Cũng chỉ có vệ binh như vậy, mới có thể bảo vệ tốt thành phố lớn như thế!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 65: Hai Giây Đồng Hồ

Gần! Hoàng Dật cách cửa thành đã không được năm trăm mét! Rất nhanh có thể đến, mà Man Liệt lại cách hẵn càng gần!

Tiếp tục như vậy, Hoàng Dật căn bản không chạy kịp đến cửa thành, đạ bị Man Liệt đuổi theo!

"Súc sinh, đứng lại cho tao!" Âm thanh sơn băng địa liệt của Man Liệt từ phía sau vang tới, mang theo lửa giận vô tận, chỉ là âm thanh, cũng đã đủ kinh sợ người chơi định lực kém.

Hoàng Dật không từ bỏ, vẫn chạy với tốc độ cao nhất! Lúc này, hắn đã có thể thấy rõ mặt mũi của vệ binh cửa thành, bọn họ đều đồng loạt nhìn về bên này, nhưng không có ý hỗ trợ ý, chỉ cần không phải giết người ở trong thành, bọn họ đều sẽ không quản.

"Đi chết đi!" Rốt cục, Man Liệt vọt tới phía sau Hoàng Dật không xa, nhảy lên, trong tay cầm cây chùy lớn mang theo vạn quân chi lực đập xuống Hoàng Dật!

Hoàng Dật quay đầu lại nhìn thoáng qua vị trí của Man Liệt, thân thể linh hoạt lách qua một bên, tránh thoát lần trùng kích trực tiếp này của Man Liệt! Nhưng sóng xung kích vẫn ào tới hắn, giá trị sinh mệnh của hắn nhất thời chỉ còn lại một chút, thiếu chút nữa đã bị trực tiếp giết chết!

Chỉ là bị một lần sóng xung kích quét đến, Hoàng Dật đã thiếu chút chết ngay! Đây là chỗ mạnh mẽ của Man Liệt!

Man Liệt sau khi đáp xuống đất, nhanh chóng đứng dậy, vững vàng chắn trước mặt Hoàng Dật, thân thể cao to như một bức tường, che kín lối đi của Hoàng Dật! Cửa thành gần trong gang tấc, lại dường như vô cùng xa xôi, ánh lửa từ chỗ đó truyền đến chiếu vào trên người Man Liệt, kéo ra một cái bóng khổng lồ, bao phủ Hoàng Dật.

"Mày chết đi cho tao!" Man Liệt há mồm rống giận, âm thanh vang khắp bốn phương tám hướng, vang lên dưới bầu trời đêm, hơn phân nửa người trong thành phố đều nghe được tiếng rống này, tất cả đều không hèn mà cùng nhìn phía cửa thành.

Sau đó, Man Liệt dùng sức đem cự chùy đập xuống Hoàng Dật! Lúc này, Hoàng Dật đã bị Man Liệt vững vàng tập trung, vô luận trốn hướng nào, đều tránh không thoát phạm vi công kích!

Sau một khắc, thân thể nhỏ bé của Hoàng Dật bị cự chùy của Man Liệt hung hăng đập trúng!

Ở cửa thành cách đó không xa, đám vệ binh nheo mắt, tựa như nhìn thấy hình dạng Hoàng Dật bị đập thành thịt nát!

Nhưng mà sau một khắc, trên mặt của bọn họ lại lộ ra một vẻ kỳ dị! Trong mắt bọn họ hiện ra một hình ảnh quý dị, người vốn nên bị đập thành thịt nát, dĩ nhiên còn sống!

Hoàng Dật không chết!

Hắn chỉ là bị lực đánh vào quét bay!

Sau khi rơi xuống đất, Hoàng Dật cấp tốc bỏ chạy về hướng cửa thành! Một giây cũng không dừng!

Vừa rồi trong lúc chỉ mảnh treo chuông chi tế, Hoàng Dật mở ra kỹ năng chủng tộc thú vương【 Tội Hậu Nhất Bác 】, mới tránh thoát một kích hăn phải

chết đó, trong 10 giây kế tiếp, vô luận hấn bị thương tổn bao nhiêu đều sẽ không tử vong! Chỉ đem giá trị sinh mệnh giảm đến 1, nhưng 10 giây sau, hấn cho dù là bị một chút thương tổn, cũng phải chết không thể nghi ngờ!

"A!" Man Liệt thấy Hoàng Dật không chết, lần thứ hai phần địa rống lên một tiếng, vung chùy lên, điên cuồng đập qua hướng Hoàng Dật!

Hoàng Dật không ngừng mà bị sóng xung kích đánh bay, nhưng địa điểm công kích của Man Liệt lại ở phía sau hấn, sóng xung kích ngược lại đẩy hấn về phía cửa thành!

Giây thứ tư, Hoàng Dật vọt tới cầu hộ thành!

Người của đội vệ binh thấy Hoàng Dật đến, vẫn không nhúc nhích, vẫn đứng tại chỗ, tiếp tục xem náo nhiệt.

"Ầm!" Cự chùy của Man Liệt nện lên cầu hộ thành! Ma pháp điều văn trên cầu lập tức tản mát ra một luồng sáng, chặn một chùy của Man Liệt!

Giây thứ sáu, Hoàng Dật rốt cục chạy tới cửa thành!

Man Chuy cũng vọt tới cầu hộ thành, cự chùy trong tay lần thứ hai đập đến Hoàng Dật!

Ngay tại giờ phút này, vệ binh rốt cục ra tay!

Bọn họ đi tới phía trước một bước, ngăn cản Hoàng Dật!

"Vào thành mời giao nộp một kim tệ." Đội trưởng vệ binh lễ phép cười nói, nhưng lúc này, nụ cười của hấn lại không thua gì ma quỷ. Trong thời điểm sống còn như vậy, Hoàng Dật lại bị một chuyện nhỏ ngăn cản!

"Ầm!" Cự chùy của Man Liệt nện ở mặt đất phía sau của Hoàng Dật, làm đất rung núi chuyển, Hoàng Dật bị chấn thiếu chút nữa ngã xuống.

Giây thứ bảy, Hoàng Dật cấp tốc móc ra một kim tệ, nhét vào trong tay của gã đội trưởng vệ binh, sau đó chạy vào cửa thành.

Lúc này của Man Liệt lần thứ hai vung chùy lên, tiếp tục ném tới hướng Hoàng Dật!

Giây thứ tám, Hoàng Dật rốt cục đi qua cửa thành, chân chính tiến vào trong thành!

"Ầm!" Lúc này, cự chùy của Man Liệt nện lên tường thành!

"Làm càn! Dám công kích Kinh Cức thành ta! Mau nhận lấy cái chết!" Rốt cục, đội trưởng vệ binh hét lớn một tiếng, mang theo một đám vệ binh cường hãn vọt tới, triển khai chiến đấu với Man Liệt!

Trước đó Man Liệt chỉ là công kích ở ngoài thành, cũng không phải chân chính có địch ý đối với Kinh Cức thành, nhưng hiện tại, chùy của gã đập vào tường thành, vậy coi là tuyên chiến đối với Kinh Cức thành, vệ binh không có khả năng khoanh tay đứng nhìn, phải tru sát gã.

"Phù!" Thứ chín giây, Hoàng Dật thở ra một hơi thật dài, hãn rốt cục an toàn!

Lúc này, Man Liệt không có khả năng đuổi theo, đám vệ binh kia thực lực mạnh mẽ, Man Liệt lại trong trạng thái tuyên chiến với Kinh Cức thành, vệ binh không có khả năng buông tha gã, thậm chí làm không tốt, Man Liệt còn có thể bị đám vệ binh này giết chết.

Đúng lúc này, sắc mặt thả lỏng của Hoàng Dật đột nhiên động lại!

Hắn phát hiện một chuyện không ổn-- hắn dĩ nhiên trúng trạng thái xuất huyết!

Mà trạng thái xuất huyết ấy còn lại hai giây!

Nhưng thời gian bất tử của Hoàng Dật chỉ còn lại một giây cuối cùng!

Mà giá trị sinh mệnh của hắn chỉ còn lại đúng 1 điểm cuối cùng! Khi trạng thái bất tử chấm dứt, hắn cho dù là còn một giọt máu, cũng phải chết không thể nghi ngờ!

Giây thứ mười! Hoàng Dật trong đầu trống rỗng, lần này hắn thật sự không có cách nào!

Hắn lần đầu tiên cảm giác được tử vong đến gần như thế, nhưng không có phương pháp chống đỡ. Loại cảm giác này, hắn đã rất lâu chưa từng thể hội qua, dù tại trong hiện thực, hắn rất nhiều lần gặp phải tình cảnh phải chết, cũng có hậu chiêu có thể giải quyết, nhưng lần này, hắn thật sự đã không có hậu chiêu!

Tử vong cũng không đáng sợ, đáng sợ là luân hồi, nếu như hắn vận khí không tốt, luân hồi tới đại lục của quốc gia khác, như vậy trong một thời gian tương lai rất dài, hắn đều không có khả năng trở về quê nhà, không có khả năng đến Long Đô tìm số 9, không có khả năng trở lại Bạch Long hồ, không có khả năng đi đón mèo trắng nhỏ ra.

Trong nháy mắt đó, Hoàng Dật tựa như có một loại ảo giác tử vong thật sự, trong đầu hiện ra các loại ký ức. Ánh sáng mặt trời vừa mọc lên trong rừng rậm, thôn trang được ánh chiều tà soi rọi, quãng đường hắn mang theo mèo trắng nhỏ bôn ba đi qua, đều xoay quanh trong đầu hắn, cuối cùng hỗn tạp cùng một chỗ, biến thành cái nhìn cuối cùng trước khi mèo trắng nhỏ cùng hắn ly biệt.

Nếu như thật sự luân hồi, vậy tất cả cái này đều sẽ trở thành hồi ức vĩnh cửu, không biết bao nhiêu năm sau, Hoàng Dật mới có thể một lần nữa trở về mảnh đất này, không biết sau khi trở về, còn có thể vượt qua ba năm của Hứa Hẹn Khế Ước hay không, không biết mèo trắng nhỏ còn sống hay không. . .

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 66: Bích Nguyệt Tinh Không

Ngay trong nháy mắt này, ngay khi cái chết đến gần, một đạo thánh quang màu trắng đột nhiên rơi vào trên người của Hoàng Dật, nhất thời làm giá trị sinh mệnh của hắn tăng hơn phân nửa!

Ngay sau đó, giây thứ mười một tới, trạng thái xuất huyết phát sinh tác dụng, trừ đi một trăm điểm giá trị sinh mệnh của Hoàng Dật!

Hơn một nửa giá trị sinh mệnh của Hoàng Dật bị giảm xuống một đoạn, sau đó ổn định, không còn nhúc nhích!

Mạng này, dĩ nhiên tại thời khắc cuối cùng được nhật trở về!

Đạo thánh quang vừa rồi, rõ ràng là một loại kỹ năng trị liệu, cái này cho thấy xung quanh có người chơi trợ giúp hắn!

Hoàng Dật quay đầu tìm kiếm, rất nhanh liền phát hiện một cô gái mặc giáp da đứng phía sau, lúc này cô ấy đang mỉm cười nhìn hắn.

Cô gái này lớn lên cũng không đẹp, thế nhưng rất dễ thương, tóc đen phủ đầy, một đôi mắt tím, trên lưng là một thanh trường kiếm, thoạt nhìn tư thế hiên ngang oai hùng, sạch sẽ lưu loát.

"Đa tạ ân cứu mạng!" Hoàng Dật gật đầu với cô ấy, cảm kích nói. Nếu như không phải cô ấy tại thời khắc mấu chốt ra tay trị liệu một chút, vậy Hoàng Dật hẳn phải chết không thể nghi ngờ, lỡ như vận khí không tốt, luân hồi tới đại lục khác, vậy tất cả đều không thể văn hồi.

"Một cái nhấc tay mà thôi!" Cô gái kia lắc đầu cười, không để ở trong lòng,

ngay sau đó, cô ấy cất bước đi đến cửa thành, tựa như muốn ra khỏi thành.

"Xin hỏi cô tên gọi là gì?" Hoàng Dật bỗng nhiên gọi cô ấy lại, cô gái này cứu mạng của hần, hần phải phải nhớ kỹ tên của cô ấy, tương lai có cơ hội, hần nhất định sẽ hồi báo gấp trăm ngàn lần. Hần làm việc ân oán rõ ràng, đối với kẻ địch là trả thù trăm ngàn lần, đối với ân nhân thì lại là hồi báo trăm ngàn lần.

"Tôi là Bích Nguyệt Tinh Không." Cô ta mỉm cười, sau đó đi ra khỏi cửa thành, chỉ chốc lát liền biến mất ở trong bóng đêm.

Cô ấy từ xuất hiện, đến rồi đi, cũng là mười giây đồng hồ ngắn ngủi như vậy, giống như cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện qua, nhưng Hoàng Dật cũng vững vàng nhớ kỹ tên của cô ấy.

Lúc này, ngoài cửa thành một mảnh yên tĩnh, Man Liệt không biết đã bị vệ binh truy sát tới nơi nào, hoàn toàn biến mất ở trong tầm mắt, chỉ để lại vết máu, chứng minh ở đây đã từng phát sinh qua một hồi chiến đấu thảm khốc.

"Ghe tởm! Vậy mà để hần chạy thoát!" Đúng lúc này, phương xa truyền đến một âm thanh tức giận, ngay sau đó, một đội vệ binh bước nhanh từ trong bóng đêm trở về, xem ra bọn họ vừa rồi đi truy sát Man Liệt.

"Cho dù hần chạy cũng không chịu nổi, hần trọng thương thành như vậy, không có một hai năm tu dưỡng, căn bản không khôi phục được." Người vệ binh còn lại lắc đầu nói.

"Hừ! Hần ở thôn trại nhỏ bên ngoài có thể uy phong, tới Kinh Cức thành chúng ta tỏ uy phong, đúng là tự tìm đường chết! Chúng tôi đều là tinh anh do thành chủ đại nhân tốn rất nhiều công sức mới bồi dưỡng ra! Loại tạp chủng trong núi như hần làm sao có thể so sánh!" Một người vệ binh tự ngạo nói, căn bản không có đem Man Liệt để vào mắt.

Đám vệ binh này quả nhiên không phụ hy vọng của Hoàng Dật, không chỉ chặn công kích của Man Liệt, ngược lại đáng gờm bị thương nặng, thủ vệ binh của

thành lớn quả nhiên cường hãn, Man Liệt thân là đứng đầu một trại, tới đây cũng không tạo được uy phong.

Hoàng Dật yên tâm xuống, xoay người đi vào thành thị phần hoa này.

Lần trước đi tới thành phố, là buổi tối hãn mới ra sinh, lúc đó mèo mẹ vẫn là sủng vật của một gia đình phú hộ, nhưng nó vì Hoàng Dật, lại buông tha cuộc sống an nhàn sung sướng, lưu lạc tới rừng rậm.

Tất cả cái này, đều dường như đã có mấy đời.

...

Chỗ đầu tiên Hoàng Dật muốn đi, đương nhiên là chiến giả đại sảnh, tìm người huấn luyện kỹ năng, học kỹ năng nghề nghiệp trước tiên.

Kinh Cức thành rất lớn, nếu cứ đi mờ mịt như thế có thể đi cả ngày cũng không tìm được chỗ, Hoàng Dật dọc theo đường đi hỏi rất nhiều người, tốn hơn một tiếng đồng hồ, mới rốt cục đi tới một tòa kiến trúc năm tầng.

Bên trong tòa kiến trúc này vô cùng lộng lẫy, đèn đuốc sáng trưng, bên ngoài là một sân rộng, chừng trên trăm mét, hơn cả ngàn người chơi trong thành đi qua đi lại ở bên trong, có vẻ rất là náo nhiệt.

Hoàng Dật xen lẫn vào trong đám người, cũng không biểu hiện cái gì, giống như một người chơi bình thường nhất, đi vào chiến giả đại sảnh. Tầng thứ nhất là khu học tập kỹ năng nghề nghiệp bình thường, tổng cộng có một trăm phòng, trên mỗi phòng đều treo một tấm bảng ghi tên, tương ứng một trăm nghề nghiệp bình thường trong Thế Giới Thứ Hai, 90% người chơi đều ở tầng này.

Hoàng Dật trực tiếp đi lên cầu thang, đi đến tầng thứ hai. Tầng thứ hai là khu vực học tập đại chiêu nghề nghiệp. Mỗi nghề nghiệp bình thường mỗi khi cách 15 cấp, là có thể học tập đến một đại chiêu nghề nghiệp, người chơi trên tầng này đại khái có 10%, trên mặt của bọn họ đều tràn đầy nụ cười chờ mong, hiển

nhiên đại chiêu nghề nghiệp vô cùng lợi hại, bọn họ đều khẩn cấp muốn học tập.

Hoàng Dật sau khi lên tầng thứ hai, bước chân tiếp tục đi, hướng về tầng thứ ba.

"Hả? Mau nhìn, người kia đi tới tầng thứ ba, lẽ nào hẳn chuyển chức?" Trong tầng thứ hai, một vài người chơi tinh mắt lập tức phát hiện hành vi của Hoàng Dật.

"Cậu suy nghĩ nhiều, hơn phân nửa là đi nhìn kỹ năng cho đỡ thèm, tuy rằng hiện tại học không được, nhưng có thể lý giải một chút, có thể nhìn một cái cũng không sai." Rất nhanh, một vài người chơi khác lắc đầu, có vẻ lơ đãng.

Tầng thứ ba, chính là khu học tập kỹ năng chuyển chức, kỹ năng do đạo sư ở đây dạy đều là kỹ năng sau khi chuyển chức. Mà trước đó không lâu, Đào Phong mới trở thành người chơi chuyển chức đầu tiên trên thế giới, hiện nay trong Thế Giới Thứ Hai, người chơi có thể chuyển chức cũng không vượt quá 100 người, bên trong Kinh Cức thành hiện nay không có bất luận kẻ nào chuyển chức, tầng này cũng không có bất kỳ ai. Đạo sư kỹ năng ở đây rất nhàn, ngủ gà ngủ gật, không ai phát hiện Hoàng Dật đến.

Hoàng Dật bước chân không ngừng, tiếp tục đi lên, đi tới tầng thứ tư. Tầng này, là khu học tập kỹ năng của nghề nghiệp cao cấp, có vài thiết bị giả thuyết sang quý, có thể giúp người sử dụng thu được nghề nghiệp cao cấp, ví dụ như chiếc nhẫn vàng của Hoàng Dật cũng là thiết bị giả thuyết cao cấp nhất, có thể trực tiếp thu được chủng tộc cao cấp và nghề nghiệp cao cấp. Loại thiết bị giả thuyết này vô cùng sang quý, người sở hữu vô cùng ít, hiện nay tầng này cũng là trống không vắng vẻ, đạo sư kỹ năng cũng chỉ có mấy người, bọn họ quần áo ngăn nắp, thể hiện ra thân phận tôn quý, không phải loại đạo sư kỹ năng bình thường ở tầng thứ nhất có thể sánh bằng. Lúc này bọn họ đều đang cúi đầu đọc sách, không ai để ý tới Hoàng Dật.

Hoàng Dật vẫn tiếp tục đi lên, đi tới tầng cao nhất của chiến giả đại sảnh,

tầng thứ năm --khu học tập kỹ năng nghề nghiệp hi hữu!

Toàn bộ thế giới, người có tư cách ra vào tầng này học tập kỹ năng, chỉ có hơn năm ngàn người! Nếu như Hoàng Dật không đến đây, Kinh Cức thành có thể vĩnh viễn cũng không có người leo lên đây học tập kỹ năng.

Mà tầng này cũng vẫn là tắt đèn, bởi vì chưa từng có người đến, không khác biệt lắm bị người quên.

Trước mắt tối như mực, Hoàng Dật đưa mắt nhìn bốn phía, tìm kiếm thân ảnh của đạo sư kỹ năng, nhưng mà đập vào mắt là một mảnh tối thui, ngay cả một bóng người cũng không có.

"Có người không?" Hoàng Dật quay khắp bốn phía hô, âm thanh của hắn thậm chí còn xuất hiện tiếng vang, có vẻ rất là cô tịch.

"Khụ khụ! Là ai vậy? Người đi nhầm à?" Rất nhanh, trong một góc tối xa xa, truyền tới một âm thanh già nua.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 67: Lão Học Giả

Hoàng Dật đi đến chỗ phát ra âm thanh này, tiếng bước chân vang lên trong bóng đêm, đập vào tường, hình thành tiếng vang, giống như đang đi trong thời không bị quên lãng.

Chỉ chốc lát, Hoàng Dật tìm được một gian phòng nhỏ, phòng này được cửa gỗ hờ khép, từ khe cửa mơ hồ truyền đến ngọn đèn mờ ám.

"Xin chào ngài! Xin hỏi tôi có thể đi vào không?" Hoàng Dật đứng ở cửa, gõ cánh cửa, nhẹ giọng nói.

Trong cánh cửa nhất thời truyền đến vài âm thanh lịch kịch, ngay sau đó truyền đến tiếng bước chân thông thả, tiếng bước chân này nghe có chút bất tiện, hẳn là một người già lưng đã còng, đi lại tập tễnh.

"Kẹt ~" Cửa gỗ bị đẩy ra, phát sinh âm thanh cũ kỹ, ngọn đèn mờ nhạt bên trong nhất thời chiếu ra, chiếu vào khuôn mặt Hoàng Dật, đột hiện ra ngũ quan thanh tú của hắn.

Bên trong là một ông lão tóc hoa râm, lưng còm, mang mắt kính thủy tinh, trong ánh mắt đục mờ dường như tràn ngập tri thức uyên bác, ngẩng đầu hòa ái nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

Mà phòng bên trong cánh cửa, thì lại là một thư viện cũ, trên trần nhà có đèn treo thủy tinh, ánh sáng mờ nhạt ôn hòa tỏa ra, chiếu vào những kệ sách, trên ấy đầy những quyển sách dày cộm nằm yên tĩnh, bìa mặt đều bị hư hỏng. Mặt khác, trong phòng còn có một vài thứ thú vị khác, ví dụ như tiêu bản của động vật quý hiếm, đồ cổ, mô hình địa cầu tinh vi, trước cửa sổ còn có một kính thiên văn,

hướng lên vũ trụ tinh không.

Từ khí chất và bài biện trong phòng của ông lão này mà xem, ông lão này hẳn là một lão học giả, trên biết thiên văn, dưới biết địa lý, suốt ngày đóng cửa nghiên cứu quyển trục ố vàng cổ xưa, thăm dò lịch sử lâu đời mệnh mông. Các câu truyện của những người ngâm thơ rong kể trong quán rượu trên đại lục này, đại đa số đều xuất từ trong tay những người như thế, cũng chỉ có bọn họ mới có thể viết ra lịch sử nghiêm cẩn chính thống. Những người ngâm thơ rong ấy, bất quá chỉ là đem lịch sử do bọn họ viết ra thêm mắm thêm muối một phen, dùng tình tiết sinh động hấp dẫn những người nghe.

"Người tuổi trẻ, cậu đi nhầm chỗ rồi!" Ông già hòa ái nói.

"Cái này không phải chỗ học tập kỹ năng sao?"

Ông già mỉm cười: " Chỗ học tập kỹ năng ở mấy tầng dưới, nơi này là chỗ học tập kỹ năng của nghề nghiệp hi hữu."

"Tôi cũng là người chơi có nghề nghiệp hi hữu, nghề nghiệp của tôi là phán quan." Hoàng Dật bất đắc dĩ cười, nghề nghiệp hi hữu quá ít, thế cho nên mới bị quên lãng.

"Hả? Cậu là người có nghề nghiệp hi hữu?" Hai mắt đục mò của ông già đột nhiên sáng ngời, nổi lên hứng thú quan sát Hoàng Dật một phen, "Vào vào đi!"

Hoàng Dật gật đầu, đi vào thư viện cổ xưa này.

Ông già chậm rãi đóng cửa lại, tập tễnh đi tới trước một giá sách, hai tay gầy khô tìm tìm một hồi ở trên, lấy ra một quyển sách thật dày, mặt trên dính đầy bụi, hiển nhiên đã rất lâu không được mở qua.

Ông già cầm quyển sách, nhẹ nhàng thổi bụi trên mặt, sau đó trở lại bàn học, cẩn thận mở ra tìm kiếm.

Hoàng Dật lẳng lặng đứng ở một bên, trong thư viện vô cùng yên tĩnh, chỉ có

âm thanh đang lật sách của ông già, thời gian dường như đều đình trệ ở chỗ này.

"Ừm, tìm được rồi." Chỉ chốc lát, ông già bỗng nhiên nói một tiếng, nhìn một trang giấy bên trong quyển sách, nói: "Phán quan quả thật là một nghề nghiệp hi hữu, tôn trọng lực lượng cường đại, thuộc về một loại nghề nghiệp chiến sĩ, dựa vào nộ khí để chiến đấu." Ông già chậm rãi đọc từng chữ bên trong, "Phán quan bắt đầu từ cấp 5, mỗi 10 cấp, có thể học được một kỹ năng nghề nghiệp. Lúc cấp 5, phán quan có thể học tập kỹ năng nghề nghiệp đầu tiên, đây là một kỹ năng nghề nghiệp cơ sở nhất, có thể hấp thu nộ khí trong chiến đấu, nộ khí càng cao, lực công kích của phán quan cũng càng cao. Lúc cấp 15, phán quan có thể học tập kỹ năng nghề nghiệp thứ hai, đây là một kỹ năng công kích phạm vi, cần tiêu hao nộ khí mới có thể sử dụng." Nói đến đây, ông già quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, nói: "Tôi thấy cậu mới cấp 19, hiện nay chỉ có thể học tập được hai kỹ năng này."

"Vậy xin truyền thụ tôi hai kỹ năng này đi!" Hoàng Dật chờ mong nói, hẳn tuy rằng chỉ có thể học tập hai kỹ năng, nhưng đối với tăng lên thực lực của bản thân lại vô cùng rõ ràng. Nghề nghiệp hi hữu như vậy, kỹ năng rất ít, nhưng uy lực rất mạnh, đi chính là con đường ít mà tinh. Mà nghề nghiệp bình thường thì ngược lại, kỹ năng rất nhiều, hoa cả mắt, nhưng hiệu quả phổ biến cũng không mạnh, kỹ năng cường lực duy nhất, cũng là đại chiêu nghề nghiệp cách mỗi 15 cấp mới có thể học được, bất quá thời gian hồi phục của đại chiêu nghề nghiệp quá dài, nhanh thì nửa ngày một ngày, lâu thì mười ngày nửa tháng, căn bản không có khả năng nhiều lần sử dụng.

Ông già lắc đầu, nói: "Những kỹ năng ngài tôi cũng không biết, nghề nghiệp hi hữu nhiều như vậy, không ai có thể thông hiểu tất cả kỹ năng, nếu như tôi có thể học được tất cả kỹ năng của nghề nghiệp hi hữu, vậy tôi đã sớm phong thần. Không chỉ có như vậy, nghề nghiệp hi hữu cũng không có bất luận đạo sư, cho nên cậu cũng không cách nào tìm được đạo sư kỹ năng chuyên môn của phán quan."

"Vậy tôi làm sao mới có thể học tập những kỹ năng này?" Hoàng Dật nhíu

mày nói. Hắn không ngờ rằng, kỹ năng của nghề nghiệp hi hữu dĩ nhiên không có đạo sư! Cái này cũng khó trách, nếu như mỗi nghề nghiệp hi hữu đều có một người đạo sư, vậy chiến giả đại sảnh của từng thành phố sẽ bố trí hơn mấy trăm ngàn đạo sư của nghề nghiệp hi hữu, đây là căn bản không có khả năng.

"Kỹ năng của nghề nghiệp hi hữu, cần phải đi vào một khu vực đặc thù, thông qua một loại phương thức đặc thù để học tập. Càng đi về sau, độ khó học tập càng cao, hiện nay cậu chỉ là học tập kỹ năng của cấp 5 và cấp 15, độ khó còn không tính cao, cậu chỉ cần nộp đủ hai trăm kim tệ phí dụng, mở ra ma pháp trận đi thông khu vực đặc thù ấy, khi cậu được bị truyền tống tới đó, tất cả nhờ vào bản lãnh của mình, có thể học được hay không ai cũng không thể cam đoan."

"Hai trăm kim tệ!" Hoàng Dật hơi lắc đầu, "Thật xin lỗi, tôi hiện nay không có nhiều kim tệ như vậy, chờ tôi gom tiền rồi sẽ đến tìm ngài!" Hoàng Dật nói xong, muốn xoay người rời đi.

"Chậm đã." Đúng lúc này, ông già gọi hắn lại, "Cậu thiếu tiền cũng không quan hệ, tôi trả tiền thay cậu."

"Hả?" Hoàng Dật hiếu kỳ nhìn chăm chăm ông già: "Vì sao ngài phải giúp trợ tôi?"

Ông già cười hòa ái, nói: "Cậu là người đầu tiên ở Kinh Cức thành học tập nghề nghiệp hi hữu, nhận được chút ưu đãi ấy là đương nhiên. Mặt khác cũng là một chút tâm tư của tôi, lúc tôi trẻ tuổi giống như cậu, tôi từng may mắn gặp qua một người có nghề nghiệp hi hữu ở học viện hoàng gia Osco, lúc đó người có nghề nghiệp hi hữu ấy được viện trưởng chúng tôi tự mình tiếp đãi. Từ khi đó, tôi liền có một ít hứng đối với nghề nghiệp hi hữu thú, thế nhưng vẫn chưa có cơ hội tự mình tiếp xúc với người có nghề nghiệp hi hữu, cậu là người đầu tiên, tôi muốn nghiên cứu một phen, nhìn người có nghề nghiệp hi hữu rốt cục là cái dạng gì." Nói xong, trên mặt ông già lộ ra một tia xấu hổ, "Bất quá sau này, cậu sẽ không có loại ưu đãi này, dù sao cái truyền tống trận kia mỗi một lần mở ra,

cần tiêu hao rất nhiều ma pháp thạch, giá cả rất cao, tài sản của tôi cũng không nhiều, không cách nào mở ra nhiều lần."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 68: Nhiệm Vụ Thế Giới

"Vậy cảm ơn ngài!" Hoàng Dật cảm ơn nói.

"Được rồi! Cậu đi theo tôi! Cái truyền tống trận kia đã rất lâu không dùng tới, không biết có hỏng chưa." Ông già nói xong, đi tới trước một ngăn tủ bên cạnh bàn học, từ bên trong lấy ra một ngọn đèn, nhẹ nhàng bắt lửa, sau đó mang theo ngọn đèn, tập tễnh đi vào bên trong thư viện.

Thư viện này thoạt nhìn rất nhỏ, nhưng đi vào mới phát hiện có động thiên khác, phía sau một loạt giá sách cuối cùng, dĩ nhiên có một cửa nhỏ, bên trong là một hành lang thật dài, hai bên trái phải đều là giá sách, mặt trên chất đầy đủ loại quyển trục thư tịch, dường như biển sách.

Hai người đi trong hành lang do biển sách tạo thành như thế, đi thẳng vào bên trong, ngọn đèn mờ nhạt chiếu bốn phía lúc sáng lúc tối, dường như đi trên lịch sử do thư quyển trải thành.

"Người tuổi trẻ, còn không biết cậu tên là gì! Tôi là Roan, cậu có thể gọi Roan gia gia." Ông già tựa như cảm thấy bầu không khí có chút nặng nề, vừa đi vừa nói, ngọn đèn trong tay phát ra tiếng cọt kẹt cũ kỹ, ngọn đèn dầu bên trong theo bước tiến của ông già mà nhẹ nhàng loạng choạng.

"Tôi là Miếu Sát." Hoàng Dật dịu Roan chậm rãi bước đi.

"Hả? Cậu chính là Miếu Sát đã giết chết rắn chín đầu - Hydra sao?" Bước chân của Roan hơi dừng lại, quay đầu kinh dị nhìn Hoàng Dật, sau đó tiếp tục đi phía trước, cảm khái nói: "Người trẻ tuổi bây giờ, càng ngày càng lợi hại, xem ra thiên tử chi nhân các người muốn tạo nên một cơn thủy triều biến cách, đại lục

sẽ nghênh đón một thời đại hoàn toàn mới."

"Vì sao nói như vậy?" Hoàng Dật có chút hứng thú hỏi thăm. Hiện nay hẳn biết được, chỉ có sáu thời đại, phân biệt là Tuyên Cổ, Thái Cổ, Viễn Cổ, Thượng Cổ, Cận Cổ, cùng với thời đại hiện tại, sự thay đổi của từng thời đại đều từng xảy ra một loạt đại sự kinh thiên động địa, để lại một đoạn sử thi được ca tụng rộng rãi trong sách lịch sử.

Roan nâng nâng mắt kính thủy tinh, êm tai nói: " Bắt đầu từ thời đại Tuyên Cổ, trên đại lục cơ bản đã tuân hoàn theo một thiết luật, đó chính là càng đi sau khi, thực lực của sinh linh lại càng yếu. Tại thời kỳ Tuyên Cổ, trên thế giới này đã từng có thần linh tồn tại, sinh linh cường đại giống như rắn chín đầu - Hydra cao tới cấp hai trăm càng có không ít, hình thể của vài sinh linh còn lớn hơn so với cả rồng, thậm chí sẵn bắt rồng làm thức ăn, đó là một đoạn thời đại ăn tươi nuốt sống, cường giả xuất hiện lớp lớp, xuất hiện rất nhiều nhân vật phong thần."

Roan nói xong, trong ánh mắt tản ra quang mang cơ trí uyên bác, dường như đi vào trong lịch sử cuộn cuộn, "Thế nhưng càng về sau, lại càng khó xuất hiện sinh linh cường đại như thế. Sau khi trải qua Thái Cổ, Viễn Cổ, Thượng Cổ, Cận Cổ mấy thời đại này, sinh linh của thế giới này đã suy yếu rất nhiều, hiện nay đã rất khó tìm được sinh linh có thực lực vượt quá hai trăm cấp. Mà phong thần thì càng trở thành một truyền thuyết xa xôi, từ Đăng Thiên Giả • Bloodhoof của thời kỳ Thượng Cổ sau khi phong thần, thế giới này liền không còn ai có thể đi tới bước đó. Hơn nữa cho dù là Đăng Thiên Giả • Bloodhoof, cũng không cường đại như những người phong thần trong thời kỳ Tuyên Cổ. Đăng Thiên Giả • Bloodhoof vừa phong thần, thì bị một biến cố thần bí, cuối cùng chết thảm, đầu bay về phía tinh không cuộn cuộn, biến thành một vì sao, mà thân thể rơi xuống một đại dương mênh mông của Thế Giới Thứ Hai, biến thành một khối đại lục rộng lớn mà nguy hiểm tên là Trụy Thần đại lục."

"Vì sao lại như vậy? Rốt cục là nguyên nhân gì, khiến cho sinh linh của đại lục càng ngày càng yếu?" Hoàng Dật hiếu kỳ nói. Điểm này hẳn có thể nói là tràn đầy thể hội, trong Anh Hùng giam ngục, con số được đánh dấu cao, đám tội

phạm đẳng cấp cao, niên đại cơ bản cũng càng lâu đời, ví dụ như rắn chín đầu - Hydra, nó cũng là tội phạm của thời kỳ Tuyên Cổ, đẳng cấp cao tới cấp 250! Mà nhóm tội phạm yếu nhất, trên cơ bản đều là thượng cổ, cận cổ. Ví dụ như Mặt Nhật Sứ Giả - Lucifer trong truyền thuyết của Bạch Long hồ trước đó, nó cũng là tội phạm của thời kỳ Thượng Cổ, đẳng cấp chỉ có cấp 172, nhưng tại thời kỳ Thượng Cổ cũng đã tính là một tồn tại vô cùng cường đại, làm cho cả đại lục đều gặp sinh linh đồ thán, nếu như đặt ở thời kỳ Tuyên Cổ, vậy cấp 172 cũng chỉ là một sinh linh bình thường, không tính là cường đại rồi.

" Nguyên nhân cụ thể không ai biết." Roan lắc đầu, "Bất quá từ sau khi Thiên Tứ Chi Nhân các người, thế giới này mà bắt đầu xảy ra thay đổi to lớn. Các người tựa như có tiềm lực vô tận, có thể làm được rất nhiều chuyện chúng tôi không làm được, thế giới này có thể sẽ bởi vì các người xuất hiện, mà đi vào một thời đại hoàn toàn mới. Trước đó không lâu, học viện hoàng gia Osco đã liên hợp các đại lục các loại tộc các thế lực, liên hợp tuyên bố một nhiệm vụ thế giới, chỉ cần trong những Thiên Tứ Chi Nhân các người, ai dẫn đầu đạt được cấp 100, thì khen thưởng cho đại lục của người ấy 2 điểm vinh dự quốc gia, đồng thời trọng điểm bồi dưỡng người này, cuối cùng cho hắn dẫn dắt một nhóm Thiên Tứ Chi Nhân xuất sắc nhất, đi đến Truy Thần đại lục, tìm hiểu nguyên nhân chết thảm của Bloodhoof, có thể như vậy, là có thể vạch trần nguyên nhân thật sự khiến cho thế giới càng ngày càng yếu."

"2 điểm vinh dự quốc gia!" Trong lòng Hoàng Dật hơi khẽ động. Khen thưởng của nhiệm vụ này, có thể nói là lớn chưa từng có, không hổ là thế giới nhiệm vụ do các đại lục liên hợp tuyên bố! Mỗi một điểm vinh dự quốc gia đều khó như lên trời, cần thực lực cực kỳ cường đại và vận khí cực kỳ nghịch thiên mới có thể thu được. Mà nhiệm vụ thế giới này lại rất đơn giản, chỉ cần dẫn đầu đạt được cấp 100, không nhìn vận khí không xem thực lực, chỉ nhìn đẳng cấp. Như vậy xem ra, đứng đầu bảng đẳng cấp giống như Đào Phong, hẳn là người có hi vọng hoàn thành nhiệm vụ này nhất. Hoàng Dật suy nghĩ một chút, nếu như hắn ra sức luyện cấp, hẳn là cũng có hi vọng đi làm nhiệm vụ này. Dù sao đẳng cấp càng về sau càng khó thăng, hẳn tuy rằng thua người đứng đầu bảng đẳng

cấp 30 cấp bậc, nhưng những cái này đều là cấp bậc của giai đoạn trước, chênh lệch thực tế cũng không lớn như trong tưởng tượng, không cần bao lâu là có thể đuổi theo, mà Đao Phong người như vậy muốn thăng cấp nhanh, lại không có khả năng.

"Được rồi, tới." Đúng lúc này, âm thanh của Roan cắt đứt tư tưởng của Hoàng Dật.

Hoàng Dật hồi phục tinh thần, ngẩng đầu nhìn, phía trước cũng là điểm cuối của hành lang, đó là một cửa gỗ cũ, dính đầy bụi và mạng nhện, được khóa chặt, dường như đã mấy trăm năm không hề mở ra.

Ở chỗ sâu trong thư viện cổ xưa cũ kỹ này, cất dấu một cánh cửa gỗ cũ nát như thế, ngọn đèn mờ nhạt chiếu vào, lúc sáng lúc tối, tản mát ra một cảm giác thần bí, làm cho người ta không khỏi muốn mở cửa, vào xem bên trong có bí mật gì.

"Truyền tống trận ở bên trong." Roan nói xong, run rẩy đi tới một ngăn tủ bên cạnh, mở ngăn kéo ra, từ bên trong lấy ra một thanh chìa khoá rỉ sắt, sau đó đi tới trước cửa, nhẹ nhàng nhét vào, hơi vặn một chút.

"Răng rắc!" Lớp bụi trên cửa nhất thời run rẩy rơi xuống, cánh cửa bị đóng chặt rất lâu, rốt cục được mở ra.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 69: Chúng Thần Bí Cảnh

Roan nhẹ nhàng đẩy cửa, bụi bay lên, tình cảnh bên trong cũng hiện ra.

Bên trong cánh cửa là một gian phòng nhỏ, bên trong trống không, chỉ có một cửa sổ đóng chặt, xuyên qua lớp thủy tinh có thể thấy cảnh đêm phồn hoa của thành phố bên ngoài.

"Vào đi, đồ án trên mặt đất cũng là truyền tống trận." Roan nói xong, xách theo ngọn đèn đi vào.

Hoàng Dật đi vào nhìn, quả nhiên, trên mặt đất có vẽ một vòng tròn, bên trong là một ngôi sao năm cánh, mỗi một cách đều có một lỗ nhỏ hình tròn.

Roan cúi người xuống, đem ngọn đèn đặt trên mặt đất, sau đó từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra viên đá cờ bằng năm tay, những viên đá ấy tản ra từng quang mang màu xanh, tràn ngập khí tức ma pháp nồng nặc.

Ngay sau đó, Roan đem năm viên đá ấy lần lượt gắn vào trong năm cái lỗ trên năm góc của ngôi sao năm cánh kia.

"Rắc!" Khi viên đá cuối cùng được gắn vào, toàn bộ ma pháp trận đột nhiên bùng sáng lên, tản ra quang mang màu xanh chói mắt đến cực điểm, sáng đến mức làm cho người ta không mở con mắt ra được, Hoàng Dật không khỏi vươn tay che lại.

Tia sáng chói mắt ấy không chỉ có chiếu sáng toàn bộ căn phòng, còn xuyên qua cửa sổ thủy tinh bắn ra Kinh Cức thành bên ngoài.

Lúc này, rất nhiều người chơi đang dạo chợ đêm của Kinh Cức thành, đều

phát hiện tia sáng xanh chói mắt kia, đều quay đầu nhìn về hướng chiến giả đại sảnh, nhất thời, bọn họ đều nhìn thấy phòng nhỏ trên tầng thứ năm của chiến giả đại sảnh!

Sau đó, tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người tại chỗ!

Tầng thứ năm của chiến giả đại sảnh! Cái này cũng là chỗ học tập kỹ năng của nghề nghiệp hi hữu trong truyền thuyết, Kinh Cức thành chưa từng có người đi tới học tập kỹ năng, tầng thứ năm vẫn đều tối thui, không có mở qua bất kỳ ngọn đèn nào! Hầu như đã bị người quên!

Nhưng hiện tại, chỗ đó lại truyền đến tia sáng xanh chói mắt như vậy, loại dị tượng rất hiển nhiên biểu lộ một việc -- có người đang ở bên trong học tập kỹ năng!

Sau một khắc, Kinh Cức thành liền sôi trào!

"Không phải chứ! Tầng thứ năm của chiến giả đại sảnh dĩ nhiên sáng lên! Đây chính là chuyện trước nay chưa có!"

"Kinh Cức thành dĩ nhiên có người chơi nghề nghiệp hi hữu? Tôi sinh hoạt ở chỗ này lâu như vậy, vẫn là lần đầu tiên gặp được chuyện như vậy!"

"Rốt cuộc là ai ở bên trong học kỹ năng? Đi, đi chiến giả đại sảnh nhìn tình huống."

Rất nhanh, ngàn vạn người chơi và cư dân NPC đều bị tia sáng xanh của chiến giả đại sảnh hấp dẫn, đều từ các con phố, các hẻm nhỏ đi ra, từ trong xóm nghèo cũ nát đi ra, từ trong hoa viên quý tộc đi ra, từ trong các góc phòng đi ra, tất cả đều hội tụ về cùng một chỗ -- chiến giả đại sảnh!

Người có nghề nghiệp hi hữu, là danh nhân tuyệt đối trong Thế Giới Thứ Hai, đi đến đâu đều sẽ oanh động!

Hoàng Dật lúc này không hề hay biết với tất cả cái này, hắn nhìn Roan một

chút, gật đầu, sau đó nhấc chân bước vào trong truyền tống trận!

Sau một khắc, thân thể của hắn chợt lóe, biến mất trong phòng!

...

Hoàng Dật chỉ cảm thấy đến ý thức nhoáng lên, ngay sau đó một cảm giác mê muội kéo tới, sau đó trước mắt hắn biến đổi, xuất hiện ở một chỗ hoàn toàn mới.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn phát hiện Chúng Thần bí cảnh • Mộ Bia Lâm, điểm kinh nghiệm +3000.

Hoàng Dật nghe tiếng nhắc nhở của hệ thống, có chút ngoài ý muốn, ở đây dĩ nhiên là một bí cảnh! Bí cảnh có chút cùng loại với phó bản, quy tắc bên trong có chút không giống với bên ngoài, khác nhau lớn nhất của bên trong, cũng là phương diện nghiêm tử vong phạt. Tử vong trong bí cảnh, là sẽ không mất cấp cũng sẽ không luân hồi, không có bất luận tổn thất gì, tùy thời có thể sống lại tại điểm phục sinh trong bí cảnh.

Tử vong đã không có uy hiếp, tâm của Hoàng Dật cũng thả lỏng một ít, không còn ngưng thần đề phòng, hắn quay đầu tỉ mỉ quan sát Chúng Thần bí cảnh này một phen.

Bí cảnh này cũng không lớn, là một khu nghĩa địa nhỏ, bên trong có hơn mười bia mộ sứt mẻ, trên mỗi bia mộ đều có một hủ tro cốt, cỏ dại mọc thành bụi bốn phía, bầu trời âm u, bầu không khí có chút âm trầm kinh khủng.

Ở bên ngoài, có tấm bia đá lớn dựng sừng sững, trên mặt viết ba chữ lớn đỏ như máu-- Mộ Bia Lâm.

Hoàng Dật đem ánh mắt đặt trên hủ tro cốt của bia mộ ngoài cùng, cái bí cảnh này chỉ lớn như thế, thứ đặc thù nhất bên trong, không thể nghi ngờ cũng là những hủ tro cốt này.

Hoàng Dật quyết định lấy một hủ tro cốt đến xem, hẩn nhấc chân, đi vào trong nghĩa địa!

"Vù!" Ngay tại Hoàng Dật vừa bước chân vào trong nghĩa địa, những bia mộ đó đột nhiên di động, bên cạnh của hẩn vừa lúc cũng là một bia mộ, lần này, hầu như là trong nháy mắt đánh vào người của hẩn!

Hoàng Dật hai mắt tối sầm, rõ ràng là bị đâm chết.

Sau một khắc, Hoàng Dật lựa chọn sống lại, một lần nữa xuất hiện ở lối vào, những bia mộ kia vẫn đang di động, hiện tại, hẩn trên cơ bản rõ ràng vấn đề của phương diện này.

Hủ tro cốt phỏng chừng cũng là một loại đạo cụ học tập kỹ năng, nhưng muốn lấy được thì có một chút độ khó, những bia mộ này sẽ cấp tốc di động, chỉ cần đụng vào cũng là chết.

Cái này thật ra cũng là khảo nghiệm độ linh hoạt, không khác biệt khảo nghiệm bắt chìa khoá trong Anh Hùng ngục giam, cần độ linh hoạt đạt được điều kiện nhất định mới có thể bắt được.

Bất quá tốc độ di chuyển của những bia mộ đó cũng không phải rất nhanh, hơn nữa lúc di động tựa như có quy luật riêng, đối với Hoàng Dật mà nói cũng không phải rất khó, chỉ cần nghiên cứu ra quỹ tích di chuyển, thì dễ tránh né.

Hoàng Dật đứng ở lối vào, quan sát quỹ tích di chuyển của những bia mộ này. Đúng lúc này, ánh mắt của hẩn thoáng nhìn, trong lúc vô ý phát hiện trên tấm bia đá bên cạnh của lối vào, dĩ nhiên có khắc một ít chữ nhỏ.

Trên tấm bia đá kia vốn là viết ba chữ lớn "Mộ Bia Lâm" đỏ như máu, nhưng nhìn kỹ sẽ phát hiện, chỗ trống bên cạnh, đã bị khắc một ít chữ nhỏ --

"Từ hướng sáu giờ chạy vào ba mét, dừng lại nửa giây, rồi từ hướng chín giờ đi tới một bước nhỏ, sau đó cấp tốc đưa tay đến hướng 12 giờ, cách mặt đất 1. 2

mét, là có thể bắt được hủ tro cốt. -- Đào Phong "

" Phương pháp của Đào Phong huynh tương đối an toàn, nhưng có chút phiền phức. Tôi có một phương pháp thuận tiện hơn, bạn bè có độ linh hoạt tương đối cao có thể thử một lần, đó chính là từ hướng sáu giờ chạy vào hai mét, sau đó nhảy lên không trung, đưa tay chụp xuống, là có thể bắt được một hủ tro cốt. -- Lâm Dật Khâm "

"Hai vị trên đều là đại thần, tôi nỗ lực hơn nửa ngày cũng không bắt được, thật đáng thương cảm. -- Ngô Đạo Lý "

"Thật ra không cần đi tránh bia đá, ta trực tiếp vài gậy đem bia đá đập nát, thì sẽ bắt được hủ tro cốt. -- Lão Đào "

...

Những chữ nhỏ này, chính là lời nhắn của cả đám người chơi có nghề nghiệp hi hữu khắc! Xem ra đây là một bí cảnh công cộng, chỉ cần là người chơi có nghề nghiệp hi hữu đều có thể tiến vào, có chút người chơi sau khi lấy được hủ tro cốt, sẽ tốt bụng đem phương pháp khắc vào trên tấm bia đá, chỉ điểm người sau qua cửa.

Hoàng Dật bỗng nhiên cảm giác được một cảm giác thân thiết, đây là thân thiết của đồng loại, dù sao bọn họ là người có nghề nghiệp hi hữu tôn quý nhất, là một phần nhỏ người đứng ở đỉnh cao nhất của Kim Tự Tháp, dù thế nào đều cũng có một ít ngạo khí, căn bản không cùng cấp bậc với người chơi bình thường. Cũng chỉ có người chơi đồng dạng thân là nghề nghiệp hi hữu, mới có thể đủ bình đẳng giao lưu.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 70: Chúng Thần Chi Tháp

Có lời nhắn của những người đi trước, Hoàng Dật sẽ không còn phiền phức đi nghiên cứu quỹ tích di chuyển của những bia mộ kia, hắn trực tiếp dựa theo phương pháp độ linh hoạt cao của "Lâm Dật Khâm", thử hai lần, dễ dàng bắt được hai hủ tro cốt.

Quỹ tích di chuyển của những bia mộ này vốn có quy luật riêng, chỉ cần tốn chút thời gian thử mấy lần là có thể qua cửa, dù sao chỉ là bí cảnh học tập kỹ năng cấp thấp, không có khả năng có độ khó quá lớn.

Hoàng Dật mở hủ tro cốt, bên trong là một đồng bột phấn màu đỏ.

【tro cốt chiến giả】(đặc thù đạo cụ)

Đăng cấp yêu cầu: 5

Tro cốt chiến giả ẩn chứa chân lý của các loại kỹ năng, hấp thu xong những chân lý kỹ năng này, có thể học tập được kỹ năng cấp 5 và cấp 15 của nghề nghiệp hi hữu.

Hoàng Dật lập tức đưa tay vói vào trong hai hủ tro cốt, đặt trên đồng tro cốt màu đỏ.

Sau một khắc, ánh sáng phát ra, hai cỗ năng lượng màu đỏ dọc theo bàn tay của Hoàng Dật nhảy vào trong cơ thể của hắn, ngay sau đó, hắn học xong hai kỹ năng, một tên là 【 hấp thu nộ khí 】, một tên là 【 thẩm phán 】

【 hấp thu nộ khí 】: Kỹ năng bị động, trong quá trình công kích bình thường, có thể sản sinh nộ khí, công kích mục tiêu càng nhiều, tốc độ hấp thu nộ khí

càng nhanh, tối đa là 100 điểm. Mỗi 1 điểm nội khí tăng 0. 1% tốc độ công kích và 0. 1% lực công kích. Khi sử dụng vài kỹ năng, sẽ tiêu hao nội khí. Sau khi thoát khỏi chiến đấu, nội khí mỗi giây giảm 1 điểm.

Cái kỹ năng này có thể nói là kỹ năng bị động cơ sở nhất của phán quan, tất cả kỹ năng phán quan dùng ra, đều cần thi triển trên cơ sở của kỹ năng này. Giá trị nội khí tương đương với giá trị ma pháp của pháp sư, bất quá nội khí lúc nào cũng hấp thu trong chiến đấu, không giống pháp sư cần thông qua nước thuốc ma pháp hoặc là nhập định để hồi phục ma lực.

Kỹ năng thứ hai gọi là【thẩm phán】, là một kỹ năng công kích phạm vi.

【thẩm phán】: Nắm chặt vũ khí cấp tốc xoay tròn chung quanh bản thân, hình thành lốc xoáy trảm, thương tổn tạo thành với kẻ địch xung quanh mỗi giây tương đương với 30% lực công kích, mỗi giây tiêu hao 10 điểm nội khí, mỗi khi đánh trúng một kẻ địch hấp thu thêm vào 1 điểm nội khí.

Kỹ năng【thẩm phán】này vừa vặn bổ sung lớn nhất cho việc đi thăng cấp hiện nay của Hoàng Dật, trước đó hẳn luyện cấp vẫn đều là công kích một mục tiêu, hiệu suất vô cùng kém, mà kỹ năng này cũng một kỹ năng quần công, hơn nữa uy lực cũng rất lớn, luyện cấp sẽ trở nên vô cùng tiện lợi.

Sau khi học xong kỹ năng, trong hư không lần thứ hai truyền đến một lực hút, ý thức của Hoàng Dật nhoáng lên, sau đó trước mắt biến đổi, một lần nữa về tới phòng nhỏ trong tầng thứ năm của chiến giả đại sảnh.

"Thế nào, học được kỹ năng không?" Roan xách theo ngọn đèn, hướng Hoàng Dật hòa ái mà hỏi thăm.

"Học xong! Cảm ơn Roan gia gia!" Hoàng Dật gật đầu nói cảm ơn, không có Roan miễn trừ phí dụng, hẳn ít nhất còn cần tiêu tốn một thời gian mới có thể gom đủ tiền.

"Vậy sau này cậu tới chỗ tôi nhiều một chút, tôi muốn nghiên cứu những

người có nghề nghiệp hi hữu các người một chút." Trong ánh mắt của Roan, lại tỏa ra quang mang tri thức, ông ta tựa như cũng là một hành giả hành tẩu trên đường tri thức, vĩnh viễn không có ngày thỏa mãn, muốn nghiên cứu tất cả chuyện của thế gian.

"Tôi đại khái sẽ ở Kinh Cức thành vài ngày, mỗi ngày tôi sẽ dành thời gian tới." Hoàng Dật nói xong, nhìn thành phố ngoài cửa sổ một chút, bỗng nhiên nhìn thấy đàn người rậm rạp phía dưới, những người đó tất cả đều ngửa đầu nhìn chăm chăm phòng nhỏ, thần sắc tràn ngập vẻ nhiệt tình.

"Chuyện cậu học kỹ năng, bọn họ đều đã đoán được, hiện tại ngàn vạn cư dân bên ngoài chiến giả đại sảnh, bọn họ đều đang đợi cậu đi ra ngoài!" Roan cười cười nói, "Bất quá cậu đừng lo lắng, chỗ tôi có đường ngầm có thể đi ra ngoài, cậu đi theo tôi!" Nói xong, Roan xách theo ngọn đèn đi ra phòng, bắt đầu dẫn đường.

Hoàng Dật theo Roan, quẹo trái quẹo phải một hồi, quả nhiên đi tới một con đường ngầm, con đường ngầm này rất dài, kéo dài trên mặt đất, đi thông ra một hoa viên đối diện chiến giả đại sảnh, lối ra nằm trong một căn nhà bị bỏ hoang, căn bản có người có thể phát hiện.

Hoàng Dật mất sức một phen, từ đường ngầm rời khỏi chiến giả đại sảnh, bắt động thanh sắc đi ra hoa viên. Lúc này, những người đó vẫn đem chiến giả đại sảnh vây chặt như nêm cối, muốn chờ người chơi có nghề nghiệp hi hữu đi ra.

"Người nọ rốt cuộc là ai, sao còn không ra, nếu không ra, tôi phải đi Chúng Thần chi tháp đánh."

"Đi thôi! Đừng đợi, lúc này đều nửa đêm rồi, rất nhiều người đều phải logout, chờ đợi nữa thì không kiếm được tổ đội đâu."

"Được rồi! Đi, hy vọng ngày hôm nay có thể có vận may."

...

Người chung quanh tốp năm tốp ba nói chuyện với nhau, rất nhiều người đều đang nói về một chỗ tên là "Chúng Thần chi tháp", Hoàng Dật đã lý giải qua địa phương này trong diễn đàn, hơn nữa hẵn đêm nay định đi cũng là chỗ ấy!

Chúng Thần chi tháp là một bí cảnh cấp thế giới duy nhất trong Thế Giới Thứ Hai, ở vào một mảnh hư không thần bí không biết, là một chỗ chúng thần năm giữ, lối vào trải rộng toàn bộ thế giới, bất luận một thành trấn và thành phố nào đều có thể thông qua truyền tống trận để truyền tống đến Chúng Thần chi tháp.

Chúng Thần chi tháp có vô số tầng, càng lên cao càng khó, chỉ cần có đủ thực lực, có thể đánh tiếp lên trên. Mà mỗi một tầng của Chúng Thần chi tháp, lại có vô số phòng, những phòng này dựa theo kích cỡ chia làm năm loại, chia làm 1 người, 5 người, 10 người, 50 người, 500 người 5 loại quy mô này. Quy mô 1 người và 500 người bên trong là được người yêu thích nhất, cái trước khảo nghiệm chiến lực một người, cái sau khảo nghiệm phối hợp đoàn đội. Hiện nay trong kỷ lục thế giới của Chúng Thần chi tháp, quy mô 1 người chính là đánh tới tầng 45, tiến độ quy mô 500 người kém hơn, đánh tới tầng 44.

Chúng Thần chi tháp sở dĩ được hoan nghênh như thế, ngoại trừ nó là bí cảnh, sau khi tử vong sẽ không mất cấp, còn có quan hệ với khả năng rơi vật phẩm của nó, bên trong sẽ rơi ra rất nhiều vật phẩm trân quý, trong đồng ấy thì có một trong các vật phẩm cuối cùng của Thế Giới Thứ Hai-- Thần Chi Nhân Lệ (nước mắt của thần)!

Thần Chi Nhân Lệ là một loại tài liệu đỉnh cấp, mỗi một loại Thần Chi Nhân Lệ đều không có công hiệu giống nhau, điểm này Hoàng Dật có thể nói là tràn đầy thể hội, bởi vì hẵn đã tiếp xúc qua Thời Gian Chi Lệ! Thời Gian Chi Lệ là nước mắt của Thời Gian Chi Thần, có năng lực xem thấu quá khứ và tương lai. Mà nước mắt của các thần minh khác, cũng đều có công hiệu nghịch thiên khác biệt, có thể nói, chỉ cần ai thu được một giọt Thần Chi Nhân Lệ, là có thể thu được một loại năng lực nghịch thiên, tiểu ngạo toàn bộ Thế Giới Thứ Hai. Bất quá, tỷ lệ rơi của Thần Chi Nhân Lệ thật sự quá thấp, hiện nay mười tỷ người chơi toàn cầu, đánh vô số lần Chúng Thần chi tháp, nhưng chỉ rơi một lần Thần

Chi Nhãn Lệ, người nợ cũng là thích khách đệ nhất thế giới-- Long Thứ, hẳn cũng bởi vì thành tựu duy nhất này, mà thu hoạch được 1 điểm vinh dự quốc gia.

Tổng hợp lại những nguyên nhân này, Chúng Thần chi tháp trở thành một chỗ hầu như mỗi một người chơi phải đi của Thế Giới Thứ Hai. Trong Chúng Thần chi tháp, quy mô của từng phòng mỗi ngày tối đa chỉ có thể vào 10 lần, nói cách khác từng người chơi trên lý thuyết mỗi ngày có thể đánh 50 lần Chúng Thần chi tháp. Nhưng cái này đối với người chơi mà nói hầu như là không có khả năng, dù sao thời gian mỗi ngày nhiều như vậy, đánh một lần đều phải tiêu hao không ít thời gian, thường thường đánh bốn năm lần cũng đã đến ngày hôm sau, lúc này đã thay đổi số lần lại như cũ. Rất nhiều người chơi trên cơ bản đều là mỗi ngày đánh một lần, thử thời vận.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 71: Cấp Hai Mươi

Suy nghĩ của Hoàng Dật, cũng là đi Chúng Thần chi tháp thử thời vận, tiện thể luyện cấp, hắn hiện tại vừa học xong hai kỹ năng cường lực, trong túi đồ lại có một đồng trang bị không có đạt được yêu cầu, hơn nữa lúc cấp 20, hắn có thể nghênh đón một lần tiến hóa. . .

Tất cả cái này, đều cần tăng cấp bậc lên mới có thể làm được!

Hoàng Dật một đường hỏi nhiều người chơi, rốt cục đi tới quảng trường truyền tống của Kinh Cức thành.

Quảng trường truyền tống của Kinh Cức thành lớn như một sân bóng đá, vô số người bên trong chơi từ nơi khác truyền tống đến đây, lại từ nơi này truyền tống đi địa phương khác. Bất quá lúc này, phần lớn người là dự định đi Chúng Thần chi tháp, quảng trường truyền tống khắp nơi đều là âm thanh đàm luận về Chúng Thần chi tháp.

"Hy vọng ngày hôm nay có thể có vận khí tốt, nếu có thể rút một trang bị xanh dương, tôi mời anh đi quán rượu Nguyệt Quang uống một ly!"

"Vậy phỏng chừng tôi uống không được rồi! Cái tỷ lệ rơi này quá thấp, tôi đều đánh một nhiều tuần lễ, một trang bị xanh dương đều không thấy đâu."

"Anh đã cấp 30, còn đi tầng 15, tỷ lệ rơi có thể cao sao?"

"Không có biện pháp, cao tới đâu một tầng tôi thì đánh không lại."

. . .

Hoàng Dật nghe đoàn người bốn phía đàm luận, đối với Chúng Thần chi tháp có một lý giải càng sâu, xem ra độ khó của Chúng Thần chi tháp rất cao, làm cho đa số người đều chỉ có thể đánh tầng thấp hơn bản thân 10 cấp. Hãn hiện tại cấp 19, dựa theo tiêu chuẩn này mà xem, phỏng chừng chỉ có thể đánh thắng được tầng thứ 5.

Hoàng Dật bước lên truyền tống trận, hệ thống lập tức phát ra nhắc nhở, Kinh Cức thành có thể truyền tống đến của tổng cộng có một trăm năm mươi ba thành phố, cái này trong đại lục coi như tương đối ít, có truyền tống trận của vài thành phố lớn có thể truyền tống đến mấy ngàn thành phố, diện tích bao phủ cực lớn.

Trong một trăm năm mươi ba tọa thành phố ấy, bên trong chỉ có thành Martha Hutton là Hoàng Dật có thể truyền tống đi qua, bởi vì lúc hãn được mẹ sinh ra, cũng là ở thành phố đó, kích hoạt truyền tống trận của chỗ đó.

Trừ cái này ra, hãn cũng chỉ có thể đi Chúng Thần chi tháp.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Mời lựa chọn số tầng của Chúng Thần chi tháp.

Hoàng Dật lựa chọn tầng 6.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Mời lựa chọn quy mô phòng tầng 6 của Chúng Thần chi tháp.

Hoàng Dật lựa chọn quy mô 1 người.

Sau một khắc, ý thức của hãn nhoáng lên, trước mắt biến đổi, đi tới một chỗ khác.

Nơi này là một hoa viên trên không trung, Hoàng Dật lúc này đứng trong một vòng bảo hộ sát biên giới, ngoài vòng bảo hộ cũng là biển mây mênh mông, không biết cao bao nhiêu. Mà trong hoa viên có vô số người làm vườn đang chăm hoa bón phân, cảnh tượng khí thế ngất trời.

"Người nào! Dám xông vào chúng thần hoa viên!" Lúc này, một người làm

vườn phát hiện Hoàng Dật đến, lập tức rống to, mang theo cái cuốc vọt tới, những người làm vườn còn lại cũng đều phát hiện vị khách không mời mà đến này, đều cầm công cụ vọt tới, muốn liều mạng cùng Hoàng Dật.

Những người làm vườn này chính là quái vật hình người trong bí cảnh, đẳng cấp của bọn chúng từ cấp 6 đến cấp 16. Hoàng Dật tiến lên hai bước, vung nắm tay trực tiếp đem người làm vườn xông vào đầu tiên đánh bay, đập vào đám đông kẻ địch phía sau.

Mà có một chút công kích như thế, Hoàng Dật cảm giác được xung quanh thân thể bỗng nhiên có thêm một tầng ánh sáng màu vàng, lực lượng trong cơ thể cũng tựa như lớn hơn vài phần. Xem ra đây là điểm nội khí được hấp thu, nếu như không tiêu hao, tầng giá trị nội khí này có thể tăng lên tốc độ công kích và lực công kích của hắn!

Hoàng Dật cấp tốc chạy vào trong đám người làm vườn kia, nắm tay nện xuống như mưa, điên cuồng hấp thu giá trị nội khí, tầng ánh sáng trên người càng ngày càng sáng, cuối cùng cả người hắn đều trở nên lóng lánh, giá trị nội khí tích lũy tới cao nhất.

"Thẩm phán!" Sau đó, Hoàng Dật mở ra kỹ năng nghề nghiệp của cấp 15, tầng ánh sáng trên người nhất thời chuyển hóa thành một cỗ lực lượng kỳ dị dũng mãnh vào trong cơ thể. Ngay sau đó, hắn mở hai tay ra, gai nhọn dữ tợn trên đôi găng tay nhắm ngay bên ngoài (đôi găng tay nhặt được từ chương trước), thân thể nhanh chóng xoay tròn, đám người làm vườn xung quanh nhất thời bị gai nhọn quét bị thương, chịu rất nhiều thương tổn.

Năm giây sau đó, đám người làm vườn này tất cả đều chết, biến thành điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật.

Quái ở đây hầu như mạnh gấp đôi so với quái cùng cấp bên ngoài, nhưng điểm kinh nghiệm và tỷ lệ rơi đồ cũng nhiều gấp đôi. Hoàng Dật hiện tại đã 19 cấp, đánh chết quái thấp hơn bản thân mười cấp lúc đầu đã không có điểm kinh

nghiệm, cũng không có tỷ lệ rơi đồ, nhưng ở đây, lại vẫn có thể nhận được một chút điểm kinh nghiệm, còn rơi ra chút ít tiền.

"Đôi găng tay này không được tốt lắm!" Hoàng Dật hơi nhíu nhíu mày. Găng tay sắt loại vũ khí này ưu điểm là nhanh nhẹn, bao sát nắm tay, có thể trở thành một phần thân thể của mình, dùng như dùng nắm tay. Nhưng khuyết điểm của nó cũng rất rõ ràng, đó chính là phạm vi công kích rất nhỏ, giống như kỹ năng [thẩm phán] của hắn, sau khi xoay tròn, phạm vi lan đến găng tay hầu như cũng là một chút cự ly xung quanh, nếu như đổi thành vũ khí như đao kiếm côn báng, vậy phạm vi của lốc xoáy trảm này sẽ lớn hơn, hiệu suất giết quái cũng có thể nhanh hơn.

Bất quá đến cấp 20, Hoàng Dật là có thể dùng lang nha bổng do đội trưởng vệ binh Phong Lâm trại rơi ra, đó chính là vũ khí xanh dương cấp 20! Hiện nay chỉ có người chơi cao cấp mới có trang bị xanh dương, chỉ cần trang bị, lực sát thương của hắn là có thể tăng lên vài lần. Hiện tại điểm kinh nghiệm của hắn đã tới 90% cấp 19, rất nhanh là có thể thăng lên.

Kế tiếp, Hoàng Dật không hề do dự, tiếp tục phóng vào sâu trong hoa viên, người làm vườn dọc theo đường đi căn bản không cản được hắn, biến thành điểm kinh nghiệm của hắn.

Trong hoa viên tổng cộng có năm BOSS cấp thủ lĩnh, đẳng cấp của chúng nó cũng không tính rất cao, thực lực có hạn. Đối với người khác có thể là BOSS cực kỳ lợi hại, nhưng chống lại Hoàng Dật người chơi có chủng tộc hi hữu và nghề nghiệp hi hữu cường đại mà nói, liền có chút không đủ. Ngoại trừ BOSS người làm vườn thứ 5 ra, Hoàng Dật cơ bản không phí bao nhiêu công phu, chỉ dùng nửa tiếng đồng hồ thì qua cửa.

Ở cuối cùng của hoa viên, là một cầu thang, có thể đi thông tầng trên, Hoàng Dật trực tiếp đi tới, đi tới tầng 7 của Chúng Thần chi tháp!

Tầng thứ bảy và tầng thứ sáu như nhau, cũng là một hoa viên đồng dạng,

ngay cả từng bồn hoa, vị trí của từng người làm vườn đều như nhau, chỉ là đẳng cấp của người làm vườn tăng lên một cấp, từ cấp 7 đến cấp 17, nhưng thực lực lại tăng lên rất lớn, Hoàng Dật giết đã có chút cật lực.

Cứ một đường như thế đến BOSS thứ 5, Hoàng Dật rốt cục ngừng lại. BOSS cấp thủ lĩnh cuối cùng này cũng là người làm vườn kia, tại tầng trước Hoàng Dật đã kiến thức qua uy lực của hắn, bình tưới nước trong tay hắn có thể phun ra ra nham thạch nóng chảy, trúng lên người sẽ tạo thành thương tổn hệ hỏa thật lớn! Càng quan trọng hơn là, đẳng cấp của hắn đã là cấp 17! Chỉ thấp hơn Hoàng Dật 2 cấp, muốn giết chết trên cơ bản đã không có khả năng!

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, cuối cùng đi tới khu vực bên cạnh, tiếp tục giết người làm vườn bình thường. Điểm kinh nghiệm hiện tại của hắn, đã đến 99% cấp 19!

Năm phút đồng hồ sau, Hoàng Dật đem một đợt người làm vườn toàn bộ giết chết, trong cơ thể nhất thời nảy lên một dòng nước ấm, rốt cục lên cấp 20!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn thăng lên 20 cấp! Bạn là chủng tộc thú vương hi hữu, hiện nay có thể tiến hành một lần tiến hóa. Phương hướng tiến hóa thành một trong 100 chủng tộc bình thường của Thế Giới Thứ Hai, tiến hóa cần tiêu hao một khối kết tinh của chủng tộc tương ứng, hấp thu tinh hoa sinh mệnh bên trong, lĩnh ngộ được sở trường đặc biệt với thiên phú của chủng tộc ấy.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 72: Luyện Cấp

Rốt cục tiến hóa rồi! Đây là lần đầu tiên Hoàng Dật chủ động tiến hóa, hình thái linh miêu trước đó là do hệ thống an bài, cũng không phải chính hắn lựa chọn. Mà lần này tiến hóa, hắn đã có thể tự mình lựa chọn, tuy rằng chỉ có thể lựa chọn một trong 100 chủng tộc bình thường bên trong Thế Giới Thứ Hai, nhưng ít ra có thể tiến hóa có mục đích có hướng đi.

Hoàng Dật vẫn chưa kích động, cái tiến hóa này cần bàn bạc kỹ hơn, không thể xằng bậy, hắn quyết định đi hỏi ý kiến của Roan, đối phương là một lão học giả học thức uyên bác, trên biết thiên văn dưới biết địa lý, kiến thức rộng rãi, hắn là có thể đưa ra ý kiến tốt nhất cho hắn. Hoàng Dật quyết định trước tiên tiếp tục luyện cấp, chờ ngày mai đi chiến giả đại sảnh tìm Roan.

Thăng lên cấp 20, cũng ý nghĩa Hoàng Dật có thể thay đổi vũ khí, hắn giết không ít Bán Thú Nhân trong Phong Lâm trại, rơi ra một đồng trang bị cấp 20 mới có thể mặc, cái tốt nhất bên trong, không thể nghi ngờ cũng là thanh lang nha bổng của đội trưởng vệ binh!

Hoàng Dật lập tức thay đổi trang bị, vũ khí cũng từ găng tay biến thành cây lang nha bổng dử tợn. Trải qua thay đổi trang bị quy mô lớn, thuộc tính của hắn lập tức tăng lên gấp đôi, lực công kích đột phá 2000 điểm, mà lượng máu của những người làm vườn cũng là 2000 điểm, nếu như không tính đến thuộc tính phòng ngự, vậy hắn hầu như là một gậy có thể trực tiếp giết chết một người làm vườn.

Hoàng Dật thay mới trang thoát nhìn dử tợn bạo lực, đặc biệt cây lang nha bổng trong tay hắn, dài chừng hai mét hơn, trên mặt gai xước san sát, cầm trong tay có cảm giác như quét ngang vạn quân.

Lúc này, Hoàng Dật không còn e sợ BOSS thứ 5 nữa, hắn trực tiếp vọt tới, một gậy trực tiếp nện lên đầu của người làm vườn, nhất thời đánh bay đối phương hơn mười mét, đụng vào một thân cây, chấn động làm rớt lá cây xuống dưới khắp bầu trời. . .

Một phút đồng hồ sau, Hoàng Dật giải quyết BOSS người làm vườn, qua cửa tầng 7.

Mà BOSS người làm vườn sau khi tử vong, cũng rơi ra một cái nhẫn, đây là trang bị đầu tiên mà Hoàng Dật thu được ở chỗ này.

【Nhẫn bá vương khế ước】(trang bị xanh lá, bộ trang sức - nhẫn)

Phòng ngự ma pháp: 17

Lực lượng +20

Thể chất +17

Độ bền: 200/200

Đăng cấp yêu cầu: 17

Trang bị đánh giá: 34

Vật phẩm giải thích: Trang sức có ma lực thần kỳ, sau khi tập hợp đủ bộ, có thể mang được trang bị cao cấp hơn.

【 Bộ trang sức bá vương khế ước】

Ba món: có thể mang trang bị cao hơn đăng cấp bản thân 3 cấp

Năm món: có thể mang trang bị cao hơn đăng cấp bản thân 5 cấp

Hoàng Dật vốn dĩ không ôm ảo tưởng gì đối với cái nhẫn này, thế nhưng khi hắn thấy thuộc tính của cả bộ, lại lập tức lưu ý. Hắn hiện tại có trang bị đăng cấp

cao, cũng là đẳng cấp không đạt được, nếu như có thể đánh đủ một bộ trang sức này, như vậy đồng trang bị cao cấp có thể mặc vào sớm.

Bất quá bộ trang sức này phỏng chừng có tỷ lệ rơi rất thấp, không biết phải đánh bao lâu mới có thể đánh đủ toàn bộ.

Kế tiếp, Hoàng Dật lên tầng thứ tám, ở đây vẫn là hoa viên đồng dạng, khác nhau duy nhất cũng là đẳng cấp của người làm vườn ở đây cao cấp hơn, lợi hại hơn một ít.

Thực lực hiện tại của Hoàng Dật đã tăng lên, chống lại người làm vườn ở tầng này cũng dễ dàng. Hắn xách theo lang nha bổng, một gậy nện lên thân một người làm vườn, nhất thời đánh ra bạo kích gấp đôi, trực tiếp giết chết người làm vườn kia.

Mà lúc này, giá trị nội khí của hắn cũng rốt cục hút đủ, hắn trực tiếp nhắm về khu đây quái vật, mở ra 【thẩm phán】!

Sau đó, thân thể của hắn nhanh chóng xoay tròn, lang nha bổng trong tay bao trùm một khu vực lớn, quét ra một trận gió xoáy, đồ sộ hơn mấy lần so với lúc dùng gậy tay trước đó, hơn mười người làm vườn xung quanh tất cả đều bị quét trúng, giá trị sinh mệnh tất cả đều giảm nhanh xuống!

Hoàng Dật vừa xoay tròn vừa di chuyển tới chỗ những người làm vườn khác, dường như một cơn lốc xoáy, một đường quét ngang, khắp nơi tất cả đều là thi thể của người làm vườn, mà điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật cũng nhanh chóng tăng lên.

Lần thẩm phán này, Hoàng Dật kéo dài đủ 15 giây. Trong quá trình xoay tròn, mỗi giây tiêu hao 10 điểm nội khí, nhưng mỗi khi công kích một kẻ địch sẽ tăng 1 điểm nội khí, chỉ cần xung quanh có hơn 10 quái vật, như vậy hắn có thể tiếp tục xoay tròn, nội khí vẫn đều có thể duy trì.

Kế tiếp, Hoàng Dật bắt đầu đi dụ quái trong hoa viên, đem một đám người

làm vườn dẫn đến đây, sau khi dẫn thành một đám rất đông, mở ra thẩm phán, thoảng cái có thể giết chết mấy chục người làm vườn, tốc độ luyện cấp tăng nhanh chóng.

Hai giờ sau, Hoàng Dật qua tầng 8. Lúc đánh BOSS người làm vườn thứ 5, hấn chết hai lần, lần đầu tiên thương vong, đánh bí cảnh cũng là như thế, phải lần lượt tử vong tới nghiên cứu ra đấu pháp của BOSS, nếu như là đánh đoàn đội, đó chính là phải lần lượt chịu đoàn diệt.

Kế tiếp, Hoàng Dật đi tầng 9, thực lực của người làm vườn ở đây lại tăng lên, bắt đầu đánh có chút cật lực.

Tới tầng này, Hoàng Dật rốt cục không cách nào qua cửa, BOSS thứ ba cũng đã có thể đơn giản giết chết hấn. Đó là một người làm vườn khổng lồ, trong tay là một cây roi hoa, trên roi hoa có trí bệnh và độc tố hai loại thương tổn, chỉ cần tới gần một chút, sẽ bị truyền nhiễm, sau đó sẽ liên tục mất máu, cho đến tử vong. Khả năng kháng bệnh độc (poison resist) của Hoàng Dật không cao, thường thường còn chưa có giết chết BOSS, bản thân đã ngã xuống trước.

Muốn tiếp tục, nhất định phải qua cửa của BOSS này, nhưng roi hoa của đối phương thật sự quá lợi hại, trừ phi Hoàng Dật có thể tốn thời gian đi kiếm một bộ trang bị kháng bệnh độc, bằng không là không qua được cửa này.

Hiện tại, Hoàng Dật thật sự bị mắc kẹt, không cách nào tiếp tục đi tới.

Hoàng Dật quyết định buông tha cho việc giết BOSS, luyện cấp ở quái nhỏ. Chờ sau khi giết xong quái nhỏ, hấn liền rời khỏi Chúng Thần chi tháp, trở lại Kinh Cức thành, lựa chọn xếp lại bí cảnh, sau đó lần thứ hai truyền tống đến Chúng Thần chi tháp, mở ra một phòng bí cảnh hoàn toàn mới, tiếp tục giết quái nhỏ luyện cấp.

Cứ tiếp tục thay đổi giết quá như thế suốt cả đêm, đẳng cấp của Hoàng Dật thăng lên cấp 21, mà sau một phen nỗ lực như vậy, hấn đã có được một sợi dây chuyền bá vương khế ước, tập hợp được hai món trong bộ trang sức, chỉ cần

được thêm một cái, là có thể kích hoạt được hiệu quả đầu tiên của bộ trang sức, có thể mặc vào trang bị cao hơn bản thân 3 cấp.

Hoàng Dật nhìn thời gian, đã đến giờ ăn sáng của Hoa Hồng Ngục Giam, hắn dành thời gian rời khỏi Thế Giới Thứ Hai, cấp tốc đánh răng, rửa mặt, ăn bữa sáng, sau đó lần thứ hai quay lại.

Một lần nữa sau khi đăng nhập, hắn không tiếp tục đánh Chúng Thần chi tháp, mà là đi tới chiến giả đại sảnh của Kinh Cực thành, lặng lẽ lên tầng thứ năm, tìm kiếm Roan.

"Miếu Sát, cậu tới sớm như vậy!" Lúc này, Roan đang ở trong thư viện nghiên cứu một quyển trục về ngôn ngữ tinh linh bị ố vàng, thấy Hoàng Dật đến, ông ta lập tức nâng mắt kính lên và nói.

"Đúng vậy! Roan gia gia, tôi có chuyện muốn thỉnh giáo ngài." Hoàng Dật đi thẳng vào vấn đề, lập tức đem chuyện tiến hóa nói ra.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 73: Tiến Hóa

"Chọn một bên trong 100 chủng tộc bình thường sao?" Roan trầm tư một hồi, chậm rãi nói: "Chủng tộc thú vương của cậu tôi cũng lý giải qua trên sách cổ, là một trong những chủng tộc cao cấp nhất trên thế giới, tôn trọng lực lượng. Cho nên chủng tộc loại hình lực lượng đầu tiên có thể loại trừ, bởi vì mục đích tiến hóa của cậu, là lĩnh ngộ sở trường đặc biệt và thiên phú của chủng tộc này, trong chủng tộc loại hình lực lượng thiên phú của cậu đã là tốt nhất, chủng tộc loại hình lực lượng khác đã không có sở trường đặc biệt và thiên phú gì đáng để cậu đi lĩnh ngộ, cho nên cậu cần chọn một phương diện yếu kém của mình để đi tiến hóa, bù đắp thiếu sót của mình."

"Vậy ngài cảm thấy tôi lựa chọn chủng tộc nào tiến hóa là tốt?" Hoàng Dật hỏi. Lần tiến hóa này chỉ là bán tự do, chỉ có thể chọn trong 100 chủng tộc bình thường, hẳn đối với 100 chủng tộc chỉ là có một lý giải đại khái, cũng không phải rất tinh thông, nhất thời không quyết định được chú ý. Mà lần tiến hóa tiếp theo, phỏng chừng sẽ tự do hơn, phạm vi rộng hơn, thậm chí đến cuối cùng có thể không có yêu cầu, muốn tiến hóa như thế nào thì tiến hóa như thế ấy, không có gì lo lắng, trực tiếp chọn chủng tộc cao cấp nhất đi tiến hóa.

"Cái này còn phải lo lắng một chút về nghề nghiệp của cậu, tổng hợp lại các loại nhân tố để lựa chọn." Roan chậm rãi nói, "Nghề nghiệp hi hữu của cậu là phán quan, dựa vào hấp thu nội khí để sử dụng kỹ năng, cho nên tốc độ tích lũy nội khí trở thành một then chốt quyết định thực lực mạnh yếu. Rất nhiều nghề nghiệp loại chiến sĩ đều là dựa vào nội khí để chiến đấu, căn cứ theo nghiên cứu của tôi đối với những nghề nghiệp loại chiến sĩ, nội khí không nhất định hấp thu từ trong công kích, bị công kích cũng có thể tích lũy nội khí, chỉ bất quá đẳng cấp hiện tại của cậu còn quá thấp, không có loại năng lực này."

Roan nói xong, nhìn Hoàng Dật, đẩy đẩy mắt kính, nói: "Cho nên, nghề nghiệp phán quan của cậu cần đề cao một ít năng lực chịu đòn, bao gồm các loại năng lực sinh tồn như thể chất, phòng ngự, kháng tính, để có thể chịu được nhiều thương tổn, tăng nhanh nội khí tích lũy."

"Ý của ngài là, tôi tốt nhất lựa chọn chủng tộc có năng lực sinh tồn mạnh?" Hoàng Dật hỏi, cái phạm vi này nhất thời được rút nhỏ rất nhiều, trong 100 chủng tộc bình thường, chủng tộc có năng lực sinh tồn là khoảng 20 loại. Có vài chủng tộc nghiêng về hướng thể chất, có nhiều giá trị sinh mệnh; có vài loại nghiêng về hướng phòng ngự, có thể chịu được nhiều thương tổn; cũng có loại nghiêng về hướng kháng tính, có thể chống đỡ đòn tấn công của các loại nguyên tố và trạng thái, ai cũng có sở trường riêng.

"Đúng vậy!" Roan gật đầu, tiếp tục phân tích nói, "Bất quá giá trị sinh mệnh của cậu hẳn là cũng được, bản thân phán quan có tăng thêm 10% thể chất. Phương diện phòng ngự, cậu mặc chính là giáp xích (Chainmail - áo giáp làm bằng vòng kim loại nhỏ liên kết với nhau) lực phòng ngự cũng không tệ lắm, tuy rằng không cao như bản giáp (Plate - áo giáp bảo vệ bằng kim loại, thường được các hiệp sĩ thời Trung cổ sử dụng) hay trọng giáp (heavy armor - Áo giáp bằng kim loại, đặc tính dày và nặng), nhưng mạnh hơn rất nhiều so với giáp vải hoặc giáp da. Cho nên, cậu tốt nhất lựa chọn một chủng tộc bình thường chuyên kháng tính!"

"Kháng tính?" Trong đầu Hoàng Dật nhất thời hiện ra một chủng tộc có màu da vàng, "Bán Thú Nhân?"

"Ừm! Bán Thú Nhân cũng có thể, kháng tính bệnh độc của bọn họ rất cao, có thể được miễn 95% thương tổn độc tố và thương tổn tật bệnh, hầu như là hoàn toàn được miễn. Mặt khác Delaney cũng không sai, bọn họ thờ phụng thánh quang, bản thân có kháng tính ám hệ. Còn có người lùn Băng Sơn, thiên về kháng tính hệ thủy và hệ băng, hầu như là thiên địch của ma pháp sư hệ băng. Cuối cùng cũng là tinh linh nguyên tố, đối với đều có kháng tính nhất định các loại nguyên tố ma pháp, tuy rằng biên độ không phải rất cao, nhưng tương đối

toàn diện. Ngoại trừ bốn chủng tộc bình thường này, còn có vài chủng tộc có năng lực kháng tính, nhưng biên độ không cao, không phải chuyên tinh, tôi khuyên cậu vẫn là không nên chọn bọn họ." Roan kể lại nói.

"Bán Thú Nhân, Delaney, người lùn Băng Sơn, tinh linh nguyên tố." Trong lòng Hoàng Dật tiến hành so sánh 4 chủng tộc này, hiện nay Roan đã giúp hắn từ trong 100 chủng tộc bình thường sàng chọn ra 4 loại cuối cùng, còn lại thì xem lựa chọn của chính hắn.

Hoàng Dật suy tư một hồi, so sánh các phương diện tương đối lâu, cuối cùng lựa chọn Bán Thú Nhân!

Cái này chủ yếu có ba nguyên nhân.

Nguyên nhân đầu tiên, cũng là BOSS thứ ba trong tầng 9 của Chúng Thần chi tháp- Đại Viên Đình. Con BOSS này cũng là cao thủ tinh thông bệnh tật và độc tố của, Hoàng Dật trước đó vẫn đánh không lại hắn, bởi vì kháng tính bệnh độc quá thấp. Mà đi sưu tập một bộ trang bị kháng tính bệnh độc lại vô cùng phiền phức, chút tiền tài của Hoàng Dật không mua được nhiều trang bị. Nếu như tiến hóa thành Bán Thú Nhân, vậy tiện hơn nhiều.

Nguyên nhân thứ hai, cũng là tiến hóa cần hấp thu một khối kết tinh của chủng tộc tương ứng. Kết tinh là một loại tài liệu cao, muốn có được rất không dễ dàng, chỉ có BOSS cấp thủ lĩnh mới có thể rơi ra. Hoàng Dật trước đó đánh chết Man Chuy thiếu chủ của Phong Lâm trại, rơi ra một khối kết tinh Bán Thú Nhân, vừa lúc có thể dùng tới. Nếu như lựa chọn chủng tộc khác, thì cần tốn sức đánh chết một BOSS cấp thủ lĩnh, loại độ khó này rất cao, Hoàng Dật đánh chết Man Chuy một lần là do thiên thời địa lợi đều có, BOSS cấp thủ lĩnh không phải tùy tiện là có thể giết được.

Mà nguyên nhân thứ ba, cũng là so sánh giữa bản thân của 4 chủng tộc này. Tinh linh nguyên tố không phải hình người, mà Hoàng Dật lại muốn có một hình thái nhân loại, cho nên tinh linh nguyên tố bị loại bỏ. Người lùn Băng Sơn là

hình thái người lùn, không xứng đôi với phong cách chiến đấu của Hoàng Dật, hãn sử dụng vũ khí bạo lực đi chiến đấu, vũ khí bạo lực lại to lớn không gì sánh được, giống như món vũ khí Man Chuy, chỉ là độ dài thôi đã năm sáu mét, một người lùn cầm một vũ khí lớn như vậy đi chiến đấu, hiển nhiên là không thích hợp. Cuối cùng, Delaney là chủng tộc thờ phụng thánh quang, mà huyết mạch Niết Pháp Lôi Mỗ của Hoàng Dật lại thiên về ma tính, chủ giết chóc, xung đột với tín ngưỡng của Delaney.

Tổng hợp các loại nguyên nhân này, trong 100 một chủng tộc bình thường, thích hợp Hoàng Dật nhất cũng là Bán Thú Nhân!

Cái này dường như là một loại trùng hợp của số phận, chủng tộc bình thường đầu tiên mà Hoàng Dật gặp phải, cũng là ba Bán Thú Nhân Trần Úc Tịch, chủng tộc đầu tiên kết thành hận thù, cũng là Bán Thú Nhân trong Phong Lâm trại, mà hiện tại lần đầu tiên tiến hóa củ, vẫn là Bán Thú Nhân.

"Roan gia gia, cảm ơn ngài chỉ điểm, tôi đi bận chuyện tiến hóa." Hoàng Dật nói xong, gật đầu nói với Roan, rời khỏi chiến giả đại sảnh.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại đi truyền tống trận, truyền tống tới tầng 8 của Chúng Thần chi tháp, đây là tầng cao nhất hãn hiện nay có thể qua cửa.

Hoàng Dật đem tất cả quái, bao gồm BOSS, tinh anh, quái nhỏ bên trong tất cả giết xong, bảo đảm không còn quái, mới từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra khối kết tinh Bán Thú Nhân, chuẩn bị bắt đầu tiến hóa.

Hãn sử dĩ muốn tới nơi này tiến hóa, là bởi vì bài học của lần lột xác trước. Nếu như nói đến chỗ an toàn nhất trong Thế Giới Thứ Hai, vậy nhất định không phải điểm phục sinh, mà là bí cảnh. Điểm phục sinh có thể bị xoá, ví dụ như Hoàng Dật thông qua Yêu Hầu phá hủy điểm phục sinh của Phong Lâm trại, nhưng bí cảnh thì không cách nào phá hủy, Chúng Thần chi tháp ở một mảnh hư không thần bí không biết, ngay cả vị trí đều không tìm được. Hơn nữa Hoàng Dật đây là phòng quy mô 1 người, người khác căn bản không vào được.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 74: Hình Thái Bán Thú Nhân

Một lần lượt xác của cấp 15 làm Hoàng Dật lúc đó không ngờ tới, thiếu chút nữa bị quy tắc không thể cử động của hệ thống làm cho cả đời hối hận, lần này tiến hóa, hẳn đồng dạng không biết hệ thống sẽ làm ra dạng quy tắc gì, tất cả đều là không biết.

Vì để bảo hiểm, Hoàng Dật mở ra Thời Gian Chi Nhân, tùy thời giám sát hành vi của hệ thống. Giá trị năng lượng hiện tại của hắn chỉ có 1800 điểm, không cách nào mở ra Thời Gian Chi Nhân lâu.

Hoàng Dật lấy ra khối kết tinh Bán Thú Nhân rơi ra từ Man Chuy, nắm chặt trong tay, ánh sáng màu xanh từ khối kết tinh chiếu vào trên người hắn, làm mặt của hắn nổi bật lên vẻ trang trọng.

Sau một khắc, Hoàng Dật lựa chọn hấp thu kết tinh Bán Thú Nhân, bắt đầu tiến hóa!

Ngay sau đó, Hoàng Dật lưu ý Thời Gian Chi Nhân, tùy thời giám sát thay đổi có thể xuất hiện của hệ thống. Nhưng lần này hắn lại có chút ngoài ý muốn, hệ thống dĩ nhiên không có gì thay đổi, dường như tiến hóa là một việc vô cùng thuận lợi, hoàn toàn ngược lại với tình huống lượt xác đột nhiên mất đi quyền khống chế thân thể.

Bất quá Hoàng Dật vẫn không dám phớt lờ, dù sao hắn chỉ có thể nhìn thấy biến cố sẽ phát sinh vài giây sau của hệ thống, thấy không được tương lai quá xa.

Hoàng Dật đem một phần tâm tư đặt ở trong khối kết tinh Bán Thú Nhân, lúc này trong khối kết tinh tuôn ra một cảm giác lạnh lẽo kỳ dị, xuyên qua cánh tay

hắn hút vào trong cơ thể, cấp tốc toả ra toàn thân, tiến vào từng cơ quan, từng bộ phận trong cơ thể.

Bỗng nhiên, Thời Gian Chi Nhân của Hoàng Dật nhất thời thấy, hệ thống vào năm giây sau sẽ xuất hiện một hành vi dị thường!

Hoàng Dật nhất thời căng thẳng, hắn không biết loại hành vi dị thường này là chỉ cái gì!

Thời gian trôi qua. . .

Ba giây!

Hai giây!

Một giây!

Giây phút ấy, Hoàng Dật đột nhiên cảm giác được, cỗ năng lượng trong kết tinh Bán Thú Nhân đột nhiên xảy ra bạo động, bắt đầu trùng kích các bộ phận trong thân thể, càng không ngừng muốn dung nhập thân thể, nhưng thân thể lại nổi lên sự phản kháng của bản năng, hai cái bắt đầu chống lại lẫn nhau!

Mà loại kết quả chống lại này, cũng làm Hoàng Dật xuất hiện đau đớn kịch liệt!

Cái này dường như là một lần tiến hóa chân chính của sinh vật, muốn trong khoảng thời gian ngắn thay đổi kết cấu và tổ chức của thân thể, biến thành một loại sinh vật khác! Loại đau đớn của tiến hóa này thâm nhập trong cốt tủy, loại xúc cảm giả thuyết này chân thực không gì sánh được, Hoàng Dật thậm chí có một loại ảo giác, tựa như cái này cũng không phải thế giới giả thuyết, mà là một thế giới chân thực, hắn tựa như chân chính ở trong tiến hóa, trở nên càng ngày càng mạnh!

Hoàng Dật từ nhỏ đã trải qua huấn luyện nghiêm khắc, đối với đau đớn, chết lặng, ngứa ngáy và các loại cảm giác khác đều có sức chống cự rất mạnh, sẽ

không xuất hiện tình huống chịu không nổi, cho dù là bị người đâm một đao, cũng có thể giữ sắc mặt bình tĩnh, sẽ không hiển hiện ra. Nhưng đau đớn của lần này thật sự quá mức kịch liệt, sắc mặt của hắn chỉ có thể miễn cưỡng giữ bình tĩnh.

Hoàng Dật mạnh mẽ chịu đựng loại thống khổ này, tiếp tục hấp thu năng lượng trong khối kết tinh của Bán Thú Nhân, tay hắn đã bắt đầu không tự giác run lên, cảm giác đau đớn càng ngày càng mạnh. Nếu như đổi thành người chơi khác, có thể lập tức sẽ lựa chọn từ bỏ, dù sao thống khổ thật sự quá mức mạnh mẽ, nhưng đối với rất nhiều người mà nói, chỉ cần thống khổ vượt quá một trình tự nào đó, vậy thà rằng từ bỏ tiến hóa.

Dần dần, Hoàng Dật cảm giác được năng lượng Bán Thú Nhân với sự kháng cự của thân thể trong cơ thể tiến vào trạng thái giằng co, sau đó bắt đầu chậm rãi dung hợp, da trên cánh tay của hắn cũng bắt đầu thô ráp, màu da cũng trở nên vàng óng, mơ hồ có chút giống Bán Thú Nhân.

Sau đó, Hoàng Dật cảm giác được thân thể của mình bắt đầu trở nên cường tráng, vóc người cũng càng cao to một ít, cơ thể bắt đầu nở ra, các bộ phận trong thân thể đều thay đổi theo hình thái của Bán Thú Nhân.

Cứ như vậy, Hoàng Dật vừa chịu đựng đau khổ, vừa cảm thụ tiến hóa của thân thể.

Cũng may loại đau đớn này cũng không kéo dài lâu, cái này dù sao cũng là một trò chơi giả thuyết, không có khả năng làm người khổ thân. Trong năm phút đồng hồ giằng co như thế, khối kết tinh Bán Thú Nhân trong tay của Hoàng Dật rốt cục bị hấp thu xong tất cả năng lượng, đã không có bất luận màu sắc gì, biến thành một đồng tro bụi, tan biến trong không khí!

Mà Hoàng Dật lúc này, cũng đã hoàn toàn biến thành hình dạng của Bán Thú Nhân! Thân thể cao to, cơ thể phát triển, màu da vàng óng, chỉ nhìn qua đã tràn ngập bạo lực, cứng cỏi, ngoan cường cùng các loại phẩm chất chiến đấu, dường

như là một pho tượng kim cương chiến thần, thủ hộ thế giới này!

Hoàng Dật cũng không lưu ý đối với bề ngoài hiện tại của mình, hình thái trước đó của hắn là một con mèo nhỏ, sau khi lột xác thành hình thái bản thể của thú vương dữ tợn, hiện tại lại biến thành Bán Thú Nhân cường tráng. Hình thái đều có thể tùy thời thay đổi, cũng không phải cố định cả đời, có thể lần tiến hóa tiếp theo, hắn có thể biến thành một vị tinh linh ưu nhã suất nộ, hình thái cũng không quan trọng, chỉ cần có thể trở nên càng mạnh là được.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn hoàn thành tiến hóa!

Giai đoạn tiến hóa hiện tại: tầng thứ nhất

Hình thái tiến hóa hiện tại: Bán Thú Nhân

Sở trường hình thái hiện tại: Năng lực sinh tồn. Đối với kháng tính tật bệnh, kháng tính độc tố có tăng thêm trên diện rộng, đối với thể chất và phòng ngự có tăng thêm một ít.

Đến tận đây, Hoàng Dật rốt cục thành công tiến biến thành Bán Thú Nhân, ngoại trừ kháng tính tật bệnh và kháng tính độc tố, thể chất và phòng ngự của Bán Thú Nhân đều không tệ lắm, khiến cho hắn tại hai phương diện này cũng có tăng thêm một ít.

Hoàng Dật hiện tại, thực lực lại tăng lên một chút, năng lực chịu đòn tăng cường rất nhiều, sau này sẽ không dễ dàng chết như vậy! Kế tiếp, hắn xách theo lang nha bổng, đằng đằng sát khí leo lên tầng 9!

Đám người làm vườn của tầng 9 vẫn đang chăm hoa, sống ngày bình tĩnh. Nhưng vào lúc này, một Bán Thú Nhân cường tráng đột nhiên vọt tiến, dường như sói vào bầy cừu, một đám người làm vườn xông đến vây công, nhưng thân thể hắn vô cùng cứng cỏi, công kích đánh vào hắn giống như gãi ngứa.

Cuối cùng, đám người làm vườn này bị tàn nhẫn giết chết, mà Bán Thú Nhân

kia vẫn bình yên!

Đây là Hoàng Dật, hiện tại năng lực chịu đòn của hắn đã mạnh hơn rất nhiều, hiệu quả vô cùng rõ ràng. Tối hôm qua lúc luyện cấp, hắn phải tận lực tránh né công kích của người làm vườn, nhưng hiện tại hắn căn bản không cần né, trực tiếp chịu đòn, giết quái trở nên càng trực tiếp, rất có hiệu suất.

Cứ như thế giết một đường, Hoàng Dật rốt cục đi tới chỗ BOSS thứ ba từ đầu đến cuối không qua được - Đại Viên Đình!

Người làm vườn kia là một Goblin, hắn thấy Hoàng Dật đến, bèn bồm một tiếng, roi hoa trong tay trực tiếp đánh đến đây.

Cây roi hoa ấy cũng là đầu sở khiến cho Hoàng Dật trước đó nhiều lần tử vong, chỉ cần tới gần một chút, là có thể bị thương tổn tật bệnh và độc tố rất lớn, mãi đến khi tử vong mới thôi.

Nhưng hiện tại Hoàng Dật cũng không trốn không tránh, trực tiếp vọt tới!

"Ba!" Sau một khắc, dây roi hoa đánh vào lớp da vàng óng của Hoàng Dật, phát ra một âm thanh thanh thúy! Đại Viên Đình thấy thế, thoả mãn cười cười, chờ đợi Hoàng Dật chết đi.

Nhưng mà, Hoàng Dật lại căn bản không bị cái ảnh hưởng gì, ngược lại xách theo lang nha bổng xông đến!

Đại Viên Đình thấy cái tình huống này, sắc mặt nhất thời sửng sốt, tựa như không thể tin được đây là thật sự!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 75: Diệt Dạng Của Thời Gian Chi Nhẫn

Sau một khắc, Hoàng Dật nện một gậy vào đầu hắc, đập hắc ta bay ra ngoài hơn mười mét, kéo một đường dài trên mặt đất.

Hiện tại, BOSS này mất đi đòn sát thủ roi hoa, giống như một con quái nhỏ có lượng máu cao, không có uy hiếp gì.

Một phút đồng hồ sau, Hoàng Dật đem Đại Viên Đình đập thành thịt vụn.

BOSS này sau khi chết chỉ rơi ra trang bị trắng, trừ cái này ra thì không còn gì, nỗ lực giết quái và hồi báo không xứng nghiêm trọng. Cái này cũng là chuyện bất đắc dĩ, dù sao đẳng cấp của Hoàng Dật cao hơn những quái ở đây nhiều, tỷ lệ rơi đồ vô cùng thấp.

Kế tiếp BOSS thứ 4 và thứ 5 mạnh hơn một ít, bất quá sau khi khổ cực giết chết bọn chúng, đồng dạng không có rơi vật phẩm tốt, cũng là vài món trang bị trắng, chỉ lãng phí thời gian, lãng phí tinh lực.

Kế tiếp, Hoàng Dật leo lên tầng 10, đây là một tầng vô cùng đặc thù.

Trong Chúng Thần chi tháp, cách mỗi 10 tầng sẽ xuất hiện một tràng cảnh mới, mấy tầng trước đó Hoàng Dật đánh, đều là một hoa viên đồng dạng, mỗi một NPC đều là vị trí đồng dạng, chỉ là đơn thuần tăng cường thực lực.

Thế nhưng bắt đầu từ tầng 11, sẽ thay đổi một tràng cảnh, có quái nhỏ mới, BOSS mới, cần một lần nữa đi lục lọi, tương đương với một nơi hoàn toàn mới.

Cho nên, tầng 10 biến thành hoa viên độ khó cuối cùng trong tràng cảnh này, chỉ cần qua tầng này, thì đại biểu hoàn toàn chinh phục hoa viên. Cái này có thể

làm thời gian qua cửa của tầng 10 trở nên đặc biệt quan trọng, kỷ lục qua cửa nhanh nhất của tầng này, là một vinh dự mà người chơi các quốc gia trên thế giới đều truy cầu.

Bất quá thời gian qua cửa đối với đẳng cấp của người chơi có yêu cầu vô cùng nghiêm ngặt-- không thể vượt quá tầng ấy 15 cấp! Nói cách khác người chơi sau cấp 25, tới đánh tầng 10, sẽ không có ghi lại.

Hiện nay, kỷ lục qua cửa nhanh nhất của tầng 10, là 52 phút 56 giây do người chơi Nhật Bản Thiên Đạo giữ, lúc đó hắn vừa lúc là cấp 25, đẳng cấp vừa đủ yêu cầu.

Hoàng Dật hiện tại mới cấp 21, cũng không phải đẳng cấp tốt nhất để phá kỷ lục, trọng tâm hiện tại của hắn vẫn là giết quái luyện cấp, sớm ngày đem cấp bậc tăng lên.

Tầng 10 là độ khó cuối cùng của hoa viên, quái ở tầng này vô cùng lợi hại, nếu như không phải Hoàng Dật vừa tiến hóa xong, phỏng chừng đánh một đợt phải một lần nhập định nghỉ ngơi, hồi phục giá trị sinh mệnh. Mà hiện tại hắn dựa vào hình thái Bán Thú Nhân kiên cường dẻo dai, miễn cưỡng có thể đánh liên tục, quan trọng hơn là, hắn còn có một thiên phú nghề nghiệp là [cướp đoạt sinh mệnh], tất cả công kích kèm theo 3% hút máu, mở ra thẩm phán, cầm vũ khí xoay tròn, thoáng cái có thể công kích hơn mười quái vật xung quanh, lượng máu hút được vô cùng khả quan.

Dần dần, Hoàng Dật lại đi tới trước BOSS thứ ba, vẫn là Đại Viên Đình kia, lúc này bề ngoài của hắn ta không có gì thay đổi, nhưng thực lực lại tăng cường không ít.

Hoàng Dật vọt tới, Đại Viên Đình lập tức vùng roi hoa đánh đến đây, hung hăng quất lên người Hoàng Dật, nhưng vẫn không có gây ra thương tổn!

Mà lúc này, Hoàng Dật cũng vọt tới trước mặt Đại Viên Đình, một gậy đập xuống!

Thực lực của người làm vườn lớn lần này rốt cục hiện ra, roi hoa trong tay hắn ta quấn lấy một thân cây bên cạnh, ôm lấy cành cây, cánh tay dùng sức kéo một cái, cấp tốc đem mình kéo lên trên cây, tránh thoát công kích của Hoàng Dật.

Một loạt động tác của Đại Viên Đình như mây bay nước chảy lưu loát sinh động, mạnh mẽ không gì sánh được, với tốc độ công kích hiện tại của Hoàng Dật mà nói, là rất khó công kích trúng hắn ta.

Nếu như cho Hoàng Dật lục lọi một hai ngày, hắn hoàn toàn có thể lục lọi ra đấu pháp, nhưng như vậy quá lãng phí thời gian.

Hoàng Dật trực tiếp mở ra Thời Gian Chi Nhãn, chuẩn bị sớm dự đoán phương hướng tránh né của Đại Viên Đình.

Đúng lúc này, Hoàng Dật đột nhiên ngừng lại, nhìn Đại Viên Đình không nhúc nhích trên cây.

Thời Gian Chi Nhãn của hắn thấy được một hình ảnh vô cùng khiếp sợ-- vật phẩm rơi xuống của mỗi BOSS sau khi tử vong!

Giết BOSS là vì cái gì? Chính là vì vật phẩm! Rất nhiều người mỗi ngày đều đánh Chúng Thần chi tháp, nhưng đánh không ra thứ tốt, vì sao còn muốn lãng phí thời gian lãng phí tinh lực đi đánh? Là bởi vì muốn thử thời vận, xem BOSS có thể rơi xuống thứ tốt hay không!

Mà hiện tại, Hoàng Dật còn chưa có giết chết người làm vườn này, cũng đã sớm thấy được vật phẩm nó rơi xuống! Không chỉ như vậy, hắn còn thấy được vật phẩm rơi ra từ một BOSS thứ 4 và thứ 5 sau khi tử vong!

Nói cách khác, Hoàng Dật có thể căn cứ vật phẩm rơi ra từ những con BOSS này, quyết định đánh BOSS hay không. Nếu như những con BOSS này rơi ra một ít rác rưởi, vậy hắn không cần thiết lãng phí thời gian đi đánh. Nếu như những con BOSS này rơi ra cực phẩm trang bị, vậy hắn cho dù tổn hao một số

tài chính, đi mua một đồng nước thuốc, dùng hết mọi thủ đoạn, đều phải đem BOSS giết chết!

Hoàng Dật dựa vào năng lực này, thoảng cái từ bị động chờ mong BOSS rơi đồ ra, biến thành chủ động lựa chọn BOSS. Mà từ nơi này, cũng có thể thấy hệ thống vận hành phía sau của trò chơi. Những con BOSS này rơi ra vật phẩm gì, đã sớm được hệ thống an bài ngay giây phút tiến vào bí cảnh, không phải quyết định lâm thời.

Rất nhiều người chơi học về trình tự logic thật ra sớm biết điểm này. Theo trình tự logic mà xem, mỗi phòng như vậy thật ra cũng là một phó bản, Chúng Thần chi tháp nhìn như có vô số phòng, thật ra chỉ là thay đổi một loại cách nói. Nếu như Hoàng Dật không đến phòng này, vậy phòng này căn bản không tồn tại, là bởi vì hắc tới, cho nên hệ thống mới bố trí thêm một phó bản như thế. Mà BOSS trong phó bản sẽ rơi ra vật phẩm gì, ngay tại giây phút tiến vào, cũng đã được hệ thống an bài xong rồi, chỉ cần người chơi hoàn thành đánh chết BOSS, như vậy những trang bị đã sớm an bài tốt sẽ rơi ra. Bất quá người chơi trước đó thấy, tất cả cái này hình như đều là lâm thời ngẫu nhiên, trên thực tế là vận hành theo trình tự, đã sớm được an bài rồi.

Mà người chơi khác cho dù biết quy tắc như thế của hệ thống, cũng không có chỗ có thể mưu lợi, bởi vì bọn họ không có Thời Gian Chi Nhãn như Hoàng Dật, nhìn không thấy tính toán của hệ thống.

Hiện nay, trong Thời Gian Chi Nhãn của Hoàng Dật, Đại Viên Đình này sau khi tử vong, sẽ rơi ra hai trắng bị trắng; BOSS thứ tư sau khi chết sẽ rơi ra một trang bị trắng và một mũ xanh lá của pháp sư; BOSS thứ năm sau khi chết, sẽ rơi ra một chiếc nhẫn trắng và một loại tên của tài liệu bình thường là [hạt giống cây hoa lan].

Vật phẩm do BOSS thứ ba rơi ra cũng không phải thứ tốt, Hoàng Dật trực tiếp rời khỏi bí cảnh, trở lại Kinh Cức thành, sau đó đem bí cảnh xếp lại một lần, tiến vào một phòng mới.

Trong phòng mới, vật phẩm do năm con BOSS rơi xuống đều là một ít trang bị trắng hoặc trang bị xanh lá, không có gì cần phải đi đánh, Hoàng Dật lần thứ hai lui ra ngoài.

Cứ như vậy, Hoàng Dật nhiều lần ra vào, nhiều lần sắp xếp, nhiều lần tiến vào phòng mới, một lần rồi lại một lần nhìn vật phẩm do BOSS rơi ra sau khi tử vong.

Rốt cục, vào lần thứ bảy sau khi tiến vào, Hoàng Dật nhìn thấy một trang bị xanh dương, đây là do BOSS thứ 3 sẽ rơi xuống!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 76: Trữ Vật Giới Chỉ Bá Vương Khế Ước

Lần này, Hoàng Dật không rời đi, trang bị xanh dương đã tính là trang bị vô cùng không tồi, rất nhiều người chơi liên tục đánh nhiều tuần lễ đều không nhất định đánh ra một trang bị xanh dương.

Trang bị xanh dương này vẫn là rơi xuống từ BOSS Đại Viên Đình kia, gã này phải nói là đã trở thành kẻ thù cũ của Hoàng Dật, Đại Viên Đình của tầng 10 có thể sử dụng roi quăn cành cây tránh né qua lại, rất khó công kích, đối với rất nhiều người mà nói đây là một BOSS vô cùng khó.

Bất quá Hoàng Dật không có dây dưa quá nhiều với gã, trực tiếp mở ra Thời Gian Chi Nhân, biết trước phương hướng tránh né, đánh chết không phí sức, rơi ra món trang bị xanh dương kia.

【Giày của Thực Nhân Hoa】(trang bị xanh dương, bộ trang bị phòng ngự - giày)

Phòng ngự vật lý: 35

Lực lượng +48

Thể chất +10

Tỷ lệ bạo kích +1%

Độ bền: 200/200

Đăng cấp yêu cầu: 17

Trang bị đánh giá: 71

Vật phẩm giải thích: Bộ trang bị hoàn mỹ của nghề nghiệp loại chiến sĩ, tập hợp đủ một bộ có thể thu được thuộc tính tăng thêm.

【 Bộ trang bị Thực Nhân Hoa】

Ba món: lực lượng +50

Năm món: thể chất +100

Bảy món: Trong quá trình công kích, có 1% tỷ lệ sinh ra bạo kích gấp ba.

Lại là một bộ trang bị! Hiện tại Hoàng Dật trong Chúng Thần chi tháp đã đánh ra hai loại bộ trang bị, một là bộ trang sức trước đó, còn lại là hiện tại là trang bị phòng ngự. Bất quá hiện tại bộ trang bị này rõ ràng càng khó hơn, trang bị xanh lúc đầu đã ít, mà muốn đánh đủ một bộ trang bị màu xanh dương, vậy càng khó!

Kế tiếp, Hoàng Dật rời khỏi đây, một lần nữa trở lại Kinh Cức thành, muốn tiếp tục thiết lập lại bí cảnh. Nhưng lúc này, hắn mới phát hiện số lần có thể tiến vào Chúng Thần chi tháp mỗi ngày của mình đã dùng hết. Từng người chơi mỗi ngày chỉ có 10 lần tiến vào, Hoàng Dật trước đó cũng là thấy vật phẩm rơi từ BOSS không tốt thì trực tiếp bỏ qua, đi ra ngoài thiết lập lại, như vậy 10 lần thoáng cái đã hết.

Đối với người chơi khác mà nói, đây chính là một khái niệm vô cùng kinh khủng, hầu như không ai sẽ đánh xong 10 lần, cái này quá mệt mỏi, hơn nữa xác suất BOSS rơi ra thứ tốt quá nhỏ, rất nhiều người đều chỉ là đánh một hai lần, thử thời vận.

Từ trình độ nào đó mà nói, thành quả đánh một ngày của Hoàng Dật, tương đương với thành quả đánh 10 ngày của người chơi khác.

Kế tiếp, Hoàng Dật quay lại phòng trước đó, giết quái nhỏ còn lại để luyện

cấp.

Hắn mặc dù đã rời khỏi phòng, nhưng cũng không có tiến hành thiết lập lại, cho nên vẫn có thể tiếp tục trở vào, không thay đổi phòng mới.

Nửa giờ sau, Hoàng Dật đem tất cả quái nhỏ còn lại giết sạch, chỉ còn lại có hai BOSS thứ 4 và thứ 5.

BOSS thứ 4 là một thụ yêu, chỗ lợi hại nhất cũng là 100% phản lại sát thương, người chơi tạo thành bao nhiêu thương tổn với nó, bản thân người chơi sẽ nhận được bấy nhiêu thương tổn. Cảnh này khiến người chơi chỉ có thể áp chế lực công kích, chậm rãi đánh một thời gian, khi giá trị sinh mệnh của mình bị phản đến gần hết, thì uống nước thuốc sinh mệnh đem giá trị sinh mệnh bổ sung, tiếp tục đánh. Mà nước thuốc sinh mệnh cũng một loại đạo cụ sang quý, đồng thời có thời gian hồi phục lâu, không thể uống nhiều lần. Cái này có thể khiến cho việc đánh BOSS này vô cùng bất lợi, lãng phí tiền tài, lại lãng phí thời gian.

Hoàng Dật đương nhiên là sẽ không lãng phí thời gian đi đánh con BOSS này, hắn biết hai BOSS sau khi tử vong chỉ rơi xuống vài món trang bị trắng, không cần thiết đi đánh.

Kế tiếp, Hoàng Dật về tới quảng trường truyền tống của Kinh Cực thành, ở đây vĩnh viễn đều là người ta tập nập, xung quanh âm ỹ một mảnh.

"Ài! Vận khí thật tệ! Cực cực khổ khổ đánh ba lần, một thứ tốt cũng không có, lãng phí thời gian của tôi!" Lúc này, một người pháp sư bên cạnh oán giận.

"Anh hiện tại có thể đánh tầng mấy?" Một người kiếm khách hỏi.

"Tôi hiện tại chỉ có thể đánh tầng 10, hơn nữa rất cật lực, tôi hiện tại đã cấp 25, đánh tầng này tỷ lệ rơi đồ quá thấp, đánh liên tục một tuần, ngay cả trang bị xanh lá đều không thấy được." Pháp sư mất mát nói.

"Đừng coi thường trang bị xanh lá, trang bị xanh lá cũng có cực phẩm, thậm

chí giá trị của vài trang bị xanh lá còn cao hơn so với trang bị tím nữa!" Kiếm khách bĩu môi.

"Sao? Có trang bị như vậy?" Pháp sư kinh hãi, tựa như có chút không tin.

Hoàng Dật nghe đến đó cũng có hứng thú, bình thường thì trang bị có màu sắc càng cao, thuộc tính khẳng định cũng là càng tốt, dưới tình huống ngang cấp, thuộc tính của một trang bị tím khẳng định là vượt xa trang bị xanh lá, không có khả năng xuất hiện tình huống trang bị xanh lá có thuộc tính tốt hơn so với trang bị tím.

"Đương nhiên!" Kiếm khách kia gật đầu "Cũng là trử vật giới chỉ bá vương khế ước trong truyền thuyết!"

"Nhấn bá vương khế ước tôi nghe nói qua, tôi cũng có, nhưng trử vật giới chỉ bá vương khế ước là cái gì?" Pháp sư không hiểu được hỏi.

Hoàng Dật cũng đồng dạng có chút nghi hoặc, hấn hiện tại mang trên ngón tay, cũng là một chiếc nhấn bá vương khế ước, nhưng hấn chưa từng nghe qua có trử vật giới chỉ bá vương khế ước loại này.

"Tôi hỏi anh, mỗi người chỉ có thể mang bao nhiêu món trang sức?" Kiếm khách kia hỏi ngược lại một tiếng.

"4 món! Phân biệt là hai cái nhấn, một dây chuyền, còn có một đai lưng. Làm sao vậy?"

"Vậy anh có nghĩ tới hay không, trong hiệu quả đồ bộ của bộ trang sức bá vương khế ước, vì sao có hiệu quả của 5 món?" Kiếm khách mỉm cười, lại hỏi ngược một tiếng.

"Hả? Tôi xem thử. . . Ồ? Cái này, cái này rốt cục là chuyện gì xảy ra? Thật sự có hiệu quả của 5 món! Tôi trước đó chưa từng lưu ý, đây là vì sao? Người chơi tổng cộng chỉ có thể mang 4 món trang sức, sao thuộc tính của bộ trang sức lại

xuất hiện hiệu quả của 5 món?" Người pháp sư lúc này mới có phản ứng.

Thấy biểu tình của pháp sư, Hoàng Dật cũng kiểm tra nhẵn bá vương khế ước trong tay hẳn một chút, đột nhiên phát hiện hiệu quả của 5 món đồ-- tập hợp đủ 5 món trang sức bá vương khế ước, có thể mang được trang bị cao hơn bản thân 5 cấp!

Hoàng Dật trước đó chỉ biết bộ trang sức có hiệu quả của 5 món, nhưng hẳn cũng không có suy nghĩ nhiều, hiện tại mới ý thức được mỗi người chơi chỉ có 4 trang sức, gây xung đột nghiêm trọng với hiệu quả 5 món của bộ trang sức này!

"Cái này anh không biết đâu!" Kiểm khách kia cười đắc ý, hình dạng kiến thức rộng rãi, nói: "Bởi vì trong bộ trang sức của bá vương khế ước, có một món đồ trong truyền thuyết--trữ vật giới chỉ bá vương khế ước! Trữ vật giới chỉ là mỗi người đều có, cái này chỉ là một cái nhẵn chứa đồ, cũng không phải trang bị, không có bất luận thuộc tính. Nhưng trữ vật giới chỉ bá vương khế ước thì không giống, đây là một trữ vật giới chỉ có thuộc tính! Vô số người chơi đều chỉ gồm được 4 món trang sức bá vương, nhưng đánh không ra trữ vật giới chỉ bá vương khế ước, bởi vì tỷ lệ rơi của món đồ này quá thấp! Có người nói người chơi hiện nay trên toàn bộ thế giới đánh ra chiếc nhẵn này, không vượt quá 1000 người. Trữ vật giới chỉ của người khác không có thuộc tính, mà trữ vật giới chỉ của anh lại mang thêm thuộc tính, tương đương với mặc hơn một trang bị so với người khác, lẽ nào trang bị xanh lá như vậy không thể so với trang bị tím?"

"Ừm!" Người pháp sư gật đầu, "Như vậy xem ra, giá trị của trữ vật giới chỉ bá vương khế ước quả thật vượt xa trang bị tím, đối với một ít cao thủ đạt bình cảnh của trang bị mà nói, giá trị của chiếc nhẵn này thậm chí vượt xa trang bị cam!"

"Không chỉ có như vậy! Có cái trữ vật giới chỉ bá vương khế ước này, là có thể kích hoạt thuộc tính của 5 món trang sức, mang được trang bị vượt quá đẳng cấp bản thân 5 cấp. Anh nghĩ lại xem, lúc anh cấp 25, có thể mặc một bộ trang bị cấp 30, trong người chơi ngang cấp nhau, cái này vượt hơn bao nhiêu ưu thế?"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 77: Mập Mạp Bị Gió Thổi Bay

Hoàng Dật trong lòng trong hơi gật đầu, cũng tán thành cách nói của người kiếm khách này. Tuy rằng bộ trang sức bá vương khế ước chỉ là trang bị xanh lá, thuộc tính kém hơn nhiều so với các trang bị hay đồ trang sức xanh dương khác, nhưng hiệu quả của bộ trang sức này lại vô cùng nghịch thiên, giá trị hoàn toàn vượt quá trang bị xanh dương thậm chí là rất nhiều trang bị tím.

"Ài, nói xong lòng tôi đều ngứa, nếu không nữa đánh một lần nữa. Nói không chừng lần này sẽ rớt một chiếc trử vật giới chỉ bá vương khế ước, đến lúc đó tôi sẽ gửi đi, cho dù bản thân không mang theo, để ở chỗ bán đấu giá đi bán với giá tốt, lập tức là có thể biến thành Cao Phú Soái (Cụm từ dành để chỉ dạng đàn ông cao lớn (cao) giàu có (phú) đẹp trai (Soái))."

"Ừa, tôi cũng đi thử xem, đánh solo mệt mỏi quá, chúng ta tìm một đội ngũ đi đánh phòng 5 người đi!"

Nói xong, hai người đi đến phía trước, dung nhập vào trong đoàn người.

Quảng trường truyền tống vĩnh viễn đều ồn ào như vậy, tràn ngập náo nhiệt, tốp năm tốp ba anh em bạn bè đi ra đi vào, chuyện trò vui vẻ. Hoàng Dật đứng ở trong đoàn người, nhìn chúng sinh, bỗng nhiên cảm giác có chút cô độc, đến bây giờ, hẳn đều không có bạn bè, mà người thân duy nhất mèo trắng nhỏ lại đang ở Bạch Long hồ.

Cái này cũng là vấn đề mà hơn năm ngàn người chơi có nghề nghiệp hi hữu cùng đối mặt, bọn họ tuy rằng đứng trên đỉnh Kim Tự Tháp, nhưng đứng trên đỉnh như vậy sẽ cắt đứt liên hệ với nhóm quần chúng dưới đáy của Kim Tự Tháp, không cách nào giao lưu bình thường với người chơi bình thường. Chỉ cần

người chơi bình thường phát hiện bọn họ là nghề nghiệp hi hữu, liền lập tức sẽ bu quanh quan sát bọn họ như đang quan sát một động vật hiếm có, giống như Hoàng Dật tối hôm qua ở chiến giả đại sảnh, ngàn vạn người chơi đem chiến giả đại sảnh vây chặt như nêm cối, chính là vì nhìn người có nghề nghiệp hi hữu.

Hoàng Dật đứng giữa đoàn người, bỗng nhiên, hắn thấy được một thân ảnh quen thuộc.

Đó là một người chơi nữ, cô ấy để tóc đen, có một đôi mắt tím, trên lưng là một thanh trường kiếm, thoát nhìn tư thế hiên ngang oai hùng, sạch sẽ lưu loát. Người này chính là Bích Nguyệt Tinh Không tối hôm qua đã cứu hắn, nếu như lúc đó không phải cô ấy ra tay trị liệu Hoàng Dật một chút, vậy Hoàng Dật hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Lúc này, Bích Nguyệt Tinh Không đang đi cùng một đứa bé trai chừng mười lăm mười sáu tuổi, đứa bé kia đáng người rất béo, mặt mày tinh linh cổ quái.

Hoàng Dật đi qua đoàn người, đi qua, vỗ vỗ vai của Bích Nguyệt Tinh Không.

"Hả? Anh là ai?" Bích Nguyệt Tinh Không quay đầu lại, nhìn Hoàng Dật, vẻ mặt nghi hoặc.

Hoàng Dật lúc này mới ý thức được mình đã tiến hóa trở thành Bán Thú Nhân, không giống với trước đó, không khỏi giải thích: "Tôi là người tối hôm qua cô cứu ở cửa thành, bất quá hiện tại hình thái của tôi xảy ra thay đổi mà thôi."

"Oa! Anh là Transformers hả? Đổi tới đổi lui thật là hay! Nếu không bây giờ anh biến hình đi, em tới làm cái đầu cho!" Lúc này, đứa nhỏ mập mạp bên cạnh của Bích Nguyệt Tinh Không bỗng nhiên cao hứng nói.

"Em trai, đừng nghịch ngợm!" Bích Nguyệt Tinh Không lập tức kéo tiểu mập mạp lại, răn dạy một câu.

Tiểu mập mập nhất thời thè lưỡi, rụt người trở lại, nhưng đôi mắt vẫn tinh quái chuyển động.

"Xin lỗi, em trai của tôi là như thế, rất nghịch ngợm." Bích Nguyệt Tinh Không cười cười xin lỗi, biểu hiện ra vẻ dịu dàng của một người chị lớn.

"Không có việc gì." Hoàng Dật mỉm cười, "Các người tới đây là muốn đi đánh Chúng Thần chi tháp sao?"

"Đúng vậy! Đáng tiếc không tìm được đội ngũ, em trai của tôi là một người mới, không biết chơi, lại rất nghịch ngợm, người khác đều không muốn lập đội với nó." Bích Nguyệt Tinh Không nói xong, nhéo nhéo mũi của tiểu mập mập, hình dạng như trách cứ, bất quá trong mắt của cô ấy lại tản ra một sự thương yêu.

"Nếu không chúng ta cùng nhau đánh đi!" Hoàng Dật kiến nghị, phòng quy mô 1 người của hắn hiện tại đã đánh hết, nhưng quy mô 5 người quy mô 10 người, quy mô 50 người, quy mô 500 người đều còn còn lại 10 lần.

"Tốt!" Lúc này, tiểu mập mập giành trước gật đầu, "Em rất lợi hại đó na!"

"Lợi hại cái quỷ!" Bích Nguyệt Tinh Không gõ đầu của thằng bé một chút, vừa bực mình vừa buồn cười, sau đó cô ấy quay đầu nhìn Hoàng Dật, nói: "Em trai của tôi không lợi hại đâu, bình thường hay chết, nó là nghề nghiệp tấn công, nhưng anh không cần trông chờ vào nó thì tốt hơn. Tôi là nghề nghiệp có năng lực tấn công cũng có năng lực trị liệu, còn anh?"

"Tôi chủ yếu cũng là tấn công." Hoàng Dật nói xong, bổ sung một câu, "Lúc cần thiết, tôi cũng có thể làm T (Tank)."

Ý của T, cũng là chỉ người chịu đòn của quái vật, tục xưng là xe tăng, thay đồng đội hứng chịu công kích của quái vật, cái này cần năng lực chịu đòn rất mạnh, có lượng máu cao, phòng ngự cao, kháng tính cao, trang bị cũng chủ yếu thiên về loại hình phòng ngự, ví dụ như giáp nặng của, tấm chắn công kênh.

"Vậy anh cấp bao nhiêu rồi? Tôi hiện tại là cấp 25, em trai của tôi mới cấp 13." Bích Nguyệt Tinh Không lại hỏi.

"Vậy vừa lúc, tôi cấp 21, đẳng cấp của chúng ta đều không khác biệt lắm, có thể thử đánh tăng 10 một lần." Hoàng Dật nói.

"Vậy chúng ta kiểm thêm hai người loại tấn công nữa đi!" Bích Nguyệt Tinh Không suy nghĩ một chút, "Bất quá có thể sẽ rất khó, em trai của tôi không biết chơi, có thể sẽ cản trở."

"Không cần, ba người chúng ta đi!" Hoàng Dật lắc đầu, hắn thân có chủng tộc hi hữu và nghề nghiệp hi hữu, đi con đường tấn công bao lực, lực công kích vượt xa người chơi bình thường. Hơn nữa vũ khí của hắn là vũ khí xanh dương, mà người chơi bình thường trên cơ bản đều là vũ khí xanh lá, hắn một người tấn công, có thể bằng hai ba người chơi khác.

Mặt khác, Hoàng Dật cũng muốn bảo mật thân phận của mình, chỉ cần tổ đội, tất cả đồng đội sẽ biết tên của hắn, hắn không muốn bại lộ trước mặt người lạ.

"Vậy được rồi! Chúng ta đánh trước một lần." Bích Nguyệt Tinh Không nói xong, gửi lời mời lập tổ đội với Hoàng Dật phát.

Hoàng Dật lập tức lựa chọn đồng ý, gia nhập đội ngũ của Bích Nguyệt Tinh Không.

Mà lúc này, Hoàng Dật cũng thấy được tên của tiểu mập mập, tên của hắn có chút ngửa đầu -- mập mập bị gió thổi bay. Tên này và người của hắn đều nghịch ngợm như nhau.

"Hả? Anh là Miếu. . ." Lúc này, Bích Nguyệt Tinh Không phát hiện tên của Hoàng Dật, đột nhiên kinh ngạc kêu lên, dẫn tới đoàn người bốn phía đều ghé mắt, cô ấy nhanh chóng đem chữ sau mạnh mẽ nuốt xuống, chỉ là dùng ánh mắt vô cùng khiếp sợ nhìn Hoàng Dật.

Miếu Sát! Cái tên này trong mắt của tất cả người chơi, đều là một cái cực kỳ nổi tiếng, một phần nguyên nhân là bởi vì hắn giết chết rắn chín đầu - Hydra cấp 250. Một nguyên nhân khác, cũng là vài ngày trước hành vi của hắn tại Phong Lâm trại. Lúc đó có một vài người chơi đem hình dạng tàn nhẫn khát máu của Hoàng Dật thu hình lại, đăng lên diễn đàn, hơn nữa Trần Úc Tịch ba người bôi đen, dẫn đến tất cả mọi người đối với Hoàng Dật có một loại ấn tượng là ma đầu tàn nhẫn khát máu. Sau khi có một người nặc danh đăng lên video hoàn chỉnh, lại đem chân tướng sự tình bày ra hoàn toàn, vì Hoàng Dật rửa oan. Chuyện này biến đổi bất ngờ, âm ỉ sôi sục, hầu như mỗi một người chơi đều nghe nói chuyện này, Bích Nguyệt Tinh Không tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Cô ấy không nghĩ rằng, một người mình tiện tay cứu, dĩ nhiên là một nhân vật ở nơi đầu sóng ngọn gió!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 78: Ma Kiểm Sĩ

"Sao? Miếu Sát làm sao vậy?" Tiểu mập mập nhìn sắc mặt của Bích Nguyệt Tinh Không, không khỏi hiếu kỳ hỏi thăm.

Bích Nguyệt Tinh Không nhanh chóng đi qua đem cái miệng của em trai che lại, sợ bị người chung quanh nghe, cũng may bốn phía quá mức âm ỉ, không ai lưu ý âm thanh của tiểu mập mập.

"Chúng ta đi thôi!" Bích Nguyệt Tinh Không sợ cho tiểu mập mập nói lộ hết, nhanh chóng lựa chọn truyền tống.

Ngay sau đó, ba người nhất thời truyền đến một lực hút, truyền tống tới phòng quy mô 5 người trong Chúng Thần chi tháp.

Đây là Hoàng Dật lần đầu tiên đi tới phòng quy mô 5 người, ở đây vẫn là một hoa viên đại khái tương đồng, chỉ bất quá lớn hơn một chút, quái vật cũng nhiều ý một chút, thuộc tính cũng mạnh hơn một chút.

"Đợi lát nữa tôi trước trên, cô dành thời gian thêm máu cho tôi, mập mập công kích một ít cá lọt lưới, không nên xông lên. . ." Hoàng Dật vừa định phân phối một chút nhiệm vụ, nhưng nói còn chưa xong, tiểu mập mập hét lớn một tiếng, dũng cảm chạy vào bầy quái, ra sức đánh đấm, nhưng hãn công kích còn chưa có đánh ra hiệu quả gì, thì bị hơn mười con quái bu lại trực tiếp giết chết, thẳng thắn ngã xuống đất.

Sau một khắc, tiểu mập mập sống lại, một lần nữa xuất hiện ở lối vào phó bản. May mà đây là phó bản, quy tắc không giống, nếu như là ở bên ngoài, cái này chết thì có thể luân hồi.

"Đứa ngốc, em xông lên chịu chết à!" Bích Nguyệt Tinh Không gõ đầu của tiểu mập mạp một chút, trách cứ.

Tiểu mập mạp thè lưỡi, ngoan ngoãn an tĩnh lại.

"Không có việc gì, dù sao tử vong trong bí cảnh không mất cấp. Đi thôi! Tôi lên!" Hoàng Dật trấn an một tiếng, đi đằng trước, bắt đầu đánh quái.

Lần này đánh bí cảnh, Hoàng Dật không mở khái Thời Gian Chi Nhãn nhìn xem BOSS cái gì, bọn họ là tổ đội luyện cấp, đánh BOSS chỉ là mục đích kèm theo, cho nên BOSS rơi xuống cái gì cũng không sao cả.

Mục tiêu quái vật càng mạnh, tiêu hao năng lượng của Thời Gian Chi Nhãn càng nhiều, không có khả năng mở ra nhiều lần. Trước đó trong quy mô 1 người, Hoàng Dật mỗi lần mở ra Thời Gian Chi Nhãn một lần để nhìn BOSS, đại khái chỉ cần tốn 1 điểm giá trị năng lượng. Nhưng tới trong bí cảnh 5 người, thực lực của BOSS càng mạnh, có thể nhìn một lần sẽ tiêu hao vài điểm giá trị năng lượng, về phần phòng quy mô 500 người, vậy phỏng chừng mở ra một lần sẽ tiêu hao hơn mười điểm thậm chí trên trăm điểm giá trị năng lượng, mở ra khoảng mười lần, giá trị năng lượng của Hoàng Dật sẽ không còn.

Chỉ cần không có giá trị năng lượng, vậy thực lực của Hoàng Dật sẽ trực tiếp giảm xuống vài bậc, trong một thời gian rất dài, Thời Gian Chi Nhãn và kỹ năng dành riêng cho nghề nghiệp cũng không thể dùng.

Lúc này, Hoàng Dật thông qua vài lần công kích bình thường, rốt cục đem giá trị nô khí hấp thu đầy, cả người sáng lên, dường như một tượng kim cương trợn mắt, hần lập tức chạy vào trong bầy quái mở ra thẩm phán, thân thể cấp tốc xoay tròn, lang nha bổng trong tay quét ra một trận gió xoáy, tạo thành thương tổn cực lớn đối với quái vật bốn phía.

Bất quá lượng máu của Hoàng Dật cũng giảm rất nhanh, dù cho hần có hút máu, cũng không đỡ được nhiều thương tổn như vậy.

Đúng lúc này, một đạo thánh quang rơi vào trên người của hắn, đem giá trị sinh mệnh của hắn nâng lên, chính là kỹ năng trị liệu của Bích Nguyệt Tinh Không.

Đánh xong đợt quái này, Hoàng Dật quay đầu lại nhìn Bích Nguyệt Tinh Không một chút. Lúc này cô ấy đang cầm một thanh trường kiếm màu đỏ, vung lên với một đám quái nhỏ xa xa, năm sáu đạo kiếm khí nhất thời trút xuống, mang theo nguyên tố hỏa nồng nặc bắn về phía đám quái nhỏ kia, tạo thành thương tổn thật lớn, kiếm khí còn thiêu đốt bọn chúng, kèm theo thương tổn hệ hỏa kéo dài.

"Nghề nghiệp của cô hình như không phải một trong 100 loại nghề nghiệp bình thường." Hoàng Dật sau khi nhìn cô ấy phóng ra mấy kỹ năng, không khỏi nói. 100 nghề nghiệp bình thường hắn đại khái đều lý giải qua, thế nhưng kiếm khách có năng lực trị liệu, lại có thương tổn hệ hỏa giống như Bích Nguyệt Tinh Không, hắn chưa bao giờ gặp qua.

"Ừm, tôi và em trai đều là nghề nghiệp cao cấp." Bích Nguyệt Tinh Không mỉm cười, quay đầu nhìn tiểu mập mập đang hoa chân múa tay vui sướng với một con quái nhỏ ở một bên, "Tôi là ma kiếm sĩ, có năng lực trị liệu và năng lực tấn công hệ hỏa, em trai của tôi là một đô vật sĩ, là nghề nghiệp loại hình tấn công cận chiến."

Nghề nghiệp cao cấp!

Đây là Hoàng Dật lần đầu tiên gặp phải nghề nghiệp cao cấp. Nghề nghiệp cao cấp chỉ có thể thông qua thiết bị giả thuyết đặc thù mới thu được, cái này không phải thứ người người đều mua nổi.

Thiết bị giả thuyết phổ biến đại chúng nhất, cũng là mũ giáp giả thuyết, đây là không cần tiền, công ty Thời Đại miễn phí cho mỗi người, cho nên ngoại trừ tội phạm trong ngục giam những đám người đặc thù này, toàn bộ thế giới hầu như mỗi người đều có thể đi vào Thế Giới Thứ Hai.

Mà thiết bị giả thuyết đặc thù thì cần dùng nhiều tiền mới có thể mua được. Ví dụ như mũ bạc đặc thù cao cấp rẻ nhất, cần 1 triệu đô la có thể mua được, có thể cho người sử dụng thu được chủng tộc cao cấp.

Nếu như cảm thấy mũ giáp mang vào quá cồng kềnh, cũng có thể lựa chọn mắt kính giả thuyết F2, tương đối thuận tiện khi sử dụng, giá cả là 5 triệu, cũng có thể khiến cho người sử dụng thu được chủng tộc cao cấp.

Lên nữa cũng là mũ vàng giả thuyết trị giá 10 triệu, cũng là hình thức mũ giáp, có thể cho người sử dụng thu được chủng tộc cao cấp và nghề nghiệp cao cấp.

Đồng dạng, nếu như muốn thuận tiện hơn một ít, cũng có thể bỏ 100 triệu mua mắt kính F1, cũng có thể thu được chủng tộc cao cấp và nghề nghiệp cao cấp.

Trong tất cả thiết bị giả thuyết đặc thù, cao cấp nhất cũng là nhẫn vàng Hoàng Dật đang mang, giá cao tới 1 tỷ đôla! Là thiết bị giả thuyết nhỏ nhất mà thuận tiện nhất.

Hiện nay trong tất cả người chơi trên toàn bộ thế giới, chủng tộc cao cấp đại khái có 50 triệu người, nghề nghiệp cao cấp đại khái chỉ có 2 triệu người. Cái này cũng giống với suy đoán của rất nhiều nhà kinh tế học, trước mặt thế giới, người có sức mua như vậy cũng không khác những con số này.

Bích Nguyệt Tinh Không và tiểu mập mập đều là nghề nghiệp cao cấp, nói rõ điều kiện kinh tế nhà bọn họ vẫn là rất giàu có.

"Ai da! Tỷ tỷ, mau giúp em thêm máu!" Đúng lúc này, tiểu mập mập bỗng nhiên quát to một tiếng, bắt đầu luống cuống tay chân lên. Hắn là một tay mới, tuy rằng là nghề nghiệp cao cấp, nhưng tấn công không tương ứng với thực lực nên có, hơn nữa hắn mới cấp 13, đánh quái ở đây vô cùng cật lực.

Bích Nguyệt Tinh Không nhanh chóng phát phát tay với hắn, lập tức phóng

xuất ra một đạo thánh quang, lên trên người hấn, đem giá trị sinh mệnh của hấn kéo lại.

Ngay sau đó, Bích Nguyệt Tinh Không cầm kiếm hướng trong tay hướng lên trời, tản ra một vòng ánh sáng kim sắc, tung ra tứ tán đi, trùng kích tới trên người Hoàng Dật và tiểu mập mạp.

Ngay sau đó, Hoàng Dật phát hiện mình có thêm một BUFF【cường thân kiện thể】, có thể tăng 10% giá trị sinh mệnh cao nhất và phòng ngự, kéo dài liên tục nửa tiếng đồng hồ.

Có cái BUFF này, Hoàng Dật càng có thể chịu đòn, tiếp tục nhắm về bảy quái, bắt đầu bạo lực đẩy mạnh.

lực công kích của Hoàng Dật lúc đầu đã cao, tương đương với trình độ của hai ba người chơi bình thường, mà Bích Nguyệt Tinh Không thân là nghề nghiệp cao cấp, tuy rằng không cường hấn như nghề nghiệp hi hữu của Hoàng Dật, nhưng vượt xa người chơi bình thường. Chiến lực của ba người bọn họ, tương đương với một đội ngũ năm sáu người, tốc độ đẩy mạnh vô cùng nhanh.

Giết xong quái nhỏ cuối cùng trước BOSS thứ ba, trên người Hoàng Dật rồi đột nhiên nảy lên một dòng nước ấm!

Hấn lên tới cấp 22! Thuộc tính lại tăng cường một ít!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 79: Đại Lương Của Bộ Trang Sức Thực Nhân Hoa

"Kế tiếp là BOSS thứ ba Đại Viên Đình, roi hoa trong tay BOSS rất lợi hại, có hiệu quả bệnh tật và trúng độc, đựng trúng cũng rất dễ chết, tiểu mập mập em có lượng máu thấp, tốt hơn không nên gia nhập chiến đấu, anh và chị của em hai người đánh là được." Hoàng Dật quay đầu sang tiểu mập mập nói.

"A! Thời khắc quan trọng như vậy, em lại không thể lên sân khấu! Đối với chiến sĩ trời sinh như em mà nói, đây là một loại sỉ nhục!" Tiểu mập mập nghĩa chính ngôn từ nói.

"Mau rút!" Bích Nguyệt Tinh Không nghe không nổi nữa, lập tức đá hấn một cước.

Tiểu mập mập đầu co rút lại, nhất thời lui ra xa xa.

"Con BOSS này biết bay loạn, rất khó đánh trúng, bất quá cô là công kích tầm xa, hấn trốn không được, cho nên cô toàn lực tấn công là được, tôi trên cơ bản có thể miễn dịch bệnh tật và độc tố của BOSS, cô không cần phân tâm thêm máu cho tôi. Nếu như phương pháp này không được, vậy tôi sẽ dùng phương pháp còn lại." Hoàng Dật nói với Bích Nguyệt Tinh Không. Phương pháp còn lại hấn nói, cũng là mở ra Thời Gian Chi Nhãn, Thời Gian Chi Nhãn có thể dự đoán phương hướng tránh né của Đại Viên Đình, rất dễ công kích được nó, Hoàng Dật trước đó lúc đánh hình thức 1 người cũng là đánh như thế. Bất quá cái này sẽ tiêu hao rất nhiều năng lượng, cái giá phải trả rất cao, chỉ có thể xem là phương pháp dự bị.

"Tốt! Chúng ta thử xem sao!" Bích Nguyệt Tinh Không gật đầu.

Hoàng Dật lập tức xách theo lang nha bổng vọt tới, Đại Viên Đình nhất thời phát hiện hắc, hú lên quái dị, lập tức vung roi hoa trong tay quất đến đây. Trên roi hoa nổi lên ánh sáng xanh lục, vừa nhìn là biết trên mặt tràn ngập kịch độc, Hoàng Dật đối với cái này không hề tránh né, chịu đựng đòn lằn này, dựa vào chút thời gian ấy, cấp tốc đến người làm vườn lớn.

Gã người làm vườn lớn thấy thế, sắc mặt hoảng hốt, nhất thời lấy roi hoa trong tay quất lấy một thân cây, cấp tốc bay qua, tránh né công kích hùng hổ của Hoàng Dật.

Đúng lúc này, Bích Nguyệt Tinh Không ra tay, kiếm khí hỏa hệ kịch liệt lừng không bay ra, hung hăng đánh vào trên người của người làm vườn lớn, tạo thành thương tổn thật lớn, còn mang vào hiệu quả thiêu đốt, khiến người làm vườn lớn bốc lửa rừng rực.

Người làm vườn lớn bị bất đắc dĩ, chỉ phải lần thứ hai bay lộn tránh né, nhảy tới một thân cây khác, nhưng Bích Nguyệt Tinh Không là công kích tầm xa, từ đầu đến cuối đều có thể đánh trúng người gã, căn bản tránh không thoát.

Người làm vườn lớn thấy loại tình huống này, hú lên quái dị, nhảy xuống mặt đất, vọt đến Bích Nguyệt Tinh Không, muốn đem cô ấy giết chết trước.

"Bộp bộp!" Đúng lúc này, Hoàng Dật chờ lâu đập một gậy đến, đem người làm vườn lớn vừa đáp xuống đất đánh bay năm sáu mét, đem nó đánh trở lại.

Cứ như vậy, người làm vườn lớn lợi hại không gì sánh được, dưới sự phối hợp của Hoàng Dật và Bích Nguyệt Tinh Không hai người, dĩ nhiên không thể tạo thành uy hiếp, sau năm sáu phút đã bị giết chết. Nếu như đổi thành tiểu đội khác, sẽ không nhẹ nhàng như vậy, nghề nghiệp cận chiến hầu như vẫn đều là trong trạng thái trí bệnh và trúng độc, mục sư phải nhiều lần làm phép cho bọn họ, vô cùng phiền phức.

Người làm vườn lớn sau khi chết, một hơi rơi ra năm món trang bị. Cái này cũng là ưu thế của phòng nhiều người, quái vật tuy rằng càng mạnh, nhưng đồ

rơi ra cũng sẽ càng nhiều, giống như phòng quy mô 500 người, chỉ là một con BOSS thôi cũng sẽ rơi ra hơn mười món vật phẩm, nếu như giống với hình thức 1 người, chỉ rơi ra một hai trang bị trắng, vậy căn bản không có người sẽ đi đánh quy mô 500 người, cố sức không được gì.

Lúc này, tiểu mập mạp lập tức vọt đến đây, kiểm tra trang bị từ BOSS rơi ra, ngay sau đó, hân hoan quát to một tiếng: "A! Trang bị xanh dương!"

Hoàng Dật cũng quay đầu nhìn, trong năm món trang bị từ BOSS rơi ra, bốn món đều là trắng, lò mờ không ánh sáng, nhưng có một dây lưng lại tỏa ra ánh sáng ngọc, vừa nhìn liền biết là thứ tốt.

【Đai lưng Thực Nhân Hoa】(trang bị xanh dương, bộ trang bị phòng ngự - đai lưng)

Phòng ngự vật lý: 35

Lực lượng +50

Hiệu quả bạo kích +5%

Tỷ lệ bạo kích +1%

Độ bền: 200/200

Đăng cấp yêu cầu: 17

Trang bị đánh giá: 71

Vật phẩm giải thích: Trang bị hoàn mỹ của nghề nghiệp loại hình chiến sĩ, tập hợp đủ một bộ có thể thu được thuộc tính tăng thêm.

【 Bộ trang bị Thực Nhân Hoa】

Ba món: lực lượng +50

Năm món: thể chất +100

Bảy món: Trong quá trình công kích, có 1% tỷ lệ sinh ra bạo kích gấp ba.

Lại là bộ trang bị Thực Nhân Hoa, Hoàng Dật trước đó đã đánh ra một đôi giày Thực Nhân Hoa, hiện tại lại thêm một cái, vận khí thật không sai, hơn nữa hai cái này đều là từ BOSS thứ ba người làm vườn lớn rơi ra.

"Em trai, em tuy rằng cũng là nghề nghiệp loại hình chiến sĩ, nhưng không có ra lực cái gì, hơn nữa em cũng mới cấp 13, không đạt được đẳng cấp yêu cầu của trang bị xanh dương, món trang bị xanh dương này cho Miếu Sát đi!" Bích Nguyệt Tinh Không nhìn tiểu mập mạp, dùng giọng điệu thương lượng nói.

"A! Không có việc gì, trang bị xanh dương mặc dù tốt, nhưng đều là ngoại vật, một người chiến sĩ cường đại, là phải có một bản thân cường đại, chứ không phải trang bị cường đại!" Tiểu mập mạp lắc đầu, nhàn nhạt nói, dường như là một tuyệt thế cao thủ.

"Miếu Sát, món trang bị xanh dương này anh cầm đi!" Bích Nguyệt Tinh Không khẽ cười nói, "Em trai của tôi cho dù lấy, cũng không phát huy ra hiệu quả."

Hoàng Dật cũng không khách khí, trực tiếp cầm lấy đai lưng, đem cái đai lưng trắng trên người thay đổi xuống. Thêm một món trang bị xanh dương, thực lực tăng lên vô cùng rõ ràng, thực lực của hắn lại tăng lên một chút.

Kế tiếp, ba người tới trước mặt BOSS thứ tư Thụ Yêu. THỤ YÊU thật ra không có gì đặc biệt lợi hại, lực công kích bản thân không cao, cũng là một 100% phản lại thương tổn, một người đánh vô cùng phiền phức, lượng máu hồi không kịp, nhưng nhiều người đánh thì dễ, mục sư thêm máu là xong.

Lần này, ba người tất cả đều ra trận, chỉ cần bị BOSS phản lại thương tổn đến 20% của lượng máu, Bích Nguyệt Tinh Không sẽ lập tức thêm máu, tương đương với là đánh một con BOSS đứng yên, không có kỹ thuật gì, ba người rất

nhANH ĐEM BOSS GIẾT CHẾT.

Lần này BOSS rơi hai trang bị trắng và một trang bị xanh lá, mặt khác còn có tài liệu, Hoàng Dật trước đó đã lấy một trang bị xanh dương, những trang bị này hẳn đều không muốn, tất cả đều cho hai chị em Bích Nguyệt Tinh Không.

Kế tiếp, cũng là BOSS cuối cùng Kiều Hoa Tượng.

Lúc này, Kiều Hoa Tượng đang ở bên cạnh một ao hoa, cầm một bình tưới nước hồ chăm chú tưới hoa. Xa xa nhìn qua hình như là một người làm vườn vất vả cần cù công tác tốt. Nhưng nhìn kỹ sẽ phát hiện, trong tay hẳn tưới ra không phải nước, mà là nham thạch nóng chảy! Dùng nham thạch nóng chảy tưới hoa, dụng tâm của Kiều Hoa Tượng có thể thấy được, biểu hiện ra là người tốt, trên thực tế lại làm chuyện xấu.

"BOSS này để tôi chịu đòn cho!" Lúc này, Bích Nguyệt Tinh Không mở miệng, "Kháng tính hệ hỏa của tôi vô cùng cao, vượt xa người chơi bình thường, BOSS này vừa vặn là thương tổn hệ hỏa, tôi tới đỡ công kích của hắn, sau đó các người chủ lực tấn công."

Hoàng Dật gật đầu, đứng ở phía sau của Bích Nguyệt Tinh Không, làm người tấn công chủ yếu.

BOSS này ba người đánh rất thuận lợi, cái này chủ yếu vẫn là do kháng hỏa của Bích Nguyệt Tinh Không cao, công kích của BOSS vào người cô ấy, hầu như không tạo thành thương tổn, giống như Hoàng Dật dễ dàng được miễn hiệu quả bệnh tật và trúng độc. Trong Thế Giới Thứ Hai, người chơi bản thân có thuộc tính kháng hỏa cao như thế cũng không nhiều.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 80: Một Món Cuối Cùng

Lần này qua cửa, ba người dùng 1 giờ 25 phút, thật ra thời gian chân chính đánh BOSS không nhiều lắm, đại đa số thời gian đều là dùng thanh lý quái nhỏ cùng với chạy. Ví dụ như giữa BOSS thứ 4 Thụ Yêu đến BOSS thứ 5 Kiều Hoa Tượng, thật ra chỉ cách một tường cao, nhưng phải đi đường 20 phút mới có thể đến, vô cùng lãng phí thời gian.

Kế tiếp, ba người tiếp tục đánh hai lần, càng đánh càng thuận, phối hợp cũng càng ngày càng ăn ý, thời gian qua cửa lần cuối cùng đã rút ngắn hơn 1 giờ, tiến bộ vô cùng rõ ràng, mà tầng 10 cũng dần dần không còn độ khó, không thỏa mãn được bọn họ.

Mấy ngày kế tiếp, ba người đều cùng một chỗ đánh Chúng Thần chi tháp, bọn họ đã có thể đánh đến tầng 12, đây là một tràng cảnh mê cung hoàn toàn mới, so với tràng cảnh hoa viên trước đó càng khó đánh. Ở phương diện cấp bậc, ba người cũng có tiến bộ rất lớn, đẳng cấp của tiểu mập mập một đường tăng nhanh tới cấp 20, Hoàng Dật thăng lên cấp 24, Bích Nguyệt Tinh Không thì lại là cấp 26.

Phương diện trang bị, Hoàng Dật cũng hầu như gặp may. Một ngày nay, hẳn mỗi ngày đều đem số lần của quy mô 1 người dùng hết, trước dùng Thời Gian Chi Nhân nhìn vật phẩm từ BOSS rơi xuống, không hài lòng thì đổi cái mới, thỏa mãn thì đánh. Thông qua phương thức như vậy, hẳn cấp tốc tích lũy 4 món trang sức bá vương khế ước, loại hiệu suất này hầu như hơn hẳn so với hiệu suất của người khác đánh một hai tháng.

Hiện nay, bộ trang sức bá vương khế ước của Hoàng Dật chỉ thiếu một món cuối cùng, cũng là trừ vật giới chỉ bá vương khế ước trong truyền thuyết!

Bất quá tỷ lệ rơi của chiếc nhẫn này thật sự quá thấp, Hoàng Dật cũng không ôm hy vọng gì. Hắn chỉ hy vọng đem bộ trang bị phòng ngự đánh ra đủ, hiện nay, bộ trang bị Thực Nhân Hoa của hắn đã được 6 món, còn một cái áo choàng cuối cùng.

Trang bị hiện tại của hắn, trong tất cả người chơi ở Kinh Cức thành tuyệt đối là số một số hai, người khác đánh một tuần cũng khó được một trang bị xanh dương, mà trang bị toàn thân của Hoàng Dật hiện tại đại đa số đều là trang bị xanh dương, trang bị xanh lá chỉ chiếm một phần rất nhỏ.

Mà mấy ngày nay, Hoàng Dật rảnh rỗi là đi chỗ Roan lão học giả, trao đổi với ông ấy, nghiên cứu chủng tộc và nghề nghiệp, thu hoạch rất nhiều.

Hiện nay, Hoàng Dật đã dừng chân ở Kinh Cức thành một thời gian, hắn quyết định thăng lên cấp 25 thì rời khỏi Kinh Cức thành, tiếp tục hướng bắc đi đến Long Đô.

Hắn sở dĩ ở chỗ này, chính là vì tăng lên thực lực của chính mình, từ nơi này đi Long Đô, phải đi qua Thê Lương Sa Địa rộng lớn, chỗ đó vô cùng nguy hiểm, không có thực lực nhất định căn bản đi không ra được. Mà cấp 25 đối với Hoàng Dật mà nói, là một cấp bậc tăng lớn thực lực, đến lúc đó có thể học được một kỹ năng nghề nghiệp hoàn toàn mới!

Hôm nay, Hoàng Dật lần thứ hai đi tới quảng trường truyền tống của Kinh Cức thành, chuẩn bị đánh lẻ tầng 13 của Chúng Thần chi tháp, điểm kinh nghiệm hiện nay của hắn đã là 90% cấp 24, trong vòng ngày hôm nay có thể thăng lên cấp 25.

"Anh biết gì chưa? Đêm qua, kỷ lục thế giới của tầng 30 lại bị Thiên Đạo của Nhật Bản phá vỡ! Hơn nữa thời gian qua cửa của hắn so với người trước rút ngắn hơn ba phút!"

"Cái gì? Lại là hắn! Hắn chẳng lẽ là người ham kỷ lục thế giới sao? Trước đó làm nhiệm vụ hi hữu giết chết một con quái 157 cấp, giữ rất lâu mới bị Miếu Sát

phá vỡ, hiện tại tầng 10, tầng 20, tầng 30 của Chúng Thần chi tháp đều là kỷ lục của hắc, hắc muốn nghịch thiên sao?"

"Ai biết được! Hiện nay kỷ lục thế giới của tầng 40 là của Đào Phong, không biết Thiên Đạo có thể phá vỡ hay không."

"Trong khoảng thời gian ngắn là khẳng định không thể nào, dù sao Thiên Đạo mới cấp 45, ít nhất còn phải qua một thời gian."

...

Vừa tới quảng trường truyền tống, liền nghe thấy rất nhiều người chung quanh đang thảo luận về Thiên Đạo. Thiên Đạo này quả thật là một nhân tài, hắc giữ trong tay các loại kỷ lục thế giới, thực lực cũng vô cùng mạnh, kỷ lục thế giới hắc phá vỡ, người khác sẽ rất khó phá vỡ, giống như kỷ lục thế giới của tầng 10, từ khi hắc phá vỡ ở cấp 25, thì không còn người phá qua, vững vàng chiếm giữ. Mà một lần ngoại lệ duy nhất, cũng là kỷ lục thế giới về đánh chết quái vật đẳng cấp cao nhất, bị Hoàng Dật phá vỡ.

Hoàng Dật không để ý đến những tin tức bát quái này, lập tức truyền tống tới tầng 13 của Chúng Thần chi tháp, tiếp tục như thường, mở ra Thời Gian Chi Nhãn, xem BOSS rơi ra cái gì.

5 BOSS rơi ra đều là một ít trang bị trắng và xanh lá, không cần thiết lãng phí thời gian đi đánh, Hoàng Dật thanh lý đám quái nhỏ nhận điểm kinh nghiệm xong liền lui ra.

Thiết lập lại bí cảnh, Hoàng Dật lần thứ hai truyền tống đi vào, lần thứ hai mở ra Thời Gian Chi Nhãn.

Sau một khắc, hắc rốt cục thấy được một trang bị chờ mong rất lâu!

Con BOSS thứ nhất, sẽ rơi ra một trang bị xanh dương tên là 【Áo choàng Thực Nhân Hoa】!

Cái này cũng là một món trang bị cuối cùng trong bộ trang bị Thực Nhân Hoa mà Hoàng Dật đợi rất lâu, chỉ cần lấy được áo choàng, hẳn có thể kích hoạt hiệu quả của 7 món trang bị, thực lực tăng lên rất lớn.

Mà càng may mắn chính là, BOSS thứ nhất là BOSS đơn giản nhất, độ khó không lớn, chỉ là phải tiêu hao một ít thời gian.

Hoàng Dật tốn 10 phút thời gian, rốt cục giết chết nó, lấy được áo choàng Thực Nhân Hoa.

Cái áo choàng này đỏ như máu, thoát nhìn giống như trong ngâm qua trong Huyết Trì, Hoàng Dật sau khi mặc vào, cả người giống quỷ hút máu, tràn ngập khí tức khát máu thần bí.

Sau một khắc, nón, áo giáp, quần, bao tay, đai lưng, giày 6 món trang bị phòng ngự này, nhất thời bốc lên một quang hoa màu xanh, dung hợp cùng với áo choàng phía sau, có vẻ chói mắt vô cùng, sáng lạn mười phần, nhìn qua có một loại cảm giác vô cùng phối hợp, hiệu quả của 7 món trang bị rốt cục kích hoạt!

Mà hiệu quả cuối cùng của bộ trang bị này, cũng là khi công kích có 1% tỷ lệ đánh ra bạo kích gấp ba lần!

Sau khi bạo kích sinh ra bao nhiêu thương tổn, cái này thì mỗi người mỗi khác, chủ yếu là có quan hệ với hiệu quả bạo kích cái thuộc tính này. Nếu như hiệu quả bạo kích là 150%, như vậy thương tổn sau khi bạo kích cũng là gấp rưỡi thương tổn, hiện nay hiệu quả bạo kích của đại đa số người chơi đều dưới 200%, nói cách khác là thấp hơn hiệu quả gấp hai. Mà thuộc tính trang bị của Hoàng Dật, thì lại là gấp ba!

Bất quá tỷ lệ có chút nhỏ, chỉ có 1%, có thể đánh ra hay không toàn bộ đều dựa vào vận khí.

Kế tiếp, Hoàng Dật đánh quái nhỏ dễ dàng hơn, trước đó áo choàng của hắn

là một trang bị trắng, hiện tại đổi thành trang bị xanh dương, còn kích hoạt hiệu quả của bộ trang bị, thương tổn mỗi một kích đều có cảm giác được tăng lên. Bộ trang bị này của hắn, vẫn có thể dùng đến cấp 30 cũng không có vấn đề gì.

Lần này, Hoàng Dật đánh xong quái nhỏ nhanh hơn 5 phút so với trước đó, thực lực tăng lên do áo choàng mang đến, chỗ tốt rõ ràng nhất cũng là thời gian qua cửa giảm đi.

Kế tiếp, Hoàng Dật lui ra ngoài, thiết lập lại bí cảnh.

"A! Mau nhìn, người kia tập hợp đủ một bộ Thực Nhân Hoa! Ảo thật!" Đúng lúc này, đám người chơi xung quanh bỗng nhiên phát hiện quang hoa đẹp mắt trên người của Hoàng Dật, nhất thời nghị luận lên, trong giọng nói tràn ngập hâm mộ, ánh mắt nhìn chăm chăm bộ trang bị trên người Hoàng Dật.

"Thật có nghị lực, không biết hắn mất ăn mất ngủ đánh bao nhiêu ngày mới đánh đủ, tôi đánh một lần phải hai giờ, mỗi ngày đánh 5 lần thì mệt chết mệt sống, đánh một tuần mới đánh ra 1 món."

"Anh đều cấp 25 rồi, còn đi tầng 9 đánh, cái này có thể rơi ra sao? Người này phỏng chừng đi đánh tầng tương ứng với đẳng cấp của mình, nếu không tỷ lệ quá thấp, đánh thế nào đều không đủ một bộ."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 81: Nhìn Nhiều Một Chút, Sẽ Có Phát Hiện Mới

Hoàng Dật lúc này mới ý thức được mình vừa rời đi ra không nhớ ẩn dấu tia sáng trang bị, hiện tại chói mắt như vậy, thoáng cái đã bị đông đảo người phát hiện. Hắn cũng không muốn cho mọi người vây xem mình như thế, nhanh chóng truyền tống tới Chúng Thần chi tháp, né tránh mọi người.

Một lần nữa xuất hiện tại Chúng Thần chi tháp, Hoàng Dật lập tức ẩn tia sáng trang bị, sau đó mở ra Thời Gian Chi Nhãn.

Sau một khắc, sắc mặt của hắn liền kinh hãi!

Hắn thấy được 5 món trang bị xanh dương!

Trong năm BOSS ở đây, mỗi một BOSS sẽ rơi ra một món trang bị xanh dương, trừ cái này ra, tất cả đều là trang bị xanh lá, ngay cả một trang bị trắng cũng không có!

Cái này hoàn toàn khác thường! Trước đó chưa bao giờ có!

Đánh một ngày Chúng Thần chi tháp, có thể thấy một trang bị xanh dương, đã được cho là vô cùng may mắn, nhưng mà ở đây lại một hơi ra 5 kiện! Càng khác thường chính là, ở đây ngay cả một trang bị trắng cũng không có, trang bị cấp thấp nhất đều là trang bị xanh lá! Giống như bỗng nhiên xuất hiện BUG, thoáng cái làm cho tỷ lệ rơi đồ tăng lên rất nhiều, dẫn đến trang bị xanh lá tràn lan bình thường!

Nhưng đây là Thế Giới Thứ Hai do công ty Thời Đại sáng tạo, không có khả năng sẽ có BUG, cho dù có BUG, tại trước mặt mười tỷ người chơi cũng dấu

không được, khẳng định đã sớm bị phát hiện!

Bỗng nhiên, Hoàng Dật như là nhớ tới cái gì, lập tức kiểm tra số tầng trước mặt một chút.

Lúc này, hắc rớt cực rõ ràng nguyên nhân bên trong, thì ra hắc truyền tống sai chỗ, nơi này là tầng 20!

Vừa rồi lúc hắc truyền tống không chú ý, không nghĩ qua là chọn sai tầng.

Hắc hiện tại mới cấp 24, tỷ lệ rơi đồ ở tầng 20 vô cùng cao, cho nên mới có thể xuất hiện tình huống 5 trang bị xanh dương, bất quá hắc chỉ có thể nhìn, không thể lấy được.

Đây là tầng hắc căn bản đánh không lại, hắc hiện tại mới cấp 24, toàn bộ thế giới không có bất cứ người chơi nào, có thể ở cấp 24 đánh qua tầng 20! Dù là đám người chơi cao cấp hiện nay, cũng chỉ có thể đánh tầng thấp hơn đẳng cấp của bản thân 10 cấp, ví dụ như cấp 24 đi đánh tầng 14, đây là cực hạn của người chơi cao cấp hiện nay! Trừ phi bản thân có trang bị cấp bậc trong truyền thuyết, nếu không sẽ không có khả năng vượt qua cái này!

Hoàng Dật tự mình tiến lên thử một chút, dò xét thực lực của quái nhỏ ở đây, quái nhỏ ở đây quả nhiên mạnh, một lần công kích thì xóa sạch 1/5 lượng máu của hắc! Mà hắc đánh quái nhỏ lại vô cùng phiền phức, quái nhỏ da dày thịt béo, dù công kích của hắc cao như thế, cũng phải đánh hơn 5 lần mới có thể giết chết!

Ngay cả quái nhỏ đều đã mạnh như thế, mà quái nhỏ dọc theo đường đi có vài chỗ là cả một bầy, căn bản không có khả năng đi đánh, đánh một con là có thể dẫn cả đám đến đây, cái này đối với Hoàng Dật mà nói không thể nghi ngờ là hành vi tự tìm đường chết, hơn nữa cái này chỉ mới là quái nhỏ mà thôi, không phải BOSS!

Hoàng Dật có chút đáng tiếc, nếu như bản thân hắc có một món trang bị truyền kỳ, vậy thật ra có thể tới đánh tầng này, nhưng hiện tại chỉ có thể rời khỏi.

Hoàng Dật lập tức lựa chọn rời đi, giây phút cuối cùng trước khi rời đi, trong mắt hắn mơ hồ hiện ra một món đồ, đó là một trang bị xanh lá tựa hồ không có gì nổi bật, hắn trong lúc vô tình chú ý tới, trong tiềm thức bỗng nhiên dừng lại một chút.

Sau một khắc, hắn bị truyền tống ra ngoài, không thể thấy rõ món trang bị xanh lá đó.

Hoàng Dật một lần nữa xuất hiện tại quảng trường Kinh Cực thành, thuận lợi lựa chọn thiết lập lại, nhưng tiềm thức của hắn lại quanh quẩn về món trang bị xanh lá đó, tựa như món trang bị ấy có chút khác thường, nhưng cụ thể là khác ở đâu lại không thể nói rõ, đó chỉ là ấn tượng thoáng nhìn không rõ, ngay cả một ký ức đều không thể hình thành.

Hoàng Dật cứ đứng như thế trong đoàn người, không nhúc nhích, chậm chạp không có lựa chọn thiết lập mới, cứ như thế lâm vào do dự.

Ba giây đồng hồ sau, hắn hạ quyết tâm, cuối cùng không có lựa chọn thiết lập lại, mà là truyền tống trở về phòng vừa rời.

Sau khi rời khỏi phòng, chỉ cần không chọn thiết lập mới, như vậy vẫn có thể thông qua truyền tống trận trở về, cách một thời gian mới có thể đổi thành cái mới. Thời gian đổi mới của phòng 1 người là 24 tiếng đồng hồ, nói cách khác, chỉ cần trong một ngày, hắn không chọn thiết lập mới, vậy có thể tùy thời trở lại phòng này, mà một ngày sau phòng này sẽ không tồn tại, bị hệ thống đổi mới, hắn chỉ có thể truyền tống đến một phòng hoàn toàn mới.

Một lần nữa trở lại tầng này, Hoàng Dật tiêu hao một ít giá trị năng lượng, mở ra Thời Gian Chi Nhận, nhìn vật phẩm rơi xuống từ năm BOSS sau khi tử vong.

Hắn sờ dĩ trả một cái giá lớn như vậy, hoàn toàn là vì muốn nhìn rõ món trang bị xanh lá vừa rời trước khi rời khỏi, trong tiềm thức vô tình lưu ý đến.

Có đôi khi, thường thường là bởi vì nhìn nhiều một chút, sẽ có một vài phát hiện không đồng dạng.

Hai mắt của Hoàng Dật giống như máy quét hình, cẩn thận đảo qua từng món vật phẩm, cẩn thận quan sát từng trang bị xanh lá.

BOSS thứ nhất chỉ rơi một trang bị xanh dương và tài liệu bình thường, Hoàng Dật trực tiếp bỏ qua, nhìn về trang bị rơi xuống từ BOSS thứ hai.

BOSS thứ hai sau khi tử vong sẽ rơi ra một áo giáp xanh dương, một đai lưng xanh lá, còn có một chiếc nhẫn xanh lá.

Hoàng Dật không để ý đến áo giáp xanh dương, mà là đem trọng điểm đặt trên hai món trang bị xanh lá.

Đai lưng xanh lá bình thường, không có chỗ gì đặc biệt, Hoàng Dật nhìn thoáng qua xong rồi loại bỏ, nhìn về phía chiếc nhẫn xanh lá.

Khi hắn thấy tên của chiếc nhẫn, mí mắt nhất thời trợn to!

Giây phút ấy, toàn bộ Chúng Thần chi tháp dường như cũng run lên theo!

Sau đó, Hoàng Dật chậm rãi nhắm hai mắt lại, trong mê cung ngăn cách với nhân thế, hắn cứ đứng bất động như thế, khoé miệng hơi nhếch lên.

Lúc này, không có bất luận kẻ nào biết, trong vô số phòng tại Chúng Thần chi tháp, có một người đứng như thế, vì một trang bị xanh lá mà mỉm cười.

Đương nhiên, nếu như bọn họ có thể thấy tên của trang bị xanh lá này, sẽ lý giải Hoàng Dật vì sao mà cười, thậm chí bọn họ sẽ cười càng khoa trương càng không kiêng nể gì cả, thậm chí là điên cuồng mà hét lên, mất đi tất cả lý trí!

Bởi vì món trang bị xanh lá này, cũng là trang bị xanh lá trong truyền thuyết rất nhiều người đánh như thế nào đều đánh không ra, trang bị xanh lá gần như chỉ tồn tại trong truyền thuyết-- trừ vật giới chỉ bá vương khế ước!

Cái trang bị này trước đó vẫn đánh không ra, cứ như thế xuất hiện ở tầng 20! Hoàng Dật cấp 24 tiến vào đây, tỷ lệ rơi đồ tăng lên nhiều lần, tỷ lệ xuất hiện cực thấp của trang bị xanh lá này, cũng theo tỷ lệ rơi đồ cao của lần này mà may mắn xuất hiện!

Hồi lâu sau đó, Hoàng Dật hít sâu một hơi, mở hai mắt, sau đó vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm một chỗ, ánh mắt dần dần mất đi tiêu điểm, lâm vào trong suy nghĩ thật sâu.

Mỗi khi hắn làm ra động tác này, thì đại biểu hắn muốn suy nghĩ thật nhiều, mà hắn mỗi một lần suy nghĩ thật nhiều như vậy, sẽ làm ra một quyết định cực kỳ quan trọng.

Hắn lần trước làm như vậy, là lúc làm nhiệm vụ hi hữu ở trong Anh Hùng ngục giam, lần kia hắn không nhúc nhích nhìn chăm chăm mặt đất Hùng Hoàng thạch, suy nghĩ hồi lâu, mà kết quả của lần suy nghĩ ấy, chính là hắn giết chết Rắn Chín Đầu• Hydra, phá vỡ kỷ lục thế giới.

Mười phút sau, ánh mắt của Hoàng Dật khôi phục tiêu điểm, một lần nữa hồi phục tinh thần, hắn rốt cục làm ra quyết định --

Vô luận như thế nào, đều phải đánh ra chiếc nhẫn này!

Cái này cũng đại biểu cho, hắn muốn nhanh chân trước khi hệ thống đổi mới, giết chết BOSS thứ hai của tầng 20!

Mà lúc này, là 24 tiếng đồng hồ!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 82: Cấp 25

24 tiếng đồng hồ kế tiếp, mỗi một phút mỗi một giây đều rất quý, Hoàng Dật muốn làm một hành động vĩ đại chưa từng có ai làm, tại cấp 24 đánh chết hai con BOSS cấp 20!

Cái này đối với người khác mà nói, là chuyện không có khả năng làm được, cấp 24 đi đánh tầng 20, ngay cả quái nhỏ đều rất khó đối phó, đánh BOSS hầu như là nghĩ cũng không cần nghĩ. Nhưng đây là chuyện Hoàng Dật đã quyết định, hẳn quyết định, vậy nhất định có thể làm được.

Vừa rồi hẳn một phen suy nghĩ, đã nghĩ tới một phương pháp đại thể, trật tự rõ ràng, từng bước đều đã tính toán rồi, hiện nay chỉ cần trong vòng 24 tiếng đồng hồ, hoàn thành tất cả các bước hẳn đã suy tính!

Bước đầu tiên trong kế hoạch, cũng là cấp tốc thăng lên cấp 25!

Nơi thăng cấp tốt nhất không thể nghi ngờ cũng là ở đây, tuy rằng quái nhỏ ở đây rất khó giết, nhưng hẳn hiện nay đã không có thời gian đi chỗ khác đánh quái, mà hẳn lại không có khả năng truyền tống đến phòng mới luyện cấp, chỉ có thể ở chỗ này lên cấp 25!

Hoàng Dật vọt tới, liên tiếp chọn hai quái nhỏ, ra sức đánh đấm, lần này, mỗi một chiêu mỗi một bước của hẳn đều vừa đúng, tinh diệu không gì sánh được, cả người đều tiến vào một loại trạng thái chạy nước rút, không còn là dậm dẫm tản mạn mấy ngày qua, dường như thay đổi một người khác.

Chỉ có tại thời khắc vô cùng quan trọng, hẳn mới có thể có hoàn toàn tinh thần, chú tâm tập trung vào một việc, mà tập trung như vậy, hiệu suất cũng

không gì sánh kịp.

Phút 35, trên người Hoàng Dật rớt cục tuôn ra một dòng nước ấm, thăng lên cấp 25!

Giây phút ấy, hắn quay đầu, nhìn phương hướng xa xa trong bóng tối, ánh mắt tựa như xuyên thấu tầng tầng không gian, xuyên qua cả đám chướng ngại vật, xuyên qua bóng đen vĩnh viễn không tiêu tan trong mê cung, nhìn về phía con BOSS thứ hai.

Sau đó, miệng hắn hơi nhếch lên, rời khỏi Chúng Thần chi tháp.

Sau một khắc, Hoàng Dật xuất hiện ở tại quảng trường truyền tống của Kinh Cức thành, chạy nhanh đến chiến giả đại sảnh, hắn muốn đi tìm Roan, thực hiện thứ hai bước của hắn -- học được kỹ năng nghề nghiệp cấp 25!

Cuối cùng sau 17 phút, Hoàng Dật vọt tới tầng thứ năm của chiến giả đại sảnh, tìm được Roan, bỏ ra 200 kim tệ mấy ngày nay kiếm được, ngay sau đó, sử dụng 26 giây, ngắn gọn nói rõ chân tướng.

Roan nhanh chóng mang theo hắn đi tới truyền tống trận trong phòng nhỏ trước đó, mở ra truyền tống trận, đưa hắn truyền tống tới bí cảnh học tập kỹ năng của nghề nghiệp hi hữu.

Bí cảnh học tập kỹ năng cấp 25, là một sân rộng, bên cạnh có dựng một tấm bia đá lớn, trên mặt viết ba chữ lớn-- Mộc Nhân Trận.

Trong sân rộng, một đám mộc nhân đang di chuyển theo quỹ tích nhất định, mà giữa Mộc Nhân Trận, phân bố mười cái hộp, hộp đó cũng là đạo cụ học tập kỹ năng, muốn chạy vào vô cùng trắc trở, sẽ bị Mộc Nhân ngăn cản.

Khảo nghiệm của Mộc Nhân Trận, vẫn là tính linh hoạt của người khiêu chiến, yêu cầu không thể chạm vào Mộc Nhân, khó hơn một ít Mộ Bia Lâm lần trước.

Hoàng Dật không lãng phí thời gian đi nghiên cứu quỹ tích hành động của Mộc Nhân Trận, mà là trực tiếp vọt tới bên cạnh tấm bia đá trước sân rộng của "Mộc nhân trận", nhìn dòng chữ nhỏ.

Quả nhiên, trên bia đá vẫn có tin nhắn của người đi trước để lại.

"Từ bên trái 57 mét đi vào sân rộng, sau đó dùng vận tốc mỗi giây 15 mét chạy nhanh về hướng 6 giờ, 5 giây sau dừng lại, chạy theo hướng 8 giờ, yêu cầu nhảy cao không dưới 2 mét, rồi đi về phía trước với tốc độ mỗi giây 5 mét, là có thể lấy được một cái hộp. -- Đào Phong "

Phương pháp của Đào Phong phỏng chừng là vì lo lắng đến đại đa số người mà thiết kế ra, tương đối ổn thỏa, nhưng tương đối phiền phức, Hoàng Dật trực tiếp bỏ qua, nhìn dòng tiếp theo.

"Bên phải 27 mét, tốc độ mỗi giây 45 mét chạy về hướng 6 giờ, 1 giây sau có thể lấy được hộp. -- Long Thứ "

Phương pháp của Long Thứ vô cùng đơn giản, một giây đồng hồ là có thể bắt được, nhưng yêu cầu tốc độ 45 mét một giây, Hoàng Dật cho dù chuyển đổi thành hình thái linh miêu tốc độ nhanh nhất, cũng căn bản không đạt được cái tốc độ này, chỉ có thể tiếp tục bỏ qua, nhìn dòng tiếp theo.

"Bên phải chỗ 44 mét, từ hướng 6 giờ nhảy ra 24 mét, yêu cầu độ cao không dưới 10 mét, rơi xuống đất thì có một cái hộp. -- Đông Hoàng "

Hoàng Dật tiếp tục bỏ qua, hẳn không nhảy được xa như vậy.

"Cái này có cái gì khó, lão tử một gậy đem đám Mộc Nhân đập nát, trực tiếp có thể đi qua lấy hộp. -- Lão Đào "

Thấy cái này, Hoàng Dật hai mắt sáng ngời, lời nhắn của Lão Đào, hẳn ở Mộ Bia Lâm cũng thấy qua, lúc đó người này nhắn lại cũng là trực tiếp đem bia mộ đập nát, lấy được hộp.

Người chơi tên là Lão Đào này, phỏng chừng là một người có nghề nghiệp hi hữu phong cách chiến đấu tương đối bạo lực, phong cách có chút giống nhau với nghề nghiệp của Hoàng Dật.

Hoàng Dật quyết định cứ dựa theo phương pháp của hắc đi làm, lập tức vọt tới sân rộng, lang nha bổng trong tay trực tiếp nhắm vào một Mộc Nhân mà đập xuống.

Sau một khắc, đầu của Mộc Nhân nhất thời bị đập trúng, cổ vang lên một tiếng, rõ ràng là bị gãy, ngã xuống mặt đất, cái miệng còn không ngừng mấp máy.

Mộc Nhân chỉ còn lại thân thể, ra sức nhắm phía Hoàng Dật, dường như vì đầu của nó mà báo thù.

Hoàng Dật lại một gây đập qua, đem nó đập thành một đồng vụn!

Xem ra, năng lực chịu đòn của Mộc Nhân cũng không cao, chống lại loại nghề nghiệp bạo lực như Hoàng Dật, căn bản là không chịu được mấy lần công kích.

Hoàng Dật cứ như thế một đường đập qua, giống như là phá hư, nửa phút đồng hồ sau lấy được một cái hộp, lập tức mở ra.

Bên trong vẫn là tro cốt màu đỏ của chiến giả, tràn ngập nguyên lý của kỹ năng, Hoàng Dật đưa tay bóp tới, một cỗ năng lượng màu đỏ nhảy vào trong cơ thể của hắc, sau đó hắc nghe được hệ thống nhắc nhở.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn học xong kỹ năng nghề nghiệp cấp 25 của phán quan 【 tước vũ khí 】

【 tước vũ khí 】: Tiêu hao 20 điểm nội khí, tạm thời thu vũ khí của đối phương, có thể khiến đối phương trong vòng 10 giây kế tiếp, không thể sử dụng vũ khí, thời gian hồi phục 1 phút.

Đây là một kỹ năng thiên về khống chế, tuy rằng hiệu quả gần là khiến cho đối phương không thể sử dụng vũ khí, không hữu hiệu bằng mê muội, đóng băng những kỹ năng khống chế chân chính này, nhưng thắng tại thời gian kéo dài rất lâu, đạt tới 10 giây, mà mê muội, đóng băng loại kỹ năng khống chế bình thường này, chỉ có thể kéo dài từ 3 tới 5 giây thời gian.

Sau một khắc, Hoàng Dật về tới tầng thứ năm của chiến giả đại sảnh, sau đó không ngừng nghỉ rời khỏi đây, nhắm phía một cửa hàng ma pháp lớn nhất của Kinh Cức thành, thực thi bước thứ ba của hắn -- mua nước thuốc tăng cường và quyền trục ma pháp cao cấp nhất.

Trong khoảng thời gian này, Hoàng Dật đánh Chúng Thần chi tháp rất nhiều lần, rơi ra một ít trang bị tốt mình không dùng được, ví dụ như hắn đã có giày xanh dương, rơi thêm một cái ra cũng chỉ có thể bán đi, giá cả của trang bị xanh dương vô cùng cao, một cái có thể bán được hai ba trăm kim tệ!

Mấy ngày nay hắn thông qua bán trang bị, tổng cộng gom góp được hơn 800 kim tệ, vừa rồi ở chỗ Roan học kỹ năng tốn 200, bây giờ còn thừa lại 600, cũng đủ mua một chút nước thuốc và quyền trục ma pháp cao cấp!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 83: Truy Tung Khứu Giác

"Xin chào tiên sinh, xin hỏi có cái gì có thể cống hiến sức lực sao?" Mới vừa vào cửa hàng ma pháp, một người tiếp đãi đi tới, vẻ mặt đầy nụ cười.

"Đem danh sách nước thuốc ma pháp và quyền trục tốt nhất ở đây cho tôi xem." Hoàng Dật cấp tốc nói, trong giọng nói tràn ngập cảm giác mạnh mẽ vang dội.

"Mời xem!" Người tiếp đãi tựa như biết Hoàng Dật đang tranh thủ thời gian, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một phần danh sách, giao cho Hoàng Dật.

Danh sách đầy tên gọi của vật phẩm ma pháp, chia làm nước thuốc, quyền trục, đặc thù ba loại.

Nước thuốc bình thường đều là mang đến tăng cường tính chất cho người chơi, ví dụ như nước thuốc khôi phục sinh mệnh, sau khi sử dụng trong 10 giây khôi phục một lượng giá trị sinh mệnh nhất định; nước thuốc tăng thêm lực lượng, có thể tăng thêm tỉ lệ phần trăm lực lượng nhất định; nước thuốc bạo kích, có thể đề cao tỷ lệ bạo kích nhất định. . . Nước thuốc hiệu quả càng mạnh, thường thường kéo dài thời gian càng ngắn, giá cả tự nhiên cũng càng cao.

Mà quyền trục bình thường là có hiệu quả trong nháy mắt, ví dụ như quyền trục phục sinh, sau khi tử vong nếu như không luân hồi, thì có thể sử dụng quyền trục phục sinh sống lại tại chỗ, không cản trở lại doanh địa, nhưng đẳng cấp vẫn sẽ mất cấp một. Quyền trục hỏa cầu thuật, bên trong phong ấn một hỏa cầu thuật trung cấp. . . Một ít nghề nghiệp không có pháp thuật, có loại quyền trục này, cũng có thể phóng ra kỹ năng pháp thuật bên trong. Trên danh sách tổng cộng có trên trăm loại quyền trục ma pháp, bất quá đại đa số pháp thuật đều là hiệu quả

bình thường, không có quyền trực pháp thuật cỡ lớn.

Vật phẩm ma pháp thứ ba, thì tương đối đặc thù, có chút hoa cả mắt. Ví dụ như ma đao thạch, sau khi sử dụng trên vũ khí, có thể trong thời gian nhất định khiến vũ khí càng sắc bén hơn, tăng lên lực công kích nhất định của vũ khí; phụ ma tề, sau khi đổ lên trang bị, có thể trong thời gian nhất định tăng lên thuộc tính của trang bị. . .

Hoàng Dật cấp tốc xem lướt qua một lần, dựa theo tình huống thực tế của mình, chọn một nhóm vật phẩm ma pháp bên trong, hiệu quả từ thấp đến cao đều có, 600 kim tệ chảy ra như nước.

Mua xong đồ, Hoàng Dật vội vã chạy tới giác đấu trường, chuẩn bị thực thi bước thứ tư của hắn-- quan sát kỹ năng chủng tộc của Bán Thú Nhân!

Trước đó Hoàng Dật vẫn là linh miêu, thì thông qua quan sát mèo mẹ chiến đấu, mà học được kỹ năng của linh miêu. Hiện tại hắn tiến hóa thành Bán Thú Nhân, trên lý thuyết hắn là vẫn có thể thông qua loại phương thức quan sát này, học được kỹ năng chủng tộc của Bán Thú Nhân.

Nhưng phương diện này cũng có một chút khác nhau, ví dụ như linh miêu có 4 kỹ năng, mà Bán Thú Nhân chỉ có một kỹ năng chủng tộc. Mặt khác, linh miêu có vài kỹ năng có độ thành thạo, độ thành thạo đây là có thể tiếp tục thăng lên. Mà kỹ năng chủng tộc của 100 chủng tộc bình thường thì không có độ thành thạo vừa nói.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền đi tới giác đấu trường của Kinh Cực thành. Bên trong thành không cho phép động võ, chỉ có giác đấu trường là ngoại lệ, ở đây cung cấp một nơi tỷ thí công bằng, có thù oán có thể tới nơi này PK, muốn luận bàn cũng có thể tới nơi này mượn một lời dài chơi chơi. Cho nên ở đây đặc biệt náo nhiệt, tập trung một nhóm phần tử hiếu chiến.

Hoàng Dật đi nửa vòng ở bên trong, con mắt tìm kiếm qua lại, rất nhanh liền tìm được một người chơi Bán Thú Nhân, lúc này hắn ta đang đứng trước một lời

đài, quan sát người khác thi đấu.

Hoàng Dật lập tức đi qua, vỗ vỗ vai của người chơi Bán Thú Nhân.

Người chơi Bán Thú Nhân lúc đầu đang xem say sưa, đột nhiên bị người vỗ vai, nhất thời khó chịu quay đầu lại, nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

Hoàng Dật trực tiếp lấy ra 10 kim tệ đưa cho hắn, nói: "Anh đi tìm một lôi đài trống, thả ra một kỹ năng chủng tộc của Bán Thú Nhân, 10 kim tệ này cũng là của anh."

Bán Thú Nhân vốn đang rất tức giận, nhưng nghe thế lại hơi sửng sốt, sau đó lập tức gật đầu. Chỉ cần thả ra một kỹ năng chủng tộc là có thể được 10 kim tệ, cái này quả thật là một vụ làm ăn có bán.

Kế tiếp Hoàng Dật và người chơi Bán Thú Nhân này tìm được một lôi đài trống, sau đó người chơi Bán Thú Nhân gật đầu với Hoàng Dật, ý bảo hắn ta muốn bắt đầu dùng kỹ năng chủng tộc --

Hoàng Dật nhìn không chuyển mắt, chuẩn bị quan sát học tập!

Sau một khắc, người chơi Bán Thú Nhân vươn tay, chà chà mũi, sau đó liền nhảy xuống lôi đài, tiêu sái rời đi.

Hoàng Dật nhìn người chơi Bán Thú Nhân càng đi càng xa, đang lúc buồn bực, ai biết lúc này hệ thống lại cho hắn một nhắc nhở:

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn quan sát【 Truy Tung Khứu Giác 】của Bán Thú Nhân, học được kỹ năng tương ứng, kỹ năng này chỉ có thể sử dụng dưới hình thái Bán Thú Nhân.

【 Truy Tung Khứu Giác 】: Có thể căn cứ mùi của kẻ địch, phát hiện hành tung của kẻ địch, không thời gian hồi phục, sau khi thay đổi mục tiêu, tự động mất đi mùi ẩn tượng của mục tiêu trước, hai ngày sau, mùi của mục tiêu tự động mất đi hiệu lực.

Đây là kỹ năng chủng tộc của Bán Thú Nhân! Không ngờ rằng lúc dùng dĩ nhiên chỉ cần chà chà mũi!

Mà cái kỹ năng này, cũng giải đáp một điều bí ẩn quanh quẩn hồi lâu trong lòng Hoàng Dật. Hắn tại Phong Lâm trại sau khi tránh né Man Liệt truy sát, vẫn không ở trong phạm vi tầm mắt của đối phương, theo lý mà nói Man Liệt hoàn toàn không có cách nào biết hành tung của hắn, nhưng sau đó đối phương lại đuổi theo rất chính xác, thiếu chút nữa giết chết hắn.

Lúc đó Hoàng Dật liền có chút nghi hoặc, không biết Man Liệt làm sao biết được hành tung của hắn, hiện tại sau khi thấy kỹ năng chủng tộc của Bán Thú Nhân, hắn rốt cục rõ ràng.

Kế tiếp, Hoàng Dật rời khỏi giác đấu trường, chạy nhanh tới quảng trường truyền tống, hiện tại tất cả các bước chuẩn bị đều hoàn thành, kế tiếp sẽ bắt đầu chiến đấu chính thức!

Hoàng Dật một lần nữa truyền tống về phòng của tầng 20 trước đó, quái nhỏ đã bị hắn dọn dẹp một chút, nhưng còn lưu lại không ít, chặn lối đi của hắn, dương nanh múa vuốt trong bóng đêm gào thét.

Hắn lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một lọ nước thuốc màu vàng, há mồm đổ xuống, đây là một loại nước thuốc công kích cấp thấp nhất, có thể tăng lên 1% lực công kích, hiệu quả mặc dù thấp, nhưng thời gian rất dài, có thể kéo dài liên tục nửa tiếng đồng hồ.

Sau đó Hoàng Dật lại lấy ra một khối ma đao thạch cỡ nắm tay, nhẹ nhàng chà trên lang nha bổng một chút, sau đó lang nha bổng gia tăng thêm 50 điểm lực công kích, kéo dài liên tục nửa tiếng đồng hồ.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại liên tiếp sử dụng vài loại vật phẩm ma pháp, đều là cấp thấp nhất, nhưng thời gian kéo dài rất lâu.

Làm xong tất cả cái này, Hoàng Dật bắt đầu thanh lý quái nhỏ trên đường, có nhiều vật phẩm ma pháp tăng lên như vậy, tốc độ của hắn nhất thời nhanh hơn hẳn.

Mê cung này không giống với hoa viên. Khắp mê cung đều là đường đi chật hẹp, không thể tránh né quái nhỏ, chỉ có thể một đường giết qua. Mà hoa viên thì trống trải hơn rất nhiều, có vài quái nhỏ có thể đi vòng qua, thậm chí có hai ba BOSS cũng có thể đi vòng, không cần đánh, chỉ có một vài chỗ vô cùng chật hẹp, không cách nào đi vòng, mới cần đánh.

1 giờ trôi qua, Hoàng Dật rốt cục đánh xong quái nhỏ, đi tới BOSS thứ nhất, BOSS này nằm trên đường đi, Hoàng Dật muốn đánh BOSS thứ hai, nhất định phải lãng phí thời gian giết chết BOSS thứ nhất.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 84: Khô Lâu Tướng Quân

BOSS này là một Khô Lâu tướng quân, cả người đều là bộ xương, đi đường lung lay lắc lắc, càng không ngừng rơi xuống một ít cốt phẩn màu trắng, đồng thời còn phát ra âm thanh "Kẹt kẹt", như cửa gỗ lâu ngày vậy, dường như tùy thời sẽ sụp xuống. Bất quá trang bị của gã cũng rất hoàn mỹ, mũ giáp trên đầu thoát nhìn rất sáng, trong tay xách theo một thanh cốt đao màu trắng, lưỡi đao lợi hại, vừa nhìn là biết không phải vật phàm.

Hoàng Dật ở tầng 13 đánh qua BOSS này, chỗ lợi hại nhất của BOSS này là có thể xung phong, sau khi xung phong có thể gây mê muội cho mục tiêu, sau đó một đao chặt tới, tạo thành thương tổn rất lớn. Cho nên muốn đánh BOSS này, phải tránh né xung phong của hắn, không nên bị hôn mê.

Bất quá nơi này là tầng 20, Hoàng Dật cũng không biết bộ xương khô này có năng lực khác hay không. Đây là không cách nào đi diễn đàn xem chỉ dẫn, bởi vì BOSS nơi này ngoại trừ kỹ năng trước đó, sẽ ngẫu nhiên tăng kỹ năng mới, cùng một đạo lý với rơi trang bị ra, khi vừa bước chân vào đây, kỹ năng của BOSS cũng là đồng thời được thiết lập rồi. Đây là hệ thống vì để cho mỗi một người chơi đều có thể cảm nhận được tính khiêu chiến của BOSS, bằng không thì nếu như mỗi một BOSS đều có hướng dẫn tường tận, người chơi đi đánh cũng đều rõ ràng, vậy sẽ không có khó độ.

Đương nhiên, loại giả thiết này đối với Hoàng Dật cũng vô hiệu, hắn nắm giữ Thời Gian Chi Nhân, có thể nhìn thấu thiết lập do hệ thống làm ra từ lâu. Bất quá hắn hiện tại không sử dụng Thời Gian Chi Nhân, bởi vì đây là chiến đấu cùng BOSS, hơn nữa đẳng cấp của BOSS cao như vậy, mở ra Thời Gian Chi Nhân, giá trị năng lượng của hắn sẽ ào ào giảm xuống, căn bản không chịu đựng nổi.

Sau một khắc, Hoàng Dật vọt tới, lang nha bổng trong tay hung hăng đập vào cổ tay của bộ xương khô, vừa đối mặt đã đem cổ tay của nó đánh cho trật khớp.

Đây là kinh nghiệm của hắn lúc đánh ở tầng 13, đốt tay của bộ xương khô này yếu hơn những quái khác, rất dễ đánh trật khớp, bị trật khớp thì khi công kích đối phương sẽ bị trở ngại rất lớn.

Quả nhiên, cổ tay của bộ xương khô bị đánh cho trật khớp sau đó, nhanh chóng hú lên quái dị, dùng tay kia cầm cổ tay, cố sức vặn một cái, đem cổ tay vặn về vị trí cũ. Mà trong khoảng thời gian này, Hoàng Dật đã tạo thành thương tổn không nhỏ, giành được rất nhiều thời gian.

"Vù!" Trên người bộ xương khô bốc ra một lớp khói đen, cấp tốc vọt qua hướng Hoàng Dật!

Hoàng Dật đề phòng từ lâu, nghiêng người né qua, tránh khỏi lần công kích này, nhưng mà đúng lúc này, bộ xương khô lại vọt đến đây, tốc độ nhanh đến thấy không rõ, nhất thời đụng vào làm Hoàng Dật choáng váng, sau đó một đao bổ xuống, trực tiếp giết chết hắn!

Cái này bộ xương khô dĩ nhiên biết liên tục xung phong, đây là tầng 13 không có, hơn nữa lực công kích của bộ xương khô cao hơn rất nhiều, một đao có thể trực tiếp giết chết hắn.

Hoàng Dật sống lại tại cửa bí cảnh, hiện tại hắn đối với thực lực của bộ xương khô có lý giải sâu sắc hơn, hắn phải một lần cũng không thể bị công kích trúng, bằng không cũng là chết. Cái này yêu cầu đối với độ linh hoạt vô cùng cao, tại trước mặt lực công kích tuyệt đối, cho dù là thể chất của Bán Thú Nhân căn bản cũng chống không nổi.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục chạy tới trước mặt bộ xương khô, lúc này bộ xương khô trong trạng thái đầy máu.

BOSS trong bí cảnh và BOSS dã ngoại có chút không giống nhau, BOSS

trong bí cảnh vô luận đã bị thương bao nhiêu, chỉ cần vừa thoát khỏi chiến đấu, sẽ lập tức khôi phục tất cả giá trị sinh mệnh! Cho nên lượng máu Hoàng Dật trước đó đánh tương đương với toàn bộ uống phí, phải một lần nữa đánh lại.

Lần này, hãn có nghiệm của trước đó kinh, đánh càng cẩn thận hơn, khi đánh lượng máu của bộ xương khô đến 97%, bộ xương khô đột nhiên xung phong 3 lần liên tục, đánh hãn hôn mê, sau đó trực tiếp giết chết!

Lần thứ ba, Hoàng Dật thành công đem lượng máu của bộ xương khô đánh tới 96%. . .

Cứ như vậy, Hoàng Dật thử nghiệm một lần rồi lại một lần, một lần rồi lại một lần tử vong, nhưng mỗi một lần thử, đều có tiến bộ rất nhỏ, có đôi khi chỉ có thể gần như đánh được 1% máu của bộ xương khô! Đối với người khác, thấy loại tình huống này có thể đã sớm từ bỏ, nhưng Hoàng Dật vẫn tiếp tục, mặc kệ thế nào, trong vòng 24 tiếng đồng hồ kế tiếp, hãn đều phải đem hết toàn lực đi thử!

Dần dần, Hoàng Dật thăm dò được quy luật chiến đấu của bộ xương khô này, đánh càng ngày càng thuận, thời gian tử vong càng ngày càng giảm.

Cứ như thế một phút cũng không ngừng luyện tập bốn giờ sau, hãn đã có thể đem bộ xương khô đánh tới 20% lượng máu, từng chút tiến bộ của trước đó, tích lũy đến bây giờ, biến thành hiệu quả rõ ràng!

Khi lượng máu của bộ xương khô này đến 20% lúc sẽ cuồng bạo, tốc độ nhanh hơn, rất khó tránh né, với đẳng cấp hiện tại của Hoàng Dật mà nói, muốn tránh né xung phong sau khi cuồng bạo của nó là vô cùng vất vả!

Sau khi liên tục ba lần bị bộ xương khô cuồng bạo giết chết, Hoàng Dật rất cục bụng tha suy nghĩ tiếp tục luyện tập, ba lần này hãn đều không cảm giác được bất cứ tiến bộ nào, bộ xương khô sau khi cuồng bạo thực lực quá mạnh mẽ, mạnh đến mức vô luận hãn luyện tập như thế nào đều không thể có được tiến bộ. Cái này đã không phải là giới hạn luyện tập có khả năng vượt qua, đây là áp chế

thuộc tính, chỉ có thể thông qua thăng cấp, tăng lên thuộc tính mới vượt qua!

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, cuối cùng từ trong trữ vật giới chỉ, cẩn thận lấy ra một lọ nước thuốc trong suốt nho nhỏ!

Bình nước thuốc này, tên là nước thuốc cấp tốc, có thể trong thời gian một phút đồng hồ tăng 30% tốc độ di chuyển, giá cao tới 100 kim tệ, hơn nữa thời gian hồi phục dài đến một ngày! Nếu như trước mặt bộ xương khô sử dụng bình nước thuốc này, đại biểu cho BOSS thứ hai, hẳn không thể dùng lại loại nước thuốc này, thời gian hồi phục quá dài!

Nhưng Hoàng Dật nhất cuối cùng quyết định dùng, nếu như ngay cả BOSS thứ nhất đều không qua được, vậy càng đừng nói đánh BOSS thứ hai.

Lần này, lúc Hoàng Dật đem bộ xương khô đánh tới 20% lượng máu, lập tức sử dụng nước thuốc cấp tốc. Nhất thời, một cỗ năng lượng mềm mại nhảy vào trong cơ thể của hắn, chảy từ đầu xuống chân, trong nháy mắt làm tốc độ di chuyển của hắn tăng lên rất lớn, hiệu quả vô cùng rõ ràng, không hổ là hàng cao cấp dùng 100 kim tệ mua được!

Tốc độ của Hoàng Dật nhanh như một cơn gió, tốc độ của bộ xương khô cũng nhanh như gió, kẻ đuổi người chạy trên sân, tốc độ nhanh đến không thấy rõ. Cái này cũng may mà là Hoàng Dật, hắn lúc đầu điều khiển thân thể rất tinh diệu, nếu như là đổi thành người bình thường, cho dù uống nước thuốc cấp tốc cũng không làm nên chuyện gì.

Thời gian trôi qua từng giây, thời gian nước thuốc cấp tốc của Hoàng Dật càng ngày càng ngắn, nhưng bộ xương khô xung phong lại như cũ, Hoàng Dật chỉ có thể liên tục di chuyển, không cẩn thận sẽ bị bộ xương khô đụng trúng, tình huống vô cùng mạo hiểm!

10 giây! Hiệu quả của nước thuốc cấp tốc chỉ còn lại 10 giây! Nhưng bộ xương khô vẫn còn đang xung phong, không có chút dấu hiệu muốn dừng lại!

5 giây!

Hoàng Dật hầu như đã có thể cảm giác được cỗ năng lượng mềm mại trên người đã bắt đầu tiêu tán, rất nhanh sẽ hoàn toàn mất đi hiệu quả! Nhưng bộ xương khô dĩ nhiên còn đang xung phong, còn chưa dừng lại, thời gian xung phong này kéo dài, trước đó chưa từng có! Vượt qua dự liệu của Hoàng Dật!

Rốt cục, nước thuốc cấp tốc của Hoàng Dật hoàn toàn mất đi hiệu quả, tốc độ lập tức chậm lại!

Bộ xương khô hầu như chớp mắt đuổi tới, mắt thấy sẽ đụng trúng người Hoàng Dật!

"Biến thân linh miêu!" Bị bất đắc dĩ, Hoàng Dật chỉ có thể lựa chọn biến đổi hình thái!

"Không trung biến hướng!" Ngay trong nháy mắt tại khi xương khô gần vọt tới, thân thể của Hoàng Dật mạnh mẽ lướt ngang qua bên kia, khó khăn lắm mới tránh được công kích của bộ xương khô.

Tuy rằng sau khi biến thành linh miêu, tốc độ của hắn tăng lên, nhưng đối với công kích cũng rất bất lợi, công kích của linh miêu vô cùng thấp, mà chuyển đổi hình thái trong chiến đấu là không thể!

Nói cách khác, hắn hiện tại sau khi chuyển đổi thành hình thái linh miêu, sẽ không thể biến trở về hình thái Bán Thú Nhân, trừ phi hắn có thể đem bộ xương khô này giết chết, hoặc là bị bộ xương khô này giết chết, thoát ly trạng thái chiến đấu với nó, bằng không hắn không cách nào biến trở về được.

Nhưng với chút lực công kích của linh miêu, ngay cả phòng ngự của bộ xương khô đều phá không được, càng đừng nói giết chết nó.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 85: Vong Linh Pháp Sư

Rất nhanh, bộ xương khô lần thứ hai xông đến! Nhất giây cũng không ngừng!

"Không trung gia tốc!"

"Thoáng hiện đột kích!"

...

Hoàng Dật dựa vào nhiều kỹ năng tính linh của linh miêu, toàn lực tránh né công kích của bộ xương khô, khó khăn lắm mới tránh thoát một lần rồi lại một lần mạo hiểm.

Thời gian xung phong của bộ xương khô này quá dài, hơn một phút đồng hồ trôi qua dĩ nhiên còn chưa ngừng, lúc này là thấy những điều chưa hề thấy, thật sự nếu không dừng lại, Hoàng Dật thậm chí sẽ hoài nghi đây là BUG!

Rốt cục, bộ xương khô liên tục xung phong sau hai phút, nó ngừng lại!

Lúc này bộ xương khô, chống đại đao mà đứng không giống người chút nào, khom lưng thở gấp, tựa như vô cùng mệt mỏi, mệt mỏi đến ngay cả khí lực đứng lên cũng không có, chỉ có thể chống đại đao, chống đỡ thân thể của mình.

Hoàng Dật trốn ở phương xa, đề phòng nhìn chăm chăm bộ xương khô, cũng không có lập tức tiến lên công kích. Lúc ở tầng 13, bộ xương khô không có năng lực cuồng bạo này, nhưng hiện tại bộ xương khô tầng 20 lại bày ra, không biết bước tiếp theo sẽ sử dụng năng lực gì.

Vì an toàn, Hoàng Dật vẫn là quyết định kiên trì chờ một chút.

Đợi như thế vài giây, bộ xương khô vẫn không có động tác, tựa như đem tất cả khí lực đều dùng tại lần siêu cấp xung phong dài đến hai phút vừa, dẫn đến hiện tại xuất hiện di chứng của cuồng bạo, cực độ suy yếu, ngay cả cử động đều không được.

Hoàng Dật không hề do dự, lập tức lóe ra đột kích, vọt mạnh qua, vồ một cái ngay tại khớp xương chân của nó, bộ xương khô muốn né tránh, nhưng lúc này nó đã vô cùng chậm chạp, căn bản tránh không thoát lần công kích này của Hoàng Dật.

Sau một khắc, khớp xương chân trái của bộ xương khô nhất thời bị một vuốt của Hoàng Dật làm gãy! Biến thành đồng vụn!

Hoàng Dật giật mình nhìn cảnh này, không ngờ rằng bộ xương khô này dĩ nhiên đã suy yếu đến tình trạng như vậy! Khớp xương của nó vô cùng cứng, trước đó Hoàng Dật ở hình thái Bán Thú Nhân, cho dù đem lang nha bổng đi đập đều đập không vỡ, không ngờ rằng hiện tại hình thái linh miêu chỉ là vồ một cái, đã đem khớp xương vỡ nát!

Nhưng kể tiếp, chuyện càng giật mình hơn xảy ra! Bộ xương khô mất đi chân trái chống đỡ, khung xương trên người như là bị liên lụy, dường như mất đi chống đỡ, thoảng cái tất cả đều rơi rụng xuống, biến thành một xương vụn! Rơi ra cả cốt đao trong tay nó và một khúc xương sườn trong suốt!

BOSS này dĩ nhiên lại chết như thế!

Xem ra chỗ lợi hại nhất của BOSS này, cũng là liên tục xung phong dài đến hai phút sau khi cuồng bạo, chỉ cần người chơi cầm cự qua hai phút, vậy BOSS đã tương đương với không có bất luận uy hiếp, trở nên vô hạn suy yếu, có thể một chiêu giết chết!

Thần kinh căng thẳng hơn tiếng đồng hồ của Hoàng Dật nhất thời trầm tĩnh

lại, cửa thứ nhất rốt cuộc hữu kinh vô hiểm mà qua!

Hiện tại hần thoát khỏi chiến đấu với bộ xương khô, một lần nữa biến trở về hình thái Bán Thú Nhân, lập tức kiểm tra một chút đồ do bộ xương khô rơi ra.

Đầu tiên hần kiểm tra, là cốt đao đã không biết giết hần bao nhiêu lần!

Thanh cốt đao dài chừng hai mét, mặt đao rất rộng, không biết là dùng khúc xương nào chế thành, cả vật thể trơn bóng, dường như sừng dê, cảm xúc vô cùng tốt, sờ vào tay vô cùng thoải mái.

【cốt đao khô lâu】(trang bị xanh dương, vũ khí - loại đao)

Lực công kích gần người: 320-350

Lực lượng +120

Tỷ lệ bạo kích +2%

Công kích kèm theo 1% thương tổn hủ độc

Độ bền: 315/315

Đăng cấp yêu cầu: 22

Trang bị đánh giá: 158

Vật phẩm giải thích: Một trong các vũ khí bạo lực, thích hợp nghề nghiệp loại hình chiến sĩ tôn trọng lực lượng sử dụng.

Vũ khí xanh cấp22! Cái này cao hơn hai cấp so với lang nha bổng trong tay của Hoàng Dật! Hần đem lang nha bổng thay ra, để vào trữ vật giới chỉ, sau đó thay thanh cốt đao hoàn toàn mới này.

Lúc này, lực công kích của Hoàng Dật nhất thời tăng lên, dù sao cũng là vũ khí xanh dương cao hơn hai cấp, cảm giác cũng là không giống, cầm trong tay

vô cùng có cảm xúc, mỗi một thốn lực lượng đều có thể cảm giác được.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn về phía khúc xương sườn trong suốt, đây là một tài liệu cấp D, coi như là tài liệu tương đối tốt, hẳn không để ý nhiều, trực tiếp thu vào trữ vật giới chỉ, chờ đi ra ngoài rồi sẽ bán đấu giá, có thể đổi không ít kim tệ.

Hoàng Dật tiếp tục đi thẳng phía trước, bắt đầu một vòng dọn dẹp quái nhỏ. Lần này, hẳn đã đổi vũ khí mới, tốc độ dọn quái nhanh hơn, mỗi một lần chém ra, tăng lên 100 điểm thương tổn so với dùng lang nha bổng trước đó.

Từ BOSS thứ nhất đến BOSS thứ hai, số lượng quái nhỏ rất nhiều, Hoàng Dật dùng 3 giờ mới dọn xong, đi tới trước mặt BOSS thứ hai.

BOSS thứ hai là một vong linh pháp sư, Hoàng Dật ở tầng 13 cũng đánh qua. đặc điểm của BOSS này là lực công kích siêu cao, hơn nữa là công kích phạm vi lớn, rất khó tránh né. Hiện ở chỗ này là tầng 20, phòng chừng lực công kích của BOSS này càng cao, rất có khả năng như BOSS thứ nhất, chỉ cần một chiêu là có thể giết chết hẳn.

Hoàng Dật không có sốt ruột đánh, hẳn đầu tiên là logout, ăn một chút gì, đem thần kinh căng thẳng rất lâu thả lỏng một phen, mới lần thứ hai tiến vào trò chơi.

Lúc này, cách lúc bí cảnh mở ra đã qua đi 10 giờ, Hoàng Dật chỉ còn lại có 14 giờ để đánh BOSS thứ hai!

Hoàng Dật cũng như lúc đánh bộ xương khô trước đó, đầu tiên là thử một phen, chết vài lần, thăm dò mấy kỹ năng lúc đầu của BOSS này.

Đầu tiên là một kỹ năng tên là 【 Kháng Cự Hỏa Hoàn 】, cái kỹ năng này không có thương tổn, thuộc về kỹ năng khống chế, có thể đem người bên cạnh hất văng ra, chỉ cần Hoàng Dật đến gần người, nó sẽ sử dụng cái kỹ năng này, đưa hẳn hất ra.

Thứ hai là một kỹ năng thuận phát tên là [Hỏa Vũ], triệu hồi ra hơn mười hỏa cầu từ trên trời giáng xuống, giống như trời mưa, chỉ cần Hoàng Dật chạm vào một hỏa cầu bên trong, sẽ bị trực tiếp giết chết.

Kỹ năng thứ ba, là [Hỏa Hải] càng lợi hại hơn, ngâm xương hai giây đồng hồ thời gian, sau đó có thể khiến trăm mét xung quanh chìm trong biển lửa, đây là kỹ năng Hoàng Dật căn bản trốn không được, chỉ cần thành công thả ra, hắn sẽ bị trực tiếp giết chết, căn bản không có khả năng sống sót.

"Dã tính hô hoán!" Hoàng Dật lại một lần nữa đứng ở trước mặt BOSS, lập tức triệu hồi ra một con chó săn và chim ưng.

Trước đó tại cửa bộ xương khô, hắn sợ dĩ không triệu hoán hai sinh vật này, là bởi vì phòng ngự của bộ xương khô rất mạnh, cho dù triệu hồi ra hai sinh vật này, cũng không tạo thành được thương tổn, còn phải phân tâm đi khống chế chúng nó, ngược lại sẽ liên lụy bản thân.

Hiện tại lực công kích của BOSS thứ hai siêu cao, nhưng phòng ngự sẽ không mạnh như BOSS thứ nhất, hai sinh vật triệu hoán này nếu như khống chế tốt, vẫn có thể phát huy một ít tác dụng.

Hơn nữa cái này cũng là một chiến thuật mới của Hoàng Dật, cho dù chó săn bị giết chết, cũng còn lưu lại chim ưng, chim ưng bay trên không trung, có thể tránh né rất nhiều công kích.

Quan trọng hơn là, hiện tại cái này BOSS là hệ pháp thuật, chim ưng có đất dụng võ, chỉ cần BOSS này ngâm xương kỹ năng pháp thuật [hỏa hải], như vậy chim ưng có thể lập tức lao qua, cắt đứt BOSS thi pháp.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 86: Vong Linh Phân Thân

Kế tiếp, Hoàng Dật vọt tới, bắt đầu quá trình nghiên cứu buồn chán.

"Bò sát hèn mọn, cũng dám khinh nhờn lãnh địa của ta, chịu chết đi! Triệu hoán hỏa vũ!" Gã vong linh pháp sư thấy Hoàng Dật đến, hừ lạnh một tiếng, giờ pháp trượng trong tay lên hướng Hoàng Dật.

Nhất thời, trong mê cung hắc ám trở nên bừng sáng lên, trên không trung đột nhiên xuất hiện hơn mười hỏa cầu, rơi xuống hướng Hoàng Dật, bao trùm một khu vực lớn, dường như một trận mưa do lửa tạo thành.

Hoàng Dật lập tức toàn lực lăn mình qua một bên, rốt cục chạy ra khỏi phạm vi kỹ năng trước khi hỏa cầu rơi xuống đất, chỉ bất quá con chó săn thì không may mắn như vậy, trực tiếp bị hỏa vũ khắp bầu trời bao phủ, bị đốt sạch ngay cả bã cũng không còn.

Hoàng Dật cũng không thêm để ý, hăn lúc đầu cũng không dự định dựa vào chó săn, cho dù nó chết cũng không có gì ảnh hưởng với chiến thuật của mình.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục tiến lên hướng vong linh pháp sư, rất nhanh liền tiếp cận nó!

"Kháng Cự Hỏa Hoàn!" Sau một khắc, trên thân thể vong linh pháp sư lập tức lao ra một vòng sóng xung kích màu vàng, mang theo lực lượng không thể chống cự, đem Hoàng Dật hung hăng đẩy ra!

Chiến quả thật vất vả mới đạt được, thoáng cái đã bị cái kỹ năng này thổi bay.

"Không ngờ rằng người dĩ nhiên còn thật sự có tài, vậy cho người ném thử tư

vị của hỏa hải!" Gã vong linh pháp sư nói xong, cầm pháp trượng trong tay giơ lên không trung, đồng đạc nói: " Nguyên tố hỏa cuồng bạo, xin nghe theo triệu hoán của ta, thiêu đốt tên. . ."

Đúng lúc này, cổ tay của nó bỗng nhiên bị cào một chút, ngâm xương của kỹ năng này nhất thời bị ngắt ngang!

Ngay sau đó trong không khí mơ hồ xuất hiện một con chim ưng trong suốt!

Vừa rồi chính là Hoàng Dật thao túng chim ưng, cắt đứt ngâm xương của vong linh pháp sư. Chim ưng có thể nói là sát thủ của pháp sư, cả người trong suốt, tính bí mật cực cao, rất khó phát hiện, tỷ lệ cắt đứt thi pháp rất cao.

Hoàng Dật lúc này, đã thừa dịp xông đến, lại một lần nữa đến gần vong linh pháp sư!

"Chết tiệt!" Gã vong linh pháp sư mắng to một tiếng, đem pháp trượng nhẹ nhàng xoay tròn, sau đó thân thể của nó nhất thời biến mất không thấy!

Ẩn thân! Gã vong linh pháp sư này dĩ nhiên lại dùng ra một kỹ năng hoàn toàn mới, pháp sư biết ẩn thân, cái này vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, trước đó vong linh pháp sư ở tầng 13 cũng không biết cái kỹ năng này!

"Truy Tung Khứu Giác!" Sau một khắc, Hoàng Dật đưa tay chà chà trước mũi, mở ra kỹ năng chủng tộc của Bán Thú Nhân.

Nhất thời, một mùi hôi thối kỳ dị chui vào mũi hắn, cái mùi vị này dường như là một sợi dây, từ không khí bên trái truyền đến!

Hoàng Dật thông qua khứu giác, điều tra tới vị trí của vong linh pháp sư! Tuy rằng nó ẩn thân, nhưng mùi của nó không ẩn được!

Sau một khắc, Hoàng Dật vung cốt đao trong tay, hung hăng bổ tới hướng mùi kia truyền đến!

"Phập!" Sau một khắc, tiếng đao cắt vào thịt vang lên, ngay sau đó trong không khí bỗng nhiên xuất hiện tung tích của vong linh pháp sư, nó bị Hoàng Dật đánh trúng, đánh ra khỏi trạng thái ẩn thân!

Lúc này, vẻ mặt của nó đầy kinh ngạc, tựa như không rõ ràng vì sao lại bị Hoàng Dật nhìn thấu.

Hoàng Dật nắm chặt cơ hội, lập tức vọt tới, cốt đao trong tay hung hăng chém vào trên người nó, đem thịt thối trên người nó chém thành từng khối từng khối, nhất thời tạo thành rất nhiều thương tổn.

Gã vong linh pháp sư này rất mỏng, kháng tính ma pháp cũng không tệ lắm, nhưng chống lại công kích vật lý thì khá yếu, chỉ cần bị Hoàng Dật loại nghề nghiệp loại hình bạo lực vật lý đến gần người, vậy sẽ bị thương tổn cực lớn.

Vong linh pháp sư cuống quýt giơ pháp trượng lên, làm một tư thế ngồi đẩy về phía trước.

Cái này cũng là động tác thi pháp của【Kháng Cự Hỏa Hoàn】, Hoàng Dật trước đó đã gặp qua rất nhiều lần.

"Tước vũ khí!" Hoàng Dật giành trước một bước, đưa tay bắt được pháp trượng, sau đó sử dụng kỹ năng cấp 25 vừa mới học được của ngày hôm nay【tước vũ khí】-- tạm thời thu vũ khí của đối phương, có thể khiến đối phương trong 10 giây kế tiếp, không cách nào sử dụng vũ khí! Nhất thời, Hoàng Dật đem cây pháp trượng mạnh mẽ đoạt đến đây!

Vong linh pháp sư đã không có vũ khí, giống như là con cọp bị rút răng, cắn bản làm không ra phản kích hữu hiệu gì, bị Hoàng Dật cuồng bạo công kích mười giây đồng hồ!

Mà trong mười giây đồng hồ này, lượng máu của vong linh pháp sư giảm tới 70%!

Vong linh pháp sư cũng là yếu đuối như thế, chỉ cần bị nghề nghiệp loại hình vật lý đến gần người, đó chính là bắt đầu của ác mộng.

Mười giây đồng hồ sau, pháp trượng thu được trong tay của Hoàng Dật tự động bay trở về trong tay của vong linh pháp sư!

"Vong linh phân thân!" Gã vong linh pháp sư một lần nữa bắt được pháp trượng, nhanh chóng vung lên, phóng ra một kỹ năng hoàn toàn mới, nhất thời phân trở thành 10 vong linh pháp sư, nhất tề công kích hướng Hoàng Dật, không biết người nào là thật người nào là giả.

"Thẩm phán!" Hoàng Dật thấy chiêu phá chiêu, thân thể lập tức nhanh chóng xoay tròn, đại đao trong tay quét ra một trận gió xoáy, 10 phân thân vong linh pháp sư xung quanh nhất thời gặp phải nhiều thương tổn.

"Hỏa cầu thuật!" Sau một khắc, mười phân thân vong linh pháp sư nhất thời phóng ra một hỏa cầu thuật đơn giản nhất, đánh vào trên người Hoàng Dật.

Sau một khắc, Hoàng Dật trực tiếp ngã xuống đất, bị trực tiếp giết chết!

Hoàng Dật một lần nữa sống lại tại cửa phó bản, trong lòng hơi có chút giật mình, vừa rồi 10 hỏa cầu thuật ấy tất cả đều là thật, nói cách khác, vừa rồi 10 phân thân pháp sư tất cả đều có thực lực của bản thể, từng phân thân thả ra hỏa cầu thuật đều cường hãn như bản thể, 10 hỏa cầu thuật thoáng cái đánh đến đây, hãn căn bản không chống được.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục thử, bất quá đấu pháp của hắn cũng thay đổi, khi gặp phải phân thân thuật thì, không hề sử dụng thẩm phán, mà là trực tiếp lựa chọn lui ra, chạy vòng ngoài, tránh né công kích của 10 vong linh pháp sư, ý đồ vượt qua thời gian kéo dài kỹ năng phân thân của vong linh pháp sư.

Nhưng mà, phân thân thuật của vong linh pháp sư giống như là không có thời gian kết thúc, vẫn duy trì 10 phân thân, tương đương với 10 vong linh pháp sư đang liên tục công kích đối với Hoàng Dật.

Hoàng Dật kiệt lực né tránh, nhưng nhất cuối cùng không cách nào tránh thoát 10 vong linh pháp sư công kích, cuối cùng bị đánh chết!

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục thử đấu pháp mới. . .

Cứ như vậy, Hoàng Dật một lần rồi lại một lần tử vong, một lần rồi lại một lần nghiên cứu đấu pháp, nghiên cứu thời cơ sử dụng thích hợp nhất của mỗi một kỹ năng. . .

Thời gian trôi qua từng giây, kỳ hạn đổi mới 24 tiếng đồng hồ càng ngày càng gần, Hoàng Dật đối với tiết tấu công kích của vong linh pháp sư cũng càng ngày càng thuần thục! Đánh càng ngày càng thuận lợi, thời cơ sử dụng kỹ năng cũng nhiều lần thay đổi, so với đấu pháp ban đầu, có biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Một giờ trôi qua, Hoàng Dật rốt cục phá giải phân thân thuật của vong linh pháp sư!

Năm giờ trôi qua, Hoàng Dật đã có thể đem lượng máu của vong linh pháp sư đánh tới 50%!

Một buổi tối buồn chán trôi qua, lại nghênh đón một ngày mới, Hoàng Dật đã không biết mệt mỏi đánh suốt đêm!

Lúc này, kỳ hạn đổi mới chỉ còn lại 30 phút cuối cùng!

Mà tiến bộ của Hoàng Dật cũng vô cùng rõ ràng, hẳn đã có thể đem lượng máu của vong linh pháp sư đánh tới dưới 10%!

Nhưng vong linh pháp sư lúc 10% máu, sẽ thả ra một vòng bảo hộ, phòng ngự cực cao, công kích của Hoàng Dật rơi vào, hầu như đánh không ra thương tổn!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 87: Cơ Hội Cuối Cùng

Cái kỹ năng như rùa xác này, nhất thời đem Hoàng Dật kéo lại. Hắn lúc đầu cho rằng vòng bảo hộ này có thời gian hạn chế, nhưng công kích hồi lâu sau mới phát hiện, cái vòng bảo hộ này dĩ nhiên không có thời hạn, ít nhất cho đến lúc hắn tử vong, chưa từng thấy cái vòng bảo hộ này tiêu tán!

Hắn chỉ có thể dựa vào chút lực công kích bị suy yếu, đi đánh vong linh pháp sư!

Thời gian chỉ còn lại nửa giờ cuối cùng! Mà Hoàng Dật đem lượng máu của vong linh pháp sư đánh tới dưới 10%, phải tiêu hao 4 phút thời gian! , từ cửa bí cảnh chạy tới trước mặt vong linh pháp sư, thì cần 6 phút!

Nói cách khác, hắn tính ra chỉ còn lại 3 lần cơ hội! Nếu như 3 lần cơ hội này không có giết chết vong linh pháp sư, vậy toàn lực chiến đấu 24 tiếng đồng hồ của hắn sẽ tuyên bố thất bại!

Hoàng Dật bây giờ, tinh lực cũng đã tiêu hao nhiều lắm, liên tục 24 tiếng đồng hồ như thế, mỗi một giây trong chiến đấu đều là tập trung tinh thần, tiêu hao đối với thân thể vô cùng lớn, cho dù là người như hắn trải qua huấn luyện thời gian dài, cũng cảm giác được trạng thái bắt đầu giảm.

Nửa tiếng đồng hồ cuối cùng này là một trận đánh ác liệt, đánh thắng, đối với một thời gian phát triển rất dài sau này đều có trợ giúp vô cùng lớn, chỉ cần thất bại, vậy tất cả nỗ lực đều là công dã tràng!

Kế tiếp, Hoàng Dật lần thứ n vọt qua hướng vong linh pháp sư, bắt đầu một đợt thử nghiệm hoàn toàn mới.

4 phút sau, lúc hãn đánh lượng máu của vong linh pháp sư đến 9%, bị một chiêu “mặt đất nóng chảy” giết chết.

Hoàng Dật sống lại tại cửa bí cảnh, dùng tốc độ nhanh nhất lao đến địa điểm của vong linh pháp sư, 6 phút sau, hãn chạy tới chỗ BOSS, lần thứ hai vọt tới.

9 phút sau, Hoàng Dật vào lúc vong linh pháp sư chỉ còn lại 5% lượng máu, tiếc nuối bỏ mình! Kỹ năng vòng bảo hộ của BOSS hầu như khó giải, hơn phân nửa thời gian của Hoàng Dật đều lãng phí tại 10% lượng máu cuối cùng!

Thời gian đổi mới của hệ thống, chỉ còn lại 11 phút cuối cùng!

Cái cục diện này rất không ổn, Hoàng Dật chỉ là chạy thôi đã tốn 6 phút, thời gian còn lại để đánh BOSS, chỉ còn 5 phút!

5 phút giết không chết, vậy hãn sẽ bị tự động truyền tống đi ra ngoài, mà phòng này cũng sẽ bị hệ thống đổi mới, không còn tồn tại nữa!

Chỉ còn lại một lần cuối cùng!

Hoàng Dật hít sâu một hơi, đem tất cả vật phẩm ma pháp ra, đem cái có thể sử dụng toàn bộ dùng hết, các loại nước thuốc uống vào trong miệng, các loại ma đao thạch, phụ ma kỹ tất cả đều dùng một lần, hơn nữa dùng đều là hiệu quả cao cấp nhất! Sang quý nhất!

Ngay sau đó, Hoàng Dật vọt tới một lần cuối cùng!

"Bò sát hèn mọn, dám khinh nhờn lãnh địa của ta, chịu chết đi! Triệu hoán hỏa vũ!" Gã vong linh pháp sư vẫn là lời nói kia, Hoàng Dật đã nghe qua không biết bao nhiêu lần, từ lâu nghiên cứu ra thời cơ tránh né thích hợp nhất.

Tại lúc vong linh pháp sư đọc đến chữ "Chết", hãn đã bắt đầu tránh qua một bên.

Nếu như tránh đi sớm, vậy địa điểm rơi xuống hỏa vũ sẽ thay đổi, nếu như

tránh đi muộn, vậy hẳn không cách nào thuận lợi đến gần bên cạnh vong linh pháp sư.

Cái thời cơ này một chút cũng không thể sai!

Sau một khắc, Hoàng Dật đơn giản tránh thoát một đợt hỏa vũ của vong linh pháp sư, đồng thời thành công vọt tới bên cạnh vong linh pháp sư!

Sau đó, hắn trực tiếp đưa tay, cầm pháp trượng của vong linh pháp sư.

Mà lúc này, vong linh pháp sư vừa vặn muốn thả ra Kháng Cự Hỏa Hoàn, đẩy Hoàng Dật ra.

"Tước vũ khí!" Hoàng Dật giành trước một bước đem vũ khí của nó thu lấy, sau đó công kích mãnh liệt tất cả đều rơi vào trên người nó!

Bởi Hoàng Dật vừa rồi sử dụng nhiều vật phẩm ma pháp, hiện tại lực công kích đã đạt được một giá trị kinh nghiệm, mỗi một đao đánh ra sẽ tạo thành thương tổn thật lớn.

"Phập!" Lúc này, một thương tổn vượt hơn mười ngàn điểm được đánh ra!

Cái này cũng là hiệu quả cuối cùng trong bộ trang bị Thực Nhân Hoa của Hoàng Dật --1% tỷ lệ đánh ra bạo kích gấp 3 lần!

Loại xác suất này rất nhỏ, dưới tình huống khẩn cấp như vậy, càng là có vẻ quý giá không gì sánh được!

10 giây sau, lượng máu của vong linh pháp sư chỉ còn 75%, đây là thành tích tốt nhất của Hoàng Dật hiện nay!

Nhưng lúc này, pháp trượng quay về tay vong linh pháp sư, nó lập tức sử dụng ẩn thân, tránh né công kích bạo lực của Hoàng Dật.

"Truy Tung Khứu Giác!" Đây là biện pháp duy nhất giúp Hoàng Dật phá giải

ẩn thân, rất nhanh liền tìm được địa điểm ẩn thân của vong linh pháp sư, nhưng hãn cũng không có vội vã tiến lên, mà là chạy một bên, cũng không tiến lên công kích.

Dưới tình huống một giây đều trân quý không gì sánh được, hãn lại không hoảng hốt, chậm rãi chạy bốn phía, lãng phí thời gian.

Đây là đấu pháp hãn lục lợi cả đêm mới lấy ra được, cũng là tiết tấu công kích thích hợp nhất hãn nghiên cứu ra. Vong linh pháp sư sau khi ẩn thân, công kích của nó sẽ không quá mãnh liệt, có thể cho Hoàng Dật thời cơ thở dốc, nếu như đem ẩn thân đánh ra, vậy vong linh pháp sư sẽ lập tức mở ra kỹ năng kế tiếp, Hoàng Dật rất nhanh sẽ bị buộc vào tuyệt lộ.

Đây là một loại sách lược lấy lùi làm tiến.

Lúc này, trong không khí xuất hiện một hỏa cầu thuật, bay nhanh đập tới hướng Hoàng Dật!

Hoàng Dật từ lâu dự liệu đến, nghiêng người nhoáng lên né qua!

Cứ như vậy, vong linh pháp sư ẩn thân, không ngừng di chuyển bốn phía, thường thường dùng một ít kỹ năng nhỏ có thể đột nhiên xuất kích, làm cho người ta khó lòng phòng bị, nhưng Hoàng Dật có Truy Tung Khứu Giác, sớm biết phương vị của nó, đơn giản tránh thoát mỗi một lần công kích.

Sau khi chạy như thế 37 giây, Hoàng Dật rốt cục ra tay, một đao chém vào chỗ ẩn thân của vong linh pháp sư!

Sau một khắc, vong linh pháp sư bị đánh ra trạng thái ẩn thân! Sau đó thân thể nó chợt lóe, thuận di ra xa, sau đó giờ pháp trượng lên cao, bắt đầu ngâm xướng!

Hoàng Dật vừa cấp tốc tiến đến hướng BOSS, vừa từ trong trữ vật giới chỉ móc ra một lọ nước thuốc cường bạo trong 10 giây toàn bộ thuộc tính +10%, một

hơi uống cạn!

Rất nhanh, vong linh pháp sư ngâm xương đếnâm tiết cuối cùng, muốn đem pháp thuật uy lực mạnh này phóng xuất ra!

Đúng lúc này, chim ưng ẩn dấu trong không khí từ lâu đập mạnh xuống, chộp vào cổ tay nó, làm kỹ năng của nó bị cắt đứt!

Mà hầu như ngay tại đồng thời, Hoàng Dật xông đến, đại đao trong tay chém mạnh trên người vong linh pháp sư!

Hoàng Dật được nước thuốc cuồng bạo tăng lên 10% toàn bộ thuộc tính, lực công kích lúc này siêu cao, đánh vào vong linh pháp sư, thương tổn tạo thành cao hơn rất nhiều so với trước đó!

Vong linh pháp sư ngâm xương cái kỹ năng kia, thì sẽ có 10 giây trạng thái mất trái, phòng ngự giảm 10%, cho nên đây là một thời cơ công kích vô cùng có lợi, cũng là thời cơ tốt nhất sử dụng nước thuốc cuồng bạo!

Trải qua cái này 10 giây cuồng bạo tàn phá, giá trị sinh mệnh của vong linh pháp sư đã hạ thấp 35%!

"Vong linh phân thân!" Lúc này, thân thể của vong linh pháp sư nhất thời phân thành 10, đều tự thả ra hỏa cầu thuật, công kích qua hướng Hoàng Dật!

Hoàng Dật cấp tốc lấy ra một lọ nước thuốc trong 10 giây khôi phục 2000 điểm giá trị sinh mệnh đổ vào trong miệng, sau đó mở ra "Thẩm phán!"

Tại chiêu này, hẳn thử hơn mười loại phương pháp, lựa chọn cuối cùng là dùng phương thức "Thẩm phán" lúc ban đầu để phá giải. Bất quá lần thẩm phán này lại có chút không giống với lần đầu tiên, hẳn không hề chạy vào giữa 10 phân thân xoay tròn, mà là xoay tròn ở hướng 6 giờ, vị trí này là vị trí tránh né tốt nhất hẳn nghiên cứu ra, có thể công kích đến 4 phân thân, có thể tránh né hỏa cầu của 6 phân thân còn lại.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 88: Thủ Đoạn Dùng Hết

Lúc này, có 4 hỏa cầu có thể công kích lên trên người Hoàng Dật, nhưng hắn vừa uống một lọ nước thuốc sinh mệnh khôi phục, hơn nữa hắn còn có một thiên phú nghề nghiệp là hút máu, tốc độ giảm xuống của giá trị sinh mệnh nhất thời giảm bớt không ít, cũng không hiện ra trạng thái bị trực tiếp giết chết.

Cứ xoay tròn như thế 7 giây sau, lượng máu của Hoàng Dật giảm xuống tới 53%, nhưng thành quả cũng rất hiển hách, đem 4 phân thân của vong linh pháp sư giết chết.

Mà cái này cũng là điều kiện kết thúc của phân thân thuật, chỉ cần số lượng phân thân bị giảm đi 4 cái, như vậy nó sẽ kết thúc cái kỹ năng này, đem tất cả phân thân thu nạp về bản thể.

Phân thân sau khi chấm dứt, lượng máu của vong linh pháp sư chỉ còn lại 30% cuối cùng, phân thân sau khi tử vong, lượng máu của nó cũng đã bị ảnh hưởng nhất định.

Kế tiếp, vong linh pháp sư mở ra một kỹ năng “mặt đất nóng chảy”, cái kỹ năng này có thể khiến cho xung quanh nó tràn ngập nguyên tố hỏa cuồng bạo, chỉ cần đứng ở gần, sẽ bị nguyên tố hỏa kéo dài liên tục thương tổn.

Hoàng Dật lập tức móc ra một lọ nước thuốc màu đỏ, đổ vào bụng, cái này đồng dạng cũng là nước thuốc đỉnh cấp, có thể trong 10 giây tăng lên 50% kháng tính hệ hỏa. Cái kỹ năng “mặt đất nóng chảy” này không có thời gian kết thúc, hắn chỉ có thể mạnh mẽ chịu đựng.

Thời gian trôi qua từng giây, cách thời gian đổi mới càng ngày càng gần,

chiến đấu của Hoàng Dật và vong linh pháp sư cũng tiến vào giai đoạn gay cấn, lúc này, “mặt đất nóng chảy” của vong linh pháp sư đã đem lượng máu của Hoàng Dật đốt tới 10%! Mà lượng máu của vong linh pháp sư thì còn còn lại 24%.

Sinh mệnh của Hoàng Dật gần mất đi, nhưng công kích của hắn lại bởi vì lượng máu giảm xuống mà tăng lên, tốc độ công kích cũng nhanh hơn rất nhiều so với trước đó.

Thời khắc gần chết, mới là thời khắc Hoàng Dật cường đại nhất!

"Tối Hậu Nhất Bác!" Rốt cục, Hoàng Dật mở ra kỹ năng chủng tộc thứ hai của thú vương, trong 10 giây kế tiếp, hắn sẽ không tử vong, còn đem công kích, tỷ lệ bạo kích, hiệu quả bạo kích tăng lên 15%!

Sau đó, hắn mở ra một kỹ năng vẫn để đến bây giờ chưa từng sử dụng, cũng là kỹ năng then chốt nhất trong lần thử cuối cùng này-- cự thú biến thân!

Cái kỹ năng này từ lần trước sử dụng tại Phong Lâm trại, vẫn trong thời gian hồi phục, mãi cho đến đêm qua mới làm lạnh hoàn tất, hiện tại tình huống nguy cấp không gì sánh được, chính là thời cơ sử dụng tốt nhất của kỹ năng này.

Sau cự thú biến thân, thân thể của Hoàng Dật lập tức biến thành dáng dấp dữ tợn, mọc ra đôi cánh, móng vuốt vươn dài, răng nanh đỏ tươi, móng vuốt dưới cánh nắm chặt cốt đao, điên cuồng chém lên trên người vong linh pháp sư, lưu lại trên thân thể của nó từng vết thương lớn.

Hoàng Dật lúc này, lượng máu cực thấp, lực công kích và tốc độ công kích đều được tăng thêm cực lớn!

Sau đó là Tối Hậu Nhất Bác, tăng lên 15% công kích, tỷ lệ bạo kích, hiệu quả bạo kích!

Cuối cùng là cự thú biến thân, thuộc tính gấp đôi!

Trải qua các loại tăng thêm, phương diện lực công kích của Hoàng Dật thoảng cái tăng lên vài đẳng cấp.

Trước đó thương tổn mỗi một đao bình quân của hãn chỉ có thể đánh ra hơn 3000, nhưng hiện tại đã có thể làm được hơn 8000, nếu như là đánh ra bạo kích, đó chính là thương tổn hơn mười ngàn! Lượng máu của vong linh pháp sư hầu như là liên tục giảm xuống!

Lúc này Hoàng Dật áp dụng với vong linh pháp sư chính là đấu pháp công kích lấy mạng đổi mạng, đối với bất luận công kích gì cũng không tránh né, bởi vì trong vòng 10 giây, hãn tuyệt đối an toàn! Hơn nữa bởi lực công kích của hãn tăng lên, lượng hút máu cũng nhất thời gia tăng rất nhiều, lượng máu không chỉ có không có giảm xuống, ngược lại còn tăng tới hơn 50%, từ trên sợi dây tử vong kéo lại.

8 giây sau đó, giá trị sinh mệnh của vong linh pháp sư giảm xuống tới 11%.

Ngay tại giờ phút này, Hoàng Dật bỗng nhiên ngừng lại!

Lúc này, hãn ở vào thời kì chiến lực quý giá nhất, lại đột nhiên ngừng lại! Ngừng lại vô cùng đột ngột!

Thời gian quý giá trôi qua từng giây, Hoàng Dật bình tĩnh chờ đợi.

Hai giây đồng hồ sau đó, ngay trước khi【 TỐI HẬU NHẤT BÁC 】biến mất, Hoàng Dật rốt cục ra tay, vung đao chém xuống hướng vong linh pháp sư!

Sau một khắc, lượng máu của vong linh pháp sư giảm xuống 10%!

Đúng lúc này, vong linh pháp sư đem pháp trượng hướng lên trời, sẽ sử dụng cái kỹ năng hộ thuẫn kia! Chỉ cần phóng xuất ra cái hộ thuẫn kia, như vậy công kích của Hoàng Dật đã bị trực tiếp suy yếu đến một đỉnh điểm, rơi vào trong tiêu hao chiến, đến lúc đó, hãn tuyệt đối không cách nào đánh chết vong linh pháp sư trước khi hệ thống đổi mới.

Đây là một điểm then chốt nhất! Điểm này xử lý không tốt, vậy tất cả nỗ lực sẽ uổng phí!

Ngay tại mấu chốt này, Hoàng Dật lập tức vươn tay, chụp lấy pháp trượng của vong linh pháp sư, sử dụng tước vũ khí!

Cái kỹ năng này vừa mới hồi phục ngay tại lúc này!

Đây là hắc đã sớm tính toán tốt, muốn làm đến điểm này, sẽ có cái nhìn đại cục vô cùng tinh chuẩn. Trước đó vong linh pháp sư ẩn thân, hắc sở dĩ lãng phí thời gian chạy, chính là vì khống chế tốt tiết tấu công kích, sáng tạo thời gian hồi phục cho cái kỹ năng này! Mà hắc sở dĩ bắt đầu công kích vong linh pháp sư sau 37 giây, cũng là dự tính đánh lượng máu của BOSS giảm xuống đến 10% chỉ cần khoảng 23 giây! Loại năng lực tính toán này cần vô cùng chính xác, phải khống chế thương tổn mỗi một giây có khả năng tạo thành, phải khống chế thời gian tiêu hao của mỗi một phần, thời gian vung đao của mỗi lúc, giống như một cái máy tính, tính toán các loại tình huống có khả năng xuất hiện.

Nhưng bởi có tỷ lệ bạo kích tồn tại, điểm này không cách nào tính ra, cho nên Hoàng Dật không có khả năng tính ra thời gian cụ thể khi lượng máu của vong linh pháp sư giảm xuống đến 10%, chỉ có thể làm một dự đoán đại khái. Vừa rồi hai giây thời gian trước hắc đem lượng máu của vong linh pháp sư đánh tới 11%, nếu như tiếp tục công kích, vậy kỹ năng hộ thuẫn của vong linh pháp sư sẽ sớm mở ra, đến lúc đó tước vũ khí của hắc còn lại hai giây thời gian hồi phục, căn bản không dùng được. Cho nên vừa rồi hắc mới đột nhiên dừng lại, đợi hai giây, khiến cho tước vũ khí làm lạnh hoàn tất, ngăn cản vong linh pháp sư mở ra hộ thuẫn.

Lúc này, cự thú biến thân của Hoàng Dật còn lại 49 giây! Trong 49 giây này, hắc là cường đại nhất, nếu như trong khoảng thời gian này không giết chết vong linh pháp sư, vậy hắc rất có khả năng sẽ hoàn toàn mất đi cơ hội!

Mà trong vòng 10 giây kế tiếp, vong linh pháp sư không thể sử dụng vũ khí,

không cách nào sử dụng bất luận kỹ năng nào, là cơ hội công kích tốt nhất!

Lúc này Hoàng Dật đã sử dụng toàn bộ thủ đoạn, lực công kích siêu cường rơi vào trên người vong linh pháp sư, đánh ra những điểm thương tổn khổng lồ.

8%!

6%

4%

Rốt cục, lượng máu của vong linh pháp sư, giảm xuống tới giá trị thấp nhất từ trước tới nay! Mà thời gian đổi mới của hệ thống còn 3 phút, cũng đủ Hoàng Dật đem vong linh pháp sư đánh chết!

Thắng lợi ngay tại trước mắt! Hoàng Dật tựa như thấy được thân thể ngã xuống của vong linh pháp sư! Thấy được trừ vật giới chỉ lờ lờ chiếu sáng!

Nhưng ngay tại giờ phút này, vong linh pháp sư lộ ra một nụ cười quỷ dị với Hoàng Dật, nhẹ giọng hô ra bốn chữ: "Trạng thái đảo lưu!"

Sau đó, cây pháp trượng thu được trong tay Hoàng Dật nhất thời bay trở lại, lượng máu của vong linh pháp sư một lần nữa biến thành 10%, về tới trạng thái trước khi tước vũ khí!

Ngay sau đó, vong linh pháp sư pháp trượng nhẹ nhàng vung lên, sau đó, trên người nó xuất hiện một tầng hộ thuẫn.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 89: Một Chiêu Cuối Cùng

Công kích của Hoàng Dật bị kiềm hãm!

Tiếng động xung quanh dường như từ thế giới kia truyền đến, trở nên mông lung.

Trong không khí tràn ngập tuyệt vọng, 10% lượng máu của vong linh pháp sư thoát nhìn xa xôi như vậy, khó thể lay động như vậy!

Trạng thái đảo lộn một chiêu này là hãn chưa hề gặp qua, hãn là khi lượng máu của vong linh pháp sư giảm xuống đến 5% mới có thể sử dụng. Nhưng cái kỹ năng này thoảng cái đem tính toán của Hoàng Dật hết thảy quét sạch, thoảng cái làm thẳng lợi dễ như trở bàn tay đột nhiên rời đi!

Hiện tại, hãn cho dù dựa vào hình thái của cự thú biến thân, cũng không cách nào trong 3 phút thời gian giết chết vong linh pháp sư có hộ thuẫn!

Lúc này vong linh pháp sư đình chỉ công kích, toàn lực duy trì cái hộ thuẫn kia, nhưng “mặt đất nóng chảy” xung quanh nó, lại vẫn có thể tạo thành thương tổn cho Hoàng Dật, kéo dài liên tục thiêu đốt giá trị sinh mệnh của hãn.

Hoàng Dật làm nỗ lực cuối cùng, toàn lực công kích vong linh pháp sư. Nhưng lúc này, hình thái cự thú dữ tợn uy vũ của hãn vô lực giống như linh miêu vậy, công kích hùng hổ của hãn sau khi rơi vào trên người vong linh pháp sư, bị suy yếu chỉ còn lại có một chút, giá trị sinh mệnh của vong linh pháp sư chậm rãi giảm đi không gì sánh được.

1 phút trôi qua, cự thú biến thân của Hoàng Dật đã kết thúc từ lâu, lực công

kích nhất thời giảm gấp đôi, mà lượng máu của vong linh pháp sư, lại còn đến 7%.

Lại một phút đồng hồ qua đi, lượng máu của vong linh pháp sư còn lại 5%!

Thời gian đổi mới của hệ thống, chỉ còn lại một phút đồng hồ cuối cùng!

Trong một phút đồng hồ này, Hoàng Dật phải đánh hết 5% lượng máu của vong linh pháp sư! Cái này hầu như là chuyện không có khả năng làm được!

10 giây cuối cùng!

Lượng máu của vong linh pháp sư còn lại 4%! Trong không khí bắt đầu mơ hồ xuất hiện một lực hút, thời gian đổi mới của hệ thống sẽ đến, Hoàng Dật sắp bị mạnh mẽ truyền tống đi ra ngoài!

5 giây!

Lượng máu của vong linh pháp sư còn lại 3%!

Thật sự không còn kịp rồi!

Lực hút trong không trung càng ngày càng mãnh liệt, phòng này càng ngày càng bất ổn, rất nhanh sẽ hoàn toàn biến mất!

Ngay tại giờ phút này, trong mắt của Hoàng Dật hiện lên một tia quyết liệt, thân thể của hắn đột nhiên biến đổi, trở thành hình thái linh miêu!

Sau một khắc, hắn sử dụng một kỹ năng chưa bao giờ dùng qua --

"Sinh Mệnh Hiến Tế!"

Nhất thời, thân thể của hắn bay lên không trung, tản ra luồng sáng chói mắt, mãnh liệt tự bạo!

Hắn dùng sinh mệnh làm cái giá phải trả, phát động một lần công kích siêu

cường!

Toàn bộ mặt đất đều rung động lên, dường như xảy ra địa chấn, một làn sóng xung kích kịch liệt bẻ gãy nghiền nát quét ngang tất cả mà đi, dường như muốn hủy diệt tất cả!

Đây là Hoàng Dật lần đầu tiên sử dụng cái kỹ năng này, cũng là lần nỗ lực cuối cùng của hắn, hắn không biết uy lực của lần tự bạo này có thể đem vong linh pháp sư nỗ chết không, nhưng lúc này hắn đã không có lựa chọn nào khác, hắn muốn thử một lần.

Vong linh pháp sư chỉ còn lại 3% lượng máu cuối cùng, đây là thành quả trước đây chưa từng có qua, mà linh miêu tự bạo lại mạnh mẽ như vậy, nói không chừng có thể đem nó nỗ chết!

Đây là một tia hy vọng cuối cùng của Hoàng Dật!

Nhưng hắn đã nhìn không thấy cái quá trình này, sau khi tự bạo trước mắt hắn lập tức trở nên tối đen, tiến vào không gian tử vong.

Lúc này, thời gian đổi mới của hệ thống, chỉ còn lại ba giây cuối cùng!

Mà từ điểm phục sinh chạy tới đây cần 6 phút, cho dù vong linh pháp sư đã chết, rơi ra trừ vật giới chỉ bá vương khế ước, Hoàng Dật cũng không cách nào từ điểm phục sinh đến nơi đây.

Tất cả của tất cả, tựa như đều tỏ rõ tất cả cái này đều phải thất bại!

Nhưng Hoàng Dật còn lưu lại đạo cụ ma pháp cuối cùng-- quyền trục phục sinh.

Hắn lập tức lựa chọn sống lại tại chỗ, sau một khắc hình ảnh hắn thấy, sẽ quyết định kết quả nỗ lực của 24 tiếng đồng hồ này!

Thời gian đổi mới của hệ thống, chỉ còn lại hai giây cuối cùng!

Sau một khắc, hắt một lần nữa xuất hiện tại chỗ, trước mắt là một phòng trống không vắng vẻ!

Vong linh pháp sư biến mất không thấy!

Sau đó, hắt phản xạ có điều kiện bàn nhìn xuống mặt đất, nhất thời thấy được ba món trang bị!

Bên trong có một cái nhẫn không hề bắt mắt, nó im lặng nằm trên mặt đất, nằm ở trong mê cung hắc ám ngăn cách với nhân thế, tại một giây cuối cùng trước khi hệ thống đổi mới, có vẻ huyền ảo như vậy.

Một giây cuối cùng, Hoàng Dật nhanh chóng ngồi xổm xuống, đem ba món trang bị gom vào tay!

Hầu như ngay tại đồng thời, hệ thống đến giờ đổi mới, một lực hút mạnh mẽ đem Hoàng Dật truyền tống ra ngoài!

Từ đó, phòng này biến mất, bị hệ thống đổi mới.

Mà Hoàng Dật thì bị mạnh mẽ truyền tống tới truyền tống trận của Kinh Cực thành.

Bên tai nhất thời truyền đến tiếng nói chuyện phiếm của các người chơi, quanh mình tất cả đều tràn ngập khí tức thế tục, phảng phất cách một thế hệ.

24 tiếng đồng hồ trước đó, dài dằng dặc dường như một thế kỷ, Hoàng Dật dường như ở vào một thế giới cô độc, hiện tại hắt rốt cục về tới thế giới âm ỉ này.

Sau một khắc, hắt cúi đầu nhìn tay của mình một chút.

Trong tay hắt, nằm ba món trang bị -- một trang bị áo giáp xanh dương, một trang bị đai lưng xanh lá, cùng với một chiếc nhẫn không hề bắt mắt.

Hoàng Dật trực tiếp đem áo giáp xanh dương và đai lưng xanh lá thu vào trữ vật giới chỉ, ngay cả nhìn cũng không nhìn, dường như là đang ném rác đi, trong mắt của hắn, chỉ có chiếc nhẫn không hề bắt mắt kia!

Đây là chiếc nhẫn hắn nỗ lực phấn đấu 24 tiếng đồng hồ, tại thời khắc cuối cùng thiếu chút nữa đã hoàn toàn mất đi!

Hắn không biết chính là, lần tự bạo của hắn, thật ra chỉ là khó khăn lắm mới nổ chết vong linh pháp sư, nếu như lượng máu của vong linh pháp sư nhiều thêm 1%, vậy lần tự bạo này sẽ không chết nó! Chiếc nhẫn này cũng không rơi ra được!

Hoàng Dật hít sâu một hơi, kiểm tra thuộc tính của chiếc nhẫn này --

【trữ vật giới chỉ bá vương khế ước】(trang bị xanh lá, bộ trang sức - trữ vật giới chỉ)

Phòng ngự ma pháp: 24

Lực lượng +30

Tỷ lệ rơi đồ gấp đôi

Độ bền: 250/250

Đăng cấp yêu cầu: 24

Trang bị đánh giá: 48

Vật phẩm giải thích: trữ vật giới chỉ bản thân có thuộc tính, có thể khiến cho người đeo đơn giản thu được bảo vật.

【 Bộ trang sức bá vương khế ước】

Ba món: Có thể mang vào cao trang bị hơn đăng cấp bản thân 3 cấp

Năm món: Có thể mang vào trang bị cao hơn đẳng cấp bản thân 5 cấp

Đây là trữ vật giới chỉ có chứa thuộc tính trong truyền thuyết! Sau khi mang vào, tương đương với hơn một trang bị so với người chơi khác!

Đây là vật báu vô giá, hiện nay trong Thế Giới Thứ Hai không vượt quá 1000 chiếc, so với số lượng của nghề nghiệp hi hữu còn muốn ít hơn. Loại bảo vật này giống như trang bị truyền kỳ, không hề có giá, chỗ bán đấu giá đã từng có người chơi bán đấu giá qua, nhưng mỗi một chiếc đều được bán với giá trên trời, số tiền ấy có thể trực tiếp khiến cho một người bình thường thoáng cái biến thành phú hào hàng tỉ, cả đời cũng xài không hết!

Chiếc nhẫn này sở dĩ quý giá như thế, ngoại trừ nó là trữ vật giới chỉ có thuộc tính, còn có hai nguyên nhân.

Nguyên nhân đầu tiên, là bởi vì nó có một thuộc tính trước đây chưa từng gặp-- Tỷ lệ rơi đồ gấp đôi!

Loại thuộc tính này đối với thực lực không có bất luận cái gì tăng lên, nhưng còn muốn quý giá hơn so với bất luận thuộc tính tăng lên thực lực nào, có cái thuộc tính này, thì đại biểu người mang nó có thể càng đơn giản đánh ra bảo vật!

Rất nhiều người chơi vì sao luôn luôn không đánh được thứ tốt? Là bởi vì tỷ lệ rơi đồ quá thấp, mà sau khi mang chiếc nhẫn này vào, tỷ lệ sẽ lớn hơn. Có thể trước đó đánh 10 ngày mới có thể rơi ra một trang bị xanh dương, nhưng sau khi mang chiếc nhẫn này, 5 ngày là có thể rơi ra một cái, hiệu suất tăng lên gấp đôi!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 90: Trùng Kích Kỷ Lục Thế Giới

Nguyên nhân thứ hai, là bởi vì nó kích hoạt thuộc tính cuối cùng của bộ trang sức bá vương khế ước -- Có thể mang được trang bị cao hơn bản thân 5 cấp, cùng với hiệu quả của ba món trang sức, tổng cộng là 8 cấp.

Có thể mang được trang bị cao hơn đẳng cấp bản thân 8 cấp! Cái mức độ này là cực kỳ kinh khủng!

Theo Hoàng Dật xem ra, giá trị đích thực của chiếc nhẫn này, có thể so sánh với trang bị truyền kỳ!

Hắn lập tức mang chiếc trữ vật giới chỉ vào tay, kích hoạt thuộc tính của bộ trang sức bá vương khế ước, hắn hiện tại mới cấp 25, nhưng có thể mang được trang bị cấp 33, cái này trong người chơi ngang cấp, hầu như là một BUG tồn tại!

Hoàng Dật lập tức đem toàn bộ đồ vật trong trữ vật giới chỉ cũ, toàn bộ dời vào trong trữ vật giới chỉ mới.

Sau đó, hắn lựa chọn truyền tống, tiến vào tầng 10!

Hắn hiện tại vừa lúc là cấp 25, là đẳng cấp tốt nhất để phá kỷ lục của tầng 10!

Thật ra hắn đối với những hư danh này cũng không thèm để ý, hắn sở dĩ muốn phá kỷ lục này, là bởi vì chỉ cần phá kỷ lục, sẽ có khen thưởng phong phú! Rất nhiều người thật ra đối với kỷ lục thế giới cũng không thèm để ý, nhưng vì những khen thưởng này, lại muốn nỗ lực tranh thủ một phen.

Sau khi tiến vào tầng 10, Hoàng Dật lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra

một món -- một chiến chùy khổng lồ dài đến năm sáu mét!

Tạo hình của chiến chùy này dữ tợn thô cuồng, trên mặt đầy gai xước san sát, vết máu loang lổ, cả vật thể tản ra một quang mang màu tím, khuếch tán bốn phía, làm cho tim người ta đập nhanh!

Cái này chính là vũ khí tím do Man Chuy thiếu chủ Phong Lâm trại rơi ra-- Man Chuy! Món vũ khí này vốn dĩ là vũ khí tím cấp 30, nhưng hiện tại Hoàng Dật đã có thể sử dụng được!

Hoàng Dật sau khi thay đổi món vũ khí này, nhất thời cảm thụ được một lực lượng cuồng phách đến cực điểm, hắn hiện tại mới chính thức rõ ràng cái gì gọi là súng bắn chim đối đại pháo! Món vũ khí tím trong người chơi cấp 30, đều đã là một trong những vũ khí cao cấp nhất, mà hắn hiện tại chỉ có 25 cấp! Cái cấp bậc này, sử dụng loại vũ khí khủng như vậy, loại mức độ tăng lên này rất kinh khủng, chỉ riêng lực công kích thôi đã trực tiếp tăng gấp đôi!

Lúc này, nếu như lần thứ hai để hắn đi đánh vong linh pháp sư kia, vậy đơn giản rất nhiều, không cần tự bạo cũng có thể đem nó giết chết!

Mặt khác, lúc đó Man Chuy còn rơi ra một bao tay huyết sắc, cũng là trang bị tím cấp 30, bất quá Hoàng Dật cũng không có dùng, hắn hiện tại mang một bộ trang bị xanh dương của Thực Nhân Hoa, thay một cái sẽ không còn thuộc tính của bộ trang bị.

Sau một khắc, Hoàng Dật xông lên phía trước! Hắn cũng không đi đánh quái nhỏ trên đường, hắn không phải tới luyện cấp, mà là tới phá kỷ lục thế giới, phương pháp nhanh nhất không thể nghi ngờ cũng là trực tiếp đi giết BOSS!

Hoàng Dật dường như một trận gió xoáy, từ những cái này quái nhỏ đi qua, quái nhỏ dọc theo đường đi tất cả đều bị hấp dẫn, ị ạch đuổi theo hắn.

Tràng diện nhất thời đồ sộ không gì sánh được, phía sau Hoàng Dật là hơn cả trăm con quái nhỏ, nhưng đẳng cấp của những quái nhỏ này thấp hơn Hoàng Dật

15 cấp, tồn tại đẳng cấp áp chế nghiêm trọng, công kích đánh ra trên cơ bản đều là không trúng mục tiêu!

Rất nhanh, Hoàng Dật đi tới trước mặt BOSS thứ nhất!

"Nhân loại ngu xuẩn. . ." Con BOSS kia đồng dặc nói ra lời kịch.

Hoàng Dật trực tiếp một chùy đập xuống.

Sau một khắc, BOSS biến thành một bãi thịt nát, ngay cả lời kịch đều chưa nói xong, rơi ra một trang bị trắng.

Trực tiếp giết chết! BOSS này bị Hoàng Dật một chùy trực tiếp giết! Hiện tại lực công kích của hắn đã cường hãn tới loại tình trạng này!

Ngay sau đó, Hoàng Dật ngay cả trang bị trên mặt đất cũng không nhặt, trực tiếp nhắm phía BOSS thứ hai. Hiện tại là lúc phá kỷ lục, không cần thiết lãng phí thời gian đi nhặt rác.

. . .

Cứ như vậy, Hoàng Dật dựa vào lực công kích cường hãn, không có bất luận kỹ xảo gì, trực tiếp bạo lực đã man qua tầng này, thời gian chân chính giết BOSS cũng không nhiều, thường thường cũng là vài chùy thì giải quyết, phần lớn thời gian đều là dùng để chạy.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn thông qua phòng quy mô 1 người trong tầng 10 của Chúng Thần chi tháp, thời gian qua cửa là 47 phút 35 giây, phá vỡ kỷ lục thế giới, bạn thu được một phần khen thưởng phong phú!

Kỷ lục thế giới trước đây là 52 phút 56 giây do người chơi Nhật Bản Thiên Đạo nắm giữ, Hoàng Dật sớm hơn 5 phút! Từ nơi này cũng có thể suy đoán ra, lúc đó Thiên Đạo phá vỡ kỷ lục thế giới này, trang bị hắn là không tốt như Hoàng Dật. Hắn lúc đó cho dù dùng trang bị tím, cũng có thể là vũ khí tím cấp 25, mà Hoàng Dật dùng, chính là vũ khí tím cấp 30! Thuộc tính cao hơn hắn,

phá vỡ kỷ lục tự nhiên không nói chơi.

Kế tiếp, trong hư không phía trước của Hoàng Dật, đột nhiên xuất hiện một bảo hộp lỏng lánh, cái bảo hộp này xem ra cũng là khen thưởng phong phú hệ thống cho hắn, trong thế giới này, người có thể lấy được phần khen thưởng này cũng không nhiều.

Hoàng Dật lập tức tiến lên, mở bảo hộp, nhìn vào bên trong.

Bảo hộp, có ba dạng vật phẩm nằm lẳng lẳng.

Dạng đầu tiên, là một tia sáng xanh lục, Hoàng Dật đưa tay muốn chụp lấy tia sáng ấy, lại phát hiện ra tia sáng này căn bản không thể di chuyển, nó trực tiếp dừng mãi vào trong cơ thể của Hoàng Dật.

Sau một khắc, điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật nhất thời từ 22% tăng lên 72%, tương đương với tăng lên nửa cấp! Xem ra tia sáng xanh lục ấy cũng là điểm kinh nghiệm, đáng tiếc không thể mang đi, nếu không có thể tích lũy, sử dụng tại thời khắc then chốt.

Dạng thứ hai, là một cục đá cỡ nắm tay, cả vật thể màu đen, mở hồ lộ ra một vòng ánh sáng màu xanh, có vẻ rất là bất phàm.

[năng lượng thạch](D cấp, bảo vật loại hình tiêu hao)

Đăng cấp yêu cầu: 20

Vật phẩm giải thích: Hòn đá ẩn chứa năng lượng, có thể hấp thu 1000 điểm giá trị năng lượng.

Là một khối năng lượng thạch! Hơn nữa khối năng lượng thạch này cao hơn một đẳng cấp so với khối rơi ra trên người Man Chuy Phong Lâm trại, có thể trực tiếp bổ sung 1000 điểm giá trị năng lượng, tương đương với 100 ngày khôi phục tự nhiên!

Khối năng lượng thạch này có thể mang đi, Hoàng Dật lập tức thu vào trong trữ vật giới chỉ, chờ sau này sử dụng. Loại vật phẩm này tương đương với một loại chiến lược dự trữ cao cấp, trong trữ vật giới chỉ có một khối như vậy, cảm giác an toàn lớn hơn nhiều.

Dạng đồ thứ ba, lại là một dây chuyền.

[Đinh Hương Chi Liên](trang bị tím, đồ trang sức - dây chuyền)

Phòng ngự ma pháp: 24

Lực lượng +65

Tỷ lệ bạo kích +1%

Hiệu quả bạo kích +10%

Độ bền: 300/300

Đăng cấp yêu cầu: 20

Trang bị đánh giá: 80

Vật phẩm giải thích: Dây chuyền tinh phẩm thích hợp nghề nghiệp loại hình lực lượng đeo.

Sợi dây chuyền này tốt hơn rất nhiều so với dây chuyền đang mang trên người của Hoàng Dật không thể nghi ngờ, Hoàng Dật mang dây chuyền bá vương khế ước, chỉ là một trang bị xanh lá, mà dây chuyền này là trang bị tím, thuộc tính tăng cường rất nhiều. Bất quá hẳn không có thay đổi, mà là cất vào trong trữ vật giới chỉ, chỉ cần thay, sẽ không có hiệu quả 5 món của bộ trang sức bá vương khế ước, hẳn sẽ không dùng được thanh Man Chuy cấp 30 trong tay, như vậy cái được không bù đắp đủ cái mất.

Kế tiếp, Hoàng Dật logout, về lại hiện thực.

Hắn đã liên tục chiến đấu 24 mấy giờ, tinh thần vẫn duy trì khẩn trương cao độ, loại tiêu hao này vô cùng kinh người, hắn cần nghỉ ngơi một thời gian.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 91: Lại Phá Kỷ Lục Thế Giới

Hoàng Dật ăn một chút, sau đó ngủ một giấc.

Thời gian dường như đình trệ, trong phòng giam này của Hoa Hồng Ngục Giam, chỉ còn lại một chàng trai đang ngủ say, khuôn mặt của hắn bình an như song gỗ trên cửa sổ, giống như một thiếu niên bình thường nhất trên thế gian, chờ đợi một cô gái xinh đẹp đi vào giấc mộng của hắn.

Nhưng nơi này là Hoa Hồng Ngục Giam, một chỗ không có yêu, hắn chỉ có thể một người ngủ ở chỗ này, làm bạn với bốn bức tường đã tróc gần hết lớp vôi.

Người có tín ngưỡng, đã định trước là cô độc, khi hắn lựa chọn trở thành một chiến sĩ, vì tự do của thế giới này mà chiến, cũng đã định trước sẽ mất đi tự do của mình, trở thành một gã tội phạm cô độc.

Bất quá hiện tại, hắn đã có một hy vọng, Thế Giới Thứ Hai giống như là một cửa sổ, hắn có thể từ cánh cửa sổ bay đi, bay về phía ngày mai tràn ngập ánh mặt trời và mùi hoa.

Khi Hoàng Dật tỉnh lại, đã là đêm khuya, bốn phía một mảnh tối đen, các phòng giam khác đều đã tắt đèn đi ngủ, toàn bộ Hoa Hồng Ngục Giam một mảnh yên tĩnh.

Hoàng Dật rời giường, rửa mặt, sau đó đi tới trước cửa sổ, nhìn thế giới bên ngoài.

Bầu trời đêm ngoài cửa sổ đầy sao, trăng sáng lẳng lẳng soi sáng hòn đảo nhỏ ngăn cách với nhân thế này, Hoàng Dật cứ đứng như thế ở trước cửa sổ, ngửa

đầu nhìn bầu trời bên ngoài, hình thành một hình ảnh cô tịch, hắt lại nghĩ tới ngày trước.

Khi đó, số 3 và số 8 còn sống, khi đó, hắt còn chưa tiến vào Hoa Hồng Ngọc Giam. . . .

Mười phút sau, Hoàng Dật một lần nữa đăng nhập vào Thế Giới Thứ Hai, xuất hiện tại truyền tống trận của Kinh Cức thành.

"Cường tử, mày nghe nói gì chưa? Kỷ lục thế giới của tầng 10 bị Miếu Sát phá vỡ! Ngay lúc ban ngày!"

" Miếu Sát này chẳng lẽ là cố ý đối nghịch với Thiên Đạo? Trước đó Thiên Đạo giết chết BOSS cấp 157, cũng là Miếu Sát phá vỡ kỷ lục của hắt, hiện tại kỷ lục tầng 10 của Thiên Đạo, vẫn là bị Miếu Sát phá vỡ."

" Thành tích của Miếu Sát là 47 phút, hắt làm như thế nào vậy? Lần nhanh nhất của tao cũng 68 phút! Cái này đã là tao dùng rất nhiều nước thuốc ma pháp mới làm được!"

"Phòng chừng trang bị của Miếu Sát tốt! Tối thiểu cũng phải có một trang bị tím cấp 25, sau đó lại dùng vật phẩm ma pháp cao cấp nhất, nếu không rất khó phá kỷ lục thế giới này."

. . .

Trong quảng trường tụ tập rất nhiều người chơi của Chúng Thần chi tháp, lúc này rất nhiều người đều đang thảo luận chuyện Hoàng Dật phá vỡ kỷ lục thế giới của tầng 10. Từ sau khi Thiên Đạo phá vỡ kỷ lục, đã giữ một thời gian vô cùng dài, chưa có người phá vỡ, hiện tại Hoàng Dật thoán cái đem kỷ lục này đẩy nhanh hơn 5 phút, loại mức độ tăng lên này là cực kỳ chấn động! Rất nhiều người đều đang suy đoán Hoàng Dật rốt cục dùng phương pháp thế nào mới làm được cái thành tích này.

Hoàng Dật từ quảng trường đi ra, trực tiếp đi phòng đấu giá một chuyến, xử lý đồng trang bị trong trữ vật giới chỉ, đặc biệt lang nha bổng và cốt đao hai vũ khí xanh dương, đây chính là bảo bối vô cùng nổi tiếng tại phòng đấu giá hiện nay.

Xử lý xong đồng trang bị, Hoàng Dật thoáng cái được hơn 2600 kim tệ. Kế tiếp, hắn lại đi cửa hàng ma pháp, bổ sung một nhóm vật phẩm ma pháp, ngày hôm qua hắn chân chính thể nghiệm chỗ tốt của vật phẩm ma pháp, trong người có một ít vật phẩm ma pháp, gặp phải tình huống đặc thù thì có càng nhiều phương pháp ứng đối.

Làm xong tất cả cái này, Hoàng Dật lại đi tới truyền tống trận, lần thứ hai truyền tống tới tầng 10!

Hắn còn muốn phá kỷ lục thế giới một lần!

Lần trước đó, hắn cũng không sử dụng vật phẩm ma pháp gì, thời gian qua cửa còn có không gian tăng lên rất lớn.

Hiện tại hắn là có chuẩn bị mà đến, hắn lập tức uống một lọ nước thuốc cường phong tốc độ di chuyển +10%, kéo dài liên tục 10 phút, sau đó dường như một trận gió xoáy, vọt đến chỗ BOSS thứ nhất. . .

Tốc độ di chuyển hiện tại của Hoàng Dật nhanh hơn, thời gian đi đường tự nhiên cũng ngắn lại, lần này hắn chỉ dùng 39 phút 54 giây thông qua tầng 10, lần thứ hai phá vỡ kỷ lục thế giới. Lần này, hệ thống khen thưởng hắn một bảo rương màu bạc.

Vật phẩm trong bảo rương ít hơn lần trước rất nhiều, xem ra hệ thống cũng có phán định, cùng một người nếu như liên tục phá vỡ kỷ lục thế giới, vậy khen thưởng sẽ ít đi.

Lần này vẫn là tia sáng tăng lên 50% kinh nghiệm, mặt khác là một khối năng lượng thạch cấp E tăng 300 năng lượng, còn có một đôi giày xanh dương,

khen thưởng bớt đi rất nhiều. Nếu như Hoàng Dật lại tiếp tục phá vỡ kỷ lục thế giới của tầng này, vậy phòng chừng cũng chỉ khen thưởng trang bị xanh lá.

Hấp thu xong tia sáng điểm kinh nghiệm, đẳng cấp của Hoàng Dật thăng lên 26 cấp, cấp bậc này đi đánh tầng 10 sẽ không có kỷ lục qua cửa.

Trở lại truyền tống trận, Hoàng Dật tiếp tục truyền tống tới Chúng Thần chi tháp, bất quá lần này, hẳn là truyền tới tầng 20!

Cái này chính là tầng tối hôm qua hẳn vẫn đều đánh!

Hẳn đối với hai BOSS đầu tiên của tầng này có thể nói là rõ như lòng bàn tay, hiện tại hẳn lại thăng cấp một, còn sử dụng vũ khí tím Man Chuy cấp 30, đánh ở đây không thể nghi ngờ là dễ dàng rất nhiều, ở đây tương đương với một bảo khố, có thể mặc hẳn lấy.

Lần này thời gian thanh lý quái nhỏ của Hoàng Dật rút ngắn cực nhanh, có Man Chuy, hẳn chỉ cần chạy vào bầy quái thả ra thẩm phán xoay tròn, vài giây là có thể giết chết một đám quái nhỏ, tốc độ luyện cấp tăng nhanh chóng.

Lần này, Hoàng Dật tốn hai giờ, giết chết hai BOSS đầu tiên, rơi ra hai trang bị xanh dương và một cái trang bị tím. Hẳn có trừ vật giới chỉ bá vương khế ước, tỷ lệ rơi đồ tăng lên gấp đôi, cùng với 20 tầng của đẳng cấp quái của tầng 20 là giữa cấp 20-30, hẳn cấp 26 đi đánh, tỷ lệ rơi đồ lúc đầu đã cao, cùng với hai điều kiện trên, ngay cả trang bị tím đều rơi ra!

Kế tiếp, Hoàng Dật đi thử BOSS thứ ba một chút, sau khi chết năm lần, dựa vào lực công kích cường đại của Man Chuy và thuộc tính tăng lên của một đồng vật phẩm ma pháp, hẳn thành công đem BOSS thứ ba giết chết, lại rơi ra một trang bị xanh dương.

Bất quá BOSS thứ 4 thì hẳn bất lực, đẳng cấp hiện tại của hẳn còn quá thấp, hơn nữa ngoại trừ vũ khí, trang bị còn lại của hẳn đều là trang bị cấp thấp, rất khó giết chết BOSS thứ 4.

Đương nhiên, nếu như dùng Thời Gian Chi Nhân, hắc thật ra có thể kéo dài một hồi, nhưng trợ giúp cũng rất có hạn. Có đôi khi hành vi của BOSS chỉ có thể đoán trước mà không thể ngăn cản, ví dụ như kỹ năng cuối cùng “trạng thái đảo lưu” của BOSS thứ hai vong linh pháp sư, cho dù Hoàng Dật dự đoán sớm vài giây nó sẽ thả ra cái kỹ năng này, cũng không làm nên chuyện gì, bởi vì hắc không thể ngăn cản! Trừ phi bản thân hắc có kỹ năng khống chế như im lặng cấm ngôn, nói như vậy thật ra có thể đem cái kỹ năng này của BOSS bóp chết trong nôi.

Thời Gian Chi Nhân vô cùng cường đại, nhưng cũng không có nghĩa là vạn năng, cũng như Anh Hùng giam ngục, chỉ có thể dưới vài tình huống mới có thể phát huy tác dụng lớn nhất, thời cơ rất quan trọng, nếu không chỉ có thể là lãng phí giá trị năng lượng.

Hoàng Dật rời khỏi bí cảnh, lần thứ hai lựa chọn truyền tống đến tầng 20, vẫn là giết 3 BOSS trước. . .

Cứ như vậy, Hoàng Dật nhiều lần đánh ba BOSS đầu tiên của tầng 20, liên tiếp đánh 4 lần, rơi ra hơn mười trang bị xanh dương, bên trong còn có 3 trang bị tím. Mà đẳng cấp của hắc cũng tăng lên tới cấp 27, loại tốc độ thăng cấp này quả thật là nghe rợn cả người!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 92: Chú Hề

Kế tiếp, Hoàng Dật dùng 3 trang bị tím, kết hợp với đôi bao tay trang bị tím cấp 30 rơi ra từ Man Chuy Phong Lâm trại, trang bị còn lại cũng đều đổi thành trang bị xanh dương hơn cấp 25.

Bộ trang bị Thực Nhân Hoa trước đó đã hoàn toàn bị đổi xuống, cả người là một thân trang bị không chính hiệu, nhưng thuộc tính của Hoàng Dật cũng không giảm ngược lại còn tăng, mức độ tăng cường thuộc tính do trang bị đẳng cấp cao mang đến, đã vượt xa bộ trang bị Thực Nhân Hoa.

Kế tiếp, Hoàng Dật lần thứ hai truyền tổng tới tầng 20, lần này, sau khi trải qua sáu lần tử vong, rốt cục thành công đánh chết BOSS thứ 4!

Cả đám BOSS cường đại, cứ như thế Hoàng Dật bị từ từ mạnh lên công hãm! Từng món trang bị xanh dương cứ như thế rơi vào trữ vật giới chỉ của hắn!

Nỗ lực và nỗ lực của 24 tiếng đồng hồ trước đó, hiện tại nghênh đón thời khắc thu hoạch.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục đánh, đói bụng thì logout đi ăn đi uống một chút, phần lớn thời gian đều trong chiến đấu.

Buổi tối thứ hai đã tới, trong người của hắn đã có 53 món trang bị xanh dương và 6 món trang bị tím, cái này nếu như đổi thành người thường, trên cơ bản là thành quả một năm mới có thể đạt được. Mà đẳng cấp của hắn, cũng thăng lên cấp 28, trang bị trên người đổi thành trang bị tím thuần một sắc, trong toàn bộ Kinh Cức thành, người có thể có nhiều trang bị tím như vậy, còn chưa có xuất hiện qua.

Hoàng Dật lại đi phòng đấu giá một chuyến, khi hẵn đi ra, trong túi đã hơn 40000 kim tệ.

Hắn hiện tại, đã cường đại chưa từng có, so với nhiều tuần lễ trước lúc đến Kinh Cức thành có thay đổi thoát thai hoán cốt, hắn quyết định rời khỏi đây, tiếp tục đi đến Long Đô, chỗ đó mới là chỗ hắn muốn đi.

Kế tiếp, Hoàng Dật đi phòng in ấn, in một phần danh thiếp của mình. Cái này có thể nói là một loại nhu yếu phẩm, là đạo cụ thiết yếu đưa cho bạn bè, chỉ khi nào có danh thiếp của đối phương, mới có thể gửi cho đối phương tin tức, Hoàng Dật hiện tại chỉ có bốn tấm danh thiếp, tấm đầu tiên là của Huyết ca, cũng là tổng giám đốc của công ty Thời Đại Hoàng Sa tiên sinh, mặt khác cũng là ba người chơi, Thi Nhân, Bích Nguyệt Tinh Không, cùng với em trai của cô ấy tiểu mập mập.

Nội dung danh thiếp của Hoàng Dật rất đơn giản, toàn bộ đều màu đen, in một chữ "Miếu Sát" đỏ như máu, trừ cái này ra thì cái gì cũng không có, chủng tộc nghề nghiệp những cái tin tức này đều không in.

Lúc này, Bích Nguyệt Tinh Không và tiểu mập mập cũng không có online, Hoàng Dật thông qua bưu cục, gửi tặng hai tấm danh thiếp cho bọn họ. Sau đó, hắn đi chiến giả đại sảnh, cáo biệt với Roan.

Làm xong tất cả cái này, hắn liền đi hướng về phía cửa thành.

Lúc này, cửa thành vẫn như nhiều tuần lễ trước, không có gì thay đổi, vệ binh vẫn là mấy người vệ binh kia, bọn họ sẽ ở chỗ này cả đời, nhìn vô số lữ khách đến, lại nhìn vô số lữ khách đi, Hoàng Dật chỉ là một người trong số đó. Bọn họ chỉ nhìn Hoàng Dật một cái, rồi lại như cũ.

Hoàng Dật từng bước đi ra ngoài thành, cách cửa thành càng ngày càng gần.

Tất cả cái này, thoát nhìn đều bình thường như vậy.

Ngay trong nháy mắt khi hần gần bước ra cửa thành, bên tai đột nhiên truyền đến một tiếng xé gió!

Hầu như là trong nháy mắt, Hoàng Dật lập tức lui trở lại, tốc độ nhanh như một đạo thiểm điện.

Sau một khắc, vị trí cửa thành bay tới một tảng đá, tảng đá mang theo vạn quân chi lực, đập vào mặt đất, tạc ra một hố to!

Vệ binh bốn phía giật nảy mình, bọn họ tuy rằng đẳng cấp cao hơn so với Hoàng Dật, nhưng cũng không có thói quen tùy thời giữ cảnh giác cao độ, không có dự liệu được biến cố này.

Hoàng Dật từ nhỏ đã được huấn luyện như thế, tiềm thức vẫn đều thuộc về trạng thái đề phòng cao độ, vừa rồi ngay lúc hần bước ra cửa thành, hần nhạy cảm phát hiện ra cái nguy hiểm này, đúng lúc né trở lại, chỉ cần chậm hơn dù chỉ một giây, hần sẽ bị tảng đá này đập trúng, mất mạng.

"Thật to gan, ai dám đánh lén Kinh Cức thành ta, không muốn sống nữa sao?" Đội trưởng vệ binh tức giận mắng một tiếng, nhìn qua hướng tảng đá ném tới!

Chỉ thấy xa xa ngoài cửa thành, một Bán Thú Nhân cả người là máu đang trợn mắt trừng trừng nhìn chăm chăm bên này, trong biểu tình còn có một chút tiếc nuối, dường như vì không ném trúng mục tiêu mà tiếc hận.

Bán Thú Nhân này, cũng là Man Liệt, mấy ngày nay gã dĩ nhiên đều trốn ở ngoài cửa thành, một mực giám thị người ra vào cánh cửa này, vừa rồi Hoàng Dật vừa xuất hiện, gã liền ra tay!

Mỗi thù giết con quả nhiên mạnh mẽ, mấy tuần trước gã từng bị vệ binh đánh trọng thương, không có vài năm căn bản không khôi phục, nhưng gã vẫn muốn báo thù, kéo thân thể trọng thương cắm điểm ở ngoài cửa, hầu như là không chết không thôi!

Đúng lúc này, Man Liệt xoay người, chỉ chốc lát biến mất ở phương xa, hiển nhiên là sợ vệ binh truy sát.

Ngoài cửa đã an toàn, nhưng Hoàng Dật lại không đi ra ngoài, dưới loại tình huống này, hắn đã không cách nào rời Kinh Cức thành, chỉ cần rời đi, cũng rất nhanh sẽ bị Man Liệt đuổi theo. Hắn chỉ phải tiếp tục ở chỗ này, suy tính kỹ hơn.

Hoàng Dật về tới Kinh Cức thành, tản bộ trên đường phố trong bóng đêm, suy nghĩ một hồi, hắn quyết định ở Kinh Cức thành một tuần. Nếu như đến lúc đó Man Liệt vẫn không có rời đi, vậy hắn chỉ có thể nghĩ biện pháp diệt trừ Man Liệt.

Bất quá cái kế hoạch này lại phải chuẩn bị rất lâu, tuy rằng Man Liệt bị thương nặng, nhưng đối phó hắn cũng không thành vấn đề, hắn phải chuẩn bị đầy đủ mới có thể ra tay.

Hoàng Dật nhìn bóng đêm miên man, nhìn cảnh đêm phồn hoa của Kinh Cức thành, quyết định đi dạo chung quanh. Số lần đánh 1 người trong Chúng Thần chi tháp của hắn ngày hôm nay đều dùng hết, mà Bích Nguyệt Tinh Không và tiểu mập mập lại không online, không có cách nào tổ đội đi đánh phòng 5 người, hiện nay vừa lúc rảnh rỗi.

Kinh Cức thành ban đêm náo nhiệt vô cùng, một ít thiếu niên thiếu nữ nắm tay ngọt ngào đi trên đường phố, những cửa hàng trái phải hai bên trước đường phố lộ vẻ mờ nhạt của ma pháp đăng, chủ quán ra sức hét to, một ít khách hàng ra ra vào vào. Hoàng Dật nhìn đôi nam nữ nắm tay đi qua, bỗng nhiên có chút hâm mộ cuộc sống như vậy, hắn có thể làm một sát thủ ám sát chủ tịch liên bang, nhưng không cách nào nắm tay với một cô gái.

Đi qua đường phố, Hoàng Dật đi tới một sân rộng. Ở đây suối phun bắn ra bốn phía, dòng người bắt đầu đông hẵn, chú hề trang điểm rất đậm đang lộn nhào té ngã, dẫn tới khán giả xung quanh cười ha ha, có ma thuật sư mang mũ cao biểu diễn ma thuật, khiến cho đám nhỏ xung quanh tấm tắc lấy làm kỳ. Nếu

như không có chiến đấu, hẳn có thể sẽ dừng lại ở Kinh Cức thành, sống cuộc sống bình tĩnh, mỗi ngày nhìn cảnh đêm, nhìn chú hề và ma thuật sư biểu diễn, nhìn ngọn đèn vạn nhà, nhìn đôi tình nhân bên cạnh hồ nước anh anh em em. . .

Buổi tối càng ngày càng khuya, người trong sân rộng dần dần tán đi, trở nên hiu quạnh, gió đêm nhẹ nhàng thổi qua, thổi rơi lá cây, ban đêm của Kinh Cức thành rất cực quạnh quẽ tối.

Chú hề ấy đã không còn khán giả, cũng thu hồi nụ cười, nhìn sân rộng quạnh quẽ, thở dài một tiếng. Sau đó chú hề dọn quầy hàng, giẫm lên cái bóng cô độc dưới ánh trăng, chậm rãi đi vào chỗ sâu trong bóng đêm, phương xa mơ hồ truyền đến tiếng ca hư vô mờ mịt--

Tôi chỉ là chú hề hèn mọn, nhào lộn mấy cái một phen, chỉ chờ bạn vỗ tay một cái, đoàn người sau khi tán đi, bóng đêm trở nên mờ lung, ánh trăng cũng sẽ theo tôi.

Tôi không phải chú hề cô độc, sau khi bạn cười, không cần nhớ kỹ tôi, lúc tắt đèn, ánh sao khắp bầu trời, sáng sủa nhất chính là tịch mịch.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 93: Ban Đêm Ở Hoa Viên Shary

Hoàng Dật cũng rời khỏi sân rộng, bước đi vô mục đích, trời đã khuya như vậy, phần lớn cư dân của Kinh Cức thành đã ngủ, trên đường phố vắng tanh, rất nhiều cửa hàng cũng đều đóng.

Đi tới đi tới, Hoàng Dật đi tới một hoa viên. Hoa viên này tên là hoa viên Shary, bên trong mùi hoa bốn phía, yên tĩnh vắng lặng, không có bất luận kẻ nào, chỉ có đèn đường mờ nhạt cô độc soi sáng. Vài căn hộ cư dân còn chưa tắt đèn cách đó không xa, ngọn đèn ấm áp bên trong xuyên qua cửa sổ rọi ra.

Phía trước của Hoàng Dật có một hồ nước nhỏ, có ghế dài khắc hoa, hắn đi qua nhẹ nhàng ngồi xuống. Bốn phía một mảnh yên tĩnh, ánh trăng sáng tỏ chiếu lên người hắn, kéo ra một cái bóng dài mờ lung trên mặt đất. Thời gian dường như ngừng lại, dừng lại trong đêm tối của hoa viên này.

Hoàng Dật quay đầu nhìn bốn phía một chút, đập vào mắt là các loại hoa cỏ dưới bóng đêm, bỗng nhiên, ánh mắt hắn hơi ngẩn ra, nhìn chăm chăm một cửa sổ giấy trên một căn hộ.

Bên trong cửa sổ, là bóng của một người thiếu nữ, cô ấy buột tóc đuôi ngựa, cúi đầu đứng ở bên cửa sổ, chỉ để lại một cái bóng bên song cửa.

Trong nháy mắt ấy, Hoàng Dật có một cảm giác thất thần, cái bóng của thiếu nữ kia, cái tư thế ấy, cái góc độ ấy, thoáng cái in vào trong tâm của hắn. Tựa hồ là một loại cảm giác tìm kiếm rất lâu, nhưng vẫn mãi không tìm được, loại cảm giác này rất ngây ngô, giống như một thiếu niên không dám mở miệng nói ra bí mật, giấu ở đáy lòng, không thể nói ra được.

Hắn cứ nhìn chăm chăm cái bóng của thiếu nữ như vậy, nhìn chăm chăm hồi lâu, không nhúc nhích, dường như một pho tượng trong hoa viên. Thiếu nữ phía sau song cửa rốt cục là bộ dáng gì? Cô ấy bao nhiêu tuổi tác? Cô ấy tên gọi là gì?

Hoàng Dật bỗng nhiên muốn đi tìm kiếm thiếu nữ sau song cửa ấy, lý giải tất cả của cô ấy. Nhưng lúc này, ánh sáng sau song cửa sổ biến mất, thiếu nữ kia đã tắt đèn đi ngủ.

Hoàng Dật nhìn chăm chăm cửa sổ trong bóng đêm, chậm rãi thu hồi ánh mắt. Chút thời gian ngắn ngủi vừa rồi, lại dài như một thế kỷ vậy. Hắn dĩ nhiên xuất hiện một loại cảm giác trước nay chưa có, lần đầu tiên sản sinh tò mò với một cô gái.

Từ nhỏ đến lớn, hắn chưa từng có xuất hiện qua loại cảm giác này, cũng chưa từng có người nào dạy cho hắn loại cảm giác này, không ai huấn luyện hắn.

Hoàng Dật ngửa đầu nhìn bầu trời sao. Trên trăng sáng sáng tỏ, một vòng tinh vân hình vòng cung có thể thấy được rõ ràng, màu sắc rực rỡ quay chung quanh, tương khảm trong bầu trời đêm, dường như đưa tay là có thể đụng. Hắn nhớ tới mèo trắng nhỏ, cách nhau đã vài tuần, không biết em gái ở Bạch Long hồ có tốt hay không, có bướng bỉnh hay không, có không vui hay không.

"Meo meo~" đúng lúc này, bên cạnh truyền đến một tiếng mèo kêu rất nhỏ, có vài phần tương tự với tiếng kêu của mèo trắng nhỏ.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, chỉ thấy ở đầu bên kia của cái ghế, một con mèo nhỏ màu trắng ngửa đầu, khiếp đảm nhìn hắn, đuôi nhẹ nhàng phe phẩy. Bộ lông cả người bắn vô cùng, tựa hồ là một con mèo lưu lạc, làm người thương tiếc.

"Mày cũng không có nhà sao? Chúng ta cùng nhau làm bạn đi!" Hoàng Dật mỉm cười với nó, cúi người đem nó ôm lên.

Mèo trắng nhỏ ngoan ngoãn để Hoàng Dật ôm, rất yên tĩnh, không ồn ào

không ấm ỉ, móng vuốt còn chăm chú ôm cánh tay của Hoàng Dật, dường như cần một chỗ dựa.

Hoàng Dật vuốt bộ lông của nó, giống như vuốt mèo trắng nhỏ trước đây vậy, mềm nhẹ thoải mái. Vuốt vuốt, hắc dần dần buồn ngủ, ngồi trên ghế dài nặng nề thiếp đi, con mèo nhỏ cũng cuộn mình trong lòng của hắc, cùng nhau ngủ.

Ánh trăng yên tĩnh, chảy xuôi xuống hoa viên yên tĩnh, trong hoa viên yên tĩnh, chảy xuôi hồi ức của rất nhiều năm sau.

...

Khi Hoàng Dật mở mắt ra, bầu trời đã trắng sáng, bóng đêm gần lui, ánh bình minh đang đến. Kinh Cức thành gần ngênh đón một ngày mới, những người bán hàng vất vả cần cù đã rời giường, bắt đầu chuẩn bị công việc của một ngày mới.

"Meo meo~" Con mèo nhỏ bỗng nhiên kêu một tiếng, nó ngửa đầu nhìn Hoàng Dật, lắc lắc đuôi, tựa như rất cảm ơn hắc đã cùng mình vượt qua một đêm lạnh. Sau đó nó liền nhảy xuống khỏi cái ôm ấp của Hoàng Dật, đi vào chỗ sâu trong hoa viên, dường như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Một người một mèo bình thủy tương phù, vượt qua một đêm quanh quẽ, cứ như thế mà rời đi. Hoàng Dật cũng đứng dậy, duỗi lưng một cái, đóa hoa trong hoa viên thấm ra giọt sương, trong không khí tràn ngập mùi hoa tươi mát, hít sâu một hơi, cả người tinh thần thoải mái.

Hoàng Dật đi ra hoa viên, hắc cũng muốn bắt đầu phấn đấu của một ngày mới.

Hắc đi tới quảng trường truyền tống của Kinh Cức thành, lúc này ở đây vẫn náo nhiệt, một vài người suốt đêm đánh Chúng Thần chi tháp tất cả đều tụ ở chỗ này, thảo luận thu hoạch của một ngày. Có vài người đánh ra một trang bị xanh dương, vô cùng cao hứng mời bạn bè đi quán uống rượu, thần tình vui vẻ; có vài

người nhú mày oán giận tỷ lệ rơi đồ quá thấp, ngay cả trang bị xanh lá đều không thấy đâu. Khuôn mặt của chúng sinh đều có thể thấy ở chỗ này, tràn ngập khí tức phổ phường.

Lần này, Hoàng Dật lựa chọn tầng 21. Hãn hiện tại đã cấp 28, nếu đánh tầng 20, tỷ lệ rơi đồ sẽ giảm nhỏ đi rất nhiều, hơn nữa cũng không có độ khó, có thể tùy tiện qua cửa, là lúc nên đi tầng cao hơn.

Mà tầng 21, là một tràng cảnh hoàn toàn mới, BOSS hoàn toàn mới, trang bị hoàn toàn mới, độ khó hoàn toàn mới.

Truyền tổng lực sau khi biến mất, Hoàng Dật đi tới tầng 21, ở đây một đại điện rực rỡ màu sắc, cho dù là mặt đất giảm dưới chân, đều chảy xuôi khí tức cao quý, dường như đang ở cung điện hoàng thất.

Trong đại điện, một ít sĩ binh kim giáp đang cầm trường thương tuần tra qua lại, trường thương san sát, đi lại chỉnh tề, hành động nhất trí, mỗi một lần đặt chân đạp trên mặt đất, đều có một tiếng vang rung trời, ngay cả mặt đất đều tựa như khẽ run lên, thoát nhìn tràn ngập cảm giác sắc bén.

Hoàng Dật từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra Man Chuy, trực tiếp vọt tới, hung hăng nện xuống hướng một sĩ binh kim giáp, lần này, hãn đánh ra một bạo kích, sĩ binh kim giáp nhất thời chết, biến thành một đồng thịt nát, ngay cả thi thể đều không tìm được đầy đủ.

Thấy quái nơi này cũng không mạnh, thấp hơn thực lực hiện tại của mình, trong lòng Hoàng Dật cũng bớt lo, bắt đầu lao vào chém giết.

Lúc này Hoàng Dật cầm trong tay vũ khí tím cấp 30, ngoại trừ đồ trang sức, trang bị toàn thân đều là trang bị tím, thuộc tính cực cao, vượt xa người chơi ngang cấp. Tầng 21 này tuy rằng là tràng cảnh hoàn toàn mới, thực lực NPC mạnh hơn, nhưng vẫn không cách nào ngăn cản hãn.

Nửa giờ sau, Hoàng Dật qua tầng này, so với thời gian tốn ở tầng 10 còn ít

hơn.

Tràng cảnh của tầng 21 rất trống trải, không giống hoa viên và mê cung, trên cơ bản có thể chạy tới trước mặt BOSS công kích, giảm bớt rất nhiều thời gian chạy bộ, cho nên đánh ngược lại nhanh hơn.

Kế tiếp, Hoàng Dật trực tiếp truyền tống đến tầng 23, độ khó của NPC ở đây đã gần thích hợp hẳn, tỷ lệ rơi đồ cũng rất cao. Hãn quyết định chọn ở đây, bắt đầu một lần rồi lại một lần đánh quái.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 94: Ngư Nhân Dạ Hành Giả

Độ khó tầng này cao hơn rất nhiều, Hoàng Dật cần 50 phút mới có thể qua cửa một lần. Hẳn hiện tại không dùng Thời Gian Chi Nhân nhìn vật phẩm của BOSS rơi xuống, dù sao mỗi một BOSS đều sẽ đánh, sớm muộn đều có thể thấy, không cần thiết đi lãng phí giá trị năng lượng.

Hiện nay trong tầng này, có thể tạo thành phiền toái cho Hoàng Dật, cũng là BOSS cuối cùng, đây là một ngư nhân thích khách cấp 3, trong tay là một con dao vô cùng bén, Hoàng Dật phải sử dụng rất nhiều vật phẩm ma pháp mới có thể giết chết nó. Bất quá đồ nó rơi ra cũng vô cùng tốt, mỗi một lần ít nhất rơi ra hai món trang bị xanh dương, lần thứ ba thậm chí còn rơi ra một cái áo choàng trang bị tím.

【Áo choàng Ngư Nhân Dạ Hành giả】(trang bị tím, bộ trang bị phòng ngự - áo choàng)

Phòng ngự vật lý: 92

Lực lượng +100

Tỷ lệ bạo kích +2%

Lực công kích +1%

Mỗi lần công kích, ăn cắp 1 điểm thuộc tính chủ của đối phương, chuyển hóa thành 0. 1 điểm thuộc tính chủ của bản thân, kéo dài liên tục 60 giây, 60 giây sau, thuộc tính ăn cắp trả lại.

Độ bền: 570/570

Đăng cấp yêu cầu: 33

Trang bị đánh giá: 185

Vật phẩm giải thích: "Anh cấp tốc đuổi theo trong đêm, nhưng mãi đuổi không kịp hình bóng xa dần của em." -- Vĩnh viễn kỷ niệm anh hùng vĩ đại của Ngư Nhân tộc thời kỳ Thượng Cổ Ngư Nhân Dạ Hành giả (The Murloc Nightcrawler) • Slark.

【 Bộ trang bị Ngư Nhân Dạ Hành giả】

Ba món: lực lượng +100

Năm món: thể chất +200

Bảy món: Dưới trạng thái không chiến đấu, tốc độ di chuyển +20%.

Cái này dĩ nhiên là một bộ trang bị cấp 33, cái này mạnh hơn nhiều so với trang bị tím hỗn tạp trên người của Hoàng Dật, chỉ là đẳng cấp đã cao hơn vài cấp. Trang bị này cũng vô cùng thích hợp Hoàng Dật, cộng thêm toàn bộ đều là thuộc tính của phương diện công kích, thật ra đây là một tính toán của hệ thống. Hệ thống vào lúc thiết kế vật phẩm rơi ra từ BOSS trong phòng quy mô 1 người, sẽ căn cứ nghề nghiệp của người chơi mà tiến hành, Hoàng Dật là chuyên tinh về giáp xích, vậy hệ thống thiết lập trang bị cho Hoàng Dật, sẽ không rơi ra các loại giáp khác, Hoàng Dật là nghề nghiệp công kích bạo lực, vậy hệ thống sẽ không rơi ra trang bị loại phòng ngự.

Bất quá khi tổ đội, liền có chút không giống, hệ thống sẽ căn cứ theo tình huống nghề nghiệp của tất cả người chơi, thiết lập vật phẩm rơi ra trong phạm vi ấy.

Mặt khác, trang bị này còn có một thuộc tính Hoàng Dật chưa bao giờ gặp qua -- mỗi lần công kích, ăn cắp 1 điểm thuộc tính chủ của đối phương, chuyển hóa thành 0. 1 điểm thuộc tính chủ của bản thân, kéo dài liên tục 60 giây, 60 giây

sau, thuộc tính ăn cắp được trả lại. Đây là một thuộc tính lấy ngắn nuôi dài, nếu như đối phương là thiên về trí lực, vậy Hoàng Dật mỗi lần công kích đối phương một lần, sẽ suy yếu đối phương 1 điểm trí lực, khiến cho thực lực của đối phương giảm xuống, đồng thời tăng lên 0. 1 điểm thuộc tính chủ của bản thân, cũng là 0. 1 điểm lực lượng, 60 giây sau mới có thể trả. Cái thuộc tính này rất hữu dụng, nhưng đáng tiếc con số quá nhỏ, hầu như nhìn không thấy hiệu quả rõ ràng. (Tên thuộc tính ấy là Essence Shift)

Đồng thời, BOSS này lần thứ ba sau khi tử vong, còn rơi ra đồ vật khác, đây là mảnh nhỏ của một quyển da dê cổ xưa, Hoàng Dật nhặt lên nhìn một chút.

Mảnh nhỏ của quyển da dê cổ xưa này đã mài mòn vô cùng, tản ra khí tức lịch sử, dường như chưa từng đã trôi bồng bềnh vô số năm trong dòng lịch sử, để BOSS này nhận được, sau đó lại bị Hoàng Dật đánh rơi ra.

【Nhật ký của Slark (một)】(vật phẩm đặc thù)

Mảnh nhỏ của quyển da dê cổ xưa, bên trong viết một ít văn tự cổ xưa.

Hoàng Dật đem quyển da dê đưa lên trước mắt nhìn một chút, bên trong quyển da dê viết một đoạn ngôn ngữ thông dụng trên đại lục, phong cách viết vô cùng cổ, có chút mùi vị thượng cổ --

"Tôi cảm giác được thân thể của mình mọc ra những cơ quan kỳ quái, mọc ra một ít vây kỳ quái, tôi trở nên càng ngày càng xấu xí, nhưng lực lượng của tôi lại ngày một tăng cường, tôi không biết nên làm cái gì bây giờ. Nhưng mỗi một lần, khi tôi phát hiện thân thể của mình càng ngày càng quái dị, niềm vui vẻ do lực lượng tăng lên lại khiến cho tôi trầm mê, tôi cảm giác được tôi cách bản thân mình càng ngày càng xa xôi, tôi bắt đầu sợ hãi ánh sáng đã từng yêu thích, tôi thích chỗ âm u ẩm ướt, có thể như vậy, mới có thể không cho cô ấy nhìn thấy dáng dấp hiện tại của tôi. . ."

Đoạn văn tự này chỉ viết đến đây, phía sau đã bị xé bỏ, muốn xem tiếp nội dung, phải tìm được mảnh nhỏ còn lại.

Người tên Slark này chính là vị anh hùng Ngư Nhân tộc được nhắc tới trong giải thích từ [áo choàng Ngư Nhân Dạ Hành giả], cái này nếu là nhật ký của hắn, vậy hắn là đã được lưu truyền từ thời kỳ Thượng Cổ tới nay, hèn chi bản thân nó có khí tức lịch sử dày đặc như vậy.

Hoàng Dật đem mảnh nhỏ của quyển da dê thu vào trữ vật giới chỉ, sau đó thay [áo choàng Ngư Nhân Dạ Hành giả], rời khỏi Chúng Thần chi tháp, sau khi thiết lập lại, lần thứ hai truyền tống tới tầng này, bắt đầu tiếp tục đánh.

Khi Hoàng Dật đánh đến lần thứ 5, BOSS cuối cùng lại rơi ra một trang bị trong bộ trang bị Ngư Nhân Dạ Hành giả, lần này là một đai lưng, mà trong đai lưng này, cũng có cái thuộc tính kia -- mỗi lần công kích, ăn cắp 1 điểm thuộc tính chủ của đối phương, chuyển hóa thành 0. 1 điểm thuộc tính chủ của bản thân, kéo dài liên tục 60 giây, 60 giây sau, thuộc tính ăn cắp được trả lại.

Hoàng Dật đoán rằng, đây là trong [Bộ trang bị Ngư Nhân Dạ Hành giả], mỗi một món đều có thuộc tính như vậy. Nếu như tập hợp đủ 7 món, vậy tính ra, cũng là mỗi lần công kích ăn cắp 7 điểm thuộc tính chủ của kẻ địch, tăng lên 0. 7 điểm thuộc tính chủ của bản thân, kéo dài liên tục 60 giây! Cái mức độ này tương đối khả quan, có thể thấy được hiệu quả không tồi.

Lần này, BOSS này lại rơi ra mảnh nhỏ của quyển da dê, nối liền với mảnh nhỏ của quyển da dê trước đó, thành linh cũng là nhật ký của Slark phần 2--

"Mỗi khi ban ngày tới, tôi sẽ trốn trong phòng đen dưới mặt đất. Cô ấy luôn gõ cửa, khóc hỏi tôi xảy ra chuyện gì, nhưng tôi không thể nói cho cô ấy, tôi chỉ có thể đem lỗ tai mọc đầy vẩy cá, dán lên cửa, nghe tiếng tim đập của cô ấy. Tôi có thể cảm thụ được khí tức thuần khiết ấm áp của cô ấy, tôi đã từng mê luyến loại khí tức này cỡ nào, tôi tưởng tượng đã từng được như vậy, chăm chú ôm cô ấy, cảm thụ loại cảm giác phong phú này, nhưng tôi hiện tại đã biến thành một con quái vật, tôi không muốn khiến cho cô ấy nhìn thấy dáng dấp hiện tại của tôi. Tôi muốn nói với cô ấy thật nhiều rằng, Rosa thân ái, anh yêu em cỡ nào. . ."

Nhật ký viết đến đây, lần thứ hai bị cắt đứt, xem ra nhật ký còn có mảnh nhỏ khác, nội dung còn lại ở phía sau.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục đánh tăng này, muốn đánh ra tấm mảnh nhỏ tiếp theo. Khi hấn đánh xong lần cuối cùng, BOSS nhân ngư rốt cục rơi ra một mũ giáp trang bị tím và mảnh nhỏ của quyển da dê cổ xưa. (Nhiều chuyện thấy rõ)

Hoàng Dật lập tức nhặt mảnh nhỏ của quyển da dê, nhìn vào nội dung bên trong --

"Rốt cục, tại một đêm lạnh lùng, tôi rốt cục làm ra một quyết định, tôi muốn mang cô ấy rời khỏi đây, rời khỏi quê hương nơi chúng tôi cùng nhau lớn lên từ nhỏ. Tôi đi tìm cô ấy, tôi mặc quần áo rất dày, mang mặt nạ, không cho cô ấy nhìn rõ ràng dáng dấp hiện tại của tôi. Tôi nắm chặt tay cô ấy, lao đi trong bóng đêm, giống như trong mùa bồ công anh nở, khi đó chúng tôi vui cười, truy đuổi nhau trong gió thổi đầy bồ công anh. . . Đúng lúc này, cô ấy đột nhiên vươn tay mở ra mặt nạ bảo hộ của tôi, giây phút ấy, ánh trăng chiếu vào khuôn mặt của xấu xí, tôi nhìn thấy dáng vẻ kinh khủng của cô ấy, cô ấy buông lỏng tay của tôi ra, ánh mắt bỗng nhiên trở nên xa lạ, không hề có một chút ấm áp, sợ hãi kêu lên rồi bỏ chạy. Tôi đứng như vậy nhìn cô ấy, nhìn thân ảnh càng ngày càng xa của cô ấy, nhìn cô ấy rời khỏi tầm mắt của tôi, thời gian vui sướng đã từng có, đều biến mất theo buổi tối cô ấy rời đi. Tôi đuổi theo như điên, tôi không muốn khiến cho cô ấy rời khỏi tôi, thế nhưng khi tôi thấy dáng vẻ hoảng sợ chạy trốn của cô ấy, tôi ngừng lại, kinh ngạc đứng tại chỗ nhìn thân ảnh đi xa của cô ấy, tôi đột nhiên thấy khổ sở, tôi chỉ có thể xoay người bỏ đi, đi đến bóng tối cô tịch thế lương. . . Tạm biệt, Rosa thân ái của anh, Anh cấp tốc đuổi theo trong đêm, nhưng mãi đuổi không kịp hình bóng xa dần của em."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 95: Slark

Xem ra, vị anh hùng Ngự Nhân tộc tên gọi là Slark này đã từng vì tăng lên lực lượng, mà làm chuyện tình nào đó, thế cho nên khiến cho thân thể của chính mình xảy ra biến dị, biến thành một kẻ quái dị. Mà người yêu của hắn lại không biết, loại dày vò nội tâm này được hắn viết vào nhật ký, mặc dù trôi qua vô số năm tháng, cũng vẫn có thể cảm thụ được.

Hoàng Dật bỗng nhiên nghĩ tới mình, hắn đồng dạng cũng là một người biến dị, hắn một lần rồi lại một lần tiến hóa hình thái không đồng nhất, từ linh miêu biến thành Bán Thú Nhân, bất quá hắn cũng không đáng sợ giống như tên Slark này, có thể là bởi vì hắn không có yêu, cũng không thêm để ý ánh mắt của người khác.

Hoàng Dật đang muốn đem mảnh nhỏ quyền da dê để vào trữ vật giới chỉ, bỗng nhiên phát hiện phía sau của quyền da dê, dĩ nhiên cũng viết một dòng chữ -- "Tôi thật muốn. . ." Chữ p hía sau đã bị xé mất, xem ra là ở trên hai mảnh nhỏ còn lại.

Hoàng Dật lập tức đem hai mảnh nhỏ trước đó lấy ra, hợp lại cùng nhau, hợp thành quyền da dê hoàn chỉnh, dòng chữ kia rốt cục hợp thành một câu hoàn chỉnh nói -- "Tôi thật muốn trở lại cố hương nhìn cô ấy."

Thấy dòng chữ này, trong lòng Hoàng Dật khê động! BOSS này rơi ra mảnh nhỏ như thế, khẳng định là có một chút tác dụng, chắc không phải như là một loại đạo cụ vô dụng. Nói như vậy, là bởi vì hệ thống sẽ căn cứ tình huống thực tế của người chơi để quyết định vật phẩm rơi xuống, nếu hệ thống rơi xuống cho hắn mảnh nhỏ của quyền da dê, vậy nói rõ trong quyết định của hệ thống, những mảnh nhỏ này có tác dụng đối với hắn!

Nếu như từ nội dung nhật ký, quyển da dê này quả thật không có chỗ gì đặc biệt, chỉ là một quyển nhật ký đơn thuần mà thôi, thế nhưng có thêm câu nói phía sau mơ hồ có một loại ám chỉ.

"Tôi thật muốn quay về cố hương nhìn cô ấy." Những chữ này rõ ràng là một lời cầu xin của Slark, thậm chí là mộng tưởng trong sinh mệnh của một người, mà NPC xuất hiện loại ngữ khí này, thường thường đại biểu cho một nhiệm vụ, cần người chơi hoàn thành thay.

Hoàng Dật bỗng nhiên sản sinh hứng thú đối với anh hùng Ngư Nhân tộc tên Slark này, người này nếu là nhân vật thời kỳ Thượng Cổ, vậy không thể sống đến bây giờ, trừ phi nó ở chỗ như Anh Hùng giam ngục, có thể chống lại thời gian trôi qua.

Hoàng Dật nghĩ tới đây, lập tức lấy ra《 Anh Hùng chi thư 》, ôm một tia hy vọng tra tìm, muốn nhìn xem trong Anh Hùng ngục giam rốt cuộc có giam giữ vị anh hùng này hay không.

Cường giả của thời kỳ Thượng Cổ, đẳng cấp sẽ không rất cao cũng sẽ không quá thấp, phổ biến tại cấp 100, Hoàng Dật trọng điểm lưu ý bộ phận anh hùng này.

Tìm một hồi, Hoàng Dật nheo mắt, thành linh thấy được tên này -- Ngư Nhân Dạ Hành giả • Slark!

Ngư Nhân Dạ Hành giả • Slark (cấp 155, đánh số 4745)

Thời kỳ Thượng Cổ, một trong các đại thích khách của Ngư Nhân tộc, bởi vì lén vào Tử Thần điện ăn cắp Khế Ước chi thủy, đặc biệt bắt vào phòng giam này, giam cầm cả đời!

Slark vốn dĩ là một nhân loại, nhưng hãn tham lam lực lượng, cho nên hãn đã bị Đọa Lạc Chi Vương Bĩ Liệt Phu mê hoặc, ký kết Chủ Tớ Khế Ước, biến thành hình thái Ngư Nhân. Sau đó hãn rời xa ranh giới nhân loại, lén vào vực sâu

đáy biển hắc ám vô tận, giấu trong bóng tối, bóng tôi là nơi ẩn núp của hắn, là vương quốc của hắn, là năng lượng của hắn, rất ít sinh vật còn sống nhìn thấy hình thái chân chính của hắn.

Hắn có thể chìm trong bóng tối vô hình không cách nào hiểu rõ mà công kích. Mỗi một kích hắn gây ra với kẻ địch đều có thể khiến cho hắn càng thêm linh hoạt hơn, cường tráng hơn, mà kẻ địch của hắn thì càng ngày càng suy nhược. Hắn tựa như đối với tất cả xung quanh đều có một loại dự cảm chiếm hữu, hắn sợ bất luận sự vật gì rời khỏi hắn, mỗi khi có con mồi chạy khỏi hắn, hắn luôn luôn nhìn theo bóng lưng của đối phương, trong ánh mắt toát ra thần tình thống khổ, sau đó điên cuồng mà đuổi theo, phóng ra ra một trói buộc không gì phá nổi, ràng buộc những kẻ có ý đồ rời khỏi hắn. (Skill này tên là Pounce)

...

Xem xong tư liệu của Slark, Hoàng Dật đã có một suy đoán đại khái đối với vị anh hùng này. Bản tính của Slark lúc đầu không xấu, chỉ là đã bị Đọa Lạc Chi Vương Bỉ Liệt Phu mê hoặc, cho nên mới cuối cùng sa đọa, ký kết Chủ Tớ Khế Ước. Từ tội danh hắn bị bắt vào Anh Hùng giam ngục có thể thấy được, cuối cùng hắn hẳn là hối hận, cho nên muốn đánh cắp Khế Ước chi thủy, tẩy đi Chủ Tớ Khế Ước, biến trở về hình thái nhân loại. Mà từ câu nói kia trong quyển da dê cũng có thể thấy được, mộng tưởng cuối cùng của hắn, cũng là có thể về lại quê nhà, nhìn thấy cô gái mà hắn yêu.

Một nhiệm vụ được miêu tả vô cùng sinh động! Slark hiện tại bị nhốt tại Anh Hùng giam ngục, nếu như có thể đạt thành một hiệp nghị với nó, khiến cho hắn trả một ít thù lao, vậy Hoàng Dật không ngại khiến cho hắn nhìn thấy cổ hương, thực hiện mộng tưởng của hắn. . .

Cái này tuy rằng không phải nhiệm vụ do hệ thống đặt ra, nhưng trên lý thuyết lại có thể trở thành một nhiệm vụ để làm, chủ động đi tranh thủ một cơ hội như thế, bất quá cái này cũng chỉ là một suy nghĩ sơ bộ của Hoàng Dật, cụ thể có được hay không hắn cũng không xác định.

Hoàng Dật quyết định lập tức triệu hồi ra Anh Hùng giam ngục, tự mình đi nhìn thấy Slark, dò xét ngụ ý của đối phương.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn hiện tại bị đang trong bí cảnh, không cách nào triệu hoán Anh Hùng giam ngục.

Hệ thống nhắc nhở đã phá vỡ triệu hoán của Hoàng Dật, nơi này là bí cảnh, không cách nào triệu hoán Anh Hùng giam ngục, chỉ có thể trở lại Kinh Cức thành.

Hoàng Dật lập tức truyền tống đi ra ngoài, trở lại quảng trường truyền tống của Kinh Cức thành, ở đây người dân tập nập, hiển nhiên là không tiện triệu hoán Anh Hùng giam ngục. Hắn cấp tốc rời khỏi đây, đi đến khu vực hẻo lánh của Kinh Cức thành.

Đại khái đi nửa tiếng đồng hồ, Hoàng Dật đi tới một góc thành bỏ hoang, ở đây rời xa tiếng động lớn ầm ĩ, không có một bóng người, đổ nát thê lương, cỏ dại mọc thành bụi, vừa lúc thích hợp triệu hoán Anh Hùng giam ngục.

Hoàng Dật lấy ra 《 Anh Hùng chi thư 》, nhẹ nhàng đọc ra tám chữ của trang đầu tiên "Chúng thần sợ hãi, Anh Hùng giam ngục!"

Lời nói vừa dứt, trong không khí đột nhiên nổi lên một vòng sóng gợn, giống như là hồ nước bình tĩnh nổi lên rung động, sau đó sóng gợn dần dần hình thành một tầng chắn trong suốt, rất nhanh, một đầu rồng uy phong lẫm lẫm đột phá tầng chắn, xông ra!

Đây là lần thứ hai triệu hoán Anh Hùng giam ngục, quen việc dễ làm, lập tức tiến vào miệng rồng, đi tới Anh Hùng giam ngục.

Hoàng Dật dựa theo bản đồ của《 Anh Hùng chi thư 》, đi đến ngục giam của Slark, dọc theo đường đi đều là những gian phòng giam cao to, những thân ảnh khổng lồ ẩn núp ở bên trong, tản mát ra khí tức làm cho người ta tim đập nhanh.

Toàn bộ Anh Hùng giam ngục, bây giờ còn lại hơn năm ngàn tội phạm, những tội phạm này bản thân cũng là một kho báu thật lớn, có thể đem bọn họ thả ra giết địch, có thể trên người bọn họ thu hoạch tài liệu, thu hoạch tin tức, thu hoạch nhiệm vụ, thậm chí là học được kỹ năng của bọn họ. . . Chỉ cần có thể dự đoán được, đều có thể thử một lần.

Mà những anh hùng này, đều là đại nhân vật tiếng tăm lẫy lừng trên lịch sử, lịch sử cũng là do bọn họ những người này sáng tạo, anh hùng tán dương trong sử thi cũng là bọn họ, bọn họ lưu lại bất luận một tin tức nào, là trở thành đề tài thảo luận cho hậu thế.

Hiện tại Hoàng Dật nắm trong tay, cũng là một tòa ngục giam như thế, từ ý nghĩa nào đó mà nói, hắc năm trong tay, là toàn bộ lịch sử của Thế Giới Thứ Hai.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 96: Âm Ảnh Chi Vũ

Đi một hồi, Hoàng Dật rốt cục đi tới trước phòng giam của Slark.

Căn phòng giam này âm u ẩm ướt, trên mặt đất là một vũng nước vĩnh viễn không biến mất, bên trong ẩn giấu một sinh vật to lớn. Quanh thân mơ hồ tản ra một cỗ hắc khí, nhìn không rõ hình dáng cụ thể, chỉ có thể thấy đại khái những thứ linh tinh, nhẹ nhàng phập phồng, thần bí không gì sánh được.

"Slark." Hoàng Dật hướng về sinh vật ấy, chậm rãi lên tiếng.

Trong bóng tối, sinh vật ấy vẫn không hề nhúc nhích, không biết là không nghe thấy, hay là căn bản không muốn để ý tới.

Hoàng Dật thấy thế, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra mảnh nhỏ của quyển da dê, lắc lắc trước cửa phòng giam.

Giây phút ấy, sinh vật kia tựa như nhất thời khê động, dường như bị mảnh nhỏ quyển da dê làm tỉnh lại. Nó bắn ra hai ánh mắt màu tím, đánh giá quyển da dê trong tay Hoàng Dật, ánh mắt lạnh buốt như nước biển dưới vực sâu đáy biển.

Hoàng Dật tiến lên một bước, nhìn chăm chăm ánh mắt của hắc, bình tĩnh nói: "Slark, ta biết ngươi muốn trở về nhìn cố hương, ta là trưởng ngục giam của ở đây, ta có thể thỏa mãn tâm nguyện này của ngươi."

Thân thể của sinh vật run lên trong bóng tối, ánh mắt hơi loạn, hiển hiện ra nội tâm dao động.

"Nhưng ta sẽ không thả ngươi đi ra, ta có khả năng cho ngươi, chỉ là nhìn thấy cố hương, cho sinh mệnh trong tương lai buồn chán của ngươi không còn

khô khan như vậy, ít nhất có thể nhìn thấy được cố hương của mình. Có thể nhìn thấy như vậy đã là lần duy nhất người nhìn thấy thế giới bên ngoài từ khi bị giam vào đây, chỉ nhìn cũng đã đủ cho người hồi ức rất lâu."

"Người vì sao phải giúp ta?" Rốt cục, Slark trong phòng giam nói ra câu nói đầu tiên, âm thanh của hắn mang theo tiếng bọt khí, dường như là đang nói trong nước.

Hoàng Dật lắc đầu: "Ta không phải giúp người, đây là một loại giao dịch, người cần trả cho ta một ít thù lao trước."

"Ta không có bất luận cái gì có thể đưa cho người, ta bây giờ, cái gì cũng không có." Slark nói.

Hoàng Dật nhìn chăm chăm làn khí đen trên người hắn, trầm ngâm nói: "Người tuy rằng thoát nhìn cái gì cũng không có, nhưng người có bản lĩnh của mình, chỉ cần người đem bản lĩnh của người dạy cho ta, vậy ta sẽ để cho người nhìn thấy cố hương của mình."

"Bản lĩnh của ta người không thể học được, nó là một loại lực lượng thần bí, người không cách nào thông qua luyện tập để học."

"Vậy đem lực lượng thần bí của người cho ta." Hoàng Dật thuyết phục, "Người bị giam giữ trong Anh Hùng ngục giam, vĩnh viễn đều không ra được, có một thân lực lượng cường đại, nhưng không có chỗ thi triển. Lực lượng như vậy tương đương với không có bất luận ý nghĩa gì. Mà người đem thứ không có bất luận ý nghĩa đó cho ta, lại có thể nhìn thấy cố hương của người, hoàn thành mộng tưởng tràn ngập ý nghĩa của người. Như vậy chẳng lẽ không có lời sao?"

"Ta vì sao phải tin tưởng người? Vì đạt được những lực lượng này, ta đã từng bị lừa dối qua một lần, ta vì thế mất đi tất cả, ta không muốn bị lừa dối thêm một lần, mất đi lực lượng duy nhất ta có." Âm thanh của Slark có chút kích động, tựa như tại vì hành vi năm đó của mình mà cảm thấy hối hận.

"Bởi vì ta là trưởng ngục giam ở đây, ngoại trừ tin tưởng ta, người không có lựa chọn nào khác." Hoàng Dật không làm ra bất luận cam đoan nào, trực tiếp nói ra một câu như thế, lấy ra 《Anh Hùng chi thư》, giơ lên, hiện tại hãn chiếm địa vị chủ đạo tuyệt đối, nắm tử huyệt của tất cả tội phạm trong ngục giam.

Slark nhìn thấy《Anh Hùng chi thư》, nhất thời im lặng, tĩnh mịch như căn phòng giam ẩm ướt hắc ám này.

"Người từng cấp tốc đuổi theo trong đêm, nhưng mãi đuổi không kịp hình bóng xa dần của cô ấy, bây giờ người bị nhốt ở chỗ này, còn cô ấy đã hóa thành tro bụi từ lâu, cố hương từng là chỗ các người yêu nhau, vì sao không đi nhìn lại mảnh đất lúc trước, ngửi lấy mùi vị của nơi các người từng yêu nhau." Hoàng Dật nhẹ giọng hỏi ngược lại, tiếp tục phá phòng tuyến tâm lý của Slark.

Theo hãn thấy, gã Slark này hãn là rất dễ thuyết phục, từ nhật ký trước đó hãn viết và nguyên nhân hãn tiến vào ngục giam mà xem, hãn đã vô cùng hối hận, đã không có truy cầu đối với lực lượng, chỉ hy vọng trong lúc còn sống có thể trở lại cố hương nhìn. Người như vậy vô cùng dễ thuyết phục, bởi vì thứ Hoàng Dật cần, vừa vặn là thứ hãn không cần.

Thân thể Slark khẽ run lên, tựa như bị lời nói này của Hoàng Dật đâm trúng hồi ức nào đó giấu ở đáy lòng, nghẹn ngào đứng lên: "Cố hương của ta ở Thê Lương Sa Địa biên giới phía đông của Đông đại lục, chỗ đó có một ốc đảo rộng, mỗi khi mùa hạ tới, chỗ đó sẽ tràn ngập bồ công anh khắp bầu trời, ta đã từng nắm tay cô ấy chạy đùa ở đấy, tiếng cười vui vẻ của chúng ta cùng nhau bay lên với bồ công anh, không biết bây giờ ở đấy có bồ công anh hay không, còn có thôn trang nơi chúng ta đã từng ở hay không. . ."

Thê Lương Sa Địa, nghe được tên này, trong lòng Hoàng Dật khẽ động, cái này vừa vặn là nơi hãn phải đi qua nếu muốn đi đến Long Đô, không ngờ rằng cái này đã từng là khu vực biên giới phía đông của đại lục.

Đông đại lục cũng đã từng là một khối đại lục, trong dòng thời gian xa xôi

không gì sánh được, trong Thế Giới Thứ Hai chỉ có hai khối đại lục diện tích lớn vô cùng, phân biệt là Đông đại lục và Tây đại lục. Sau đó trong một trận đại chiến tại cuối thời đại của thời kì Cận Cổ, hai khối đại lục sụp đổ, vỡ vụn thành hơn hai trăm khối đại lục, lịch sử cũng bởi vậy tiến vào thời đại thành trì. Sau này qua vô số năm, những Thiên Tứ Chi Nhân như Hoàng Dật đi tới.

Khối đại lục chỗ của Hoàng Dật, là đại lục dành riêng của người chơi Trung Quốc, tất cả người chơi lựa chọn quốc tịch Trung Quốc đều xuống chỗ này. Chỉ là khối đại lục dành riêng Trung Quốc này, cũng đã rộng lớn không gì sánh được, cuối cùng cũng không cách nào thăm dò hoàn tất, mà cái này chỉ là một khối nhỏ phân ra từ Đông đại lục năm đó, có thể tưởng tượng Đông đại lục và Tây đại lục có bao nhiêu lớn.

Mà hơn 5000 tội phạm trong Anh Hùng ngục giam, đã từng sinh ra trong khối đại lục rộng lớn như vậy, tính bình quân ra, trong đại lục Trung Quốc, đã từng có hơn 20 anh hùng sinh ra ở chỗ này, Slark là một người trong số đó.

"Ta có thể cho người một phần năng lực của Âm Ảnh Chi Vũ (Shadow Dance), còn lại, cần người đến cố hương của ta mới có thể cho người. . ." Slark đưa ra yêu cầu của mình.

"Có thể." Hoàng Dật gật đầu, hiện nay cái tình huống này đã tốt rồi, còn chưa có bắt đầu hành động cũng đã thu được khen thưởng. Hấp dẫn nhất chuyện tay không đào vàng như vậy, tại Bạch Long hồ hấp dẫn cũng là làm như vậy, trước đam tử huyết của đối phương, tìm được một yêu cầu đối phương căn bản không cách nào từ chối, rồi bày ra một ít năng lực đặc biệt của bản thân, cho thấy cái yêu cầu này chỉ có hấp dẫn có thể hoàn thành. Ví dụ như Slark trước mắt, có thể cho hấp dẫn tự do chỉ có Hoàng Dật, Slark có thể lựa chọn từ chối, nhưng ngoại trừ Hoàng Dật không ai có thể cho hấp dẫn tự do, hấp dẫn chỉ có thể lựa chọn tin tưởng.

Lúc này, làn khói đen trên người của Slark đột nhiên cuộn trào, sau đó thân thể của hấp dẫn lên kịch liệt, còn phát ra tiếng rên rỉ đau đớn, tựa như thân thể hấp dẫn đang xảy ra thay đổi nào đó.

Một lát sau, hắc rớt cục yên tĩnh lại, đồng thời một giọt máu màu tím lóng lánh từ khe cửa phòng giam bay ra, đứng ở trước người Hoàng Dật.

"Cái này là một phần Thiên Phú Chi Huyết từ Âm Ảnh Chi Vũ của ta, người sau khi hấp thu, có thể thu được một phần năng lực của Âm Ảnh Chi Vũ." Âm thanh của Slark tràn đầy mệt mỏi rã rời, xem ra vừa rồi hắc lấy ra một giọt Thiên Phú Chi Huyết này đã tiêu hao rất nhiều tinh lực.

Hoàng Dật cẩn thận kiểm tra một chút giọt máu màu tím trước mắt.

【 Thiên Phú Chi Huyết • Âm Ảnh Chi Vũ 】(cấp B, bảo vật loại hình công năng)

Đăng cấp yêu cầu: 10

Giọt máu ẩn chứa một phần năng lực của Âm Ảnh Chi Vũ, sau khi hấp thu có thể thu được một phần năng lực của【 Âm Ảnh Chi Vũ 】, dưới trạng thái không chiến đấu, tăng lên 5% tốc độ di chuyển.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 97: Phù Văn Sư

Đây là món bảo vật loại hình công năng thứ hai Hoàng Dật thu được, lần trước thu được chính là 18 tròng mắt của rắn chín đầu - Hydra, đó là bảo vật cấp S, có thể xem thấu quá khứ và tương lai, hiệu quả vô cùng nghịch thiên. So sánh ra, Thiên Phú Chi Huyết của Âm Ảnh Chi Vũ yếu hơn, chỉ tăng 5% tốc độ di chuyển dưới trạng thái không chiến đấu.

Năng lực này rất cuộc có chút ít còn hơn không, 5% tốc độ di chuyển hầu như không nhìn ra, muốn hiệu quả vô cùng nghịch thiên trên cơ bản là không có khả năng. Dù sao hẳn lúc này chỉ là đưa ngân phiếu khổng, còn chưa có bất luận hành động nào, Slark cũng không có khả năng lấy ra thứ gì quá tốt, đây là nhân chi thường tình.

Bất quá cái này chỉ là một phần năng lực của Âm Ảnh Chi Vũ, cũng không phải hiệu quả cuối cùng, chờ hẳn chân chính hành động, chân chính đi tới cố hương của Slark, thỏa mãn nguyện vọng của hắn, vậy Slark mới có lý do đem Thiên Phú Chi Huyết đầy đủ của Âm Ảnh Chi Vũ giao cho hắn.

Kế tiếp, Hoàng Dật đưa tay sờ lấy giọt máu, lập tức lựa chọn hấp thu.

Nhất thời, một cỗ năng lượng màu tím dừng mãnh vào trong cơ thể của hắn, lan ra từ đầu xuống chân, Hoàng Dật cảm giác được thân thể của mình mềm mại hơn một ít, chạy nhanh hơn một ít.

"Slark, ta sẽ mau chóng đi đến Thê Lương Sa Địa, đợi đến chỗ đó, ta sẽ liên hệ ngươi, đến lúc đó Thiên Phú Chi Huyết ta cần, sẽ không chỉ có như vậy."
Hoàng Dật nói.

"Nếu như người thật sự có thể cho ta nhìn thấy cổ hươu, vậy ta tự nhiên sẽ đem Thiên Phú Chi Huyết hoàn chỉnh giao cho người, hiện tại chút Thiên Phú Chi Huyết này chỉ là đại biểu thành ý của ta, cũng không phải hiệu quả cuối cùng của Âm Ảnh Chi Vũ. Nếu như người có thể tuân thủ lời hứa, vậy người tự nhiên sẽ nhận được Âm Ảnh Chi Vũ hoàn chỉnh, đến lúc đó người sẽ rõ ràng, năng lực này sẽ có cường đại cỡ nào!" Slark suy yếu nói.

Hoàng Dật gật đầu, hiện tại không có khả năng từ trên người Slark lấy được lợi ích lớn hơn nữa, hắn lập tức rời khỏi Anh Hùng giam ngục.

Truyền tống ra Anh Hùng giam ngục, một lần nữa xuất hiện tại phế tích cổ thành trong Kinh Cức thành, Hoàng Dật như có suy nghĩ nhìn cái đầu rồng đang biến mất. Chỗ đó có hơn 5000 anh hùng, nếu như mỗi một anh hùng đều cho hắn một ít Thiên Phú Chi Huyết, vậy thực lực của hắn sẽ cường hãn đến một trình độ không cách nào tưởng tượng.

Bất quá cái này chỉ là một suy nghĩ tự sướng của hắn, hiện tại thực lực hắn quá thấp, còn không làm được điểm này, Slark là một trường hợp đặc biệt trong lúc vô ý biết được, thuộc về một loại cơ duyên xảo hợp. Cũng không phải mỗi một anh hùng đều có mộng tưởng, cũng không phải mỗi một mộng tưởng đều là trở lại cổ hươu, cũng không phải mỗi một cổ hươu đều ở chỗ không xa. Đại đa số anh hùng chỉ có một nguyện vọng, đó chính là rời khỏi Anh Hùng giam ngục, trở lại thế giới bên ngoài, mà loại yêu cầu này, Hoàng Dật không có khả năng đáp ứng bọn họ.

Lại một buổi tối phủ xuống, Hoàng Dật nhìn trạng thái bạn bè, Bích Nguyệt Tinh Không và tiểu mập mập vẫn không online, mà lần tiến vào phòng 1 người trong Chúng Thần chi tháp số của hắn đã dùng xong, kế tiếp không có chuyện gì, vừa lúc có thể đi phòng đấu giá xử lý một chút trang bị ban ngày đánh ra.

Phòng đấu giá của Kinh Cức thành nằm ngay trung tâm thành, là một tòa kiến trúc bằng đá rộng lớn, cả vật thể dùng những tảng đá nặng hơn cả tấn xây thành, mỗi ngày đều có trăm ngàn người chơi từ nơi này đi ra đi vào, mỗi ngày

đều có vô số tài phú từ nơi này tập hợp và phân tán.

Hoàng Dật vô cùng điệu thấp đi trong đoàn người, không biểu lộ gì, sau khi tiến vào phòng đấu giá, hẳn bỗng nhiên phát hiện phòng đấu giá ngày hôm nay có chút không giống.

Ở cửa phòng đấu giá có hai người phục vụ đứng lâm thời, bọn họ phát cho mỗi người khách tiến vào phòng đấu giá một tờ giấy, giống như đang phát tờ rơi quảng cáo.

Hoàng Dật cũng tiếp nhận tờ rơi ấy, nhìn nội dung bên trong --

"Tin tức tốt! Ba ngày sau, đệ nhất phù văn sư đại lục Thông Pháp Giả • Long Văn sẽ tiến hành buổi đấu giá đặc biệt tại phòng đấu giá Kinh Cực thành, đến lúc đó sẽ đem bán đấu giá một nhóm phù văn trân quý, cơ hội khó có được, khách hàng có ý định tham dự lần đấu giá này xin mời đặt chỗ sớm, tư cách tham dự đấu giá thấp nhất là 1 vạn kim tệ."

Đệ nhất phù văn sư đại lục! Vừa nhìn đến cái này, Hoàng Dật liền lập tức quyết định tham gia lần đấu giá này.

Phù văn sư thuộc về một loại nghề nghiệp hi hữu, cùng loại với rèn đúc, chế thuốc các loại nghề nghiệp sinh hoạt này. Bất quá những thứ do phù văn sư chế tạo càng sâu áo hơn, bọn họ là chế tác phù văn kỹ năng, phù văn kỹ năng tương đương với thêm vào hiệu quả của kỹ năng. Ví dụ như hỏa cầu thuật của một người pháp sư, sau khi bắn trúng kẻ địch tạo thành thương tổn sẽ biến mất, mà phù văn sư thì có thể căn cứ cái kỹ năng này, chế tạo ra phù văn hiệu quả thêm vào, ví dụ như gây nổ, tổn thương kéo dài. Nếu như vị pháp sư ấy sử dụng một phù văn kỹ năng loại gây nổ, như vậy sau này hỏa cầu thuật của hắn có thể thêm vào hiệu quả gây nổ, lợi hại hơn so với hỏa cầu thuật của người khác.

Bởi phù văn sư nắm trong tay một loại tài nghệ cực kỳ cao, cần thông hiểu chân lý của các loại kỹ năng, không phải người bình thường có thể học được, cho nên phù văn sư của đại lục vô cùng thừa thớt. Hơn nữa phù văn sư bình

thường, phần lớn chỉ có thể làm ra một ít phù văn kỹ năng cấp thấp, hiệu quả có hạn, phù văn tốt thật sự rất hiếm.

Mà Thông Pháp Giả • Long Văn là đệ nhất phù văn sư của đại lục, khẳng định là có không ít phù văn tốt, Hoàng Dật chính là nhìn trúng điểm này, cho nên mới quyết định tham gia buổi đấu giá này, chỉ cần gặp phù văn thích hợp hẳn, hẳn không ngại dùng tất cả tài sản để mua.

Trong phòng đấu giá, người có loại suy nghĩ này như hẳn không ở số ít, tất cả mọi người rõ ràng tính trân quý của phù văn kỹ năng, đây là cơ hội ngàn năm có một, chỉ cần bỏ qua sẽ không biết khi nào mới có thể gặp gỡ lần thứ hai.

Nhưng rất nhiều người đều nhăn mặt nhíu mày, trong ánh mắt hiển hiện ra bất đắc dĩ, hiển nhiên là trên người không có 1 vạn kim tệ, không đạt được tư cách tham dự, chỉ có thể giương mắt nhìn.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức cùng một phục vụ hẹn trước tham gia đấu giá hội ba ngày sau, giao 1000 kim tệ tiền thế chấp. Sau đó, hẳn đi tới một phòng giám định, trong ánh mắt khiếp sợ của giám định sư, đem hơn chục món trang bị xanh dương và trang bị tím trong trữ vật giới chỉ ra. . .

Những trang bị này đều là Hoàng Dật thời gian ban ngày đánh ra, tỷ lệ rơi đồ của hẳn vô cùng cao, chỉ cần giết chết BOSS, trên cơ bản sẽ rơi trang bị xanh dương, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện trang bị tím. Thu hoạch một ngày của hẳn, tương đương với thu hoạch một năm của người chơi bình thường, loại tốc độ cày tiền như vậy kinh người không gì sánh được.

Khi giám định sư giám định xong đồng trang bị này, đưa ra giá thu mua với Hoàng Dật 50000 kim tệ, giá này đã rất công bằng, Hoàng Dật đồng ý vụ làm ăn này.

Bây giờ, kim tệ trong túi hẳn đột phá 10 vạn, bất quá hẳn vẫn cảm thấy có chút ít, buổi đấu giá ba ngày sau, đã định trước sẽ là một bữa tiệc tiêu tiền như nước, 10 vạn kim tệ của hẳn còn chưa đủ thấy. Đến lúc đó không chỉ có người

chơi sẽ tham dự đấu giá, một ít NPC đồng dạng cũng cần phù văn kỹ năng, có vài NPC tài phú cao đến mức không phải người chơi có thể sánh bằng, đặc biệt cái loại cường giả Thánh Vực ngoài cấp 100, tiền tài đối với bọn họ mà nói căn bản không là vấn đề.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 98: Khách Quý

Từ phòng đấu giá đi ra, Hoàng Dật rảnh rỗi không làm gì, Kinh Cức thành chậm rãi tiến vào giấc ngủ, người trên đường phố cũng dần dần bắt đầu ít đi, chỉ còn lại đèn đường mờ nhạt soi sáng, thành phố đêm khuya yên tĩnh lúc này có một vẻ đẹp yên bình.

Âm thanh huyền ảo ồn ào chậm rãi biến mất, Hoàng Dật giẫm lên cái bóng của mình mà đi, bất tri bất giác lại đi tới hoa viên Shary. Trong hoa viên nở đầy các loại hoa, hoa hồng cúi đầu dưới ánh trăng, hoa quỳnh nở trong đêm tối, hay những dây trầu bà trèo lên những pho tượng loang lổ. . .

Đi tới hoa viên này, dường như thoáng cái xuyên về lại lãnh địa quý tộc trung cổ của thế kỷ trước.

Hoàng Dật ngồi xuống ghế dài tối hôm qua, lại quay đầu nhìn về phía dãy nhà cách đó không xa. Thiếu nữ của cửa sổ tối hôm qua vẫn chưa tắt đèn, trên cửa sổ giấy rơi ra ngọn đèn màu cam mờ lung, bên trong vẫn là cái bóng của thiếu nữ ưu nhã ấy.

Vài dây thường xuân quấn trước cửa sổ của thiếu nữ, bên trên là vài đóa hoa nhỏ màu trắng, làm cửa sổ nổi bật như một khung ảnh, chèn vào cái bóng của thiếu nữ.

Hoàng Dật ngồi như vậy yên tĩnh nhìn bóng của thiếu nữ ấy, trong lòng rất bình tĩnh, thần kinh liên tục chiến đấu của ban ngày dường như được an ủi, dần dần thả lỏng ra. Trong hoa viên lúc này không có một bóng người, dường như đã trở thành một hoa viên bí mật của hắn.

Dần dần, hắc ngữ quên dưới ánh trăng, tiến vào mộng đẹp trong hoa viên mùi hoa bốn phía, không cần đi lo lắng bất luận nguy hiểm gì có thể tồn tại.

Có vài người, gần như chỉ nhìn thoáng qua, sẽ nhớ kỹ rất nhiều năm.

...

Chỉ chớp mắt, ba ngày trôi qua.

Trong ba ngày này, Hoàng Dật mỗi ngày đều đem số lần phòng 1 người của Chúng Thần chi tháp đánh hết, có lúc còn có thể mang Bích Nguyệt Tinh Không và tiểu mập mập đánh phòng quy mô 5 người, giúp bọn họ kiếm hai bộ trang bị tốt.

Mỗi một ngày, Hoàng Dật đều có thể đánh ra hơn mười trang bị xanh dương và chút ít trang bị tím, bộ trang bị Ngư Nhân Dạ Hành cũng toàn bộ đánh đủ, thực lực tăng lên một cấp bậc. Mà đẳng cấp của hắc lên tới cấp 31, tầng có thể đánh một mình cũng lên tới tầng 27! Cách đẳng cấp bản thân chỉ có 4 cấp.

Cái này trong mắt người chơi bình thường đều là không thể tưởng tượng!

Tất cả cái này đều là chỗ tốt do trừ vật giới chỉ bá vương khế ước mang đến. Hắc có thể sớm mặc trang bị cao cấp, thực lực mạnh đủ có thể đánh tầng cao hơn, có tỷ lệ rơi đồ cao hơn, rơi trang bị tốt, tăng lên thực lực mạnh hơn. . . Hình thành một vòng tuần hoàn tốt.

Buổi tối hôm nay, Hoàng Dật đi phòng đấu giá sớm, bởi vì ngày hôm nay là buổi đấu giá đặc biệt của đệ nhất phù văn sư đại lục Thông Pháp Giả • Long Văn!

Mấy ngày nay, đoàn người lui tới Kinh Cực thành rõ ràng rất nhiều, quảng trường truyền tống càng náo nhiệt không gì sánh được, rất nhiều người đều từ thành phố khác cái hay khu vực khác đến đây tham gia buổi đấu giá lần này. Đây là cơ hội ngàn năm có một, hấp dẫn rất nhiều thế lực quan tâm, bên trong có một

ít cường giả NPC đẳng cấp cao, bọn họ mang theo tài phú khổng tiến vào phòng đấu giá Kinh Cực thành.

Hoàng Dật bây giờ cũng coi như là một tiểu phú ông, lúc này trong trữ vật giới chỉ của hắn đã có 30 toàn thạch tệ, đây là tiền cao hơn một bậc so với kim tệ, một toàn thạch tệ tương đương với 10000 kim tệ.

Hắn lúc đầu chỉ có 10 vạn kim tệ, nhưng ngày hôm qua hắn vận khí nghịch thiên, liên tiếp đánh ra hai vũ khí tím! Tuy rằng không có tốt như Man Chuy của hắn, nhưng đối với người chơi khác mà nói cũng là chí bảo, hai vũ khí tím tổng cộng bán ra được 10 vạn kim tệ! Hơn nữa hắn mỗi ngày đều có thể cung ứng cho phòng đấu giá hơn mười trang bị xanh dương và trang bị tím, hình thành quan hệ khách hàng ổn định, phòng đấu giá cũng tăng lên khách hàng hội viên cho hắn, giá thu mua cao hơn, thoáng cái khiến cho hắn biến thành một tiểu phú ông 30 vạn kim tệ.

Biển người tấp nập trong phòng đấu giá, náo nhiệt vô cùng, bọn họ đều là tới tham gia buổi đấu giá, xếp hàng thật dài, dường như ốc sên dọc theo con đường quy định tiến vào phòng đấu giá, tốc độ đi tới vô cùng chậm.

Hoàng Dật không có xếp hàng, mà là trực tiếp móc ra một thẻ vàng với một người phục vụ, người phục vụ thấy thẻ vàng, lập tức buông công chuyện, bắt đầu dẫn đường cho Hoàng Dật, đi về hướng lối đi khách quý.

Tấm thẻ vàng cũng là thẻ hội viên của phòng đấu giá, đại biểu cho khách nhân tôn quý của phòng đấu giá. Bởi phòng đấu giá là một hệ thống nối kết, vô luận đi đến bất cứ phòng đấu giá của thành phố nào trong đại lục, chỉ cần đưa ra tấm thẻ vàng, là có thể nhận được chất lượng phục vụ tốt hơn.

Hoàng Dật theo người phục vụ tiến vào một hành lang, sau đó ngừng lại trước cánh cửa lóe sáng cuối cùng, người phục vụ mở cửa, bên trong là một tấm thảm xanh lục, từng điểm sáng xanh lục đều di chuyển về hướng một động đen nằm ở giữa, vô cùng kỳ dị.

" Miếu Sát tiên sinh tôn kính, đi qua cửa ma pháp này, là có thể tiến vào không gian phòng đấu giá, bên trong là một không gian ma pháp do nhiều vị ma pháp sư liên thủ chế tạo, diện tích rất lớn, hơn nữa có thể khiến cho kỹ năng phần lớn mất đi hiệu lực, vô cùng an toàn." Người phục vụ vừa cười vừa nói.

Hoàng Dật gật đầu, đi qua cửa ma pháp, nhất thời đi tới một không gian. Nơi này là một đại sảnh, nhưng rộng hơn mấy chục lần so với bên ngoài, đưa mắt ra nhìn, mấy chục ngàn chỗ ngồi trải khắp đại sảnh, dường như sân vận động bình thường trong thế giới hiện thực, lúc này không ít vị trí đều đã có người ngồi, ồn ào huyên náo. Mà phía trước những chỗ ngồi này, là một sân khấu lớn, lúc này ở trên phủ một màn che màu đỏ, che khuất tình cảnh phía sau.

" Miếu Sát tiên sinh tôn kính, xin mời theo tôi, vị trí của ngài ở trong phòng trên lầu hai." Người phục vụ nói xong, bắt đầu đi phía trước dẫn đường.

Người phục vụ mang theo Hoàng Dật đi tới một phòng trên lầu hai, nơi này có kết giới ma pháp, bên trong có thể thấy tình cảnh bên ngoài, nhưng bên ngoài lại không nhìn thấy tình cảnh bên trong, tính bảo mật vô cùng tốt.

Hoàng Dật lặng lẽ ngồi ở trong phòng, đợi buổi đấu giá bắt đầu, người phục vụ đã rời khỏi, hắn từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra 30 toản thạch tệ, nhẹ nhàng vuốt ve.

Hắn có 30 vạn kim tệ, người chơi bình thường là khẳng định không tranh lại hắn, chỉ có một vài thế lực hoặc là một ít NPC cường đại mới có thể so sánh với hắn. Bất quá phù văn quá tốt hắn cũng mua không nổi, hắn chỉ có thể tìm đúng thời cơ ra tay, không mua tốt nhất, chỉ mua thích hợp nhất.

Đợi nửa giờ sau, buổi đấu giá bắt đầu, chỗ ngồi bên dưới trên cơ bản đều đã ngồi đầy, người người đều là vẻ mặt chờ mong, hy vọng mình có thể có thu hoạch.

Lúc này, màn che màu đỏ phía trước sân khấu chậm rãi kéo. Một người trung niên hơn bốn mươi tuổi, ăn mặc chỉnh tề, mang theo mắt kính thủy tinh, tóc

được chải chuốt cẩn thận tỉ mỉ đi lên bục, hùng hồn nói lớn với mấy vạn người phía dưới: " Các vị khách tôn kính, cảm ơn mọi người tới tham gia buổi đấu giá lần này, buổi đấu giá lần này là được đệ nhất phù văn sư đại lục Thông Pháp Giả

- Long Văn ủy thác mà tổ chức. . ."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 99: Người Đấu Giá Thần Bí Sát Vách

Người đàn ông trung niên này cũng là đấu giá quan, ông ta nói những lời mở màn đơn giản xong, sau đó liền tuyên bố buổi đấu giá chính thức bắt đầu.

"Vật phẩm đấu giá đầu tiên của ngày hôm nay, là một tác phẩm lúc còn trẻ của Long Văn tiên sinh." Đấu giá quan nói xong, lấy ra một khối đá màu xanh, khối đá này chỉ có cỡ nắm tay, trên mặt có khắc vài ký hiệu như vẽ giun, tản ra khí tức băng hàn nhẹ nhẹ, "Khối phù văn này, tên là Liên Tỏa Băng Động, có thể khiến cho kỹ năng đóng băng đơn thể sản sinh hiệu quả đóng băng tập thể, khiến cho kẻ địch trong phạm vi ba mét xung quanh mục tiêu cùng tiến vào trạng thái đóng băng. Giá khởi điểm là 1 vạn kim tệ, mỗi lần tăng giá không được ít hơn 1 ngàn kim tệ."

"1 vạn 5 ngàn!"

"1 vạn 6 ngàn!"

...

Đoàn người trong hiện trường thoáng cái nổ tung, đặc biệt này pháp sư băng hệ, miếng phù văn này đối với bọn họ mà nói, quả thật là một tồn tại có thể làm táng gia bại sản.

Hoàng Dật ngồi ở phòng trong, lặng lẽ nhìn đoàn người phía dưới kêu giá cạnh tranh. Thông Pháp Giả • Long Văn không hổ là đệ nhất phù văn sư của đại lục, vật phẩm đấu giá đầu tiên trong buổi đấu giá bình thường đều là món khai vị, chỉ có thể coi là mặt hàng bình thường, trò hay thật sự đều ở phía sau. Nhưng mà chỉ là vật phẩm đấu giá đầu tiên của buổi đấu giá lần này, cũng đã là một phù

văn vô cùng tốt, trực tiếp làm một kỹ năng khống chế đơn thể, biến thành một kỹ năng khống chế quần thể! Nếu như Hoàng Dật cũng có loại kỹ năng đóng băng này, hẳn cũng sẽ không chút do dự ra tay.

"10 vạn." Lúc này, trong một phòng của lầu hai, truyền tới một âm thanh lười biếng.

Hoàng Dật vô thức quay đầu nhìn vách tường một chút, âm thanh này vừa lúc cũng là từ phòng sát vách hẳn truyền đến!

Cái âm thanh này thoáng cái đem tất cả âm thanh đè ép. Khách VIP ra tay, người đấu giá bình thường bên dưới sẽ không có cơ hội, tài phú của hai bên không phải một cấp bậc.

Quả nhiên, cái âm thanh này vừa ra, tất cả mọi người im lặng.

"10 vạn lần đầu tiên!" Ba giây đồng hồ sau, đấu giá quan cao giọng nói với mọi người.

Người đấu giá dưới đài nhất thời lo lắng, rồi lại không thể làm gì được, hiển nhiên là tiền không đủ, chỉ có thể mở mắt trừng trừng nhìn miếng phù văn này bị lấy đi.

"10 vạn lần thứ hai!" Đấu giá quan lần thứ hai nhìn quanh bốn phía, nhưng không có bất luận người nào lên tiếng.

"10 vạn lần thứ ba! Thành giao!" Đấu giá quan rốt cục đập cây búa xuống, tuyên bố số phận của miếng phù văn này.

Kế tiếp, đấu giá quan lấy ra miếng phù văn thứ hai, miếng phù văn này toàn thân màu xanh tím, bất quá ký hiệu lại không giống với cái trước, là một hình trứng, trên mặt có khắc một hình vẽ giọt nước mưa án.

"Vật phẩm đấu giá thứ hai, đồng dạng cũng là một tác phẩm lúc còn trẻ của Long Văn tiên sinh, hiệu quả của miếng phù văn này là tiết lưu, có thể cho một

kỹ năng ma pháp dưới cấp 50, giảm phân nửa ma pháp tiêu hao, giá khởi điểm 1 vạn kim tệ, mỗi lần tăng giá không được ít hơn 1 ngàn kim tệ."

Lại là một miếng phù văn tốt! Rất nhiều kỹ năng uy lực lớn đều tiêu hao ma lực vô cùng nhiều, nếu có miếng phù văn này, vậy khả năng dùng liên tục có bảo đảm rất lớn. Hiện trường lần thứ hai nổ tung, bởi tính thông dụng của miếng phù văn rất rộng, rất nhiều nghề nghiệp đều cần tiêu hao ma pháp mới có thể thả ra kỹ năng, phần lớn người là quần thể thụ chúng của miếng phù văn này, giá cả một đường đi cao.

Cuối cùng, giá cả của miếng phù văn tiết lưu ngải như ngừng lại ở mức một trăm tám mươi ngàn kim tệ!

...

Cứ như vậy, từng miếng phù văn được bán ra, hiệu quả của những phù văn này đủ loại kiểu dáng, nghề nghiệp áp dụng cũng không giống nhau, bất quá có một điểm tương đồng, đó chính là giá cả vô cùng cao, cơ bản đều hơn một trăm ngàn.

Hoàng Dật hơi có chút thất vọng, lâu như vậy, hẳn ngay cả một phù văn thích hợp đều không thấy được.

"Sau đây bắt đầu bán đấu giá một nhóm phù văn cao cấp có chỗ thiếu hụt!" Lúc này, đấu giá quan bỗng nhiên cao giọng nói, "Bởi phù văn chế tác cực kỳ phức tạp, cho dù là phù văn sư đỉnh cấp như Long Văn tiên sinh, cũng khó tránh khỏi làm ra một ít tác phẩm có tỳ vết. Kế tiếp bán đấu giá những phù văn này, vốn dĩ đều là phù văn cao cấp hiệu quả vô cùng mạnh, nhưng bởi có một chút chỗ thiếu hụt, cho nên giá khởi điểm của những phù văn cao cấp này, cũng như những phù văn bình thường trước đó."

Lúc này, những người đấu giá bình thường nhất thời hưng phấn lên, đại đa số bọn họ đều là hướng về những phù văn này, phù văn có chỗ thiếu hụt bình thường cũng sẽ không được kêu đến giá rất cao.

Hơn nữa loại chỗ thiếu hụt này bởi vì mỗi người mà khác, đối với một vài người mà nói, chỗ thiếu hụt ấy bọn họ có thể thông qua một ít phương thức đặc biệt khắc phục, cho nên những phù văn này trở thành mục tiêu của một ít người, có đôi khi thậm chí không có người cạnh tranh, dùng giá cả thấp nhất là có thể lấy được.

"Đầu tiên, phù văn cao cấp có chỗ thiếu hụt cũng là phù văn đóng băng này, phù văn đóng băng này có thể làm cho một kỹ năng công kích băng hệ có tỷ lệ sinh ra hiệu quả đóng băng, đóng ở bất luận vật thể gì trong phạm vi 100 mét." Đấu giá quan giới thiệu nói.

"Ồ!" Pháp sư băng hệ bên dưới nhất thời ồ lên, hiệu quả của loại phù văn này vượt xa bất cứ phù văn nào trước đó, hầu như so được với một ít đại kỹ năng chuyển chức sau khi mới có!

Đấu giá quan tiếp tục nói: "Hiệu quả của miếng phù văn này vô cùng cường đại, nhưng chỗ thiếu hụt cũng rất rõ ràng, nó đóng băng bất luận vật thể gì, nói cách khác không phân biệt địch ta, ngay cả người thi pháp cũng đồng dạng bị đóng băng. Hơn nữa chỉ cần sinh ra hiệu quả đóng băng, như vậy ma lực của người thi pháp sẽ tiêu hao hết trong nháy mắt."

"Ài!" Cái này, pháp sư băng hệ không hện mà cùng thở dài một hơi, miếng phù văn này tương đương với phế vật rồi, lại còn mang đến tai họa cho người thi pháp, đã không có ma lực, vậy chiến đấu sau đó sẽ căn bản không có cách nào tiến hành rồi. Trừ phi bản thân người thi pháp có năng lực giải đóng băng trong nháy mắt của và năng lực hồi phục ma lực trong nháy mắt, bằng không chỗ thiếu hụt của miếng phù văn này không cách nào khắc phục.

"Giá khởi điểm của miếng phù văn đóng băng này là 1 vạn kim tệ, mỗi lần tăng giá không được ít hơn 1 ngàn kim tệ." Đấu giá quan nhìn quanh bốn phía một lần, nói ra cái giá như những vật phẩm trước đó.

Thế nhưng lúc này bầu không khí trong phòng bán đấu giá lại hình thành sự

đối lập với trước đó, miếng phù văn này không có bất luận kẻ nào gọi giá, hiện trường lặng ngắt như tờ, hiển nhiên tất cả mọi người không cách nào khắc phục chỗ thiếu hụt của miếng phù văn này.

"1 vạn kim tệ." Đúng lúc này, khu khách VIP của lầu hai truyền đến một âm thanh lười biếng.

Hoàng Dật lần thứ hai quay đầu nhìn vách tường một chút, cái âm thanh này vẫn là từ phòng sát vách hẳn truyền đến, là cùng một người ra giá một trăm ngàn kim tệ mua miếng phù văn đầu tiên.

Xem ra người này hẳn là một nghề nghiệp am hiểu năng lực băng hệ, hơn nữa rất có khả năng là nghề nghiệp cao cấp thậm chí là nghề nghiệp hi hữu! Hoặc là có một chút năng lực đặc thù hoặc là bảo vật, có thể khắc phục chỗ thiếu hụt kia.

"1 vạn kim tệ lần đầu tiên, còn có ai ra giá cao hơn không?" Sắc mặt của đấu giá quan không dao động, quay xuống người dưới đài hỏi.

Dưới đài một mảnh im lặng, không có người nói chuyện.

"1 vạn kim tệ lần thứ hai!"

"1 vạn kim tệ lần thứ ba! Thành giao!"

Miếng phù văn này trực tiếp được mua với giá thấp, hình thành sự đối lập rõ ràng với những miếng phù văn trước đó được mua với giá hơn trăm ngàn, giá cả trực tiếp giảm hơn mười lần.

Phù văn có chỗ thiếu hụt là như thế, nó chỉ thích hợp một ít người, thường thường có thể được mua với giá thấp nhất có thể.

Từ phương diện nào đó mà nói, Hoàng Dật cũng thuộc về một trong những kẻ đó.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 100: Ngải Độc Bệnh Phù Văn

Kế tiếp, đấu giá quan liên tiếp bán vài phù văn cao cấp có chỗ thiếu hụt, hiệu quả đều vô cùng cường đại, nhưng chỗ thiếu hụt cũng đồng dạng vô cùng cường đại, theo thường nhân xem ra cơ bản đều thuộc về phế phẩm. Trong những phù văn này, có miếng được bán giá quy định, có miếng chẳng ai thèm mua, miếng phù văn quý nhất, cũng chỉ được mua với giá hai mươi ngàn kim tệ mà thôi.

Nhưng mãi cho đến lúc này, Hoàng Dật vẫn không thấy phù văn thích hợp hẳn.

"Kế tiếp, là một miếng phù văn cao cấp có chỗ thiếu hụt cuối cùng, miếng phù văn này là tiếc nuối lớn nhất của Thông Pháp Giả • Long Văn trong mười năm nay, ngải ấy vốn định giữ làm kỷ niệm, nhưng cuối cùng quyết định đem nó bán đấu giá, tìm kiếm một người hữu duyên." Đấu giá quan nói xong, từ trong túi móc ra một đôi găng tay bảo hộ, sau đó cẩn thận mang vào, rồi trình trọng lấy ra một bảo rương màu đồng cổ.

Mọi người nhìn chăm chăm không chuyển mắt cái rương kia, tất cả đều lộ ra vẻ hiếu kỳ. Miếng phù văn này vậy mà lại là tiếc nuối lớn nhất của Long Văn trong mười năm qua, có thể thấy được miếng phù văn này khẳng định là tác phẩm mà Long Văn đã dành ra tâm huyết rất lớn, phỏng chừng miếng phù văn này xuất hiện chỗ thiếu hụt vô cùng cường đại nào đó, thế cho nên khiến cho Long Văn cảm thấy tiếc nuối thật lớn. Mà đấu giá quan cũng lần đầu tiên mang găng tay bảo hộ, có thể thấy được phù văn trong rương là một loại phù văn cực kỳ đặc thù, không thể khiến cho da trực tiếp tiếp xúc.

Kế tiếp, đấu giá quan chậm rãi mở bảo rương màu đồng cổ ra, bên trong là một phù văn thạch xanh lục đang nằm lẳng lẳng. Miếng phù văn thạch toàn thân

tản ra ánh sáng xanh lục rực rỡ, mặt ngoài mơ hồ che một tầng ô uế, dường như là một tảng đá vừa được móc ra từ cống thoát nước.

"Miếng phù văn này, tên là Ngải Độc Bệnh phù văn!" Đấu giá quan cẩn thận cầm lấy miếng phù văn, hơi giơ lên, hơi run giọng nói, hiển hiện ra nội tâm dao động.

"A!" Mấy vạn người bên dưới, không ít người sau khi nghe được ba chữ "Ngải Độc Bệnh" này, đều hít sâu một hơi, thân thể nhanh chóng giật lùi ra sau, dường như nhìn thấy một cái gì đó kinh khủng.

"Nói vậy không ít người đều nghe nói qua Ngải Độc Bệnh." Đấu giá quan không có vội vã giới thiệu hiệu quả phù văn, ngược lại nói ra một đoạn lịch sử, "Ba mươi năm trước, một trong bảy đại ma vương Ô Tạp Nhĩ suất lĩnh một đám vong linh đại quân từ trong Tử Linh Thâm Uyên đi tới mảnh đại lục này, từ đó sinh linh đồ thán, mặt đất biến thành màu đen, bầu trời là mây đen vĩnh viễn không tiêu tan, nơi nơi đều là tuyệt vọng. Lúc đó có một loại bệnh độc đến từ vực sâu ấy cũng theo vong linh đại quân tàn sát bừa bãi khắp đại lục, loại bệnh này truyền nhiễm có thể truyền qua không khí, tính truyền nhiễm rất mạnh. Người mắc loại bệnh này, thân thể sẽ chậm rãi sinh ra vô số bệnh độc, vô số bệnh độc sẽ mỗi giờ mỗi phút tạo thành thương tổn đối với người nhiễm bệnh, thương tổn của mỗi một bệnh độc rất nhỏ rất nhỏ, hầu như có thể quên đi, nhưng vô số bệnh độc cùng nhau bạo phát, lại đủ khiến cho người bị bệnh trong nháy mắt chết bất đắc kỳ tử, ngay cả Bán Thú Nhân kháng tính tật bệnh rất mạnh cũng không thể may mắn tránh khỏi. Bởi loại bệnh này không cách nào bị khu trừ và trị liệu, đã từng tạo thành cái chết cho vô số người trên đại lục, trở thành một ác mộng đáng sợ. Loại bệnh độc này cũng là Ngải Độc Bệnh! Năm đó, người nhà của tôi cũng là chết vì loại bệnh độc này."

Nói đến đây, sắc mặt của đấu giá quan hơi có chút bi thương, mà những là NPC lớn tuổi tham dự đấu giá bên trong phòng cũng đều lộ ra thần sắc sợ hãi, hiển nhiên là năm đó đã tự mình trải qua trường hạn kiếp ấy.

"Khi Ô Tạp Nhĩ bị đẩy lùi quay về Tử Linh Thâm Uyên, Ngải Độc Bệnh vẫn tiếp tục ở lại mảnh đại lục này tàn sát bừa bãi, không cách nào ngăn cản, khắp đại lục dường như đều sinh một trận bệnh nặng, khắp nơi đều là tử thi, khắp nơi đều là tiếng rên rỉ tuyệt vọng của mọi người. Sau đó giáo sư bào chế nước thuốc của học viện hoàng gia Osco vĩ đại-- Thánh Thủ • Lục Dịch tiêu hao rất nhiều thời gian, rốt cục thành công nghiên cứu ra vắc-xin phòng bệnh của Ngải Độc Bệnh, mang đến hy vọng sống cho đại lục! Sau đó loại vắc-xin phòng bệnh này bắt đầu được tiêm phòng trong phạm vi toàn bộ đại lục, loại bệnh độc này mới rốt cục bị ngăn chặn. Mười năm trước, thành Some ở phía đông đại lục có người mang bệnh Ngải Độc Bệnh tuyên bố hoàn tất công đoạn cuối cùng của quá trình tiêm phòng, chiếm được cách ly hoàn toàn. Trong hai năm sau, học viện Osco tiếp tục tiến hành tìm kiếm đặc biệt khắp đại lục, cuối cùng xác định Ngải Độc Bệnh đã bị tiêu diệt hoàn toàn. Hiện nay, toàn bộ đại lục chỉ có hai phòng thí nghiệm tồn giữ mẫu của Ngải Độc Bệnh, một phần bảo tồn trong phòng thí nghiệm sinh mệnh của học viện hoàng gia Osco, một phần khác cũng là bảo tồn trong phòng thí nghiệm phù văn của Thông Pháp Giả • Long Văn."

Đấu giá quan nói đến đây, phát phát miếng phù văn lục sắc trong tay, tiếp tục nói: "Long Văn sau khi nhận được mẫu của Ngải Độc Bệnh, trải qua nghiên cứu thời gian dài, rốt cục đem loại bệnh độc này thay đổi, cũng dung nhập vào trong miếng phù văn này. Miếng phù văn này có thể khiến cho một kỹ năng thêm vào hiệu quả Ngải Độc Bệnh, cũng có thể bị gió thổi đến bốn phương tám hướng, khiến kẻ địch trong phạm vi hai trăm mét tất cả đều đã bị truyền nhiễm! Đúng vậy! Xung quanh hai trăm mét, đây là phạm vi mà kỹ năng Thánh Vực mới có! Bất quá hiệu quả của Ngải Độc Bệnh sau khi thay đổi đã suy yếu rất nhiều, chỉ có thể khiến cho kẻ địch mỗi giây bị thương tổn bệnh độc tương đương với 10% lực công kích của người công kích, thời gian kéo dài cũng chỉ 10 giây."

Biểu tình của mọi người dưới đài không thay đổi, không có cảm thấy kinh ngạc đối với hiệu quả của miếng phù văn này, bởi vì bọn họ biết miếng phù văn này khẳng định có chỗ thiếu hụt nào đó mạnh hơn, mà chỗ thiếu hụt này cũng là tiếc nuối lớn nhất mười năm qua của Long Văn.

"Thế nhưng, chỗ thiếu hụt của miếng phù văn này lại càng rõ ràng." Sau một khắc, giọng điệu của đấu giá quan run nhè nhẹ lên, "Nó sẽ làm người thi pháp nhiễm Ngải Độc Bệnh, loại Ngải Độc Bệnh không trải qua bất luận suy yếu gì, nguyên thủy nhất! Nếu như người thi pháp tử vong, lần thứ hai sống lại, chỉ cần một lần nữa sử dụng kỹ năng có chứa phù văn này, vậy cũng vẫn sẽ nhiễm Ngải Độc Bệnh! Khác nhau duy nhất, cũng là loại Ngải Độc Bệnh này sẽ không lây lan, chỉ dừng lại trong cơ thể người thi pháp."

Lời nói vừa dứt, mấy vạn người ngồi dưới tất cả đều rụt cổ, cảm thấy một loại kinh khủng phát ra từ nội tâm. Cái này căn bản là không phải phù văn, mà là kịch độc, ai dùng người đó chết. Cho dù là hi sinh bản thân, đi lây nhiễm cho người khác cũng không thể thực hiện được, bởi vì loại Ngải Độc Bệnh sau khi biến dị này đã mất đi năng lực lây nhiễm, chỉ hữu hiệu đối với bản thân người thi pháp.

"Sau đây bắt đầu bán đấu giá miếng phù văn này, giá khởi điểm 1 vạn kim tệ, mỗi lần tăng giá không được ít hơn 1 ngàn kim tệ." Lúc này, đấu giá quan nhìn quanh bốn phía, khai giá.

Hiện trường lặng ngắt như tờ, không ai mở miệng, loại phù văn này cho dù là tặng người cũng không có ai muốn nhận, càng đừng nói bỏ mười ngàn kim tệ đi mua, cái này thuần túy là hành vi tìm chết.

Ngải Độc Bệnh ba chữ này, là một ác mộng vĩnh hằng đáng sợ, khắp đại lục đều để lại một vết thương khó có thể quên được, cho dù sông dài lịch sử tiếp tục qua đi vô số năm, lịch sử của đại lục cũng sẽ nhớ mãi sự kiện đặc biệt thảm khốc này, không ai sẽ quên.

"Không ai nguyện ý mua sao?" Hồi lâu sau đó, đấu giá quan cao giọng hỏi bốn phía, âm thanh của hắc vang lên vách tường, vọng đi khắp nơi, hình thành từng tiếng vang.

"1 vạn kim tệ." Đúng lúc này, Hoàng Dật mở miệng.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 101: Cấm Ngôn Phù Văn

Giây phút ấy, âm thanh của Hoàng Dật giống như là một tiếng sấm, vang lên trong phòng đấu giá yên tĩnh!

Tất cả người đều sửng sốt một hồi, sau đó không hện mà cùng toàn bộ ngừng đầu, nhìn về phía chỗ phòng của Hoàng Dật!

Những ánh mắt này có đủ loại kiểu dáng, có không hiểu, có kinh hãi, có cười nhạo, đủ loại kiểu dáng. Không ai tin tưởng có người đủ khả năng khắc phục Ngải Độc Bệnh, đây là tật bệnh đã từng tàn sát toàn bộ đại lục, cuối cùng chỉ có thể dựa vào chích ngựa vắc-xin phòng bệnh để dự phòng loại bệnh này, chứ không phải trị liệu loại bệnh này!

Chỉ có thể dự phòng, không cách nào trị liệu! Đây là Ngải Độc Bệnh, chỉ cần bị nhiễm, vậy chỉ có thể tử vong!

"Xin hỏi, khách quý tiên sinh tôn kính, ngài thật xác định ra giá 1 vạn kim tệ cho miếng Ngải Độc Bệnh phù văn này sao?"

"Đúng vậy." Hoàng Dật khẳng định.

"Tốt! 1 vạn kim tệ lần đầu tiên. . . Lần thứ hai. . . Lần thứ ba! Thành giao!" Tốc độ nói chuyện của đấu giá quan rõ ràng biến nhanh rất nhiều, tựa như biết không ai sẽ nguyện ý cạnh tranh, liên tục hô xác nhận ba lần, gõ búa.

Trái tim treo lơ lửng của Hoàng Dật được thả xuống, hẳn rốt cục lấy được một phù văn thích hợp hẳn!

Ngải Độc Bệnh này đối với người khác mà nói là từ ngữ đại diện cho tử

vong, nhưng với hãn mà nói lại không nhất định, bởi vì tình huống của hãn vô cùng đặc thù!

Đầu tiên, bản thân hãn có năng lực tiến hóa. Hiện tại hãn tiến hóa trở thành Bán Thú Nhân, đối với tật bệnh có kháng tính cực cao, tuy rằng Bán Thú Nhân cũng không cách nào chống được Ngải Độc Bệnh, nhưng hãn cũng không phải Bán Thú Nhân đơn thuần, mà là một người tiến hóa, thuộc về thú vương, chỉ bất quá kế thừa loại kháng tính bệnh tật này của Bán Thú Nhân mà thôi. Trải qua một phen thay đổi như thế, có thể kháng tính tật bệnh của hãn có thể tăng lên một ít, trở nên có thể chống đỡ Ngải Độc Bệnh.

Lui một bước nói, cho dù hãn không thể chống đỡ loại bệnh độc này, vậy lần tới hãn tiến hóa, có thể chuyên môn lựa chọn phương hướng này đi tiến hóa, một ngày nào đó hãn có thể tiến hóa thành một thân thể vạn độc bất xâm, không bao giờ e sợ Ngải Độc Bệnh nữa.

Điểm thứ hai, là bởi vì nghề nghiệp của hãn. Hãn là nghề nghiệp hi hữu phán quan, có một thiên phú nghề nghiệp tên là [pháp luật bảo hộ]: khi bị nhiều loại thương tổn thì, mỗi giây chỉ chịu 10 lần thương tổn cao nhất bên trong! Mà nguyên nhân tử vong của Ngải Độc Bệnh là do vô số bệnh độc toàn thân tất cả bạo phát, thương tổn của mỗi một bệnh độc nhỏ đến có thể không đáng kể, nhưng tất cả đều cùng nhau bộc phát ra, vậy hãn phải chết không thể nghi ngờ, cái này chính là nguyên lý dựa vào số lượng thủ thắng, tích tiểu thành đại.

Mà thiên phú [pháp luật bảo hộ] này, có thể giúp hãn mỗi giây chỉ chịu 10 lần thương tổn cao nhất, trên lý thuyết hãn là có thể chống đỡ loại Ngải Độc Bệnh này!

Chỉ bất quá Hoàng Dật không thể xác định cái thiên phú này rốt cục là chỉ có tác dụng đối với thương tổn do kẻ địch tạo thành, hay là đối với bất luận thương tổn gì đều được.

Tuy rằng tất cả cái này đều chỉ là suy đoán của Hoàng Dật, cũng không có

hoàn toàn nắm chắc, nhưng loại tỷ lệ này đã vô cùng cao, cao đến mức hẳn hoàn toàn có lý do đi thường thử một lần. Có đôi khi, mạo hiểm và kỳ ngộ là cùng tồn của, mạo hiểm càng lớn, kỳ ngộ cũng càng lớn.

Đương nhiên, loại thử nghiệm này cũng không có nghĩa là Hoàng Dật thật sự sẽ dùng sinh mệnh đi thử, chỉ cần chết, vậy hẳn rất có thể bị luân hồi, hẳn làm việc không có xúc động như thế, chuyện này hẳn cũng làm khi có hậu chiêu.

Dự định của hẳn, là hấp thu miếng phù văn này ở trong Chúng Thần chi tháp, bởi chỗ đó là bí cảnh, sau khi tử vong không có nghiêm phạt, không mất cấp không luân hồi, chính là nơi tốt nhất để hấp thu miếng phù văn, cho dù chết cũng không quan hệ.

Hẳn sau khi trải qua một phen thâm tư, mới rốt cục quyết định mua miếng phù văn này, cũng không phải nhất thời kích động.

Bất quá bây giờ còn không có cách nào đi thử, phù văn phải đợi buổi đấu giá sau khi kết thúc mới có thể đưa tới. Hoàng Dật tiếp tục đem tâm tư đặt ở phần đấu giá kế tiếp, phía sau còn có một nhóm phù văn đang chờ đợi bán đấu giá, nói không chừng còn sẽ xuất hiện phù văn thích hợp hẳn.

"Kế tiếp, là khâu quan trọng của buổi đấu giá! Tổng cộng có năm miếng phù văn cao cấp không có bất luận chỗ thiếu hụt nào và một phù văn đỉnh cấp trong truyền thuyết!" Lúc này, âm thanh kích động của đấu giá quan, đem bầu không khí một lần nữa điều động lên.

"Phù văn đỉnh cấp!" Đoàn người kinh hô lên! Trước đó bán đấu giá đều là phù văn bình thường, và một ít phù văn cao cấp có chứa chỗ thiếu hụt, mà kế tiếp bán đấu giá cũng là cực phẩm phù văn chân chính, không có bất luận chỗ thiếu hụt nào! Đặc biệt là phù văn đỉnh cấp trong truyền thuyết, loại phù văn đỉnh cấp này mỗi một lần xuất hiện tại buổi đấu giá, sẽ khiến cho tất cả người tham gia đấu giá hoàn toàn điên cuồng, tất cả tài phú đều tung ra vào lúc này, không còn bất kỳ che đậy!

"Sau đây là miếng phù văn cao cấp đầu tiên, miếng phù văn này là Hàn Đông phù văn, có thể khiến cho thương tổn của kỹ năng băng hệ dưới cấp 100 tăng lên 30%! Giá khởi điểm 10 vạn kim tệ, mỗi lần tăng giá không ít hơn 1 vạn kim tệ!" Đấu giá quan nói xong, lấy ra một phù văn thạch màu xanh, giới thiệu với mọi người.

"11 vạn!" Lúc này, khu khách VIP lần hai truyền đến tiếng ra giá của một người nữ.

"12 vạn!"

"15 vạn!"

Trong khu khách VIP, trong phòng truyền đến tiếng ra giá, hiện nay, cũng chỉ có những người trong khu khách VIP mới có tài lực đi liều mạng, người chơi phía dưới chỉ có thể xem náo nhiệt.

"25 vạn kim tệ!" Lúc này, người thần bí ngồi ở sát vách Hoàng Dật mở miệng, hiện nay những phù văn hệ băng xuất hiện qua tất cả đều rơi vào trong tay hắn! Mà lần này miếng phù văn hệ băng cao cấp, hắn vẫn không có buông tha!

"26 vạn!" Im lặng một hồi, khu khách VIP lại vang lên tiếng ra giá, chính là giọng nữ đầu tiên ra giá.

"35 vạn!" Người thần bí tiến hành tăng giá trên diện rộng độ.

"36 vạn!" Lúc này, giọng nữ kia vẫn không có buông tha.

"50 vạn!" Người thần bí hiển nhiên đã không có kiên trì, thoáng cái tăng lên rất lớn.

Khu khách VIP hoàn toàn an tĩnh lại, giọng nữ kia cũng im lặng, hiển nhiên không muốn theo, dù sao còn có phù văn đỉnh cấp không lên, bọn họ phải lo lắng.

Cuối cùng, miếng phù văn hệ băng này được người thần bí thu.

"Kế tiếp, là miếng phù văn cao cấp thứ hai, miếng phù văn này là cấm ngôn phù văn, có thể khiến cho một kỹ năng đơn thể mang vào hiệu quả im lặng hai giây đồng hồ, nhưng loại kỹ năng đã có im lặng không cách nào hưởng thụ hiệu quả này. Giá khởi điểm 10 vạn kim tệ, mỗi lần tăng giá không ít hơn 1 vạn kim tệ!"

"11 vạn "

"13 vạn"

...

Trong khu khách VIP tiếp tục vang lên tiếng ra giá liên tiếp.

Hoàng Dật đối với miếng phù văn này thật ra cũng có ý đồ, hắn hiện nay chỉ có một kỹ năng khống chế là tước vũ khí, có thể khiến cho đối phương trong 10 giây không cách nào sử dụng vũ khí. Nhưng có vài kỹ năng không cần vũ khí cũng có thể thả ra kỹ năng, chỉ cần ngâm xương chú ngữ hoặc là đọc ra tên gọi kỹ năng, hoặc là dùng tay chân cũng có thể phóng xuất ra, ví dụ như vong linh pháp sư tầng 20 của Chúng Thần chi tháp, sau khi mất đi vũ khí, vẫn có thể sử dụng "Trạng thái đảo lưu" cái kỹ năng này. Nếu có kỹ năng loại im lặng này, vậy lực khống chế đối với kẻ địch sẽ càng mạnh không thể nghi ngờ.

Bất quá kim tệ của Hoàng Dật chỉ có một chút, nếu như phía sau xuất hiện phù văn tốt hơn, vậy hắn hoàn toàn không có lực cạnh tranh, cái này là chuyện vô cùng quần quýt.

Càng nghĩ, Hoàng Dật chỉ có thể dùng một loại thủ đoạn đặc thù -- hắn mở ra Thời Gian Chi Nhân.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 102: Ánh Mắt

Vật phẩm của buổi đấu giá thật ra có chút cùng loại với bí cảnh, trong bí cảnh rơi ra vật phẩm gì, là lúc giây phút người chơi tiến vào bí cảnh cũng đã lựa chọn xong rồi, cho nên có thể bị Thời Gian Chi Nhân thấy. Vật phẩm bán đấu giá cùng như vậy, muốn bán đấu giá vật phẩm gì thật ra đã sớm an bài xong rồi, Thời Gian Chi Nhân hẳn là cũng có thể thấy.

Hoàng Dật sau khi mở ra Thời Gian Chi Nhân, lập tức nhìn về phía NPC đấu giá quan, xem gã rốt cục an bài vật phẩm bán đấu giá gì.

Giây phút ấy, giá trị năng lượng của hắn giảm ngay 100 điểm! Tiêu hao vô cùng lớn, vượt xa lượng tiêu hao kiểm tra vật phẩm rơi xuống từ BOSS trong bí cảnh! Bất quá hiệu quả cũng vô cùng rõ ràng, hắn quả thực thấy được vật phẩm sớm được an bài đấu giá!

Trong đồng phù văn thạch còn chưa đấu giá, có hai miếng là phù văn thạch hệ hỏa loại cao cấp, còn có một phù văn thạch ẩn thân loại cao cấp, miếng phù văn thạch đỉnh cấp cuối cùng, thì lại là kỹ năng hơn cấp 100 mới có thể sử dụng! Những phù văn thạch này không có một cái nào thích hợp Hoàng Dật.

Lúc này, giá cả của cấm ngôn phù văn thạch đã bị kêu lên đến 20 vạn, biên độ tăng giá đã rất nhỏ, không khác biệt lắm muốn kết thúc.

"25 vạn!" Lúc này, Hoàng Dật lập tức hô lên cái giá của mình, mức độ tăng lên tương đối rõ ràng, hiển hiện ra một quyết tâm tình thế bắt buộc.

Một tiếng này trực tiếp đem bầu không khí sắp kết thúc quấy rầy, thoáng cái lại trở nên khẩn trương lên.

"26 vạn!" Hồi lâu sau đó, một âm thanh ra giá mới rớt cục vang lên.

"29 vạn!" Hoàng Dật nói ra giá cả cực hạn bản thân có thể chi trả, hắn vừa rồi mua miếng Ngải Độc Bệnh phù văn dùng mười ngàn kim tệ, trong trữ vật giới chỉ còn lại hai trăm chín mươi ngàn kim tệ, nếu như vượt quá con số này, vậy hắn cũng chỉ có thể lựa chọn từ bỏ.

Lúc này, hiện trường đã không có âm thanh, dù sao loại hiệu quả cấm ngôn này rất nhiều nghề nghiệp đều có, không cần phải tranh miếng phù văn thạch này. Mà người đấu giá còn lại còn phải lo lắng phù văn thạch sau, bọn họ không có Thời Gian Chi Nhân, không cạnh tranh nổi Hoàng Dật.

Cuối cùng, âm thanh ra giá kia đã yên lặng xuống, nhất cuối cùng lựa chọn từ bỏ, miếng phù văn này thành công được Hoàng Dật mua!

Lúc này, Hoàng Dật hoàn toàn dễ dàng, ngày hôm nay hắn rốt cuộc thắng lợi trở về, lấy được hai phù văn thích hợp mình, thực lực tăng lên rất rõ ràng, không thua gì học thêm hai kỹ năng.

...

"Kế tiếp, bán đấu giá miếng phù văn cuối cùng của ngày hôm nay, cũng là miếng phù văn quan trọng nhất của ngày hôm nay." Rốt cục, đấu giá quan chậm rãi lấy ra một miếng phù văn cuối cùng.

Miếng phù văn này vàng lóng lánh, có chút bất phàm, nhỏ hơn so với phù văn thạch vừa rồi, nhưng ký hiệu tinh tế hơn, hiển hiện ra một cảm giác tôn quý.

" miếng phù văn này, tên là khuếch tán phù văn, có thể khiến cho một kỹ năng cấp 100-150, mở rộng 50% phạm vi của kỹ năng, miếng phù văn này không có giá khởi điểm, chỉ dùng thánh tinh thạch đổi!"

"Tôi không có thánh tinh thạch, nhưng tôi nguyện ý ra 500 vạn!" Một âm thanh thô cuồn vang lên.

"Tôi cũng không có thánh tinh thạch, nhưng tôi ra 1000 vạn!" Một âm thanh của nữ vang lên.

"Tôi ra 1200 vạn!"

Lúc này, trong khu khách VIP đột nhiên vang lên âm thanh xa lạ liên tiếp, những người này trước đó vẫn chưa từng ra tay, hiện tại mới ra tay, hơn nữa vừa ra tay cũng là kim tệ cấp bậc ngàn vạn, hoàn toàn vượt xa giá bán tổng của những miếng phù văn trước đó! Hiển nhiên là phù văn trước đó bọn họ đều chướng mắt, chỉ có miếng phù văn này mới có thể hấp dẫn hứng thú của bọn họ.

Bởi vậy suy đoán, những người này rất có khả năng cũng là NPC cường giả vượt quá cấp 100! Hoặc là loại người còn chưa có đạt được cấp 100 nhưng có tài phú lớn, bọn họ có thể đem phù văn kỹ năng này mua để dành, chờ sau tăng lên tới cấp 100 rồi dùng.

Hai loại người này, vô luận là loại nào đều cực kỳ cường đại, trình tự của bọn họ đã vượt xa phạm trù của người bình thường.

Đám người chơi dưới đài hoàn toàn sợ ngây người, loại giá cả này bọn họ cả đời đều chỉ có thể ngóng nhìn, đừng nói bản thân có, cho dù đem toàn bộ tài sản của thân thích bạn bè mượn đến đây, cũng vĩnh viễn không đạt được con chữ số này.

"Xin lỗi! Long Văn tiên sinh đặc biệt phân phó qua, miếng phù văn này chỉ có thể dùng thánh tinh thạch đổi, bằng không có nhiều kim tệ cũng không bán." Lúc này, vị đầu giá quan nhìn khu khách VIP lâu hai, vẻ mặt áy náy nói.

"Tôi có thánh tinh thạch." Đúng lúc này, một âm thanh lười biếng đột nhiên vang lên, cũng là người thần bí sát vách Hoàng Dật.

Hắn ta lại ra tay!

Lúc này, mọi người tất cả đều không hện mà cùng quay đầu nhìn về phòng

kia. Hoàng Dật cũng nổi lên một tia hứng thú với người này, người này vô luận là phù văn bình thường trước đó, hay là phù văn có chỗ thiếu hụt phía sau, hoặc là phù văn đỉnh cấp hiện tại, dĩ nhiên đều ra giá, hơn nữa ngay cả thánh tinh thạch vật như vậy đều có.

Thánh tinh thạch là kết tinh do Thánh Vực cường giả tiêu hao sinh mệnh tinh hoa của bản thân đọng lại thành, vô cùng khó có được, nói như vậy Thánh Vực cường giả tiêu hao sinh mệnh tinh hoa để ngưng kết món đồ này, như vậy thì tương đương với khiến cho thực lực của mình giảm xuống.

"Được, vậy miếng phù văn thạch này là của ngài!" Lúc này, đấu giá quan cũng sửng sốt, hiển nhiên không ngờ vừa lúc có người có thánh tinh thạch, sau đó lập tức tuyên bố số phận của miếng phù văn này.

...

Buổi đấu giá đến đó kết thúc, người bên dưới tốp năm tốp ba lui đi ra ngoài, Hoàng Dật vẫn ở trong phòng, nhìn chúng sinh phía dưới, đợi người phục vụ đem hai miếng phù văn thạch hẵn lấy được đưa đến đây.

"Hội viên tiên sinh tôn kính, đây là hai miếng phù văn ngài vừa rồi mua được, mời kiểm tra và nhận!" Rất nhanh, một người phục vụ đi vào phòng, đem hai bảo rương đưa cho Hoàng Dật.

Hoàng Dật tiếp nhận rương, mở ra nhìn một chút, bên trong là hai miếng phù văn, ánh mắt của hắn cuối cùng dừng ở miếng phù văn Ngải Độc Bệnh!

Hiệu quả của miếng phù văn này thật ra vô cùng tốt, thậm chí vượt xa phù văn đỉnh cấp cuối cùng, chỉ bởi vì một chỗ thiếu hụt Ngải Độc Bệnh, dẫn đến thiếu chút nữa không ai mua, bị hắn dùng 1 vạn kim tệ liền vào trong tay.

Chỉ cần hắn khắc phục chỗ thiếu hụt này, như vậy hắn sẽ có một kỹ năng quần công phạm vi siêu rộng, có thể lan đến gần kẻ địch phạm vi hai trăm mét! Loại phạm vi này, bình thường chỉ có kỹ năng Thánh Vực mới có thể đạt được!

Kế tiếp, Hoàng Dật thanh toán, sau đó mang một mặt nạ do người phục vụ cung cấp, che khuất khuôn mặt của mình, lúc này mới đẩy phòng cánh cửa đi ra ngoài.

"Kịch!" Hầu như là đồng thời, cánh cửa phòng sát vách cũng được mở, một người mặc áo choàng màu đen, mang theo mặt nạ bảo hộ đi ra.

Đây là người thần bí trước đó! Người này thân cao một mét tám, mặc một thân màu đen, vóc người cao to, tư thế bước đi lười biếng, tựa như đối với tất cả đều không thèm để ý, nhưng mơ hồ tản mát ra một cỗ khí tràng vô hình.

Lúc này, người thần bí cũng quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, ánh mắt của hắn rất tàn mạn, dường như vừa tỉnh ngủ.

Ánh mắt hai người nhìn nhau trong không trung, không có bất luận ngôn ngữ, chỉ nhìn thoáng qua cách mặt nạ bảo hộ.

Sau đó, hai người quay lưng mà đi, rời khỏi phòng đấu giá.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 103: Mỗi Ngày Uống Một Bình

Sau khi rời phòng đấu giá, Hoàng Dật đi đến truyền tống trận của Kinh Cực thành, sau đó truyền tống tới phòng 1 người tầng 27 của Chúng Thần chi tháp.

Kế tiếp, hắn lập tức lấy ra hai bảo rương đựng phù văn, chậm rãi mở ra.

Đầu tiên, hắn cầm lấy miếng cấm ngôn phù văn, miếng phù văn này làm cho một kỹ năng đơn thể mang vào hiệu quả im lặng cấm ngôn.

Hoàng Dật lập tức hấp thu miếng phù văn này, kỹ năng được lựa chọn là【Tức Vũ Khí】học được của cấp 25.

【hệ thống nhắc nhở】: Chúc mừng bạn thành công đem cấm ngôn phù văn dung hợp vào kỹ năng【Tức Vũ Khí】.

【Tức Vũ Khí】: tiêu hao 20 điểm nội khí, tạm thời thu được vũ khí của đối phương, có thể khiến đối phương trong vòng 10 giây kế tiếp không thể sử dụng vũ khí, thời gian hồi phục 1 phút.

Hiệu quả cấm ngôn phù văn thêm vào: Khiến đối phương bị cấm ngôn trong 2 giây kế tiếp.

Lúc này, kỹ năng Tức Vũ Khí này đã cường đại hơn rất nhiều, kèm theo hai giây đồng hồ hiệu quả cấm ngôn, phòng ngừa đối phương trong hai giây đồng hồ kế tiếp thả ra kỹ năng loại ngâm xương, thủ đoạn khống chế của Hoàng Dật lại thêm một loại.

Sau đó, Hoàng Dật cầm lấy miếng【Ngải Độc Bệnh phù văn】!

Miếng phù văn này hẳn không có hoàn toàn nắm chắc khắc phục chỗ thiếu hụt của Ngải Độc Bệnh, chỉ cần hấp thu, sẽ thu được Ngải Độc Bệnh người người sợ hãi, nhưng hiệu quả của miếng phù văn này cũng cực kỳ cường đại, có thể so với một ít kỹ năng Thánh Vực!

Mạo hiểm và kỳ ngộ đều vô cùng cao!

Sau một khắc, Hoàng Dật hít sâu một hơi, cuối cùng lựa chọn hấp thu phù văn, nơi này là bí cảnh, cho dù chết cũng không có nghiêm phạt. Hẳn lực chọn kỹ năng là【Thẩm Phán】học được của cấp 15.

【hệ thống nhắc nhở】: Chúc mừng bạn thành công đem Ngải Độc Bệnh phù văn dung hợp vào kỹ năng【thẩm phán】, bởi Ngải Độc Bệnh phù văn có chỗ thiếu hụt, bạn thu được hiệu quả mặt trái Ngải Độc Bệnh, sau khi tử vong sẽ biến mất.

【Thẩm Phán】: nắm chặt vũ khí cấp tốc xoay tròn chung quanh bản thân, hình thành lốc xoáy trảm, mỗi giây thương tổn tạo thành tương đương với 30% lực công kích đối với kẻ địch xung quanh, mỗi giây tiêu hao 10 điểm nội khí, mỗi khi đánh trúng một kẻ địch hấp thu 1 điểm nội khí.

hiệu quả Ngải Độc Bệnh phù văn thêm vào: Khiến kẻ địch trong phạm vi 200 mét xung quanh, bị thương tổn Ngải Độc Bệnh mỗi giây tương đương với 10% lực công kích của người công kích, kéo dài liên tục 10 giây.

Lúc này, kỹ năng Thẩm Phán đã biến thành một kỹ năng công kích phạm vi lớn! Trước đó, kỹ năng này chỉ có phạm vi mười mét, hiện tại lại lớn đến 200 mét! Tăng gấp 20 lần!

Nhưng vì cái hiệu quả này, Hoàng Dật thu được trạng thái mặt trái Ngải Độc Bệnh!

Hoàng Dật cảm thụ tình huống của bản thân một chút, nhất thời phát hiện trong cơ thể tựa như có một năng lượng tà ác tồn tại, những năng lượng này toả

ra từ đầu tới chân, lan ra tới mỗi tế bào, bắt đầu xâm lược toàn bộ thân thể.

Hắn tựa như nhìn thấy vô số bệnh độc đang tác loạn trong cơ thể, phá hư cơ thể của hắn, từng chút từng chút thương tổn hắn! Giá trị sinh mệnh của hắn bắt đầu chậm rãi giảm xuống!

Hoàng Dật lưu ý giá trị sinh mệnh tổn thất của hắn một chút, đột nhiên phát hiện, Ngải Độc Bệnh mỗi giây chỉ có thể tạo thành cho hắn 5 thương tổn!

Giây phút ấy, Hoàng Dật rốt cục thở phào một hơi!

Hắn đã thắng!

Mỗi người đều có một thuộc tính là " Tốc độ khôi phục sinh mệnh", dù cho không uống thuốc, cho dù là ở trong chiến đấu, cũng có thể khôi phục giá trị sinh mệnh.

Tốc độ khôi phục giá trị sinh mệnh của Hoàng Dật mỗi giây là 5 điểm, mà hiện tại Ngải Độc Bệnh mỗi giây chỉ có thể tạo thành 5 thương tổn cho hắn! Nói cách khác, Ngải Độc Bệnh vốn dĩ mỗi giây tạo thành 10 thương tổn, trung hoà 5 điểm tốc độ hồi phục giá trị sinh mệnh, còn lại 5 điểm thương tổn.

Cái này nói rõ rất có khả năng là thiên phú nghề nghiệp【 Pháp Luật Bảo Hộ 】 của phán quan có tác dụng! Mỗi giây chỉ khiến cho Hoàng Dật chịu 10 lần thương tổn cao nhất!

Mỗi một bệnh độc của Ngải Độc Bệnh chỉ tạo thành 1 thương tổn, người khác bệnh chết, là bởi vì vô số Ngải Độc Bệnh trong cơ thể đều bạo phát, tích ít thành nhiều!

Mà Hoàng Dật hiện tại mỗi giây lại chỉ chịu 10 lần thương tổn cao nhất bên trong! Trực tiếp phá giải Ngải Độc Bệnh!

Thậm chí dưới tình huống nào đó, Ngải Độc Bệnh hoàn toàn không có thương tổn đối với hắn! Đó chính là khi có 10 lần thương tổn mạnh hơn rơi vào

trên người Hoàng Dật, như vậy Pháp Luật Bảo Hộ sẽ ưu tiên chịu 10 lần thương tổn mạnh hơn, giây phút ấy, Ngải Độc Bệnh tương đương với bị bài trừ, không cách nào tạo thành bất luận thương tổn gì!

Ví dụ như trong cùng một giây, Hoàng Dật bị 100 lần thương tổn, bên trong có 10 lần thương tổn đều cao tới hơn một ngàn điểm, 90 lần còn lại đều là mấy trăm điểm, vậy Pháp Luật Bảo Hộ của Hoàng Dật có thể chỉ khiến cho hắn chịu 10 lần thương tổn cao nhất của hơn một ngàn điểm, được miễn thương tổn còn lại. Lúc này, thương tổn chỉ có 1 điểm của Ngải Độc Bệnh tương đương với bị bỏ qua, thương tổn quá nhỏ, Pháp Luật Bảo Hộ còn chướng mắt nó.

Bất quá hiện tại hắn vẫn có nguy hiểm, mỗi giây trôi mất 5 điểm giá trị sinh mệnh, kéo dài liên tục như thế khẳng định cũng sẽ tử vong, Hoàng Dật lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một lọ nước thuốc ma pháp, ngửa đầu uống cạn.

Bình nước thuốc ma pháp này, có thể khiến cho tốc độ khôi phục sinh mệnh của hắn tăng lên 5 điểm mỗi giây, kéo dài liên tục 24 tiếng đồng hồ, đây là một trong các loại nước thuốc ma pháp phổ biến của người chơi, giá cả cũng không đắt.

Lúc này, giá trị sinh mệnh giảm xuống của Hoàng Dật rốt cục ngừng lại!

Hắn chỉ tổn một lọ nước thuốc, đã ngừng hắn tử vong! Cứ như vậy, sau này hắn chỉ cần mỗi ngày uống một lọ nước thuốc là được. Hơn nữa sau này đẳng cấp cao, tốc độ khôi phục giá trị sinh mệnh của bản thân cũng sẽ tăng lên, chỉ cần đột phá 10 điểm, như vậy hắn mặc dù không uống cũng có thể sống sót.

Đến tận đây, chỗ thiếu hụt của Ngải Độc Bệnh phù văn đã được giải quyết hoàn toàn! Mà Hoàng Dật lại được một phù văn hiệu quả có thể so với kỹ năng Thánh Vực!

Tất cả cái này, đều là dựa vào thiên phú【 Pháp Luật Bảo Hộ 】của phán quan, không có cái thiên phú này, chỗ thiếu hụt của Ngải Độc Bệnh sẽ khó giải!

Kế tiếp, Hoàng Dật mỉm cười, xách theo Man Chuy, trực tiếp vọt tới hướng đám quái nhỏ phía trước.

Hắn một chùy đập chết một quái nhỏ, quái nhỏ của tầng này trên cơ bản là một chùy có thể trực tiếp giết chết.

Để dành đủ một ít nộ khí, Hoàng Dật lập tức mở ra Thẩm Phán!

Nhất thời, thân thể của hắn nhanh chóng xoay tròn, vũ khí trong tay quay chung quanh bản thân quét ra từng đợt gió xoáy, trong gió xoáy tràn ngập khói độc xanh lục, nhanh chóng bị gió thổi đi, tản ra bốn hướng!

Những làn khói này thoáng cái khuếch tán ra phạm vi hai trăm mét xung quanh, toàn bộ hiện trường dường như bị thả đạn khí độc, mệnh mông mờ ảo, nơi nơi đều bao phủ khói độc xanh lục!

Trong phạm vi hai trăm mét, tất cả quái vật đều bị nhiễm Ngải Độc Bệnh, giá trị sinh mệnh nhanh chóng giảm xuống, mỗi giây giảm xuống tương đương với 10% lực công kích của Hoàng Dật, kéo dài liên tục 10 giây, tương đương với mỗi một quái vật đều nhận một lần toàn lực công kích của Hoàng Dật.

10 giây sau, khói độc tán đi, trong phạm vi hai trăm mét, tất cả quái nhỏ đều ngã xuống bỏ mình! Khắp nơi đều là thi thể, đưa mắt ra nhìn, dường như tận thế phủ xuống, máu chảy thành sông, sinh linh đồ thán!

Cùng lúc đó, điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật với tốc độ mắt thường có thể thấy được tăng lên một đoạn!

Đây là Ngải Độc Bệnh phù văn! Còn mạnh hơn so với phù văn đỉnh cấp trình tự Thánh Vực!

Lúc này, tốc độ luyện cấp của Hoàng Dật đã vô cùng biến thái! Bình thường tốc độ luyện cấp của pháp sư là nhanh nhất, đặc biệt hỏa pháp sư, có thể phóng hỏa hải, thả hỏa vũ, có rất nhiều kỹ năng công kích phạm vi. Nhưng hiện tại, tốc

độ luyện cấp của Hoàng Dật lại nhanh hơn, công kích của hắc thoát cái bao phủ phạm vi hai trăm mét xung quanh, pháp sư bình thường căn bản không có kỹ năng phạm vi rộng như thế! Trừ phi là pháp sư Thánh Vực, hoặc là một ít kỹ năng dành riêng của của nghề nghiệp hi hữu pháp hệ, nhưng kỹ năng dành riêng cần tiêu hao giá trị năng lượng, bọn họ không có khả năng dùng để luyện cấp.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 104: Độc Cô Lãnh Tàng

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục thẳng tiến, hăn dường như một cơn lốc, đi qua quét ngang không để lại gì, khắp nơi đều là thi thể, tốc độ dọn quái trước đó không thể so sánh nổi.

Lần này, Hoàng Dật chỉ tốn 20 phút thì qua cửa, đem tất cả quái nhỏ đều thanh lý sạch sẽ! Mà lúc trước hăn cần hơn 40 phút, có đôi khi thậm chí còn có thể có một chút quái nhỏ lưu lại.

Kế tiếp, Hoàng Dật lựa chọn tầng 28, tăng lên một tầng!

Bất quá lần này, hăn đã có hại, bởi vì quái của tầng này hăn đã không cách nào làm được một đòn giết chết, thế cho nên sau khi Ngải Độc Bệnh truyền nhiễm hoàn tất, quái nhỏ trong phạm vi vẫn không chết được.

Hơn nữa hiệu quả của Ngải Độc Bệnh còn có một ẩn tính, đó chính là quái nhỏ đã bị truyền nhiễm Ngải Độc Bệnh qua một lần, 10 giây sau trong cơ thể sẽ sản sinh kháng thể, lần thứ hai gặp phải Ngải Độc Bệnh cũng sẽ không bị nhiễm lại! Cảnh này khiến Hoàng Dật cần đi bổ từng đao, vô cùng phiền phức!

Đánh xong tầng này dùng đủ 1 giờ, vô cùng lãng phí thời gian, Hoàng Dật vẫn là lui trở về tầng 27, hiệu suất ở đây cao hơn một ít.

Sau khi Hoàng Dật đánh xong tất cả số lần của bí cảnh một người, đăng cấp lên tới cấp 32! Trong túi lại hơn mười trang bị xanh và tím.

"Huynh đệ, có hứng thú tổ đội đi đánh không?" Khi Hoàng Dật đánh xong lần cuối cùng, trở về quảng trường truyền tống của Kinh Cực thành thì, bên tai

bỗng nhiên vang lên một âm thanh lười biếng, vô cùng quen thuộc.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, nhất thời thấy được một người mặc áo choàng màu đen, vóc người cao to. Độ tuổi của người này tầm hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, vẻ mặt hiền hoà, ánh mắt rất坦然, dường như vừa tỉnh ngủ.

"Là anh?" Mí mắt của Hoàng Dật nhú lại, lập tức nhận ra người này, đây chính là người thần bí trong phòng đấu giá trước đó, ngồi sát vách phòng hăn, tuy rằng lúc đó hăn ta mang mặt nạ bảo hộ, nhưng Hoàng Dật lại nhớ kỹ ánh mắt người này, loại ánh mắt坦然 này, dường như không ngủ tỉnh.

"Là tôi! Có hứng thú tổ đội cùng nhau đi đánh không?" Người nọ nói xong, mời tổ đội với Hoàng Dật.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Độc Cô Lãnh Tàng mời bạn gia nhập vào đội ngũ của hăn, có đồng ý hay không?

Độc Cô Lãnh Tàng! Thấy bốn chữ này, Hoàng Dật không có bất luận cái gì do dự, trực tiếp lựa chọn đồng ý.

Bởi vì đối phương và hăn là cùng loại người.

Độc Cô Lãnh Tàng, đây là trong người chơi Trung Quốc, một trong 7 người lấy được điểm vinh dự quốc gia, là người chơi đầu tiên trên thế giới mua một tòa thành trì! Bản thân có tài sản phú khả địch quốc! Nếu như nói Đào Phong bọn họ đại biểu chính là thực lực, như vậy Độc Cô Lãnh Tàng đại biểu cho tài phú!

"Ồ? Anh dĩ nhiên là Miếu Sát?" Độc Cô Lãnh Tàng hơi sửng sốt, cảm thấy có chút ngoài ý muốn, Hoàng Dật sau khi gia nhập vào đội ngũ, hăn mới có thể biết được tên của Hoàng Dật.

Hoàng Dật quay đầu nhìn bốn phía một chút, thấy chung quanh không ai nghe được âm thanh của Độc Cô Lãnh Tàng, mới gật đầu: "Đúng vậy, chúng ta đi vào rồi nói! Anh hiện tại cấp 40, tôi hiện tại mới cấp 32, chúng ta đánh tăng

30."

Kế tiếp, hai người truyền tống tới phòng quy mô 5 người tầng 30.

"Thật không nghĩ tới dĩ nhiên là anh!" Vừa tiến vào bí cảnh, Độc Cô Lãnh Tàng lắc đầu cười với Hoàng Dật, "Tôi lúc đầu còn tưởng rằng anh cũng là một người chơi bình thường, ngày hôm nay nhìn anh ở phòng đấu giá mua miếng Ngải Độc Bệnh phù văn, trong lòng có một ít tò mò, vừa rồi nhìn thấy anh, muốn biết anh làm sao giải quyết chỗ thiếu hụt của Ngải Độc Bệnh, không ngờ rằng anh cũng là Miếu Sát, thảo nào tự tin khắc phục Ngải Độc Bệnh!"

"May mắn mà thôi! So sánh với những phù văn anh lấy được, phù văn của tôi không tính cái gì?" Hoàng Dật nói xong, Man Chuy trong tay hung hăng nện trên người một quái nhỏ, đem nó đập bay hơn mười mét.

"Thế nhưng phù văn của tôi cộng lại, hiệu quả cũng không mạnh bằng miếng Ngải Độc Bệnh phù văn của anh, nếu như tôi cũng có biện pháp khắc phục Ngải Độc Bệnh là tốt rồi." Nói xong, Độc Cô Lãnh Tàng lấy ra một thanh trường kiếm băng lam, vung lên phía trước, phóng ra một khu vực hàn băng hình quạt, đem một đám quái nhỏ lao tới đóng băng lại.

...

Độc Cô Lãnh Tàng là người có chủng tộc hi hữu và nghề nghiệp hi hữu đầu tiên Hoàng Dật gặp phải sau khi đi tới Thế Giới Thứ Hai, tục xưng là " Người chơi song hi hữu ". Nghề nghiệp hi hữu của Độc Cô Lãnh Tàng là hàn băng kiếm khách, bản thân là kiếm khách công kích vật lý, nhưng công kích có thuộc tính băng, có chút cùng loại với ma kiếm sĩ của Bích Nguyệt Tinh Không, bất quá ma kiếm sĩ là kiếm khách vật lý mang vào thương tổn hỏa hệ, mà Độc Cô Lãnh Tàng thì lại thêm vào thương tổn băng hệ, hơn nữa hẳn là nghề nghiệp hi hữu, càng mạnh hơn một chút.

Bởi hai bên đều là " Người chơi song hi hữu ", bình thường rất khó gặp phải đồng loại, hiện tại đều có chút cảm giác như gặp phải đồng chí, nói không có

nhiều cổ ky, máy hát được mở rất nhanh.

Độc Cô Lãnh Tàng sở dĩ giàu có như thế, là bởi vì hắn là một con nhà giàu siêu cấp, cha của hắn cho hắn số tài phú tương đương với tổng tài phú của 17 quốc gia Châu Phi! Hơn nữa cha của hắn đối với hắn cũng cực kỳ tùy tiện, mặc kệ hắn xài tiền như thế nào, đều không can thiệp.

Tiền bạc nhiều, hơn nữa bản thân hắn có năng lực rất mạnh, có thể làm cho hắn trong Thế Giới Thứ Hai đánh đấu thắng đó; không gì cản nổi, thu được thành tích của ngày hôm nay, trở thành một trong những người chơi đại biểu của khu Trung Quốc, cùng với Đào Phong, Long Thứ, Lôi Thần những người chơi này, được người chơi các quốc gia của toàn bộ thế giới biết đến.

Hai người đều là nghề nghiệp hi hữu, hơn nữa trang bị, kỹ năng, thao tác các loại phương diện đều là trình độ đỉnh cấp, mỗi người đều tương đương với ba bốn người chơi bình thường, phòng 5 người đối với tổ hợp bọn họ mà nói thật ra không có độ khó gì, tốc độ đẩy mạnh nhanh chóng.

"Nếu đều là nghề nghiệp hi hữu, vậy không nên cất giấu, có cái kỹ năng quần công gì toàn bộ thả ra đi, đánh nhanh lên một chút!" Độc Cô Lãnh Tàng nói xong, thanh trường kiếm trong tay hướng lên trời, trong không khí nhất thời trở nên lạnh, vô số mưa đá từ trong không khí ngưng kết mà thành, rơi xuống đám quái nhỏ phía trước, dường như xảy ra thiên tai mưa đá! Đập cho quái nhỏ phía dưới kêu loạn um sùm.

Hoàng Dật cũng mở ra Thâm Phán, một màn khói độc xanh lục nhất thời bao phủ khu vực hai trăm mét, hợp với mưa đá, dường như trong mưa đá xuất hiện một lớp sương màu xanh.

...

Tầng này đối với hai người mà nói, vốn không có độ khó gì, đại khái chỉ cần hai mươi phút thì qua cửa. Kế tiếp, hai người tiếp tục tổ đội, số tầng cũng đề cao tới 32, độ khó của tầng này vừa được, hai người có thể giữ một tốc độ đẩy mạnh

không tồi, lại vừa vặn có thể giết chết BOSS cuối cùng thực lực cực mạnh, điểm kinh nghiệm cũng vô cùng khả quan.

"Không biết anh có hứng thú cùng tôi đi giết một BOSS siêu cấp hay không?" Đánh xong lần cuối cùng của phòng 5 người, Hoàng Dật vừa vặn thăng lên cấp 33 quay sang Độc Cô Lãnh Tàng hỏi.

"BOSS đã ngoại? Cấp bao nhiêu?" Độc Cô Lãnh Tàng có chút hứng thú.

"Thủ lĩnh cấp 50."

"Cái này giết không được! Cấp bậc của hai người chúng ta quá thấp."

"Đối phương trong trạng thái trọng thương."

"A? Nếu như thế, vậy tôi gia nhập."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 105: Ra Khỏi Thành

BOSS đã ngoại theo như lời của Hoàng Dật, cũng là Man Liệt.

Mấy ngày nay Man Liệt vẫn đều thủ ở ngoài cửa thành, chờ hãn ra khỏi thành báo mỗi thù giết con, không giết Man Liệt, hãn không có biện pháp rời khỏi Kinh Cức thành, với năng lực của Man Liệt, cho dù hãn thông qua cửa thành khác rời đi, vẫn sẽ bị đuổi theo.

Nhưng với lực lượng của một mình Hoàng Dật mà nói, muốn giết chết Man Liệt hầu như là chuyện không có khả năng, mà hãn lại không có khả năng thả tội phạm trong Anh Hùng giam ngục ra, Man Liệt sẽ không ngốc ở lại liều chết, đánh không lại khẳng định sẽ trốn, dù sao cái này không phải Phong Lâm trại, gã không cần thiết bảo hộ lãnh địa an toàn. Đến lúc đó Man Liệt mà chạy, vậy tên tội phạm kia sẽ không có người giết, Hoàng Dật trưởng ngục giam này liền thất trách.

Hiện nay, Hoàng Dật chỉ có thể dùng lực lượng của mình đi làm chuyện này, Độc Cô Lãnh Tàng là một cao thủ siêu cấp, đem hãn ta kéo tới cùng nhau đối phó Man Liệt, vậy phần thắng lớn rất nhiều.

"Bất quá tôi hiện tại phải logout xử lý một vài sự tình, ngày mai hành động đi! Cái này là danh thiếp của tôi, ngày mai anh gọi tôi." Độc Cô Lãnh Tàng nói với Hoàng Dật, sau đó đem danh thiếp đưa cho hãn.

Hoàng Dật cũng lấy ra danh thiếp trao đổi, sau đó Độc Cô Lãnh Tàng liền logout.

Kế tiếp, Hoàng Dật đi phòng đấu giá xử lý trang bị một chút, sau đó lại đi

hoa viên Shary, vẫn ngồi trên ghế dài kia, nhìn bóng của thiếu nữ trên cửa sổ.

Chỉ cần vừa nhìn thấy cái bóng kia, tâm tư chiến đấu của Hoàng Dật sẽ yên lại, ngủ trong hoa viên cũng càng an ổn.

...

Ngày hôm sau, Hoàng Dật và Độc Cô Lãnh Tàng đem phòng quy mô 1 người và quy mô 5 người của Chúng Thần chi tháp đánh xong, đẳng cấp của Hoàng Dật thăng tới cấp 34! Mà Độc Cô Lãnh Tàng xuống thăng tới cấp 41!

Mãi đến buổi tối, hai người mới thương lượng chuyện đánh chết Man Liệt.

"Man Liệt là một Bán Thú Nhân, trước đó bị vệ binh của Kinh Cức thành làm bị thương nặng, không có một hai năm căn bản không khôi phục lại, hiện tại thực lực của nó giảm nhiều, chúng ta liên thủ, có khả năng đánh chết rất lớn." Hoàng Dật mang theo Độc Cô Lãnh Tàng, đi tới cửa thành, nhìn bóng đêm mờ lung ngoài thành nói.

Ngoài cửa thành một mảnh an tường, lúc này đã không ai ra vào, bóng đêm bao phủ, thấy không rõ tình cảnh phương xa. Nhưng Hoàng Dật biết, ở chỗ sâu trong đêm tối, có một đôi mắt thù hận đang lạnh lùng nhìn hắn, giống như một con cự thú phục thù, vừa có cơ hội, sẽ xuất kích với thế Thái sơn áp đỉnh.

"Năng lực sinh tồn của Bán Thú Nhân tương đối cao, đặc biệt độc tố và kháng tính tật bệnh, hầu như hoàn toàn miễn dịch, Ngải Độc Bệnh phù văn của anh cũng bị suy yếu, đối với Man Liệt hắn là không có hiệu quả." Độc Cô Lãnh Tàng nhìn phương xa nói.

"Đúng vậy! Đẳng cấp của anh cao hơn tôi, trang bị cũng tốt hơn tôi, kỹ năng cũng nhiều hơn tôi, cho nên lần này đánh chết Man Liệt anh là tấn công chủ yếu, tôi rất quen thuộc đối với Bán Thú Nhân, lúc nó ra cái chiêu thức gì, tôi sẽ sớm thông báo người." Hoàng Dật nói, tự nhiên cũng là Thời Gian Chi Nhân, hắn có thể thấy Man Liệt gần làm ra động tác gì, điểm này là bảo đảm quan trọng để

bọn họ sống sót.

"Những nước thuốc này anh đều cầm, đây là hàng hiếm tôi mua ở cảng tự do riêng, bình thường không chỗ nào bán! Đợi lát nữa đánh chết Man Liệt có chỗ trọng dụng." Lúc này, Độc Cô Lãnh Tàng đem vài bình nước thuốc ma pháp đưa cho Hoàng Dật.

Hoàng Dật tiếp nhận tới nhìn một chút, lớp vỏ của những bình nước thuốc vô cùng tinh tế, dịch thể bên trong mơ hồ tràn ngập một làn khói, có chút bất phàm. Hắn kiểm tra một chút thuộc tính của những nước thuốc này, là nước thuốc cực phẩm trên cơ bản đều có thể khiến cho thực lực tăng lên 20%, Kinh Cức thành không mua được loại nước thuốc cực phẩm như vậy, cũng chỉ có ở trung tâm tài chính như cảng tự do mới mua được.

"Chúng ta đi thôi!" Hoàng Dật nói xong, đi đầu ra khỏi cửa thành.

Lần này, Hoàng Dật an toàn ra khỏi thành, không giống như lần trước đột nhiên gặp phi thạch công kích. Nhưng hắn cũng không dám chủ quan, Man Liệt khẳng định là đang chờ đợi thời cơ, nói không chừng đột nhiên sẽ khởi xướng công kích.

Hoàng Dật dần dần đi lên cầu hộ thành, Độc Cô Lãnh Tàng cũng theo ở sau lưng, tiếng bước chân của hai người đột ngột vang lên trong đêm. Mỗi một phút mỗi một giây, Man Liệt đều rất có thể phát động công kích, gã núp trong bóng đêm nơi hai người nhìn không thấy, hiện tại là địch trong tối ta ngoài sáng, hai người đều nổi lên hoàn toàn tinh thần.

Đi ra cầu hộ thành, hai người vẫn không có gặp phải công kích, Hoàng Dật cẩn thận triệu hồi ra chó săn và chim ưng, đi ở phía trước dò đường, hắn và Độc Cô Lãnh Tàng tiếp tục theo ở phía sau, dần dần đi vào bóng đêm, cách cửa thành càng ngày càng xa.

Đi hồi lâu, hai người đã đi ra khỏi cửa thành hai km! Đi tới một mảnh rừng rậm, nhưng Man Liệt vẫn không có xuất hiện, tựa như đã biến mất.

"Lẽ nào nó đã trở về chữa thương?" Độc Cô Lãnh Tàng quay đầu nhìn bốn phía, một chút nghi hoặc hỏi thăm.

"Không, tôi nghĩ thấy được khí tức của nó, nó hẳn là núp ở xung quanh, cẩn thận một chút." Lúc này, Hoàng Dật hít mũi, lập tức làm ra cảnh cáo. Từ sau khi hẳn tiến hóa thành Bán Thú Nhân, phương diện khứu giác cũng được tăng lên cực lớn, đây là năng lực ẩn tính hạng nhất của Bán Thú Nhân.

Trong không khí tràn ngập khí tức độc nhất của Bán Thú Nhân, nhưng Hoàng Dật lại không thể xác định rõ khí tức này từ đâu mà đến, Man Liệt khẳng định ngay tại cách đó không xa giám thị bọn họ.

Hoàng Dật cẩn thận điều khiển chim ưng dò xét trên không trung, nhưng đồng dạng không có phát hiện cái gì.

Trong rừng rậm thỉnh thoảng vang ra âm thanh của chim chóc đập cánh, phương xa mơ hồ có tiếng thú hô truyền đến, rừng rậm ban đêm nguy cơ tứ phía, tùy thời đều có thể xuất hiện biến cố.

"Vù!" Đúng lúc này, một tiếng xé gió vang lên, Hoàng Dật vô thức lui một bước, nhất thời, một tảng đá từ chỗ hẳn trước đó đứng bay vút qua, đập vào thân cây, làm rơi một đồng lá cây. Nếu như hẳn lui muộn một bước, vậy tảng đá sẽ trúng người của hẳn, với lực lượng hung mãnh như vậy mà xem, chỉ cần bị ném trúng, không chết cũng tàn.

"Ở bên kia!" Độc Cô Lãnh Tàng cấp tốc vung một kiếm về hướng tảng đá bay đến, một đạo kiếm khí bay đi, đánh vào một gốc cây đại thụ trong bóng tối.

Sau một khắc, phía sau đại thụ hiện ra thân ảnh của Man Liệt, gã trợn mắt trừng trừng nhìn Hoàng Dật, trong tay cất lực nắm cây chùy khổng lồ, cánh tay không ngừng run rẩy, lòng bàn tay chảy đầy máu tươi.

Xem ra thương thế của Man Liệt vô cùng nặng, thế cho nên ngay cả cầm vũ khí đều rất khó cầm chắc, hẳn chỉ vẫn ném tảng đá công kích.

"Miếu Sát, mày rốt cục đi ra! Tao chờ mày thật khổ cực!" Man Liệt nghiêng rãnh nghiêng lợi nói xong, từng bước đi tới, mang theo một cỗ khí thế cường đại, tập trung Hoàng Dật!

Đúng lúc này, Độc Cô Lãnh Tàng đột nhiên ra tay, hần phát trường kiếm băng lam hướng Man Liệt, lập tức phóng ra một kiếm khí hình quạt, đóng băng một khu vực hình quạt phía trước, ngay cả Man Liệt nhất thời cũng bị đóng băng!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 106: Kích Đấu Man Liệt

Độc Cô Lãnh Tàng lần này xuất kích, lập tức khống chế Man Liệt, chiếm tiên cơ! Nếu như là băng pháp sư bình thường, loại kỹ năng đóng băng này căn bản không sinh ra hiệu quả khống chế quá lớn đối với BOSS, băng không chỉ cần phải ra một trăm băng pháp sư, từng người đóng băng cho BOSS là được, giết BOSS sẽ đơn giản như uống nước, cái này khẳng định là không được.

Trong Thế Giới Thứ Hai, chỉ có kỹ năng khống chế của nghề nghiệp hi hữu, mới có thể sinh ra hiệu quả khống chế hoàn chỉnh đối với BOSS! Độc Cô Lãnh Tàng là một người trong số đó, đóng băng của hắn mới là đóng băng chân chính, có thể đem Man Liệt đóng băng, sẽ không bởi vì đối phương là BOSS mà có suy yếu.

Lúc này, Hoàng Dật cấp tốc mở ra Thời Gian Chi Nhân vọt tới, Man Chuy trong tay hung hăng nện trên người Man Liệt, đem tầng băng trên người gã đập ra một lỗ lớn, gai nhọn trên thân chùy đâm vào cơ thể Man Liệt.

"Phập!" Hoàng Dật cố sức kéo một cái, gai nhọn trên thân Man Chuy nhất thời kéo ra một ít thịt nát của Man Liệt, Man Liệt sau khi trọng thương, phòng ngự đã giảm rất nhiều, ngay cả Hoàng Dật người chơi thấp hơn 16 cấp, đều có thể đánh ra thương tổn rất khả quan!

Lúc này, giá trị sinh mệnh của Man Liệt chỉ có 5%, quả nhiên là đã bị thương nặng, không có một hai năm căn bản không khôi phục được. Những NPC đã ngoại không cách nào khôi phục giá trị sinh mệnh nhanh giống như người chơi, cũng không cách nào giống như BOSS trong bí cảnh, thoát khỏi chiến đấu sẽ tự động hồi đầy máu. Giá trị sinh mệnh của bọn họ đều là thật, mất đi sẽ rất khó bổ sung về.

"A! Tên tiểu súc sinh này!" Hai giây sau khi hàn băng rốt cục bị nghiền nát, Man Liệt giãy ra, vung cây chùy to trong tay hung hăng đập xuống Hoàng Dật.

Nhưng Thời Gian Chi Nhân của Hoàng Dật đã sớm xem thấu gã sẽ làm cái động tác này, giành trước đưa tay chặn cổ tay gã, sau đó sử dụng Tước Vũ Khí!

Sau một khắc, cánh tay của Hoàng Dật xuất hiện một lực lượng không gì sánh kịp, ngay cả Man Chuy đều không thể chống đối, vũ khí trong tay gã nhất thời bị Hoàng Dật đoạt đến!

Man Liệt hé miệng, muốn rống giận, nhưng không cách nào phát ra bất kỳ âm thanh nào, trong hai giây đồng hồ tiếp theo gã bị cấm ngôn, miếng cấm ngôn phù văn Hoàng Dật bỏ một số tiền lớn mua về hiện tại nổi lên tác dụng.

Kế tiếp, Hoàng Dật cấp tốc uống vào hai bình nước thuốc siêu cấp Độc Cô Lãnh Tàng đưa cho hắn, một bình bên trong có thể cho hắn trong 10 giây kế tiếp, lực công kích tăng lên 30%, một bình khác thì lại là trong 10 giây tiếp theo tăng gấp đôi tốc độ công kích!

Có hai bình nước thuốc hỗ trợ, thực lực của Hoàng Dật thoáng cái tăng lên đỉnh điểm, Man Chuy trong tay như một cây quạt, hung hăng nện trên người Man Chuy, đem thân thể to lớn của gã đập thành tổ ong, khiến cho thương thế của gã càng nghiêm trọng hơn.

Mà công kích của Độc Cô Lãnh Tàng thì càng cuồng bạo, hắn bắn ra hơn mười băng kiếm trong trường kiếm băng lam, hình thành một vòng tròn, như một kiếm trận! Sau đó hơn mười kiếm đồng thời đâm về Man Liệt, hung hăng đâm thẳng vào trong cơ thể gã, đem Man Liệt thoáng cái đâm thành một cái sàng.

Lúc đầu với thực lực của Man Liệt, những băng kiếm này có thể lấy vũ khí trong tay cản lại, nhưng hiện tại vũ khí của gã bị Hoàng Dật thu, chỉ có thể cắn răng chịu đựng lần công kích kịch liệt này.

Hoàng Dật và Độc Cô Lãnh Tàng lần lượt bày ra năng lực tấn công cường đại nhất của mình, thoáng cái tạo thành thương tổn rất lớn!

Man Liệt mất đi vũ khí, bàn tay khổng lồ như quạt hương bồ vũ xuống hướng Hoàng Dật, mang theo tiếng xé gió gào thét.

Một chiêu này đồng dạng bị Thời Gian Chi Nhãn của Hoàng Dật nhìn thấu, hãn thuận thể lui thân, tránh thoát một kích này! Bất cứ động tác gì của Man Liệt, hãn đều có thể trước biết một bước!

Bất quá giá trị năng lượng của hãn lại giảm xuống rất nhanh, mục tiêu Man Liệt quá cường đại, giá trị năng lượng tiêu hao của Thời Gian Chi Nhãn đang giảm xuống cực nhanh.

"Liệt Chuy trở về!" Mười giây đồng hồ sau, thời gian Trước Vũ Khí của Man Liệt kết thúc, gã vươn cánh tay, nổi giận gầm lên một tiếng, sau đó vũ khí bị Hoàng Dật thu lập tức bay về tới tay gã.

"Rầm!" Man Liệt lấy lại vũ khí, liền đập một chùy xuống hướng Hoàng Dật!

Hoàng Dật tránh rất nhanh, một chùy của Man Liệt nện trên mặt đất, tản ra một vòng sóng xung kích, loại thương tổn phạm vi này Hoàng Dật tránh không thoát, đành phải cắn răng chịu đòn, giá trị sinh mệnh nhất thời giảm xuống phân nửa!

"Định Thân!" Đúng lúc này, Man Liệt quát to một tiếng, một tia sáng màu tím nhất thời từ tay gã bay ra, đánh vào trên người Hoàng Dật, đem thân thể của hãn khóa chặt lại!

Thời Gian Chi Nhãn của Hoàng Dật tuy rằng thấy được chiêu này, nhưng không cách nào ngăn cản, hãn đã dùng cố gắng lớn nhất để né tránh, nhưng vẫn không đủ.

Sau một khắc, cây chùy khổng lồ của Man Liệt mang theo vạn quân chi lực

đập xuống!

Lúc này Hoàng Dật không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể đưa thân ra chịu một kích này, hẳn có thể rõ ràng cảm giác được kinh phong phát ra từ cây chùy của Man Liệt, ngửi được mùi hôi của thịt nát hư thối!

Hoàng Dật không có hoang mang, hẳn đang chờ đợi Độc Cô Lãnh Tàng cứu viện, bọn họ tối hôm qua đánh Chúng Thần chi tháp, Độc Cô Lãnh Tàng đã từng sử dụng qua một kỹ năng bảo mệnh tên là Hàn Băng Bình Chương, chỉ cần kỹ năng này sử dụng trên người Hoàng Dật, vậy hẳn sẽ an toàn.

Quả nhiên, ngay khi cây chùy của Man Liệt gần nện xuống, một đạo khí tức băng lãnh nhất thời bao phủ Hoàng Dật, sau đó trên người hẳn xuất hiện một lớp băng cứng, vững vàng đem hẳn đóng băng lại, giống như là một viên hổ phách lớn!

Một chùy của Man Liệt đập xuống, hùnh hổ nện trên lớp băng cứng, lại chỉ có thể đập ra một ít băng vụn, không thể đánh nát tầng băng cứng!

Kỹ năng Hàn Băng Bình Chương này cũng là một loại kỹ năng giam cầm, ngưng kết thành một tầng hàn băng kiên cố trên người mục tiêu, khiến mục tiêu không cách nào làm ra bất luận hành động gì, đồng thời cũng sẽ không bị công kích. Thời gian của Hàn Băng Bình Chương có thể kéo dài liên tục 10 giây, trong 10 giây Hoàng Dật tuyệt đối an toàn, nhưng đồng thời cũng khiến cho cuộc chiến mất đi một người chiến đấu, hẳn tương đương với bị cách ly khỏi chiến trường, biến thành Độc Cô Lãnh Tàng đấu một mình với Man Liệt.

Man Liệt thấy mình không thể công phá được, không khỏi chuyển mục tiêu, vọt qua Độc Cô Lãnh Tàng.

Lúc này Độc Cô Lãnh Tàng biểu tình bình tĩnh, ngửa đầu uống một bình nước thuốc, sau đó thân thể lập tức biến thành trong suốt, nhìn không thấy một chút gì nữa.

Nước thuốc ẩn thân! Lại là một loại nước thuốc hi hữu, không biết tốn bao nhiêu tiền mới mua được, hiện tại để hẩn uống như đang uống Pepsi.

Man Liệt quay đầu chung quanh, muốn tìm kiếm thân ảnh của Độc Cô Lãnh Tàng, nhưng đập vào mắt đều là bóng đêm mênh mông, cùng với bụi cỏ bị gió đêm thổi loạn, căn bản không tìm ra một điểm dị dạng.

"Dầm đạp mê muội!" Man Liệt hướng lên trời rống một tiếng, giơ chân lên đạp mạnh một cước!

Nhất thời, toàn bộ mặt đất dường như xảy ra động đất, một vòng gợn sóng với mắt thường có thể thấy được quét ra bốn phía!

Phía sau một bụi cỏ, thân ảnh của Độc Cô Lãnh Tàng nhất thời hiện ra, hẩn bị lan đến gần, không chỉ bị xoá mất ẩn thân, còn tiến vào trạng thái mê muội!

Man Liệt hung hăng vọt qua, cây chùy khổng lồ trong tay như che đầy trắng sáng!

Lúc này, Hoàng Dật bị đóng băng, Độc Cô Lãnh Tàng bị mê muội, không có bất luận kẻ nào có thể đi ngăn cản Man Liệt!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 107: Rống Giận Không Cam Lòng

Dưới loại tình huống này, Độc Cô Lãnh Tàng hẳn phải chết không thể nghi ngờ, Man Liệt tuy rằng bị trọng thương, nhưng gã dù sao cũng là BOSS thủ lĩnh cấp, lực công kích vẫn vô cùng cường hãn, một hai cái là có thể trực tiếp giết chết một người chơi cấp 30-40.

Thân ảnh của Man Liệt giống như là một con mãnh thú hồng hoang, cấp tốc đè ép tới hướng Độc Cô Lãnh Tàng! Càng ngày càng gần! Mặt đất đang rung động!

Ngay tại lúc chỉ mảnh treo chuông này, con mắt của Man Liệt đột nhiên bị một trận công kích!

Gã phải nhắm hai mắt lại, đưa tay che phía trước, bảo hộ hai mắt của mình.

Công kích gã, là một con chim trong suốt!

Cái này chính là chim ưng Hoàng Dật trước đó triệu hồi ra, đối với loại BOSS thủ lĩnh cấp 50 như Man Liệt mà nói, hai sinh vật triệu hoán đó hoàn toàn không có tác dụng gì, còn có thể phân tán lực chú ý của Hoàng Dật. Bất quá dưới loại tình huống này, cũng chỉ có sinh vật triệu hoán mới có thể ngăn cản Man Liệt!

Chim ưng bay trên không trung, kỹ năng “Dẫm đạp mê muội” của Man Liệt không làm gì được nó, Hoàng Dật tuy ở trong “hàn băng bình chương”, nhưng khống chế sinh vật triệu hoán cũng không thành vấn đề. Vừa rồi hẳn lập tức khống chế chim ưng tấn công Man Liệt, thoáng cái thu được hiệu quả thần kỳ, tranh thủ một ít thời gian cho Độc Cô Lãnh Tàng.

Sau khi Man Liệt một lần nữa ổn định thế tiến công, Độc Cô Lãnh Tàng đã giải trừ trạng thái mê muội, tránh ra rất xa.

Một lần sinh tử nguy cơ, liền được hóa giải như thế, Độc Cô Lãnh Tàng dùng “hàn băng bình chương” cứu Hoàng Dật một lần, Hoàng Dật dùng chim ưng cứu đối phương một lần.

Lúc này, cự ly giữa Độc Cô Lãnh Tàng với Man Liệt lại được kéo dài, hắc cầm trường kiếm trong tay thẳng chỉ bầu trời, ánh trắng sáng tỏ chiếu vào trường kiếm của hắc, phản xạ ra tia sáng băng lãnh. Sau đó trong không khí ngưng kết ra một ít mưa đá lớn, rơi xuống hướng Man Liệt, từng tiếng rít hỗn loạn, dường như bão tuyết đang gào thét.

Man Liệt vốn định vọt tới hướng Độc Cô Lãnh Tàng, nhưng bị một đợt mưa đá như thế công kích, nhất thời làm giảm tốc độ, căn bản không thể đến được trước người Độc Cô Lãnh Tàng, chỉ có thể chống chọi lại đợt công kích này.

Rốt cục, 10 giây “hàn băng bình chương” đã qua! Hoàng Dật một lần nữa được tự do, hắc cầm Man Chuy lần thứ hai vọt tới hướng Man Liệt! Hắc là công kích gần người, chỉ có thể đối mặt với kẻ địch, vũ khí phải liếm máu, không giống Độc Cô Lãnh Tàng có thể ở xa phóng kỹ năng.

Man Liệt hiển nhiên cũng phát hiện Hoàng Dật đến, gã xoay người lại vung một chùy, nện xuống đầu của Hoàng Dật.

Hoàng Dật không hề quan tâm, tiếp tục xông lên phía trước, trong tính toán của hắc, kỹ năng đóng băng của Độc Cô Lãnh Tàng cũng đã hồi phục hoàn tất, sau một khắc Man Liệt hắc là sẽ bị đóng băng lại.

Quả nhiên, chùy của Man Liệt còn chưa hạ xuống, trên người của gã cũng đã bao phủ bởi một tầng băng, đem gã đóng băng lại, Hoàng Dật liền vung chùy đập điên cuồng xuống người gã.

Hoàng Dật và Độc Cô Lãnh Tàng hai người chỉ quen biết một ngày, nhưng

phối hợp với nhau cũng rất có ăn ý. Nhân vật ở trình tự như bọn họ, trên cơ bản chỉ cần lý giải một chút kỹ năng của đối phương, thời gian hồi phục, là có thể hình thành phối hợp tốt trong quá trình chiến đấu, một đợt rồi một đợt, không cần nhắc nhở, không cần diễn luyện.

Hoàng Dật nhìn lượng máu của Man Liệt một chút, đã từ 5% trước đó giảm xuống đến 3% bây giờ, Man Liệt sau khi trọng thương, phòng ngự giảm mạnh, lượng máu tụt nhanh chóng. Đương nhiên, quan trọng hơn là đồng đội cường lực, nếu như đổi thành là hãn một mình đi đánh, hoặc là tổ đội với người khác tới đánh, vậy nhất định không chiếm được như thành tích bây giờ, chỉ có Độc Cô Lãnh Tàng loại nghề nghiệp hi hữu vừa có công kích cao vừa có tính khống chế cao, mới có thể đánh nhanh như vậy.

Đúng lúc này, Thời Gian Chi Nhân của Hoàng Dật đột nhiên thấy, Man Liệt chuẩn bị tại 5 giây sau, cầm chùy trong tay ném qua hướng Độc Cô Lãnh Tàng!

Một chiêu này trước đây chưa từng gặp! Hoàng Dật yên lặng tính thời gian trong lòng, nếu như hô sớm, Man Liệt sẽ phát giác, lâm thời bỏ qua công kích, hô chậm vậy Độc Cô Lãnh Tàng có thể tránh không khỏi, thời cơ phải chuẩn.

Thời gian đóng băng kéo dài rất ngắn, Man Liệt rất nhanh thu được tự do, gã đánh vô cùng nghẹn khuất, bị hai người chơi khống chế qua lại như thế, một thân thực lực cường đại lại không có chỗ phát huy.

Man Liệt lại vung chùy đập tới Hoàng Dật, Hoàng Dật vô cùng yếu, chỉ cần đập trúng được một chùy thì hãn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng hãn mỗi lần đều như biết trước Man Liệt muốn làm ra công kích gì, tránh né vô cùng linh hoạt, mỗi lần đều là vừa lúc tránh thoát, không sớm không muộn.

Triền đấu như thế một hồi, Hoàng Dật chỉ bị thương ngoài da, nhưng Man Liệt cũng đổ không ít máu, huyết nhục trên người không phân biệt được, lớp da màu vàng đã sớm biến thành đỏ như máu, thoạt nhìn dữ tợn kinh khủng!

Rốt cục, Man Liệt lại một lần nữa giờ chùy lên.

Lúc này Độc Cô Lãnh Tàng vẫn ở phương xa bình ổn công kích Man Liệt, tất cả đều bình thường như vậy.

"Chạy!" Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên hét lớn một tiếng!

Lời nói vừa dứt, cây chùy trong tay Man Liệt nhất thời ném qua hướng Độc Cô Lãnh Tàng, vừa hiểm vừa nhanh, hung hiểm chưa từng có, vài cành cây nằm trên đường bay của cây chùy, nhưng không có bất cứ lực ngăn trở nào, trực tiếp bị đánh nát!

Hầu như trong chớp mắt, cây chùy bay đến mục tiêu!

Cũng may Độc Cô Lãnh Tàng ngay trong nháy mắt Hoàng Dật mở miệng nhắc nhở, đã né tránh theo phản xạ có điều kiện. Lúc này mới khó khăn lắm tránh thoát một chùy ấy, khoảng cách tránh né chỉ gần 10cm, hầu như là vừa sát thân thể, kinh phong kèm theo trên chùy quét ngang da thịt hằn, chỉ cần chậm hơn một nhịp, hắn sẽ bị đập thành thịt nát!

"Hàn băng tỏa liên!" Đúng lúc này, Độc Cô Lãnh Tàng bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, cầm trường kiếm trong tay vung một đường về hướng cây chùy của Man Liệt và bản thân của Man Liệt, nhất thời hai đạo kiếm khí bay vụt ra ngoài, một đánh vào cây chùy, một đạo kiếm khí khác đánh vào trên người Man Liệt.

Nhất thời, một xiềng xích hàn băng thô to, cấp tốc hình thành giữa cây chùy và Man Liệt, đồng thời vây khốn cả hai, làm cả hai bị trói buộc lại, hành động của một phương, sẽ bị một phương khác kiểm chế.

Cái kỹ năng này Hoàng Dật chưa bao giờ gặp qua, hắn là kỹ năng chủng tộc của Độc Cô Lãnh Tàng, chủng tộc hi hữu có 3 kỹ năng chủng tộc, cái kỹ năng này thanh thế không lớn, xem ra hắn là một kỹ năng bình thường, không giống như là đại chiêu chủng tộc, thời gian kéo dài phỏng chừng sẽ rất ngắn.

Hoàng Dật tranh thủ thời gian, cấp tốc vung Man Chuy đập trên người Man Liệt, món vũ khí mà Man Liệt đã từng đưa cho con trai cùng tên của gã, lúc này

lại hung hăng nện trên người gã, mang đi từng miếng thịt bị nghiền nát!

Độc Cô Lãnh Tàng ở xa không ngừng thả ra công kích cường đại, hai người đều đem năng lực tấn công cực hạn nhất của mình hiện ra, tạo thành thương tổn lớn nhất trong thời gian tấn công quý báu này!

Rất cực, giá trị sinh mệnh của Man Liệt đã giảm xuống tới 1 cuối cùng %! Gã dù sao cũng đang trong trạng thái trọng thương, thực lực không bằng trước, hơn nữa hai người chơi công kích gã, đều là người chơi có nghề nghiệp hi hữu cường đại, đều có một vài kỹ năng cổ quái, làm cho người ta khó lòng phòng bị.

"Răng rắc!" Rất cực, xiềng xích trên người của Man Liệt vỡ ra, thời gian của kỹ năng kết thúc, gã một lần nữa thu được tự do, nhưng cũng đã là một tổ ong rồi.

"A!" Man Liệt chống đỡ thân thể trọng thương, nổi giận không cam lòng gầm lên một tiếng với Hoàng Dật và Độc Cô Lãnh Tàng hai người! Âm thanh gã tràn ngập bi tráng thê lương, tràn ngập không cam lòng, tràn ngập cô đơn của một đời kiêu hùng, tràn ngập lưu luyến đối với sinh mệnh.

Lúc này, anh hùng xế chiều!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 108: Tử Vong

Cùng lúc đó, trên người của Man Liệt đột nhiên bốc lên một tầng huyết khí, quay chung quanh gã, như một tầng áo giáp máu tươi kiên cố, chặn tất cả công kích!

Tầng huyết khí này, hẳn là một loại chiêu thức khi Man Liệt gần chết mới có thể sử dụng, hiệu quả vô cùng mạnh, thoáng cái bảo vệ sinh mệnh của gã.

Man Liệt quay đầu, trừng mắt liếc Hoàng Dật, sau đó cấp tốc quay người, bỏ chạy về phương xa! Thực lực hiện tại của gã suy yếu rất nhiều, tiếp tục ở chỗ này chỉ có thể tử vong, chạy trốn là lựa chọn duy nhất.

"Mau đuổi theo!" Độc Cô Lãnh Tàng nói xong, vung trường kiếm lần thứ hai phóng ra một kỹ năng đóng băng, một đạo kiếm khí mang theo khí tức cực độ băng hàn bắn trúng Man Liệt, một tầng hàn băng nhất thời mọc lên, muốn đem đóng băng Man Liệt.

Nhưng mà, khi hàn băng chạm vào tầng huyết khí trên người của Man Liệt, cấp tốc hòa tan với tốc độ mắt thường có thể thấy được, biến thành một làn hơi nước bốc lên không trung, dường như là đụng phải một lớp nham thạch nóng chảy, không cách nào sản sinh bất kỳ hiệu quả đóng băng nào!

Năng lực bảo mệnh từ tầng huyết khí của Man Liệt cường đại không gì sánh kịp, vững vàng bảo vệ gã chạy trốn, rất nhanh sẽ biến mất ở chỗ sâu trong bóng đêm, rời khỏi chiến trường.

"Ta tuyên bố, Man Liệt -- chết!" Ngay tại giờ phút này, âm thanh không mang theo tình cảm của Hoàng Dật vang lên tận trời, mở ra Tuyên Án đối với Man

Liệt!

"Ầm ầm!" Một đạo lôi điện từ trong tinh không bổ xuống, chiếu sáng thế giới một mảnh trắng xóa, sau đó cấp tốc phân thành hai, phân biệt bổ trúng Man Liệt và Hoàng Dật!

Sau một khắc, hai người bị thiểm điện mạnh mẽ kéo lên không trung, rời khỏi chiến trường, chỉ còn lại một mình Độc Cô Lãnh Tàng.

Độc Cô Lãnh Tàng sắc mặt sửng sốt, ngơ ngác ngửa đầu, nhìn Hoàng Dật và Man Liệt trên không trung, nhất thời không biết nên làm như thế nào. Hắn từng xem qua video của Hoàng Dật tại Phong Lâm trại trên diễn đàn, lúc đó Hoàng Dật cũng dựa vào một chiêu này giết chết Man Chuy! Hiện tại tận mắt nhìn thấy, cảm giác chấn động càng mạnh mẽ!

Cái kỹ năng này quả thật giống như là trời phạt, Hoàng Dật đại biểu cho thiên ý, một khi tuyên án với ai, người đó sẽ gặp sét đánh! Ngay cả BOSS như Man Liệt đều trốn không thoát!

Hiện tại, chiến cuộc biến thành Hoàng Dật muốn đấu một mình với Man Liệt, chỉ có một phương tử vong mới có thể rời khỏi chiến trường hư không, ngăn chặn bất cứ tác động bên ngoài nào.

Man Liệt ngừng chạy trốn, gã run rẩy nắm Liệt Chuy trong tay, không ngừng run, máu tươi từ trên không trung rơi xuống, giống như mưa rơi tả lả xuống đất. Gã nuốt nước bọt, cắn răng nhìn Hoàng Dật cách đó không xa, trong ánh mắt lộ ra một khí tức thảm liệt, con gã cũng chết vì cái kỹ năng này. Mà hiện tại, gã cũng đi lên con đường cùng đồng dạng, cũng như con gã, chết ở cùng một kỹ năng.

"Chúng ta chấm dứt đi!" Hoàng Dật nói xong, cầm Man Chuy vọt tới!

Tốc độ của Hoàng Dật vô cùng nhanh, bầu trời là bối cảnh của hắn, những vì sao quay chung quanh hắn, mặt trăng sáng lướt qua trên đỉnh đầu hắn, hình

thành một cái bóng cấp tốc lao tới.

Man Liệt cúi thân thể cao to, thở hỗn hển từng ngụm, gã thật sự là nỏ mạnh hết đà, ngay cả vung vũ khí trong tay đều đã trở nên rất trắc trở!

Dưới mặt đất, Độc Cô Lãnh Tàng chăm chú năm trường kiếm, ngưỡng vọng nhìn trận chiến trên bầu trời.

Ba người của trận chiến này, phân biệt với ba diện mạo khác biệt nhìn trận chiến này.

"Keng!" Một chùy hùng hổ của Hoàng Dật, bị Man Liệt miễn cưỡng dùng chùy ngăn trở, phát ra âm thanh kim loại va chạm thật lớn!

Man Liệt lui ra sau một bước, Hoàng Dật cũng lui ra sau một bước!

Hiện tại, hai người dùng lực lượng thuần túy liều mạng với nhau, đều đã có thể làm cho lực lượng ngang nhau, Man Liệt đã suy yếu tới cường độ đồng dạng lực lượng của Hoàng Dật!

"Keng! Keng! Keng!" Hai người dùng lực lượng mà choảng nhau, hai cây chùy lớn một lần rồi lại một lần chạm nhau, dùng đấu pháp dã man nhất, không có bất luận kỹ xảo, ai chịu không nổi trước, người đó sẽ bị giết chết trước.

Sau một phen liều mạng, tầng huyết khí trên người Man Liệt rốt cục tán đi, thân thể đầy vết thương của gã lần thứ hai lộ ra, khắp nơi đều là những vết thương nhìn thấy mà giật mình, chảy ra máu tươi, thân thể của gã cũng bắt đầu lắc lư, dường như tùy thời đều có thể ngã xuống.

Đúng lúc này, Thời Gian Chi Nhân của Hoàng Dật đột nhiên thấy, Man Liệt dĩ nhiên còn có một chiêu cuối cùng!

5 giây sau đó, Man Liệt sẽ sử dụng một loại kỹ năng cuồng bạo như hồi quang phản chiếu, cùng loại với kỹ năng chung cực Sinh Mệnh Hiến Tế của linh miêu, hao hết lực lượng của sinh mệnh phát động một lần cuồng bạo!

Loại kỹ năng này đối với Hoàng Dật mà nói không thể nghi ngờ là trí mạng, chỉ cần sử dụng ra, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Hoàng Dật bình tĩnh tiến hành liều mạng với Man Liệt, mỗi một lần công kích, cự ly càng lúc càng tới gần!

Rốt cục, ngay giây thứ 5, Hoàng Dật đột nhiên bỏ qua công kích, không hề có dấu hiệu tránh thoát một chùy Man Liệt, nhanh như thiểm điện vọt tới bên cạnh Man Liệt!

Sau đó, hắn đưa tay cầm cổ tay Man Liệt, sử dụng Tước Vũ Khí!

Giây phút ấy, Man Liệt vừa muốn hé miệng, muốn ngâm xướng ra tên của một kỹ năng!

Nhưng sau một khắc, gã phát không ra bất cứ âm thanh nào, giống như một người bị câm!

Gã bị Hoàng Dật cấm ngôn.

Kỹ năng cuồng bạo hồi quang phản chiếu của Man Liệt, chỉ cần nói ra tên gọi của kỹ năng là có thể thả ra, nhưng Hoàng Dật không cho gã bất kỳ cơ hội gì, trực tiếp dùng Tước Vũ Khí cấm ngôn gã, bóp chết trong trứng nước, còn chưa phóng ra đã bị cắt đứt.

Lúc này, cây chùy của Man Liệt bị Hoàng Dật thu, kỹ năng cũng hô không được, hai tay trống trơn, cả người đầy thương thế, đã không có bất cứ thủ đoạn nào.

"Tối Hậu Nhất Bác!" Lúc này, Hoàng Dật triển khai một vòng bạo phát. Lượng máu của hắn trong chiến đấu trước đó đã giảm xuống dưới 30%, nhưng hắn vẫn chưa sử dụng cái kỹ năng này, cho tới bây giờ mới rốt cục mở ra, lực công kích thoáng cái tăng lên!

Lúc này, Man Liệt chỉ có thể đứng, chịu đựng công kích mạnh mẽ của Hoàng Dật, chùy của Hoàng Dật mỗi một lần nện trên người gã, gã sẽ phun ra một ngụm máu, thân thể bị đánh không ngừng lui ra sau, rõ ràng thành một bao cát thịt, bị đánh không có lực hoàn thủ!

Một mảng huyết nhục bị Hoàng Dật xé xuống, từng khớp xương bị hung hăng đập vỡ, Man Liệt vị thủ lĩnh không ai bì nổi, lúc này đang bị một người chơi thấp hơn bản thân 16 cấp điên cuồng hành hạ đến chết!

Rốt cục, ngay giây cuối cùng của Tối Hậu Nhất Bức, một chùy cuối cùng của Hoàng Dật trực tiếp nện trên đầu của Man Liệt!

"Bộp!" Giây phút ấy, đầu Man Liệt trực tiếp bị đập nát, thân thể của gã bỗng nhiên run lên, sau đó không còn cử động, dường như một thạch trụ.

Sau một khắc, thân thể cao to của Man Liệt ngửa mặt ngã xuống, máu tươi khắp bầu trời che phủ ánh trăng sáng tỏ, gã từ bầu trời xinh đẹp nhất dùng tư thế khốc liệt nhất rơi xuống, rơi mạnh xuống mặt đất, hoàn toàn tử vong!

Trong chiến trường không trung, chỉ còn lại một mình Hoàng Dật, tay hắn cầm hai cây chùy lớn, đứng giữa trăng sáng, hình thành một cái bóng dữ tợn, nhìn xuống thế giới này!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 109: Liệt Chuy

Độc Cô Lãnh Tàng ngưỡng vọng nhìn lên Hoàng Dật trên không trung, nhất thời cảm giác được một cảm giác áp bách thật lớn, cho dù là người như hắn, cũng thấy được Hoàng Dật hiện tại quá bạo lực quá tàn nhẫn, hình dáng dữ tợn kia đã khắc vào đôi mắt hắn.

Hắn bỗng nhiên cảm giác được có chút may mắn, may mà bọn họ là bạn bè, có thể cùng nhau chiến đấu, nếu như là kẻ địch, vậy thì quá đáng sợ.

Man Liệt sau khi chết, điểm kinh nghiệm phong phú cộng vào cho Hoàng Dật và Độc Cô Lãnh Tàng, Độc Cô Lãnh Tàng trực tiếp thăng 1 cấp, mà Hoàng Dật thì hầu như thăng 1 cấp rưỡi, đạt được 40% của 35 cấp!

Nếu như có thể một hơi giết hơn mười BOSS như vậy, vậy đẳng cấp của Hoàng Dật sẽ trực tiếp vọt tới đệ nhất thế giới, nhưng cái này chỉ là một nguyện vọng tốt đẹp, Man Liệt loại BOSS trọng thương như vậy là chỉ có thể gặp mà không thể cầu, không có khả năng tùy thời đều thấy được.

Chiến trường hư không biến mất, Hoàng Dật một lần nữa về mặt đất, lúc này cả người hắn là máu, trong tay nắm hai thanh đại chùy, dáng dấp có chút kinh khủng, hắn quay đầu nhìn Độc Cô Lãnh Tàng, nói: "Vũ khí của Man Liệt là một bộ với vũ khí của tôi, cho nên món vũ khí này tôi lấy, còn lại toàn bộ cho anh!"

"Không cần, anh toàn bộ cầm đi, tôi không thiếu chút đồ ấy, tôi chính là vì điểm kinh nghiệm mà đến." Độc Cô Lãnh Tàng lắc đầu cười, vung vung trường kiếm trong tay hắn, nói: "Vũ khí của tôi là vũ khí cam, cho nên vũ khí bình thường tôi còn chướng mắt."

Hoàng Dật cũng không cảm thấy kỳ quái, Độc Cô Lãnh Tàng phú khả địch quốc, trang bị trên người không cần đi đánh, trực tiếp đi phòng đấu giá mua món tốt nhất là được, tự nhiên có thể mua được trang bị cam. Hai ngày nay hắn đã kiến thức được lực công kích cường đại của đối phương, ngày hôm nay hắn tuy rằng là người cuối cùng giết chết Man Liệt, nhưng nếu như tính đến lượng tấn công chủ yếu, vậy Độc Cô Lãnh Tàng vẫn là hơn hắn không ít.

"Đa tạ!" Hoàng Dật cũng không khách khí, trực tiếp đi tới bên cạnh thi thể Man Liệt, đem tất cả vật phẩm nó rơi ra cầm lấy.

Tính luôn món vũ khí hắn đang cầm, Man Liệt tổng cộng rơi ra bốn vật phẩm, Hoàng Dật đầu tiên kiểm tra, tự nhiên cũng là vũ khí.

【 Liệt Chuy 】(trang bị tím, vũ khí - chùy một tay)

Lực công kích gần người: 760-800

Lực lượng +350

Lực công kích +8%

Công kích bình thường kèm theo hiệu quả chấn động, sau khi đánh trúng kẻ địch sẽ sinh ra chấn động, tạo thành thương tổn tương đương với 10% lực công kích đối với kẻ địch trong phạm vi 5 mét xung quanh

Công kích kèm theo hiệu quả Toái Thi (bầm thây), kẻ địch bị giết chết sẽ biến thành mảnh vụn, không cách nào được kỹ năng phục sinh làm sống lại

Độ bền: 600/600

Đăng cấp yêu cầu: 40

Trang bị đánh giá: 384

Vật phẩm giải thích: Vũ khí bạo lực tràn ngập dã man lực, có cùng nguồn gốc

với vũ khí [Man Chuy], hai thanh vũ khí sau khi luyện chế, có thể hợp làm một, thăng cấp thành vũ khí cam cấp 50!

Thấy vật phẩm giải thích, trong lòng Hoàng Dật cười, hẳn từ lúc ở Phong Lâm trại, cũng đã nghe người chơi nói qua quan hệ của hai thanh vũ khí này. Hiện tại sau khi thấy vật phẩm giải thích của Liệt Chuy, hẳn không hoài nghi nữa, không ngờ rằng hai thanh vũ khí sau khi luyện chế, dĩ nhiên có thể hợp làm một, thăng cấp thành vũ khí cam!

Vũ khí cam! Đây là trang bị cao cấp nhất trong tất cả người chơi hiện nay có khả năng có được! Mặc kệ là Dao Phong của Trung Quốc, hay là Giáo Hoàng của nước Mỹ, hoặc là Thiên Đạo của Nhật Bản, bất luận người chơi đỉnh cấp nào hiện nay đều chỉ có thể lấy được vũ khí cam, đây là trang bị cao cấp nhất hiện tại, lên trên một chút nữa cũng là trang bị truyền kỳ hư vô mờ mịt, nhưng hiện nay còn chưa có bất luận người nào đánh ra được.

Truyền kỳ không ra, trang bị cam đệ nhất!

Hiện tại, thanh Man Chuy trước đó rốt cục muốn về hưu, Man Chuy tuy rằng cường hãn, nhưng dù sao chỉ là vũ khí tím của cấp 30, đối với Hoàng Dật hiện tại mà nói đã có chút quá hạn, mà Liệt Chuy là vũ khí tím cấp 40, thuộc tính tăng cường rất lớn, Hoàng Dật đương nhiên là lựa chọn món vũ khí hoàn toàn mới này!

Hoàng Dật lập tức đem Liệt Chuy thay, hình thể to lớn của Liệt Chuy nhất thời tự động điều chỉnh theo hình thể của hắn, nhỏ đi vài phần, tiện để hắn sử dụng, mà thuộc tính của hắn nhất thời tăng lên một mảng lớn, vũ khí là quan trọng nhất trong tất cả trang bị toàn thân, thuộc tính tăng lên từ một món vũ khí tốt có thể mang đến, thường thường có thể bằng vài món trang bị khác.

Sau khi thay mới vũ khí, Hoàng Dật đã đem vũ khí trước đó để vào trữ vật giới chỉ. Hẳn tuy rằng có thể đồng thời dùng hai thanh vũ khí, nhưng trong quá trình chiến đấu sẽ không giữ được trọng tâm, kiềm chế lẫn nhau, ngược lại

không phát huy ra toàn lực.

Kế tiếp, Hoàng Dật kiểm tra món trang bị thứ hai. Đây là một nhẫn tím cấp 40, thuộc tính vô cùng mạnh, vượt xa [nhẫn bá vương khế ước] trên người hắn. Nhưng hắn cũng không thay thế, chỉ cần thay, hắn sẽ thiếu đi mất một trang sức trong bộ trang sức, không cách nào kích hoạt hiệu quả thứ hai của bộ trang sức, cũng không cách nào mang được trang bị vượt quá bản thân 8 cấp.

Giá trị của bộ trang sức bá vương khế ước, cũng là tại hiệu quả của nó. Thuộc tính của bản thân nó là vô cùng kém, chỉ là một bộ trang sức xanh lá hơn cấp 10, Hoàng Dật muốn sớm mang được trang bị vượt quá bản thân 8 cấp, nhất định phải mang 4 món trang sức rác rưởi này. Hiện nay mà xem, cách làm của hắn vô cùng đáng giá, nhưng theo đẳng cấp tăng lên, thuộc tính của trang bị lẻ càng ngày càng mạnh, hiệu quả của bộ trang bị này lại càng không đáng.

Ví dụ như tới cấp 100, hắn tuy rằng có thể mang được trang bị của cấp 108, nhưng thuộc tính của 4 món trang sức lại tương đương với phế bỏ, hắn tương đương với chỉ có 7 món trang bị phòng ngự cấp 108 và một vũ khí, tổng cộng 8 trang bị. Nhưng nếu như hắn thay [bộ trang sức bá vương khế ước], vậy hắn có thể mặc 4 trang sức cấp 100 và 7 trang bị phòng ngự, cùng với một vũ khí, tổng cộng 12 trang bị cấp 100. tổng thuộc tính của 12 trang bị cấp 100, khẳng định là vượt qua tổng thuộc tính của 8 trang bị cấp 108.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn một chút hai món vật phẩm còn lại Man Liệt rơi ra, bên trong vẫn là [kết tinh Bán Thú Nhân], lúc hắn tiến hóa ở cấp 20 đã từng dùng qua loại tài liệu này, hiện tại đối với hắn đã không có tác dụng gì, có thể đưa tới phòng đấu giá bán đi.

Món cuối cùng Man Liệt rơi ra, lại là một khối năng lượng thạch cấp D, có thể tăng 1000 điểm giá trị năng lượng, là một món đồ vô cùng tốt. Đêm nay Hoàng Dật trong quá trình tác chiến với Man Liệt, vẫn mở ra Thời Gian Chi Nhân, sau đó lại mở ra tuyên án, giá trị năng lượng giảm đi hơn 1000 điểm, hiện tại khối năng lượng thạch này miễn cưỡng có thể bổ sung lại.

"Chúng ta đi thôi! BOSS này đã chết, tôi cũng phải rời Kinh Cức thành, trở lại thành phố của tôi." Độc Cô Lãnh Tàng cười, "Thành phố tôi mua tọa lạc ở phương Đông đại lục, tên gọi Cô thành, rảnh rồi có thể đến đây ngồi ngồi."

"Rảnh rồi nhất định sẽ đi!" Hoàng Dật gật đầu. Hắn hiện tại rất cuộc thiếu Độc Cô Lãnh Tàng một nhân tình, đối phương hoàn toàn có thể không cần mạo hiểm tính mạng giúp hắn đánh BOSS này, nhưng đối phương tới, lại còn không cần vật phẩm rơi ra từ BOSS, đây là thuần túy hỗ trợ.

Kế tiếp, cả hai xoay người đi trở về Kinh Cức thành, thân ảnh dần dần biến mất trong bóng đêm.

Trong phiến rừng rậm này, chỉ còn lại ánh trăng sáng tỏ, lẳng lẳng soi sáng một thi thể to lớn dưới mặt đất.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 110: Thi Hải

Sau khi trở lại Kinh Cức thành, Độc Cô Lãnh Tàng trực tiếp từ biệt, đi qua truyền tống trận rời khỏi.

Hoàng Dật đi chiến giả đại sảnh, hãn hiện tại cấp 35, có thể học được một kỹ năng mới! Mỗi một kỹ năng mới của nghề nghiệp hi hữu, đều có thể mang đến đề cao thật sự đối với thực lực, nếu như Hoàng Dật không có học kỹ năng Tước Vũ Khí cấp 25, vậy hãn không cách nào tưởng tượng làm sao đi đánh Man Liệt.

"Roan lão gia gia, tôi lại tới học tập kỹ năng!" Hoàng Dật trực tiếp đi lên tầng thứ năm, đi tới thư viện của Roan.

"Hả? Miếu Sát, là cậu à!" Roan đẩy đẩy mắt kính, nhìn Hoàng Dật nói, "Người không phải trước đó mới học kỹ năng sao? Sao hiện tại lại muốn học? Loại nghề nghiệp hi hữu như cậu cách mỗi 10 cấp mới học một kỹ năng, kỹ năng kế tiếp của cậu phải đến sau cấp 35 mới có thể học!"

"Tôi đã cấp 35!" Hoàng Dật nhún nhún vai nói.

Tốc độ luyện cấp của hãn quả thật có chút làm cho người ta khó có thể tin, người bình thường muốn thăng lên cấp 35 đại khái cần hai tháng thời gian, nhưng hãn chưa được một tháng đã luyện lên.

Cái này có rất nhiều nguyên nhân. Đầu tiên, hãn là một người chơi có nghề nghiệp hi hữu cường đại, khởi điểm đã cao hơn so với người chơi bình thường, vô luận là kỹ năng hay là thuộc tính đều cường lực hơn, hơn nữa cũng mang trang bị vượt quá đẳng cấp của bản thân, đánh quái vô cùng nhanh. Thứ hai, tần suất hãn đánh Chúng Thần chi tháp vô cùng cao, mỗi ngày đều đem số lần đánh

xong, thậm chí còn tổ đội đánh một ít phòng 5 người, hơn nữa mỗi lần đều là đánh tăng có cấp bậc vô cùng gần bản thân, điểm kinh nghiệm vô cùng phong phú. Thứ hai, hẳn trước đó đánh chết Man Chuy thủ lĩnh cấp 40, thắng liền ba cấp, ngày hôm nay lại giết Man Liệt thủ lĩnh cấp 50, thắng liền một cấp rưỡi, những cấp bậc này đều là trực tiếp thăng lên, không tốn thời gian. Cuối cùng, chính là do sau khi hẳn giết chết rắn chín đầu - Hydra thu được thành tựu duy nhất [vượt qua hai trăm cấp], cái thành tựu này khiến cho hẳn tăng lên 5% tốc độ thu hoạch điểm kinh nghiệm.

Tất cả cộng lại với nhau, tạo nên tốc độ thăng cấp như hỏa tiễn của Hoàng Dật, người bình thường không có cách nào bắt chước.

"Hả? Nhanh như vậy!" Roan hơi có chút không thể tin được, sau đó dùng phương thức đặc thù của mình, kiểm tra một chút đẳng cấp vốn dĩ ẩn dấu của Hoàng Dật, thấy hẳn quả thật cấp 35, không khỏi lộ ra biểu tình kinh ngạc, "Tốc độ thăng cấp của cậu quá nhanh! Người trẻ tuổi bây giờ, quả thật không cách nào lý giải. Nếu như thế, vậy đi thôi, tôi mang cậu đi học kỹ năng!" Roan nói xong, từ chỗ ngồi đứng lên, run rẩy đi phía trước.

Hoàng Dật thấy Roan có thể kiểm tra đẳng cấp ẩn dấu của mình, cũng không cảm thấy kỳ quái, luôn có một vài NPC sẽ có bản lĩnh đặc thù. Hẳn lập tức đi theo, đỡ Roan chậm rãi đi.

...

Lần này Hoàng Dật học tập kỹ năng của cấp 35, từ kỹ năng này rốt cục đã tốt hơn so với kỹ năng trước, độ khó học tập bắt đầu tăng lên, hẳn truyền tống đến, là một chỗ hoàn toàn mới.

Ở đây mây đen rậm rạp, mây đen buông xuống, tình cảnh đầy áp lực, phía trước có một sân rộng, bên cạnh sân rộng viết ba chữ đỏ như máu "Thi Hải tràng". Trong sân rộng, một người chiến giả đứng ở trong vô số tử thi, cả người là máu, quơ đại đao ra sức chiến đấu với đám quái vật xung quanh, mỗi một lần

sẽ sử dụng ra các loại kỹ năng khác biệt, mỗi một lần chiến đấu sẽ có một đám quái nhỏ ngã xuống, máu chảy thành sông, thi cốt như núi, chiến đấu thảm khốc không gì sánh được.

Nhưng vị chiến giả này đã là nỗ lực hết đà, sau khi giết xong một đợt quái vật, ông ta chống đại đao, chân sau quỳ trên mặt đất, cả người bắt đầu trở nên bình tĩnh an tường lên, tựa hồ là một lão tăng sẽ viên tịch. Mà lúc này, phương xa lại vọt tới một đợt quái nhỏ. . .

Thấy cái tình cảnh này, Hoàng Dật hầu như trong nháy mắt rõ ràng khảo nghiệm của bí cảnh này, đó chính là bảo hộ vị chiến giả ở giữa kia, đánh chết đám quái nhỏ đến đây xâm chiếm.

Hoàng Dật chạy đến trước tấm bia đá bên cạnh sân rộng, nhìn lời nhắn của người chơi trước đó. Trong lời nhắn của những người đi trước, cửa này không có kỹ xảo, thuần túy là so đấu thực lực, quái nhỏ tổng cộng sẽ xuất hiện 20 đợt, mỗi một đợt số lượng sẽ gấp đôi. Tổng cộng có hai loại phương pháp nguyên thủy nhất có thể qua cửa, loại thứ nhất cũng là giết chết tất cả quái nhỏ xâm chiếm, loại thứ hai cũng là bơm máu liên tục cho vị chiến giả kia, khiến cho ông ta không bị quái nhỏ giết chết.

Hoàng Dật đương nhiên là lựa chọn loại thứ nhất, hẩn cấp tốc vọt tới sân rộng, bắt đầu thủ hộ vị chiến giả kia.

Rất nhanh, đợt quái nhỏ đầu tiên vọt đến đây, đẳng cấp của đám quái nhỏ này là cấp 35. Hoàng Dật vung vũ khí tím Liệt Chuy cấp 40 hoàn toàn mới trong tay đập qua, hẩn hiện tại mang được trang bị vượt quá đẳng cấp của bản thân, hơn nữa lại là nghề nghiệp hi hữu cường lực, đi con đường bạo lực công kích, thương tổn vượt xa người chơi ngang cấp bình thường nên có, một chùy có thể trực tiếp giết chết đám quái nhỏ kia.

Hoàng Dật một chùy một con, giết rất nhanh, không bao lâu thì thanh lý xong đợt quái nhỏ đầu tiên.

Hắn quay đầu lại nhìn vị chiến giả phía sau kia một chút, khí tức an tường trên người ông ta đã nhiều hơn một chút.

Rất nhanh, đợt quái nhỏ thứ hai đã tới, số lượng của đợt quái nhỏ này gấp đôi so với đợt vừa rồi, Hoàng Dật hơi mất chút thời gian mới xử lý xong. . .

Cứ như vậy, từng đợt quái nhỏ kéo dài xâm chiếm, số lượng của mỗi đợt sẽ gấp đôi, đến sau càng ngày càng nhiều, hầu như là rậm rạp, trên mặt đất nằm một tầng rồi lại một tầng thi thể, Hoàng Dật đứng chiến đấu giữa thi hải. Thanh Liệt Chuy của hắn có một hiệu quả chấn động kèm theo, sau khi đánh trúng kẻ địch sẽ sinh ra một sóng chấn động phạm vi 5 mét, tương đương với một công kích phạm vi nhỏ. Mà những quái nhỏ này đều đứng tương đối dày đặc, Hoàng Dật chỉ dựa vào công kích bình thường đã thanh lý vô cùng nhanh.

"Thâm Phán!" Rốt cục, quái vật số lượng vượt quá mức độ Hoàng Dật có khả năng chịu đựng, hắn mở ra kỹ năng công kích phạm vi siêu lớn này, thân thể cấp tốc xoay tròn, vũ khí trong tay xoay tròn chung quanh bản thân, tản ra từng cơn gió xoáy, thổi ra từng làn khói độc xanh lục, tràn ngập phạm vi hai trăm mét.

Tất cả quái nhỏ đều trong vòng phạm vi 200 mét, toàn bộ đều trúng hiệu quả mặt trái của Ngải Độc Bệnh, bắt đầu bị thương tổn mỗi giây tương đương với 10% lực công kích của Hoàng Dật, kéo dài liên tục 10 giây. Nói cách khác mỗi một quái nhỏ, đều phải bị một lần công kích của Hoàng Dật, mà Hoàng Dật một lần công kích là có thể trực tiếp giết một con quái nhỏ. Cho nên cái kỹ năng này chỉ cần sử dụng ra, cũng là trực tiếp giết chết tất cả quái nhỏ trong phạm vi 200 mét xung quanh.

Ngải Độc Bệnh phù văn rất cường đại, nhưng không phải chỉ ở phương diện thương tổn, dù sao chỉ có 10% mỗi giây, 10 giây sau cũng là tương đương với một lần công kích của Hoàng Dật. Chỗ cường đại của phù văn này cũng là tại phương diện phạm vi, phạm vi 200 mét xung quanh, đây là phạm vi quần công chỉ có kỹ năng Thánh Vực mới có, trong người chơi đẳng cấp hiện tại, đây là không thể tưởng tượng được.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 111: Truy Bộ

Kế tiếp, Hoàng Dật dựa vào kỹ năng Thẩm Phán có phạm vi siêu lớn, cuối cùng dễ dàng giết xong 20 đợt quái nhỏ, hoàn thành khảo nghiệm. Thật ra độ khó chủ yếu ở đây cũng là trang bị, nếu như trang bị không đạt được đẳng cấp nhất định, như vậy khảo nghiệm này liền có chút độ khó, Hoàng Dật cũng là dùng Liệt Chuy cấp 40, bằng không không có khả năng nhẹ nhàng như vậy.

Sau khi giết xong 20 đợt quái nhỏ, vị chiến giả trọng thương kia rốt cục bình ổn tọa hóa, biến thành một lớp tro cốt màu đỏ, Hoàng Dật đưa tay đặt trên mặt tro cốt, một cỗ năng lượng màu đỏ nhất thời dọc theo cánh tay hần tiến vào trong cơ thể, lan ra từ đầu đến chân.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn học xong kỹ năng nghề nghiệp cấp 35 của phán quan【 Truy Bộ 】

【 Truy Bộ 】: Tiêu hao 20 điểm nội khí, cấp tốc đột tiến về một phương hướng, kẻ địch bị đánh trúng sẽ rơi vào 2 giây trạng thái mê muội, cự ly xa nhất của đột tiến không vượt quá 40 mét, thời gian hồi phục 1 phút.

Đây là một kỹ năng thay đổi vị trí, rất nhiều nghề nghiệp cận chiến đều có kỹ năng xung phong cùng loại, lúc đánh nhau với nghề nghiệp tầm xa, kỹ năng này là then chốt để đến gần đối phương. Bất quá Truy Bộ của Hoàng Dật càng linh hoạt hơn so với xung phong, xung phong là cần mục tiêu để phóng ra, không có mục tiêu thì không cách nào phóng ra, cái này khiến xung phong chỉ có thể là một kỹ năng thiên về công kích. Nhưng Truy Bộ không cần mục tiêu cũng có thể phóng ra, nói cách khác nó có thể dùng để chạy trốn.

Nắm giữ cái kỹ năng này, năng lực của Hoàng Dật lại toàn diện một ít, trước

đó hấn đánh Man Liệt, chạy trốn vô cùng vô lực, lúc đối mặt một ít công kích phạm vi, thường thường không cách nào chạy ra khỏi phạm vi, nếu như lúc đó có cái kỹ năng này, vậy linh hoạt hơn.

...

Từ chiến giả đại sảnh đi ra, Hoàng Dật nhìn bóng đêm của Kinh Cức thành, bỗng nhiên có chút hoảng hốt. Lúc hấn chạy đến đây, chỉ là một tay mới cấp 19, mặc một thân trang bị rách nát, ngay cả một kỹ năng nghề nghiệp đều chưa học. Mà hiện tại, hấn đã thăng lên cấp 35, cả người mặc trang bị tím, còn học xong 4 kỹ năng nghề nghiệp cường lực.

Hấn quyết định đêm mai sẽ rời khỏi Kinh Cức thành, khởi hành đi đến Thê Lương Sa Địa, chỉ cần xuyên qua chỗ đó, là có thể đến Long Đô xa xôi, nhìn thấy số 9, hội hợp với tổ chức.

Số lần 1 người của Chúng Thần chi tháp ngày hôm nay đã đánh xong, Hoàng Dật không có chuyện gì, lại đi đến hoa viên Shary. Mấy ngày nay ở đây tựa như đã trở thành một nơi hấn phải tới mỗi đêm, bất tri bất giác hình thành một thói quen. Mỗi lần thấy cái bóng của thiếu nữ kia, tâm của hấn sẽ hoàn toàn bình tĩnh trở lại, ngủ đặc biệt bình an.

Đêm nay, cửa sổ của thiếu nữ vẫn đang sáng, hình bóng của cô ấy vẫn hiện lên bên cửa sổ, tựa như đang chăm chú đọc sách. Cô ấy nhất định không biết, ngoài cửa sổ có một thiếu niên, buổi tối mỗi ngày sẽ đến đây nhìn cô ấy, nhưng hấn cho tới bây giờ đều không tới gần, cũng là nhìn xa xa như vậy.

Cứ như vậy, Hoàng Dật ngủ một đêm trên ghế trong hoa viên, buổi sáng hôm sau khi tỉnh lại, hấn logout ăn bữa sáng.

Lúc này, trong Hoa Hồng Ngục Giam rất náo nhiệt, ngục phách Lôi Thân lại tụ tập một nhóm tội phạm, làm huấn luyện trong phòng giam, kéo dài sinh hoạt bộ đội đã từng của ông ta, không khí trầm lắng của ngục giam, dưới sự dẫn dắt của ông ta mà bức ra sức sống.

Nhà tù công cộng quả thật tốt hơn nhiều so với phòng giam biệt lập trước đó, tội phạm có thể giao lưu, sinh hoạt không còn khô khan.

Hoàng Dật đã ở trong phòng giam của mình vận động gân cốt, làm một ít luyện tập cơ sở, chống đẩy (hít đất), đứng chống ngược, luyện ngón tay linh hoạt, vật lộn, minh tưởng cùng các loại luyện tập không đồng dạng, mỗi dạng làm mười phút. Đây là từ nhỏ hắn đã tiến hành luyện tập, chưa bao giờ gián đoạn qua, cho dù là trong khoảng thời gian này chiến đấu trong Thế Giới Thứ Hai, mỗi ngày hắn cũng sẽ dành thời gian làm xong những bài luyện tập này. Chỉ có như vậy, mới có thể khiến cho thân thể giữ một trạng thái tốt đẹp.

Mãi cho đến lúc ăn xong bữa trưa, Hoàng Dật mới một lần nữa tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Chuyện thứ nhất sau khi đăng nhập, tự nhiên cũng là đi đánh Chúng Thần chi tháp. Lần này, hắn truyền tống tới một tầng rất lâu chưa từng đánh -- tầng 20!

Đây là tầng cuối cùng trong tràng cảnh mê cung, là chỗ đánh kỷ lục thế giới mới! Trước đó hắn trong tràng cảnh hoa viên tầng 10, phá hai lần kỷ lục thế giới, lấy được khen thưởng phong phú. Hiện tại hắn cấp 35, vừa lúc là đẳng cấp tốt nhất đi đánh tầng 20, lại có một đồng khen thưởng phong phú đang chờ hắn.

Hoàng Dật cầm vũ khí tím Liệt Chuy cấp 40, bên trong tầng 20 cũng là tồn tại như BUG, hoàn toàn là nghiền đê đẩy mạnh, bất quá hắn có ý định lùi lại thời gian qua cửa một hồi, lưu lại một mức độ cho mình lần thứ hai phá kỷ lục.

Rất nhanh, Hoàng Dật đi tới trước mặt BOSS vong linh pháp sư, lúc trước hắn tiêu hao 24 tiếng đồng hồ mới giết chết BOSS này, bây giờ đối phương đã trở nên yếu đuối như quái nhỏ bình thường, Hoàng Dật cầm Liệt Chuy, hai ba cái đem nó đập thành một bãi thịt nát. Hắn hiện tại, thực lực đã vượt xa lúc đó rất nhiều.

Hoàng Dật tiến lên, không bao lâu thì đi tới trước mặt BOSS thứ 5. Năng lực của BOSS này là sống lại, sau khi nó bị đánh chết, sẽ sống lại ba lần, mỗi một

lần sống lại, thực lực sẽ trở nên càng mạnh hơn. BOSS này lượng máu cao, phòng ngự lại mạnh, cần tốn hao rất nhiều thời gian mới có thể giết chết.

Bất quá Hoàng Dật đánh BOSS này lại vô cùng nhanh, bởi vì Liệt Chuy có một hiệu quả vô cùng đặc biệt là【Toái Thi 】, kẻ địch sau khi bị giết sẽ trực tiếp biến thành thịt vụn, không cách nào sống lại, cái này có thể khiến Hoàng Dật chỉ cần đánh chết BOSS này một lần là đủ, kỹ năng phục sinh của đối phương trực tiếp mất đi hiệu lực. Điểm này, là chỗ then chốt lớn để Hoàng Dật phá vỡ kỷ lục thế giới ột!

Cuối cùng, Hoàng Dật phá vỡ kỷ lục thế giới trước đây do người chơi Nhật Bản Thiên Đạo giữ! Cái này đã là hãn lần thứ ba phá vỡ kỷ lục của đối phương!

Phá xong kỷ lục thế giới, hệ thống lần thứ hai đưa ra khen thưởng phong phú, phân biệt là 50% điểm kinh nghiệm, một khối năng lượng thạch cấp D, tăng 1000 điểm giá trị năng lượng, cùng với một trang bị tím cấp 30. Hoàng Dật nhận lấy, sau đó rời khỏi Chúng Thần chi tháp.

Vừa trở lại quảng trường truyền tống của Kinh Cức thành, Hoàng Dật liền nghe được âm thanh kích động của một người.

"Miếu Sát lại phá kỷ lục thế giới! Mọi người mau nhìn! Ngay vừa rồi, hãn phá vỡ kỷ lục thế giới của tầng 20!" Một người chơi kích động kêu lên, hãn là người chơi Trung Quốc, người Trung Quốc phá vỡ kỷ lục thế giới, hãn tự nhiên sẽ có một loại cảm giác tự hào.

Lần này, người chơi bốn phía đều mở bảng xếp hạng, kiểm tra Chúng Thần chi tháp, quả nhiên phát hiện người nắm giữ kỷ lục thế giới hình thức 1 người của tầng 20 trong Chúng Thần chi tháp, đã từ Thiên Đạo trước đó biến thành Miếu Sát hiện tại!

"Ba lần đánh mặt! Đây là Thiên Đạo lần thứ ba bị Miếu Sát phá vỡ kỷ lục thế giới! Không biết Thiên Đạo sẽ nghĩ như thế nào!"

" Miếu Sát chẳng lẽ là chuyên môn gây chuyện? Cái kỷ lục khác hẳn không phá, lại chọn kỷ lục của Thiên Đạo đi phá, không sợ đắc tội đối phương sao?"

"Đắc tội? Anh dùng cái từ này không thỏa đáng, Miếu Sát và Thiên Đạo đều là nhân vật cùng một cấp bậc, đây không gọi là đắc tội, mà gọi là cạnh tranh công bằng!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 112: Ngoài Cửa Sổ

Hoàng Dật hơi lắc đầu, hắn cũng không phải đặc biệt đi chọn kỷ lục của Thiên Đạo để phá, tất cả cái này đều là trùng hợp, khen thưởng phá kỷ lục của Chúng Thần chi tháp rất quan trọng đối với hắn, hắn không có khả năng bỏ qua.

Hiện tại, điểm kinh nghiệm của hắn là 97% cấp 35, còn có thể đánh một lần.

Kế tiếp, hắn tiếp tục phá kỷ lục tầng 20, lần này hắn không tận lực thả lỏng, trực tiếp dùng toàn lực, lần thứ hai phá vỡ kỷ lục thế giới, lên tới cấp 36.

Sau đó, hắn đi tầng 32 đánh số lần còn lại, trong một thời gian ngắn kế tiếp, hắn cố gắng đánh xong lần cuối cùng của Chúng Thần chi tháp.

...

Buổi tối phủ xuống, ở đại lục xa xôi của Nhật Bản, thành phố lớn nhất Thiên Ân thành bắt đầu cuộc sống về đêm phong phú, khắp nơi đều là tiếng vui cười của người chơi.

Lúc này, trên nóc nhà của một tòa cao lầu trong Thiên Ân thành, một người nam áo trắng bên hông mang Nhật Bản đao đang nhìn phương Đông xa xăm, ánh mắt thâm thúy, dường như bầu trời bao la trên đầu, gió đêm nhẹ nhàng thổi qua làm lay động áo choàng của hắn, hiện ra một khí chất tiêu sái phiêu dật.

"Kỷ lục của anh đã bị hắn phá vỡ ba lần." Lúc này, trong không khí phía sau của người nam áo trắng truyền tới một âm thanh. Ngay sau đó, trong không khí bỗng nhiên lóe ra một vòng sóng gợn, một người nam áo đen từ trong hư không đi ra, giống như là từ dị giới xuyên qua đến đây.

Người nam áo đen này toàn thân đều là màu đen, khuôn mặt cũng bị mặt nạ màu đen che khuất, không thấy rõ dáng dấp. Bên hông hẫncũng là một thanh Nhật Bản đao, không có vỏ đao, có vẻ sáng loáng, mũi đao vẫn còn đang chảy máu tươi, tựa như vừa rồi mới giết người xong.

"Kỷ lục, chính là vì phá vỡ mà tồn tại." Người nam áo trắng yếu ớt nói, ánh mắt vẫn nhìn phương Đông xa xôi.

Người nam áo đen đi lên trước, nhìn xuống thành phố, ngữ khí ngưng trọng nói: "Hiện tại, người chơi cao thủ Trung Quốc càng ngày càng nhiều, Đao Phong, Long Thử, Lôi Thần những người này không cần nhiều lời, chỉ là Miếu Sát gần đây mới xuất hiện, cũng đã khiến cho chúng ta cảm thấy áp lực cực lớn. Từ lúc hẫnc xuất hiện đến bây giờ còn chưa được một tháng, nhưng cũng đã liên tục phá vỡ ba lần kỷ lục thế giới, người như vậy toàn bộ thế giới chỉ xuất hiện qua một lần, đó chính là anh."

"Cái này là khen tặng tôi sao?" Người nam áo trắng quay đầu lại nhìn đối phương, mỉm cười.

Người nam áo đen lắc đầu: "Từ ý nghĩa nào đó mà nói, hẫnc đáng sợ hơn anh. Từ sau khi hẫnc xuất hiện, tổ chức đã cảnh giác cao độ, phái thám tử đại lục Trung Quốc đi điều tra một phen, nhưng bây giờ còn không có kết quả. Mặt khác, trong thế giới hiện thực, chúng ta cũng vận dụng tất cả lực lượng đi thăm dò người này, nhưng kỳ quái chính là, chúng ta dùng hết thủ đoạn điều tra không được hẫnc, hẫnc giống như là không khí, không tồn tại ở thế giới hiện thực. Tôi hoài nghi, Miếu Sát rất có khả năng là gián điệp của nước Mỹ bên kia phái sang Trung Quốc."

"Miếu Sát nếu như là gián điệp của bọn họ, vậy tên gián điệp này có vẻ quá ngốc, dĩ nhiên còn giúp Trung Quốc lấy được 1 điểm vinh dự quốc gia, ngênh ngang xuất hiện như thế." Người nam áo trắng ngữ khí bình tĩnh, nhưng ý trào phúng trong lời nói lại không ẩn dấu chút nào.

"Không nên cười nhạo bất cứ hoài nghi nào của tổ chức, Trung Quốc có câu ngạn ngữ, giả làm thật thì thật cũng là giả, giả dối và thật sự có đôi khi rất khó phán đoán." Người nam áo đen nói xong, nhìn đối phương một chút, sau đó thân thể dần dần mờ nhạt, cuối cùng biến mất trong hư không, dường như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Người nam áo trắng vẫn nhìn về bầu trời phương Đông xa xôi, khóe miệng hơi nhếch lên, giấu trong bóng đêm.

...

Buổi tối phủ xuống, Hoàng Dật rốt cục đánh xong lần cuối cùng của Chúng Thần chi tháp, một lần nữa truyền tống trở về quảng trường truyền tống của Kinh Cức thành.

Lúc này, truyền tống trận vẫn náo nhiệt như trước, tựa như người ở đây vĩnh viễn đều sinh hoạt như vậy, mỗi ngày đánh Chúng Thần chi tháp, mỗi ngày đi ra quán uống chút rượu, không nghĩ đi phương xa, cũng không nghĩ tới mộng tưởng xa xôi, sinh hoạt vô cùng đơn giản tại đây.

Hoàng Dật rời truyền tống trận, đi trên đường phố rộn ràng nhộn nháo. Ban đêm ở Kinh Cức thành vẫn bình yên như vậy, người chơi tốp năm tốp ba tản bộ, tình nhân thì nắm tay nhau bước đi, truyền đến tiếng cười vui vẻ. Thật ra, những người chơi bọn họ, mới là chơi trò chơi thật sự, thường thức loại sinh hoạt yên bình này.

So sánh ra, Hoàng Dật càng như là một người dân du cư, không ngừng đi tới trong đại lục rộng lớn, vô luận gió thổi bao nhiêu, vô luận buổi tối băng lãnh bao nhiêu, vô luận rừng rậm hoang vắng bao nhiêu, vô luận cơn mưa xối xả thế nào, hẳn đều phải tiếp tục đi tới, đi về phương xa hư vô mờ mịt, truy tìm tín ngưỡng của tự do.

Từ ý nghĩa nào đó mà nói, hẳn là hoàng đế, có danh tiếng, có vinh dự, có thực lực. Nhưng đồng dạng, hẳn cũng là tên ăn mày, không có ái tình, không có

tự do, không có nhà.

Đi tới đi tới, Hoàng Dật lại đi tới hoa viên kia, có thể chỉ có đến đây, hắn mới có thể giống như một người chơi bình thường, khiến trái tim bình tĩnh trở lại, không nghĩ đến những chuyện phức tạp này nữa.

Đèn đường mờ nhạt lẳng lặng soi sáng, vài con bướm đêm cử hành vũ hội chung quanh ngọn đèn, khiến cho hoa viên được bao bọc bởi hàng rào sắt trở nên yên tĩnh an lành, Hoàng Dật giẫm lên cái bóng của mình, đi vào chỗ sâu trong hoa viên.

Đi vào trong nữa sẽ không có đèn đường, ánh trăng lẳng lặng chiếu tới, phủ kín một hàng hoa. Xa xa có một vài người chơi ngồi vây quanh hồ nước nhỏ, ở giữa là một người ngâm thơ rong, lúc này đang ôm cây thụ cầm, đàn hát một vài bài ca kinh điển, tiếng hát du dương xuyên qua bóng đêm truyền đến, tràn ngập bình an và yên lặng.

Hoàng Dật đứng trong hoa viên, đứng dưới ánh trăng sáng tỏ, lẳng lặng nhìn thiếu nữ trước cửa sổ, lúc này bên trong vẫn đang sáng ngọn đèn sắc cam, cái bóng của thiếu nữ vẫn đang cúi đầu, tràn ngập ấm áp. Trong thành phố này có trăm ngàn hộ, có vô số cửa sổ, nhưng hắn chỉ nhìn mỗi cánh cửa này.

Hắn lập tức phải đi, sau này hắn sẽ không còn được gặp lại người thiếu nữ này, hắn thậm chí ngay cả cô ấy tên gọi là gì, cô ấy thích cái gì, cô ấy như thế nào cũng không biết, hắn duy nhất có thể nhớ kỹ, cũng là cái bóng mờ lung của cô ấy.

Buổi tối càng khuya, gió nhẹ thổi tới, có chút cảm giác mát, người ngâm thơ rong xa xa hát lên một bài ca của rất nhiều năm trước --

Tạm biệt cô gái trong mộng âu yếm,

Anh sắp sửa đi phương xa tìm kiếm tương lai,

Giả như anh có một ngày quang vinh về quê cũ,

Sẽ đến ngoài cửa sổ em kể ra tình cảm ôm ấp.

Tạm biệt cô gái trong mộng âu yếm,

Hương về cái bóng của em nói tiếng trân trọng,

Giả như anh vĩnh viễn không trở về,

Để ánh trăng canh giữ ở ngoài cửa sổ em.

. . .

Tiếng ca chấm dứt, Hoàng Dật nhìn cánh cửa sổ lần cuối cùng, rút cục cất bước chân, đi ra hoa viên, hắt muốn khởi hành đi phương xa.

Đi ra cửa thành của Kinh Cức thành, Hoàng Dật nhìn bóng tối hoang vắng bên ngoài, hít sâu một hơi. Sau đó, hắt quay đầu, nhìn Kinh Cức thành bình an yên tĩnh này lần cuối. Nơi này vẫn xinh đẹp như vậy, ánh đèn dầu trong căn hộ, giống như là là một vì sao sáng trên bầu trời, chiếu sáng cho trăm ngàn căn hộ ở đây, chiếu sáng cho trăm ngàn con người ở đây, cũng chiếu sáng cho sự tịch mịch của hắt.

Vạn ngọn đèn dầu, cái nào là dành cho ta?

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 113: Dấu Chân Trong Sa Mạc

Hoàng Dật quay đầu, đi đến hướng bắc.

Ngoài Kinh Cức thành, đêm tối mông lung bao phủ rừng rậm liếc mắt không thấy được được đầu cuối, phương xa thỉnh thoảng truyền đến từng đợt tiếng thú rống, khiến cho Hoàng Dật cảm thấy đặc biệt thân thiết. Hắn dường như lại nhớ tới quá khứ, khi đó mèo trắng nhỏ còn đang trong lòng của hắn, phía trước còn có một con chó hoang dò đường. . .

Đi tới chỗ sâu trong rừng rậm hoang vắng không người, thân thể của Hoàng Dật bỗng nhiên biến đổi, chuyển đổi tới hình thái thú vương, hắn đã rất lâu không chuyển đổi qua hình thái này.

Sau khi chuyển đổi hoàn tất, Hoàng Dật hơi sửng sốt, hắn phát hiện hình thái thú vương của mình thành linh thay đổi đáng dấp!

Chi trước của hắn trở nên dài hơn, dường như là một đôi bàn tay, móng vuốt cũng càng nhô ra một ít, dường như là những ngón tay. Mà chi sau của hắn thì hơi xồm dầy, trảo sau mọc dài, dường như thành bàn chân bình thường. Ngay cả ngọn lửa màu đỏ vốn dĩ bao trùm trên tứ chi, lúc này cũng biến thành màu cam.

Hình thái thú vương hiện tại, thoát nhìn thật ra có chút giống như một con vượn, bất quá là một con vượn vương giả uy phong lẫm lẫm. Bộ lông màu vàng, hai mắt khát máu, móng vuốt lóe ra ánh sáng nguy hiểm, ngọn lửa màu cam bao trùm tứ chi, uy phong còn hơn con vượn bình thường, thoát nhìn như thần vượn của thiên giới phủ xuống phiên đại lục này.

Hoàng Dật suy đoán, hình thái thú vương phỏng chừng cũng sẽ tiến hóa một

lần mỗi 20 cấp, hơn nữa là chậm rãi tiến hóa về hướng nhân loại! Người là vạn vật chi linh, hình thái con người khẳng định là có chỗ cường đại nào đó. Như vậy xem ra, mỗi lần tiến hóa của hắn thật ra là tiến hai loại hóa hình thái, một hình thái là hình thái thú vương, còn lại là hình thái hắn tự chủ lựa chọn.

Hoàng Dật kiểm tra thuộc tính hiện tại của mình một chút, lúc này ngoại trừ công kích và lực lượng suy yếu trên diện rộng, tất cả thuộc tính còn lại đều gia tăng 5%! Mà lực công kích và lực lượng bị thiếu, chính là thuộc tính từ Liệt Chuy của hắn, sau khi hắn biến thành hình thái thú vương, Liệt Chuy tự động thu vào trong trữ vật giới chỉ, tương đương với không mang vũ khí.

Hoàng Dật rất cuộc rõ ràng, hình thái thú vương mới là hình thái mạnh nhất của hắn, hắn có thể thiên biến vạn hóa, nhưng hình thái thú vương vĩnh viễn đều là hạch tâm của hắn. Bất quá lúc này, hình thái thú vương còn chưa hoàn toàn tiến hóa thành hình, vẫn không dùng được vũ khí, thực lực ngược lại không mạnh bằng hình thái Bán Thú Nhân.

Hoàng Dật thử tốc độ chạy một chút, quả nhiên, tốc độ của hắn nhanh hơn rất nhiều so với trước đây. Chỉ sau của hình thái thú vương sau khi tiến hóa cường tráng hơn, mỗi một lần duỗi chân đều có thể nhảy ra rất xa, cánh tay hắn còn có thể chộp vào cành cây, đu lượn trên từng cành cây trong rừng, linh hoạt như một con khỉ.

Cứ như vậy, Hoàng Dật nhanh chóng đi tới trong rừng, tất cả dã thú dọc theo đường đi toàn bộ không dám tới gần hắn, tránh đi rất xa, khiến cho hắn giảm bớt không ít thời gian.

Đi như thế cả đêm, cây cối trong rừng rậm chậm rãi bắt đầu xảy ra thay đổi, từ rừng cây lá dày thân cao trước đó, chậm rãi biến thành bụi cây thấp bé. Mặt đất cũng không còn là lá héo úa khô rụng dày đặc, mà dần dần lộ ra nền đất màu vàng, một vài con rắn mối sa địa thấy Hoàng Dật đến, sợ đến nổi trốn trở về trong hang, không dám trở ra.

Tất cả cái này, đều tỏ rõ rừng rậm đang xa dần, mà sa mạc gần đến!

Khi ánh rạng đông đầu tiên của bình minh mọc lên, Hoàng Dật nhảy lên đỉnh một ngọn núi, nhìn xuống phương xa.

Chỉ thấy mặt đất phía dưới, không còn nửa phần rừng rậm, chỗ đó đầy cát vàng, trực tiếp xa xôi, còn cát một tòa hợp với một tòa, phủ kín toàn bộ tầm mắt, không biết đâu mới là đầu cùng!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn phát hiện Thê Lương Sa Địa, điểm kinh nghiệm +2000!

Rốt cục đến Thê Lương Sa Địa!

Hoàng Dật hơi ra một hơi dài, chỉ cần đi qua vùng sa mạc này, là có thể đến Long Đô!

Hoàng Dật nhanh chóng vọt xuống dưới, lúc này ánh rạng đông chiếu vào vùng sa mạc này, dường như một quốc gia hoàng kim, thân ảnh của Hoàng Dật trong sa mạc mênh mông này, nhỏ bé như một con kiến, có thể bỏ qua, không gây ra nổi một chút rung động.

Trên bầu trời, ánh sáng mặt trời đỏ rực từ từ mọc lên, dường như lòng đỏ trứng gà khổng lồ, rõ ràng hoàn chỉnh, không có bất luận cái gì che chắn, hiển hiện ra sự trống trải xa xôi của sa mạc, rất có một loại cảm giác " Đại mạc cô yên khởi, trường hà lạc nhật viên".

Hoàng Dật tiếp tục giữ tốc độ cao nhất đi tới, một thân ảnh màu vàng lao cuồn cuộn trong sa mạc, để lại một làn khói bụi dài, đám rậm rết, bò cạp vốn dĩ đang nghỉ ngơi trong hang, cùng một vài động vật sa mạc đều bị kinh động.

Chạy thẳng như thế nhiều tiếng đồng hồ, bốn phương tám hướng vẫn là cồn cát vô tận, rừng rậm phía sau đã hoàn toàn nhìn không thấy, ở đây dường như là một thê lương quốc gia ngăn cách với nhân thế, không ai tới, không ai đi.

Đột nhiên, thân ảnh cuộn cuộn của Hoàng Dật ngừng lại, không nhúc nhích nhìn một cồn cát bên cạnh.

Chỗ đó, có dấu chân!

Từ sau khi hẩn rời khỏi Kinh Cức thành, vô luận là trong rừng rậm, vẫn là trên phiến sa mạc, hẩn đều không thấy qua bất cứ vết tích nào của nhân loại, mà trên cồn cát, dĩ nhiên có một chuỗi dấu chân rõ ràng!

Cái sa mạc này quanh năm tràn ngập cát vàng, dấu chân sẽ bị che rất nhanh, mà những dấu chân này rõ ràng như vậy, nói rõ đây là mới lưu lại không lâu!

Hoàng Dật đi qua, ngồi chồm hồm xuống mặt đất, tỉ mỉ quan sát những dấu chân này.

Độ dài của những dấu chân này đại khái chỉ có 22cm, nói rõ người này chiều cao đại khái là ở khoảng 1 mét 51. Dấu chân lún rất sâu, nhất là gót chân, nói rõ người này lưng vác vật nặng, còn một người già. Khoảng cách giữa những dấu chân với nhau tương đối gần, phân bố rất bình quân, nói rõ trạng thái của ông già này khá tốt, cũng không có bởi vì nơi này là sa mạc hoặc là vác nặng trên lưng, ra hiện tình huống tinh bì lực tẫn.

Cuối cùng, trên dấu chân này có một vết tích mờ nhạt thật nhỏ, từ vết tích này chó thấy, hẩn là có một con bò cạp bò qua đây. Cái này cho thấy, dấu chân này rất có khả năng là nửa đêm trước lưu lại, khi đó chính là thời điểm côn trùng hoạt động, thời gian còn lại côn trùng bình thường đều ở trong hang cả.

Hoàng Dật rất nhanh làm ra suy đoán, nửa đêm ngày hôm qua, hẩn là có một ông lão khỏe mạnh, mang theo vật nặng, đi tới sa mạc này, để lại dấu chân!

Bất quá, hướng của những dấu chân này có chút không giống với phương hướng đi tới của Hoàng Dật, Hoàng Dật suy nghĩ một chút, cuối cùng quyết định đuổi theo, tìm kiếm ông già này.

Thê Lương Sa Địa lớn như vậy, Hoàng Dật không biết cổ hương của Slark ở đâu, hơn nữa cũng không biết Long Đô cụ thể ở phương vị nào. Cho dù đi hỏi Slark cũng không có cách, hắn đã bị bắt vào phòng giam từ thượng cổ thời đại, Thê Lương Sa Địa tang thương biến thiên vô số năm, dù cho nơi này là cổ hương của hắn, hắn cũng không có khả năng còn nhận ra đường. Mà ông lão thần bí kia, phỏng chừng sẽ biết tình huống của Thê Lương Sa Địa.

Kế tiếp, Hoàng Dật bắt đầu đi dọc theo những dấu chân này, hắn phải nhanh chân đuổi theo ông già kia, thời gian bảo tồn dấu chân trong sa mạc rất ngắn, nếu như muộn một chút, hắn sẽ không tìm được dấu chân kế tiếp nữa.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 114: Hành Cước Thương Nhân

Mặt trời dần dần lên cao, ánh nắng gay gắt không có bất luận cái gì che chiếu xuống, làm cho sa mạc nóng bức không gì sánh được. Hoàng Dật đổ mồ hôi như mưa dưới, hắt từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một chai nước, uống một hớp lớn, sau đó tiếp tục đi tới phía trước, dấu chân do ông lão để lại càng ngày càng rõ ràng, phỏng chừng rất nhanh sẽ đuổi tới.

Bò lên trên một cồn cát, Hoàng Dật theo thói quen nhìn xuống, nhất thời phát hiện ở phía xa xuất hiện một điểm đen, phía sau điểm đen cũng là một hàng dấu chân, kéo dài liên tiếp đến đấy. Xem ra, điểm đen ấy cũng là ông lão kia.

Hoàng Dật phát lực cuồn cuộn chạy qua, lúc này hắn đã biến thành hình thái Bán Thú Nhân, thân hình cao lớn, mỗi một bước đạp xuống, sẽ làm cát bụi vung lên khắp bầu trời, bay ra phương xa, thanh thế to lớn.

Điểm đen ấy càng lúc càng lớn, càng ngày càng rõ ràng, quả nhiên là một ông lão. Trên đầu ông lão này cột một khăn mặt màu trắng, trên người mặc một cái áo khô cằn, lộ ra làn da màu vàng đồng, dường như là quanh năm đi dạo trong sa mạc, thế cho nên da đều biến thành màu của sa mạc. Trên da đầy nếp nhăn, hiển hiện ra vết tích của năm tháng. Lưng ông hơi cong, trên lưng là một bọc hành lý, bọc hành lý phình ra, hắn là vô cùng nặng, thế cho nên đẽ cong lưng ông.

Lúc này ông lão tựa như cảm giác được phía sau có người đuổi theo, bước chân dừng lại, xoay người, vươn tay che trên con mắt, nhìn ra hướng của Hoàng Dật, trong mắt tràn ngập bình tĩnh.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền đuổi tới chỗ ông lão, thở phì phò, cười áy náy với

ông lão, nói: "Xin lỗi, tôi sợ dĩ đuổi theo, là có chuyện phiền phức ông."

Ông lão cười khấn mặt trên đầu xuống, lau mồ hôi trên người, nói: "Cậu muốn tới mua đồ của tôi sao?"

"Hả? Mua đồ?" Trong lòng Hoàng Dật khẽ động, nhìn trang phục và đạo cụ của ông lão, cùng với bọc hành lý phía sau lưng, bỗng nhiên có một suy đoán lớn mật, cả kinh nói: "Lẽ nào, ông là Hành Cước Thương Nhân?"

"Không tồi!" Ông lão gật đầu, nhếch miệng cười, "Tôi tên là Khố Lạp Minh Nguyệt (quần kéo ánh trăng?_?), quanh năm bôn tẩu trên mảnh sa mạc này, làm một ít buôn bán nhỏ, chỗ của tôi có rất nhiều món đồ chơi cổ quái, bất quá tôi không thu tiền, tôi chỉ cảm thấy hứng thú đối với khí tức thành tựu kỳ dị, nếu như cậu có rất nhiều điểm thành tựu, vậy tôi vô cùng hoan nghênh giao dịch với người."

Trong lòng Hoàng Dật vui vẻ, hẳn rất cực gặp phải Hành Cước Thương Nhân trong truyền thuyết!

Trong diễn đàn, hẳn thấy người chơi nhiều lần nhắc tới truyền thuyết của Hành Cước Thương Nhân, Hành Cước Thương Nhân thật ra cũng là thương nhân điểm thành tựu của hệ thống. Mỗi người sau khi đạt thành thành tựu, đều có thể thu được một ít điểm thành tựu, công dụng duy nhất của điểm thành tựu, cũng là sử dụng tại chỗ của thương nhân điểm thành tựu, mua một vài thứ bên ngoài căn bản mua không được. Nhưng thương nhân điểm thành tựu vô cùng hiếm, rất khó gặp phải, có thể có những người cả đời cũng không được một Hành Cước Thương Nhân, điểm thành tựu vĩnh viễn cũng không có cơ hội xài, chỉ có thể để ở trên người.

Hiện tại điểm thành tựu của Hoàng Dật không thể nghi ngờ là vô cùng phong phú, chỉ riêng điểm thành tựu đặc thù đã có 3 điểm, đây là hẳn thu được sau khi hoàn thành ba thành tựu đặc thù. Ba thành tựu đặc thù này phân biệt là 【 danh chấn thiên hạ 】: tên xuất hiện trong thông báo;【 nghề nghiệp hi hữu 】: trở thành

một người chơi có nghề nghiệp hi hữu;[Long Trì Nhạc]: tiến vào Bạch Long hồ. Trừ cái này ra, hẳn còn có một điểm thành tựu duy nhất, là khen thưởng thu được của thành tựu duy nhất[vượt qua hai trăm cấp]sau khi đánh chết rắn chín đầu - Hydra. Nhiều điểm thành tựu như vậy, đặt ở trên người hẳn là không có bất luận tác dụng gì, đặc biệt giống như thành tựu đặc thù, thành tựu duy nhất, giá trị lớn nhất của những thành tựu này, cũng là có thể mang đến các loại thuộc tính tăng thêm cho Hoàng Dật, nhưng điểm thành tựu của chúng nó lại không có bất luận tăng cường thuộc tính nào cho Hoàng Dật, để ở trên người cũng là lãng phí. Mà hiện tại, hẳn rất cực có cơ hội dùng ra!

"Chúng ta tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút đi! Ở đây mặt trời quá lớn, bên kia có một khối đá lớn, chúng ta đi chỗ mát trốn một chút." Hành Cước Thương Nhân nói xong, đem khăn mặt một lần nữa cột vào trên trán, sau đó tiếp tục công bọc hành lý, đi đến khối đá xa xa.

"Bọc hành lý trên lưng ông hình như rất nặng! Nơi này là một trữ vật giới chỉ, có thể đựng rất nhiều thứ, tặng cho ông." Hoàng Dật thấy Khố Lạp Minh Nguyệt đi đường rất gian khổ, không khỏi đem trữ vật giới chỉ trước đó của mình ra, đưa qua. Hiện tại hẳn đã có trữ vật giới chỉ bá vương khế ước, mà không gian của trữ vật giới chỉ trên cơ bản là dùng không hết, không cần thêm trữ vật giới chỉ, cho nên hẳn còn một chiếc trữ vật giới chỉ không dùng, vừa lúc có thể cho đi.

"Hả? Đây là trữ vật giới chỉ trong truyền thuyết sao? Tôi chỉ nghe nói qua, còn chưa có chân chính gặp qua!" Khố Lạp Minh Nguyệt tiếp nhận trữ vật giới chỉ của Hoàng Dật, vuốt ve nơi tay, liên tục tấm tắc.

Sau đó, ông đem trữ vật giới chỉ mang vào tay, đem bao hành lý nặng trên lưng thả vào, nhất thời thở ra một hơi thật dài, nói: " Cảm giác lấy bao hành lý xuống thật tốt! Người tuổi trẻ, cảm ơn cậu!"

Hai người nói xong, chậm rãi đi tới chỗ bóng râm dưới khối đá, ở đây mát mẻ hơn nhiều, ánh nắng gắt bị che lại, chừa chút mát mẻ hiếm có.

"Cậu đã muốn mua đồ của tôi, vậy cậu cứ việc chọn đi! Chỗ của tôi có rất nhiều thứ đồ chơi cổ quái, có một món đồ trân quý dùng cần điểm thành tựu đặc thù, thậm chí là thành tựu duy nhất mới có thể đổi." Khố Lạp Minh Nguyệt nói xong, đem trữ vật giới chỉ ra, lấy ra bọc hành lý vừa rồi, mở dây buộc, đặt xuống mặt đất, đem rất nhiều đồ chơi bên trong lấy ra.

Hoàng Dật có hứng thú ngồi xổm xuống, bắt đầu lật xem những món đồ chơi này. Những món này có đủ loại kiểu dáng, kỳ lạ cổ quái, có cái gương thủy tinh nhỏ sứt mẻ, có kính viễn vọng kim loại cỡ nắm tay, có con rối nhỏ mình đầy vết tích, có con tò te nhỏ bấn vô ung, còn có nhiều thứ gọi không ra tên, thậm chí ngay cả thấy đều chưa thấy qua.

Mấy thứ này thoát nhìn, giống như là món đồ chơi của một đứa bé tò mò sưu tập về, căn bản không có bất luận liên hệ gì với bảo bối. Nhưng Khố Lạp Minh Nguyệt lại coi chúng nó như trân bảo, còn mang theo chúng nó đi trên sa mạc, hiển nhiên là bởi vì những món đồ chơi này không bình thường, có công dụng đặc thù nào đó.

"Mấy thứ này có tác dụng gì?" Hoàng Dật hỏi.

" Tác dụng của chúng nó rất đặc biệt, có đôi khi, chúng nó sẽ phát huy tác dụng rất lớn, thế nhưng thông thường mà nói, chúng nó không phát huy ra tác dụng gì." Khố Lạp Minh Nguyệt nói xong, cầm lấy hai cái gương thủy tinh sứt mẻ, nói: "Cái này gọi là Đầu Ảnh kính, chỉ cần cậu đem một cái gương cho bạn của cậu, như vậy hình ảnh từ trong cái gương của cậu, có thể hiển hiện trên cái gương của bạn cậu, khiến cho người đó cũng thấy được, bất quá khoảng cách quá xa, thì không nhìn thấy được."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 115: Lọ Thuốc

"Cái này tôi muốn." Hoàng Dật lập tức chỉ vào hai cái gương nói, hai cái gương này vừa lúc có thể giải quyết một vấn đề khó khăn không nhỏ của hắn.

"Đừng vội, nghe tôi giới thiệu xong rồi chọn. Cậu cho dù có nhiều điểm thành tựu, cũng mua không hết đồ chơi của tôi đâu, cho nên cậu phải chọn cái thích hợp để mua." Khố Lạp Minh Nguyệt kiên trì khuyên, tiếp tục giới thiệu đồ chơi trong bọc hành lý, "Con điều này, có thể thay đổi thành năm sáu loại màu sắc theo khí trời, bay tới bay lui như hồ điệp, là thứ tốt để lấy lòng con gái; cái kính viễn vọng này gọi kính thủy kính, tác dụng trong sa mạc rất lớn, có thể nhìn được nguồn nước trong 100 km; cái la bàn nhỏ này cũng rất được, có thể căn cứ khí tức của một vật phẩm, tìm thấy được tất cả những thứ có khí tức tương đồng trong 1 km, nếu như cậu bình thường vượt bờ bãi, vậy món đồ chơi này vừa lúc thích hợp cậu; cái này cái chai tên là Lọ Thuốc, bên trong mỗi ngày đều có thể ngẫu nhiên sinh ra một giọt nước thuốc, phẩm chất và các dạng công năng của giọt nước thuốc, có lúc có thể là một giọt nước thuốc ẩn thân, có thể cho cậu ẩn thân, có lúc có thể là một giọt nước thuốc khôi phục sinh mệnh bình thường, hồi phục một chút giá trị sinh mệnh của cậu, nếu như vận khí của cậu vô cùng vô cùng tốt, thậm chí còn có thể sinh ra một giọt nước thuốc Miêu Sát cấp S, sau khi sử dụng trực tiếp giết chết một người. . ."

Khố Lạp Minh Nguyệt đem mười mấy món đồ chơi bọc hành lý giới thiệu một lần, công dụng của mấy thứ này quả nhiên kỳ quái, không có một cái nào bình thường, bất quá dưới vài tình huống đặc thù, thật ra có thể phát huy ra tác dụng đặc thù.

"Thế nào, hiện tại có lựa chọn chưa?" Khố Lạp Minh Nguyệt cười nói.

"Hai cái Đầu Ảnh kính này tôi muốn." Hoàng Dật đầu tiên chỉ về phía hai cái gương sứt mẻ.

"Cái này cần 80 điểm thành tựu bình thường, cậu xác định muốn mua sao?" Khố Lạp Minh Nguyệt hỏi.

"Xác định!" Hoàng Dật gật đầu, hắn hiện tại có 89 điểm thành tựu bình thường, vừa lúc có thể mua được.

Khố Lạp Minh Nguyệt lập tức lấy ra một cái hộp nhỏ, bên trong hộp là một dấu bàn tay, ông nói với Hoàng Dật: "Cậu đem bàn tay đặt lên đây, dấu bàn tay này sẽ hấp thu khí tức thành tựu trong cơ thể cậu, trừ đi 30 điểm thành tựu của cậu."

Hoàng Dật lập tức vươn tay đặt lên, nhất thời một khí tức dọc theo cánh tay truyền tới cái hộp kia, sau đó hắn phát hiện điểm thành tựu bình thường của mình bị trừ 80 điểm.

"Được rồi, cái Đầu Ảnh kính này cầm đi!" Khố Lạp Minh Nguyệt cầm lấy hai cái gương sứt mẻ, nhét vào trong tay Hoàng Dật.

"Cái vọng thủy kính này tôi cũng muốn, còn có cái la bàn này." Hoàng Dật chỉ vào một kính viễn vọng kim loại cỡ nắm tay, và một la bàn cỡ bàn tay nói.

Khố Lạp Minh Nguyệt cười hắc hắc, nói: "Hai món đồ này người bình thường mua không nổi đâu! Vọng Thủy kính cần một điểm thành tựu đặc thù, mà la bàn thì cần 2 điểm thành tựu đặc thù trị."

"Không có việc gì, tôi đều có." Hoàng Dật nói xong, trực tiếp vươn tay, đặt lên dấu bàn tay trong hộp, sau đó ba điểm thành tựu đặc thù của hắn bị trừ sạch hoàn toàn.

"Hả? Không ngờ rằng cậu thật sự có 3 điểm thành tựu đặc thù, tôi thật ra xem thường cậu rồi." Khố Lạp Minh Nguyệt có chút kinh ngạc, sau đó cầm lấy Vọng

Thủy kính và la bàn đưa cho Hoàng Dật.

"Ở chỗ ông còn có cái gì cần dùng điểm thành tựu duy nhất mua không?" Hoàng Dật hỏi. Hiện tại, hắn còn lại 1 điểm thành tựu duy nhất, đây là điểm thành tựu cao cấp nhất, hắn là có thể đổi được đồ tốt nhất.

"Chỉ có một cái!" Khố Lạp Minh Nguyệt nói xong, trực tiếp cầm lấy một bình nhỏ trong bọc hành lý, nói: "Cũng là cái Lọ Thuốc này, mỗi ngày nó có thể ngẫu nhiên sinh ra một giọt nước thuốc, mỗi ngày đều có thể cho cậu bất ngờ. Lọ Thuốc là thứ duy nhất trong thế giới này, cho nên cần 1 điểm thành tựu duy nhất trao đổi."

Hoàng Dật không khỏi cầm Lọ Thuốc kia tỉ mỉ quan sát một phen, cái này Lọ Thuốc có chút giống như một ống nghiệm hóa học thực nghiệm, toàn thân trong suốt, trên nắp là một cái nút bằng gỗ, bên trong là một giọt dịch thể nho nhỏ màu đỏ.

"Giọt dịch thể màu đỏ này là ngày hôm nay mới sinh ra, là một giọt nước thuốc khôi phục sinh mệnh, không có tác dụng gì, ngày mai nó sẽ biến mất, thay thành một loại nước thuốc mới. Chỉ cần vận khí của cậu đủ tốt, vậy Lọ Thuốc có thể sinh ra một ít nước thuốc vô cùng cường đại, nếu như cậu luyện tiếc dùng, có thể dùng một bình thủy tinh đem những nước thuốc này đựng lại, chờ sau này dùng." Khố Lạp Minh Nguyệt giải thích nói.

"Vậy được rồi! Tôi đổi Lọ Thuốc này." Hoàng Dật nói xong, vươn tay đặt lên cái hộp, sau đó 1 điểm thành tựu duy nhất của hắn liền bị trừ.

Hiện tại, điểm thành tựu của Hoàng Dật trên cơ bản đã sạch sẽ, chỉ còn lại 9 điểm thành tựu bình thường, không mua được bất luận thứ gì ở đây.

Hoàng Dật đem bốn món đồ chơi thu vào trữ vật giới chỉ, sau đó hỏi Khố Lạp Minh Nguyệt mục đích ban đầu của chuyến đi đến đây: "Ông biết Long Đô đi hướng nào không? Còn nữa, trong sa mạc này có ốc đảo bay đầy bồ công anh hay không?" Ốc đảo bay đầy bồ công theo như lời của hắn, cũng là chỉ cố hương

của Slark, bất quá đó chỉ là tình cảnh của thời kỳ Thượng Cổ, hẳn không xác định hiện tại còn tồn tại hay không.

"Long Đô tôi có nghe qua, cậu cứ đi hướng đông bắc là được, đi qua Thê Lương Sa Địa là có thể đến. Bất quá ốc đảo bay đầy bồ công anh, tôi thật ra chưa nghe nói qua, Thê Lương Sa Địa quá mức rộng lớn, tôi chỉ quen thuộc một phần rất nhỏ. Bất quá trên đường đi hướng đông bắc đến Long Đô, tụ tập hai phần ba ốc đảo của Thê Lương Sa Địa, cậu đi qua đó, hẳn là sẽ có khả năng gặp được." Khố Lạp Minh Nguyệt nói xong, vươn ngón tay chỉ hướng đông bắc.

"Tốt! Cảm ơn ông!" Hoàng Dật nói một tiếng cảm ơn, sau đó rời khỏi đây, đi đến hướng đông bắc. Còn Khố Lạp Minh Nguyệt thì một lần nữa đem bọc hành lý buộc lại, để vào trữ vật giới chỉ, sau đó tiếp tục đi theo phương hướng của mình, làm Hành Cước Thương Nhân đi xuyên qua khu vực sa mạc này.

...

Mặt trời lên tới cao nhất, rồi chậm rãi hạ xuống, biến thành một vòng hỏa cầu rơi vào đường chân trời, lại một buổi tối phủ xuống. Nhiệt độ trong sa mạc bắt đầu giảm xuống nhanh, trở nên lạnh rét hơn, độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày vô cùng lớn.

Hoàng Dật đã chạy một ngày đường, nhưng còn chưa thấy qua bất kỳ một ốc đảo nào, Thê Lương Sa Địa quả nhiên rộng lớn không gì sánh được, không biết lúc nào mới có thể đi ra ngoài.

Hoàng Dật vừa mệt vừa đói, tìm một chỗ mát dưới một hốc đá, đốt một đồng lửa trại, sau đó bắt một con thỏ sa mạc, lột da, xuyên qua một que củi bắt đầu nướng.

Chỉ chốc lát, mùi thịt nướng liền tản ra xung quanh, Hoàng Dật từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một ít quả đại hái trong sa mạc ban ngày, dùng sức bóp mạnh, khiến cho nước trái cây nhỏ giọt xuống thịt nướng. Nhất thời mùi thịt và mùi thơm trộn lẫn với nhau, làm cho người ta trào nước bọt, cơn đói dâng lên.

Hoàng Dật há lớn miệng ăn, thịt nướng sau khi được thêm gia vị nước trái cây, mùi vị cực ngon, ăn vào rất thơm.

Bữa cơm đầu tiên trên mảnh sa mạc này, bắt đầu trong hương vị của thịt nướng.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 116: Nhật Ký Lữ Hành

Sa mạc ban ngày nóng bức quá mức, hiếm có thể thấy động vật ở bên ngoài, hiện tại buổi tối đã tới, nhiệt độ không khí hạ xuống, vô số động vật cũng rời đi hang, bắt đầu đi ra săn mồi, trong sa mạc nghênh đón màn đêm nguy hiểm.

Tiếng bò cạp bò qua cát đá vang khắp sa mạc, phát ra tiếng sần sạt; vẩy của những con rắn dưới ánh trăng phản ra tia sáng chớp nhoáng, trườn tới trước trong sa mạc; tru lên tiếng của những con sói sa mạc vang lên chung quanh, truyền ra xa xa, làm cho đám thỏ sa mạc hoảng hốt. Ban đêm ở Thê Lương Sa Địa, quả nhiên không phụ cái tên thê lương của nó, nếu như là người chơi có tố chất tâm lý hơi yếu một chút, chạy đến đây phỏng chừng sẽ sợ đến không ngủ được.

Ăn xong thịt nướng, Hoàng Dật dựa vào tảng đá lớn, nghỉ ngơi một hồi. Lúc này ở Kinh Cức thành, hắn đã đánh xong Chúng Thần chi tháp, đi đến hoa viên Shary yên lặng, nhìn cái bóng của thiếu nữ, so ra thì ở đây thê lương hơn nhiều. Bất quá ánh trăng ở đây thật ra sáng hơn, toàn bộ phủ xuống mặt đất, những vì sao trên bầu trời không hề bị che khuất trên đỉnh đầu, bảy ngôi sao bảy màu xung quanh ánh trăng mờ lung, đẹp đến cực điểm.

Đúng lúc này, Hoàng Dật mơ hồ cảm giác được phía sau tựa như có một vật cứng, hắn quay đầu nhìn một chút, bỗng nhiên thấy được một quyển sổ!

Chính xác ra, là một góc của quyển sổ, nó bị tảng đá đè lên, chỉ lộ ra một góc nhỏ, bị gió thổi làm cho rách nát, nhưng vẫn có thể nhận ra được.

Trong mảnh sa mạc mênh mông vô ngần này, dưới một tảng đá không hề có gì đặc biệt, dĩ nhiên cất dấu một quyển sổ, loại cảm giác tò mò này mãnh liệt

không gì sánh kịp, Hoàng Dật giống như là phát hiện một bí mật thú vị, đem quyển sổ ra.

Bìa của quyển sổ này có màu vàng đất, cùng màu với sa mạc, trên mặt có rất nhiều nếp uốn, không biết đã để ở chỗ này bao nhiêu năm. Hoàng Dật mở ra trang đầu tiên, nhất thời thấy được dòng chữ nhỏ --

"Nhật ký lữ hành của lữ hành gia Lạc Mạc • Tịch Dương"

Nhật ký lữ hành! Hứng thú của Hoàng Dật nhất thời tăng lên không ít. Lữ hành gia cũng là người quanh năm lữ hành tại đại lục, có chút giống như người ngâm thơ rong, bất quá người ngâm thơ rong du lịch phần lớn là ở chỗ có người, ví dụ như thành phố, trấn nhỏ, thôn trang, lắng nghe những truyền thuyết nghe được dọc theo đường đi, rồi truyền bá lại những gì mình nghe được. Mà lữ hành gia thì không giống, bọn họ thường xuyên phải đi chỗ nguy hiểm, chỗ không có nhân loại, thấy những phong cảnh người thường không nhìn thấy, nghiên cứu sự vật kỳ dị, cho nên trong nhật ký của lữ hành gia, thường thường có thể thấy rất nhiều bí văn mới mẻ.

Hoàng Dật mở ra trang tiếp theo, nường ánh trăng soi sáng, bắt đầu đọc quyển nhật ký từ thời xa xưa này.

" Vong linh đại quân của Hắc Âm Chi Vương Ô Tạp Nhĩ quét sạch quê hương của tôi, lúc đó bầu trời bị mây đen dày đặc bao phủ, một đợt rồi một đợt vong linh khô lâu từ hướng núi Tá Á lao xuống, rậm rạp, dường như một hải dương khô lâu, bao phủ tất cả, ngay cả vỏ cây đều không buông tha. Nơi chúng nó đi qua không có bất luận khí tức sinh mệnh gì, mặt đất biến đen, không một ngọn cỏ, sông có mùi thúi, cá tôm tuyệt tích, nơi nơi đều là thi thể bị Ngải Độc Bệnh dẫn vật đến chết. Ba ngày sau, vong linh đại quân đến phía sau núi nhà tôi, tôi nhanh chóng cưỡi nhiệt khí cầu bảo bối của tôi bay lên không trung, né tránh cái địa ngục nhân gian đó. Tôi tận mắt nhìn thấy Sarah, người bạn sát vách cùng nhau lớn lên với tôi bị năm bộ xương khô xé làm năm mảnh nhỏ, đầu bị một con vong linh khuyến nhai nuốt, tôi nghe thấy được âm thanh khớp xương bị nghiền

nát, cũng nghe thấy được tiếng vỡ trong lòng tôi, cho tới bây giờ nhớ lại, cũng vẫn còn sợ hãi. . ."

Hắc Âm Chi Vương Ô Tạp Nhĩ! Thấy tên này, Hoàng Dật nhất thời biết được thời gian ghi chép của quyển nhật ký này --30 năm trước!

30 năm trước, một trong bảy đại ma vương Ô Tạp Nhĩ suất lĩnh một đám vong linh đại quân từ Tử Linh Thâm Uyên bò ra, bắt đầu tàn sát mảnh đại lục này, Ngải Độc Bệnh cũng bắt đầu truyền nhiễm từ lúc ấy, tạo thành cái chết của vô số sinh linh, đó là một đoạn hồi ức thảm thống của đại lục.

Bảy đại ma vương trong dòng lịch sử, vẫn là tồn tại âm hiểm tà ác nhất, cách mỗi một thời gian sẽ đi ra tàn sát một trận, nhưng chưa từng có người có thể giết chết bọn họ. Slark cũng là bởi vì bị một trong bảy đại ma vương-- Đọa Lạc Chi Vương Bỉ Liệt Phu mê hoặc, mới ký kết Chủ Tổ Khế Ước, cuối cùng từ nhân loại biến thành ngư nhân, bị ép rời khỏi cố hương của hắn.

Hoàng Dật tiếp tục mở ra trang tiếp theo--

"Tôi một đường bỏ trốn, cuối cùng đi tới Thê Lương Sa Địa, sa mạc này đối với vong linh đại quân mà nói, không có bất luận giá trị gì để tàn sát, ngược lại tránh thoát được trường hạn kiếp này. Tôi bắt đầu lưu lạc trong sa mạc, tôi nhìn thấy bão cát đáng sợ, che phủ cả mặt trời, nuốt chửng tất cả, tôi thiếu chút nữa cũng bị xé thành mảnh nhỏ; tôi nhìn thấy di tích viễn cổ, đổ nát thê lương, liếc mắt không thấy được đầu, bị phong hóa phải còn ra hình dạng, có thể tưởng tượng ở đây đã từng có bao nhiêu phần hoa; tôi nhìn thấy cung điện hoàng kim, đặt trong cồn cát, nhưng vô luận tôi đi như thế nào, từ đầu đến cuối đều không cách nào đến được; cuối cùng, tôi nhìn thấy ốc đảo bay đầy bồ công anh, thiên đường xinh đẹp cỡ nào! Tôi dừng chân tại đây, tôi nên nghỉ ngơi một lúc. . ."

Xem đến đây, ánh mắt Hoàng Dật ngừng lại!

Ốc đảo bay đầy bồ công anh, cái này chính là chỗ hắn muốn tìm kiếm, chỗ đó rất có khả năng cũng là cố hương của Slark!

Hoàng Dật nhanh chóng nhìn tiếp.

"Cái ốc đảo này vô cùng rộng, trong sa mạc dường như một thiên đường, chim hót hoa thơm, một trận gió thổi tới, sẽ thổi bờ công anh bay khắp bầu trời. Bất quá chỗ xinh đẹp như thế, lại không có một bóng người. Tôi chỉ nhìn thấy một ít vết tích vô cùng cổ xưa của nhân loại, trong quá khứ vô cùng xa xôi, hẳn là có người từng ở đây, chỉ là không biết xảy ra chuyện gì, dẫn đến nơi đây biến thành dáng dấp hiện tại, bị người quên lãng. Tôi ở chỗ này vài ngày, mãi cho đến một buổi tối, tôi phát hiện một chuyện quỷ dị, tôi bỗng nhiên cảm giác lạnh cả người, nhanh chóng rời khỏi suốt đêm. Ở đây căn bản không phải thiên đường, ở đây chỉ là một địa ngục, nếu như tôi chậm vài ngày, có thể vĩnh viễn cũng không rời đi được, sự cẩn thận từ bên trong tâm trí của một lữ hành giả đã cứu tôi một mạng."

Nhật ký viết đến đây, không có tin tức của ốc đảo. Hoàng Dật nhíu mày, trong nhật ký cũng không có nói rõ ốc đảo rốt cục có chỗ quỷ dị gì, giống như là một bí mật ẩn dấu rất sâu, mạnh mẽ kéo lên lòng hiếu kỳ của hắn. Nếu như hắn không đi vào trong đó, vậy hắn sẽ đem cái này trở thành một câu chuyện, nhưng hắn vừa lúc phải đi nơi đó, vậy chuyện này cũng đã sớm có quan hệ với hắn, tương lai hắn phải đi đối mặt.

Hoàng Dật lật lật phía sau, nhưng không tìm được thêm câu nói nào nhắc đến ốc đảo ấy, tựa như ngay cả lữ hành gia này cũng tràn ngập kiêng kỵ với chỗ đó, không muốn nhắc tới quá nhiều.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 117: Tìm Kiếm

Xem ra, hành trình tìm kiếm cổ hương của Slark lần này, sẽ không đơn giản như trong tưởng tượng.

Hoàng Dật khép nhật ký lại, để vào trữ vật giới chỉ, ngửa đầu nhìn trăng sáng trên bầu trời. Ánh trăng này từ cổ chí kim, cho tới bây giờ đều là bình tĩnh mọc lên rồi lặn xuống như thế, không biết soi sáng bao nhiêu thế hệ, chứng kiến bao nhiêu lịch sử hưng suy của đại lục, nếu như trăng sáng có thể nói, vậy nhất định có thể nói cho hẳn biết vị trí của ốc đảo kia.

Hoàng Dật suy nghĩ một hồi, không có manh mối gì, cho nên liền logout, đi diễn đàn nhìn.

Vừa tiến vào diễn đàn, đập vào mắt cũng là bài post mới nhất, mỗi một giây đều có vô số bài post mới sinh ra, tràn ngập trong diễn đàn, hiểu biết, tri thức, cổ sự của vô số người đều tụ tập ở chỗ này. Đây là kho tư liệu khổng lồ nhất của Thế Giới Thứ Hai, Hoàng Dật sở dĩ chạy đến đây, cũng là xem có thể tìm thấy được tin tức tương quan với cổ hương của Slark hay không.

Đầu tiên, Hoàng Dật nhập vào hai từ then chốt "Thê Lương Sa Địa" và " ốc đảo bồ công anh " trong mục tìm kiếm.

Hệ thống cường đại nhất thời tiến hành sàng chọn đối với vô số bài post, đem tất cả bài post phù hợp điều kiện toàn bộ liệt kê ra, tổng cộng có hơn ba trăm trang.

Hoàng Dật nhìn về phía cái đầu tiên, tiêu đề là --

" Thế Giới Thứ Hai thật đẹp! Tôi bị lạc đường ở Thê Lương Sa Địa, trong lúc vô ý nhìn thấy bồ công anh bay khắp bầu trời!" Người chơi này đăng lên những bức ảnh, trong ảnh là một ốc đảo, chỗ đó hoa cỏ sum xuê, khắp bầu trời đều là bồ công anh bay, mỹ lệ không gì sánh được.

Hoàng Dật lục soát nội dung bài post. Tác giả bài post vốn dĩ đi trong Thê Lương Sa Địa, nhưng bỗng nhiên thấy được một thành phố, muốn đi qua nhìn, nhưng đi hồi lâu mới phát hiện đó là ảo ảnh, nhưng mà lúc này hắn đã lạc đường, trong hồ đồ đi tới một ốc đảo bồ công anh, chụp được những bức ảnh này.

Hoàng Dật muốn gửi tin tức cho tác giả bài post này, hỏi một chút về quá trình, nhưng hắn lại không làm được, quan hệ trong diễn đàn của và Thế Giới Thứ Hai là buộc định, không có danh thiếp của đối phương, thì không cách nào gửi tin tức cho đối phương.

Hoàng Dật đành bỏ cuộc, tiếp tục nhìn về cái thứ hai, cái thứ ba. . .

Liên tiếp nhìn rất nhiều bài post, tác giả của những bài post này, hầu như tất cả đều là không cẩn thận lạc đường trong sa mạc, mới tiến vào ốc đảo bồ công anh, không ai viết lộ tuyến cụ thể, làm sao mới có thể đi tới đó.

Hoàng Dật suy nghĩ một hồi, đổi từ tìm kiếm thành " cổ hương của Slark "

Lúc này, nhất thời nhảy ra hơn mười ngàn chủ đề phù hợp điều kiện! Hoàng Dật kiên trì nhìn từng cái.

" Cổ hương của Slark-- Tử Vong Chi Hải!" Bài post đầu tiên, Hoàng Dật thấy Tử Vong Chi Hải bốn chữ, trong lòng đã không ôm hi vọng, nhưng vẫn nhấn vào nhìn một chút.

"Ngày hôm nay đánh Chúng Thần chi tháp tầng 22, đoàn chúng tôi rơi ra một trang bị tím trân quý! Trang bị tím này tên là 【 Bao tay Ngư Nhân Dạ Hành giả】, dĩ nhiên là một món trong bộ trang bị tím! Bất quá tiền của tôi quá ít, không mua nổi, chỉ có thể nhìn thuộc tính cho đỡ thèm. Tôi phát hiện trong vật phẩm giải

thích của trang bị này, viết tới một người anh hùng vĩ đại Slark của Ngư Nhân tộc, vừa vặn tôi có làm việc tại thư viện, có một chút nghiên cứu đối với lịch sử, vì vậy đặc biệt đi thăm dò một chút lịch sử của Ngư Nhân tộc. Tôi tìm rất nhiều tư liệu, rốt cục tại một tàn quyển phát hiện sự tích của vị anh hùng tên là Slark này. Slark này nói ra thì rất dài, cố hương của hắn ở đáy biển dưới Tử Vong Chi Hải. . ."

Thấy đến nơi đây, trong lòng Hoàng Dật khẽ lắc đầu, Tử Vong Chi Hải hắn là chỗ sau khi Slark biến thành ngư nhân mới đi, cũng không phải cố hương của hắn khi còn là nhân loại. Hiển nhiên vị tác giả của bài post cũng không tra được tư liệu tường tận như thế, vì vậy chắc hắn đã lầm Tử Vong Chi Hải là cố hương của Slark.

Hoàng Dật tiếp tục xem.

"Tử Vong Chi Hải với chúng ta mà nói, hầu như là ác mộng. Giữa đại lục dành riêng Trung Quốc và đại lục dành riêng Nhật Bản, cũng là cách Tử Vong Chi Hải, có vô số người chơi từng thử muốn đi qua chỗ đó, nhưng đều bỏ mạng trong nước biển vô tận. Hiện nay toàn bộ thế giới chỉ có một người thành công xuyên qua Tử Vong Chi Hải, đó chính là người chơi Trung Quốc Lôi Thần của chúng ta. Lôi Thần đã từng luân hồi tới đại lục Nhật Bản, sau đó tại cấp 45, kỳ tích xuyên qua Tử Vong Chi Hải, về tới đại lục Trung Quốc. Slark nếu ở tại chỗ nguy hiểm như thế, vậy hang của hắn khẳng định là không ai đi qua, mà hắn thân là một anh hùng vĩ đại của Ngư Nhân tộc, tài bảo trong hang hắn là vô số kể. Tôi cảm thấy, người chơi giống như Lôi Thần có tri thức hải dương phong phú như vậy, bản thân lại là chủng tộc có thiên phú thủy hệ, hơn nữa thực lực lại cường đại như vậy, vậy không ngại mua một ít thiết bị lặn đỉnh cấp, lặn vào Tử Vong Chi Hải, đi tìm cố hương của Slark, tìm kiếm bảo tàng của hắn. Đại anh hùng giống như Slark, khẳng định là có trang bị truyền kỳ! Chỉ cần Lôi Thần lấy được trang bị truyền kỳ, vậy khẳng định sẽ dẫn ra thông báo, trở thành người đầu tiên thu được trang bị truyền kỳ, tặng 1 điểm vinh dự quốc gia cho Trung Quốc chúng ta. . ."

Xen xong bài post của người chơi này, trong lòng Hoàng Dật khẽ lắc đầu. Người chơi này nói thoát nhìn rất đơn giản, chỉ là lặn xuống nước tìm một bảo tàng mà thôi. Nhưng đáy biển và ngoài khơi là hoàn toàn khác biệt, nguy hiểm ngoài khơi không thể nào bằng được một phần nguy hiểm dưới đáy biển. Hoàng Dật từng ở trong Bạch Long hồ, tự mình thể nghiệm qua cái loại cảm giác này, nước sâu một mảnh tối đen, một vài quái vật cường đại không biết tên lui tới trong bóng tối, mơ hồ lộ ra một chút bề ngoài, không biết cụ thể là hình dạng gì, loại quái thú này, không phải người chơi hiện tại có thể đối kháng. Lôi Thần có thể vượt qua Tử Vong Chi Hải, nhưng cũng không thể đại biểu hẳn ta có thể lặn xuống đáy biển. Trang bị truyền kỳ chỉ là một nguyện vọng tốt đẹp mà thôi, quá hư vô quá mờ ảo, dù cho trong tay Hoàng Dật nắm giữ số phận của hơn năm ngàn anh hùng, cũng vẫn không có thu được trang bị truyền kỳ, cái này cần nỗ lực rất lớn, nỗ lực hi sinh khó có thể tưởng tượng mới có thể thu được.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục tìm kiếm trong diễn đàn. Bất quá hẳn tìm tòi ra toàn rác, liên quan đến loại anh hùng thượng cổ như Slark, người chơi thật đúng là tìm không ra đâu mỗi có giá trị, Hoàng Dật tìm kiếm rất lâu đều không có phát hiện. Còn ốc đảo bay đầy bồ công anh, không biết ở địa phương nào trong Thế Lương Sa Địa.

Hoàng Dật cảm giác được bụng có chút đói, quyết định logout ăn một chút.

Đúng lúc này, trong diễn đàn đột nhiên nhảy ra một thông rất bắt mắt báo -- Đại lễ thường niên của Thế Giới Thứ Hai!

"Các bạn người chơi tôn kính, đại lễ thường niên mỗi năm một lần của Thế Giới Thứ Hai lại mở ra, đại lễ thường niên lần này cử hành vào ngày 5 tháng 6 tại Los Angeles. Lần này chúng tôi sẽ tiến hành bình chọn đối với biểu hiện của tất cả người chơi năm nay, cũng ban một loạt giải thưởng. Đến lúc đó, có thủ lĩnh của hơn hai trăm quốc gia và khu đến tham dự, có nhiều ngôi sao điện ảnh và truyền hình cũng góp mặt."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 118: Đại Lễ Thường Niên Thế Giới Thứ Hai

Đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai, Hoàng Dật đối với cái danh từ này có thể nói là như sấm bên tai, trong diễn đàn bình thường có người chơi nhắc tới.

Bắt đầu từ đại lễ lần đầu tiên của năm trước, cái này trở thành một sự kiện lớn nhất toàn cầu, trong đại lễ này, thủ lĩnh các quốc gia của toàn bộ thế giới, danh nhân các giới sẽ có mặt, cho dù là Liên Bang Thế Giới cũng không ngoại lệ! Đại lễ này tương đương với đem tất cả tinh anh nhân loại hội tụ một chỗ, khiến cho tất cả ánh mắt của toàn bộ thế giới đều tập trung ở chỗ này, tất cả radio, TV sẽ trực tiếp phát sóng.

Bởi vì người tổ chức của đại lễ này, là công ty Thời Đại!

Trong đại lễ, công ty Thời Đại ban phát một loạt giải thưởng người có biểu hiện ưu tú trong Thế Giới Thứ Hai trong một năm qua, giải thưởng tổng cộng có 200 loại, mỗi một giải thưởng đều phải trải qua ba đợt sàng chọn nghiêm ngặt.

Vòng thứ nhất, chọn ra 100 người được đề cử.

Vòng thứ hai, chọn ra 10 người được bình chọn.

Vòng thứ ba, chọn ra người cuối cùng được giải thưởng.

Công ty Thời Đại sẽ ban phát huy chương vinh dự cho mỗi người có tên trong danh sách, người được đề cử có thể thu được một huy chương đồng, người được bình chọn có thể thu được một huy chương bạc, người được giải thưởng có thể thu được một huy chương vàng! Chất lượng của những huy chương này, không thua gì huy chương của thể vận hội Olympic, bởi vì Thế Giới Thứ Hai bao

trùm toàn cầu, cho nên mỗi người đều tương đương với người tham gia, tham dự tranh đoạt giải thưởng, không giống như thể vận hội Olympic chỉ có thể làm một người đứng xem. Loại thể nghiệm được tham dự, và thể nghiệm đứng xem là tuyệt đối khác biệt, cho nên toàn bộ thế giới đều duy trì nhiệt tình đối với đại lễ. Chỉ cần ai nhận được một huy chương, vậy tương đương với làm vẻ vang cho nước nhà, sẽ được vô số người kính yêu.

Trong bảng vàng năm ngoái, nước Mỹ với 43 huy chương vàng đứng đầu bảng, Trung Quốc với 39 huy chương vàng đứng thứ hai, Nhật Bản với 27 huy chương đành phải về thứ ba.

Đương nhiên, trong hơn hai trăm giải thưởng này, khẳng định là có ưu khuyết phân tranh, trong đại lễ năm ngoái, giải thưởng cao cấp nhất có hai cái, phân biệt là giải thưởng cá nhân tốt nhất hàng năm và giải thưởng đoàn thể tốt nhất hàng năm. Người thu được loại giải thưởng đỉnh cấp này, ngoại trừ có thể thu được một huy chương vàng, còn có một chỗ tốt lớn hơn nữa, đó chính là khiến cho tổng giám đốc của công ty Thời Đại Hoàng Sa tiên sinh giúp hẳn thực hiện một nguyện vọng! Chỉ cần nguyện vọng này không quá phận, Hoàng Sa tiên sinh sẽ trợ giúp hẳn thực hiện!

Giống như Đào Phong, Long Thứ, Thiên Đạo những người này, đều từng được đề cử giải thưởng cá nhân tốt nhất năm ngoái, người cuối cùng lấy được giải thưởng là Đào Phong. Còn giải thưởng đoàn thể tốt nhất hàng năm, do Thiên Sứ quân đoàn của nước Mỹ thu được, Thiên Sứ quân đoàn cũng là công hội đệ nhất thế giới hiện nay, là hạch tâm của【 Thiên Đường 】 công hội do người chơi nước Mỹ Giáo Hoàng sáng tạo!

Hai người này rốt cục đưa ra nguyện vọng gì với Hoàng Sa tiên sinh, vẫn là đề tài để mọi người thảo luận, nhưng đương sự chưa từng nói qua chuyện này, cái này cũng thành một bí ẩn, được mọi người đoán mò nhiều năm sau.

Hiện tại, đại lễ thường niên lần thứ hai mở ra, cái này không thể nghi ngờ sẽ tạo lên một trận gió xoáy, cao thủ các quốc gia toàn cầu sẽ triển khai một vòng

người tranh ta đấu, một nhóm người hoàn toàn mới cũng đem bộc lộ tài năng, toàn bộ thế giới đều sẽ điên cuồng lên.

Trong các giải thưởng này, Hoàng Dật muốn thu được nhất, không thể nghi ngờ cũng là giải cá nhân tốt nhất, bởi vì sau khi thu được giải thưởng này, có thể hưởng Hoàng Sa tiên sinh đưa ra một nguyện vọng. Chỉ cần hắn thu được giải thưởng, vậy hắn có thể dùng danh nghĩa người được giải thưởng hưởng Hoàng Sa tiên sinh đưa yêu cầu ra ngục, mặc kệ Hoàng Sa tiên sinh có thể đáp ứng hay không, ít nhất cái tỷ lệ này lớn hơn rất nhiều!

Bất quá đối với cái giải thưởng này, Hoàng Dật không có hy vọng, hắn hiện tại tuy rằng không tồi, nhưng cái này chỉ là danh khí, thực lực bản thân so với Đào Phong những người đó vẫn là kém rất xa, bởi vì hắn tiến vào Thế Giới Thứ Hai còn chưa đến một tháng, mà Đào Phong những người đó ở chỗ này phấn đấu hơn hai năm!

Đẳng cấp của Đào Phong bọn họ thoát nhìn chỉ có cấp 55, nhưng đẳng cấp cũng không phải một tiêu chuẩn so sánh thực lực, từ hơn một năm trước bọn họ cũng đã đạt được cấp 50. Bọn họ hơn một năm chỉ thăng 5 cấp, cái này cũng không phải bởi vì bọn họ lười biếng, mà là bởi vì người chơi khi tới cấp 50, sẽ thức tỉnh chiến hồn của mình!

Chiến hồn có tăng cường các loại thuộc tính của người chơi, nhưng bồi dưỡng chiến hồn lại cần rất nhiều điểm kinh nghiệm, dùng điểm kinh nghiệm của một cấp để bồi dưỡng chiến hồn, thu hoạch được thực lực tăng lên, vượt xa thực lực do thăng cấp mang đến, cho nên người chơi cấp 50 đều dùng điểm kinh nghiệm trên chiến hồn, ngược lại không có người nguyện ý đi thăng cấp. Hơn nữa cho dù đi thăng cấp, cũng căn bản đánh không lại NPC, bởi vì thực lực của NPC sau cấp 50 trực tiếp tăng lên vài bậc, người chơi không có bồi dưỡng chiến hồn ngay cả quái nhỏ cấp 50 đều rất khó giết chết, càng đừng nói là đánh quái luyện cấp.

Hoàng Dật hiện nay đã thăng lên cấp 36, còn 14 cấp là có thể thăng lên cấp

50, đến lúc đó hẳn cũng có thể thức tỉnh chiến hồn của mình, phương diện thực lực sẽ ngênh tới một thời kỳ đột nhiên tăng mạnh.

Hoàng Dật xem lướt qua tình huống cụ thể của đại lễ năm nay một chút, bỗng nhiên phát hiện đại lễ năm nay có một chút không giống với năm ngoái. Trong đại lễ năm nay gia tăng thêm mấy giải thưởng đỉnh cấp, bên trong có một cái là "Giải thưởng người mới tốt nhất hàng năm "

Điều kiện lựa chọn của giải thưởng này là, trong đại lễ của năm trước không có tên trong danh sách 100 người được bình chọn, mới có thể tham dự!

Cái này nói cách khác, Hoàng Dật điều kiện phù hợp bình chọn này!

Bởi vì năm ngoái, hắn còn đang bị trong giam giữ Hoa Hồng Ngục Giam, đừng nói là tham dự bình chọn, ngay cả Thế Giới Thứ Hai còn chưa từng đăng nhập, coi như là một người mới hoàn toàn!

Tâm tư của Hoàng Dật đột nhiên lung lay lên, giải thưởng người mới tốt nhất hàng năm nếu cũng thuộc về giải thưởng đỉnh cấp, vậy người thu được hẳn là cũng có thể hưởng Hoàng Sa tiên sinh đưa ra một nguyện vọng!

Đối với giải thưởng này, hắn thật ra có thể đi tranh thủ một chút. Bất quá đối thủ của hắn cũng đồng dạng không đơn giản, theo hắn biết, chỉ là trong khu Trung Quốc, thì có hai uy hiếp lớn.

Uy hiếp lớn đầu tiên cũng là Lôi Thần. Lôi Thần cũng là một vị cao thủ mới quật khởi trong năm nay, hắn là người chơi đầu tiên xuyên qua đại lục, tuy rằng hành vi của hắn không gây ra hệ thống thông báo, không thể thu hoạch điểm vinh dự quốc gia, nhưng hắn tại trong cảm nhận của nhiều người chơi, đều có thể so sánh với Đào Phong, Long Thứ những người này. Với thực lực của hắn mà xem, là khẳng định sẽ được bình chọn, đến lúc đó sẽ sinh ra uy hiếp vô cùng lớn đối với Hoàng Dật.

Một uy hiếp lớn khác là Dương Vũ Hành, cũng là người xếp hạng trước

Hoàng Dật trong bảng cống hiến điểm vinh dự quốc gia Trung Quốc.

Dương Vũ Hành không giống với đa số danh nhân, giống như Đào Phong, Long Thử, Thiên Đạo, Giáo Hoàng những danh nhân này, đều là nghề nghiệp hi hữu, mà Dương Vũ Hành lại là một người có chủng tộc bình thường và nghề nghiệp bình thường! Nửa năm trước còn chưa từng có người nghe nói qua tên của hắn, cũng là một người chơi bình thường tùy ý có thể thấy được trên đường, nhưng nửa năm trước hắn đột nhiên gây ra rồi một hệ thống thông báo, trở thành tộc trưởng của Delaney tộc!

Delaney là một trong 100 chủng tộc bình thường, người chơi lựa chọn Delaney tính bình quân ra, cũng có 100 triệu người, mà Dương Vũ Hành, cũng là tộc trưởng của 100 triệu người này!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 119: Di Tích Trong Sa Mạc

Chuyện này lúc đó tạo thành oanh động thật lớn, tộc trưởng của 100 triệu người, đây là khái niệm gì? Nếu như hãn có thể thống trị 100 triệu người này, vậy có thể trực tiếp trở thành thế lực đứng đầu Thế Giới Thứ Hai, lại còn là thế lực toàn cầu, bởi vì người chơi lựa chọn Delaney chủng tộc trải rộng các đại lục.

Bất quá sau đó, Dương Vũ Hành lại yên lặng xuống, hãn sau khi lên làm tộc trưởng cũng không có động tác gì, cũng cực ít lộ diện tại công cộng trường hợp, không giống Đào Phong bọn họ, đứng nơi đầu sóng ngọn gió, dần dần, người đàm luận về hãn tự nhiên cũng ít đi. Bất quá hãn vẫn có cơ sở quần chúng rộng rãi, bởi vì hãn là một người chơi có chủng tộc bình thường và nghề nghiệp bình thường, trong cảm nhận của 1 tỷ người chơi bình thường toàn cầu, hãn cũng là một đại biểu, một tấm gương, một lãnh tụ tinh thần, thành công của hãn biểu lộ người chơi bình thường cũng có một ngày có thể lên tiếng, hoàn toàn có thể so sánh với người như Đào Phong. Nếu nói về giải thưởng người mới tốt nhất, hãn khẳng định có thể được bình chọn.

Hiện tại, đối thủ Hoàng Dật phải đối mặt rất nhiều, lúc này mới chỉ là tình huống của đại lục dành riêng Trung Quốc, Thế Giới Thứ Hai còn có hơn hai trăm đại lục, mỗi một đại lục đều có cao thủ. Thế giới này không phải người có thể xưng vương xưng bá, đây là một thế giới cao thủ xuất hiện lớp lớp, mỗi người đều có thành tựu và kỳ ngộ của riêng mình, hãn chỉ là một người bên trong.

Lọt vào top 100 của giải thưởng người mới tốt nhất, Hoàng Dật hãn là không có vấn đề, nhưng muốn thu được giải thưởng sẽ rất khó, đường của hãn còn rất dài.

Cũng may ngày trao giải còn cách ba tháng, hắn chuẩn bị trong ba tháng thời gian này, tranh thủ thời gian tạo ra thành tích, tăng lên khả năng giết giải của mình. Nếu như hắn có thể lần thứ hai làm ra một thông báo, hoàn thành thành tựu duy nhất nào đó, lấy được 1 điểm vinh dự quốc gia, vậy giải thưởng người mới tốt nhất chính là của hắn.

...

Hoàng Dật logout ăn một chút, đi vệ sinh một chút, điều chỉnh thân xác đến trạng thái tốt nhất, sau đó lần thứ hai login, xuất hiện ở trong Thê Lương Sa Địa.

Hắn tiếp tục chạy theo hướng Hành Cước Thương Nhân Khố Lạp Minh Nguyệt chỉ. Lúc này, trong sa mạc náo nhiệt hơn rất nhiều, động vật ban ngày trốn trong hang lúc này trên cơ bản đều đi ra. Hoàng Dật vừa đi vừa tiện thể luyện cấp, từng trận gió xoáy của Thẩm Phán thổi qua, tất cả động vật trong phạm vi hai trăm mét xung quanh, vô luận là rắn đuôi chuông, bò cạp sa mạc, chuột sa mạc tất cả đều nhiễm Ngải Độc Bệnh, ngã xuống như điều đổ, vô số điểm kinh nghiệm tất cả đều đến trên người của hắn.

Cứ như vậy, Hoàng Dật vừa chạy đi vừa luyện cấp, thỉnh thoảng thả ra một Thẩm Phán, bệnh chết một tảng lớn, mơ hồ có chút giống như tình cảnh Ô Tạp Nhĩ năm đó tàn sát đại lục, đi tới đâu, ở đấy cũng là một đất thi thể, không có vật sống.

Hoàng Dật từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra vọng thủy kính, nhìn bốn phương tám hướng một chút, vọng thủy kính có thể nhìn thấy được nguồn nước trong 100 km, lúc đó hắn mua cái này chính là vì tìm kiếm ốc đảo của Slark.

Bất quá lúc này đã đi một ngày, hắn vẫn không thấy xung quanh có bất cứ nguồn nước nào, không có nước cũng sẽ không có ốc đảo. Thê Lương Sa Địa không biết có bao nhiêu rộng, Hành Cước Thương Nhân nói phương hướng này tập trung 2/3 ốc đảo của sa mạc, nhưng hắn đến bây giờ ngay cả một cái đều không nhìn thấy.

Đúng lúc này, trong vọng thủy kính của Hoàng Dật, đột nhiên xuất hiện một điểm xanh, chỗ bên trái phía trước 100 km, có một nguồn nước!

Cái này không thể nghi ngờ là một châm cường tâm, Hoàng Dật lập tức hướng chạy qua phương hướng kia, thân ảnh chạy nhanh của hắn tạo nên một làn cát bụi trong sa mạc.

Rốt cục, tầm mắt của Hoàng Dật bắt đầu xuất hiện một ít di chỉ đồ nát thê lương, chúng nó đồ nát vô cùng, trong sa mạc hoang vắng không một bóng người, trên bề mặt mọc ra một ít thực vật có khả năng thích nghi với sa mạc, liếc mắt không thấy được điểm cuối, tản ra một khí tức thê lương đã lâu của năm tháng.

Cái di chỉ này hẳn là một thành phố phồn hoa rất lâu trước đó, sau đó hẳn là gặp phải bất trắc nào đó, cho nên bị phong hóa thành như vậy, biến thành chỗ vui chơi của thực vật sa mạc.

Hoàng Dật đi vào trong di chỉ, dường như xuyên qua dòng lịch sử, tìm kiếm nền văn minh cổ xưa. Hắn giẫm lên một tòa kiến trúc tàn bại, tìm kiếm chung quanh, nguồn nước trong biểu hiện của vọng thủy kính hẳn là gần xung quanh đây.

Bỗng nhiên, tầm mắt của Hoàng Dật hơi ngẩn ra, hắn thấy được một giếng nước!

Giếng nước ngay tại phía trước, bề mặt bị phong hoá chỉ còn lại một gờ tường rắn chắc vây quanh, lẳng lặng nằm đấy giải khát cho mạc. Chắc hẳn, giếng nước này từng là nguồn nước chính trong thành phố, nuôi dưỡng lên nền văn minh này trong sa mạc, tương đương với là một người mẹ, cho nên được người xây dựng những bức tường rắn chắc bốn phía, vững vàng bảo vệ nó. Hiện tại, thành phố đã bị phong hoá, nền văn minh kia cũng biến mất trong dòng lịch sử, nhưng giếng nước này vẫn chưa khô cạn, vẫn đang nuôi dưỡng khu di tích này.

Hoàng Dật đi qua, đi tới trước giếng nước, vươn đầu vào miệng giếng nhìn

một chút. Giếng nước này rất sâu, mặt nước đáy giếng nhỏ như một cái gương bạc, phản xạ ra ánh trắng trên bầu trời.

Bỗng nhiên, Hoàng Dật nhìn thấy trên miệng giếng khắc một ít văn tự, phong cách của những văn tự này cổ xưa giản lược, bút họa rất ít, không giống với văn tự thời nay, lộ ra khí tức viễn cổ nồng đậm.

Lẽ nào đây là thành phố đã có từ thời viễn cổ tới nay? Hoàng Dật nghĩ tới đây, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra《 Anh Hùng chi thư 》, sau đó triệu hồi ra lối vào của Anh Hùng giam ngục, đi vào.

Nếu như khu di tích này thật sự đã tồn tại từ thời đại viễn cổ, vậy Slark nói không chừng sẽ nhận được, bởi vì cái này cũng coi như là một kiến trúc đánh dấu trong sa mạc, tồn tại trong dòng lịch sử biến thiên, vẫn không có gì thay đổi.

Hoàng Dật đi tới trước phòng giam của Slark, sau đó nói vào bên trong: "Slark, ta đã tuân thủ lời hứa, đi tới Thê Lương Sa Địa tìm kiếm cổ hươu của người, hiện tại ta phát hiện một di tích, rất có thể đã tồn tại từ thời kì viễn cổ, người xem có nhận ra hay không."

"Được!" Slark lập tức phát ra đáp lại, trong giọng nói chứa tâm tình kích động không chịu nổi, "Nhanh thả ta ra ngoài đi! Ta nhìn là sẽ biết."

"Ta không có khả năng thả người đi ra. Người cầm cái cái gương này, thông qua cái cái gương này, người có thể thấy hình ảnh chỗ ta đã thấy." Hoàng Dật nói xong, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một Đầu Ảnh kính. Hẳn sở dĩ mua cái gương này trong tay Hành Cước Thương Nhân, chính là vì giải quyết vấn đề hiện tại, có thể không cần đem Slark thả ra, có thể khiến cho hắn thấy tình cảnh bên ngoài.

Sau đó, Hoàng Dật đem Đầu Ảnh kính từ khe cửa đẩy vào.

"Được rồi!" Slark nghe Hoàng Dật không thả hắn đi ra ngoài, ngữ khí hơi có chút mất mát, nhưng vẫn tiếp nhận chuyện này.

Kế tiếp, Hoàng Dật rời khỏi Anh Hùng giam ngục, về lại mảnh di tích, sau đó lấy ra một Đầu Ảnh kính khác, chiếu chiếu tình cảnh xung quanh.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 120: Sa Đạo Vương

Hình ảnh tang thương cổ xưa đổ nát thể lượng của di tích, nhất thời thông qua Đầu Ảnh kính trong tay của Hoàng Dật, chiếu hình tới trước mắt Slark trong Anh Hùng giam giam.

Slark trừng lớn con mắt của mình ra, cẩn thận quan sát hình ảnh trong Đầu Ảnh kính, hết sức nghiêm túc. Đây là lần đầu tiên hắn thấy thế giới bên ngoài sau khi bị bắt vào Anh Hùng giam ngục vô số năm qua, tuy rằng chỉ là một di tích rách nát, cũng không phải là mỹ cảnh, nhưng với hắn mà nói, chỉ cần có thể thấy thế giới bên ngoài, cho dù là một giây đồng hồ cũng là trân quý không gì sánh được.

Ngay khi thấy được hình ảnh, trong ánh mắt của hắn toát ra một tia nghi hoặc, tựa như đang cẩn thận hồi tưởng cái gì, đột nhiên, thân thể của hắn khẽ run lên, cả kinh kêu lên: "Di tích Sa Đạo Vương!" Sau đó, thân thể của hắn sợ đến nổi co rụt lại, trong ánh mắt tràn đầy kinh khủng.

Đúng lúc này, hình ảnh trong Đầu Ảnh kính bỗng nhiên chuyển đổi, biến thành một đầu rồng, cũng là lối vào của Anh Hùng giam ngục, sau đó Đầu Ảnh kính trở nên đen kịt. Xem ra, Hoàng Dật bên ngoài một lần nữa trở lại Anh Hùng giam ngục.

Slark lau cái gương, nhưng vô luận hắn lau như thế nào, cái gương đều không có hình ảnh, thế giới tốt đẹp biến mất ở trước mắt hắn.

"Thế nào, nhận ra cái di tích này không?" Qua một hồi, Hoàng Dật lần thứ hai đi tới trước phòng giam của Slark, hỏi.

"Ta nhận ra, nơi này là di tích Sa Đạo Vương!" Thân thể cao to của Slark hơi phập phồng, "Cái này quả thật là một di tích viễn cổ, tại thời kì viễn cổ, đã từng có một vị cường giả sa mạc, dẫn dắt con dân của mình, sáng lập một người đế quốc sa mạc phồn hoa khổng lồ, nửa Thê Lương Sa Địa đều trong phạm vi bản đồ, mọi người xưng vị cường giả này là Sa Đạo Vương. Năm đó lúc ta còn nhỏ, cũng là nghe sự tích của hắc mà lớn lên. Bất quá khi đó đế quốc của Sa Đạo Vương đã biến mất, đế quốc phồn hoa biến thành một mảnh phế tích, nhưng Sa Đạo Vương lại chưa chết, hắc vẫn núp trong một góc nào đó của sa mạc, thường thường đi ra tác loạn, ai gặp gỡ hắc, người đó hắc phải chết không thể nghi ngờ! Cho dù là ta ở thời kì đỉnh phong, cũng không phải đối thủ của hắc!"

"Nếu hắc lợi hại như vậy, vì sao đế quốc của hắc còn có thể biến mất?"
Hoàng Dật nhíu mày hỏi.

"Bởi vì hắc với ta đều như nhau, cũng sa đọa." Slark hít sâu một hơi, " Thời kì viễn cổ, cái sa mạc này cũng không gọi là Thê Lương Sa Địa, mà gọi là Sa Mạc Hy Vọng, đây là tên do Sa Đạo Vương đã từng đặt, ý là một nơi tràn ngập hy vọng, khi đó đế quốc cũng tràn ngập sức sống, người người đều khai khẩn đất hoang, trong sa mạc tràn ngập khí tức cách tân. Bất quá sau đó, Sa Đạo Vương bắt đầu mê muội trong sinh hoạt hoàng thất xa hoa lãng phí, quên tén ngưỡng của mình, hắc ngày một già đi, mà đứa nhỏ của hắc lại dần dần lớn lên cường tráng như hắc năm đó, bắt đầu bộc lộ tài năng tại đế quốc, đã được con dân kính yêu. Sa Đạo Vương sợ mình chết đi, sợ con của mình cướp đi vương vị của mình, hắc muốn vĩnh viễn sống trên thế giới này, vĩnh viễn xưng vương. Cuối cùng, hắc đã bị Đọa Lạc Chi Vương Bỉ Liệt Phu mê hoặc, ký kết Chủ Tớ Khế Ước, trở thành một tên tay sai đọa lạc."

Slark nói đến đây, ngữ khí hơi có chút xấu hổ, tựa như liên tưởng đến mình, "Sa Đạo Vương sau khi ký kết Chủ Tớ Khế Ước với Đọa Lạc Chi Vương Bỉ Liệt Phu, thu được lực lượng cường đại chưa từng có, tốc độ già yếu dừng lại như kỳ tích. Hắc sinh ra chín mươi chín trái tim lạnh giá, hắc đem những trái tim này giấu ở các nơi trong Thê Lương Sa Địa, vĩnh viễn còn đập, chỉ cần những trái tim này còn, vậy hắc vĩnh viễn sẽ không tử vong! Cái Sa Mạc Hy Vọng cực

nóng này, cũng bởi vì chín mươi chín trái tim lạnh giá của hắn, mà trở nên băng lãnh, sau đó trở thành Thê Lương Sa Địa, khắp nơi đều là khối đá lạnh giá."

Nói xong, Slark hít sâu một hơi: "Tính tình của hắn cũng bởi vì sa đọa mà xảy ra thay đổi, trở nên âm lãnh không gì sánh được, đối với con của mình không hề có bất luận từ ái gì, vô luận là ai, chỉ cần không hợp ý nguyện của hắn, sẽ bị hắn tàn nhẫn giết chết. Đế quốc khổng lồ này bắt đầu trở nên máu lạnh, cuối cùng người của hoàng thất bị giết đến càng ngày càng ít, hoàng cung phồn hoa lạnh tanh, biến thành một Quỷ Vực, khiến cho con dân cũng rời khỏi đây, đế quốc ngày xưa phồn hoa cứ như vậy bị hắn tận tay phá hủy. Sa Đạo Vương sau khi mất đi lý trí, biến thành một con rối chỉ biết giết chóc, quanh năm chạy đến những nơi đã từng là lãnh thổ trong quốc gia của hắn, săn giết những người lữ hành đáng thương, trở thành một cơn ác mộng trong sa mạc."

"Vậy cố hương của người đã ở trong lãnh thổ quốc gia của đế quốc Sa Đạo Vương sao?" Hoàng Dật hỏi.

"Đúng vậy! Cho nên chúng ta sợ nhất cũng là Sa Đạo Vương, đây là một ác mộng giấu trong chúng ta, từ lúc sinh ra đã có, không cách nào đuổi đi, không cách nào quên được." Slark nói xong, trong giọng nói vẫn là có một chút sợ.

Xem ra Sa Đạo Vương trong Thê Lương Sa Địa quả thật là một ác mộng tồn tại, cho dù là anh hùng như Slark, trôi qua vô số năm cũng cảm thấy sợ hãi vẫn đối với hắn, cái này tựa như đã trở thành một loại bản năng.

"Vậy ta nên từ nơi này đi tới cố hương của người như thế nào?" Hoàng Dật sờ sờ cằm hỏi, "Người nói cho ta biết một con đường an toàn, đừng để ta đụng phải Sa Đạo Vương, nếu không ta chết, người sẽ không nhìn thấy cố hương của người."

"Người từ nơi này xuất phát, đi hướng đông bắc đại khái hai ngàn km, là có thể thấy một con sông, người đi dọc theo con sông lên thượng du, là có thể đến cố hương của ta." Slark nói xong, bổ sung một câu, "Bất quá tôi cũng không thể

xác định người có thể gặp gỡ Sa Đạo Vương hay không, bởi vì không ai biết hắc núp ở góc nào, sẽ đột nhiên xuất hiện lúc nào!"

"Vậy được rồi! Ta đi trước! Sau khi tới cổ hương của người, ta sẽ gọi người." Hoàng Dật nói xong, lập tức rời khỏi Anh Hùng giam ngục.

Một lần nữa trở lại di tích Sa Đạo Vương, Hoàng Dật nhất thời căng thẳng, ánh mắt cẩn thận đánh giá bốn phía, nhìn về phía một mặt tường bị phong hóa sau, nhìn về phía từng bụi xương rồng. Di tích của Sa Đạo Vương lúc này, vẫn đổ nát thê lương, vô số động thực vật gào thét trong gió đêm, có vẻ hoang vắng không gì sánh được, giống như là ngàn vạn cô hồn dã quỷ tru lên. Nếu như là người chơi có tố chất tâm lý kém, phỏng chừng sẽ lập tức logout, không dám chơi nữa.

Hoàng Dật không biết Sa Đạo Vương ở nơi nào, Thê Lương Sa Địa lớn như vậy, tỷ lệ hắc gặp phải Sa Đạo Vương là vô cùng vô cùng nhỏ, hầu như có thể không tính, nhưng chỉ cần gặp phải, đó chính là chết ngay. Ngay cả Slark ở thời kỳ toàn thịnh cũng không là đối thủ của Sa Đạo Vương, mà hắc chỉ là một người chơi cấp 36, phỏng chừng Sa Đạo Vương dùng một ngón tay cũng có thể trực tiếp giết chết hắc.

Hoàng Dật ra sức chạy, chạy theo hướng đông bắc. Ánh mắt của hắc nhìn phía trước xa xa, tựa như xuyên qua tầng tầng hắc ám, vượt qua vô số tầng động thực vật, thấy được con sông nằm ngoài hai ngàn km kia.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 121: Một Vạn Năm Trước Đây

Hoàng Dật vừa chạy vừa thăng cấp, ven đường để lại từng đợt gió xoáy Ngải Độc Bệnh, không biết đã bệnh chết bao nhiêu động vật, một ngày sau, đẳng cấp của hắn đã thăng lên cấp 37.

Nhưng mà, khi hắn càng ngày càng đi sâu vào sa mạc, hắn dần dần phát hiện một ít chỗ không thích hợp, động vật trong sa mạc dĩ nhiên càng ngày càng ít, có đôi khi đi rất xa đều không nhìn thấy bất luận sinh vật nào. Mà hình thành đối lập chính là, thi thể động vật dọc theo đường đi bắt đầu nhiều hơn, hơn nữa phần lớn chỉ còn lại một khung xương. Những khung xương dưới bầu trời nắng gắt, bốc ra mùi tanh tươi, tất cả thịt của chúng nó đều biến mất, trên khung xương còn có một vài dấu răng, giống như là bị gặm một lần.

Cát vàng tràn đầy mặt đất biến thành vết máu màu đen, cùng với những khung xương sót lại, thoạt nhìn một mảnh thê lương, tựa như vừa trải qua trường hạn kiếp!

Hoàng Dật thả chậm tốc độ, đạp lên lớp cát máu, cẩn thận đi về phía đông bắc, cẩn thận lưu ý bất cứ sự vật gì thấy được dọc theo đường đi. Nhưng mà, hắn càng đi, tình cảnh nhìn thấy lại càng thảm khốc, vật còn sống có khả năng nhìn thấy dọc theo đường đi càng ngày càng ít. Một ngày sau, hắn rốt cục không nhìn thấy bất kỳ động vật nào nữa! Dọc theo đường đi tất cả đều là xương, mặt đất đầy cát bị máu nhuộm đỏ, dưới ánh nắng cực nóng của mặt trời tản ra một sự đáng sợ, khắp sa mạc giống như là đã chết, không có bất luận sinh cơ gì.

Hoàng Dật nhíu mày, phạm vi của trường hạn kiếp này rộng như vậy, hắn là không phải tai họa khu vực đơn giản, mà như là trong sa mạc xuất hiện kịch biến kinh thiên gì đó.

Hiện tại, hắn đã không có cách nào luyện cấp nữa, ngay cả động vật cũng không có, không có đối tượng để giết, đẳng cấp hoàn toàn dừng lại.

Lại chạy hai ngày đường như thế, Hoàng Dật phát hiện cồn cát phía trước, đầy vết chân rậm rạp, trực tiếp kéo dài, nhìn không thấy cuối! Bởi số lượng vết chân quá nhiều, hầu như lên đến hàng trăm triệu dấu, thế cho nên ngay cả gió sa mạc đều không thể che phủ được những vết chân này! Mà trên mặt đất trải đầy một lớp xương trắng, nhìn qua giống như là một lớp cát tuyết trắng.

Hoàng Dật nhìn kỹ thấy những vết chân này, những vết chân này khác với người thường, thoát nhìn giống như là chỉ có xương bàn chân giẫm lên. Liên tưởng đến những bộ xương khô trước đó thỉnh thoảng thấy dọc theo đường đi, lại căn cứ hình dạng và độ sâu của những vết chân này, Hoàng Dật mơ hồ có một phán đoán, vài ngày trước, ở đây hẳn là có một khô lâu đại quân khổng lồ không gì sánh được quét ngang nơi đây!

Nhưng đây là chuyện rất khác thường, khô lâu là sinh vật hệ vong linh, bình thường chỉ sinh tồn tại chỗ âm u, sa mạc ban ngày ánh mặt trời cực nóng, chỉ có buổi tối mới có thể trở nên lạnh giá, không có khả năng sẽ có bộ xương khô sinh hoạt ở đây, trừ phi là có người cố ý tập kết một vong linh đại quân, đi làm chuyện nào đó!

Hiện tại, Hoàng Dật đã có thể thấy rõ những vết chân này, nói rõ khô lâu đại quân ở phía trước không xa. Mà vào lúc này, Hoàng Dật cũng đã đến con sông theo như lời của Slark.

Bất quá ở đây không hề có nước, thậm chí ngay cả một chút dấu vết tồn tại cũng không có, đập vào mắt vẫn là một mảnh sa địa hoang vắng. Xem ra con sông ấy hẳn là bị khô cạn do lịch sử tàn phá, trở thành lịch sử, sau đó lại trải qua một phen biến ảo thương hải tang điền, cho nên hoàn toàn biến mất.

Hiện tại, Hoàng Dật đối mặt một vấn đề, muốn tìm được cổ hươu của Slark, phải tiếp tục đi phía trước, nhưng mà phía trước lại có thể có một khô lâu đại

quân, chỉ cần bị chúng nó phát hiện, vậy hắc sẽ dữ nhiều lành ít.

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, quyết định sử dụng Thời Gian Chi Nhãn, dùng Thời Gian Chi Nhãn nhìn lịch sử có thể nhìn rất xa rất xa. Năm đó rắn chín đầu - Hydra, thậm chí dùng Thời Gian Chi Nhãn thấy chủ nhân của nó đã từng bị giam giữ vào phòng giam nào, khi đó nó đã lột da, cách thời gian chủ nhân Pháp Thần của nó bị bắt không biết qua bao nhiêu năm tháng, nhưng Thời Gian Chi Nhãn của nó như cũ có thể vượt qua dòng lịch sử dài mệnh mông, thấy chủ nhân Pháp Thần bị nhốt vào phòng giam nào.

Hiện tại đẳng cấp của Hoàng Dật tuy rằng thấp hơn rất nhiều so với rắn chín đầu - Hydra, tác dụng của Thời Gian Chi Nhãn không có mạnh như vậy, nhưng hắc vẫn muốn thử một lần, nhìn xem mình rốt cục có thể thấy lịch sử trước đó bao lâu, bất quá hắc suy đoán ít nhất có thể thấy mấy vạn năm trước đây.

Thời Gian Chi Nhãn nhìn tương lai rất khó khăn, với đẳng cấp hiện tại của Hoàng Dật, nhìn NPC ngang cấp tối đa chỉ có thể nhìn thấy việc muốn làm của NPC 8 giây sau, nhưng nếu như đẳng cấp của đối phương vượt quá bản thân, vậy chỉ có thể nhìn 5 giây sau. Bất quá nhìn quá khứ lại rất dễ, nhìn một NPC ngang cấp có thể thấy 20 ngày trước đối phương đã làm gì. Đẳng cấp của Hoàng Dật càng cao, Thời Gian Chi Nhãn càng cường đại, mục tiêu của đẳng cấp càng cao, hiệu quả của Thời Gian Chi Nhãn lại càng yếu.

Nhưng mặc kệ thay đổi như thế nào, nhìn quá khứ và thấy tương lai, hiệu quả của hai cái đều chênh lệch gấp vạn lần!

Mà nhìn quá khứ cũng là phân tình huống, nhìn quá khứ của NPC rất khó, thế nhưng quá trình thay đổi của một khu vực lại rất dễ. Hoàng Dật đoán rằng, chênh lệch của hai cái này hắc cũng là hơn vạn lần! Nói cách khác, hắc có thể thấy hai mươi ngày trước NPC làm cái gì, vậy đại biểu hắc có thể thấy tình huống mấy vạn năm trước đây của một khu vực.

Hoàng Dật lập tức mở ra Thời Gian Chi Nhãn, lựa chọn kiểm tra quá trình

thay đổi của mảnh đất trước mắt. Nhất thời, trong mắt hắn xuất hiện một hình ảnh kỳ dị, phiến sa mạc này như một bộ phim được trả lui, cấp tốc đảo ngược thời gian lại. Hoàng Dật còn có thể lựa chọn tốc độ rút lui, hắn lựa chọn nhanh nhất, mỗi giây lui lại một ngàn năm! Nhưng mà, cái giá như vậy cũng cực kỳ cao, mỗi giây hắn phải tiêu hao 100 điểm giá trị năng lượng!

10 giây sau, Hoàng Dật đã tiêu hao 1000 điểm giá trị năng lượng! Mà hắn cũng đã thấy được tình huống của khu vực này một vạn năm trước đây!

Một vạn năm trước, hình dạng cồn cát ở đây và hiện tại tuyệt đối khác biệt, khi đó cồn cát còn chưa có dày như thế, độ cao ít nhất thấp hơn mấy trăm mét, so sánh với hiện tại hoàn toàn là hai địa phương, nhìn không ra có bất luận liên hệ gì. Bất quá Hoàng Dật cũng mơ hồ thấy được một chút dấu vết tồn tại của sông! Tuy rằng chỉ có một chút như vậy, nhưng dòng chảy của sông cũng đã có thể miễn cưỡng thấy rõ, con sông này là từ phương bắc chảy xuống!

Hoàng Dật lập tức ngừng Thời Gian Chi Nhãn. Loại tiêu hao này quá kinh người, 10 giây 1000 điểm giá trị năng lượng, loại lãng phí này cho dù là hắn đánh chết Man Liệt cũng không xuất hiện qua. Mà hiện tại, hắn chỉ là nhìn một chút mảnh đất của một vạn năm trước! Tính ra thì, hắn cho dù đem 3000 điểm giá trị năng lượng xài hết, cũng chỉ thấy được 3 vạn năm trước, không khác suy đoán trước đó của hắn. Bất quá khi đẳng cấp của hắn tăng lên có thể nhìn xa hơn, đây là theo đẳng cấp mà tăng lên

Hoàng Dật lập tức thay đổi phương hướng, chạy nhanh theo hướng bắc.

Mà phương hướng này, đồng dạng có vô số vết chân của khô lâu đại quân.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 122: Sa Mạc Cự Thạch

Càng đi trước đi, vết chân của bộ xương khô trên mặt đất càng ngày càng rõ ràng, vụn xương trên mặt đất cũng càng ngày càng nhiều, từng mảnh xương nhọn nhô lên, nếu như là đi chân trần giẫm trúng, vậy phỏng chừng sẽ bị trực tiếp đâm thẳng vào da thịt.

Tốc độ của Hoàng Dật vô cùng nhanh, không được hai giờ, hắn đã chạy hơn 100 km. Vết chân của bộ xương khô ở đây càng rõ ràng, trên mặt đất thậm chí còn có thể thấy một ít xương gãy, tràn ngập khí tức tử vong, không biết là rơi ra từ bộ xương nào nữa.

Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên thấy, phương xa xuất hiện một đồng điểm đen nhỏ, cái này cho thấy phương xa chỗ đó có gì đó không tầm thường! Hắn lập tức chạy đến hướng đó, khoảng cách đến những điểm đen đó càng ngày càng gần.

Theo cự ly rút ngắn, Hoàng Dật phát hiện những điểm đen đó là từng khối cự thạch, đứng sừng sững trong sa mạc, giống cả đám người to lớn đang xếp hàng, thoát nhìn hùng vĩ đồ sộ. Loại cảnh tượng kỳ dị này hắn trước đó chưa bao giờ gặp qua, không biết lại là di tích gì.

Hoàng Dật tiếp tục chạy hồi lâu, thế nhưng hắn dần dần phát hiện, giữa mình với những khối cự thạch ấy từ đầu đến cuối đều trong một cự ly đồng dạng, tựa như chạy như thế nào đều không chạy tới đó được! Chuyện tình mơ hồ trở nên có chút quỷ dị!

Đột nhiên, hắn như là nhớ tới cái gì, lập tức cúi đầu nhìn một chút!

Chỉ thấy trên mặt đất, đã không nhìn thấy bất luận vết chân bộ xương khô nào nữa, cũng không có bất cứ mảnh xương vỡ nào hết!

"Ảo ảnh!" Hoàng Dật rốt cục đã biết cự thạch có tác dụng gì, từ tình huống bây giờ cho thấy, những cự thạch khổng lồ trên sa mạc kia cũng là ảo ảnh, tuy rằng thoát nhìn chân thật không gì sánh được, nhưng trên thực tế cũng hình ảnh hư ảo, không hề tồn tại.

Hoàng Dật tỉnh táo lại, suy nghĩ một hồi, đột nhiên như có suy nghĩ bắt đầu chạy lui trở về!

Thế nhưng nửa giờ sau, hắn lại lần nữa về tới địa phương này, ảo ảnh vẫn là cự ly đồng dạng, đồng thời cũng không tìm được đường ra.

Cái miệng của hắn hơi nhếch lên, dự đoán của hắn không sai, hắn quả nhiên lạc đường!

Đây là một tiến bộ rất lớn, phù hợp với miêu tả của tất cả người phát hiện qua ốc đảo bồ công anh, vô luận là trong nhật ký của lữ hành gia Lạc Mạc • Tịch Dương, hay là bài post của người chơi trong diễn đàn, đều từng viết là bọn họ sau khi gặp phải ảo ảnh, thì lạc đường, sau đó trong lúc vô ý đi tới ốc đảo bồ công anh!

Hiện tại lạc đường đối với Hoàng Dật mà nói ngược lại là chuyện tốt, cái này chứng minh hắn cách ốc đảo bồ công anh đã vô cùng gần!

Hoàng Dật bắt đầu đi không mục đích, dù sao hiện tại đã lạc đường, đi hướng nào đều có khả năng gặp được ốc đảo bồ công anh, hiện tại hắn chỉ cần lẳng lặng chờ đợi.

Sau khi đi hồi lâu như thế, Hoàng Dật bỗng nhiên nhìn thẳng bầu trời!

Chỉ thấy trong bầu trời, đột nhiên bay đến một đóa bồ công anh màu trắng, theo gió nhẹ nhàng mà trôi nổi, cô độc lưu lạc về phía phương xa.

Xem ra, vậy đóa bồ công anh đã gần đến!

Hoàng Dật tiếp tục đi một hồi, bồ công anh trôi nổi dọc theo đường đi cũng càng ngày càng nhiều, dường như tuyết rơi từ bầu trời! Rất nhanh, tầm mắt của hắn cùng rớt cục xuất hiện một điểm màu xanh loáng thoáng, vô số bồ công anh cũng là từ phương hướng ấy bay tới!

Hoàng Dật tăng nhanh tốc độ, lập tức đi qua, điểm màu xanh cũng càng ngày càng gần, càng ngày càng rõ ràng. Chỗ đó không hề có cát vàng khắp nơi, mà là một vùng thảo nguyên màu mỡ, chỗ đó cỏ xanh rậm rạp, bồ công anh trực tiếp bay lên, từng đóa màu trắng bay lên trời không, dường như một tiểu tinh linh màu trắng, đẹp đến nỗi làm cho người ta hít thở không thông.

Bồ công anh ở đây một năm bốn mùa đều trôi nổi, phá vỡ hạn chế của mùa màng, không hồ là hải dương bồ công anh. Hoàng Dật chạy vào vùng thảo nguyên ấy, chạy vào trong hàng tỉ bồ công anh, quanh thân đều là bồ công anh trôi nổi, dường như đang ở thế giới cổ tích.

Sau một khắc, Hoàng Dật từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra Anh Hùng chi thư, triệu hồi ra lối vào của Anh Hùng giam ngục, sau đó đi vào.

Đi tới trước phòng giam của Slark, Hoàng Dật mở bàn tay ra, nhất thời một đóa bồ công anh hiện ra, hắn quay sang khe cửa phòng giam nhẹ nhàng thổi một hơi, đóa bồ công anh màu trắng nhất thời trôi nổi vào phòng giam của Slark.

Trong ngục giam hắc ám ẩm ướt, lần đầu tiên nghênh đón một đóa bồ công anh trắng nõn, giống như một thiên sứ phủ xuống địa ngục, hình thành một sự tương phản rõ ràng.

"A! Bồ công anh!" Slark rất nhanh phát hiện ra đóa bồ công anh, nhất thời vươn tay, như tia chớp chớp lấy đóa bồ công anh nho nhỏ, đặt ở trước mắt cẩn thận đánh giá, trong ánh mắt toát ra thần tình phức tạp, có kích động, có cảm khái, có hồi ức, có hối hận.

Hai giọt nước mắt, từ trong hai mắt của hắn chảy xuống, rơi xuống mặt đất ẩm ướt.

"Ta đã đến ốc đảo bồ công anh, ta lặn lội đường xa mấy ngàn km trong sa mạc nguy hiểm, hiện tại cũng lạc đường, nỗ lực hi sinh rất lớn. Hiện tại, người hắn là cho ta Thiên Phú Chi Huyết hoàn chỉnh chứ!" Hoàng Dật nói với Slark.

"Thế nhưng ta còn không thấy được cổ hươu của ta! Chỉ cần người cho ta nhìn thấy, ta sẽ cho người Thiên Phú Chi Huyết hoàn chỉnh!" Slark nức nở nói. Hắn đường đường là một vị anh hùng, lúc này dĩ nhiên khóc nức nở, có thể tưởng tượng hắn đối với cổ hươu có bao nhiêu quyến luyến, hoặc là nói cảm thấy quyến luyến đối với cổ sự phát sinh tại cổ hươu.

"Như vậy đi! Ta hiện tại làm ra hi sinh rất lớn, người cho ta phân nửa Thiên Phú Chi Huyết, sau đó ta cho người xem cổ hươu của người, kế tiếp người sẽ đem Thiên Phú Chi Huyết hoàn chỉnh còn lại giao cho ta." Hoàng Dật cò kè mặc cả.

Slark do dự một hồi, cuối cùng đáp ứng: "Được! Hy vọng người giữ lời!" Dứt lời, làn khói đen trên người hắn đột nhiên cuộn trào lên, sau đó thân thể kịch liệt run rẩy, mơ hồ phát ra tiếng rên rỉ thống khổ.

Một lát sau, hắn rốt cục yên tĩnh lại, đồng thời, một giọt máu màu tím lóng lánh từ khe cửa phòng giam bay ra, đứng ở trước người Hoàng Dật.

Giọt Thiên Phú Chi Huyết này lớn hơn rất nhiều, chừng cỡ nắm tay, bên trong ẩn chứa khí tức bàng bạc, Hoàng Dật cẩn thận kiểm tra giọt máu màu tím lớn trước mắt một chút.

【 Thiên Phú Chi Huyết • Âm Ảnh Chi Vũ 】

Đăng cấp yêu cầu: 10

Giọt máu ẩn chứa một phần năng lực của Âm Ảnh Chi Vũ, sau khi hấp thu có

thể thu được một phần năng lực của[Âm Ảnh Chi Vũ], dưới trạng thái không chiến đấu, tăng lên 20% tốc độ di chuyển.

20%, cái mức độ này rất lớn! Giọt Thiên Phú Chi Huyết trước đó, mức độ tăng lên chỉ có 5%, mà một giọt này tăng lên đến 20%!

Hoàng Dật lập tức đưa tay bắt lấy giọt Thiên Phú Chi Huyết, nhất thời một cỗ năng lượng bàng bạc từ tay hắn tiến vào trong cơ thể, lan ra toàn thân, dung hợp vào trong huyết thống bản thân.

Hắn nhìn thiên phú Âm Ảnh Chi Vũ của mình một chút, cái thiên phú này hiện nay đã tăng lên đến 25% tốc độ di chuyển! Bất quá cái thiên phú này chỉ có tác dụng dưới trạng thái không chiến đấu. Không biết sau khi thu được Thiên Phú Chi Huyết hoàn chỉnh, năng lực này sẽ phát sinh thay đổi gì

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 123: Thiên Phú Ngoại Lai

"Vậy Đầu Ảnh kính người tiếp tục giữ đi, đợi lát nữa ta đi ra, người có thể thấy được cố hương của người." Hoàng Dật nói xong, rời khỏi Anh Hùng giam ngục, đi tới thảo nguyên bồ công anh bên ngoài.

Sau đó, hắn lấy ra Đầu Ảnh kính của mình, chiếu chiếu vùng thảo nguyên bồ công anh rộng lớn này, bồ công anh bay khắp bầu trời, nhất thời theo cái gương nho nhỏ này, chiếu tới trước mặt Slark trong Anh Hùng giam ngục.

Toàn thân Slark đều dung nhập vào trong Đầu Ảnh kính, bồ công anh phát phối khắp bầu trời ánh vào trong đôi mắt của hắn, ánh mắt hắn đại ra, dần dần nổi lên hơi nước. Nhìn bồ công anh, ánh mắt của hắn tựa như đi qua dòng lịch sử dài, đi qua năm tháng vô tình, về đến thời đại thượng cổ.

Khi đó, hắn vẫn là một nhân lại bình thường, vẫn là một người bình thường, cùng với cô gái mình yêu truy đuổi vui cười trong hải dương bồ công anh, ánh bình minh đã từng chiếu vào cái bóng dựa sát vào nhau của bọn họ, tia hoàng hôn đã từng rọi sáng đường về nhà của bọn họ.

Chỉ tiếc, tất cả cái này đều theo một lần sa đọa, mà trở nên xa xôi không gì sánh được, cuối cùng trở thành một đoạn hồi ức vĩnh viễn. Hắn không còn là nam tử nhân loại kia, mà đã biến thành một con quái vật xấu xí, bị cưỡng ép rời khỏi quê hương của mình, đi đến đáy biển vực sâu u ám lạnh giá trốn, không cho bất luận kẻ nào thấy hình dạng của mình.

Hiện tại, một lần nữa quay về nơi đây, nhưng quê hương đã từ lâu không có bất luận dấu vết tồn tại nào, thôn trang từ xưa đã mai một trong dòng thời gian. Cô gái hắn yêu đã chết từ lâu, ngay cả thi thể đều không tìm được, hoàn toàn

biến thành hư vô, giống như một cảnh trong mơ trôi qua dưới năm tháng. Nhưng mỗi khi nửa đêm mộng về, hắn luôn có thể nhớ tới hình dáng của nàng, hắn ở trong giấc mộng hắc ám không ngừng đuổi theo bóng dáng của cô ấy, nhưng từ đầu đến cuối đều đuổi không kịp.

“Anh cấp tốc đuổi theo trong đêm, nhưng mãi đuổi không kịp hình bóng xa dần của em.”

...

Slark hoàn toàn chìm đắm trong hồi ức, hắn bị giam giữ trong Anh Hùng ngục giam vô số năm, ngày hôm nay rốt cục thực hiện được giấc mộng của mình, nhìn thấy được cố hương.

Đúng lúc này, Đầu Ảnh kính của Slark trở nên tối đen, Hoàng Dật một lần nữa đi vào Anh Hùng giam ngục.

"Thấy cố hương chưa? Không thể không nói, cố hương của người quả thật rất đẹp." Qua một hồi, Hoàng Dật một lần nữa đi tới trước phòng giam của Slark, lúc này, trong tay hắn cầm một gốc cây bồ công anh đào từ mặt đất, sau đó, hắn đem cây bồ công anh bỏ vào phòng giam của Slark, nói: "Cây bồ công anh này được đào trong cố hương của người, người ở trong phòng giam, tuy rằng ở đây không có ánh mặt trời, nhưng với năng lực của người, muốn nuôi nó không là vấn đề."

"Cảm ơn!" Slark lập tức đem cây bồ công anh cầm lấy, cẩn thận ôm vào trong lòng. Cái ôm ấp của hắn giống như núi nhỏ, cây bồ công anh nho nhỏ giống như một hy vọng, nằm trong ngực hắn, cách trái tim hắn gần nhất.

"Cảm ơn người giúp ta hoàn thành mộng tưởng của ta, đây là Thiên Phú Chi Huyết hoàn chỉnh của Âm Ảnh Chi Vũ, tặng cho người!" Nói xong, trên người của hắn lại bay ra một giọt máu màu tím, so với giọt vừa rồi còn lớn hơn nữa.

Hoàng Dật chờ mong kiểm tra giọt Thiên Phú Chi Huyết này.

【 Thiên Phú Chi Huyết • Âm Ảnh Chi Vũ 】

Đăng cấp yêu cầu: 10

Giọt máu ẩn chứa một phần năng lực của Âm Ảnh Chi Vũ, sau khi hấp thu có thể thu được một phần năng lực【 Âm Ảnh Chi Vũ 】, dưới trạng thái không chiến đấu, tăng lên 25% tốc độ di chuyển.

25%, cái biên độ này cao hơn nữa! Hoàng Dật lập tức đem giọt Thiên Phú Chi Huyết hút vào trong cơ thể!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn hấp thu Thiên Phú Chi Huyết hoàn chỉnh của【 Âm Ảnh Chi Vũ 】, thu được kỹ năng ngoại lai【 Âm Ảnh Chi Vũ 】

【 Âm Ảnh Chi Vũ 】: tăng lên 10% tốc độ di chuyển tuyệt đối. Dưới trạng thái không chiến đấu tăng lên 50% tốc độ di chuyển, mỗi giây hồi phục 3% giá trị sinh mệnh, sau khi tiến vào chiến đấu mất đi hiệu lực. Chủ động sử dụng kỹ năng, có thể vào trạng thái tiềm hành, công kích hoặc thi pháp sẽ không hiện hình, kéo dài liên tục 10 giây. Mỗi lần sử dụng cần tiêu hao 3% giá trị sinh mệnh, thời gian hồi phục 5 phút.

Kỹ năng ngoại lai! Hoàng Dật hít thật sâu một hơi, trình độ phong phú của cái khen thưởng này vượt quá dự liệu của hắn!

Người chơi bình thường chỉ có kỹ năng chủng tộc, kỹ năng nghề nghiệp hai loại hình kỹ năng! Nhưng mà, trong Thế Giới Thứ Hai, lại còn có một loại hình kỹ năng thứ ba, đó chính là kỹ năng ngoại lai!

kỹ năng ngoại lai, tên như ý nghĩa, cũng là thông qua ngoại vật học tới kỹ năng, nói như vậy kỹ năng ngoại lai chủ yếu có ba cái. Đầu tiên là sách kỹ năng, sách kỹ năng ghi chép loại kỹ năng nào, người chơi có thể học được loại kỹ năng đó. Thứ hai là đến từ trang bị truyền kỳ trở lên, trang bị truyền kỳ thêm vào một kỹ năng, trang bị sử thi thêm vào hai kỹ năng. Loại thứ ba, cũng là Thiên Phú Chi Huyết, kỹ năng Âm Ảnh Chi Vũ của Hoàng Dật cũng là thông qua phương

thức này mà có được.

Nhưng mà, ba cái này đều không đơn giản, đặc biệt là trang bị truyền kỳ. Người chơi đỉnh cấp giống như Đào Phong bọn họ, trong Thế Giới Thứ Hai phần đấu hai năm mà chưa thể thu được trang bị truyền kỳ, có thể thấy được loại độ khó này cao bao nhiêu! Mà sách kỹ năng và Thiên Phú Chi Huyết tuy rằng không khó có được như trang bị truyền kỳ, nhưng cũng là thứ tốt chỉ có thể gặp không thể cầu!

Kỹ năng【 Âm Ảnh Chi Vũ 】không thể nghi ngờ giúp gia tăng thực lực của Hoàng Dật, trước đó Âm Ảnh Chi Vũ chỉ là đơn thuần tăng tốc độ di chuyển cho hãn dưới trạng thái không chiến đấu, đối với thực lực trong chiến đấu là không có bất luận trợ giúp gì, nhưng hiện tại【 Âm Ảnh Chi Vũ 】hoàn chỉnh đối với thực lực trong chiến đấu có tăng lên rất lớn. Lúc đầu với nghề nghiệp loại hình bạo lực chiến sĩ như Hoàng Dật mà nói, là không có khả năng có kỹ năng loại tiềm hành của thích khách, nhưng hiện tại hãn thật sự có một kỹ năng, mà càng mạnh hơn so với loại tiềm hành bình thường của thích khách. Tiềm hành bình thường của thích khách có tính cực hạn rất lớn, chỉ cần công kích thi pháp, hoặc là bị công kích trúng, sẽ hiện hình, mà【 Âm Ảnh Chi Vũ 】của Hoàng Dật không như vậy, cái ẩn thân này là thật sự ẩn thân!

Mặt khác, Âm Ảnh Chi Vũ tăng lên cho hãn 10% tốc độ di chuyển tuyệt đối! Tốc độ di chuyển tuyệt đối so với tốc độ di chuyển có trình tự càng cao hơn, tốc độ di chuyển tuyệt đối không bị ngoại lực ảnh hưởng, thuộc về mạnh mẽ tăng lên tốc độ di chuyển. Nếu như kẻ địch phóng ra giảm tốc độ với Hoàng Dật, như vậy phần tốc độ di chuyển tuyệt đối không bị ảnh hưởng. Mặt khác, nếu như Hoàng Dật có thú cưỡi, như vậy tốc độ di chuyển tuyệt đối sẽ tăng thêm trên thú cưỡi, có thể khiến thú cưỡi cũng tăng lên 10% tốc độ di chuyển, mà tốc độ di chuyển bình thường thì không có loại hiệu quả này.

Chúng tộc thú vương của bản thân Hoàng Dật cũng đã có một thiên phú chủng tộc là【 thú ảnh vô tung 】, tăng lên 20% tốc độ di chuyển tuyệt đối, hiện tại thêm Âm Ảnh Chi Vũ, đó chính là 30%! Cái biên độ này tại trước mặt người

chơi khác mà nói, đã là vô cùng cao!

Cuối cùng,【 Âm Ảnh Chi Vũ 】 còn có hiệu quả cường hãn trong trạng thái không chiến đấu, dưới trạng thái không chiến đấu, không chỉ có thể tăng lên 50% tốc độ di chuyển, mỗi giây còn có thể hồi phục 3% giá trị sinh mệnh, cái này đối với nghệ ngời và hồi phục sau khi chiến đấu kết thúc là có trợ giúp rất lớn.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 124: Lạc Đường

Thật ra, bắt đầu từ khi hắn học được cái kỹ năng ngoại lai này, cũng đã giải quyết một tai hoạ ngầm -- Ngải Độc Bệnh!

Trước đó, hắn mỗi ngày đều cần uống một bình nước thuốc tăng tốc độ hồi phục sinh mệnh, để trung hoà trạng thái mất trái mỗi giây 5 điểm thương tổn của Ngải Độc Bệnh, không uống sẽ chết, tuy rằng cái này chỉ là chuyện một bình nước thuốc có thể giải quyết, nhưng vẫn có một chút phiền phức, mỗi ngày đều như phải gánh thêm một cục tạ. Nhưng hiện tại, Âm Ảnh Chi Vũ dưới trạng thái không chiến đấu có thể mỗi giây có thể hồi phục 3% giá trị sinh mệnh, Ngải Độc Bệnh đã không hề có uy hiếp của tử vong.

Kế tiếp, Hoàng Dật rời khỏi cửa phòng giam Slark, đi đến lối ra của Anh Hùng giam ngục.

Phòng giam phân bố trong Anh Hùng ngục giam rất phức tạp, có thể trước đó một giây vẫn là phòng giam được đánh số hơn 4000, nhưng phòng tiếp theo thì biến thành hơn 7000, không có bản đồ rất khó tìm được đường chính xác.

Đi một hồi, Hoàng Dật bỗng nhiên cảm giác được trong một gian phòng giam bên cạnh phun ra tới một khí tức nóng, từng đợt hỏa quang lúc sáng lúc tối xuyên qua khe cửa chiếu ra, dường như bên trong đang xảy ra hoả hoạn. Hắn bước chân dừng lại, quay đầu nhìn qua.

Chỉ thấy trong bóng tối, một dáng người to lớn đang lẳng lặng nằm ở đây, cả người đều đang bốc cháy, đầu mọc ra hai sừng, phía sau là một đôi cánh thật lớn, cả người tràn ngập lực lượng bùng nổ. Trong phòng giam lưu động nham thạch nóng chảy sôi trào, cả đám bọt khí cuồn cuộn trào lên, còn người kia thì nằm

trong nham thạch nóng chảy, giống như đang tắm, hai con mắt như hai luồng hỏa diễm, nhìn chăm chăm Hoàng Dật ngoài khe cửa.

"Ồ? Mặt Nhật Sứ Giả• Lucifer!" Hoàng Dật lập tức nhận ra tên tội phạm này!

Tại đáy hồ của Bạch Long hồ, cũng là phong ấn hai chân của Lucifer, Hoàng Dật đã từng đáp ứng qua Bạch Long vương, trong ba năm phá hủy đôi chân kia, bất quá đến bây giờ cũng không có manh mối gì. Giải linh cần người tu hệ linh, hai chân của Lucifer cũng chỉ có thể dựa vào bản thân Lucifer tới giải quyết.

Hoàng Dật nhớ tới Slark vừa rồi, nếu bọn họ có thể đạt thành hợp tác, vậy hẳn là cũng có thể dùng phương thức đồng dạng nói chuyện với Lucifer. Hắn nhìn Lucifer trong phòng giam một chút, nói: "Lucifer, ta là trưởng ngục giam của Anh Hùng giam ngục, hiện tại ta muốn bàn một hợp tác với người, không biết người có nguyện vọng gì? Chỉ cần người cho ta một ít chỗ tốt, ta có thể giúp người thực hiện. Vừa rồi cũng có một vị anh hùng thời kỳ Thượng Cổ đạt thành hợp tác với ta, chúng ta hợp tác rất khoái trá."

"Ừm?" Âm thanh của Lucifer dường như hỏa sơn, tràn ngập lực lượng của tục tăng, hỏa diễm trong mắt thiêu đốt càng mãnh liệt, "Ta cái gì đều có thể cho người, người muốn lực lượng cường đại hơn, ta có thể cho người lực lượng cường đại; người muốn tài phú, ta cho người tài phú vô tận; người muốn trở thành bá chủ của đại lục, vậy ta sẽ làm ch phiến đại lục này phủ phục dưới chân của người. Người muốn bất luận thứ gì, ta đều có thể thỏa mãn người."

"Vậy người muốn cái gì?" Hoàng Dật bình tĩnh hỏi.

"Tự do." Lucifer phun ra hai chữ.

Hoàng Dật lắc đầu: "Xin lỗi, yêu cầu này ta không cách nào đáp ứng người. Chúng ta đổi điều kiện khác đi! Ta không cần lực lượng của người, cũng không cần tài phú, cũng không cần trở thành bá chủ đại lục. Ta chỉ cần người nói cho ta biết, làm sao mới có thể giải quyết được Mặt Nhật Hỏa Diễm trên thân thể người, mà người cũng có thể đưa ra một yêu cầu không quá phận."

"Ngoại trừ tự do, ta cái gì đều không cần, nguyện vọng của ta chỉ có một cái này." Lucifer không có bất luận ý thương lượng gì.

Trong lòng Hoàng Dật thờ dài, xem ra phương thức hợp tác này không thể thực hiện được. Tội phạm trong Anh Hùng giam ngục, hầu như đều chỉ có một nguyện vọng, đó chính là tự do, nhưng mà nguyện vọng này Hoàng Dật không cách nào thực hiện cho bọn họ.

Chỉ cần hãn đem những tội phạm này thả ra, vậy hãn làm trưởng ngục giam cũng là thất trách nghiêm trọng, ông lão dị giới cho hãn 《 Anh Hùng chi thư 》 phỏng chừng sẽ lập tức trở về, đem 《 Anh Hùng chi thư 》 thu hồi, đến lúc đó hãn hoàn toàn mất đi Anh Hùng giam ngục trợ lực lớn nhất này.

Xem ra, hai chân của Lucifer ở Bạch Long hồ, vẫn là phải dùng phương pháp khác đi phá hủy.

"Người lo lắng một chút đi." Hoàng Dật nói xong, rời khỏi đây.

...

Kế tiếp, Hoàng Dật đi ra Anh Hùng giam ngục, về tới thảo nguyên bồ công anh bên ngoài.

Hiện tại, hãn phải đối mặt một vấn đề mới, đó chính là làm sao rời khỏi đây.

Vì Âm Ảnh Chi Vũ, hãn lạc đường đi tới đây, hiện tại hãn muốn bắt đầu trả cái giá lạc đường này.

Nhìn bồ công anh phát phối khắp bầu trời, Hoàng Dật trầm tư, thật ra trước khi hãn chạy đến đây, cũng đã thử qua các loại phương pháp, nhưng từ đầu đến cuối đều không thể tìm được phương hướng chính xác, không biết nên làm như thế nào để rời đi.

Mỗi lần hãn đi thẳng theo đúng một hướng, qua hồi lâu sẽ quý dị trở lại điểm ban đầu. Cái này căn bản không phải lạc đường bình thường, mà là tiến vào một

không gian cùng loại ảo cảnh, không tìm đến phương pháp đặc thù, tuyệt đối không cách nào rời khỏi đây.

Hoàng Dật bỗng nhiên nghĩ tới quyển nhật ký của lữ hành gia, trong nhật ký viết, vị lữ hành gia kia cũng đi tới đây, còn ở nơi này một thời gian. Bất quá sau đó hẳn phát hiện một chỗ quỷ dị, sau đó vội vã rời khỏi đây.

Rất hiển nhiên, lữ hành gia là sau khi phát hiện chỗ quỷ dị, mới thông qua phương pháp đặc biệt của mình rời đi. Mà hiện tại, Hoàng Dật ngay cả nơi này có chỗ quỷ dị gì đều chưa thăm dò rõ ràng, càng đừng nói rời đi. Hẳn tin tưởng những gì viết trong nhật ký chính là thật sự, nhật ký lữ hành đối với lữ hành gia mà nói, hầu như cũng là sinh mệnh thứ hai, không có khả năng viết bậy trong nhật ký.

Hoàng Dật nhìn chăm chăm bờ công anh khắp bầu trời, tất cả cái này thoát nhìn đều là xinh đẹp như vậy, cũng không có gì dị dạng. Nhưng hẳn biết, ở đây khẳng định có chỗ quỷ dị, hẳn hiện tại giống như là bị lọt vào một trong âm mưu lớn, bất cứ chỗ nào bốn phía đều có thể tiềm tàng nguy hiểm vô hình, bầu không khí quỷ dị của ốc đảo bờ công anh tràn ngập mỹ lệ, bao phủ hẳn, không cách nào thoát đi.

Suy nghĩ một hồi, Hoàng Dật mở ra Thời Gian Chi Nhãn, muốn nhìn tình huống ba mươi năm trước ở đây một chút. Lúc đó lữ hành gia kia từng ở chỗ này trải qua, không biết Thời Gian Chi Nhãn có thể thấy được lịch sử của hẳn hay không.

Lúc này, con mắt của Hoàng Dật đột nhiên tản ra một khí tức cổ xưa tang thương, giống như là lịch sử vô tận áp trong mắt hẳn. Hẳn thấy được tình huống của 30 năm trước đây, bất quá hẳn chỉ có thể nhìn được địa hình nơi này, về phần ở đây đã có ai đi qua thì nhìn không thấy.

Con mắt của Hoàng Dật cẩn thận đảo qua từng tấc đất, đem ba mươi năm trước đây, và ba mươi năm sau ở đây, cẩn thận đối chiếu.

Bỗng nhiên, Hoàng Dật phát hiện một chỗ khác thường--30 năm trước, trong một khối khu vực nhỏ xa xa, dĩ nhiên không có bồ công anh!

Khu vực đó vô cùng nhỏ, đại khái chỉ có 30 mét vuông, trong thảo nguyên bồ công anh rộng lớn, hầu như có thể bỏ qua, nhưng cũng là một chút thay đổi rất nhỏ này, bị Hoàng Dật phát hiện.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 125: Được Đề Cử Giải Thưởng Người Mới Tốt Nhất

Ở đây khắp nơi đều có bồ công anh, nhưng 30 năm trước, khu vực kia lại không có, vậy khu vực đó khẳng định có vấn đề!

Hoàng Dật đóng Thời Gian Chi Nhân, chạy qua khu vực nhỏ đó.

Sau khi đi tới khu vực đó, Hoàng Dật có thể cảm giác được mặt đất ở đây có chút cứng, không mềm giống địa phương khác, tựa như phía dưới có vật gì đó.

Hoàng Dật từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một trường mâu trước đây đánh quái rơi ra, đâm xuống mặt đất phía dưới. Đại khái đâm được 20~30 cm, trường mâu đã không đâm xuống nữa, chạm vào một vật cứng.

Phía dưới quả nhiên có cái gì đó!

Hoàng Dật cấp tốc ngồi xổm xuống, bắt đầu đào bùn đất lên, lớp bùn đất trên mặt vô cùng xốp mềm, hắn không phí sức đã đào ra một hố nhỏ, phía dưới là một khối đá! Khối đá tựa như vô cùng lớn, hiện ra chỉ bất quá là một phần nhỏ bên trong, muốn đem khối đá đào hoàn chỉnh ra, vậy phải đem tất cả bùn đất đào ra.

Hoàng Dật lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một vật phẩm ma pháp, đây là quyển trục "Nê bạo thuật", là một ma pháp sơ cấp của pháp sư thổ hệ, có thể khiến bùn đất của địa điểm mục tiêu nổ tung ra. Hắn rời khỏi khu vực này, sau đó đem ma pháp quyển trục mở ra, đưa tay chỉ về khu vực có khối đá đó.

Nhất thời, một đạo quang mang màu vàng bay qua, lao xuống bề mặt của khu vực kia.

"Ầm!" Rất nhanh, bên dưới mặt đất đột nhiên tuôn ra một cỗ năng lượng, làm tầng bùn đất mặt trên nổ tung, bùn đất nhất thời bị nổ văng lên trời, bắn ra xung quanh, dường như núi lửa phun trào.

Lúc này, khu vực kia đã sạch sẽ, trên bề mặt không còn bùn đất, lộ ra khối đá hoàn chỉnh.

Hoàng Dật nhìn đi qua, đây là một khối đá hình tròn, khoảng 30 mét vuông, trên bề mặt có khắc một ít đường dẫn phức tạp, những đường dẫn này tổng cộng có năm đầu, năm đầu này phân biệt là năm lỗ cắm, bên trong có năm ma pháp thạch ẩm đậm không ánh sáng, ma lực mất sạch từ lâu.

Truyền tống trận! Thấy dáng dấp của khối đá này, Hoàng Dật hầu như trong nháy mắt nhận ra! Hắn không ngờ rằng, trong sa mạc hoang vu, dĩ nhiên có cất dấu một truyền tống trận như thế! Người bình thường thật đúng là không phát hiện được, nếu như không phải hắn mở ra Thời Gian Chi Nhãn, cũng khẳng định nhìn không thấy truyền tống trận này.

Hoàng Dật ngồi xổm thân thể xuống, nhìn kỹ truyền tống trận này. Truyền tống trận này xây rất thô sơ, vết khắc trên bề mặt rất cạn, loáng thoáng, rất khó thấy rõ, phỏng chừng dùng vài lần sẽ hư hết, nói vậy người xây dựng nó cũng chỉ là muốn dùng lâm thời. Mà vết tích trên khối đá cũng rất mới, thoạt nhìn tựa như chỉ có vài chục năm thời gian.

Mà hình ảnh của Thời Gian Chi Nhãn cũng biểu hiện, 30 năm trước khu vực này không có bồ công anh, nói rõ truyền tống trận này là được xây vào lúc ấy!

"Chẳng lẽ là truyền tống trận do lữ hành gia Lạc Mạc • Tịch Dương kiến tạo?" Hoàng Dật có một suy đoán, lữ hành gia quanh năm đi dạo ở một số chỗ nguy hiểm, hiểu được rất nhiều thứ, kiến tạo một truyền tống trận lâm thời tự nhiên cũng không nói chơi. Kết hợp với tình huống viết trong nhật ký mà xem, phỏng chừng lúc đó sau khi hắn phát hiện chỗ quý dị của ốc đảo này, lâm thời kiến tạo một truyền tống trận, nhanh chóng rời khỏi đây.

Hoàng Dật quyết định kích hoạt truyền tống trận này. Hắn lấy năm khối ma pháp thạch âm đạm, ma lực hao hết ra, sau đó từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra năm khối ma pháp thạch mới. Những ma pháp thạch này đều là hắn mua dự trữ ở Kinh Cức thành, hắn đi chiến giả đại sảnh học kỹ năng, phải đi qua truyền tống trận mới có thể truyền tống đến Chúng Thần bí cảnh, ma pháp thạch tiêu hao là do hắn cung cấp, cho nên trong người luôn có một ít.

Rất nhanh, Hoàng Dật đem năm khối ma pháp thạch toàn bộ lắp vào, nhưng mà, truyền tống trận này lại không có sáng lên! Xem ra là thật sự bị hư rồi rồi!

Hiện tại, ngay cả con đường này cũng bị phá hỏng, Hoàng Dật hoàn toàn bị kẹt trong ảo cảnh!

Từ sau khi hắn tiến vào sa mạc, đã xảy ra một loạt chuyện rất kỳ quái. Đầu tiên là đi tới di tích của Sa Đạo Vương, sau đó phát hiện dấu chân củakhô lâu đại quân, tiếp đó phát hiện ảo ảnh, sau đó lạc đường tiến vào một trong ảo cảnh, cuối cùng đi tới ốc đảo bồ công anh!

Tất cả cái này tựa như mơ hồ có chút liên quan, tựa như trong sa mạc đang phát sinh một hồi kịch biến, nhưng hắn lại nghĩ không ra manh mối, cái hắn thấy chỉ là một ít vụn vặt, cũng không có một chút chính thể của chuyện này.

Hoàng Dật ngẩng đầu nhìn bồ công anh khắp bầu trời, ở đây tuy rằng đẹp, nhưng hắn không có bất luận tâm tư tán thưởng, thiên đường có đẹp, nếu như không thể rời đi, vậy cũng chỉ là một cái lồng xinh đẹp.

Hiện nay xem ra, phương thức có thể rời khỏi đây chỉ có hai. Một là tự sát, sống lại tại điểm phục sinh gần đây, đương nhiên, vận khí không tốt nói không chừng sẽ luân hồi. Cái còn lại cũng là đem truyền tống trận sửa chữa.

Hoàng Dật quyết định logout, đi diễn đàn tìm kiếm phương pháp sửa chữa truyền tống trận.

Đúng lúc này, hắn đột nhiên thu được một tin tức của hệ thống.

Tin tức này, có quan hệ với " đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai "!

【 hệ thống tin tức 】: Bởi vì bạn trong Thế Giới Thứ Hai có biểu hiện ưu dị, thành công được đề cử vào " giải thưởng người mới tốt nhất trong đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai" năm nay, thời khắc đặc sắc của bạn trong Thế Giới Thứ Hai sẽ được chế tác thành một phần tuyên truyền, tuyên bố với toàn bộ thế giới, bởi có một vài thời khắc chưa bao giờ công khai, thuộc về bí mật cá nhân của bạn, xin hỏi có cần đem những thời khắc riêng tư này công khai hay không?

Nghe được tin tức này, Hoàng Dật rất nhanh rõ ràng ý của hệ thống.

Một giải thưởng lựa chọn người nào, khẳng định là cần một ít lý do, khán giả cũng phải lý giải người được đề cử đó rốt cuộc có thành tựu gì, cho nên hệ thống sẽ đem một vài biểu hiện đặc sắc của hân tại Thế Giới Thứ Hai chế tác thành một phần tuyên truyền, khiến cho khán giả lý giải hân. Bất quá có vài biểu hiện của hân chưa được công khai, ví dụ như hân làm sao giết chết rắn chín đầu - Hydra? Sau khi giết chết đối phương thu được bảo vật cường đại gì? Đây là bí mật cá nhân của hân, chưa từng có người chơi tận mắt nhìn thấy quá trình này, cho nên hệ thống mới có thể trưng cầu ý kiến của hân. Đương nhiên, ngoại trừ một ít sự việc đã công khai, ví dụ như hân tại Phong Lâm trại giết chết Man Chuy, đây là biểu hiện công khai, rất nhiều người đều đã biết, cho nên cái này hệ thống sẽ không hỏi ý kiến của hân, sẽ trực tiếp dùng.

"Bảo mật!" Sau một khắc, Hoàng Dật trực tiếp từ chối hệ thống, bí mật đương nhiên là càng nhiều càng tốt, có thể bảo mật thì tận lực bảo mật, như vậy kẻ địch sẽ không biết hân rốt cuộc có thủ đoạn gì.

Đồng thời, trong hơn hai trăm khối đại lục của toàn bộ Thế Giới Thứ Hai, tất cả người được đề cử giải thưởng, tất cả đều thu được tin tức này của hệ thống, một trận đấu vô hình chậm rãi mở màn.

Một giải thưởng có 100 người được đề cử, nhưng cuối cùng chỉ có một người lấy được giải thưởng!

Hiện tại, Hoàng Dật là một trong 100 người được bình chọn cho giải thưởng người mới tốt nhất, kế tiếp, hần sẽ triển khai cạnh tranh với 99 người có biểu hiện ưu dị nhất!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 126: Tỷ Lệ Ủng Hộ

Hoàng Dật logout, đi tới diễn đàn.

Đầu tiên ánh vào mi mắt, cũng là thông báo đại lễ thường niên của Thế Giới Thứ Hai, Hoàng Dật vào nhìn một chút.

Đại lễ thường niên tổng cộng có hơn hai trăm giải thưởng, từng giải thưởng có 100 người được đề cử, nói cách khác tất cả giải thưởng tính tổng ra thì có hơn hai mươi ngàn người được đề cử! Nhiều người được đề cử như vậy, đại số đều là chủng tộc bình thường và nghề nghiệp bình thường, bởi vì có 100 giải thưởng người chơi tốt nhất bình chọn cho chủng tộc bình thường, còn có 100 giải thưởng người chơi tốt nhất bình chọn cho nghề nghiệp bình thường, chiếm 200 giải thưởng.

Bất quá trong hơn 200 giải thưởng này, giải thưởng nặng ký nhất chỉ có 5, phân biệt là giải thưởng cá nhân tốt nhất, giải thưởng đoàn thể tốt nhất, giải thưởng người mới tốt nhất, giải thưởng mị lực tốt nhất, giải thưởng công hội tốt nhất, ba cái sau cùng đều là năm nay mới thêm vào.

5 bảng xếp hạng này ở vị trí bắt mắt nhất, phía sau tên của người chơi được đề cử, đều có một hàng phiếu chọn, còn có tỷ lệ ủng hộ, người chơi mỗi ngày đều có thể bỏ phiếu cho một người được đề cử, tỷ lệ ủng hộ sẽ thay đổi mỗi ngày. Bất quá những tỷ lệ ủng hộ này chỉ là một chỉ tiêu tham khảo, bình chọn cuối cùng, vẫn là do công ty Thời Đại quyết định.

Hoàng Dật nhìn tỷ lệ bỏ phiếu ủng hộ của giải thưởng người mới tốt nhất một chút. Trong 10 người đứng đầu, người chơi Trung Quốc tổng cộng có ba người, tên của hắn cũng có. Hắn hiện tại xếp hạng 8, tỷ lệ ủng hộ vì 4.55%, mà người

thứ 9 cũng là Lôi Thần, tỷ lệ ủng hộ vì 4.54%, người chơi Trung Quốc còn lại là Dương Vũ Hành, hẳn là tộc trưởng của chủng tộc Delaney, tỷ lệ ủng hộ của hẳn phần lớn đến từ người chơi Delaney các nơi thế giới và người chơi Trung Quốc, tỷ lệ ủng hộ khá cao, đạt được 5.44%, xếp hạng thứ 5! Mà xếp hạng nhất, là một người chơi Ấn Độ, tên là Purple Star, tỷ lệ ủng hộ cao tới 10.23%!

Thật ra cái tỷ lệ ủng hộ này cũng không công bằng, có thành phần tình cảm của quốc gia rất lớn. trong 100 người được đề cử, chỉ có một mình Purple Star đến từ Ấn Độ, cho nên rất nhiều người chơi Ấn Độ đều đem phiếu bầu cho hẳn. Mà số lượng của người chơi Trung Quốc tuy rằng cũng rất nhiều, nhưng bởi trong bảng có vài vị trí là người chơi Trung Quốc, chỉ là trong top 10 thì có Hoàng Dật, Lôi Thần, Dương Vũ Hành ba người, số phiếu phân tán, xếp hạng tự nhiên thấp.

Bất quá cái tỷ lệ ủng hộ này chỉ là một hướng gió của dư luận, bình chọn cuối cùng vẫn là do công ty Thời Đại quyết định, dù sao bọn họ mới là kẻ nắm giữ số liệu thật sự của tất cả người chơi trong Thế Giới Thứ Hai, bí mật của tất cả người chơi đều trong tay bọn họ, chỉ có bọn họ mới biết được, vị người chơi nào mới là có biểu hiện ưu tú nhất.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn giải thưởng cá nhân tốt nhất một chút, hiện nay xếp hạng nhất cũng là Đào Phong, người hâm mộ của hẳn trải rộng toàn bộ thế giới, không chỉ có người chơi Trung Quốc bỏ phiếu, còn có rất nhiều người chơi nước ngoài cũng bỏ phiếu cho hẳn, tỷ lệ ủng hộ của hẳn cao tới 10.4%, không biết cuối cùng có thể được cái giải thưởng này không. Mặt khác, đối thủ một mất một còn của hẳn -- thích khách đệ nhất thế giới Long Thứ đã ở trong top 10, hiện nay đứng hạng 8.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn về phía danh sách đề cử giải thưởng công hội tốt nhất, danh sách này là bảng duy nhất không có top 100. Bởi vì sáng tạo công hội vô cùng khó, cần nỗ lực rất nhiều, còn có thành phần vận khí ở bên trong, hiện nay Thế Giới Thứ Hai chỉ mới sáng lập ra 15 công hội, những công hội này toàn bộ đều được đề cử.

Hiện nay, công hội đầu tiên trên thế giới【 thiên đường 】do người chơi nước Mỹ Giáo Hoàng thành lập vững vàng chiếm vị trí đầu tiên, tỷ lệ ủng hộ là 33.6%, xếp thứ hai là một công hội Trung Quốc, tên là 【 Hiên Viên thị 】, người sáng tạo là Đào Phong, nương theo danh khí của hắc cùng với rất nhiều người chơi Trung Quốc ủng hộ, tỷ lệ ủng hộ của công hội này đạt được 11.2%. Mặt khác, trong top 10 cũng là một công hội Trung Quốc, tên là 【 Danh Tướng Các 】, người sáng tạo là Lữ Bố, người này cũng là một cao thủ của khu Trung Quốc, bất quá hắc ta rất điệu thấp, không giống Đào Phong, Long Thứ bình thường hay lộ mặt.

...

Xem lướt qua bảng xếp hạng của những người được đề cử, Hoàng Dật liền lui ra ngoài, bắt đầu tìm kiếm phương pháp sửa chữa truyền tống trận trong diễn đàn.

Trong Thế Giới Thứ Hai, có một loại nghề nghiệp sinh hoạt tên là trận pháp sư, là chuyên tinh kiến tạo truyền tống trận, ma pháp trận, bất quá bởi loại nghề nghiệp này tương đối ít lưu ý, cho nên trận pháp sư trong Thế Giới Thứ Hai không nhiều lắm, không giống luyện kim, rèn đúc, may mặc những nghề nghiệp sinh hoạt đứng đầu này khắp nơi đều có, cho nên bài post tương quan trong diễn đàn cũng rất ít.

Hoàng Dật tìm hồi lâu, mới rốt cục tìm được phương pháp sửa chữa truyền tống trận.

Tác giả bài post n rất có kiên trì, vẽ ra hình ảnh của các loại truyền tống trận, cũng đánh dấu phương pháp sửa chữa, Hoàng Dật cẩn thận nghiên cứu một hồi, đem phương pháp sửa chữa nhớ kỹ.

Kế tiếp, Hoàng Dật suy nghĩ một chút, lại tìm hai từ then chốt về "Thê Lương Sa Địa" và "Khô lâu đại quân", hắc luôn cảm thấy gần đây Thê Lương Sa Địa hắc là xảy ra đại sự, những gì thấy được mấy ngày nay thật sự là quá khác

thường.

Lúc này tìm kiếm, quả nhiên phát hiện rất nhiều kết quả, hơn nữa đều là của vài ngày gần đây!

Xếp hạng đầu tiên, rõ ràng là một chủ đề được đánh dấu, tiêu đề là-- "Vô số khô lâu đại quân vây quanh Long Đô, Sa Đạo Vương lần thứ hai thức tỉnh!"

Cái tiêu đề này, đem tất cả vấn đề Hoàng Dật quan tâm nhất liên hệ cùng nhau -- khô lâu đại quân, Sa Đạo Vương, Long Đô!

Hoàng Dật lập tức vào xem.

"Long Đô bị vây! Hiện tại truyền tống trận duy nhất trong thành đã bị hoàn toàn hư hao, 100 vạn người bị nhốt ở Long Đô! Ngoài thành là một biển khô lâu nhìn không thấy điểm cuối, rốt cuộc không biết có bao nhiêu. Hiện tại tình huống của Long Đô đã tràn ngập nguy cơ, chỉ cần bị những khô lâu đại quân này công phá cửa thành, 100 vạn người của chúng ta tất cả đều gặp tao ương!"

Sau đó, người chơi này chiếu một đoạn video, là đứng trên tường thành cao to thu, trong video bầu không khí khẩn trương của Long Đô, cửa thành bị đóng chặt, vô số người chơi đều đứng ở trên tường thành, công kích khô lâu đại quân phía dưới, nhưng công kích của người chơi so sánh với số lượng của khô lâu đại quân, lại có vẻ bé nhỏ không đáng kể. Ngoài tường thành hầu như là thế giới của bộ xương khô, dường như một hải dương, kéo dài mệnh mông, vô cùng vô tận!

Trong lòng Hoàng Dật trầm xuống, số 9 Tần Thời Vũ đang ở Long Đô chờ hãn, chỉ cần những khô lâu đại quân này công phá cửa thành, vậy Long Đô chắc chắn sẽ bị san bằng, Tần Thời Vũ khẳng định trốn không thoát!

Hãn lập tức nhìn tiếp nội dung phía dưới.

"Căn cứ tư liệu hiện có của chúng tôi mà xem, thủ lĩnh của khô lâu đại quân này, là một trong tam đại tướng quân dưới trướng của Sa Đạo Vương-- Quỷ Phủ

- Hắc Lang! Xem ra Sa Đạo Vương yên lặng nhiều năm một lần nữa thức tỉnh, Thê Lương Sa Địa cùng với một ít khu vực xung quanh sẽ nghênh đón một trường hạn kiếp, Long Đô đem trở thành hi sinh đầu tiên của trường hạn kiếp này! Hiện người chơi trong thành đã không ra được, ở đây trở thành một tòa cô thành, rất nhiều người đều đã tuyệt vọng, một lòng chờ chết, vận khí tốt thì may ra có thể sống lại ở điểm phục sinh của thành phố khác, vận khí không tốt chỉ có thể luân hồi!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 127: Ốc Đảo Bồ Công Anh Quý Dị

Xem đến đây, tâm tình của Hoàng Dật có chút trầm trọng, hẳn muốn đi Long Đô, nhất định phải đột phá đám khô lâu đại quân vây quanh. Nhưng theo tình huống trong video mà xem, muốn đột phá hầu như là chuyện không có khả năng, bộ xương khô nhét đầy từng tấc đất, ngay cả đường cũng không có, đi đều không đi vào được, trừ phi có thể mở một đường máu. Hơn nữa cho dù giết tới cửa Long Đô, cũng sẽ không có người mạo hiểm mở cửa cho hắn đi vào.

Bài post này là chủ đề hấp dẫn nhất trong diễn đàn mấy ngày qua, số lượng bình luận đã vượt hơn một trăm triệu lượt, khiến cho toàn bộ thế giới quan tâm, vô số người đều muốn biết, 100 vạn người trong Long Đô sẽ làm sao thoát được trường hạn kiếp này.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại xem mấy bài post còn lại, nội dung đều không khác biệt lắm, có vài người hiệu triệu người chơi khác đi trợ giúp Long Đô, nhưng đáp lại rất ít, tất cả mọi người muốn xem náo nhiệt, không có mấy người chân chính nguyện ý lặn lội đường xa đi qua Thê Lương Sa Địa, đi trợ giúp Long Đô.

Hiện tại, Hoàng Dật chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến, chuyện này đã vượt qua khả năng của hắn, cần bàn bạc kỹ hơn. Hơn nữa hẳn hiện tại ngay cả ốc đảo bồ công anh đều không ra được, càng đừng nói là đi Long Đô.

Kế tiếp, Hoàng Dật logout ăn một chút, mãi cho đến buổi tối, mới login, về tới Thế Giới Thứ Hai.

Buổi tối ốc đảo bồ công anh có một phen cảnh sắc khác, trắng sáng sáng tỏ bình tĩnh soi sáng, vô số bồ công anh màu trắng trôi nổi trong bầu trời đêm, dường như những linh hồn trôi dạt. Trên mặt cỏ lại không có bồ công anh, bầu

trời và mặt đất hình thành một giải chân không ngăn cách! Đám bồ công anh trôi nổi giữa không trung, dường như là một tầng mỏng, bao phủ ốc đảo này.

Hoàng Dật thấy loại tình huống này, trong lòng có chút nghi hoặc. Ban ngày những bồ công anh này đều là từ mặt đất bay lên không trung, nhưng hiện tại buổi tối, trên mặt đất không có bất luận bồ công anh mọc lên, tất cả bồ công anh đều trôi nổi trên không trung, hẳn hiện tại ngay cả một đóa bồ công anh đều không bắt được, ở một khu vực trống rỗng!

Mặt khác, không khí xung quanh lúc này vô cùng lạnh, tuy rằng nhiệt độ chênh lệch ngày đêm trong ngày của sa mạc rất lớn, nhưng ban đêm của mấy ngày trước, chưa từng lạnh như hiện tại, ốc đảo bồ công anh tựa như biến thành một nơi lạnh vô cùng, lạnh hơn vài lần so với bên ngoài!

Ốc đảo bồ công anh khác thường như vậy, khẳng định là có bí mật gì ở trong đó, mà bí mật này hẳn cũng là chỗ then chốt của ảo cảnh. Hoàng Dật quyết định đi thăm dò một phen, bất quá trước đó, vẫn là phải đem truyền tống trận sửa chữa trước, chữa cho mình một đường lui, gặp phải nguy hiểm cũng có thể đứng lúc thông qua truyền tống trận rời đi.

Hoàng Dật dựa theo nội dung của bài post ban ngày, bắt đầu sửa chữa truyền tống trận lâm thời này. Hẳn chỉ cần đem hoa văn trên khối đá khắc sâu hơn một ít, nối liền một vài đường cong đứt gãy, có thể dùng ma lực của năm khối ma pháp thạch xếp cùng một chỗ.

Đại khái qua nửa tiếng đồng hồ sau, Hoàng Dật rốt cục sửa chữa xong truyền tống trận, đây là một hoạt động hao tâm tổn sức, hình vẽ của điêu văn không thể có một chút sai lầm, bằng không sẽ là kiểm củi ba năm thiêu một giờ. Hẳn ngồi trên truyền tống trận nghỉ ngơi một hồi, truyền tống trận lúc này tản ra lam quang nhàn nhạt, đã trong trạng thái được kích hoạt, hẳn thử một chút, lúc này truyền tống trận chỉ có thể truyền tống đến những thành phố hẳn đã kích hoạt truyền tống.

Hiện nay thành phố hãn kích hoạt truyền tống chỉ có hai nơi, một là thành Martha Hutton nơi mẹ sinh hãn ra, còn lại là Kinh Cức thành. Hãn muốn rời khỏi đây, tương đương với phải trở về hai nơi ấy, lộ trình mấy ngày này khổ cực tất cả đều uống phí.

Kế tiếp, Hoàng Dật đứng lên, bắt đầu tìm kiếm trong ốc đảo bồ công anh, hãn muốn tìm ra bí mật của nơi này. Chỉ cần tìm được bí mật này, vậy phỏng chừng có thể đột phá ảo cảnh, khi đó, hãn có thể không cần truyền tống, trực tiếp rời khỏi đây.

Vô số bồ công anh bay lượn dưới ánh trăng, Hoàng Dật cẩn thận tìm kiếm dưới bồ công anh khắp bầu trời, không bỏ qua bất cứ chỗ nào. Hai mắt của hãn lợi hại không gì sánh được, có thiên phú chủng tộc【 hắc ám thị giác 】tăng thêm, lại có thiên phú nghề nghiệp【 giám sát chi nhãn 】tăng thêm, còn được Thời Gian Chi Lệ cải tạo qua, phương diện thị giác đã đến một cảnh giới đỉnh cấp, hiện tại tìm kiếm, giống như là một máy quét hình, nhìn rõ mọi việc, một ít thay đổi rất nhỏ đều không trốn được con mắt của hãn.

Sau khi tìm kiếm hơn hai giờ, hãn ngừng lại, ốc đảo bồ công anh rất lớn, tìm như vậy thật sự quá chậm, qua lâu như vậy rồi, hãn cũng chỉ tìm được một phần mười của khu vực.

Hoàng Dật nhìn bồ công anh khắp bầu trời, trầm tư suy nghĩ, một đoàn sương mù vô hình dày đặc bao vây hãn, ốc đảo bồ công anh này khắp nơi tràn ngập quỷ dị, nhưng hãn lại không thể tìm được bí mật của phía sau sự quỷ dị đó.

Đúng lúc này, một đoá bồ công anh trên không trung bỗng nhiên chậm rãi nhẹ nhàng rơi xuống, đoá bồ công anh này rất đặc thù, nó rời khỏi trăm ngàn đoá bồ công anh trên không trung, nhẹ nhàng rơi xuống, trở thành một đoá bồ công anh duy nhất ở khu vực bên dưới.

Hoàng Dật mở ra bàn tay, đem đoá bồ công anh tiếp trên tay, cẩn thận đánh giá.

Đóa bồ công anh này vẫn là màu trắng, không có chỗ đặc biệt, tựa như một đóa bồ công anh bình thường.

Nhưng rất nhanh, Hoàng Dật nhìn thấy một hiện tượng kỳ dị--đóa bồ công anh này chậm rãi tan ra!

Lúc này hẳn mới phát hiện, đóa bồ công anh này là một bông tuyết! Là bồ công anh do băng tuyết ngưng kết thành, chỉ bất quá ngoại hình rất thật, mắt thường căn bản không nhìn ra. Nếu như không phải tay hẳn có nhiệt độ, đóa bồ công anh này trong nhiệt độ không khí lạnh như vậy, căn bản sẽ không tan.

Hoàng Dật nhất thời ngẩn đầu, nhìn về vô số bồ công anh màu trắng trên không trung, tất cả đều là bông tuyết ngưng kết thành! Hẳn rất khẳng định, thời gian ban ngày những bồ công anh này đều là bình thường, không phải bông tuyết!

Cái này rốt cục là ai làm? Người nào có khí tức băng hệ nồng nặc như thế?

Bỗng nhiên, hẳn như là nhớ tới cái gì, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra 《Anh Hùng chi thư 》, sau đó triệu hồi ra lối vào của Anh Hùng giam ngục, vội vã đi vào.

Hoàng Dật rất nhanh đi tới trước phòng giam Slark của, nhìn vào bên trong.

Lúc này, Slark đang là vẻ mặt ngưng trọng ôm cây bồ công anh trong lòng, lúc này cây bồ công anh đã sắp héo tàn, hoa đã rũ xuống. Trên người Slark tản ra một cỗ năng lượng màu tím, cuồn cuộn không ngừng đưa vào bồ công anh, thoát nhìn giống như là đang dùng năng lượng bản thân cứu vớt cây bồ công anh.

"Slark, người có phát hiện không, những bồ công anh này tựa như có chút không bình thường." Hoàng Dật hỏi.

"Đúng vậy! Bên trong cây bồ công anh này tràn ngập khí tức sa đọa nồng đậm, chính là dựa vào những khí tức sa đọa này, nó mới có thể sinh trưởng, tiếp

tục trôi nổi, không bị héo tàn. Nhưng sau khi người đào nó lên, cổ khí tức sa đọa kia đã bị chặn, hiện tại nó sắp chết, ta đang dùng năng lượng bản thân nuôi dưỡng nó."

"Vậy khí tức sa đọa này từ đâu tới?" Hoàng Dật nhíu mày hỏi.

"Sa Đạo Vương! Nó ngay bên trong phiến ốc đảo này!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 128: Cạnh Tranh Gây Cấn

Hoàng Dật nhất thời cảm giác mình đang ở trong một hoàn cảnh nguy hiểm không gì sánh được, Sa Đạo Vương ở ngay bên trong ốc đảo bồ công anh này!

Với năng lực của Sa Đạo Vương mà nói, ốc đảo bồ công anh này cũng là một nơi chật hẹp nhỏ bé, Hoàng Dật ở chỗ này muốn tránh cũng không được, hầu như trong nháy mắt sẽ bị nhận ra!

"Người nói là, Sa Đạo Vương núp bên trong ốc đảo bồ công anh, là khí tức của hắn ô nhiễm những đóa bồ công anh này?" Hoàng Dật trầm giọng hỏi.

"Rất có khả năng là như thế!" Âm thanh của Slark khẽ run lên, "Sa Đạo Vương thật đáng sợ, cho dù là ta hiện tại, cũng vẫn tràn ngập sợ hãi đối với hắn, có hắn thì không có gì là không có khả năng! Từ sau khi hắn ký kết khế ước cùng với Đọa Lạc Chi Vương Bỉ Liệt Phu, hắn thu được năng lực kinh khủng không gì sánh kịp, trên người tràn ngập khí tức băng lãnh, ta từ trong bồ công anh cảm thụ được, chính là hắn, không sai!"

Hoàng Dật nhíu mày trầm tư lên, nếu Sa Đạo Vương ẩn trốn ở chỗ này, vậy khẳng định đã phát hiện hắn, nhưng hiện tại một ngày trôi qua, hắn đều êm đẹp, không có bị công kích.

Sa Đạo Vương rốt cục đang có chủ ý gì?

Hoàng Dật chậm rãi đi ra Anh Hùng giam ngục, trước khi đi ra, hắn nhìn bồ công anh bên ngoài, bỗng nhiên cảm giác được chỗ đó tràn ngập nguy cơ. Sa Đạo Vương rất có khả năng ở chỗ này, núp trong một góc âm u nào đó, lẳng lặng giám sát hắn. Chỗ đó có thể là bất luận chỗ nào, bất kỳ mảnh bùn nào, hay một

đóa bồ công anh, đều mới có thể là lợi khí của Sa Đạo Vương, hắn vừa đi ra ngoài, thì tương đương với bại lộ trong vô số nguy hiểm.

Nhưng sau một khắc, Hoàng Dật vẫn là cất bước đi ra ngoài, rời khỏi Anh Hùng giam ngục, đi tới ốc đảo bồ công anh. Hắn đã ở chỗ này một ngày, vẫn chưa bị công kích, hiển nhiên là bởi vì Sa Đạo Vương xảy ra biến cố nào đó, thế cho nên không thể ra tay công kích hắn.

Hiện tại, lưu cho Hoàng Dật có hai đường, một cũng là nhanh chóng đi qua truyền tống trận rời khỏi đây, bỏ qua việc đi tới, trở lại thành Martha Hutton hoặc là Kinh Cực thành. Một con đường khác cũng là đem bí mật của ốc đảo bồ công anh này đào ra, nhưng như vậy rất có khả năng sẽ phát sinh xung đột trực diện với Sa Đạo Vương.

Nguy hiểm với kỳ ngộ là cùng tồn tại, nếu bí mật của ở đây có quan hệ với Sa Đạo Vương, như vậy chỉ cần hắn tìm được bí mật này, thì rất có khả năng sẽ thu được hồi báo phong phú! Hiện tại đại lễ thường niên đã công bố danh sách đề cử, người được đề cử đã tới giai đoạn cạnh tranh gay gắt, nếu như không làm ra một ít thành tích, giải thưởng này sẽ rất khó lấy được!

Đúng lúc này, trong trời đất đột nhiên vang lên một âm thanh:

"[hệ thống thông báo]: Người chơi Trung Quốc [Lôi Thần] chinh phục Thái Dương đảo, trở thành người chơi đầu tiên chinh phục khu vực hải ngoại, khen thưởng danh vọng công cộng 1000 điểm, thu được [thành tựu duy nhất]-[chinh phục hải ngoại], điểm vinh dự quốc gia Trung Quốc +1."

Lôi Thần! Nghe được thông báo, Hoàng Dật lập tức quyết định lưu lại, nhất định phải tìm được bí mật của Sa Đạo Vương!

Hiện tại Lôi Thần dẫn ra thông báo, vậy hầu như đã đem hắn vứt phía sau, Lôi Thần trước đó cũng đã là người chơi đầu tiên vượt qua đại lục, tuy rằng không có dẫn ra hệ thống thông báo, nhưng trong cảm nhận của vô số người chơi, hành động vĩ đại của hắn là hoàn toàn đáng được phát ra thông báo. Hiện

tại hân rớt cục chính thức dẫn ra một hệ thống thông báo, tỷ lệ lấy được giải tăng lên thật to! Trong top 100 những người được đều cử, đã vượt lên đầu!

Hoàng Dật hầu như có thể khẳng định, tỷ lệ ủng hộ trên diễn đàn ngày mai, Lôi Thần nhất định sẽ đi lên vị trí đầu!

Hiện tại, Hoàng Dật đã trong tình trạng bị động, phải làm ra một thành tích đồng dạng để tăng cơ hội giành giải của mình, Sa Đạo Vương trước mắt cũng là một cơ hội!

Hoàng Dật hít sâu một hơi, sau đó bắt đầu tìm kiếm trong ốc đảo bồ công anh nguy hiểm, hai mắt lợi hại không bỏ qua cho bất cứ một chi tiết nào!

...

Dần dần, một đêm trôi qua, Hoàng Dật không tìm ra manh mối, lúc này phương xa lộ ra tia nắng, một ngày mới đã tới. Bồ công anh bông tuyết trên bầu trời dần dần tan ra trong ánh mặt trời, rơi xuống, tiêu tán trên thế giới này. Những đóa bồ công anh thật sự trên mặt đất này bắt đầu bay lên bầu trời, từng đóa từng đóa, trôi nổi bốn phương, ốc đảo bồ công anh lại trở về hình dạng ban đầu, khôi phục lại tình cảnh bình thường của thời gian ban ngày.

Hoàng Dật logout, ăn vài thứ, luyện tập thân thể một chút, rất nhanh liền đem tình trạng thân thể một lần nữa điều chỉnh trạng thái tốt nhất, lần thứ hai tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Hân đầu tiên là đi diễn đàn nhìn một chút.

Quả nhiên, trong danh sách đề cử 100 người cho giải thưởng người mới tốt nhất của ngày hôm nay, tỷ lệ ủng hộ của Lôi Thần đã tăng lên cao nhất! Đạt được 13.27%, mà người chơi Ấn Độ Purple Star theo sát sau đó, xếp hạng hai, với 12.11% tỷ lệ ủng hộ bám chặt Lôi Thần. Hoàng Dật đã rơi xuống vị trí 22, tỷ lệ ủng hộ chỉ có 1.81%, xấp xỉ hân còn có Dương Vũ Hành, tỷ lệ ủng hộ của hân ta cũng giảm còn 2.14%, xếp hạng 18.

Thông báo của Lôi Thần tối hôm qua, trực tiếp quấy rầy bố cục của bảng xếp hạng, đại đa số người chơi Trung Quốc ngày hôm nay đều bỏ phiếu cho Lôi Thần, thế cho nên tỷ lệ ủng hộ của Hoàng Dật và Dương Vũ Hành đồng thời giảm xuống.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn các bài post còn lại một chút.

Hiện nay ngoại trừ tranh đoạt giải thưởng người mới tốt nhất, tranh đoạt của những bảng còn lại cũng vô cùng lợi hại, bên trong có rất nhiều người đều đem ánh mắt nhắm tới tầng 50 của Chúng Thần chi tháp!

Tầng 50 là một tầng vô cùng đặc thù, bởi vì Chúng Thần chi tháp cách mỗi 50 tầng, sẽ có một khen thưởng siêu cấp, nói cách khác tầng 50, tầng 100, tầng 150. . . Những tầng này đều có một khen thưởng siêu cấp!

Rất nhiều người đều suy đoán, khen thưởng siêu cấp của tầng 50 hẳn cũng là trang bị truyền kỳ! Bất quá khen thưởng siêu cấp này sẽ vô cùng khó có, bởi vì tầng 50 vô cùng đặc thù, nó chỉ có một hình thức, đó chính là phòng 5000 người!

Tầng 50 không có hình thức 1 người, cũng không có hình thức tổ đội 5 người, 10 người, 50 người, hoặc hình thức đoàn thể 500 người, những cái này đều không có, nó chỉ có một loại hình thức duy nhất 5000 người!

Cho nên muốn thu được khen thưởng siêu cấp của tầng 50, như vậy phải xem lực lượng của một đoàn thể, hiện nay 15 công hội trên toàn bộ thế giới tất cả đều đang quan tâm tầng này, thậm chí còn có một vài thế lực không kịp xây dựng công hội cũng đều nhắm ngay tầng này. Bên trong, 【 thiên đường 】 công hội do người chơi nước Mỹ Giáo Hoàng sáng lập, cùng với 【 Hiên Viên thị 】 do người chơi Trung Quốc Đao Phong sáng lập là hai công hội có tiếng hô cao nhất, như vậy nếu khen thưởng siêu cấp không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là sẽ được một trong hai công hội này thu được.

Bất quá độ khó của tầng này vô cùng cao, cho tới bây giờ, cũng không có bất kỳ đoàn đội nào có thể giết chết cho dù là BOSS thứ nhất!

Hiện tại, toàn bộ Thế Giới Thứ Hai đã tràn ngập mùi thuốc súng nồng đậm, vô số người chơi được đề cử đều đang bắt đầu phấn đấu, vì tăng cơ hội giành giải của mình! Còn đám người chơi đỉnh cấp giống như là một động cơ mạnh mẽ, dẫn dắt toàn bộ Thế Giới Thứ Hai ra sức tiến về phía trước, từng kỷ lục đều bị điên cuồng phá vỡ, từng thành tựu bị điên cuồng đạt được! Tiến độ trò chơi đột nhiên tăng mạnh!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 129: Địa Cung

Kế tiếp, Hoàng Dật lại nhìn bài post liên quan về Long Đô một chút, mấy ngày nay, Long Đô vẫn là một trong những tiêu điểm ánh mắt của toàn bộ thế giới.

Hiện nay, vong linh đại quân ở Long Đô vẫn chưa lui, toàn bộ Long Đô đã lung lay sắp đổ, 100 vạn người chơi mạng trong sớm tối. Bất quá dưới sự dẫn dắt của vài vị người chơi cao thủ, Long Đô rốt cục hợp thành bộ chỉ huy chiến đấu lâm thời vào tối hôm qua, bắt đầu tiến hành chiến đấu có tổ chức với vong linh đại quân ngoài cửa, cấp tốc từ năm bè bảy mảng biến thành một chỉnh thể.

Bất quá, khi Hoàng Dật thấy thủ lĩnh của bộ chỉ huy này, thì nhất thời sửng sốt, người chơi thủ lĩnh này, cũng là số 9 Tần Thời Vũ!

Tần Thời Vũ trong bảng đẳng cấp khu Trung Quốc hiện nay, có mặt trong top 100, tuy rằng không cách nào so sánh với Đào Phong, Long Thử những người này, nhưng cô ấy là một người chơi nữ, có thể đạt được loại thành tích này đã vô cùng không dễ dàng. Trong 100 vạn người chơi ở Long Đô, thì đẳng cấp của cô ấy cao nhất, hơn nữa cô ấy làm việc quả quyết, mạnh mẽ vang dội, lên làm thủ lĩnh, lập tức suất lĩnh 100 vạn người chơi Long Đô đánh ra chiến tích huy hoàng, thoáng cái đẩy lùi xu hướng suy tàn của Long Đô, bình ổn vượt qua tối hôm qua.

Bất quá ngày hôm nay, thủ lĩnh của khô lâu đại quân Quỷ Phủ • Hắc Lang tướng quân đã hạ lệnh công thành, phát ra thủ lĩnh quang hoàn, vô số khô lâu đã bị tăng mạnh, đẩy nhanh tiến độ công thành. Long Đô dù sao thực lực bạc nhược, không cách nào chống đỡ với khô lâu đại quân, thế cục vừa ổn định xuống lại bắt đầu lung lay sắp đổ. Sau đêm nay, thực lực của khô lâu đại quân sẽ lần thứ hai tăng cường, dự tính khi đó, Long Đô đem bị công phá! Trăm vạn

người chơi sẽ bị tàn sát hầu như không còn!

Hoàng Dật có chút lo lắng, không biết Tần Thời Vũ có thể tránh thoát một kiếp đêm nay hay không, với tình huống hiện tại mà xem, cô ấy muốn chạy ra Long Đô là không khả năng. Bất quá, hiện tại Hoàng Dật cũng không có phương pháp gì có thể đến trợ giúp cô ấy, hiện tại chỉ có thể nhìn vận mệnh của chính cô ấy.

Kế tiếp, Hoàng Dật về Thế Giới Thứ Hai, bắt đầu tiếp tục lục soát bí mật của Sa Đạo Vương.

Đây là cơ hội duy nhất hiện nay để hắn có thể vượt qua Lôi Thần, hơn nữa ở đây có quan hệ với Sa Đạo Vương, chỉ cần ở chỗ này thu được một ít chiến quả, vậy nói không chừng có thể hóa giải tình hình chiến đấu khẩn trương ở Long Đô phương xa, chia sẻ một ít áp lực cho Tần Thời Vũ!

Hoàng Dật tiếp tục tìm kiếm rà soát các khu vực, tìm kiếm từng tấc đất, hiện nay hắn đã rà soát hơn phân nửa khu vực của ốc đảo bồ công anh, trong vòng ngày hôm nay là có thể ra kết quả!

...

Năm giờ trôi qua, mặt trời đã lên tới điểm cao nhất, ánh mặt trời gay gắt rọi xuống làm Hoàng Dật mồ hôi đầm đìa, hắn vẫn cần cù tìm kiếm, dần dần đi tới một khu vực tương đối sum xuê bồ công anh.

Rồi đột nhiên, hắn cảm giác được một tia khác biệt rất nhỏ!

Khu vực này lạnh hơn một chút so với các khu vực khác, cái khác biệt này vô cùng nhỏ, đại khái chỉ trong phạm vi nửa độ, người bình thường thật đúng là sẽ không lưu ý, nhưng Hoàng Dật căng thần kinh ra, cảm ứng của thân thể trong trạng thái nhạy bén nhất, lần này đã nhận ra khác biệt.

Hoàng Dật ngừng lại, cẩn thận quan sát khu vực này, khu vực này rất nhỏ, đại

khái chỉ lớn như một miệng giếng, trong ốc đảo bờ công anh có vẻ bé nhỏ không đáng kể, nếu như không phải chút nhiệt độ chênh lệch khác nhau, Hoàng Dật cũng sẽ không chú ý ở đây.

Kế tiếp, Hoàng Dật từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một cây trường mâu, đâm xuống phía dưới, muốn nhìn phía dưới có chôn vật gì hay không.

Trường mâu dần dần đâm xuống đất, nhưng vẫn chưa gặp phải trở ngại, tựa như phía dưới cái gì cũng không có. Hoàng Dật không cam lòng, tiếp tục đem trường mâu đâm xuống.

Trường mâu dài ba mét, khi đâm sâu đến hai mét rưỡi, rốt cục đâm không nổi nữa, phía dưới có một vật cứng!

Quả nhiên có chuyện! Hoàng Dật thở ra một hơi, ban ngày tìm kiếm rốt cục có kết quả rồi!

Hắn lập tức lui ra phía sau vài bước, từ trong trữ vật giới chỉ liên tiếp lấy ra ba quyển trục "Nê Bạo thuật", phóng ra hướng khu vực đó!

Khu vực nhỏ kia chịu đựng oanh tạc của ba Nê Bạo thuật, bị nổ ra một hố sâu, lộ ra vật thể phía dưới!

Hiện ra ở trước mắt của Hoàng Dật, là một miệng giếng, miệng giếng này bị chôn sâu hai mét, không biết rốt cục chôn cái gì, tản ra một cỗ khí tức thần bí, làm cho người ta muốn đem nó đào lên, nhìn phía dưới có cái gì.

Hoàng Dật lập tức nhảy xuống hố, ra sức đem miệng giếng dời ra.

Miệng giếng bị dời ra trong nháy mắt, một cỗ khí tức lạnh tận xương tủy nhất thời xông lên! Khối khu vực lớn xung quanh lập tức ngưng kết thành băng, da của Hoàng Dật cũng ngưng kết ra một lớp băng nhỏ, ánh sáng mặt trời chiếu vào trên người đã không có nhiệt độ, dường như thoáng cái biến thành mùa đông!

Gần như chỉ là một cỗ khí tức, cũng đã mạnh mẽ như vậy, nguyên tố băng hệ

bên trong quả thật nồng nặc tới cực điểm!

Hoàng Dật hoạt động gân cốt, đem thân thể đông cứng khôi phục lại, sau đó nhìn xuống dưới một chút.

Lúc này, bên dưới đây hàn băng, phía dưới bốc lên một làn khói, mơ hồ có thể thấy phía dưới là một địa cung, không biết cất dấu vật gì!

Hoàng Dật hít sâu một hơi, sau đó nhảy xuống, tiến vào trong địa cung xa lạ.

Vừa tiến vào địa cung, Hoàng Dật cảm giác được cả người rét lạnh đến xương, dường như ngay cả máu đều đông lạnh. Hắn quay đầu nhìn bốn phía một chút, địa cung ngai cũng rộng không gì sánh được, liếc mắt không thấy điểm cuối, hắc ám bao phủ nơi đây, không biết bị đóng băng bao nhiêu năm tháng rồi.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn phát hiện Sa Đạo địa cung, điểm kinh nghiệm +10000.

Sa Đạo địa cung! Ở đây quả nhiên có quan hệ với Sa Đạo Vương!

Hoàng Dật nắm chặt Liệt Chuy, đi đến chỗ sâu trong địa cung, một bí mật khổng lồ, đang ở phía trước chờ hắn.

Sau khi đi đại khái hai trăm mét, Hoàng Dật quẹo ở một khúc ngoặt, phía trước nhất thời xuất hiện một đại sảnh. Trong đại sảnh có đầy vô số binh sĩ bị hàn băng đông lạnh, tay cầm trường thương, chinh tề, rậm rạp, giống một chi quân đội. Thấy tràng cảnh này, trong đầu Hoàng Dật hiện ra hình dạng tượng binh mã trong lăng mộ của Tần Thủy Hoàng, hai nơi hầu như giống nhau như đúc, chỉ bất quá chi quân đội trước mắt là bị đóng băng, có vẻ càng chấn động, càng khổng lồ, liếc mắt không nhìn hết. Hắn ở trước mặt chi quân đội này có vẻ nhỏ bé không gì sánh được, nếu như cả chi quân đội bước tới, hắn sẽ bị giẫm thành một bãi thịt nát.

"Nơi này có người sống!" Rất nhanh, lớp băng trên người của một sĩ binh gần

đẩy nhất thời tan ra, nhìn chăm chăm Hoàng Dật, phát ra âm thanh của nhân loại!

Theo lời nói của hãn vừa dứt, toàn bộ binh sĩ trong đại sảnh đều tan ra, tất cả đều sống lại, cầm trường thương ép đến hướng Hoàng Dật!

Hoàng Dật xách theo Liệt Chuy, vọt tới hướng một sĩ binh gần nhất, sau đó một chùy nện xuống!

"Bẹp!" Tên binh sĩ này nhất thời biến thành một bãi thịt nát!

Lần này công kích, Hoàng Dật cũng biết được đẳng cấp và thực lực của những binh sĩ này. Những binh sĩ này có đẳng cấp như hãn, thực lực cũng không mạnh, hãn đập một chùy là có thể trực tiếp giết chết, có nhiều binh sĩ hơn nữa, cũng thuần túy chỉ là cho hãn điểm kinh nghiệm mà thôi.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 130: Tiến Hóa Lần Thứ Hai

Đương nhiên, nếu như đối thành người chơi bình thường, vậy sẽ không được nhanh như vậy, bởi vì bọn họ yếu hơn rất nhiều so với Hoàng Dật, vô luận là chủng tộc, nghề nghiệp, vũ khí, trang bị, kỹ năng, thuộc tính đều kém xa, hai người không cùng một tầng. Giống như Long Thứ, Đào Phong những người này đều là nhóm người đứng trên đỉnh Kim Tự Tháp, không thể dùng lẽ thường để luận.

Sau khi dùng công kích bình thường giết mấy người binh sĩ, Hoàng Dật tích đầy nô khí, sau đó mở ra Thẩm Phán, thân thể nhanh chóng xoay tròn, vũ khí vòng quanh bản thân quét ra từng đợt gió xoáy. Ngay sau đó, một làn khói độc xanh lục nhất thời tràn ngập phạm vi hai trăm mét xung quanh, một đám binh sĩ nhất thời nhiễm phải Ngải Độc Bệnh.

10 giây sau, tất cả binh sĩ trong phạm vi hai trăm mét đều ngã xuống, một lượng điểm kinh nghiệm khổng lồ nhất thời thêm vào trên người Hoàng Dật, tốc độ luyện cấp so với Chúng Thần chi tháp còn muốn nhanh hơn!

Kế tiếp, Hoàng Dật lần thứ hai lao vào bầy quái, tiếp tục thả ra thẩm phán. Loại tràng cảnh này hẳn vô cùng thích, không cần dẫn quái tụ quái, trực tiếp chạy vào trong bầy quái thả ra Thẩm Phán là được, thoáng cái quét sạch một đồng quái vật, tốc độ luyện cấp so với hỏa pháp sư còn muốn nhanh hơn.

Bất quá loại địa phương này vô cùng ít, thuộc về khu luyện cấp duy nhất đánh xong thì trở thành phế thải, những con quái sau này sẽ không sinh ra, ai là người đầu tiên chạy đến đây, người đó có thể hưởng thụ bữa tiệc kinh nghiệm này, thuộc về phúc lợi của người khai thác mới có.

Chỉ qua gần hai giờ, Hoàng Dật đã thanh lý xong đám quái này, số lượng phỏng chừng không thua mười vạn, đẳng cấp của hắc cũng liên tục thăng hai cấp, đạt được cấp 39, chỉ cần thăng một cấp, là có thể tiến hành lần tiến hóa tiếp theo! Đến lúc đó thực lực của hắc sẽ tiếp theo đi lên một nấc thang mới!

Hoàng Dật tiếp tục đi đến chỗ sâu trong địa cung, hắc hiện tại đã đi sâu xuống mấy ngàn mét, nhưng vẫn không có tìm được điểm cuối của địa cung.

Sau khi quẹo ở một góc đường, Hoàng Dật lại nhìn thấy một thạch thất, trong thạch thất có hơn một ngàn binh sĩ mặc áo giáp tinh xảo đang đi qua đi lại, số lượng của những binh sĩ này ít hơn hắc so với thạch thất trước đó, nhưng trang bị và vũ khí của chúng rõ ràng tinh xảo hơn, khí chất cũng cao một bậc, hắc là quái tinh anh!

Quái tinh anh là quái vật tương đối hi hữu, rất nhiều người chơi chỉ cần phát hiện một con quái tinh anh sẽ rất kích động, bởi vì quái tinh anh chắc chắn sẽ rơi trang bị xanh lá, có tỷ lệ nhỏ rơi trang bị xanh dương, hơn nữa điểm kinh nghiệm cũng cực kỳ phong phú. Dưới tình huống quái thủ lĩnh đánh không lại, quái tinh anh trở thành mục tiêu thích hợp nhất của đa số người chơi bình thường.

Ở chỗ này, quái tinh anh bên ngoài khó tìm lại xuất hiện lũ lượt, số lượng chừng hơn một ngàn! Cái này đại biểu cho hơn một ngàn món trang bị xanh lá và vài trang bị xanh dương, cùng với một đồng điểm kinh nghiệm khổng lồ, đang chờ Hoàng Dật phía trước!

Cái địa cung này khen thưởng cực kỳ phong phú, hầu như là một bảo khố nhỏ. Hèn chi có rất nhiều người chơi đều thích đi mạo hiểm, du lịch thám hiểm đại lục, chỉ cần phát hiện một địa cung như thế, hầu như là có thể đạt được thành quả phần thưởng mấy tháng của người chơi bình thường.

Quái tinh anh mạnh hơn rất nhiều so với quái bình thường, Hoàng Dật phải đập tới mười lần mới có thể giết chết một con, Ngải Độc Bệnh cũng không cách nào độc chết bọn chúng, tốc độ giết quái nhất thời giảm xuống rất nhiều.

Hoàng Dật thông thả đánh quái, một con con quái tinh anh ngã xuống dưới chân của hắn, sẽ rơi ra một kiện trang bị, toàn bộ mặt đất lấp lánh, vô số trang bị lẳng lẳng nằm, đợi Hoàng Dật nhặt.

...

Cùng lúc đó, Long Đô xa xôi đã tới thời khắc nguy cấp không gì sánh được!

Khô lâu đại quân rậm rạp ngoài thành liều mạng công kích thành tường của Long Đô, lúc này không ít khu vực trên tường thành đều đã đổ nát, lung lay sắp ngã!

Mà trên thành tường, vô số người chơi liều mạng công kích khô lâu đại quân phía dưới, ánh sáng của các loại kỹ năng tất cả đều hỗn tạp cùng một chỗ, từ thành tường trút xuống phía dưới, bao phủ vô số bộ xương khô. Mỗi một giây đồng hồ, đều có mấy vạn bộ xương khô bị nổ thành bột phấn, nhưng những thương vong này đối với khô lâu đại quân khổng lồ mà nói, lại hầu như không đáng kể, một bộ xương khô ngã xuống, sẽ có một bộ xương khô khác lấp vào, khô lâu đại quân vẫn liên tiếp nối liền, vô cùng vô tận.

Thấy như vậy, nhiều lắm là đến tối, Long Đô sẽ bị công phá!

Hiện nay, tình hình chiến đấu thảm liệt nhất, là một đoạn thành tường ở phía đông thành, ở đây đã bị công phá một lỗ thủng, vô số bộ xương khô ngoài thành đều hướng tới cái lỗ thủng này. Nhóm người chơi lợi hại nhất của Long Đô lúc này tất cả đều tụ tập tại đây, dùng thân thể của mình để chặn lỗ thủng đó.

"Đợt chiến sĩ thứ hai xông lên, đợt chiến sĩ thứ nhất lui về sau nghỉ ngơi! Người chơi có nghề nghiệp sinh hoạt, nhanh chóng đem bao đựng tên mới đưa đến phía trước cung tiến thủ mình phụ trách, liên lạc viên nhanh đi thông báo người phụ trách của tây thành, nó hẳn phân hai vạn người đi bắc thành, tình huống chỗ đó không ổn. . ." Một người chơi nữ cầm chiến phủ, vừa xông lên trước ra sức giết địch, vừa phát lệnh chỉ huy. Cô ấy có vóc người cao gầy, trên mặt có mặt nạ bảo hộ che khuất, thấy không rõ hình dạng, nhưng ánh mắt của cô

ấy lại tràn ngập nhuệ khí sắc bén, làm cho người ta không dám nhìn thẳng, rất có một cỗ anh dũng khí.

Cô ấy cũng là số 9 một mực ở Long Đô đợi Hoàng Dật-- Tần Thời Vũ. Hiện tại, cô ấy có thêm một thân phận, đó chính là thủ lĩnh bộ chỉ huy lâm thời của Long Đô! Toàn bộ một trăm vạn người chơi của Long Đô, tất cả đều tiến hành chiến đấu dưới chỉ huy của cô ấy. Dưới sự dẫn dắt của cô ấy, toàn bộ Long Đô tụ lại với nhau, có tổ chức có kỷ luật đối kháng với khô lâu đại quân cuộn cuộn bên ngoài, bảo vệ cho Long Đô. Nếu như không phải cô ấy, vậy từ lúc tối hôm qua Long Đô cũng đã bị khô lâu đại quân công phá, 100 vạn người bên trong đã chết có chết, luân hồi có luân hồi.

Tần Thời Vũ nhìn sa mạc mênh mông, trong ánh mắt oai hùng mơ hồ hiện ra một vẻ mềm yếu, tựa như đang chờ đợi “người ấy” đến. Cô ấy dù oai hùng thế nào, chung quy cũng là một nữ tử, cho dù là từ nhỏ được tổ chức huấn luyện, cũng không cách nào đem sự mềm yếu của nữ tính trừ đi hoàn toàn.

"Nếu như hắn ở đây thì tốt rồi, hắn nhất định có thể đánh tan những khô lâu đại quân này!" Tần Thời Vũ trong lòng thầm nghĩ, sau đó một búa đem một bộ xương khô đập thành mảnh nhỏ.

...

Hoàng Dật lúc này, đã chiến đấu với đám quái tinh anh kia tới tình cảnh gay cấn. Vì tăng nhanh tốc độ, cả người hắn chạy vào bầy quái, dùng ra [Âm Ảnh Chi Vũ], đồng thời thả ra Thâm Phán, quần công một đám quái tinh anh xung quanh, mà quái tinh anh lại không nhìn thấy hắn, chỉ có thể mở to mắt, cầm vũ khí chém lung tung.

Một trang bị xanh lá rơi ra, nằm trên đất, một lượng điểm kinh nghiệm khổng lồ cộng cho Hoàng Dật.

Đúng lúc này, trên người Hoàng Dật nhất thời tuôn ra một dòng nước ấm, thẳng lên cấp 40!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn thăng lên cấp 40! Bạn là chủng tộc hi hữu thú vương, hiện nay có thể tiến hành một lần tiến hóa. Lần tiến hóa này không có hạn chế, tiến hóa cần tiêu hao một giọt tinh huyết của chủng tộc tương ứng, hấp thu tinh hoa sinh mệnh bên trong, lĩnh ngộ sở trường đặc biệt với thiên phú của chủng tộc. Nhưng cường độ sinh mệnh tinh hoa trong tinh huyết, không thể vượt quá hạn chế nhất định, bằng không không cách nào hấp thu.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 131: Hàn Bằng Tướng Quân

Rốt cục nghênh đón lần tiến hóa thứ hai! Lần tiến hóa này quả nhiên đã không có hạn chế phương hướng, Hoàng Dật có thể tiến hóa theo bất cứ phương hướng nào, chỉ bất quá tinh huyết hấp thu không thể vượt quá cường độ nhất định, bằng không vẫn là không cách nào tiến hóa.

Chủng tộc càng mạnh, tinh huyết cũng càng mạnh, giống như BOSS mấy trăm cấp trong Anh Hùng ngục giam thì không cần đi suy nghĩ, cường độ tinh huyết của chúng nó rất cao, Hoàng Dật hấp thu không được. Bất quá phỏng chừng đến lần tiến hóa tiếp theo, sẽ không có hạn chế này, đến lúc đó Anh Hùng ngục giam cũng là một kho tinh huyết khổng lồ.

Mười phút sau, con quái tinh anh cuối cùng bị đập thành mảnh khối, Hoàng Dật bắt đầu nhặt trang bị, những trang bị này hẳn đều chương mắt, chỉ có thể bán cho phòng đấu giá.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục đi đến chỗ sâu trong địa cung.

...

Lúc này, mặt trời bên ngoài đã hạ xuống, mặt đất quay về bóng tối, ánh trăng mang theo bảy ngôi sao mọc lên, ôn nhu soi sáng Thê Lương Sa Địa.

Nhưng theo người chơi ở Long Đô xem ra, ánh trăng lúc này cũng là ánh trăng đòi mạng. Khô lâu đại quân như hải dương ngoài thành sau khi tới buổi tối, thực lực rõ ràng tăng lên một bậc, lực công kích tăng cường mạnh, người chơi càng ngày càng khó chống đỡ, Long Đô tùy thời đều có thể bị công phá!

Hiện tại, Long Đô đã tới trước mắt thời khắc sinh tử tồn vong cuối cùng! Ở bộ chỉ huy thủ lĩnh tần suất hạ đạt mệnh lệnh của Tần Thời Vũ càng lúc càng nhanh, bốn phía đều truyền đến thỉnh cầu cần trợ giúp, Tần Thời Vũ khẩn trương điều hành tất cả, tiến hành nỗ lực cuối cùng!

Một ít người chơi đem tình huống nơi này thu hình trực tiếp đồng bộ lên diễn đàn, hiện nay tình hình chiến đấu của Long Đô đã hấp dẫn ánh mắt của toàn bộ thế giới!

Các quốc gia trên thế giới, vô số người chơi đều rời khỏi trò chơi, dừng mãi vào trong diễn đàn, quan khán trực tiếp tình hình chiến đấu của Long Đô!

Trong thế giới hiện thực, các phương tiện truyền thông, radio đã đồng thời tiếp sóng trực tiếp sự kiện quái vật công thành quy mô lớn nhất trong lịch sử, chỉ cần thất bại, cũng là một trăm vạn người chơi tử vong!

Long Đô tối nay, đang đập cùng nhịp với mọi người!

...

"Hiện tại nhân số thương vong bao nhiêu?" Trên một đoạn tường thành phía đông của Long Đô, Tần Thời Vũ trầm giọng hỏi, thân ảnh của cô ấy thông qua video của người chơi, đồng bộ tiếp sóng tới toàn bộ thế giới. Lúc này, cô ấy là một trong những nhân vật then chốt nhất của trận chiến này.

"Hiện nay đã tử vong 17 vạn 3 ngàn người, bên trong có 7 ngàn người bị luân hồi, những người còn lại đều đã phục sinh, tiếp tục gia nhập chiến đấu!" Người chơi phụ trách sưu tập tình báo lập tức đáp.

"Vậy nước thuốc ma pháp và mũi tên còn lại bao nhiêu?"

"Nước thuốc ma pháp chỉ còn lại một đợt cuối cùng, pháp sư uống xong đợt này là hết, mũi tên còn có thể kéo dài nửa giờ!"

Tần Thời Vũ im lặng, tất cả mọi người xung quanh im lặng, trong không khí

tràn ngập một vẻ tuyệt vọng, vẻ tuyệt vọng này xuyên qua hình ảnh trực tiếp lan truyền toàn bộ thế giới.

Trong lòng mỗi người đều rõ ràng, hiện tại Long Đô chỉ bất quá là đang kéo dài hơi tàn mà thôi, tuyệt đối không qua được đêm nay!

"Mọi người tiếp tục nỗ lực, chiến đến thời khắc cuối cùng!" Tần Thời Vũ lập tức hô lớn một tiếng, cổ vũ sĩ khí, xách theo búa lần thứ hai vọt tới.

...

Lúc này, ở chỗ sâu trong Sa Đạo địa cung tất cả mọi người nhìn không thấy, Hoàng Dật vẫn đang thăm dò.

Hắn đã đi tới tận cùng bên trong địa cung. Lúc này hiện ra ở trước mắt của hắn, là một phiến cửa đá rất nặng, trên phiến cửa đá ngưng kết một tầng băng cứng dày, chỉ là nhìn bề ngoài đã biết tuyệt đối không cách nào dùng sức mạnh phá vỡ, cần tìm được cơ quan mới có thể mở.

Hoàng Dật cẩn thận tìm kiếm bốn phía, nhỏ bé thân ảnh mò mẫm từng góc trong địa cung rộng lớn, phát ra những tiếng bước chân vang vọng, vang khắp địa cung.

Đi tới đi lui, Hoàng Dật đột nhiên quay đầu lại, nhìn một phần mặt đất phía sau! Vừa rồi lúc hắn đi qua chỗ đó, tiếng bước chân có khác biệt rất nhỏ, tựa như phía dưới trống rỗng.

Hắn ngồi xổm thân thể xuống, lấy tay gõ gõ lớp bề mặt, sau đó lại gõ gõ chỗ khác, hai âm thanh quả nhiên có một khác biệt rất nhỏ, bất quá rất nhỏ, không cẩn thận căn bản không nghe được.

Hoàng Dật lập tức chuyển đổi tới hình thái thú vương, hắn đem bàn tay bao bọc bởi ngọn lửa màu cam đặt trên mặt đất, rất nhanh liền đem một tầng hàn băng phủ trên mặt đất hòa tan.

Sau đó, hần hung hăng đâm xuống mặt đất!

"Ầm ầm!" Nhất thời, phiến cửa đá nặng nề phía sau truyền đến tiếng nổ ầm, chậm rãi mở ra! Một cỗ khí tức băng hàn kịch liệt không gì sánh được từ bên trong lao ra, dũng mãnh lao vào trong địa cung khổng lồ!

Sau một khắc, toàn bộ địa cung với tốc độ mắt thường có thể thấy được xuất hiện một tầng băng màu trắng! Hoàng Dật cũng thoáng cái bị đóng băng, không cách nào nhúc nhích!

Chỉ là một cỗ khí tức, cũng đã mạnh mẽ như vậy!

Hoàng Dật lập tức khống chế hỏa diễm trong tay, đem hàn băng trên người hòa tan, sau đó mới khôi phục tự do.

Hần quay đầu nhìn vào bên trong phiến cửa đá. Bên trong cửa đá là một thạch thất rất nhỏ, trong thạch thất có một cái bệ bằng đá, lẳng lặng đóng băng một hộp kim hoàng, xung quanh là một tầng hàn băng rất dày, khí tức băng hàn vô tận từ bên trong bay ra!

Xem ra, ở đây cũng là khởi nguồn của tất cả nguyên tố băng trong ốc đảo bồ công anh!

Bất quá trước cái hộp, đã có một vị Hàn Băng tướng quân cao to thủ hộ, trên người khoác trọng giáp ngân bạch, bị đông cứng trong một trụ băng, trong tay cầm một trường thương, chỉ vào phương hướng của Hoàng Dật, trên trường thương lộ ra hàn khí, dường như muốn đâm vào trái tim của Hoàng Dật!

Vị Hàn Băng tướng quân này chỉ là đứng ở nơi đó vô cùng đơn giản, lại tản ra một cỗ khí tức cường hãn không gì sánh được, làm cho người ta không thể nổi lên ý niệm chiến đấu trong đầu, đẳng cấp của hần cũng không có bị hệ thống ẩn dấu, mà là thoải mái thể hiện ra -- BOSS thủ lĩnh cấp 60!

Thấy tin tức của vị Hàn Băng tướng quân này, Hoàng Dật chỉ biết mình

khẳng định đánh không lại! Cấp 50 là một ngăn cách cực lớn trong Thế Giới Thứ Hai, người chơi sau khi đến cấp 50, có thể thức tỉnh chiến hồn, thực lực tăng lên vài bậc! Quái vật sau cấp 50, thực lực cũng đồng dạng sẽ tăng lên vài bậc! Mặt khác, tầng 50 của Chúng Thần chi tháp, độ khó cũng đồng dạng tăng lên vài bậc!

Có thể nói, toàn bộ trước cấp 50 đều thuộc về giai đoạn khởi đầu, sau cấp 50 mới được gọi là bắt đầu phát triển!

Hiện tại Hàn Băng tướng quân này cao tới cấp 60! Còn là một thủ lĩnh, Hoàng Dật sợ rằng một khi đánh thức hắn, sẽ lập tức bị giết ngay, ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có!

Kế tiếp, Hoàng Dật chậm rãi đi vào thạch thất, đi tới trước người của Hàn Băng tướng quân.

Hiện tại, đến gần quan sát Hàn Băng tướng quân, có một chấn động phát ra từ đáy lòng, mỗi một phần da thịt trên người của Hàn Băng tướng quân, mỗi một mảnh sắt trên áo giáp, đều thể hiện ra một sự sắc bén, không phải người chơi hiện tại có thể sánh bằng. Mà cái hộp màu vàng kia, được đóng băng tại phía sau hắn, được hắn vững vàng thủ hộ.

Phỏng chừng Hoàng Dật chỉ cần đụng tới cái hộp kia, Hàn Băng tướng quân sẽ lập tức thức tỉnh, đem hắn giết chết.

Hiện tại, Hoàng Dật chỉ có thể dùng thủ đoạn phi thường để đối phó BOSS thủ lĩnh cấp 60. Hắn nhìn cấu tạo của thạch thất này một chút, nhìn cánh cửa phía sau một chút, bỗng nhiên nghĩ tới Anh Hùng ngục giam!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 132: Hai Hồ Tranh Đấu

Loại tình huống này, không thể nghi ngờ là vô cùng thích hợp khiến cho tội phạm trong Anh Hùng ngục giam ra tay, chỉ cần hắt thở phân thân của một tội phạm vào trong thạch thất, sau đó đóng cửa phòng, vậy tội phạm sẽ không thể chạy đi, chỉ có thể chiến đấu với Hàn Băng tướng quân.

Cho tới bây giờ, hắt thở phân thân của tội phạm đi ra, đó chính là tại Phong Lâm trại. Khi đó tất cả mọi người của Phong Lâm trại vây quanh hắt, hơn nữa còn có một Man Chuy nhìn chăm chăm, hắt thở tội phạm tới vừa lúc chiến đấu có thể với bọn họ, không cần lo lắng tội phạm sẽ chạy trốn.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức triệu hồi ra Anh Hùng ngục giam, cất bước đi vào.

Hắt thở tiếp đi tới hòng hoàng thạch thất, tùy ý bắt lấy một ít chìa khoá bay lượn, thực lực hiện tại của hắt đã có tiến bộ nhảy vọt so với lần trước, chìa khoá có thể bắt được có rất nhiều, chìa khoá của tội phạm dưới cấp 120 đều không có vấn đề.

Bắt lấy hơn mười chìa khoá, hắt chọn anh hùng thích hợp trong《Anh Hùng chi thư》, Hàn Băng tướng quân là băng hệ, như vậy tốt nhất tìm một anh hùng hỏa hệ đối kháng, như vậy có thể khắc chế lẫn nhau.

【Ngọn Lửa Phục Hận • Brand】(cấp 104, đánh số 15712)

Thời kỳ Cận Cổ, một sinh vật tràn ngập thù hận nóng rực, cả người thiêu đốt liệt diễm.

Lật lật lật, Hoàng Dật đem ánh mắt tập trung trên một anh hùng hỏa hệ, vị anh hùng này là vô cùng thích hợp không thể nghi ngờ, chỉ cần khiến cho hắn ta thả một phân thân có thực lực khoảng cấp 60, vậy có thể đánh một trận người chết ta sống với Hàn Băng tướng quân.

Tội phạm trong Anh Hùng ngục giam đều là anh hùng Thánh Vực trở lên, thực lực sau khi đến Thánh Vực, sẽ có một năng lực rất phổ biến, đó chính là -- phân thân! Mỗi một vị anh hùng trong Anh Hùng ngục giam đều có năng lực phân thân, cũng là dựa vào điểm này, Hoàng Dật mới có thể đem phân thân của những tội phạm này thả ra làm tay đánh thuê.

Hoàng Dật rất nhanh liền đi tới trước phòng giam của Ngọn Lửa Phục Hận • Brand, nhìn vào bên trong.

Trong phòng giam, là một nam tử đầu trọc có cơ thể người, cả người bốc lên ngọn lửa cháy mạnh, thân thể hắn đen như than, dường như bị nướng chín, biểu tình dữ tợn, tràn ngập khí tức căm hận báo thù. Cặp mắt rực lửa thù hận của hắn, trừng mắt với Hoàng Dật ngoài cửa, dường như có thâm thù đại hận gì đó.

"Brand, người đã cần tự do như thế, vậy ta sẽ cho người một ít tự do!" Nói xong, Hoàng Dật lấy ra chìa khoá, cắm vào ổ khoá của phòng giam.

Ngọn lửa trên người của Brand kịch liệt nhảy lên, thể hiện ra nội tâm kịch liệt dao động, trong Anh Hùng ngục giam, không có bất luận anh hùng nào không tràn ngập khát vọng tự do!

Hoàng Dật cẩn thận điều chỉnh cường độ phong ma của cánh cửa phòng giam, hắn đại khái mở ra 2%, liền lập tức ngừng tay, trong《 Anh Hùng chi thư 》 có ghi chép, phân thân 2% thực lực của Brand, tương đương với cường độ của một BOSS thủ lĩnh cấp 50~60! Cái phân thân này trốn ra, vừa lúc có thể đánh một trận với Hàn Băng tướng quân!

Đương nhiên, cái này cũng không có nghĩa là một BOSS thủ lĩnh cấp 50~60 là có thể chống lại Brand, thực lực của một thủ lĩnh cấp 50~60 chỉ đơn giản là

chồng lên nhau, mà Brand là đem loại thực lực này dung hợp vào trên người mình, thực lực của hai người không thể đơn giản dùng phép tính số học được.

Sau một khắc, Hoàng Dật trực tiếp thông qua 《 Anh Hùng chi thư 》 trong nháy mắt rời khỏi Anh Hùng ngục giam, xuất hiện bên trong thạch thất hàn băng.

Sau đó hần cấp tốc từ trong trừ vật giới chỉ móc ra Đầu Ảnh kính, đặt ở phía sau cái hộp bị hàn băng bao phủ, dựng đứng lên, đem tình cảnh cả gian thạch thất chiếu vào!

"Răng rắc!" Ngay tại Hoàng Dật vừa chạm vào cái hộp, khối băng trên người Hàn Băng tướng quân nhất thời xuất hiện một cái khe, cấp tốc lan ra, một cổ khí tức cường đại từ trong hàn băng lộ ra, Hàn Băng tướng quân rốt cục tỉnh lại!

Cùng lúc đó, lối vào của Anh Hùng ngục giam đã chậm rãi biến mất, trong mộng lung, có thể mơ hồ thấy một nam tử đầu trọc cả người rực cháy ánh lửa, trên người cháy đen, chính là một phân thân của Ngọn Lửa Phục Hận • Brand, nó gần đi tới thế giới này!

Hoàng Dật dùng tốc độ nhanh nhất trốn ra thạch thất, đi tới địa cung bên ngoài, sau đó cấp tốc đem cơ quan kia một lần nữa đóng lại.

"Ầm ầm!" Sau một khắc, cánh cửa của thạch thất một lần nữa bị đóng lại, mà lối vào của Anh Hùng ngục giam cũng rốt cục biến mất, phân thân của Brand cũng xuất hiện trong thạch thất, bị nhốt kín bên trong, tồn tại cùng phòng một với vị Hàn Băng tướng quân vừa thức tỉnh kia!

Kế tiếp, hai BOSS bên trong cũng là hai hổ tranh đấu!

"Rầm rầm rầm!" Rất nhanh, trong thạch thất truyền đến tiếng đánh nhau, cách cửa đá dày như vậy đều có thể nghe được, có thể tưởng tượng chiến đấu bên trong kịch liệt ra sao!

Hoàng Dật rốt cục thở phào một hơi, kế tiếp, hắn từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một Đầu Ảnh kính khác, bắt đầu quan sát hình ảnh trong thạch thất, giống như đang xem phim.

Lúc này bên trong thạch thất, Hàn Băng tướng quân với phân thân của Brand đang đánh cho khó phân thắng bại! Hai BOSS này đều không có lý trí, Hàn Băng tướng quân bị đóng băng lâu năm, từ lâu không phải nhân loại bình thường, không có tư duy bình thường, mà phân thân của Brand sau khi mất đi liên hệ với bản thể trong Anh Hùng ngục giam, chỉ còn lại bản năng chiến đấu thuần túy. Hai người một băng một hỏa, khí tức tương trùng tương khắc, hiện tại lại bị nhốt bên trong, không cách nào đi ra, băng hỏa bất dung, thoáng cái đánh cho thạch thất băng hỏa lưỡng trọng thiên!

...

Lúc này, một chỗ khác của Thê Lương Sa Địa, Long Đô, đã tới giai đoạn liều mạng cuối cùng!

Lỗ thùng ở phía đông thành đã càng lúc càng lớn, chiến sĩ kiên cường cũng đã không chống chọi được với khô lâu đại quân tập kích, bị đánh cho không ngừng lui về phía sau. Mà trên tường thành còn lại, cũng xuất hiện thân ảnh của khô lâu đại quân, bọn chúng đã bắt đầu công chiếm một phần thành tường, tiến hành mặt đối mặt với người chơi!

Toàn bộ Long Đô lung lay sắp đổ! Gần bị hải dương khô lâu đại quân bao phủ!

Video trực tiếp vẫn đang tiếp tục, đem sự kiện thảm khốc không hề bảo lưu này truyền bá ra toàn bộ thế giới, lúc này, cả Thế Giới Thứ Hai đang ở thời điểm cao trào, có hơn hai tỷ người chơi đều quan tâm số phận của Long Đô! Ánh mắt của hơn hai tỷ người đều đang run rẩy!

Đêm nay đã định trước là một buổi tối thảm khốc không cách nào ngủ được!

"Truyền lệnh của tôi, bỏ thành tường! Mọi người lui giữ trong thành!" Rốt cục, Tần Thời Vũ lần đầu tiên đưa ra mệnh lệnh lui lại!

Thành tường không thủ được, kế tiếp chỉ có thể thủ trong thành, bất quá như vậy cũng chỉ có thể trì hoãn một chút thời gian tử vong mà thôi! Long Đô bại vong đã không thể tránh khỏi!

Vô số người chơi nhất thời rút lui như thủy triều, đem cửa thành tử thủ mấy ngày nay tặng cho khô lâu đại quân mãnh liệt kia.

...

Lúc này, trong Sa Đạo địa cung, chiến đấu của Brand và Hàn Băng tướng quân cũng tới thời khắc cuối cùng!

Lúc này hai người đều đã đầy vết thương, lưng lay sắp đổ, ngọn lửa trên người của phân thân Brand hầu như đã muốn tắt, mà Hàn Băng tướng quân bị phế mất một cánh tay, khói đen trên người nổi lên bốn phía, bị cháy không nhẹ, hiện tại cả hai đều đã là nỏ mạnh hết đà.

"Ầm!" Sau một khắc, phân thân của Brand nện một quyền lên trên người Hàn Băng tướng quân, trong tay tuôn ra một đoàn lửa cháy mạnh, đem nửa người của đối phương đốt cho huyết nhục văng khắp nơi!

Mà Hàn Băng tướng quân thì cầm trường thương trong tay đâm vào phân thân của Brand một cái, đem đối phương đâm xuyên!

Sau một khắc, phân thân của Brand dẫn đầu tử vong, mà Hàn Băng tướng quân ngã quỵ xuống mặt đất, hấp hối!

"Ầm ầm!" Đúng lúc này, cánh cửa của thạch thất chậm rãi mở ra, Hoàng Dật đi đến!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 133: Ngăn Cơ Sóng Dữ

Hàn Băng tướng quân bây giờ, đã mặc người xâm lược! Hoàng Dật lấy ra Liệt Chuy, đi qua hướng Hàn Băng tướng quân.

Trước đó hai hồ tranh đấu, hiện tại biến thành trai cò tranh đấu, Hoàng Dật cũng từ trước đó cách sơn quan hồ đấu, hiện tại biến thành ngư ông! Cũng may nơi này là tràng cảnh phong bế, nếu như là khu vực trống trải bên ngoài, vậy không có biện pháp lợi dụng phân thân của anh hùng, loại cơ hội này chỉ có thể gặp mà không thể cầu.

Brand là anh hùng pháp hệ, phân thân 2% thực lực của hắn, lúc đầu có lực lượng ngang nhau với Hàn Băng tướng quân, nhưng chung quy chỉ là anh hùng pháp hệ, trong thạch thất nhỏ hẹp có một chút chịu thiệt, bị Hàn Băng tướng quân giành trước đánh chết.

Cái này cũng phù hợp kỳ vọng của Hoàng Dật, chỉ có Hàn Băng tướng quân mới có giá trị đánh chết, BOSS còn sống sót mới có thể cho Hoàng Dật khen thưởng phong phú. Nếu như là phân thân của Brand đánh chết Hàn Băng tướng quân, vậy Hoàng Dật cũng là giỏ trúc mức nước công dã tràng, bởi vì phân thân của Brand không có bất kỳ điểm kinh nghiệm và vật phẩm, giết cũng là giết không công.

Đi tới trước mặt của Hàn Băng tướng quân, Hoàng Dật vung chùy, ra sức đập xuống Hàn Băng tướng quân!

Hàn Băng tướng quân lúc này, đã ngã xuống mặt đất, quỳ trước mặt hắn, ngay cả tránh né công kích đều đã rất khó làm được, hắn và Brand hầu như là đồng quy vu tận, hiện tại chỉ bất quá là kéo dài hơi tàn mà thôi.

"Bộp bộp!" Thân thể của Hàn Băng tướng quân đổ bị đập bầm dập, thân thể cũng nằm trên mặt đất, chỉ còn lại mấy hơi thở cuối cùng.

Hoàng Dật tiếp tục vung chùy, công kích đến vết thương của Hàn Băng tướng quân!

...

Một phút đồng hồ qua đi, Hoàng Dật nện xuống một chùy cuối cùng!

"Bộp!" Thân thể của Hàn Băng tướng quân rốt cục chia năm xẻ bảy, bị hiệu quả Toái Thi của Liệt Chuy sát hại!

Giây phút ấy, một vật phẩm rơi ra, lấp lánh, rơi xuống bên chân Hoàng Dật!

Hàn Băng tướng quân cường hãn, bị Hoàng Dật mưu lợi giết chết, hầu như không phí bất luận khí lực gì!

Sau một khắc, trên người của Hoàng Dật liên tiếp hiện lên ra ba dòng nước ấm, điểm kinh nghiệm phong phú BOSS thủ lĩnh cấp 60, trực tiếp khiến cho hắn từ cấp 40 thăng lên cấp 43!

Sau đó, hắn ngồi xổm xuống, trực tiếp đem vật phẩm rơi ra từ Hàn Băng tướng quân toàn bộ thu vào trữ vật giới chỉ. BOSS thủ lĩnh cấp 60, chết trong tay người chơi cấp 40 như hắn, tỷ lệ rơi đồ khẳng định là rất cao, hơn nữa hắn còn có trữ vật giới chỉ bá vương khế ước, tỷ lệ rơi đồ gấp đôi, xác suất ra thứ tốt lớn hơn nữa!

Bất quá bây giờ còn không phải thời điểm kiểm tra chiến lợi phẩm, cái hộp màu vàng đặt trên bục cao, mới là mấu chốt của chuyến đi này!

Lúc này, cái hộp màu vàng lấp lánh kia đang lẳng lặng nằm trên bục cao, ở nơi Hoàng Dật đưa tay ra là có thể đụng, trong địa cung hắc ám tản ra khí tức băng hàn vô tận, dường như là khởi nguồn hàn băng của thế giới này, giữa hai bên đã không có bất kỳ ngăn trở nào!

Sau một khắc, Hoàng Dật đi tới, kiểm tra vật phẩm một chút.

【trái tim của Sa Đạo Vương】(vật phẩm đặc thù)

Trong hộp, phong ấn một trong chín mươi chín trái tim của Sa Đạo Vương, bốc lên khí tức băng lãnh, mãi mãi hấp thu khí tức sinh mệnh trên mặt đất, mãi mãi cử động.

Quả nhiên có quan hệ với Sa Đạo Vương! Trong lòng Hoàng Dật nhất thời sáng tỏ!

Slark đã từng nói qua, Sa Đạo Vương tổng cộng có chín mươi chín trái tim, giấu ở các khu vực bí mật của Thê Lương Sa Địa, vĩnh viễn không dùng, chỉ cần những trái tim này còn đập, vậy Sa Đạo Vương sẽ không chết!

Hiện tại, tất cả sương mù dày đặc của ốc đảo bồ công anh đều có thể tra ra manh mối! Trái tim của Sa Đạo Vương cần liên tục hấp thu khí tức sinh mệnh mới có thể đập được, cho nên địa điểm giấu trái tim cần vô cùng chú ý. Từ độ dày bùn đất trên miệng giếng của địa cung mà xem, Sa Đạo Vương hẳn là vào một ngày của mấy trăm năm trước, phát hiện ốc đảo bồ công anh tràn ngập sinh cơ, sau đó mới xây dựng một địa cung bên dưới, đem trái tim của mình chuyển dời đến đây.

Sau đó, Sa Đạo Vương chế tạo một ảo cảnh ảo ảnh, hấp dẫn lũ khách trong sa mạc đến đây, để cho bọn họ lạc đường ở chỗ này, cuối cùng đi tới ốc đảo bồ công anh. Sau khi đến đây, những lũ khách đáng thương ấy không ra được, chỉ có thể chết ở chỗ này, đem khí tức sinh mệnh để lại, khiến cho trái tim trong địa cung hấp thu.

Nhưng mà lũ hành gia Lạc Mạc • Tịch Dương của 30 năm trước là một chuyện xấu, hẳn ta phát hiện chỗ quỷ dị này, vì vậy kiến tạo một truyền tống trận lâm thời rời khỏi đây. 30 năm sau, Hoàng Dật càng là một chuyện xấu, hẳn căn cứ nhật ký lũ hành gia Lạc Mạc • Tịch Dương, biết địa phương này có chỗ quỷ

dị, kiên nhẫn tìm kiếm, rốt cục tìm được bí mật của Sa Đạo địa cung, cũng thành công tìm được trái tim này!

Tâm của Hoàng Dật rốt cục thoải mái xuống, lo lắng trong lòng thoáng cái quét sạch, mây tan nhìn thấy mặt trời, nghênh đón trời nắng!

Hoàng Dật nhìn cái hộp kia một chút, sau đó lựa chọn thu vào trữ vật giới chỉ!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bởi Sa Đạo Vương trái tim ẩn chứa khí tức quá mức cường đại, cần mười phút thời gian mới có thể hoàn toàn thu vào trữ vật giới chỉ, hiện tại bắt đầu tính thời gian.

...

Cùng lúc đó, tại Long Đô xa xôi, trận chiến này đã đánh tới thời khắc cuối cùng!

Tất cả người chơi Long Đô, đều đã lui vào trong thành, thành tường bốn phía toàn bộ rơi vào tay địch, bị khô lâu đại quân công phá, Long Đô đã tới thời khắc diệt vong, chỉ cần trong thành thất thủ, vậy Long Đô sẽ biến mất khỏi thế giới này, một trăm vạn người chơi tất cả cũng bị khô lâu đại quân bao phủ!

Lúc này, số lượng người tập trung xem phát sóng trực tiếp trên diễn đàn đã đột phá ba tỷ! Đồng thời còn đang không ngừng tăng! Toàn bộ Thế Giới Thứ Hai hầu như vắng đi hơn phân nửa, đại đa số người chơi đều dừng mãinh vào diễn đàn, quan sát video tiếp sóng của Long Đô, còn có những người khác thì ở trong thế giới hiện thực xem trực tiếp trên TV.

Giờ này phút này, Long Đô là tiêu điểm của toàn bộ thế giới, loại công thành thảm khốc này là lần đầu tiên phát sinh, chấn động hơn, chân thực hơn so với bất kỳ bộ phim bom tấn nào của Hollywood!

"Vinh dự của vương! San bằng Long Đô!" Đúng lúc này, một âm thanh

rung trời vang vọng trời đất, cái âm thanh này tràn ngập cuồng phách khí vô tận, làm cho người ta vừa nghe thì có một loại cảm giác thiên quân chém giết, vạn mã phi nhanh!

Sau đó, một thân ảnh cao to chùng núi nhỏ, từ trong hải dương khô lâu nhắm phía Long Đô. Mỗi một bước của nó đạp trên mặt đất, sẽ giẫm vỡ một binh sĩ khô lâu, toàn bộ mặt đất cũng rung động một phen, hình ảnh trực tiếp cũng run lên, lực lượng ấy rõ ràng xuyên qua video thu hình trực tiếp hiện ra trước mắt vô số người chơi!

Cái thân ảnh cao to này, trên cùng là một đầu sói, răng nanh bén nhọn, dữ tợn không gì sánh được, trong tay cầm hai cây búa màu đen khổng lồ, nếu bị chặt trúng, phỏng chừng ngay cả thi thể đều không tìm được, trực tiếp biến thành mảnh vụn!

Con BOSS to lớn này, chính là thủ lĩnh của khô lâu đại quân lần này --Một trong ba đại tướng quân dưới trướng của Sa Đạo Vương, Quý Phủ • Hắc Lang, mấy ngày trước nó chưa từng xuất thủ qua, hiện tại Long Đô bị công phá, nó rốt cục ra tay, lúc này vừa ra tay cũng là lời đình chỉ kích, quyết thắng chiến cuộc!

"Liều mạng đi! Cuối cùng thời khắc đã đến!" Lúc này, âm thanh quyết tuyệt của Tần Thời Vũ vang lên trong mảnh đất cuối cùng của Long Đô, vang lên trong tai của vô số người chơi đang xem trực tiếp!

Một khí tức thảm khốc không gì sánh được tràn ngập ra!

Long Đô rốt cục muốn bị diệt!

Ngay tại thời khắc chỉ mảnh treo chuông, trong trời đất đột nhiên vang lên một âm thanh --

"[khu vực thông báo]: Người chơi [Miếu Sát] công phá tất cả phòng ngự của Sa Đạo địa cung, đang thu trái tim Sa Đạo Vương, gây ra sự kiện đặc thù, Sa Đạo Vương nổi giận lôi đình, mệnh lệnh Quý Phủ • Hắc Lang tướng quân từ bỏ

đánh Long Đô, tức khắc đi đến Sa Đạo địa cung ngăn cản Miếu Sát."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 134: Miếu Sát Là Thần

Tiếng thông báo hệ thống này, xuyên qua video trực tiếp, truyền tới khắp ngõ ngách trên toàn bộ thế giới, truyền vào trong tai của tất cả những người đang xem trực tiếp!

Bầu không khí bị kiềm hãm! Một trăm vạn người chơi của Long Đô ngây ngẩn cả người, hơn hai tỷ khán giả trên thế giới ngây ngẩn cả người!

Tất cả mọi người không ngờ, Long Đô dĩ nhiên ở trước thời khắc hủy diệt, được một người ở xa ngàn dặm, dùng loại phương thức nghĩ cũng không nghĩ được, cứu vớt!

Hắn từ đầu tới đuôi đều chưa từng lộ mặt, từ đầu tới đuôi cũng không có trong video, yên lặng ở phương xa một mình một người chiến đấu, dùng lực lượng của mình, cứu thành phố ngài!

Sau một khắc, vô số bộ xương khô thủy rút lui như thủy triều, chúng nó bỏ qua Long Đô như đã nằm trong bàn tay, tất cả đều lui ra ngoài!

Quý Phủ • Hắc Lang cao to dữ tợn cũng lập tức xoay người, trừng mắt nhìn phương hướng của Sa Đạo địa cung, tăng tốc phóng đi, hầu như chỉ chớp mắt thì biến mất hình bóng!

Long Đô an toàn! Được một mình Hoàng Dật cứu!

Sau một khắc, Long Đô hoàn toàn sôi trào!

Một trăm vạn người điên cuồng hô to, điên cuồng phát tiết, vì mình có thể còn sống mà cảm thấy hưng phấn, người quen hay không quen lúc này đều ôm

lấy nhau, vui mừng mà khóc!

"Miếu Sát là thần!" Bỗng nhiên, không biết ai trong đám người rống lớn một tiếng.

Ngay sau đó, tất cả mọi người theo điên cuồng rống lên!

"Miếu Sát là thần!"

"Miếu Sát là thần!"

Âm thanh của một trăm vạn người vang lên tận trời, đinh tai nhức óc, toàn bộ thế giới đều là âm thanh "Miếu Sát là thần".

Mà hai tỷ người đang xem video trực tiếp cũng điên cuồng lên, bọn họ bắt đầu điên cuồng gửi bài đăng bài trong diễn đàn, toàn bộ diễn đàn bị tràn đầy, toàn bộ đều là bài post với tiêu đề "Miếu Sát là thần".

Hiện tại, toàn bộ diễn đàn đã không khống chế được, trang đầu chỉ có thể nhìn những bài post này, tất cả mọi người điên cuồng bình luận quanh những chủ đề này, tất cả bài post còn lại đều bị đẩy xuống phía dưới.

Lần này, Hoàng Dật tuy rằng không có thu được điểm vinh dự quốc gia, nhưng vinh dự hãn thu hoạch được đã không chỉ có là một quốc gia đơn giản như vậy, mà là vinh dự của thế giới! Loại vinh dự này so với bất cứ cái gì trước đó đều mạnh mẽ hơn, bởi vì Long Đô ngày hôm nay không chỉ có đại biểu cho 100 vạn người chơi ở Long Đô, mà là đại biểu cho 10 tỷ người chơi của toàn bộ thế giới, trước sự kiện tàn sát thảm khốc nhất xưa nay chưa từng có, tâm của tất cả người chơi đều là cùng nhau.

Mà Hoàng Dật một người, đã cứu bọn họ!

Đây là lần đầu tiên người chơi của các quốc gia trong Thế Giới Thứ Hai bỏ qua thành kiến, cùng nhau tung hô một người chơi như thế!

Hoàng Dật đã không còn là anh hùng của một quốc gia, mà là anh hùng của toàn bộ thế giới!

Lúc này, đã là nửa đêm 12 giờ, thông báo đại lễ thường niên vừa lúc cho đổi mới, có thể bắt đầu bỏ phiếu cho một ngày mới!

Vài tỷ người chơi trong diễn đàn tất cả đều tiến vào bỏ phiếu, trong danh sách đề cử giải thưởng người mới tốt nhất, đem phiếu của mình không chút do dự bầu chọn cho Hoàng Dật!

Tỷ lệ ủng hộ của Hoàng Dật, trong nháy mắt đạt đến 94% xưa nay chưa từng có! Hầu như tất cả người chơi, đều đem phiếu của ngày hôm nay bình chọn cho hắn! Mà Lôi Thần ngày hôm qua xếp hạng nhất, tỷ lệ ủng hộ của ngày hôm nay chỉ còn lại 2%, hắn ta hôm qua mới dẫn ra một hệ thống thông báo, ngày hôm nay cũng đã hoàn toàn bị người lãng quên.

Ngày hôm nay là một ngày dành riêng cho Hoàng Dật, cho dù là Đào Phong, cũng chưa bao giờ hưởng thụ qua vinh dự như vậy.

...

Dần dần, khi hưng phấn lúc ban đầu qua đi, người chơi của toàn bộ thế giới bỗng nhiên nghĩ tới một vấn đề vô cùng nghiêm trọng-- Quý Phủ • Hắc Lang tướng quân đi ngăn cản Hoàng Dật, vậy Hoàng Dật có thể sống sót sao?

Long Đô an toàn, nhưng Hoàng Dật đâu?

Vì cứu Long Đô, hắn lâm vào nguy hiểm lớn không gì sánh được, thực lực của Quý Phủ • Hắc Lang tướng quân siêu cường, không phải người chơi hiện tại có thể đối phó, Hoàng Dật có thể bình yên chạy trốn sao?

Người chơi của toàn bộ thế giới bắt đầu quan tâm an nguy của Hoàng Dật, nhưng hiện nay không có bất luận một ai ở bên cạnh hắn, không cách nào thu được hình ảnh của hắn lúc này.

Hiện tại, nguy cơ của Hoàng Dật không ai có thể biết, hắn vẫn ở một chỗ xa xôi, một mình chiến đấu!

Bất quá rất nhanh, có một vài người chơi thông minh nghĩ tới một phương pháp gián tiếp, đó chính là quan sát bảng xếp hạng.

Trong bảng xếp hạng đều có tin tức đẳng cấp của mỗi một người chơi, chỉ cần tìm thấy được đẳng cấp hiện tại của Hoàng Dật, sau đó thấy đẳng cấp của hắn có giảm xuống hay không là biết hắn có an toàn không, nếu như tử vong, đó là khẳng định sẽ giảm cấp.

Rất nhanh, hơn hai tỷ người chơi lại từ trong diễn đàn về lại Thế Giới Thứ Hai, mở bảng xếp hạng, tìm được đẳng cấp của Hoàng Dật, sau đó nhìn không chuyển mắt.

Lúc này, đẳng cấp của Hoàng Dật chỉ có cấp 43, so sánh với Đào Phong những người đó cũng là đẳng cấp của một người mới, nhưng lúc này, đẳng cấp đó lại trở nên cực kỳ quan trọng, một chút sơ xuất cũng không thể có! Trong lòng của tất cả mọi người, đều đang cầu khẩn cái đẳng cấp này không nên giảm xuống!

...

Đối với tất cả của bên ngoài, Hoàng Dật không hay biết chút nào, bất quá cái thông báo kia thì hắn cũng nghe được, phản ứng đầu tiên của hắn cũng là hài lòng, bởi vì cái này đại biểu cho Tần Thời Vũ an toàn!

Ngay sau đó, phản ứng thứ hai của hắn cũng là cảm giác nguy hiểm! Quý Phủ • Hắc Lang loại BOSS siêu cấp này, hắn khẳng định không có cách nào đối phó, phỏng chừng một chiêu là có thể đem hắn giết thành cặn, lựa chọn lý trí nhất hiện tại của hắn, cũng là lập tức trốn khỏi nơi này!

Nhưng mà trái tim của Sa Đạo Vương lại cần 10 phút mới có thể thu hoạch hoàn tất!

10 phút này đã định trước là vô cùng gian nan, Quý Phủ • Hắc Lang muốn chạy tới, tốc độ khẳng định sẽ vô cùng nhanh, thực lực của nó cường đại như thế, lại quanh năm ở trong Thê Lương Sa Địa, đối với nơi đây đã lý giải không gì sánh được, khẳng định sẽ dùng phương thức nhanh nhất đến đây, thậm chí rất có khả năng trực tiếp đi qua truyền tống trận đến đây!

Hiện tại, thời gian dành cho Hoàng Dật đã vô cùng ít, chỉ cần đối phương tới, vậy hắn hãn phải chết không thể nghi ngờ!

Hiện nay, trước mặt hãn chỉ có hai con đường, một là lập tức buông tha trái tim Sa Đạo Vương, nhanh chóng chạy trốn! Thứ hai cũng là ở tại chỗ này tiếp tục thu trái tim Sa Đạo Vương, đánh cược một phen! Nhìn xem đối phương có thể đến đây trong 10 phút hay không!

Hoàng Dật nhìn cái hộp vàng lấp lánh, trong lòng dầy vò vô cùng, lựa chọn hãn làm ra lúc này, sẽ trực tiếp ảnh hưởng cuộc đời của hãn tại Thế Giới Thứ Hai!

Nếu như hãn chạy, tuy rằng có thể giữ được tính mệnh, nhưng trái tim của Sa Đạo Vương sẽ không lấy được, không công mất đi vật phẩm đỉnh cấp. Sa Đạo Vương sẽ không chịu nhục, rất có khả năng lần thứ hai khởi xướng chiến tranh với Long Đô, đến lúc đó hãn không cách nào đi Long Đô gặp Tần Thời Vũ!

Nếu như hãn lưu lại, mặc dù có khả năng sẽ chết, nhưng cũng có khả năng thành công lấy được trái tim, đến lúc đó, thực lực của hãn rất có khả năng sẽ tăng lên một mức độ khó có thể tưởng tượng. Sa Đạo Vương cũng sẽ bởi vậy mà bị thương, tiếp tục ẩn núp nghỉ ngơi lấy lại sức, không có tâm tư đánh Long Đô nữa, hãn cũng có thể thuận lợi đi gặp Tần Thời Vũ.

Hoàng Dật cắn răng, cuối cùng hạ quyết tâm ở lại chỗ này, thu trái tim Sa Đạo Vương!

Mà cùng lúc đó, trong Thê Lương Sa Địa dưới ánh trăng, một gã người sói cầm cây búa khổng lồ đang lao cực nhanh về hướng Sa Đạo địa cung, kéo lên

một đường bụi đất!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 135: Vong Mệnh Thiên Nhai

Thời gian trôi qua từng giây!

Hoàng Dật vẫn đang ở trong Sa Đạo địa cung, thu hoạch trái tim Sa Đạo Vương.

Mặt khác, Quỷ Phủ • Hắc Lang đang nhanh chóng tiếp cận Sa Đạo địa cung! Nó đi qua một truyền tống trận ngoài Long Đô trực tiếp truyền tống tới gần ốc đảo bồ công anh, hầu như là trong nháy mắt vượt qua vô số cự ly, chỉ cần vượt qua một đoạn lộ trình ngắn, hẳn là có thể đi tới Sa Đạo địa cung, giết chết Hoàng Dật!

Mà hơn một tỷ người chơi trên toàn bộ thế giới, đều đang quan tâm bảng xếp hạng, nhìn chăm chăm đẳng cấp của Hoàng Dật, bọn họ chỉ có thể thông qua hai con số đơn giản này, tưởng tượng thấy các loại nguy hiểm Hoàng Dật có thể đối mặt.

Trong vô hình, hơn một tỷ người chơi trên thế giới đều tham dự vào trận chiến này, nhưng bọn họ có khả năng làm chỉ là cầu khẩn, trước đó Long Đô ít nhất có một trăm vạn người chơi đang chiến đấu. Nhưng hiện tại Hoàng Dật, lại chỉ có một mình chiến đấu, một người chống lại trận chiến này!

Phút thứ tám!

Hoàng Dật cả người toát ra mồ hôi hột, trái tim đập nhanh căng thẳng, ánh mắt hắn nhìn chăm chăm lối vào xa xa của Sa Đạo địa cung, sợ chỗ đó đột nhiên truyền đến dị động gì! Lúc này, mỗi một phút mỗi một giây đều là nguy hiểm, Quỷ Phủ • Hắc Lang tùy thời đều có thể tới!

Phút thứ chín!

Hoàng Dật đã ngừng hô hấp lại, hắn còn một phút đồng hồ cuối cùng! Nỗ lực rất lâu, mạo hiểm tính mạng ở chỗ này, rốt cuộc có thể lấy được trái tim này hay không, thì phải nhìn một phút đồng hồ cuối cùng này!

10 giây cuối cùng!

Trong đầu của Hoàng Dật đã trống rỗng, toàn bộ tâm tư đều đặt ở trái tim Sa Đạo Vương! Tim của hắn đã đập cùng một nhịp với thời gian!

"Ầm!" Đúng lúc này, lối vào của Sa Đạo địa cung đột nhiên vang tới một âm thanh!

Hoàng Dật theo phản xạ có điều kiện bèn ngẩng đầu nhìn, một giọt mồ hôi nhất thời rơi xuống, toàn thân căng thẳng, tùy thời đều có thể làm ra động tác!

Sau một khắc, hắn thấy rõ chỗ âm thanh phát ra--

Thì ra là một cây băng trụ trên trần nhà rớt xuống tới, đập xuống mặt đất.

Hoàng Dật thở phào một hơi, thời gian còn lại 3 giây cuối cùng!

3 giây!

2 giây!

1 giây!

Sau một khắc, cái hộp vàng trên bục cao nhất thời biến mất không thấy, bị Hoàng Dật thu vào trữ vật giới chỉ!

Giai đoạn đầu tiên, hắn rốt cục đã qua!

Hầu như ngay tại đồng thời, Hoàng Dật lập tức lao ra Sa Đạo địa cung, một giây cũng không dừng lại, nguy hiểm vẫn chưa có kết thúc, hắn phải nhanh

chóng trốn khỏi đây, Quỷ Phủ • Hắc Lang sẽ tới rất nhanh!

Thân thể của Hoàng Dật dường như nhanh như chớp, trong chớp mắt liền biến mất không thấy!

23 giây sau, Hoàng Dật đi tới miệng giếng của Sa Đạo địa cung, dùng sức nhảy, nhảy ra!

Ánh trăng một lần nữa sáng lên, tất cả đều như bình thường, lúc này ốc đảo vẫn đầy bồ công anh bay phất phơ khắp bầu trời, những đóa bồ công anh đang bay này không phải do băng tuyết tạo thành giống như tối hôm qua, mà là bồ công anh thật sự!

Trái tim của Sa Đạo Vương sau khi bị lấy đi, những đóa bồ công anh bị ô nhiễm khí tức sa đạo tất cả đều tan biến, tại thời khắc cuối cùng của sinh mệnh, chúng nó nở ra và bay lên lần cuối cùng với thế giới này!

Dưới những đóa bồ công anh bay khắp bầu trời, Hoàng Dật đang điên cuồng chạy trốn, thân ảnh của hắn trong vô số bồ công anh có vẻ mờ lung không gì sánh được, chỉ để lại một cái bóng kéo dài, thấy đều không thấy rõ! Hiệu quả của [Âm Ảnh Chi Vũ], lúc này hoàn toàn thể hiện ra, dưới trạng thái không chiến đấu, tốc độ di chuyển tăng lên 50%!

Đúng lúc này, điểm cuối trong tầm mắt của Hoàng Dật, đột nhiên xuất hiện bóng dáng của một người sói khổng lồ, nó cầm theo hai cây búa to lớn, ra sức chạy dưới ánh trăng, mỗi một lần chân đạp đất, toàn bộ mặt đất sẽ chấn động, như có thiên quân vạn mã vọt đến đây!

Thân ảnh khổng lồ ấy vô cùng mờ lung trong vô số bồ công anh đang bay dưới bầu trời, không thể thấy rõ hình dáng, nhưng chỉ từ đường viền, cũng đã làm cho người ta run sợ trong lòng, không có nổi bất luận ý niệm chiến đấu gì trong đầu!

Hoàng Dật biết, thân ảnh to lớn đó chính là Quỷ Phủ • Hắc Lang!

Đúng lúc này, có ba con thỏ sa mạc đi ra kiếm ăn, bị thân ảnh chạy trốn của Hoàng Dật làm kinh động, nhanh chóng nhảy qua một bên, muốn thoát đi!

Nhưng Hoàng Dật lại lập tức vọt tới, giết chết chúng nó!

Lúc này, hắc thoát nhìn giống như là bị ngu đột xuất, tại thời khắc chỉ mảnh treo chuông, hắc dĩ nhiên còn lãng phí thời gian đi giết quái nhỏ!

Mà hắc dừng lại lần này, nhất thời khiến cho Quỷ Phủ • Hắc Lang tiếp cận được một khoảng cách!

"Súc sinh! Đứng lại cho ta!" Đúng lúc này, Quỷ Phủ • Hắc Lang cũng phát hiện Hoàng Dật, nổi giận hét lớn một tiếng, âm thanh dường như một tiếng sấm, vang lên trong ốc đảo bồ công anh, sóng âm kịch liệt làm vỡ nát một mảnh bồ công anh phát phối!

Hoàng Dật chẳng quan tâm, tiếp tục tăng tốc bỏ chạy!

Phía trước cách đó không xa, cũng là truyền tống trận tản ra tia sáng nhàn nhạt. Cái này chính là truyền tống trận lâm thời hắc ngày hôm qua đã sửa chữa, hiện tại rốt cục hiện ra công dụng.

Quỷ Phủ • Hắc Lang hiển nhiên cũng phát hiện truyền tống trận kia, nó trợn mắt trừng trừng, hiển nhiên đoán được Hoàng Dật muốn đi qua truyền tống trận chạy trốn, nó cũng không quản cái khác, trực tiếp cầm một cây búa trong tay ném qua hướng Hoàng Dật!

"Vù!" Nhất thời, một tiếng xé gió truyền đến, cây búa chém nát vô số đóa bồ công anh màu trắng phát phối, bay nhanh hướng về phía Hoàng Dật!

Chỉ cần bị cây búa này ném trúng, vậy Hoàng Dật sẽ trực tiếp biến thành thịt nát, căn bản không có khả năng sống sót! Hắc hiện tại không cách nào sử dụng kỹ năng bảo mệnh【Tối Hậu Nhất Bức】, cái kỹ năng này tuy rằng có thể cam đoan hắc trong 10 giây không chết, nhưng cần lượng máu thấp hơn 30% mới có

thể dùng, hẳn hiện tại là trạng thái đầy máu, không cách nào sử dụng!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 136: Kiểm Kê Chiến Lợi Phẩm

Quang ám giao nhau, thế giới một trận biến ảo, Hoàng Dật đi tới một chỗ khác.

Ngay sau đó, bên tai truyền đến tiếng thảo luận của một ít người chơi --

"Cũng không biết Miếu Sát đại thần hiện tại thế nào!"

"Quý Phủ • Hắc Lang lợi hại như vậy, Miếu Sát đại thần khẳng định tránh không khỏi một kiếp này rồi!"

"Nhìn bảng đẳng cấp đi, nếu như hắc chết nhất định sẽ giảm cấp!"

...

Hoàng Dật quay đầu nhìn bốn phía một chút, nơi này là một quảng trường, bốn phía đều là người chơi, âm thanh thảo luận của bọn họ truyền đến rõ ràng, tràn ngập khí tức nhân thế.

Ở đây chính là thành Martha Hutton, là chỗ hắc sinh ra.

Hoàng Dật thở phào một hơi, hiện tại hắc rốt cuộc an toàn, thoát cái từ nơi mình đi xa nhất, chớp mắt về lại chỗ mình sinh ra, dường như một lần luân hồi của sinh mệnh.

Lúc này đám người bốn phía đều đang thảo luận về hắc, Hoàng Dật bất động thanh sắc rời khỏi đây, đi qua đoàn người, quẹo vào một hoa viên hẻo lánh, tìm một ghế dài ngồi xuống, sau đó bắt đầu kiểm tra trữ vật giới chỉ.

Thu hoạch của ngày hôm nay, là lần phong phú nhất của hân tại Thế Giới Thứ Hai!

Hoàng Dật đầu tiên là kiểm tra vật phẩm rơi từ Hàn Băng tướng quân cấp 60, tổng cộng rơi ra năm món! Hoàng Dật đầu tiên cầm lấy một cái giáp xích.

Đây là một áo giáp, là một trong những trang bị phòng ngự toàn thân quan trọng nhất. Kiểu dáng của áo giáp vô cùng vừa người, cả vật thể đều dùng xích tròn bằng lam chế thành, dưới ánh trăng chiếu rọi tản ra ánh sáng xanh đậm, những xích tròn trên giáp tinh xảo mà tôn quý, dường như là một tác phẩm nghệ thuật. Bàn tay sờ lên, một loạt cảm giác tinh mịn xẹt qua bàn tay, băng giá lạnh buốt, vô cùng có cảm xúc.

【 Hàn Băng Giáp Xích 】(trang bị cam, trang bị phòng ngự- áo giáp)

Phòng ngự vật lý: 260

Lực lượng +300

Giá trị sinh mệnh hạn mức cao nhất +10%

Kháng tính băng hệ +15

Tất cả thương tổn giảm 10%

Khiến kẻ địch trong phạm vi 50 mét xung quanh giảm 20% tốc độ di chuyển và tốc độ công kích

Độ bền: 1000/1000

Đăng cấp yêu cầu: 50

Trang bị đánh giá: 500

Vật phẩm giải thích: Giáp xích tản ra hàn băng khí, mặc ở trên người, dường

như phủ thêm một tầng băng cứng, có lực phòng ngự không kém gì trọng giáp.

Cái này dĩ nhiên là một trang bị cam! Hoàng Dật có chút ngoài ý muốn, đây là lần đầu tiên đánh ra trang bị cam, trước đó cho dù là đánh chết Man Liệt, cũng chỉ rơi ra một vũ khí tím, cũng không có xuất hiện qua trang bị cam!

Trang bị cam là trang bị tốt nhất của tất cả người chơi hiện nay trên toàn bộ thế giới, Đào Phong những người đó sở dĩ lợi hại, ngoại trừ thực lực của bọn họ, một phần nguyên nhân khác là bởi vì bọn họ mặc trang bị cam, đây là trang bị tốt nhất hiện nay, lên nữa cũng là trang bị truyền kỳ hư vô mờ mịt, hiện nay còn chưa có bất luận kẻ nào đánh ra.

Hoàng Dật với đẳng cấp 40, dưới tình huống tỷ lệ rơi đồ gấp đôi, rốt cục đánh ra một trang bị cam, chỉ là một trang bị, đã đủ để bù đắp vất vả mấy ngày nay của hắn!

Hoàng Dật lập tức đem trang bị cam này mặc vào, hiện nay hắn đã cấp 43, có thể mang được trang bị này sớm. Sau khi thay trang bị này, hắn rõ ràng cảm giác được một tia khí tức băng lãnh chăm chú quay chung quanh hắn, băng giá lạnh buốt, rất là nhẹ nhàng sáng khoái. Đồng thời, thuộc tính của hắn cũng tăng lên một mảng lớn, hắn vốn dĩ mặc bộ trang bị【Ngư Nhân Dạ Hành giả】cấp 33, mặc dù có hiệu quả trang bị, nhưng đẳng cấp và phẩm chất dù sao cũng thấp, sau khi thay trang bị cam cấp 50, tuy rằng mất đi hiệu quả của bộ trang bị, nhưng thuộc tính không giảm ngược lại còn tăng! Chỉ một trang bị cam, đã tương đương với tổng thuộc tính của hai ba món trang bị trên người hắn!

Hoàng Dật thoả mãn sửa sang lại quần áo, sau đó đem ánh mắt đặt trên vật phẩm thứ hai.

Đây là một trái cây băng lam, ngoại hình có chút giống như táo xanh, nhìn qua trong suốt, mê người không gì sánh được.

【Trái cây hàn băng】(cấp D, công năng hình bảo vật)

Đăng cấp yêu cầu: 10

Trái cây ẩn chứa hàn băng lực, sau khi ăn có thể vĩnh viễn thu được 10 điểm kháng tính băng hệ.

Lại là bảo vật công năng! Trước đó Hoàng Dật tổng cộng thu được hai loại bảo vật công năng, đầu tiên là【 Mắt của rắn chín đầu - Hydra】cấp S, khiến cho bản thân hắn có năng lực của Thời Gian Chi Nhân; món thứ hai là bảo vật B cấp mới thu được trước đó không lâu【 Âm Ảnh Chi Vũ • Thiên Phú Chi Huyết 】, khiến cho bản thân hắn có kỹ năng ngoại lai Âm Ảnh Chi Vũ! Hiện tại loại trái cây này là cấp D, không cao cấp như hai loại trước, gia tăng cũng chỉ là một hiệu quả bị động, kháng tính băng hệ +10 điểm, cũng là giảm miễn 10% thương tổn băng hệ, coi như là bảo vật tương đối bình thường.

Hoàng Dật không lưu ý, trực tiếp ăn sạch. Thật ra, trái cây hàn băng chỉ là cảm thấy bình thường trong mắt Hoàng Dật, nếu như đổi thành là người chơi bình thường, vậy sẽ không biết vui vẻ thành bộ dáng gì nữa, cái này dù sao cũng là bảo vật, thứ tốt chỉ có thể gặp mà không thể cầu, cho dù là cấp D cũng trân quý! Rất nhiều người chơi có thể một hai năm đều không đánh ra thứ tốt như vậy!

Ăn xong trái cây hàn băng, Hoàng Dật lau miệng, cầm lấy vật phẩm thứ ba. Đây là một tinh thể băng lam bằng cỡ ngón tay, bên trong đóng băng một bóng người nho nhỏ, cũng là dáng dấp của Hàn Băng tướng quân, chỉ bất quá nhỏ hơn vô số lần, thoát nhìn giống như là một khối tiểu hồ phách.

【 Hàn Băng tướng quân kết tinh 】(cấp D, tài liệu)

Đăng cấp yêu cầu: 30

Vật phẩm giải thích: Tinh thạch ngưng tụ sinh mệnh tinh hoa của Hàn Băng tướng quân.

Là một khối kết tinh, trước đó Hoàng Dật giết chết thủ lĩnh cấp 40【 Man

Chuy] và thủ lĩnh cấp 50[Man Liệt] đều rơi ra[Bán Thú Nhân kết tinh], hiện tại lại thêm một khối nữa. Kết tinh là một loại tài liệu vô cùng hữu dụng, bất quá bình thường phải đến cấp 50 mới có thể hiện ra hiệu quả, bởi vì sau cấp 50 người chơi sẽ thức tỉnh chiến hồn, kết tinh cũng là đạo cụ quan trọng dùng để bồi dưỡng chiến hồn.

Hoàng Dật hiện tại cách cấp 50 còn xa, cái khối kết tinh này tạm thời còn không dùng được, chỉ có thể đặt trong trữ vật giới chỉ để dành.

Hiện tại, trong những vật phẩm Hàn Băng tướng quân rơi ra, chỉ còn lại hai món cuối cùng. Hai vật phẩm này là hai tảng đá, chính là năng lượng thạch vô cùng hi hữu, một khối bên trong là cấp D, có thể tăng 1000 điểm giá trị năng lượng. Bất quá một khối khác thì có chút đặc thù, màu sắc có chút đỏ lên, không giống với bất kỳ năng lượng thạch nào trước đó thấy qua.

Hoàng Dật hiếu kỳ cầm lấy khối năng lượng thạch kiểm tra một chút.

[năng lượng thạch đặc thù](cấp F, bảo vật tiêu hao)

Đăng cấp yêu cầu: 10

Vật phẩm giải thích: Khối đá ẩn chứa năng lượng đặc thù, có thể cung cấp một lần năng lượng vô hạn.

Năng lượng vô hạn! Loại giải thích này Hoàng Dật vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, bất quá ý tứ này cũng rất rõ ràng, đó chính là khối năng lượng thạch đặc thù này, có thể cho Hoàng Dật hoàn toàn vung tay một phen, mà không cần lo lắng vấn đề tiêu hao của giá trị năng lượng. Ví dụ như Hoàng Dật sử dụng Thời Gian Chi Nhân nhìn qua lịch sử, dưới tình hình chung chỉ có thể nhìn mấy vạn năm trước đây, bởi vì 3000 điểm giá trị năng lượng sẽ tiêu hao xong, không có cách nào tiếp tục nhìn nữa. Mà có khối năng lượng thạch này, hẳn đã đột phá hạn chế, có thể thấy hơn mười vạn, thậm chí là lịch sử của vài triệu năm trước, khối năng lượng thạch đặc thù này có thể cung cấp cho hắn một lần năng lượng vô hạn, không lo giá trị năng lượng thiếu. Nhưng nó cũng chỉ có thể sử dụng một

lần mà thôi, sau khi dùng sẽ không còn.

Kiểm kê xong vật phẩm của Hàn Băng tướng quân, kế tiếp, Hoàng Dật lấy ra một hộp màu vàng.

Trong cái hộp này, là trái tim Sa Đạo Vương!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 137: Diệp Lam

Trái tim Sa Đạo Vương, mới là thu hoạch lớn nhất chuyến này của Hoàng Dật, vật phẩm rơi từ Hàn Băng tướng quân bạo lực trước đó, cho dù trân quý, chung quy cũng chỉ là vật phẩm của BOSS cấp 60 mà thôi. Mà trái tim Sa Đạo Vương, đã thuộc về một lĩnh vực khác, ngay cả Sa Đạo Vương đều ra lệnh cho Quỷ Phủ • Hắc Lang tướng quân bỏ qua Long Đô gần như chắc chắn đã nằm trong bàn tay, trở về đuổi giết hãn! Có thể tưởng tượng trái tim này trong mắt Sa Đạo Vương có bao nhiêu quan trọng!

Sau một khắc, Hoàng Dật mở hộp, nhìn vào bên trong.

Bên trong hộp, là một trái tim màu đen, trái tim này đập có tiết tấu, tay đang cầm hộp của Hoàng Dật, có thể cảm giác rõ ràng được lực lượng của nhịp đập, run lên run lên, dường như là sinh mệnh của một người sống.

Trái tim này mỗi lần đập, sẽ phun trào ra một hàn khí màu trắng, hàn khí này có thể khiến nhiệt độ xung quanh cấp tốc giảm xuống, giọt sương trên đóa hoa trong hoa viên này, toàn bộ trong nháy mắt kết thành băng.

Thật ra, trái tim này sau khi bị Hoàng Dật thu phục, cổ hàn khí đã sớm bị ngăn chặn, nhưng mặc dù là như vậy, khí tức thoát ra, vẫn có uy lực mạnh mẽ như vậy. Chỉ cần áp chế của trái tim này giải trừ, vậy phỏng chừng toàn bộ thành Martha Hutton sẽ bị đóng băng, biến thành một thành phố hàn băng.

Hoàng Dật kiểm tra tin tức của trái tim Sa Đạo Vương một chút.

【 trái tim Sa Đạo Vương 】(vật phẩm đặc thù)

Một trái tim có cực hàn chi lực, cần dùng cực nhiệt chi lực mới có thể đi trừ, lưu lại sinh mệnh bốn nguyên thuần túy.

Tin tức Hoàng Dật nhận được vô cùng ít, hiện nay trái tim này thuộc về một vật phẩm bí mật, không biết có công năng gì, tạm thời còn không cách nào sử dụng, bất quá sau khi dùng cực nhiệt chi lực xua tan, là có thể thấy tin tức tiếp theo.

Hoàng Dật đem nó thu vào trữ vật giới chỉ, tạm thời để đó. Sau đó, hắn đứng lên, chuẩn bị rời khỏi đây.

Hắn quay đầu nhìn hoa viên một chút, bỗng nhiên phát hiện hoa viên ở đây và hoa viên ở Kinh Cức thành có chút giống nhau, hắn theo thói quen nhìn qua một chỗ, bất quá chỗ đó lại không có nhà dân, cũng không có cửa sổ lộ ra một cái bóng.

Hoàng Dật hơi lắc đầu, rời khỏi chỗ này.

Có đôi khi, chỉ là bởi vì liếc mắt nhìn đối phương, sẽ thấy được dung nhan không thể quên được của đối phương.

Rời khỏi hoa viên, Hoàng Dật chậm rãi đi dạo thành Martha Hutton.

Lúc này đang là đêm khuya, thành Martha Hutton bừng sáng những ngọn đèn dầu, tiếng động huyền ảo của chợ đêm, náo nhiệt không gì sánh được, giống như Kinh Cức thành, trên đường phố là đoàn người rộn ràng nhốn nháo, có cười có nói.

Đêm khuya vẫn là thời kỳ login cao nhất của Thế Giới Thứ Hai. Ban ngày học sinh phải đi học, người lớn phải đi làm, các ngành các nghề đều có công tác của mình. Đêm khuya, trên cơ bản là thời gian nghỉ ngơi của mọi người, ý thức tiến vào trong Thế Giới Thứ Hai, đồng dạng có thể cho thân thể nghỉ ngơi. Cho nên đêm khuya là thời điểm login cao nhất, đặc biệt đêm khuya của đông bán cầu, bởi vì số lượng nhân khẩu của đông bán cầu là gấp 6 lần tây bán cầu, Hoa

Hồng Ngọc Giam cũng ở đông bán cầu trên Thái Bình Dương.

Đi dạo một hồi, Hoàng Dật đi tới một lò rèn lớn, bước chân ngừng lại.

Lúc này, trong lò rèn vô cùng náo nhiệt, khắp nơi đều là những âm thanh keng keng, một vài người cời trần thân trên, lộ ra cơ thể, bên lò rèn đỏ bừng đánh thép.

Trong cửa hàng lò rèn, một người tiếp đãi thấy Hoàng Dật nghỉ chân ở ngoài cửa, không khỏi đi tới, nho nhã lễ độ hỏi thăm: "Xin chào tiên sinh, xin hỏi có cái gì có thể cống hiến sức lực sao?"

"Tôi muốn luyện hai thanh vũ khí, không biết ở chỗ các người có thợ rèn cao cấp không?" Hoàng Dật hỏi.

"Có! Chúng tôi là lò rèn số một số hai của thành Martha Hutton, thợ rèn số một của chúng tôi Diệp Lam tiên sinh là đệ nhất thợ rèn của thành Martha Hutton, chỉ cần ngài có tài liệu, hơn nữa trả được công phí, ngài ấy có thể giúp ngài luyện bất kỳ trang bị dưới truyền kỳ nào!" Người tiếp đãi lập tức gật đầu nói, trong giọng nói có chút tự hào.

"Vậy anh dẫn tôi đi gặp hân đi!" Hoàng Dật nói.

"Thế nhưng ngài ấy đã rất ít tự mình ra tay, trang bị bình thường các thợ rèn khác có thể xử lý." Người tiếp đãi liền có chút khó xử.

"Trang bị của tôi người khác không xử lý được, chỉ có hân mới có thể xử lý."

Người tiếp đãi hơi sững sốt, không khỏi nói: "Là trang bị gì? Chẳng lẽ là vũ khí tím tôn quý?"

"Không!" Hoàng Dật lắc đầu, "Là vũ khí cam."

"A!" Người tiếp đãi kinh hãi, đưa tay che cái miệng lại, qua hồi lâu mới rốt cục gật đầu, "Tốt! Tôi mang ngài đi gặp ngài ấy!" Nói xong, bước chân có chút

mất trật tự bắt đầu dẫn đường.

Người tiếp đãi mang theo Hoàng Dật đi tới một gian phòng đập thép trong tầng ba của lò rèn. Ở đây yên tĩnh hơn rất nhiều, không có bất luận kẻ nào gây ồn ở chỗ này, hơn nữa phòng này cũng cực kỳ phức tạp, đặt rất nhiều thứ đạo cụ ngay cả tên đều gọi không được của, không biết là dùng làm gì.

Trong phòng, chỉ có một chàng trai tóc xoã tung, hình như vài ngày chưa gội đầu, cả người bẩn vô cùng, trên người đều là vết bẩn màu đen. Lúc này đang cầm một quyển sách, cẩn thận nghiên cứu, tiến vào cảnh giới hoàn toàn vong ngã.

"Diệp Lam tiên sinh!" Người tiếp đãi hô một tiếng.

Chàng trai nhất thời run lên, như bị dọa hết hồn, hẩn ngẩng đầu nhìn thấy người tiếp đãi, sắc mặt nhất thời lạnh xuống: "Tôi không phải đã nói, không có mệnh lệnh của tôi, ai cũng không thể tiến vào sao?"

Người tiếp đãi sắc mặt đỏ bừng, lập tức giải thích: "Thế nhưng vị khách hàng này nói, hẩn muốn ngài luyện vũ khí cam! Cái này là chuyện lò rèn chúng ta từ đó đến giờ cũng không có qua, cho nên tôi mới liều lĩnh tìm ngài."

"Cái gì? Vũ khí cam?" Chàng trai tên gọi Diệp Lam lập tức đứng lên, không thể tin tưởng nhìn chằm chằm Hoàng Dật, "Anh thật sự có vũ khí cam?"

"Anh giúp tôi rèn xong thì có." Hoàng Dật nói xong, lấy ra Man Chuy và Liệt Chuy trong trữ vật giới chỉ!

"Anh giúp tôi rèn xong thì có." Hoàng Dật nói xong, lấy ra Man Chuy và Liệt Chuy trong trữ vật giới chỉ!

Hai thanh vũ khí này phân biệt là vũ khí của Man Chuy và Man Liệt, chúng nó có cùng nguồn gốc, sau khi rèn có thể biến thành vũ khí cam cấp 50! Hiện tại đẳng cấp của Hoàng Dật đã đạt được 43 cấp, có bộ trang sức bá vương kế ước,

hắn có thể mang được trang bị cấp 51, đã phù hợp yêu cầu!

Diệp Lam thấy hai thanh vũ khí, hai mắt nhất thời tỏa ánh sáng, lập tức lao đến đây, đưa tay xoa nắn hai cây chùy này, giống như đang vuốt thân thể của một mỹ nữ.

"Hai thanh vũ khí này, chỉ nhìn bề ngoài cũng đã biết là thứ tốt nhất, công nghệ chế tác của chúng nó hoàn mỹ như vậy, hẳn là từ sư thợ rèn đại tay ra, mỗi một món đều là vũ khí cường đại không gì sánh được, anh thật sự muốn đem bọn nó đi rèn?" Diệp Lam xác nhận một lần.

"Đúng vậy! Nhìn anh có bốn sự này hay không!" Hoàng Dật gật đầu.

"Không thành vấn đề!" Diệp Lam cười tự tin, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra danh thiếp, đưa cho Hoàng Dật, "Tôi là Diệp Lam, xếp hạng 157 trong bảng xếp hạng thợ rèn của Thế Giới Thứ Hai, vị, tại thành Martha Hutton không có bất luận thợ rèn nào có thể tranh cao thấp với tôi!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 138: Miếu Sát Cùng Lôi Thần

Xếp hạng 157 trên thế giới, vậy tại khu Trung Quốc mà nói, trên cơ bản cũng là thợ rèn trong top 10, Hoàng Dật rất khó tìm được một thợ rèn nào giỏi như thế ở nơi khác, không khỏi tiếp nhận danh thiếp, nói: "Được! Hai thanh vũ khí này sau khi rèn có thể biến thành một vũ khí cam, không biết anh cần bao nhiêu tiền?"

"Miễn phí!" Diệp Lam khoát tay, "Kỹ năng rèn của tôi bây giờ cũng đến một bình cảnh, trang bị bình thường đã không cách nào tăng độ thành thạo, hai thanh vũ khí của anh vừa lúc có thể tăng lên độ thành thạo cho tôi, khiến cho kỹ năng rèn của tôi nâng cao một bước! Cho nên chúng ta là song thắng, tiền thì không cần."

Hoàng Dật khẽ gật đầu, xem ra Diệp Lam là một người chính trực, sẽ không thấy tiền sáng mắt, hẳn yên tâm không ít, đem hai thanh vũ khí đưa cho Diệp Lam, nói: "Vậy rèn cần bao lâu?"

"Muốn đem vũ khí tím rèn thành vũ khí cam, trình tự làm rất phức tạp, ít nhất cần một ngày thời gian, tôi tận lực tăng ca thêm giờ làm cho anh, buổi tối ngày mai anh tới lấy!" Diệp Lam nói xong, cầm hai thanh vũ khí, sau đó xoay người đi tới trước lò rèn, bắt đầu ngay vào công việc của mình, có vẻ mạnh mẽ vang dội.

Kế tiếp, Hoàng Dật đã không chuyện gì, hẳn logout, đi vào trong diễn đàn.

Hắn giống như bình thường, trực tiếp vào chủ đề bỏ phiếu của đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai, tuy rằng cái kết quả bỏ phiếu này cũng không quyết định ai là người giành giải cuối cùng, nhưng nó cũng đại biểu hướng gió cho dư luận,

có thể nhìn đối thủ một chút.

Khi hẳn tìm đến danh sách giải thưởng người mới tốt nhất thì, nhất thời sửng sốt, không thể tưởng tượng nhìn tỷ lệ ủng hộ của mình--91%! Hẳn lúc đầu còn tưởng rằng mình nhìn lầm, nhưng nhìn kỹ lại, quả thật là cao tới 91%! Nói cách khác, trong 10 phiếu bầu chọn, đã có 9 phiếu cho hẳn!

Đây là tỷ lệ ủng hộ mà bất cứ người chơi nào cũng chưa từng đạt được ở bất kỳ bảng xếp hạng nào, dù là Lôi Thần ngày hôm qua còn làm ra hệ thống thông báo, cũng không có đạt được tỷ lệ ủng hộ cao như vậy. tỷ lệ ủng hộ của Lôi Thần ngày hôm qua là 13%, tương đương với hơn phân nửa người chơi Trung Quốc đã bỏ phiếu cho hẳn, mà Hoàng Dật ngày hôm nay, thì lại là người chơi của các quốc gia đã bỏ phiếu cho hẳn! Đã không có quốc gia chi phân!

Kế tiếp, Hoàng Dật rời khỏi đây, đi tới trang đầu, nhưng mà hẳn vừa tiến vào trang đầu, thì thấy được bài post có quan hệ cùng hẳn phô thiên cái địa!

"【 # sát #】 Miếu Sát có thể truy sát của Quỷ Phủ • Hắc Lang không chạy trốn?"

"【 # sát #】 Bài viết phân tích mới nhất của đại sư Ly Tố -- phân tích thực lực của Miếu Sát."

"【 # sát #】 Miếu Sát là thần."

"【 # sát #】 Miếu Sát với Lôi Thần, ai mới là người mới tốt nhất!"

"【 # sát #】 chuyện cũ phong tình của một người thiếu nữ -- đêm hôm đó, Miếu Sát ở Long Đô thương tổn tôi."

...

Toàn bộ trang đầu, hầu như đều là bài post có quan hệ cùng hẳn, phía trước những bài post này, phần lớn hơn nữa một đánh dấu dành riêng "【 # sát #】", giống như cách thức đăng bài của người hâm mộ. Loại đánh dấu thống nhất này,

cách thức đăng bài thống nhất bình thường chỉ xuất hiện ở trong những chủ đề do người hâm mộ đăng của các ngôi sao giải trí nổi tiếng, nhưng mà hiện tại lại xuất hiện trong diễn đàn của Thế Giới Thứ Hai, tỉ lệ còn rất cao, trên trang đầu hầu như có hơn 40% bài post xuất hiện dấu hiệu này!

Hoàng Dật không có nghĩ rằng, mình chỉ là thu một trái tim Sa Đạo Vương, dẫn phát một thông báo khu vực, ngay cả điểm vinh dự quốc gia đều không lấy được, mà đã gây ra phản ứng lớn như vậy.

Thật ra, cũng bởi vì hắn làm ra thông báo khu vực, không có tăng điểm vinh dự quốc gia, mới có thể sản sinh phản ứng như vậy. Ngày hôm qua Lôi Thần làm ra một 【 hệ thống thông báo 】, vì Trung Quốc gia tăng 1 điểm vinh dự quốc gia, hành vi của hắn chỉ là vinh dự của một quốc gia Trung Quốc, đối với người chơi của quốc gia còn lại mà nói ngược lại là một tin tức xấu. Bởi vì cái này đại biểu người chơi Trung Quốc càng mạnh, trong quốc chiến sau này quốc gia khác sẽ có hại, thậm chí có vài người chơi nước ngoài lúc đầu muốn bỏ phiếu cho Lôi Thần, sau khi nghe tiếng thông báo, đều không còn bỏ phiếu cho Lôi Thần, có thành kiến quốc gia.

Mà Hoàng Dật thì khác biệt, hắn thu trái tim Sa Đạo Vương, chỉ làm ra một thông báo khu vực, không có điểm vinh dự quốc gia, vậy chuyện này dứt bỏ tâm tình quốc gia, có thể khiến người chơi các quốc gia đều dứt bỏ loại thành kiến giữa quốc gia, có thể dùng một góc độ khách quan đối đãi chuyện này.

Đương nhiên, quan trọng hơn là lúc đó có vài tỷ người đều đang khẩn trương quan tâm Long Đô, đều vì vận mệnh của Long Đô mà cảm thấy lo lắng, tiếng thông báo của Hoàng Dật để cho bọn họ có chấn động thẳng vào tâm linh, một thông báo mà người nghe thân trong hiểm cảnh cảm thụ, cùng với một thông báo hòa bình cảm thụ, là hai loại cảm thụ hoàn toàn khác biệt.

Cho nên, đêm nay đã định trước là một đêm thuộc về Hoàng Dật, hiện tại là giai đoạn login cao nhất của người chơi, vài tỷ người chơi đều quan tâm hắn, chờ thêm hai ngày, nhiệt độ của chuyện này giảm xuống, diễn đàn sẽ khôi phục bình

thường.

Hiện nay, Hoàng Dật đối với những cái này đều không lưu ý, hăng quan tâm nhất cũng là giải thưởng người mới tốt nhất, hăng nhìn tiêu đề của những bài post này, cuối cùng chọn "Miếu Sát với Lôi Thần, ai mới là người mới tốt nhất!" nhìn một chút --

"Nếu như phải liệt kê người mới có khả năng đoạt giải của năm nay, tôi cảm thấy cần chia làm hai giai đoạn, một giai đoạn là trước khi Miếu Sát xuất hiện, giai đoạn này có thể liệt kê ra rất nhiều người chơi ưu tú, ví dụ như Lôi Thần, Dương Vũ Hành, Purple Star, Vô Danh Thị, Đông Hoàng, Mộ Vân ... Giai đoạn còn lại cũng là sau khi Miếu Sát xuất hiện, giai đoạn này chỉ có thể liệt ra một người, đó chính là Miếu Sát! Hăng ngang trời xuất thế gần không được một tháng, liên tục làm ra hành động vĩ đại kinh thiên động địa, từ đánh chết rắn chín đầu - Hydra cấp 250, đến sau đó đánh bại điểm phục sinh Phong Lâm trại, rồi đến hai lượt phá vỡ kỷ lục thế giới của Chúng Thần chi tháp, sau đó lại đến giải cứu Long Đô vừa rồi. . . Chưa từng có bất luận người chơi nào, có thể trong thời gian ngắn như vậy, làm ra nhiều hành động vĩ đại như thế! Cho nên tôi cảm thấy, Miếu Sát mới là người được đề cử lớn nhất cho giải thưởng người mới tốt nhất của năm nay! Tuy rằng thời gian xuất hiện của hăng vô cùng muộn, mất đi biểu hiện hơn nửa năm trước đó, nhưng cái này đồng dạng cũng là ưu điểm của hăng, cái này đại biểu bản thân hăng có tiềm lực vô hạn. Chúng ta không ngại tưởng tượng một chút, nếu như đem hăng đặt vào cùng thời kỳ của nhóm người Dao Phong, hiện tại Miếu Sát có thể phát triển tới trình độ nào? Có thể trở thành Dao Phong thứ hai hay không? Cho nên, tôi cảm thấy giải thưởng người mới tốt nhất năm nay, rất có khả năng cũng là của Miếu Sát! Đương nhiên cái này còn phải xem biểu hiện sau đó của Lôi Thần."

Nói đến đây, tác giả bài post đổi giọng, viết tới Lôi Thần, "Nếu như trên thế giới không có Miếu Sát, vậy Lôi Thần sẽ trở thành người có khả năng giành được giải cao nhất, trước đó hăng là người đầu tiên xuyên qua đại lục, nhưng không có làm ra hệ thống thông báo, cái này đã khiến cho rất nhiều người đồng tình. Ngày hôm qua hăng rốt cục chính thức dẫn ra một hệ thống thông báo,

chứng minh bản thân, trở thành ông vua có ngai, lấy được giải thưởng hầu như là chuyện chắc chắn. Nhưng biểu hiện của Miếu Sát ngày hôm nay hầu như là cướp đi giải thưởng vốn dĩ thuộc về hãn, Trung Quốc có câu ngạn ngữ gọi là “Trời sinh Du sao còn sinh Lượng”, dùng trên người Miếu Sát và Lôi Thần thì quá thích hợp. Bất quá, nếu như Lôi Thần có thể lần thứ hai lấy được 1 điểm vinh dự quốc gia, vậy giải thưởng này có thể bị hãn giành lại, thế nhưng từ đây đến đại lễ thường niên đã không được ba tháng, hãn có thể lần thứ hai làm ra một hệ thống thông báo không?"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 139: Hút Thuốc

Theo Hoàng Dật xem ra, người chơi này nói chỉ là ý kiến cá nhân, có thành phần thiên vị rất lớn, uy hiếp của Lôi Thần thật ra là vô cùng lớn.

Lôi Thần cũng là một nhân tài mới xuất hiện, lại xông lên top 10 bảng đẳng cấp khu Trung Quốc, loại tốc độ trưởng thành này vô cùng kinh người, khẳng định hoàn thành qua không ít hành động vĩ đại bí mật. Người ngoài thấy, vĩnh viễn đều chỉ là một ít chuyện biểu hiện ra, có một vài bí mật cá nhân nhìn không thấy được. Ví dụ như "Thời Gian Chi Nhân" của Hoàng Dật, năng lực này đến nay còn chưa có người biết, thuộc về bí mật cá nhân của một mình hắn. Lôi Thần khẳng định cũng có bí mật cùng loại, khẳng định cũng làm ra một ít hành động vĩ đại không ai thấy qua, những bí mật này giấu được người ngoài, lại không giấu diếm được hệ thống, hệ thống lúc lựa chọn người giành giải, sẽ đem bí mật cá nhân tính toán vào, những bí mật này sẽ trực tiếp ảnh hưởng kết quả. Hoàng Dật không biết Lôi Thần còn có bao nhiêu bí mật, hoàn thành bao nhiêu hành động vĩ đại, nhưng thời gian của đối phương nhiều hơn so với hắn có, hành động vĩ đại hoàn thành khẳng định không ít, phỏng chừng có một vài hành động vĩ đại không kém gì xuyên qua đại lục, những cái này đều là nhân tố không xác định. Ai có thể giành được giải thưởng, hiện tại căn bản không có biện pháp đi dự đoán.

Kế tiếp, Hoàng Dật lui ra ngoài nhìn các bài post khác một chút.

Bỗng nhiên, hắn thấy được một cái tên quen thuộc-- "Thi Nhân", đây là người chơi ngâm thơ rong mà hắn trước đây gặp qua ở một thôn trang trong rừng. Mà Thi Nhân là một trong các danh nhân trong diễn đàn, bởi hắn bình thường sẽ dùng một góc độ mới nhìn nhận một ít vấn đề, hơn nữa có thể nói rất

có lý lẽ, cho nên bồi dưỡng ra một nhóm độc giả trung thành, những bài post hẳn đăng bình thường sẽ khiến rất nhiều người trả lời hoặc bình luận, có lực ảnh hưởng khá lớn.

Bài post hiện tại của bạn, tên là " Nguy hại của điểm vinh dự quốc gia đối với một quốc gia."

Chỉ là tiêu đề này, cũng đã đủ hấp dẫn một đồng tiếng mắng. Điểm vinh dự quốc gia là vinh dự chí cao của một quốc gia, ai chiếm được 1 điểm, là có thể tăng 1% thuộc tính tất cả người chơi trong nước, lập tức trở thành anh hùng dân tộc. Mà Thi Nhân lại nói điểm vinh dự quốc gia có nguy hại, cái này hầu như là không thể nói lý. Hoàng Dật liền đi vào nhìn một chút.

"Mọi người đều biết, điểm vinh dự quốc gia đối với một quốc gia mà nói, là vinh dự cao nhất, rất nhiều người chơi chen rách đầu cũng muốn thu được 1 điểm vinh dự quốc gia, trở thành anh hùng dân tộc. Nhưng mà, điểm vinh dự quốc gia thật sự có tốt như vậy sao? Cá nhân tôi cho rằng, điểm vinh dự quốc gia sau khi đạt được một lượng nhất định, sẽ mang đến nguy hại ẩn tính! Điểm vinh dự quốc gia có thể tăng lên thực lực cho nên người chơi trong nước, cứ như vậy, điểm vinh dự quốc gia càng nhiều, thực lực của người chơi của quốc gia ấy lại càng mạnh, tiến độ trò chơi cũng tăng nhanh toàn diện, mà tài nguyên trên quý mỗi đại lục sở hữu là có hạn, ví dụ như tài nguyên khoáng sản trên quý thế giới thạch, số lượng dự trữ của mỗi đại lục đều chỉ có khoảng 1000 tấn, loại tài nguyên trên quý này không thể tái sinh, dùng một chút sẽ ít một chút. Thực lực của người chơi càng mạnh, như vậy tốc độ tiêu hao của những tài nguyên trên quý này cũng càng nhanh, tốc độ cạn kiệt cũng càng sớm, chỉ cần dùng hết, vậy đại lục ấy sẽ trở nên vô cùng căn cổ, muốn thu hoạch càng nhiều tài nguyên, cũng chỉ có thể đi xâm đại lục khác. Mà người xâm lược thông thường đều không có kết cục tốt, quốc gia đầu tiên khơi mào chiến tranh, sẽ bị toàn bộ thế giới thóa mạ, trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, vô luận trên đạo nghĩa hay là tại chiến lược, đều trong một vị trí xấu hổ. Mặt khác, xâm lược đại lục khác, thì cần vượt qua một ít hiểm địa, hoặc là đại dương mênh mông nguy cơ trọng trọng, hoặc là khu không người điều kiện ác liệt, chờ quân viễn chinh khắc

phục nguy cơ trọng trọng, đến được địa điểm, thực lực có thể còn lại bao nhiêu? Đến lúc đó ai tiêu diệt ai còn không nhất định. . ."

Bài post này viết rất dài, Thi Nhân nói ra một vài lý do, Hoàng Dật sau khi xem xong, cũng hiểu được có một ít đạo lý như vậy. Súng bắn chim đầu đàn, quốc gia có tài nguyên bị tiêu hao hết, vậy không thể tránh né được phải chủ động đi xâm lược đại lục khác, đây là căn bản không nhịn được, không ai sẽ nguyện ý đứng ở một đại lục căn cỗi, phải đi xâm lược, mà thân phận của kẻ xâm lược thông thường là không tốt đẹp, sẽ trở thành kẻ thù chung của thế giới, huống xâm lược bản thân cũng là một chuyện vô cùng nguy hiểm.

Bất quá lời tuy như vậy, điểm vinh dự quốc gia vẫn là thứ từng người chơi phải tranh, dù sao so sánh với chỗ tốt của điểm vinh dự quốc gia mà nói, loại nguy hại này có thể không đáng kể, dù sao thực lực chính thể của quốc gia khẳng định là càng mạnh càng tốt.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại xem lướt qua các bài post khác một chút, sau đó liền logout.

Lúc này, thế giới hiện thực đang ở đêm khuya, tội phạm của Hoa Hồng Ngục Giam đều đã đi ngủ, thế giới một mảnh yên tĩnh, không có bất luận âm thanh gì, giống như là một mảnh thời không bị lãng quên.

Hoàng Dật đứng lên, mở cửa đi ra ngoài, nhà tù công cộng là như thế, ở bên trong, tội phạm là tương đối tự do, có thể mở phòng giam của mình, đi lại trên hành lang.

Đi tới hành lang, Hoàng Dật nằm lan can nhìn lầu phía dưới một chút, đập vào mắt chính là một mảnh mờ lung, trong hiện thực, hẳn không có hắc ám thị lực cường đại như trong trò chơi, thấy không rõ cụ thể, chỉ có thể nhìn một đường viền đại khái.

"Kẹt!" Đúng lúc này, một gian phòng giam cách đó không xa đột nhiên truyền đến một tiếng mở cửa, Hoàng Dật quay đầu nhìn, nhìn thấy ngục phách

Lôi Thân, lúc này ông ta cau mày, tựa như tâm tình có chút không tốt.

Lôi Thân rất nhanh cũng nhìn thấy Hoàng Dật trên hành lang, sắc mặt hơi sùng sốt, tựa như không ngờ tới đã khuya thế này còn có người không ngủ.

Ông mỉm cười, đi tới Hoàng Dật, từ trong túi móc ra một hộp thuốc lá, đưa cho Hoàng Dật, nói: "Đã trễ thế này còn không ngủ?"

"Ông cũng không như vậy sao?" Hoàng Dật từ gói thuốc rút ra một điếu thuốc, ngậm vào trong miệng.

"Tạch!" Lôi Thân mở bật lửa, mời thuốc cho Hoàng Dật, sau đó tự mình mời một điếu.

"Thế nào, nhà tù công cộng thoải mái chứ, so với phòng giam biệt lập trước đây của cậu mà nói, ở đây cũng là thiên đường! Ít nhất cậu ở đó tuyệt đối không hút được thuốc." Lôi Thân thỏa mãn hít vào một hơi thuốc lá, sau đó hưởng thụ nhắm hai mắt lại.

"Quả thật tốt hơn nhiều, tôi ở phòng giam biệt lập, ngay cả cánh cửa phòng giam cũng không thể mở, ở đây tương đối tự do." Hoàng Dật cũng kéo một hơi thuốc thật sâu, tàn thuốc nhất thời trở nên sáng rực, sau đó lại cấp tốc tối xuống, chiếu sáng một phạm vi xung quanh, đem thân ảnh của hắn chiếu chột lóe chột tắt.

"Đáng tiếc loại tự do này thật sự là không đáng nhắc tới, giống như tàn thuốc nho nhỏ này, so sánh với bóng tối vô tận, hầu như có thể không đáng kể, phạm vi rọi sáng của nó thật sự quá có hạn, thời gian cũng quá ngắn, hút xong sẽ không còn." Lôi Thân cảm thán một tiếng, phun ra một ngụm khói thuốc.

"Ông là tội phạm tử hình cuối cùng trên thế giới, qua hai năm nữa sẽ hành hình, ông có nghĩ tới đường tương lai không?" Hoàng Dật dựa vào tường, quay đầu hỏi.

"Hắc hắc, tôi còn có thể nghĩ như thế nào." Lôi Thân lắc đầu cười, "Nơi này là Hoa Hồng Ngục Giam, không ai có thể vượt ngục. Cho dù đi ra, bên ngoài còn có chỗ dung thân cho chúng tôi sao? Nói không chừng tình trạng càng tệ hơn so với Hoa Hồng Ngục Giam, ít nhất ở đây không ai kỳ thị chúng tôi. Đây đã là một nơi bị thế giới quên lãng, chúng tôi vĩnh viễn sinh lão bệnh tử ở chỗ này, ngay cả Thế Giới Thứ Hai giả thuyết còn không thể nào vào được." Nói xong, Lôi Thân hít một hơi thật sâu, buồn bã nói: "Tôi chỉ hy vọng, các anh em trong Hoa Hồng Ngục Giam, có thể tiến vào Thế Giới Thứ Hai kỳ diệu kia đi nhìn một cái, đi cảm thụ thế giới mới một chút, tôi muốn khiến cho mỗi một người đều có quyền lợi tiến vào Thế Giới Thứ Hai, chúng tôi đã mất đi một thế giới, không thể mất đi thế giới kia, vì cái mục tiêu này, tôi sẽ dùng quãng đời còn lại cố gắng lớn nhất đi tranh thủ."

"Ông dựa vào cái gì đi tranh thủ?" Hoàng Dật hỏi một vấn đề rất hiện thực. Hẳn biết rõ đem một thiết bị giả thuyết đưa vào Hoa Hồng Ngục Giam có bao nhiêu rắc rối, tổ chức của hắn nỗ lực rất lâu, hi sinh rất nhiều người, mới đem được nhẫn vàng đưa vào Hoa Hồng Ngục Giam. Ở đây có mấy ngàn tội phạm, muốn mỗi người có một thiết bị giả thuyết, cái này hoàn toàn là chuyện không có khả năng.

Lôi Thân nghe vấn đề này, sắc mặt buồn bã, yên lặng hút thuốc.

Hai người đều không nói gì thêm, trong không khí tràn ngập khói thuốc màu trắng, tàn thuốc lúc sáng lúc tối, chiếu sáng hai tội phạm đặc thù nhất trong Hoa Hồng Ngục Giam.

Hút xong, Lôi Thân đem đầu lọc thuốc lá bắn ra, kéo ra một đường cong đỏ rực, rơi xuống mặt đất, lập lòe vài cái, nhấp nháy vài tia lửa, sau đó liền tối sầm xuống.

"Đời người giống như điều thuốc này, lúc sáng lúc tối, rất nhanh thì hút xong, đáng tiếc cuối cùng chỉ có thể lóe ra vài tia lửa, giãy dụa một chút, sau đó vĩnh viễn chết đi!" Lôi Thân cảm thán một tiếng, xoay người trở về phòng, chỉ chờa

cho Hoàng Dật một bóng lưng cô đơn.

Hoàng Dật cúi đầu hút thuốc của mình, lại phát hiện chỉ mới hút được phân nửa, điều thuốc lá của hắn, đang cháy lên ở thời khắc lớn nhất.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 140: Tôi Quang

(*** Tôi trong tôi thép : Tôi thép là nguyên công nhiệt luyện quan trọng nhất, quyết định chủ yếu đến cơ tính của vật phẩm. Nguyên công này thuộc loại nhiệt luyện kết thúc, thực hiện trên chi tiết gần thành phẩm nên bất cứ sai hỏng nào khi tôi cũng có thể gây thiệt hại lớn. ***)

Hoàng Dật ngủ một ngày trong thế giới hiện thực, sau đó luyện tập thân thể một chút, ăn một chút, mãi cho đến buổi tối, mới login.

Hắn lần thứ hai đi diễn đàn nhìn tình huống của tỷ lệ ủng hộ một chút, lúc này, tỷ lệ ủng hộ của hắn đã giảm rất nhiều, chỉ còn lại 62. 9%. Dù sao vẫn có rất nhiều người chơi không chứng kiến thời khắc hắn giải cứu Long Đô, chỉ có thể xem video phát lại, nhưng loại cảm giác chiếu lại này không đủ mạnh mẽ, tự nhiên sẽ không quá cảm xúc với hắn, bỏ phiếu vẫn sẽ tương đối bình thường, thoáng cái thì tỷ lệ ủng hộ lồi xuống.

Sau đó, Hoàng Dật lại tìm kiếm một chút tin tức liên quan về Long Đô, muốn nhìn một chút tình huống của Tần Thời Vũ.

Nhưng mà, kết quả tìm được lại khiến cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn, Long Đô lúc này dĩ nhiên vẫn đang bị khô lâu đại quân bao quanh!

Quỷ Phủ • Hắc Lang sau khi đuổi bắt Hoàng Dật, khô lâu đại quân rời khỏi bên trong thành Long Đô, nhưng vẫn vây quanh ở ngoài thành, không tiến công cũng không lui về sau, cứ vây như vậy, tựa như đang chờ đợi cái gì.

Mà một trăm vạn người chơi của Long Đô sau khi thấy cái tình huống này, cũng nhất thời trợn tròn mắt, bọn họ bị giam cầm.

Truyền tống trận của Long Đô đã sớm bị phá hư, đây chính là truyền tống trận của thành phố, lớn như một quảng trường, căn bản không phải truyền tống trận lâm thời Hoàng Dật từng sửa có thể sánh bằng, người chơi hiện tại căn bản không sửa được.

Logout cũng không phải một biện pháp, chỉ cần Long Đô bị khô lâu đại quân công hãm, vậy người chơi lúc login sẽ xuất hiện giữa hải dương khô lâu đại quân, bị giết chết trong nháy mắt, trừ phi cam nguyện chờ đợi, chờ khô lâu đại quân rời đi, nhưng cái này thì không biết đến năm nào tháng nào mới có thể thực hiện. Thế Giới Thứ Hai cũng không phải một trò chơi bình thường, nó giống như tên của nó, là thế giới thứ hai của nhân loại, quan trọng ngang với thế giới hiện thực, không ai nguyện ý rời khỏi đây, để cho bọn họ chờ khô lâu đại quân rời đi, loại dây vò kéo dài này so với tử vong giảm cấp còn muốn khó chịu hơn.

Hiện nay, Long Đô đã được Tần Thời Vũ hạ lệnh, tất cả người chơi chiến đấu cấp tốc nghỉ ngơi và hồi phục, người chơi nghề nghiệp kiến trúc xây dựng thì phụ trách sửa chữa thành tường, kiến tạo công sự phòng ngự, mà người chơi nghề nghiệp sinh hoạt thì lấy ra tất cả nguyên vật liệu có thể lợi dụng, cố gắng ép ra một nhóm vật liệu chiến đấu mới.

Long Đô đang dùng lực lượng yếu đuối của nó, tạo ra một đạo phòng tuyến yếu đuối.

Hoàng Dật không biết vận mệnh của Tần Thời Vũ sẽ ra sao, hiện tại, hẳn chỉ có thể lẳng lặng chờ đợi, chờ tình huống của Long Đô bên kia có chuyển biến tốt đẹp, hẳn sẽ khởi hành đi đến Long Đô.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiến vào Thế Giới Thứ Hai kỳ diệu, một lần nữa xuất hiện trong phòng rèn của Diệp Lam.

Lúc này, trong phòng một mảnh yên tĩnh, Diệp Lam đang mở cửa sổ, khiến cho ánh sao ngoài cửa sổ chiếu vào, chiếu lên một cây chùy hoàn toàn mới đang nằm trên mặt đất.

Cây chùy này dài chừng ba mét, nhỏ hơn rất nhiều so với của Chuy và Liệt Chuy trước đó, nhưng càng lộ ra vẻ tinh xảo sắc bén, đầu chùy của nó phân ra từng gai nhọn đỏ như máu. Tạo hình của thân chùy tràn ngập lực lượng cảm giác, hình điêu khắc hàng dài bám vào bề mặt, tinh tế khéo léo, tràn ngập cảm xúc, cả cây chùy bao phủ một ánh sáng màu cam nhàn nhạt, ngưng mà không tiêu tan, có chút thần diệu.

Cây chùy này, nhìn qua liền biết khẳng định là bảo bối, không phải người chơi bình thường có thể cầm vào tay được.

Lúc này, ánh sao ngoài cửa sổ lẳng lẳng chiếu vào, chiếu lên cây chùy, một điểm sáng nhỏ màu cam nhất thời hiển hiện ra, bị cây chùy hút vào, mỗi lần hấp thu một ít điểm sáng màu cam, sắc cam trên cây chùy sẽ càng sáng hơn.

"Vũ khí của anh đã luyện xong rồi, hiện tại đang tiến hành trình tự tôi quang cuối cùng." Diệp Lam quay đầu nhìn Hoàng Dật, sau đó tiếp tục nhìn chăm chăm cây chùy trên mặt đất.

"Hả? Tôi quang?" Hoàng Dật có chút không giải thích được, hắn chỉ nghe nói qua tôi độc (nhúng độc - làm cho vũ khí có độc?), chưa bao giờ nghe nói qua tôi quang cả.

Diệp Lam ngẩng đầu nhìn trăng sáng ngoài cửa sổ, cùng với bảy vì sao xung quanh nó, êm tai nói: "Anh nhìn thấy những ngôi sao bảy màu sắc sỡ trên bầu trời kia không, đỏ cam vàng lam lục xanh tím, thoạt nhìn như cùng màu với cầu vồng, rất đẹp, thật ra những ngôi sao này cũng không phải phong cảnh thuần túy, chúng nó vẫn đều không ngừng chuyển vận uy năng cho Thế Giới Thứ Hai. Màu sắc của chúng nó ngoại trừ có quan hệ liên với cầu vồng, còn có quan hệ với màu sắc của tran. Trang bị trắng bình thường nhất, số lượng cũng nhiều nhất, cho nên uy năng của trang bị trắng đến từ chính ánh trăng màu trắng. Cùng đạo lý, trang bị xanh lá tương ứng với ngôi sao xanh lá, trang bị xanh dương tương ứng với ngôi sao xanh dương, trang bị tím tương ứng ngôi sao tím, trang bị cam tương ứng ngôi sao cam, mỗi một trang bị sau khi được chế tạo ra, đều phải tiến

hành tôi quang, hấp thu tinh quang tương ứng, như vậy mới có thể có thuộc tính."

"Vậy còn ngôi sao màu vàng, màu xanh da trời cùng màu đỏ còn lại thì sao?"
Hoàng Dật cũng ngẩng đầu nhìn những ngôi sao bảy màu trên bầu trời.

"Tương ứng với truyền kỳ, sử thi, thần khí." Diệp Lam nhàn nhạt nói ra ba danh từ, "Tinh quang là một loại năng lượng vô cùng cuộn cuộn, không có chúng nó, trang bị sẽ không có uy năng. Anh nghe nói qua mười đại thần khí rồi chứ! Đại thần khí thứ tám【thời gian của Georgia】, là đến từ ngôi sao màu đỏ kia, hai cái có cùng nguồn gốc, sử dụng cái thần khí này, có thể thao túng ngôi sao đỏ trong tinh không xa xôi, tiến hành tấn công chính xác bất kỳ khu vực nào trên thế giới."

Hoàng Dật vẫn là lần đầu tiên lý giải chuyện trong phương diện rèn đúc này, hẳn trước đó vẫn đều cho rằng những vì sao trên bầu trời chỉ là phong cảnh đơn thuần, không ngờ rằng lại có tác dụng lớn như vậy, là cội nguồn uy năng trang bị của Thế Giới Thứ Hai.

"Bất quá thần khí quá mức hư vô mờ mịt, không cần suy nghĩ, anh có thể lui mà cầu cái khác, truy cầu một ít trang bị cực kỳ đặc thù. Một ít trang bị đặc thù, sẽ có thuộc tính tá quang (mượn ánh sáng), khi sử dụng vào buổi tối thì, có thể mượn dùng ánh sáng của vì sao tương ứng trên bầu trời, lợi hại không gì sánh được. Bất quá loại trang bị này vô cùng hi hữu, cho dù trong trang bị cam, cũng chỉ có một phần ngàn xác suất có thể xuất hiện. Cây chùy của anh bản thân cũng đã là vật phẩm tốt nhất, tài liệu còn tăng thêm một chút thế giới thạch hi hữu không gì sánh được, đây chính là thứ tốt rèn trang bị truyền kỳ mới có thể dùng đến, không biết là xuất ra từ tay vị đại sư nào, hiện tại luyện thành trang bị cam, xác suất xuất hiện thuộc tính tá quang sẽ cao hơn một chút. Bất quá bây giờ còn chưa có tôi quang hoàn tất, còn không nhìn thấy thuộc tính cụ thể, chỉ cần có thể tá quang, vậy anh phát tài rồi." Diệp Lam khẽ cười nói.

Hoàng Dật cũng lẳng lặng chờ đợi, hàn băng giáp xích của hắn cũng là trang

bị cam, bắt quá lại cũng không có thuộc tính tá quang, xem ra không phải may mắn 1/1000 rồi.

Hai người đợi như vậy một giờ sau, khi cây chùy hấp thu tinh quang rốt cục bão hòa, cả vật thể sáng rực lên, dường như là một ngôi sao màu cam nh nhỏ, chiếu cả gian phòng rạng rỡ, mà điêu khắc hình rồng trên thân chùy, càng không ngừng lóe lên, có vẻ thần diệu không gì sánh được.

"Được rồi, tôi quang hoàn tất, mau nhìn xem thuộc tính của nó đi!" Diệp Lam chờ mong nói, nhìn chăm chăm cây chùy.

Hoàng Dật hít sâu một hơi, hơi khom người, đưa tay bắt được cây chùy hoàn toàn mới.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 141: Vũ Khí Cam

Cây chùy hoàn toàn mới này cầm nơi tay, vô cùng nặng, tựa như có vạn quân chi lực, nếu như là một ít người chơi gậy yếu như pháp sư, phỏng chừng ngay cả cầm đều cầm không nổi. Bất quá cái trọng lượng này đối với Hoàng Dật mà nói cũng vừa lúc thích hợp, hẳn vô cùng thích loại cảm giác nắm trong tay lực lượng.

Sau một khắc, hẳn chờ mong kiểm tra thuộc tính của cây chùy hoàn toàn mới một chút.

【 Toái Cốt Chùy 】(trang bị cam, vũ khí - chùy một tay)

Lực công kích gần người: 1200-1300

Lực lượng +450

Lực công kích +15%

Điểm nội khí tối đa +20, mỗi giây tăng 1 điểm nội khí.

Sau khi giết chết kẻ địch, sẽ thôn phệ linh hồn của kẻ địch bị giết, hồi phục 5% giá trị sinh mệnh, cũng khiến kẻ địch không thể sống lại nhờ kỹ năng phục sinh.

Tá quang: Có thể mượn dùng ánh sao của ngôi sao màu cam trên bầu trời, tự do tăng cường một loại thuộc tính bất kỳ, có thể chuyển đổi đến các loại thuộc tính cần tăng cường, thời gian hồi phục chuyển đổi là một phút đồng hồ. Hiện nay hiệu quả tá quang là: lực lượng +400. Hiệu quả buổi tối gấp hai ban ngày.

Độ bền: 1000/1000

Đăng cấp yêu cầu: 50

Trang bị đánh giá: 600

Vật phẩm giải thích: Mai kia xương khô, trăm năm cô độc.

"Vật báu vô giá!" Sau khi xem xong thuộc tính của vũ khí, Diệp Lam một bên thì thào sợ hãi một tiếng, ngay cả hắn là thợ rèn trong top 10 của Trung Quốc đều lộ ra cái biểu tình này, có thể tưởng tượng thanh vũ khí này có bao nhiêu cường đại.

Trong lòng Hoàng Dật cũng rất chấn động, thuộc tính của thanh vũ khí này vượt quá dự liệu của hắn, nếu như muốn hình dung, vậy chỉ có một từ ngữ mới có thể hình dung -- vật báu vô giá!

Đây là lần đầu tiên Hoàng Dật nhìn thấy vũ khí có lực công kích vượt quá 1000 điểm! Hơn nữa thanh vũ khí này còn vượt hơn hắn một phần, đạt được 1200-1300! Chỉ là cái lực công kích này, cũng đã tương đương với lực công kích tăng lên từ ba bốn trang bị toàn thân mang đến.

Nhưng mà cái này chỉ là bắt đầu, mỗi một thuộc tính của thanh vũ khí cam này đều cường hãn tới cực điểm!

Thuộc tính đầu tiên -- lực lượng trực tiếp tăng thêm 450 điểm. Đây là thuộc tính chủ của Hoàng Dật, quan hệ trực tiếp đến thực lực mạnh yếu, hắn trước đó còn chưa có gặp qua bất kỳ trang bị nào có lực lượng cao như thế! 450 điểm lực lượng này nếu như thêm vào trên người, vậy hiệu quả thực tế có thể sẽ đạt được 6~700 điểm điểm, thiên phú chủng tộc và thiên phú nghề nghiệp của Hoàng Dật đã tăng thêm 40% lực lượng.

Thuộc tính thứ hai-- lực công kích trực tiếp tăng thêm 15%. Đây là tăng lên theo tỉ lệ phần trăm, mà không phải con số cố định, lực công kích của Hoàng Dật

lúc đầu cũng đã cực cao, cái tỉ lệ phần trăm này tăng thêm, vậy có vẻ càng kinh khủng. Mà cái hiệu quả này có thể theo thực lực tăng trưởng mà tăng lên, lực công kích của Hoàng Dật càng cao, vậy hiệu quả càng mạnh.

Thuộc tính thứ ba-- Điểm nô khí tối đa +20, mỗi giây tăng 1 điểm nô khí. Đây là Hoàng Dật lần đầu tiên nhìn thấy cái thuộc tính này, điểm nô khí của hắn vốn là 100 điểm, cái thuộc tính này gia tăng 20 điểm tối đa, vậy đại biểu khi Hoàng Dật tích đầy nô khí có khả năng dùng càng nhiều kỹ năng, thời gian kéo dài lâu. Bất quá để cho Hoàng Dật cảm thấy mừng rỡ, vẫn là hiệu quả mỗi giây tăng 1 điểm nô khí, cái hiệu quả này có thể khiến cho hắn lúc nào cũng đều có nô khí.

Lúc đầu nô khí của hắn là giảm xuống với tốc độ mỗi giây 1 điểm, cái này khiến hắn không cách nào tùy thời sử dụng kỹ năng nghề nghiệp, cho dù tụ đầy nô khí, 100 giây sau cũng sẽ giảm sạch. Muốn sử dụng kỹ năng nhất định phải công kích bình thường vài cái, tích tụ đủ nô khí mới có thể dùng. Giống như ngày hôm qua tại ốc đảo bồ công anh, đối mặt Quỷ Phủ • Hắc Lang truy kích, hắn vì có thể sử dụng kỹ năng, phải lãng phí thời gian đi đánh chết vài con thỏ. Cứ như vậy, hắn vĩnh viễn đều trong trạng thái bị động, trên người không có nô khí, trong chiến đấu vĩnh viễn không cách nào chiếm được tiên cơ.

Mà hiện tại, thanh vũ khí này mỗi giây tăng 1 điểm nô khí, vậy tương đương với tăng giảm cân đối. Hoàng Dật sau khi tích đầy nô khí, chỉ cần không dùng kỹ năng, vậy nô khí trên người vĩnh viễn không giảm, tương đương với một pháp sư, trên người tùy thời đều có điểm ma pháp, tùy thời đều có thể sử dụng kỹ năng. Cái này trực tiếp khiến cho hắn thay đổi phong cách chiến đấu, có thể tiên phát chế nhân.

Kế tiếp là thuộc tính thứ tư-- thôn phệ, cái thuộc tính này thật ra đã sớm có, chỉ bất quá hiện tại được tăng lên thêm một bước. Hoàng Dật vẫn rất thích hiệu quả Toái Thi của Man Chuy và Liệt Chuy, kẻ địch bị giết chết không thể sống lại nhờ kỹ năng phục sinh, cái thuộc tính này có đôi khi không thua gì một thần kỹ. Ví dụ như BOSS cuối cùng của tầng 10-20 trong Chúng Thần chi tháp, BOSS đó

sẽ sống lại ba lần, một lần mạnh hơn so với một lần, người chơi lúc đánh BOSS này vô cùng thống khổ, mà có hiệu quả Toái Thi, Hoàng Dật chỉ cần giết chết đối phương một lần là được, trực tiếp phá giải chiến thuật phục sinh của đối phương. Hiện tại, hiệu quả Toái Thi tăng thành thôn phệ, sau khi giết chết một kẻ địch, không chỉ có thể khiến cho đối phương không cách nào được sống lại nhờ kỹ năng phục sinh, còn có thể hồi phục 5% giá trị sinh mệnh của mình, năng lực tăng lên rất lớn.

Thuộc tính cuối cùng, là quan trọng nhất của thanh vũ khí cam này, cũng là một thuộc tính khiến nó trở thành vật báu vô giá -- tá quang. Thuộc tính này chính là thuộc tính trước đó Hoàng Dật và Diệp Lam kỳ vọng nhất! Cũng là thuộc tính mà vô số trang bị đều không thể có!

Đặc điểm lớn nhất của thuộc tính tá quang cũng là tự do, có thể tùy thời tăng cường một thuộc tính nào đó của bản thân. Hoàng Dật muốn tăng lực lượng, có thể dùng tá quang để tăng cường lực lượng, nếu như muốn tăng thể chất, có thể tăng cường thể chất, muốn cái gì có thể chuyển đổi thành cái đó. Bất quá trong cùng một lúc, chỉ có một thuộc tính được tăng cường, hơn nữa mỗi một lần chuyển đổi đều có một phút đồng hồ thời gian hồi phục.

Trước mặt, tá quang chính là tăng 400 điểm lực lượng, Hoàng Dật có thể tự do chuyển đổi thành thể chất, bạo kích, tránh né thậm chí là tốc độ di chuyển, nói chung các loại thuộc tính đều có thể chuyển đổi. Chỉ bất quá sau khi chuyển đổi, có thể con số sẽ cải biến, sau khi 400 điểm lực lượng tương đương thành tốc độ, không có khả năng vẫn là 400 điểm, tốc độ không được tính bằng loại đơn vị này.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức đem thanh vũ khí này trang bị vào!

Vừa thay vào,, lực công kích của hắn trực tiếp một đường bão táp, từ không mang vũ khí đã hơn 3000 điểm, hiện tại đột phá hơn 8000 điểm! Chỉ là một vũ khí, đã trực tiếp khiến cho hắn tăng lên hơn 5000 điểm lực công kích! Vũ khí là trang bị quan trọng nhất toàn thân, là nơi phát ra lớn nhất của lực công kích! Một

người chơi có thể có 7 trang bị phòng ngự, lại chỉ có thể có một vũ khí, tầm quan trọng của vũ khí không cần nói cũng biết.

"Cảm ơn anh!" Hoàng Dật quay đầu nói cảm ơn từ đáy lòng với Diệp Lam, nếu như không phải hắn ta, vậy thanh vũ khí này sẽ không có khả năng luyện ra được.

"Không cần cảm ơn! Kỹ năng rèn của tôi cũng bởi vì rèn thanh vũ khí này mà tăng lên không ít, xếp hạng thế giới đã tăng lên đến 154! Đây là tác phẩm đặc ý nhất hiện nay của tôi, nếu như không có anh cung cấp vũ khí, vậy tôi căn bản làm không ra kiệt tác như vậy!" Diệp Lam khoát tay, sau đó hắn ý vị thâm trường nhìn Hoàng Dật một chút, sờ sờ cằm, nói: "Anh có thể có vũ khí cường đại như thế, hẳn là không phải người chơi bình thường, anh rốt cuộc là ai?"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 142: Tầng 40

Hoàng Dật từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra danh thiếp của mình, đưa cho Diệp Lam.

Diệp Lam sau khi thấy chữ trên danh thiếp, nhất thời cả kinh, như là lần đầu tiên nhận thức Hoàng Dật, một lần nữa quan sát hẩn một phen, sau đó không thể tin tưởng hỏi thăm: "Anh dĩ nhiên là Miếu Sát! Anh ngày hôm qua không phải còn đang ở Sa Đạo địa cung sao? Sao lại đi tới đây? Lẽ nào anh tránh được Quý Phủ • Hắc Lang truy sát?"

"Đúng vậy!" Hoàng Dật gật đầu, "May mắn trốn thoát."

"Nếu là anh, vậy sau này là tốt rồi, anh có trang bị gì cần làm, có thể tùy thời mang tài liệu tới tìm tôi. Cũng chỉ có nhu cầu như anh, mới phù hợp truy cầu của tôi, trang bị bình thường tôi đều không thể tăng lên độ thành thạo, đương nhiên, tôi cũng không thu tiền của anh, chúng ta là cùng có lợi." Nói xong, Diệp Lam đem danh thiếp của Hoàng Dật cất vào.

Kế tiếp, hai người hàn huyên một hồi, Hoàng Dật liền rời khỏi lò rèn, đi đến truyền tổng trận.

Quảng trường truyền tổng vẫn đều là khu vực náo nhiệt nhất của một thành phố, người lui tới đi qua đây, người đánh Chúng Thần chi tháp cũng ở chỗ này, vĩnh viễn đều là một nơi ồn ào huyên náo.

Hoàng Dật đã có được một thời gian không đánh qua Chúng Thần chi tháp, lần này, trên người hẩn đã có hai trang bị cam, hơn nữa một cái bên trong còn là vũ khí cam cường đại, có thuộc tính tá quang, thực lực lớn tăng. Hẩn trực tiếp

chọn tầng 40 đánh.

Quái của tầng 40, phạm vi đẳng cấp giữa cấp 40-50, Hoàng Dật cấp 43 chạy đến đây, tỷ lệ rơi đồ lúc đầu đã cao, hơn nữa hắn còn có tỷ lệ rơi đồ gấp đôi của trử vật giới chỉ bá vương khế ước, hệ thống tại lúc quyết định vật phẩm rơi xuống, sẽ có khuynh hướng nghiêng về trang bị tốt.

Hoàng Dật dùng Thời Gian Chi Nhãn nhìn một lần, quả nhiên, mỗi một BOSS ở đây sau khi chết, đều rơi ra trang bị tím, nếu như đổi thành là người khác, vậy không có khả năng sẽ xuất hiện loại tình huống này, tỷ lệ rơi của trang bị tím quá thấp.

Hoàng Dật xách theo Toái Cốt Chùy vừa rồi mới lấy được, đập qua hướng một quái nhỏ!

Sau một khắc, thân thể của quái nhỏ phát nổ, hóa thành một đoàn sinh mệnh tinh hoa màu xanh, bay vào trong cơ thể của Hoàng Dật, bổ sung 5% giá trị sinh mệnh cho hắn, ngay cả thi thể đều không còn, cái này chính là hiệu quả thôn phệ của [Toái Cốt Chùy].

Kế tiếp, Hoàng Dật lao nhanh về phía trước, sau khi nội khí tích đầy, hắn mở ra Thẩm Phán, xoay tròn thân thể, Ngải Độc Bệnh khuếch tán tứ phương, bao phủ khu vực hai trăm mét xung quanh, vô số quái nhỏ đều nhiễm phải Ngải Độc Bệnh.

10 giây sau, trong phạm vi nhìn sạch sẽ, những quái nhỏ này sau khi chết cũng không có thi thể, trực tiếp hóa thành sinh mệnh tinh hoa, bị Hoàng Dật thôn phệ. Hiện tại lượng máu của hắn căn bản không hề giảm, từng quái nhỏ sau khi chết, sẽ hồi phục cho hắn 5% giá trị sinh mệnh, ở đâu có quái nhỏ, vậy tương đương với ở đây có máu, có thể tùy thời bổ sung giá trị sinh mệnh.

Đương nhiên, cái này cũng là nguyên nhân lực công kích của hắn vượt xa quái nhỏ đồng cấp, từ trước đây rất lâu, lực công kích của hắn cũng đã vượt xa quái nhỏ ngang cấp. Ngoại trừ bản thân hắn là chủng tộc hi hữu và nghề nghiệp

hi hữu cường hãn, quan trọng nhất là, bởi vì bản thân hãn có bộ trang sức bá vương khế ước, có thể mang được trang bị vượt quá bản thân 8 cấp! Cứ như vậy, đánh quái ngang cấp thì tương đương với là thuần túy nghiền ép, một chiêu một con, chỉ có quái tinh anh mới có thể cầm cự được một lúc.

Hoàng Dật cầm vũ khí cam cường đại, quét ra từng đợt gió xoáy, trong Chúng Thần chi tháp một đường đi về phía trước, giống như một máy ủi đất, không người có thể kháng cự, nơi đi qua sạch sẽ, cái gì cũng không để lại.

39 phút sau, Hoàng Dật giết chết tất cả BOSS, qua cửa tầng này.

Mà kỷ lục thế giới hiện nay, là 9 phút do Dao Phong giữ.

Đúng vậy! 9 phút, đây là Dao Phong!

Cái kỷ lục này, Hoàng Dật hiện tại khẳng định không phá được, lúc Dao Phong phá kỷ lục, là cấp 55, thức tỉnh chiến hồn, hơn nữa đã chuyển chức, thực lực thâm sâu khó lường. thực lực hiện tại của Hoàng Dật căn bản không có khả năng so sánh với người ta, đây là kết quả của thời gian tích lũy, thời gian phát triển của Hoàng Dật dù sao cũng là quá ngắn.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục truyền tống đi vào, tiếp tục đánh tầng 40, mỗi một lần đi ra, tỉ lệ phần trăm điểm kinh nghiệm của hãn sẽ dâng lên một đoạn, trong người sẽ có thêm vài trang bị tím.

Tầng 40 hiện nay là tầng thích hợp hãn nhất, bởi vì BOSS cuối cùng của nơi này là cấp 50, hãn khó khăn lắm có thể đánh thắng được, nếu như đổi thành là người bình thường, vậy ít nhất phải sau cấp 50, thức tỉnh chiến hồn mới có thể đánh thắng được BOSS này.

BOSS này bình thường sẽ triệu hoán ra một ít quái nhỏ cao công thủ mỏng, những quái nhỏ NÀY thật ra đánh một hai cái là có thể giết chết, nhưng công kích của chúng nó lại vô cùng cao. Một khi bị chúng công kích, thương tổn không thua gì bị BOSS trực tiếp công kích, chỉ cần đồng thời bị vài con quái nhỏ

công kích trúng, vậy hãn phải chết không thể nghi ngờ.

Người bình thường đánh BOSS này, đều là ưu tiên tập trung tiêu diệt quái nhỏ, sau đó mới công kích BOSS. Nhưng Hoàng Dật vừa lúc ngược lại, bản thân hãn có trang bị cam[hàn băng giáp xích], có thể khiến kẻ địch trong phạm vi 50 mét xung quanh giảm 20% tốc độ di chuyển và tốc độ công kích, tốc độ của quái nhỏ bị chậm lại, hơn nữa bản thân hãn có thân pháp linh hoạt cực cao, có thể giúp hãn tránh thoát công kích của quái nhỏ, trong đông đảo quái nhỏ chạy chiến đấu với BOSS mà không bị công kích trúng. Chỉ cần hết máu, hãn giết một đợt quái nhỏ để thôn phệ hồi máu, những quái nhỏ này tương đương với là bình máu di động của hãn.

Dựa vào loại phương pháp mưu lợi kia, hãn có thể giết chết BOSS, qua cửa tầng này. Mà lên trên nữa cũng là tầng 41, độ khó tăng lên một mảng lớn, chỉ có người chơi cấp 50 thức tỉnh chiến hồn mới có thể đánh. Hoàng Dật hiện tại mặc dù có vũ khí cam, nhưng dù sao không có thức tỉnh chiến hồn, trên thực lực vẫn là quá kém một ít.

Trải qua một phen quen thuộc, Hoàng Dật đã đem thời gian qua cửa của tầng 40 giảm tới 35 phút, nhưng cách kỷ lục thế giới vẫn rất xa xôi.

Hiện nay, hãn duy nhất có thể tranh thủ, cũng là kỷ lục thế giới của tầng 30, hãn hiện tại 43 cấp, còn chưa đến đẳng cấp tốt nhất để phá kỷ lục, chỉ cần sau khi thăng lên cấp 45, kỷ lục của tầng 30 hãn nhất định phải đi tranh thủ.

Hiện nay, kỷ lục thế giới của tầng 30 vẫn là của Thiên Đạo, cái kỷ lục này là hãn ta trước đó không lâu mới đánh ra.

Thiên Đạo có một chỗ vô cùng thần bí, đó chính là đẳng cấp của hãn, hãn và Dao Phong là nhân vật cùng một thời kì, cũng tranh phong lẫn nhau, nhưng đẳng cấp của hãn tại lúc cấp 40 đột nhiên đình trệ, rất lâu mới có thể tăng 1 cấp! Cho tới bây giờ gần hai năm qua đi, cũng vẫn chỉ có cấp 45!

Loại tốc độ luyện cấp này còn không bằng so với người chơi bình thường,

càng đừng nói là người như Hoàng Dật, hiện nay Hoàng Dật đến đây chưa được một tháng, nhưng đẳng cấp cũng đã xông lên cấp 43, rất nhanh đuổi kịp cấp 45 của Thiên Đạo. Theo lý mà nói, Thiên Đạo với đẳng cấp 45, trên thực lực là tuyệt đối đuổi không kịp Đạo Phong, Giáo Hoàng những người này, nhưng tình huống thực tế vừa vặn ngược lại, bọn họ vẫn đều là đối thủ, trên rất nhiều lĩnh vực đều triển khai cạnh tranh. Hiện nay Đạo Phong, Giáo Hoàng đều suất lĩnh đoàn đội của mình đánh tầng 50 của Chúng Thần chi tháp, Thiên Đạo cũng đồng dạng suất lĩnh đoàn đội của hãn đánh tầng 50, cũng không có bất luận vết tích ngã xuống, vẫn đều đang phân cao thấp.

Chỗ quý dị này, hiển nhiên cũng là một bí mật của Thiên Đạo, mỗi cao thủ đều có bí mật của mình, điểm này chỉ có chính bọn họ mới biết được, người ngoài vĩnh viễn đều đoán không được.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 143: Lọ Thuốc

Buổi tối dần dần khuya, nhưng quảng trường truyền tống vẫn náo nhiệt, từng đội người chơi có cười có nói lập tổ đội đi đánh Chúng Thần chi tháp, đánh một mình giống như Hoàng Dật vô cùng hiểm thấy.

Lúc này, Hoàng Dật đã đánh xong 10 lần, bộ trang bị Ngư Nhân Dạ Hành giá cấp 33 trên người, đã có năm món đổi thành một bộ trang bị màu tím cấp 50 của [Người hành hình], ngoại trừ quần áo là trang bị cam không cần đổi, hắn còn thiếu một cái áo choàng.

Mà trải qua thuộc tính tăng thêm của 5 trang bị tím cấp 50, lực công kích của hắn rốt cục thành công vượt hơn 1 vạn, thời gian qua cửa rút ngắn tới 29 phút.

Hoàng Dật rãnh rỗi không làm gì, quyết định đánh một chút hình thức 5 người của Chúng Thần chi tháp, lần này, hắn vẫn truyền tống tới tầng 40.

Hắn đầu tiên là tìm một người con nhỏ thử tay nghề, lực công kích của hắn vẫn có thể trực tiếp giết chết quái nhỏ ở đây, cũng đại biểu cho Ngải Độc Bệnh của hắn có thể trong một đợt bệnh chết quái nhỏ trong khu vực. Điểm kinh nghiệm của quái vật trong hình thức 5 người càng cao hơn, tốc độ thăng cấp của hắn nhất thời tăng nhanh.

Bất quá phương diện BOSS thì khó khăn hơn rất nhiều, nhất là BOSS cuối cùng, Hoàng Dật sử dụng các loại vật phẩm ma pháp, đem thực lực của mình tăng lên đỉnh cao, cũng đánh không lại, mỗi một lần đều là thiếu một chút, chỉ cần thuộc tính của hắn cao hơn một chút, là có thể đánh thắng được BOSS cuối cùng này.

Hoàng Dật cẩn thận nhìn trử vật giới chỉ của mình một chút, tìm kiếm thứ gì đó có thể lợi dụng hay không, tìm một hồi, ánh mắt của hắn bỗng nhiên tập trung ở một cái chai.

Cái chai này có chút giống ống nghiệm hóa học, cả vật thể trong suốt, trên miệng chai một cái nút bằng gỗ, thoạt nhìn không hề bắt mắt.

Cái này chính là Lọ Thuốc khi hắn đến Thê Lương Sa Địa, tại chỗ của một Hành Cước Thương Nhân dùng 1 điểm thành tựu duy nhất mua. Cái Lọ Thuốc này có thể mỗi ngày sinh ra một giọt nước thuốc, hiệu quả của nước thuốc hoàn toàn là ngẫu nhiên, không cách nào dự đoán, thậm chí ngay cả loại nước thuốc Miếu Sát trong truyền thuyết này đều có tỷ lệ xuất hiện.

Hoàng Dật cầm lấy Lọ Thuốc nhìn một chút, lúc này bên trong là một giọt nước thuốc màu đỏ tươi như máu.

【 nước thuốc tổn huyết 】(cấp D, vật phẩm ma pháp - nước thuốc)

Sau khi sử dụng, tạo thành một lần công kích cường lực đối với kẻ địch, khiến một mục tiêu không vượt quá cấp 50 giảm đi 10% giá trị sinh mệnh.

Thấy hiệu quả của giọt nước thuốc này, Hoàng Dật hơi có chút ngoài ý muốn, hắn ở cửa hàng ma pháp, còn chưa bao giờ gặp qua nước thuốc đặc thù như thế.

Hiệu quả của giọt nước thuốc này là hoàn toàn là nhìn mục tiêu mạnh yếu, mục tiêu càng mạnh, hiệu quả của giọt nước thuốc này cũng càng mạnh. Nếu như mục tiêu là một BOSS, vậy hiệu quả của giọt nước thuốc này vô cùng nghịch thiên, trực tiếp giảm 10% giá trị sinh mệnh! Nếu như mục tiêu là một tiểu binh mà nói, vậy giọt nước thuốc này so ra còn kém một lần công kích bình thường của Hoàng Dật.

Bất quá giọt nước thuốc này dù sao chỉ là giảm 10% giá trị sinh mệnh của mục tiêu, 90% còn lại vẫn là cần người chơi tự mình đi giải quyết, nếu như thực lực của hai bên cách xa quá mức, vậy giọt nước thuốc này dùng cũng là lãng phí.

Giọt nước thuốc này không thể nghi ngờ là vô cùng thích hợp dùng trên người BOSS cuối cùng, đẳng cấp của BOSS này vừa vặn là cấp 50, phù hợp yêu cầu sử dụng. Quan trọng hơn là, Hoàng Dật mỗi lần đều là thiếu một chút như vậy là có thể đủ giết chết nó, giọt nước thuốc này giống như là cọng rơm cứu mạng vậy.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục kích đấu với BOSS kia một lần, khi lượng máu của BOSS chỉ còn có 10%, hần lập tức sử dụng【 nước thuốc tổn huyết 】.

Sau một khắc, hần đem cây búa hung hăng nện ở trên người BOSS, một lực lượng không gì sánh kịp nhất thời từ trong vũ khí lộ ra, kích ở trên người BOSS!

Nhất thời, 10% giá trị sinh mệnh cuối cùng của BOSS trong nháy mắt biến mất, ngã xuống đất bỏ mạng, con BOSS giết nhiều lần không được, rốt cục bị giọt nước thuốc này giết chết.

Hoàng Dật ngồi xổm xuống, thu hồi vật phẩm của BOSS, bên trong có một áo choàng trong bộ trang bị đánh rất lâu rồi mà chưa đánh ra--

【Áo choàng người hành hình】(trang bị tím, bộ trang bị phòng ngự - áo choàng)

Phòng ngự vật lý: 140

Lực lượng +180

Tỷ lệ bạo kích +5%

Lực công kích +4%

Tốc độ công kích +3%

Độ bền: 860/860

Đẳng cấp yêu cầu: 50

Trang bị đánh giá: 280

Vật phẩm giải thích: Đau khổ của bao nhiêu sinh mệnh, đổi lấy cái áo choàng nhuộm máu này.

【 Bộ trang bị người hành hình】

Ba món: công kích +5%

Năm món: tốc độ công kích +15%

Bảy món: bạo kích +20%

Cái áo choàng này, tốt hơn nhiều so với áo choàng cấp 33 trên người Hoàng Dật, Hoàng Dật lập tức đem nó thay, thuộc tính nhất thời lại tăng. Hiện nay, hắn đã mặc vào sáu món trang bị, kích hoạt được hai hiệu quả trang bị trước. Bất quá áo thì không thay, bởi vì áo của hắn là trang bị cam rất tốt.

Kế tiếp, Hoàng Dật truyền tống đi ra ngoài, thiết lập lại phó bản, tiếp tục đánh hình thức 5 người của tầng 40.

Hiện tại hắn thay một cái áo choàng thuộc tính rất tốt, đánh BOSS cuối cùng rốt cục có thể vừa vặn giết chết, không còn thiếu một chút, đánh bí cảnh bắt đầu trở nên có hiệu suất, giống với hình thức 1 người. Điểm kinh nghiệm ở đây rất cao, hắn cách cấp 44 càng ngày càng gần.

Rốt cục, đêm tối buồn chán trôi qua, Hoàng Dật đã đánh suốt đêm, thành quả vô cùng huy hoàng, cách cấp 44 còn 10% kinh nghiệm cuối cùng, đánh thêm một vài lần là có thể thăng lên cấp 44.

Lúc này là một ngày mới, NPC của Thế Giới Thứ Hai cũng đều rời giường, bắt đầu sinh hoạt của một ngày mới, người chơi đều logout, vội vàng đi học đi làm, trong thành thị bỗng nhiên trở nên vắng lạnh.

Hoàng Dật cũng logout, lúc này, tội phạm của Hoa Hồng Ngục Giam đều

đang ăn bữa sáng, cái này là thời gian tốt nhất trong một ngày của bọn họ, mỗi người đều ăn bữa sáng của mình, trò chuyện, nói về những chuyện trước khi bị bỏ tù, hồi ức vô cùng.

Tội phạm ở đây, đều là nhóm tội phạm tội ác lớn nhất toàn cầu, bọn họ trước khi bị bỏ tù đều là đều nhân tài cao nhất trong lĩnh vực của mình, nhưng hiện tại có một thân bản lĩnh kẹt ở chỗ này, không có chỗ để phát huy, bọn họ có khả năng làm, chỉ có hồi ức.

Hoàng Dật bỗng nhiên thầm nghĩ, nếu như đem những tội phạm này tất cả đều kéo vào trong Thế Giới Thứ Hai, vậy toàn bộ Thế Giới Thứ Hai có thể nghênh đón một lần địa chấn mạnh mẽ hay không? Máy ngàn tinh anh nhân tài cao cấp nhất thế giới, sau khi tiến vào Thế Giới Thứ Hai, khẳng định sẽ không phải là nhân vật bình thường. Bọn họ đến, sẽ trực tiếp thay đổi cục diện của toàn bộ Thế Giới Thứ Hai! Bên trong thậm chí có thể sẽ xuất hiện nhân vật như Lôi Thần! Đem nhóm người này tụ tập cùng một chỗ, vậy không thể nghi ngờ là một thực lực siêu cường!

Thế nhưng trong ngục giam không có khả năng đưa tới thiết bị giả thuyết, cho dù len lén vận chuyển vào cũng không được, chiếc nhẫn này của Hoàng Dật là thiết bị giả thuyết nhỏ nhất, cho nên mới có thể được chim ruồi đưa vào, nhưng giá trị chế tạo của chiếc nhẫn này cao tới 1 tỷ đôla, muốn cho mỗi người trong ngục giam một cái này căn bản là chuyện không có khả năng.

Hoàng Dật lắc đầu, dứt bỏ loại suy nghĩ không thực tế này, cũng bắt đầu ăn bữa sáng của mình.

Ánh sáng mặt trời ngoài cửa sổ từ từ mọc lên, tia nắng vàng xuyên qua cửa sổ, tà tà chiếu vào trong Hoa Hồng Ngục Giam hắc ám, mang vào một sự ấm áp khó có được, rất nhiều tội phạm đều thoải mái mà nheo con mắt lại, sắc mặt an bình.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 144: Tinh Linh Thiếu Niên Đông Vũ

Liên tiếp ba ngày, Hoàng Dật đều ở thành Martha Hutton, mỗi ngày đều đem hình thức 1 người và hình thức 5 người của 40 tầng đánh xong.

Thật ra tội phạm trong ngục giam là thích hợp Thế Giới Thứ Hai nhất, bọn họ suốt ngày bị giam ở chỗ này, không có chuyện gì để làm, cũng không có bất luận kẻ nào quấy rối, chỉ cần nguyện ý, có thể 24 tiếng đồng hồ đều đứng ở Thế Giới Thứ Hai. Mà người bên ngoài lại không được, phải đi học, đi làm, đi ra đi dạo phố, mỗi ngày đều có các loại sự tình.

Mà mấy ngày nay, Hoàng Dật cũng tùy thời quan tâm tình huống của diễn đàn.

Hiện nay, giải thưởng người mới tốt nhất của đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai, tỷ lệ ủng hộ của hắc và Lôi Thần vượt xa lên đầu, đột phá 15%. Hiện tại, nhiệt độ chuyện hắc giải cứu Long Đô đã biến mất, tỷ lệ ủng hộ lại khôi phục tới bình thường, mà tỷ lệ ủng hộ của Lôi Thần bắt đầu dâng lên, hiện nay tỷ lệ ủng hộ của hai người sần sần như nhau chẳng phân biệt được.

Tình huống của Long Đô bên kia vẫn không lạc quan, khô lâu đại quân vẫn ở ngoài thành yên lặng vây khốn, không tiến công cũng không lui về sau, không biết Sa Đạo Vương rốt cục có chủ ý gì, thấy loại tình huống này, hắc là một hồi đánh lâu dài.

Ngày thứ ba, Hoàng Dật rốt cục thăng lên cấp 45! Cái này lại là một ngăn cách nhỏ, có thể học tập kỹ năng nghề nghiệp mới, cũng có thể bắt tay vào phá kỷ lục thế giới của tầng 30. Mặt khác lúc cấp 40 hắc có thể nghênh đón lần tiến hóa thứ hai, nhưng tiến hóa cần dùng một giọt tinh huyết trong cơ thể của mục

tiêu, hẳn hiện tại không có chọn được phương diện nào thích hợp để tiến hóa, hơn nữa cũng không có mục tiêu thích hợp, chỉ có thể tạm thời gác lại.

Hoàng Dật đi tới chiến giả đại sảnh của thành Martha Hutton, trực tiếp lên tầng cao nhất. Tầng cao nhất của chiến giả đại sảnh trong mỗi thành phố, đều là chỗ học tập nghề nghiệp kỹ năng hi hữu, người bình thường không lên được đây, cho nên ở đây vắng vẻ, không có người.

"Xin hỏi, có người không?" Hoàng Dật hỏi, âm thanh quanh quẩn trong đại sảnh, hình thành từng đạo tiếng vang.

"Tới!" Âm thanh của một thiếu niên vang lên, từ trong một phòng đầu cùng của đại sảnh truyền đến, sau đó cửa phòng được mở, một người thiếu niên thanh tú anh tuấn đi ra.

Người thiếu niên này thân thể thon dài, tai mọc dài và nhọc, cử chỉ ưu nhã, thấy dáng dấp hẳn là một người của Tinh Linh Tộc.

"Tiên sinh tôn kính, tôi là tinh linh nhân Đông Vũ, phụ trách tiếp đãi người có nghề nghiệp hi hữu học tập kỹ năng nghề nghiệp, xin hỏi có cái gì có thể trợ giúp ngài không?" Vị tinh linh thiếu niên kia đi tới trước người Hoàng Dật, lễ phép hỏi.

"Tôi cũng là tới học tập kỹ năng, mang tôi đi truyền tống trận đi!" Hoàng Dật nói.

"Hả? Ngài thật sự là nghề nghiệp hi hữu sao?" Đông Vũ hơi sửng sốt, sau đó trong mắt lóe ra một đạo quang mang màu xanh kỳ dị, nhìn chăm chăm Hoàng Dật nhìn một hồi, tựa như đang xác nhận, sau đó sắc mặt cả kinh, lẩm bẩm nói: "Không ngờ rằng, ngài dĩ nhiên thật sự là nghề nghiệp hi hữu, thành Martha Hutton chưa bao giờ xuất hiện qua người có nghề nghiệp hi hữu! Ngài là người đầu tiên có nghề nghiệp hi hữu tôi nhìn thấy hơn năm trăm năm qua!"

"Năm trăm năm?" Hoàng Dật không khỏi quan sát hẳn một phen, Tinh Linh

Tộc quả nhiên là chủng tộc trường thọ, hơn năm trăm tuổi còn chỉ là một thiếu niên, "Vậy kiến thức của cậu hẳn là rất rộng!" Hoàng Dật như có suy nghĩ hỏi thăm.

"Đúng vậy!" Thiếu niên tên gọi Đông Vũ gật đầu, "Tôi năm trăm năm qua, hành tẩu đại lục, gặp qua các loại người, gặp qua các loại sinh linh, nhưng duy nhất không có gặp qua nghề nghiệp hi hữu, loại người các người thật sự quá ít." Nói xong, Đông Vũ hơi có chút kích động quan sát Hoàng Dật, giống như đang nhìn một con động vật hiếm.

"Cậu đã có kiến thức rộng như thế, vậy cậu cảm thấy, năng lực hữu dụng nhất của một chiến giả (người chiến đấu) là cái gì?" Hoàng Dật hỏi, hẳn hiện tại cấp 45, nhưng vẫn chưa có tiến hóa, là bởi vì không chọn được phương hướng tiến hóa. Loại tiến hóa này là không thể nghịch đại, chỉ cần tiến hóa, sẽ không thể thoái hóa, cho nên khi lựa chọn phương hướng tiến hóa, nhất định phải vô cùng thận trọng. Đông Vũ là một tinh linh sống hơn 500 năm, kiến thức rộng rãi, hỏi ý kiến của hắn một chút có thể ít đi đường vòng rất nhiều.

"Năng lực hữu dụng nhất của một chiến giả? Vấn đề thật lạ lùng." Đông Vũ nhíu mày trầm tư một hồi, nói: "Tôi cảm thấy năng lực hữu dụng nhất, hẳn là phục sinh! Vô luận như thế nào, sinh mệnh mới là quan trọng nhất là, sống sót mới có thể tiếp tục chiến đấu."

"Không tồi, vậy có chủng tộc nào có năng lực phục sinh?" Hoàng Dật tiếp tục hỏi, thật ra hắn cũng muốn có được năng lực phục sinh này, như vậy ít nhất sinh mệnh có bảo đảm rất lớn, sau khi tử vong sẽ không giảm cấp sẽ không luân hồi, nhưng hắn lại chưa nghe nói qua chủng tộc nào năng lực phục sinh cả.

"Chủng tộc có năng lực phục sinh rất ít, hơn nữa đa số đều là một ít chủng tộc hi hữu, tôi cũng không biết. Với chủng tộc thường quy hoặc là chủng tộc nổi danh mà nói, năng lực phục sinh mạnh nhất hẳn cũng là sinh vật vong linh hệ. Không lâu vương tộc sau khi chết có thể sống lại tại chỗ một lần; tử linh nhân cũng có năng lực phục sinh, bất quá cần thời gian đợi dài dòng buồn chán; năng lực

phục sinh của cương nhân tộc thì quá tầm, sau khi tử vong phục sinh thành một con cương thi đầy mùi hôi." Nói đến đây, Đông Vũ vươn tay che mũi, tựa như đã ngửi thấy được mùi hôi thối, "Bất quá năng lực phục sinh của những sinh vật vong linh này đều là cần thời cơ vô cùng thích hợp, thiên thời địa lợi đều cần, bằng không cũng không cách nào phục sinh. Trừ cái này ra, chủng tộc cực mạnh của đại lục là long tộc cũng có năng lực phục sinh, ví dụ như một trong tam đại vương giả long tộc cực mạnh-- Thần Thánh Cự Long, sau khi tử vong có thể hóa thành thánh quang, một lần nữa sống lại, bất quá suốt đời chỉ có thể sống lại ba lần. Ngoài ra, Bạch Long tộc cũng có năng lực liên quan đến một chút của phục sinh, bất quá rất miễn cưỡng, cái này đừng nói."

"Hả? Bạch Long tộc?" Hoàng Dật giật mình, những chủng tộc mà Đông Vũ nói, hẳn không có biện pháp đi tiếp xúc, duy nhất Bạch Long tộc hẳn có thể tiếp xúc được, Bạch Long vương còn đang chờ hắn đi tiêu diệt hai chân của Mạt Nhật Sử Giả, nếu như hắn "xin" Bạch Long vương một giọt tinh huyết, đối phương hẳn là rất khó từ chối. Nghĩ tới đây, Hoàng Dật không khỏi hỏi: "Vậy năng lực phục sinh của Bạch Long tộc là sao?"

"Ngghiêm ngặt mà nói, Bạch Long tộc cũng không tính là có năng lực phục sinh, chỉ bất quá là dính một chút thôi. Cái năng lực kia của Bạch Long tộc, thật ra là một năng lực cùng loại với hóa thân, cũng là dùng các loại bảo vật cực kỳ hi hữu, chế tác một hóa thân, đồng thời đào tạo. Cái hóa thân này sau khi chết có thể phục sinh, cũng không phải bản thể sống lại, cho nên nói, cái này cũng không thể tính là năng lực phục sinh."

Hoàng Dật bỗng nhiên nhớ tới Bạch Long vương và ông lão đưa đồ, hẳn vẫn đều có chút nghi hoặc, vì sao Bạch Long vương muốn đem mình biến thân thành một ông lão đưa đồ kỳ quái như vậy, quanh năm canh giữ ở bến đò Bạch Long hồ đợi khách qua đường, thân là Bạch Long vương, sao chịu được loại buồn chán của thời gian này?

Bây giờ xem ra, ông lão đưa đồ rất có khả năng cũng là hóa thân của Bạch Long vương, cho nên mới có thể quanh năm canh giữ ở bến đò, cái này cũng

không ảnh hưởng bản thể của Bạch Long vương

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 145: Vân Tứ Hải

Thật ra năng lực hóa thân của Bạch Long tộc cũng không sai, Hoàng Dật có chút động tâm, chỉ cần học xong cái kỹ năng này, vậy hẳn tương đương với có một hóa thân vĩnh cửu, có thể đi chấp hành một ít nhiệm vụ nguy hiểm, cho dù tử vong cũng vẫn có thể sống lại!

Hoàng Dật quyết định mau chóng đi đến Bạch Long hồ, đi tìm Bạch Long vương để xin một giọt tinh huyết, thử xem có thể tiến hóa thành Bạch Long hay không. Hẳn chỉ có thể thử một lần, cũng không có năm chắc tuyệt đối, bởi vì long tộc là chủng tộc cường đại nhất cao cấp nhất của thế giới này, người thường có lẽ suốt cả đời đều nhìn không thấy một Địa Hành Long cho dù là có dính dáng với long tộc, càng đừng nói là chân long như Bạch Long. Tinh huyết của Long tộc khẳng định cường đại không gì sánh được, mà Hoàng Dật lần này tiến hóa lại có một hạn chế, đó chính là tinh huyết của mục tiêu không thể quá mạnh mẽ, bằng không không hấp thu được, hẳn chỉ có thể tận lực đi thử một lần.

"Bất quá long tộc thì không nên suy nghĩ, đó là sinh vật cường đại nhất cao quý nhất của đại lục, cho dù là tôi sống hơn năm trăm năm, đều chỉ thấy qua ba lần Địa Hành Long. Long tộc chân chính tôi còn từ chưa thấy qua, quá hư vô mờ mịt, chỉ tồn tại trong câu chuyện của người ngâm thơ rong." Đông Vũ khẽ lắc đầu nói, trong giọng nói có chút tiếc nuối.

Hoàng Dật cười cười, không nói gì, người khác không thấy được, không có nghĩa là hẳn không thấy được. Nhãn giới của hẳn có thể nói là rộng nhất của Thế Giới Thứ Hai, chỉ là trong Anh Hùng ngục giam, đã giam giữ hơn năm ngàn anh hùng, những anh hùng này đều là đại nhân vật tiếng tăm lừng lẫy trên lịch sử, thành sử thi được hậu thế tán dương, truyền thuyết kể về sự tích của bọn họ.

Ngoài ra, Hoàng Dật còn gặp qua thần chân chính, đó chính là cha mẹ hắn, cha hắn là thần thú, mẹ cũng là nhân vật thần giới, loại nhân giới này, cho dù là cường giả Thánh Vực cũng chỉ có thể nhìn theo bóng lưng.

"Kế tiếp, tôi mang ngài đi truyền tông trận học tập kỹ năng!" Đông Vũ nói xong, bắt đầu dẫn đường phía trước.

Đi một hồi, hai người tới một phòng, trên mặt đất phòng này là một truyền tông trận, đồ án trên truyền tông trận và đồ án trên truyền tông trận của Kinh Cực thành là như nhau, là chuyên môn dùng để truyền tông đến Chúng Thần Bí Cảnh.

"Người có nghề nghiệp hi hữu tôn kính, ngài là người đầu tiên học tập kỹ năng của nghề nghiệp hi hữu tại thành Martha Hutton từ trước tới nay, cho nên phí dụng truyền tông được miễn, dù sao cũng không phải nhiều tiền!" Đông Vũ nói xong, lấy ra năm khối ma pháp thạch, nhét vào các lỗ trong ma pháp trận, kích hoạt truyền tông trận.

"Được! Cảm ơn!" Hoàng Dật cũng không khách khí, cất bước đi lên truyền tông trận, ngay sau đó, một lực hút truyền đến, thân thể của hắn nhất thời biến mất, đi tới Chúng Thần Bí Cảnh.

Đây là Hoàng Dật lần thứ tư đi tới Chúng Thần Bí Cảnh, đây là một bí cảnh công cộng, bất luận người nào có nghề nghiệp hi hữu đều có thể tiến đến, nhưng ba lần trước hắn đều chưa từng thấy người chơi khác, mà lần này, hắn lại thấy được một người.

Lúc này, phía trước có một cự thạch trận, từng cây thạch trụ cao hơn mười mét đứng sừng sững phía trước, mà phía trên thạch trụ, có một nam tử áo bào trắng và một người chiến giả cường hãn đang đánh nhau, hai người đánh rất kinh tâm động phách, di chuyển trên từng cây thạch trụ, chỉ cần không chú ý sẽ từ trên thạch trụ ngã xuống.

Rất hiển nhiên, vị chiến giả kia cũng là NPC, mà người nam áo trắng cũng là

người chơi đến đây học tập kỹ năng, chỉ cần giết chết chiến giả kia, như vậy là có thể lấy được tro cốt của chiến giả, học tập được kỹ năng của cấp 45.

Người nam áo bào trắng cầm trong tay một thanh trường kiếm, quanh thân tràn ngập một làn mây trắng nhàn nhạt, thể hiện ra một khí chất siêu phàm thoát tục, tiêu sái xuất trần, hần di chuyển trên thạch trụ, tầng mây trắng xung quanh cũng di động theo, phảng phất như cười mây đập gió.

Hoàng Dật chỉ là nhìn vài giây, rồi không nhịn được gật đầu, người nam áo trắng này là một vị cao thủ, thân pháp chiến đấu của hắn ta lưu loát sinh động như mây trôi nước chảy, hắn là có thuộc tính linh hoạt cực cao, hơn nữa hắn đối với loại linh hoạt này nắm giữ rất khá, cũng không có xuất hiện tình huống không khống chế được.

Rất nhiều người sau khi có tính linh hoạt vượt quá năng lực của bản thân, sẽ không khống chế được, nắm giữ không được tính linh hoạt cao như thế, thực lực ngược lại còn có thể lui bước. Cho nên, một người chơi mạnh hay không, không thể chỉ nhìn thuộc tính của người đó cao hay không, còn phải nhìn hắn có thể hoàn toàn nắm giữ loại thuộc tính cao này hay không.

Đúng lúc này, người chơi kia bỗng nhiên nhảy tới một thạch trụ, vị chiến giả cũng nhảy theo, nhưng mà người chơi đó lại dịch chuyển tức thời đến phía sau chiến giả, một kiếm đâm vào cơ thể đối phương. Thân thể của vị chiến giả run lên, sau đó cả người kịch liệt bốc cháy, rất nhanh liền biến thành một đồng tro cốt màu đỏ.

Người nam áo trắng đưa tay đặt lên bề mặt tro cốt trên mặt đất, một cỗ năng lượng màu đỏ đi vào trong cơ thể của hắn, sau đó hắn cười thoả mãn, từ trên thạch trụ trực tiếp nhảy xuống. Lúc gần rơi xuống đất, mây trắng trên người nhất thời ngưng tụ tới bên chân, đem thân thể của hắn nâng lên, chậm rãi rơi xuống mặt đất, giống như là đang cỡi mây thật sự.

Người nam áo trắng nhìn Hoàng Dật một chút, trực tiếp đi tới, mỉm cười, nói:

"Bạn bè, cảm ơn anh."

"Hả? Tôi cũng không ra tay." Hoàng Dật lắc đầu, hần vẫn đều đứng nhìn, cũng không có qua đi hỗ trợ.

"Là bởi vì anh không ra tay, cho nên tôi mới cảm ơn anh." Người nam áo trắng giải thích, "Nơi này là bí cảnh công cộng, chỉ cần là người có nghề nghiệp hi hữu thì có thể tiến vào, có vài người sẽ ra tay cướp quái. Tôi trước đây đã gặp phải qua một lần, thiếu chút nữa đem chiến giả giết chết, kết quả vận khí không tốt, vừa vặn có một người truyền tống đến, giành giết chết quái, kết quả tôi chỉ đành phải đánh lại một lần."

Hoàng Dật có thể lý giải, Chúng Thần Bí Cảnh này càng về sau lại càng khó, học tập kỹ năng đẳng cấp càng cao, BOSS sẽ càng khó, mà một ít người chơi có nghề nghiệp hi hữu thực lực yếu kém, có thể sẽ rất khó hoàn thành khiêu chiến, bọn họ rất có khả năng sẽ đi qua phương thức giành quái để hoàn thành khiêu chiến. Bất quá giai đoạn hiện tại, người như thế còn ít, dù sao hiện tại mọi người học trên cơ bản đều là kỹ năng hơn mười cấp, khiêu chiến cũng không khó.

"Người anh em, kết giao bạn bè đi! Cái này là danh thiếp của tôi!" Lúc này, người nam áo trắng lấy ra một danh thiếp màu trắng đưa tới.

Hoàng Dật hai tay tiếp nhận, đưa lên trước mắt nhìn một chút, trên mặt chỉ có dòng chữ --

Vân Tứ Hải -- Phó hội trưởng công hội Hiên Viên thị

"Hiên Viên thị!" Hoàng Dật đọc ra ba chữ này, cái này cũng là công hội do Đao Phong sáng tạo, là đệ nhất công hội của khu Trung Quốc, cũng là một trong hai công hội có sự ủng hộ cao nhất trong danh sách đề cử của giải thưởng công hội tốt nhất trong đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai, công hội còn lại cũng là Thiên Đường do người chơi nước Mỹ Giáo Hoàng sáng tạo. Hần không ngờ rằng, người chơi trước mắt này tên là Vân Tứ Hải, dĩ nhiên cũng là phó hội trưởng của công hội kia!

"Hư danh mà thôi!" Lúc này, Vân Tứ Hải lắc đầu cười cười, "Tôi tuy rằng là phó hội trưởng, nhưng đối với tranh đấu và cái khác không có hứng thú, chuyện này lưu cho Đao Phong đi làm đi! Tôi chỉ muốn làm một người chơi hươu nhàn vân du tứ hải mà thôi, sau này tìm được chỗ gì vui, có thể tùy thời gọi."

Hoàng Dật gật đầu, đem danh thiếp của Vân Tứ Hải thu vào, sau đó lấy ra danh thiếp của mình, đưa qua.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 146: Đặc Xá

Vân Tứ Hải tiếp nhận danh thiếp của Hoàng Dật, đưa lên trước mắt nhìn một chút.

Danh thiếp của Hoàng Dật là màu đen, trên mặt chỉ viết hai chữ "Miếu Sát" màu đỏ, trừ cái này ra cái gì cũng không có, có vẻ ngắn gọn.

Khi Vân Tứ Hải thấy hai chữ màu đỏ đó, sắc mặt nhất thời sửng sốt, ngẩng đầu nhìn chăm chăm Hoàng Dật, trong ánh mắt có chút kinh ngạc: "Không ngờ dĩ nhiên có thể gặp gỡ anh! Xem ra anh tránh thoát truy sát của Quỷ Phủ • Hắc Lang!"

"Đúng vậy, may mắn tránh thoát." Hoàng Dật gật đầu, hẳn có thể chỉ nói ra một câu, nhưng quá trình bên trong nguy hiểm hơn trăm ngàn lần so với những lời này, không cần thận là bỏ mạng.

"Thật làm cho người ta tò mò." Vân Tứ Hải nói xong, mỉm cười, nói: "Nếu anh rảnh rồi, có thể tới Hiên Viên thành của chúng tôi ngồi chơi, Đào Phong đã từng nói qua, hẳn muốn gặp anh một lần."

"Đào Phong?" Hoàng Dật trố mắt nhìn, "Hắn vì sao muốn gặp tôi?"

"Bởi vì hắn nói, nếu như anh xuất hiện từ năm ngoái, vậy giải thưởng cá nhân tốt nhất của năm ngoái rất có thể không phải hắn. Cho nên hắn rất muốn gặp anh một chút để xem rốt cục là dạng người gì." Vân Tứ Hải nói xong, nhếch miệng, "Bất quá giải thưởng cá nhân tốt nhất sang năm, các người cũng là đối thủ cạnh tranh trực tiếp."

Vấn đề này Hoàng Dật cũng nghĩ qua, nếu như giải thưởng người mới tốt nhất năm nay hăn lấy không được, vậy chỉ có thể tranh thủ giải thưởng cá nhân tốt nhất sang năm. Đến lúc đó đối thủ hăn phải đối mặt sẽ nhiều hơn, Đào Phong, Long Thứ, Thiên Đạo, Giáo Hoàng và một nhóm cao thủ cao cấp nhất của toàn bộ thế giới đều là đối thủ của hăn, hơn nữa khi đó Lôi Thần cũng có thể phát triển trở nên cường đại như bọn họ, giải thưởng kia càng khó thu được.

"Anh hăn là có xác suất rất lớn có thể thu được giải thưởng người mới tốt nhất năm nay, đối thủ duy nhất cũng là Lôi Thần. Đến lúc đó anh đi Los Angeles tham gia diễn lễ trao giải, có thể cùng Đào Phong gặp mặt một chút, hăn năm nay cũng sẽ đến hiện trường tham dự." Vân Tứ Hải nói xong, đem danh thiếp của Hoàng Dật cất vào, nói: "Tôi đi trước, có chuyện gì vui có thể tùy thời gọi, con người tôi không thích luyện cấp, không thích đánh nhau, chỉ thích vân du tứ hải, đi chơi khắp nơi." Nói xong, hăn cười sang sảng, thân thể biến mất trong không khí, truyền tống đi ra.

Người này thật ra rất có ý tứ, Hoàng Dật nhìn thoáng qua chỗ biến mất của Vân Tứ Hải, mỉm cười. Vân Tứ Hải thân là phó hội trưởng của Hiên Viên thị, đẳng cấp lại mới cấp 45, hăn là thuộc về người chơi loại hình mạo hiểm, đi mạo hiểm du ngoạn, không quản lý sự vụ của công hội, tương đương với một ông chủ phũ tay.

Kế tiếp, Hoàng Dật xoay người, đi qua Cự Thạch Trận. . .

Khiêu chiến của lần này, so với lúc học kỹ năng cấp 35 khó khăn hơn rất nhiều, bất quá thực lực của Hoàng Dật cũng tăng lên rất nhiều so với lần trước, còn có hai trang bị cam, một cái bên trong là vũ khí cam, đánh với chiến giả cũng không cật lực. Hăn chỉ tốn mười phút thì giết chết vị chiến giả kia, sau đó hấp thu chân lý của kỹ năng trong tro cốt, học xong kỹ năng của cấp 45.

【 Đạc Xá 】: tiêu hao 20 điểm nô khí, giải trừ tất cả trạng thái xấu và hiệu quả khống chế trên người mục tiêu, cũng khiến cho mục tiêu trong một phút đồng hồ kế tiếp, được miễn trạng thái xấu và hiệu quả khống chế đồng dạng, kỹ năng này

có thể sử dụng với bất kỳ mục tiêu nào. Thời gian hồi phục 1 phút.

Đây là một kỹ năng giải trừ khống chế, còn có hiệu quả phụ trợ, có thể phóng ra với bất kỳ mục tiêu nào, thậm chí bao gồm kẻ địch, chỉ cần Hoàng Dật nguyện ý, hẳn thậm chí có thể thay kẻ địch giải trừ hiệu quả khống chế và trạng thái mặt trái, mà không chỉ giới hạn ở bản thân.

Có cái kỹ năng này, năng lực chiến đấu của Hoàng Dật càng toàn diện, hiện nay hẳn đã học xong năm kỹ năng nghề nghiệp, ứng đối cục diện cũng không giống nhau.

Cấp 5 hẳn học được chính là 【 Hấp Thu Nộ Khí 】, đây là kỹ năng bị động cơ sở nhất, trong quá trình công kích có thể hấp thu nộ khí, còn kèm theo hiệu quả, mỗi điểm nộ khí tăng 0. 1% tốc độ công kích và 0. 1% lực công kích. Hiện tại điểm nộ khí tối đa của hẳn được vũ khí cam tăng tới 120 điểm, nói cách khác nếu như hút đầy nộ khí, hẳn có thể tăng cao 12% công kích và tốc độ công kích.

Kỹ năng của cấp 15 là cùng học một lúc với cấp 5, tên là 【 Thẩm Phán 】, sau khi dung hợp hiệu quả Ngải Độc Bệnh, trở thành một kỹ năng công kích quần thể phạm vi siêu lớn, lúc luyện cấp phải dựa vào nó.

Cấp 25 học được chính là 【 Tước Vũ Khí 】, đây là một kỹ năng loại khống chế, khiến cho kẻ địch trong 10 giây không cách nào sử dụng vũ khí, còn dung hợp cấm ngôn phù văn, có hiệu quả 2 giây cấm ngôn, khi chiến đấu thì có thể chiếm chủ động, khống chế kẻ địch;

Cấp 35 học được chính là 【 Truy Bộ 】, đây là một kỹ năng di động rất nhanh, vô luận là truy kích kẻ địch, hay là chạy trốn kẻ địch đều vô cùng hữu hiệu.

Hiện tại học được【 Đặc Xá 】, là kỹ năng giải khống, có thể giải trừ trạng thái xấu của bản thân, dùng chiến đấu thì càng chủ động, năng lực sinh tồn tăng thật to.

Phong cách kỹ năng của nghề nghiệp hi hữu là như thế, kỹ năng ít, thế nhưng

ting, cách mỗi 10 cấp mới có thể học một kỹ năng, nhưng từng kỹ năng đều có công dụng rất rõ rệt, sẽ không theo đẳng cấp tăng lên mà bị loại, luôn luôn phát huy năng lực.

Mà nghề nghiệp bình thường thì không giống, kỹ năng nhiều nhưng tác dụng ít, rất nhiều kỹ năng thật ra đều là loại hình đồng dạng. Ví dụ như hỏa cầu thuật và hỏa bạo thuật của hỏa pháp sư, hai kỹ năng này đều là công kích đơn thể, tác dụng là như nhau, nhưng thương tổn của hỏa bạo thuật cao hơn so với hỏa cầu thuật, cho nên sau khi học được hỏa bạo thuật, hỏa cầu thuật sẽ không người dùng, tương đương với biến thành một kỹ năng phế.

Hoàng Dật rời khỏi bí cảnh công cộng, về tới chiến giả đại sảnh của thành Martha Hutton, sau đó hắn nói lời từ biệt với Đông Vũ, đi tới truyền tống trận, trực tiếp truyền tống tới tầng 30.

Hắn hiện tại đã cấp 45, lại học xong một kỹ năng nghề nghiệp, là thời gian trùng kích kỷ lục thế giới của tầng này!

Sau khi tiến vào tầng 30, Hoàng Dật sử dụng tốc độ nhanh nhất, trực tiếp nhắm về phía BOSS, không để ý tới quái nhỏ dọc đường, đồng thời hắn còn sử dụng các loại vật phẩm ma pháp một lần, tăng cường thực lực của mình. Lần này phá kỷ lục, hắn phải giành giật từng giây, không thể có chút thả lỏng, vì kỷ lục này là Thiên Đạo trước đó không lâu mới đánh ra!

Thiên Đạo sau khi lên cấp 40, tốc độ luyện cấp nhất thời trở nên vô cùng chậm, nhưng thực lực của hắn ta lại không giảm, vẫn có thể chống lại với Dao Phong bọn họ. Hắn ta dùng thực lực như thế, đi đánh kỷ lục của tầng 30, cái này khẳng định là vô cùng khó phá, không giống tầng 10 tầng 20 đơn giản như vậy, Hoàng Dật phải phải đem hết toàn lực mới có thể đi tranh một phen.

Tốc độ của Hoàng Dật vô cùng nhanh, thoáng cái đi tới trước mặt BOSS thứ nhất, hắn cầm vũ khí nện xuống, đánh ra một bạo kích, làm BOSS trực tiếp mất nửa lượng máu, Hoàng Dật bổ thêm hai chùy, trực tiếp đem nó đánh chết, rơi ra

vài vật phẩm. Sau đó hấn ngay cả đồ cũng không nhặt, tiếp tục chạy về phía trước, trong bóng đêm hình thành một thân ảnh cấp tốc lao tới, nhắm về BOSS thứ hai. . .

22 phút sau, Hoàng Dật rốt cục qua cửa tầng này.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 147: Thăm Lại Chốn Xưa, Vật Đối Sao Dời

"[hệ thống nhắc nhở]: Chúc mừng bạn thông qua phòng quy mô 1 người của tầng 30 trong Chúng Thần chi tháp, thời gian qua cửa là 22 phút 01 giây, phá vỡ kỷ lục thế giới, bạn thu được một phần khen thưởng phong phú!"

Sau khi qua cửa, Hoàng Dật nghe được một tiếng hệ thống nhắc nhở ngoài ý liệu. Trong dự liệu của hắn, hắn là rất khó phá kỷ lục thế giới này, trước đây hắn cấp 30 tới đánh, cũng đã có thể làm được hơn 25 phút thì qua cửa, thành tích hiện tại của hắn chỉ ít hơn vài phút, không ngờ rằng vẫn là qua cửa.

Cái này không giống như là Thiên Đạo đi đánh kỷ lục, Thiên Đạo và Dao Phong là nhân vật cùng một tầng, nói cách khác, một nhân vật có đồng dạng thực lực với Dao Phong hiện tại, kỷ lục thế giới đánh ra lại bị Hoàng Dật phá vỡ!

Đây là chuyện không có khả năng xuất hiện! Hoàng Dật cho dù cầm vũ khí cam, cũng vẫn yếu hơn rất nhiều so với Dao Phong bọn họ, dù sao không có thức tỉnh chiến hồn, không có chuyên tinh, đẳng cấp cũng thấp hơn 10 cấp!

Hoàng Dật nghĩ mãi vẫn không hiểu, nghĩ tới nghĩ lui, hắn chỉ nghĩ tới một nguyên nhân, đó chính là Thiên Đạo căn bản không đem cái kỷ lục này coi là gì, chỉ là tùy tiện đánh một lần, phá kỷ lục, lấy khen thưởng.

Bất quá nguyên nhân chân chính, chỉ có Thiên Đạo tự mình biết. Hoàng Dật cấp tốc cầm khen thưởng, sau đó truyền tống đi ra ngoài, tiếp tục đánh một lần, tiếp tục phá kỷ lục thế giới một lần.

Khen thưởng của hai lần kỷ lục thế giới, khiến cho hắn thăng 1 cấp, đồng thời còn lấy được hai khối năng lượng thạch, mặt khác còn có một trang bị tím cấp

45 và một trang bị xanh dương cấp 45. Hiện tại hắn đã cấp 46, đẳng cấp quá quy định, không thể phá kỷ lục của tầng 30.

Lúc này, kỷ lục tầng 10, tầng 20, tầng 30 đều là do hắn sáng tạo, hơn nữa ba lần phá vỡ đều là kỷ lục của Thiên Đạo. Đây là lần phá kỷ lục cuối cùng trong một thời gian rất dài của hắn. Bởi vì kỷ lục tiếp theo, là tầng 40, đẳng cấp thích hợp nhất là cấp 55, cần thời gian rất lâu mới có thể thăng lên, hơn nữa đến lúc đó hắn phải đổi mặt chính là kỷ lục do Đạo Phong sáng tạo!

"Lỗi ca, mau nhìn! Miếu Sát lại phá kỷ lục thế giới!"

"Cái gì? Hắn không phải trước đó mới phá kỷ lục của tầng 20 sao? Sao thăng cấp nhanh như vậy!"

"Đây là lần thứ tư hắn phá kỷ lục thế giới của Thiên Đạo rồi! Lúc này Lôi Thần càng không ổn, phỏng chừng giải thưởng người mới tốt nhất sẽ là của Miếu Sát!"

"Tôi rất tò mò, kỷ lục thế giới sao phá dễ dàng như vậy? Giống như đang uống nước, điều đó không có khả năng, bên trong có phải là có vấn đề?"

...

Vừa truyền tống đi ra, Hoàng Dật lại nghe thấy được tiếng kinh hô của người chơi bên truyền tống trận, lúc này đang là buổi tối, là thời điểm tập trung nhiều người chơi nhất đi đánh Chúng Thần chi tháp, ai phá kỷ lục thế giới thoáng cái là có thể bị người phát hiện.

Hoàng Dật khẽ lắc đầu, cấp tốc rời khỏi chỗ này. Thật ra cái kỷ lục này hắn vốn dĩ là không phá được, nhưng không biết vì sao Thiên Đạo không muốn phát huy toàn lực đi qua cửa, kết quả bị hắn chui chỗ trống. Cái kỷ lục này, ngay cả chính hắn đều phá mà khó hiểu.

Bất quá cái kỷ lục này cũng một cơ hội quan trọng, khiến cho khả năng

Hoàng Dật thu được giải thưởng người mới tốt nhất lớn hơn nữa, Lôi Thần rốt cuộc bị hấn tạm thời đè ép xuống.

Hoàng Dật Hutton đi đến cửa thành của thành Martha, quyết định tức khắc đi đến Bạch Long hồ, đi thăm mèo trắng nhỏ, thuận tiện xin Bạch Long vương một giọt tinh huyết, nhìn xem có thể tiến hóa thành Bạch Long tộc cường đại hay không, học được năng lực Thân Ngoại Hóa Thân.

Đi tới đi tới, Hoàng Dật đi tới một con phố, bước chân bỗng nhiên dừng lại, nhìn chăm chăm một căn hộ dân cư xa hoa. Đây là một căn hộ quý tộc, chính là chủ nhân cũ của mèo mẹ, vào buổi tối ấy mèo mẹ sinh hấn ra, nhưng bởi vì hấn không phải linh miêu thuần chủng, cho nên bị chủ nhân đuổi ra, sau đó mèo mẹ mang theo hấn trèo đèo lội suối, vượt qua thiên sơn vạn thủy, bắt đầu lưu lạc ở trong rừng rậm.

Hiện tại nghĩ đến, đó thật sự là một đoạn thời gian vui sướng đơn thuần, bất quá hiện tại chỉ còn lại hấn cô độc, mèo mẹ đã về tới thần giới, mà mèo trắng nhỏ thì lưu lại Bạch Long hồ hấp thu khí thần thánh.

Hoàng Dật nhìn cửa sổ lầu hai, sau đó dẫm lên đèn đường mờ nhạt, giẫm lên cái bóng kéo dài của mình, đi ra thành Martha Hutton. Sau đó, hấn một lần nữa đi lên con đường mèo mẹ đã từng dẫn hấn lưu lạc. Lúc đó hấn chỉ là một con mèo nhỏ tay không tác sắt, ngay cả bản thân đều không bảo hộ được, mà hiện tại hấn đã trở thành một thú vương cường đại, để bảo vệ người mình muốn bảo vệ. Thời gian một tháng, hấn đã trưởng thành nhiều.

Hoàng Dật chuyển đổi tới hình thái thú vương tốc độ nhanh nhất, lao nhanh tới hướng Bạch Long hồ. Hấn vượt qua từng dòng suối nhỏ, phóng qua từng ngọn núi cao, vượt qua lãnh địa của từng con dã thú. Ánh trắng sáng tỏ xuyên qua lá cây, chiếu vào trên người hấn, cùng một tháng trước không có gì khác nhau.

Chạy được một đoạn đường, Hoàng Dật lại đi tới một chỗ quen thuộc--

Phong Lâm trại.

Lúc này ở đây đã là một mảnh phế tích, kiến trúc đổ nát, hàng rào xung quanh cũng ngã xuống, trong phế tích không có một bóng người, một trận gió cô độc thổi qua, có vẻ hoang vắng không gì sánh được. Từ lúc hấn ở chỗ này đại náo một hồi, công phá điểm phục sinh, giết chết một đám Bán Thú Nhân, giết chết Man Chuy, ở đây đã không gượng dậy nổi, không có người chơi quan tâm nơi này, đều rời khỏi. Nơi đây cấp tốc bị người lãng quên, chỉ còn lại một ít Bán Thú Nhân còn đang canh gác, nhưng sau đó trại chủ Man Liệt của chúng nó đuổi theo giết Hoàng Dật, chúng nó liền không thấy Man Liệt trở về. Đợi một thời gian sau, những Bán Thú Nhân lưu lại này cũng rời khỏi mảnh đất thương tâm, từ nay về sau nơi đây trở thành một mảnh phế tích.

Hoàng Dật lúc này trở lại chốn xưa, bỗng nhiên cảm giác có chút thương hải tang điền, chỉ là thời gian một tháng, đã xảy ra nhiều việc như vậy. Nếu như lúc đó không có Trần Úc Tịch ba người, có lẽ là hấn đến bây giờ cũng vẫn vui sướng sinh hoạt cùng một chỗ với mèo mẹ và mèo trắng nhỏ, mà Phong Lâm trại cũng hoàn hảo không tổn hao gì, vẫn là một điểm dừng chân trong rừng rậm, người đến người đi, náo nhiệt phi phàm.

Vận mệnh của mỗi người, đều cùng một nhịp thở với những người khác, mỗi một người nhìn như không có bất luận liên hệ gì, thật ra có trăm ngàn liên hệ. Số phận của Hoàng Dật cũng là không biết, không biết tương lai còn có thể gặp phải dạng người gì, phát sinh dạng cố sự gì.

...

Sau khi chạy vài ngày đường, Hoàng Dật rốt cục lần thứ hai đi tới Bạch Long hồ. Lúc này sương trắng tràn ngập trên Bạch Long hồ đã loãng rất nhiều, có thể trông thấy mặt hồ rất xa. Như thế xem ra, mèo trắng nhỏ hấn là hấp thu không ít khí tức thần thánh, thế cho nên khí tức thần thánh ở đây yếu đi, làm sương trắng trên mặt hồ cũng loãng.

Tâm của Hoàng Dật buông xuống không ít, hẳn trực tiếp đi tới bến đò của Bạch Long hồ, lúc này bên cạnh bến đò vẫn là chiếc thuyền nhỏ kia, ông lão đưa đò vẫn đang lẳng lặng thả câu dưới ánh trăng.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 148: Lại Đến Bạch Long Hồ

"Miếu Sát, cậu đã đến rồi." Lúc này, ông lão đưa đèn đang thả câu quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, rồi tiếp tục quay đầu lại, chuyên tâm câu cá.

"Tôi đến thăm em gái tôi." Hoàng Dật nói xong, đi qua. Lúc này hắn đã tiến hóa, không phải hình dáng lần trước, nhưng ông lão đưa đèn vẫn nhận ra hắn. Hiển nhiên là ông lão đưa đèn cũng có một chút đặc thù bản lĩnh, có thể thấy thân phận chân thực của Hoàng Dật, bao gồm đẳng cấp tên và những cái khác.

"Em gái của cậu hiện tại tốt, thể chất của cô ta vô cùng đặc thù, hấp thu khí thần thánh cũng không có gì cản trở, ngay cả ta cũng từ chưa thấy qua thể chất như vậy." Nói xong, cần câu của ông lão đưa đèn giật giật, ông cấp tốc đem cần câu nhắc lên, một con cá nhất thời bị kéo khỏi mặt nước, lộ ra thân thể, dưới ánh trăng sáng tỏ vung vẩy ra những giọt nước trong suốt, trên vẩy tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Ông lão đưa đèn mỉm cười, đem con cá bỏ vào trong rọ, sau đó ngẩng đầu nhìn Hoàng Dật, nói: "Cậu lên thuyền đi! Ta dẫn cậu đi gặp em gái cậu."

Hoàng Dật gật đầu, lên thuyền.

Sau đó, ông lão đưa đèn cầm lấy mái chèo, chậm rãi đi tới dưới ánh trăng màu bạc của mặt hồ, gió đêm thổi tới, nương theo tiếng chèo phát ra tiếng ào ào, khiến cho tâm tình mệt nhọc mấy ngày nay của Hoàng Dật dần dần bình lặng lại. Bạch Long hồ là một nơi ngăn cách với nhân thế, ở đây không có chiến đấu, không có vinh dự, không có tranh đoạt, tất cả đều là bình an như vậy.

Đến giữa hồ, ông lão đưa đèn ngừng lại, nhìn Hoàng Dật.

Hoàng Dật hiểu ý, lập tức xoay người, nhảy xuống thuyền.

Một trận quang ảnh biến ảo, Hoàng Dật vẫn chưa rơi xuống nước, mà là đột phá một tầng chắn thần bí, trong nháy mắt đi tới đảo nhỏ.

Trong đảo nhỏ có những gốc cây to lớn che trời, mỗi một cây đều cao hơn trăm mét, liếc mắt nhìn không thấy đỉnh, ngay cả ánh trăng đều không rọi qua được. Tất cả cái này đều như lần trước, không có gì thay đổi. Hoàng Dật đi vào trong rừng rậm không hề sợ hãi.

Dọc theo đường đi, hắn lại gặp được những sinh linh hoàn toàn trái ngược với thế giới bên ngoài, có những con cá bơi trong không khí phát ra ánh sáng xanh, có những con voi nhỏ như con chuột chạy trong bụi cỏ, có những con khi không ăn chuối mà bắt cá ăn. . . Mỗi một hình ảnh đều tràn ngập kỳ dị, phảng phất như thế giới cổ tích.

"Khẹc khẹc!" Đúng lúc này, trên cành cây bỗng nhiên truyền đến âm thanh của một con khi, Hoàng Dật ngẩng đầu nhìn, thấy được một con khi nhỏ đang nhẹ nhàng trợn mắt với hắn, lắc lắc đuôi.

Con khi nhỏ này cũng là lần trước bọn họ đi tới Bạch Long hồ, cứu sống nó bên bờ, chỉ bất quá hiện tại Hoàng Dật đã tiến hóa, không còn hình dáng lúc trước, con khi nhỏ này lại không có bản lĩnh nhận người như ông lão đưa đồ, không nhận ra được hắn.

Hoàng Dật mỉm cười với con khi, sau đó tiếp tục đi đến phía trước.

Đi một hồi, trong rừng xuất hiện một ao nước, vài lá cây nổi lơ lửng trên mặt nước ao, một trận gió thổi tới, lá cây lay động, thoạt nhìn giống như là ao nước sau cơn mưa.

Người ngoài thấy ao nước này, khẳng định sẽ không để ở trong lòng, nhưng Hoàng Dật đã tới một lần, cũng biết nơi này là lãnh địa hạch tâm của Bạch Long tộc. Hắn trực tiếp nhảy lên, nhảy vào ao nước nhỏ nhỏ đó!

Ngay sau đó, trước mắt hắt lần thứ hai biến ảo, sau đó xuất hiện trong hồ nước cuộn cuộn, nơi này chính là gia viên chân chính của Bạch Long tộc, lần trước hắt đến đây còn thu được một thành tựu đặc thù [Long Trì Nhạc], gia tăng 1% thể chất, nhưng hiện tại đã không có thành tựu.

Đúng lúc này, trên mặt hồ cách đó không xa đột nhiên dưng mãnh hiện ra một gợn sóng, sau đó "Rầm!" Một tiếng, hồ nước đột nhiên bị phá vỡ, từ trong nước nhảy ra tới một tiểu bạch long mê người.

Bé rồng này chỉ có lớn cỡ một chú cún, cánh nhỏ tinh xảo khả ái, trên người còn chưa mọc ra vẩy, thoát nhìn đầy thịt béo tròn, da trơn truột, giống như một con cá heo. Lúc này, nó đang ngậm cánh nhỏ, mắt to chớp chớp, hiếu kỳ nhìn chăm chăm Hoàng Dật, giống như một bảo bảo tò mò cắn ngón tay, khả ái tới cực hạn. Đây chính là bé rồng lần trước dẫn đường cho bọn họ.

"Y Nha Y Nha ~" Bé rồng kêu một tiếng với Hoàng Dật, sau đó xoay người, đem cái mõng quay lại hắt, đuôi nhỏ lắc lư trái phải.

Hoàng Dật nắm lấy đuôi của bé rồng! Sau đó bé rồng đập cánh một cái, kéo Hoàng Dật đi tới, bơi nhanh về phía phương xa.

...

Lần này, bé rồng vẫn mang Hoàng Dật đi tới đảo nhỏ lá cây, sau đó đi qua ma pháp trận tiến vào đáy hồ, đi tới khu vực kỳ dị phong ấn hai chân của Mặt Nhật Sứ Giả - Lucifer.

Hoàng Dật đi đến phía trước nhìn, chỉ thấy bên cạnh kết giới phong ấn, một Bạch Long to lớn đang ở trong nước sâu thủ hộ một con con mèo nhỏ thuần trắng. Con mèo trắng nhỏ ấy đang hấp thu khí tức trên kết giới màu trắng, từng tia sáng màu trắng từ trong kết giới cuộn cuộn không ngừng đi vào cơ thể nó, mà ở bên cạnh nó, có một con chó đang quỳ trên mặt đất chơi với cái đuôi của mình.

Đây chính là Bạch Long vương, mèo trắng nhỏ, tiểu Ưng, xa nhau một thời

gian, thoát nhìn vẫn thân thiết như vậy. Bất quá mèo trắng nhỏ lúc này càng tự nhiên, càng thánh khiết hơn so với lần trước, giống như một thiên sứ nhỏ.

Bọn họ mới xa nhau không được một tháng, nhưng một lần nữa gặp lại mèo trắng nhỏ, Hoàng Dật vẫn có chút kích động, không nhịn được đi đến phía trước vài bước, muốn đi qua xem.

Đúng lúc này, tiểu Uông đột nhiên phát hiện Hoàng Dật đến, nó lập tức đứng lên, khẩn trương sửa to lên, thể hiện vẻ hung mãnh của mình, cảnh cáo Hoàng Dật không nên đến đây. Nhưng sau khi nó thấy thân thể cường tráng của Hoàng Dật, thân thể lại rút lui, có ý định lùi lại gần Bạch Long vương, tiếng sửa cũng có vẻ có chút ngoài mạnh trong yếu, cảm giác miệng cọp gan thỏ.

Lúc này Hoàng Dật đã tiến hóa thành Bán Thú Nhân, tiểu Uông không có bản lĩnh nhận người cao siêu, thoáng cái không nhận ra, còn tưởng rằng cường địch tới.

"Meo meo~" Đúng lúc này, mèo trắng nhỏ tựa như phát hiện cái gì, ngừng hấp thu đạo khí tức thần thánh, quay đầu lại, thấy được Hoàng Dật.

Giây phút ấy, hồ nước bốn phía dường như ngưng kết, hai anh em chia xa nhau một thời gian, cứ nhìn nhau như thế trong đáy hồ sâu thẳm.

"Meo meo~" Sau một khắc, mèo trắng nhỏ vui mừng kêu một tiếng, mắt to chớp chớp, sau đó cấp tốc lao tới, thân thể nhanh đến thấy không rõ, hầu như là thoáng cái đã lao vào trong lòng của Hoàng Dật. Sau đó, nó vươn móng vuốt nhỏ, ôm chặt cái cổ của Hoàng Dật, đầu nhỏ vô cùng thân thiết cọ cọ cằm của hắn, dường như không bao giờ nguyện xa nhau nữa.

"Em gái, em dĩ nhiên nhận ra anh." Lúc này, Hoàng Dật là dáng dấp Bán Thú Nhân, hắn vươn cánh tay rắn chắc, cẩn thận ôm mèo trắng nhỏ. Thân thể của hắn cao to cường tráng, mèo trắng nhỏ lại nhỏ nhắn đáng yêu, nhưng hai người thoát nhìn cũng rất hài hòa.

Hoàng Dật chăm chú ôm mèo trắng nhỏ, đem mặt kề lên trên đầu nhỏ của nó, sau đó nhắm hai mắt lại, trên mặt kiên nghị đầy vẻ bình an.

Thiên sơn vạn thủy, hấn và em gái cuối cùng cũng gặp lại nhau.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 149: Bạch Long Vương Tinh Huyết

"Miếu Sát, lúc này mới tách biệt chưa được một tháng, cậu đã trưởng thành đến như vậy, thiên tứ chi nhân các người thật đúng là cường đại." Lúc này, âm thanh của Bạch Long vương truyền đến, tràn ngập khí tức phách tuyệt thiên hạ.

Hoàng Dật quay đầu nhìn Bạch Long vương như ngọn núi nhỏ, gật đầu nói: "Bạch Long vương, cảm ơn ngài! Tôi có thể cảm giác được trên người em gái tôi tràn ngập khí tức thần thánh, so với trước đây cường đại hơn không ít."

"Thế chất của em gái cậu vô cùng đặc thù, tựa như những khí tức thần thánh này trời sinh thích hợp cô ta, ta thật ra không có tổn khí lực gì trợ giúp cô ta hấp thu, đây đều là kết quả nỗ lực của chính cô ta." Bạch Long vương mở to long nhãn, nhìn chăm chăm mèo trắng nhỏ, ánh mắt lộ ra một tia hiếu kỳ.

Hoàng Dật mỉm cười, không nói thêm gì. Hắc và mèo trắng nhỏ đều là Niết Pháp Lô Mỗ, bản thân có huyết mạch của thần ma, hấp thu khí tức của thần giới tự nhiên sẽ rất thuận lợi. Nếu như là chỉ là phàm nhân, vậy trắc trở vô cùng, có thể hấp thu một năm cũng chẳng hấp thu được bao nhiêu.

"Ầm ầm!" Đúng lúc này, hai chân của Lucifer phong ấn trong kết giới thần thánh bỗng nhiên bạo phát, hai ngọn núi lửa phun trào ra nham thạch nóng chảy đỏ rực, phun trên kết giới, khiến cho kết giới rung động kịch liệt, hồ nước bốn phía cũng nổi lên sóng gió kịch liệt.

"Từ sau khi em gái cậu hấp thu một ít tức khí thần thánh, hai chân của Mạt Nhật Sứ Giả - Lucifer lưu lại càng ngày càng mạnh động, không biết lúc nào sẽ đột phá khống chế, hủy diệt gia viên của Bạch Long tộc ta." Bạch Long vương ngưng trọng nói, quay đầu nhìn kết giới một chút, sau đó đập cánh, đem một đạo

khí tức màu trắng bổ sung tới kết giới, đem kết giới vững chắc xuống.

"Tôi sẽ mau chóng giúp ngài giải quyết mối họa này." Hoàng Dật cũng quay đầu nhìn kết giới một chút, kết giới quả thật đã âm đậm hơn rất nhiều, hẳn đã từng ký kết Hứa Hẹn khế ước với Bạch Long vương, trong ba năm nhất định phải giải quyết mối họa này, hiện tại chỉ qua một tháng, thời gian của hắn còn có rất nhiều. Nhưng chuyện này tóm lại là càng nhanh càng tốt, như vậy mèo trắng nhỏ có thể mau chóng hấp thu tất cả khí tức thần thánh, hoàn toàn thức tỉnh.

Mà Hoàng Dật thức tỉnh tắc còn phải đợi lâu, lúc đó thần thú nói ở giữa đại lục này có một vực sâu, bên trong có nguy hiểm, Hoàng Dật phải có thực lực cường đại, mới có thể đi đến đó. Hiện tại hắn ngay cả cấp 50 đều không đến, không có thức tỉnh chiến hồn, cũng không có chuyển chức, đi tới đó cũng là chịu chết.

"Bạch Long vương, tôi có một thỉnh cầu cá nhân." Lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên nhìn chăm chăm Bạch Long vương, hẳn muốn nói ra mục đích của chuyến này.

"Nói đi!" Bạch Long vương dẹp cánh, thản nhiên nói.

Hoàng Dật sờ sờ mèo trắng nhỏ, nói: "Tôi và em gái tôi đều có chút đặc thù. Thể chất của em gái tôi có thể hấp thu khí tức thần thánh rất nhanh, mà thể chất của tôi thì có năng lực tiến hóa, chỉ cần đạt được một giọt tinh huyết của sinh linh nào đó, thì có cơ hội có thể tiến hóa thành loại sinh linh này. Ngài thân là Bạch Long tộc cường đại, là một trong những sinh linh cao cấp nhất đại lục, tôi muốn thử một lần xem có thể tiến hóa trở thành Bạch Long hay không!"

"Ồ?" Bạch Long vương có chút hứng thú nhìn chăm chăm Hoàng Dật, "Cậu dĩ nhiên còn có loại bản lĩnh này? Ta thật ra chưa bao giờ nghe nói chủng tộc nào có bản lĩnh như vậy, là ta cô lậu quả văn sao?"

"Ngài cho tôi một giọt tinh huyết, không phải có thể nhìn thấy một lần sao?" Hoàng Dật hỏi ngược lại một tiếng.

"Được rồi! Một giọt tinh huyết nho nhỏ mà thôi, không phải việc khó gì."
Bạch Long vương thoải mái lắc đầu, sau đó cả người tỏa ra một luồng sáng màu trắng, ngay sau đó, một giọt máu nho nhỏ bay đến trước mắt Hoàng Dật.

Giọt máu này có màu trắng sữa, không khác với sữa tươi cho lắm, nhưng khí tức lại tôn quý cao nhã, chỉ lơ lửng đơn giản ở chỗ đó, đã có một tia sáng màu trắng sữa chói mắt, dường như là một viên ngọc trai tuyệt thế trôi nổi trong đáy hồ u ám.

Hoàng Dật đưa tay tiếp nhận giọt huyết dịch, giọt máu vào tay bắt đầu xoay tròn, không có tản ra, có vẻ cực kỳ thần diệu.

Đây chính là long huyết, tài liệu đỉnh cấp trên đại lục, là thứ tốt người bình thường nằm mơ cũng không chiếm được, đặc biệt là luyện kim sư, bọn họ chỉ cần có long huyết, là có thể luyện chế ra nước thuốc siêu cường.

"[hệ thống nhắc nhở]: Bạn thu được Bạch Long tộc tinh huyết, có lựa chọn hấp thu tiến hóa hay không?"

Đúng lúc này, Hoàng Dật thu được một hệ thống nhắc nhở, hắn lập tức lựa chọn hấp thu. Ngay sau đó, tay hắn truyền ra một lực hút, muốn đem giọt huyết dịch vào trong cơ thể.

Nhưng mà, vô luận lực hút này mạnh bao nhiêu, giọt tinh huyết của Bạch Long vương từ đầu đến cuối đều bất động, vẫn ngưng tụ thành một giọt, không cách nào tản ra.

"[hệ thống nhắc nhở]: Cường độ tinh huyết của Bạch Long tộc quá cao, không cách nào hấp thu."

Rất nhanh, Hoàng Dật lần thứ hai thu được một hệ thống nhắc nhở, ngay sau đó lực hút trên bàn tay hắn nhất thời tiêu tán, giọt tinh huyết trong bàn tay vẫn là hình dáng cũ, không có bất luận thay đổi gì.

"Làm sao vậy?" Bạch Long vương phát hiện dị dạng, không khỏi hỏi.

Hoàng Dật ngẩng đầu nhìn Bạch Long vương, lắc đầu nói: "Long tộc không hổ là chủng tộc cao cấp nhất của đại lục, giọt tinh huyết của ngài quá mạnh mẽ, thực lực hiện tại của tôi còn quá yếu, không cách nào hấp thu tinh huyết mạnh như thế."

"Tinh huyết quá mạnh mẽ sao?" Bạch Long vương như có suy nghĩ nói một tiếng, sau đó nói: "Thật ra ta còn có một biện pháp, giọt tinh huyết sở này dĩ cường đại, là bởi vì ẩn chứa Thiên Phú Chi Huyết của các loại thiên phú trong Bạch Long tộc. Thiên phú của chúng ta quá mạnh mẽ, có một vài thiên phú chỉ long tộc mới có thể dùng được, đối với cậu cũng không có tác dụng gì. Ta có thể tốn vài ngày, đem một ít thiên phú vô dụng đối với cậu trong giọt tinh huyết hút ra, khiến cho giọt tinh huyết này suy yếu, như vậy cậu thử xem có thể hấp thu không."

"Dĩ nhiên có loại biện pháp này à!" Hoàng Dật khẽ gật đầu, "Vây cảm ơn Bạch Long vương!"

"Không cần cảm ơn ta! Cái này cũng là suy nghĩ cho Bạch Long tộc ta, cậu càng mạnh, vậy hai chân của Lucifer càng có thể sớm bị tiêu diệt, mỗi họa này còn ở chỗ này một ngày, ta một ngày không được an bình." Bạch Long vương nói xong, nhìn Hoàng Dật, tiếp tục nói, "Hơn nữa sau khi cậu tiến hóa trở thành Bạch Long, đó chính là tộc nhân của ta, ta rất nguyện ý thấy chủng tộc của mình có một vị thiên tử chi nhân cường đại! Hiện tại, ta cảm giác được một thời đại lớn sẽ tới, thiên tử chi nhân các người bản thân có năng lực không thể tưởng tượng, các người có thể trưởng thành trở nên cường đại hơn cả thần linh trong truyền thuyết. Hiện tại thời đại của các người gần đến, mà cùng lúc ấy, một họa kiếp lớn cũng đồng thời phủ xuống!"

Nói đến đây, giọng điệu của Bạch Long vương tràn ngập ngưng trọng: "Gần đây ta cảm thụ được một tia khí tức của Địa Ngục Chi Chùy, đó là vũ khí của Địa Ngục chi vương, đã từng một chùy gõ nát Hy Vọng đại lục, khiến chỗ đó

biến thành một luyện ngục. Bây giờ tên đứng đầu bảy đại ma vương này cũng trở về, cái này không phải là một dấu hiệu tốt. Lần này, bảy đại ma vương có thể xuất hiện, cùng nhau tàn sát thế giới này, đến lúc đó, tất cả đại lục đều phải nghênh đón một trận hạo kiếp trước nay chưa có. Bạch Long tộc ta không thích chiến tranh, chỉ muốn bình yên sống ở gia viên của mình, sinh sống vô ưu vô lự, thế nhưng trong hạo kiếp thời đại biến đổi, không có bất luận kẻ nào có thể chân chính mặc kệ, tất cả mọi người sẽ bị kéo vào. Cậu là người nổi bật bên trong của thiên tứ chi nhân, ta chờ mong cậu có thể mau chóng trưởng thành, rồi thủ hộ gia viên của Bạch Long tộc."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 150: Lôi Thần Cùng Đào Phong

"Nếu như tôi tiến hóa thành Bạch Long, vậy gia viên của tự Bạch Long tộc nhiên cũng là gia viên của tôi, thủ hộ gia viên của mình, là chuyện thiên kinh địa nghĩa." Hoàng Dật gật đầu, hẳn là người ân oán rõ ràng, Bạch Long vương có ân với hắn, hắn tự nhiên sẽ đi báo đáp.

"Ta đi xử lý giọt tinh huyết này, không quấy rối thời gian gặp nhau của cậu và em gái cậu." Bạch Long vương nói xong, triệu hồi giọt tinh huyết trắng sữa trong tay của Hoàng Dật, sau đó đập cánh, bơi vào chỗ sâu trong hồ nước u ám.

"Meo meo~" Lúc này, mèo trắng nhỏ lại ngẩng đầu lên, thân thể nhỏ nhắn xinh xắn dựng lên trong lòng Hoàng Dật, vừa búống bình vừa đáng yêu.

Tiểu Ưông cũng có vẻ rất hài lòng, ngửa đầu nhìn chăm chăm Hoàng Dật, học đầu lưỡi, lắc lắc đuôi.

...

Ba ngày kế tiếp, Hoàng Dật đều ở trong Bạch Long hồ ngăn cách với nhân thế, hắn không cần đối mặt bất luận áp lực gì, giống như một người chơi rảnh rỗi đơn thuần, mỗi ngày ngắm phong cảnh, ôm mèo trắng nhỏ mang theo tiểu Ưông, du ngoạn trong Bạch Long hồ. Hiện tại hắn rất cuộc rõ ràng vì sao Vân Tứ Hải thân là phó hội trưởng Hiên Viên thị, lại không thích tranh phách luyện cấp, mà là thích du ngoạn khắp nơi, loại sinh hoạt này quả thật làm cho người ta vô cùng mê muội.

Hôm nay, Hoàng Dật online sớm, hắn vẫn như bình thường đi vào diễn đàn nhìn một chút.

Hắn đầu tiên xem, vẫn là chủ đề bình chọn của đại lễ thường niên, trong danh sách đề cử của giải thưởng người mới tốt nhất, tỷ lệ ủng hộ của hắn ngày hôm nay là 18. 22%, vẫn đứng hạng nhất, mà Lôi Thần ở hạng hai thì lại là 14. 26%, chênh lệch của hai người khá lớn.

Hai người bọn họ có thể coi là đối thủ trường kỳ, tỷ lệ ủng hộ vẫn tăng lên giảm xuống liên tục, giằng co được một thời gian. Ban đầu, Hoàng Dật xếp hạng 8, Lôi Thần hạng 9, tỷ lệ ủng hộ của hai người hầu như ngang hàng. Sau đó Lôi Thần chinh phục Thái Dương đảo, dẫn ra hệ thống thông báo, tỷ lệ ủng hộ thoáng cái tăng lên hạng nhất, đem Hoàng Dật bỏ xa phía sau. Nhưng rất nhanh, Hoàng Dật lại giải cứu Long Đô, thoáng cái đuổi kịp và vượt qua Lôi Thần, đứng lên hạng nhất. Mà nhiệt độ của chuyện kia sau khi giảm, tỷ lệ ủng hộ của hai người vẫn bám chặt nhau, không phải nhất cũng là nhì, không ai có thể hoàn toàn vượt xa đối phương. Mãi cho đến khi Hoàng Dật phá vỡ kỷ lục thế giới tầng 30 của Chúng Thần chi tháp, tỷ lệ ủng hộ của hắn mới rốt cục vượt qua Lôi Thần, có ưu thế tương đối rõ ràng.

Bất quá loại ưu thế này chỉ là tạm thời, Lôi Thần khẳng định đã ngầm phân cao thấp, chuẩn bị một động tác lớn mới, hai người bọn họ tranh đấu còn chưa có kết thúc, chưa đến ngày trao giải, căn bản không phân ra thắng bại.

Kế tiếp, Hoàng Dật về trang đầu, tiếp tục xem bài post khác.

"Tin tức quan trọng! Chúng Thần chi tháp tầng 50 tiến vào cạnh tranh gay cấn! Lôi Thần rốt cục gia nhập vào đoàn đội của Dao Phong!" Đúng lúc này, Hoàng Dật phát hiện một chủ đề hấp dẫn, có quan hệ với Lôi Thần, hắn lập tức vào nhìn một chút --

"Hiện nay, tầng 50 Chúng Thần chi tháp đã tiến vào giai đoạn cạnh tranh gay cấn! Tầng này ẩn chứa khen thưởng siêu cấp, rất có khả năng cũng là trang bị truyền kỳ trong truyền thuyết! Cái này hấp dẫn ánh mắt của tất cả thế lực toàn cầu, hiện nay có bốn chi đoàn đội tiến độ nhanh nhất, xếp hạng như sau -- đứng đầu là Thiên Đoàn dưới trướng của người chơi Nhật Bản Thiên Đạo, số liệu mới

nhất cho thấy, thành tích tốt nhất của Thiên Đoàn là tối hôm qua, bọn họ tối hôm qua đã từng đem lượng máu của BOSS thứ nhất đánh tới 9%; xếp thứ hai là quân đoàn Thiên Sứ dưới trướng của người chơi nước Mỹ Giáo Hoàng, hiện nay thành tích tốt nhất là đem lượng máu của BOSS thứ nhất đánh tới 11%; thứ ba và thứ tư là quân đoàn Viêm Hoàng dưới trướng của người chơi Trung Quốc Dao Phong, và quân đoàn Xác Ướp dưới trướng của người chơi Ai Cập Pharaohs, thành tích tốt nhất của hai người, đều là đem lượng máu của BOSS thứ nhất đánh tới 14 %!"

Viết đến đây, người chơi này đăng lên biểu độ xếp hạng trong bảng xếp hạng của Chúng Thần chi tháp, biểu đồ xếp hạng của bốn chi đoàn đội quả thật vô cùng gần nhau, hầu như ngang bằng nhau.

Kế tiếp, trong những hàng chữ của người chơi này bắt đầu thể hiện ra một sự hưng phấn: "Anh trai một người bạn của tôi có thực lực siêu cường, chính là một thành viên trong quân đoàn Viêm Hoàng 5000 người dưới trướng Dao Phong! Căn cứ theo tin tức anh ta cung cấp, đêm qua, Dao Phong tự mình giới thiệu một vị thành viên mới nhập đoàn, thành viên mới ấy chính là Lôi Thần nổi danh với Miếu Sát! Bất quá Lôi Thần hiện nay chỉ là tạm thời nhập đoàn, cũng không phải vĩnh viễn gia nhập, hẳn là đạt thành hiệp nghị nào đó với Dao Phong, thuộc về hỗ trợ hợp tác."

Ngay sau đó, người chơi này nói ra ý kiến của mình đối với chuyện này: "Cá nhân tôi cảm thấy, lần hợp tác này là một hợp tác song thắng, sẽ sinh ra ảnh hưởng to lớn đối với bốn giải thưởng đỉnh cấp của đại lễ thường niên. Đối với Dao Phong mà nói, có một vị cao thủ siêu cấp như Lôi Thần gia nhập vào, vậy tiến độ tầng 50 của Chúng Thần chi tháp tất nhiên sẽ nhanh hơn, trực tiếp uy hiếp đến Thiên Đoàn đang xếp hạng nhất trên bảng xếp hạng tiến độ! Chỉ cần lấy được thủ sát thế giới của BOSS thứ nhất, như vậy giải thưởng cá nhân tốt nhất, giải thưởng công hội tốt nhất cùng với giải thưởng đoàn đội tốt nhất của đại lễ thường niên, Dao Phong đều có ưu thế thật lớn! Mà đối với Lôi Thần mà nói chuyện này cũng rất có lợi, từ sau khi Miếu Sát phá vỡ kỷ lục thế giới của tầng 30, tỷ lệ ủng hộ tại giải thưởng người mới tốt nhất thì vượt mặt hẳn một cách ổn

định, nếu như hắn có thể trợ giúp Đào Phong đánh chết BOSS thứ nhất của tầng 50, vậy cái này sẽ trở thành một phản kích hữu lực, đem tỷ lệ ủng hộ kéo lên! Đồng thời cái này cũng là một cơ hội quan trọng, tăng phần thắng lấy được giải cuối cùng. . ."

Người chơi này viết rất nhiều, bên trong có vài chỗ viết rất có đạo lý, Hoàng Dật xem xong bài post này, trong lòng nổi lên một cảm giác gấp gáp. Thật ra hắn chưa bao giờ xem thường Lôi Thần, người này tuy rằng cũng là người mới, nhưng hiện tại cơ bản đã trưởng thành, chênh lệch cùng Đào Phong, Long Thứ những người này đã rất nhỏ. Mà hắn so sánh với Lôi Thần, vẫn là quá non một ít, dù sao thời gian trưởng thành quá ngắn, thực lực không bằng đối phương.

Hiện tại, Hoàng Dật cũng muốn nhanh chóng làm ra một phen thành tích, gia tăng cơ hội giật giải của mình, giải thưởng này đối với hắn vô cùng quan trọng, hắn không thể không đi tranh thủ! Mà hiện tại, cơ hội của hắn vẫn còn thiếu, cũng không có chiếm ưu thế tuyệt đối!

. . .

Nửa giờ sau, Hoàng Dật về Thế Giới Thứ Hai, xuất hiện ở trên đảo nhỏ lá cây của Bạch Long hồ.

"Meo meo~" Vừa xuất hiện, Hoàng Dật cảm giác được có một vật nhỏ nhảy vào trong lòng, không cần nhìn cũng biết là mèo trắng nhỏ. Mèo trắng nhỏ mỗi lần đều ở tại chỗ hắn logout, đâu cũng không đi, cứ như vậy chờ hắn login, hắn vừa xuất hiện sẽ lập tức nhào vào trong lòng của hắn, vươn móng vuốt ôm cái cổ của hắn. Có đôi khi, Hoàng Dật logout cũng nhớ thương nó, bởi vì hắn biết, trong một thế giới giả thuyết, sẽ có một con mèo nhỏ lẳng lặng nằm ở chỗ hắn logout chờ hắn, vô luận có bao nhiêu lâu, vô luận phát sinh chuyện gì, nó sẽ vẫn chờ đợi, đợi hắn xuất hiện.

Hoàng Dật chăm chú ôm nó, cảm thụ được sự dựa dẫm của nó đối với mình, trong lòng một mảnh bình tĩnh.

"Miếu Sát, trải qua mấy ngày nay nỗ lực, ta đã đem một ít Thiên Phú Chi Huyết trong giọt tinh huyết vô dụng đối với cậu hút ra, hiện tại giọt tinh huyết này đã suy yếu rất nhiều, cậu thử lại một lần đi!" Lúc này, phương xa đột nhiên truyền đến âm thanh của Bạch Long vương, ngay sau đó, thân thể cao lớn từ phương xa bay đến đây.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 151: Tiến Hóa Long Tộc

Hoàng Dật ngẩng đầu nhìn thấy Bạch Long vương, lúc này trong mắt ông ta có một tia mệt mỏi, tựa như hút ra những Thiên Phú Chi Huyết vô dụng khiến cho ông ta mất rất nhiều tâm thần. Cái này cũng khó trách, Thiên Phú Chi Huyết dung hợp trong tinh huyết có đủ loại kiểu dáng, muốn hút ra từng cái, chỉ là nghe thôi đã cảm thấy phiền phức. Lúc trước Slark cho hắn Thiên Phú Chi Huyết của Âm Ảnh Chi Vũ thì, cũng chỉ là Thiên Phú Chi Huyết đơn độc của một loại năng lực, cũng không phải tinh huyết của bản thân hắn, không có phiền phức như thế.

Lúc này, một giọt máu từ trên người Bạch Long vương bay ra, lo lừng trong không khí trước người Hoàng Dật, giọt máu này vẫn là màu trắng sữa, nhưng khí tức bên trong lại yếu đi không ít, hơn nữa độ dày cũng trở nên loãng, mơ hồ có chút trong suốt, không có ánh sáng ngọc như trước đó. Nếu như nói tinh huyết trước đó là một giọt sữa, vậy giọt tinh huyết hiện tại giống như là một giọt nước gạo, phai nhạt rất nhiều.

Hoàng Dật đưa tay tiếp được giọt máu, giọt máu không còn cô đọng giống như trước đó, mà là mơ hồ có chút tản ra, hắn lập tức lựa chọn hấp thu.

Nhất thời, tay hắn hiện ra một lực hút, giọt máu lúc đầu còn có thể giữ nguyên hình dạng, nhưng sau đó liền bắt đầu chậm rãi tan ra, thẩm thấu vào da hắn, dừng mãi vào trong cơ thể, hòa trộn với thú vương chi huyết của hắn.

Nhất thời, một cỗ khí tức cuộn cuộn từ bàn tay của Hoàng Dật tràn ra toàn thân, lan ra từ đầu đến chân, bắt đầu mạnh mẽ dung nhập thân thể hắn.

Sau đó, một cảm giác đau đớn quen thuộc truyền đến, loại cảm giác này hắn trước đó tiến hóa thành Bán Thú Nhân đã xuất hiện qua một lần, hiện tại một lần

nữa dừng mãnh tiến ra, trình độ không có giảm bớt chút nào. Dù sao từ một loại sinh vật cấp tốc tiến hóa thành một loại sinh vật khác, cải tạo đối với thân thể quá lớn, không khác nào đem toàn bộ thân thể mài thành phấn, sau đó lần nữa dựng lên lại. Người bình thường thật đúng là không chịu nổi loại thống khổ này, phỏng chừng sẽ trực tiếp từ bỏ tiến hóa, cũng không cần tăng lên thực lực.

Thân thể của Hoàng Dật không ngừng run lên, mào trắng nhỏ tựa như phát hiện Hoàng Dật thống khổ, thân thiết ôm cái cổ của hắn, cọ cọ cằm của hắn, tựa như đang an ủi hắn.

Hoàng Dật mạnh mẽ duy trì tỉnh táo, vươn tay, giả vờ thoải mái sờ sờ lưng của mào trắng nhỏ, nhưng hai tay không kìm được run rẩy của hắn vẫn bán đứng hắn, loại thống khổ này căn bản không khống chế được.

Thời gian trôi qua từng giây, Hoàng Dật từ đầu đến cuối đều không rên một tiếng, nhưng mồ hôi lạnh trên người vẫn rơi xuống liên tục, Bạch Long vương, mào trắng nhỏ, tiểu Uông đều thân thiết nhìn hắn, đợi hắn tiến hóa kết thúc.

Dần dần, Hoàng Dật cảm thụ được luồng khí tức ấy bắt đầu chân chính dung nhập trong cơ thể của hắn, cùng lúc đó, thân thể của hắn rốt cục bắt đầu phát sinh thay đổi!

Đầu tiên là da, hắn hiện tại vốn dĩ là hình thái Bán Thú Nhân, da là màu vàng kim, giống như phủ một lớp vàng. Nhưng hiện tại chậm rãi biến thành màu trắng, sau đó bắt đầu mọc ra một ít vẩy rồng, phản ra vài tia sáng, thể hiện ra năng lực phòng hộ cường đại!

Ngay sau đó, thân thể của hắn cũng bắt đầu phát sinh thay đổi, xương bả vai sau lưng bắt đầu hở ra, sau đó mọc ra một đôi cánh màu trắng, tạo hình hoàn mỹ tôn quý, bản thân bắt đầu có lực lượng bay lượn chân trời!

Sau đó hai tay và hai chân của hắn bắt đầu trở nên tráng kiện, móng tay dài hơn, hình thành trảo vừa lớn vừa bén nhọn, dường như là một lưỡi đao, ánh ra tia sáng lạnh buốt, có nhuệ khí xuyên thấu tất cả sự vật!

Cuối cùng, thân thể của hắc cũng bắt đầu trở nên to lớn, biến trở thành hình rồng, uy vũ hùng tráng, khí tức bàng bạc, có long cốt chống thân thể của hắc, mà thân thể của hắc chống cả bầu trời!

Dần dần, tất cả thay đổi đều kết thúc, Hoàng Dật rốt cục tiến hóa trở thành long tộc đỉnh cấp nhất đại lục!

Người bình thường cả đời đều không thấy được một con rồng, mà hắc lại trực tiếp tiến hóa trở thành rồng!

Hiện tại, bản thân hắc có lực lượng của rồng cuộn cuộn! Long tộc phủ xuống đến đâu, ở đấy sẽ phải chịu long uy khổng lồ, bất luận dã thú nào, tại trước mặt long tộc đều là hèn mọn, rồng cũng là tượng trưng của tôn quý và cường đại! Có hiệu quả như chủng tộc thú vương của Hoàng Dật!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn hoàn thành tiến hóa.

Giai đoạn tiến hóa hiện: Cấp thứ ba

Hình thái tiến hóa hiện tại: Bạch Long

Sở trường hình thái hiện tại: Thể chất long tộc. Đối với năng lực phòng ngự, năng lực hồi phục, năng lực uy hiếp, hiệu quả đẳng cấp áp chế, kháng tính, năng lực giải khống, tốc độ di chuyển có tăng thêm trên diện rộng, đối với tất cả thuộc tính còn lại có tăng thêm biên độ nhỏ. Có năng lực phi hành trong phạm vi nhỏ, và năng lực lướt tới phạm vi lớn.

Năng lực hiện tại:

【 Thân Ngoại Hóa Thân 】: có thể dùng một ít tài liệu trân quý chế tác một Thân Ngoại Hóa Thân vĩnh cửu, Thân Ngoại Hóa Thân có 50% thực lực của bản thể, cũng dùng chung tất cả thiên phú, kỹ năng, hiệu quả trang bị của bản thể. Hóa thân sau khi tử vong có thể sống lại, không chịu bất kỳ nghiêm phạt tử vong nào, mỗi ngày giới hạn sống lại một lần, sau khi vượt quá số lần, phải đợi đến

ngày hôm sau mới có thể sống lại.

[long uy]: Tàn ra long uy cường đại, đe dọa tất cả sinh vật xung quanh, cũng khiến bản thân mạnh mẽ rời khỏi trạng thái chiến đấu.

Lý giải xong tin tức của long tộc, Hoàng Dật trong lúc nhất thời có chút khó thể tin tưởng, long tộc không hồ là một trong những chủng tộc đỉnh cấp nhất đại lục, lần tiến hóa này của hắn có mức độ tăng lên quá lớn! Thể chất của long tộc là một trong những thể chất cực mạnh của đại lục, đối với các loại thuộc tính đều có tăng thêm, không giống Bán Thú Nhân trước đó, chỉ chú trọng kháng tính phòng ngự những thuộc tính này. Lần này, Hoàng Dật tương đương với tăng lên thuộc tính chính thể, bất luận thuộc tính nhỏ nào, đều được tăng lên nhất định.

Mặt khác, hắn còn có năng lực phi hành trong phạm vi nhỏ! Cái này đối với chạy trốn mà nói, quả thật cũng là thần kỹ, trước đó hắn cần biến thân trở thành cự thú mới có năng lực phi hành, nhưng cái này là đại chiêu chủng tộc, cần 10 ngày thời gian hồi phục, không phải tùy thời đều có thể bay. Mà hiện tại, hắn tùy thời đều có thể bay, bất quá cái này chỉ là bay trong phạm vi nhỏ, cũng không thể kéo dài liên tục.

Lần này tiến hóa so sánh với trước đó, còn có một chút khác biệt, đó chính là tiết kiệm quá trình đi học tập kỹ năng, hắn hiện tại cũng không có quan sát Bạch Long vương sử dụng kỹ năng, nhưng đồng dạng có hai năng lực của long tộc, đây là theo tiến hóa mà sinh ra.

Hiện tại, hình thái long tộc của hắn vô cùng mạnh, chỉ có một chỗ không được hoàn mỹ, đó chính là hai tay của hắn lại biến thành trảo, không cầm được vũ khí!

Cái này là một loại biện pháp cân đối của hệ thống, dù sao long tộc bản thân cũng đã vô cùng cường đại, nếu như còn có thể sử dụng vũ khí, vậy khó tránh được quá phá hư cân đối, thoáng cái trở thành một tồn tại nghịch thiên.

Như thế xem ra, hắn tiến hóa thành Bạch Long vẫn trong phạm vi hợp lý.

"Miếu Sát, chúc mừng cậu gia nhập vào Bạch Long tộc! Tuy rằng giọt tinh huyết cậu hấp thu không trọn vẹn, bị suy yếu rất nhiều, thiên phú hiện tại của cậu cũng không mạnh mẽ như Bạch Long tộc chân chính, nhưng mặc kệ thế nào, trên người cậu đã có một tia huyết mạch của Bạch Long, miễn cưỡng được cho là nửa Bạch Long tộc." Lúc này, Bạch Long vương khẽ cười nói.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 152: Lại Là Lôi Thần

"Bạch Long vương, đa tạ ngài trợ giúp!" Hoàng Dật cảm ơn từ đáy lòng, lần này Bạch Long vương hoàn toàn có thể không cần làm việc này, nhưng hiện tại ông ta cũng không chỉ cung cấp một giọt tinh huyết, còn tiêu hao tâm tư giúp hắt hủt ra những Thiên Phú Chi Huyết vô dụng, suy yếu cường độ của giọt tinh huyết này, khiến cho Hoàng Dật hấp thu, đây là hỗ trợ thuần túy.

"Không cần cảm ơn tôi! Hiện tại cậu là một thành viên của Bạch Long tộc! Kế tiếp có một việc quan trọng, đó chính là thu thập bảo vật, chế tạo một Thân Ngoại Hóa Thân, đây là một trợ lực lớn của Bạch Long tộc ta, tuy rằng nó chỉ có 50% thực lực của cậu, nhưng sau khi tử vong lại có thể bình yên vô sự sống lại, sau này cậu có thể khống chế nó đi chấp hành một ít nhiệm vụ nguy hiểm! Đây là phương pháp chế tác của Thân Ngoại Hóa Thân, cậu xem đi!" Bạch Long vương nói xong, từ thân thể lấy ra một quyển da dê cổ, đặt ở trước mặt Hoàng Dật.

Hoàng Dật lập tức cầm lấy quyển da dê, văn tự bên trong rất cổ, tựa hồ là tổ tiên long tộc lưu lại, bất quá văn tự cũng đại lục thông dụng ngữ, Hoàng Dật vẫn có thể hiểu.

Trang đầu tiên của quyển da dê, đầu tiên là giải thích một chút hàm nghĩa của Thân Ngoại Hóa Thân.

Thật ra hóa thân và phân thân có chút giống nhau, nhưng là hai loại sự vật khác biệt, hóa thân có chút cùng loại với bảo vật, mà phân thân thì lại là kỹ năng.

Rất nhiều người đều có phân thân năng lực, đặc biệt cường giả Thánh Vực, cái này cũng là một năng lực sau khi đạt được trình tự Thánh Vực, tự nhiên sẽ

có. Phân thân bình thường chia làm hai loại, loại đầu tiên là từ trên người mình phân ra một phần thực lực, giống như tội phạm trong Anh Hùng ngục giam, một phân thân của bọn họ trốn ra, sau khi bị đánh chết, vậy bản thể tương đương với tổn thất một phần thực lực, cần tu dưỡng rất lâu mới có thể khôi phục lại. Bất quá loại phân thân này cũng có ưu điểm, đó chính là tính vĩnh cửu, không có thời gian hạn chế, chỉ cần không tử vong, có thể vẫn tồn tại. Mà loại phân thân thứ hai, thì không ảnh hưởng thực lực của chính mình, cùng loại với lâm thời triệu hồi ra một ít phân thân giả thuyết, nói như vậy, thời gian kéo dài của loại phân thân này cũng không sẽ quá dài, có hạn chế thời gian nghiêm ngặt, hơn nữa rất yếu đuối, rất dễ bị giết.

Về phần hóa thân, đó chính là tương đương với đem ưu điểm của hai loại phân thân kết hợp. Hóa thân không ảnh hưởng thực lực của bản thân bản thể, nhưng lại sẽ theo thực lực của bản thân tăng trưởng mà tăng trưởng, từ đầu đến cuối có 50% thực lực của bản thể. Mặt khác, hóa thân có thể vẫn tồn tại, hơn nữa hóa thân của Bạch Long tộc sau khi tử vong còn có thể sống lại, tương đương với một trợ lực tồn tại vĩnh cửu.

Bất quá quá trình chế tác của hóa thân thật sự quá phức tạp, văn tự ghi chép trên quyển da dê rất nhiều, hơn nữa bởi ngôn ngữ là cổ ngữ, lý giải cũng có chút tối nghĩa khó hiểu, cần nghiên cứu một thời gian rất dài mới có thể chân chính lý giải. Hơn nữa tài liệu cần chế tác hóa thân thật sự quá hà khắc, không phải người bình thường có thể làm được.

Kế tiếp, Hoàng Dật tìm một chỗ ngồi xuống, hít sâu một hơi, đem tâm tư hoàn toàn tĩnh lại, bắt đầu cẩn thận nghiên cứu quyển da dê, mèo trắng nhỏ nằm vào trong lòng hắn ngủ.

Nhưng mà, ông trời tựa như đang muốn đùa với hắn, ngay khi hắn vừa tĩnh tâm nghiên cứu quyển da dê, trong trời đất bỗng nhiên vang lên một âm thanh --

"[hệ thống thông báo]: Người chơi Trung Quốc [Lôi Thần] đem một chiến hồn bên trong bồi dưỡng tới tầng thứ chín, trở thành người chơi đầu tiên

đem chiến hồn bồi dưỡng tới tầng cao nhất. Khen thưởng danh vọng công cộng 1000 điểm, thu được [thành tựu duy nhất]-[chiến hồn đại thành], điểm vinh dự quốc gia Trung Quốc +1."

Tiếng thông báo này dường như một gáo nước lạnh, đem tâm tình vừa yên tĩnh của Hoàng Dật quấy rầy!

Lại là Lôi Thần! Tên này đối với Hoàng Dật mà nói, có một loại lực áp bách cường đại, hẳn đối với Dao Phong cũng không có loại cảm giác này, nhưng đối với Lôi Thần lại cảm thấy kiêng kỵ không gì sánh được! Hiện tại Lôi Thần với tư thái của một người mới, dĩ nhiên bồi dưỡng xong chiến hồn nhanh hơn so với Dao Phong, Thiên Đạo, Giáo Hoàng những người này, cái này đối với thực lực là đột nhiên tăng mạnh, phỏng chừng thực lực hiện tại của hắn ta đã hoàn toàn có thể liều mạng với Dao Phong!

Bồi dưỡng chiến hồn vô cùng khó, người chơi khi tới cấp 50 mới có thể thức tỉnh chiến hồn, tăng lên một thuộc tính. Mỗi chiến hồn tổng cộng có ba giai đoạn, từng giai đoạn có ba tầng, cũng là tổng cộng có chín tầng!

Mà mức độ tăng lên rất dễ tính toán, tầng thứ nhất tăng 1%~2%, tầng thứ hai tăng 2~3%, tầng thứ ba tăng 3~4%, lần lượt tính ra, mỗi một tầng đều có xác suất thành công, nếu như không hài lòng, có thể thử một lần nữa, ví dụ như tầng thứ ba là tăng 3%~4%, nếu như người chơi sau khi tăng xong phát hiện là 3%, như vậy có thể một lần nữa tăng lại tầng này, có một lần sẽ ngẫu nhiên đến 4%. Như vậy tính ra, nếu như tầng 9 tăng xong, như vậy cho dù mỗi một tầng đều xuất hiện giá trị thấp nhất, vậy cũng có thể tăng lên 55% của một thuộc tính!

Cái mức độ này là cực kỳ kinh khủng, cho nên vô số người chơi sau khi tới cấp 50, đều xét liều mạng tăng lên chiến hồn.

Nhưng bồi dưỡng chiến hồn lại vô cùng khó, tăng chiến hồn cần dùng điểm kinh nghiệm và kết tinh, hơn nữa có xác suất thành công, càng về tầng sau, lượng tiêu hao càng lớn, tỷ lệ thành công càng nhỏ. Nếu như tăng lên thất bại,

vậy thành quả tăng lên chiến hồn giai đoạn đầu của người chơi sẽ mất sạch, phải một lần nữa bắt đầu tăng lên. Ví dụ như một người chơi hai tầng trước đều thành công, tăng lên tầng thứ ba thất bại, như vậy thành quả của tầng thứ nhất và tầng thứ hai đều mất hết, cần bắt đầu tăng lên từ đầu! Nếu như tầng thứ ba thành công, như vậy là thành công vượt qua giai đoạn đầu tiên! Bắt đầu tăng lên giai đoạn hai, cũng là tầng thứ tư, tầng thứ năm, tầng thứ sáu, nếu như tầng thứ tư và tầng thứ năm thành công, mà tầng thứ sáu thất bại, như vậy tầng thứ tư tầng thứ năm cũng mất, phải một lần nữa bắt đầu tăng lên từ tầng thứ tư. . .

Theo người chơi trong diễn đàn nói, tầng thứ tám tăng lên tầng thứ chín là khó khăn nhất, cần tiêu hao hết điểm kinh nghiệm của 1 cấp và ba khối kết tinh của BOSS ngang cấp, mà xác suất thành công lại chỉ có 2%! Chỉ cần thất bại, vậy tương đương với ngay cả tầng thứ tám, tầng thứ bảy cũng không có!

Đao Phong bọn họ những người chơi đỉnh cấp này, dậm chân tại chỗ hai năm cũng không thể tăng lên được, có thể tưởng tượng được bồi dưỡng chiến hồn đến tầng thứ chín là trắc trở cỡ nào, mà Lôi Thần là người đến sau, lại vượt trước bọn họ một bước, may mắn thức tỉnh chiến hồn tầng thứ chín! Nói cách khác, một thuộc tính nào đó của hắn ít nhất tăng lên 55%, nếu như đó là một chiến hồn công kích, vậy thì quá kinh khủng, vĩnh viễn tăng lên 55% lực công kích!

Loại lực áp bách này đối với Hoàng Dật mà nói là lớn không gì sánh kịp, Lôi Thần lần này phản kích, hoàn toàn đem hắn đánh vào mười tám tầng địa ngục, hệ thống bình chọn giải thưởng người mới tốt nhất, rất có khả năng nghiêng về hướng Lôi Thần, dù sao loại hành động vĩ đại này ngay cả Đao Phong bọn họ cũng chưa từng đạt được!

Hơn nữa hiện tại Lôi Thần cũng cống hiến 2 điểm vinh dự quốc gia, đã ngồi ngang hàng với Đao Phong! Mà thực lực của hắn ta quả thật làm cho người ta không dám nhìn thẳng, trước đó không lâu là người đầu tiên chinh phục Thái Dương đảo, dẫn ra hệ thống thông báo, hiện tại không bao lâu, lại dẫn ra một hệ thống thông báo, xem ra hắn ta cũng đang liều mạng vì giải thưởng người mới tốt nhất.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 153: Bạch Long Hồ Kịch Biến

Hoàng Dật hít sâu một hơi, mạnh mẽ đè dao động trong lòng xuống, dứt bỏ tạp niệm, bắt đầu chuyên tâm nghiên cứu quyển da dê.

Quyển da dê này phải biết rõ ràng, chế tạo ra Thân Ngoại Hóa Thân của mình, có thể tạo được tác dụng đem không thua gì chiến hồn thức tỉnh! Đây là một điểm đột phá lớn tại phương diện thực lực hiện nay của hắn, dù sao giống như Đào Phong, Lôi Thần bọn họ không thể sẽ có Thân Ngoại Hóa Thân, nếu như Hoàng Dật không tiến hóa thành Bạch Long, hắn cũng không biết thế giới này sẽ có hóa thân.

Ba ngày kế tiếp, Hoàng Dật đều chuyên tâm nghiên cứu quyển da dê, gặp phải chỗ không hiểu thì đi hỏi Bạch Long vương, Bạch Long vương cũng đều giải đáp cho hắn. Sau khi nghiên cứu xong quyển da dê, hắn đối với phương pháp chế tác của Thân Ngoại Hóa Thân rốt cục có một lý giải đại khái, kế tiếp chính là muốn tìm kiếm tài liệu đi chế tác Thân Ngoại Hóa Thân.

Bất quá chuyện này lại rất dài, tài liệu của Thân Ngoại Hóa Thân vô cùng hi hữu, dù sao cũng là tương đương với chế tạo một người, tài liệu đối với mỗi một chỗ trên người hóa thân, mỗi một cơ quan, đều có yêu cầu vô cùng cao. Hoàng Dật tạm thời còn không hiểu những tài liệu này, chỉ có thể bỏ chút thời gian đi phòng đấu giá nhìn, dùng giá tiền cao thu mua.

...

Buổi tối hôm nay, Hoàng Dật sau khi ăn xong cơm tối, đi diễn đàn nhìn một chút.

Đầu tiên, hẳn xem vẫn là chủ đề bình chọn đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai, tỷ lệ ủng hộ của hẳn ngày hôm nay là 15. 22%, xếp hạng hai, mà hạng nhất đã bị Lôi Thần giành tỷ lệ ủng hộ cao tới 20. 37%!

Từ ba ngày trước, Lôi Thần đem chiến hồn bồi dưỡng đến tầng thứ chín, dẫn ra hệ thống thông báo, tỷ lệ ủng hộ của hẳn ta đã vượt qua Hoàng Dật, vẫn ổn định 20%, mà tỷ lệ ủng hộ của Hoàng Dật thì giảm xuống tới 15%, chênh lệch bị kéo khá lớn.

Xếp hạng ba của ngày hôm nay, là người chơi Ấn Độ Purple Star, tỷ lệ ủng hộ chỉ có 8%, lúc đầu người này xếp hạng nhất, nhưng Hoàng Dật và Lôi Thần sau khi xung phong, người này liền lập tức bị bỏ qua. Hiện nay Hoàng Dật và Lôi Thần đều vượt lên đầu, tranh phong với nhau, người còn lại tạm thời không đuổi kịp, trừ phi cũng có thể dẫn ra hệ thống thông báo, bằng không căn bản không đuổi kịp bước tiến của hai người bọn họ.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại nhìn tình huống tầng 50 của Chúng Thần chi tháp một chút. Mấy ngày nay, cạnh tranh tầng 50 của Chúng Thần chi tháp cũng tới một giai đoạn cao trào. Từ Lôi Thần gia nhập Viêm Hoàng quân đoàn dưới trướng của Dao Phong sau đó, tiến độ của Viêm Hoàng quân đoàn quả nhiên nhanh hơn, vượt qua Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng, ép sát Thiên Đoàn quân đoàn do Thiên Đạo suất lĩnh! Tại tối hôm qua, bọn họ lần thứ hai đột phá, đem lượng máu của BOSS thứ nhất đánh tới 3%, ngang ngửa với Thiên Đoàn.

Xem lướt qua bài post trên trang đầu, Hoàng Dật bỗng nhiên thấy được một chủ đề vô cùng bắt mắt--

"Thiên Đạo chiêu mộ hai đại siêu cấp cao thủ Nhật Bản Anh Hoa, Hắc Võ Sĩ nhập đoàn, dự tính đêm nay lấy thủ sát toàn cầu!"

Dĩ nhiên muốn lấy thủ sát đêm nay, Hoàng Dật không khỏi có một ít hứng thú, vào nhìn một chút--

"Từ sau khi Lôi Thần gia nhập vào Viêm Hoàng quân đoàn dưới trướng của

Đao Phong, Viêm Hoàng quân đoàn một đường tiến mạnh, uy hiếp nghiêm trọng tới địa vị của Thiên Đoàn. Ngay tại tối hôm qua, Thiên Đạo thành công đạt thành hợp tác với hai đại cao thủ Nhật Bản Anh Hoa và Hắc Võ Sĩ, hai đại cao thủ lâm thời gia nhập vào Thiên Đoàn quân đoàn dưới trướng Thiên Đạo, có hai vị cao thủ siêu cấp này gia nhập vào, thực lực của Thiên Đoàn sẽ tăng lên một bậc. Ngay tại một giờ trước, thành viên Thiên Đoàn truyền đến tin tức, hiện nay 5000 thành viên của Thiên Đoàn, đã bắt đầu tập kết tại thành phố lớn nhất của đại lục Nhật Bản là Thiên Ân thành, lập tức bắt đầu một vòng trùng kích thủ sát hoàn toàn mới, vì cuộc chiến đêm nay, Thiên Đạo cũng bỏ ra một số tiền lớn mua rất nhiều vật phẩm ma pháp đặc thù, trang bị toàn bộ thành viên. Xem ra Thiên Đoàn lần này chuẩn bị vô cùng đầy đủ, vô luận là sĩ khí hay là thực lực đều đạt được một đỉnh phong, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, có thể trong đêm nay lấy được thủ sát toàn cầu của BOSS thứ nhất tầng 50 trong Chúng Thần chi tháp, mà trang bị truyền kỳ đầu tiên cũng rất có khả năng được BOSS thứ nhất rơi ra! Đến lúc đó, chuyện này sẽ ảnh hưởng rất lớn đến ba giải thưởng lớn năm nay là giải thưởng đoàn đội tốt nhất, giải thưởng công hội tốt nhất, giải thưởng cá nhân tốt nhất. Mặt khác, Anh Hoa là người mới xuất sắc nhất của Nhật Bản năm nay, đã từng dẫn ra một hệ thống thông báo, tỷ lệ ủng hộ trong giải thưởng người mới tốt nhất vẫn ổn định vị trí thứ 5, chỉ cần trợ giúp Thiên Đạo lấy được thủ sát lần này, hẳn cũng có hi vọng vượt qua bước tiến của Lôi Thần với Miếu Sát, hình thành cục diện tam quốc trong giải thưởng người mới tốt nhất. . ."

Đối với nhân vật Anh Hoa này, Hoàng Dật cũng vô cùng quen thuộc, xếp hạng tỷ lệ ủng hộ tại giải thưởng người mới tốt nhất, thứ tự của Anh Hoa vẫn đều thứ 5, nếu như không có Hoàng Dật và Lôi Thần, hẳn ta cũng là một trong những người có khả năng lớn nhất lấy được giải thưởng. Mà vị Hắc Võ Sĩ kia, Hoàng Dật cũng nghe nói qua, đây là cao thủ trong top 10 của khu Nhật Bản, bất quá cụ thể có bao nhiêu lợi hại vậy không rõ ràng lắm, dù sao Thế Giới Thứ Hai có hơn 200 khối đại lục, mỗi một đại lục đều có cao thủ. Thực lực của những cao thủ này mỗi ngày đều thay đổi, mỗi ngày đều bí mật làm ra một phen hành động vĩ đại, đặc biệt hiện tại là thời kì trùng kích giải thưởng của đại lễ thường niên, thực lực tiến bộ càng là biến chuyển từng ngày, không ai có thể nắm giữ tình

huống tiến triển thực lực mới nhất của mỗi một cao thủ.

Xem lướt qua diễn đàn nửa giờ sau, Hoàng Dật lý giải đại khái thể cục mới nhất của thế giới hiện nay, sau đó hần tiến vào Thế Giới Thứ Hai, bắt đầu phần đấu của một ngày mới.

Vừa tiến vào Thế Giới Thứ Hai, Hoàng Dật chuẩn bị giống như bình thường, nghênh tiếp mèo trắng nhỏ ôm ấp.

Nhưng kỳ quái chính là, hần dĩ nhiên không thấy mèo trắng nhỏ ở gần!

Đưa mắt ra nhìn, đảo nhỏ trở nên vắng vẻ, cái gì cũng không có, mèo trắng nhỏ, tiểu Uông, bé rồng tất cả đều không thấy, không biết đi nơi nào!

Trong lòng Hoàng Dật dao động, nhanh chóng tìm kiếm chung quanh một chút. Rất nhanh, hần phát hiện xung quanh có một chút dấu vết mất trật tự, tựa như đi tương đối khẩn cấp, mà toàn bộ Bạch Long hồ một mảnh tĩnh mịch, không có bất luận Bạch Long nào ở bên trong, khắp nơi đều thể hiện ra một bầu không khí khác thường. Hoàng Dật cảm thấy có chút không ổn, Bạch Long hồ hần là xảy ra đại sự!

Đúng lúc này, Hoàng Dật đột nhiên phát hiện, trên toàn bộ Bạch Long hồ dĩ nhiên có cá chết nổi lơ lửng, hơn nữa mặt hồ bốc ra một làn sương trắng, bốc lên không trung, giống như nước sôi, mà trong không khí mơ hồ truyền đến một mùi cá, giống như đang nấu cá làm canh. Hoàng Dật cấp tốc đi tới bên bờ đảo nhỏ, đưa tay dò xét hồ nước.

Quả nhiên, hồ nước lúc này vô cùng nóng, không khác biệt nước sôi lắm, hiện tại Bạch Long hồ tương đương với là một nồi nước nóng, nước bên trong hồ bị đun nóng, những con cá này bị luộc như thức ăn!

Nhưng Hoàng Dật vẫn có nghi hoặc, với cường độ thân thể của Bạch Long tộc mà nói, cho dù ngâm trong nước sôi một ngày một đêm, cũng căn bản không bị thương tổn, thể chất của bọn họ ngay cả nham thạch nóng chảy bình thường

còn không sợ, không có lý do gì bởi vì hồ nước sôi trào mà rút lui.

Rất hiển nhiên, phía sau cái này khẳng định là có uy hiếp khác!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 154: Khe Hở Phong Ấn

Mà có thể tạo thành uy hiếp cho Bạch Long hồ, cũng chỉ có đôi chân của Mạt Nhật Sứ Giả - Lucifer!

Phong chùng là bởi vì mèo trắng nhỏ hấp thu một ít khí tức thần thánh, cường độ kết giới phong ấn yếu đi, mà hai chân của Lucifer lại quá mức cuồng bạo, dẫn đến một tia khí tức chạy ra khỏi kết giới áp chế, đem toàn bộ Bạch Long hồ đun sôi. Bạch Long vì phòng ngừa tai hoạ lớn hơn nữa, cho nên mang theo mèo trắng nhỏ sớm rời khỏi chỗ này.

Hoàng Dật rất nhanh liền đoán được đại khái.

"Miếu Sát, cậu nhanh rời khỏi đây, đôi chân của Lucifer đột nhiên cuồng bạo, một khí tức chạy ra, thiếu chút nữa hủy diệt Bạch Long hồ, hiện tại hai chân này đang toàn lực trùng kích kết giới thần thánh, ta đang toàn lực áp chế, không biết hai chân này lúc nào mới có thể dẹp loạn xuống. Vì an toàn của cậu, cậu rời khỏi đây trước, sau này nghiên cứu ra biện pháp giải quyết chân chính thì trở về." Đúng lúc này, âm thanh của Bạch Long vương tại Bạch Long hồ vang lên, từ giọng điệu có thể nghe ra được, hiện nay ông ta hẳn là vô lực phân tâm chuyện còn lại, toàn thân đều áp chế hai chân của Lucifer.

Quả thế! Trong lòng Hoàng Dật trầm xuống, hai chân của Lucifer giống như một quả bom hẹn giờ, chôn ở chỗ này sớm muộn cũng xảy ra vấn đề!

Đối với hắn mà nói, lựa chọn lý trí nhất hiện nay hẳn là mau chóng rời khỏi đây, sau này tìm kiếm phương pháp giải quyết, rồi trở về xử lý đôi chân của Lucifer. Nhưng chuyện này hắn không thể trốn tránh trách nhiệm được, lúc trước là hắn yêu cầu cho mèo trắng nhỏ đi hấp thu khí tức thần thánh trên kết giới, dẫn

đến cường độ kết giới yếu đi. Hiện tại xuất hiện vấn đề này, nếu như hãn rời đi như thế, luôn có chút cảm giác không chịu trách nhiệm, mặt khác vài ngày trước Bạch Long vương giúp hãn tinh luyện tinh huyết, có ân đối với hãn, hãn càng không thể tại thời khắc mấu chốt vứt bỏ Bạch Long hồ.

"Chuyện này tôi không thể trốn tránh trách nhiệm, tôi đi xuống xem!" Hoàng Dật trầm ngâm một tiếng, cuối cùng quyết định lưu lại, hãn đi tới trước ma pháp trận trên đảo nhỏ, khởi động ma pháp trận.

Ma pháp trận nhất thời lờ ra một đoàn quang mang màu xanh, hình thành một vòng lá mỏng, vây quanh Hoàng Dật, sau đó truyền tống tới hồ nước, mang theo hãn lặn xuống.

Vòng lá mỏng màu xanh chặn được nước bốn phía, nhưng cổ khí tức nóng rực này lại vẫn thấu tiến vào lá mỏng, hình thành một lồng hấp. Lúc này Hoàng Dật đã tiến hóa thành Bạch Long, bản thân có thể chống cường hãn của long tộc, cũng không sợ cái nhiệt độ này, nếu như đối thành người bình thường, vậy phỏng chừng sẽ bị hấp chín.

Ở chỗ sâu trong hồ nước u ám, đám quái vật cũng trở nên có chút nôn nóng, tốc độ bơi nhanh hơn rất nhiều, chỉ lộ ra vụn vặt, thấy không rõ hình dáng dập cụ thể. Xoáy nước do chúng nó tạo ra khi bơi, lộ ra trong khe hở màu xanh xung quanh Hoàng Dật, trôi nổi từ từ xuống đáy hồ.

...

Lúc này, trong khu rừng cây to trên đảo nhỏ ở bên ngoài, mèo trắng nhỏ, tiểu Ưng, bé rồng đang khẩn trương nhìn chăm chăm cái ao nhỏ nhỏ. Trong ao bốc lên một làn hơi nước, cho dù là đứng ở bên cạnh, sẽ cảm thụ được một cỗ sóng nhiệt đập vào mặt mà đến.

Mèo trắng nhỏ thần tình lo lắng, trong hai mắt dầm lệ mờ lung, làm cho người ta thương tiếc, nó vài lần muốn lao xuống, nhưng đều bị bé rồng giữ chặt, tiểu Ưng cũng bất an đi lại một bên, thường thường nhìn chăm chăm cái ao kia.

Bọn họ đều đang chờ đợi Hoàng Dật bình yên đi ra, Bạch Long hồ hiện tại đã ở trong nguy cơ, chỉ cần Bạch Long vương áp chế không được đôi chân của Lucifer, vậy ở đây sẽ biến thành một địa ngục nhân gian, không có bất luận sinh linh gì có thể chạy trốn!

Mà một ít Bạch Long khác, đều đã thoát khỏi Bạch Long hồ, đi vào rừng rậm bên ngoài, ở xa xa quan sát tình huống nơi này. Chỉ cần có một chút không thích hợp, bọn họ sẽ lập tức rời khỏi khu vực này, bọn họ là hy vọng kéo dài hậu đại của Bạch Long tộc, chỉ cần bọn họ có thể chạy trốn, vậy Bạch Long tộc vẫn có thể tiếp tục an cư tại nơi khác!

...

Trong cùng lúc ấy, lối vào của tầng 50 trong Chúng Thần chi tháp, Thiên Đoàn dưới trướng Thiên Đạo đang tập trung ở chỗ này làm nghị nghị và hồi phục trước chiến, năm ngàn người trật tự vô cùng, theo phân bộ tương ứng mà đứng, dường như một nhóm bộ đội được huấn luyện.

"Anh Hoa, đêm nay chúng ta đánh chết BOSS thứ nhất, tỷ lệ ủng hộ của cậu sẽ có cơ hội theo kịp Miếu Sát và Lôi Thần." Lúc này, trong Chúng Thần chi tháp, một người nam mặc quần áo màu trắng, bên hông là một thanh Nhật Bản đao sắc bén, đang nói chuyện với một chàng trai có vẻ tuấn mỹ ôn nhu.

Người nói, chính là đội trưởng của Thiên Đoàn, cũng là cao thủ siêu cấp của Nhật Bản danh chấn thế giới -- Thiên Đạo, mà chàng trai kia chính là ngôi sao mới chói mắt nhất hiện nay của Nhật Bản-- Anh Hoa.

"Quả thật! Miếu Sát anh và Lôi Thần đại thúc vẫn đều là cao thủ mà Anh Hoa vô cùng kính trọng, Anh Hoa cũng hy vọng thông qua cơ hội này, mau chóng đuổi kịp bước tiến của hai người bọn họ!" Anh Hoa vươn ngón tay tinh tế trắng nõn, đem một sợi tóc vuốt ra sau lỗ tai, toàn bộ động tác tràn ngập khí tức ôn nhu nữ tính. Hắn là một chàng trai mười sáu mười bảy tuổi, cả người thoát nhìn trắng nõn sạch sẽ, tuấn mỹ dị thường, âm thanh cũng thanh thúy dễ nghe,

giống như là một thiếu nữ vậy. (Xác con mẹ nó định rồi !!!)

"Nỗ lực lên đi! Theo ta được biết, lúc này Lôi Thần đang ở trong đoàn đội của Dao Phong, chuẩn bị giành thủ sát thế giới của BOSS thứ nhất, đồng bộ triển khai cạnh tranh với chúng ta. Về phần Miếu Sát, thì không biết lúc này đang làm những gì. . ." Thiên Đạo nói xong, quay đầu nhìn phương Đông, tựa như đang nhìn đại lục Trung Quốc xa xôi.

Sau đó, Thiên Đạo quay đầu lại, nhìn năm ngàn danh tinh anh chờ xuất phát, rút ra Nhật Bản đao bên hông, uy nghiêm nói: "Ta tuyên bố, chiến đấu đêm nay chính thức bắt đầu!"

. . .

Hoàng Dật lúc này, đã xuống đáy hồ, đi tới khu vực phong ấn hai chân của Lucifer.

Hồ nước ở đây càng nóng hơn, càng không ngừng sôi trào cuồn cuộn, Hoàng Dật nhanh chóng nhìn vào trong kết giới, hai ngọn núi lửa do hai chân của Lucifer hình thành, lúc này kịch liệt phun trào ra nham thạch nóng chảy, không ngừng trùng kích kết giới, mỗi một lần trùng kích, kết giới sẽ kịch liệt run lên một phen, màu sắc kết giới cũng trở nên khô vàng, dường như là trang giấy bị cháy, tùy thời đều có thể bị thiêu cháy sạch. Lúc này trong kết giới là một thế giới nham thạch nóng chảy, dường như tận thế chân chính đến, khắp nơi đều là nham thạch cực nóng màu đỏ chảy xuôi, cái này không phải là nham thạch nóng chảy bình thường, mà là máu trong hai chân của Lucifer! Loại máu này chảy tới đâu, nơi đấy sẽ biến thành luyện ngục, không có một ngọn cỏ, trở thành một phần của núi lửa!

Mà Bạch Long vương đang ở ngoài kết giới, hết sức chăm chú truyền năng lượng vào trong kết giới, một quang mang bạch sắc cuồn cuộn không ngừng mà từ trên người Bạch Long vương truyền đến kết giới, ổn định kết giới đang run rẩy, tạm thời đem nham thạch nóng chảy vây trong kết giới.

"Vừa rồi kết giới bị phá tan một khe hở, để thoát ra một tia khí tức nóng rực! Hiện tại ta tạm thời ngăn chặn!" Bạch Long vương thấy Hoàng Dật đến, dành thời gian nói.

Hoàng Dật nhìn kỹ trên kết giới, quả nhiên, trên kết giới mơ hồ có thể thấy một khe nhỏ, năng lượng Bạch Long vương truyền vào phần lớn đều tụ ở khu vực kia, ra sức lấp đầy nó. Mà nham thạch nóng chảy bên trong đã trùng kích khe hở, màng kết giới càng không ngừng bành trướng ra bên ngoài, dường như muốn rách vỡ, nhưng mỗi một lần đều bị Bạch Long vương đè ép xuống.

"Miếu Sát, hiện tại là thời khắc nguy cấp, cậu vẫn là mau chạy đi! Hy vọng cậu nhanh chóng nghiên cứu ra phương pháp, phá hủy hai chân của Lucifer!" Bạch Long vương khuyên.

"Có thể, tôi đã có biện pháp." Hoàng Dật nhìn chăm chăm nham thạch nóng chảy nóng rực trong kết giới, sau đó từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một cái hộp màu vàng kim.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 155: Dấu Chân Của Mặt Nhật Sứ Giả

Trong cái hộp màu vàng kim ấy, chính là trái tim của Sa Đạo Vương, chứa đầy cực hàn chi lực, cần dùng cực nhiệt chi lực mới có thể làm tan ra, Hoàng Dật lúc này dùng đến là bất đắc dĩ.

Hắn trước đó cũng nghĩ qua dùng trái tim này để đối phó hai chân của Lucifer, nhưng hắn từ đầu đến cuối có một lo lắng, bởi vì hai chân của Lucifer là thứ hắn không thể khống chế, quá trình đối kháng với trái tim Sa Đạo Vương toàn bộ dựa vào thiên ý, hắn không cách nào nhúng tay, chỉ cần trái tim Sa Đạo Vương bởi vậy mà bị tổn hại, vậy với hắn mà nói là một tổn thất rất lớn không thể nghi ngờ.

Nhưng hiện tại, hai chân của Lucifer đã sắp đột phá ràng buộc, hủy diệt Bạch Long hồ, hơn nữa hắn cũng thật sự không nghĩ ra phương pháp nào để làm tan chảy cực hàn chi lực, chỉ có thể lấy ra cực một phen, nhìn trái tim của Sa Đạo Vương và hai chân của Lucifer đối kháng, rốt cực có thể sản sinh hiệu quả gì.

Bất quá có thể cứu được Bạch Long hồ hay không, hắn trong lòng cũng không có rõ, chỉ có thể thử một lần.

"Ồ? Cái này là vật gì?" Bạch Long vương tựa như cảm thụ được cực hàn chi lực trong hộp, kinh ngạc hỏi.

"Trong này là một trái tim của Sa Đạo Vương, chứa đầy cực hàn chi lực, tôi muốn thử một lần xem có thể đối kháng hai chân của Lucifer hay không." Hoàng Dật nhìn chăm chăm cái hộp, hiện tại trái tim này là vật phẩm của hắn, cực hàn chi lực đã bị ngăn chặn, nhưng mặc dù là như vậy, bàn tay của hắn vẫn có cảm giác lạnh buốt đau đớn đến xương, dường như biến thành một khối băng, cực

nhiệt chi lực xung quanh cũng bị cái hộp này trung hoà.

"Sa Đạo Vương!" Bạch Long vương nghe ba chữ đó, nhất thời kinh hô một tiếng, thân thể run lên, bạch quang chuyển vận ra ngoài cũng dao động, thiếu chút nữa gián đoạn, còn kết giới cũng kịch liệt bành trướng, dường như sẽ bị phá tan.

Bạch Long vương nhanh chóng tăng mạnh năng lượng, lúc này mới một lần nữa ổn định lại kết giới. Sau đó, ông quay đầu nhìn chằm chằm Hoàng Dật, khiếp sợ nói: "Sa Đạo Vương là một tồn tại cường đại, từ Viễn Cổ đã có hung danh tới nay, ngay cả ta đều không phải đối thủ của hắn, cậu làm sao lấy được trái tim của hắn?"

"Tôi may mắn lấy được thôi, nhanh chóng thử một lần đi!" Hoàng Dật không có nhiều lời, mà trực tiếp đi về phía trước vài bước, đi tới trước kết giới.

Càng tới gần kết giới, nhiệt lực càng mãnh liệt, nhưng đụng tới cái hộp trong tay của Hoàng Dật, liền lập tức bị trung hoà, quả nhiên là băng hỏa bất dung!

Sau đó Hoàng Dật đập đập đôi cánh, bay đến khe hở trước đó của kết giới, đem cái hộp đặt ở trên mặt. Giây phút ấy, tầng kết giới nhất thời bình tĩnh trở lại, dường như chiếm được bổ sung hữu lực. Tâm của Hoàng Dật cũng hòa hoãn một chút, sau đó quay đầu nhìn Bạch Long vương, nói: "Ngài khống chế kết giới, đem cái hộp này nhét vào!"

"Được!" Bạch Long vương nói xong, lập tức khống chế kết giới, đem cái hộp nhét vào trong phạm vi của kết giới!

Sau đó, cái hộp lọt thẳng xuống chỗ hai ngọn núi lửa, nó chỉ là một cái hộp nho nhỏ, trước mặt núi lửa có vẻ bé nhỏ không đáng kể, nhưng nó lại chất chứa tất cả hy vọng của Hoàng Dật và Bạch Long vương! Quyết định toàn bộ vận mệnh tương lai của Bạch Long hồ!

"Ầm ầm!" Đúng lúc này, núi lửa do hai chân của Lucifer hình thành lại phun

trào ra một dòng máu, hóa thành nham thạch nóng chảy, phun tới cái hộp màu vàng kim.

Cái hộp nhất thời toát ra một làn khói trắng, dường như bị xung đột kịch liệt, sau đó hộp nhất thời mở ra, trái tim của Sa Đạo Vương bên trong nhảy ra, lộ ra giữa thế giới cực nóng này! Sau đó tiến vào dòng nham thạch nóng chảy!

Trái tim ẩn chứa cực hàn chi lực của Sa Đạo Vương, và hai chân ẩn chứa cực nhiệt chi lực của Lucifer, cứ như thế va chạm vào nhau!

Giây phút ấy, thời gian dường như ngừng lại, hai mắt của Hoàng Dật và Bạch Long vương, nhìn chăm chăm tình hình bên trong!

"Bùng!" Một dao động kịch liệt không gì sánh được từ trong kết giới truyền ra!

Ngay sau đó, hai ngọn núi lửa hình thành từ đôi chân của Lucifer ngội đi với tốc độ mắt thường có thể thấy được, tất cả nham thạch nóng chảy đều chảy tới khu vực của trái tim Sa Đạo Vương, dường như chỗ đó là một lỗ hút nước vậy!

...

Cùng lúc đó, chiến đấu tầng 50 của Chúng Thần chi tháp cũng tới thời khắc cuối cùng!

Trong một bí cảnh hoàn toàn tách biệt nhau, đoàn đội do Đào Phong và Lôi Thần dẫn đầu đã đem lượng máu của BOSS thứ nhất đánh tới 5%!

Mà trong một bí cảnh khác, đoàn đội do Thiên Đạo, Anh Hoa, Hắc Võ Sĩ dẫn đầu, đã đem lượng máu của BOSS thứ nhất đánh tới 2% cuối cùng!

"Mọi người, hiện tại toàn bộ mở ra bạo phát! Anh Hoa, Hắc Võ Sĩ, các người tức khắc sử dụng kỹ năng dành riêng! Trang bị truyền kỳ đầu tiên gần xuất thế!" Thiên Đạo lập tức đưa ra mệnh lệnh tử chiến cuối cùng, trong giọng nói mơ hồ

để lộ ra một vẻ hưng phấn không thể kiềm chế!

...

Rốt cục, trong kết giới thần thánh, tất cả máu của Lucifer, đều dừng mãi vào trong trái tim của Sa Đạo Vương, bị hấp thu vào hoàn toàn! Mà khí tức cực hàn chi lực trong trái tim Sa Đạo Vương, cũng biến mất không thấy, lảng lảng nằm trên mặt đất, không còn đập nữa.

Còn hai ngọn núi lửa trước đó phun trào vô số năm, cũng hoàn toàn tắt đi, cũng thu nhỏ lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được, hình thành một đôi chân bình thường cỡ người!

Đúng lúc này, Hoàng Dật đột nhiên phát hiện, bên cạnh đôi chân kia, có một đôi giày, cả vật thể bốc lên một ngọn lửa kim hoàng tôn quý không gì sánh được!

Hoàng Dật và Bạch Long vương nhìn chăm chăm tình cảnh bên trong hồi lâu, quay đầu liếc nhìn nhau, trong ánh mắt đều tràn ngập kinh hi!

Sau đó, Bạch Long vương khống chế kết giới mở một khe hở, bơi vào!

Hoàng Dật cũng đập cánh, bơi vào bên trong kết giới! Cấp tốc đi tới trước mặt đôi giày, cẩn thận đánh giá!

Cả đôi giày đều là dùng một loại kim loại không biết tên chế tạo thành, trên bề mặt điêu khắc hai con rồng lửa rất sống động, hai con rồng lửa này cũng không phải hình khắc đơn thuần, mà đang không ngừng di chuyển trên đôi giày, giống như là vật còn sống, thần diệu không gì sánh được! Trên thân chúng nó cháy lên ngọn lửa kim hoàng, bao phủ cả đôi giày, thể hiện ra một cổ khí tức tôn quý!

Hoàng Dật ngừng thở, kiểm tra thuộc tính của đôi giày này một chút.

【Dấu chân của Mạt Nhật Sứ Giả】(truyền kỳ, trang bị phòng ngự - giày)

Phòng ngự vật lý: 360

Lực lượng +600

Kháng tính hỏa hệ +75

Tuyệt đối tốc độ di chuyển +20%

Công kích thêm vào 20% thương tổn hệ hỏa

Tá quang: có thể mượn dùng ánh sáng của ngôi sao màu vàng trên bầu trời, tự do tăng cường một loại thuộc tính bất kỳ, có thể chuyển đổi đến các loại thuộc tính cần tăng cường, thời gian chuyển đổi hồi phục là một phút đồng hồ. Hiệu quả tá quang hiện nay là: lực lượng +500. Hiệu quả buổi tối gấp hai ban ngày.

Tiêu Thổ: Những chỗ đi qua, mặt đất hóa thành đất khô cằn, khiến phạm vi hai trăm mét xung quanh lưu động một tầng nham thạch nóng chảy, thương tổn hệ hỏa tạo thành mỗi giây tương đương với 5% lực công kích đối với tất cả kẻ địch trong phạm vi mục tiêu, thời gian kéo dài vô hạn, có thể tùy thời mở và đóng.

Kỹ năng kèm theo:

【 Thế Giới Mặt Nhật 】: Sau khi sử dụng khiến phạm vi 300 mét xung quanh, phun trào ra nham thạch nóng chảy cực nóng, thương tổn hệ hỏa tạo thành mỗi giây tương đương với 15% lực công kích đối với kẻ địch, kéo dài liên tục 10 giây. Mỗi lần sử dụng cần tiêu hao 10% giá trị sinh mệnh, thời gian hồi phục 5 phút.

Độ bền: 1200/1200

Đăng cấp yêu cầu: Có thể tùy theo đăng cấp người sử dụng tăng lên mà tăng lên, hiện tại cấp 45.

Trang bị đánh giá: 700

Vật phẩm giải thích: Anh đạp trên ngọn lửa diệt vọng, truy tìm dung nhan đã mất của em. -- Thời kỳ Thượng Cổ, Mạt Nhật Sứ Giả - Lucifer từng mang đôi giày chiến này, tàn sát cả đại lục, truy tìm mộ phần của người yêu. Những chỗ hằn đi qua, mặt đất hóa thành đất khô cằn, sau đó trong cuộc chiến với bạch long chi tổ, đôi giày này rơi ra khi hai chân của hắn bị chặt bỏ, lưu lại trong Bạch Long hồ. Bây giờ, bạn mang theo dấu chân của Mạt Nhật Sứ Giả, tiếp tục đi tới.

Hoàng Dật hít sâu một hơi, đem đôi giày này thu vào trữ vật giới chỉ.

Sau một khắc, toàn bộ thế giới vang lên một âm thanh --

"[hệ thống thông báo]: Người chơi Trung Quốc [Miếu Sát] thu được [dấu chân của Mạt Nhật Sứ Giả (truyền kỳ)], trở thành người chơi đầu tiên thu được trang bị truyền kỳ, khen thưởng danh vọng công cộng 1000 điểm, thu được [thành tựu duy nhất]-[thư tả truyền kỳ], điểm vinh dự quốc gia Trung Quốc +1"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 156: Một Phút Đồng Hồ Trước Đó

Giây phút ấy, hơn hai trăm đại lục trong Thế Giới Thứ Hai, mỗi một thành phố, mỗi một ngọn núi, mỗi một bình nguyên, mỗi một đảo nhỏ đều vang lên cái âm thanh này!

Vô luận là người chơi đang ở trong thành nghỉ ngơi dạo phố, hay là người chơi ra sức luyện cấp trong Chúng Thần chi tháp, hoặc là người chơi du ngoạn ở chốn hoang dã không người, tất cả đều nghe được cái âm thanh này!

Rất nhiều cao thủ đang phấn đấu vì đại lễ thường niên, tất cả đều ngừng tay, nhìn bầu trời phương Đông, dường như đã nhìn thấy một ngôi sao mới chói mắt đến cực điểm!

Mười mấy người chơi được đề cử cho giải thưởng người mới tốt nhất hàng năm, vũ khí trong tay hơi ngưng lại, sau đó phát ra một tiếng thở dài!

Trong thế giới hiện thực, biên tập truyền thông đợi lệnh 24 tiếng đồng hồ đã lập tức phát ra tin tức, tuyên bố với toàn cầu!

"Trang bị truyền kỳ" bốn chữ này, trong nháy mắt vang vọng hai thế giới! Vang vọng tới bên tai của vô số người!

...

Ngay tại một phút đồng hồ trước, Chúng Thần chi tháp vẫn là tiêu điểm của toàn bộ thế giới, hai chi đoàn đội đỉnh cấp đều triển khai trùng kích thủ sát BOSS thứ nhất, món trang bị truyền kỳ đầu tiên gần như từ nơi này xuất thế! Vô số người chơi, ký giả, nhà phân tích đều quan tâm thế cục ở đây.

Có vài ký giả thậm chí đã viết hai bài báo, một là Đào Phong lấy thủ sát, thu được trang bị truyền kỳ đầu tiên, một cái khác là Thiên Đạo lấy được thủ sát, giành được truyền kỳ. Chỉ cần tiếng thông báo vang lên, bọn họ có thể trong nháy mắt lựa chọn tin tức tương ứng tuyên bố ra ngoài, vượt qua trước hăng truyền thông khác, đưa tin với toàn bộ thế giới!

Ngay tại thời khắc khẩn trương cuối cùng, Thiên Đoàn dưới trướng của Thiên Đạo, và Viêm Hoàng quân đoàn dưới trướng Đào Phong, tất cả đều mở ra một đợt bạo phát cực hạn nhất, lượng máu của BOSS của cả hai hầu như đồng thời giảm xuống tới 1% cuối cùng, thủ sát thế giới gần như được sinh ra trong hai chi đoàn đội!

Mỗi người đều dường như nghe được âm thanh trang bị truyền kỳ gần xuất thế, tim của mỗi người đều nhảy lên kịch liệt! Mỗi một thành viên còn sống đều đang run rẩy! Phía sau mỗi một thương tổn, đều là hy vọng của vô số người chơi!

Rốt cục, BOSS của hai chi đoàn đội tất cả đều còn lại một chút máu cuối cùng, sau đó trong trời đất vang lên một tiếng hệ thống thông báo!

Giây phút ấy, mỗi người đều có một loại ảo giác, dường như hệ thống thông báo là vì bọn họ mà vang lên! Dường như bọn họ lấy được thế giới thủ sát, rơi ra món trang bị truyền kỳ đầu tiên! Mỗi người đều lộ ra nụ cười vui sướng!

Nhưng mà, khi "Người chơi Trung Quốc" bốn chữ này vang lúc, năm ngàn thành viên tinh anh dưới trướng của Thiên Đạo, nụ cười trong nháy mắt đọng lại!

Viêm Hoàng quân đoàn dưới trướng của Đào Phong nghe được "Người chơi Trung Quốc" bốn chữ này, đều không nhịn được mừng như điên lên! Đào Phong ngay cả cầm đao đều cầm bất ổn!

Sau một khắc, hai chữ "Miếu Sát" nhất thời vang lên!

Tất cả thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn vẫn đang cười, không có phản ứng, mãi đến một giây đồng hồ sau, nụ cười của mọi người mới không hên mà cùng toàn bộ đọng lại, có thể nào cũng không thể mở rộng ra!

Trong lúc nhất thời, hai chi đoàn đội đều ngừng như vậy, đứng ở trước mặt của BOSS cuồng bạo, vẫn không nhúc nhích, dường như mất đi tất cả sinh cơ!

"Lôi Thần ngã rồi, nhanh thay thế đi chặn BOSS!" Đúng lúc này, trong Viêm Hoàng quân đoàn đột nhiên phát ra một tiếng thét chói tai!

Thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn đều hồi phục tinh thần! Chỉ thấy Tank chính Lôi Thần đã ngã xuống dưới chân BOSS!

Sau đó BOSS không còn có bất kỳ cái gì chống cự, trong nháy mắt chạy vào khu vực nghề nghiệp pháp hệ, trường thương trong tay điên cuồng quét qua, cả đám người chơi ở đây ngã xuống như mùa gặt lúa! Một ít người chơi tấn công chủ yếu trong một chi đoàn đội, đang bị điên cuồng mà tàn sát!

Gần 22 giây sau, người cuối cùng của Viêm Hoàng quân đoàn ngã xuống! Hoàn toàn bị đoàn diệt!

Một tiếng thông báo của Hoàng Dật, để cho BOSS đã tới tay của bọn họ cấp tốc rời đi!

Mà bên kia, tình huống của Thiên Đoàn cũng như Viêm Hoàng quân đoàn, tiết tấu chiến đấu nhất thời rối loạn, sau đó BOSS chạy vào của khu vực pháp hệ, thoáng cái giết chết trên trăm người chơi!

Nhưng khác biệt với Viêm Hoàng quân đoàn, tank chính của Thiên Đoàn cũng không có ngã xuống, hắn rất nhanh liền kéo BOSS lại, 27 giây sau, hơn một trăm thành viên Thiên Đoàn còn sót lại, thành công đem BOSS đánh chết!

Sau đó, một đồng vật phẩm rơi ra! Bên trong đồng này, một đai lưng xảo đoạt thiên công, tản ra ánh sáng ngọc, vừa lúc bay đến trong tay Thiên Đạo, bị hắn

chụp lấy.

Cùng lúc đó, trong trời đất lần thứ hai vang lên một âm thanh --

"【 bí cảnh thông báo 】: Người chơi Nhật Bản 【 Thiên Đạo 】, suất lĩnh năm ngàn thành viên Thiên Đoàn dưới trướng, lấy được thủ sát thế giới của Long Thương • Pheles, thu được 【Đai lưng của Pheles (truyền kỳ)】."

Hai tiếng thông báo, thời gian cách nhau chỉ có 27 giây! Nhưng lúc này nghe vào, lại châm chọc như vậy, trong tiếng thứ hai thông báo có thủ sát thế giới, lại còn rơi ra trang bị truyền kỳ, nhưng không có bất kỳ điểm vinh dự quốc gia nào!

Đoàn đội tròn năm ngàn người của bọn họ, chung quy vẫn muộn hơn Hoàng Dật một bước.

"Là truyền kỳ sao?" Lúc này, Anh Hoa đi tới trước mặt của Thiên Đạo, nhìn đai lưng, chờ mong hỏi thăm.

Thiên Đạo trực tiếp cầm đai lưng truyền kỳ trong tay ném tới người Anh Hoa, giống như là đang vứt rác, sau đó hẩn xoay người trực tiếp rời khỏi Chúng Thần chi tháp, toàn bộ quá trình không nói một câu.

"Ghe tởm! Miếu Sát dĩ nhiên cướp đi điểm vinh dự quốc gia của chúng ta, không thể tha thứ!" Thiên Đạo sau khi rời đi, một ít thành viên Thiên Đoàn đều chửi bới lên!

Nếu như không có Hoàng Dật, như vậy thủ sát thế giới của bọn họ tương đương với hành động vĩ đại hoàn mỹ nhất, mà trang bị truyền kỳ đầu tiên trên thế giới cũng bởi vậy sinh ra, bọn họ sẽ dẫn ra hệ thống thông báo, thu được điểm vinh dự quốc gia, oanh động thế giới. Nhưng hiện tại, bọn họ dẫn ra bất quá chỉ là một bí cảnh thông báo mà thôi, không chỉ không thu được vinh dự, ngược lại đem chuyện này âm ỉ mọi người đều biết, tràn ngập châm chọc, bọn họ đường đường năm ngàn người, dĩ nhiên ngay cả một mình Hoàng Dật đều không so lại!

"Thời đại của Miếu Sát tới rồi!" Lúc này, một người nam mặc đồ đen, trong tay cầm một thanh trường kiếm, nhìn bầu trời phương Đông xa xôi, yếu ớt tự nói một tiếng, sau đó rời khỏi Chúng Thần chi tháp.

"Cũng may không phải Dao Phong!" Phó đoàn trưởng của Thiên Đoàn lắc đầu cười, cũng rời khỏi Chúng Thần chi tháp.

"Ta còn có hi vọng vượt qua hắc sao?" Anh Hoa cầm đai lưng truyền kỳ, thì thào tự nói một tiếng.

...

Lúc này, toàn bộ Thế Giới Thứ Hai, đã hoàn toàn bị hai tiếng thông báo liên tiếp vang lên đảo loạn! Nhưng tất cả mọi người chỉ nhớ kỹ tiếng thông báo đầu tiên, không ai đi quan tâm cái gì mà thủ sát thế giới nữa, bởi vì hành động ấy đã không có ý nghĩa.

Không ai nghĩ rằng, món trang bị truyền kỳ đầu tiên không phải sinh ra từ Dao Phong và Thiên Đạo, thậm chí cũng không có rơi xuống trong Chúng Thần chi tháp, mà là bị một người không ai nghĩ đến, đột nhiên lấy được, đánh cho mọi người không kịp trở tay!

Không ai biết Hoàng Dật rốt cục làm sao lấy được trang bị truyền kỳ, thật ra là cái dạng kỳ ngộ gì, mới có thể khiến cho chỉ một người chơi, vượt qua trước đoàn đội năm ngàn người tinh anh dưới trướng của Thiên Đạo, hoàn thành một hành động vĩ đại xưa nay chưa từng có này!

Đây là một bí mật, đây là một truyền kỳ.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 157: Thuộc Tính Của Trang Bị Truyền Kỳ

Hoàng Dật, cũng không biết tất cả phát sinh bên ngoài, đối với thông báo thủ sát của Thiên Đạo cũng không có lưu ý, toàn bộ tâm tư của hắn, đều đặt vào [dấu chân của Mặt Nhật Sứ Giả]!

Đây là lần đầu tiên của hắn, cũng là lần đầu tiên trên thế giới đánh ra trang bị truyền kỳ, đặc điểm thuộc tính của truyền kỳ lần đầu tiên bị vạch trần thần bí!

Đầu tiên, trang bị truyền kỳ là 6 thuộc tính kèm theo, cộng thêm một kỹ năng kèm theo! Mà vũ khí cam tốt nhất hắn đang dùng, cũng chỉ có 5 thuộc tính. Về phần kỹ năng kèm theo, đó là nghĩ cũng không cần nghĩ, dưới truyền kỳ, bất luận trang bị gì đều không có khả năng có kỹ năng kèm theo.

Mức độ tăng thêm mỗi một thuộc tính của món trang bị truyền kỳ này đều là vô cùng lớn. Giống như lực lượng thì trực tiếp tăng thêm 600 điểm, so với vũ khí cam của Hoàng Dật còn muốn cao hơn. Vũ khí là chuyên công kích, cho nên thuộc tính chủ tăng rất cao, mà giày chỉ là trang bị phòng ngự mà thôi, thuộc tính chủ gia tăng còn cao hơn so với vũ khí, có thể tưởng tượng trang bị truyền kỳ là cường đại cỡ nào!

Mà thuộc tính thứ hai kháng tính hệ hỏa +75, trực tiếp khiến cho kháng tính hệ hỏa của Hoàng Dật đạt được giá trị cao nhất, có thể được miễn 75% thương tổn hệ hỏa, không cần tìm kiếm trang bị hỏa kháng khác. Sau này hỏa pháp sư tới đánh Hoàng Dật, hầu như cũng là đánh một xác rùa, suy yếu 75% thương tổn hệ hỏa!

Một người chơi bình thường dưới tình huống bình thường, giới hạn cao nhất của kháng tính cũng là 75 điểm, có nhiều kháng tính hơn cũng không tác dụng,

nói cách khác một người chơi cho dù kháng tính cao tới đâu, tối đa cũng chỉ có thể được miễn 75% thương tổn của một hệ nào đó. Đương nhiên, cái này chỉ là dưới tình hình bình thường, còn có vài tình huống đặc thù là không bị hạn chế. Ví dụ như hình thái Bán Thú Nhân của Hoàng Dật, Bán Thú Nhân có một thiên phú chủng tộc là được miễn 95% thương tổn tật bệnh và độc tố, đây là thiên phú sinh ra đã có, không bị hạn chế.

Thuộc tính thứ ba, tốc độ di chuyển là một thuộc tính mà giầy thông thường đều có. Bất quá trước đó Hoàng Dật chỉ thấy qua giầy gia tăng tốc độ di chuyển, mà loại giầy gia tăng tốc độ di chuyển tuyệt đối như vậy, hơn nữa tỉ lệ cao tới 20%, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy. Hiện nay thiên phú chủng tộc của Hoàng Dật gia tăng 20% tốc độ di chuyển tuyệt đối, kỹ năng ngoại lai Âm Ảnh Chi Vũ gia tăng 10% tốc độ di chuyển tuyệt đối, hiện tại đôi giầy truyền kỳ này lại gia tăng 20%, tổng cộng cũng là 50% tốc độ di chuyển tuyệt đối! Đưa mắt ra nhìn toàn bộ Thế Giới Thứ Hai, đều rất khó tìm được tốc độ di chuyển tuyệt đối cao như thế!

Thuộc tính thứ tư, công kích thêm vào 20% thương tổn hệ hỏa, cái thuộc tính này khiến cho Hoàng Dật nghiêng về hướng phong cách nghề nghiệp ma kiếm sĩ của Bích Nguyệt Tinh Không. Bích Nguyệt Tinh Không và tiểu mập mập em trai cô ấy đều là nghề nghiệp cao cấp, Bích Nguyệt Tinh Không là ma kiếm sĩ, là nghề nghiệp loại kiếm khách, nhưng gây thương tổn hệ hỏa. Hiện tại Hoàng Dật cũng có loại năng lực này, ví dụ như hấn công kích là 1 vạn điểm, vậy hiện tại đánh ra cũng là 1 vạn điểm công kích vật lý, kèm vào 2000 điểm công kích hệ hỏa, cái này khiến công kích của hấn càng toàn diện. Nếu như phòng ngự vật lý của đối phương quá cao, Hoàng Dật phá không được, vậy cũng ít nhất còn có 2000 điểm thương tổn hệ hỏa có thể không nhìn phòng ngự vật lý của đối phương.

Mà thuộc tính thứ năm của đôi giầy truyền kỳ này, là tá quang mà Hoàng Dật vài ngày trước mới tiếp xúc, đó là một thuộc tính vô giá. Thuộc tính tá quang của vũ khí cam là tăng 400 điểm lực lượng, đôi giầy truyền kỳ này là 500 điểm, cộng lại cũng là 900 điểm! 900 điểm thuộc tính lực lượng này, Hoàng Dật có thể tùy

thời chuyển đổi thành thuộc tính mình muốn, độ tự do rất cao! Thiếu cái gì có thể bổ sung cái đó.

Thuộc tính kèm theo cuối cùng, là một thuộc tính cường đại đồng dạng với tá quang, có cùng loại với một kỹ năng. Chỗ đi qua, mặt đất hóa thành khô cằn, phạm vi cũng rất rộng, đạt đến hai trăm mét xung quanh, không khác biệt với phạm vi của kỹ năng Thánh Vực. Giá trị thương tổn tuy rằng chỉ có 5% mỗi giây, nhưng hơn ở điểm không hạn chế thời gian kéo dài, chỉ cần Hoàng Dật nguyện ý, có thể luôn mở ra. Cái thuộc tính này chủ yếu thật ra chỉ là một loại hiệu quả phụ trợ khi luyện cấp, nếu muốn dựa vào cái thuộc tính này giết địch, còn không bằng trực tiếp tiến lên dùng công kích bình thường còn nhanh hơn.

Kế tiếp, cũng là cái quan trọng và nặng kỳ nhất của trang bị truyền kỳ, đó chính là kỹ năng kèm theo! Kỹ năng kèm theo của trang bị cũng như kỹ năng [Âm Ảnh Chi Vũ] trước đó Hoàng Dật học được trên người Slark, thuộc về một kỹ năng ngoại lai, thoát khỏi kỹ năng chủng tộc và kỹ năng nghề nghiệp của hệ thống, tương đương với hơn người khác một kỹ năng.

Kỹ năng kèm theo của đôi giày truyền kỳ này, là một kỹ năng loại quần công, vô luận là giá trị thương tổn vẫn là phạm vi công kích, đều mạnh hơn so với hiệu quả của Ngải Độc Bệnh phù văn, lúc luyện cấp là một kỹ năng không tồi. Bất quá chỗ thiếu hụt cũng tương đối rõ ràng, đó chính là thời gian hồi phục quá dài, dài 5 phút, không giống Thẩm Phán có nộ khí là có thể dùng. Hơn nữa cái kỹ năng kèm theo này mỗi khi sử dụng một lần, thì cần trừ đi 10% giá trị sinh mệnh của Hoàng Dật, dưới tình huống ít máu, cái kỹ năng này sẽ không thể dùng.

Cuối cùng, món trang bị truyền kỳ này còn có một chỗ cường đại ẩn tính, đó chính là có thể theo đẳng cấp của Hoàng Dật tăng lên mà thăng cấp, như vậy sẽ không tồn tại vấn đề bị loại bỏ. Ví dụ như vũ khí cam hiện ở trong tay Hoàng Dật, hiện tại thoát nhìn tuy rằng cường đại, nhưng nếu như Hoàng Dật thăng lên cấp 100, vậy vũ khí cam khẳng định sẽ không thích hợp nữa, mà trang bị truyền kỳ thì sẽ không bị loại, có thể tiếp tục dùng.

Nếu như đem ánh mặt đặt ra lâu dài mà xem, đôi giày truyền kỳ của Hoàng Dật, có thể so với được với tổng giá trị của tất cả trang bị toàn thân.

"Chúc mừng cậu thu được năm món bảo bối tốt!" Lúc này, bên tai Hoàng Dật truyền đến vương âm thanh chúc mừng của Bạch Long.

"Hả? Năm món bảo bối tốt?" Hoàng Dật nhất thời không có phản ứng, "Năm món nào?"

"Món đầu tiên là đôi giày truyền kỳ của cậu vừa rồi, món thứ hai là trái tim Sa Đạo Vương hoàn toàn mới, món thứ ba là máu của Lucifer, món thứ tư là đôi chân của Lucifer, món thứ năm chính là đạo khí tức thần thánh, hiện tại những khí tức này tất cả đều có thể cho em gái của cậu." Bạch Long vương cười nói.

"Trái tim Sa Đạo Vương, máu của Lucifer, hai chân Lucifer. . ." Hoàng Dật nhớ kỹ ba món vật phẩm này, sau đó bỗng nhiên phản ứng, "Ngài nói là, có thể dùng chúng nó để chế tác Thân Ngoại Hóa Thân?"

"Đương nhiên, đây chính là tài liệu cao cấp nhất!" Bạch Long vương gật đầu, "Những cái này vốn dĩ cũng là tổ chức thân thể chân chính, chỉ bất quá hiện tại mất đi ý chí của nguyên chủ, vừa lúc có thể thêm vào ý chí của cậu. Nếu như cậu tìm thêm một vài bộ phận còn thừa, đem những tài liệu này tổ hợp lại, vậy hoàn toàn có thể chế tạo ra một Thân Ngoại Hóa Thân cường đại. Thân Ngoại Hóa Thân này ngoại trừ có thể dùng thiên phú của cậu, trang bị, kỹ năng, còn có một ít năng lực vốn dĩ của bọn họ, ví dụ như hai chân của Lucifer, nó có năng lực hỏa hệ cường đại! Mà trái tim của Sa Đạo Vương, thì mình có sinh mệnh lực vĩnh hằng và năng lực băng hệ cường đại."

"Tài liệu khác sao?" Hoàng Dật bỗng nhiên nhớ tới Anh Hùng ngục giam, chỗ đó là một kho bảo khố khổng lồ, chỉ riêng thi thể của anh hùng sau khi chết cũng có một đồng lớn, thi thể của các chủng tộc các loại hình dạng đều có.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 158: Rời Đi, Là Vì Trở Về Mạnh Hơn

Anh Hùng giam ngục đã tồn tại từ thời đại Tuyên Cổ chúng thần, bên trong giam giữ tuyệt thế cường giả của một đời rồi một đời, thi thể của bọn họ sau khi chết tất cả đều bị tập trung về phòng chứa xác, chồng chất cùng một chỗ. Những thân thể của tuyệt thế cường giả này cường đại không gì sánh được, hơn nữa đặt ở khu vực kỳ dị như Anh Hùng giam ngục, cũng không sẽ hư thối! Một ít tài liệu của ma thú ở thế giới bên ngoài có thể đã sớm tuyệt tích, nhưng trong Anh Hùng ngục giam vẫn có thể tìm được!

Đem tài liệu của những cường giả này chế tạo Thân Ngoại Hóa Thân sẽ cường đại bao nhiêu? Phòng chừng từ cổ chí kim còn chưa có người làm được lớn như vậy! Tuy rằng hóa thân chỉ có 50% thực lực của Hoàng Dật, nhưng tài liệu năng lực bản thân các bộ phận trên người nó cũng không bị hạn chế, chỉ là đủ loại năng lực này cũng đã đủ kinh khủng!

Bất quá chuyện này bây giờ còn không thể lập tức đi làm, Hoàng Dật mặc dù có thi thể của những cường giả này, nhưng hẳn cũng rất khó đi xử lý, thân thể của những cường giả này quá cường đại, cần nghiên cứu ra phương pháp xử lý mới được.

"Được rồi, mỗi họa uy hiếp Bạch Long hồ vô số năm rốt cục giải trừ, kế tiếp ta toàn lực trợ giúp em gái cậu hấp thu khí tức thần thánh! Với thể chất của cô ta mà xem, đại khái chỉ cần hai tháng là có thể hấp thu toàn bộ!" Bạch Long vương vui mừng nói, mỗi họa vô số năm qua của Bạch Long tộc tại đời của ông được giải quyết, sau này ông sẽ trở thành anh hùng được ca tụng vĩnh hằng trên lịch sử của Bạch Long tộc, trở thành tấm gương của hậu đại.

"Vây phiền phức ngài!" Hoàng Dật cũng thở phào một hơi, hẳn và Bạch

Long vương ký kết ba năm khế ước, hiện tại giải trừ sớm, sau này hẳn cũng không cần nhớ lời hứa hẹn này, thoáng cái bỏ bớt được một bao quần áo.

...

Lúc này, trên đảo nhỏ, mèo trắng nhỏ, bé rỗng, tiểu Uông tất cả đều nhìn chăm chăm cái ao, thần sắc có chút nghi hoặc. Vừa rồi sự biến đổi kinh thiên đố bọn họ cũng cảm thụ được, nhưng bọn họ cũng không xác định phía dưới rốt cục là tình huống gì, cái này không giống với tình cảnh hủy diệt tất cả trong tưởng tượng của cả ba.

Mà đám Bạch Long đã rút lui ra bên ngoài, vẫn ở xa xa quan sát Bạch Long hồ, trong ánh mắt tràn ngập lo lắng và không muốn.

"Đều trở về đi! Mọi họa được ta giải trừ rồi!" Lúc này, âm thanh cuộn cuộn của Bạch Long vương đột nhiên vang lên.

Tất cả Bạch Long nghe được, đều cả kinh, sau đó vui mừng trở về Bạch Long hồ.

Thật ra Bạch Long vương nói những lời này, có chút ý tứ tranh đoạt công lao hàm xúc, Hoàng Dật phát huy tác dụng mới là quyết định, nhưng ông ta lại không đề cập tới, hiển nhiên là vì đắp nặn hình tượng quang huy của mình. Bất quá Hoàng Dật cũng không thèm để ý, đây đều là hư danh, lấy được bảo vật mới là quan trọng nhất, hẳn thu được rất nhiều bảo bối, đã vô cùng thỏa mãn.

"Meo meo~" Trở lại mặt hồ, Hoàng Dật lập tức cảm thụ được một vật nhỏ đụng vào đỉnh đầu, móng vuốt gắt gao ôm cái cổ của hắn, chính là mèo trắng nhỏ.

"Em gái, hiện tại hai chân của Lucifer đã được giải quyết hoàn toàn, kế tiếp em có thể hoàn toàn hấp thụ những khí tức thần thánh này, anh sẽ rời khỏi đây trước, chờ em sau khi thức tỉnh trở lại đón người, cái này đại khái chỉ cần hai tháng hơn." Hoàng Dật không nhìn thấy mèo trắng nhỏ nằm úp lên đỉnh đầu,

nhưng cũng không có đem em gái xuống, để nó nằm úp trên đầu mình.

"Meo meo~" Mèo trắng nhỏ lại không muốn kêu một tiếng, sau đó đem thân thể chuyển tới trước mắt của Hoàng Dật, đem hai mắt đẫm lệ lưng tròn của mình bày ra cho hắn thấy, lộ ra hình dạng điềm đạm đáng yêu.

Hoàng Dật dùng cằm cọ cọ mèo trắng nhỏ, nói: " Sinh hoạt của Bạch Long hồ quá an nhàn, cứ thế mãi sẽ mài mòn ý chí chiến đấu, người anh phải bảo vệ có rất nhiều, nếu như không có lực lượng cường đại, vậy anh không cách nào bảo hộ bọn họ, cũng không cách nào bảo hộ em. Anh tạm thời rời đi, là vì trở về mạnh hơn."

"Meo meo~!" Mèo trắng nhỏ nhìn chăm chăm Hoàng Dật, rốt cục ngoan ngoãn gật đầu.

"Bạch Long vương, em gái tôi giao phó cho ngài, hai tháng sau, tôi sẽ trở về đón." Hoàng Dật quay đầu, nói với Bạch Long vương.

"Không thành vấn đề, có thể hai tháng sau, ta sẽ dẫn cô ta đi tìm cậu cũng không chừng." Bạch Long vương nói.

"Được rồi, em gái, anh phải đi! Tạm biệt!" Hoàng Dật nói xong, khẽ hôn mèo trắng nhỏ một cái, sau đó đem nó xuống.

Ngay sau đó, hắn đập đôi cánh màu trắng, bay lên trời, một con Bạch Long to lớn tựa như muốn xông phá ngăn trở của trời đất, bay lượn phía chân trời, đấu phá thương khung.

Mèo trắng nhỏ ngửa đầu tại chỗ, kinh ngạc nhìn thân ảnh càng bay càng cao, bên tai tựa như còn quanh quẩn lời nói vừa rời của hắn--

"Anh tạm thời rời đi, là vì trở về mạnh hơn. . ."

...

Rời khỏi Bạch Long hồ, Hoàng Dật đáp xuống mặt đất, không cách nào tiếp tục bay lượn. Hắn sau khi tiến hóa thành bạch long, tuy rằng có năng lực phi hành, nhưng chỉ là phi hành phạm vi nhỏ, cũng không thể dùng để lặn lội đường xa.

Hoàng Dật lập tức chuyển đổi thành hình thái thú vương, muốn nhìn xem hình thái thú vương lúc này là tình huống gì, mỗi một lần tiến hóa, hình thái thú vương cũng sẽ phát sinh thay đổi tương ứng. Sau khi tiến hóa thành Bán Thú Nhân, hình thái thú vương của hắn trở nên cùng loại với vượn, tiến hóa tổng thể theo hướng nhân loại, chỉ bất quá hắn lúc đó không thể sử dụng vũ khí, cho nên hình thái thú vương tuy rằng mạnh, nhưng hắn cũng không thích sử dụng.

Hiện tại, sau khi Hoàng Dật chuyển đổi thành thú vương trạng thái, hình thái quả nhiên lại xảy ra thay đổi!

Lúc này, hắn đã hoàn toàn tiến hóa thành hình người, từ bề ngoài nhìn không ra bất luận vết tích của động vật, chỉ có đôi mắt vẫn đỏ lên, tràn ngập khí tức khát máu của thú vương. Bộ lông trên người hắn đã hoàn toàn rút vào, biến thành lớp da của con người, nhưng da này lại căng chặt không gì sánh được, có năng lực phòng hộ cường đại, sau khi trải qua Bán Thú Nhân và Bạch Long hai lần tiến hóa, phòng ngự của hắn cũng tăng lên rất nhiều. Móng vuốt trên tứ chi của hắn cũng hoàn toàn biến thành ngón tay và ngón chân linh hoạt, không thể phá vỡ, tràn ngập lực lượng, cho dù là một tảng đá lớn đặt trước mặt, hắn cũng có thể lấy ngón tay đâm xuyên qua, giống như đâm đậu hũ. Bất quá hỏa diễm trên tứ chi của hắn vẫn còn, chỉ là biến thành màu vàng rực, làm cả người hắn dường như một người lửa.

Lúc này, Hoàng Dật thoát nhìn hoàn toàn là dáng dấp của con người, khí tức của thú vương nội liễm, không còn phô trương khí phách giống như trước đó. Hắn chỉ cần tắt ngọn lửa trên tứ chi, có thể tùy ý đi lại trong thành trấn của nhân loại, không ai sẽ đặc biệt để ý hắn.

Mà phương diện thuộc tính, thân thể thú vương hoàn toàn mới cũng có tăng

lên, tất cả thuộc tính tăng lên 10% so với hình thái Bạch Long. Hình thái thú vương vĩnh viễn đều là hình thái cực mạnh của hắc, hơn nữa hiện tại hình thái thú vương còn có thể cầm vũ khí, đây là tăng mạnh hơn! Hình thái thú vương hiện tại, sẽ trở thành hình thái sử dụng chủ yếu kế tiếp của Hoàng Dật.

Bất quá hình thái còn lại cũng vẫn có tác dụng, đó chính là kỹ năng chủng tộc! Giống như【 không trung gia tốc 】, 【 lóe ra đột kích 】, 【 không trung biến hướng 】, 【 Sinh Mệnh Hiến Tế 】, những kỹ năng này của linh miêu, đều là cần ở hình thái linh miêu mới có thể sử dụng, hình thái thú vương không cách nào sử dụng. Đồng dạng, kỹ năng chủng tộc của Bán Thú Nhân【 Truy Tung Khứu Giác 】, cùng với【 Thân Ngoại Hóa Thân 】, 【 long uy 】, và năng lực phi hành của Bạch Long tộc, đều là hình thái thú vương không cách nào sử dụng.

Hình thái thú vương, chỉ là thuộc tính cực mạnh, nhưng liên quan đến các loại kỹ năng, vậy phải chuyển đổi thành các loại hình thái. Cho nên hắc sau này lựa chọn phương hướng tiến hóa, vẫn là phải chọn phương hướng đa nguyên hóa đi tiến hóa, cuối cùng đem mình chế tạo thành một loại tồn tại chung cực bản thân có các loại năng lực, không gì làm không được!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 159: Hắc Sa Trấn

Kế tiếp, Hoàng Dật từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra【 dấu chân của Mạt Nhật Sứ Giả 】, món trang bị truyền kỳ này trước đó hẳn vẫn không mang được, hiện tại đã có thể mang.

Sau khi mang vàng, ngọn lửa trên hai chân của Hoàng Dật càng hung mãnh, ngọn lửa trên tứ chi của hắn vốn đã có màu vàng, mà đôi giày truyền kỳ này đồng dạng cũng có ngọn lửa màu vàng, sau khi mang vào làm cả người hắn đều chìm trong ánh lửa. Nếu như lúc này có hỏa hệ pháp sư tới đánh hắn, vậy sẽ trực tiếp suy yếu 75% thương tổn hệ hỏa.

Mang vào đôi giày này, Hoàng Dật cảm thụ được một lực lượng hùng hậu, khí thế một cước dẫm đạp tất cả, dường như hai chân của mình bị rút vào năng lượng vô cùng vô tận, đi tới đâu thì nơi đấy sẽ nghênh đón họa kiếp, hủy diệt tất cả.

Hoàng Dật thử mở ra thuộc tính【 Tiêu Thổ 】, cái thuộc tính này là mỗi giây khiến cho 200 mét xung quanh lưu động một dòng nham thạch nóng chảy, khiến cho kẻ địch mỗi giây bị 5% thương tổn hệ hỏa, giá trị thương tổn tuy rằng không lớn, nhưng thời gian kéo dài là không có hạn chế.

Sau một khắc, lấy Hoàng Dật là trung tâm, trong vòng 200 mét xung quanh nhất thời nghênh đón một họa kiếp đột nhiên xảy ra. Trên mặt đất vốn dĩ bình yên tất cả đều bao trùm một tầng nham thạch nóng chảy màu đỏ, mặt đất tràn ngập sinh cơ nhất thời biến thành một mảnh đất khô cằn. Thực vật thấp bé trên mặt đất hoàn toàn bị nham thạch nóng chảy nuốt hết, một ít cây nhỏ cũng bị đốt đứt thân cây, chỉ còn lại một ít đại thụ còn đang sừng sững không ngã. Về phần sinh vật trên mặt đất, thì càng thảm hơn, một vài con chuột, con thỏ bé nhỏ trực

tiếp bị chết cháy thành tro tàn, mà một ít dã thú cường đại hơn thì điên cuồng chạy trốn trong nham thạch nóng chảy.

Cùng lúc đó, trên bầu trời của nham thạch nóng chảy, một con con quạ đen rực lửa cấp tốc hình thành, không ngừng gào thét xoay quanh, làm bầu trời nổi bật như hoàng hôn tận thế. Mà cái phạm vi này còn đang di động theo di chuyển của Hoàng Dật, hắn đi tới đâu, nơi ấy hóa thành đất khô, bao trùm nham thạch nóng chảy, quạ đen gào thét, bầu trời đỏ sậm.

Thấy loại hiệu quả này, Hoàng Dật có chút chần động, mà cái tình cảnh hiện tại này, mới chỉ là hiệu quả của đôi giày truyền kỳ cấp 45, tương lai còn có thể theo đẳng cấp của hắn tăng lên mà tăng lên.

Hiệu quả Tiêu Thổ sau khi tắt đi, khu vực lấy Hoàng Dật là trung tâm, dường như là phát sinh thiên tai, trên mặt đất không có bất kỳ thực vật gì, cả khu vực khô cằn đỏ rực bốc khói. Một vài đại thụ cô linh đứng sừng sững trên mặt, nhưng vỏ cây của chúng nó cũng bị cháy sạch, qua một thời gian vẫn là sẽ chết đi.

Hiện tại trong phạm vi nhìn đã sạch sẽ rất nhiều, có thể liếc mắt thấy chỗ rất xa, muốn tìm kiếm một vật nào đó quả thật rất tiện. Hoàng Dật nhớ tới vật phẩm giải thích của đôi giày này-- Anh đạp trên ngọn lửa diệt vọng, truy tìm dung nhan đã mất của em. Mạt Nhật Sứ Giả sở dĩ đi tới đại lục này, chính là vì tìm kiếm mộ phần của người yêu, xem ra gã ta và Slark có chút giống nhau, anh hùng khó qua ải mỹ nhân.

Bọn họ có thể giết rất nhiều người, nhưng đều là vì người yêu của mình.

Sau khi thay đôi giày truyền kỳ, tốc độ di chuyển của Hoàng Dật cũng nhất thời nhanh hơn, hơn nữa dưới hình thái thú vương tốc độ của hắn lúc đầu đã nhanh, thân thể hầu như đã biến thành một cái bóng, cuồn cuộn lao tới ở trong rừng rậm. Nếu có người ngoài, có lẽ chỉ chớp mắt đã nhìn không thấy hắn.

Hiện nay, kế hoạch của Hoàng Dật là chạy tới một chỗ tên là Hắc Sa trấn,

trấn nhỏ này hẳn biết được từ trong diễn đàn, hẳn sợ dĩ quyết định dừng lại ở đây, là bởi vì chỗ đó cách Thê Lương Sa Địa khá gần, hơn nữa có truyền tống trận, có thể đánh Chúng Thần chi tháp. Chỉ cần khô lâu đại quân ngoài thành của Long Đô rút lui, như vậy hẳn liền lập tức đi đến Long Đô, hội hợp với Tần Thời Vũ.

Ngày hôm sau, lúc mặt trời chiều ngã về phía tây, Hoàng Dật rốt cục đạp lên ánh chiều tà đi tới Hắc Sa trấn. Trấn nhỏ này chỉ có hơn một ngàn người, là thành trấn cuối cùng của nhân loại từ hướng bắc tiến vào Thê Lương Sa Địa của, rất nhiều người mạo hiểm trước khi tiến vào Thê Lương Sa Địa, sẽ đem nơi đây trở thành trạm tiếp viện cuối cùng.

Hoàng Dật tắt lửa trên người, cũng ẩn đi ánh sáng của đôi giày truyền kỳ dưới chân, khiến cho mình thoát nhìn giống như một người chơi bình thường, sau đó đi vào Hắc Sa trấn.

Lúc này, toàn bộ trấn nhỏ tràn ngập không khí bình an. Nhà nhà đều đang làm cơm, trong ống bốc lên khói bếp, kèm theo mùi thơm nước nở, như đang vẫy gọi những đứa nhỏ chạy chơi khắp trấn về nhà. Vài người lớn tuổi ngồi ghế đá trước cửa nhà, theo ánh mặt trời chiều, nhìn ra phương xa, trong ánh mắt vẫn đục tràn ngập hồi ức. Hoàng Dật chỉ là một người khách qua đường bình thường, đi qua con đường trước cửa nhà của bọn họ, lướt qua ánh mắt tang thương tràn ngập cố sự của bọn họ.

"Gần đây không nên đi Thê Lương Sa Địa! Đêm qua, Thê Lương Sa Địa bên kia đột nhiên truyền đến một tiếng rống giận dữ, có người nói toàn bộ Thê Lương Sa Địa đều nghe được."

"Ồ? Thật vậy sao? Thê Lương Sa Địa mệnh mệnh vô bờ, phỏng chừng cũng rộng hơn cả ngàn vạn dặm, sao tiếng rống có thể vang xa như vậy?"

"Không biết, phỏng chừng cũng chỉ có Sa Đạo Vương mới có thể làm được! Thê Lương Sa Địa chính là quốc gia của hắn, phỏng chừng tối hôm qua hắn đột

nhiên bị đả kích gì, sau đó mới có thể rống giận!"

...

Hoàng Dật đi tới đi tới, bỗng nhiên nghe thấy hai người qua đường phía trước nói chuyện, Sa Đạo Vương đem qua rống giận, cũng cùng một thời điểm với lúc hắc dùng trái tim Sa Đạo Vương đối phó hai chân Lucifer! Xem ra, trái tim Sa Đạo Vương sau khi bị xua tan cổ cực hàn chi lực, hơn phân nửa là bị Sa Đạo Vương nhận ra, cho nên mới phát ra tiếng rống giận. Dù sao chín mươi chín trái tim ấy cũng là sinh mạng của Sa Đạo Vương, trước đó cho dù bị hắc thu được, cũng không có tổn thất gì, chỉ cần cổ cực hàn chi lực trong trái tim vẫn còn, vô luận là đặt ở trong địa cung hay là đặt ở trong tay hắc, đều không có gì khác nhau. Mà cổ cực hàn chi lực sau khi bị khu trừ, vậy trái tim ấy đã hoàn toàn không thuộc về Sa Đạo Vương!

Xem ra sau này tiến vào Thê Lương Sa Địa phải cẩn thận không gì sánh được rồi, trong lòng Hoàng Dật nhất thời tự nhủ, Sa Đạo Vương khẳng định đã xem hắc trở thành cái gai trong mắt, dùng hết mọi thủ đoạn đều phải diệt trừ. Mà Thê Lương Sa Địa lại là địa bàn của Sa Đạo Vương, mỗi một con bò cạp, mỗi một con rắn bên trong đều có thể là ánh mắt của Sa Đạo Vương, Thê Lương Sa Địa phát sinh cái gì, Sa Đạo Vương đều có thể rõ như lòng bàn tay.

Đi tới đi tới, Hoàng Dật đi tới truyền tống trận trung ương của Hắc Sa trận. Truyền tống trận này cũng rất nhỏ, ở đây cũng chỉ có khoảng hơn mười người chơi, có vài người chơi đang lo không người tổ đội, thấy Hoàng Dật đến đều gửi lời tổ đội.

Hoàng Dật đều từ chối bọn họ, sau đó truyền tống tới trong Chúng Thần chi tháp, lần này, hắc trực tiếp truyền tống tới tầng 41, đây là một tràng cảnh hoàn toàn mới.

NPC trong tầng 41, đẳng cấp giữa cấp 41 đến cấp 51, Boss cuối cùng cũng là cấp 51 cao nhất, cái này đã vượt quá phân cách lớn của cấp 50, thực lực sẽ tăng

lên vô cùng lợi hại. Cho nên sau tầng 41, đánh thì vẫn có thể đánh, nhưng muốn qua cửa thì vô cùng khó khăn, hiện nay kỷ lục thế giới nhất mới, cũng là Đào Phong trước đó không lâu mới qua cửa của tầng 47.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 160: Pheles

Tầng 41 là tròng cảnh mới, là một mảnh biển mây, trong biển mây có năm ngọn núi, đỉnh núi bằng phẳng, rộng vài km, thoát nhìn giống như là năm ngọn núi lớn bị gọt mất đỉnh núi. Cái này hẳn cũng là khu vực đại biểu cho năm BOSS, từng đỉnh núi một BOSS.

Lúc này, Hoàng Dật đang trên đỉnh ngọn núi đầu tiên, hẳn trực tiếp mở ra hiệu quả Tiêu Thổ của [dấu chân của Mặt Nhật Sứ Giả], trong hai trăm mét xung quanh nhất thời bao trùm một tầng nham thạch nóng chảy, một con quạ đen rực cháy gào thét ở trên không. Sau đó, hẳn bắt đầu đi đến phía trước, phạm vi của Tiêu Thổ cũng di động theo hẳn đi phía trước.

Rất nhanh, một đợt hơn ba ngàn quái nhỏ toàn bộ tiến vào phạm vi của Tiêu Thổ, vô số quái nhỏ tất cả đều bị thương tổn hệ hỏa, sau đó điên cuồng vọt đến hướng Hoàng Dật. Những quái nhỏ này chỉ có cấp 41, mà Hoàng Dật hiện tại đã là cấp 46, với lực công kích siêu cường hiện tại của hẳn, một chiêu là có thể trực tiếp giết chết quái nhỏ ở đây.

Sau khi hấp thu đầy nộ khí, Hoàng Dật lập tức mở ra Thẩm Phán, trong phạm vi 200 mét xung quanh của Tiêu Thổ, nhất thời tràn ngập thêm một tầng khói màu xanh của Ngải Độc Bệnh. Con quạ đen cũng lướt qua trong làn khói độc, hiệu quả Tiêu Thổ và hiệu quả Ngải Độc Bệnh phối hợp, càng tăng thêm sức mạnh, đem nơi đây biến thành địa ngục nhân gian chân chính.

Đại khái chỉ qua năm giây, hơn một ngàn con quái nhỏ tất cả đều ngã xuống, hóa thành một lượng điểm kinh nghiệm khổng lồ cho Hoàng Dật. Cùng lúc đó, hiệu quả thôn phệ của vũ khí cam cũng xuất hiện hiệu quả, mỗi quái nhỏ sau khi tử vong, đều hồi phục cho hẳn 5% giá trị sinh mệnh.

Hoàng Dật hiện tại, có thể nói cường đại đến cực điểm, trên người hai trang bị cam, một truyền kỳ. Hẳn cứ một đường ép tới như thế, không có bất luận ngăn trở gì, đem cả ngọn núi đều hóa thành đất khổ, thi thể của vô số quái nhỏ đều ngã xuống trong nham thạch nóng chảy.

Rốt cục, hẳn đi tới trước mặt BOSS thứ nhất. BOSS này cả người mặc áo giáp màu bạc, trong mặt trời chiều phản ra quang mang tranh sáng, trong tay cầm một trường thương lóng lánh ánh bạc, nhìn qua có một cảm giác oai hùng.

BOSS này, chính là Long Thương • Pheles mà Thiên Đạo bọn họ thủ sát được, bất quá trên thực lực đã yếu lại vô số lần, ở đây chỉ là hình thức 1 người của tầng 41, đẳng cấp của BOSS chỉ có cấp 41, vô cùng yếu đuối. Mà Thiên Đạo bọn họ thì lại là hình thức 5000 người của tầng 50, BOSS chỗ đó thì vô cùng cường hãn.

"Ghe tởm, cũng dám xông vào lãnh địa của ta!" Lúc này, Pheles nổi giận gầm lên một tiếng, hô lên một câu lời kịch đại chúng hoá. Những NPC trong này là do hệ thống chúng thần trong Chúng Thần chi tháp sáng tạo, trí tuệ có hạn, chỉ có thể dựa theo lời kịch đặt ra để nói, không có nhân cách hoá giống BOSS đã ngoại của thế giới bên ngoài.

Hoàng Dật trực tiếp tung ra Truy Bộ, hung hăng lao tới hướng Pheles, sau đó Pheles trực tiếp bị đụng choáng váng, lâm vào 2 giây trạng thái mê muội, Hoàng Dật vung mạnh cây chùy, ra sức đập xuống người hắn ta.

Dưới tình hình chung, BOSS là không dính kỹ năng khống chế, bằng không chỉ cần một hai trăm người chơi, thay phiên cho BOSS mê muội, vậy BOSS sẽ trực tiếp bị choáng váng đến chết. Nhưng những người có nghề nghiệp hi hữu như Hoàng Dật bọn họ cũng không bị hạn chế này, bọn họ là nghề nghiệp cao cấp nhất, kỹ năng khống chế của bọn họ mới là khống chế chân chính. Mà muốn tụ tập mấy trăm người có nghề nghiệp hi hữu, luân phiên cho BOSS khống chế cũng không hiện thực. Toàn bộ thế giới chỉ có hơn năm ngàn người có nghề nghiệp hi hữu, Trung Quốc đại lục chỉ có mấy trăm người, những người này

hoặc là cao thủ kiệt ngạo bất tuân, hoặc thủ lĩnh của thế lực một phương, hay là độc hành hiệp như thần long thấy đầu không thấy đuôi, không ai có thể đem bọn họ tổ chức lại đi giết BOSS.

Pheles của tầng 41 vô cùng yếu đuối, Hoàng Dật một chùy đánh xuống có thể đánh ra hơn 1 vạn thương tổn, đồng thời còn kèm theo 2000 điểm thương tổn hệ hỏa, cái này là thuộc tính kèm theo do【 dấu chân của Mặt Nhật Sứ Giả 】mang đến.

Hai giây sau, Pheles kết thúc mê muội, rốt cục tỉnh lại!

"Mê muội phong ba!" Pheles hừ lạnh một tiếng, trên người nhất thời phát ra một vòng sóng gợn, quét ngang bốn phương tám hướng. Hoàng Dật không có mở ra Thời Gian Chi Nhân, nhất thời không ngờ tới hẳn ta sẽ có cái kỹ năng này, nhất thời bị vòng sóng quét trúng, sau đó cũng tiến vào trạng thái mê muội, trên người cũng trúng một hiệu quả mặt trái là chảy máu, mỗi giây giảm 500 điểm giá trị sinh mệnh, kéo dài liên tục 10 giây!

Sau đó, Pheles cấp tốc múa trường thương trong tay, đâm đến Hoàng Dật, vừa nhanh vừa hiểm.

"Đặc Xá!" Hoàng Dật trong nháy mắt sử dụng kỹ năng nghề nghiệp mới học được của cấp 45, giải trừ trạng thái mê muội và hiệu quả chảy máu của bản thân, hơn nữa trong một phút đồng hồ, kế tiếp hẳn được miễn mê muội và chảy máu.

Loại được miễn này không phải nhằm riêng vào một kỹ năng, mà là nhằm riêng vào trạng thái và hiệu quả, phạm vi vô cùng rộng. Ví dụ như rất nhiều kỹ năng đều có thể sản sinh mê muội, Hoàng Dật dùng "Đặc Xá" giải trừ mê muội, trong một phút đồng hồ kế tiếp, bất luận kỹ năng nào đánh vào người hẳn, cũng không thể sản sinh mê muội!

Hoàng Dật nghiêng người tránh né, trường thương của Pheles hầu như là lướt qua, sau đó hẳn bắt được cổ tay của Pheles, sử dụng Tước Vũ Khí, cướp đi trường thương của Pheles, kế tiếp Pheles sẽ không thể dùng vũ khí, thực lực

giảm xuống một mảng lớn.

Hoàng Dật nắm chặt thời gian, triển khai công kích cuồng bạo với Pheles, Pheles không có vũ khí, không thể phản kích, chỉ có thể không ngừng tránh né, nhưng Hoàng Dật dường như u nhọt trên người, từ đầu đến cuối đều có thể ở bên cạnh.

10 giây sau trường thương của, Pheles tự động trở về đến trong tay hãn, nhưng lượng máu của hãn ta cũng bị đánh tới dưới 50%!

"Thân thể của ta nhẹ nhàng như gió!" Lúc này, Pheles lại hô lên một câu lời kích, sau đó trên người của hãn xuất hiện một tầng gió mát, bao phủ lấy hãn, tốc độ né tránh của hãn ta nhất thời nhanh hơn không ít, Hoàng Dật vài lần công kích đều bị hãn tránh được.

"Tá quang! Chuyển hóa tốc độ công kích!" Sau một khắc, Hoàng Dật cũng làm ra biện pháp ứng đối, hãn lập tức đem 900 điểm lực lượng từ thuộc tính tá quang của vũ khí cam và đôi giày truyền kỳ, chuyển biến thành tốc độ công kích!

Nhất thời, tốc độ công kích của Hoàng Dật lập tức tăng lên, một chùy đánh ra cũng nhanh hơn rất nhiều, lúc này Pheles đã không thể tránh né, chỉ có thể cắn răng chịu đòn, bất quá Hoàng Dật giảm đi 900 điểm lực lượng, lực công kích cũng giảm đi đáng kể.

Rốt cục, lượng máu của Pheles giảm xuống tới 30%! Toàn thân hãn nhất thời nổi lên một luồng sáng đỏ, thực lực nhất thời tăng một mảng lớn, xem ra là mở ra cuồng bạo! BOSS sau khi cuồng bạo thường thường sẽ có cơ hội lật ngược thế trận, người chơi chỉ cần không trụ được, sẽ bị giết ngược.

"Ám Ảnh Chi Vũ!" Sau một khắc, thân thể của Hoàng Dật nhất thời biến mất trong không khí, sau đó hãn tiếp tục công kích tới hướng Pheles. Ẩn thân của hãn không phải là ẩn thân bình thường, cho dù hãn triển khai công kích hoặc là bị kẻ địch công kích trúng, cũng sẽ không hiện hình.

Pheles mất đi mục tiêu, lại không có năng lực xem thấu ẩn thân, chỉ phải quơ trường thương đâm loạn, nhưng đều bị thân pháp linh hoạt của Hoàng Dật né được.

Rốt cục, tại lúc Âm Ảnh Chi Vũ gần biến mất, Hoàng Dật một chùy đập nát thân thể của Pheles!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 161: Mục Tiêu Cấp 50

Pheles sau khi chết, chỉ rơi ra một đai lưng.

Bất quá đai lưng này chỉ là một trang bị tím, không thể so sánh với đai lưng truyền kỳ mà Thiên Đạo bọn họ đánh ra từ tầng 50, hơn nữa cho dù là tầng 50, cũng chỉ có nhóm đầu tiên đánh Pheles mới có thể rơi ra truyền kỳ, hiện tại đánh Pheles của tầng 50, sẽ không thể rơi ra truyền kỳ, nhiều lắm chỉ có trang bị cam. Bất quá mấy BOSS sau bây giờ còn chưa có đoàn đội lấy được thủ sát, trên người bọn chúng vẫn sẽ rơi ra truyền kỳ.

Hoàng Dật nhặt đai lưng tím lên, trực tiếp thu vào trữ vật giới chỉ, hiện tại hẳn đối với trang bị tím đã là chướng mắt, bất quá trong phòng đấu giá, trang bị tím vẫn là thứ tốt cung không đủ cầu.

Pheles sau khi chết, hiện ra trước mặt của Hoàng Dật tổng cộng có ba con đường, cái này phân biệt là ba cầu treo, kéo dài hướng đỉnh núi của BOSS số 2, số 3, số 4, Hoàng Dật hiện nay có thể tự do lựa chọn một con đường bên trong, tùy tiện đánh BOSS nào đều có thể, hơn nữa BOSS sau khi chết, đều có thể thả thông cầu treo đến BOSS cuối cùng.

Hoàng Dật tùy tiện chọn BOSS số 3, đi lên cầu treo tương ứng.

Cái cầu treo này kéo dài qua hai đỉnh núi, phía dưới là biển mây mênh mông vô bờ. Trên cầu treo có một vài quái nhỏ chặn đường, Hoàng Dật một lần bạo lực quét ngang, trực tiếp đem quái nhỏ chặn đường đánh bay ra ngoài cầu treo, rơi xuống biển mây phía dưới sinh tử không rõ.

Sau khi đi tới đỉnh núi của BOSS số 3, Hoàng Dật lại mở ra Tiêu Thổ, vòng

một vòng quanh đỉnh núi, mỗi hai trăm mét mở ra Thảm Phán một lần, hiệu quả Ngải Độc Bệnh khuếch tán ra, một đồng quái nhỏ biến thành điểm kinh nghiệm, ngay cả thi thể đều không còn. Hắn đi tới đâu, quái nhỏ sẽ chết đến đấy.

Kế tiếp, hắn đi tới trước mặt BOSS. BOSS này cả người mặc giáp dày rất nặng, trong tay cầm một cái khiên bằng xương, trên đầu là mũ giáp sinh đầy rì sắt, bao phủ cực kỳ chặt chẽ, chỉ lộ ra một đôi mắt xám trắng, nhìn không ra bất luận thần thái gì, cả người mơ hồ tỏa ra một mùi xác thối. Tên của nó gọi "Cương Thi vương • Thiết Cốt", đẳng cấp như Hoàng Dật, cấp 46.

Thấy tên và trang bị của BOSS này, Hoàng Dật đại khái có một suy đoán, BOSS này hẳn là BOSS loại hình phòng ngự, vừa mặc giáp dày vừa mang khiên, phòng ngự vật lý kháng định rất cao. Hơn nữa BOSS này tên là Cương Thi vương, như vậy rất có khả năng có năng lực phục sinh của chủng tộc Cương Thi, sau khi tử vong có thể sống lại, một lần mạnh hơn so với một lần, đánh giết vài lần mới có thể giết chết.

Hoàng Dật thích nhất cũng là BOSS có năng lực phục sinh, bởi vì vũ khí cam của hắn sau khi giết chết kẻ địch, có thể trực tiếp thôn phệ kẻ địch, khiến cho kẻ địch ngay cả cơ hội sống lại cũng không có, chỉ cần đánh chết một lần là đủ. Cái này coi như là một năng lực vô cùng đặc biệt trong vũ khí cam của hắn, các vũ khí khác cho tới bây giờ cũng không có gặp qua, hắn là thuộc về một trong các thuộc tính hi hữu.

Kế tiếp, Hoàng Dật trực tiếp tung Truy Bộ vọt tới, đem Cương Thi vương đụng choáng váng, sau đó một chùy đập xuống.

Nhưng mà, một chùy hùng hổ của hắn, lại chỉ gây ra một ngàn điểm thương tổn vật lý, phòng ngự vật lý của Cương Thi vương lực quả nhiên cao, dù rằng lực công kích của Hoàng Dật vượt xa người chơi ngang cấp đều chỉ có thể khó khăn lắm mới phá vỡ, cái này nếu như đối người chơi thành bình thường, phỏng chừng chỉ có thể bỏ qua BOSS này.

Bất quá khiến cho Hoàng Dật cảm thấy có chút ngoài ý muốn chính là, 20% công kích hệ hỏa thêm vào của hắn lại đánh ra hơn ba ngàn điểm thương tổn. Xem ra Cường Thi vương hắn là vô cùng sợ hãi công kích hệ hỏa, đụng tới công kích hệ hỏa, sẽ chịu thương tổn cao hơn, nghề nghiệp hỏa hệ cũng là khắc tinh của BOSS này.

Cường Thi vương rất nhanh làm ra phản kích, cầm khiên xương trong tay đập xuống mặt đất một đập, tản ra một vòng sóng gợn, quét trúng Hoàng Dật, nhưng thương tổn của nó không cao, so với BOSS thứ nhất Pheles còn không bằng.

Dần dần, Hoàng Dật cứ như thế mài mòn lượng máu của Cường Thi vương, BOSS này không có độ khó gì, cũng là khá chậm, phòng chừng thực lực chân chính phải đến lúc phục sinh sau khi tử vong mới có thể hiện ra.

"Tử vong, sẽ chỉ làm ta mạnh hơn!" Rốt cục, Cường Thi vương chỉ còn lại có một chút máu, nhưng nó vẫn không mở ra bất kỳ kỹ năng cuồng bạo nào, cứ như vậy rất bình tĩnh tiếp thu tử vong, khoe miệng hơi nhếch lên, không chút khẩn cấp, dường như đang chờ đợi một sự phục sinh trở về mạnh mẽ hơn.

Sau một khắc, một chùy Hoàng Dật đập chết nó!

Sau đó, thân thể của Cường Thi vương hoàn toàn nổ tung ra, biến thành một lượng giá trị sinh mệnh, bổ sung tới trên người Hoàng Dật, bị thôn phệ hoàn toàn, ngay cả cơ hội phục sinh cũng không có!

Cường Thi vương thật ra vô cùng cường đại, nhưng phải đợi đến lúc phục sinh sau khi tử vong mới có thể bày ra thực lực chân chính, nó tổng cộng sẽ sống lại ba lần, thực lực của lần cuối cùng là mạnh nhất. Nhưng nó gặp phải lại là Hoàng Dật sử dụng vũ khí cam có thuộc tính thôn phệ, chỉ cần tử vong thì không cách nào sống lại, không có một thân bản lĩnh không phát huy được, chết oan uổng không gì sánh được.

Sau khi giết chết Cường Thi vương, Hoàng Dật có thể đi qua cầu treo của ngọn núi này, trực tiếp đi đến đỉnh núi của BOSS thứ năm! Có thể không cần đi

đánh BOSS thứ hai và BOSS thứ tư.

Kế tiếp, Hoàng Dật đi tới đỉnh núi của BOSS thứ năm, tốn hao một ít thời gian thanh lý quái nhỏ, hấn đi tới trước mặt BOSS thứ năm.

BOSS này là một ma pháp sư mặc ma pháp bào màu đen, trong tay cầm một cây pháp trượng tinh mỹ, tên của nó gọi "Ma Pháp vương • Hoa Phi", đẳng cấp cao tới cấp 51!

Cái đẳng cấp này, Hoàng Dật hoàn toàn không có nắm chắc, cấp 50 là một phân cách lớn của Thế Giới Thứ Hai, vô luận là người chơi hay là NPC, thực lực đều trực tiếp tăng lên vài bậc. Phòng chừng thực lực của BOSS này, còn mạnh hơn so với thực lực của bốn BOSS trước đó cộng lại!

Sau một khắc, Hoàng Dật lần thứ hai mở ra Truy Bộ, vọt tới, quyết định thử một lần uy lực của BOSS này.

"Vù!" Ma Pháp vương • Hoa Phi linh hoạt như đạo tặc, trong nháy mắt khi Hoàng Dật mở ra Truy Bộ, thì sử dụng di chuyển tức thời, xuất hiện ở khu vực khác, sau đó nó nhẹ nhàng múa pháp trượng về hướng Hoàng Dật.

Sau một khắc, một đạo quang mang màu tím trong nháy mắt bắn trúng Hoàng Dật! Sinh mệnh của hấn trực tiếp giảm xuống 30%!

Sau đó, Ma Pháp vương • Hoa Phi liên tiếp phát vài lần công kích, trực tiếp đem Hoàng Dật giết chết, toàn bộ quá trình lưu loát nhẹ nhàng như mây bay nước chảy, dường như là làm một chuyện cực kỳ dễ dàng. Thực lực của hai người, hoàn toàn không ở một tầng.

Kế tiếp, Hoàng Dật sống lại ở ại lối vào bí cảnh, nhìn đỉnh núi của Ma Pháp vương • Hoa Phi, trong lòng có chút cảm giác vô lực. Nếu như hấn thử lại vài lần, dùng hết các loại vật phẩm ma pháp đỉnh cấp, vẫn là có liều mạng, nhưng rất khó giết chết đối phương. Phương pháp thích hợp nhất, cũng là mau chóng thăng lên cấp 50, thức tỉnh chiến hồn của mình, như vậy giết có thể tương đối dễ dàng.

Hơn nữa sau cấp 50 có thể tiến hành lần chuyển chức đầu tiên, chỉ cần thành công chuyển chức, vậy giết BOSS này thì càng đơn giản.

Cấp 50, đây là mục tiêu quan trọng nhất hiện nay của hắc! Chỉ cần đến cấp bậc này, thức tỉnh chiến hồn, hoàn thành chuyển chức, vậy hắc có chân chính bước lên đẳng cấp với Đao Phong, Long Thứ, Lôi Thần những người này!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 162: Cấp 50

Nửa tháng kể tiếp, Hoàng Dật đều tranh thủ thời gian luyện cấp, số lần 1 người đánh xong, thì đánh hình thức 5 người.

Hôm nay, Hoàng Dật ăn xong bữa sáng, một lần nữa login, giống như bình thường đi diễn đàn, kiểm tra sự kiện trọng đại phát sinh trong một ngày.

Đầu tiên vẫn là chủ đề bầu chọn của đại lễ thưởng niên, tại giải thưởng người mới tốt nhất, tỷ lệ ủng hộ của hắn ngày hôm nay là 26. 12%, mà Lôi Thần bị đề xuống hạng hai, tỷ lệ ủng hộ là 21. 98%. Từ nửa tháng trước, Hoàng Dật đánh ra trang bị truyền kỳ đầu tiên trên thế giới, tỷ lệ ủng hộ của hắn vẫn đề Lôi Thần. Bất quá hắn vẫn không dám phớt lờ, hắn và Lôi Thần là đối thủ có lực lượng ngang nhau, hai người người tới ta đi, thay thế lẫn nhau, bất luận ai vượt lên đầu, đều chỉ là tạm thời.

Mà tỷ lệ ủng hộ thứ ba thì cách khá xa, đây là ngôi sao mới chói mắt nhất của Nhật Bản năm nay-- Anh Hoa, tỷ lệ ủng hộ là 8. 83%. Hắn ta vốn dĩ là xếp hạng 5, nhưng từ sau khi trợ giúp Thiên Đạo lấy thủ sát của Pheles 50 tầng, thứ hạng tăng hai bậc, thay thế người chơi Ấn Độ Purple Star, xếp hạng thứ ba, nhưng so sánh với Hoàng Dật, Lôi Thần, vẫn không ở cùng đẳng cấp.

Ngoài ra, tỷ lệ ủng hộ của mấy giải thưởng đỉnh cấp còn lại cũng đối kháng vô cùng kịch liệt, nhất là giải thưởng cá nhân tốt nhất, giải thưởng này tập trung một nhóm cao thủ cao cấp nhất toàn cầu, long tranh hổ đấu. Hiện nay tỷ lệ ủng hộ của như Đào Phong vẫn đứng hạng nhất, nhưng chênh lệch với Thiên Đạo xếp hạng hai đã bị kéo xuống trong vòng 1%, sau đó còn có Giáo Hoàng, Kidd của nước Mỹ, Pharaohs của Ai Cập, Dire Pooh của Nga, cùng với đối thủ một mất một còn của Đào Phong là Long Thứ, những người này không ai là không

phải cao thủ cùng đẳng cấp, bất kỳ ai đều cũng có thể lấy được giải thưởng, không giống giải thưởng người mới tốt nhất, chỉ có Hoàng Dật và Lôi Thần hai người cạnh tranh.

Trong giải thưởng cá nhân tốt nhất, tùy tiện lấy ra một người được đề cử, đều có thể so sánh với người giành được giải của các giải thưởng khác. Năm nay Trung Quốc tổng cộng có năm người được đề cử cho giải thưởng cá nhân tốt nhất, ngoại trừ Đào Phong và Long Thứ danh tiếng vang vọng nhất, còn có Bất Bại, Dục Do Tâm Sinh, Lợi Kiếm ba người.

Bất Bại và Dục Do Tâm Sinh hai người kia Hoàng Dật tương đối quen thuộc, bất Bại trên bảng đẳng cấp của khu Trung Quốc, xếp hạng ba sau Đào Phong và Long Thứ, hẳn còn có một anh em tên là Bất Tồn, xếp hạng tư trên bảng đẳng cấp. Bất bại và Bất Tồn là tổ hợp anh em rất có danh trên thế giới, hai người mỗi ngày đều cùng một chỗ, cho dù là Đào Phong gặp gỡ hai người bọn họ, đều rất khó chiếm được tiện nghi. Mà Dục Do Tâm Sinh, là một gã cao thủ cống hiến điểm vinh dự quốc gia, từ lâu danh dương tứ hải. Về phần Lợi Kiếm sau cùng, Hoàng Dật thật ra không nghe nói qua, phỏng chừng là một cao thủ tương đối điệu thấp.

Kế tiếp, Hoàng Dật trở về chủ trang, xem lướt qua chủ đề hấp dẫn của hôm nay.

"Đào Phong, Thiên Đạo, Giáo Hoàng, Pharaohs, ai sẽ lấy được thủ sát kế tiếp?"

"Trung Quốc nghênh đón thay đổi, Miếu Sát quật khởi thiểm điện, Long Thứ anh hùng tuổi xế chiều!"

" Phỏng vấn Dire Pooh nước Nga: không hãi sợ cạnh tranh với Đào Phong, người mới tốt nhất xem trọng Lôi Thần."

" Người mới đệ nhất Ấn Độ Purple Star khẩu xuất cuồng ngôn -- Trong nửa năm đuổi kịp và vượt qua Đào Phong!"

Chủ đề nóng trên diễn đàn, phần lớn có quan hệ với một vài danh nhân, dù sao mỗi một danh nhân đều có người hâm mộ riêng của mình, dễ dàng gây ồn ào, mà cứ ồn ào là thành chủ đề nóng. (Giải thích một chút : Chủ đề nóng - hot thread, chủ đề được quan tâm, có lượt xem và lượt trả lời bình luận cao, đại khái khá giống thứ gọi là hot boy hot girl trên facebook, có lượt xem và like cao là thành hot)

Xem lướt qua một lúc sau, Hoàng Dật đột nhiên thấy được một chủ đề có quan hệ với Long Đô-- "Khô lâu đại quân vây khốn Long Đô nhiều ngày, Tần Thời Vũ chỉ huy vô năng, quyền chỉ huy rơi vào trong tranh đoạt."

Bài post này dĩ nhiên là tin tức mặt trái về Tần Thời Vũ, Hoàng Dật lập tức vào nhìn một chút --

"Từ sau khi Miếu Sát ngăn cơn sóng dữ, độc thân giải cứu Long Đô tới nay, đã qua đi nửa tháng, nhưng khô lâu đại quân vẫn chưa lui lại, từ đầu đến cuối vây đều vây khốn Long Đô. Hiện nay tài nguyên bên trong Long Đô đã bị tiêu hao không còn bao nhiêu, nếu tiếp tục như thế, hơn một trăm vạn người chơi chỉ có thể bị nhốt chết bên trong. Xét thấy đã qua nửa tháng, tình hình chiến đấu của Long Đô không hề khởi sắc, bộ phận người chơi đều đem đầu mâu thẳng chỉ quan chỉ huy tối cao Tần Thời Vũ, mạnh mẽ lên án chỉ huy vô năng, mạnh mẽ yêu cầu Tần Thời Vũ xuống đài. Mà ngược lại, quan chỉ huy số 2 -- Phong Chí có biểu hiện xuất sắc, nhiều lần suất lĩnh người chơi ra khỏi thành đột kích khô lâu đại quân, phần chấn sĩ khí Long Đô, tụ tập quân tâm, thu được phần lớn người chơi ủng hộ. Ngày hôm qua, Phong Chí chính thức yêu cầu Tần Thời Vũ xuống đài, giao ra quyền chỉ huy, mà Tần Thời Vũ phản đối chiến lược ra khỏi thành tiêu hao của Phong Chí, cũng trách cứ đối phương tiêu hao tài nguyên của Long Đô, giành tư lợi, hai phương giằng co không tha, tương lai của Long Đô khó bề phân biệt. . ."

Xem xong bài post này, Hoàng Dật đã có lý giải đại khái về chuyện này, phỏng chừng là Tần Thời Vũ tương đối lý trí, cho nên áp dụng chiến lược phòng thủ lâu dài cho Long Đô, nghỉ ngơi lấy lại sức, không tiêu hao với khô lâu đại

quân ngoài thành. Mà quan chỉ huy số 2 Phong Chí thì tham lam quân công, không để ý Tần Thời Vũ phản đối, suất lĩnh người chơi ra khỏi thành tác chiến với khô lâu đại quân, tiêu hao một ít tài nguyên còn lại trong Long Đô. Biểu hiện ra thì, Phong Chí vẫn đều đánh thắng trận, vững chắc quân tâm, thu được dân ý, nhưng hãn ta tiêu hao tài nguyên của Long Đô, sẽ chỉ làm Long Đô bị chết nhanh hơn.

Đối với phương diện này, Hoàng Dật không có hứng thú biết, bởi vì vô luận như thế nào, hãn sẽ tin tưởng Tần Thời Vũ vô điều kiện.

Hoàng Dật quyết định nhìn tình huống, chỉ cần Tần Thời Vũ đổi mặt uy hiếp sinh mệnh, vậy hãn đem liều lĩnh chạy tới Long Đô, đem cô ấy cứu ra, dù cho có ngàn vạn khô lâu đại quân ngăn trở, hãn cũng nhất định sẽ đi.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại xem lướt qua bài post còn lại một chút, sau đó liền về Thế Giới Thứ Hai.

Lúc này, hãn đã cấp 49, dự tính ngày hôm nay đánh hơn mười lần Chúng Thần chi tháp, là có thể thăng lên cấp 50!

Kế tiếp, hãn truyền tống tới hình thức 10 người của tầng 41 trong Chúng Thần chi tháp đệ!

Đây là phương pháp luyện cấp nhanh nhất hãn lục lọi ra, hãn không giết BOSS, chỉ giết quái nhỏ, mà điểm kinh nghiệm của quái nhỏ trong hình thức 10 người vượt xa hình thức 1 người và hình thức 5 người, quan trọng hơn là, hãn vừa vặn có thể dùng một đợt Ngải Độc Bệnh giết chết những quái nhỏ này, cho nên hãn lựa chọn giết quái nhỏ luyện cấp trong hình thức 10 người.

Bất quá hãn chỉ có thể giết quái nhỏ của đỉnh núi thứ nhất, bởi vì BOSS thứ nhất của hình thức 10 người hãn giết không được, không cách nào đi thông đường đi đỉnh núi khác.

Rất nhanh, số lần của hình thức 10 người toàn bộ dùng hết, Hoàng Dật lựa

chọn hình thức 5 người của tầng 44, quái nhỏ ở đây, hắc đồng dạng có thể vừa vận một đợt Ngải Độc Bệnh giết chết, không lãng phí lực công kích.

Dần dần, số lần của hình thức 5 người cũng dùng hết, điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật đã tới 99%!

Hoàng Dật hít sâu một hơi, truyền tống tới tầng 48 của hình thức 1 người, sau khi hắc đánh chết BOSS thứ nhất, trên người nhất thời tuôn ra một dòng nước ấm, rốt cục thăng lên cấp 50!

"[hệ thống nhắc nhở]: Chúc mừng bạn thăng lên cấp 50, hiện tại bạn có thể thức tỉnh chiến hồn, đồng thời tiến hành lần chuyển chức đầu tiên."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 163: Thức Tỉnh Chiến Hồn

Hoàng Dật thở ra một hơi thật dài, lúc này rốt cục đến cấp 50! Vượt qua phân cách lớn này, có thể đi vào trình tự tiếp theo, triển khai tranh phong chân chính với Dao Phong bọn họ!

Hiện nay, Hoàng Dật có thể lựa chọn tăng lên chiến hồn trước, cũng có thể lựa chọn đi chuyển chức trước, bất quá tất cả mọi người sẽ lựa chọn tăng lên chiến hồn trước, bởi vì khiêu chiến của chuyển chức vô cùng trắc trở! Ngay cả Dao Phong cũng lựa chọn tăng lên chiến hồn trước, tốn hơn một năm, tăng lên rất nhiều thực lực, hơn một tháng trước mới hoàn thành chuyển chức!

Kế tiếp, Hoàng Dật rời khỏi Chúng Thần chi tháp, đi tới chiến giả đại sảnh của Hắc Sa trấn, thức tỉnh chiến hồn cũng là tiến hành ở chỗ này.

Lúc này đang là buổi chiều, là lúc ít người, trong chiến giả đại sảnh vắng vẻ, không có bất kỳ người chơi, một vào kỹ năng sư đang nằm ngủ ngay trên bàn.

"Chào ngài, xin hỏi có cái gì có thể trợ giúp ngài sao?" Một người phục vụ buồn ngủ thấy Hoàng Dật đến, cực kỳ không tình nguyện từ trên ghế đứng lên, vừa ngáp vừa hỏi.

"Tôi muốn thức tỉnh chiến hồn." Hoàng Dật nói.

"Hả?" Người phục vụ lập tức tỉnh táo, nhất thời hồi phục tinh thần, lập tức lộ ra một nụ cười xán lạn, "Thì ra ngài là cường giả muốn thức tỉnh chiến hồn, vậy mời đi theo tôi!" Nói xong, hãnh mang theo Hoàng Dật đi tới một đại sảnh lầu hai.

Đại sảnh vô cùng yên tĩnh, không có bất cứ âm thanh huyền ảo nào, ánh mặt trời chiếu xuyên qua cửa sổ soi sáng vào, đem đại sảnh chiếu lên sáng rực. Giữa mặt đất của đại sảnh là một ma pháp trận, lúc này có một người trung niên đang ngồi xếp bằng. Ông ta mặc ma pháp bào màu tím, nhắm mắt lại, sắc mặt an bình, tựa như đang tiến hành minh tưởng. Nhận thấy được Hoàng Dật và phục vụ đến, ông lập tức mở mắt, trong mắt tựa như hiện lên một đạo tử quang, có vẻ lấp lánh hữu thần.

"Linh Du đại sư, vị mạo hiểm giả này đến đây thức tỉnh chiến hồn." Phục vụ cung kính địa nói với vị ma pháp sư trung niên kia.

"Ta đã biết." Vị ma pháp sư tên là Linh Du gật đầu, sau đó đứng lên, chậm rãi đi tới trước mặt Hoàng Dật, nói: "Muốn thức tỉnh chiến hồn, đầu tiên phải lý giải chiến hồn, ta sẽ nói một chút về chiến hồn với người!"

"Mời nói!" Hoàng Dật gật đầu, nghiêm túc nói. Hẳn trước đó thật ra đã lý giải về chiến hồn trong diễn đàn, chỉ bất quá đây là lần đầu tiên nghe NPC giảng giải, vì cẩn thận, hẳn vẫn quyết định nghe một chút.

"Mỗi người tại cấp 50, cấp 55, cấp 60, phân biệt có thể thức tỉnh một chiến hồn. Mỗi chiến hồn tổng cộng có chín tầng, nhưng ba chiến hồn cộng lại, cao nhất chỉ có thể tăng lên 15 tầng, nói cách khác, người không cách nào đem ba chiến hồn bồi dưỡng đến tầng thứ chín, chỉ có thể lựa chọn một trong ba cái, có hiểu chưa?" Nói đến đây, Linh Du nhìn Hoàng Dật.

Hoàng Dật gật đầu, cái này hẳn cũng biết, mỗi chiến hồn có chín tầng, ba chiến hồn cũng là 27 tầng, nhưng người chơi không cách nào toàn bộ tăng lên, tối đa chỉ có thể tăng lên 15 tầng.

Linh Du tiếp tục nói: "Hiện nay phương pháp cao thủ thường dùng, cũng là đem chiến hồn thứ nhất tăng lên tầng 9, chiến hồn thứ hai tăng lên tầng 6, như vậy cũng là 15 tầng, hoàn toàn không cần chiến hồn thứ ba, giảm bớt rất nhiều việc. Đương nhiên, cái này cũng vô cùng trắc trở, bởi vì tỷ lệ thành công của

tầng thứ chín chỉ có 2%, rất nhiều người đều không thể tăng lên. Cho nên người cũng có thể phân biệt đem 3 chiến hồn tăng tới tầng 5, như vậy cộng lại cũng là 15 tầng, đây là một loại phương thức tiêu hao ít nhất, bất quá chiến hồn như vậy cũng rất phế, thực lực tăng lên cho người vô cùng có hạn."

Nói đến đây, Linh Du quan sát Hoàng Dật một phen, nói: "Chiến hồn tổng cộng có ba loại hình, phân biệt là công kích, phòng ngự, sinh mệnh, ta thấy người là nghề nghiệp loại hình công kích, như vậy chiến hồn thứ nhất tốt nhất lựa chọn công kích đi! Như vậy chiến hồn công kích của người mỗi khi tăng lên một tầng, là có thể tăng lực công kích nhất định, mức độ tăng lên rất dễ tính toán, tầng thứ nhất là 1%~2%, tầng thứ hai là 2%~3%, tầng thứ ba là 3%~4%, cứ tính như vậy tiếp theo. Nếu như người sau khi tăng lên, phát hiện biên độ của tầng này không hài lòng, có thể tăng lại một lần nữa, không hạn chế số lần, ví dụ như tầng thứ ba là tăng lên 3%~4%, nếu như người chỉ có 3%, vậy người có thể tăng lại một lần nữa, sẽ có một lần biến thành 4%. Cứ như vậy, sau khi tăng tới tầng thứ chín, cho dù là mỗi một tầng đều chỉ chiếm được giá trị thấp nhất, vậy cũng có 45% tăng thêm. Thế nào, không tồi chứ! Ta thức tỉnh chiến hồn công kích cho người?"

"Không, tôi lựa chọn sinh mệnh!" Hoàng Dật lắc đầu.

"Hả?" Linh Du nhíu nhíu mày, có chút tức giận, nhưng vẫn kiên trì khuyên: "Người là nghề nghiệp loại công kích, tốt nhất phát huy sở trường của người, người nên sớm thức tỉnh chiến hồn loại công kích, như vậy sau khi tăng lên, công kích mới tăng. Mà giá trị sinh mệnh của người cũng không cao, cho dù người đem chiến hồn sinh mệnh tăng tới tầng thứ chín, có thể tăng bao nhiêu điểm giá trị sinh mệnh được? Cái này rất không đáng!"

"Ý tôi đã quyết, tăng lên chiến hồn sinh mệnh cho tôi đi!" Hoàng Dật kiên định nói, không hề lay động.

"Ài! Người sẽ hối hận!" Linh Du thở dài một hơi, có chút ý tứ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, sau đó phui tay một cái, nói: "Thức tỉnh chiến hồn thứ nhất,

cần nộp một vạn kim tệ phí dụng."

Hoàng Dật lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một toản thạch tệ, đưa cho Linh Du.

Linh Du tiếp nhận toản thạch tệ, sau đó vươn tay, đặt trên đỉnh đầu của Hoàng Dật, thấp giọng ngâm xướng một đoạn giai điệu kỳ dị.

Đoạn giai điệu này vô cùng quý dị, nghe như là thôi hồn khúc, dưới ánh mặt trời của buổi chiều yên tĩnh, càng làm cho người buồn ngủ, phục vụ đứng một bên nghe được đoạn giai điệu này, đột nhiên ngáp một cái, có vẻ vô cùng mệt mỏi.

Đại khái qua ba phút sau, Hoàng Dật bỗng nhiên cảm giác được một cỗ năng lượng kỳ dị từ trong tay của Linh Du truyền vào trong cơ thể của mình, sau đó lan tràn ra toàn thân, ngay sau đó, hắn nghe được một tiếng hệ thống nhắc nhở --

"[hệ thống nhắc nhở]: Bạn thức tỉnh chiến hồn sinh mệnh, số tầng hiện tại: 0, có thể dùng dùng kết tinh thủ lĩnh với điểm kinh nghiệm tăng lên số tầng của chiến hồn."

"Được rồi! Ta đã thức tỉnh chiến hồn sinh mệnh cho người! Người đi đi!" Linh Du vẻ mặt chán ghét nhìn Hoàng Dật, sau đó hạ lệnh trục khách, hiển nhiên là còn đang vì chuyện vừa rồi mà cảm thấy tức giận.

"Cảm ơn!" Hoàng Dật gật đầu, xoay người rời khỏi, toàn bộ hành trình không có biểu hiện ra bất luận cái gì dị dạng.

Rời khỏi chiến giả đại sảnh, Hoàng Dật đi thẳng đến truyền tống trận, kế tiếp hắn sẽ bắt đầu nỗ lực đánh điểm kinh nghiệm thăng chiến hồn sinh mệnh này.

Hắn sở dĩ đem chiến hồn thứ nhất lựa chọn sinh mệnh, là có quan hệ với một thiết tưởng của hắn, cái thiết tưởng này trong diễn đàn đã từng có một vài người chơi nói qua, nhưng gần như chỉ tồn tại trên lý thuyết, hiện nay còn chưa có bất

luận người nào có thể thực hiện thiết tưởng này! Cho dù là Đào Phong, Long Thử bọn họ cũng không dám thử, vì vậy thiết tưởng quá khó khăn!

Bất quá Hoàng Dật lại cảm thấy, cái thiết tưởng này hẳn có cơ hội rất lớn có thể đi thực hiện. . .

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 164: Hợp Tác

Rất nhanh, Hoàng Dật đi tới truyền tống trận, một lần nữa truyền tống tới phòng hình thức 1 người của Chúng Thần chi tháp, bắt đầu tiếp tục luyện cấp.

Sau khi tiến vào bí cảnh, Hoàng Dật từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra hai nhẫn trang bị tím, một dây chuyền, một đai lưng, tổng cộng 4 món trang sức trang bị tím cấp 50, thay cho [bộ trang sức bá vương khế ước]. Hiệu quả của bộ trang sức này cũng là khiến cho hắn có thể sớm mặc được trang bị cao cấp, thuộc tính trang bị hầu như có thể không đáng kể, chỉ là một bộ trang bị xanh lá hơn cấp 10 mà thôi. Hoàng Dật hiện tại là cấp 50, trên người mặc cũng là trang bị cấp 50, không cần hiệu quả mặc được trang bị cao cấp nữa.

Vừa thay 4 món trang sức tím cấp 50, Hoàng Dật tương đương với một hơi có thêm 4 trang bị, thuộc tính toàn thân nhất thời tăng lên một đoạn, tốc độ luyện cấp nhất thời nhanh hơn vài phần!

Dần dần, điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật lên 5% cấp 50, mà điểm kinh nghiệm của chiến hồn tầng thứ nhất cần cũng là 5%!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Tăng lên chiến hồn tầng thứ nhất, cần tiêu hao 5% điểm kinh nghiệm, cũng tiêu hao một khối kết tinh thủ lĩnh cấp 40, tỷ lệ thành công 100%, có lựa chọn tăng lên hay không?

Hoàng Dật lập tức lựa chọn! Hắn tuy rằng không có kết tinh thủ lĩnh cấp 40, nhưng trên người đã có kết tinh cấp 50 và cấp 60, có thể tiêu hao tương đương, một khối kết tinh cấp 50 tương đương với 10 khối kết tinh của cấp 40.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn đem chiến hồn sinh mệnh tăng lên

tầng thứ nhất, hiệu quả hiện tại: giá trị sinh mệnh +2%

Dĩ nhiên là lớn nhất, Hoàng Dật khoe miệng nhếch lên, hắc vận khí của cũng không tệ lắm. Tầng thứ nhất là 1%~2%, hắc thoáng cái lên tới 2%, cái này là vô cùng hoàn mỹ, có vài người phỏng chừng cũng là 1%, có thể sẽ một lần nữa tăng lại tầng này.

Kế tiếp, điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật hết sạch, hắc tiếp tục giết quái, hiện tại hắc thiếu nhất, cũng là điểm kinh nghiệm, chiến hồn hầu như là một cái hố không đáy, có bao nhiêu điểm kinh nghiệm cũng không đủ.

Vẫn ra sức giết đến buổi tối, điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật lên tới 15%! Có thể tăng lên chiến hồn tầng thứ hai, lần này tỷ lệ thành công cao tới 99%, Hoàng Dật sau khi tăng lên, trị số vẫn lớn nhất, đạt được 3%!

Chiến hồn hai tầng đầu, đã tăng lên cho hắc 5% giá trị sinh mệnh, đây là một tỉ lệ phần trăm vô cùng khả quan!

Bất quá lúc này, Hoàng Dật cũng không có số lần của bí cảnh 1 người, ngày hôm nay hắc đã đánh xong toàn bộ số lần của hình thức 1 người, hình thức 5 người, hình thức 10 người! Loại hiệu suất luyện cấp này khiến cho người chơi bình thường thấy được, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, đem ánh mắt nhắm ngay hình thức 50 người! Đây là hình thức hắc chưa từng có đánh qua, người khác cần 50 người mới có thể đánh, hắc một mình truyền tống đi vào.

Lần này, hắc đi vào chính là hình thức 50 người của tầng 42, tràng cảnh không có khác gì với hình thức 1 người, nhưng quái nhỏ ở đây mạnh hơn rất nhiều, Hoàng Dật cần hai chùy mới có thể giết chết!

Bất quá cái này đối với Hoàng Dật mà nói, cũng là trong phạm vi có thể tiếp thu, hắc mở ra Tiêu Thổ, giết chết vài con quái nhỏ, tích đầy nộ khí, lập tức mở ra Thẩm Phán, một cơn lốc Ngải Độc Bệnh quét khắp phạm vi hai trăm mét, bao

phủ hơn một ngàn quái nhỏ.

"Thế Giới Mạt Nhật!" Sau đó, Hoàng Dật lần đầu tiên sử dụng kỹ năng kèm theo của đôi giày truyền kỳ!

Nhất thời, trong phạm vi 300 mét xung quanh, nhất thời phun trào ra nham thạch nóng chảy, còn rộng hơn so với phạm vi của Tiêu Thổ, còn mãnh liệt hơn, nham thạch nóng chảy quét qua hơn ngàn quái nhỏ, dường như một đại dương mênh mêng, đem chúng nó toàn bộ nuốt sống, mà trên bầu trời của nham thạch nóng chảy thì là làn khói của Ngải Độc Bệnh màu xanh lục, Tiêu Thổ, Ngải Độc Bệnh, Thế Giới Mạt Nhật ba hiệu quả chồng cùng một chỗ, đem đỉnh núi này luyện hóa thành một địa ngục, hơn một ngàn con quái nhỏ thét chói tai giãy dụa chết đi.

Sau khi tất cả yên tĩnh lại, nham thạch nóng chảy biến mất, khói độc tiêu tán, mặt đất một mảnh đen sẫm, đã không có tung tích của bất cứ quái nhỏ nào, tất cả quái nhỏ, đều biến thành điểm kinh nghiệm thêm vào trên người của Hoàng Dật.

Cho dù là quái nhỏ của hình thức 50 người, cũng đỡ không được Hoàng Dật một mình hành hạ đến chết.

...

Hai giờ sau đó, Hoàng Dật đem số lần của hình thức 50 người trong Chúng Thần chi tháp đánh xong, lên trên nữa cũng là hình thức 500 người, đây là hình thức hăn nghĩ cũng không nghĩ đến, phỏng chừng hai ba con quái nhỏ là có thể đem hăn giết chết, căn bản không có cách nào đi luyện cấp.

Kế tiếp, Hoàng Dật thu vũ khí, đập ánh trăng, đi đến một nhà trọ của Hắc Sa trấn.

Lúc này, đang là cao điểm login, Hắc Sa trấn náo nhiệt hơn một ít so với ban ngày, một vài người chơi đang đi trên đường đến truyền tống trận, bàn luận về hy vọng đêm nay, bọn họ có thể đánh ra một trang bị xanh dương đã vô cùng vui

vẻ, rất dễ thỏa mãn.

Dần dần, Hoàng Dật quẹo trái quẹo phải tùm lum, đi tới một hẻm nhỏ yên tĩnh, một con đường lát đá chập hẹp kéo dài, trên đá phẳng trơn trượt bị giẫm vô số năm, phản ra ánh trắng trong trẻo nhưng lạnh lùng, tiếng bước chân của Hoàng Dật vang lên ở chỗ này, có vẻ có chút cô tịch.

Đi tới cuối hẻm nhỏ, phía trước cũng là một nhà trọ, chỉ có hai lầu, cửa sổ cũ nát lộ ra ngọn đèn mờ, bên trong im lặng, không có một bóng người. Hoàng Dật mấy ngày nay cũng là ở trong nhà trọ này, thịt dê nướng ở đây cùng với tiêu cật chỉ có Thê Lương Sa Địa mới có, mùi vị vô cùng ngon. Hơn nữa ở đây là chỗ hẻo lánh, hầu như không ai tới, vô cùng thanh tĩnh.

"Đại ca ca, anh đã đến rồi!" Một đứa bé trai canh giữ ở trước quầy hàng thấy Hoàng Dật đứng ở ngoài cửa, lập tức đi tới.

Hoàng Dật đưa tay sờ sờ đầu đứa bé, nói: "Vẫn như cũ, một đùi dê nướng và một bình rượu trái cây." Nói xong, hắn cất bước đi hươl=ng lầu hai.

Nhà trọ này rất thanh tịnh, Hoàng Dật chưa từng thấy có khách khác, sau khi lên lầu hai, hắn theo thói quen đi đến một vị trí gần cửa sổ, đây là vị trí quen thuộc của hắn.

Nhưng mà lúc này, chỗ đó đã có một người ngồi. Đây là người khác đầu tiên hắn nhìn thấy mấy ngày qua.

Người này là một nam tử, từ bóng lưng cho thấy, khoảng chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, mặc một thân áo giáp tinh xảo màu vàng kim, hình khắc trên áo giáp tinh xảo cao quý, dường như là chiến khải hoàng đế thân chinh mặc, tràn ngập khí tức hoàng giả tôn quý. Mà trên bàn trước mặt hắn ta, đặt một chiến đao vàng kim rất lớn, thanh chiến đao này dài chừng hai mét hơn, trên bề mặt điêu khắc Long Văn phức tạp, tràn ngập khí thế chưa từng có từ trước đến nay, vừa nhìn cũng là bảo đao lợi khí, trên mặt không nhiễm một hạt bụi, hiển nhiên là được chủ nhân bảo dưỡng vô cùng tốt, mỗi ngày đều lau chùi cả.

Người này cứ như vậy vô cùng đơn giản ngồi ở chỗ kia, mặc áo giáp vàng kim, đặt một thanh chiến đao vàng kim, phản ra trắng sáng sáng tỏ ngoài cửa sổ, giống như là một pho tượng hoàng giả chiến thần.

Hoàng Dật nhìn hẩn một cái, liền thu hồi ánh mắt, đi qua bàn còn lại.

"Miếu Sát, đến đây ngồi đi! Tôi chờ cậu rất lâu." Đúng lúc này, người kia mở miệng nói.

Bước chân của Hoàng Dật nhất thời dừng lại, quay đầu nhìn chăm chăm người kia, lúc này người nọ cũng quay đầu nhìn hẩn, ánh mắt hai người gặp nhau trên không trung.

"Anh là ai?" Hoàng Dật mở miệng hỏi.

"Đao Phong."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 165: Đao Phong Và Long Thứ

Trong lòng Hoàng Dật hơi máy động! Đao Phong, đây là cái tên mà trên toàn bộ thế giới bất cứ người nào đều nghe nói qua, hẳn ta giống như anh hùng trong sử thi, được vô số người chơi sở ca tụng, khắp nơi đều có thể nghe được truyền thuyết có quan hệ cùng hẳn, là một tượng thần trong cảm nhận của người chơi. Con người hẳn cũng như tên, lợi hại như lưỡi đao, chưa từng có từ trước đến nay, không người có thể kháng cự, trong Thiên Đạo, Giáo Hoàng, Long Thứ những cao thủ đỉnh cấp này, vẫn duy trì địa vị đệ nhất, chưa bao giờ bị vượt qua. Trong cảm nhận của người chơi Trung Quốc, Đao Phong càng là một người lãnh tụ, một tượng trưng tinh thần!

Hoàng Dật không ngờ rằng, một người như vậy, dĩ nhiên tìm tới mình, hơn nữa tựa như còn ở nơi này đợi rất lâu.

"Trước đó Vân Tứ Hải gặp phải cậu, chủng tộc hi hữu của hẳn có chút đặc thù, có thể truy tung ra vị trí của cậu, cho nên tôi tự mình đến đây, có chút đường đột, mong rằng thứ lỗi." Đao Phong nói xong, quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, hơi gật đầu.

Khuôn mặt của Đao Phong có đường nét rõ ràng, nhìn qua oai hùng suất khí, ánh mắt có nhuệ khí của người tuổi trẻ, cũng có cơ trí của người trung niên, hẳn ta đang trong độ tuổi nhuệ khí nội liễm, trở nên thành thực ổn trọng, hai loại khí chất dung hợp trên người, có vẻ vô cùng phối hợp.

Hoàng Dật cất bước đi qua, ngồi ở đối diện Đao Phong, nói: "Anh tìm đến tôi có chuyện gì?"

"Hợp tác Chúng Thần chi tháp." Đao Phong nói xong, nhìn chăm chăm biểu

tình của Hoàng Dật, muốn từ trên mặt của hắn nhìn ra suy nghĩ nội tâm của hắn.

"Hợp tác như thế nào?" Biểu tình của Hoàng Dật rất bình tĩnh, giống như nói chuyện phiếm bình thường.

"Cậu và Lôi Thần thật sự là giống nhau, đều là hỉ nộ không hiện ra sắc." Đao Phong bỗng nhiên lắc đầu cười, đem ánh mắt thu trở về. Uống một ly rượu trái cây, nói: "Cậu giúp tôi lấy được thủ sát thế giới của BOSS thứ ba Cường Thi vương trong Chúng Thần chi tháp, rơi ra đồ, ngoại trừ trang bị truyền kỳ, cậu được ưu tiên lựa chọn."

"Vậy Lôi Thần đâu?" Hoàng Dật hỏi ngược lại một tiếng, Lôi Thần khẳng định cũng là nhân vật kiệt ngạo bất tuân, sẽ không đơn giản cúi đầu, Đao Phong đem quyền ưu tiên lựa chọn cho hắn, vậy đại biểu Lôi Thần đành phải đến sau, đối phương khẳng định là sẽ không cam tâm.

"Hợp tác của Tôi và Lôi Thần đã kết thúc. Cho nên cậu không cần bận tâm cảm thụ của anh ta." Đao Phong ngửa đầu uống xong một ly rượu.

"Được! Tôi đáp ứng anh!" Hoàng Dật gật đầu, đối với cái hợp tác này, hắn không hề bị thiệt. Thủ sát BOSS tầng 50, ngoại trừ rơi trang bị truyền kỳ, còn có thể rơi ra một nhóm trang bị cực phẩm và một nhóm tài liệu cực phẩm, hắn chỉ là đi qua giúp một chút, không có bất luận tổn thất gì, là có thể lựa chọn, cái này đã là rất chiếm tiện nghi.

"Vậy cùng ly cho hợp tác của chúng ta!" Đao Phong mỉm cười. Vì Hoàng Dật rót một ly rượu.

Hoàng Dật nâng ly rượu, sau đó hai người cùng ly uống một hơi cạn sạch.

"Đại lễ thường niên năm nay. Người sẽ tới chứ?" Đao Phong buông ly rượu hỏi.

"Sẽ không." Hoàng Dật lắc đầu, hắn bị giam giữ trong Hoa Hồng ngục giam,

ở đâu cũng không đi được.

"Thật sự là đáng tiếc, Lôi Thần cũng sẽ không đi." Đào Phong vẻ mặt tiếc hận, "Vốn định gặp mặt cậu trong hiện thực, bây giờ xem ra là không được. Xem ra giải thưởng người mới tốt nhất của năm nay đã định trước sẽ rất ảm đạm rồi, người không giành được giải dĩ nhiên sẽ không tham dự."

"Đại ca ca, thịt dê nướng của anh tới!" Lúc này, đứa bé trai của nhà trọ bỗng nhiên lên lầu. Trong tay bưng một phần dê nướng và một bình rượu trái cây, đặt trên bàn của Hoàng Dật và Đào Phong.

"Vị đại ca ca này, đao của anh thật là đẹp mắt, có thể cho em chơi một chút được không?" Lúc này, đứa bé trai nhìn thấy trên bàn có hoàng kim chiến đao dài hơn hai mét, trong mắt nhất thời tản ra một vẻ yêu thích.

"Có thể! Chỉ cần em cầm được." Đào Phong cười ôn hòa, sờ sờ đầu đứa bé.

Đứa bé lập tức hưng phấn đi nắm chuôi đao của chiến đao. Muốn cầm lên chơi một chút, nhưng chiến đao này lại không nhúc nhích, đứa bé trai dùng hết tất cả khí lực, sắc mặt đỏ lên. Thân thể đều run lên, nhưng từ đầu đến cuối đều không lắc nổi chiến đao. Cuối cùng, đứa bé trai chỉ phải bất đắc dĩ buông tha, buồn bã rời khỏi.

Hoàng Dật thấy thế, trong lòng hơi có một suy đoán, phỏng chừng Đào Phong cũng như hãn, cũng là nghề nghiệp loại chiến sĩ sử dụng binh khí bạo lực, thanh chiến đao này và Toái Cốt Chùy của hãn giống nhau, phỏng chừng đều có yêu cầu lực lượng, không đạt được lực lượng nhất định, thì ngay cả vũ khí đều cầm không nổi.

Từ cái này góc độ mà xem, Đào Phong cũng là người tranh đoạt giải thưởng còn lại với hãn. Trong đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai, ngoại trừ giải thưởng đỉnh cấp, còn có một vài giải thưởng tương đối nặng ký, bên trong có bình chọn giải thưởng người chơi tốt nhất của các loại nghề nghiệp. Một giải thưởng bên trong, cũng là bình chọn người chơi tốt nhất nghề nghiệp loại chiến

sĩ, Hoàng Dật và Đào Phong tuy rằng đều là nghề nghiệp hi hữu, nhưng nói cho cùng đều quy về nghề nghiệp loại chiến sĩ, tại giải thưởng này, bọn họ cũng là người cạnh tranh trực tiếp.

Cái giải thưởng này Hoàng Dật cũng là người được bình chọn, bất quá hẳn vẫn không lưu ý, hẳn quan tâm chỉ có giải thưởng người mới tốt nhất.

" Nhân sinh đắc ý tu tận hoan, Mạc sử kim tôn không đổi nguyệt. Tới, cụng ly!" Đào Phong cười sang sảng, lấy ly rượu của Hoàng Dật, lập tức rót đầy. (- Trích từ bài thơ Tương Tiểu Tửu của Lý Bạch)

Nhưng mà, đúng lúc này, trong trời đất bỗng nhiên vang lên một âm thanh--

"[hệ thống thông báo]: Người chơi Trung Quốc [Long Thứ] giết chết quốc vương lưu lạc của Phong Chuy quốc Dong Vương. Phong Chuy, thu được [truyền quốc ngọc tỷ], trở thành người chơi đầu tiên có tư cách kiến quốc xưng đế, khen thưởng danh vọng công cộng 1000 điểm, thu được [thành tựu đặc thù]-[đế vương], điểm vinh dự quốc gia Trung Quốc +1."

Tay giờ ly rượu lên của Đào Phong cũng hơi dừng lại, hiển nhiên tiếng thông báo này ảnh hưởng tới hẳn.

"Miếu Sát, cậu cảm thấy Long Thứ người này thế nào?" Đào Phong buông ly rượu, đột nhiên hỏi.

"Không tiếp xúc qua, nhưng với lý giải của tôi trong diễn đàn mà xem, người này rất có thể ẩn nhẫn." Hoàng Dật nói xong, uống một ly rượu.

Đào Phong gật đầu, buồn bã nói: "Thật ra trong Thế Giới Thứ Hai, tôi có ba người vẫn nhìn không thấu. Một người bên trong cũng là Long Thứ, tôi và hắn đồng thời khởi bước, là nhóm người sớm nhất. Nhưng lúc đó nhóm người cạnh tranh cùng nhau với tôi, phần lớn theo thời gian trôi qua mà yên lặng xuống, một nhóm người mới xuất hiện, lại một nhóm suy sụp xuống, nhưng Long Thứ là một ngoại lệ, hắn đã cạnh tranh với tôi dài đến hai năm thời gian."

"Các người giao phong qua?" Hoàng Dật có hứng thú hỏi, Đào Phong và Long Thứ, là đối thủ một mất một còn toàn bộ mọi người trên thế giới đều biết, là đề tài câu chuyện trà dư tửu hậu của rất nhiều người.

"Giao phong qua một lần." Đào Phong mỉm cười, "Lúc đó chúng tôi đều chỉ có cấp 10, bởi vì một BOSS đã ngoại mà kết thành hận thù, lúc đó chúng tôi cũng không có trang bị, kỹ năng cũng rất ít, nhưng đấu rất lâu đều không thể phân ra thắng bại. Đó đã là chuyện của hai năm trước, sau đó không còn gặp gỡ qua hãn, tôi cũng không rõ ràng thực lực hiện tại cụ thể của hãn lắm, bất quá hãn là ngang ngửa với tôi."

"Hả?" Hoàng Dật hơi có chút ngoài ý muốn, xem ra các loại tin đồn của Đào Phong và Long Thứ, các loại chiến dịch kinh điển, hãn là người chơi tự mình bịa đặt ra, sau khi nghe nhầm tin đồn bậy, thì biến thành thật sự.

"Diễn đàn là như thế, rất nhiều chuyện không nên tin thật. Hơn nửa tháng trước, tôi còn thấy một bài post, nói cậu và Lôi Thần đại chiến ba trăm hiệp, lúc đó Lôi Thần còn đang cùng với tôi đánh Chúng Thần chi tháp, anh ta đều từ chưa thấy qua cậu."

Hoàng Dật cũng cười cười, cầm lấy bình rượu, rót đầy ly.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 166: Bài Viết Phân Tích Trên Diễn Đàn

Ánh trăng càng lên càng cao, bình rượu bị Đào Phong và Hoàng Dật uống xong, vỏ bình rượu thả xuống đất. Ngoài cửa sổ nổi lên gió, đem đêm khuya quét thành mông lung, cát bụi khắp bầu trời che đầy tinh không.

"Miếu Sát, trong công hội còn có một số việc muốn xử lý, tôi phải đi. Tôi sẽ dẫn theo Viêm Hoàng quân đoàn đem Cường Thi vương đánh trước một tuần, sau khi luyện tập đầy đủ, sẽ phái người tới đón cậu." Đào Phong nói xong, đứng lên, lấy ra danh thiếp đưa cho Hoàng Dật.

"Được!" Hoàng Dật gật đầu, cũng lấy ra danh thiếp trao đổi với Đào Phong.

Sau đó, Đào Phong uống xong ly rượu cuối cùng, cầm lấy chiến đao của hắn, xoay người rời đi, biến mất ở lối cầu thang.

Lần này gặp mặt, ấn tượng của Hoàng Dật đối với Đào Phong vẫn là không tồi. Đào Phong người này rất bình dị gần gũi, vô luận là đối mặt hắn, vẫn là đối mặt với đứa bé trai giả thuyết, đều có thể hiền hoà nói chuyện với nhau, cũng không có bởi vì thân phận đệ nhất thế giới của mình, mà bày ra bất kỳ vẻ kiêu ngạo nào, ở chung rất nhẹ nhàng, sẽ không cảm giác được áp lực.

Cái này cũng giống với đánh giá phổ biến của người chơi trong diễn đàn đối với Đào Phong, Đào Phong vẫn đều là hình tượng chính nghĩa của ánh mặt trời, sẽ không lấy thế đè người, được đánh giá rất cao trong phạm vi thế giới, số lượng người hâm mộ cũng là nhiều nhất trên thế giới.

Hoàng Dật uống xong ly rượu, nhìn ngoài sa mạc cửa sổ, ánh mắt nhìn về phương hướng của Long Đô, Tần Thời Vũ đang ở chỗ này chờ hắn, không biết

tình huống của chỗ đó thế nào.

Hoàng Dật uống xong rượu, đem tiền đặt trên bàn, sau đó liền logout.

Trong thế giới hiện thực, đã là đêm khuya, Hoàng Dật đi tới trước cửa sổ, nhìn ra phía ngoài. Lúc này bầu trời đêm trong sáng, vì sao lấp lánh, ánh trăng lằng lằng soi sáng, tuy rằng không đẹp rực rỡ như bầu trời đêm trong Thế Giới Thứ Hai, nhưng bầu trời của thế giới hiện thực lại tràn ngập cảm giác chân thực, là bầu trời mà hắn vẫn đều muốn tự do bay lượn.

Bất quá bầu trời ấy, lại bị lưới ngăn chim vững vàng phong tỏa, ngay cả chim đều không bay đến. Hy vọng lớn nhất hiện nay của Hoàng Dật, cũng là giải thưởng người mới tốt nhất, bắt giải thưởng này, hắn có thể hướng Hoàng Sa tiên sinh đưa ra yêu cầu ra tù. Nếu như Hoàng Sa tiên sinh không đáp ứng, vậy hắn cũng chỉ có thể tìm phương pháp khác, thông qua phương thức khác ra tù.

Hiện nay, cách lễ trao giải đã không đủ hai tháng, trong khoảng thời gian này hắn tạm thời vượt lên đầu, nhưng không biết trong khoảng thời gian tương lai này Lôi Thần có thể lại làm ra hành động vĩ đại kinh thiên động địa gì hay không. Căn cứ tình huống lý giải của hắn trong diễn đàn mà xem, lần trước hắn thu được thông báo【 dấu chân của Mặt Nhật Sứ Giả 】, Lôi Thần đang cùng Viêm Hoàng quân đoàn dưới trướng Đào Phong đánh thủ sát thế giới của Long Thương. Pheles, lần đó Lôi Thần vừa lúc cũng là tank chính. Trợ giúp Viêm Hoàng quân đoàn đem BOSS đánh tới trạng thái hấp hối, nhưng thông báo sau khi vang lên, tiết tấu thêm máu của mục sư trong Viêm Hoàng quân đoàn rối loạn, không có bơm máu đúng lúc cho Lôi Thần, dẫn đến Lôi Thần ngã, thủ sát đến tay cũng tuyên cáo thất bại.

Từ mặt nào đó cho thấy, Hoàng Dật dùng tiếng thông báo này, đem thành tựu hạng nhất của Lôi Thần bóp chết trong nôi. Hiện tại, Lôi Thần đã rời khỏi Viêm Hoàng quân đoàn, không biết lại chuẩn bị làm ra hành động vĩ đại gì, người này giống như là một quả bom hẹn giờ. Không biết lúc nào sẽ đột nhiên làm ra thông báo mới.

Hoàng Dật đứng một hồi dưới ánh trăng, sau đó liền về giường, bình tĩnh ngủ.

...

Ngày hôm sau, Hoàng Dật vừa rời giường, chợt nghe phòng cách đó không xa truyền đến từng âm thanh huyền ảo ồn ào náo nhiệt, xem ra ngục phách Lôî Thân lại tổ chức đám tội phạm làm huấn luyện. Tinh lực của ông ta tựa như vô cùng vô tận, đem một tòa ngục giam không khí trầm lặng, khiến cho tràn ngập sức sống.

Hoàng Dật rửa mặt một phen, triển khai luyện tập hằng ngày trong phòng giam, tập một giờ, mới tiến vào Thế Giới Thứ Hai. Bắt đầu phần đấu của một ngày mới.

Hoàng Dật vẫn là đi nhìn diễn đàn trước. Ngày hôm nay tỷ lệ ủng hộ của hãn không có gì thay đổi, Lôî Thân cũng như cũ. Nếu như không làm ra thành tựu mới, tỷ lệ ủng hộ rất khó có thay đổi.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn tình huống của giải thưởng cá nhân tốt nhất một chút. Tối hôm qua Long Thứ dẫn ra hệ thống thông báo, thu được truyền quốc ngọc tỷ, có tư cách kiến quốc xưng đế, hãn rất có khả năng là vị đế vương chân chính đầu tiên trong quần thể người chơi. Cái thành tựu duy nhất này, khiến cho tỷ lệ ủng hộ của hãn tăng lớn, thoáng cái từ hạng bảy hạng tám trước đó, xông lên hạng hai, gần với đối thủ một mất một còn Đào Phong, chênh lệch của tỷ lệ ủng hộ thậm chí thu nhỏ lại tới 0.23%, hầu như là ngang hàng.

Kế tiếp, còn có một vài giải thưởng khác nhưng Hoàng Dật không đi quan tâm, bao gồm các giải thưởng hãn được đề cử, mấy cái đó đều chỉ là hư danh thuần túy, không có chỗ tốt chân chính giống giải thưởng người mới tốt nhất.

Trở về trang đầu diễn đàn, Hoàng Dật mở ra chủ đề nóng của ngày hôm nay, đầu tiên thì thấy được rất nhiều về tin tức của Long Thứ, tối hôm qua Long Thứ dẫn phát một thông báo, diễn viên chính của diễn đàn ngày hôm nay tự nhiên

chính là hấn.

"Long Thứ bảo đao chưa già! Dùng thực tế hành động đập nát tin đồn anh hùng tuổi xế chiều!" Hoàng Dật tiến vào bài post này nhìn một chút, tối hôm qua hấn cùng Đao Phong nhắc tới Long Thứ người này, vừa lúc có một chút hứng thú.

" Khu Trung Quốc cao thủ xuất hiện lớp lớp, vẫn đều là một trong những tiêu điểm của thế giới. Từ khi Miếu Sát và Lôi Thần hai ngôi sao mới quật khởi, quang hoàn của Đao Phong và Long Thứ tựa như giảm đi không ít, nhất là Long Thứ. Long Thứ tính cách ẩn nhẫn điệu thấp, cùng với gần đây vẫn chưa có làm ra thành tích gì, danh tiếng không bằng trước, thế cho nên bị xếp loại anh hùng tuổi xế chiều. Nhưng một tiếng hệ thống thông báo của hấn tối hôm qua, mạnh mẽ đập nát loại dư luận anh hùng tuổi xế chiều, phát ra một chứng tỏ mạnh mẽ với toàn bộ thế giới -- Long Thứ vẫn là Long Thứ, cũng không bởi vì Miếu Sát và Lôi Thần quật khởi mà bị loại. Người viết cho rằng, Long Thứ mới là người có khả năng lớn nhất giành được giải của giải thưởng cá nhân tốt nhất năm nay. Hiện nay tỷ lệ ủng hộ top 5 của giải thưởng, phân biệt là Đao Phong, Long Thứ, Thiên Đạo, Giáo Hoàng, Pharaohs. Đao Phong năm ngoái đã được giải, dựa theo quy luật trao giải bình thường mà xem, năm nay không quá có thể tiếp tục đến phiên hấn. Mà Giáo Hoàng và Thiên Đạo đang tranh phách giải thưởng công hội tốt nhất, không cách nào toàn lực tranh đoạt giải thưởng cá nhân tốt nhất, mà Pharaohs còn lại gần đây trùng kích chiến hồn tăng thứ chín thất bại, đẳng cấp rút lui 1 cấp, có ảnh hưởng trên thực lực, sắp tới hấn là không có động tác quá lớn gì. Cho nên hiện nay mà xem, hy vọng lấy được giải của Long Thứ là lớn nhất. . ."

Bài post này chỉ là làm ra một đánh giá cơ bản đối với Long Thứ, cũng không có liên quan đến nhiều tư liệu nội bộ. Lý giải của Hoàng Dật đối với Long Thứ cũng không nhiều, tư liệu và hình ảnh của Long Thứ cũng rất ít. Cả người rất kín đáo, giống như nghề nghiệp loại thích khách của hấn, một mực ẩn núp trong chỗ tối.

Nếu như Hoàng Dật năm nay không lấy được giải thưởng người mới tốt nhất, sang năm lúc cạnh tranh giải thưởng cá nhân tốt nhất, Long Thử cũng là một đối thủ vô cùng mạnh!

Kế tiếp, Hoàng Dật lại về chủ đề nóng trong diễn đàn, kiểm tra những chủ đề còn lại.

"Tin tức mới nhất về tầng 50 của Chúng Thần chi tháp! Đao Phong với Giáo Hoàng tranh đoạt thủ sát thế giới của Cường Thi vương!" Lúc này, Hoàng Dật thấy được một chủ đề nổi bật, tối hôm qua Đao Phong sở dĩ tìm hãn, chính là vì cùng nhau hợp tác đánh chết Cường Thi vương. Hoàng Dật không khỏi tiến vào bài post này nhìn một chút.

"Từ sau khi Thiên Đoàn lấy được thủ sát thế giới của Long Thương. Pheles trong tầng 50. Long Thương. Pheles đã không còn rơi ra trang bị truyền kỳ, mất đi giá trị. Hiện nay, toàn bộ thế giới tổng cộng có năm chi đoàn đội có thể đánh chết Long Thương. Pheles, cho nên năm chi đoàn đội này, có thể triển khai đợt thủ sát thứ hai. Hiện nay, BOSS số 2, số 3, số 4 đều có thể tự do lựa chọn, không có yêu cầu thứ tự đánh chết. Bên trong cái này, lực công kích của BOSS số 4 mạnh nhất, nhưng lượng máu thấp nhất. Đã bị Thiên Đoàn chọn làm mục tiêu mới nhất. Chủ Tank dưới trướng của Thiên Đoàn-- Tả Hữu, là Tank đệ nhất thế giới, hiện nay chỉ có hãn có thể kháng được BOSS này, cho nên có thể có cơ hội thủ sát BOSS số 4 chỉ có Thiên Đoàn, không người có thể cạnh tranh cùng bọn họ. Căn cứ số liệu của bảng xếp hạng trong Chúng Thần chi tháp mà xem, Thiên Đoàn đã có thể đem lượng máu của BOSS số 4 đánh tới dưới 50%, thêm một đoạn thời gian hãn là có thể lấy được thủ sát. Trong bốn chi đội ngũ còn lại, Thập Tự quân của nước Anh với Danh Tướng các của Trung Quốc đã cùng chọn BOSS số 2, hiện nay Danh Tướng các của Trung Quốc có ưu thế vượt lên tương đối rõ ràng. Lấy thủ sát cơ bản không có vấn đề. Mà BOSS số 3 Cường Thi vương, thì được Viêm Hoàng quân đoàn dưới trướng của Đao Phong và Thiên Sứ quân đoàn dưới trướng của Giáo Hoàng chọn làm mục tiêu, hiện nay tiến độ hai bên cơ bản như nhau, thủ sát sẽ rơi vào trong tay của ai, tạm thời không biết được, cái này phải xem động tác kế tiếp của Viêm Hoàng quân đoàn. . ."

Ngay sau đó, tác giả bài post trọng điểm nhắc tới Viêm Hoàng quân đoàn: "Từ sau khi Lôi Thần rời khỏi. Viêm Hoàng quân đoàn dưới trướng của Đào Phong chỉ còn thiếu một Tank chính cường lực, lần này lựa chọn BOSS số 3 Cường Thi vương cũng là bất đắc dĩ. Cường Thi vương phòng ngự cao, công kích thấp, yêu cầu đối với tank chính không cao. Phù hợp với sắp xếp đoàn đội của Viêm Hoàng quân đoàn hiện nay. Hơn nữa pháp sư cao cấp nhất của Viêm Hoàng quân đoàn -- Đông Hoàng, hỏa pháp sư đệ nhất thế giới, mà Cường Thi vương sợ hãi, chính là công kích hệ hỏa. Nhưng so sánh với Thiên Sứ quân đoàn dưới trướng của Giáo Hoàng mà nói, Viêm Hoàng quân đoàn vẫn còn thiếu khuyết một nghề nghiệp không chiến cường lực!"

Nói đến đây, tác giả bài post đưa ra ảnh chụp màn hình, trong ảnh là Cường Thi vương hình thức 500 người của tầng 45 trong Chúng Thần chi tháp, lúc này nó chỉ có 1% lượng máu, đứng trong ao nước bắn màu đen, trên mặt nước là mấy trăm thi thể, có vẻ rất thảm khốc.

Ngay sau đó, tác giả bài post tiếp tục viết: " Bắt đầu từ thứ hình thức 500 người của tầng 45, Cường Thi vương khi lượng máu giảm xuống đến 1%, thì có tỷ lệ nhất định có thể ngẫu nhiên ra một kỹ năng tên là Thi Thủy Hồng Lưu, bao phủ toàn bộ mặt đất, gây điểm thương tổn vô cùng cao, người chơi mỗi giây giảm 20% giá trị sinh mệnh, tốc độ mất máu của cả đoàn đội như vậy, dù có nhiều mục sư căn bản cũng không bơm máu kịp, cho nên phải đem Cường Thi vương đánh chết trong thời gian ngắn, bằng không sẽ bị đoàn diệt. Nhưng theo lực tấn công hiện tại của Viêm Hoàng quân đoàn mà xem, hiển nhiên không cách nào trong vài giây ngắn đánh hết 1% lượng máu của Cường Thi vương, cho nên nghề nghiệp không chiến được cho là chỗ then chốt để đánh chết Cường Thi vương. Nhưng hiện nay, trong phạm vi toàn bộ thế giới, người chơi bản thân có năng lực không chiến vô cùng hiếm có, nổi danh nhất cũng là Đọa Lạc Thiên Sứ trong Thiên Sứ quân đoàn dưới trướng của Giáo Hoàng, cái này cũng là ưu thế lớn nhất của Thiên Sứ quân đoàn để giành thủ sát của Cường Thi vương. Cho nên Viêm Hoàng quân đoàn muốn đánh chết Cường Thi vương, nhất định phải tìm kiếm một người chơi cường lực có năng lực không chiến. Mà căn cứ tư liệu

người chơi đỉnh cấp hiện nay của khu Trung Quốc mà xem, chỉ có một người có điều kiện tốt nhất, đó chính là Miếu Sát! Tại trận chiến ở Phong Lâm trại, Miếu Sát bày ra một năng lực, đó chính là đem kẻ địch kéo thẳng lên không trung chiến đấu, năng lực này trước đây chưa từng gặp, hẳn là thuộc về năng dành riêng của nghề nghiệp hi hữu kỹ. Cho nên lần này đánh chết Cường Thi vương, Đào Phong rất có khả năng sẽ lựa chọn hợp tác với Miếu Sát! Chỉ cần lượng máu của BOSS giảm xuống tới 1% cuối cùng, sử dụng kỹ năng Thi Thủy Hồng Lưu này, vậy cũng chỉ có Miếu Sát mới có thể đủ ngăn cơn sóng dữ, đem BOSS dắt lên không trung, một mình một người đánh chết 1% cuối cùng!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 167: Hỏa Vũ

Xem xong bài post này, Hoàng Dật không khỏi bội phục tác giả của bài post, tác giả của bài post trật tự rõ ràng, hơn nữa đối với các loại danh nhân của Thế Giới Thứ Hai đều rõ như lòng bàn tay, thậm chí bên trong mỗi một đoàn có người nào đều rất rõ ràng, cuối cùng dĩ nhiên còn suy đoán ra Đào Phong sẽ tìm hãn hợp tác!

Không chỉ có như vậy, tác giả của bài post này thậm chí ngay cả Hoàng Dật trong lần hợp tác này, rốt cuộc sẽ phát huy tác dụng gì đều suy đoán ra! Đây là điều bản thân Hoàng Dật cũng không biết. Hẳn trước đó cũng không biết Cường Thi vương của tầng 50 là cái dạng gì, hẳn chỉ đánh chết qua Cường Thi vương của tầng 41. Hơn nữa hẳn trước đó cũng không rõ ràng vì sao Đào Phong sẽ tìm hãn hợp tác, thực lực của hãn so sánh với Đào Phong vẫn có chênh lệch rất lớn, hiện tại nhìn bài post này mới biết được nguyên do của phương diện này.

Hoàng Dật không khỏi nhìn một chút tác giả bài post, lúc này vừa nhìn liền sáng tỏ, tác giả của bài post này, chính là Thi Nhân! Đây là danh nhân trong diễn đàn, viết bài trên cơ bản đều có thể thu được mọi người tán thành, hèn chi có thể đem chuyện Đào Phong tìm hãn hợp tác đoán được.

Từ ý nghĩa nào đó mà nói, Thi Nhân cũng là nhân tài cường đại đồng dạng với Đào Phong bọn họ, dù sao hẳn đối với cao thủ các quốc gia của thế giới đều vô cùng lý giải, thuộc như lòng bàn tay, đồng thời có thể căn cứ đặc điểm của từng cao thủ, phân tích ra một ít tin tức có giá trị, loại năng lực này cũng là vô cùng khó có được.

Kế tiếp, Hoàng Dật quay trở về chủ trang, sau đó đặc biệt tìm kiếm bài viết hướng dẫn cách đánh Cường Thi vương.

Hiện nay Cương Thi vương khó nhất người chơi đánh qua, là Cương Thi vương hình thức 500 người của tầng 49, kỷ lục thế giới hiện nay do Thiên Sứ quân đoàn dưới trướng của Giáo Hoàng duy trì. Bất quá bọn họ cũng không đem cách đánh tầng 49, dù sao cái này coi như là một bí mật nhỏ.

Hoàng Dật có khả năng tìm thấy được cách đánh cao nhất cấp, cũng là đấu pháp Cương Thi vương 500 người tầng 45, đoàn đội có thể đánh thắng được Cương Thi vương này tương đối nhiều, cách đánh cũng không phải bí mật, trên diễn đàn có thể đơn giản tìm thấy được.

Hoàng Dật xem lướt qua một chút những hướng dẫn, cũng không quá để ý. Bởi vì càng lên cao, BOSS ngoại trừ một ít kỹ năng cơ sở, còn lại cũng là mấy trăm kỹ năng không xác định, mỗi lần sẽ ngẫu nhiên xuất hiện vài loại bên trong. Cho nên tác dụng của hướng dẫn thật ra rất có hạn, chỉ có thể khiến cho người chơi rõ ràng một ít kỹ năng cơ sở của BOSS, cùng với một ít kỹ xảo nhỏ có thể dùng. Về phần kỹ năng ngẫu nhiên thì bất lực, đoàn đội dù cường thịnh, cũng không thể hoàn toàn đem mỗi một kỹ năng ngẫu nhiên của BOSS nghiên cứu ra.

Hiện nay, trên cơ bản chỉ có người mới là đi xem hướng dẫn, một ít người chơi cao cấp thì không nhìn, tự mình lục lọi một hai lần cũng vẫn có thể lục lọi ra một ít kỹ năng cơ sở của BOSS.

Xem lướt qua xong những bài post này, Hoàng Dật tiến vào Thế Giới Thứ Hai, bắt đầu đánh một vòng Chúng Thần chi tháp mới.

Đánh xong 10 lần bí cảnh 1 người, Hoàng Dật đem chiến hồn sinh mệnh tăng lên tầng thứ ba. tỷ Lệ thành công của tầng này là 98%, điểm kinh nghiệm tiêu hao là 20%. Mức độ tăng thêm sau khi tăng lên là 3%.

Hiện tại, Hoàng Dật đã đem ba tầng đầu tăng lên xong, chính thức vượt qua giai đoạn đầu tiên, gia tăng 8% giá trị sinh mệnh. Kế tiếp, hẳn sẽ đến giai đoạn thứ hai, cũng là tầng thứ tư, tầng thứ năm, tầng thứ sáu. Mấy tầng này tương đối trắc trở, lượng tiêu hao rất lớn. Tỷ lệ thành công cũng khá thấp.

Hoàng Dật tiếp tục đánh Chúng Thần chi tháp, một lần rồi một lần đem bí cảnh dọn dẹp, một lần rồi một lần thu hoạch điểm kinh nghiệm. Luyện cấp là chuyện khô khan nhất của Thế Giới Thứ Hai, cho nên rất nhiều người chơi đều lựa chọn du lịch đại lục, đi chơi khắp nơi, nhìn ngắm phong cảnh. Mạo hiểm cũng là một loại cách chơi rất đứng đầu, trước đó gặp phải thi nhân, Vân Tứ Hải. Đều thuộc về loại người chơi này.

Dần dần, hình thức 5 người, hình thức 10 người, hình thức 50 người tất cả đều bị Hoàng Dật đánh xong. Sau đó hắn bắt đầu chuyên tâm đánh Cường Thi vương hình thức 1 người của tầng 47. Cường Thi vương của tầng này hắn đánh không lại, nhưng hắn vẫn khiêu chiến không biết mệt mỏi, quen thuộc tiết tấu công kích của BOSS, đem nó tưởng tượng thành Cường Thi vương của tầng 50 để đối phó.

Chỉ chớp mắt, một tuần trôi qua.

Hôm nay, Hắc Sa trấn tới một người.

Đây là một thiếu nữ mặc pháp bào màu xanh, đại khái 20 tuổi, tóc dài phiêu dật, tướng mạo bình thường, nhưng vóc người không tồi, dưới ma pháp tinh xảo bào là một thân thể lá lướt, thể hiện ra một người thiếu nữ đang dần dần thành thực.

Thiếu nữ tuổi thanh xuân như vậy, đi đến Hắc Sa trấn loại trấn nhỏ này, là vô cùng đoạt nhãn cầu của người, ngay cả một vài NPC nam đều không nhịn được nhìn cô ấy nhiều vài lần.

"Nhìn cái gì vậy, nhìn nữa ta móc hai tròng mắt của ngươi ra!" Thiếu nữ này quơ pháp trượng trong tay, hung hãn nói với một thiếu niên, thiếu niên ngại ngùng kia nhất thời mặt đỏ tới mang tai, nhanh chóng chuyển đầu.

"Tên Miếu Sát này cũng thật là, dĩ nhiên đi tới một chỗ nát như vậy, nhiều bụi như vậy, bắn muốn chết! Vẫn là Hiên Viên trấn của chúng ta đẹp!" Thiếu nữ vừa đi vừa nhăn mặt, nhỏ giọng nói thầm.

Rất nhanh, thiếu nữ đi tới truyền tống trận của Hắc Sa trấn, nhìn chung quanh, nhưng truyền tống trận không có một bóng người, hiện tại là lúc login thấp, ở đây lại là trấn nhỏ hẻo lánh, người lúc đầu đã ít, cô ấy cũng không thấy được người cần tìm.

Đúng lúc này, trước mặt của thiếu nữ đột nhiên xuất hiện một người nam, nam này mặc một giáp xích tinh xảo, trong tay cầm một cây chùy thật lớn, trên mặt còn lưu lại một ít vết máu, hiển nhiên là vừa từ Chúng Thần chi tháp truyền tống đi ra.

"Anh là Miếu Sát sao?" Thiếu nữ thấy trang phục của người này, không khỏi thốt lên hỏi.

"Đúng vậy." Người nam này quay đầu nhìn cô ấy một cái, sau đó gật đầu.

Người này chính là Hoàng Dật, hắc đại khái đã đoán được lai lịch của thiếu nữ. Ngày đó Đào Phong lúc chia tay hắn, đã nói qua một tuần sau sẽ phái người tới đón hắn, hiện tại một tuần vừa vặn đến, thiếu nữ này vừa lúc xuất hiện ở đây, rất có khả năng cũng là người Đào Phong phái đến đây đón hắn.

"Tôi là Hỏa Vũ, là Đào Phong đại ca gọi đến đây đón anh." Thiếu nữ quan sát Hoàng Dật, sau đó tự giới thiệu mình.

"Ừm, tôi biết." Hoàng Dật gật đầu.

"Vậy chúng ta đi thôi!" Nói xong, Hỏa Vũ lập tức vung pháp trượng trong tay, trong không khí vẽ ra một hình tròn, quát một tiếng: "Truyền tống môn, Hiên Viên trấn!"

Theo lời nói của cô ấy vừa dứt, trong không khí nhất thời xuất hiện một cánh cửa hình trứng, bốn phía cánh cửa tản ra ánh sáng trắng sữa. Không ngừng khuếch tán ra bên ngoài, mà khu vực ngay giữa thì lại là một hắc động sâu thẳm, không biết rốt cục thông ra địa phương thần bí gì.

Làm xong tất cả cái này, Hỏa Vũ tựa như có chút mệt mỏi, cô ấy đưa tay lau mồ hôi hột thấm ra trên trán, sau đó ưỡn ngực, nhướn cao lông mi, kiêu ngạo nói với Hoàng Dật: "Nhanh chóng vào đi thôi! Đây là kỹ năng chỉ có chủng tộc hi hữu của tôi mới có, có thể đem anh trực tiếp truyền tống đến Hiên Viên trấn trong lãnh địa công hội Hiên Viên thị của chúng tôi. Bất quá cái truyền tống môn này chỉ có thể kéo dài một phút đồng hồ, chậm sẽ không còn cơ hội!" Nói xong, Hỏa Vũ lập tức đi vào, biến mất trong hắc động.

Hoàng Dật nhìn hắc động, cũng nhấc chân đi vào.

Sau một khắc, một lực hút quen thuộc truyền đến, ngay sau đó, bên tai của Hoàng Dật truyền đến một âm thanh huyền ảo ồ ồ ào, sau đó xuất hiện ở một chỗ hoàn toàn mới.

Nơi này là một truyền tống trận náo nhiệt, diện tích không lớn, chỉ cỡ sân bóng rổ. Một ít người chơi truyền tống qua lại ở chỗ này. Kiến trúc bốn phía đều là hoàn toàn mới, xem ra là vừa xây không lâu. Trấn nhỏ này cũng không lớn, không khác biệt với Hắc Sa trấn lắm.

Bất quá trấn nhỏ này tản mát ra một khí tức phồn thịnh, khắp nơi đều có thể thấy công trường đang xây dựng, một ít người chơi nghề nghiệp kiến trúc đang vất vả lao động.

"Thế nào, Hiên Viên trấn của chúng tôi đẹp chứ! Bây giờ còn không xây xong, chờ sau này xây xong rồi, ở đây sẽ biến thành thành phố rất lớn! Không kém so với Mộc Quang thành!" Lúc này, bên cạnh truyền đến âm thanh của Hỏa Vũ, trong giọng nói tràn ngập kiêu ngạo.

"Ừm! Quả thật không tồi!" Hoàng Dật khẽ gật đầu. Mộc Quang thành hẳn có nghe nói qua. Đây là thủ đô của Phong Chuy quốc ba mươi năm trước, Phong Chuy quốc cũng từng là quốc gia định cư của Man Liệt và Phong Lâm trại. Thủ đô của Phong Chuy quốc Mộc Quang thành là thành phố duyên hải xinh đẹp nhất của vùng đông nam bộ đại lục, có người nói là chỗ đầu tiên của đại lục có

thể thấy mặt trời mọc lên. Bất quá sau đó, vong linh đại quân của Ma Vương Ô Tạp Nhĩ quét sạch chỗ đó, làm thành phố biến thành phế tích. Tên quốc vương ngu ngốc cũng không biết đi về đâu, mãi cho đến vài ngày trước bị Long Thứ đánh chết, ngay cả truyền quốc ngọc tỷ đều bị rơi ra.

"Chỉ cần anh gia nhập Hiên Viên thị chúng tôi. Là có thể mỗi ngày ở trong thành phố đẹp như vậy! Đi thôi! Tôi mang anh đi gặp Đao Phong đại ca!" Hỏa Vũ nói xong, lập tức đi ở phía trước dẫn đường.

Hoàng Dật đi theo sau, theo Hỏa Vũ, đi đến tòa kiến trúc cao nhất ở giữa Hiên Viên thành.

"Nghe nói Đao Phong lão đại đem Miếu Sát mời tới. Lúc này hẳn là có thể vượt mặt Giáo Hoàng bọn họ, lấy được thủ sát đi!"

"Cái này khó mà nói, lần trước Lôi Thần tới chúng ta cũng cho rằng có thể lấy thủ sát, cuối cùng vẫn là thất bại trong gang tấc! Công hội chúng ta vẫn là thiếu một chút vận khí! Nếu không làm sao đến lượt Thiên Đoàn lấy thủ sát của Long Thương!"

"Nếu như Miếu Sát và Lôi Thần có thể cùng nhau gia nhập vào Hiên Viên thị chúng ta là tốt rồi, phỏng chừng công hội chúng ta có thể thoát cái vượt quá Thiên Đường của Giáo Hoàng!"

...

Dọc theo đường đi, Hoàng Dật nghe phần lớn người đi đường bốn phía đang bàn luận về chuyện hợp tác của hắn và Đao Phong. Từ biểu hiện của Hỏa Vũ, cùng với lời nói của người qua đường không khó nghe ra, công hội Hiên Viên thị của Đao Phong được thống trị không tồi. Thành viên công hội tùy tiện đi dạo trên đường phố, đều đang thảo luận chuyện của công hội, có vẻ rất quan tâm, tràn ngập cảm giác vinh dự công hội, lực ngưng tụ rất mạnh. Mà người bình thường sáng tạo một công hội, phỏng chừng hội viên cũng là tự chơi của mình, không có lực ngưng tụ, công hội cũng là thùng rỗng kêu to, thậm chí ngay cả hội

trưởng tự mình hiệu triệu một tiếng, đều không có người sẽ hưởng ứng.

Rất nhanh, Hỏa Vũ mang theo Hoàng Dật đi tới tòa nhà cao nhất trong Hiên Viên trấn, sau đó mi phi sắc vũ giới thiệu: "Miếu Sát mau nhìn, đây là hạch tâm của Hiên Viên trấn chúng tôi, đây là một tòa đại sảnh thị chính cao nhất cấp trong tất cả công hội trên thế giới hiện nay, ngay cả Thiên Đường công hội của Giáo Hoàng đều kém chúng tôi. Đao Phong ở bên trong chờ anh đấy!" Nói xong, Hỏa Vũ đi lên bậc thang, tiến vào tòa kiến trúc cao nhất này.

Hoàng Dật ngửa đầu nhìn tòa đại sảnh thị chính một chút, sau đó cất bước đi vào.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 168: Tỷ Lệ Thành Công

Hỏa Vũ vẫn mang theo Hoàng Dật đi tới một phòng trên tầng cao nhất của đại sảnh thị chính, sau đó gõ gõ cánh cửa: "Đao Phong đại ca, Miếu Sát tới."

Bên trong rất nhanh truyền đến tiếng bước chân, sau đó cánh cửa được mở, người mở cửa chính là Đao Phong.

"Miếu Sát, hoan nghênh đi tới Hiên Viên trấn chúng tôi, vào đi!" Đao Phong lui lại mấy bước, mời Hoàng Dật vào.

Hoàng Dật gật đầu, lập tức đi vào.

Lúc này, trong phòng tựa như đang mở hội nghị, xung quanh bàn tròn có ba người đang ngồi, ba người này tất cả đều đang đánh giá hẳn.

Bất quá trong những người này, Hoàng Dật chỉ nhận thức Vân Tứ Hải, không khỏi gật đầu với hẳn.

"Tới, Miếu Sát, tôi giới thiệu cho cậu một chút." Lúc này, Đao Phong đã đi tới, bắt đầu chú ý giới thiệu cho Hoàng Dật ba người ngồi xung quanh bàn tròn.

"Vị này chính là Đông Hoàng, pháp sư cao cấp nhất của công hội chúng tôi! Lần này pháp sư đoàn do cậu ta dẫn dắt là chủ lực tấn công của lần thủ sát này!"

"Đây là Lâm Dật Khâm, đoàn trưởng của phó bản đoàn trong công hội chúng tôi! Nhiệm vụ chủ yếu của lần thủ sát này do hẳn phụ trách "

" Vị cuối cùng này là Vân Tứ Hải, cậu đã nhận thức, là phó hội trưởng của chúng tôi, cũng là đoàn trưởng của mạo hiểm đoàn. Mà cao tầng còn lại hiện nay

đều đang tổ chức huấn luyện Viêm Hoàng quân đoàn, cho nên chưa có tới, sau đó sẽ giới thiệu với cậu sau."

Đao Phong giới thiệu xong, lôi một cái ghế, nói với Hoàng Dật: "Ngồi đi! Chúng ta mở hộp nhỏ."

Hoàng Dật gật đầu với ba người trên bàn tròn, sau đó liền ngồi xuống.

"Tiểu Lâm, cậu nói đơn giản một chút cho Miếu Sát về tiến độ tình huống phó bản của chúng ta hiện nay đi!" Đao Phong quay sang nói với người nam tên là Lâm Dật Khâm, Lâm Dật Khâm tuổi chừng hai mươi bốn hai mươi năm tuổi. Trên lưng là thanh trường kiếm, ánh mắt như điện, hẳn là một kiếm khách truy cầu lực sát thương.

"Vâng đại ca!" Lâm Dật Khâm gật đầu, sau đó nhìn Hoàng Dật, nói: "Hiện nay, thành tích tốt nhất của Viêm Hoàng quân đoàn chúng tôi, là có thể đem lượng máu của Cương Thi vương đánh tới 21%, chiến đấu kéo dài 57 phút, thời gian lần đầu xuất hiện thương vong đại khái là khoảng 15 phút, lượng máu của BOSS khoảng chừng 80%. Thời gian thương vong quá nửa là phút 31. Lượng máu đại khái của BOSS là 48%, mà chỉ cần nhân số thương vong vượt quá 4500 người, trên cơ bản tuyên cáo đoàn diệt, lúc này không khác biệt lắm là phút 55, lượng máu của BOSS là 22%. Hiện nay tiến độ của chúng tôi và Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng không khác biệt lắm, nhưng thời gian chiến đấu của bọn họ so với lâu hơn chúng tôi ba phút, chúng ta chỉ có một chút ưu thế."

Nói xong, Lâm Dật Khâm hơi ngừng lại, rồi tiếp tục nói: " Ba ngày kế tiếp. Cậu cùng với chúng tôi đi luyện tập! Phối hợp với nhau, đến lúc đó cho cậu xem sắp xếp đoàn đội của chúng tôi. Ba ngày sau. Chúng ta sẽ chính thức trùng kích thủ sát của Cương Thi vương. Mà nhiệm vụ hàng đầu của cậu, cũng là giữ mạng, bởi vì dựa theo Cương Thi vương của mấy tầng trước mà xem, nó mỗi lần đến 1% lượng máu cuối cùng, đều sẽ xuất hiện một kỹ năng là Thi Thủy Hồng Lưu. Chúng tôi phỏng chừng Cương Thi vương tầng 50 hẳn là cũng sẽ xuất hiện cái kỹ năng này, cái kỹ năng này không cách nào tránh né, chỉ có thể chống chịu,

cho nên chúng tôi khẳng định sẽ bị đoàn diệt. Mà căn cứ theo lý giải của chúng tôi, ngc`ười hã là có một kỹ năng đem kẻ địch dặt lên trên không trung để chiến đấu. Đến lúc đó sau khi cậu dùng ra cái kỹ năng này, sẽ không sẽ bị thi thủy trên mặt đất ảnh hưởng, lượng máu cuối cùng của BOSS, giao cho một mình cậu hoàn thành."

"Ừm, tôi đại khái lý giải." Hoàng Dật gật đầu. Lâm Dật Khâm nói, hầu như đúng với suy đoán của Thi Nhân trên diễn đàn. Bọn họ sở dĩ hợp tác với Hoàng Dật, cũng là nhìn trúng kỹ năng dành riêng[Tuyên Án].

"Buổi tối ngày hôm nay. Cậu tới tham gia huấn luyện của chúng tôi một chút đi, đại khái sẽ huấn luyện ba giờ. Đến lúc đó anh sẽ online chứ?" Lúc này, vị hỏa pháp sư Đông Hoàng hỏi. Đông Hoàng trong phòng này, là người có tuổi tác nhỏ nhất. Nếu như hình tượng của hã không phải giả thuyết, vậy hã chỉ có mười sáu mười bảy tuổi, chỉ là một người đang trong độ tuổi trưởng thành.

"Tốt, không thành vấn đề!" Hoàng Dật một ngày hai mươi bốn tiếng đồng hồ bất cứ lúc nào đều có thể login. Tội phạm trong Hoa Hồng Ngục Giam, có thể nói là người rãnh rỗi nhất trên thế giới này, rãnh đến mức rất nhiều tội phạm đều lựa chọn tự sát.

"Miếu Sát, chiến hồn của anh hiện tại tầng mấy?" Vân Tứ Hải hỏi.

"Tầng thứ ba." Hoàng Dật nói. Cả tuần nay hã đều đang chuyên tâm đánh điểm kinh nghiệm, không có đi tăng lên.

"Vậy cũng may, tiềm lực tăng lên còn rất lớn." Đào Phong gật đầu, "Tôi hiện tại là tầng thứ tám, hiện tại là thời điểm mấu chốt, tôi tạm thời không dám nói ra! Bằng không giống như Pharaohs của Ai Cập, hã gần đây trùng kích tầng thứ chín thì thất bại, không chỉ có đẳng cấp giảm đi, còn làm mất tầng thứ tám và tầng thứ bảy, thoáng cái liên lụy đoàn đội của hã, đến bây giờ đều không thể giết chết Long Thương. Pheles, hoàn toàn mất đi tư cách trùng kích thủ sát đợt thứ hai."

"Đúng vậy, tỷ lệ thành công 2% quá thấp, hiện nay toàn bộ thế giới cũng chỉ có Lôi Thần thành công qua, không biết chúng ta lúc nào mới có thể xông lên!" Đông Hoàng tuổi tác nhỏ nhất, nhanh mồm nhanh miệng, thoáng cái đã nói tới trên người Lôi Thần.

Mấy người còn lại quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, Lôi Thần có thể nói là tử địch của hắn, hiện tại Đông Hoàng nói ra như vậy, hiển nhiên có chút không hợp thời cơ, bầu không khí có chút xấu hổ.

...

Mấy người hàn huyên nửa giờ, đều tự rời khỏi, Hoàng Dật rãnh rỗi không làm gì, đơn giản đi truyền tống trận của Hiên Viên trấn, tiếp tục đánh Chúng Thần chi tháp.

Hiện tại, điểm kinh nghiệm của hắn đã 99%, chỉ cần thăng cấp, cũng là một loại tổn thất. Bởi vì tăng lên chiến hồn là trừ theo tỉ lệ phần trăm điểm kinh nghiệm của cấp bậc ấy, đẳng cấp càng cao, điểm kinh nghiệm tự nhiên cũng càng nhiều, cho nên cấp 50 tăng lên chiến hồn là có lời nhất.

Mà Dao Phong bọn họ sở dĩ lên tới cấp 55, cũng là bất đắc dĩ. Đầu tiên, bọn họ tăng đến tầng thứ tám, cũng không dám tăng nữa. Bởi vì tỷ lệ thành công rất thấp, chỉ cần thất bại thực lực sẽ rút lui, đặc biệt vào thời khắc trùng kích thủ sát thế giới, thực lực rút lui là chuyện trí mạng, Pharaohs của Ai Cập cũng là một bài học đắt giá, cho nên điểm kinh nghiệm của bọn họ thà rằng để thăng cấp, cũng không nguyện đi thăng chiến hồn. Thứ hai, sau cấp 55, có thể thức tỉnh chiến hồn thứ hai, lợi dụng chiến hồn đó cũng đồng dạng có thể tăng lên thực lực của chính mình. Mặt khác, Dao Phong những người này, đều là người nổi bật trên bảng đẳng cấp, tăng lên đẳng cấp cũng có thể đủ để cho bọn họ giữ được thứ tự trên bảng đẳng cấp, có tác dụng tích cực nhất định.

Cho nên rất nhiều cao thủ đều lựa chọn đem chiến hồn thứ nhất tăng tới tầng 8, sau đó thì lên tới cấp 55. Thức tỉnh chiến hồn thứ hai, tiếp tục tăng lên thực

lực.

Làm như vậy, tuy rằng sẽ sản sinh ảnh hưởng đối với thực lực giai đoạn sau, nhưng tất cả mọi người làm như vậy, vậy không quan hệ.

Hoàng Dật đương nhiên là sẽ không đi thăng cấp, kế tiếp, hắn quyết định tăng lên chiến hồn tầng thứ tư.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Tăng lên chiến hồn tầng thứ tư, cần tiêu hao 40% điểm kinh nghiệm, cũng tiêu hao bốn khối kết tinh thủ lĩnh cấp 40, tỷ lệ thành công 70%. Có lựa chọn tăng lên hay không?

Hiện tại tỷ lệ thành công chỉ còn lại 70%! Tầng thứ ba, tỷ lệ thành công đạt 98%, tới tầng thứ tư, vượt qua một giai đoạn, độ khó quả nhiên tăng lên rất nhiều!

Bất quá cái này đối với Hoàng Dật mà nói, lại hoàn toàn không thành vấn đề! Kế tiếp, hắn muốn đi chiến hồn chi lộ mà bất luận kẻ nào trên toàn bộ thế giới, cũng không có đi qua!

Hắn mở ra Thời Gian Chi Nhãn!

Thời Gian Chi Nhãn có thể xem thấu sắp xếp của hệ thống, mà tỷ lệ thành công thì lại là do hệ thống quyết định!

Nói cách khác. Hoàng Dật hoàn toàn không cần đi lo lắng vấn đề tỷ lệ thành công! Trước khi tăng lên số tầng, hắn có thể dùng Thời Gian Chi Nhãn nhìn một chút hệ thống có phán hắn thất bại hay không. Nếu như thất bại, vậy thì cùng lắm qua một lúc sau hắn thử lại, mãi cho đến khi hệ thống phán hắn thành công mới thôi, như vậy sẽ không tồn tại vấn đề lãng phí điểm kinh nghiệm và kết tinh!

Năng lực này, là cam đoan quan trọng giúp Hoàng Dật vượt qua Đao Phong bọn họ!

Đao Phong bọn họ vẫn không dám đi tăng lên chiến hồn, cũng không biết có

thành công hay không. Muốn thành công, bọn họ cũng chỉ có thể sử dụng điểm kinh nghiệm, một lần rồi một lần đi trùng kích, một lần rồi một lần nhận thất bại. Lãng phí rất nhiều điểm kinh nghiệm. Chỉ cần thất bại, vậy ngay cả thành quả trước đó đều bị xóa, thực lực giảm xuống, không có một hai tháng căn bản khôi phục lại.

Mà Hoàng Dật hoàn toàn không có loại lo lắng này!

Cái duy nhất hắn cần lo lắng, cũng là vấn đề của giá trị năng lượng, hắn trước đó chưa bao giờ dùng Thời Gian Chi Nhân xem qua tỷ lệ thành công của hệ thống, không biết cụ thể phải tiêu hao bao nhiêu giá trị năng lượng.

Nhưng chỉ cần không phải quá nhiều. Vậy tiêu hao một ít giá trị năng lượng cũng không quan hệ, cũng tốt hơn so với tổn thất điểm kinh nghiệm.

Kế tiếp, Hoàng Dật dùng Thời Gian Chi Nhân, nhìn một chút kết quả lần tăng lên chiến hồn này-- thành công!

Sau đó, hắn lập tức nhìn giá trị năng lượng tiêu hao của mình, trong lòng có chút khẩn trương, nếu như lượng tiêu hao quá lớn, vậy hắn sẽ không có biện pháp sử dụng phương pháp này.

Sau một khắc, Hoàng Dật thấy được lượng tiêu hao cụ thể--400 điểm!

Hoàng Dật thở phào nhẹ nhõm, lượng tiêu hao này coi như trong phạm vi tiếp thu. Bất quá cái này chỉ là tầng thứ tư, lên trên, phỏng chừng giá trị năng lượng tiêu hao cũng sẽ tăng lên tương ứng, đặc biệt tầng thứ chín cuối cùng, phỏng chừng nhìn một lần sẽ tiêu hao hai ba ngàn điểm giá trị năng lượng.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức đem chiến hồn tăng lên tầng thứ tư! Tầng này hắn gia tăng 5% giá trị sinh mệnh, cũng với ba tầng trước, chính là đã tăng lên 13% giá trị sinh mệnh!

Sau đó, hắn như được cổ vũ sĩ khí, quyết định trùng kích tầng thứ năm! Tầng

này cần tiêu hao 50% điểm kinh nghiệm, nhưng tỷ lệ thành công chỉ có 50%.

Hắn lại mở ra Thời Gian Chi Nhãn. Lần này, kết quả phán định của hệ thống là -- thất bại! Giá trị năng lượng tiêu hao là 500 điểm.

Kế tiếp, Hoàng Dật từ bỏ tăng lên, sau đó một lần nữa lựa chọn trùng kích tầng này, một lần rồi một lần thử, một lần rồi lại một lần nhìn phán định của hệ thống, giá trị năng lượng tiêu hao xối xả.

Nhưng khi hắn thử 4 lần, hầu như đem giá trị năng lượng dùng cạn, đều chỉ chiếm được một kết quả -- thất bại!

Hoàng Dật nhú nhú mày, 50% tỷ lệ thành công, hệ thống lại liên tục bốn lần cho hắn thất bại, cái này không khỏi có chút quỷ dị!

Nghĩ tới nghĩ lui, hắn chỉ nghĩ tới một khả năng, đó chính là cơ chế đổi mới 24 tiếng đồng hồ!

Trong Thế Giới Thứ Hai, có một cơ chế thống nhất, đó chính là cơ chế đổi mới 24 tiếng đồng hồ. Ví dụ điển hình nhất cũng là Chúng Thần chi tháp, 24 tiếng đồng hồ sẽ tự động thiết lập lại. Hoàng Dật đoán rằng, cái tỷ lệ thành công này hắn cũng là tuân theo quy tắc đó, hệ thống phải sau 24 tiếng đồng hồ, mới có thể một lần nữa thay đổi tỷ lệ thành công của lần tăng lên này.

Nói cách khác, sau này hắn chỉ có thể mỗi ngày thử một lần, chỉ cần hệ thống phán định thất bại, vậy hắn phải đợi ngày hôm sau mới được thử tiếp.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 169: Mười Vị Mỹ Nữ

Kết quả này cũng không tính quá tệ, ít nhất Hoàng Dật mỗi ngày đều có một cơ hội, còn hơn Đào Phong bọn họ nhiều lắm rồi.

Kế tiếp, Hoàng Dật lấy ra năng lượng thạch thừa lại không nhiều lắm, đem năng lượng của mình bổ sung, sau đó bắt đầu tiếp tục xodánhát Chúng Thần chi tháp.

Ánh trăng dần dần mọc lên, Hoàng Dật cũng đánh xong số lần 1 người, lúc này cách thời gian luyện tập ước định mười phút, hẩn rời khỏi Chúng Thần chi tháp, về tới truyền tống trận của Hiên Viên trấn.

Lúc này, ở đây đã có nhiều người, đồng thời không ngừng có người chơi từ bốn phương tám hướng đi tới, trang bị của những người chơi này gọn gàng sáng lẹ, tinh thần chấn hưng, rõ ràng lợi hại hơn so với người chơi bình thường.

"Miếu Sát, cậu đã đến rồi, nhập đoàn đi!" Lúc này, Lâm Dật Khâm vừa vắn ngay tại truyền tống trận, phát hiện Hoàng Dật, lập tức gửi lời mời gia nhập đoàn đội.

Hoàng Dật lập tức tiếp nhận, tạm thời gia nhập Viêm Hoàng quân đoàn.

Tầng 50 Chúng Thần chi tháp là hình thức 5000 người, cho nên bên trong đoàn, tương đương với có năm ngàn đoàn viên, giống như là một chi quân đội. Muốn chỉ huy nhiều người như vậy đi đánh một con BOSS, là chuyện vô cùng khó khăn, cái này cần năng lực hợp tác đoàn đội rất mạnh.

Kế tiếp, Hoàng Dật đi đầu truyền tống tới tầng 50 Chúng Thần chi tháp, ở

đây lúc này đã có một nhóm người chơi đợi lệnh, bọn họ tụ tập trên bãi đất trống của đỉnh núi thứ nhất, lẳng lặng chờ đợi.

Đây là Hoàng Dật lần đầu tiên tham gia loại hoạt động nhiều người quy mô lớn như vậy, hẩn nhìn thoáng qua, phát hiện người chơi trên cơ bản đều là đứng theo nghề nghiệp tương ứng. Nghề nghiệp pháp sư đứng chung một chỗ, nghề nghiệp mục sư một nhóm, nghề nghiệp cận chiến đứng cùng nhau. Mỗi người đều có tiểu tổ tương ứng. Trên tiểu tổ là tiểu đội, trên tiểu đội là phân đoàn, trình tự rất rõ ràng, chỉ huy sẽ rất tiện.

"Miếu Sát, đến đây đi!" Lúc này, một bên truyền đến âm thanh của Dao Phong, Hoàng Dật quay đầu nhìn, chỉ thấy lúc này Dao Phong đang đứng chung một chỗ với một đám người chơi. Nhóm người chơi này ước chừng có mười người, bọn họ đều có một đặc điểm, đó chính là tất cả đều là nữ.

Hoàng Dật đi qua. Đứng đối diện mười cô gái, đây đều là đại mỹ nữ xinh đẹp động lòng người, tất cả đều mặc pháp bào mục sư, cầm pháp trượng tinh xảo, thân thể lả lướt, da thịt tuyết trắng ónh nhuận, dường như mười thiên sứ. Xung quanh không ít người chơi nam đều có ý vô ý nhìn về bên này, trong ánh mắt có chút ái mộ.

"Miếu Sát, kế tiếp cậu ở bên trong phân đội này đi! Mười đại mỹ nữ này là chuyên môn phục vụ cho cậu." Dao Phong vỗ vỗ vai của Hoàng Dật. Vừa cười vừa nói. (Đù !)

Sau đó, Dao Phong quay đầu nhìn quanh mười đại mỹ nữ một lần. Nói: "Mười người mục sư các em, chuyên môn phụ trách hồi máu cho Miếu Sát, các em không cần nghe mệnh lệnh của đoàn lớn, chỉ cần nghe mệnh lệnh của một mình Miếu Sát. Miếu Sát huynh đệ là một trợ lực lớn anh vất vả mời tới, có thể lấy thủ sát của Cương Thi vương hay không, toàn bộ nhìn anh ta. Cho nên các em nhất định phải hồi máu cho anh ấy, thà rằng mình chết, cũng đừng để cho anh ấy chết, hiểu chưa?"

"Rõ ràng!" Mười cô gái nũng nịu nói. Âm thanh thanh thúy, mang theo một chút mùi vị nũng nịu, không ít người chơi nam nghe được đều thấy ngứa cả xương.

"Miếu Sát ca ca, em sùng bái anh đã rất lâu, có thể cho em ôm một cái không?" Lúc này, một cô gái nhỏ khoảng mười bảy tuổi, nháy mắt to, kéo kéo áo, đỏ mặt nũng nịu nói, đáng dấp đáng thương, làm cho người ta hoàn toàn không có lực chống lại.

Hoàng Dật nhếch môi. Loại chuyện này hẳn thật đúng là không có gặp qua, trong lúc nhất thời có chút không biết như thế nào cho phải, đối mặt cô bé này, hẳn tựa như cảm giác còn khó chịu hơn so với đối mặt kẻ địch hung ác.

"Được!" Hoàng Dật trong lòng do dự một hồi, rồi đáp ừ rồi, không có biểu hiện ra thái độ nhăn nhó.

"Thật tốt quá!" Cô bé vỗ tay nhỏ, sau đó xông lên, nhào vào trong lòng Hoàng Dật, thân thể mềm mại dán chặt hẳn, tay nhỏ ôm lưng của Hoàng Dật.

Hoàng Dật chỉ cảm thấy trong lòng mềm nhũn, ngay sau đó chớp mũi tiến vào một khí tức thanh xuân của thiếu nữ, loại cảm giác này tuy rằng rất kỳ quái, nhưng rất thoải mái.

"Em cũng muốn!" Đúng lúc này, mấy cô gái nhỏ còn lại tất cả cũng đều đưa ra yêu cầu ôm. (Dizzz, ông trời thật lắm bất công, thằng hai mươi hộp sữa thẳng không hộp nào !!!)

"Tôi nhìn không được nữa, các người chậm rãi ôm đi!" Lúc này, Đào Phong lắc đầu cười, sau đó rời khỏi chỗ này, chỉ để lại Hoàng Dật một người trong ôn nhu hương.

Liên tiếp ôm xong 10 cô gái nhỏ, Hoàng Dật cuối cùng cũng bình tĩnh trở lại, toàn thân đều tràn ngập hương thơm, phân không rõ rốt cuộc là của ai.

"Các em phân biệt là mục sư gì?" Lúc này, Hoàng Dật nhìn quanh một lần rồi hỏi.

"Anh muốn tìm bạn gái sao? Em là thánh liệu mục sư, là một hot girl ngực khủng siêu cấp!" Lúc này, một cô bé có vẻ rộng rãi ưỡn bộ ngực, kiêu ngạo mà nói, "Mặc kệ là ở trong trò chơi, hay là trong hiện thực."

"A! Khả Khả, quý dân phụ này, không được câu dẫn Miêu Sát ca ca." Lúc này, một cô bé khác lập tức đứng ra, tức giận kêu lên.

"Xin lỗi, anh chưa nói rõ ràng, anh là muốn hỏi một chút, các em cụ thể là nghề nghiệp gì." Hoàng Dật giải thích.

Lúc này, cô bé ban đầu xin ôm Hoàng Dật cười cười hiểu ý, ôn nhu nói: "Em và Khả Khả đều là thánh liệu mục sư, thiên về hồi máu đơn thể, lượng sữa của bạn ấy, à, không đúng không đúng, lượng hồi máu của bạn ấy quả thật lớn hơn một chút. Phỉ Phỉ và Miêu Miêu là ám ảnh mục sư, thiên về hồi máu quần thể, còn có một kỹ năng gọi là Bạc Táng (Shallow Grave), có thể giúp cho anh trong năm giây sẽ không tử vong. Đan Đan, Tiểu Nghệ, Bốn Bốn ba người đều là quang minh mục sư, thiên về xua tan, giải khống, nhưng có thể tăng cường cho anh các loại trạng thái. La Ly và Tiểu Oai đều là cứu thực mục sư, có trong chiến đấu năng lực phục sinh đồng đội, bất quá mỗi ngày chỉ có thể chiến phục một lần. Cuối cùng là chị Đồng Đồng, chị ấy lợi hại nhất, chị ấy là một mục sư nghề nghiệp hi hữu, vô luận là hồi máu đơn thể hay là hồi máu quần thể đều rất lợi hại, hơn nữa ngoại trừ hồi máu, chị ấy còn có thể ta8g điểm ma pháp, là tổ trưởng của tiểu tổ mục sư chúng em."

"VẬY ĐỢI LÁT NỮA CÁC EM CÓ CHỖ GÌ PHẢI CHÚ Ý CỨ NÓI VỚI ANH ĐI, ANH LẦN ĐẦU TIÊN ĐÁNH Ở ĐÂY, CÒN CHƯA QUEN THUỘC." Hoàng Dật nói.

"Không phải sợ, lượng sữa của chị đây rất lớn."

"A! Khả Khả, bạn lại lên cơn rồi!"

...

Mười phút sau, Viêm Hoàng quân đoàn đã tập kết hoàn tất, 5000 người dựa theo vị trí của mình đứng chung với nhau, đông vô cùng, chỉ là nhìn qua thôi đã có một loại cảm giác nhiệt huyết dâng trào. Đánh một mình và đoàn đội cùng nhau đánh là hai loại cảm giác hoàn toàn khác biệt, cho dù là Hoàng Dật nghề nghiệp hi hữu, bản thân có chứa nhiều bảo vật, thấy loại tình huống này, cũng không tiện đi đầu, dung nhập đoàn thể mới là quan trọng nhất.

"Quyền chỉ huy của các tiểu tổ vào chưa?" Lúc này, đoàn trưởng phó bản đoàn của Hiên Viên thị Lâm Dật Khâm cao giọng hô, âm thanh của hắn rõ ràng vang lên bên tai của mỗi người.

Ngay sau đó, Hoàng Dật thu được một tiếng hệ thống nhắc nhở.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Đoàn trưởng của Viêm Hoàng quân đoàn Lâm Dật Khâm đề nghị xác nhận quyền chỉ huy, có hưởng ứng hay không.

Hoàng Dật lựa chọn hưởng ứng.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn thu được quyền chỉ huy của tiểu tổ, có sử dụng các loại công năng chỉ huy thành viên tiểu tổ hay không.

Quyền chỉ huy, là công năng ở trong một đoàn đội mới xuất hiện, Hoàng Dật hiện tại có quyền chỉ huy của tiểu tổ này, vậy đại biểu hắn là thủ lĩnh tuyệt đối của tiểu tổ này. Hắn sau khi nói, mỗi một thành viên đều có thể thu được mệnh lệnh rõ ràng, mà tiểu tổ khác không nghe được. Đồng dạng, tiếng chỉ huy của tiểu tổ khác, tiểu tổ của hắn cũng không nghe được, như vậy tránh cho âm thanh huyền não ồn ào của chiến trường che mất âm thanh của chỉ huy. Mặt khác, Hoàng Dật còn có thể tiến hành đánh dấu với mục tiêu, chinh ra tiểu tổ thành viên đều có thể thấy. Trừ cái này ra, quyền chỉ huy còn có chứa nhiều công năng, chỉ huy rất tiện.

"Ngày hôm nay luyện tập, mọi người nhất định phải nghiêm túc, Miếu Sát

ngay trong đoàn đội chúng ta, hẳn sẽ cùng chiến đấu với chúng ta." Lúc này, Đào Phong cũng mở ra quyền hạn nói chuyện, mỗi người đều nghe được. Sau đó năm ngàn người đều quay đầu nhìn đến phương hướng của Hoàng Dật, trong ánh mắt tràn ngập thân mật.

Hoàng Dật gật đầu với bọn họ, tổ chức thành viên của Hiên Viên thị đều tương đối cao, hơn nữa rất tuân thủ kỷ luật, không ai nói năng lỗ mãng với hắn.

"Buổi tối ngày hôm nay, mục tiêu của chúng ta là đem lượng máu của Cường Thi vương đánh tới 10%, nhiệm vụ này có chút gian khổ, tất cả mọi người chú ý nghe chỉ huy. Được rồi, hiện tại, toàn bộ đoàn bắt đầu buff!" Lúc này, đội trưởng Lâm Dật Khâm hạ một mệnh lệnh!

Theo một tiếng ra lệnh của hắn, năm ngàn người đồng thời hành động, đều nhip, mỗi một mình người chơi có kỹ năng buff quần thể, đều phóng ra buff của mình, xung quanh nhất thời hiện lên đủ loại ánh sáng, làm cho người ta hoa cả mắt. Một đồng buff được phóng ra, thêm lên trên người của mỗi một đoàn viên. (- Giải thích một chút : Buff - danh từ dùng để chỉ các kỹ năng tăng cường thuộc tính hoặc tăng cường kháng tính, nói chung là tăng cường một cái gì đó lên nhân vật. Trái với Buff là Debuff, giảm thuộc tính, giảm kháng tính hoặc giảm cái gì đó)

Hoàng Dật nhìn tình huống của mình một chút, hiện nay trên người hắn có đến 104 loại buff, mà thuộc tính tăng vọt một mảng lớn, bên trong lực công kích tăng đến 53%! Các loại thuộc tính còn lại, cho dù là thuộc tính sát biên giới, đều được tăng thêm hoặc nhiều hoặc ít!

Năm ngàn người cùng nhau đánh quả nhiên không giống, các loại buff chồng lên nhau, trực tiếp khiến cho thực lực của mỗi một thành viên đều tăng lên mấy bậc! So sánh với hình thức 1 người mà nói, cái này hoàn toàn không phải chiến đấu cùng một tầng.

"Huyết Hư, huyết chiến buff của cậu đâu?" Lúc này, Lâm Dật Khâm bỗng

nhiên nói.

Ngay sau đó, góc đông bắc của đoàn người bỗng nhiên sáng lên một quang mang huyết sắc, sau đó Hoàng Dật phát hiện trên người mình có thêm một huyết chiến buff-- trong nửa tiếng đồng hồ, công kích kèm theo 3% hút máu.

Thấy cái tình huống này, Hoàng Dật bắt đầu bội phục Lâm Dật Khâm. Buff trong đoàn nhiều hơn 100 loại, người bình thường có thể phân đều phân không rõ, mà Lâm Dật Khâm ngay cả thiếu buff nào đều biết rõ, còn có thể nói ra chính xác buff này là của ai, chỉ điểm này đã khiến rất nhiều chỉ huy thẹn thùng.

"Không Ngã, Diệp Lâm, điểm ma pháp của hai người sao lại hết? Sai lầm cấp thấp như thế cũng phạm? Lần sau còn như vậy, đem các người điều đến đoàn bổ sung." Âm thanh của Lâm Dật Khâm đột nhiên lạnh lẽo, điểm ra tên của hai người.

"Được rồi! Mọi người nghe lệnh, đoàn tank đi đầu, bắt đầu đi tới!" Rất nhanh, Lâm Dật Khâm dứt khoát hạ lệnh bắt đầu đánh chính thức.

Ngay sau đó, toàn bộ đoàn đội bắt đầu thông thả đi tới, thanh lý quái nhỏ dọc theo đường đi.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 170: Dòng Lũ Sắt Thép

Quái nhỏ của hình thức 5000 người rất lợi hại, nếu như là Hoàng Dật một mình tới đối phó, phỏng chừng phải đánh một hai phút mới có thể giết chết một con, nhưng hiện tại đối mặt nghiền ép của năm ngàn người, trên cơ bản cũng là trạng thái trực tiếp bị giết.

Năm ngàn người đông đảo, nhưng chút nào không rối loạn, phối hợp vô cùng tốt, dọc theo đường đi cũng không có tạo thành nguy cơ gì, chỉ dùng mười phút, tới trước mặt của BOSS thứ nhất Long Thương. Pheles.

Pheles của hình thức 5000 người vô cùng lớn, cao chừng mười mét, trường thương trong tay cũng dài tới mười mét, phỏng chừng một cái quét ngang, là có thể trực tiếp giết chết một đám người, chỉ có tank chính mới có thể chống được công kích của hắn, còn lại bất luận kẻ nào cũng đừng nghĩ chống được.

Lúc này, Pheles canh giữ cầu treo đi thông mấy BOSS còn lại, phạm vi thù hận rất rộng, từ bên cạnh nó đi qua nhất định sẽ bị nó nhận thấy được, cho nên muốn đi giết Cương Thi vương, nhất định phải đem nó giết chết, không có khả năng đi đường vòng.

"Các đoàn trưởng, mang theo người của đoàn mình, tiến vào vị trí dự định." Lâm Dật Khâm chỉ huy.

Ngay sau đó, năm ngàn người nhất thời hành động, mỗi một người chơi đều đứng vào vị trí của mình một cách quen thuộc, các đoàn phân bố tại các vị trí khác biệt.

"Miếu Sát ca ca, anh đi cận chiến đoàn bên ngoài đi!" Lúc này, trong tiểu tổ

của Hoàng Dật, một cô bé khả ái nói, cô bé khả ái này chỉ có mười lăm mười sáu tuổi ủa, là một tiểu LoLi xinh đẹp, con mắt thật to, ngửa đầu nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

"Được!" Hoàng Dật lập tức đi ra ngoài, trực tiếp đứng chung với một đám cận chiến, mười cô gái tất cả cũng đều theo hẳn. Một tắc cũng không rời.

Hoàng Dật nhìn đại thể một chút, hiện nay toàn bộ quân đoàn trên cơ bản là đem Pheles bao vây xung quanh, nhưng nghề nghiệp viễn trình lại đứng quanh vòng tròn, trực diện Pheles, nghề nghiệp cận chiến ngoại trừ một đoàn trăm người ở vòng tròn bên trong, còn lại tất cả đều đứng bên ngoài, không biết có dụng ý gì.

"Tiểu Tống Tử, lên đi! Mục sư chú ý hồi máu cho hẳn!" Lúc này, Lâm Dật Khâm lần thứ hai chỉ huy.

Ngay sau đó, một bóng người bỗng nhiên từ trong đám người đi ra. Tiến vào chính giữa, nhìn Pheles, làm chuẩn bị trước chiến.

Hoàng Dật ngưng thần nhìn qua, đột nhiên phát hiện, người này lại là một đứa con nít!

Đứa con nít này mi thanh mục tú, trên khuôn mặt nhỏ nhắn là một vẻ kiên nghị, tay trái cầm một tấm chắn tinh xảo, tay phải cầm một trường mâu, cả người khoác một áo giáp dày. Đem bản thân phủ cực kỳ kín. Cả người giống như tên Tiểu Tống Tử của mình, thoạt nhìn rất thật. Có thể chịu được công kích rất mạnh. (Tiểu Tống Tử = Bánh ú nhỏ)

"Lớn lớn lớn!" Lúc này, Tiểu Tống Tử thanh thúy kêu một tiếng, sau đó thân thể của nó với tốc độ mắt thường có thể thấy được lớn lên, thoáng cái trở thành một người khổng lồ cao tới năm sáu mét, tuy rằng không có lớn như Pheles, nhưng thoạt nhìn ít nhất có lực liều mạng.

Sau đó, Tiểu Tống Tử lao nhanh về phía trước, thân thể to lớn đập trên mặt

đất, mang theo một khí thế xưa nay chưa từng có, hung hăng lao về phía Pheles.

"Ầm!" Rất nhanh Tiểu Tổng Tử và Pheles trực tiếp đụng vào nhau, trường mâu trong tay đâm vào trên người Pheles, nhưng Pheles lại không chút sứt mẻ, trực tiếp cầm trường thương trong tay đâm tới, đâm vào tấm chắn của Tiểu Tổng Tử, sau đó Tiểu Tổng Tử kịch liệt lui ra phía sau vài bước.

Lần này, thể hiện ra chênh lệch của hai người. Tiểu Tổng Tử căn bản không cách nào lay động Pheles, chỉ có thể chống đỡ công kích của hắn.

Lúc này, mọi người cũng không có triển khai công kích, mà là lẳng lặng chờ đợi. BOSS của Chúng Thần chi tháp là chúng thần sáng tạo. Trí tuệ có hạn, không thông minh như BOSS dã ngoại, chỉ cần tank chính kéo được thù hận ổn định, vậy BOSS sẽ chỉ đánh một mình hắn. Mà nếu như đi công kích BOSS lung tung, vậy BOSS rất có khả năng sẽ thay đổi mục tiêu thù hận, khiến cho đoàn diệt.

"Nghề nghiệp viễn trình khai hỏa!" Mười giây đồng hồ sau, Lâm Dật Khâm rốt cục lên tiếng chỉ huy.

Ngay sau đó, tất cả nghề nghiệp viễn trình, toàn bộ đồng loạt triển khai công kích!

Mấy ngàn người chơi có nghề nghiệp viễn trình, các loại hỏa cầu, băng trùy, quang trụ, mũi tên tất cả đều đập qua hướng Pheles, che cả bầu trời, ánh sáng kỹ năng làm cho người ta hoa cả mắt, toàn bộ bầu trời giống như là một bữa tiệc pháo hoa, đủ mọi màu sắc, rực rỡ muôn màu.

Mà một trăm người của cận chiến đoàn trong vòng tròn, cũng cầm theo vũ khí vọt tới hướng Pheles, các loại kỹ năng xung phong, các loại vũ khí đánh tới Pheles, rất nhanh liền đem BOSS vây chặt, dường như một thùng sắt. Mà kỹ năng của nghề nghiệp viễn trình đến gần bọn họ, cũng không tạo thành thương tổn, đây là trạng thái đoàn đội, không có ngộ thương.

Lúc này, Hoàng Dật rõ cuộc rõ ràng vì sao chỉ lưu lại một chiến sĩ đoàn ở bên trong vòng, bởi vì chân của Pheles vừa chỉ có thể đồng thời dung nạp bấy nhiêu đó người, nếu nhiều hơn, thì công kích không được Pheles, ngược lại còn có thể ngăn trở chiến hữu. Mà nghề nghiệp viễn trình bởi vì đứng ngoài vòng tròn, cự ly công kích xa, không bị hạn chế, tất cả có thể đều công kích đến Pheles.

Viêm Hoàng quân đoàn vững bước công kích Pheles, động tác của bọn họ thành thạo, mỗi một phần nên làm gì đều rất rõ ràng, Lâm Dật Khâm chỉ thỉnh thoảng nhắc vài câu, toàn bộ chủ yếu vẫn là dựa vào đoàn viên tự giác chiến đấu. Bọn họ đối với Pheles đã rất quen thuộc, đã thành công đánh chết quá nhiều lần, được quá nhiều chỉ huy.

Dần dần, lượng máu của BOSS thuận lợi đánh tới 30%, trong lúc ấy một chút sai lầm cũng chưa từng xuất hiện!

"Pheles muốn triệu hoán quân đoàn, tất cả nghề nghiệp viễn trình lập tức chuyển hướng, xoay ra ngoài vòng, chuẩn bị đại chiêu, nghề nghiệp cận chiến ngoài vòng chuẩn bị ở quái nhỏ, dùng tốc độ nhanh nhất xử lý toàn bộ quái nhỏ!" Âm thanh của Lâm Dật Khâm lần thứ hai vang lên, có chút gấp.

Sau một khắc, Pheles đột nhiên ngừng lại tất cả công kích, trên người xuất hiện một vòng bảo hộ kim sắc, chặn tất cả công kích, sau đó nó vươn tay, lòng bàn tay hướng lên trời, âm thanh cổ xưa vang lên: " Anh linh đến từ chiến trường viễn cổ! Tướng quân của các người lúc này đang gặp một đám kiến hôi khinh nhờn, mau tới diệt sát đàn kiến hôi hèn mọn này!"

Âm thanh này vang vọng trong trời đất, khuếch tán ra bốn phương tám hướng! Sau đó Pheles vẫn duy trì động tác triệu hoán kia, không có ra tay công kích.

Cùng lúc đó, mấy ngàn nghề nghiệp viễn trình của Viêm Hoàng quân đoàn tất cả đều xoay người, đối mặt ngoài vòng, thần tình nghiêm túc và trang trọng,

môi hơi động, tựa hồ là đang niệm chú ngữ của một ít kỹ năng uy lực lớn!

Hoàng Dật cũng chuyển thân thể qua, giữ nhất trí với hành động của mọi người.

Đúng lúc này, phía trước bắt đầu vọt tới vô số nhân ảnh, bọn họ mang mũ sắt giáp sắt, trong tay cầm trường thương chiến đao, dường như binh sĩ bừa hăn trong chiến trường viễn cổ, hùng hổ xung phong đến hướng Viêm Hoàng quân đoàn, toàn bộ mặt đất đều rung động lên, thể hiện ra lực đánh vào thật lớn!

Viêm Hoàng quân đoàn hiện tại, giống như một chiếc thuyền lá, chịu đựng trùng kích của Dòng lũ sắt thép, tùy thời đều có thể lật ngã. Mà nghề nghiệp cận chiến ngoài vòng tròn đã trở thành tầng phòng ngự duy nhất. Vững vàng bảo vệ những nghề nghiệp viễn trình trong vòng tròn!

Chỉ cần tầng phòng ngự này bị phá tan, đám nghề nghiệp viễn trình bên trong sẽ bị tàn sát không còn, hoàn toàn đoàn diệt!

"Lần này là thiết binh mạnh nhất, mọi người nhanh chóng mở bạo phát, cần trong thời gian ngắn nhất giết chết chi quân đội này!" Âm thanh của Lâm Dật Khâm tràn đầy ngưng trọng, hiển nhiên cái kỹ năng này là một trong các kỹ năng cực mạnh của Pheles, có thể ngẫu nhiên triệu hồi ra một ít binh sĩ thực lực không đồng nhất, mà hiện nay loại binh sĩ này, vừa lúc cũng là mạnh nhất!

"Ầm ầm!" Sau khi chi quân đội đó vọt tới phạm vi công kích. Mấy ngàn nghề nghiệp viễn trình toàn bộ mở ra kỹ năng bạo phát, vô số ánh sáng kỹ năng vượt qua đỉnh đầu của Hoàng Dật. Đập về phía thiết binh, nhất thời đem khí thế của bọn chúng ngăn trở.

Nhưng mà, những thiết binh này lại vô cùng ngoan cường, sau khi chịu đựng lượt công kích cuồng bạo này, bọn chúng vẫn không ngã xuống, tiếp tục xông lên phía trước, quả thực giống quân đội trong chiến trường, quyết chí tiến lên, thề không lui về sau.

"Nghề nghiệp cận chiến chuẩn bị kháng cự bọn chúng! Không nên để chúng nó lao vào trận hình của chúng ta!" Lâm Dật Khâm gấp gáp nói.

Hoàng Dật nắm chặt vũ khí. Nhìn dòng lũ sắt thép phía trước hùng hổ vọt tới, dường như đang ở chiến trường cổ đại trong chiến tranh, làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào. Trong bầu không khí này, từng người chơi cận chiến đều nổi lên một vẻ hào khí nam nhi, làm cho người ta muốn vượt đầu vung nhiệt huyết, kiến công lập nghiệp!

"Nghề nghiệp chiến sĩ chuẩn bị!" Lâm Dật Khâm cao giọng chỉ huy, "Ba, hai, một, xung phong!"

Sau đó, tất cả nghề nghiệp loại chiến sĩ đứng bên ngoài vòng, đều mở ra kỹ năng xung phong của mình, nghĩa vô phản cố vọt qua hướng dòng lũ sắt thép!

Từng đạo bóng người, cứ như vậy oanh liệt lao tới, như thiêu thân lao đầu vào lửa, dùng tánh mạng của mình chặn bước tiến của chúng nó, thủ hộ đồng đội phía sau!

"Truy Bộ!" Hoàng Dật cũng mở ra kỹ năng xung phong của mình, trong đoàn người hỗn tạp, cùng nhau phóng tới dòng lũ sắt thép!

"Ầm!" Sau một khắc, Hoàng Dật đụng vào một thiết binh, nhất thời đem nó đụng choáng váng, sau đó vung cây chùy trong tay đập xuống!

"Bẹp!" Áo giáp của tên thiết binh này trực tiếp bị đập lõm xuống, biến thành một đồng sắt vụn, mà tên thiết binh này trước đó cũng đã chịu đựng qua một đợt công kích của nghề nghiệp viễn trình, đã là trạng thái hết máu, bị Hoàng Dật một chiêu trực tiếp giết chết.

Sau đó, càng nhiều thiết binh vọt đến đây, Hoàng Dật lại ngênh qua, bắt đầu đánh nhau cận thân, ra sức chém giết, thể hiện ra một cỗ khí thế dũng mãnh vô địch.

Dần dần, chiến hữu bốn phía của Hoàng Dật càng ngày càng ít, đều ngã xuống đất, người sống càng ngày càng ít.

"Tiêu Thố!" Sau một khắc, Hoàng Dật mở ra hiệu quả Tiêu Thố của đôi giày truyền kỳ!

Nhất thời, mặt đất trong phạm vi hai trăm mét xung quanh, đột nhiên tuôn ra một dòng nham thạch nóng chảy, phủ kín toàn bộ mặt đất, mặt đất hóa thành khô cằn! Mà trên bầu trời có vô số quạ đen rực cháy xoay quanh, gào thét, đem bầu trời đốt lên một mảnh hỏa hồng, dường như hoàng hôn diệt vong.

"Thẩm Phán!" Ngay sau đó, Hoàng Dật nắm vũ khí, nhanh chóng xoay tròn, một làn khói Ngải Độc Bệnh xanh lục khuếch tán ra hai trăm mét xung quanh, trộn lẫn với Tiêu Thố, phủ đầy cả khu vực, đem hơn một ngàn tên thiết binh bao phủ bên trong!

Tràng diện nhất thời yên tĩnh, kỹ năng còn lại lúc này đã lờ mờ không ánh sáng, tất cả đều bị Tiêu Thố và Ngải Độc Bệnh của Hoàng Dật bao phủ, không nhìn thấy bất luận màu sắc gì. Năm ngàn thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn, tất cả đều ngơ ngác nhìn chăm chăm Hoàng Dật ra sức chém giết trong chiến trường!

Lúc này, hắc đứng ở trong khói độc khắp bầu trời của và nham thạch nóng chảy mênh mênh, giống như một pho tượng địa ngục chiến thần, vững vàng chặn đứng dòng lũ sắt thép cuộn trào mãnh liệt.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 171: Thi Độc Thịnh Yển

Hiện nay, phạm vi đẳng cấp của thành viên trong Viêm Hoàng quân đoàn đều từ cấp 50 tới 55, kỹ năng của đẳng cấp này, phạm vi lớn nhất không vượt quá 40 mét xung quanh! Hơn nữa bản thân có kỹ năng phạm vi lớn như vậy vô cùng ít, chỉ có vài loại nghề nghiệp mới có!

Mà Hoàng Dật sử dụng tới Tiêu Thổ và Ngải Độc Bệnh phù văn, lại phạm vi rộng đủ hai trăm mét! Cái này hoàn toàn là tiêu chuẩn của kỹ năng Thánh Vực, giai đoạn hiện tại không có bất kỳ người chơi nào có thể học được kỹ năng công kích phạm vi rộng như thế! Bọn họ trong lúc nhất thời đều ngây ngẩn cả người, còn tưởng rằng là cường giả Thánh Vực chạy đến.

Dần dần, mười giây đồng hồ trôi qua, trong hai trăm mét xung quanh, nhất thời nằm xuống vô số thi thể! Hoàng Dật đứng trong thi sơn cốt hải, cầm cây chùy lớn, thở phì phò.

Những thiết binh này vốn dĩ cũng đã trải qua một phen công kích của nghề nghiệp viễn trình, đều là trạng thái hết máu. Mà trên người Hoàng Dật thì có hơn một trăm loại buff, mạnh hơn nhiều so với đi đánh một mình, trên cơ bản có thể một chùy đập chết một con quái. Mà Ngải Độc Bệnh và Tiêu Thổ đều là căn cứ tỉ lệ phần trăm lực công kích của hắn để định ra thương tổn, công kích của hắn càng cao, hai kỹ năng này lại càng mạnh. 10 giây của Ngải Độc Bệnh cùng hiệu quả của Tiêu Thổ, tương đương với khiến cho những thiết binh này tất cả đều thừa nhận một nửa lực công kích của hắn, đại đa số thiết binh đều chịu không nổi.

"Được! Được! Được! Mực sủi nhanh hồi máu cho Miếu Sát, đừng cho hắn chết, nghề nghiệp cận chiến còn lại, đem thiết binh còn lại ngăn cản, nghề

nghiệp viễn trình tiếp tục thanh lý những thiết binh này!" Lâm Dật Khâm nói liên tiếp ba chữ được, hiển nhiên không có ngờ tới hai chiêu của Hoàng Dật sẽ mạnh như vậy, thoáng cái dọn sạch một đợt quái lớn! Tiết kiệm không ít thời gian!

Ngay sau đó, Hoàng Dật chỉ cảm thấy đến vô số kỹ năng phóng lên trên người mình. Giá trị sinh mệnh vốn dĩ tiêu hao của hắn trong nháy mắt được hồi đầy. Bắt đầu từ giờ phút này, hắn trở thành đối tượng bảo hộ trọng điểm của toàn bộ đoàn mục sư, các loại kỹ năng hồi máu đều cho hắn!

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục vọt qua đám thiết binh lưu lại, tiếp tục chiến đấu. Mà phía trước vẫn có một chút thiết binh xông đến, không biết lúc nào mới hết.

"Vù!" Rất nhanh, nghề nghiệp viễn trình lại khởi xướng đợt công kích thứ hai, đánh vào trên người đám thiết binh mới xông lên, lại đem chúng nó đánh thành tàn máu.

Sau đó, Hoàng Dật tiếp tục xông lên. Dùng Tiêu Thổ và Thẩm Phán hai kỹ năng dẫn vật chúng nó. Dần dần, tiết tấu công kích của mấy ngàn nghề nghiệp viễn trình, tất cả đều bắt đầu điều chỉnh theo Hoàng Dật, rất nhanh đem dòng lũ sắt thép do đám thiết binh này tạo thành vững vàng chặn lại, không cách nào tiến lên.

Hiệu quả do Hoàng Dật mang đến thật ra rất trùng hợp. Nghề nghiệp viễn trình mặc dù có mấy ngàn người, nhưng đồng dạng, thiết binh trong phạm vi hai trăm mét xung quanh cũng có hơn một ngàn con, tính trung bình ra, mỗi một thiết binh tương đương với bị hai ba nghề nghiệp viễn trình công kích. Trải qua hai ba công kích của người chơi, nó biến thành gần hết máu. Bị đánh một hai cái là có thể giết chết. Nhưng lúc này nghề nghiệp viễn trình lại trong tình trạng hồi phục sau khi công kích, còn đang ngâm xướng chú ngữ của kỹ năng kế tiếp, không có cách nào lập tức bổ ra một hai lần công kích cuối cùng này. Mà hiệu quả Tiêu Thổ và Ngải Độc Bệnh của Hoàng Dật nhắm vào cũng là thời kì này, thoáng cái bao trùm hơn một ngàn thiết binh trong phạm vi, tương đương với bổ

một đao cuối cùng lên mỗi một thiết binh.

Rốt cục, tên thiết binh cuối cùng bị Hoàng Dật một chùy đập chết, biến thành một thi thể.

Bất quá hiệu quả thôn phệ trên vũ khí cam của hắn không có xuất hiện, bởi vì hắn hiện tại là trạng thái tổ đoàn, cũng không phải một mình giết chết những quái này. Cho nên thuộc tính thôn phệ không cách nào có tác dụng.

"Tất cả nghề nghiệp viễn trình xoay người, tiếp tục đánh Pheles, Tiểu Tổng Tử chú ý tiếp tục kháng công kích của BOSS!" Lâm Dật Khâm tiếp tục chỉ huy.

Sau đó mấy ngàn nghề nghiệp viễn trình một lần nữa chuyển thân, bắt đầu tiếp tục đánh Pheles.

Mà lúc này Pheles đã kết thúc triệu hoán, vòng bảo hộ kim sắc trên người cũng đã biến mất, có thể một lần nữa bị thương tổn.

Hoàng Dật quay đầu nhìn chiến trường phía sau một chút, rất nhiều nghề nghiệp cận chiến đều ngã xuống chỗ đó. Nhưng không có bất luận mục sư gì đi chiến phục bọn họ, hiển nhiên là kế tiếp những nghề nghiệp cận chiến này không có tác dụng, có thể vẫn nằm cho đến khi BOSS bị giết chết mới thôi.

"Được rồi, một cửa khó nhất đã qua đi. Kế tiếp thì dễ dàng, Miếu Sát ca ca, mau tới đây đi." Lúc này, trong đội ngũ của Hoàng Dật vang lên một âm thanh thanh thúy.

Hoàng Dật lập tức trở về bên cạnh mười cô bé, đứng chung một chỗ với các em, nhìn nghề nghiệp viễn trình tiếp tục chiến đấu với Pheles.

"Miếu Sát ca ca, anh vừa rồi dùng kỹ năng gì vậy! Phạm vi lớn như thế, em chưa thấy qua! Chẳng lẽ là kỹ năng của đôi giày truyền kỳ sao?" Rất nhanh, một cô bé hỏi ra.

"Có thể cho là vậy!" Hoàng Dật không thừa nhận cũng không bác bỏ.

"Nếu như chúng ta thủ sát Cương Thi vương, cũng sẽ có trang bị truyền kỳ! Nếu như là một cái váy truyền kỳ là tốt rồi, em mặc vào khẳng định rất đẹp."

"Đan Đan, bạn cứ nằm mơ tiếp đi! Cho dù rơi ra, cũng sẽ không phân cho bạn! Hừ!"

...

10 cô bé trong tiểu tổ nhất thời trò chuyện, líu ríu, oanh oanh yến yến, Hoàng Dật đứng ở một bên, không nói chen vào.

Chiến đấu kế tiếp quả thật dễ dàng rất nhiều, kỹ năng có tính uy hiếp nhất của Pheles cũng là kỹ năng triệu hoán binh sĩ trước đó ủa, kỹ năng này vừa vỡ, kế tiếp không có uy hiếp lớn. Sau đó, nó liên tiếp sử dụng mấy kỹ năng mới ngẫu nhiên, nhưng cũng không có hiệu quả gì, cuối cùng tại 15 phút sau bị thành công đánh chết! Rơi ra vật phẩm khắp bầu trời, chừng trên trăm món, sáng lấp lánh nằm trên mặt đất, không biết cụ thể là vật gì.

"Mục sư phục sinh đồng đội, dùng kỹ năng phục sinh bình thường, không nên dùng chiến phục. Hậu cần đoàn đem vật phẩm BOSS rơi xuống nhặt lên. Người còn lại nghỉ ngơi và hồi phục tại chỗ, đem trạng thái hồi lại! Năm phút đồng hồ sau bắt đầu đi đến đỉnh núi của Cương Thi vương!" Lâm Dật Khâm ra lệnh nghỉ ngơi và hồi phục.

Sau đó, mọi người tất cả đều ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu nghỉ ngơi, hồi phục lượng máu và ma pháp.

Còn một ít mục sư thì đi tới chiến trường đánh giết thiết binh, bắt đầu phục sinh đồng đội, đồng đội chết trận tất cả đều một lần nữa đứng lên, một lần nữa trở nên sinh long hoạt hổ. Nếu như là ở khu vực dã ngoại, vậy bọn họ cho dù được mục sư sống lại, cũng vẫn sẽ giảm cấp. Tác dụng của mục sư, chỉ là khiến cho mục tiêu sống lại tại chỗ, không cần một lần nữa đi một chuyến.

"Miếu Sát, kỹ năng của anh quá mạnh mẽ, là kỹ năng của đôi giày truyền kỳ sao?" Rất nhanh, vài tên chiến sĩ sống lại đi tới trước người của Hoàng Dật, kích động mà hỏi thăm.

Những chiến sĩ này tuy rằng đã chết, nhưng dưới hình thức tổ đoàn, bọn họ vẫn có thể dùng thị giác Thượng Đế thấy tình cảnh của đồng đội, Tiêu Thổ và Ngải Độc Bệnh của Hoàng Dật chói mắt như vậy, bọn họ đương nhiên là tất cả đều thấy được.

"Coi như vậy!" Hoàng Dật gật đầu.

"Tôi lúc đầu còn tưởng rằng là cường giả Thánh Vực tới! Phạm vi rộng như vậy, lại có thể nhiều lần sử dụng, trang bị truyền kỳ quả nhiên mạnh! Nếu như tôi cũng có một cái là tốt rồi!" Tên chiến sĩ kia cảm khái.

"Được rồi, các phân đoàn dựa theo thứ tự lần lượt tiến vào cầu treo, kế tiếp đánh BOSS số 3 Cường Thi vương!" Nghĩ ngợi và hồi phục năm phút đồng hồ sau, Lâm Dật Khâm hạ lệnh tiến lên.

Sau đó đoàn Tank đi đầu, bắt đầu tiến vào cầu treo đi thông đỉnh núi của Cường Thi vương, người còn lại nối đuôi nhau mà theo.

Năm ngàn người trật tự đi tới đỉnh núi của Cường Thi vương, sau đó tiếp tục duy trì trận hình vốn có bắt đầu đẩy mạnh, thanh lý quái nhỏ dọc theo đường đi.

Không bao lâu, mọi người rốt cục đi tới khu vực của Cường Thi vương.

Cường Thi vương của hình thức 5000 người, đồng dạng cũng là to lớn không gì sánh được, cao hơn mười mét, trên người bọc giáp dày rất nặng, thép tấm dưới ánh trăng phản xạ ra quang mang sáng rọi. Mà cốt thuẫn trong tay hẳn lúc trước, cũng biến thành một tấm thép cao hơn mười mét, vững vàng che ở trước người, dường như một tòa pháo đài sắt thép.

Cường Thi vương này chỉ là nhìn qua, đã có một loại cảm giác không gì phá

nổi, làm cho người ta nổi lên một cảm giác vô lực.

"Các đoàn chú ý, mỗi người vào vị trí!" Theo lời nói của Lâm Dật Khâm vừa dứt, năm ngàn người lần thứ hai dựa theo trận hình khác biệt phân tán ra.

Bất quá lần này, đoàn đội phân bố không giống với trước đó. Nghề nghiệp cận chiến toàn bộ đứng tới bên trong, đem BOSS vây thành một vòng lớn, mà nghề nghiệp viễn trình thì đứng ở bên ngoài nhất, xếp hàng như trận hình truyền thống. (- Giải thích : Trận hình truyền thống theo thứ tự cơ bản như sau : BOSS -> Tank -> Mage -> Healer với loại BOSS chỉ có một mình và không có nguy hiểm xung quanh, ngoài ra còn có biến thể là : BOSS -> Tank -> Semi Tank-> Healer -> Mage, như vậy để tránh trường hợp bị bao vây sau lưng, Semi Tank có thể đổi chỗ với Mage nếu bị tấn công sau lưng để bảo đảm an toàn cho Healer trong mọi trường hợp, trong hoạt động săn BOSS thì Healer đóng vai trò quan trọng nhất nên cần được ưu tiên trong mọi tình huống.)

"Miếu Sát ca ca, chúng ta cũng vào đi thôi!" Tiểu LoLi tuổi tác nhỏ nhất trong tiểu tổ nũng nịu nói, sau đó vô cùng thân thiết kéo tay của Hoàng Dật, cùng nhau đi vào trong vòng, lẳng lặng đứng. Các cô bé còn lại tất cả cũng đều theo sát Hoàng Dật, vây quanh hắn.

"Tiểu Tổng Tử, chuẩn bị xong chưa?" Lúc này, Lâm Dật Khâm sắp xếp xác nhận với tank chính Tiểu Tổng Tử.

Tiểu Tổng Tử vẫn là hình thái khổng lồ, gật gật cái đầu lớn.

"Đông Hoàng, cho hấn hỏa thuẫn (Fire Shield)!"

"Hiên Túy, cho hấn lớp da nham thạch (Stone Skin)!"

"Ngô Đạo Lý, chú ý cho hấn kéo dài xuyên thấu (Pierce)."

...

Lâm Dật Khâm liên tiếp tuyên bố vài mệnh lệnh, sau đó trong đoàn người

bay ra vài đạo ánh sáng tương ứng, tăng cường đủ loại trạng thái đơn thể cho Tiểu Tổng Tử, tạm thời đưa hắn tới một trạng thái siêu cường.

"Được! Lên!" Lâm Dật Khâm lời ít mà ý nhiều, chính thức khởi xướng mệnh lệnh chiến đấu.

Sau đó Tiểu Tổng Tử vọt tới phía trước, dường như một man ngưu, hung hăng xông tới Cường Thi vương!

"Ầm ầm!" Âm thanh chấn động vang lên, nhưng mà Cường Thi vương lại không chút di động, dường như là một tòa pháo đài sắt thép kiến tạo trên mặt đất, căn bản không cách nào bị lay động! Ngược lại là Tiểu Tổng Tử bị lực lượng phản chấn lui vài bước.

"Các người đừng mơ tưởng đột phá phòng ngự của ta, cùng nhau tới hưởng thụ trận thi độc thịnh yển này đi!" Sau đó trong khe giáp dày trên người của Cường Thi vương, nhất thời phun ra một cổ làn khói độc xanh lục, cấp tốc lan tràn ra bốn phương tám hướng, cùng hiệu quả Ngải Độc Bệnh của Hoàng Dật có chút giống nhau.

Rất nhanh, làn khói độc liền bao trùm tới vị trí của Viêm Hoàng quân đoàn, trong không khí nhất thời bay ra mùi xác thối dày đặc, làm cho người ta buồn nôn, mà Hoàng Dật cũng rất nhanh phát hiện, trên người mình trúng một trạng thái thi độc, mỗi giây giảm 5% giá trị sinh mệnh.

"Quang minh mục sư nhanh giải trừ! Nghề nghiệp viễn trình kiên trì đợi, một phút đồng hồ này BOSS cơ bản vô địch! Đánh không được!" Lâm Dật Khâm làm ra an bài ứng phó.

Hoàng Dật nhìn qua người BOSS, quả nhiên, lúc này trên người Cường Thi vương xuất hiện một trạng thái -- thi độc rò rỉ: Cường Thi vương mỗi giây giảm 0.1% giá trị sinh mệnh, kéo dài liên tục 1 phút, trong thời gian ấy Cường Thi vương được miễn 99% thương tổn.

"Giảm giá trị sinh mệnh? Chẳng lẽ là một trạng thái mặt trái?" Hoàng Dật sau khi thấy trạng thái thi độc rò rỉ trên người BOSS, hơi sửng sốt, sau đó liền thử cho BOSS【 Đặc Xá 】

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 172: Thiếu Nữ Cầu Khẩn

Lúc này Hoàng Dật cách BOSS rất xa, nhưng kỹ năng Đặc Xá không có cự ly hạn chế, chỉ cần trong phạm vi tầm mắt, có thể sử dụng với bất kỳ mục tiêu gì.

Một đạo quang mang màu trắng sữa nhất thời từ phương hướng của Hoàng Dật bay ra ngoài, xuyên qua trong khói độc tràn ngập khắp bầu trời, không hề bắt máy, nó chỉ là một đoàn quang mang nho nhỏ, thậm chí là có thể không đáng kể, không hoa lệ chói mắt như Tiêu Thổ và Ngải Độc Bệnh, rất nhanh liền thẩm thấu vào trong thân thể như pháo đài của Cương Thi vương, hầu như thấy đều không thấy rõ.

Nhưng sau một khắc, khói độc đang phun ra trên người của Cương Thi vương, lại bỗng nhiên với tốc độ mắt thường có thể thấy được mạnh mẽ ngưng hẳn!

"Hả? Chuyện gì xảy ra?" Đoàn người hai mặt nhìn nhau, không biết Cương Thi vương rốt cuộc xảy ra biến cố gì! Khói độc của Cương Thi vương vốn dĩ vốn dĩ phải kéo dài liên tục một phút đồng hồ, trong khoảng thời gian này bọn họ vẫn đều phải dựa vào quang minh mục sư giải trừ, cẩn rằng chờ đợi, nhưng hiện tại, khói độc này lại đột ngột ngừng!

"Miếu Sát, là cậu?" Lúc này, Đào Phong bỗng nhiên quay đầu nhìn chỗ của Hoàng Dật một chút, khác nhau duy nhất trước đó của Viêm Hoàng quân đoàn cũng là Hoàng Dật, hiện tại xuất hiện chuyện quỷ dị như thế, hẳn đương nhiên là đầu tiên nghĩ tới nguyên nhân này.

"Đúng vậy." Hoàng Dật gật đầu. Thi độc rò rỉ của Cương Thi vương thật ra rất chỉ có thể miễn cưỡng coi là trạng thái mặt trái, dù sao dùng mỗi giây xói

mòn 0. 1% giá trị sinh mệnh làm cái giá phải trả, đổi lấy được miễn 99% thương tổn vẫn là rất đáng giá, nhưng kỹ năng【Đặc Xá】của hắn lại có thể giải trừ bất luận trạng thái mặt trái gì của mục tiêu! Thoáng cái phá giải cái kỹ năng này của Cường Thi vương!

Tất cả người đều quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, loại này kỹ năng bọn họ đồng dạng lần đầu tiên thấy. Viêm Hoàng quân đoàn cũng có nghề nghiệp hi hữu. Giống như Đào Phong, Lâm Dật Khâm, Đông Hoàng, Tiểu Tổng Tử những thành viên quan trọng nhất ngài tất cả đều là nghề nghiệp hi hữu, nhưng cũng không có loại kỹ năng giải trừ trạng thái của BOSS.

"Được! Nếu Miếu Sát huynh đệ giải trừ thi độc của Cường Thi vương, vậy nghề nghiệp viễn trình sớm bắt đầu công kích! Chiến đấu của chúng ta lại rút ngắn một phút đồng hồ!" Lúc này, Lâm Dật Khâm cấp tốc điều chỉnh tiết tấu chiến đấu.

Sau đó, mấy ngàn nghề nghiệp viễn trình tất cả đều bắt đầu phát động công kích, từng đạo quang hoa kỹ năng vượt qua đỉnh đầu của Hoàng Dật, bay đến trên người của Cường Thi vương, đem nó bao phủ.

Nhưng mà, Cường Thi vương cũng một pháo đài lì lợm, đem tất cả kỹ năng vững vàng chặn lại. Điểm thương tổn bị suy yếu hơn phân nửa.

"Đông Hoàng, cậu chỉ huy pháp sư đoàn của cậu toàn lực tấn công! Nghề nghiệp hỏa hệ toàn bộ mở bạo phát, nghề nghiệp cận chiến, công kích vượt quá một vạn năm, toàn bộ đi tới đánh!" Sau đó Lâm Dật Khâm lần thứ hai hạ lệnh!

Lời nói vừa dứt, nghề nghiệp cận chiến trong vòng lao tới vài người, lực công kích một vạn năm trong giai đoạn của người chơi hiện nay, đã tính là tiêu chuẩn vô cùng cao, cho dù là có hơn một trăm loại buff. Cũng có rất nhiều người không đạt được cái tiêu chuẩn này.

Hoàng Dật nhìn bản thân một chút, hiện tại lực công kích của hắn là một vạn tám. Đạt được tiêu chuẩn, có thể xông lên đi công kích Cường Thi vương!

Sau một khắc, hắn xách theo vũ khí, chuẩn bị phóng tới hướng Cường Thi.

"Chậm đã!" Lúc này, trong tiểu tổ, một thiếu nữ lập tức gọi Hoàng Dật lại.

Hoàng Dật quay đầu lại, nhìn mt người thiếu nữ mười bảy mười tám tuổi này, hỏi: "Sao? Làm sao vậy?"

Thiếu nữ này, chính là cô bé ban đầu muốn ôm hắn. Thiếu nữ này cả người nhu nhu nhược nhược, ôn nhu giống như nước.

"Máu của anh còn chưa có hồi đầy!" Thiếu nữ nói xong, giơ trượng mục sư, phát ra một đạo quang hoa thần thánh, rơi vào trên người Hoàng Dật, làm lượng máu của hắn trong nháy mắt hồi đầy.

"Cho anh cầu khẩn nữa!" Thiếu nữ nói xong, đi lên trước vài bước. Đi tới trước mặt Hoàng Dật. Sau đó, cô ấy nhắm mắt lại, vươn tay nhỏ đặt ở trước ngực, làm một tư thế cầu khẩn. Mặt cười nhất phó thành vẻ kính khẩn, ôn nhu nói --

"Ta cầu khẩn, vị anh hùng đứng ở trước mặt ta, có thể bình an tránh thoát tất cả nguy hiểm; ta cầu khẩn, tất cả đao kiếm trong chiến đấu, đều có một đôi mắt thiện lương, có thể tránh được thân thể của hắn; ta cầu khẩn, trí tuệ và dũng khí của hắn, có thể dẫn dắt chúng ta đi tới thắng lợi. . ."

Tiếng cầu khẩn của thiếu nữ, trong chiến đấu hùng hực, giống như là một khúc ca dao, nhẹ nhàng chậm rãi ôn nhu vang lên.

Lúc này, tiếng chiến đấu của BOSS, tựa như từ một thế giới khác truyền đến, trở nên mờ lung mơ hồ. Hoàng Dật có thể nghe rõ, chỉ có tiếng cầu khẩn của thiếu nữ. Hắn lẳng lặng nhìn chăm chăm cô ấy, nhìn chăm chăm thiếu nữ trước mắt đang nhắm mắt lại, vầng lông mi thật dài, hai tay đặt ở trước ngực cầu khẩn.

"Được rồi, anh đi đi, em sẽ một mực ở phía sau hồi máu cho anh!" Thiếu nữ rất nhanh liền cầu khẩn xong, mở mắt, ôn nhu nói.

"Em tên là gì?" Hoàng Dật hỏi

"Em là Nhược Thủy." Thiếu nữ mỉm cười.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức xoay người, lao tới Cương Thi vương xa xa.

Trên người hắn mang theo một tầng thánh quang nhàn nhạt, đó là cầu khẩn của thiếu nữ, vì hắn tăng lực lượng.

...

Rất nhanh, Hoàng Dật liền vọt tới dưới chân của Cương Thi vương. Lúc này ở đây có bốn năm mươi người đang chiến đấu hăng hái, Đao Phong cũng có mặt, hắn mặc áo giáp kim sắc, trong tay cầm chiến đao kim sắc vung cao chém mạnh, chém ra từng tiếng gió uy vũ, như một pho tượng hoàng kim chiến thần, áo giáp trên người của Cương Thi vương, bị hắn bổ ra từng vết rách, trình độ dũng mãnh không người có thể bằng!

Hoàng Dật cũng gia nhập chiến đoàn, cây chùy lớn trong tay cũng đập tới trên người Cương Thi vương, mỗi một chùy đập qua, đều có thể đem một phần áo giáp trên người của Cương Thi vương đập lõm vào.

Mà động tác của Cương Thi vương cũng rất chậm, nó mặc giáp dày rất nặng, trong tay lại cầm một cái khiên rất lớn, hành động có chút bất tiện, mỗi lần muốn phản kích thì, hơn mười người chơi cận chiến đều có thể đúng lúc né tránh. Bọn họ đều là thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn, thực lực vượt xa người chơi bình thường, tránh loại hành động chậm chạp của BOSS, đương nhiên là vô cùng dễ dàng.

Bất quá Cương Thi vương có thuộc tính phản thương, Hoàng Dật tuy rằng không bị công kích trúng, nhưng trên người vẫn mất máu, phía sau xa xa của hắn, có 10 cô bé đặc biệt hồi máu cho hắn, lượng máu của hắn hầu như vừa giảm trong nháy mắt đã hồi đầy.

"Mọi người chú ý, BOSS muốn tử vong phục sinh, mục sư toàn bộ hồi máu!" Lâm Dật Khâm đã ở dưới chân của Cương Thi vương ừa ra sức công kích, hãn quơ trường kiếm trong tay, mỗi chiêu mỗi thức đều mạnh mẽ lưu loát, là một gã kiếm khách truy cầu sát thương, vừa chiến đấu, vừa chỉ huy toàn cục, có vẻ thành thạo.

"Ba, hai, một, nghề nghiệp cận chiến lui!" Lâm Dật Khâm nói xong, thân thể dường như một cái bóng, nhanh chóng lui ra bên ngoài, hơn mười thành viên đang công kích còn lại cũng đồng thời tản ra, nhanh chóng rời xa Cương Thi vương.

Hoàng Dật đã lui lại trước tiên, tốc độ di chuyển của hãn đều vượt xa người bình thường, lui trở về còn nhanh hơn một bước so với Lâm Dật Khâm. Vũ khí cam của hãn có thuộc tính thôn phệ, tuy rằng có thể khiến kẻ địch không thể sống lại, giống như hình thức 1 người của tầng 41, khiến cho kỹ năng phục sinh của Cương Thi vương không cách nào thi triển ra. Nhưng hiện tại hãn trong trạng thái tổ đội, tử vong của BOSS là thuộc về đoàn đội đánh chết, không phải cá nhân hãn đánh chết, thuộc tính thôn phệ không cách nào phát huy tác dụng.

Lúc này, Cương Thi vương chỉ còn lại 3% lượng máu, cái này chỉ là hình thái thứ nhất của nó, thực lực yếu kém, sau khi phục sinh, liền bắt đầu mạnh lên! Một lần mạnh hơn so với một lần!

Nghề nghiệp viễn trình tiếp tục duy trì tấn công, mười giây đồng hồ sau, Cương Thi vương cuối cùng gầm một tiếng ngửa mặt lên trời ngã xuống, dường như một ngọn núi đổ nát!

Toàn bộ mặt đất đều rung động lên.

"Nghề nghiệp cận chiến chuẩn bị kháng trùng kích của cương thi nhỏ! Bảo hộ nghề nghiệp viễn trình! Chịu đựng sáu mươi giây!" Lúc này Lâm Dật Khâm nhắc nhở.

Theo của hãn lời nói vừa dứt, thi thể của Cương Thi vương nhất thời bắt đầu

nhúc nhích, sau đó trong thi thể của nó lao ra một bầy cương thi nhỏ, mỗi một cương thi đều khoác giáp dày rất nặng, trên người đều có một buff “đao thương bất nhập”, trong sáu mươi giây, có thể suy giảm 99% thương tổn! Hầu như là vô địch!

tràng cảnh trước mắt này, cũng có chút giống với lúc BOSS thứ nhất Pheles triệu hoán vong linh quân đội, vẫn là một dòng lũ sắt thép. Chỉ bất quá thiết binh trước đó có thể bị giết chết, mà cương thi trước mắt lại hầu như là vô địch, chỉ có thể chống chọi, không cách nào giết chết.

"Nghề nghiệp cận chiến chuẩn bị, ba, hai, một! Xung phong!" Lâm Dật Khâm hạ lệnh xung phong!

Sau đó, hơn một ngàn nghề nghiệp cận chiến tất cả đều vọt tới, dùng thân thể của mình vững vàng chặn đứng hơn một ngàn con cương thi!

Hoàng Dật cũng vọt tới, một chùy đập xuống, nhưng cương thi nhỏ lại không chút sứt mẻ, suy yếu 99% thương tổn, cho dù là công kích cao như hăn, cũng dường như gãi ngứa.

"Cương thi nhỏ công kích có thể trực tiếp giết chết mục tiêu, mọi người chú ý tránh né, chống đỡ sáu mươi giây!" Lâm Dật Khâm ngữ khí tràn đầy ngưng trọng.

Những cương thi này lại hoàn toàn không công kênh như Cương Thi vương trước đó, động tác của chúng nó linh hoạt dị thường, những nghề nghiệp cận chiến này tuy rằng đều là cao thủ chọn một trong ngàn người, nhưng vẫn có không ít người bị cương thi nhỏ công kích trúng, sau đó trực tiếp bị giết chết!

Thấy loại tình cảnh này, Hoàng Dật kinh hãi, cương thi nhỏ quả thật còn lợi hại hơn so với Cương Thi vương, thảo nào Lâm Dật Khâm đối với thời khắc sống lại của Cương Thi vương cảm thấy đau đầu như vậy. Xem ra, thời khắc sống lại của Cương Thi vương, cũng là thời khắc khó nhất trong chiến đấu!

Nếu như có thể nghĩ biện pháp giải quyết giai đoạn này, giảm đi thương vong của thành viên, vậy đối với chiến đấu sau đó là vô cùng có trợ giúp không thể nghi ngờ. Hoàng Dật bắt đầu suy nghĩ, nghiên cứu phương pháp phá giải một chiêu này.

"Đại Lãng Long Ngâm đã chết, cứu rồi mục sư nhanh chiến phục hân!" Lúc này, Lâm Dật Khâm nhìn rõ mọi việc, phát hiện một nhân vật quan trọng tử vong, lập tức an bài cứu rỗi mục sư phục sinh đối phương. Trong một trăm nghề nghiệp bình thường, chỉ có cứu rỗi mục sư là có năng lực phục sinh trong chiến đấu, mà mục sư còn lại đều cần thoát khỏi chiến đấu mới có thể sử dụng kỹ năng phục sinh.

Về phần thành viên cận chiến còn lại tử vong, Lâm Dật Khâm không an bài phục sinh, chiến phục của cứu rỗi mục sư một ngày chỉ có thể dùng một lần, hân phải cam đoan mỗi một kỹ năng chiến phục, đều dùng trên người then chốt nhất.

"60 giây đã hết, mọi người trở về chỗ! Trạng thái lần này quá kém! Dĩ nhiên chết một trăm ba mươi tám người! Con số tử vong của này phải nghiêm ngặt khống chế trong vòng 100 người! Với trạng thái hiện tại này, còn đi nói chuyện thủ sát?" Lâm Dật Khâm quát mắng toàn đoàn, tất cả thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn nhất thời cúi đầu, nơm nớp lo sợ, không dám hé răng.

Lâm Dật Khâm so với Đào Phong, có hơn một phần nghiêm khắc, trong cảm nhận của Viêm Hoàng quân đoàn, hân giống như là một giáo quan, không thể làm trái.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 173: Thương Vong Quy Mô Lớn

"Giáo Hoàng bọn họ, thương vong bình quân tại cửa này chỉ có sáu mươi ba người, ít hơn phân nửa so với chúng ta! Chúng ta đều là đoàn đội đỉnh cấp thế giới, các người cam tâm thua kém bọn họ nhiều như vậy?" Lâm Dật Khâm lớn tiếng hỏi ngược lại.

Thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn lúc này, trên mặt đều lộ ra thần sắc áy náy.

Ấn tượng của Hoàng Dật đối với Lâm Dật Khâm vẫn là không tồi, chỉ riêng vị trí chỉ huy phó bản này mà nói, Lâm Dật Khâm càng thích hợp hơn so với Đào Phong, chỉ có loại tác phong nghiêm khắc của hắn, mới có thể trong phó bản nơi chú ý hiệu suất và tốc độ đánh ra thành tích tốt. Đào Phong tại một mặt nào đó có cờ xí, một người đứng đầu, chủ đạo Hiên Viên thị, không thích hợp mọi chuyện tự mình làm.

"Các anh em nâng tinh thần lên, thực lực của chúng ta vẫn rất mạnh, nỗ lực một chút, qua hai ngày là có thể lấy thủ sát!" Lúc này, Đào Phong cổ vũ, đem bầu không khí hòa hoãn lại, thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn, tất cả đều nắm chặt vũ khí, hiển nhiên là được cổ động.

Lâm Dật Khâm và Đào Phong, một người nghiêm khắc, một người cổ vũ, rất nhanh liền đem quân tâm của Viêm Hoàng quân đoàn điều chỉnh.

"Ta là bất tử. . ." Lúc này, Cương Thi vương xa xa bỗng nhiên phát ra một tiếng lớn, sau đó chậm rãi đứng lên, lúc này tất cả thương thế trên người nó đều khôi phục lại, hơn nữa thân thể càng trở nên lớn hơn.

Bất quá giáp dày rất nặng trên thân của Cương Thi vương đã bóc ra, đem thân thể bốc mùi hư thối hoàn toàn bại lộ ra, trên người nó chỉ khoác một ít quần áo rách nát, lực phòng ngự hẳn là giảm xuống không ít. Nhưng tính linh hoạt của nó lại đột nhiên gia tăng lên, hơn nữa thân thể hư thối cũng hấp dẫn một đám ruồi bay lượn vờn quanh, không biết có bao nhiêu vạn con. Lúc này Cương Thi vương, uy hiếp tổng thể mạnh hơn so với hình thái trước đó!

"Được rồi, BOSS đã sống lại! Nghề nghiệp viễn trình tiếp tục công kích, Đông Hoàng, pháp sư đoàn của các người mở một đợt bạo phát, lấy ra khí thế pháp sư đoàn đệ nhất thế giới của các người ra!" Lúc này, Lâm Dật Khâm quay đầu nhìn chỗ pháp sư đoàn của Đông Hoàng một chút.

Sau đó, với Đông Hoàng dẫn đầu tất cả thành viên của pháp sư đoàn, nhất thời vung lên pháp trượng, phát ra đợt tấn công cường đại nhất. Ánh sáng kỹ năng che cả bầu trời, băng hệ, hỏa hệ, địa hệ, áo thuật các loại kỹ năng tất cả đều hỗn tạp cùng một chỗ. Hình thành một đợt bạo phát cường lực nhất, tất cả đều trút xuống trên người Cương Thi vương vừa sống lại.

Mà cùng lúc đó, cung tiễn thủ và các nghề nghiệp viễn trình còn lại cũng đều mở ra công kích cuồng bạo, nhắm ngay Cương Thi vương.

Lúc này, tốc độ giảm máu của Cương Thi vương quả nhiên nhanh hơn so với trước đó, mất đi tầng giáp dày, phòng ngự của nó giảm rất nhiều, không cách nào chống đối công kích viễn trình cường lực như thế. Bất quá hình thái hiện tại của nó lại đề cao tính linh hoạt và lực công kích không ít, đem Tiểu Tổng Tử đánh cho không lực hoàn thủ. Trong lúc nhất thời cực kỳ nguy hiểm.

"Tiểu Tổng Tử, cậu hiện tại mở kỹ năng dành riêng. Không nên lo lắng vấn đề giá trị năng lượng tiêu hao!" Lâm Dật Khâm hạ lệnh nói với tank chính Tiểu Tổng Tử.

Ngay sau đó, xung quanh Tiểu Tổng Tử đột nhiên xuất hiện một Huyết Trì màu đỏ tươi, hình thành một vòng lĩnh vực, đạt được phạm vi năm mươi mét

xung quanh, hấn và Cường Thi vương hai người bắt đầu chiến đấu trong Huyết Trì, máu văng ngập trời.

Lúc này, tốc độ giảm máu của Cường Thi vương đột nhiên nhanh hơn không ít, không chỉ có như vậy, tốc độ công kích, tốc độ di chuyển tất cả đều giảm bớt! Mà ngược lại, tốc độ công kích, tốc độ di chuyển của Tiểu Tổng Tử đều rõ ràng nhanh hơn, thân thể trở nên linh hoạt như khi.

Xem ra, kỹ năng dành riêng của Tiểu Tổng Tử, có tác dụng suy yếu kẻ địch trên diện rộng, tăng cường bản thân, hiện tại dùng đến. Nhất thời đem tốc độ đánh chết BOSS nhanh hơn không ít.

"Ưu thế lớn nhất của Giáo Hoàng bọn họ, cũng là nhân số may mắn còn tồn tại, mỗi lần BOSS sống lại, con số thương vong của bọn họ ít hơn so với chúng ta rất nhiều. Nhưng tấn công của bọn họ so ra kém chúng ta. Cho nên trong hoàn cảnh an toàn tấn công, mọi người phải đem hết toàn lực đi tranh thủ thời gian!" Lâm Dật Khâm nói với toàn đoàn, "Hiện nay tiến độ của bọn họ không khác biệt với chúng ta, dựa theo hiệu quả huấn luyện này mà xem, ba ngày sau bọn họ cũng có thể giết được Cường Thi vương, cùng thời gian của chúng ta cơ bản như nhau. Đến lúc đó chúng ta khẳng định phải cùng cạnh tranh, cho nên trong giai đoạn tấn công, chúng ta phải đem ưu thế mở rộng, để bù đắp nhân số thương vong của chúng ta!"

Hoàng Dật cầm cây chùy trong tay, đứng ở tại chỗ, nghề nghiệp viễn trình của toàn đoàn đều đang ra sức tấn công, mà nghề nghiệp cận chiến thì đứng xa xa, Lâm Dật Khâm cũng không có chỉ huy nghề nghiệp cận chiến đi tới, không biết là nguyên nhân gì.

Tựa như nhìn ra nghi hoặc của Hoàng Dật, Nhược Thủy thiện giải nhân ý giải thích: "Miếu Sát ca ca, hiện tại anh kiên trì đợi đi, trên người Cường Thi vương thối muốn chết, hấp dẫn rất nhiều con ruồi. Anh nếu như xông tới, vậy hơn mười vạn con con ruồi sẽ công kích anh, lực công kích của mỗi con ruồi rất thấp, nhưng hơn mười con chỉ cùng nhau công kích cũng rất buồn nôn, thoáng cái có

thể đem anh giết chết, chúng em căn bản không kịp hồi máu!"

"Hả? Hơn mười vạn con ruồi đồng thời công kích sao?" Hoàng Dật bỗng nhiên cười cười, hắn có thiên phú nghề nghiệp là Pháp Luật Bảo Hộ, mỗi giây chỉ chịu 10 lần thương tổn cao nhất, hơn mười vạn con ruồi trong mắt hắn, không có gì khác nhau với 10 con ruồi!

Đương nhiên, cái này cũng không phải đại biểu hắn sẽ không nhận thương tổn còn lại, Pháp Luật Bảo Hộ là chịu 10 lần thương tổn cao nhất, cho nên nếu có công kích mạnh hơn rơi vào trên người hắn, vậy hắn vẫn phải ưu tiên chịu thương tổn cao này.

Bất quá Hoàng Dật không có xông lên, hắn vẫn lẳng lặng đứng tại chỗ, cái này chỉ là một hồi huấn luyện, cũng không phải chân chính theo đuổi thủ sát, hơn nữa hắn lần đầu tiên tới nơi này, rất nhiều thứ đều còn không hiểu, dung nhập đoàn đội, nghe theo chỉ huy mới là quan trọng nhất. Hắn hiện tại còn cần quen thuộc BOSS này, trong lòng nghiên cứu phương pháp, phá giải chờ chân chính đi trùng kích thủ sát Cương Thi vương, đem đấu pháp của mình dùng.

Công kích cuồng bạo tiến hành, Cương Thi vương phòng ngự giảm lớn, trong Huyết Trì càng là họa vô đơn chí, lượng máu bị đánh xuống nhanh chóng, chỉ mười phút, liền gãy dựa chết đi trong Huyết Trì! Hình thái này của nó rất mạnh, nhưng chết nhanh hơn rất nhiều so với hình thái thứ nhất.

"Mọi người chú ý, BOSS lại muốn phục sinh! Cương thi nhỏ lại sắp xuất hiện!" Lâm Dật Khâm ngữ khí ngưng trọng nói.

Theo lời nói của hắn vừa dứt, trong thi thể của Cương Thi vương quả nhiên lần thứ hai lao ra một ít cương thi nhỏ, trên người chúng nó khoác giáp dày rất nặng! Giống nhau như đúc với đám cương thi nhỏ trước đó.

Nhưng số lượng của chúng nó, cũng gấp vài lần trước đó! Đông đảo vọt đến đây, mỗi một con đều hầu như là trạng thái vô địch, đều có năng lực giết chết ngay, không chú ý sẽ bị giết chết!

"Nghề nghiệp cận chiến, lên!" Lúc này Lâm Dật Khâm hạ lệnh, sau đó đi đầu vọt tới đám quái nhỏ, dùng thân pháp linh hoạt của bản thân dây dưa kéo dài đám cương thi nhỏ.

Ngay sau đó, tất cả nghề nghiệp cận chiến đều vọt tới, ngăn chặn đám cương thi kia! Một ít nghề nghiệp có đóng băng, khống chế, chậm chạp cùng các loại kỹ năng khống chế cũng đều hỗ trợ kéo dài những cương thi nhỏ này, nhưng số lượng cương thi thật sự nhiều quá, căn bản khống chế không nổi, rất nhanh thương vong của nghề nghiệp cận chiến liền bắt đầu liên tiếp xuất hiện.

Một phút đồng hồ sau, trên mặt đất ngã xuống vô số thi thể, có đến bốn năm trăm xác!

"Lần này, nhân số tử thương là bốn trăm chín mươi hai người, hiệu quả tốt hơn so với vài lần huấn luyện trước của chúng ta, mọi người tiếp tục giữ khí thế này! Đợi lát nữa BOSS lần thứ ba sau khi tử vong, số lượng cương thi còn có thể tăng lên năm lần, đến lúc đó hy vọng đoàn đội chúng ta còn có thể giữ phân nửa người! Thấp hơn con số này, sẽ rất khó đi đánh hình thái cuối cùng của Cương Thi vương!" Lâm Dật Khâm kiểm kê tình huống thương vong một chút.

"Ta là bất tử. . ." Đúng lúc này, Cương Thi vương xa xa lần thứ hai phát ra một lời kịch đồng dạng, sau đó nó lần thứ hai đứng lên, đây là lần thứ hai nó sống lại, giết xong lần này, Cương Thi vương sẽ biến thành hình thái cuối cùng!

Cương Thi vương lúc này, ngay cả quần áo rách nát trên người cũng không có, cả người trần truồng, lở lổ thân thể xấu xí hư thối của mình, lực phòng ngự của hắn giảm cực thấp, nhưng so với trước đó càng linh hoạt hơn, tổng thể thay đổi theo hướng BOSS công kích.

"Thi trùng bạo phát!" Đúng lúc này, Cương Thi vương bỗng nhiên vươn hai tay, cố sức đánh vài cái vào lồng ngực của mình, sau đó rống lớn!

Theo tiếng gầm rú vang lên, bùn đất trên mặt đất nhất thời bị xốc lên một phần, lộ ra một vực sâu u ám, không biết đi thông nơi đâu.

Rất nhanh, trong vực sâu, không ngừng bò ra từng con sâu ngoại hình không khác biệt với giáp xác trùng, nhưng thân thể lại khổng lồ không gì sánh được, mỗi một con đều to đến hơn một mét, đáng khiếp đảm đến tận lòng người ta sợ.

"Toàn đoàn chú ý! Đây là một kỹ năng ngẫu nhiên của Cương Thi vương, nghề nghiệp cận chiến chú ý đánh chết thi trùng! Tận lực tránh né, không nên ngạnh kháng! Nghề nghiệp viễn trình tiếp tục công kích Cương Thi vương!" Lâm Dật Khâm nhanh chóng đưa ra biện pháp ứng phó.

Lại là một kỹ năng ngẫu nhiên! Ngày hôm nay Hoàng Dật theo Viêm Hoàng quân đoàn, đã thấy vài kỹ năng ngẫu nhiên. Kỹ năng ngẫu nhiên là kỹ năng của BOSS cao tầng mới có, giống như Cương Thi vương của tầng 41, hoàn toàn không có kỹ năng ngẫu nhiên, chỉ là một Cương Thi vương yếu nhất, toàn bộ đều là kỹ năng cơ sở, lục lọi một lần là biết đấu pháp. Mà theo số tầng tăng lên, năng lực của Cương Thi vương cũng sẽ trở nên càng ngày càng mạnh, ngoại trừ thuộc tính của bản thân tăng cường ra, chủ yếu cũng là thể hiện tại kỹ năng ngẫu nhiên. Nó sẽ trong mấy trăm kỹ năng, ngẫu nhiên sử dụng một ít kỹ năng bên trong, làm cho người ta khó lòng phòng bị! Mà hiện tại đây là tầng 50, Cương Thi vương ở đây là tầng cao nhất, kỹ năng ngẫu nhiên càng là tùy ý đánh ra, tùy thời đều có thể xuất hiện, không có bất luận quy luật gì.

Bởi kỹ năng ngẫu nhiên tồn tại, dẫn đến tác dụng của hướng dẫn trên diễn đàn trở nên vô cùng có hạn, hướng dẫn do đoàn đội đỉnh cấp viết ra, cũng không có khả năng bao hàm mỗi một loại kỹ năng ngẫu nhiên. Cho nên năng lực tùy cơ ứng biến có vẻ càng quan trọng.

Nghe được hiệu lệnh của Lâm Dật Khâm, Hoàng Dật và nghề nghiệp cận chiến còn lại cùng nhau vọt tới, chặn đám thi trùng bò lên trên. Hắn vung cây chùy đập xuống một con thi trùng, thân thể của thi trùng nhất thời xé ra, nhưng không có hoàn toàn vỡ ra, chỉ tổn thất 30% lượng máu!

Với lực công kích của Hoàng Dật, vậy mà chỉ có thể làm được trình độ thương tổn này, mà thi trùng giống như vậy, toàn trường còn có hơn một ngàn

con! Một thương vong quy mô lớn tựa như không thể tránh được!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 174: Em Vẫn Luôn Đang Nhìn Anh

"Thiên đao vạn quả!" Lúc này, Đao Phong hừ lạnh một tiếng, toàn thân tản ra một quang mang kim sắc, làm nổi bật áo giáp kim sắc, như một chiến thần đến trái đất!

Sau đó, hãn quơ chiến đao trong tay, ra sức văng chém ra một người cung tròn, trên lưỡi dao nhất thời bắn ra mấy trăm đạo đao khí kim hoàng, theo hình quạt tua nhỏ ra ngoài, rậm rạp, kim quang bốn phía, trong chiến trường hình thành một hải dương đao khí chói mắt!

Sau đó, mấy trăm đạo đao khí đánh vào trong cơ thể của mấy trăm con thi trùng!

"Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!" Sau một khắc, xung quanh nhất thời vang lên vô số tiếng nổ mạnh, thi trùng bị Đao Phong công kích trúng tất cả đều phát nổ, biến thành mảnh vụn khắp bầu trời!

Một chiêu, chỉ là một chiêu thì trực tiếp giết chết mấy trăm con thi trùng, dọn dẹp chiến trường! Khiến cho khí thế xông tới của thi trùng bị ngăn cản, giảm bớt áp lực của nghề nghiệp cận chiến.

Thấy cảnh tượng như vậy, Hoàng Dật mí mắt nhú lại, lực sát thương hiện tại của hãn so sánh với Đao Phong, quả thật cũng là một tay mới. Đao Phong không hổ là người chơi cao cấp nhất của toàn bộ thế giới, vừa ra tay thì thể hiện ra khác biệt, hoàn toàn không phải một đẳng cấp với hãn. Nếu như hãn hiện tại đi quyết đấu với Đao Phong, phỏng chừng sẽ trực tiếp bị một đao đánh chết, ngay cả cơ hội mở kỹ năng bảo mệnh cũng không có.

Bất quá hiện tại Dao Phong đã trong giai đoạn bình cảnh, tốc độ tăng lên thực lực giảm lại, mà Hoàng Dật tiềm lực vô hạn, đang nhanh chóng đuổi theo. Theo thời gian trôi qua, chênh lệch của hai người sẽ càng ngày càng nhỏ, khi Hoàng Dật hoàn thành lần chuyển chức đầu tiên, là có thể đứng cùng một tầng với Dao Phong.

"Tiêu Thổ!"

"Thẩm Phán!"

Lúc này, Hoàng Dật cũng lần thứ hai mở ra hai kỹ năng phạm vi công kích siêu rộng. Ngải Độc Bệnh và nham thạch nóng chảy lần thứ hai bao trùm khu vực hai trăm mét xung quanh, đem tất cả thi trùng bao phủ vào, thương tổn liên tục chúng nó. Hai kỹ năng này tuy rằng không có lực sát thương mạnh như Dao Phong, nhưng thắng trên phạm vi siêu rộng, đồng thời công kích hơn một ngàn con thi trùng, hiệu suất chinh thể cũng không kém hơn Dao Phong bao nhiêu.

"Miếu Sát, chúng ta tới giết một trận sáng khoái đi, xem ai giết được nhiều!" Dao Phong quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, cười sang sảng, quơ chiến đao kim sắc trong tay. Vọt đến chỗ thi trùng đông nhất.

"Ánh đao huyết ảnh!"

"Nhất đao lưỡng đoạn!"

"Đao sơn hỏa hải!"

Chạy vào thi trùng, Dao Phong bắt đầu thoả thích phát tiết chiến lực cường đại của mình, cả đám kỹ năng từ chiến đao kim hoàng trong tay hăn bổ ra, mỗi một đao bổ xuống đều trực tiếp giết chết một đồng thi trùng. Hăn là cao thủ đỉnh cấp thế giới đã chuyển qua chức, tuy rằng đẳng cấp chỉ cao hơn vài cấp so với Viêm Hoàng quân đoàn, nhưng trên thực lực lại cao hơn vài lần!

Chiến hồn tầng thứ chín, là một ranh giới rất lớn.

Lần chuyển chức đầu tiên, cũng là một ranh giới rất lớn.

Vượt qua bất kỳ ranh giới nào bên trong, là có thể đem người chơi khác bỏ sau lưng!

Hoàng Dật thấy dáng dấp dũng mãnh của Đao Phong. Trong lòng hơi rùng mình, Đao Phong trong sinh hoạt bình dị gần gũi. Nhưng hiện tại chiến đấu lại hoàn toàn thay đổi hình dạng, thể hiện ra nhuệ khí trước nay chưa từng có! Không người có thể ngăn!

"Được, chúng ta đánh một trận sáng khoái!" Hoàng Dật quay đầu nhìn thi trùng trong vực sâu một chút, sau đó giơ chân lên.

Trên chân của hắn, là đôi giày truyền kỳ chỉ có khu Trung Quốc mới có!

Sau đó, hắn dẫm mạnh xuống mặt đất một cước, sử dụng kỹ năng kèm theo -- Thế Giới Mạt Nhật!

Chỉ một thoáng, lấy hắn làm trung tâm, trong phạm vi ba trăm mét bỗng nhiên phun ra nham thạch nóng chảy cuộn trào mãnh liệt! Thấy tình cảnh như vậy, thật giống như là Hoàng Dật một cước dậm xuống đem mặt đất giẫm ra nham thạch nóng chảy!

Lúc này, toàn bộ mặt đất đã không phải là đất khô cằn nữa, mà là biến thành núi lửa, càng không ngừng phun trào ra nham thạch nóng chảy, đem tất cả thi trùng trong ba trăm mét xung quanh bao phủ! Không chỉ có như vậy, nham thạch nóng chảy ngay cả Viêm Hoàng quân đoàn và Cường Thi vương cũng toàn bộ nhét vào phạm vi, tất cả mọi người bị nham thạch nóng chảy bao phủ!

Trên sân nhất thời phát ra vô số tiếng kêu tuyệt vọng. Bọn họ còn tưởng rằng BOSS ra kỹ năng mới, muốn đoàn diệt!

Nhưng bọn họ lúc này là trạng thái tổ đoàn với Hoàng Dật, cũng không có bị thương tổn, sau mới ý thức được Hoàng Dật lại sử dụng kỹ năng mới. Trong

lòng rất cực yên ổn xuống.

Nhưng loại cảm giác thân thể bị nham thạch nóng chảy bao phủ, lại vững vàng khắc ở trong lòng bọn họ, loại trùng kích thị giác này mạnh mẽ không gì sánh kịp, nếu như cái này không phải đồng đội, mà là kẻ địch, không biết lúc này sẽ có đau đớn cỡ nào.

Mười giây đồng hồ sau, tất cả thi trùng đều bốc ra một khói xanh, hoàn toàn chết cháy!

Với công kích bình thường của Hoàng Dật căn bản không cách nào trực tiếp giết chết những thi trùng này, nhưng thi trùng và Cương Thi vương đều sợ hãi thương tổn hệ hỏa như nhau, kỹ năng này của Hoàng Dật lại có quan hệ với Mạt Nhật Sứ Giả. Lucifer vị tuyệt thế cường giả này, chỉ là mười giây đồng hồ, đã dọn dẹp xong tất cả thi trùng trên sân.

Không chỉ có như vậy, những nham thạch nóng chảy tất cả còn chảy tới vực sâu kia, dường như tìm được một lỗ xả nước, đem thi trùng còn chưa bò lên toàn bộ cọ rửa xuống dưới.

Một kỹ năng ngẫu nhiên cường lực của BOSS, cứ như thế bị Hoàng Dật trực tiếp phá giải.

"Miếu Sát, ngời kỹ năng của cậu quả thật là độc đáo!" Đào Phong lắc đầu cười, thu hồi chiến đao huy vũ, hẳn tuy rằng dũng mãnh, trong thi trùng như vào chỗ không người, nhưng phạm vi công kích, lại căn bản không cách nào so với Hoàng Dật.

"Được, Miếu Sát lại giải quyết cho chúng ta một vấn đề khó khăn không nhỏ, kế tiếp mọi người tăng tốc công kích Cương Thi vương, hình thái này của nó rất mỏng, càng dễ chết!" Lâm Dật Khâm ngữ khí có chút hưng phấn mà chỉ nói.

Sau đó, tất cả nghề nghiệp viễn trình ra sức tiếp tục công kích Cương Thi vương, đem lượng máu của nó đánh xuống nhanh chóng, Cương Thi vương sau

khi sống lại, quả thật là một lần mạnh hơn so với một lần, nhưng cũng một lần mỏng hơn so với một lần.

Kế tiếp, Cương Thi vương lại sử dụng những kỹ năng khác, có vài cái là kỹ năng cơ sở, mỗi một lần sẽ gặp phải, có một vài thì lại là kỹ năng ngẫu nhiên, nhưng cũng không có hung mãnh như thi trùng khắp nơi trên đất trước đó, Viêm Hoàng quân đoàn rất nhanh dưới chỉ huy của Lâm Dật Khâm lần thứ hai đem BOSS này giết chết.

"Mọi người chú ý, BOSS lần thứ ba lao ra cương thi nhỏ, số lượng là gấp năm lần trước đó, hiện tại nghề nghiệp cận chiến đã đỡ không được, nghề nghiệp viễn trình tự né tránh, lần này mục tiêu của chúng ta là sống sót phân nửa người!" Giọng điệu của Lâm Dật Khâm đã ngưng trọng trước đó chưa từng có.

Sau đó, trên thi thể của BOSS, lần thứ ba lao ra đám cương thi nhỏ có năng lực giết người ngay lập tức. Nhưng số lượng lần này, lại vượt xa trước đó! Chúng nó đông vô cùng, dường như thiên quân vạn mã vọt đến đây, chỉ cần bị chúng nó đánh trúng một chút, sẽ bị chết ngay!

Đây là thời khắc đánh Cương Thi vương thảm khốc nhất, bất luận đoàn đội nào, dù cho Giáo Hoàng quân đoàn với hiệu suất tử thương thấp mà nổi tiếng thế giới, đều phải xuất hiện tử vong hơn ngàn người tại ải này, giảm rất nhiều thực lực của đoàn đội.

Tất cả người chơi của Viêm Hoàng quân đoàn, lúc này đều tràn ngập khẩn trương. Càng không ngừng dùng một ít kỹ năng khống chế như chậm chạp, bấy rập, đóng băng, ràng buộc, thạch hóa, vũng bùn các loại, trì hoãn thời gian của những quái nhỏ này. Nhưng số lượng của chúng nó thật sự quá nhiều, hơn nữa tốc độ của chúng nó cũng nhanh không gì sánh được, dường như một con khi, căn bản khống chế không được, rất nhanh liền chạy vào trong đoàn người, bắt đầu đơn phương tàn sát!

Đây là một giai đoạn căn bản không có năng lực phản kháng, chỉ có thể dùng

toàn lực đi né tránh, tránh không được thì trực tiếp bị giết. Đưa mắt ra nhìn, lúc này trên sân luôn luôn có người ngã xuống, thi thể trên mặt đất càng ngày càng nhiều, người chơi còn sống càng ngày càng ít!

Sáu mươi giây sau, trận tàn sát này rốt cục ngừng lại, cương thi nhỏ hoàn toàn biến mất, mà người trên sân cũng không được hơn phân nửa, vô số thi thể ngã xuống đất, máu chảy thành sông, thi thể như núi!

"Hiện tại may mắn còn sống là 2511 người, mọi người không tồi, đạt được hiệu suất phân nửa. Kế tiếp cũng là một trận đánh ác liệt. Cương Thi vương này là Cương Thi vương yếu nhất, nhưng năng lực thương tổn cũng là mạnh nhất. Mọi người nâng tinh thần lên, tranh thủ ngày hôm nay đem Cương Thi vương đánh tới 10% lượng máu. Hiện tại mọi người vào vị trí, tất cả cứu rỗi mục sư, ưu tiên đem cứu rỗi mục sư đã chết chiến phục lại, sau đó cứu rỗi mục sư sống lại, ưu tiên chiến phục nghề nghiệp viên trình cường lực!" Lâm Dật Khâm cổ vũ sĩ khí một lần. Sau đó lập tức chỉ huy cứu rỗi mục sư sử dụng chiến phục, không bảo lưu kỹ năng này.

Sau đó, tất cả cứu rỗi mục sư tất cả đều bắt đầu chiến phục người nằm trên mặt đất, có vài cứu rỗi mục sư có thể chiến phục còn chưa có dùng thì đã chết. Những mục sư này chết đi là mục tiêu được ưu tiên chiến phục nhất.

Khi bọn họ sống lại, lại dùng chiến phục của bọn họ đi phục sinh người khác, cứ như vậy, người sống lại càng nhiều.

"Được rồi! Hiện tại Cương Thi vương sống lại, mọi người chuẩn bị một đợt công kích cuối cùng. Hiện tại chiến đấu đã rất tốt, ngắn hơn hai phút so với kỷ lục tốt nhất của chúng ta, mọi người được lắm!" Lúc này, Đào Phong cổ vũ.

Bầu không khí trên sân rõ ràng nhiệt liệt hơn rất nhiều, hiện tại chính là lúc sĩ khí đại chấn, rốt cục muốn đánh hình thái cuối cùng của Cương Thi vương.

Lúc này, Hoàng Dật đã có chút hoài niệm tình cảnh đi đánh một mình. Lúc hấn đánh một mình, Cương Thi vương bị vũ khí cam của hấn giết chết, trực tiếp

bị thôn phệ, không cách nào sử dụng kỹ năng phục sinh. Nhưng dưới hình thức tổ đoàn, BOSS tử vong thuộc về đoàn đội đánh chết, không thuộc về cá nhân hắc đánh chết, hiệu quả thôn phệ không cách nào làm ra tác dụng, chỉ có thể mở mắt nhìn BOSS một lần rồi lại một lần sống lại, phiền phức không gì sánh được.

" Trong 30 giây kế tiếp, nghề nghiệp cận chiến có thể tạo thành năm lần thương tổn đối với BOSS, hiện tại tất cả nghề nghiệp cận chiến đều tới hi sinh, có thể đánh được bao nhiêu máu của BOSS thì đánh bấy nhiêu máu! Đông Hoàng, kế tiếp cận tới chỉ huy!" Lâm Dật Khâm nói xong, đi đầu vọt qua Cường Thi vương. Không chỉ có như vậy, tất cả nghề nghiệp cận chiến, bao gồm Dao Phong ở bên trong, toàn bộ đều vọt qua hướng BOSS.

Thân ảnh cấp tốc lao tới của bọn họ đều mang theo một cỗ khí thế thấy chết không sờn, thiêu thân lao đầu vào lửa!

"Miếu Sát, kế tiếp anh phải đi hi sinh, chúng tôi đi trợ giúp nghề nghiệp viễn trình hồi máu!" Lúc này, đội trưởng của tiểu tổ mục sư bỗng nhiên nói, sau đó dẫn dắt tất cả cô gái đi nghề nghiệp viễn trình.

Bên cạnh Hoàng Dật nhất thời quạnh quẽ, không có chúng nữ vờn quanh, hắc cũng không thêm để ý, xách theo vũ khí cam vọt qua hướng Cường Thi vương, chuẩn bị hi sinh.

"Chậm đã, Miếu Sát ca ca, máu của anh còn chưa có hồi đầy!" Lúc này, Nhược Thủy bỗng nhiên gọi Hoàng Dật lại, giống như lần trước.

Hoàng Dật quay đầu lại, lại thấy Nhược Thủy vẫn đứng ở phía sau hắc, cũng không có rời đi, lúc này cô ấy đang múa trường mục sư, hồi đầy máu của hắc.

Thật ra trong khoảng thời gian này, Hoàng Dật cũng không có bị công kích, mục sư còn lại cũng sẽ không có đi lưu ý lượng máu của hắc. Nhưng lúc sử dụng kỹ năng Thế Giới Mạt Nhật, hắc lại phải tiêu hao 10% giá trị sinh mệnh mới có thể dùng, cái này chỉ là một chi tiết nhỏ, ít bị người chú ý tới.

"Em làm sao phát hiện?" Hoàng Dật hỏi.

"Bởi vì em vẫn đều đang nhìn anh!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 175: Một Người Cuối Cùng

"Cảm ơn!" Hoàng Dật gật đầu, sau đó xoay người vọt qua Cường Thi vương.

Cái này chỉ là một lần luyện tập, đem hết toàn lực cũng đã định trước là không chết BOSS, cho nên lực lợi đấu pháp hoàn toàn mới trở thành then chốt, mà hiện tại loại hành vi hi sinh cận chiến này, cũng là Lâm Dật Khâm thử một loại đấu pháp mới.

Rất nhanh, tất cả nghề nghiệp cận chiến đều vọt tới bên cạnh BOSS, bắt đầu công kích Cường Thi vương, nhưng bên cạnh BOSS có mười vạn con ruồi chung quanh, tất cả chúng nó đều bắt đầu vây công những nghề nghiệp cận chiến này.

Tất cả nghề nghiệp cận chiến đều mở ra kỹ năng bảo mệnh, giảm thương, vô địch, bất tử cùng các loại kỹ năng bảo mệnh toàn bộ mở ra, tranh thủ sống lâu một chút, tạo thành thương tổn cho Cường Thi vương.

Bất quá Hoàng Dật là ngoại lệ, bản thân hắn có Pháp Luật Bảo Hộ, những con ruồi này không cách nào dùng ưu thế số lượng tới đối phó hắn, Pháp Luật Bảo Hộ bình thường hầu như không có bất luận tác dụng gì, thế nhưng đối mặt kẻ địch với số lượng thủ thắng thì, đây là một thiên phú thần cấp.

Có nghề nghiệp cận chiến cường công, lượng máu của Cường Thi vương nhất thời giảm xuống ào ào! Nó hiện tại đã hoàn toàn từ một BOSS hình phòng ngự, chuyển biến trở thành một BOSS hình công kích, lực phòng ngự giảm mạnh, hơn nữa lúc này trên người BOSS còn có một trạng thái mặt trái, trong 30 giây chịu 5 lần thương tổn gần người. Cho nên nghề nghiệp cận chiến cho dù là biết rõ sẽ bị con ruồi giết chết, cũng muốn lao đến đây công kích Cường Thi vương, tranh thủ tạo thành một ít thương tổn.

Lúc này, Cường Thi vương vừa phải chịu thương tổn của nghề nghiệp cận chiến, vừa lại phải chịu thương tổn của nghề nghiệp viễn trình, lượng máu cấp tốc giảm tới 70%!

Bất quá con ruồi khắp bầu trời công kích, nghề nghiệp cận chiến cũng ngã xuống cả đám. Từ ban đầu là thành viên bình thường, chậm rãi lên đến thành viên quan trọng, người sống càng ngày càng ít. Cứ như vậy, lượng máu giảm xuống của BOSS cũng càng ngày càng chậm.

"Vạn kiếm xuyên tim!" Lúc này, Lâm Dật Khâm vẽ mặt kiên quyết, trường kiếm trong tay nhất thời hóa thành vạn kiếm, đâm về phía Cường Thi vương, đâm nó huyết nhục bay ngang, thân thể rút lui vài bước, nhưng hăn cũng đồng thời bị vô số con ruồi vây công. Cuối cùng ngã xuống.

Lúc này, lượng máu của BOSS còn lại 60%! Mà trên sân chỉ còn lại hai nghề nghiệp cận chiến, một người là Đào Phong, một người là Hoàng Dật.

"Tuyệt mạng nhất đao!" Lúc này, Đào Phong cũng hét lớn một tiếng, từ trong cơ thể bay ra một quang mang kim hoàng, bám vào chiến đao kim hoàng, hình thành một cỗ đao khí kim hoàng.

Sau đó, chiến đao nghiền nát hư không, trực tiếp từ trước người Cường Thi vương dần hiện ra, sau đó mang theo vạn quân chi lực chém xuống!

"Phập!" Thân thể to lớn của Cường Thi vương, trực tiếp bị một đao này chém ngã, trên người chém ra một vết thương lớn hơn mười mét, lộ ra nội tạng bên trong, tạo thành một lần thương tổn xưa nay chưa từng có!

Cùng lúc đó, Đào Phong trong biển con ruồi khắp bầu trời, từ trên trời ngã xuống, dường như một gã khổng lồ chết trận.

Cái này, Lâm Dật Khâm và Đào Phong đều đã chết, chiến đấu đã tới giai đoạn then chốt nhất.

"Kế tiếp. Tôi tới chỉ huy, tất cả nghề nghiệp viễn trình không nên tiết kiệm giá trị ma pháp, toàn bộ mở bạo phát công kích Cường Thi vương, tranh thủ đánh tới 10% lượng máu!" Lúc này, Đông Hoàng tiếp nhận chỉ huy.

"Hả? Miếu Sát sao còn chưa có chết?" Rất nhanh, Đông Hoàng đột nhiên nhìn bên chân BOSS, kinh kêu một tiếng.

Mọi người nghe vậy. Không khỏi quay đầu nhìn một chút, bọn họ nhất thời thấy, trong bầy ruồi rậm rạp, dĩ nhiên còn có một nghề nghiệp cận chiến đang ra sức công kích Cường Thi vương!

Lúc này tất cả nghề nghiệp cận chiến theo lý đều đã hi sinh. Nhưng người này dĩ nhiên còn đang chống chịu công kích của hơn mười vạn con ruồi! Thân ảnh của hắn trong bầy ruồi, mờ lung mơ hồ, hầu như không thấy rõ, nhưng ngưng thần nhìn, vẫn mơ hồ có thể thấy một cái bóng linh hoạt xê dịch. Trong bước tiến linh hoạt của Cường Thi vương, hắn luôn có thể tìm được khoảng cách thích hợp nhất, mỗi một bước đều vừa đúng, vẫn chưa bị Cường Thi vương công kích trúng!

Người này, tự nhiên cũng là Hoàng Dật. Thật ra Viêm Hoàng quân đoàn sở dĩ gọi hắn đến đây, cũng là khiến cho hắn giữ mạng, lúc Cường Thi vương còn 1% lượng máu cuối cùng mới ra tay. Nhưng hiện tại chỉ bất quá là một lần luyện tập mà thôi, không phải chân chính thủ sát, hắn cũng không cần trốn ở xa giữ mạng.

"Phân một người đi hồi máu cho Miếu Sát đại ca, anh ấy hẳn là có thiên phú đặc thù, cho nên mới còn sống." Đông Hoàng rất nhanh hồi phục tinh thần, đưa ra quyết sách.

Lúc này, một thân thể nhỏ nhắn xinh xắn lập tức vọt qua hướng Hoàng Dật, cũng là Nhược Thủy, cô ấy bắt đầu hồi máu cho Hoàng Dật.

Thật ra, Hoàng Dật hiện tại cũng không có bị thương tổn gì, hắn có Pháp Luật Bảo Hộ, không sợ công kích của bầy ruồi, chỉ cần BOSS không công kích trúng hắn, vậy hắn trên cơ bản sẽ không chết.

"Thi vũ!" Lúc này, Cương Thi vương đột nhiên sử dụng một kỹ năng ngẫu nhiên, sau đó trong bầu trời bắt đầu rơi từng thi thể xuống, rơi trúng đám người nghề nghiệp viễn trình.

"Mọi người tự do tránh né thi thể trên bầu trời!" Đông Hoàng lo lắng nói.

Trận hình của nghề nghiệp viễn trình nhất thời loạn, mỗi người đều tự tránh né thi thể trên bầu trời, nhưng tử vong vẫn không cách nào tránh được, cả đám nghề nghiệp viễn trình cấp tốc ngã xuống.

Một phút đồng hồ sau, thi vũ mới ngừng lại, trên mặt đất xếp thành một tòa thi sơn, lúc này người may mắn còn sống trên sân càng ít. Kỹ năng ngẫu nhiên là như thế, tràn ngập nhân tố không xác định, chỉ cần gặp gỡ, rất có khả năng sẽ xuất hiện thương vong quy mô lớn, thậm chí là trực tiếp đoàn diệt.

Kế tiếp, người sống sót bắt đầu tiếp tục công kích BOSS.

Dần dần, lượng máu của Cương Thi vương rốt cục giảm tới 20%, vượt quá thành tích tốt nhất của Viêm Hoàng quân đoàn!

Nhưng lúc này, Viêm Hoàng quân đoàn cũng chỉ còn lại 500 người, đột phá điểm tới hạn của đoàn diệt. Hiện tại đại thế đã mất, cơ bản có thể tuyên cáo đoàn diệt.

"Mọi người thêm sức, tranh thủ không nên xuất hiện thương vong quy mô lớn, 500 người chúng ta tấn công, ít nhất phải đem BOSS đánh tới 10%, đạt được mục tiêu huấn luyện của ngày hôm nay, mục sư chú ý hồi máu cho Tiểu Tống Tử!" Đông Hoàng cổ vũ nói, người chơi may mắn còn tồn tại tất cả đều toàn lực tấn công, vũ khí trong tay đều đã bắt đầu run, thể hiện ra trạng thái tinh thần nỗ lực hết đà.

Mà mấy ngàn thành viên đã chết, tất cả đều dùng thị giác Thượng Đế, nhìn hiện trường thảm liệt, yên lặng cầu phúc cho thành viên may mắn còn sống.

Tất cả mọi người đều cầu khẩn lượng máu của Cương Thi vương có thể đốt phá 10%, bởi vì nói vậy, Cương Thi vương là có thể lần thứ hai sử dụng một kỹ năng cơ sở mới.

Kỹ năng cơ sở cũng là kỹ năng BOSS nhất định sẽ dùng, mỗi một lần đánh đều ra, lý giải một kỹ năng cơ sở, là có thể lý giải thêm một phần đối với BOSS, sớm tìm được phương châm ứng phó.

Trước đó hình thái thứ nhất, hình thái thứ hai, hình thái thứ ba, lúc BOSS còn 10% lượng máu đều phân biệt dùng ra một kỹ năng cơ sở hoàn toàn mới. Mà Cương Thi vương hình thái cuối cùng, lúc 10% rốt cục sẽ sử dụng kỹ năng cơ sở thế nào, hiện nay toàn bộ thế giới không có bất luận kẻ nào biết.

Chỉ cần có thể đem BOSS đánh tới 10%, vậy Viêm Hoàng quân đoàn có thể trở thành đoàn đội đầu tiên trên thế giới thấy kỹ năng cơ sở này, sớm nghiên cứu ra phương pháp ứng phó, lấy thủ sát càng có nắm chắc.

Mười phút sau, lượng máu của Cương Thi vương giảm tới 13%, trên sân còn lại 352 người.

"Thi thủy phun ra!" Lúc này, Cương Thi vương mở miệng, phun ra hướng nghề nghiệp viễn trình, một ngụm thi thủy hôi hám nhất thời từ trong miệng nó phun ra, như trời mưa rơi vào trên người nghề nghiệp viễn trình, lại là một kỹ năng ngẫu nhiên.

Nhất thời, một nhóm nghề nghiệp viễn trình nhiễm trúng thi thủy, sau đó trực tiếp ngã xuống đất bỏ mạng, tình hình vốn dĩ đã nghiêm trọng càng trở nên họa vô đơn chí.

Không chỉ có như vậy, thi thủy còn có hiệu quả sinh sôi, thi thủy trở nên càng ngày càng nhiều, dần dần tràn ngập phạm vi đứng của tất cả người sống sót, toàn đoàn đều bắt đầu bị thương tổn kéo dài liên tục, không cách nào giải trừ.

Dần dần, lượng máu của Cương Thi vương giảm tới 11%, may mắn còn sống

trên sân chỉ còn lại có 57 người!

"Tôi không còn ma pháp, mục sư không nên hồi máu cho tôi, Miếu Sát, quyền chỉ huy cho anh!" Lúc này, Đông Hoàng đột nhiên dứt khoát nói, quơ pháp trượng trong tay, tung ra một hỏa cầu cuối cùng, nện trên BOSS, phát ra ánh sáng rực rỡ. Sau đó, Đông Hoàng cũng ngã xuống.

Sau đó, Hoàng Dật bắt được quyền chỉ huy toàn đoàn, có thể tiến hành chỉ huy đối với hơn mười người còn sót lại, nhiệm vụ của hắn, cũng là mang theo một chút người này, đánh hết 1% lượng máu của Cường Thi vương!

Hoàng Dật rốt cục quay đầu nhìn một chút đồng đội còn sót lại trên sân, lúc này mục sư chỉ còn lại 4 người, đã hoàn toàn không thể hồi máu cho cả đoàn được. Mà ma pháp sư còn lại phần lớn cũng đã hao hết tất cả giá trị ma pháp, ngay cả tiểu hỏa cầu cấp nhất thấp đều không phát ra được, hoàn toàn mất đi năng lực tấn công. Tank chính Tiểu Tổng Tử cũng biến thành gần hết máu, tùy thời đều tử vong. Cái chi đội ngũ này, đã trở nên nhỏ yếu bất kham.

"Mọi người nghe lệnh tôi, ma pháp sư không có ma pháp, toàn bộ hi sinh, không nên lãng phí kỹ năng hồi máu của mục sư." Hoàng Dật phát ra mệnh lệnh.

Dần dần, tất cả ma pháp sư toàn bộ tử vong, một người đều không còn, trên sân chỉ còn lại 14 cá nhân.

"Tất cả mục sư, báo giá trị ma pháp của mình." Hoàng Dật hỏi.

"1% "

"1% "

"2% "

"1% "

Bốn người mục sư trả lời, nhất thời khiến cho không khí tràn ngập một tia

tuyệt vọng. Pháp sư không có giá trị ma pháp, chỉ là không đánh ra được mà thôi, nhưng mục sư không có giá trị ma pháp, đó chính là tương đương với mất mạng.

"Các người uống qua nước thuốc ma pháp chưa?" Hoàng Dật hỏi.

"Uống rồi." Tất cả mục sư thần nhiên nói, tới tình trạng hiện tại này, bất luận cái gì có thể sử dụng đều dùng rồi.

"Quyển trục phục sinh đâu?" Hoàng Dật lại hỏi.

"Ngày hôm qua huấn luyện, tất cả mọi người đã dùng qua quyển trục phục sinh, còn có 1 ngày thời gian hồi phục." Một người mục sư nhẹ nhàng hồi đáp.

"Tất cả mục sư ngừng hồi máu cho mình, tất cả đều hồi máu cho cung tiền thủ có tấn công cao nhất, mọi người còn lại tất cả đều hi sinh." Hoàng Dật lần thứ hai làm ra điều chỉnh, ngoại trừ cung tiền thủ còn sống sót có khả năng tấn công cao nhất ra, người còn lại cơ bản tất cả đều bị hấn bỏ qua, bao gồm tank chính.

Dần dần, dưới thương tổn kéo dài liên tục của thi thủy, cả đám người ngã xuống, cuối cùng, tất cả nghề nghiệp viễn trình và mục sư đều ngã xuống, lượng máu của BOSS cũng gần phá đến 10%.

"Ầm ầm!" Lúc này, Tiểu Tống Tử cũng rốt cục tử vong, ngửa mặt lên trời ngã xuống mặt đất.

Năm ngàn người trên sân, chỉ còn lại một mình Hoàng Dật.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 176: Người Ướp Lạnh

Lúc này, Hoàng Dật còn có 27% giá trị sinh mệnh!

Hắn trải qua tiến hóa hình thái Bán Thú Nhân và hình thái Bạch Long, đồng thời tăng lên thể chất, hơn nữa nghề nghiệp phán quan lúc đầu là có thể tăng lên thể chất nhất định, hiện tại thức tỉnh chiến hồn sinh mệnh. Cho nên giá trị sinh mệnh của hắn cao hơn so với người chơi bình thường, thi thủy tuy rằng ăn mòn hắn, nhưng còn đang trong phạm vi chịu đựng của hắn.

Thân thể linh hoạt của Cương Thi vương nhất thời chuyển đến đây, nhìn chăm chăm Hoàng Dật nhỏ bé trên mặt đất, lúc này giá trị sinh mệnh của nó gần giảm xuống đến 10%, nhưng kẻ địch cũng chỉ còn lại một người cuối cùng.

4999 thành viên đã chết của Viêm Hoàng quân đoàn, lúc này tất cả đều dùng thị giác Thượng Đế yên lặng nhìn Hoàng Dật, hy vọng của tất cả mọi người đều trên người của hắn. Mục tiêu huấn luyện của ngày hôm nay, cũng là đem lượng máu của Cương Thi vương đánh tới 10%, khiến nó dùng ra kỹ năng cơ sở hoàn toàn mới, như vậy bọn họ có thể nghĩ ra phương pháp phá giải kỹ năng này, làm chuẩn bị cho huấn luyện lần sau.

"Tối Hậu Nhất Bức!" Lúc này, Hoàng Dật không chút do dự sử dụng kỹ năng chủng tộc, 10 giây kế tiếp, hắn đem sẽ không tử vong, hơn nữa lực công kích bạo tăng.

"Bộp bộp!" Cây chùy của Hoàng Dật hung hăng nện trên người của Cương Thi vương, đánh cho thịt thối bay ngang, tạo thành thương tổn thật lớn.

Cương Thi vương thì quơ nắm tay không lồ, đập mạnh xuống Hoàng Dật.

Hoàng Dật khó khăn tránh né, tránh khỏi lần này, nhưng dư âm vẫn quét trúng hắc, thoáng cái đã đem lượng máu của hắc đánh hết, nếu như không có mở ra TỐI HẬU NHẤT BÁC, vậy lần này cũng đủ giết chết hắc.

Sau đó, Hoàng Dật tiếp tục công kích tới Cường Thi vương, hắc chỉ cần đem Cường Thi vương đánh tới 10% lượng máu là thắng lợi. Người có nghịch thiên, cũng không có khả năng một mình đấu 10% lượng máu cuối cùng của Cường Thi vương.

Từng vết thương hình thành trên người Cường Thi vương, lực công kích của Hoàng Dật bày ra không hề bảo lưu, đem giá trị sinh mệnh của Cường Thi vương đánh càng ngày càng ít, gần đến 10%.

Mười giây đồng hồ sau, TỐI HẬU NHẤT BÁC của Hoàng Dật kết thúc, nhưng lượng máu của Cường Thi vương lại vẫn không có giảm xuống đến 10%, nhưng chỉ thiếu vài cái cuối cùng, chỉ cần cho hắc hai ba giây thời gian nữa là có thể thành công!

Nhưng lúc này, Hoàng Dật đã không có bất luận kỹ năng bảo mệnh gì!

Nếu như lúc này đối mặt chính là một kẻ địch bình thường. Vậy hắc còn có thể lựa chọn Ẩm Ảnh Chi Vũ, ẩn thân 10 giây để công kích, nhưng BOSS siêu cấp ở tầng 50 cũng không nhìn ẩn thân, vô luận là Pheles phía trước, hay là Cường Thi vương hiện tại, đều có thể xem thấu ẩn thân, cái kỹ năng này của Hoàng Dật căn bản không có bất cứ hiệu quả.

"Truy Bộ!" Sau một khắc, Hoàng Dật lấy công thay thủ, dùng kỹ năng này xông tới tới Cường Thi vương. Sau đó đem nó mê muội hai giây!

Hai giây đồng hồ này là cơ hội cuối cùng của Hoàng Dật! Cũng là hi vọng cuối cùng của 4999 thành viên Viêm Hoàng quân đoàn!

Chùy đầu tiên, Hoàng Dật đánh ra hơn một vạn thương tổn. Tỷ lệ phần trăm lượng máu của Cường Thi vương không chút lay động!

Chùy thứ hai, đồng dạng là hơn một vạn thương tổn, tỉ lệ phần trăm lượng máu của Cương Thi vương vẫn không giảm xuống!

Chùy thứ ba, Hoàng Dật đánh ra một bạo kích, tạo thành hơn hai vạn thương tổn, nhưng lượng máu của Cương Thi vương vẫn không có biến hóa! Nhưng đã đạt được điểm tới hạn, chỉ cần tạo thêm một chút thương tổn, là có thể thành công!

Hoàng Dật nện xuống chùy thứ tư, nhưng Cương Thi vương cũng rất cực thức tỉnh. Thân thể linh hoạt nhất thời nhảy, nhảy tới một bên, né tránh một chùy này.

Một kích cuối cùng của Hoàng Dật vậy mà không trúng mục tiêu!

Kế tiếp hắn không có cơ hội, Cương Thi vương chỉ cần triển khai công kích, vậy hắn sẽ bị trực tiếp giết chết, cho dù là dư âm chiến đấu đều chống không nổi!

4999 thành viên chết của Viêm Hoàng quân đoàn tràn ngập tuyệt vọng, không ngờ rằng bọn họ cách mục tiêu một chùy cuối cùng! Thất bại trong gang tấc!

Nhưng vào lúc này, lượng máu của Cương Thi vương lại đột ngột giảm tới 10%!

Cứ như vậy không hề dự liệu trước, tại lúc tất cả mọi người tuyệt vọng, dưới xuống tới 10%!

Hoàng Dật thở ra một hơi thật sâu, cúi đầu nhìn nham thạch nóng chảy lưu động trên mặt đất của Tiêu Thổ.

Vừa rồi hắn tuy rằng không đánh trúng mục tiêu. Nhưng Tiêu Thổ trên mặt đất, vẫn đang đốt Cương Thi vương. Từ lúc hắn và Đào Phong đánh chết thi trùng, Tiêu Thổ chưa từng tắt qua, vừa rồi vào thời khắc chỉ mảnh treo chuông,

một chút thương tổn nhỏ đến đáng thương của hiệu quả Tiêu Thổ, vừa lúc đem Cương Thi vương đánh tới 10% lượng máu.

Lúc này, tất cả Viêm Hoàng quân đoàn trong lòng sửng sốt, sau đó mới rốt cục phản ứng, kích động nhìn chăm chăm Cương Thi vương, nhìn xem kế tiếp nó rốt cục sẽ sử dụng kỹ năng nào!

Cái kỹ năng này sẽ quan hệ trực tiếp đến bọn họ nên dùng dạng đấu pháp gì, đi lấy thủ sát thế giới của Cương Thi vương!

Sau một khắc, Cương Thi vương rốt cục sử dụng kỹ năng cơ sở mà mọi người đau khổ đợi chờ--

Nó chuyển động cái đầu khổng lồ, mở miệng, hướng thi thể nghề nghiệp cận chiến xung quanh hút một cái!

Sau đó, trên tất cả thi thể của nghề nghiệp cận chiến, tất cả đều bay ra một đoàn huyết quang, thấm vào trong cơ thể Cương Thi vương, mỗi một đoàn huyết quang, đều gia tăng 1% giá trị sinh mệnh của nó.

Mà thi thể của nghề nghiệp cận chiến xung quanh nó, có thể 85!

Mỗi một thi thể, đều gia tăng 1% giá trị sinh mệnh, cái kỹ năng này, khiến cho lượng máu của Cương Thi vương thật vất vả giảm xuống đến 10%, thoáng cái tăng vọt tới 95%, hầu như lông tóc không tổn hao gì!

Lúc này, tất cả mọi người chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu --Đấu pháp của bọn họ sai rồi! Sai thái quá rồi!

Trước đó, những nghề nghiệp cận chiến gần người bọn họ sở dĩ xông lên hi sinh, là bởi vì trên người Cương Thi vương có một trạng thái mặt trái, có thể chịu năm lần thương tổn gần người, cho nên mỗi người đều chắc hẳn cho rằng, lúc này nghề nghiệp cận chiến hẳn là đem hết toàn lực đi công kích Cương Thi vương, dù cho trả giá bằng sinh mệnh cũng sẽ không tiếc.

Nhưng không có nghĩ đến chính là, phía sau cách làm này là một mối họa lớn chôn xuống trong chiến đấu, nghề nghiệp cận chiến xông lên, chỉ bất quá là cung cấp tài liệu hồi máu cho Cương Thi vương mà thôi.

Hiện tại, toàn bộ thế giới gần chỉ có năm ngàn người bọn họ biết bí mật này, mọi người còn lại cũng không biết, cho dù là Giáo Hoàng bọn họ cũng không biết! Bởi vì bọn họ chưa bao giờ đem Cương Thi vương của hình thái này đánh tới 10% lượng máu, cũng không rõ ràng Cương Thi vương có cái kỹ năng này. Cho nên cách làm của bọn họ vẫn giống với Viêm Hoàng quân đoàn trước đó, còn đang ngu ngốc đem tất cả nghề nghiệp cận chiến phái đi hi sinh. . .

Hiện tại, Viêm Hoàng quân đoàn đã đem Giáo Hoàng bọn họ bỏ lại sau lưng. Bọn họ là đoàn đội duy nhất biết đấu pháp chân chính!

Sau một khắc, Cương Thi vương một chương vỡ xuống, trực tiếp đem Hoàng Dật vỡ chết!

Đến tận đây, Viêm Hoàng quân đoàn toàn bộ bị diệt, nhưng bọn họ dùng cái giá này, chiếm được một bí mật.

Kế tiếp, mọi người tất cả đều sống lại ở cửa bí cảnh. Đào Phong tìm được Hoàng Dật, không nói hai lời, trực tiếp cho hắn một cái ôm, vỗ vỗ sau lưng của hắn. Tất cả cảm kích đều không cần nói.

Mà tất cả thành viên Viêm Hoàng quân đoàn còn lại, cũng đều lộ ra ánh mắt kính nể với Hoàng Dật. Nếu như không có Hoàng Dật, bọn họ căn bản không biết đấu pháp chân chính, đến lúc đó thì càng khó lấy thủ sát.

"Huấn luyện của ngày hôm nay đến đây kết thúc, buổi tối ngày mai chúng ta huấn luyện thêm một lần nữa là không khác biệt lắm. Buổi tối tám giờ ngày kia, chúng ta đúng giờ trùng kích thủ sát thế giới của Cương Thi vương! Khi đó, đại chiêu nghề nghiệp của mọi người, quyền trục phục sinh, nước thuốc đặc thù hẳn là đều đã toàn bộ hồi phục hoàn tất, đến lúc đó có Miếu Sát hỗ trợ, hẳn là có khả năng rất lớn có thể lấy thủ sát!" Lâm Dật Khâm cao giọng nói.

Tất cả thành viên Viêm Hoàng quân đoàn trên sân đều lộ ra kích động thần sắc. Lần trước bọn họ trùng kích thủ sát của Pheles thất bại, lần này lại có một cơ hội diễn ra trước mắt. Hầu như là đưa tay có thể đụng.

Bất quá đối với Hoàng Dật mà nói, ngày nào đi đánh đều không sao cả, hẳn ngày hôm nay theo Viêm Hoàng quân đoàn đánh qua một lần, trên cơ bản đã thăm dò rõ đấu pháp của Cương Thi vương. Chỉ bất quá Viêm Hoàng quân đoàn cũng nhất định phải chọn thời gian, không thể gấp, bởi vì có đại chiêu nghề nghiệp của vài người chơi, vật phẩm ma pháp có thể còn chưa hồi phục hoàn tất, đẩy nhanh thời gian thì thực lực sẽ có ảnh hưởng rất lớn, tám giờ của buổi tối ngày hôm kia, trên cơ bản thành viên toàn đoàn đều trong đỉnh phong trạng thái. Có thể dùng thực lực mạnh nhất đi trùng kích thủ sát.

Mà mặt khác Giáo Hoàng quân đoàn cũng là như vậy, bọn họ tại ba ngày sau, thực lực của thành viên toàn đoàn cơ bản cũng ở đỉnh phong, cho nên những đỉnh cấp đoàn đội này cũng không phải cố ý muốn cùng thời khắc đó đi cạnh tranh thủ sát, mà là có khách quan nhân tố ở bên trong, không làm như vậy không được.

Kế tiếp, năm ngàn người tất cả đều rời khỏi bí cảnh. Về tới Hiên Viên trấn, Hoàng Dật cũng theo truyền tống đi ra ngoài.

Lúc này, bầu trời đầy ánh sáng, là một buổi tối tốt đẹp. Số lần Chúng Thần chi tháp của Hoàng Dật đã đánh xong, kế tiếp không có chuyện gì, đơn giản đi dạo tại Hiên Viên trấn.

"Miếu Sát ca ca, em có thể cùng anh đi tản bộ không?" Lúc này, phía sau truyền đến âm thanh của Nhược Thủy.

Hoàng Dật nhìn lại, lúc này Nhược Thủy đang duyên dáng yêu kiều đứng ở trong đám người, trắng sáng sáng tỏ chiếu vào hai tròng mắt của cô ấy, lờ lờ chiếu sáng, xinh đẹp động nhân.

"Tốt!" Hoàng Dật gật đầu.

Ngay sau đó, Nhược Thủy mí mắt nháy lên, lộ ra một nụ cười hài lòng, dường như một con nai con nhảy lên, sóng vai với Hoàng Dật, cùng nhau đi dạo trong Hiên Viên trấn.

"Miếu Sát ca ca, anh có bạn gái chưa?" Dạo một hồi, con mắt của Nhược Thủy len lén nhìn một quầy hàng bên cạnh, làm bộ vô ý mà hỏi thăm.

"Chưa có." Hoàng Dật cúi đầu, giẫm lên cái bóng của mình đi tới phía trước.

"Vậy anh ở thành phố nào?" Giọng điệu của Nhược Thủy trở nên có chút hài lòng.

"Tôi ở một nơi, ừm, rất xa xôi." Hoàng Dật suy nghĩ một hồi rồi nói.

Nhược Thủy quay đầu nhìn chăm chăm Hoàng Dật, nghiêng đầu đầu, không giải thích được hỏi thăm: "Có xa lắm không?"

"Rất xa rất xa, xa đến nỗi em vĩnh viễn cũng không đi được chỗ đó, đó là thế giới kia." Hoàng Dật ngẩng đầu, cười cười với Nhược Thủy. Lúc này, khuôn mặt thanh tú của hắn giống với bất cứ thiếu niên nào trên thế gian, bình thường, không có bất luận khác biệt.

"Thế giới kia?" Nhược Thủy nhú mày, "Lẽ nào anh là một người ướp lạnh sao?"

"Người ướp lạnh?" Hoàng Dật thì thào nhớ lại từ này. Ướp lạnh là một loại kỹ thuật đã được phát minh ra hơn mười năm trước, có thể đem thân thể của con người ướp lạnh thời gian dài, nhưng ý thức vẫn có thể tiến vào Thế Giới Thứ Hai. Có vài người vì chuyên tâm phấn đấu trong Thế Giới Thứ Hai, sẽ lựa chọn đem thân thể của mình ướp lạnh trong kho ướp lạnh, như vậy có thể không cần logout. Hoàng Dật trước đó ở buổi đấu giá tại Kinh Cực thành gặp phải Độc Cô Lãnh Tàng, cũng là một người ướp lạnh rất có danh.

"Ừm, vậy em xem anh trở thành người ướp lạnh đi!" Hoàng Dật gật đầu.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 177: Không Kịp Trờ Tay

"Anh thật sự là người ướp lạnh!" Nhược Thủy thần sắc buồn bã, sau đó lại chờ mong hỏi thăm: "Vậy kỳ hạn ướp lạnh của anh là bao lâu đâu?"

"Rất nhiều năm!" Hoàng Dật nói, kỳ hạn ướp lạnh là có dài ngắn, ngắn hạn có thể mười ngày nửa tháng có thể ra một lần, nếu như nói như vậy, Nhược Thủy nói không chừng vẫn là sẽ đi tìm hãn, chỉ có thể đem thời gian nói lâu một chút.

"Lâu như vậy à!" Nhược Thủy chu cái miệng nhỏ nhắn, nỉ non một tiếng, cúi đầu giẫm cái bóng của mình, "Vậy ba ngày sau anh sẽ rời Hiên Viên trấn sao?"

"Ừ, anh muốn đi Long Đô tìm một người." Hoàng Dật nói xong, ngẩng đầu nhìn trăng sáng trên bầu trời, không biết Long Đô dưới ánh trăng hiện tại là bộ dáng gì nữa, Tần Thời Vũ đang ở chỗ này đau khổ chờ hãn.

"Long Đô?" Nhược Thủy ngửa khí gương lên, "Hiên Viên trấn cách Long Đô không xa đâu, Long Đô ngay tại phía nam của chúng ta, chỉ cần đi hơn mười ngày là đến."

"Sao?" Hoàng Dật có chút ngoài ý muốn. Hãn trước đó vẫn đang lo lắng một vấn đề, đó chính là làm sao xuyên qua Thê Lương Sa Địa mệnh mông, chạy tới Long Đô. Hãn ăn cắp trái tim của Sa Đạo Vương, Thê Lương Sa Địa lại là địa bàn của Sa Đạo Vương, đi vào trong đó khẳng định là tự tìm đường chết, không ngờ rằng Hiên Viên trấn lại có thể tránh Thê Lương Sa Địa, miễn đi một phen lo lắng của hãn.

Buổi tối càng ngày càng khuya, Hiên Viên trấn cũng càng ngày càng nóng nực, hai người cứ như thế tản bộ dưới ngọn đèn của đầu đường, đoàn người rộn

ràng nhốn nháo lướt qua bọn họ, có nam có nữ nắm tay liếc mắt đưa tình, bầu không khí có chút mờ ám.

"Miếu Sát ca ca, mẹ em không cho em ở Thế Giới Thứ Hai thời gian dài, em phải logout, ngày mai gặp!" Hai người sau khi tới một hoa viên, Nhược Thủy nói một tiếng tạm biệt. Sau đó liền logout.

Hoàng Dật đi dạo một hồi, cũng logout, về tới thế giới hiện thực.

Lúc này, trong Hoa Hồng ngục giam vừa tắt đèn không lâu, một ít tội phạm nằm ở trên giường trò chuyện với nhau, tiếng nói chuyện của bọn họ loáng thoáng truyền đến, phần lớn có quan hệ quê nhà.

Hoàng Dật cũng nằm ở trên giường, tưởng niệm quê hương của mình. Ánh trăng ngoài cửa sổ chiếu đến, chiếu vào trên người của hắn, như phủ thêm cho hắn một lớp chăn. Nghĩ nghĩ, hắn chậm rãi ngủ quên trong chuyện cũ.

...

Cùng lúc đó, một chỗ khác của nước Mỹ đang là ban ngày, trời xanh không mây, ánh mặt trời ấm áp chiếu xuống, toàn bộ mặt đất tràn ngập sinh cơ bừng bừng.

Trong quảng trường Thời Đại ở New York của nước Mỹ, vô số người bước chân vội vã, lướt qua dưới bóng nhà cao tầng, vội vàng đi làm. TV trên nhà cao tầng xung quanh không ngừng truyền phát tin quảng cáo. Tràn ngập khí tức thời đại.

Ở tầng 95 của một cao ốc trong số đó, lúc này đang có hai người đứng sát cửa sổ nhìn xuống đất. Nhìn đoàn người nhỏ bé như những con kiến bên dưới.

Đứng ở phía trước, là một người đàn ông 30 hơn tuổi, lúc này mặc đồ tắm màu trắng, tựa như vừa rồi mới tắm rửa xong, tóc vàng ướt sũng, rơi xuống từng giọt nước. Thân thể gầy to lớn, đường cong cơ thể rõ ràng, khuôn mặt anh tuấn,

nuôi một bộ râu nhạt. Cả người tràn ngập mùi lực thành thực của đàn ông.

Tại phía sau của gã, có một người trung niên mang một bộ tây trang thẳng cung kính đứng, người trung niên này mang mắt kính dày, trong tay cầm một phần văn kiện, đầu hơi thấp.

"Bọn họ đánh xong?" Gã đàn ông mặc đồ tắm hỏi.

"Đúng vậy, bọn họ khổ cực huấn luyện gần ba giờ, hiện tại chính là lúc mệt mỏi nhất. Vài thành viên quan trọng đều đã logout, bao gồm Miếu Sát." Người trung niên tây trang cung kính báo cáo.

"Vậy người của chúng ta thì sao?"

"Hiện nay đã liên hệ tới 57 người chơi có nghề nghiệp hi hữu, bọn họ rất thoải mái với thù lao của chúng ta, có thể tùy thời gia nhập vào chúng ta."

"Được! Lập tức tổ chức người của chúng ta. Tối ngày hôm nay trùng kích thủ sát, khi đó bọn họ đang là ban ngày, tỷ lệ login thấp nhất. Trung Quốc có câu gọi là trở tay không kịp, chúng ta đánh bọn họ một lần trở tay không kịp."

Nói xong, gã đàn ông mặc đồ tắm ngẩng đầu lên, nhắm mắt lại, thoải mái mà hưởng thụ ánh mặt trời ngoài cửa sổ.

Lúc này, chỗ của bọn họ là tây bán cầu, đang tràn ngập ánh mặt trời và hy vọng, mà một chỗ khác của đông bán cầu, đang ở trong bóng đêm lớn, bị bóng đêm buồn chán bao phủ.

...

Ánh rạng đông đầu tiên từ Thái Bình Dương mọc lên, chiếu vào một cửa sổ của Hoa Hồng Ngục Giam, chiếu vào trên mặt bình thân của Hoàng Dật, mí mắt hần giật giật, tỉnh lại.

Một ngày mới bắt đầu rồi.

Hoàng Dật vẫn như bình thường, rửa mặt hoàn tất, làm một ít luyện tập, ăn xong bữa sáng, sau đó login đi tới diễn đàn, tiến vào chủ đề tỷ lệ ủng.

Hiện tại cách đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai đã không được một tháng, người được đề cử đều triển khai cạnh tranh điên cuồng, bất quá tại giải thưởng người mới tốt nhất, địa vị của Hoàng Dật và Lôi Thần tạm thời không ai có thể dao động.

Mấy ngày qua, tỷ lệ ủng hộ của Hoàng Dật vẫn đều là cao nhất, vượt lên Lôi Thần 4%, tương đối bình ổn.

Nhưng ngày hôm nay, tỷ lệ ủng hộ của Hoàng Dật lại giảm xuống hạng hai, Lôi Thần xông lên hạng nhất, tỷ lệ ủng hộ hơn 1%!

Cái này chỉ có một nguyên nhân để giải thích, đó chính là tối hôm qua Hoàng Dật ngủ say, Lôi Thần lại làm ra hành động vĩ đại!

Hoàng Dật lập tức rời khỏi diễn đàn, xem bài post đứng đầu trong 24 tiếng đồng hồ.

"Angeri lần đầu lấy được điểm vinh dự quốc gia! Tập thể nhân dân Châu Phi cùng nhau chúc mừng!"

"Lôi Thần lại sáng tạo thần thoại, phá vỡ kỷ lục thế giới tầng 40 trong Chúng Thần chi tháp của Đạo Phong!"

Chủ đề về Lôi Thần, đang rất được quan tâm! Hoàng Dật lập tức vào nhìn một chút.

"Đêm qua vào lúc 2:34 phút giờ Bắc kinh, Lôi Thần lại sáng tạo thần thoại! Chỉ dùng 8 phút 58 giây thời gian vượt qua tầng 40 của Chúng Thần chi tháp, với ưu thế yếu ớt phá vỡ kỷ lục thế giới 9 phút trước đây do Đạo Phong lập ra! Hành động này đã mạnh mẽ chứng tỏ, thực lực của Lôi Thần đã hoàn toàn trưởng thành cùng một cấp bậc với Đạo Phong. Mà đối thủ duy nhất của hắn là

Miếu Sát, tuy rằng đột nhiên tăng mạnh, nhưng thời gian trưởng thành dù sao quá ngắn, thực lực kém còn rất xa. Với tình huống hiện nay mà xem, xác suất Lôi Thần thu được giải thưởng người mới tốt nhất năm nay vô cùng lớn, hơn nữa tại tỷ lệ ủng hộ, hiện nay Lôi Thần cũng đè ép Miếu Sát!"

Kỷ lục thế giới của tầng 40! Thấy cái hành động vĩ đại này, Hoàng Dật không khỏi nhìn lại Lôi Thần lần nữa, hẳn hiện nay đi đánh tầng 40, không khác biệt lắm cần 20 phút mới có thể qua cửa, mà hiện tại Lôi Thần chỉ cần 8 phút hơn. Xem ra Lôi Thần sau khi đem chiến hồn tăng tới tầng thứ chín, thực lực tăng lên một bậc lớn, so sánh với Đào Phong cũng không còn nhiều khập khiễng.

Hoàng Dật trước đó tuy rằng cũng phá vỡ qua kỷ lục thế giới của tầng 10, tầng 20, tầng 30, nhưng những tầng này đều là vô cùng thấp, thuộc về tầng của tay mới. Mà tầng 40 thì không giống, đây là kỷ lục thế giới cao cấp nhất hiện nay, lên trên nữa cũng là tầng 50 nơi Hoàng Dật và 5000 người Đào Phong bọn họ đang ở, tầng này ngay cả BOSS đều mới chỉ giết được một, đừng nói đến qua cửa.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại trở về trang chủ, nhìn bài post khác.

"Tài nguyên của Long Đô hoàn toàn hao hết, trăm vạn người chơi trong trạng thái đói khát, thực lực giảm mạnh!" Lúc này, Hoàng Dật kiểm tra một bài post tương quan về Long Đô.

"Gần đây, tình huống của Long Đô ngày càng nghiêm trọng, phong ba tranh quyền của Tần Thời Vũ và Phong Chí hai người còn chưa dẹp loạn, ngày hôm qua Long Đô lần thứ hai truyền đến tin tức xấu, hiện nay tài nguyên bên trong thành đã tiêu hao không còn, ngay cả thực vật cơ bản nhất đều đã không cách nào bảo đảm, trăm vạn người chơi rơi vào trạng thái đói khát, thuộc tính toàn thể giảm xuống. Dựa theo tình huống trước mắt mà xem, chỉ cần khô lâu đại quân một lần nữa đánh Long Đô, vậy Long Đô sẽ vô lực chống đỡ. Nhân tâm không đồng đều, tài nguyên hao hết, là vấn đề lớn nhất hiện nay của Long Đô. . ."

Xem xong bài post này, Hoàng Dật không khỏi lo lắng cho Tần Thời Vũ, cô ấy tuy rằng tạm thời chưa có nguy hiểm tính mạng, nhưng hiện nay cũng cũng không tốt, chỉ cần khô lâu đại quân lần thứ hai đánh Long Đô, vậy Tần Thời Vũ hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Mặt khác, người chơi tên là Phong Chí cũng là một nhân tố không xác định, chỉ cần trong quá trình tranh quyền, sử dụng thủ đoạn cấp ba, vậy cho dù là Tần Thời Vũ có lợi hại cũng phòng không được.

Hoàng Dật quyết định, hợp tác với Đào Phong sau khi kết thúc, vô luận tình huống làm sao, hẳn đều phải lập tức đi đến Long Đô, tự mình đi chỗ đó nhìn tình huống.

Kế tiếp, Hoàng Dật trở về danh sách bài post, tiếp tục xem lướt qua.

"# sát # Miếu Sát gia nhập vào Viêm Hoàng quân đoàn ngày đầu tiên, đánh ra tiến độ nhanh nhất!" Trong phần chủ đề hot 24 tiếng đồng hồ của diễn đàn, Hoàng Dật thấy được với bài post tương quan với mình.

Nhìn tiêu đề bài post là biết, đây là bài post do người hâm mộ viết, từ sau lần hẳn giải cứu Long Đô, dẫn ra truyền thống gửi bài trên diễn đàn, truyền thống này được lưu truyền tới nay, đó chính là đánh dấu. Hiện nay cách thức đánh dấu này, đã phát dương quang đại thành hành vi của toàn diễn đàn, mỗi danh nhân đều có một ký hiệu đánh dấu dành riêng của mình, ví dụ như đánh dấu của Đào Phong là "# đao #", Lôi Thần là "# lôi #" Long Thứ là "# long #", như vậy có thể tiện để người hâm mộ tiến hành kiểm tra.

Hoàng Dật tiến vào bài post nhìn một chút.

"Hôm qua Miếu Sát chính thức gia nhập vào Viêm Hoàng quân đoàn, trợ giúp Đào Phong trừng kích thủ sát thế giới của Cương Thi vương. Bởi trước đó không lâu, Lôi Thần và Đào Phong hợp tác thất bại, cho nên lần này hợp tác của Miếu Sát và Đào Phong, khiến cho dư luận quan tâm cao độ. Tối hôm qua, Viêm Hoàng quân đoàn và Miếu Sát tiến hành một lần tập huấn, thuộc về tính chất thử nghiệm. Tình cảnh của lần tập huấn này rất cực là thế nào, chúng tôi hiện nay

không có bất luận tin tức gì, nhưng từ trong bảng xếp hạng của Chúng Thần chi tháp, chúng tôi có thể thấy được một ít đầu mối. Tối hôm qua tiến độ tốt nhất của Viêm Hoàng quân đoàn, là đã đem lượng máu của Cường Thi vương lần thứ ba phục sinh đánh tới 10%! Cái tiến độ này, so với thành tích tốt nhất 21% trước đó của Viêm Hoàng quân đoàn đã tăng lên một phần lớn, mà khác biệt duy nhất của Viêm Hoàng quân đoàn so với trước đó, cũng là có Miếu Sát! Cho nên, chúng tôi không khó suy đoán, tối hôm qua Viêm Hoàng quân đoàn rất có khả năng là dưới sự trợ giúp trực tiếp của Miếu Sát, mới đạt được tiến độ xưa nay chưa từng có. Mà tiến độ nhanh nhất của Thiên Sứ quân đoàn dưới trướng Giáo Hoàng hiện nay, vẫn là 22% trước đó, chênh lệch vô cùng xa. Theo tình huống hiện tại mà xem, Viêm Hoàng quân đoàn rất có khả năng dưới sự trợ giúp của Miếu Sát, lấy được thủ sát thế giới của Cường Thi vương. . ."

Tác giả của bài post này, trong những hàng chữ rõ ràng nghiêng về hướng Hoàng Dật, chỉ là thông qua ảnh chụp màn hình của bảng xếp hạng, thì mù quáng mà phán định là Hoàng Dật nổi lên tác dụng then chốt nhất, đem tác dụng của thành viên còn lại trong Viêm Hoàng quân đoàn phóng nhỏ vô hạn.

Đối với loại bài post này, Hoàng Dật chỉ cười cho qua, hãnh lui đi ra ngoài, tiếp tục nhìn các bài post khác.

Đúng lúc này, một chủ đề hoàn toàn mới bỗng nhiên hiện ra, nhảy vào tầm mắt của Hoàng Dật--

"Trở tay không kịp! Giáo Hoàng sớm trùng kích thủ sát thế giới của Cường Thi vương, hiện nay tiến độ quá nửa!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 178: Khẩn Cấp Tập Kết

Thấy bài post này, trong lòng Hoàng Dật ngẩn ra, lập tức vào nhìn một chút.

" Tin tức kinh thiên! Lúc này Giáo Hoàng đang trùng kích Cương Thi vương thủ sát thế giới! Một tiếng đồng hồ trước, Giáo Hoàng suất lĩnh Thiên Sứ quân đoàn dưới trướng đột nhiên trùng kích thủ sát thế giới của Cương Thi vương, lần này Thiên Sứ quân đoàn một hơi dẫn vào mười mấy người có nghề nghiệp hi hữu, đối với Cương Thi vương thủ sát là quyết tâm giành lấy. Căn cứ tiến độ tình huống trong bảng xếp hạng của Chúng Thần chi tháp hiện nay mà xem, Thiên Sứ quân đoàn ngày hôm nay hung mãnh không gì sánh được, thời gian đánh chết BOSS thứ nhất Pheles phá vỡ kỷ lục thế giới. Hiện nay bọn họ đang toàn lực trùng kích Cương Thi vương, đồng thời đã đem Cương Thi vương đánh chết hình thái thứ nhất, nhân số thương vong toàn đoàn cũng giảm đi so với trước đó rất nhiều, chỉ có 23 người tử vong. Dựa theo tình thế này, trong vòng một giờ, Thiên Sứ quân đoàn nhất định có thể lấy được thủ sát thế giới của Cương Thi vương. Viêm Hoàng quân đoàn hiện tại trở tay không kịp, người không đồng đều, không hề chuẩn bị, cho dù hiện tại lập tức khởi xướng chạy nước rút, cũng không cách nào trong vòng một giờ giết liền hai BOSS Pheles với Cương Thi vương, đã hoàn toàn mất đi tư cách cạnh tranh. Chủ đề này sẽ tiếp tục tiến hành đưa tin đặc biệt đối với sự kiện này, kính mời quan tâm!"

Thấy bài post này, trong lòng Hoàng Dật trầm xuống, bài post này được đánh dấu hơn phân nửa, khẳng định không phải giả. Hơn nữa từ ảnh chụp màn hình trong bảng xếp hạng của Chúng Thần chi tháp, có thể thấy rõ ràng, thời gian Giáo Hoàng quân đoàn đánh chết Pheles, quả thật là phá vỡ kỷ lục thế giới, nhanh hơn rất nhiều so với trước đó. Cái này thể hiện ra thực lực của đối phương hẳn là đột nhiên được tăng cường rất nhiều, rất có khả năng là do hơn mười nghề

nghiệp hi hữu gia nhập.

Hiện tại, Viêm Hoàng quân đoàn hầu như đã bị buộc vào tuyệt cảnh, hoàn toàn không có cơ hội trở mình. Bọn họ vốn tưởng rằng còn phải qua hai ngày, thực lực của Thiên Sư quân đoàn mới có thể đạt được đỉnh phong. Khi đó trùng kích kỷ lục thế giới mới là hợp lý nhất, không ngờ rằng Giáo Hoàng lại ra âm mưu, thoáng cái chiêu vào hơn mười nghề nghiệp hi hữu, đánh cho bọn họ trở tay không kịp!

Hoàng Dật không hề lãng phí thời gian, lập tức dùng tốc độ nhanh nhất tiến vào Thế Giới Thứ Hai!

Vừa online, Hoàng Dật liền liên tiếp nhận được ba tin tức, mở ra nhìn, tất cả đều là Đao Phong gửi tới, thời gian cũng là tại một phút đồng hồ trước, hiển nhiên đối phương cũng vừa nhận được tình báo.

"Miếu Sát! Sau khi đăng nhập nhanh chóng tới truyền tống trận tập hợp! Chúng ta khẩn cấp trùng kích thủ sát! Một phút cũng không thể làm lỡ!" Trong dòng chữ của Đao Phong, rõ ràng để lộ ra một tâm tình lo lắng gấp gáp.

Hoàng Dật nhanh chóng lao về truyền tống trận của Hiên Viên trấn. Lúc này trong Hiên Viên trấn vắng vẻ không ít, hiện tại là ban ngày, rất nhiều người đều phải đi làm, bị thời điểm login thấp, người trên đường phố ít hơn một nửa so với buổi tối.

Mà trên đường phố có một vài người, đều là vẻ mặt lo lắng, tựa như đang lo lắng cái gì, càng không ngừng quay đầu nhìn phương hướng truyền tống trận. Toàn bộ Hiên Viên trấn lúc này tràn ngập một bầu không khí khẩn trương ngưng trọng, áp lực không gì sánh được. Ánh mặt trời không cho người ta cảm giác được bất luận ấm áp gì.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền đi tới truyền tống trận của Hiên Viên trấn. Lúc này ở đây đã tập kết hơn trăm người, Đao Phong và Lâm Dật Khâm cũng ở trong đó, đi qua đi lại, thể hiện ra lo lắng không gì sánh được.

"Miếu Sát! Mau vào đoàn, hiện tại Giáo Hoàng dĩ nhiên sớm đi đánh thủ sát, đã đánh xong BOSS thứ nhất Pheles, hiện tại đang giết Cương Thi vương, chúng ta phải lập tức tăng tốc." Lâm Dật Khâm thấy Hoàng Dật, từ xa đã gửi tới lời mời tổ đoàn.

Hoàng Dật lập tức tiếp thu. Sau đó gia nhập Viêm Hoàng quân đoàn, trong đoàn hiện nay chỉ có mấy trăm người, lúc này thành viên quan trọng của Viêm Hoàng quân đoàn cũng không có login, chỉ có thể lập được một đoàn như thế, tình hình cực kỳ nghiêm trọng!

"Miếu Sát, tôi biết cậu tối hôm qua khẳng định không có bày ra thực lực chân chính, hiện tại tình huống khẩn cấp. Quân đoàn của Giáo Hoàng đã thành công đánh chết hình thái thứ nhất của Cương Thi vương, chúng ta hiện tại khẳng định đã đuổi kịp bọn họ. Nhưng tôi sợ dĩ còn ở nơi này tổ chức nhân thủ, thì là bởi vì có cậu tồn tại. Hiện tại, tôi rất nghiêm túc hỏi cậu. Với năng lực của cậu, dùng đấu pháp của cậu, cậu có bao nhiêu phần trăm có thể trong vòng một giờ, liên tiếp giết chết Pheles và Cương Thi vương hai BOSS?" Lúc này, Đào Phong nhìn chằm chằm Hoàng Dật, trong cặp mắt của hắn hổ tử ra uy nghiêm cường đại, dường như muốn nhìn thấu suy nghĩ đáy lòng của Hoàng Dật, nhìn kỹ bất luận biểu tình gì, lúc này, hắn muốn chính là câu trả lời chân thật nhất.

Dưới ánh mắt lợi hại như đao của Đào Phong, không có bất luận kẻ nào có thể nói dối, loại ánh mắt này của hắn như có thể nhìn thấu bất luận lời nói dối gì!

Hoàng Dật trầm tư, trong đầu cấp tốc hiện lên các loại hình ảnh huấn luyện tối hôm qua, sau đó với năng lực của mình tiến hành so sánh, giống như một cái máy tính. Ba giây đồng hồ sau, hắn cho ra kết quả, nhìn hai mắt của Đào Phong, nói ra vài chữ -- "30% "

"Được! Chúng tôi sẽ theo đến cùng! Hy vọng cậu kế tiếp phát huy ra toàn bộ thực lực, không nên có bất luận ấn dấu gì nữa, tổn thất của cậu, tôi sẽ bồi thường gấp mười cho cậu, tôi lấy danh dự của Đào Phong này cam đoan với cậu! Kế tiếp, Viêm Hoàng quân đoàn sẽ vận dụng tất cả năng lực, toàn lực tăng tốc làm

nhiệm vụ thủ sát khẩn cấp lần này. Cậu có thể căn cứ đấu pháp của cậu đưa ra bất cứ yêu cầu gì, từ giờ trở đi, tất cả mọi người chúng tôi đều nghe một mình cậu chỉ huy, bao gồm bản thân Đào Phong tôi! Miếu Sát huynh đệ, nhờ vả!" Nói xong, Đào Phong cúi đầu với Hoàng Dật thật sâu.

Đây là Đào Phong trong hai năm nay, lần đầu tiên cúi đầu với người khác, hẳn vẫn đều là đệ nhất thế giới, chưa từng có từ trước đến nay, như lưỡi đao bình thường thế không thể đỡ, chưa từng có chuyện gì, có thể khiến cho hắn cúi đầu. Nhưng tại giờ phút này, hắn lại cúi đầu hướng Hoàng Dật! Cái này nếu như truyền ra ngoài, vậy nhất định sẽ khiếp sợ toàn bộ thế giới!

Bất quá trong lòng Hoàng Dật, cũng bỗng nhiên rõ ràng Đào Phong người này.

Với địa vị của Đào Phong, hoàn toàn không cần vì một thủ sát mà cúi đầu trước bất kỳ ai, cho dù lấy không được cái thủ sát này, cũng không có ảnh hưởng gì đối với hắn. Hắn ngồi ổn ở vị trí đệ nhất thế giới liên tục hai năm, loại địa vị này lao cổ, đã không phải chỉ bởi vì một hai thủ sát là có thể lay động được. Nhưng hiện tại, hắn vì cái thủ sát này mà cúi đầu với Hoàng Dật, loại hành vi này, rất rõ ràng là lo lắng vì năm ngàn thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn, bởi vì thế nhân đều nói Viêm Hoàng quân đoàn là dựa vào danh khí của Đào Phong mới trở thành đoàn đội nổi tiếng, bọn họ chưa từng lấy được cái vinh dự gì thật sự có phân lượng, thuộc về cả đoàn đội! Loại dư luận này là một gông xiềng, vẫn đều vững vàng khóa chặt Viêm Hoàng quân đoàn, phong cảnh một mình Đào Phong, nhục nhã toàn bộ quân đoàn.

Hiện tại, Đào Phong cúi đầu, làm địa vị của hắn trong cảm nhận của Hoàng Dật, ngược lại cao to vài phần!

Đào Phong là một người chân chính có quyết đoán, có tình cảm, người như thế giống như là một lãnh tụ vĩ đại, đáng để đi theo suốt đời! Cũng chỉ có lãnh tụ như vậy, mới có thể khiến cho tất cả mọi người trong Hiên Viên thị một lòng, đầu đường cuối ngõ đều thảo luận chuyện của công hội, vô luận là nghề nghiệp

hi hữu như Hỏa Vũ, hay là một người qua đường tùy tiện đi qua trên đường phố, tất cả đều quan tâm công hội, tràn ngập cảm giác vinh dự tập thể!

Dưới cái nâng của Hoàng Dật, Đào Phong một lần nữa đứng thẳng lưng, dường như một cây trụ chống trời, chống đỡ cho cả bầu trời, sau đó hẩn nghiêm sắc mặt, lại biến thành dáng dấp uy nghiêm, quay đầu hướng một gã thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn ra lệnh nói: "Tôn Nhạc, cậu lập tức phái người đi liên hệ tất cả thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn, ra lệnh cho bọn hẩn phải login trong vòng ba phút! Tất cả tổn thất tạo thành trong hiện thực, do công hội bồi thường!"

Sau một khắc, người nọ lập tức gạt đầu logout, bắt đầu phái người đi liên hệ mấy ngàn thành viên chưa login của Viêm Hoàng quân đoàn.

Toàn bộ Hiên Viên thị công hội, lúc này đã mở ra hiệu suất lớn nhất, ở vào thời khắc khẩn trương nhất.

Dần dần, một phút đồng hồ trôi qua, trong truyền tống trận dần dần bắt đầu xuất hiện rất nhiều người, hiển nhiên đều là vừa login, sau đó bọn họ tất cả đều nhận được lời mời tổ đoàn, gia nhập Viêm Hoàng quân đoàn.

Gần một phút đồng hồ, nhân số đoàn đội lên tới một ngàn người, Viêm Hoàng quân đoàn không hổ là đoàn đội dưới trướng của Đào Phong, hiệu suất cũng là cao như thế! Không có gì khác với một chi quân đội, hơn nữa cái này vẫn là một lần triệu tập khẩn cấp lâm thời.

"Hiện tại mọi người tiến vào bí cảnh đánh quái trước nhỏ, tiết kiệm thời gian!" Đây là mệnh lệnh đầu tiên Hoàng Dật ra.

Sau đó, mọi người bao gồm Lâm Dật Khâm và Đào Phong ở bên trong, tất cả đều tiến vào trong bí cảnh.

Rất nhanh, hơn một ngàn thành viên Viêm Hoàng quân đoàn tự động đứng vào trận hình, bắt đầu tiến tới phía trước, các loại kỹ năng trút xuống, bắt đầu

thanh lý quái nhỏ trên đỉnh núi.

Kế tiếp, bọn họ sẽ trong vòng một giờ, liên tục giết hai BOSS Pheles và Cường Thi vương, mà tối hôm qua bọn họ làm tới điểm này, tốn gần ba giờ!

Thật ra bọn họ từ tối hôm qua đến bây giờ, còn chưa qua 24 giờ, hơn nữa phó bản này cũng không có tiến hành thiết lập lại, theo lý sẽ không đổi mới. Nhưng bởi vì tối hôm qua đoàn trưởng Đào Phong logout, chỉ cần đoàn trưởng logout hệ thống sẽ tự động thiết lập lại phó bản, dẫn đến hiện tại phải đánh lại một lần nữa. Giáo Hoàng thật sự cũng là nhìn trúng điểm này, cho nên mới quyết định lâm thời trùng kích thủ sát thế giới của Cường Thi vương, chuẩn bị đánh Đào Phong một cái trở tay không kịp.

Bất quá cái này đối với Hoàng Dật mà nói, cũng không tính quá khó khăn, hẳn có một đầu pháp của mình có thể giảm đi rất nhiều thời gian.

Đội hình thông thả tiến tới, hiện tại nhân số đoàn đội chỉ bằng 1/5 của tối hôm qua, năng lực tấn công nhất thời giảm xuống không ít, tốc độ rất chậm. Ngay cả Đào Phong, Lâm Dật Khâm, Đông Hoàng những cao tầng đều bắt đầu toàn lực dọn dẹp quái nhỏ, phóng ra kỹ năng cường đại của mình.

"Miếu Sát, tôi hiện tại mở ra hình thức phát thanh, phái một người bên ngoài nhìn bảng xếp hạng, giúp chúng ta lưu ý tình huống bên kia của Giáo Hoàng bọn họ, hẳn sẽ tùy thời thông báo tiến độ của đối phương cho chúng ta." Lúc này, Lâm Dật Khâm báo cáo với Hoàng Dật. Năm giữ hướng đi mới nhất của kẻ địch là vô cùng quan trọng, Lâm Dật Khâm làm chỉ huy của Viêm Hoàng quân đoàn, lo lắng vấn đề rất chu đáo, hiện tại vào thời khắc khẩn trương, làm chuyện cũng vẫn trật tự rõ ràng, không có rối loạn.

"Được! Tôi đã biết!" Hoàng Dật gật đầu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, mỗi một giây đồng hồ đều có người tiến vào đoàn đội, nhân số đoàn đội tăng vọt tới ba ngàn người. Những thành viên mới login này đều truyền tống tiến vào phó bản, đuổi theo bước tiến của hơn một

ngàn người Hoàng Dật bọn họ, tốc độ tiến tới nhất thời tăng lên một mảng lớn.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 179: Khốn Long Thăng Thiên

Rốt cục, mọi người thanh lý xong quái nhỏ dọc theo đường đi, đi tới trước mặt của BOSS thứ nhất Pheles. Lúc này nhân số đoàn đội đã được tôi 4600 người, người gia nhập vào đoàn đội cũng bắt đầu ít đi, dù sao đoàn đội có hiệu suất cao đến đâu, cũng không có khả năng hoàn toàn đem mỗi người đều kêu online, có một vài người trong hiện thực quả thật có chuyện không đi đâu được.

Mà mười cô bé ngày hôm qua chuyên môn hồi máu cho Hoàng Dật, lúc này tất cả cũng đều ở đây, các nàng như ngày hôm qua, tất cả đều đi tới bên cạnh của Hoàng Dật, chuẩn bị đơn độc hồi máu cho g`. Hoàng Dật thấy được Nhược Thủy, hơi gật đầu với cô ấy.

" Tổ trưởng các tiểu tổ, kiểm tra nghề nghiệp còn thiếu của tổ mình, sau đó điều từ đoàn bổ sung đến đây, chúng ta đợi thêm một phút nữa, đủ năm ngàn người thì đánh!" Lúc này, Đào Phong nói.

Sau đó các tiểu tổ đều bắt đầu gửi tin tức liên hệ đoàn bổ sung đang đợi ở bên ngoài, bổ sung những nghề nghiệp còn thiếu hiện nay.

Lúc này, trên người Hoàng Dật chỉ có 91 loại buff, thiếu hơn mười loại so với tối hôm qua, có vài buff là nghề nghiệp cao cấp thậm chí là nghề nghiệp hi hữu mới có, những người này không login, vậy buff đó cũng không có. Hiện tại, về yếu thế của Viêm Hoàng quân đoàn thể hiện tại các loại phương diện, từ số lượng buff là có thể nhìn ra được, muốn chỉ huy một đoàn đội yếu như thế, vượt qua Giáo Hoàng bọn họ lấy thủ sát của Cương Thi vương, loại độ khó này đã không cách nào tưởng tượng.

Dần dần, người gia nhập vào đoàn đội lại bắt đầu nhiều lên, bất quá phần lớn

là một ít khuôn mới mặt, hẳn là thành viên của đoàn bổ sung gọi tới thay thế lâm thời, thực lực của bọn họ yếu hơn không ít. Rất nhanh, những thành viên bổ sung này liền truyền tổng tiến vào trong bí cảnh, cấp tốc đuổi theo. Trên mặt của bọn họ tràn ngập kích động. Có vẻ tự hào không gì sánh được, nếu như không phải hiện tại là tình huống khẩn cấp, bọn họ căn bản không có cơ hội đứng ở chỗ này, cùng nhóm người cao cấp nhất công hội cùng nhau chiến đấu.

"Được! Hiện tại đã đủ năm ngàn người, Miếu Sát, kế tiếp nhìn cậu!" Đào Phong nói một tiếng với Hoàng Dật, sau đó quay đầu nhìn toàn đoàn một chút, nói với mọi người: "Kế tiếp, sẽ do Miếu Sát chỉ huy toàn đoàn, chúng ta toàn bộ dựa theo đấu pháp của hắn. Ai nếu như không nghe lời, hiện tại lui ra ngoài!"

Năm ngàn thành viên Viêm Hoàng quân đoàn đứng chỉnh tề, im lặng, không có bất cứ kiến phản đối gì, thể hiện ra tính kỷ luật nghiêm ngặt. Giờ này phút này, chỉ cần Hoàng Dật ra lệnh, vô luận muốn bọn họ đi làm cái gì, bọn họ sẽ không một chút nhú mày, lập tức đi chấp hành.

Hoàng Dật lấy được quyền chỉ huy toàn đoàn. Nhìn mấy ngàn cặp mắt lấp lánh của toàn trường một chút, đây là hắn lần đầu tiên chỉ huy đoàn đội siêu cấp năm ngàn người. Còn là Viêm Hoàng quân đoàn tiếng tăm lừng lẫy. Hắn cấp tốc nhìn quanh bốn phía một lần, nói: "Kế tiếp, chúng ta chỉ có chưa đến một giờ thời gian, vô cùng khẩn cấp, cho nên chúng ta không đánh BOSS thứ nhất Pheles! Đợi lát nữa mọi người toàn thể lên cầu, dùng tốc độ nhanh nhất đi đến đỉnh núi Cương Thi vương, thanh lý quái nhỏ bên kia."

"Hả? Làm sao đi vòng được? Phạm vi thù hận của Pheles bao trùm lối vào cầu treo, không có bất luận biện pháp gì có thể đi vòng qua, cho dù thích khách ẩn thân cũng không đi qua được. Tầng này là siêu BOSS cấp, không nhìn kỹ năng ẩn thân." Lúc này, Lâm Dật Khâm nhú mày hỏi, hắn tuy rằng đem quyền chỉ huy giao cho Hoàng Dật, nhưng quyền biết rồi vẫn cần, phương pháp này của Hoàng Dật quả thật quá quý dị, với tính cách cẩn thận của hắn, không hỏi rõ ràng sẽ không tùy tiện hành động.

Lúc này, thành viên còn lại của Viêm Hoàng quân đoàn, cũng đều vẻ mặt không giải thích được nhìn Hoàng Dật.

"Tôi tới cầm chân BOSS, bảo đảm nó không có biện pháp công kích các người. Các người cứ an tâm đi đến đỉnh núi của Cương Thi vương, tranh thủ thời gian thanh lý quái nhỏ bên kia là được!" Hoàng Dật giải thích một câu.

"Vậy cậu làm sao đến đây? Nếu cậu không tới, cho dù chúng tôi đi qua cũng vô dụng." Đào Phong lại hỏi, hẳn thật sự không cách nào tưởng tượng Hoàng Dật một người làm như thế nào tránh thoát công kích của BOSS, thành công chạy trốn tới đỉnh núi của Cương Thi vương.

"Không có thời gian giải thích, các người yên tâm, tôi tự có biện pháp đi qua!" Hoàng Dật nói xong, không hề để ý tới mọi người, mà lập tức quay đầu nhìn về phía Pheles, sử dụng một kỹ năng --

"Ta tuyên bố, Long Thương. Pheles -- chết!"

"Ầm ầm!" Lời nói vừa dứt, trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện mây đen rậm rạp, tiếng sấm nổ vang, hai tia sét thô to không gì sánh được nhất thời đánh xuống tới, chiếu sáng như ban ngày, thể hiện ra uy lực của trời!

Sau một khắc, hai tia sét rơi xuống đất, một tia bổ trúng Hoàng Dật, một tia khác thì bổ trúng Pheles.

Sau đó, hai người bị mạnh mẽ dặt lên không trung, tiến vào bên trong một chiến trường hư không, cắt đứt với bên ngoài, chỉ có một bên chết đi mới có thể hoàn toàn rời khỏi chiến trường hư không.

Cái kỹ năng này, chính là kỹ năng dành riêng nghề nghiệp hi hữu của Hoàng Dật -- Tuyên Ấn!

Lúc này, phía trước Viêm Hoàng quân đoàn đã bằng phẳng, Pheles đã bị dặt lên không trung, không cách nào ngăn cản bọn họ.

"Quả nhiên là cái kỹ năng này!" Dao Phong ngửa đầu nhìn Hoàng Dật trên không trung một chút, trên mặt là thần sắc không ngoài sở liệu, nhưng hắn vẫn không rõ ràng, Hoàng Dật rốt cục sẽ có biện pháp nào tránh được truy sát của Pheles, đuổi kịp bước tiến của bọn họ.

"Mọi người tăng tốc qua cầu!" Lâm Dật Khâm lập tức chỉ huy, sau đó mang theo mọi người xông lên cầu treo, đi đến đỉnh núi của Cương Thi vương!

Hoàng Dật trên không trung, lúc này đã chuyển đổi thành hình thái linh miêu linh hoạt nhất, tránh né công kích cuồng bạo của Pheles. Pheles chỉ cần đánh trúng hắn một chút, là có thể trực tiếp đem hắn giết chết, Hoàng Dật hiện tại là đang khiêu vũ trước mặt Tử Thần, dùng tánh mạng của mình để tranh thủ thời gian cho Viêm Hoàng quân đoàn.

"Viêm Hoàng quân đoàn xin chú ý, hiện nay Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng đã giết chết hình thái thứ hai của Cương Thi vương, hiện nay nhân số thương vong là 184 người, vượt xa thành tích huấn luyện của trước đó!" Đúng lúc này, trong trời đất bỗng nhiên truyền đến một âm thanh xa lạ, cái này hắn cũng là hình thức phát thanh mà Lâm Dật Khâm nói. Lúc này ngoài phó bản, đang có một người tùy thời quan tâm bảng xếp hạng, để thông báo cho Viêm Hoàng quân đoàn bên trong biết tiến độ của Giáo Hoàng bọn họ.

Nghe được cái âm thanh này, tất cả thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn trong lòng quýnh lên, tốc độ chạy không khỏi nhanh hơn vài phần.

...

Mà cùng lúc đó, toàn bộ diễn đàn cũng nổ tung, Giáo Hoàng lần này đột nhiên tập kích, không chỉ khiến cho Viêm Hoàng quân đoàn trở tay không kịp, cũng làm cho cả thế giới đều trở tay không kịp! Trước đó tất cả mọi người cho rằng, Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng phải đợi hai ngày sau, thực lực mới có thể đạt được cao nhất, trước đó mà đi trùng kích thủ sát của Cương Thi vương cũng là tự tìm đường chết. Nhưng không ngờ rằng hiện tại Giáo Hoàng lại vẫn

cứ làm như vậy, ngược lại còn bộc phát ra thực lực cường hãn hơn so với lúc trước!

Lúc này, chủ đề nóng được đánh dấu kia, đã trở thành bài post đứng đầu của diễn đàn, vô số người chơi đều dừng mảnh tiến vào diễn đàn, bắt đầu thảo luận với nhau. Người chơi Trung Quốc mắng chửi Giáo Hoàng âm hiểm vô sỉ, người chơi nước Mỹ thì tận lực khen Giáo Hoàng mưu tính sâu xa, hai phương chửi nhau túi bụi. Mà người chơi của quốc gia còn lại tất phần lớn ôm thần sắc xem náo nhiệt quan sát chuyện này.

Đúng lúc này, tác giả của bài post này lâm thời đổi mới một tin tức --

"Căn cứ tình báo mới nhất, hiện nay Viêm Hoàng quân đoàn đã cấp tốc làm ra phản ứng, khẩn cấp triệu tập thành viên login, lâm thời trùng kích thủ sát thế giới của Cường Thi vương! Hiện nay Đào Phong, Lâm Dật Khâm, Đông Hoàng, Tiểu Tổng Tử, cùng với siêu cấp ngoại viện Miếu Sát đã tiến vào bí cảnh, một phần thành viên trung tâm không thể login đúng lúc, đã do thành viên của đoàn bổ sung thay thế. Hiện nay Viêm Hoàng quân đoàn tập hợp khẩn cấp, nhân số phối trí không tốt, thực lực giảm lớn, muốn trong vòng một giờ giết liền hai BOSS Pheles và Cường Thi vương, đây là nhiệm vụ không có khả năng hoàn thành! Mà bên kia Giáo Hoàng quân đoàn đã đánh chết hình thái thứ hai của Cường Thi vương, hơn hai mươi phút nữa là có thể lấy thủ sát. Viêm Hoàng quân đoàn chuyển này tất bại!"

Tác giả của bài post này, biểu hiện ra ý kiến của mình rất rõ ràng, với tiến độ hiện nay, người có ánh mắt vụng về cũng có thể nhìn ra Viêm Hoàng quân đoàn là không có bất luận hy vọng gì.

...

Mặt khác, trong thế giới hiện thực, cũng có không ít truyền thông cấp tốc làm ra phản ứng, lâm thời phát ra tin tức này, khiến cho vô số người quan tâm, Giáo Hoàng lần này đột nhiên tập kích, đã diễn biến thành một sự kiện mang tính toàn

cầu. Lúc này rất nhiều người đều đi học đi làm, tuy rằng không cách nào tiếp vào Thế Giới Thứ Hai, nhưng bọn họ lại có thể liên tục lên mạng, tùy thời quan tâm tình huống tiến triển của việc này.

Vô số người, đều dùng phương thức của mình, quan tâm tiến độ của việc này.

Cái này đã định trước sẽ trở thành một việc quan trọng nhất của Thế Giới Thứ Hai trong vòng ngày hôm nay!

...

Lúc này, toàn bộ Viêm Hoàng quân đoàn đã đi qua cầu treo đi tới đỉnh núi của Cương Thi vương, bắt đầu thanh lý quái nhỏ, thời gian bọn họ đi qua Pheles chỉ dùng hai phút! Đây là một thời gian kỳ tích, là thời gian không có bất luận kẻ nào có thể tưởng tượng!

Bất quá lúc này, tất cả mọi người đều là vẻ mặt ngưng trọng, vừa thanh lý quái nhỏ, vừa quay đầu nhìn đỉnh núi của Pheles, nhìn chiến trường trên không trung. Bọn họ toàn bộ cũng không biết, Hoàng Dật sẽ làm sao tránh thoát công kích của Pheles để đến đây.

Lúc này, Hoàng Dật thấy tất cả mọi người đã đi qua, lúc này mới yên tâm xuống, sau đó hắn cấp tốc vọt tới trước mặt của Pheles, chủ động đón nhận trường thương của Pheles, lựa chọn tự sát!

Cảnh này lập tức bị Viêm Hoàng quân đoàn phương xa phát hiện, mọi người tất cả trong lòng đều trầm xuống, không biết Hoàng Dật kế tiếp sẽ làm cái gì bây giờ! hy Vọng của bọn họ, đều trên người Hoàng Dật.

Sau một khắc, Hoàng Dật lựa chọn sống lại, một lần nữa xuất hiện tại lối vào bí cảnh, sau đó hắn lần thứ hai xông lên đỉnh núi thứ nhất! Lúc này chiến trường hư không đã tiêu tán, Pheles một lần nữa rơi xuống đất, tiếp tục canh giữ ở lối vào cầu treo, muốn qua cầu, nhất định phải qua cửa của nó.

Lúc này, Hoàng Dật đã bị nhốt ở tại đây!

Nhưng hẳn cũng không hoang mang, mà là vọt tới vách núi bên cạnh, phía dưới cũng là biển mây mênh mông, không chú ý sẽ ngã xuống, phần thân toái cốt.

"Biến thân Bạch Long!" Sau một khắc, thân thể Hoàng Dật nhất thời biến đổi, biến thành một con Bạch Long uy phong lẫm lẫm, thân thể cường tráng, một đôi cánh thật lớn phản xạ ánh bầu trời, có vẻ uy phong lẫm lẫm.

Sau đó, Hoàng Dật tung người nhảy lên, nhảy vào vách núi phía dưới, mở cánh, bắt đầu bay qua đỉnh núi của Cương Thi vương.

Giờ phút này, Khốn Long Thăng Thiên!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 180: Đao Hoàng

Phường xa, Viêm Hoàng quân đoàn thấy cảnh tượng như vậy, nhất thời hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, không thể tưởng tượng nhìn chăm chăm con Bạch Long đang bay tới hướng bọn họ! Mặc cho bọn họ tưởng tượng ra sao, cũng căn bản không tưởng tượng được một người chơi cấp 50, dĩ nhiên có thể biến thành long tộc cao cấp nhất, lại không phải hư ảnh, mà là hình thái chân thật, bản thân có năng lực bay lượn!

"Hiện tại người mới tiến bộ quá nhanh, lần trước Lôi Thần cũng đã cũng đủ khiếp sợ chúng ta, hiện tại Miếu Sát dĩ nhiên không kém gì Lôi Thần." Lâm Dật Khâm cảm thán.

"Giải thưởng cá nhân tốt nhất sang năm, thoáng cái có hai kinh địch rồi!" Đao Phong cũng nhìn Hoàng Dật trong biển mây xa xa nói.

"Được rồi, quái nhỏ thanh lý hoàn tất, chúng ta chờ Miếu Sát đến đây chỉ huy đi!" Đông Hoàng phát ra xong một hỏa hải, thu hồi pháp trượng trong tay, quay đầu nhìn Hoàng Dật đang bay lượn, lẳng lặng chờ đợi.

Khoảng cách giữa hai ngọn núi cũng không xa, Hoàng Dật rất nhanh bay qua, hình thái này của hắn chỉ có thể bay ở phạm vi nhỏ, nếu như cự ly quá xa, vậy bất lực.

Hoàng Dật sau khi đáp xuống mặt đất, lập tức biến trở về hình thái thú vương, một lần nữa lấy ra vũ khí. Lúc này tất cả thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn xung quanh đều nhìn hắn, ánh mắt có chút dị dạng.

"Tất cả buff thêm lại một lần! Tank chính Tiểu Tổng Tử chuẩn bị!" Hoàng

Dật cấp tốc nói.

Sau đó, trên sân vang lên âm thanh thả ra kỹ năng, thân thể của Tiểu Tổng Tử cũng nhất thời biến lớn, trên người được thêm một đồng buff, cả người tăng tới hình thái mạnh nhất.

"Lên!" Theo Hoàng Dật ra lệnh một tiếng, Tiểu Tổng Tử nhất thời vọt qua hướng Cương Thi vương cả người khoác giáp dày rất nặng. Đây là hình thái thứ nhất của Cương Thi vương, đặc điểm là phòng ngự siêu cao. Nhưng hành động chậm chạp, lực công kích thấp, chỉ cần tốn thời gian là có thể giết chết, không sẽ xuất hiện tình huống thương vong, là một hình thái dễ nhất.

"Ầm!" Rất nhanh, Tiểu Tổng Tử với Cương Thi vương đụng vào nhau!

"Các người đừng mơ tưởng đột phá phòng ngự của ta, cùng nhau tới hưởng thụ trận thi độc thịnh yển này đi!" Cương Thi vương lập tức sử dụng kỹ năng cơ sở thứ nhất, trong khe giáp dày trên người, nhất thời phun ra một làn khói độc màu xanh, cấp tốc lan tràn ra bốn phương tám hướng. Trong khoảng thời gian này. Cương Thi vương sẽ được miễn 99% thương tổn, đối với đoàn đội khác mà nói, một phút đồng hồ này là phải cẩn thận chịu đựng chờ nó qua.

"Đặc Xá!" Hoàng Dật trực tiếp giải trừ trạng thái mặt trái của Cương Thi vương, mạnh mẽ ngưng kỹ năng này, tiết kiệm một phút đồng hồ chiến đấu, sau đó hăn ra lệnh nói: "Tất cả nghề nghiệp viễn trình mở ra công kích, nghề nghiệp cận chiến có lực công kích vượt quá một vạn năm, toàn bộ đi lên công kích!"

Ngay sau đó, tất cả nghề nghiệp viễn trình triển khai công kích. Ánh sáng của các loại kỹ năng trút xuống trên người Cương Thi vương. Cùng lúc đó, một nhóm nghề nghiệp cận chiến mạnh nhất tất cả đều vọt tới. Bắt đầu triển khai công kích gần người với BOSS!

Bất quá ngày hôm nay tấn công rõ ràng kém hơn tối hôm qua, bởi vì Viêm Hoàng quân đoàn lúc này thay đổi mấy trăm thành viên, hơn nữa thiếu hơn mười buff, hiện tại lại là ban ngày, rất nhiều người phải đến buổi tối mới là trạng thái

mạnh nhất.

"Đem vật phẩm ma pháp có thể sử dụng toàn bộ dùng hết!" Hoàng Dật nói xong, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra vài bình nước thuốc khác biệt uống cạn!

Toàn bộ người chơi của Viêm Hoàng quân đoàn đang công kích BOSS, nhất thời đều sử dụng đều vật phẩm ma pháp của mình, không có bất luận cái gì do dự, không ai vì tiết kiệm chút tiền này mà làm hỏng mọi chuyện. Tất cả mọi người vô cùng tự giác.

Có một nhóm vật phẩm ma pháp tăng lên, hiệu suất tấn công của Viêm Hoàng quân đoàn nhất thời nhanh hơn một đoạn, lượng máu của Cương Thi vương từ từ giảm xuống.

"Tất cả nghề nghiệp hi hữu, kỹ năng dành riêng có thể dùng toàn bộ mở ra, không nên tiết kiệm giá trị năng lượng!" Hoàng Dật thấy lượng máu của Cương Thi vương giảm xuống vẫn là quá chậm, không khỏi lần thứ hai tuyên bố một mệnh lệnh.

Lúc này, trên sân tổng cộng có 15 nghề nghiệp hi hữu. Kỹ năng dành riêng của rất nhiều người đều như Tuyên Án của Hoàng Dật, dưới tình huống như vậy cũng không thích hợp sử dụng. Cuối cùng mở ra kỹ năng dành riêng của chỉ có mấy người, Tiểu Tổng Tử là một người trong số đó, hắn một lần nữa dùng kỹ năng dành riêng khiến quanh thân hình thành một Huyết Trì. Áp chế không ít thực lực của Cương Thi vương.

"Đao Hoàng Phụ Thế!" Lúc này, Đao Phong bỗng nhiên ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng, sau đó bầu trời nhất thời ảm đạm xuống, toàn bộ thế giới dường như nhất thời nghênh đón đêm tối!

Đao Phong ra tay cũng là khác biệt, thoáng cái xuất hiện thiên địa dị tượng!

Sau đó, một đạo kim quang từ trên trời giáng xuống, nhanh chóng nhập vào trong cơ thể Đao Phong.

Ngay sau đó, thân thể của Dao Phong cấp tốc lớn hơn mười mét, hầu như đồng dạng với Cương Thi vương. Lúc này, sau lưng Dao Phong mơ hồ có thể nhìn thấy một hư ảnh thật lớn, cái hư ảnh này là một tuyệt thế hoàng giả mặc kim sắc hoàng bào, tay cầm kim sắc chiến đao, nó và Dao Phong hỗ trợ lẫn nhau, ánh sáng lấp lánh, thể hiện ra một cỗ lực lượng phách tuyệt thiên địa.

Hoàng Dật kinh hãi, cái này hiển nhiên cũng là kỹ năng dành riêng của Dao Phong, không ngờ rằng dĩ nhiên có quan hệ với Dao Hoàng tiếng tăm lừng lẫy trên lịch sử!

Dao Hoàng là nhân vật phong thần thứ sáu trên lịch sử, là tuyệt thế cường giả của thời kì Thái Cổ, tư lịch so lớn hơn rất nhiều với cường giả phong thần cuối cùng -- Đấng Thiên Giả. Bloodhoof! Mà Dao Hoàng sở dĩ nổi danh như thế, ngoại trừ hãn thành công phong thần ra, còn có một nguyên nhân, đó chính là bởi vì lúc đó hãn có một đối thủ một mất một còn cũng đồng thời phong thần, đó chính là Kiếm Hoàng. Hai người này cùng đấu, cùng trưởng thành ở thế giới phàm nhân, ai cũng không làm gì được ai, cuối cùng hai người đồng thời phong thần tiến vào thiên giới, trở thành một đoạn giai thoại trên lịch sử.

Hiện tại, đáng khiếp sợ thấy Dao Phong, hãn là chiếm được truyền thừa của Dao Hoàng! Loại truyền thừa này so với nghề nghiệp hi hữu càng khó có được! Toàn bộ Thế Giới Thứ Hai, phỏng chừng cũng rất ít người có thể có kỳ ngộ như vậy! Hoàng Dật bản thân cũng có loại kỳ ngộ này, đó chính là huyết mạch Niết Pháp Lôi Mỗ, bất quá hãn bây giờ còn chưa thức tỉnh, sau khi thức tỉnh, sẽ mạnh hơn so với truyền thừa của Dao Hoàng!

Dao Phong sau khi mở ra kỹ năng dành riêng, vẫn chưa triển khai công kích đối với Cương Thi vương, mà là lập tức sờ sờ trữ vật giới chỉ trong tay, lấy ra một vật phẩm -- một chuôi đao sắt mẹ!

Cái chuôi đao này đầy rỉ sét loang lỗ, nhìn không ra màu sắc, giống như là văn vật bị chôn trên chiến trường vô mấy năm, mới được khai quật ra, hình thức phong cách cổ xưa, vừa nhìn liền biết là vật của vô số năm trước.

Hoàng Dật nhận ra chuôi đao này, hơn nữa vô số người trong Thế Giới Thứ Hai đều nhận ra, chỉ cần nghe nói qua tên của Đao Phong, thì nhất định phải biết chuôi đao này! Bởi vì, đây là bảo vật được đánh dấu của Đao Phong, là chỗ dựa chính thức để Đao Phong sừng sững trên thế giới đỉnh!

Nhóm cường giả nổi danh nhất thế giới, hầu như đều có bảo vật được đánh dấu dành riêng cho mình, loại bảo vật này giống như là một tượng trưng, thậm chí là một bộ phận, nó giống như là một dấu vết, khắc dấu trên người của chủ nhân, trở thành một loại một ký hiệu người khác không thể mô phỏng theo. Trong diễn đàn sớm đã có người chơi tổng kết chỉnh lý qua bài post tương quan, trong những danh nhân này, bảo vật được đánh dấu của Đao Phong cũng là chuôi đao sắt mẻ này, Long Thứ là long lân thần bí, Giáo Hoàng là nửa đoạn quyền trượng.

Mà bảo vật đánh dấu của Hoàng Dật, thì lại là Anh Hùng giam ngục. Tại Phong Lâm trại, hắc đã từng triệu hồi ra lối vào của Anh Hùng giam ngục, cảnh này được rất nhiều người thu hình lại, truyền bá tới toàn bộ thế giới. Tuy rằng người ngoài không biết cái này rốt cục là vật gì, nhưng lại biết đồ như vậy lợi hại không gì sánh được, có thể triệu hồi ra Yêu Hầu hơn cấp 100, bắt đầu từ khi đó, Anh Hùng giam ngục được trở thành bảo vật đánh dấu của Hoàng Dật.

"Đao Phong đại ca muốn phát uy!" Lúc này, Hoàng Dật nghe thấy được âm thanh chờ mong của Đông Hoàng, không chỉ như vậy, lúc này tất cả thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn, tất cả đều cuồng nhiệt nhìn chăm chăm Đao Phong! Giống như đang nhìn thiên thần hạ phàm!

Sau đó, Đao Phong vung chuôi đao sắt mẻ, chém một đao trên người Cường Thi vương! Mà hư ảnh Đao Hoàng phía sau của hắc, cũng làm ra tư thế đồng dạng, hướng Cường Thi vương chém một đao!

"Ầm!" Giây phút ấy, Cường Thi vương tựa như gặp phải trùng kích lớn không gì sánh kịp, thân thể nhất thời bị chém bay ngược ra ngoài, hung hăng ngã trên mặt đất, kéo ra một vết thật dài, áo giáp trên người cũng bị chém chia năm

xẻ bầy!

Cương Thi vương mấy ngàn người đánh đều không lùi, ở trước mặt Dao Phong, lại dường như một quái vật bình thường, dĩ nhiên bị đánh bay!

Hoàng Dật không khỏi kiêng kỵ đối với Dao Phong, thực lực của Dao Phong càng xem càng kinh hãi, càng lý giải hẳn, sẽ càng cảm giác được kinh khủng của hẳn!

"Phập!"

"Phập!"

Sau đó, Dao Phong lần thứ hai vung chuôi đao sứt mẻ trong tay, hướng Cương Thi vương chém hai đao, lần thứ hai tạo thành thương tổn thật lớn! Chiến quả của một mình hẳn, có thể so với chiến quả của mấy ngàn người trên sân! Loại lực bạo phát kinh khủng trong nháy mắt, sợ rằng trong phạm vi thế giới, đều rất khó tìm ra người thứ hai, Dao Phong không hổ là đệ nhất thế giới.

Ba đao qua đi, hư ảnh Dao Hoàng phía sau của Dao Phong rốt cục tiêu tán, thân thể cũng một lần nữa biến thành người bình thường, sau đó hẳn thu hồi chuôi đao sứt mẻ, một lần nữa biến thành hình dạng bình thường.

...

Cùng lúc đó, chủ đề nóng được đánh dấu trong diễn đàn đúng lúc làm ra đổi mới --

" Tin tức mới nhất! Bảng xếp hạng của Chúng Thần chi tháp kinh hiện một màn quỷ dị, Viêm Hoàng quân đoàn dĩ nhiên vòng qua BOSS thứ nhất Pheles, trực tiếp bắt đầu công kích Cương Thi vương! Lúc này bảng xếp hạng biểu hiện, phó bản của Viêm Hoàng quân đoàn là trạng thái được thiết lập lại từ đầu, nhưng hiện nay BOSS thứ nhất Pheles không có bất luận tổn thất lượng máu gì, nhưng mà quỷ dị chính là Cương Thi vương lại bắt đầu mất máu! Cái này cho thấy

Viêm Hoàng quân đoàn vòng qua BOSS thứ nhất Pheles, trực tiếp đi đánh Cương Thi vương! Nhưng trước đây toàn bộ thế giới còn chưa có bất luận phương pháp gì có thể vòng qua Pheles, Viêm Hoàng quân đoàn cũng chưa bao giờ bày ra đấu pháp này, nhân tố không xác định duy nhất, cũng là Miếu Sát! Ngày hôm qua Miếu Sát gia nhập vào đến Viêm Hoàng quân đoàn, tiến độ thoáng cái được kéo nhanh, mà đấu pháp vòng qua Pheles, rất có khả năng cũng là xuất từ tay Miếu Sát. Nhưng hiện tại Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng, đã sắp đem hình thái thứ ba của Cương Thi vương đánh chết, BOSS còn lại lần phục sinh cuối cùng, thủ sát ngay tại không xa! Viêm Hoàng quân đoàn ngay cả vòng qua Pheles, cũng vô lực xoay chuyển trời đất!"

Trước đó, đấu pháp tránh né và đi vòng Pheles của Hoàng Dật, thoáng cái thông qua bảng xếp hạng lộ ra dấu vết, rất nhanh liền được truyền bá ra, vô số người đều suy đoán, rốt cục là đấu pháp thế nào, mới có thể tránh né và đi vòng Pheles!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 181: Không Người Thương Vong

Trải qua Đào Phong tàn phá, lúc này trên người Cương Thi vương đã rách nát tả tơi, áo giáp có năng lực phòng ngự rất mạnh đã bị xoá sạch, lực phòng ngự đột nhiên giảm, điểm thương tổn mọi người tạo thành đột nhiên tăng cường không ít.

"Tiếp tục 50 nghề nghiệp cận chiến công kích cao!" Thấy loại tình huống này, Hoàng Dật lần thứ hai hạ lệnh. Hiện tại phòng ngự của Cương Thi vương giảm xuống, công kích vật lý bình thường có thể phá vỡ, mà lúc này bên chân Cương Thi vương đại khái còn có thể dung nạp 50 vị trí đứng của nghề nghiệp cận chiến.

Sau đó, trong đám người rất nhanh phân ra 50 nghề nghiệp cận chiến xông đến, không có xuất hiện tình huống hỗn loạn, tựa như bọn họ cũng đều biết lúc này hẳn là cần 50 người nào tiến lên, hiển nhiên là trước đó sau khi trải qua rất nhiều lần huấn luyện, các bên đã có sự phối hợp ăn ý siêu cường.

Có 50 lực lượng mới gia nhập vào, lượng máu của Cương Thi vương nhất thời giảm nhanh hơn, đã không còn đặc điểm của BOSS hình phòng ngự!

"Viêm Hoàng quân đoàn xin chú ý, vừa rồi bảng xếp hạng biểu hiện, Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng đã thành công đánh chết hình thái thứ ba của Cương Thi vương, hiện tại Cương Thi vương của bọn họ đã phục sinh lần cuối cùng, chỉ còn lại hình thái cuối cùng! Mà nhân số còn lại hiện nay của Thiên Sứ quân đoàn là 3878 người, tạo được thành tích tốt nhất. . ."

Lúc này, trong phát thanh lần thứ hai truyền tới một âm thanh, vang vọng toàn trường, tên người chơi bên ngoài quan tâm bảng xếp hạng thông báo một tin tức xấu!

Trong lòng mọi người trầm xuống, Giáo Hoàng bọn họ vậy mà đã đánh tới hình thái thứ tư của Cương Thi vương! Càng để cho bọn họ kinh ngạc chính là, đối phương dĩ nhiên còn sống đến 3878 thành viên, mà tối hôm qua Viêm Hoàng quân đoàn đánh đến lúc này, chỉ còn lại 2511 người, chênh lệch bên trong quá lớn. Mọi người vừa rồi mới nổi lên hy vọng, thoáng cái đã bị đè ép xuống. Cho dù bọn họ đi vòng qua Pheles, hiện tại vẫn đuổi không kịp Thiên Sứ quân đoàn!

"Vậy cậu nhìn một chút, Thiên Sứ quân đoàn hiện tại có phải là xuất hiện một đợt thương vong quy mô lớn?" Lúc này, Hoàng Dật hướng người chơi bên ngoài hỏi.

"Hả? Để tôi xem. . . Đúng vậy! Sao anh biết, bọn họ hiện tại quả thật xuất hiện một đợt thương vong quy mô lớn, đại khái có mấy trăm người đột nhiên chết đi!" Âm thanh trong phát thanh bỗng nhiên nói, tựa như không rõ ràng vì sao Hoàng Dật có thể đoán được.

Hoàng Dật mỉm cười, cổ vũ nói: "Được! Mọi người tiếp tục nỗ lực! Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng hiện tại đang dùng đấu pháp sai lầm, vừa rồi bọn họ hẳn là nhân lúc Cương Thi vương phải chịu 5 lần thương tổn cận chiến, phái tất cả nghề nghiệp cận chiến xông lên đi công kích Cương Thi vương. Đợi lát nữa Cương Thi vương của bọn họ giảm đến 10% lượng máu, sẽ hấp thu thi thể của những nghề nghiệp cận chiến này, bổ sung giá trị sinh mệnh của mình, nếu như bọn họ thật sự chết mấy trăm người, vậy lượng máu của Cương Thi vương đem trực tiếp hồi đầy! Hiện tại chúng ta còn có hi vọng!"

Có Hoàng Dật cổ vũ, Viêm Hoàng quân đoàn cũng nhất thời cảm thấy có lý, quân tâm tăng lên không ít. Hiện nay, bọn họ là đoàn đội duy nhất trên thế giới biết bí mật này, chỉ có bọn họ mới biết được khi Cương Thi vương giảm đến 10% lượng máu, sẽ sử dụng dạng kỹ năng gì, cái này là ưu thế lớn nhất của bọn họ hiện nay, mà Giáo Hoàng lại cũng không biết! Điểm này, là hy vọng đuổi kịp của bọn họ!

Dần dần, dưới công kích điên cuồng của mọi người, Cương Thi vương giảm

tới trạng thái hấp hối cuối cùng!

"Tất cả nghề nghiệp viễn trình ngừng tay!" Ngay tại lúc Cường Thi vương chỉ còn lại 1% lượng máu, Hoàng Dật đột nhiên ra lệnh mới!

Trong đấu pháp trước đó, lúc này hẳn là nghề nghiệp cận chiến lui về phía sau, khiến cho pháp sư đem BOSS đánh chết, nhưng hiện tại cách làm của Hoàng Dật vừa vặn ngược lại!

Nhưng tất cả mọi người dựa theo mệnh lệnh của hắn đi làm, bởi vì bọn họ đều rõ ràng, Hoàng Dật có đấu pháp mới!

Sau khi mất đi công kích cường lực của nghề nghiệp viễn trình, tốc độ giảm máu của Cường Thi vương nhất thời chậm lại, nhưng cách tử vong vẫn rất gần.

"Tất cả kiếm khách ngừng tay!" Một lát sau, Hoàng Dật lại ra một mệnh lệnh.

Ngay sau đó, tất cả kiếm khách dưới chân Cường Thi vương đều ngừng tay, tốc độ giảm máu của Cường Thi vương càng chậm hơn.

"Tất cả thích khách ngừng tay!" Mười giây đồng hồ sau, Hoàng Dật lần thứ hai hạ lệnh, lúc này Cường Thi vương gần kề cận cái chết, lượng máu chỉ còn lại 50 vạn cuối cùng!

"Ngoại trừ chiến sĩ ra, tất cả nghề nghiệp cận chiến lui về chỗ cũ!" Hoàng Dật rốt cục ra lệnh lui lại.

Lại một lát sau, lượng máu của Cường Thi vương chỉ còn lại 5 vạn cuối cùng! Tùy thời đều có thể bị giết chết!

"Tất cả chiến sĩ, lui về!" Hoàng Dật rốt cục đem một đợt chiến sĩ cuối cùng trở về, lưu lại Cường Thi vương hầu như chỉ cần đánh thêm một hai cái là có thể giết chết.

Kế tiếp, Hoàng Dật mở ra Tuyên Án với Cường Thi vương: "Ta tuyên bố,

Cương Thi vương. Thiết Cốt -- chết!" "

"Ầm ầm!" Bầu trời lần thứ hai biến sắc, đầy mây đen, sau đó hai tia sét thô to bổ xuống, đem Hoàng Dật và Cương Thi vương dắt tới trên không trung, tách khỏi người khác!

Vừa lên chiến trường hư không, Hoàng Dật trực tiếp tung ra Truy Bộ, đánh vào trên người Cương Thi vương, đem nó đụng hôn mê 2 giây, sau đó vung mạnh cây chùy điên cuồng mà đập xuống!

Cương Thi vương lúc đầu chỉ còn lại chút máu cuối cùng, lúc này bị Hoàng Dật công kích cuồng bạo, ngay cả hai giây đồng hồ cũng không chịu nổi, trực tiếp bị đánh chết!

Nhưng lúc này, Cương Thi vương vẫn thuộc về đoàn đội đánh chết, cho nên thuộc tính thôn phệ trong vũ khí cam của Hoàng Dật không cách nào phát huy tác dụng, Cương Thi vương vẫn sẽ sống lại! Chiến trường hư không cũng vẫn còn, trừ phi Cương Thi vương có thể hoàn toàn chết, hoặc là Hoàng Dật hoàn toàn chết, như vậy chiến trường hư không mới có thể biến mất.

Sau một khắc, trong thi thể của Cương Thi vương, nhất thời lao ra một đồng cương thi nhỏ!

Những cương thi nhỏ này chính là ác mộng của mọi người, chúng nó được miễn 99% thương tổn, nhưng có năng lực giết chết người chơi ngay lập tức, đây là một cửa khó nhất trong quá trình đánh chết Cương Thi vương. Mỗi lần Cương Thi vương tử vong, sau khi xuất hiện những cương thi nhỏ, đều có thể tạo thành thương vong quy mô lớn cho một đoàn. Cho nên muốn vượt qua Giáo Hoàng bọn họ, nhất định phải giảm thiểu thương vong trong giai đoạn này, bảo lưu thực lực đoàn đội! Hoàng Dật sở dĩ tuyên án Cương Thi vương, cũng chính là vì lo lắng tới điểm này.

Bởi Cương Thi vương trong chiến trường hư không, cho nên những cương thi nhỏ này lao ra cũng bị kẹt trong chiến trường hư không, không cách nào tạo

thành uy hiếp cho Viêm Hoàng quân đoàn phía dưới, tỷ lệ sống sót của Viêm Hoàng quân đoàn thoát cái biến thành 100%, không một người tử vong!

Nhưng lúc này, hoàn cảnh của Hoàng Dật lại vô cùng nguy hiểm, tất cả cương thi nhỏ đều vọt qua hướng hắc!

"Biến thân Bạch Long!" Sau một khắc, Hoàng Dật lập tức chuyển đổi tới hình thái Bạch Long, sau đó mở cánh, bay lên chỗ cao, né tránh cương thi nhỏ phía dưới.

Dưới trạng thái chiến đấu, hắc chỉ có thể chuyển đổi hình thái một lần, lúc đầu hình thái linh miêu là linh hoạt nhất, nhưng dưới loại tình huống này, thân pháp linh hoạt cũng cần bản tránh không khỏi nhiều cương thi nhỏ như vậy. Mà hình thái Bạch Long có thể bay lượn, là biện pháp ổn thỏa nhất.

Một nguy cơ lớn, lần thứ hai bị hắc hóa giải!

Lúc này, mấy ngàn thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn đều ngưỡng vọng nhìn chiến trường hư không, vô số cương thi nhỏ trong chiến trường hư không đều ngưỡng vọng nhìn Hoàng Dật. Vô luận là người hay là cương thi, tất cả đều ngẩng đầu, giống như nhìn một thần linh hạ phàm.

"Kỹ năng này của Miểu Sát quả thật là thần kỹ!" Đông Hoàng ngửa đầu cảm khái.

Đao Phong cũng ngưỡng vọng nhìn trên cao, gật đầu nói: "Kỹ năng này của Miểu Sát quả thật là thần kỹ, Đao Hoàng Phụ Thể của anh sau khi chém ba đao sẽ không có, lực công kích tuy rằng cao, nhưng tính thực dụng cũng không như cái kỹ năng này của hắc!"

"Kỹ năng dành riêng nghề nghiệp hi hữu của tôi cũng như vậy, truy cầu công kích, nhưng dưới tình huống như vậy cơ bản không có tác dụng gì!" Lâm Dật Khâm cũng tiếc nuối nói. Kỹ năng dành riêng của bọn họ, đều là lực công kích siêu cao, nhưng tại trước mặt BOSS siêu cấp Cương Thi vương trong hình thức

5000 người, lực công kích cá nhân cao tới đâu, cũng sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn đối với toàn bộ chiến đấu. Ngược lại là loại kỹ năng không công kích của Hoàng Dật, dưới tình huống như vậy, nổi lên tác dụng quan trọng.

Thời gian trôi qua từng giây, đám cương thi nhỏ từ đầu đến cuối giữa đầu truy đuổi Hoàng Dật bay lượn, giống như là lũ zombie trong mấy bộ phim Resident Evil, chỉ cần bị chúng nó đụng phải, vậy hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

"Ta là bất tử. . ." Rốt cục, một phút đồng hồ trôi qua! Cương thi nhỏ nhất thời biến mất, sau đó Cương Thi vương hô lên một câu lời kịch quen thuộc, lần đầu tiên phục sinh, từ trong chiến trường hư không đứng lên.

"Tiểu Oai, đợi lát nữa em chiến phục cho anh!" Hoàng Dật lập tức hạ lệnh!

Tiểu Oai chính là một trong hai cứu rỗi mục sư trong tiểu tổ mục sư dành riêng cho hắn, bản thân có kỹ năng phục sinh trong chiến đấu.

Ngay sau đó, Hoàng Dật lập tức nhắm phía Cương Thi vương, không né không tránh, trực tiếp bị Cương Thi vương giết chết.

Đến tận đây, chiến trường hư không rốt cục tiêu tán, thi thể của Hoàng Dật rơi thẳng xuống, Cương Thi vương cũng rơi xuống mặt đất.

Sau một khắc, Tank chính Tiểu Tổng Tử lần thứ hai lao lên hứng chịu công kích của Cương Thi vương, mà trong đám người lao ra một cô gái, cô gái này chính là Tiểu Oai mà Hoàng Dật vừa rồi nói, cô ấy lập tức sử dụng chiến phục kỹ năng, đem Hoàng Dật phục sinh lại.

Lúc này, Cương Thi vương của hình thái thứ hai không phải là hình thái nghề nghiệp cận chiến có thể đánh, bởi vì xung quanh nó có vô số con ruồi bay chung quanh, nghề nghiệp cận chiến mà xông lên, sẽ bị hơn mười vạn con ruồi trong nháy mắt giết ngay!

Cái giai đoạn này, Hoàng Dật đương nhiên là không thể khiến cho nghề nghiệp cận chiến đi liêu mạng, như vậy quá lãng phí, hần lập tức hạ lệnh: " Trong nghề nghiệp cận chiến, người có lực công kích vượt quá hai vạn toàn bộ đi tới đánh, tất cả ám ảnh mục sư, toàn bộ cho những nghề nghiệp cận chiến này Bạc Táng, để cho bọn họ trong 5 giây không tử vong. 10 ám ảnh mục sư phụ trách một nghề nghiệp cận chiến, khi Bạc Táng của mục sư trước gần kết thúc, ám ảnh mục sư tiếp theo phải buff ngay Bạc Táng, bảo đảm trên người nghề nghiệp cận chiến vẫn đều có trạng thái Bạc Táng! Không thể xảy ra tình huống tử thương!"

Lời nói vừa dứt, trên sân thừa thốt lao ra mấy người nghề nghiệp cận chiến, giai đoạn hiện nay nghề nghiệp cận chiến có thể đạt được lực công kích hai vạn, không ai không phải là cao thủ siêu cấp, cho dù là bên trong Viêm Hoàng quân đoàn, cũng chỉ có Đào Phong, Lâm Dật Khâm và khoảng mười mấy nghề nghiệp cận chiến phù hợp yêu cầu.

Sau đó bọn họ tất cả đều vọt tới bên cạnh của Cương Thi vương, chịu vô số con ruồi tảo nhiễu, bắt đầu công kích Cương Thi vương. Mà cùng lúc đó, tất cả ám ảnh mục sư, tất cả đều bắt đầu phối hợp chặt chẽ, đem kỹ năng Bạc Táng của mình bơm liên tục cho hơn mười nghề nghiệp cận chiến siêu cường này.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 182: Tiếp Tục Không Tử Vong

Bạc Táng là một trong các kỹ năng chiêu bài của ám ảnh mục sư, trong vòng năm giây khiến cho đồng đội bất tử! Bình thường được dùng cho giai đoạn phục sinh của Cương Thi vương, bởi vì khi đó có vô số cương thi nhỏ đi ra giết người, có Bạc Táng trong người, bảo mệnh tỷ lệ sẽ lớn! Cho nên vô luận là Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng, hay là Viêm Hoàng quân đoàn trước đó, đều để Bạc Táng lưu tại cho giai đoạn này, dùng để cam đoan tỷ lệ sống sót. Mà phương thức xử lý giống như Hoàng Dật, hiện nay còn chưa từng có người nào dùng qua, thuộc về là một loại đấu pháp mới.

"Tất cả nghề nghiệp viễn trình, đem kỹ năng bạo phát toàn bộ mở ra!" Hoàng Dật chỉ huy một tiếng, sau đó bản thân cũng vọt qua hướng Cương Thi vương. Lực công kích của hắn tuy rằng không đạt được hai vạn, nhưng hắn có Pháp Luật Bảo Hộ, không bị đám ruồi quấy rầy, có thể tiến hành tấn công liên tục.

Lượng máu của Cương Thi vương nhanh chóng giảm xuống, so với đêm qua có nhanh một ít, bởi vì tối hôm qua đánh tới lúc này, đã xuất hiện hơn một trăm người thương vong, mà hiện tại Viêm Hoàng quân đoàn lại vẫn là trạng thái đủ quân số, đây là thành tích tốt xưa nay chưa từng có!

...

Lúc này, chủ đề được đánh dấu trong diễn đàn cũng tiếp tục làm ra đổi mới -- "Tin tức mới nhất! Một màn quý dị lần thứ hai xuất hiện! Viêm Hoàng quân đoàn tại lúc Cương Thi vương phục sinh lần đầu tiên, dĩ nhiên không người thương vong, đoàn đội năm ngàn người toàn bộ trong trạng thái nguyên vẹn! Mà ngay tại tối hôm qua, trong huấn luyện của Viêm Hoàng quân đoàn, trong giai đoạn này đã từng tạo thành thương vong quy mô đạt hơn trăm người. Mà thành

tích tốt nhất trên thế giới trước đây, cũng là nay do quân đoàn của Giáo Hoàng vừa rồi tạo ra với 23 người tử vong. Hiện tại Viêm Hoàng quân đoàn xuất hiện một màn quỷ dị như vậy, rất có khả năng vẫn có quan hệ với Miếu Sát. Miếu Sát là nhân tố không xác định, hẳn là chỗ dựa lớn nhất hiện nay của Viêm Hoàng quân đoàn, nếu như Miếu Sát có thể lục lọi ra một bộ đấu pháp mới, vậy quả thật có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian. Thế nhưng hiện tại, Thiên Sư quân đoàn dưới trướng của Giáo Hoàng, đã đem hình thái thứ tư của Cương Thi vương đánh tới 50% lượng máu, thành viên sống sót cũng còn lại khoảng 3500 người, tuy rằng Viêm Hoàng quân đoàn theo đuổi rất mạnh, nhưng hiện tại đến xem, vẫn không có hy vọng đuổi kịp! Đáng tiếc cho đấu pháp mới ưu tú như vậy!"

Tác giả của bài post này, trong giọng nói đã bắt đầu có một chút khẳng định đối với Viêm Hoàng quân đoàn, nhưng vẫn không xem trọng Viêm Hoàng quân đoàn, dù sao hiện tại tiến độ kém quá xa, muốn đuổi kịp là không có khả năng! Mà người chơi bình luận trả lời trong diễn đàn, phần lớn cũng đứng ở bên Giáo Hoàng, cho rằng thủ sát hẳn là bị bọn họ thu được. Chỉ có một vài người hâm mộ trung thành của Hoàng Dật và Đào Phong, còn đang mù quáng tin tưởng Viêm Hoàng quân đoàn.

Mà trong thế giới hiện thực, một ít học sinh đang đi học, và người trưởng thành đi làm, cũng đều thông qua tin tức trên mạng, biết được tình huống hiện nay.

"Bạch Lâm, mau nhìn, Viêm Hoàng quân đoàn lại xuất hiện đấu pháp mới, dĩ nhiên không một người tử vong!" Lúc này, trong một trường trung học ở Thượng Hải Trung Quốc, một thiếu niên lập tức đẩy đẩy bàn trước, cầm Ipad trong tay nói.

"Cái gì? Đấu pháp của ai làm ra, trước đó đi vòng Pheles còn chưa tính, hiện tại dĩ nhiên còn chưa có người tử vong!" Lúc này, mấy nam sinh còn lại cũng đến đây, nhìn chăm chăm tin tức mới nhất.

"Không biết có phải là Miếu Sát hay không, đợi khi tan học, kết quả thủ sát

có thể ra, có lẽ là Giáo Hoàng lấy được!"

"Ừa, Giáo Hoàng thiện nhân này quá vô sỉ, dĩ nhiên bắt đầu tranh đoạt thủ sát sớm, thật âm hiểm! Nếu không với loại đấu pháp ngày hôm nay của Viêm Hoàng quân đoàn, khẳng định có thể lấy thủ sát. . ."

Lúc này, toàn bộ thế giới đều có người đang quan tâm chuyện này. Có vài người là xem náo nhiệt, hơi lý giải một chút, có vài người là trong lúc vô ý thấy, không có quan tâm. Thế nhưng, sau khi hai đấu pháp mới liên tiếp xuất hiện, một ít người vốn dĩ không quan tâm chuyện này, cũng bắt đầu lưu ý tới.

. . .

Cùng lúc đó, đồng dạng là ở trong một phòng khác của Chúng Thần chi tháp, Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng đang hùng hực khí thế đánh Cường Thi vương hình thái thứ tư. Lúc này bọn họ rất dễ dàng, hình như bọn họ đã thành công nắm được thủ sát thế giới của Cường Thi vương, có vài người còn trò chuyện với nhau.

"A! Thượng Đế, đám người Trung Quốc kia dĩ nhiên là không thương vong!" Một người chơi vừa công kích, vừa nhìn số liệu của bảng xếp hạng, kêu lên.

"Bọn họ rốt cuộc dùng đấu pháp dạng gì, mới làm được không thương vong? Chúng ta ở đây cũng là có hơn mười nghề nghiệp hi hữu, mới làm được ít thương vong như vậy, bọn họ lâm thời làm ra một nhóm người, làm như thế nào mà không thương của?" Một người chơi khác không giải thích được nói.

"Mọi người yên tĩnh, tôi biết tất cả mọi người đã biết một tin tức, đám người Trung Quốc kia đang dùng một loại đấu pháp mới mẻ độc đáo hiệu suất vô cùng cao, tiến hành cạnh tranh với chúng ta. Nhưng cái này chỉ là một loại giấy dựa vô lực, chúng ta nhất định sẽ lấy thủ sát thế giới của Cường Thi vương! Ngày hôm nay chúng ta sẽ chúc mừng cả đêm! Mọi người chuẩn bị trải qua một buổi tối tốt đẹp đi!" Lúc này, quan chỉ huy của Thiên Sứ quân đoàn hướng toàn đoàn nói, trong giọng nói tràn ngập dễ dàng và tự tin.

...

Đối với tất cả bên ngoài, Hoàng Dật đều không biết, lúc này hắn đã toàn tâm đầu nhập vào lần chỉ huy này. Đao Phong, Lâm Dật Khâm cùng hơn mười nghề nghiệp cận chiến cường lực gia nhập chiến đoàn, tốc độ giảm máu của Cương Thi vương nhất thời nhanh hơn, đặc biệt là công kích của Đao Phong, một mình hắn tương đương với vài nghề nghiệp cận chiến xung quanh.

"Hiện tại ngoại trừ Đao Phong và Lâm Dật Khâm, nghề nghiệp cận chiến còn lại đang công kích Cương Thi vương toàn bộ lui về sau! Bạc Táng của tất cả ám ảnh mục sư toàn bộ lưu cho hai người bọn họ!" Hoàng Dật cấp tốc chỉ huy. Hắn hiện tại là tổng chỉ huy, có thể thấy số liệu hồi phục đại thể trong kỹ năng của từng người chơi trên sân, lúc này Bạc Táng của ám ảnh mục sư trong đoàn đội cơ bản sắp tiêu hao hết, hắn lập tức căn cứ cái tình huống này, làm ra điều chỉnh, chỉ để lại Đao Phong và Lâm Dật Khâm hai người gây thương tổn gần người cao nhất, tất cả ám ảnh mục sư ưu tiên cam đoan hai người bọn họ sống sót.

Mà Bạc Táng của ám ảnh mục sư, thời gian hồi phục là 3 phút, trên sân tổng cộng có tám mươi ám ảnh mục sư, chuyên tâm thả ra Bạc Táng cho hai người bọn họ, cơ bản có thể hình thành một tuần hoàn vô hạn, có thể bảo đảm lúc nào cũng đều có Bạc Táng của ám ảnh mục sư hồi phục hoàn tất.

Dần dần, dưới sức oanh kích không người thương vong của Viêm Hoàng quân đoàn, hình thái thứ hai của Cương Thi vương lần thứ hai giảm tới trạng thái hết máu!

"Tất cả pháp sư ngừng tay!"

"Tất cả cung tiễn thủ ngừng công kích!"

...

Hoàng Dật từng bước chỉ huy Viêm Hoàng quân đoàn giảm sức tấn công, khống chế lượng máu tàn dư của Cương Thi vương. Cuối cùng, khi Cương Thi

vương còn lại dưới 2 vạn máu, hấn lần thứ hai mở ra kỹ năng Tuyên Ân, đem cương thi Vương Cường dắt lên không trung, đem nó đánh chết!

Sau đó, trong thi thể của Cương Thi vương lần thứ hai lao ra một đồng cương thi nhỏ, dương nanh múa vuốt công kích qua hướng Hoàng Dật, chỉ cần bị chúng nó đụng trúng, cũng là phải chết. Hoàng Dật vẫn như trước đó, lần thứ hai biến thành hình thái Bạch Long, sau đó bay lên trên bầu trời, né tránh công kích của cương thi nhỏ.

Cứ như thế đợi một phút đồng hồ sau, Cương Thi vương lần thứ hai sống lại, Hoàng Dật lập tức rơi xuống trước mặt Cương Thi vương, trực tiếp bị nó giết chết!

Chiến trường hư không lần thứ hai biến mất, thi thể của Hoàng Dật rơi xuống, sau đó, một cứu rỗi mục sư lập tức phục sinh hắn.

Lúc này, Hoàng Dật đang trong trạng thái tạm thời thoát ly chiến đấu, hấn đầu tiên là đem hình thái Bạch Long một lần nữa biến trở về hình thái Thú Vương, sau đó tiếp tục vọt qua hướng Cương Thi vương, cùng Đào Phong, Lâm Dật Khâm hai người chiến đấu trong bầy ruồi khắp bầu trời.

Lúc này, Cương Thi vương đã lần thứ hai phục sinh, nhưng Viêm Hoàng quân đoàn vẫn là trạng thái đủ quân số, hiệu suất sống sót vẫn là trăm phần trăm!

Cái số liệu này, rất nhanh lần thứ hai thông qua bảng xếp hạng, hiện ra ở trước mắt của toàn bộ người trên thế giới!

Lần này, tất cả người chơi quan tâm lần tranh đoạt thủ sát này, rốt cục biến sắc!

Lần đầu tiên đủ quân số, cũng miễn cưỡng nói thông, dù sao Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng cũng chỉ có hơn mười người thương vong mà thôi. Nhưng lần thứ hai vẫn là không thương vong, cái kinh khủng này! Phải biết rằng, Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng là lấy tỉ lệ tử vong thấp mà nổi tiếng thế giới,

nhưng mặc dù là Thiên Sứ quân đoàn ngày hôm nay, tại lúc Cương Thi vương lần thứ hai phục sinh, cũng vẫn bị cương thi nhỏ giết hơn hai trăm người!

Hiện tại, Viêm Hoàng quân đoàn giống như là đột nhiên bịt kín một tầng mặt nạ thần bí, tất cả mọi người bỗng nhiên cảm giác mình xem không thấu chi đội ngũ này, bọn họ tựa như thoáng cái bước vào một trình tự mới, trở nên không giống với tất cả đoàn đội trên thế giới hiện nay!

Lúc này, tác giả của chủ đề được đánh dấu trong diễn đàn, lần thứ hai làm ra đổi mới -- "Viêm Hoàng quân đoàn lại lập thần thoại! Cương Thi vương lần thứ hai sau khi tử vong, Viêm Hoàng quân đoàn vẫn không có thương vong! Cái này đã là một loại đấu pháp người viết không cách nào lý giải, loại đấu pháp này rốt cục có phải là Miếu Sát sáng tạo không? Có phải là với có quan hệ kỹ năng dành riêng của hắn? Nếu như không phải, vậy loại đấu pháp này hắn là thuộc về một loại đấu pháp mở rộng, từng đoàn đội đều có thể thử. Cứ như vậy, tầng 50 của Chúng Thần chi tháp, sẽ nghênh đón một thời kỳ trước nay chưa có! Người viết cho rằng, lần này Viêm Hoàng quân đoàn tuy rằng không lấy được Cương Thi vương thủ sát, nhưng loại đấu pháp này của bọn họ lại đủ khiếp sợ thế giới, lần tranh đoạt này sau khi kết thúc, nhất định sẽ có vô số thế lực hướng Viêm Hoàng quân đoàn mua loại đấu pháp này, Viêm Hoàng quân đoàn mặc dù bại nhưng` quang vinh! Hiện tại, chúng ta chỉ cần đợi Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng, đem 20% lượng máu cuối cùng của Cương Thi vương đánh xong, bọn họ sau khi lấy thủ sát, trận cạnh tranh này cũng đem tuyên bố kết thúc."

Cho đến lúc này, tác giả của bài post, cũng vẫn còn đứng về phía Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng. Tuy rằng Viêm Hoàng quân đoàn lúc này tràn quý địa, lần thứ hai xuất hiện cục diện không có thương vong, nhưng theo vô số người, muốn lấy thủ sát trên cơ bản là không có khả năng.

Bình luận phía dưới bài post này, cũng đầy nghi vấn của vô số người chơi, vì sao tỉ lệ tử vong của Viêm Hoàng quân đoàn là không? Đây là bí mật tất cả mọi người muốn biết nhất. Nhưng lúc này không có bất luận video thu hình trực tiếp nào lộ ra, không ai biết Viêm Hoàng quân đoàn rốt cục sử dụng đấu pháp thế

nào, mới làm được điểm này, bọn họ chỉ có thể thông qua bảng xếp hạng thấy một ít số liệu nông cạn.

Lúc này, Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng cũng chiếm được tin tức này!

"Bọn họ làm như thế nào?" Quan chỉ huy của Thiên Sứ quân đoàn, bỗng nhiên nhíu mày, cảm thấy một tia bất an.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 183: Trì Trệ Không Tiến

"Không nên lo lắng, mọi người tiếp tục đánh! Bọn họ đuổi không kịp chúng ta." Lúc này, khu vực hạch tâm của Thiên Sứ quân đoàn, một người trung niên mặc pháp bào màu đen mỉm cười, sau đó lấy ra một vật phẩm. Khi Thiên Sứ quân đoàn thành viên thấy gã lấy ra vật phẩm đó, trên mặt lại khôi phục vẻ dễ dàng trước đó, không còn có bất luận lo lắng gì.

Vật phẩm này, là một cây quyền trượng chỉ còn lại nửa đoạn.

...

"Đao Phong, Lâm Dật Khâm, hai người tiếp tục đi đánh, ám ảnh mục sư thay phiên buff Bạc Táng cho bọn họ!" Lúc này, Hoàng Dật tiếp tục sử dụng đấu pháp trước đó, đem Đao Phong và Lâm Dật Khâm hai gã nghề nghiệp cận chiến mạnh nhất phái đi tới, giành giật từng giây tạo thành một ít thương tổn cho Cương Thi vương.

Đúng lúc này, tay của Cương Thi vương bỗng nhiên vươn ra bốn phía thành một vòng lớn, sau đó xung quanh nó bỗng nhiên xuất hiện bốn bóng người, mà chúng nó lại giống Hoàng Dật, Đao Phong, Lâm Dật Khâm, Tiểu Tổng Tử như đúc!

Cái kỹ năng này Hoàng Dật trước đó chưa hề thấy, hẳn là một kỹ năng ngẫu nhiên, trong những lần chiến đấu khác, kỹ năng ngẫu nhiên này của Cương Thi vương gọi là "Gần người phục chế!". Từ tên kỹ năng không khó nhìn ra, cái kỹ năng này có thể phục chế tất cả người chơi nghề nghiệp cận chiến xung quanh nó! Lúc này nó bên cạnh chỉ có Hoàng Dật, Đao Phong, Lâm Dật Khâm cùng với chủ Tank Tiểu Tổng Tử bốn người chơi cận chiến, cái kỹ năng ngẫu nhiên

này tự nhiên cũng phục chế bốn người bọn họ.

Lúc này, cách Hoàng Dật gần nhất, chính là hình thái phục chế của Dao Phong, nó lập tức xông đến, tốc độ rất nhanh!

Hoàng Dật tung ra Truy Bộ xông lên, đem nó đựng choáng váng hai giây, sau đó cây chùy trong tay mạnh đập xuống.

Sau một khắc, “Dao Phong” chỉ giảm 1% lượng máu!

Trong lòng Hoàng Dật bỗng nhiên nổi lên một dự cảm không tốt, hình thái phục chế của dĩ nhiên mạnh như vậy, so với bản thể của Dao Phong còn cường hãn hơn một ít, cho dù là bản thân Dao Phong tới chịu một chùy công kích của hãn, cũng không có khả năng chỉ giảm 1% lượng máu. Xem ra hình thái sau khi phục chế, hãn là cường hãn hơn rất nhiều so với bản thân, không phải trong khoảng thời gian ngắn có thể giải quyết!

"Đông Hoàng, lực công kích pháp hệ của cậu cao nhất, cậu đi đánh hình thái phục chế của Tiểu Tổng Tử! Dao Phong, Lâm Dật Khâm, các người theo tôi lui về khu vực nghề nghiệp cận chiến, tất cả nghề nghiệp cận chiến toàn bộ đánh phân thân phục chế của chúng tôi!" Lúc này, Hoàng Dật ra lệnh, sau đó nhanh chóng lui trở về khu vực nghề nghiệp cận chiến.

Nghề nghiệp cận chiến đều vây công hình thái phục chế của “Hoàng Dật”, “Dao Phong”, “Lâm Dật Khâm“, tuy rằng hình thái phục chế này cường hãn không gì sánh được, nhưng trước sự vây công của mọi người, cũng không thể chịu được bao lâu, không được một phút đồng hồ đã bị tiêu diệt.

Sau đó, Hoàng Dật lại và Dao Phong, Lâm Dật Khâm tiếp tục vọt tới bên chân BOSS, bắt đầu tiếp tục công kích.

Kế tiếp, Cương Thi vương lại sử dụng mấy kỹ năng ngẫu nhiên, nhưng cũng không mạnh, rất nhanh liền bình yên vượt qua dưới chỉ huy hợp lý của Hoàng Dật.

"Viêm Hoàng quân đoàn xin chú ý! Thiên Sứ quân đoàn hiện nay đã sắp đem Cương Thi vương đánh tới 10% lượng máu, gần lấy thủ sát!" Lúc này, tên người chơi bên ngoài lưu ý bằng xếp hạng thông qua hình thức phát thanh, nói cho Viêm Hoàng quân đoàn một tin tức không tốt!

"Mọi người tiếp tục công kích, thời khắc Giáo Hoàng bọn họ hưởng thụ quả đắng đã tới!" Hoàng Dật cổ vũ một tiếng, sau đó nhìn Cương Thi vương trước người, lúc này Cương Thi vương của bọn họ đã giảm tới 45% lượng máu! Tại trước mặt Viêm Hoàng quân đoàn không người thương vong, hình thái này của Cương Thi vương cái cũng không thể chịu được lâu.

...

Lúc này, chủ đề được đánh dấu trong diễn đàn cũng sắp điên rồi, tất cả mọi người rõ ràng, hiện tại cạnh tranh đã tới giai đoạn then chốt cuối cùng, tác giả của bài post cũng đúng lúc làm ra đổi mới -- "Thủ sát sắp tới! Từ biểu hiện của bảng xếp hạng số liệu trong Chúng Thần chi tháp, lúc này Thiên Sứ quân đoàn gần đem hình thái thứ tư của Cương Thi vương đánh tới 10%, mà nhân số toàn đoàn còn lại hơn hai ngàn người! Tối hôm qua Viêm Hoàng quân đoàn đánh tới lúc này, chỉ còn lại hơn mười người! Bởi vậy có thể thấy được, ngày hôm nay Thiên Sứ quân đoàn sau khi dẫn vào hơn mười nghề nghiệp hi hữu, thực lực tăng lên, đã đủ lấy được thủ sát của Cương Thi vương! Khiến cho chúng ta chờ đợi tiếng thông báo vang lên đi!"

Trong bình luận trả lời phía dưới của bài post, một ít người chơi nước Mỹ thậm chí đã bắt đầu gửi bài đếm ngược, vô số người đều tin tưởng, chỉ cần vài phút, Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng có thể dẫn ra hệ thống thông báo, tuyên bố lấy thủ sát Cương Thi vương!

...

Mà ở trong một phòng khác của Chúng Thần chi tháp, Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng lúc này cũng tới thời khắc kích động khó nhin, lượng máu của

Cương Thi vương gần giảm xuống đến 10%! Hai tay của mọi người, đều không nhìn được run nhè nhẹ lên.

"Mọi người chú ý, giá trị sinh mệnh của Cương Thi vương gần giảm xuống đến 10%, đến lúc đó sẽ sử dụng một kỹ năng cơ sở. Tuy rằng chúng ta không biết kỹ năng cơ sở này là cái gì, nhưng với nhân số hơn hai ngàn người của chúng ta, mặc kệ nó sử dụng kỹ năng cơ sở gì, chúng ta đều có thể đem nó đánh chết, mọi người chuẩn bị nghênh tiếp thông báo đi!" Quan chỉ huy của Thiên Sư quân đoàn có chút hưng phấn mà nói.

Sau một khắc, Cương Thi vương lượng máu rốt cục giảm tới 10%! Đây là Thiên Sư quân đoàn lần đầu tiên đem Cương Thi vương đánh tới cái tiến độ này, tất cả mọi người ngừng hô hấp lại, vừa công kích vừa nhìn chăm chăm Cương Thi vương, xem nó rốt cục sẽ sử dụng kỹ năng gì.

Rất nhanh, trong mắt của hơn hai ngàn người, cùng với thị giác Thượng Đế của hơn hai ngàn thành viên tử vong, tất cả đều xuất hiện một hình ảnh -- Cương Thi vương nhìn thi thể bên chân một chút, bỗng nhiên mở miệng, hút lấy những thi thể này!

Sau đó, trên thi thể mấy trăm nghề nghiệp gần người xung quanh, tất cả đều hiện ra một quang điểm huyết sắc, nhập vào trong cơ thể của Cương Thi vương!

Sau một khắc, lượng máu của Cương Thi vương trong nháy mắt khôi phục đến 100%!

Trên sân một mảnh tĩnh mịch.

Những thành viên còn sống sửng sốt nhìn chăm chăm Cương Thi vương, trong tay nhất thời quên công kích, mỗi người trên mặt đều là một mảnh xám xịt.

"Thi thể bạo liệt!" Sau một khắc, Cương Thi vương sử dụng một kỹ năng ngẫu nhiên cường hãn, sau đó thi thể của người chơi trong đám người này thoáng cái phát nổ, nổ chết mấy trăm người chơi đang chờ ra!

"Không tốt, đám người Trung Quốc kia đã sắp đánh chết hình thái thứ ba của Cương Thi vương!" Lúc này, trên sân có một tiếng thét chói tai nhất thời vang lên, tràn ngập sợ hãi nồng đậm!

Sau đó, tất cả người còn lại đều dành thời gian nhìn bảng xếp hạng một chút! Quả nhiên, lúc này Viêm Hoàng quân đoàn đã đem hình thái thứ ba của Cương Thi vương đánh tới 37% lượng máu, gần nghênh đón hình thái thứ tư của Cương Thi vương. Đến lúc đó, tiến độ của hai bên cách nhau không xa, đều là hình thái thứ tư của Cương Thi vương!

"Chết tiệt! Cương Thi vương này sao có thể có kỹ năng như vậy!" Lúc này, quan chỉ huy của Giáo Hoàng quân đoàn chửi ầm lên, cũng không giữ bình tĩnh được nữa!

"Nghe mệnh lệnh của ta, hiện tại mọi người tất cả đều mở ra kỹ năng mạnh nhất, dùng thủ đoạn tấn công cao nhất của mình công kích Cương Thi vương! Tất cả nghề nghiệp hi hữu cứ việc mở kỹ năng dành riêng, năng lượng thạch mà các người tiêu hao, ta sẽ bồi thường gấp mười cho các người. Hiện tại đã tới lúc liều mạng!" Lúc này, khu vực hạch tâm của Thiên Sứ quân đoàn, người trung niên mặc pháp bào màu đen trầm giọng chỉ huy nói, trong giọng nói tràn ngập ngưng trọng, sau đó hắt lại một lần nữa giọng lên nửa đoạn quyền trượng trong tay.

...

Mà trong diễn đàn, chủ đề được đánh dấu có vạn người chú ý cũng cấp tốc làm ra đổi mới -- "Tin tức mới nhất, Thiên Sứ quân đoàn tao ngộ tình trạng không rõ! Trong tiến độ của bảng xếp hạng số liệu hiện nay, lúc Thiên Sứ quân đoàn đem lượng máu của Cương Thi vương đánh tới 10%, tiến độ nhanh nhất đột nhiên ngưng hẳn, không có tiếp tục tiến tới, không biết xuất hiện biến cố gì! Không chỉ có như vậy, ngay tại vừa rồi, nhân số của bọn họ đột nhiên giảm đi mấy trăm người, phỏng chừng gặp phải một kỹ năng ngẫu nhiên cường lực của Cương Thi vương!"

Tác giả bài post viết đến nơi đây, còn đăng ảnh chụp màn hình bảng xếp hạng, trong ảnh chụp màn hình biểu hiện, Cường Thi vương tiến độ tốt nhất của Giáo Hoàng bọn họ trong bảng xếp hạng cũng là 10% lượng máu, không có tiếp tục tiến tới. Trong bảng xếp hạng này, chỉ biểu hiện thành tích tốt nhất của phó bản, cho nên tuy rằng Cường Thi vương của Giáo Hoàng bọn họ tuy rằng đầy máu, nhưng bảng xếp hạng cũng sẽ không biểu hiện ra, vẫn dừng ở 10% của trước đó, người chơi bên ngoài chỉ nhìn số liệu này, căn bản không đoán được bên trong rốt cuộc xảy ra chuyện gì. Bất quá, số người còn sống của Giáo Hoàng bọn họ thật ra cũng không tệ lắm, còn lại 1521 người! So với Viêm Hoàng quân đoàn tối hôm qua tốt hơn rất nhiều!

Ngay sau đó, tác giả của bài post này làm ra một phen suy đoán của mình: "Đêm qua, Viêm Hoàng quân đoàn đánh tới lúc này, cũng là vừa vận diệt đoàn, không có tiếp tục đánh ra thành tích tốt hơn, có thể thấy được Cường Thi vương hình thái thứ tư tại 10% lượng máu, rất có khả năng sẽ dùng một kỹ năng đặc thù. Mà Viêm Hoàng quân đoàn sở dĩ dưới tình huống thua thiệt rõ ràng, còn đang kiên trì trùng kích thủ sát thế giới của Cường Thi vương, rất có khả năng là có quan hệ với cái kỹ năng này! Theo bảng xếp hạng số liệu mới nhất cho thấy, Viêm Hoàng quân đoàn lúc này đã đem hình thái thứ ba của Cường Thi vương đánh tới 24% lượng máu! Gần tiến vào hình thái thứ tư, tốc độ đuổi theo vô cùng nhanh! Nếu như bọn họ có thể tránh thoát đợt cường thi nhỏ mãnh liệt nhất, đem số người còn sống giữ hơn ba ngàn người, như vậy cũng có thể có một cơ hội đuổi kịp thủ sát!"

Lúc này, tác giả của bài post này rất cực bắt đầu dao động, không còn khẳng định cho rằng Viêm Hoàng quân đoàn nhất định không lấy được thủ sát, nhưng hiện nay khả năng thắng của Thiên Sứ quân đoàn vẫn là lớn nhất.

...

Một màn khác thường của Thiên Sứ quân đoàn, cũng rất nhanh truyền tới thế giới hiện thực, khiến cho vô số người quan tâm. Một ít người vốn dĩ ôm tâm tính không sao cả đối đãi chuyện này, cũng bắt đầu quan tâm, dù sao hai chi đoàn đội

này ngày hôm nay cạnh tranh, thật sự quá mức quý dị.

"Bạch Lâm, tin tức tốt! Hiện tại đoàn đội của Giáo Hoàng thiện nhân dĩ nhiên trì trệ không tiến, bọn họ đem lượng máu của Cường Thi vương đánh đến 10% thì không có động tĩnh!"

"Trời giúp Đạo Phong rồi! Viêm Hoàng quân đoàn hiện tại sắp đem hình thái thứ ba của Cường Thi vương đánh chết, đến lúc đó cũng là hình thái thứ tư, cùng Giáo Hoàng bọn họ như nhau!"

"Cũng khó mà nói, dù sao Cường Thi vương lần thứ ba sống lại, là lúc thương vong có quy mô lớn nhất, nếu như Viêm Hoàng quân đoàn trong giai đoạn này chết nhiều người, vậy vẫn là rất khó đi đánh hình thái thứ tư của Cường Thi vương."

"Nhìn tin tức tiếp theo sẽ biết, thật kích động! Mẹ nó, lão tử không học nữa! Đông Qua, cậu làm bài giùm đi, đợi lát nữa mình chép của cậu."

"Mẹ nó, mình còn dự định chép của cậu đây! Quên đi, đợi lát nữa chép của Lý Đào vậy!"

...

Lúc này, Hoàng Dật đã chỉ huy Viêm Hoàng quân đoàn, đem hình thái thứ ba của Cường Thi vương đánh tới 1% lượng máu, gần nghênh đón lần thứ ba phục sinh!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 184: Cạnh Tranh Cùng Hình Thái

"Ta tuyên bố, Cường Thi vương. Thiết Cốt -- chết!" Hoàng Dật khổng chế sức tấn công, tại lúc Cường Thi vương gần bị giết chết, mở ra Tuyên Án, lần thứ ba đem Cường Thi vương dắt lên không trung!

Kế tiếp, Hoàng Dật cũng như trước đó, giết chết Cường Thi vương, sau đó biến thành hình thái Bạch Long, né tránh cường thi nhỏ trên mặt đất. Một phút đồng hồ sau, Cường Thi vương sống lại, biến thành hình thái thứ tư, Hoàng Dật cấp tốc tự sát.

Chiến trường hư không nhất thời biến mất, thi thể của Hoàng Dật rơi tới mặt đất, đợi cứu rồi mục sư phục sinh cho hắn.

Hắn hiện tại tử vong, không giống với trước đó bị Pheles giết chết. Hắn hiện tại không cách nào chủ động sống lại ở lối vào bí cảnh, bởi vì hiện tại người còn lại trong đoàn đội còn đang trạng thái chiến đấu, hắn tương đương với còn chưa thoát khỏi chiến đấu. Mà trước đó đánh Pheles, chỉ có hắn và Pheles hai người ở trạng thái chiến đấu, người còn lại đều đã chuyển đến khu vực khác, không ở phạm vi chiến đấu, cho nên Hoàng Dật sau khi tử vong cũng là trực tiếp thoát trạng thái chiến đấu, có thể trực tiếp lựa chọn sống lại tại lối vào bí cảnh.

Bất quá trong bí cảnh, BOSS sau khi thoát khỏi chiến đấu sẽ tự động hồi đầy máu, không giống với quy tắc ở khu vực dã ngoại. Cho nên không cách nào dựa vào chiến thuật đoàn diệt để một lần rồi lại một lần đi đánh BOSS.

Lúc này, trong đám người lại đi ra một cứu rồi mục sư, đem Hoàng Dật chiến phục lên.

"Mọi người tiếp tục dựa theo đấu pháp phía trước, tiếp tục công kích hình thái thứ tư của Cương Thi vương, nó hiện tại là lực công kích cao nhất, nhưng phòng ngự và lượng máu thấp nhất!" Hoàng Dật sau khi sống lại, lập tức chỉ huy.

Sau đó, hẳn, Đào Phong, Lâm Dật Khâm lần thứ ba vọt tới BOSS.

Lúc này, trên người Cương Thi vương có một trạng thái mặt trái, đó chính là trong 30 giây chịu năm lần thương tổn gần người. Tối hôm qua bọn họ sử dụng đấu pháp sai lầm ở chỗ này, đem tất cả cận chiến đều phái lên, liều chết công kích Cương Thi vương, sau đó tạo thành quả đăng, Hoàng Dật tự nhiên sẽ không giảm lên vết xe đổ.

Đến tận đây, Viêm Hoàng quân đoàn đánh tới hình thái thứ tư của Cương Thi vương, triển khai cạnh tranh cùng hình thái với Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng! Cục diện vốn dĩ là thua xa rất nhiều, hiện tại được kéo về rất nhiều!

Càng đáng quý chính là, lúc này Viêm Hoàng quân đoàn vẫn không người thương vong, tỷ lệ sống sót vẫn là 100%!

...

Trong diễn đàn, chủ đề được đánh dấu đưa tin về sự kiện này cũng đổi mới -- "Không thể tưởng tượng! Viêm Hoàng quân đoàn sau khi trải qua lần thứ ba phục sinh của Cương Thi vương, tỷ lệ sống sót vẫn là 100%, không người thương vong! Theo bảng xếp hạng số liệu mới nhất biểu hiện, lúc này Cương Thi vương của Viêm Hoàng quân đoàn đã đến hình thái thứ tư, rốt cục đuổi kịp bước tiến của Giáo Hoàng quân đoàn! Mà tỷ lệ sống sót của Viêm Hoàng quân đoàn, thì càng đáng sợ hãi, dĩ nhiên vẫn là trăm phần trăm, một người cũng không chết. Cái này quả thật là thần tích, lúc Viêm Hoàng quân đoàn khẩn cấp tập kết, Thiên Sứ quân đoàn đã đem Cương Thi vương đánh tới hình thái thứ hai, nắm chắc thắng lợi, bất kỳ đoàn đội nào cũng căn bản không có khả năng đuổi kịp. Nhưng mà hiện tại, Viêm Hoàng quân đoàn lại sáng tạo kỳ tích, dùng một loại phương thức không cách nào lý giải trực tiếp vòng qua Pheles, sau đó lại dùng

phương pháp không cách nào lý giải, duy trì 100% tỷ lệ sống sót, giết liền ba hình thái của Cương Thi vương, cuối cùng triển khai cạnh tranh trực tiếp tư với Thiên Sứ quân đoàn tại hình thái thứ. Loại tốc độ này đã vượt quá nhận thức của chúng tôi, không có bất luận lý do gì có thể giải thích tất cả cái này, nếu như thật sự cần một lời giải thích, đó chính là thần! Có thần phủ xuống trong Viêm Hoàng quân đoàn, để cho bọn họ làm ra một loạt kỳ tích như thế!"

Lúc này, tác giả của bài post này đã tràn ngập cuồng nhiệt đối với Viêm Hoàng quân đoàn, giữa những hàng chữ cũng rất cục bắt đầu thiên hướng Viêm Hoàng quân đoàn: "Dưới sự trợ giúp của thần, Viêm Hoàng quân đoàn đã hoàn toàn có tư cách tranh đoạt thủ sát với Thiên Sứ quân đoàn! Viêm Hoàng quân đoàn hiện tại là trạng thái năm ngàn người, tấn công cao nhất, Cương Thi vương hình thái thứ tư là yếu đuối nhất, lượng máu và phòng ngự đều là thấp nhất, rất nhanh có thể đánh chết. Mà lúc này, Thiên Sứ quân đoàn chỉ còn lại hơn một ngàn người, nếu như bọn họ còn không nhanh chóng đánh chết Cương Thi vương, vậy rất có khả năng sẽ bị Viêm Hoàng quân đoàn đuổi kịp, thời gian dành cho Giáo Hoàng đã không nhiều lắm!"

Đồng thời, tin tức này cũng cấp tốc truyền bá tới thế giới hiện thực, vô số người đang đi làm đi học, tất cả đều bắt đầu quan tâm mật thiết chuyện này. Từ khi chuyện này bắt đầu đến bây giờ, Viêm Hoàng quân đoàn bạo phát ra năng lực truy đuổi thật sự quá mức thái quá, không ai biết bọn họ rốt cục dùng đấu pháp thế nào, mới có thể một đường truy đến hình thái thứ tư. Hiện tại, đã không ai dám trăm phần trăm cam đoan Giáo Hoàng nhất định có thể lấy được thủ sát, cái thủ sát này đã trở nên khó bề phân biệt, không biết cuối cùng sẽ rơi vào trong tay của ai.

. . .

"Chết tiệt! Đám người Trung Quốc kia dĩ nhiên đã đánh tới hình thái thứ tư, hơn nữa đã đem Cương Thi vương đánh tới 93% lượng máu, bọn họ rốt cuộc dùng dạng đấu pháp gì, đuổi theo nhanh như vậy!" Lúc này, quan chỉ huy của Thiên Sứ quân đoàn đã không còn phong độ, nôn nóng mắng to lên, hẳn đã sắp

điên rồi, vừa công kích vừa mắng chửi người vừa nhìn chăm chăm lượng máu của Cường Thi vương.

Lúc này, Cường Thi vương của bọn họ bây giờ còn lại 43% lượng máu, nhưng nhân số chỉ còn lại có 1323 người, ưu thế vượt lên đầu hầu như đã tiêu hao hầu như không còn!

Mà toàn bộ Thiên Sứ quân đoàn cũng tràn ngập một bầu không khí nôn nóng, sai lầm liên tiếp phát sinh, tùy thời đều có người chết đi.

"Bilit, tiểu tổ mục sư các người làm sao vậy, ngay cả máu đều hồi không kịp? A! Chết tiệt! Lại chết ba mươi hai người!" Quan chỉ huy hướng một người tổ trưởng của tiểu tổ mục sư phát tiết.

"Chúng tôi đã tận lực, nhưng người bị công kích nhiều quá, chúng tôi hồi không kịp!" Người tổ trưởng biện giải nói.

"Hồi không kịp phải không? Được, từ giờ trở đi, mày bị khai trừ, từ nay về sau không còn là thành viên của Thiên Sứ quân đoàn!"

"Cút chó! Chính mày chỉ huy vô năng, lại còn trách chúng tao?" Người tổ trưởng nhất thời cũng nổi cơn tức, cầm trượng mục sư trong tay ném xuống đất, đồng dạng nổi giận đùng đùng nhìn chăm chăm quan chỉ huy.

"Đều câm miệng lại!" Lúc này, khu vực hạch tâm của Thiên Sứ quân đoàn, người đàn ông trung niên mặc pháp sư bào màu đen quát một tiếng, hơn một ngàn người trên sân nhất thời câm như hến, không dám hé răng.

Người trung niên mặc pháp sư bào màu đen, thần sắc nghiêm túc và trang trọng, sắc mặt cương nghị, gã chính là người sáng lập của Thiên Sứ quân đoàn -- Giáo Hoàng.

Giáo Hoàng nhìn quanh bốn phía một lần, trầm giọng nói: "Chúng ta hiện tại vẫn là trạng thái đứng đầu, còn chưa hoàn toàn mất đi hy vọng, nhưng hiện tại kẻ

địch còn chưa có đuổi kịp, các người đã mất đi lòng tin trước, đây là điều ta không hy vọng thấy. Năm ngoái, chúng ta đã giành được giải thưởng đoàn đội tốt nhất, chúng ta vẫn đều là đoàn đội ưu tú nhất trên thế giới! Hiện tại, chúng ta gặp một nguy cơ lớn của, này chính là lúc thể hiện ra thực lực chân chính của chúng ta. Kế tiếp, ta sẽ sử dụng một kỹ năng, các người cứ yên tâm! Mọi người tiếp tục toàn lực công kích!" Nói xong, Giáo Hoàng cầm nửa đoạn pháp trượng trong tay cắm mạnh xuống mặt đất, sau đó hai tay đặt ở trước ngực, làm một tư thế cầu xin.

"Ngài như vậy sẽ giảm cấp!" Lúc này, một người cao tăng bên cạnh nhanh chóng kéo Giáo Hoàng lại.

"Hiện tại đã không có cách nào, chúng ta nhất định phải lấy cái thủ sát này, không thể khiến cho đám người Trung Quốc kia vượt qua. Ngày hôm nay, chúng ta dưới tình huống không hề có bất luận dấu gì giành trước tranh đoạt thủ sát của Cương Thi vương, ưu thế rõ ràng như thế, nếu như còn bị bọn họ một chi đội ngũ lâm thời gom ra vượt mặt, vậy Thiên Sứ quân đoàn chúng ta sẽ bị toàn bộ người trên thế giới chế nhạo, không còn tôn nghiêm. Chúng ta hiện tại đã không phải là vì thủ sát mà chiến, mà là vì tôn nghiêm mà chiến!" Nói xong, trên mặt của Giáo Hoàng hiện lên một tia quyết tuyệt, sau đó tiếp tục mở ra kỹ năng sẽ làm giảm cấp.

...

"Mọi người toàn lực tấn công, chúng ta hiện tại đã hoàn toàn có tư cách tranh đoạt thủ sát với Giáo Hoàng bọn họ!"

Trái ngược lại với bầu không khí nôn nóng tuyệt vọng của Thiên Sứ quân đoàn, lúc này Viêm Hoàng quân đoàn do Hoàng Dật chỉ huy, lại tràn ngập ý chí chiến đấu và lòng tin. Dưới bầu không khí như vậy, mỗi người đều bộc phát ra lực lượng mạnh hơn so với bình thường, lượng máu và phòng ngự của Cương Thi vương hình thái thứ tư lúc đầu đã thấp, dưới công kích của năm ngàn người lượng máu càng giảm nhanh chóng.

Bất quá sức chiến đấu của Cương Thi vương cũng là mạnh nhất, kỹ năng ngẫu nhiên hầu như là tùy ý vung tay, đủ loại, làm cho người ta khó lòng phòng bị, Hoàng Dật cũng làm tốt chuẩn bị thương vong quy mô lớn.

"Thi vũ!" Lúc này, Cương Thi vương sử dụng một kỹ năng ngẫu nhiên! Cái kỹ năng ngẫu nhiên này đã xuất hiện qua tại lúc huấn luyện tối hôm qua, là một kỹ năng uy lực vô cùng mạnh.

"Mọi người đều tự tránh né!" Hoàng Dật cũng không có biện pháp nào đối với kỹ năng ngẫu nhiên này, chỉ đành khiến cho thành viên đoàn đội tự tránh né.

Kế tiếp, trong bầu trời bắt đầu rơi xuống từng thi thể, nện xuống trong đám người, bởi lúc này Viêm Hoàng quân đoàn là trạng thái đủ quân số, đoàn người đứng tương đối dày đặc, uy lực của thi vũ có vẻ càng cường đại!

Rốt cục, người tử vong đầu tiên xuất hiện! Sau đó, liên tiếp, cả đám người ngã xuống, thoáng cái hơn hai trăm người bị thi thể đập trúng, ngã xuống bỏ mạng.

"Hiện tại chúng ta còn lại 4766 người! Kế tiếp Cương Thi vương sẽ nhiều lần xuất hiện kỹ năng ngẫu nhiên, mọi người chú ý. Cứu rồi mục sư, ưu tiên đem cứu rồi mục sư đã tử vong chiến phục lên!" Hoàng Dật thông báo con số thương vong một chút, sau đó làm ra chỉ huy.

Ngay sau đó, cứu rồi mục sư bắt đầu sử dụng chiến phục.

"Thi cốt như núi!" Lúc này, Cương Thi vương lần thứ hai sử dụng một kỹ năng ngẫu nhiên, hầu như là không hề có dấu hiệu! Thành linh dùng đến.

Kế tiếp, Viêm Hoàng quân đoàn lại tử vong một nhóm thành viên.

Hiện tại giai đoạn này, là thuần túy dùng mạng người để lấp, không có phương pháp hữu hiệu khác.

...

Mà Viêm Hoàng quân đoàn lần đầu tiên thương vong, cũng được cập nhật trong chủ đề được đánh dấu-- "Bất tử thần thoại tan biến! Viêm Hoàng quân đoàn rốt cục nghênh đón đợt thương vong đầu tiên! Ngay tại vừa rồi, bảng xếp hạng số liệu biểu hiện, Viêm Hoàng quân đoàn đột nhiên xuất hiện thương vong của mấy trăm người, rốt cục phá vỡ thần thoại 100% tỷ lệ sống sót trước đó, hiện tại Viêm Hoàng quân đoàn rốt cục trở nên bình thường! Đây mới là một chi quân đoàn bình thường! Hiện nay, Viêm Hoàng quân đoàn đã đem lượng máu của Cương Thi vương hình thái thứ tư đánh tới 65%, tốc độ vô cùng nhanh, dù cho hiện tại tổn thất mấy trăm người, tấn công cũng vẫn rất cao. Trái lại Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng bên kia, tiến độ tốt nhất vẫn là 10%, còn chưa đánh tiếp. Chênh lệch của hai bên, đang cấp tốc kéo gần, dự tính chỉ cần vài phút, kết quả thủ sát sẽ công bố. . ."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 185: Giảm Liền Hai Cấp

Lúc này, vô luận là Thế Giới Thứ Hai hay là thế giới hiện thực, đều cấp tốc đem ánh mắt đặt ở trong lần tranh đoạt thủ sát này, vô số người đều ngừng thở đợi tin tức mới nhất.

Cái này vốn dĩ chỉ là cạnh tranh của hai đoàn đội, nhưng bởi vì một loạt đấu pháp mới không thể tưởng tượng của Viêm Hoàng quân đoàn, cuối cùng khiến cho toàn cầu quan tâm. Hiện tại Viêm Hoàng quân đoàn rốt cục bắt đầu xuất hiện thương vong, cái này ngược lại khiến cho mọi người yên tâm xuống, đoàn đội như vậy mới là bình thường.

...

"Chết tiệt, đám người Trung Quốc kia đánh tới 60%! Số người còn sống là 4121 người!" Quan chỉ huy của Thiên Sứ quân đoàn lo lắng kêu lên.

Lúc này, Cương Thi vương của bọn họ còn 33% lượng máu. Vừa rồi Giáo Hoàng dùng cái giá giảm 1 cấp, phát ra một lần công kích siêu cường, thoáng cái đem lượng máu của Cương Thi vương xóa sạch một đoạn, nhưng so với tốc độ của Viêm Hoàng quân đoàn vẫn là có vẻ quá chậm!

Bọn họ hiện, giống như là chạy tiếp sức, vốn dĩ trong trạng thái đứng đầu, nhưng cuối cùng một đoạn xảy ra vấn đề, đành mở mắt nhìn người phía sau đuổi theo, mà ưu thế trước đó của bọn họ, cũng rất khó để cho bọn họ đi tới vạch thắng lợi.

"Bọn họ 41%, chúng ta là 21%! Mọi người mở bạo phát! Bạo phát!"

"Bọn họ 34%! Chúng ta phải nhanh hơn!"

"Chú ý! Bọn họ 30%! Còn sống 2343 người! Thương vong vô cùng rõ ràng, chúng ta hiện tại có vòng bảo hộ sinh mệnh của Kidd, tỷ lệ thương vong rất thấp, vẫn có hi vọng lấy thủ sát! Mọi người toàn lực công kích!"

"Bọn họ 21%, còn sống 1989 người, chúng tôi cũng gần đạt được 10%! Thêm một chút sức nữa!"

"Được! Chúng ta rốt cục lần thứ hai đánh tới 10%, bọn họ còn lại 18%, tốc độ bắt đầu chậm lại! Chúng ta có hy vọng rất lớn!"

...

"Mau nhìn a! Lượng máu của Cương Thi vương của Thiên Sứ quân đoàn rốt cục động, giảm xuống đến dưới 10%! Thật tốt quá! Thiên Sứ quân đoàn nỗ lực lên!" Người chơi của đại lục nước Mỹ bỗng nhiên bộc phát ra tiếng hoan hô!

...

"Mẹ kiếp! Thiên Sứ quân đoàn không phải vẫn đình trệ sao? Sao Cương Thi vương của bọn họ lại bắt đầu giảm xuống! Bất quá Viêm Hoàng quân đoàn của chúng ta truy rất nhanh, hiện tại đã 17%! Qua một chút nữa sẽ có thể đuổi kịp bọn họ. Bạch Lâm, cậu giúp mình chú ý cô giáo, mình tới lưu ý tin tức mới nhất!" Trong một trường trung học ở Thượng Hải Trung Quốc, một nam sinh nhìn chăm chăm màn hình Ipad không chuyển mắt.

...

"Tin tức mới nhất, Thiên Sứ quân đoàn rốt cục đột phá trạng thái đình trệ, đem lượng máu của Cương Thi vương đánh tới 9%, còn sống 812 người, ít hơn phân nửa so với Viêm Hoàng quân đoàn! Mà Viêm Hoàng quân đoàn đã đuổi kịp tới 16%. Thủ sát rốt cục rơi vào tay ai, hiện tại không được biết!" Chủ đề được đánh dấu trên diễn đàn đúng lúc đưa tin.

...

"Tin tức mới nhất của hãng thông tấn xã Pháp (AFP), hiện nay Thiên Sứ quân đoàn của nước Mỹ với Viêm Hoàng quân đoàn của Trung Quốc, đang tranh đoạt thủ sát thế giới của BOSS thứ ba Cường Thi vương. Thiết Cốt tầng 50 trong Chúng Thần chi tháp, theo biểu hiện của bảng xếp hạng số liệu mới nhất, Thiên Sứ quân đoàn tạm thời vượt lên đầu, tiến độ là 8%, tiến độ của Viêm Hoàng quân đoàn là 14%. . ." Trong một căn hộ bình thường ở Paris nước Pháp, một thanh niên vừa tỉnh ngủ, mở TV.

...

"Không được, tốc độ của chúng ta quá chậm, rất nhanh sẽ bị bọn họ đuổi kịp!" Quan chỉ huy của Thiên Sứ quân đoàn lúc này đã đánh diên rồi, từng thành viên của Thiên Sứ quân đoàn đều trợn mắt nhìn chăm chăm Cường Thi vương, nhưng vô luận bọn họ nỗ lực như thế nào, bước tiến đuổi theo của Viêm Hoàng quân đoàn càng ngày càng gần!

"Xem ra, ta chỉ có thể lần thứ hai sử dụng cái kỹ năng kia!" Lúc này, Giáo Hoàng tự nói một tiếng, sau đó lần thứ hai từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra nửa đoạn quyền trượng, sau đó cắm mạnh trên mặt đất, lại một lần nữa sử dụng cái kỹ năng khiến cho gã giảm cấp.

...

"Mục sư hồi máu, chúng ta hiện tại không thể để xuất hiện tử vong quy mô lớn, nếu không sẽ không đuổi kịp bọn họ!" Hoàng Dật vừa công kích Cường Thi vương, vừa chỉ huy.

Hiện nay, Viêm Hoàng quân đoàn sau khi chịu đựng nhiều kỹ năng ngẫu nhiên, nhân số toàn đoàn đã giảm mạnh tới 1434 người! Trên sân một đồng hỗn độn, thi thể trải rộng, thể hiện ra một bầu không khí thảm liệt. Nhưng thành quả của bọn họ cũng rất hiển hách, lượng máu của Cường Thi vương đã bị đánh tới 10%, chiến đấu đã tới tình trạng gay cấn cuối cùng!

...

"Tin tức mới nhất! Viêm Hoàng quân đoàn gần đem lượng máu của Cương Thi vương đánh tới 10%! Bọn họ có thể giống như Thiên Sứ quân đoàn đột nhiên trì trệ không tiến hay không? Cái này là một điểm chốt nhất, nếu như Viêm Hoàng quân đoàn tại thời khắc 10% lượng máu, cũng trì trệ không tiến, vậy Thiên Sứ quân đoàn chắc chắn lấy thủ sát!"

...

"Bạch Lâm! Tin tức tốt! Viêm Hoàng quân đoàn không có đình trệ, mà là một đường cường công, đem lượng máu của Cương Thi vương đánh tới 9%! Quá ngon!"

...

"A! Chết tiệt! Đám heo Trung Quốc kia rốt cuộc ăn thức ăn gia súc gì, đã vậy còn đuổi theo quá nhanh!"

...

"Mục sư đoàn chú ý dùng bình thuốc ma pháp, hiện tại tất cả mọi người đến lúc dầu hết đèn tắt, ráng cố gắng một chút, hiện tại Thiên Sứ quân đoàn bọn họ còn lại 5%, chúng ta còn 6%, nhưng số người còn sống của chúng ta nhiều hơn so với bọn họ, rất nhanh có thể đuổi kịp bọn họ!" Hoàng Dật bình tĩnh nhắc nhở, cây chùy trong tay mạnh nện trên người Cương Thi vương.

Toàn bộ Viêm Hoàng quân đoàn lúc này đã tiến vào một trạng thái cuồng nhiệt, mỗi người dường như được rót đầy năng lượng vô tận! Tất cả mọi người rõ ràng, bọn họ gần vượt mặt Thiên Sứ quân đoàn.

"Không tốt, Viêm Hoàng quân đoàn chú ý! Lúc này lượng máu Cương Thi vương của Thiên Sứ quân đoàn đột nhiên giảm xuống tới 2%, không biết là xảy ra chuyện gì!" Đúng lúc này, người chơi bên ngoài báo cáo tình huống, đột nhiên

tạt một gáo nước lạnh!

Bầu không khí trên sân hơi bị kiềm hãm, tin tức này dường như quả bom, đem ưu thế bọn họ vất vả đuổi theo nhất thời gạt bỏ!

"Cái gì? Lễ nào Giáo Hoàng vận dụng kỹ năng kia?" Lúc này, Đào Phong như là bỗng nhiên nhớ tới cái gì, lập tức hỏi: "Cậu nhìn xem, Giáo Hoàng hiện tại bao nhiêu cấp."

"Giáo Hoàng hiện tại 54 cấp, giảm hai cấp so với trước đó." Rất nhanh, người bên ngoài hồi đáp.

"Quả nhiên là cái kỹ năng kia!" Đào Phong trên mặt một mảnh ngưng trọng.

...

"Được rồi, kế tiếp, thủ sát đã định trước là của chúng ta!" Lúc này, Giáo Hoàng mỉm cười, sắc mặt trở nên dễ dàng lên, đem nửa đoạn quyền trượng trên mặt đất thu vào trữ vật giới chỉ.

"Thế nhưng cấp bậc của ngài cũng giảm hai cấp! Cái tổn thất này quá lớn!" Một gã cao tăng trong Thiên Sứ quân đoàn bên cạnh của Giáo Hoàng nói, trong giọng nói có chút đáng tiếc.

"Vì đoàn đội mà hi sinh lợi ích cá nhân, đây là chuyện bình thường." Giáo Hoàng không hề rung động, lấy ra pháp trượng của mình, tiếp tục công kích Cường Thi vương.

Rất nhanh, Thiên Sứ quân đoàn đã đem lượng máu của Cường Thi vương đánh tới 1% cuối cùng, đi tới thời khắc lấy thủ sát của Cường Thi vương! Chưa từng có bất luận đoàn đội gì, có thể đem Cường Thi vương của tầng 50 đánh tới tiến độ như vậy, bọn họ là đầu tiên trên thế giới!

Giờ phút này, tất cả mọi người trong Thiên Sứ quân đoàn ngừng hô hấp lại, vừa cầu khẩn vừa chờ đợi. Bởi vì bắt đầu từ hình thức 500 người của tầng 45,

Cương Thi vương lúc 1% lượng máu, sẽ có tỷ lệ rất lớn xuất hiện một kỹ năng siêu cường tên là "Thi Thủy Hồng Lưu", cái kỹ năng này mỗi giây tạo thành 20% thương tổn cho toàn đoàn, bất luận mục sư nào cũng không hồi kịp máu, chỉ có thể nghênh tiếp đoàn diệt! Nếu như tại trước khi đoàn diệt đánh không xong BOSS này, vậy rất có khả năng sẽ thất bại trong gang tấc.

Bất quá, Thiên Sư quân đoàn đã có biện pháp phá được chiêu này, bởi vì trong Thiên Sư quân đoàn, có một vị người chơi nghề nghiệp hi hữu tên là "Đọa Lạc Thiên Sư", bản thân hắn có năng lực chiến đấu phi hành, không bị thi thủy ảnh hưởng. Dựa vào một mình hắn, cũng có thể đủ đem Cương Thi vương trạng thái hấp hối đánh chết.

Kế tiếp, Cương Thi vương bỗng nhiên vung tay lên, sau đó xa xa nhất thời lao tới một dòng nước lũ màu xanh lục mãnh liệt, dường như đất đá trôi tới không người có thể kháng cự, thể hiện ra khí thế quét ngang tất cả!

"Thật sự là Thi Thủy Hồng Lưu! Mọi người nỗ lực công kích, tranh thủ trước khi chết đánh thêm một ít lượng máu của Cương Thi vương!" Quan chỉ huy ra sức gầm rú.

"Đọa Lạc Thiên Sư người hiện tại cất cánh đi! Không nên lo lắng giá trị năng lượng tiêu hao." Lúc này, Giáo Hoàng quay đầu nhìn một chàng trai bên cạnh phía sau mọc ra một đôi cánh màu đen, âm trầm nói.

"Tốt!" Chàng trai này lập tức đập đôi cánh chim phía sau lưng, bay lên bầu trời, dường như một hắc sắc thiên sứ.

"Kidd, ta dùng nhiều tiền đem người mời tới, chính là vì giờ phút này, người cũng bay lên đi!" Lúc này, Giáo Hoàng lần thứ hai quay đầu nhìn về phía một người tráng hán bên kia.

Tráng hán này thân thể to lớn, cả người thể hiện ra một lực lượng cường đại. Hắn tên gọi là Kidd, là tồn tại nổi danh trong nước Mỹ cùng với Giáo Hoàng, cũng là một gã cao thủ siêu cấp. Trong một thời gian rất dài trước đó, hắn đều là

đệ nhất cao thủ của nước Mỹ, mãi đến sau này, Giáo Hoàng sáng lập công hội đầu tiên trên thế giới, hai người mới trở nên nổi danh.

"Không thành vấn đề!" Kidd nói, sau đó khu vực xương bả vai nhất thời mọc ra một đôi cánh thịt, sau đó cũng bay lên bầu trời.

Sau một khắc, Thi Thủy Hồng Lưu trở nên vọt đến đây, mấy trăm người chơi còn sống trên sân nhất thời bị tách ra, giãy dụa trong thi thủy, trận hình công kích thoáng cái bị quấy phá. Nhưng mỗi người vẫn liều mạng công kích Cường Thi vương, tranh thủ trước khi chết đánh đi một ít lượng máu của Cường Thi vương.

Năm giây sau, mọi người trên mặt đất của Thiên Sứ quân đoàn toàn bộ tử vong, chỉ còn lại có Đọa Lạc Thiên Sứ và Kidd đang bay trên bầu trời.

Sau một khắc, hai người đập cánh, ra sức triển khai chém giết đối với Cường Thi vương lượng máu không đủ 1%.

Kế tiếp, sẽ do hai người bọn họ thay Thiên Sứ quân đoàn tranh đoạt thủ sát thế giới của Cường Thi vương!

...

"Tin tức mới nhất! Lượng máu Cường Thi vương của Thiên Sứ quân đoàn đột phá 1%, sau đó Thiên Sứ quân đoàn hầu như bị đoàn diệt, còn sót lại hai người chơi, một là Đọa Lạc Thiên Sứ, người còn lại ngoại viện Kidd lần này lâm thời mời tới, hai người đều có cùng chung một đặc điểm, đó chính là bản thân có năng lực phi hành. Mà bắt đầu từ hình thức 500 người tăng 45 trước đó, Cường Thi vương khi lượng máu giảm xuống đến 1%, thì có tỷ lệ rất lớn có thể xuất hiện kỹ năng Thi Thủy Hồng Lưu! Hầu như có thể dẫn đến đoàn diệt. Bởi vậy có thể thấy được, Thiên Sứ quân đoàn rất có khả năng là gặp phải kỹ năng này, kế tiếp nhìn Đọa Lạc Thiên Sứ và Kidd hai người chơi có năng lực phi hành. Mà mặt khác Viêm Hoàng quân đoàn, lúc này đã đem Cường Thi vương đánh tới 2%, cũng gần nghênh đón Thi Thủy Hồng Lưu đồng dạng, đến lúc đó, hai

phương tranh đoạt thủ sát, cuối cùng biến thành vài người chơi có năng lực không chiến tranh đoạt. Thời khắc khảo nghiệm năng lực cá nhân, gần đến. . ."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 186: Thông Báo Vang Lên

"Cương Thi vương đến 1% lượng máu cuối cùng!" Hoàng Dật cao giọng nhắc nhở, cây chùy trong tay điên cuồng công kích Cương Thi vương, cánh tay có chút run run.

Thời khắc quyết chiến cuối cùng, rốt cục đến!

Lúc này, bàn tay to Cương Thi vương vung lên phương xa, sau đó phương xa nhất thời lao tới một dòng nước lũ xanh lục mãnh liệt, vọt tới hướng nhóm người sống sót này, quét ngang tất cả, không thể chống đối!

"Mọi người, không nên có bất luận cái gì bảo lưu nữa! Trước khi chết toàn lực công kích!" Hoàng Dật lớn tiếng chỉ huy.

Hiện tại, bọn họ đã không có thời gian tấn công, thời khắc đoàn diệt gần đến! Gặp phải Thi Thủy Hồng Lưu loại kỹ năng siêu cấp này, không có bất cứ đoàn đội nào có thể sống sót, chỉ có thể trong thời gian cuối cùng này, tạo thành một ít thương tổn nữa mà thôi.

Chỉ một thoáng, trên sân tràn ngập một bầu không khí thảm khốc, tất cả mọi người rõ ràng mình gần tử vong, sau đó phát ra công kích cuối cùng!

Có nước thuốc ma pháp của vài người chơi vừa vận hồi phục hoàn tất, cấp tốc uống một bình, tranh thủ tạo thành thêm một chút thương tổn đối với Cương Thi vương!

Có vài pháp sư đã không còn giá trị ma pháp, nhưng vẫn lấy ra phi tiêu độc tiễn những đạo cụ này, ném mạnh qua hướng Cương Thi vương!

Hiện tại, toàn trường đã đến tình trạng bất chấp, tất cả phương pháp có thể sử dụng đều dùng ra cả!

Rốt cục, lượng máu của Cương Thi vương giảm tới một trăm vạn cuối cùng!

Mà lúc này, Thi Thủy Hồng Lưu cuộn trào mãnh liệt cũng vọt đến đây, thoảng cái quét ngang trận hình của Viêm Hoàng quân đoàn, sau đó mọi người bắt đầu không tự chủ được chìm nổi trong nước, vô lực giãy dụa.

Nhưng tất cả mọi người đều tiếp tục ra sức công kích Cương Thi vương, dùng khí lực cuối cùng đánh ra thêm một hỏa cầu, bắn ra thêm một cung tên, chém ra thêm một đao!

"Vạn kiếm xuyên tâm!" Lúc này, Lâm Dật Khâm cũng đã bị thi thủy bao phủ, nhưng hắn vẫn giãy dụa ngẩng đầu, ra sức giơ kiếm trong tay lên, sử dụng một kỹ năng liều mạng. Sau đó thanh trường kiếm biến thành mấy vạn thanh kiếm nhỏ, rậm rạp đâm về hướng Cương Thi vương.

Ngay sau đó, Lâm Dật Khâm không còn nổi lên, hoàn toàn chết trận!

"Tuyệt mạng nhất đao!" Đao Phong đã ở thời khắc cuối cùng sinh mệnh, toàn lực phóng ra một công kích siêu cường, chiến đao kim hoàng sắc bổ vào trên người Cương Thi vương, tạo thành thương tổn siêu lớn với nó.

Sau đó, thân ảnh kim sắc của Đao Phong trong nháy mắt bị thi thủy vô tận nhấn chìm!

Hai kỹ năng của Lâm Dật Khâm và Đao Phong, là kỹ năng liều mạng lúc sắp chết mới có thể dùng, trên sân còn có một vài người chơi cũng có kỹ năng cùng loại, lúc này tất cả đều không hề bảo lưu dùng ra!

"Biến thân Bạch Long!" Sau một khắc, Hoàng Dật lập tức biến thành hình thái Bạch Long, sau đó bay lên không trung, rời khỏi thi thủy trên mặt đất. Nhưng toàn trường cũng chỉ có một mình hắn đơn độc bay lên, người còn lại

không có năng lực không chiến, chỉ có thể bị thi thủy chìm chết.

"Miếu Sát ca ca, em hồi máu lần cuối cùng cho anh!" Lúc này, Nhược Thủy hô to một tiếng, phóng ra một đạo thánh quang, thêm lên trên người Hoàng Dật.

Sau đó, Nhược Thủy biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi trong dòng nước lũ.

"Bạc Táng!" Lúc này, một gã ám ảnh mục sư nhìn chăm chăm Hoàng Dật trên bầu trời, ra sức sử dụng lần cuối cùng Bạc Táng của sinh mệnh, sau đó hắn bị thi thủy nhấn chìm!

"Bạc Táng!" Lúc này, một mục sư khác cũng thêm cho Hoàng Dật bộ một Bạc Táng. Tuy rằng trên người Hoàng Dật đã có Bạc Táng, không thể chồng, nhưng hắn vẫn là phóng ra cho Hoàng Dật, dường như đem hy vọng của mình thông qua cái kỹ năng này, ký thác trên người Hoàng Dật.

"Bạc Táng!"

"Bạc Táng!"

"Bạc Táng!"

...

Giờ phút này, hầu như tất cả ám ảnh mục sư, tất cả đều dùng cơ hội cuối cùng của sinh mệnh, phóng ra một lần Bạc Táng cho Hoàng Dật!

Người khác có thể chết, nhưng Hoàng Dật lại nhất định không thể chết được, hắn là hy vọng của toàn bộ thành viên Viêm Hoàng quân đoàn, những ám ảnh mục sư này dùng hi sinh của mình, kéo dài Hoàng Dật 5 giây thời gian mạng sống!

Cả đám người chơi sử dụng kỹ năng cuối cùng của sinh mệnh, sau đó tất cả bị nhấn chìm, chìm vào trong Thi Thủy Hồng Lưu vô tận!

Mà lần công kích cuối cùng của những người chơi này, cũng tạo thành thương tổn không nhỏ cho Cường Thi vương, lượng máu của nó thông thả giảm xuống!

83 vạn!

40 vạn!

25 vạn!

17 vạn!

"Hỏa cầu thuật!" Khi người hỏa pháp sư cuối cùng, phóng ra hỏa cầu thuật cuối cùng của toàn trường, lượng máu của Cường Thi vương ngừng lại 163326!

Sau đó, trên sân đã hoàn toàn không nhìn thấy bất cứ người chơi nào còn sống, ngoại trừ Hoàng Dật, 4999 người còn lại của Viêm Hoàng quân đoàn, toàn bộ chết trận!

"Ta tuyên bố, Cường Thi vương. Thiết Cốt -- chết!" Sau một khắc, Hoàng Dật hình thái Bạch Long, rốt cục triển khai Tuyên Án với Cường Thi vương!

"Ầm ầm!" Sau một khắc, trên bầu trời nhất thời đầy mây đen, sau đó hai tia sét thô to bổ xuống, thoáng cái đem Hoàng Dật và Cường Thi vương dắt lên không trung, cắt đứt ảnh hưởng của Thi Thủy Hồng Lưu.

Hiện tại, Viêm Hoàng quân đoàn chỉ còn lại một mình Hoàng Dật, kế tiếp tranh đoạt thủ sát rơi vào trên vai của một mình hắn, lúc này, hắn đang gánh chịu vinh dự thủ sát của năm ngàn người, cũng như đang gánh chịu hy vọng nóng bỏng của trăm triệu người chơi Trung Quốc!

Mà Thiên Sứ quân đoàn bên kia, chỉ còn lại Đọa Lạc Thiên Sứ và Kidd hai gã người chơi, vẫn duy trì ưu thế như cũ!

...

Giờ phút này, trong diễn đàn đã phát điên rồi! Tác giả của chủ đề được đánh dấu cũng viết ra ý kiến của mình -- " Đã đến giai đoạn một người so đấu! Thiên Sứ quân đoàn lấy thủ sát cơ bản đã không có lo lắng, bọn họ còn có Đọa Lạc Thiên Sứ và Kidd hai người sống sót, lượng máu của Cương Thi vương cũng còn lại dưới 9 vạn. Mà trái lại Viêm Hoàng quân đoàn, hiện nay chỉ còn lại một mình Miếu Sát đang chiến đấu, lượng máu của Cương Thi vương còn lại hơn 16 vạn! Không có khả năng đuổi theo!"

Lúc này, phần lớn người đều xem trọng Thiên Sứ quân đoàn, bởi vì hiện tại ưu thế của Viêm Hoàng quân đoàn đã không có, các phương diện đều kém hơn so với Thiên Sứ quân đoàn! Muốn lấy thủ sát cơ bản đã vô vọng!

Nhưng vẫn còn có một ít người Trung Quốc, từ đầu đến cuối tin tưởng vững chắc Hoàng Dật có thể thực hiện một lần nghịch chuyển trở mình cuối cùng kinh thiên động địa này, hiện tại, tất cả đều phải xem biểu hiện của Hoàng Dật, đây là nhân tố then chốt nhất!

...

"Truy Bộ!" Hoàng Dật trực tiếp nhào tới, vọt qua hướng Cương Thi vương, đụng nó hôn mê 2 giây!

Sau đó, cây chùy trong tay hắn đập xuống Cương Thi vương phía dưới, thoáng cái tạo thành một lần một vạn điểm thương tổn!

Sau đó, chùy thứ hai, chùy thứ ba. . . Từng thương tổn xuất hiện trên người Cương Thi vương, lúc này 4999 người tất cả đều dùng thị giác Thượng Đế nhìn hắn chiến đấu, bên ngoài vô số người chơi quan tâm việc này cũng nhìn chăm chăm bảng xếp hạng không chuyển mắt, nhìn lượng máu của Cương Thi vương!

...

"Kidd, người giúp ta hồi máu một chút!" Lúc này, trong Thiên Sứ quân đoàn, Đọa Lạc Thiên Sứ đập đập đôi cánh màu đen, nhanh chóng bay khỏi Cương Thi

vương. Hẳn dưới trạng thái phi hành mặc dù có năng lực không chiến, nhưng công kích không linh hoạt như đứng trên mặt đất, dù sao dùng cánh và dùng chân di động là hai loại khái niệm hoàn toàn khác biệt, hẳn vừa rồi bị Cương Thi vương hung hăng đánh trúng, giá trị sinh mệnh thoáng cái giảm tới 10%.

"Không cần sợ! Tên Cương Thi vương này sau khi sử dụng Thi Thủy Hồng Lưu, lực công kích giảm xuống rất nhiều, chúng ta toàn lực công kích, người hết máu ta tới hồi!" Kidd vỗ đôi cánh thịt, nắm tay nện một quyền trên người của Cương Thi vương, sau đó gã dành thời gian hồi máu một lần cho Đọa Lạc Thiên Sứ. Nghề nghiệp hi hữu của gã có năng lực thương tổn gần người, lại có năng lực trị liệu! Dưới tình huống như vậy, phát huy tác dụng càng lớn hơn so với lúc trước! (Chú giải - Đây là nghề nghiệp Healing Monk tên là Mistweaver, vừa là melee fighter vừa là healer)

Đọa Lạc Thiên Sứ sau khi hồi đầy máu, lần thứ hai vọt tới, cùng Kidd điên cuồng công kích Cương Thi vương!

...

"Viêm Hoàng quân đoàn xin chú ý, hiện tại lượng máu Cương Thi vương của Thiên Sứ quân đoàn chỉ còn lại hơn 5!" Lúc này, Hoàng Dật nghe thấy một âm thanh gấp gáp trong phát thanh. Tên người chơi bên ngoài lúc nào cũng lưu ý số liệu trên bảng xếp hạng, tiến hành thông báo cho bọn họ! Nhưng trên sân đã chỉ còn lại Hoàng Dật một người sống sót, người chơi còn lại đều đã biến thành thi thể, có gấp thế nào cũng không có hiệu quả!

Mà lúc này, Cương Thi vương đối mặt Hoàng Dật, lại còn hơn 10 vạn máu, giống như là một rãnh trời, khó có thể vượt qua!

...

"Bạch lâm, không tốt, Cương Thi vương của Thiên Sứ quân đoàn chỉ còn lại 3 vạn máu, mà Cương Thi vương của Miếu Sát còn đến 7 vạn, đuổi không kịp!"

...

"Mẹ nó! Hiện nay Cường Thi vương của Thiên Sứ quân đoàn chỉ còn 1 vạn máu cuối cùng! Cường Thi vương của Miếu Sát còn đến 5 vạn! Mau đuổi theo đi!"

...

"Ha ha! Thủ sát đã tới tay chúng ta!" Lúc này, Kidd bỗng nhiên cười lớn một tiếng, hướng Cường Thi vương còn lại 7341 máu, đánh ra một quyền cuối cùng!

Giờ phút này, vô số thành viên của Thiên Sứ quân đoàn đều dùng thị giác Thượng Đế nhìn chăm chăm một quyền này, tim đập gần như ngừng lại!

Vô số người chơi đang ở trước màn hình máy tính, TV, radio phát thanh, tất cả đều ngừng hô hấp lại, đợi tin tức cuối cùng!

Vô số người chơi đang quan sát bảng xếp hạng, toàn bộ nhìn chăm chăm lượng máu của Cường Thi vương!

...

"Ha ha, là của chúng ta!" Kidd thu hồi nắm tay, nhìn thi thể ngã xuống của Cường Thi vương, sau đó cười lớn một tiếng!

"Chúng tôi rốt cục lấy được thủ sát!" Đọa Lạc Thiên Sứ cũng kích động khó nhin.

...

"Không tốt! Thiên Sứ quân đoàn giết chết Cường Thi vương!" Cùng lúc đó, Hoàng Dật nghe trong phát thanh truyền đến một âm thanh tuyệt vọng!

Sau một khắc, trong trời đất vang lên một âm thanh --

"[hệ thống thông báo]: Người chơi nước Mỹ. . ."

Nghe được những chữ này, trong lòng Hoàng Dật trầm xuống, sững sờ nhìn chăm chăm 3 vụn máu cuối cùng còn sót lại của Cương Thi vương!

Trái tim của tất cả thành viên Viêm Hoàng quân đoàn như ngừng đập, tuyệt vọng dùng thị giác Thượng Đế nhìn chăm chăm Cương Thi vương! Vô số người chơi Trung Quốc chảy ra nước mắt, sững sờ nhìn chăm chăm bảng xếp hạng.

Trăm triệu người chơi nước Mỹ hoan hô nhảy nhót, ôm nhau!

Một vị biên tập ngồi trước màn hình máy tính trong trang internet tin tức, lập tức nhấn nút gửi bài, vượt trước tất cả truyền thông, phát ra tin tức thủ sát đầu tiên trên thế giới: "Tranh đoạt thủ sát rốt cục công bố, Thiên Sứ quân đoàn của nước Mỹ đã giành được thủ sát thế giới của Cương Thi vương!"

. . .

"[Hỏa Long] hợp thành khối năng lượng thạch nhân tạo đầu tiên trên thế giới, khen thưởng danh vọng công cộng 1000 điểm, thu được [thành tựu duy nhất]-[năng lượng nhân tạo], điểm vinh dự quốc nước Mỹ gia +1."

Sau một khắc, tiếng thông báo rốt cục vang vọng hoàn tất!

Toàn bộ thế giới đột nhiên bị kiềm hãm!

Mọi người nhất thời sững sốt!

Thông báo quả thật vang lên, nhưng là do người chơi khác dẫn ra thông báo! Không phải thông báo thủ sát của Cương Thi vương!

"A! Còn, còn chưa xong!" Sau một khắc, Hoàng Dật bỗng nhiên nghe người chơi trong phát thanh gầm rú lên, " Cương Thi vương của bọn họ lại sống lại! Xuất hiện hình thái thứ năm! Cương Thi vương của tầng 50 không phải sống lại 3 lần, mà là sống lại 4 lần!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 187: Thời Khắc Lịch Sử Nhất

Giờ này phút này, toàn bộ người chơi trên thế giới đang quan tâm bảng xếp hạng, tất cả đều thấy một hình ảnh quý dị, Cường Thi vương của Thiên Sứ quân đoàn dĩ nhiên lại biến thành 100% lượng máu!

Cái này đại biểu cho, Cường Thi vương xuất hiện hình thái thứ năm!

Tất cả mọi người đều sửng sốt! Toàn bộ cũng không có ngờ tới sẽ xuất hiện loại tình huống này, dù sao căn cứ kinh nghiệm lúc xưa mà xem, từ tầng 41 đến tầng 49, Cường Thi vương vẫn đều là sống lại 3 lần, chưa bao giờ xuất hiện tình huống sống lại lần thứ 4. Tất cả mọi người chắc hẳn đều cho rằng, Cường Thi vương tầng 50 cũng là sống lại 3 lần, cho tới bây giờ mới rốt cục hiểu được!

Sau một khắc, tất cả người chơi Trung Quốc và tâm lý của Hoàng Dật đều nổi lên một tia hy vọng, cái này đại biểu Hoàng Dật còn có cơ hội đuổi theo!

Mà trăm triệu người chơi nước Mỹ, thì lại là vẻ mặt rét lạnh, mắt thấy thủ sát sẽ tới tay dĩ nhiên lại rời khỏi bọn họ, lần thứ hai tràn ngập tính không xác định!

Kế tiếp, Hoàng Dật thở dài một hơi, tiếp tục dùng móng vuốt ra sức công tới Cường Thi vương!

Rất nhanh, lượng máu của Cường Thi vương liền bị hấn đánh hết, thi thể ngửa mặt lên trời rồi ngã xuống!

Cũng như trước đó, thân thể của Cường Thi vương lại hiện ra vô số cường thi nhỏ, quy mô mấy ngàn con, đông vô cùng! Mỗi một con đều có năng lực giết người ngay lập tức.

Hoàng Dật nhanh chóng bay lên không trung, đợi một phút đồng hồ qua đi!

Kế tiếp, hình thái thứ tư của Cương Thi vương hoàn toàn là một mình hăn đấu. Bất quá hình thái của Cương Thi vương là một lần mỏng hơn một lần, hình thái thứ năm của Cương Thi vương hăn là mỏng nhất, một mình đấu phỏng chừng sẽ không lâu, nhưng lực công kích của nó hăn là sẽ rất cao! !

Thời gian trôi qua từng giây, cương thi nhỏ bì bõm kêu loạn trong chiến trường hư không, Hoàng Dật kiên trì chờ đợi.

Thi Thủy Hồng Lưu trên mặt đất, lúc này vẫn còn tiếp tục như cũ, Cương Thi vương không chết, những thi thủy này vẫn tồn tại, là kỹ năng kéo dài liên tục.

Lúc này, thi thể nổi lơ lửng trên thi thủy, giống như cá chết trong hồ nước. thân thể uy phong lẫm lẫm của Đao Phong cũng trôi nổi ở trên mặt, đã không có khí phách ngày nào.

Vừa rồi dưới tình huống Thi Thủy Hồng Lưu, Đao Phong hoàn toàn không sống được, cho dù ám ảnh mục sư thêm Bạc Táng cho Đao Phong cũng không ý nghĩa, bởi vì ngay lúc đó Thi Thủy Hồng Lưu đem tất cả người quét ngang, không cách nào hình thành hoàn cảnh công kích ổn định, có thể phát ra một kỹ năng cũng đã là cực hạn. Mặt khác, một chiêu cuối cùng của Đao Phong và Lâm Dật Khâm đều là kỹ năng liều mạng, cần dùng sinh mệnh làm cái giá phải trả mới có thể phát động công kích siêu cường, nếu như thêm Bạc Táng, vậy bọn họ không dùng được hai kỹ năng siêu cường này. (- Chú thích : Kỹ năng này hoạt động theo cơ chế tự hủy, một dạng kỹ năng giống như Self Destruction trong một số trò chơi, sau khi sử dụng thì $Hp = 0$, không cách nào sống sót dù có kỹ năng bất tử)

Mặt khác, Hoàng Dật tại lúc Cương Thi vương sử dụng Thi Thủy Hồng Lưu, đem nó dặt lên trên cao cũng không được, bởi vì Thi Thủy Hồng Lưu là một kỹ năng kéo dài liên tục, không cách nào biến mất, hăn cho dù đem Cương Thi vương dặt lên không trung, sau đó tự sát, Cương Thi vương rơi xuống mặt đất,

cũng vẫn sẽ có Thi Thủy Hồng Lưu. Cho nên, hẳn không thể dựa vào kỹ năng này đi cứu thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn, bằng không cũng sẽ không có nhiều người sợ hãi kỹ năng Thi Thủy Hồng Lưu này như vậy, đây là tuyệt chiêu thương tổn mạnh nhất của BOSS siêu cấp Cường Thi vương!

...

"Được rồi! Cường Thi vương một lần nữa sống lại, hình thái này của nó chỉ có hai trăm vạn máu, với chúng ta mà nói cũng không khó! Chúng ta lao xuống đánh đi!" Thiên Sứ quân đoàn bên kia, Kidd lập tức vỗ cánh, vọt qua hướng Cường Thi vương hình thái thứ năm, Đọa Lạc Thiên Sứ cũng cấp tốc đuổi theo, hướng Cường Thi vương triển khai công kích mãnh liệt.

"Có đại chiêu hiện tại nhanh chóng dùng đi, không cần đợi Cường Thi vương lúc sắp chết mới dùng! Đến lúc đó tiết tấu công kích của Cường Thi vương khẳng định sẽ nhanh hơn, chúng ta cũng không đủ thời gian ngâm xướng!" Kidd căn dặn Đọa Lạc Thiên Sứ.

"Ta rõ ràng!" Đọa Lạc Thiên Sứ lập tức gật đầu, sau đó bắt đầu ngâm xướng dài dòng, chuẩn bị thả ra một kỹ năng công kích siêu cường.

Kỹ năng công kích siêu cường hiểng như loại này đều là dùng càng sớm càng tốt, kỹ năng giảm cấp của Giáo Hoàng cũng là dùng sớm, không đợi Cường Thi vương lúc sắp chết mới dùng. Bởi vì BOSS lúc sắp chết sẽ điên cuồng tấn công, nhiều lần sử dụng các loại kỹ năng ngẫu nhiên, dưới tình huống như vậy, kỹ năng siêu cấp căn bản không đủ thời gian chuẩn bị, nghi thức chuẩn bị đều chưa làm xong, chú ngữ dài dòng còn chưa ngâm xướng xong, cũng đã bị BOSS giết chết trước một bước.

...

Rất nhanh, Cường Thi vương của Viêm Hoàng quân đoàn cũng một lần nữa phục sinh lại, Hoàng Dật lập tức nhìn một chút, hình thái này của Cường Thi vương chỉ có hai trăm vạn máu, yếu hơn rất nhiều so với bất kỳ hình thái nào

trước đó, nhưng phòng chừng công kích cũng sẽ cao nhất.

"Viêm Hoàng quân đoàn xin chú ý, hiện nay lượng máu Cường Thi vương của Thiên Sứ quân đoàn còn lại 196 vạn!" Lúc này, trong phát thanh truyền đến tiếng nhắc nhở của người chơi bên ngoài.

Lúc này, Hoàng Dật đã từ hình thái Thú Vương trước đó biến thành hình thái Bạch Long, không cầm được vũ khí, lực công kích sẽ suy yếu một ít. Nhưng hắn không biến trở về được, vì trong trạng thái chiến đấu, hắn chỉ có thể chuyển đổi hình thái một lần, không thể đổi tới đổi lui.

Quan trọng hơn là, lúc này, giá trị sinh mệnh của hắn gần chỉ còn lại 13%, chỉ cần bị đụng một chút cũng sẽ bị giết chết.

Mà kỹ năng bảo mệnh Tối Hậu Nhất Bác, lúc này lại đang trong hồi phục.

Nước thuốc sinh mệnh trước đó đã uống qua, còn chưa có kết thúc hồi phục.

Tất cả của tất cả, đều là làm cho người ta tuyệt vọng như vậy, Hoàng Dật ngay cả là sống, cũng cơ bản không có sức chiến đấu.

Đây là trời muốn diệt Hoàng Dật!

"Dã tính hô hoán!" Hoàng Dật lập tức sử dụng một kỹ năng đã lâu không dùng. Hắn hiện tại tuy rằng là hình thái Bạch Long, nhưng vốn dĩ sử dụng kỹ năng chủng tộc của thú vương cũng không có hạn chế.

Rất nhanh, chó săn cả thân bốc lên ngọn lửa màu xanh và chim ưng cả người trong suốt xuất hiện, hai sinh vật triệu hoán này không có trí năng, cần Hoàng Dật điều khiển mới có thể phát huy chiến lực, sẽ phân tâm của Hoàng Dật.

Sau một khắc, Hoàng Dật điều khiển hai sinh vật triệu hoán vọt tới bên cạnh Cường Thi vương, sau đó chó săn nhào tới trên người Cường Thi vương, chim ưng chộp trên thân thể của Cường Thi vương!

Nhưng thương tổn do cả hai tạo thành lại nhỏ đến đáng thương, còn không bằng Hoàng Dật toàn lực đi công kích Cường Thi vương.

Nhưng Hoàng Dật không để ý, hấn làm như vậy là có nguyên nhân.

"Long uy!" Sau một khắc, Hoàng Dật lần đầu tiên sử dụng kỹ năng chủng tộc của Bạch Long tộc!

Hắn tổng cộng học được hai kỹ năng của Bạch Long tộc, một là Thân Ngoại Hóa Thân, còn lại cũng là long uy!

【 long uy 】: tản ra long uy cường đại, đe dọa tất cả sinh vật xung quanh, cũng khiến bản thân mạnh mẽ rời khỏi trạng thái chiến đấu.

Sau một khắc, trong miệng rồng của Hoàng Dật rống ra một tiếng long ngâm, vang dội cao vút, cấp tốc khuếch tán tới bốn phía, sau đó Hoàng Dật mạnh mẽ thoát khỏi trạng thái chiến đấu!

Lúc đầu, dưới tình huống một đánh một, chỉ cần thoát khỏi trạng thái chiến đấu với BOSS, vậy BOSS sẽ tự động trở về vị trí cũ, khôi phục tất cả giá trị sinh mệnh.

Nhưng hiện tại, Hoàng Dật sau khi sử dụng long uy, chỉ là bản thân thoát khỏi trạng thái chiến đấu, chó săn và chim ưng hấn triệu hồi ra vẫn đang duy trì trạng thái chiến đấu với Cường Thi vương, cho nên Cường Thi vương cũng không có thoát khỏi chiến đấu!

Đây mới là mục đích cuối cùng hấn triệu hoán chó săn và chim ưng, hấn cũng không phải ham chút công kích ấy, mà là để cho bọn chúng cuốn lấy Cường Thi vương, không cho nó thoát khỏi chiến đấu.

Hoàng Dật vừa thoát khỏi chiến đấu, liền cấp tốc biến trở về hình thái thú vương, sau đó lấy ra vũ khí. Nhưng lúc này, hấn lại không có lập tức xông lên, mà là tiếp tục điều khiển chó săn và chim ưng, bản thể vẫn đứng không nhúc

nhích.

Hắn làm như vậy cũng là có nguyên nhân của, hắn có một kỹ năng ngoại lai là【 Âm Ảnh Chi Vũ 】, dưới trạng thái không chiến đấu, mỗi giây hồi phục 3% giá trị sinh mệnh! Hắn chỉ cần đợi 30 giây, là có thể hoàn toàn đem giá trị sinh mệnh hồi đầy.

30 giây sau, Hoàng Dật bỏ qua điều khiển chó săn, chỉ khống chế chim ưng bay lên không trung đợi lên, để tránh khiến cho Cường Thi vương giết chết.

Sau đó Hoàng Dật rút cục vọt qua hướng Cường Thi vương!

"Viêm Hoàng quân đoàn xin mời chú ý, hiện nay Thiên Sứ quân đoàn đã đem lượng máu của Cường Thi vương đánh tới 166 vạn máu!" Lúc này, trong phát thanh truyền đến một tiếng nhắc nhở.

"Truy Bộ!" Sau một khắc, Hoàng Dật đụng vào trên người Cường Thi vương, sau đó đem nó đụng hôn mê 2 giây.

Ngay sau đó, hắn vung cây chùy mạnh đập, hiệu quả của Tiêu Thổ cũng tiếp tục mở ra.

Lần này, Cường Thi vương thoáng giảm mất 3 vạn máu! Trong biểu hiện chiến đấu, Hoàng Dật của công kích vật lý chỉ tạo thành mấy ngàn thương tổn, mà công kích hệ hỏa lại tạo thành hơn hai vạn thương tổn.

Hoàng Dật trong nháy mắt rõ ràng nhược điểm của Cường Thi vương, hình thái này của nó có phòng ngự vật lý ngược lại cao hơn so với trước đó, gặp thương tổn vật lý sẽ giảm miễn phần lớn thương tổn. Nhưng gặp thương tổn hệ hỏa, lại phải chịu thương tổn gấp 10 lần! Mà trong đôi giày truyền kỳ của Hoàng Dật, cũng có một thuộc tính công kích hêm vào 20% thương tổn hệ hỏa.

Bản thân Hoàng Dật không cách nào xác định cái này đối với mình có phải là có lợi hay không, bởi vì hắn mạnh nhất vẫn là công kích vật lý, nếu như lúc này

của Cường Thi vương chịu 10 lần thương tổn vật lý, vậy một chùy của hắc đánh xuống có thể tạo thành hơn mười vạn thương tổn, nhưng hiện tại công kích hệ hỏa của hắc mới có thể tạo thành hơn hai vạn.

Hai giây đồng hồ sau, Cường Thi vương tỉnh lại, lượng máu giảm tới 190 vạn.

Sau một khắc, Hoàng Dật rốt cục mở ra Thời Gian Chi Nhãn!

Hắc hiện tại đối mặt chính là Cường Thi vương loại BOSS siêu cấp, dùng Thời Gian Chi Nhãn dự đoán hành động sau đó của nó, giá trị năng lượng hầu như là lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được giảm xuống!

Sau một khắc, Hoàng Dật nhìn thấy động tác công kích muốn làm ra của Cường Thi vương, cấp tốc tránh né, cây chùy trong tay tiếp tục công kích qua.

Cảnh này, nhất thời khiến cho 4999 thành viên Viêm Hoàng quân đoàn trên sân kinh hãi không gì sánh được, tại trong mắt bọn họ, bộ pháp hiện tại của Hoàng Dật đã hoàn toàn vượt qua phạm vi nhận thức của bọn họ. Loại bộ pháp này hoàn toàn là vừa đúng tránh né công kích gần làm ra của Cường Thi vương, giống như là có thể sớm dự đoán được Cường Thi vương muốn làm động tác gì, mỗi một bước đều sớm hơn so với Cường Thi vương.

"Viêm Hoàng quân đoàn chú ý, bọn họ đã đem Cường Thi vương đánh tới 160 vạn máu!"

Hoàng Dật mỉm cười, lúc này hắc đã đem Cường Thi vương đánh tới 163 vạn máu! Rất nhanh sẽ vượt mặt!

Mà cái này cũng hiển nhủ ra một tin tức rất rõ ràng, đó chính là trong hai thành viên còn sót lại của đối phương, cũng không có nghề nghiệp hệ hỏa, tất cả đều là nghề nghiệp hệ vật lý, cho nên mới đánh chậm như thế.

Đây là trời muốn trợ Hoàng Dật!

Khi Hoàng Dật nện xuống một chùy, lượng máu của Cường Thi vương biến thành 160 vạn.

Sau đó, hắn lại cầm cây chùy trong tay đập xuống, xệt qua một vết sáng.

Đây là thời khắc mang tính lịch sử, là thời khắc vô số người đều đang chờ đợi.

"Bộp!" Sau một khắc, cây chùy hạ xuống, lượng máu của Cường Thi vương trong nháy mắt giảm tới 156 vạn.

Mà Cường Thi vương của Thiên Sứ quân đoàn, thì lại là 158 vạn.

Viêm Hoàng quân đoàn, rốt cục lần đầu tiên vượt mặt Thiên Sứ quân đoàn!

Con số này trong nháy mắt thể hiện ra trong bảng xếp hạng, nhất thời bị vô số người chơi thấy!

Sau đó, tiếng thét chói tai, tiếng mừng tức giận, tiếng than sợ hãi, vang lên trên các góc của thế giới!

Diễn đàn, phát thanh, TV, trang tin tức đồng bộ đổi mới, trước tiên tuyên bố tin tức mới nhất này với toàn bộ thế giới!

Trải qua một quá trình truy đuổi dài dòng, Viêm Hoàng quân đoàn rốt cục vượt mặt!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 188: Thế Giới Sôi Trào

"Chết tiệt! Miếu Sát vượt mặt chúng ta!" Lúc này, trong Thiên Sứ quân đoàn, Đọa Lạc Thiên Sứ kinh khủng kêu một tiếng.

"Hắn rốt cuộc làm như thế nào?" Kidd cũng là vẻ mặt không giải thích được, thắng lợi gần tới tay của bọn họ, dĩ nhiên hoàn toàn rời xa bọn họ như thế.

"A! Miếu Sát đã đem Cường Thi vương đánh tới 150 vạn, chúng ta bị hắn vượt càng ngày càng xa!"

...

Lúc này, Viêm Hoàng quân đoàn đang dùng thị giác Thượng Đế quan sát trong lòng tràn ngập kích động, mà người chơi khu Trung Quốc đang quan tâm chuyện này cũng hưng phấn nhảy lên! Thời gian tranh đoạt thủ sát của ngày hôm nay chỉ có mấy chục phút, khi trái tim của mọi người lại một lần rồi lại một lần chịu đả kích. Không ngờ rằng tại thời khắc tuyệt vọng nhất, bọn họ dĩ nhiên lại nghênh đón hy vọng, đi tới thời khắc vượt mặt mang tính chất lịch sử.

Hoàng Dật vẫn bình tĩnh đối phó Cường Thi vương, không có bị bên ngoài quấy rầy, hắn hiện tại đang nhảy múa trên lưỡi đao, chỉ cần không chú ý sẽ bị Cường Thi vương giết chết. Trước đó Cường Thi vương sử dụng qua rất nhiều kỹ năng, nhưng đều bị hắn lần lượt né qua, chỉ bị một ít quét trúng, hiện tại giá trị sinh mệnh của hắn còn 41%, nhưng chỉ cũng bị trúng công kích ngay người, chắc chắn sẽ chết ngay.

Dần dần, hắn dựa vào năng lực của Thời Gian Chi Nhân, đem lượng máu của Cường Thi vương đánh tới 100 vạn.

Đúng lúc này, Cường Thi vương đột nhiên vươn tay, ra sức vỗ vỗ lồng ngực của mình, sử dụng một kỹ năng, trên người nó nhất thời có thêm một vòng bảo hộ.

Trong lòng Hoàng Dật trầm xuống, lập tức vung cây chùy đập xuống!

Sau một khắc, Cường Thi vương chỉ bị mất mấy ngàn điểm giá trị sinh mệnh!

Cái vòng bảo hộ Cường Thi vương sử dụng của, dĩ nhiên là một ma pháp loại phòng ngự, hiện tại công kích hệ hỏa của Hoàng Dật đã không có hiệu quả, chỉ có thể dựa vào công kích vật lý để gây thương tổn Cường Thi vương.

Thời khắc cường thế của hắn rốt cục kết thúc, kế tiếp chính là thời khắc nhược thế của hắn!

Hơn nữa, giá trị năng lượng của hắn cũng sắp cạn kiệt, đêm nay hắn đã sử dụng nhiều lần Tuyên Án, hiện tại lại mở ra Thời Gian Chi Nhãn, cho dù là ba ngàn điểm năng lượng, cũng không chịu nổi tiêu hao như vậy.

...

"Ồ? Tốc độ của Miếu Sát giảm xuống rồi! Hiện tại Cường Thi vương của hắn còn lại hơn 90 vạn máu, giảm rất chậm!" Lúc này, Đọa Lạc Thiên Sư bỗng nhiên kinh hỉ nói, hắn ta vẫn đều phân tâm lưu ý bảng xếp hạng, thông báo tình huống mới nhất cho Kidd.

"Vậy à? Thế rất có khả năng là Cường Thi vương tại lúc 50% lượng máu, sử dụng một kỹ năng loại phòng ngự, dẫn đến tấn công của Miếu Sát giảm lại!" Kidd cấp tốc làm ra phán đoán, sau đó mỉm cười, nói: "Cơ hội của chúng ta tới! Chờ chúng ta đem Cường Thi vương đánh tới 100 vạn máu, là lúc chúng ta bắt đầu đuổi theo hắn!"

Kế tiếp, hai người lại tràn ngập hy vọng, tiếp tục công kích Cường Thi vương, đợi điểm tới hạn của 100 vạn máu.

Mà cái tình huống này, cũng tiếp tục khiến cho người chơi nước Mỹ trước đó tuyệt vọng một lần nữa dấy lên hy vọng, tâm tình của người chơi Trung Quốc lần thứ hai rơi xuống tới đáy cốc.

Trận chiến đấu này thay đổi bất ngờ, không ai có thể dự liệu kết quả cuối cùng!

...

Dần dần, Hoàng Dật đem lượng máu của Cường Thi vương đánh tới 85 vạn, hiệu suất thấp tới cực hạn.

"Viêm Hoàng quân đoàn xin chú ý! Hiện tại bọn họ đã đem Cường Thi vương đánh tới 100 vạn máu, nhưng tốc độ của bọn họ vẫn không chậm lại, lượng tấn công vẫn như trước đó!"

Trong lòng Hoàng Dật trầm xuống, suy đoán của hắn quả nhiên đúng, Đọa Lạc Thiên Sứ và Kidd hai người khẳng định là công kích vật lý, mà vòng bảo hộ của Cường Thi vương khi đến 50% lượng máu là phòng ngự công kích ma pháp, cho nên không cách nào ngăn cản bọn họ.

Hiện tại ưu thế của Hoàng Dật bắt đầu bị bọn họ đuổi theo.

"Thi khí bạo phát!" Đúng lúc này, Thời Gian Chi Nhãn của Hoàng Dật bỗng nhiên thấy, Cường Thi vương tại 5 giây sau, sử dụng một kỹ năng ngẫu nhiên, cái kỹ năng này là kỹ năng công kích phạm vi siêu lớn, không cách nào tránh né, hơn nữa cái kỹ năng này giống với đông đảo kỹ năng ngẫu nhiên trước đó, chỉ có thả ra thủ thế, không cách nào dùng cấm ngôn ngăn cản.

Lượng máu hiện tại của Hoàng Dật là 41%, khẳng định là không đỡ được kỹ năng công kích phạm vi siêu lớn này, nhưng hắn cũng không dùng được 【Tối Hậu Nhất Bác】 kỹ năng bảo mệnh này, vì kỹ năng này cần thấp hơn 30% giá trị sinh mệnh mới có thể sử dụng!

Tình thế của Hoàng Dật trở nên nghiêm trọng không gì sánh được!

"Thế Giới Mạt Nhật!" Sau một khắc, Hoàng Dật sử dụng kỹ năng kèm theo của đôi giày truyền kỳ, trong ba trăm mét xung quanh nhất thời bắt đầu khởi động nham thạch nóng chảy, đốt cháy Cường Thi vương.

Cái kỹ năng này đối phó Cường Thi vương cơ bản không có hiệu quả gì, nhưng có thể tiêu hao Hoàng Dật 10% giá trị sinh mệnh, Hoàng Dật hiện tại là đang tìm biện pháp làm giảm lượng máu của mình, để thỏa mãn yêu cầu sử dụng Tối Hậu Nhất Bác.

Sử dụng Thế Giới Mạt Nhật xong, lượng máu của Hoàng Dật giảm tới 31%, nhưng vẫn thiếu! !

"Ám Ảnh Chi Vũ!" Kế tiếp, hắn lần thứ hai sử dụng một kỹ năng ngoại lai, cái kỹ năng này tiêu hao 3% giá trị sinh mệnh của hắn!

Lúc này, giá trị sinh mệnh của Hoàng Dật rốt cục giảm xuống dưới 30%, đạt được yêu cầu của Tối Hậu Nhất Bác.

Rất nhanh, Cường Thi vương sử dụng kỹ năng "Thi khí bạo phát" kia, khu vực phạm vi lớn xung quanh nhất thời tràn ngập khói độc, hầu như là bao trùm tất cả!

Hoàng Dật mở ra Tối Hậu Nhất Bác, tiếp tục ra sức công kích Cường Thi vương!

Lúc này, sau khi Cường Thi vương sử dụng cái kỹ năng này, vòng bảo hộ trên người nhất thời tiêu tán, thương tổn của Hoàng Dật lại được cường lực lên! Mỗi một chùy đánh xuống, đều có thể tạo thành hơn 3 vạn điểm thương tổn!

10 giây sau, kỹ năng của Cường Thi vương kết thúc, trên người khôi phục vòng bảo hộ, nhưng lúc này, lượng máu của nó đã bị Hoàng Dật đánh xuống 55 vạn.

Ưu thế của Hoàng Dật lần thứ hai được kéo lớn!

Bất quá kế tiếp, tấn công của hắn lại bắt đầu giảm, chỉ có thể tiếp tục dựa vào công kích vật lý thương tổn Cường Thi vương, ưu thế lại bị đuổi theo.

Thời gian trôi qua từng giây, vô số người đều đang chờ đợi một kết quả.

"Miếu Sát nhanh nỗ lực lên! Cường Thi vương của bọn họ đã đến 28 vạn máu, đuổi tới rồi!" Trong phát thanh vang lên một âm thanh tuyệt vọng.

Mà lúc này, Cường Thi vương của Hoàng Dật cũng là 28 vạn máu.

Tiến độ của hai phương, rốt cục như nhau!

Sau một khắc, Thiên Sứ quân đoàn vượt mặt Hoàng Dật, một lần nữa giữ ưu thế!

Cùng lúc đó, diễn đàn, TV, phát thanh, trang mạng cũng lại một lần nữa làm ra đổi mới.

"Miếu Sát mau đuổi theo! Cường Thi vương của bọn họ chỉ còn lại có 19 vạn máu!" Mười giây đồng hồ sau, trong phát thanh truyền đến một âm thanh đã hô khan.

Hoàng Dật tiếp tục công kích Cường Thi vương, của hắn còn 24 vạn máu, đã rất khó đuổi theo.

...

"Thủ sát là của chúng ta!" Lúc này, Đọa Lạc Thiên Sứ thở ra một hơi thật dài, nhìn chăm chăm Cường Thi vương trước mắt chỉ còn lại 15 vạn máu.

"Không tồi, Miếu Sát hiện tại khẳng định đuổi không kịp rồi!" Kidd cũng gật đầu, ngữ khí tràn đầy dễ dàng, "Đợi lát nữa chuẩn bị chúc mừng đi! Trận thủ sát này đánh quá mệt mỏi, tinh thần gặp nhiều dẫn vật."

...

Dần dần, Cường Thi vương của Hoàng Dật còn lại 22 vạn máu, nhưng Thiên Sứ quân đoàn đã đến 14 vạn cuối cùng!

Đúng lúc này, giá trị năng lượng của Hoàng Dật rốt cục cạn sạch! Không cách nào dự đoán hành động của Cường Thi vương!

Mà muốn một lần nữa bổ sung giá trị năng lượng phải rời khỏi chiến đấu, đồng thời tổn hao một phút đồng hồ thời gian hấp thu, hiện tại loại tình huống này đã không còn thời gian!

Tất cả của tất cả, đều tựa như đang tuyên cáo Hoàng Dật thất bại, không có khả năng đuổi theo nữa.

"Truy Bộ!" Hoàng Dật vẫn không buông tha, tại thời khắc tuyệt vọng nhất, hắn vẫn toàn tâm đầu nhập vào trong trận chiến này, đem Cường Thi vương đụng hôn mê 2 giây, sau đó tiếp tục toàn lực công kích!

"Thi lực quán chú!" 2 giây sau, Cường Thi vương tỉnh lại, sau đó cánh tay nó chìa ra, nện mạnh xuống Hoàng Dật.

"Tá quang: chuyển hóa thể chất!" Hoàng Dật vừa ra sức tránh né, vừa đem thuộc tính tá quang trong vũ khí và giày chuyển thành thể chất, hiện tại là ban ngày, hiệu quả tá quang giảm phân nửa, nhưng giá trị sinh mệnh của hắn vẫn thoáng cái tăng một mảng lớn.

"Ầm!" Sau một khắc, nắm tay của Cường Thi vương đập xuống tới, dư âm chiến đấu đánh vào trên người Hoàng Dật, đánh hắn chỉ còn lại 104 máu, sống sót trong tình trạng hấp hối!

"Không còn hy vọng! Cường Thi vương của bọn họ chỉ còn lại 3 vạn máu cuối cùng, lập tức sẽ lấy được thủ sát!" Lúc này, trong phát thanh vang lên một âm thanh đã hết hy vọng, đã không có bất luận tinh thần phấn chấn gì.

Mà Cương Thi vương của Hoàng Dật, còn đến 18 vạn máu!

Lúc này, thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn cũng hoàn toàn tuyệt vọng, Đao Phong trong lòng thở dài một hơi, chuẩn bị nghe tiếng thông báo của Giáo Hoàng bọn họ.

Mà tất cả người quan tâm việc này của toàn thế giới, cũng đều rất cục đứng bên Thiên Sứ quân đoàn, dưới loại tình huống này, Thiên Sứ quân đoàn lấy thủ sát là không có bất luận lo lắng gì.

Lúc này, vô số người đều vứt bỏ Hoàng Dật, nhưng Hoàng Dật vẫn không vứt bỏ bản thân, hắn vẫn còn đang chiến đấu!

"Biến thân linh miêu!" Đột nhiên, hắn chuyển đổi hình thái.

...

Cùng lúc đó, Kidd của Thiên Sứ quân đoàn một quyền đập về phía Cương Thi vương, đem nó đánh tới 1 vạn máu cuối cùng.

...

"Sinh Mệnh Hiến Tế!" Sau một khắc, Hoàng Dật sử dụng một chiêu mạnh nhất của hắn!

"Ầm ầm ầm!" Thân thể của Hoàng Dật tự bạo ra, một cơn trùng kích mạnh mẽ không gì sánh kịp quét ngang bốn phương tám hướng, khắp bầu trời đều là ánh sáng màu trắng, không thấy rõ bất cứ cái gì, giống như là một mặt trời bùng nổ!

Sau một khắc, tất cả người đang quan tâm bảng xếp hạng trên toàn bộ thế giới đều thấy một hình ảnh --Cương Thi vương của Thiên Sứ quân đoàn, và Cương Thi vương của Viêm Hoàng quân đoàn, hầu như là cùng một lúc giảm hết máu.

Nhưng hai bên vẫn có một tia khác biệt rất nhỏ, lượng máu Cường Thi vương của Thiên Sứ quân đoàn, còn lại 1903 máu cuối cùng, mà lượng máu Cường Thi vương của Viêm Hoàng quân đoàn, thì lại là 0.

Ngay sau đó, toàn bộ thế giới vang lên một âm thanh --

"【 bí cảnh thông báo 】: Người chơi Trung Quốc 【 Đao Phong 】, suất lĩnh năm ngàn thành viên dưới trướng, lấy được thủ sát thế giới của Cường Thi vương. Thiết cốt tầng 50 trong Chúng Thần chi tháp, thu được 【 Thiết Cốt Chi Hải (truyền kỳ) 〕. Trong lần chiến đấu này, thành viên 【 Miếu Sát 】 có độ cống hiến cá nhân vượt quá 10%, khen thưởng danh vọng công cộng 1000 điểm."

Giây phút ấy, thế giới đình trệ.

Ngay sau đó, thế giới sôi trào.

Tranh đoạt chi chiến của trận thủ sát này, bắt đầu với Thiên Sứ quân đoàn đột nhiên tập kích, tại lúc bọn họ đã đem Cường Thi vương đánh tới hình thái thứ hai, Viêm Hoàng quân đoàn mới vội vã tổ chức một chi đội ngũ, nhưng chỉ là đội ngũ lâm thời làm ra như thế, lại một đường điên cuồng vượt mặt, cuối cùng tiêu hao 37 phút, liền vượt mặt Thiên Sứ quân đoàn, lấy được thủ sát của Cường Thi vương.

Đây là một lần thủ sát, cũng khiến cho toàn bộ thế giới một lần nữa nhận thức Miếu Sát.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 189: Tinh Thần

Giây phút ấy, vô số tin tức từ các truyền thông phát ra, phát ra các góc trên toàn thế giới, vô số người lập tức biết được cái kết quả khác thường này.

"Đây là thật chẳng?" Đọa Lạc Thiên Sứ nỉ non nói, trên mặt là biểu tình không thể tin được.

"Uống công đánh một hồi! Hắc hắc!" Kidd lắc đầu, "Cùng chiến đấu với các người là sỉ nhục của ta, các người tự mình khổ sở đi! Ta không chơi cùng các người!" Nói xong, Kidd trực tiếp rời khỏi đoàn đội. Sau đó, hệ thống cưỡng chế đưa hắn là người ngoài truyền tống ra ngoài.

...

Nghe được bí cảnh thông báo vang lên, Hoàng Dật cũng an tâm xuống, hắn rốt cục cực thắng! Hắn cũng không xác định Sinh Mệnh Hiến Tế rốt cục có thể đem Cương Thi vương nổ chết hay không, dù sao hắn đối mặt chính là Cương Thi vương tầng 50, hắn chỉ có thể tận lực đem lượng máu của Cương Thi vương giảm nhiều một ít, để khiến cho Sinh Mệnh Hiến Tế có thể có tỷ lệ cao hơn nổ chết Cương Thi vương.

Cái này giống như rất lâu trước đây, hắn vì trừ vật giới chỉ bá vương kế ước mà đánh chết vong linh pháp sư kia. Lúc đó vong linh pháp sư còn 3% lượng máu, Hoàng Dật cũng cực như thế, sử dụng Sinh Mệnh Hiến Tế, cuối cùng đem vong linh pháp sư nổ chết, nếu như lượng máu của BOSS nhiều hơn một chút, vậy hắn sẽ nổ không chết.

Mà hiện tại, hắn cũng hoàn mỹ hoàn thành yêu cầu hợp tác của Dao Phong

cùng hãn, lúc đó Dao Phong tìm hãn hợp tác, cũng là suy đoán lúc lượng máu của BOSS đến 1% sẽ sử dụng Thi Thủy Hồng Lưu, đến lúc đó không ai có thể sống sót, chỉ có thể khiến cho một mình hãn đi đánh BOSS, hiện tại, hãn rất cực hoàn thành nhiệm vụ. Nhưng cái này cũng không phải công lao của một mình hãn, nếu như không có đợt công kích liều mạng quên mình của Viêm Hoàng quân đoàn lúc sắp chết, đem lượng máu của Cương Thi vương giảm xuống phần lớn, vậy hãn cũng không có cách nào tiếp tục chiến đấu với Cương Thi vương. Nếu như hãn tại lúc BOSS đến 1% lượng máu trực tiếp Tuyên Án, vậy hãn không thể giết chết Cương Thi vương, dù sao 1% giá trị sinh mệnh của Cương Thi vương cũng có hơn mười triệu máu. Chỉ cần hãn chết trong chiến trường hư không, vậy Cương Thi vương sẽ tiếp tục mang theo Thi Thủy Hồng Lưu rơi xuống mặt đất, tiếp tục tạo thành đoàn diệt, đây là không cách nào ngăn cản.

Đương nhiên, cái này cũng là duyên cớ do đẳng cấp của người chơi giai đoạn hiện tại quá thấp, cho nên đánh mới lao lực. Người chơi bình thường chỉ có thể đánh Chúng Thần chi tháp thấp hơn bản thân 10 cấp. Nơi này là tầng 50, người chơi sau khi đạt được cấp 60, đánh tầng này mới là hợp lý. Hiện ở người chơi phổ biến mới cấp 50, người chuyển chức rất ít, đánh tầng này thật sự quá miễn cưỡng, đặc biệt lúc Cương Thi vương sử dụng Thi Thủy Hồng Lưu, trong khoảng thời gian này chỉ có thể do người chơi có năng lực phi hành mới có thể đánh chết, mà người chơi có năng lực phi hành trên thế giới quá ít. Nếu như người chơi phổ biến có thể đạt được cấp 60, đến lúc đó rất nhiều người đều đã chuyển chức, trang bị và kỹ năng cũng đều tăng lên, đến lúc đó có thể trực tiếp giết Cương Thi vương, lượng tấn công toàn đoàn một giây đồng hồ có thể đạt được mười triệu hơn, thoáng cái có thể xóa sạch 1% cuối cùng của Cương Thi vương, không lao lực giống như hiện tại.

Lúc này, theo Cương Thi vương chết đi, Thi Thủy Hồng Lưu trên mặt đất cũng rất cực tiêu tán.

Sau khi thi thủy thối lui, đám thành viên từ bổ sung đoàn thay thế trên sân, rất cực dùng quyền trục phục sinh sống lại tại chỗ, quyền trục phục sinh không cách nào sử dụng trong trạng thái chiến đấu, chỉ có thể sử dụng dưới trạng thái

không chiến đấu. Mà thành viên chính thức của Viêm Hoàng quân đoàn, lại không có cách nào khác sử dụng quyền trục phục sinh, trong huấn luyện trước đó bọn họ đã dùng qua, bây giờ còn chưa hồi phục hoàn tất.

Trong đám người phục sinh này, có một ít người chơi là nghề nghiệp mục sư, bọn họ bắt đầu phục sinh những người khác, không cần khiến cho mọi người phải đi một chuyến, bớt không ít chuyện.

Bất quá, Hoàng Dật hiện tại ngay cả thi thể cũng không có, mục sư không cứu được hãn, chỉ có thể sống lại tại cửa bí cảnh.

Sau một khắc, Hoàng Dật một lần nữa xuất hiện ở tại cửa, sau đó vọt tới vách núi, biến thân trở thành Bạch Long bay qua. Một phút đồng hồ sau, hãn rốt cục đáp xuống đỉnh núi Cương Thi vương, nếu như lộ trình xa hơn vài phút, vậy hãn không bay qua được, hình thái Bạch Long chỉ có thể bay vài phút.

"Miếu Sát, nhờ có cậu." Lúc này, Đào Phong thấy Hoàng Dật, lập tức đi tới cho hãn một cái ôm, "Loại bước tiến tránh né Cương Thi vương của cậu vừa rồi quá hoàn mỹ, hình như có thể sớm biết hành động của Cương Thi vương, nếu như đổi thành là tôi, vừa rồi khẳng định không làm được như thế."

"Trận chiến này thật sự là biến đổi bất ngờ! Trái tim của tôi đều thiếu chút nữa chịu không nổi!" Lúc này, Lâm Dật Khâm cũng đã đi tới, vỗ vỗ ngực của mình.

"Phòng chừng đám người của Thiên Sứ quân đoàn đang giận điên rồi, bọn họ phát động tập kích đột ngột, Giáo Hoàng lại giảm hai cấp, kết quả vẫn không thể lấy được thủ sát, hoàn toàn thành một trò cười." Đông Hoàng cũng cười nói.

Hoàng Dật lắc đầu: "Tôi cũng không ngờ rằng sẽ xuất hiện nhiều tình huống như vậy, cái này cũng là trận chiến đấu khổ cực nhất của tôi hiện nay. Mang đoàn năm ngàn người quá mệt mỏi, vẫn là đánh một mình thoải mái hơn."

"Ừm, quả thật! Thanh đao của tôi có một thuộc tính Toái Thi, sau khi giết

chết kẻ địch không cách nào khiến cho kẻ địch sống lại, nếu như là tôi đánh một mình, vậy Cương Thi vương sẽ không có biện pháp sống lại, xa không một giống như hiện tại." Đao Phong sờ sờ chiến đao của mình nói.

"Miếu Sát, tôi vừa rồi một mực nghiên cứu quá trình chiến đấu của cậu, nhưng có một đoạn tôi từ đầu đến cuối không rõ ràng, vì sao cậu muốn triệu hoán chó săn và chim ưng? Tôi thấy bọn nó cũng không có năng lực thương tổn gì, cũng là thân thể linh hoạt hơn một ít, vẫn đều tránh né Cương Thi vương, cũng không có làm ra thành quả chiến đấu gì cả!" Lúc này, Lâm Dật Khâm hiếu kỳ hỏi một tiếng.

"Có quan hệ với năng lực hạn chế của tôi." Hoàng Dật nói một tiếng không rõ ràng, không giải thích chi tiết. Hắn vừa rồi làm như vậy thật ra chính là vì sử dụng【long uy】của Bạch Long tộc, khiến cho bản thân thoát khỏi trạng thái chiến đấu. Dù sao trong quá trình chiến đấu hắn chỉ có thể thay đổi hình thái một lần, từ Thú Vương biến thân Bạch Long, sẽ không thể thay đổi. Cho nên hắn chỉ có giết chết BOSS, hoặc là dùng phương thức còn lại thoát khỏi chiến đấu mới có thể một lần nữa biến thân. Mà lúc đó, toàn đoàn chỉ còn lại có một mình hắn, hắn mà thoát khỏi chiến đấu, vậy Cương Thi vương cũng sẽ cùng thoát khỏi chiến đấu, trực tiếp khôi phục nguyên trạng. Cho nên hắn phải triệu hoán chó săn và chim ưng tới cuốn lấy Cương Thi vương, giữ trạng thái chiến đấu. Hắn sau khi thoát khỏi chiến đấu, biến thành Thú Vương, xông lên công kích Cương Thi vương, lúc này hắn mới một lần nữa tiến vào trạng thái chiến đấu, lại có một lần cơ hội biến thân trong chiến đấu, như vậy phía sau mới có thể biến thành linh miêu tự bạo.

"Đao Phong đại ca, chiến lợi phẩm đều đã kiểm kê xong rồi, mời đi xem qua!" Lúc này, một thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn đi tới báo cáo.

"Đi thôi, Miếu Sát, chúng ta đi nhìn chiến lợi phẩm!" Đao Phong vỗ vỗ vai của Hoàng Dật.

Kế tiếp, mọi người đi tới địa điểm chất đống của chiến lợi phẩm.

Hình thức 5000 người, BOSS tử vong là đại bạo, thoáng cái rơi ra hơn trăm vật phẩm. Hiện tại, đẳng cấp trung bình của Viêm Hoàng quân đoàn mới cấp 50 hơn, tỷ lệ rơi đồ vô cùng cao, hơn nữa đồ rơi ra cũng vô cùng hoàn mỹ. Nếu như chờ người chơi tới cấp 60, đều có năng lực tới đánh tầng này, vậy đồ rơi ra sẽ kém hơn, độ khó và thu hoạch vĩnh viễn là có quan hệ trực tiếp.

Mấy người kiểm tra một chút, trên mặt đất chôn cất hơn trăm món chiến lợi phẩm trong, đồ tốt nhất có năm món --vật phẩm đầu tiên, tự nhiên cũng là đôi giày truyền kỳ, đây là hệ thống lâm thời an bài khen thưởng cho người thủ sát, không thuộc về phạm trù của Cương Thi vương, sau này người khác tới đánh Cương Thi vương, sẽ không có truyền kỳ. Cái này giống như Hoàng Dật phá vỡ kỷ lục thế giới của tầng 10, tầng 20, tầng 30, hẳn thu được khen thưởng, đều là do hệ thống lâm thời an bài khen thưởng cho hẳn, không thuộc về BOSS rơi xuống.

Vật phẩm thứ hai, là một khối đá cỡ nắm tay, bề trên điêu khắc hoa văn phức tạp, nó gọi là Tinh Thần thạch, có thể khiến cho một người chơi tăng lên tầng thứ chín của chiến hồn thành công 100%!

Thấy khối thạch này, tất cả mọi người đều khẽ run lên! Hai năm, vô số người đều trùng kích chiến hồn tầng thứ chín, nhưng vô số người đều thất bại, nhưng mãi đến trước đó không lâu, Lôi Thần là người đầu tiên thành công. Mà hiện tại, khối thạch này lại trực tiếp hoàn thành mộng tưởng mà Đào Phong, Long Thứ, Thiên Đạo, Giáo Hoàng những người này hai năm chưa từng có thể hoàn thành!

Vật phẩm thứ ba, là 10 khối năng lượng thạch cấp C, mỗi một khối có thể tăng 3000 điểm năng lượng, thuộc về vật phẩm tiêu hao chiến lược vô cùng quan trọng.

Vật phẩm thứ tư, là trang giấy rách, trang giấy rách này tên là 《 thi điển. Luyện thi thuật 》, ghi chép bản lĩnh của Cương Thi vương, thuộc về một môn kỳ thuật, không cách nào thông qua thủ đoạn bình thường học được.

Vật phẩm thứ năm, là một quyển sách kỹ năng, quyển sách kỹ năng này có thể cho người chơi học được một kỹ năng tên là "Thi khí bạo phát", khiến quanh thân tản ra thi khí vô tận, ô nhiễm kẻ địch trong phạm vi, có chút giống nhau với hiệu quả Ngải Độc Bệnh của Hoàng Dật.

"Miếu Sát, cậu ngày hôm nay sử dụng rất nhiều lần kỹ năng dành riêng, giá trị năng lượng tiêu hao không ít! Tôi nói rồi sẽ bồi thường gấp mười tổn thất của cậu, cho nên 10 khối năng lượng thạch cấp C của cậu." Đào Phong nói xong, khom lưng đem mười khối năng lượng thạch trên mặt đất nhặt lên, sau đó đưa cho Hoàng Dật.

"Vậy tôi không khách khí." Hoàng Dật trực tiếp đem 10 khối năng lượng thạch thu vào trữ vật giới chỉ.

"Miếu Sát, tôi còn có một thỉnh cầu." Lúc này, Đào Phong có chút ngượng ngùng, cúi đầu nhìn khối Tinh Thần thạch trên mặt đất, "Cậu có thể đem khối Tinh Thần thạch này tặng cho tôi hay không? Đôi giày truyền kỳ kia là của cậu."

Lúc này, Viêm Hoàng quân đoàn xung quanh đều có chút xấu hổ. Dù sao người sáng suốt đều nhìn ra được, trong đồng vật phẩm này, thứ có giá trị nhất cũng là đôi giày truyền kỳ và khối Tinh Thần thạch, mà điều kiện hợp tác trước đó của bọn họ với Hoàng Dật, cũng là ngoại trừ trang bị truyền kỳ ra, còn lại ưu tiên để cho Hoàng Dật chọn. Tuy rằng Đào Phong biểu hiện ra là lấy vật đổi vật, đem đôi giày truyền kỳ đổi cho Hoàng Dật, nhưng Hoàng Dật bản thân cũng đã có một đôi giày truyền kỳ, cho hẳn một đôi nữa cũng không dùng được. Loại yêu cầu này của Đào Phong, quả thật là có chút quá phận.

"Được!" Sau một khắc, Hoàng Dật gật đầu. Khối Tinh Thần thạch đó có thể giúp cho tầng thứ chín của chiến hồn thành công 100%, đối với Đào Phong bọn họ mà nói là chí bảo vô thượng, có thể hoàn thành nguyện vọng gần hai năm bọn họ chưa từng có thể hoàn thành. Nhưng đối với Hoàng Dật mà nói, tác dụng của Tinh Thần thạch lại không lớn như vậy, hẳn có thể dùng Thời Gian Chi Nhân thấy tỷ lệ thành công, một ngày nào đó sẽ thăng lên tầng thứ chín. Cho nên hẳn

cũng vui vẻ làm chuyện mượn nước đẩy thuyền, đem Tinh Thần thạch tặng cho Dao Phong.

"Hả?" Dao Phong sửng sốt, tựa như không nghĩ đến Hoàng Dật sẽ sáng khoái như thế, người còn lại cũng đều là vẻ mặt không giải thích được nhìn chăm chăm Hoàng Dật, không biết hẳn vì sao sẽ bỏ qua cho một vật phẩm cường đại như vậy, đi đổi lấy một đạo cụ đối với bản thân không có bất luận tác dụng gì.

"Cảm ơn!" Dao Phong mấp máy miệng, nhưng thiên ngôn vạn ngữ, lại chỉ hội tụ thành hai chữ này. Ngay sau đó, hắn hít sâu một hơi, cúi thân, đưa tay bắt lấy khối Tinh Thần thạch.

Giây phút ấy, cánh tay hắn khẽ run lên, sau đó đem khối Tinh Thần thạch nhặt lên, vuốt ve ở trong tay, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Hoàng Dật hoàn toàn có thể lý giải tâm tình hiện tại của Dao Phong, hai năm, hắn vẫn không thể thăng lên tầng thứ chín, ngược lại để Lôi Thần đuổi theo, cái này với hắn mà nói là đã kích trí mạng. Có thể nói, chiến hồn tầng thứ chín là bệnh lớn nhất của hắn, mà hiện tại, nguyện vọng dày vò hắn hai năm, gần thực hiện!

Sau một khắc, Dao Phong mở mắt, sau đó quay đầu nhìn Đông Hoàng một chút, đem Tinh Thần thạch nhét vào trong tay đối phương, nói: "Đông Hoàng, khối Tinh Thần thạch này em cầm đi! Đem chiến hồn của em tăng tới tầng thứ chín."

Giây phút ấy, toàn trường nhất thời kinh ngạc, ngay cả Hoàng Dật cũng không hiểu nhìn chăm chăm Dao Phong.

"Hả? Đại ca. . . Sao, sao cho em?" Đông Hoàng sửng sốt.

"Tiểu tử thối, em đã quên, ngày hôm nay là sinh nhật em sao." Dao Phong mỉm cười, vỗ vỗ bờ vai của hắn.

"Đại ca, em. . ." Đông Hoàng nói xong, con mắt đỏ lên, trong lúc nhất thời nghẹn ngào, nói không ra lời.

"Em năm nay đã mười tám tuổi rồi! Là một nam tử hán, đừng như đàn bà, em là hòa pháp sư đệ nhất thế giới, nếu như chút tâm tình ấy cũng không có, sau này làm sao đi đối mặt người ủng hộ của em? Nếu như em thật sự muốn cảm ơn, thì đi cảm ơn Miếu Sát, đây là anh ấy đưa cho em."

"Ừm!" Đông Hoàng mấp má miệng, gật đầu, hai mắt đắm lệ mông lung nhìn chăm chăm Hoàng Dật, nước nở nói: "Cảm ơn Miếu Sát đại ca."

Hoàng Dật mỉm cười, vỗ vỗ bờ vai của hần: "Vẫn là cảm ơn Đào Phong đại ca của em đi, anh chỉ là cho em một khối Tinh Thần thạch, mà hần lại cho em một loại tinh thần."

Nói xong, Hoàng Dật quay đầu nhìn một chút Đào Phong và Đông Hoàng, nhớ tới một cố nhân.

Rất nhiều năm trước, hần còn nhỏ hơn so với Đông Hoàng, cũng không phải số 1 trong tổ chức, số 1 lúc đó là một người giống như Đào Phong vậy, người nọ từng nhiều lần cố vũ cho Hoàng Dật, cũng là một người đại ca, dùng lực lượng của mình che chở cho hần trưởng thành. Có một ngày, người kia trong một nhiệm vụ chết đi, vĩnh viễn trở thành một đoạn ký ức của năm nào. Sau đó, Hoàng Dật dần dần lớn lên, cuối cùng trở thành số 1 của trong tổ chức, ngồi ở vị trí năm đó của người kia, vô số người cũng bắt đầu gọi hần đại ca, giống như năm đó hần gọi người kia là đại ca.

Tuy rằng người kia đã chết đi rất lâu, nhưng tinh thần mà người ấy lưu cho Hoàng Dật, vẫn nương theo hần, khiến cho hần phá được một lần rồi lại một lần tuyệt cảnh, một lần rồi lại một lần dẫn theo người trong tổ chức, gian nan hướng tới cái tín ngưỡng xa xôi ấy.

"Miếu Sát, mấy thứ này, cậu tiếp tục chọn đi!" Lúc này, Đào Phong chỉ chỉ mấy món đồ trên mặt đất, "Nếu như ngày hôm nay không có cậu, chúng tôi cũng

căn bản không lấy được cái thủ sát này."

"Tốt, cảm ơn!" Hoàng Dật gật đầu, sau đó trực tiếp khom lưng nhặt đồ, không có bất luận cái gì lo lắng.

Hắn cầm lấy, là trang giấy rách, tên là 《 thi điển. Luyện thi thuật 》, đây là một môn kỳ thuật, ghi chép nghiên cứu của Cương Thi vương đối với phương diện thi thể, mà trong trang giấy rách này, vừa lúc cũng là phương pháp luyện chế thi thể. Hoàng Dật tiến hóa làm Bạch Long, học được kỹ năng Thân Ngoại Hóa Thân, nhưng vẫn không thể chế tạo ra hóa thân của mình. Thật ra hắn có cũng đủ tài liệu, trong phòng xác của Anh Hùng giam ngục, chất đồng thi thể các anh hùng trên lịch sử của các thời đại, muốn tài liệu gì đều có, nhưng những thi thể này đều là một hai trăm cấp, với chút thực lực ấy của hắn căn bản không có cách nào đi xử lý, hiện tại học xong môn kỳ thuật này, hắn là có thể xử lý thi thể.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 190: The Crucible

Kế tiếp, Hoàng Dật cũng không lấy thêm đồ, dù sao hắn đã thu 10 khối năng lượng thạch cấp C, một đôi giày truyền kỳ, một 《thi điển. Tàn trang》, những cái này đã vượt xa tiền thù lao của hắn và Đào Phong thương định trước đó.

Đôi giày truyền kỳ này là để nghề nghiệp hệ vật lý sử dụng, Hoàng Dật chuẩn bị để dành cho Tần Thời Vũ, như vậy thực lực của nàng có thể tăng lên một bậc lớn. Hoàng Dật là người đầu tiên trên thế giới có trang bị truyền kỳ, hắn cũng là người rõ ràng nhất một trang bị truyền kỳ tốt cực có thể mang đến cho một người bao nhiêu thực lực, nếu như hắn không có [dấu chân của Mặt Nhật Sứ Giả], như vậy thủ sát ngày hôm nay nhất định không lấy được.

"Miếu Sát, đêm nay chúng tôi sẽ cử hành tiệc tối chúc mừng, cậu cũng đến đây đi!" Lúc này, Đào Phong mời mọc Hoàng Dật, thành viên Viêm Hoàng quân đoàn xung quanh cũng đều chờ mong nhìn Hoàng Dật.

"Được!" Hoàng Dật gật đầu, không thể chối từ hăng hái của bọn họ, chờ tiệc tối chúc mừng này kết thúc, hắn sẽ đi đến Long Đô tìm kiếm Tần Thời Vũ.

Kế tiếp, Hoàng Dật rời khỏi đoàn, sau đó bị hệ thống mạnh mẽ truyền tống đi ra ngoài, sau đó bắt đầu một mình đi đánh Chúng Thần chi tháp.

Đánh một mình so với năm ngàn người cùng nhau đánh thì dễ dàng hơn, Hoàng Dật đánh tới buổi chiều. Lúc này cách ngày hôm qua hắn tăng lên chiến hồn đã qua đi 24 tiếng đồng hồ, đã có thể dùng Thời Gian Chi Nhãn thấy tỷ lệ thành công của tầng thứ năm.

Hắn đầu tiên lấy ra một khối năng lượng thạch cấp C, tốn một phút đồng hồ

thời gian đem giá trị năng lượng bổ sung đầy, sau đó bắt đầu tăng lên chiến hồn.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Tăng lên chiến hồn tầng thứ năm, cần tiêu hao 50% điểm kinh nghiệm, cũng tiêu hao 5 khối kết tinh thủ lĩnh cấp 40, tỷ lệ thành công 50%, có lựa chọn tăng lên hay không?

Sau một khắc, Hoàng Dật mở ra Thời Gian Chi Nhân, tiêu hao giá trị năng lượng nhìn tỷ lệ thành công một chút.

Lần này, hệ thống rốt cục phán định hẳn thành công!

Hoàng Dật lập tức xác định tăng lên chiến hồn, ngay sau đó chiến hồn tầng thứ năm của hắn kích hoạt. Bất quá lần này vận khí hẳn không tốt, chỉ tăng 5% giá trị sinh mệnh. Hắn cũng không lưu ý, cái này tùy thời có thể quay đầu làm lại, trước đó hắn ở tầng thứ ba cũng là giá trị thấp nhất, chỉ cần hắn nguyện ý, hắn hiện tại có thể một lần nữa tăng lại tầng thứ ba, bất quá hiện tại quan trọng nhất vẫn là đem mấy tầng sau tăng xong.

Hồn gia tăng năm chiến tăng lên, đã tăng lên 18% giá trị sinh mệnh cho Hoàng Dật, nếu như đây là công kích chiến hồn, thực lực hiện tại của vậy Hoàng Dật sẽ tăng lên một đẳng cấp. Nhưng hắn phải đi, đi một chiến hồn chi lộ hoàn toàn khác biệt, loại chiến hồn này chỉ tồn tại trong lý luận của diễn đàn, được vô số người nói qua, nhưng không có người có thể thực hiện, đó là một kế hoạch chiến hồn hoàn mỹ nhất trong lý tưởng. Mà muốn đạt thành cái kế hoạch này, chiến hồn thứ nhất không thể lựa chọn công kích.

Dần dần, mặt trời lặn xuống, Hoàng Dật chậm rãi đi dạo trong Hiên Viên trấn. Ánh chiều tà chiếu vào trấn nhỏ tràn ngập phấn chấn, giống như là ánh sáng mặt trời sơ thăng, đều là ánh sáng màu vàng. Thành viên của Hiên Viên thị công hội đi trên đường phần lớn là vẻ mặt đầy nụ cười, vui vẻ đàm luận chuyện lấy thủ sát thế giới của ngày hôm nay.

"Anh nói xem vì sao Đao Phong đại ca không đem Miếu Sát chiêu vào công hội chúng ta vậy? Như vậy công hội chúng ta càng cường đại hơn! Sau này có

thể mỗi ngày đi lấy thủ sát."

"Anh phỏng chừng Miếu Sát cũng như Lôi Thần, hẳn là loại người truy cầu tự do, không chịu lệ thuộc người ta, bọn họ đều có thể sáng tạo công hội, không cần phải tới gia nhập vào chúng ta."

"Lôi Thần thật không may, vừa rồi mới phá vỡ kỷ lục thế giới của tầng 40, tỷ lệ ủng hộ rốt cục vượt qua Miếu Sát, phỏng chừng ngày mai lại bị Miếu Sát vượt lại, cái vị trí đệ nhất này chưa ngồi nóng đã phải thoái vị. . ."

Hoàng Dật nghe tiếng đàm luận của người qua đường, không khỏi nghĩ tới Lôi Thần người này. Hiện tại cách đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai đã không đủ một tháng, đến giai đoạn chạy nước rút cuối cùng. Hẳn duy nhất không có năm chắc, cũng là Lôi Thần người này, nếu như không có Lôi Thần, vậy hẳn tự tin bản thân có thể thu được giải thưởng người mới tốt nhất, nhưng thành tựu của Lôi Thần cũng không kém so với hẳn, hơn nữa thực lực còn vượt xa hẳn, cái giải thưởng người mới tốt nhất này không ổn.

. . .

Mặt trời rốt cục lặn xuống, trăng sáng mang theo bảy ngôi sao bảy màu nổi lên không trung, tại quảng trường Hiên Viên ở phía trước đại sảnh thị chính của trung ương Hiên Viên trấn, một bữa tiệc chúc mừng long trọng đang tiến hành.

Giữa quảng trường có đốt lửa trại, khắp nơi đều là thịt heo rượu ngon, mùi vị hỗn tạp cùng tiếng vui cười của mọi người, người ngâm thơ rong ôm thụ cầm ngồi bên cạnh lửa trại mà hát, những cô gái xinh đẹp thì nhảy múa trong đám người, đoàn người ngồi quanh nhau thành vòng tròn nhỏ, bầu không khí có vẻ vô cùng náo nhiệt dễ dàng.

"Miếu Sát, cậu trước đây có cảm thụ qua loại bầu không khí này chưa?" Đao Phong uống rượu, đưa tay khoát lên trên vai Hoàng Dật hỏi.

"Đây là lần đầu tiên." Hoàng Dật cắn một miếng thịt dê nướng, mồm miệng

không rõ nói, "Thịt dê nướng của các người thật không tồi, ăn ngon hơn cả tự tôi làm."

"Đây là đầu bếp dưới tay của Hắc Tử làm." Lúc này, một người nam ngồi đối diện mặc trang phục màu đen cười nói, người này để đầu đinh, tuổi tác 20 hơn, cả người không có trang sức dư thừa, có vẻ sạch sẽ lưu loát. Hắc tên là Long Hành Thiên Hạ, cũng là một gã cao tăng của Hiên Viên thị, phụ trách chiến trường đoàn. Đồng thời, hắc còn là một trong những danh nhân của đại lục Trung Quốc, cùng Vô Danh Thị, Tâm Hoa, Kính Đoạn ba người xưng là Trung Quốc tứ đại thích khách, trên bọn họ, cũng là Long Thứ danh chấn thế giới, ở vào một cấp bậc khác.

" Công hội các người nhân tài đông đúc thật!" Hoàng Dật từ đáy lòng nói, hắc tuy rằng mới đến đây chỉ một ngày, nhưng cũng đã thấy được không ít người mới, ngoại trừ hội trưởng Đào Phong, đoàn trưởng của mấy đoàn còn lại đều là nhân vật một mình đảm đương một phía. Giống như Vân Tứ Hải phụ trách mạo hiểm đoàn, Lâm Dật Khâm phụ trách phó bản đoàn, Long Hành Thiên Hạ phụ trách chiến trường đoàn, đoàn trưởng Đông Hoàng của pháp sư đoàn, cùng với Hắc Tử phụ trách tất cả nghề nghiệp sinh hoạt, cũng vất vả cần cù xây dựng hậu cần của Hiên Viên trấn và những người khác. Những người này tùy tiện đem một người ra, cũng là có thể tự mình làm hội trưởng công hội.

Hoàng Dật kế tiếp muốn đi tìm Tần Thời Vũ, hội hợp với tổ chức. Tổ chức bọn họ muốn phát triển lớn mạnh trong Thế Giới Thứ Hai, cũng khẳng định phải phát triển thế lực của mình, đến lúc đó thì cần nhân tài của các phương diện. Nhưng những người này đều là chỉ có thể gặp không thể cầu, Hoàng Dật rất khó đi tìm người tài giỏi như thế, cái này cần duyên phận, không thể cầu.

"Miếu Sát, anh chừng nào thì đi?" Lúc này, Vân Tứ Hải hỏi.

" Buổi sáng ngày mai đi!"

"Vì sao không ở lại thêm vài ngày? Chỗ chúng tôi có đồ ăn ngon, có rượu xịn

uống, có anh em, có mỹ nữ, cái gì đều có, nghỉ ngơi thêm vài ngày đi! Phải biết hưởng thụ cuộc sống chứ!" Vân Tứ Hải khuyên.

"Tôi muốn đi tìm một người, cô ấy còn đang chờ tôi." Hoàng Dật nói xong, không khỏi ngẩng đầu nhìn trăng sáng trên bầu, cùng một bầu trời, lúc này ở đây uống rượu chúc mừng, nhưng Long Đô đã gặp nạn đói toàn thành, cơ bản là một tòa phế đô.

"Vậy sau này có chuyện gì cần hỗ trợ, cứ việc gọi chúng tôi." Đào Phong vỗ vỗ vai của Hoàng Dật, "Tối, tiếp tục uống rượu!"

...

Tiệc chúc mừng này kéo dài liên tục tới sau nửa đêm, lúc này, Đào Phong, Lâm Dật Khâm, Vân Tứ Hải những người này cơ bản đều đã nằm ngủ trên mặt đất. Lửa trại hừng hực cũng dần dần trở nên yếu ớt, trên sân chỉ có mấy người còn đang nói chuyện.

Hoàng Dật logout, về tới Hoa Hồng Ngục Giam.

Lúc này, trong Hoa Hồng ngục giam cũng là đêm khuya, Hoàng Dật còn chưa có buồn ngủ, hần mở cửa phòng, đi tới hành lang. Bốn phía mơ hồ truyền đến từng tiếng ngáy, tội phạm trong ngục giam đều đã ngủ.

Bỗng nhiên, Hoàng Dật nghe trong phòng giam cách đó không xa tựa như có một chút âm thanh, rõ ràng là phòng giam của ngục phách Lôi Thân, đồng thời trong phòng giam còn lập lòe từng ánh sáng biến ảo, tựa như đang chiếu phim vậy.

Hoàng Dật hiếu kỳ đi qua, đi tới cửa phòng giam của Lôi Thân nhìn một chút.

Chỉ thấy lúc này, Lôi Thân đang ngồi trước bàn trong phòng giam hút thuốc, trên bàn đặt một cái TV thời cổ, đang chiếu một bộ phim. Không khí lập lòe khói

thuốc, màn hình TV chớp lóe hình ảnh, phòng giam tối đen, toàn bộ hình ảnh tràn ngập một khí tức cổ xưa chán chường.

Tựa như đã nhận ra có người đến, Lôi Thân quay đầu nhìn cửa phòng giam một chút, thấy Hoàng Dật ở bên ngoài, không khỏi mỉm cười, nói: "A Dật, sao muộn như thế còn không ngủ? Có muốn tới làm điều thuốc hay không?" Nói xong, hắn ông lấy gói thuốc trên bàn, giơ giơ với Hoàng Dật.

"Tốt!" Hoàng Dật dù sao cũng không có chuyện gì, mở cánh cửa phòng giam của Lôi Thân, đi vào, lôi một cái ghế ngồi trước TV.

"Đang xem phim gì?" Hoàng Dật mời điều thuốc, sau đó hỏi.

"Bộ phim của hơn một trăm năm trước, tên hình như gọi là《 The Crucible 》, thật hấp dẫn!" Lôi Thân hút thuốc, nhìn chăm chăm màn hình nói, "Đã trễ thế này, sao còn không ngủ?"

"Dù sao là ngục giam, ban ngày so với đêm tối cũng không sáng hơn bao nhiêu, đều là âm âm u ám, tùy thời đều có thể ngủ."

"Như thế à." Lôi Thân cười cười, "Thật ra thế giới này cũng là như thế, có đôi khi trắng đen không phân biệt được. Cậu xem bộ phim này đi, một trường học câm điếc, biểu hiện ra thoát nhìn là đường đường chính chính, dạy học giáo dục. Nhưng sau lưng, những học sinh câm điếc này mỗi ngày đều gặp phải hiệu trưởng và giáo viên bạo lực xâm hại, những học sinh này lại không có biện pháp mở miệng nói, trốn đều trốn không thoát, cũng giống như chúng ta, bị nhốt trong ngục giam, không có cách nào liên hệ với bên ngoài."

"Vậy sau đó những học sinh này làm sao?" Hoàng Dật nhìn chăm chăm TV hỏi.

"Sau đó có một thầy giáo tới, ông thầy giáo này giống như một người anh hùng, đột phá trường học như ngục giam, dẫn dắt những học sinh này một đường chiến đấu. Bây giờ còn chưa đến lúc kết, không biết cuối cùng sẽ thế nào." Lôi

Thân vừa xem TV vừa nói, màn hình TV lúc sáng lúc tối khắc ở trên mặt của ông, vòng quanh một đường viền mỏng lung.

"VẬY bọn họ tốt hơn nhiều so với chúng ta, ít nhất còn có một anh hùng." Hoàng Dật rút một hơi thuốc lá thật dài.

"Không có biện pháp, lúc không có anh hùng, chúng ta chỉ có thể làm anh hùng của mình." Lôi Thân nói xong, đem đầu lọc thuốc lá chà xuống mặt đất, nhắc chân giẫm tắt.

Kế tiếp, hai người đều không nói gì, mà là im lặng xem TV.

Từng câu thoại trong bộ phim, vang lên trong ngục giam đêm khuya, trộn lẫn với khói thuốc lá, trôi nổi trong không khí hắc ám.

Đến cuối bộ phim, người thầy giáo như anh hùng kia, rốt cục dẫn theo đám học sinh phá tan hắc ám, thu được tự do. Hắn bước đi trong đám người đông nghẹt, dùng bước chân kiên định tiến từng bước về phía trước, cuối cùng biến mất trong dòng người, nhưng âm thanh của hắn còn vang lên bên tai -- "Chúng tôi chiến đấu, không phải vì thay đổi thế giới, mà là vì không cho thế giới, thay đổi chúng tôi."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 191: Bình Minh Của Anh Hùng

Ngày hôm sau, Hoàng Dật rời giường sớm, lúc này bóng đêm ngoài cửa sổ vừa đi, ánh mặt trời vừa lên, trời đất mông lung mơ hồ, nổi lên sương mù.

Hắn rửa mặt một phen, làm vận động, sau đó login, tiến vào trong diễn đàn.

Hắn đầu tiên nhìn, vẫn là chủ đề bình chọn của đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai. Tại giải thưởng người mới tốt nhất, tỷ lệ ủng hộ ngày hôm nay của hắn quả nhiên vượt qua Lôi Thần, một lần nữa xếp hạng nhất, bất quá ưu thế của hắn rất nhỏ, chỉ có 2%. Tỷ lệ ủng hộ của hai người bọn họ cộng lại, đã vượt qua 50%, bỏ xa những người còn lại. Hiện tại người chơi trên thế giới đều đã khẳng định, giải thưởng người mới tốt nhất khẳng định cũng là được một trong hai người bọn họ nhận, cái này đã là chuyện không cần lo lắng.

Mặt khác, Hoàng Dật còn phát hiện, trong giải thưởng cá nhân tốt nhất, tỷ lệ ủng hộ của Đào Phong có tăng lên so với trước đó, ưu thế đứng đầu tiến thêm một bước. Còn giải thưởng đoàn đội tốt nhất, Viêm Hoàng quân đoàn thay thế được Thiên Đoàn trước đó, tạm thời dẫn đầu. Giải thưởng công hội tốt nhất, Hiên Viên thị đã đề được Thiên Đường của Giáo Hoàng, với 15.3%, vững vàng chiếm hạng nhất. Trận thủ sát ngày hôm qua, đã phát huy tác dụng rõ ràng vào ngày hôm nay.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn chủ đề nóng trong 24 tiếng đồng hồ của diễn đàn.

" Thời khắc của Miếu Sát! 37 phút thiểm điện tranh giành thủ sát Cường Thi vương!" Chủ đề nóng đứng đầu, chính là chủ đề được đánh dấu của ngày hôm qua, chỉ bất quá tiêu đề đã bị tác giả bài post thay đổi.

Hoàng Dật đi vào nhìn một chút, bài post này vẫn duy trì nội dung của ngày hôm qua. Từ ban đầu Giáo Hoàng suất lĩnh Thiên Sứ quân đoàn triển khai đột nhiên tập kích, đến sau đó Viêm Hoàng quân đoàn vội vã tổ chức đoàn đội bắt đầu truy kích, đến sau đó Viêm Hoàng quân đoàn trực tiếp vòng qua Pheles, cũng liên tục 3 lần giữ tỷ lệ sống sót 100% sau khi Cường Thi vương tử vong. . . Một loạt cảm giác khẩn trương đều được giữ nguyên nước nguyên vị, một ít người không rõ ràng việc này, sau khi xem xong bài post, cũng có thể hoàn toàn cảm nhận được 37 phút kinh tâm động phách ngay lúc đó. Còn có một vài thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn, thì tự mình công bố một ít chi tiết trong bài post này, ngữ khí kích động mà kiêu ngạo.

Tại cuối cùng bài post, tác giả của bài post này viết ra cảm khái của mình -- " Một mùa đông của 118 năm trước, NBA nghênh đón một trận đấu vượt thời đại, ngay lúc đó trong đội Houston Rockets, có một cầu thủ tên là Tracy Mcgrady, trong 35 giây cuối cùng, dùng tốc độ không thể tưởng tượng ghi được 13 điểm, với ưu thế 1 điểm, giúp đội bóng giành được chiến thắng. 35 giây đó, được sách sử gọi là thời khắc của Tracy. Nếu như cần một cái tên cho 37 phút tranh đoạt thủ sát của Miếu Sát ngày hôm qua, tôi nghĩ có thể gọi là thời khắc của Miếu Sát. Khi Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng đã giết chết BOSS thứ nhất Pheles, đồng thời đem Cường Thi vương đánh tới hình thái thứ hai, Đào Phong mới lâm thời tổ chức một chi đội ngũ không trọn vẹn không được đầy đủ, sau đó hẳn đem chi đội ngũ này toàn quyền giao cho Miếu Sát chỉ huy. Mà 37 phút kế tiếp, giống như là một kỳ tích, nó thật sự xảy ra mà không ai có thể tưởng tượng được, Miếu Sát vận dụng một loạt đấu pháp mới nghe lần đầu, mạnh mẽ trong 37 phút, cướp được thủ sát từ trong tay của Thiên Sứ quân đoàn! Mà ưu thế vượt lên, chỉ có một giây đồng hồ! Cái đó và trận bóng rổ vĩ đại của 118 năm trước là giống nhau như vậy, gần như chỉ dựa vào một điểm như vậy, thậm chí là một ưu thế có thể không đáng kể, thu được thắng lợi!" (- Chú thích : Trận đấu kinh điển giữa Rockets với Spurs, trận đấu dấu ấn của Tracy, trận đấu mà những người hâm mộ bóng rổ như mình có lẽ không thể nào quên được vào vào ngày 9 tháng 12 năm 2004, mọi người có thể xem tại đây <)

Ngay sau đó, tác giả của bài post này đem góc độ nhắm ngay Thiên Sứ quân đoàn dưới trướng của Giáo Hoàng: "Nhất tướng thành danh vạn cốt khô, thành tựu của Miếu Sát, không phải thành công của Viêm Hoàng quân đoàn dưới trướng Đào Phong, mà vừa vặn là thất bại của Thiên Sứ quân đoàn dưới trướng Giáo Hoàng. Nếu như Giáo Hoàng không có phát động lần đột nhiên tập kích này, vậy Miếu Sát với 37 phút lấy được thủ sát của Cường Thi vương, chỉ là một hành vi thủ sát tầm thường. Thế nhưng Giáo Hoàng phát động lần đột nhiên tập kích này, vậy tính chất đã không giống, bọn họ đột nhiên tập kích, hơn nữa dưới tình huống ưu thế dẫn đầu rõ ràng như vậy, Giáo Hoàng thậm chí còn sử dụng kỹ năng giảm cấp hai lần, cũng vẫn không thể ngăn trở bước chân đuổi theo của Miếu Sát, cuối cùng thảm bại. Nếu như nói tại trước đó, Giáo Hoàng và Thiên Sứ quân đoàn đều đứng sừng sững trên đỉnh thế giới, như vậy bọn họ tận tay khởi xướng trận tranh đoạt thủ sát này, không khác gì tận tay đem bản thân đẩy xuống thần đàn, từ nay về sau thành trò cười của toàn bộ thế giới. Mà từ tỷ lệ ủng hộ của ngày hôm nay cho thấy, Giáo Hoàng, Thiên Sứ quân đoàn, Thiên Đường công hội toàn bộ đều chịu ảnh hưởng, tỷ lệ ủng hộ giảm mạnh, danh dự thành lập lên thời gian dài hủy hoại chỉ trong chốc lát. . ."

Bài post này cơ bản là đại biểu khuynh hướng của dư luận, ngoại trừ một phần người chơi nước Mỹ, người còn lại cơ bản đều đứng ở bên Viêm Hoàng quân đoàn. Bọn họ mãnh liệt đả kích Thiên Sứ quân đoàn của Giáo Hoàng, nhóm đoàn đội năm ngoái đã từng giành được giải thưởng đoàn đội tốt nhất, trong vòng 37 phút ngắn như thế, hủy diệt tất cả vinh dự của quá khứ.

Hoàng Dật trở về trang đầu, nhìn tin tức còn lại một chút.

Trong đại sự toàn cầu phát sinh ngày hôm qua, còn có một người chơi nước Mỹ tên là 【 Hỏa Long 】, hãn hợp thành khối năng lượng thạch nhân tạo đầu tiên trên thế giới, bất quá trong trận tranh đoạt thủ sát này, thành tựu của hãn không được quan tâm nhiều.

Hoàng Dật thật ra rất muốn học được loại phương pháp hợp thành năng lượng thạch này, dù sao năng lượng thạch loại này là vật tư vô cùng hi hữu, bây

giờ còn được, chỉ một ít nghề nghiệp hi hữu và nghề nghiệp cao cấp mới cần dùng đến năng lượng thạch. Nhưng chờ người chơi của nghề nghiệp bình thường sau khi chuyển chức, phát động một ít đại chiêu nghề nghiệp thì cũng sẽ bắt đầu dùng đến năng lượng thạch, đến lúc đó năng lượng thạch cũng là một loại vật tư của toàn dân, năng lượng thạch lúc đầu đã rất hiếm sẽ có vẻ càng trân quý. Hoàng Dật có Thời Gian Chi Nhân và kỹ năng dành riêng [Tuyên Án], những cái này đều là cần tiêu hao rất nhiều giá trị năng lượng mới có thể dùng, đến lúc đó năng lượng thạch của hắn khẳng định không đủ.

Kế tiếp, Hoàng Dật tìm tòi một chút tình huống tương quan của Long Đô. Hiện nay Long Đô vẫn không có gì thay đổi, không lâu đại quân ngoài thành cứ bao vây như vậy, cũng không tiến công, mà thủ lĩnh Quỷ Phủ. Hắc Lang vẫn chưa trở lại, không biết xảy ra chuyện gì. một trăm vạn người chơi bên trong thành cơ bản đều đã trong trạng thái xấu là “đói khát”, thuộc tính giảm xuống rất nhiều, không có năng lực, cũng không có sĩ khí để chiến đấu. Một trăm vạn người chơi này, trên cơ bản mỗi ngày đều là login nhìn tình huống một cái, sau đó liền logout, chờ đợi thời cơ rút lui.

Nhìn các bài post một hồi, Hoàng Dật liền về tới Thế Giới Thứ Hai.

Lúc này, hắn như cũ xuất hiện trong quảng trường, trong quảng trường vắng vẻ, lạnh tanh, lửa trại đã tắt từ lâu, lưu lại đông hoon độn. Phóng chừng những người đó đều logout đi làm đi học.

Hoàng Dật quyết định rời khỏi Hiên Viên trấn, hắn không có kinh động bất luận người nào, cũng không có nói lời từ biệt với bất kỳ một ai, một mình đi hướng cửa thành phía nam của Hiên Viên trấn, Nhược Thủy đã từng nói qua, đi phía nam hơn mười ngày là có thể đến Long Đô.

Ánh bình minh đầu tiên của mặt trời mọc lên, chiếu vào trong trấn nhỏ ấm áp này, Hoàng Dật chỉ mới tới đây một ngày, lại quen được một đám bạn, dưới ánh bình minh ấm áp này, hắn lại muốn một mình đi tới.

Đi hồi lâu, Hoàng Dật rốt cục đi ra cửa thành phía nam của Hiên Viên trấn.

Lúc này trên bãi cỏ xanh ngoài thành, có một người thiếu nữ đang đứng, ánh sáng mặt trời vàng chiếu vào thân thể mềm mại của cô ấy, tràn ngập sức sống thanh xuân. Cô ấy giẫm trên giọt sương của cỏ xanh, duyên dáng yêu kiều mà đứng, nhu thuận nhìn Hoàng Dật bên trong thành đi tới, giống như một thiên sứ không chạm khói lửa của nhân gian.

"Nhược Thủy, sao em ở chỗ này?" Hoàng Dật nhìn thiếu nữ, đi tới hỏi.

Người thiếu nữ này, cũng là Nhược Thủy. Cô ấy nhìn Hoàng Dật, ôn nhu nói: "Em nghĩ anh có thể ngày hôm nay sẽ đi, anh đã nói muốn đi Long Đô, cho nên em ở cửa nam chờ anh."

"Vì sao phải chờ anh?" Hoàng Dật đi tới trước mặt cô ấy.

"Bởi vì một người ra đi rất cô độc, nếu có người đưa tiễn anh, anh sẽ không cô độc như vậy. Em biết anh là một người muốn đi đường lớn quang minh, Nhược Thủy chỉ là một cô gái bình thường, không thể cùng anh đi trên con đường quang minh, cho nên chỉ cần có thể đưa tiễn anh một đoạn đã thỏa mãn." Nhược Thủy cắn môi, đôi mắt trong suốt nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

Hoàng Dật gật đầu, lấy ra danh thiếp của mình đưa cho cô ấy, nói: "Đây là danh thiếp của anh, em nhận đi! Sau này có chuyện gì có thể tùy thời gọi."

"Tốt!" Nhược Thủy hai mắt sáng lên, hài lòng tiếp nhận danh thiếp, sau đó cũng đem danh thiếp của mình đưa cho Hoàng Dật, "Đây là danh thiếp của Nhược Thủy, Miếu Sát đại ca cũng nhận lấy đi! Nhược Thủy thật sự rất hy vọng, một ngày nào đó sau này, khi em mở hai mắt, là một bình minh như hiện tại, ánh sáng mặt trời ngoài cửa sổ bắt đầu mọc lên, giọt sương trên lá cây lập lòe chiếu sáng. Sau đó, em nhận được tin tức anh gửi cho em, vô luận là cái gì, dù cho chỉ là một câu chào buổi sáng ngắn gọn, em cũng sẽ vui vẻ rất lâu. Như vậy em biết, anh trên con đường phương xa em đi không được, vẫn rất tốt."

Hoàng Dật cúi đầu cười, tiếp nhận danh thiếp của Nhược Thủy, để vào trữ vật giới chỉ.

"Một lát nữa em sẽ đi học, cái này có lẽ là lần cuối cùng cả đời này em nhìn thấy anh! Đợi lát nữa em học xong, khi em lên mạng, anh cũng đã đi đến phương xa. Nhưng mặc kệ thế nào, Nhược Thủy vẫn đều ở chỗ này chờ anh, vô luận anh trở về lúc nào, đều có thể tìm được em. Em hy vọng anh có thể mang theo câu khấn của Nhược Thủy, vượt qua gian nguy, không còn cô độc mà đi tới."

Nói xong, Nhược Thủy đi về phía trước vài bước, đứng ở trước người Hoàng Dật, sau đó cúi đầu, nhắm hai mắt lại, đưa tay đặt ở trước ngực làm một tư thế cầu khấn.

"Ta cầu khấn, người đứng ở trước mặt ta, có thể mở ra một hành trình đi đến phương xa; ta cầu khấn, những nơi hã đi đến, đều rọi đầy ánh sáng mặt trời; ta cầu khấn, khi hã đến tới điểm cuối, vô số người đều chúc mừng cổ vũ; ta cầu khấn, hã có thể gặp được người âu yếm, ôm nhau dưới ngọn đèn. . ."

Ánh sáng mặt trời chiếu vào trên người Nhược Thủy, đem mái tóc cô ấy nhuộm thành vàng óng ánh, lông mi thật dài hơi lóe sáng, khuôn mặt trắng nõn mà oánh nhuận. Lúc này, Hoàng Dật cách cô ấy rất gần, thậm chí có thể ngửi thấy được mùi thơm trên người, cảm thụ được hô hấp của cô ấy.

"Trạng thái cầu khấn đã thêm xong rồi, Nhược Thủy phải logout, tạm biệt Miếu Sát đại ca." Lúc này, Nhược Thủy bỗng nhiên mở mắt, phất phất tay với Hoàng Dật, sau đó liền logout, biến mất ở tại chỗ cũ.

Một giọt nước mắt trong suốt, từ chỗ cô ấy biến mất rơi xuống, dưới ánh mặt trời chiếu rọi lờ lờ chiếu sáng.

Dưới tia nắng ban mai, trong ngọn cỏ xanh tươi, chỉ còn lại một mình Hoàng Dật.

Hã xoay người, đi về phương xa.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 192: Cây Nấm Trên Đường

Mặt trời càng lên càng cao, Hoàng Dật đã sớm không nhìn thấy cái bóng của Hiên Viên trấn. Lúc này hắn đang ở một khu rừng núi không người, nơi này là một rừng núi kéo dài không dứt, ánh mặt trời xuyên qua lá cây chiếu xuống mặt đất, chim chóc trong rừng tự do ca hát, có vẻ an bình không gì sánh được.

Mùa hè rất cũng nhanh sẽ tới, khí trời bắt đầu trở nên nóng bức, Hoàng Dật thấm ra một ít mồ hôi hột, từng đợt gió nhẹ thổi tới, thổi hắt khoan khoái mát mẻ.

"Kịch kịch!" Lúc này, một đám lộc con từ trong rừng nhảy qua, chúng nó thấy Hoàng Dật đến, liền tránh xa xa, mở to con mắt linh động theo dõi hắn. Đàn lộc con này nhỏ hơn một chút nai lộc so với bình thường, bộ lông và vết vân trên người như nhau, có vẻ rất là đặc biệt.

"Ồ? Dĩ nhiên là ban lộc." Hoàng Dật không khỏi nhìn chúng nó nhiều, hai mắt có chút ngoài ý muốn.

Ban lộc là một loại động vật cực kỳ hi hữu, trong《phụ lục II của danh sách bảo hộ công ước GITES》do học viện hoàng gia Osco ban bố, ban lộc bị được động vật cấp hai, chỉ phân bố trong rừng rậm của một số ít đại lục. Nghe đồn người Yordle am hiểu chăn nuôi ban lộc nhất, chỉ bất quá người Yordle và ban lộc đều hiếm như nhau, thuộc về chủng tộc hi hữu.

Những tri thức này của Hoàng Dật, đều là do lão học giả Roan trong thư viện tàng năm của chiến giả đại sảnh Kinh Cực thành, dạy cho của hắn.

Bất quá, người chơi bình thường đối với công ước bảo hộ này đều không lý

giải, đại đa số người chỉ nghe qua công ước còn lại do học viện hoàng gia Osco ban phát, đó chính là 《công ước truy thần》-- chỉ cần là Thiên Tứ chi nhân, ai dẫn đầu đạt được cấp 100, là có thể thu được 2 điểm vinh dự quốc gia, đồng thời học viện sẽ trọng điểm bồi dưỡng người này, cuối cùng khiến cho hắn dẫn dắt nhóm người xuất sắc nhất, đi đến Truy Thần đại lục, điều tra nguyên nhân chết thảm của cường giả phong thần cuối cùng trên thế giới Đăng Thiên Giả. Bloodhoof.

Đây là một nhiệm vụ thế giới, là một mục tiêu xa xôi không gì sánh được trong mắt tất cả người chơi hiện nay, dù sao muốn đạt được cấp 100 không biết phải năm nào tháng nào. Hơn nữa cho dù đạt được cấp 100, cũng không cách nào lập tức chấp hành nhiệm vụ này, dù sao Đăng Thiên Giả. Bloodhoof là cường giả phong thần, nguyên nhân chết không phải người chơi cấp 100 có thể điều tra được, ít nhất phải hai ba trăm cấp mới làm được nhiệm vụ này.

Hoàng Dật không để ý đến đám ban lộc kia, tiếp tục đi tới trong rừng già, tiếng bước chân sần sật nhiễu loạn sự an bình trong rừng rậm.

"Bùm!" Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên giẫm lên một món đồ, phát nổ mạnh mẽ! Sau đó, một làn khói độc xanh lục từ bên chân bay lên, thoáng cái khiến cho hắn trúng độc.

Hoàng Dật bị trận nổ nhỏ này chấn lui lại mấy bước, lượng máu trên người cũng mất một nửa, đồng thời trên người có thêm trạng thái mất trái là trúng độc.

Bất quá hắn trải qua tiến hóa hình thái Bán Thú Nhân, có kháng tính độc tố cực cao, độc tố này đối với hắn cơ bản không tạo thành thương tổn gì.

Hoàng Dật ngồi xổm thân thể xuống, nhìn chỗ vừa rồi phát nổ một chút, lại chỉ phát hiện một hố nhỏ, không biết vừa rồi rốt cục là vật gì phát nổ. Nhưng hắn dám khẳng định, vừa rồi lúc hắn đi qua đây, tuyệt đối không có gì đặc thù.

Hoàng Dật quay đầu chung quanh, nhưng đập vào mắt chỉ có rừng rậm vô tận, ánh mặt trời ảm áp, một trận gió mát thổi tới, lá cây lao xao, không có bất

luận cái gì dị thường. Nhưng hẳn lại cảm giác, trong mảnh rừng rậm có vẻ an bình này, tựa như mơ hồ bịt kín một bầu không khí quỷ dị.

Kế tiếp, Hoàng Dật hồi đầy máu, tiếp tục đi về phía trước, càng cẩn thận lưu ý động tĩnh bốn phía.

"Bùm!" Đi vài phút, bên chân Hoàng Dật bỗng nhiên lại phát nổ, ngay sau đó vừa một làn khói độc bay lên, lần thứ hai tạo thành thương tổn cho hắn.

Lúc này, Hoàng Dật có thể khẳng định, cái này nhất định là có vấn đề, liên tục hai lần xuất hiện đồng dạng phát nổ, không thể là nguyên nhân tự nhiên, mà càng giống như là một loại cạm bẫy do thợ săn bố trí.

Thợ săn và chiến sĩ, pháp sư, mục sư như nhau, cũng là một loại nghề nghiệp lớn, bình thường sử dụng cung tên, nỏ, chùy thủ, ám khí làm vũ khí, có vài thợ săn bản thân có năng lực sát thương viễn trình cường đại, có vài thợ săn thì tinh thông nghiêng về hướng thám báo, làm một ít công tác trinh thám điều tra. Nhưng vô luận là một loại thợ săn nào, đều tinh thông huấn luyện sủng vật và bố trí cạm bẫy.

Ưu tú thợ săn bố trí cạm bẫy, thậm chí không cách nào bị điều tra được, hoàn toàn là ẩn hình, giảo trúng sẽ phát động. Tình huống hiện tại của Hoàng Dật, rất rõ ràng cũng là giảo trúng bẫy do thợ săn bố trí. Nếu như đây là một người chơi ẩn hình, vậy Hoàng Dật có thể biến thành hình thái Bán Thú Nhân, dùng kỹ năng chủng tộc【 Truy Tung Khứu Giác 】nhìn thấu vị trí của kẻ địch, nhưng cái này chỉ là bẫy ẩn hình, vậy hẳn không cách nào nhìn thấu.

Bất quá hẳn cũng không vội, hẳn lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một món đồ.

Đây là một la bàn cỡ bàn tay, nhỏ nhắn tin xảo, cả vật thể dùng kim loại màu đồng thau chế thành, trên bề mặt có khắc vài vòng đường viền tinh xảo. Cái la bàn này, tên là Tầm Vật la bàn, có thể căn cứ khí tức của một vật phẩm, tìm thấy được tất cả vật phẩm có khí tức tương đồng trong 1 km.

Cái la bàn này là hắc lần đầu tiên đi Thê Lương Sa Địa, từ trong tay của Hành Cước Thương Nhân tên là Khố Lạp Minh Nguyệt mua, lúc đó hắc tổng cộng mua bốn món đồ, phân biệt là Đầu Ảnh kính, Vọng Thủy kính, Lọ Thuốc, cùng với cái la bàn này. Ba món đồ trước hắc đều dùng qua, đặc biệt là Lọ Thuốc, hắc hầu như mỗi ngày đều lấy ra nhìn, nhìn nó sinh ra nước thuốc gì. Duy độc cái la bàn này hắc còn chưa có dùng qua, vẫn chưa tìm được thời cơ sử dụng thích hợp.

Hiện tại dưới loại cục diện này, cái la bàn này là có thể phát huy tác dụng lớn, Hoàng Dật có thể lợi dụng cái la bàn này, tìm được bấy có khí tức tương đồng trong 1 km, như vậy sẽ không sợ giẫm trúng.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức đem la bàn đặt trong khói độc, khiến cho nó nhớ kỹ khí tức của loại khói độc này, sau đó hắc cầm lấy la bàn, bắt đầu tiếp tục đi về phía trước.

Đi một hồi, trên la bàn đột nhiên nhảy ra một điểm sáng nhỏ, giống như là một ra đa bình thường, biểu hiện ra phương vị của món đồ như vậy, ngay tại phía trước hắc 1 km.

Hoàng Dật để tâm, tiếp tục đi tới phía trước, điểm sáng trên la bàn cũng càng ngày càng gần.

Vị trí của la bàn vô cùng chính xác, cụ thể tới cự ly một mét, khi Hoàng Dật đi tới địa điểm của cạm bẫy thì, điểm sáng màu trắng trên la bàn nhất thời biến thành màu đỏ, thể hiện ra cự ly của cạm bẫy đã không đủ một mét.

Hoàng Dật lập tức ngồi xổm xuống, cẩn thận nhìn xung quanh, bất luận chi tiết gì đều không bỏ qua.

Bên chân của hắc là cỏ xanh, trên ngọn cỏ có mấy con kiến đang bò, một trận gió thổi tới, cộng cỏ lắc lư, tất cả đều bình thường như vậy, không có chỗ gì đặc thù.

Cạm bẫy này quả nhiên là ẩn hình, không cách nào dùng mắt thường thấy được.

Hoàng Dật lập tức từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra một gói giấy nhỏ, nhẹ nhàng mở ra, bên trong là bột mịn màu xám. Loại bột phấn này là một loại vật phẩm ma pháp, tên là Hiển Ảnh Chi Trần (Dust of Appearance), sau khi sử dụng có thể tạm thời thể hiện ra tất cả sự vật ẩn hình trong phạm vi.

Sau một khắc, Hoàng Dật đem Hiển Ảnh Chi Trần rải ra khu vực quanh thân của mình, bột phấn màu xám đều đều rơi xuống, bao trùm khu vực vài mét xung quanh.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền phát hiện mặt đất phía trước nửa mét, chậm rãi hiện ra một món đồ.

Đây là một cây nấm, mũ nấm màu xanh lục, trên mặt có một vài điểm tròn nhỏ màu tím và đỏ, chỉ cần nhìn qua, là biết tràn ngập kịch độc. Hoàng Dật hoài nghi, nếu như mình không phải Bán Thú Nhân, không có kháng tính độc tố cực cao, phỏng chừng một cây nấm có thể độc mất nửa cái mạng của hắn, nếu như đồng thời giẫm trúng mấy cây, vậy phỏng chừng cũng là trực tiếp bị giết chết.

Hoàng Dật nhú mày, trong rừng già, vết chân hiếm thấy, không quá có thể là người chơi thợ săn để lại những cây nấm này, hơn nữa hắn cũng chưa bao giờ nghe nói qua nghề nghiệp loại thợ săn nào có cạm bẫy loại nấm.

Hoàng Dật quyết định tiếp tục đi về phía trước, cây nấm trên đường vừa lúc cùng hướng với hắn.

Kế tiếp, Hoàng Dật dựa vào Tầm Vật la bàn, tránh né tất cả cây nấm ẩn hình dọc theo đường đi. Những cây nấm này hầu như cứ cách 1 km là bố trí một lần, vô cùng có quy luật, không biết đối phương trồng loại nấm này rốt cuộc là có dụng ý gì. Nếu như muốn giết địch, vậy hoàn toàn có thể cùng một chỗ trồng mấy cây nấm, như vậy tỷ lệ giết địch càng cao. Hiện tại cây nấm được bố trí thưa thớt, càng như là một loại đánh dấu.

Hoàng Dật lần này vừa đi liền đi tới chạng vạng. Mặt trời chậm rãi xuống núi, ánh chiều tà chiếu vào rừng rậm, hình thành từng chùm tia sáng. Trong rừng rậm giữa trời chiều, chim muôn vỗ cánh về tổ, mà phương xa thì bắt đầu mơ hồ vang lên tiếng rống của một ít dã thú, buổi tối nguy hiểm của rừng rậm sắp đến.

Đúng lúc này, trên Tầm Vật la bàn của Hoàng Dật bỗng nhiên biểu hiện, phía trước 1 km xuất hiện vô số điểm sáng nhỏ, thể hiện ra chỗ đó có vô số năm độc.

Xem ra, chỗ đó cũng là khởi nguồn của năm độc! Hoàng Dật lập tức tăng tốc độ, chạy về phía trước.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền đi tới chỗ cách 1 km đó, vì để bảo hiểm, hắn lập tức dùng Âm Ảnh Chi Vũ, chui vào một bụi cỏ phía trước, nhìn chỗ biểu hiện trên la bàn.

Phía trước là một gốc cây đại thụ che trời, trên nhánh đại thụ xây một nhà gỗ nhỏ, trên mặt phủ lá cây và cỏ tranh, theo la bàn biểu hiện, năm ngay trên cây.

"Mình đi phía trước thăm dò đường!" Lúc này, cách đó không xa vang tới âm thanh của một đứa bé. Ngay sau đó, một bóng nhỏ mò mẫm tới phương hướng của Hoàng Dật.

Đây là một đứa bé trai thân cao không được một mét. Lớn lên vô cùng khả ái, trên đỉnh đầu mang một mũ năm màu xanh lục, trên mặt là một cặp mắt kính. Bên hông treo một ống trúc nhỏ, trên bề mặt mơ hồ lưu lại một ít nọc độc màu xanh. Tay nhỏ xách một túi đồ, lúc này đang cầm một kính viễn vọng, nhìn xung quanh hướng Hoàng Dật bên này.

Bất quá Hoàng Dật hiện tại là trạng thái ẩn thân, đứa bé trai căn bản không có thấy, trực tiếp vọt đến đây, mắt thấy sẽ vọt tới trong lòng Hoàng Dật.

Đúng lúc này, thời gian ẩn thân của Hoàng Dật kết thúc, bỗng nhiên hiện trước mắt của đứa bé trai.

"A! Có tình huống!" Lúc này, đứa bé trai giật mình nhảy dựng, nhanh chóng kêu một tiếng, sau đó lập tức cầm lấy ống trúc nhỏ bên hông nhắm ngay Hoàng Dật, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ cảnh giác.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 193: Anh Hùng Chưa Trưởng Thành

"Tuyệt đối không nên đánh giá thấp uy lực của Trinh Sát Nhanh Nhẹn nha!" Lúc này, đứa bé trai ngửa đầu nhìn Hoàng Dật, ngoài mạnh trong yếu uy hiếp, nhưng tay nhỏ run nhè nhẹ vẫn thể hiện ra sợ hãi trong lòng.

"Nếu như anh muốn công kích em, vừa rồi lúc ẩn thân đã sớm ra tay." Hoàng Dật nhìn chăm chăm đứa bé trai, không có bất luận ý muốn động thủ.

"Teemo, bạn làm sao vậy?" Lúc này, âm thanh của một đứa bé gái từ phía sau vang lên.

Ngay sau đó, một đứa bé gái khả ái đồng dạng cao không được một mét đã đi tới, trang phục của bé gái và bé trai có chút giống nhau, trên đỉnh đầu cũng là một cặp mắt kính. Bất quá vũ khí của bé gái thì bạo lực hơn rất nhiều, đó là một khẩu pháo đồng lớn như thân thể của mình, hòng lớn làm cho người ta phát sợ. Lúc này, trong tay cô bé đang cầm một trái táo đỏ, ăn một cách ngon lành.

"Nơi này có một người xấu." Đứa bé trai tên gọi Teemo quay đầu lại nhìn đứa bé gái một chút.

"Hả?" Đứa bé gái nhất thời nghiêm khuôn mặt nhỏ nhắn lại, trừng mắt nhìn Hoàng Dật, giơ giơ pháo đồng thật trong tay, "Muốn nhìn pháo hoa à?"

"Không muốn." Hoàng Dật lắc đầu, "Anh chỉ là đi ngang qua đây, không có bất luận địch ý gì, ngược lại là cây nấm của các em làm nổ anh không ít lần."

"A! Xin lỗi!" Teemo như là nhớ tới cái gì, sờ sờ đầu nhỏ, ngượng ngùng nói: "Em trồng nấm đó, chỉ là muốn cho ban lộc tìm được đường về nhà, nấm này đối

với động vật là không có thương tổn, chỉ có người giẫm trúng mới phát nổ, tôi cho rằng không ai sẽ tới nơi này."

"Anh đã không phải người xấu, vậy chúng ta cũng là bạn tốt!" Lúc này sắc mặt của đứa bé gái lập tức hòa hoãn xuống, thu hồi pháo đồng, "Em là Tristana, rất vui được làm quen với anh, hiện tại trời tối rồi, trong rừng rậm rất nguy hiểm, tới nhà gỗ nhỏ của chúng em ngồi đi?" Nói xong, nháy mắt to nhìn Hoàng Dật.

"Tốt!" Hoàng Dật mỉm cười. Hai đứa bé này rõ ràng không có tâm cơ gì, nhất cử nhất động đều lộ ra một vẻ đơn thuần, nói vài câu thì tin hẳn.

Kế tiếp, Hoàng Dật theo hai đứa bé bò lên cây, tiến vào trong nhà gỗ nhỏ trên cây.

Nhà gỗ nhỏ tinh xảo khéo léo, bên trong có hai giường nhỏ, một cái bàn, hai cái ghế nhỏ. Trên bàn có hai que xiên nấm, phỏng chừng hai đứa nhỏ đang muốn ăn cơm, kết quả phát hiện Hoàng Dật đến, cho nên mới vội vã rời khỏi nhà gỗ, đi ra kiểm tra tình huống.

Lúc này, mặt trời chiều ngoài cửa sổ soi sáng đến, làm nhà gỗ nhỏ tràn ngập cảm giác ấm áp, Teemo và Tristana hai đứa bé giống như là hai tiểu tinh linh trong rừng rậm, ở trong nhà gỗ nhỏ ngăn cách với nhân thế, sinh hoạt vô ưu vô lự.

"Đại ca ca, anh ăn nấm không?" Tristana buông pháo đồng, cầm lấy một xiên nấm, hỏi Hoàng Dật.

"Không cần, các em ăn đi!" Hoàng Dật đưa tay sờ sờ đầu nhỏ của cô bé.

"Đại ca ca, anh từ đâu tới?" Teemo cắn một ngụm nấm, mở to mắt hỏi Hoàng Dật, trong ánh mắt tràn ngập hiếu kỳ.

Hoàng Dật mỉm cười: "Anh đến từ chỗ rất xa rất xa, lang thang khắp thế giới. Còn các em?"

Tristana ăn một cây nấm nhỏ, sau đó lại cắn một ngụm táo, nói: "Chúng em đều là người Yordle, đến từ thành phố Bandle, trong tộc phái chúng em đi ra kiểm tra động tĩnh bên kia của Thê Lương Sa Địa. Gần đây Long Đô bên kia tập kết rất nhiều khô lâu đại quân của Sa Đạo Vương, nếu như chúng nó công phá Long Đô, vậy rất có khả năng sẽ tiếp tục thẳng tiến, tàn sát khu rừng rậm này, uy hiếp thành phố Bandle xinh đẹp của chúng em. Cho nên, chúng em phải đứng lúc phát hiện hành động của đại phôi đàn kia, cung cấp tình báo cho trong tộc."

"Sa Đạo Vương không phải vẫn đều ở Thê Lương Sa Địa sao? Sao hẳn có thể rời khỏi chỗ đó, đi xâm lược địa phương khác?" Hoàng Dật hỏi.

"Em nghe những người lớn nói, gần đây thế giới không thái bình, bảy đại ma vương lại bắt đầu rục rịch, ngay cả Địa Ngục chi vương lợi hại nhất của bắt đầu xuất hiện một ít dấu hiệu. Mà Sa Đạo Vương đại phôi đàn kia là tay sai của Đọa Lạc Chi Vương Bỉ Liệt Phu, nếu như bảy đại ma vương muốn một lần nữa xuất hiện, vậy Sa Đạo Vương khẳng định sẽ là tiên phong, xâm lược các chỗ của đại lục, không giới hạn trong Thê Lương Sa Địa nho nhỏ." Teemo vừa cắn nấm vừa nói, trên miệng nhỏ dính đầy dầu.

Nghe được tin tức này, Hoàng Dật bỗng nhiên nhớ tới trước đó không lâu Bạch Long vương nói qua, lúc đó Bạch Long vương cũng nói qua, bảy đại ma vương lại tề tụ, một lần nữa tàn sát thế giới này, vạn vật sẽ nghênh đón một trường hạn kiếp. Ba mươi năm trước, chỉ là một Hắc Ám Chi Vương Ô Tạp Nhĩ, đã âm ỉ đại lục máu chảy thành sông, sinh linh đồ thán, ngay cả Phong Chuy quốc khổng lồ đều bị hủy diệt. Mà lúc đó trường hạn kiếp này chỉ là xuất hiện trong một khối đại lục, thuộc về tai nạn cục bộ, mà hiện tại bảy đại ma vương đoàn tụ, ngay cả Địa Ngục chi vương lợi hại nhất đều xuất hiện, vậy phạm vi khẳng định là thế giới, các đại lục sẽ bị ảnh hưởng.

"Nhưng bọn họ phái hai em đến đây, cũng không an toàn!" Hoàng Dật nhìn hai đứa bé nói.

"Cái này là chúng em chủ động cầu xin! Muốn trở thành anh hùng, nhất định

phải trải qua các loại đau khổ, em và Teemo sau này lớn lên, đều muốn trở thành anh hùng vĩ đại như Thần Xạ Thủ. Ica." Tristana kiên định nói.

Anh hùng! Nghe được hai chữ này, không có ai quen thuộc hơn so với Hoàng Dật, bởi vì trong Anh Hùng ngục giam của hắn, giam giữ anh hùng tiếng tăm lừng lẫy của các thời đại trên lịch sử. Thần Xạ Thủ. Ica trong miệng của Tristana, là một vị đại anh hùng tiếng tăm lừng lẫy trên thế giới hiện nay. Ica vốn dĩ là một học sinh của học viện hoàng gia Osco, ba mươi năm trước đại lục bị Hắc Ám Chi Vương Ô Tạp Nhĩ tàn sát, hắn đi tới khối đại lục này, bắn nát một phần thân của Hắc Ám Chi Vương Ô Tạp Nhĩ, gây ra tác dụng quan trọng đối với việc Ô Tạp Nhĩ lui về Tử Linh Thâm Uyên. Sau đó sự tích của hắn bị viết vào lịch sử, học viện hoàng gia Osco ban tên cho hắn là Thần Xạ Thủ, chính thức sắc phong hắn là anh hùng. Từ nay về sau, vô số người ngâm thơ rong tại các góc đại lục truyền bá về cổ sự của hắn, hắn cũng thành mục tiêu truy cầu suốt đời của vô số cung tiễn thủ và pháo thủ trong đại lục, vô số người đều muốn trở thành anh hùng vĩ đại như hắn.

"Muốn trở thành anh hùng có điều kiện gì sao?" Hoàng Dật có hứng thú mà hỏi thăm. Anh hùng cũng không phải một xưng hô đơn giản, mà là một loại thân phận dành riêng, rất nhiều cường giả cũng không có danh xưng anh hùng, cái xưng hô này tôn quý không gì sánh được, không phải có thực lực cường đại là có thể thu được.

"Em nghe những người lớn nói, muốn trở thành anh hùng phải phù hợp ba điều kiện lận! Thứ nhất là đạt được thực lực Thánh Vực cấp 100, em và Teemo đều chưa đạt được, chúng em mới cấp 45, còn kém rất xa." Tristana nói đến đây, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi buồn bã, "Điều kiện thứ hai, là phải nhận được một tên ban thưởng được mọi người công nhận, giống như tên ban thưởng 'Thần Xạ Thủ' của Ica. Em và Teemo đều đã nghĩ xong tên của mình! Nếu như thật sự có cơ hội, em muốn lấy tên là 'pháo thủ Megling'. Teemo thì muốn được tên ban thưởng là 'Trinh Sát Nhanh Nhẹn'. Anh cảm thấy thế nào?" Nói xong, Tristana ngưỡng khuôn mặt nhỏ nhắn, chờ mong nhìn Hoàng Dật, muốn thu được lời ca ngợi hắn.

"Ừm, không tồi! Không tồi!" Hoàng Dật gật đầu cười, trẻ con cũng là loại tâm tính này, còn chưa có biến thành anh hùng, cũng đã bắt đầu là tự mình tên ban thường.

"Bất quá tên ban thường không phải chúng em muốn đặt như thế nào là đặt, cuối cùng phải xem ý kiến của đại đa số người." Teemo tiếp nhận câu chuyện, "Nếu như hai yêu cầu trước đều đạt được, có thể đi học viện hoàng gia Osco của Trung Ương đại lục, tiếp thu anh hùng thí luyện, sau khi thí luyện xong, là có thể tiến hành sắc phong là anh hùng!" Nói xong, Teemo ăn xong xiên nấm của mình, muốn đưa tay lau cái miệng nhỏ.

"Không được lấy tay lau! Bẩn lắm!" Lúc này, Tristana tức giận nói một tiếng với Teemo, sau đó lấy ra một khăn tay nhỏ, đưa qua.

Teemo nhận lấy khăn tay, lau lau cái miệng nhỏ nhắn.

"Thật ra vừa rồi Teemo nói, chỉ là điều kiện của anh hùng truyền kỳ! Nếu như muốn trở thành anh hùng sử thi cao cấp hơn, vậy còn phải lĩnh ngộ một loại tinh thần. Thế nhưng em ngay cả tinh thần là vật gì cũng không biết, trên lịch sử cũng chỉ có Georgia, Đào Hoàng, Kiếm Hoàng, Đẳng Thiên Giả những người này mới lĩnh ngộ tinh thần, biến thành anh hùng sử thi, sau đó bọn họ đều phong thần. Chúng em cho dù là dùng hết cả đời cũng không đạt được thành tựu như bọn họ, chúng em chỉ hy vọng có thể trở thành anh hùng truyền kỳ là thỏa mãn rồi!" Tristana ăn xong trái táo trong tay, đem hạt táo ném ra ngoài cửa sổ, miệng nhỏ lại nhồi vào thực vật, phình ra, nói đều nói không rõ.

"Vậy nỗ lực lên đi! Các người nhất định có thể trở thành anh hùng!" Hoàng Dật cổ vũ nói.

"Nếu như em trở thành một anh hùng, em muốn trở thành đội trưởng của Đội Biệt Kích Megling!" Lúc này, Tristana vươn hai tay nhỏ dựng thẳng trên mặt bàn, chống cằm, đây chờ mong nói.

"Nếu như em cũng trở thành một anh hùng, em muốn thành đội trưởng của lực lượng Trinh Sát Mẫu Hạm!" Mắt to của Teemo cũng sáng ngời, tựa như đã trở thành một anh hùng, "Như vậy sau này chúng em có thể cùng nhau phối hợp chấp hành nhiệm vụ rồi!"

"Đại ca ca, anh muốn trở thành anh hùng không?" Lúc này, Tristana nhìn Hoàng Dật hỏi, khuôn mặt nhỏ non nớt ánh mắt trời chiều ngoài cửa sổ, tràn ngập linh khí.

"Muốn chứ! Bất quá cho dù là anh hùng không được thừa nhận, cũng là một loại anh hùng! Có đôi khi, chúng tôi có thể làm anh hùng của bản thân!" Hoàng Dật nói xong, nghĩ tới câu nói kia tối hôm qua Lôi Thân nói.

"Thế nhưng, nếu như không được học viện hoàng gia Osco sắc phong, sẽ không thể tính là anh hùng, đối với thực lực không có bất luận cái gì tăng lên. Chỉ có sau khi trải qua nghi thức sắc phong anh hùng, mới có thuộc tính của anh hùng, đồng thời có thể học tập kỹ năng của anh hùng! Kỹ năng này rất lợi hại!" Teemo nhéo nhéo năm tay nói.

Hoàng Dật mỉm cười, không nói gì. Hiện tại bàn việc anh hùng này còn hơi sớm, hẳn không biết tới khi nào mới có thể thăng lên cấp 100. Bất quá hẳn muốn làm anh hùng cũng sẽ dễ hơn so với người khác, mấy ngàn anh hùng giam giữ trong Anh Hùng ngục giam của hắn, lý giải bọn họ nhiều hơn, tự nhiên sẽ biết thế nào để trở thành anh hùng.

Mặt trời chiều ngoài cửa sổ chậm rãi hạ xuống, một tia chiều tà cuối cùng tiêu tán trên núi phương xa, trong phòng nhỏ, Teemo và Tristana còn đang nói về mộng tưởng của bản thân.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 194: Đột Tập Trảm Phù Văn

Bóng đêm dần dần bao phủ rừng rậm, ngoài phòng bắt đầu truyền đến tiếng hô dã thú, buổi tối nguy hiểm của rừng rậm phủ xuống, dã thú đều bắt đầu đi ra kiếm ăn.

"Tạch ~" Tristana thắp một ngọn nến, đặt ở bàn trên, ánh lửa màu cam phủ kín nhà gỗ nhỏ, không ngừng chập chờn, chiếu ba cái bóng của người nhoáng lên nhoáng xuống.

"Mỗi ngày đều là cái dạng này, thật buồn chán!" Lúc này, Tristana hai tay chống cằm, nhìn ánh nến chập chờn.

"Mình không có buồn chán, mình có thể lắp ống phi tiêu của mình!" Lúc này, Teemo đem ống trúc nhỏ bên hông ra, sau đó từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một chén nhỏ, trong chén chứa một ít chất độc màu xanh, rồi lấy ra tiếp nữa một vài mũi tên nhỏ, tự mình nhúng một ít chất độc, sau đó lắp tên vào ống trúc nhỏ.

"Vũ khí của bạn uy lực quá nhỏ, vẫn là loại đại pháo của mình bắn sướng hơn!" Tristana sờ sờ pháo đồng của mình, kiêu ngạo mà nói.

"Hừ! Pháo của cậu lớn như vậy, bắn một pháo chỗ ngoài mấy trăm mét đều nghe thấy, còn ống phi tiêu của mình, vô thanh vô tức, thích hợp với trinh thám như mình." Teemo quyết cái miệng nhỏ biện giải.

"Thật ra anh có thể giúp em cải tiến ống phi tiêu này một chút, có thể khiến nó có uy lực, đồng thời không cần còn tự tay nhúng độc như vậy." Lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên nói. Hắn ở trong thế giới hiện thực, đối với các loại súng ống cung nỏ đều rõ như lòng bàn tay, có đôi khi tại khu vực dã ngoại, không có

súng ống chính thức, hãn bình thường lợi dụng một ít công cụ đơn giản, chế tác một ít ống phi tiêu, súng lò xo, có thể nói là tinh thông.

"Hả? Thật vậy chăng?" Teemo trước mắt sáng ngời, chờ mong.

Hoàng Dật gật đầu: "Các em có tài liệu gì sao? Hoặc là linh kiện ở chỗ khác lấy tới cũng được, anh xem có phụ kiện thích hợp có thể dùng hay không."

"Tốt! Lần trước nhà phát minh đầu to Heimerdinger vừa lúc tặng em một ít đồ chơi, anh xem có cái gì dùng được thì lấy đi!" Lúc này, Teemo bỗng nhiên nói, ngay sau đó từ trong trữ vật giới chỉ móc ra một đồng hồ, có người máy, có hồ lô, có đồng hồ, hòn đá nhỏ đủ loại.

"Hả? Cái này là. . . Phù văn thạch?" Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên thấy được một khối đá cỡ nắm tay, khối đá này trên bề mặt có khắc vài đường văn kỳ dị, bề hơi lóe sáng, ngoại hình có chút giống với phù văn thạch. Hãn đã từng sử dụng qua Ngải Độc Bệnh phù văn thạch và cấm ngôn phù văn thạch, đối với cái này có thể nói là vô cùng quen thuộc, hầu như là liếc mắt thì nhận ra đây là một khối phù văn thạch.

"Đúng vậy! Heimerdinger là nhà phát minh rất có danh của thành phố Bandle, có một lần ông ta chế tác một cặp mắt kính đặc thù cho Kiếm Thánh tiếng tăm lừng lẫy của đại lục, sau đó Kiếm Thánh tặng cho ông ta Đột Tập Trảm phù văn. Khối phù văn này có thể giúp cho kỹ năng loại đột tiến của một người chiến sĩ liên tục đột kích nhiều lần, với bước tiến siêu nhanh hình thành từng đạo huyền ảnh trong đám người, liên tục công kích nhiều kẻ địch." Teemo giải thích, "Bất quá chúng em cũng không phải chiến sĩ, cho nên cái khối phù văn này với chúng em cũng không có tác dụng gì, nếu như anh có thể giúp em cải tiến ống phi tiêu này, em sẽ đem cái khối phù văn thạch này tặng cho anh!"

"Được, không thành vấn đề!" Hoàng Dật gật đầu. Cái này thật ra có thể coi là một nhiệm vụ của hệ thống NPC cho hãn, sau khi hoàn thành nhiệm vụ là có thể lấy được khối phù văn thạch. Chỉ bất quá trong Thế Giới Thứ Hai rất ít khi có

quy trình nhiệm vụ, hình thức cũng rất tùy ý, có thể trò chuyện thì xuất hiện một nhiệm vụ, có đôi khi cũng là phải xem bản thân người chơi có hứng thú đi nghiên cứu hay không.

Kế tiếp, Hoàng Dật lợi dụng linh kiện nhỏ của Teemo, bắt đầu cải tiến ống phi tiêu. Phương hướng cải tiến của hắn chủ yếu là tăng tầm bắn, lực đạo, độ chính xác của ống phi tiêu. Cuối cùng hắn còn thêm ở chỗ lắp tên, gia tăng một bình độc loại nhỏ, cứ như vậy không cần phải cầm từng mũi tên đi nhúng độc, sau khi lắp tên, chất độc trong bình độc sẽ tự động tưới lên mũi tên, hơn nữa chất độc dùng xong, còn có thể tùy thời tiếp tục rót vào trong bình độc, vô cùng thuận tiện.

"Được rồi, ống phi tiêu hoàn toàn mới cải tiến được rồi, thích không?" Nửa giờ sau, Hoàng Dật đem ống phi tiêu hoàn toàn mới này giao cho Teemo, lúc này chủ thể của ống phi tiêu vẫn là ống trúc nhỏ, nhưng gia tăng một ít trang bị, thoát nhìn càng tinh xảo hơn.

"Oa! Em thích!" Teemo nhìn ống phi tiêu hoàn toàn mới, hai mắt không khỏi sáng lên, nhận lấy yêu thích không buông tay, cẩn thận vuốt ve. Sau đó nó đem ống phi tiêu nhắm ngay một tấm ván của nhà gỗ, bắn ra một mũi tên nhỏ.

"Phập!" Mũi tên chỉ phát ra một tiếng rất nhỏ, sau đó trên tấm ván gỗ xuất hiện một lỗ nhỏ, mũi tên hoàn toàn xuyên đi ra ngoài.

"Uy lực thật lớn nha!" Lúc này, Tristana vỗ vỗ tay nhỏ, sau đó sờ sờ đại pháo đồng của mình, "Nhưng vẫn không mạnh như đại pháo của mình!"

"Ngoại trừ uy lực, độ chính xác, tính bí mật cũng mạnh hơn rất nhiều, tiếng ồn cũng nhỏ đi!" Teemo thoả mãn gật đầu, sau đó cầm lấy khối Đột Tập Trảm phù văn thạch, đưa cho Hoàng Dật, nói: "Cảm ơn đại ca ca giúp em cải tiến ống phi tiêu này! Cái khối phù văn thạch này tặng cho anh!"

"Cảm ơn!" Hoàng Dật đưa tay tiếp nhận khối phù văn thạch. Cái này cũng may mà là hắn am hiểu chế tạo súng ống mấy thứ này, nếu như đổi một người

chơi không hiểu, có thể không hoàn thành nhiệm vụ này.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức lựa chọn hấp thu khối phù văn thạch, kỹ năng dung hợp của phù văn này tự nhiên cũng là 【 Truy Bộ 】, đây là kỹ năng loại đột tiến duy nhất của hắn.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn thành công đem Đột Tập Trảm phù văn dung hợp vào kỹ năng 【 Truy Bộ 】.

【 Truy Bộ 】: Tiêu hao 20 điểm nội khí, cấp tốc đột tiến về một phương hướng, kẻ địch bị đụng trúng sẽ rơi vào 2 giây trạng thái mê muội, đột tiến cự ly xa nhất không vượt quá 40 mét, thời gian hồi phục 1 phút.

Đột Tập Trảm phù văn hiệu quả thêm vào: Trong phạm vi 40 mét của kỹ năng số lượng, kẻ địch vượt quá 2 người thì, có thể liên tục 5 lần đột tiến giữa kẻ địch với tốc độ của huyền ảnh, chỉ có một mục tiêu cuối cùng mới có thể mê muội 2 giây, phương hướng đột tiến cần bản thân khống chế.

Cái miếng phù văn này rất bình thường, tác dụng chủ yếu là thay đổi vị trí, bốn mục tiêu đầu sẽ không mê muội, hơn nữa cũng sẽ không bị bất luận thương tổn gì, chỉ có một mục tiêu cuối cùng mới có thể mê muội. Cái này quyết định nó không cách nào giống như Ngải Độc Bệnh phù văn tùy thời đều có thể tạo được hiệu quả, mà là cần dưới tình huống đặc thù mới có thể phát huy tác dụng.

Thật ra rất nhiều kỹ năng của Hoàng Dật đều là như thế, ví dụ như kỹ năng dành riêng của hắn【 Tuyên Án 】, cái kỹ năng này dưới tình hình chung, không mạnh bằng kỹ năng dành riêng loại hình công kích của Đào Phong bọn họ, thế nhưng dưới tình huống đặc thù, ví dụ như ngày hôm qua lúc tranh đoạt thủ sát Cương Thi vương, cái kỹ năng này phát huy tác dụng rất lớn. Bản thân Hoàng Dật cũng không mạnh hơn so với người chơi khác, hắn cũng là một người chơi bình thường, hắn mạnh ở chỗ, kỹ năng của hắn, bảo vật, trang bị, dưới tình huống khi phối hợp lại sẽ rất mạnh. Giống như Đào Phong, Long Thứ, Lôi Thần bọn họ đều là như vậy, nếu như cướp đoạt kỹ năng của bọn họ, giảm bảo vật của

bọn họ, cõi trang bị của bọn họ, như vậy bọn họ cũng sẽ yếu đuối, một người chơi bình thường tùy tiện đều có thể giết chết bọn họ. Không có khả năng có người chỉ dựa vào điều kiện của bản thân, là có thể làm được một phút đánh mấy trăm quyền, hay là với thân pháp tuyệt diệu nhảy qua nhảy lại liên tục né tránh công kích của BOSS, những cái này đều phải dựa vào kỹ năng và ngoại vật phối hợp với nhau mới có thể làm được.

"Thật buồn chán, Teemo, chúng ta đi ra chơi đi!" Lúc này, Tristana kéo tay của Teemo nói.

"Tốt, mình vừa có vũ khí mới, vừa lúc có thể đi ra ngoài dùng thử." Teemo cũng biểu thị tán thành.

Sau đó hai đứa bé chào Hoàng Dật, rời khỏi nhà gỗ, đi ra rừng rậm bên ngoài dưới ánh trăng.

Trong phòng chỉ còn lại một mình Hoàng Dật, ánh nến chập chờn chiếu bóng dáng của hắc chột lóe chột tắt, hắc quay đầu nhìn ngoài cửa sổ một chút, lúc này Teemo và Tristana hai đứa bé đang tay trong tay chạy dưới tàng cây, hai đứa nhỏ vô tư, ngây thơ rục rờ, Hoàng Dật bỗng nhiên nhớ tới tình cảnh chơi đùa của mình lúc nhỏ và số 9 Tần Thời Vũ.

Khi còn bé hai người bọn họ cũng thân mật khăng khít, vô tư như vậy, số 9 cũng như tất cả bé gái khác, cũng thích khóc, thích làm theo đuôi, đi theo phía sau Hoàng Dật gây sự, đó là một đoạn thời gian làm cho người ta hoài niệm. Bất quá sau đó, bọn họ dần dần lớn lên, gánh vác trách nhiệm cũng càng lúc càng lớn, cần bình thường đi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, mấy tháng đều không thấy được một lần, thời gian ở chung chậm rãi ít đi, số 9 cũng không còn đi theo phía sau hắc, hai người giao lưu càng ngày càng ít. Hoàng Dật sau khi bị bắt vào Hoa Hồng Ngục Giam, thì không còn gặp lại số 9, hiện tại nghĩ đến, cô ấy hẳn là trưởng thành một thiếu nữ duyên dáng yêu kiều.

Hoàng Dật nhìn phương hướng của Long Đô một chút, trong ánh mắt thâm

thúy mơ hồ lộ ra một vẻ chờ mong, hơn mười ngày đường, bọn họ sẽ được gặp lại, không biết nhiều năm không gặp như vậy, cô ấy có phải là hấp dẫn hơn không.

Kế tiếp, Hoàng Dật thu hồi ánh mắt, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra《 thi điển. Luyện thi thuật 》, bắt đầu nghiên cứu. Loại kỳ thuật này cũng không phải trong nháy mắt là có thể học được, nó giống như phương pháp luyện chế của Thân Ngoại Hóa Thân, ghi chép các bước, cần phải nhớ kỹ cũng lý giải, không đi theo chính xác thì không dùng được.

Hoàng Dật cầm tờ giấy cổ xưa sứt mẻ, dưới ánh nến lập lòe, lâm vào trạng thái chuyên chú. . .

Một đêm trôi qua.

Sáng sớm, tiếng chim hót đem Hoàng Dật từ trong ngủ say đánh thức, lúc này hắn đang nằm trên bàn của nhà gỗ nhỏ, trong tay vẫn nắm trang giấy. Tối hôm qua hắn cũng không có logout đi ngủ, mà là trực tiếp nằm trên bàn ngủ luôn.

Hoàng Dật quay đầu nhìn ngoài cửa sổ một chút, lúc này ánh sáng mặt trời mọc lên, tia sáng chiếu khắp mặt đất, từng tia sáng tà tà chiếu vào rừng rậm, giọt sương trên ngọn cỏ trong suốt lóe sáng, chim chóc bay lượn bên trong, vui vẻ ca xướng, khắp rừng rậm tràn ngập sinh cơ.

Đây là một bình minh tốt đẹp, Hoàng Dật nhắm mắt lại, hít sâu một hơi. Sau đó, hắn mở mắt ra, gửi một tin tức cho Nhược Thủy ở Hiên Viên trấn.

Tin tức rất ngắn, chỉ có một dòng chữ: Buổi sáng tốt lành.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 195: Thú Cười

Hoàng Dật quay đầu nhìn một chút, lúc này Teemo và Tristana đều nằm ở trên giường của mình, ngủ say. Teemo chổng ngược trên giường, kéo lên quần áo, lộ ra cái bụng hơi phập phồng, mà Tristana thì đá rơi chăn xuống, cuộn mình tại góc giường.

Hoàng Dật không có kinh động bọn họ, lén lút logout.

Lúc này, trong Hoa Hồng ngục giam cũng đang rời giường, tất cả mọi người đang rửa mặt, ngênh tiếp một ngày mới. Hoàng Dật cũng rửa mặt, làm vận động, sau đó hẩn rời khỏi phòng giam, đi căn tin lâu ba.

Đi tới căn tin, ở đây náo nhiệt vô cùng, mấy trăm tội phạm đều ngồi ở trên bàn cơm ăn bữa sáng, tất cả mọi người trò chuyện với nhau, chuyện trò rất vui vẻ, ăn bữa sáng coi như thời khắc thả lỏng nhất trong ngục giam. Trước đó đều là có người chủ động đưa cơm cho hẩn, cái này là hẩn lần đầu tiên chủ động tới căn tin ăn bữa sáng.

"Hả? Hoàng Dật, sao cậu tự mình tới?" Lúc này, một tiếng Trung Quốc không tiêu chuẩn từ phía sau vang lên.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, người vừa gọi hẩn, là một chàng trai da trắng tóc vàng xanh mắt, người này chính là Louis cùng hẩn tiến vào nhà tù công của, lúc đó hẩn ta còn bị Lôi Thân đánh mười gậy.

Hoàng Dật gật đầu với Louis: "Louis, đã lâu không gặp."

"Ừm, đã lâu không gặp, chúng ta cùng nhau ăn đi." Louis nhiệt tình đi tới,

cùng Hoàng Dật nhận bữa sáng, sau đó tìm chỗ ngồi xuống.

"Tôi thấy cậu cả ngày ở phòng giam một mình, vẫn đều không ra, không buồn bức sao?" Louis uống một ngụm cháo rồi hỏi.

"Đã quen rồi." Hoàng Dật cũng uống một ngụm cháo, sau đó dờn trọng tâm câu chuyện, hỏi: "Cậu đã từng nói, cậu là làm thí nghiệm, nổ chết hơn một trăm người, cậu lúc đó rốt cục làm thí nghiệm gì, sao thoáng cái tạo thành uy lực lớn như vậy?"

"Lúc đó tôi đang chế tạo một quả tên lửa tầm trung, kết quả khi phóng ra lệch khỏi quỹ đạo, rơi vào khu thường dân, tạo thành sự cố, đối với người vô tội, tôi cũng cảm thấy vô cùng có lỗi." Louis cúi đầu thở dài.

"Vậy cậu lúc còn nhỏ hẳn là đã cảm thấy hiếu kỳ đối với tên lửa rồi!"

"Đúng vậy! Tôi từ nhỏ đã cảm thấy đặc biệt mê mải đối với tên lửa, tự mình lục lọi nghiên cứu ra phương pháp chế tạo." Louis gật đầu, "Thật ra tiến vào ngục giam này cũng không hoàn toàn là một chuyện xấu, bởi vì tôi dĩ nhiên gặp giáo sư Cole. Cậu biết không? Giáo sư Cole trước khi bị bỏ tù, từng là một trong những thành viên nòng cốt của kế hoạch tên lửa đạn đạo nước Mỹ đấy! Tôi từ chỗ ông ấy học không ít tri thức. . ." Vừa nói đến chỗ hứng thú, Louis liền bắt đầu liên huyên.

Kế tiếp, hai người câu có câu không trò chuyện, phần lớn đều là Louis nói, Hoàng Dật chỉ là lắng lắng nghe.

"A! Maxi, tôi trước khi vào tù đã từng ở đại sảnh Vienna nghe qua diễn tấu hiện trường của ngài, tài nghệ diễn tấu của ngài quá tuyệt vời! Không ngờ rằng có thể gặp phải ngài ở chỗ này."

"Tôi lần trước thu được giải Nobel văn học, đã từng muốn đem tiểu thuyết của tôi cải biên thành kịch bản, cùng ông hợp tác quay thành phim, tôi vô cùng thích bộ phim điện ảnh giúp ông nhận được giải Oscar dành cho đạo diễn xuất

sắc nhất năm năm trước."

"Lam Ngụy, lúc cậu xâm nhập hệ thống internet của ngân hàng thế giới, vì sao không sửa mấy con số trong tài khoản của mình vậy?"

"Còn hai năm nữa là thể vận hội Olympic, thật muốn tham dự thể vận hội ấy, một lần nữa giành lấy quán quân."

"Tôi nghiên cứu chế tạo ra phương pháp chữa trị bệnh AIDS, cứu vô số người, không ngờ rằng không cách nào cứu được bản thân mình, cả đời đều bị nhốt ở chỗ này."

"Khủng hoảng kinh tế và vỡ nợ ở châu Âu không có quan hệ gì với tôi, bất quá đôla bị giảm giá rì quả thật là trách nhiệm của tôi."

Mỗi một bàn trong căn tin, đều có tiếng nói chuyện, nội dung nói chuyện phiếm của họ nếu như để người bên ngoài nghe được, phỏng chừng sẽ trực tiếp xỉu ngay và luôn. Ở đây tùy tiện lấy ra một người tội phạm, đều là nhân vật đỉnh cấp của một lĩnh vực. Từ nghệ thuật đến thể dục, từ chính trị đến khoa học, các loại nhân tài đều có. Nếu có quốc gia nào có thể đem những người này hợp nhất, vậy phỏng chừng thực lực tổng hợp một nước của quốc gia ấy sẽ trực tiếp tăng lên địa vị hạng nhất thế giới.

Bất quá, bọn họ đều bị giam giữ trong Hoa Hồng Ngục Giam, không được phát huy. Hoàng Dật đã từng không chỉ một lần muốn đem những người này kéo vào Thế Giới Thứ Hai, mở rộng thế lực của tổ chức, nhưng thiết bị giả thuyết từ đầu đến cuối là một vấn đề khó khăn không nhỏ, muốn cho mấy ngàn tội phạm tất cả đều dc phân phối một bộ thiết bị giả thuyết, đây là chuyện căn bản không có khả năng làm được.

Thế Giới Thứ Hai đối với nhân loại mà nói, địa vị giống như là internet một trăm năm trước, nhân loại một trăm năm trước không tách khỏi internet được, mà hiện tại, nhân loại không tách khỏi Thế Giới Thứ Hai. Nếu như nói thời gian ban ngày của nhân loại, là để học tập và làm việc trong thế giới hiện thực, như

vậy buổi tối lúc đi vào giấc ngủ, cũng là tiến vào Thế Giới Thứ Hai rong chơi. Hai thế giới một sáng một tối, khổng chế quỹ tích phát triển của nhân loại.

Tiền thân của Thế Giới Thứ Hai, là một bộ hệ thống Hy Vọng do công ty Thời Đại sáng tạo hơn mười năm trước, từ khi đó bắt đầu cũng đã thay thế internet, thành trung tâm giả thuyết của nhân loại. Mà trải qua hơn mười năm đổi mới, bộ hệ thống này cuối cùng vào hai năm trước cách tân thành Thế Giới Thứ Hai. Hiện tại mà xem, tên của Thế Giới Thứ Hai là danh phù kỳ thực, nó quả thật đã trở thành thế giới thứ hai không thể thiếu của nhân loại. Mọi người có thể du lãm nghỉ ngơi vui chơi ở bên trong, có thể ở trong thư viện nghiên cứu lịch sử thơ ca, có thể trong quán rượu hoàng hôn nói chuyện uống rượu với bạn bè, có thể ở chỗ này thả lỏng tâm tình khẩn trương của ban ngày làm việc học tập. Tôn chỉ tồn tại của nó, cũng là làm cho người ta tạm thời quên thế giới hiện thực, đi thử nghiệm một loại cuộc sống hoàn toàn mới.

...

Ăn xong bữa sáng, Hoàng Dật về tới phòng giam của mình, sau đó khóa cửa, tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Ánh mặt trời xuyên qua khe lá cây, chiếu vào trong nhà gỗ nhỏ, chim chóc trong rừng vẫn ca hát, lúc này Teemo và Tristana thì không ở trong nhà gỗ nhỏ.

"Đội trưởng Teemo đang đợi lệnh! Một, hai, ba, bốn!" Dưới tàng cây ngoài cửa sổ truyền đến âm thanh của Teemo, Hoàng Dật quay đầu nhìn, chỉ thấy lúc này Teemo đang dựa theo quy phạm trong quân đội, nghiêm ngặt tiến hành huấn luyện giảm chận tại chỗ, dường như đã trở thành đội trưởng chân chính.

"Mình thật muốn bắn cái gì đó." Lúc này, Tristana cắn một ngụm táo, mắt to chớp chớp nhìn chăm chăm Teemo.

Bỗng nhiên, Tristana nhìn trái táo trong tay, lại nhìn Teemo một chút, hai mắt sáng lên, như là nghĩ tới một chuyện gì rất thú vị, lập tức nói: "Teemo, chúng ta chơi một trò chơi có được hay không?"

"Trò chơi gì?" Teemo ngừng lại, quay đầu mê man hỏi thăm.

"Mình đem trái táo này đặt ở trên đầu bạn, sau đó bạn đứng ở chỗ cũ, cho mình bắn một chút." Tristana giơ giơ trái táo trong tay lên, rồi chỉ chỉ phía pháo đồng sau lưng.

"Lỡ như không bắn trúng thì sao?" Teemo nuốt nước bọt hỏi, biểu tình có vẻ có chút sợ hãi.

"Không bắn trúng chúng ta bắn tiếp! Chỗ của mình có rất nhiều táo mà! Cũng sẽ bắn trúng một lần." Tristana ngây thơ rục rờ nói.

"Thế nhưng không bắn trúng, mình sẽ mất mạng." Sắc mặt của Teemo khấn trương lên.

Tristana nổi khuôn mặt nhỏ nhắn lên, tức giận nói: "Bạn đây là không tin sự chính xác của mình sao? Tốt lắm, lần sau mình không bao giờ giúp bạn hái nấm nữa."

"A! Đừng, vậy. . . Được rồi!" Teemo quỳnh lên, cắn răng đáp ứng, sau đó sa sút tinh thần đi qua, mặc cho Tristana đem trái táo đặt lên đầu mình.

Sau đó, Tristana đem khẩu pháo đồng phía sau cầm xuống, từng bước lui ra xa xa, sau đó xoay người, giơ pháo đồng lên, nhắm ngay Teemo.

Teemo nhìn khẩu pháo đồng, nhắm hai mắt lại, mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Đội trưởng Teemo đang toi mạng!"

"Sẽ không chết đâu! Yên tâm đi!" Tristana nói xong, trực tiếp bắn một pháo đến đây!

"Ầm!" Trái táo trên đầu Teemo của và cái mũ nấm cùng nhau bị bắn nổ!

Qua hồi lâu, Teemo mới mở mắt, run rẩy vươn tay, sờ sờ đỉnh đầu trơn bóng của mình, thấy đầu của mình vẫn còn, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

"Mình nói rồi mà! Không có việc gì đâu, tối, chúng ta tiếp tục chơi!" Lúc này, Tristana lại lấy ra một trái táo khác

...

Hoàng Dật lẳng lặng địa nhìn hai đứa bé này đùa giỡn, cảm giác trong lòng an bình, tâm linh mệt mỏi của mấy ngày nay bình tĩnh trở lại. Hắn tham lam hưởng thụ an bình lúc này.

"A? Ban lộc của chúng ta đã trở về!" Đúng lúc này, Teemo bỗng nhiên mừng rỡ kêu một tiếng.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, quả nhiên, một đám ban lộc con từ trong bụi cỏ chui ra, mắt to linh động chớp chớp, có vẻ vô cùng khả ái.

Teemo và Tristana lập tức tiến lên, ôm chú lộc con tới, có vẻ vô cùng thân thiết.

"Tiểu Ban của mình cũng hấp dẫn hơn nhiều! Xem ra là ăn rất nhiều đồ ăn ngon rồi!" Lúc này, Tristana cõ trên một con lộc mẹ, vượt đầu lộc, nói: "Tiểu ban ngoan ngoãn lớn lên, sau này mày cũng là thú cưỡi của anh hùng!"

"Thú cưỡi?" Hoàng Dật bỗng nhiên trong lòng khẽ động. Hắn hiện tại cũng không có thú cưỡi, không chỉ như vậy, hắn cơ bản cũng không nhìn thấy qua người chơi khác có thú cưỡi, trong thành trấn không cho phép ngồi thú cưỡi. Mà tại khu vực dã ngoại, hắn vẫn đều ở rừng núi hoang tàn vắng vẻ, ngay cả người đều cơ bản không nhìn thấy, càng đừng nói gặp qua có người ngồi thú cưỡi.

Người chơi thăng lên cấp 50, là có thể đi các thành phố lớn mua thú cưỡi, nhưng thú cưỡi có thể mua được cơ bản đều là thú cưỡi thấp cấp, giá cả đắt đỏ, hơn nữa tốc độ rất chậm, không có sức chiến đấu. Đối với Hoàng Dật loại người chơi tốc độ bản thân đã rất nhanh mà nói, cũng là một loại gân gà. (Gân gà! Gân gà! Ăn thì không được mà bỏ thì tiếc - trích từ tích Tào Tháo đi đánh Đông Ngô trong Tam Quốc)

Muốn thu được thú cưỡi, phương pháp nhanh và tiện nhất của cũng là tự mình đi bắt, bắt quá thú cưỡi bình thường hiển nhiên là không có cách nào khác lọt vào mắt của hắc, hắc chạy bộ còn nhanh hơn. Chỉ có một vài ma thú đại hình mới có thể đạt được tốc độ nhanh hơn so với hắc, hơn nữa một ít ma thú còn có lực sát thương lớn, khi cưỡi cũng có thể phát huy sức chiến đấu. Nhưng trong rừng rậm bình thường không có khả năng có ma thú đại hình, chỉ có đi một ít khu vực nguy hiểm mới tìm được, loại ma thú này cơ bản đều là hơn cấp tám mươi, người chơi giai đoạn hiện nay căn bản không có thực lực đi bắt.

Lúc này, Hoàng Dật thấy sắc trời không còn sớm, lập tức đi ra nhà gỗ, quyết định tiếp tục đi, đi đến Long Đô, đây mới là mục tiêu chân chính của hắc, ngôi nhà gỗ nhỏ này bất quá chỉ là trạm dừng chân ven đường, nghỉ ngơi một đêm.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 196: Luyện Thi

"Đại ca ca, anh phải đi sao?" Hoàng Dật nhảy xuống đất, Teemo cười một con ban lộc, đi tới bên cạnh hắn, mở to mắt nhìn hắn.

Hoàng Dật sờ sờ đầu của Teemo, nói: "Ừm, anh lúc đầu cũng là đi ngang qua đây, bạn của anh còn đang ở phương xa chờ anh. Anh chờ mong các em có thể trở thành anh hùng vĩ đại. Biết đâu một ngày nào đó của nhiều năm sau, khi anh đi qua một quán rượu ven đường, anh có thể nghe được người ngâm thơ rong đang kể lại sự tích sử thi của các em." Hoàng Dật gật đầu cười với hai đứa trẻ, sau đó lập tức xoay người, đi nhanh về phía trước.

...

Những ngày kế tiếp, Hoàng Dật vẫn gian khổ đi, trèo đèo lội suối, vượt qua vô số dòng suối nhỏ, bước qua từng giọt sương lấp lánh dưới ánh sáng mặt trời, đi thẳng đến hướng nam.

Buổi tối hôm nay, Hoàng Dật đốt lửa trại trong một khu rừng thưa thớt, nướng một con dã lộc, mùi thịt nướng thơm lừng bay ra bốn phương.

Hoàng Dật thêm vài cây củi lửa, sau đó nhìn phía nam, hiện tại cây cối trong rừng bắt đầu trở nên thưa thớt lên, thực vật cũng dần dần thành một ít thực vật khô hạn của sa mạc, hẳn là rất nhanh sẽ đến sa mạc biên thủy của Long Đô.

Hắn thu hồi ánh mắt, thấy lộc đã chín, không khỏi lấy xuống một chân, bắt đầu há miệng lớn mà ăn, mùi thịt tỏa bốn phía, bổ khuyết thân thể mệt nhọc cả ngày của hắn.

Ăn no thịt quay, Hoàng Dật nghỉ ngơi một hồi, sau đó lấy ra 《Anh Hùng chi thư》, triệu hồi ra tới anh lối vào của Anh Hùng ngục giam, cất bước đi đi vào.

Hiện tại, hắn đã học xong luyện thi thuật, đồng thời đem các bước luyện thi ghi chép trong trang giấy vững vàng nhớ kỹ, là thời gian bắt đầu luyện chế Thân Ngoại Hóa Thân.

Hoàng Dật dựa theo bản đồ trong《Anh Hùng chi thư》, đi tới chỗ sâu trong Anh Hùng ngục giam, phía trước là một cửa gỗ cũ, trong ngục giam âm u, có vẻ quỷ dị không gì sánh được.

Giây phút ấy, Hoàng Dật nhẹ nhàng vươn tay, chạm đến đường vân trên cửa, giống như chạm đến vòng tuổi cuối cùng, sau đó cánh tay hắn hơi đẩy, cánh cửa nhẹ mà mở ra.

Một cỗ khí tức lạnh lẽo nhất thời đập vào mặt mà đến, Hoàng Dật giống như là đẩy ra cánh cửa của một thế giới khác. Đập vào mắt, là một không gian hắc ám vô tận, bên trong chất đầy những thi thể khổng lồ dường như một ngọn núi đứng sừng sững trong bóng tối, liếc mắt nhìn không thấy được đầu, hình thành một thi sơn.

Anh Hùng ngục giam là một không gian vô hạn, vô luận bao nhiêu đồ đều có thể chứa được, thời đại dài trôi qua, không biết có bao nhiêu thi thể chôn cất ở chỗ này, hơn nữa trong một khu vực đặc thù như vậy, những thi thể này cũng không có hư thối, bảo tồn rất hoàn hảo. Trước đó, Hoàng Dật vẫn chưa tới động qua những thi thể này, mà trưởng ngục giam tiền nhiệm đem những thi thể này để ở đây, mà không ném ra bên ngoài, khẳng định là có nguyên nhân, Hoàng Dật cũng không dám vượt quá quy củ này.

Hiện tại, Hoàng Dật đã có hai chân và máu của Lucifer, trái tim của Sa Đạo Vương, tài liệu còn lại đều có thể tìm được từ nơi này. Hắn cũng không có tận lực theo đuổi những tài liệu này nhất định phải có năng lực gì, hắn chỉ hy vọng luyện chế trước một Thân Ngoại Hóa Thân có thể sử dụng là được.

Những thi thể này tuy rằng đã chết, nhưng trên người vẫn có ý chí do chủ nhân cũ lưu lại, Hoàng Dật hiện tại học xong luyện thi thuật, cũng có thể giải trừ một ít ý chí yếu kém trên thi thể. Hắn chọn một hồi lâu trong vô số thi thể, cuối cùng tìm được thi thể của một con ma thú viên hầu cấp 101, đây là một loại tồn tại yếu kém nhất trong Anh Hùng ngục giam, là do một ít thủ hạ của Tử Thần điện bắt vào, cũng không có quan hệ trực tiếp gì với bản thân Tử Thần.

Địa phương đặc biệt nhất trên thi thể của ma thú viên hầu, là trên đầu mọc ba con mắt, Hoàng Dật phỏng chừng con mắt thứ ba hẳn là có năng lực kỳ lạ nào đó, hẳn chỉ cần luyện chế xong cái thi thể này, là có thể sử dụng năng lực của con mắt thứ ba. Bất quá lúc này, trong con mắt lại mờ mờ không ánh sáng, không có bất luận sinh cơ gì. So với cường độ thân thể mà nói, con ma thú viên hầu này không mạnh như hai chân của Lucifer và trái tim Sa Đạo Vương. Hoàng Dật dự định đem thi thể này sau khi luyện chế, sẽ đem trái tim của nó đổi thành trái tim của Sa Đạo Vương, đem hai chân của nó đổi thành hai chân của Lucifer, rồi rót vào máu của Lucifer, có thể khiến con viên hầu đồng thời có năng lực của Sa Đạo Vương và Lucifer hai đại cường giả.

Sau một khắc, Hoàng Dật đưa tay đặt trên thi thể, sau đó dựa theo chú ngữ ghi chép trong《 thi điển. Luyện thi thuật 》, yếu ớt ngâm xướng-- "Tử vong cũng không phải kết thúc, thể xác mất đi linh hồn, người đã từng hưởng về thế giới xinh đẹp, hiện tại tôi đem ý chí của ta ghi lại, kiểm soát tử vong của xác này, viết ra sinh mệnh cho xác này. . ."

Những chú ngữ của Hoàng Dật cũng không máu tanh, ngược lại giống như quan tâm của thần đối với chúng sinh, giữa nhà xác chất đống này, vang bốn phương tám hướng, có chút cảm giác ớn lạnh cả người.

Ngâm xướng xong đoạn chú ngữ này, Hoàng Dật sử dụng luyện thi thuật, trong bàn tay lập tức truyền ra một năng lượng luyện thi thuật, nhập vào thi thể. Năng lượng luyện thi thuật chậm rãi di chuyển trong thi thể của ma thú viên hầu, khắc lại ý chí của Hoàng Dật, sau khi đi xong bước này, là có thể tiến hành bước tiếp theo.

Bất quá thời gian luyện chế sẽ căn cứ độ mạnh yếu của thi thể mà định ra, thi thể càng mạnh, thời gian luyện chế cũng càng dài, đẳng cấp của ma thú viên hầu cao gấp đôi so với Hoàng Dật, không phải trong thời gian ngắn có thể luyện chế được.

Kế tiếp, Hoàng Dật rời khỏi phòng xác, rời khỏi Anh Hùng ngục giam, chờ sau này đến xem tình huống luyện chế.

Trở lại rừng rậm bên ngoài, vừa hít được không khí mới mẻ, Hoàng Dật dường như đi tới một thế giới xinh đẹp khác.

"Meo meo~" lúc này, một tiếng mèo kêu có vẻ e dè đột nhiên vang lên.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, chỉ thấy trong bụi cỏ cách đó không xa, một con linh miêu tuyết trắng đang ở xa xa nhìn thịt quay còn thừa trên lửa trại, có chút thèm thuồng, nhưng lại không dám đến gần. Lúc này, bụng của nó đang phình ra, tựa như đang mang thai, hành động có chút bất tiện.

"Mày đang mang thai sao? Tới ăn đi, không cần sợ tao, tao đi." Hoàng Dật nhìn con mèo mẹ đang mang thai, không khỏi nổi lên một cảm giác thân thiết. Trong đầu lại hiện ra những ngày tháng mèo mẹ mang theo hắc kiếm ăn trong rừng rậm, khi đó hắc kiếm không thể bảo hộ được mèo mẹ, để mèo mẹ phải đi thiên giới. Mà hiện tại, hắc kiếm đã hoàn toàn trưởng thành, cần đi đến Long Đô bảo hộ một người khác.

Kế tiếp, Hoàng Dật dập tắt lửa trại, đem thịt quay gỡ xuống, đặt trên mặt đất, sau đó hắc kiếm xoay người, tiếp tục chạy về phía nam.

Còn con mèo mẹ đang mang thai, nhìn bóng lưng đi xa của Hoàng Dật một chút, bắt đầu cẩn thận đến gần, bắt đầu hưởng thụ bữa tiệc này, bụng của nó giật giật, một sinh mạng nhỏ đang hình thành ở bên trong.

...

Lúc này, trong thành tường Long Đô, trong một phòng không bật đèn, hai bóng người cao lớn lẳng lẳng đứng trước cửa sổ trong bóng đêm, nhìn khô lâu đại quân ngoài thành.

"Phong Chí, trong 100 vạn người ở Long Đô, có 20 vạn là Bán Thú Nhân chúng ta, Long Đô thất thủ, tổn thất lớn nhất vẫn là tộc của chúng ta, người phải nghĩ biện pháp dẫn dắt bọn họ đi ra!" Một người trung niên hơn bốn mươi tuổi nói, người trung niên này mặc hắc bào, trên đầu phủ cái mũ liền thân, đem khuôn mặt che khuất hơn phân nửa, thoạt nhìn tràn ngập khí tức thần bí. Da của gã có màu vàng kim, giữa ống tay áo là một cây búa cùng màu vàng.

"Hắc Man trưởng lão, việc này tôi cũng rõ ràng. Tôi cũng không ngờ rằng, chúng ta dẫn dắt 20 vạn đồng bào viễn chinh Tuyệt Vọng bình nguyên, lại bị nhốt tại Thê Lương Sa Địa, hiện tại chỉ dựa vào 20 vạn Bán Thú Nhân chúng ta, khẳng định không cách nào phá tan khô lâu đại quân của Sa Đạo Vương, chỉ có tập hợp mọi người ở Long Đô, mới có lực liều mạng. Nhưng mà Tần Thời Vũ lại không chịu giao quyền, không có quyền chỉ huy, chúng ta không cách nào chân chính chỉ huy mọi người ở Long Đô." Người nói, là một gã nam tử thân thể cao to, hăn đứng thẳng trước cửa sổ, trên người mặc trọng giáp màu đen, khoác một cái áo choàng đỏ như máu, dường như một gã tướng quân.

Gã nam tử này tên là Phong Chí, là quan chỉ huy số 2 của một trăm vạn người chơi ở Long Đô, cũng là thủ lĩnh của 20 vạn Bán Thú Nhân bên trong Long Đô, hăn vốn dĩ là suất lĩnh 20 vạn Bán Thú Nhân đi đến Tuyệt Vọng bình nguyên, nhưng khi đi qua Thê Lương Sa Địa, lại gặp phải khô lâu đại quân của Sa Đạo Vương, đành phải suất quân vào Long Đô, kết quả vẫn bị nhốt đến bây giờ.

"Sách lược của Tần Thời Vũ quá bảo thủ, ả ta tử thủ Long Đô rốt cuộc là vì cái gì?" Lòng mày của Hắc Man trưởng lão nhíu lại thật sâu, dưới mũ ẩn dấu có vẻ có chút âm trầm.

"Ai biết được! Trong mắt bọn họ, tôi làm sao không phải một người ham thích công lao. Cho dù chúng ta là chính xác, trong mắt bọn họ cũng là sai lầm.

Trên đời không có phân đúng sai, chỉ có lợi ích khác biệt. Chúng ta suốt lĩnh 20 vạn Bán Thú Nhân viễn chinh Tuyệt Vọng bình nguyên cũng là như vậy, trong mắt của những người đó, chúng ta cũng là quân xâm lược."

"Nếu như Tần Thời Vũ thật sự không chịu giao quyền, chúng ta chỉ có thể. . . Hừ!" Hắc Man trưởng lão nói xong, hừ lạnh một tiếng.

"Tôi sẽ xem tình huống mà hành động! Nếu như mấy ngày nay ả tiếp tục cố chấp, chúng ta chỉ có thể ra hạ sách. 20 vạn đồng bào của chúng ta không có thời gian tiêu hao ở chỗ này, viễn chinh Tuyệt Vọng bình nguyên mới là nhiệm vụ quan trọng nhất của bộ tộc chúng ta."

"Ừm! Phong Chí, hai năm nay, người lập không ít công lao cho bộ tộc chúng ta, chờ chúng ta viễn chinh chiến thắng trở về, ta sẽ tiến cử người với tộc trưởng bộ tộc, khiến cho ngài ấy đứng ra đem người đưa đến Trung Ương đại lục. Trung Ương đại lục, là thánh địa hội tụ một trăm chủng tộc của thế giới này, thánh địa của Bán Thú Nhân chủng tộc ta cũng ở đây. Trong thánh địa chủng tộc, người nhìn thấy cường giả của các đại lục, của các bộ tộc Bán Thú Nhân khác, tiến hành giao lưu cùng bọn chúng, thậm chí được người mạnh nhất của chủng tộc Bán Thú Nhân tài bồi. Nếu như người có thể tiến thêm một bước, ngồi lên vị trí tộc trưởng của toàn bộ chủng tộc Bán Thú Nhân, vậy người sẽ trực tiếp thống lĩnh các bộ tộc Bán Thú Nhân của các đại lục, đến lúc đó, bộ tộc của chúng ta, cũng sẽ là vương tộc tôn quý nhất."

"Đa tạ Hắc Man trưởng lão coi trọng, tôi nhất định tận tâm tận lực làm ra cống hiến cho bộ tộc chúng ta." Phong Chí thân thể khẽ run lên, kích động nói.

"Bất quá muốn làm tộc trưởng của toàn bộ chủng tộc quá khó khăn, trong những thiên tử chi nhân các người, cũng chỉ có Dương Vũ Hành làm được, cũng không biết hẳn rốt cuộc dùng phương pháp gì, mới lên làm tộc trưởng của chủng tộc Delaney." Nói xong, Hắc Man trưởng lão quay đầu nhìn Phong Chí một chút, nói: "Được rồi! Ta tiếp tục đi nghiên cứu Linh Hồn Tự Khúc, chỉ cần nghiên cứu ra huyền bí của Linh Hồn Tự Khúc, là có thể phần chấn chiến ý của

20 vạn Bán Thú Nhân, thức tỉnh huyết mạch tổ tiên. Đến lúc đó, Tuyệt Vọng bình nguyên đã nghênh tuyệt vọng đón chân chính. Mà khô lâu đại quân ngoài thành cũng không đủ gây sợ hãi, chúng ta có thể đơn giản mở một khe hở lao ra." Nói xong, khóe miệng của Hắc Man trưởng lão lộ ra một nụ cười quỷ dị, xoay người bước nhanh rời đi.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 197: Ngựa Không Đầu

Hoàng Dật trên đường đi, thực vật khô hạn nhìn thấy càng ngày càng nhiều, cây cối càng ngày càng ít, cuối cùng rừng rậm dần dần biến thành thảo nguyên, một ít hùm sư báo săn ở trong đó du đãng kiếm ăn, nhưng sau khi thấy Hoàng Dật, đều né tránh.

Đến sau đó, ngay cả động vật đều rất khó nhìn thấy, mà xương động vật thật ra nhiều lên, trên mặt đất rải rác mảnh vụn khớp xương, tình cảnh như trước đó hẳn ở Thê Lương Sa Địa tìm kiếm cổ hươu của Slark, đây là trải qua khô lâu đại quân tàn quét.

Lúc tảng sáng, Hoàng Dật rốt cục thấy được bộ xương đầu tiên, bộ xương này ngã xuống đất, không biết bởi vì sao nguyên nhân mà chết đi. Mùi hôi thối trong không khí càng ngày càng đậm, Hoàng Dật lập tức thả chậm tốc độ, bắt đầu dùng tốc độ bình thường đi tới.

Đi một hồi, bộ xương trên mặt đất cái càng ngày càng nhiều, đến cuối cùng tầm mắt của Hoàng Dật rốt cục xuất hiện điểm đen rậm rạp, giống như là đường chân trời của thế giới này. Lúc này, một vệt sáng từ đường chân trời bay lên, ánh rạng đông đầu tiên chiếu sáng sa mạc thảo nguyên này.

Lúc này Hoàng Dật mới phát hiện, đường chân trời màu đen là hải dương khô lâu, vô cùng vô tận, mặt trời dường như là được hải dương khô lâu nâng lên, chấn động không gì sánh được! Số lượng của khô lâu đại quân, đã không cách nào dùng con số để tính toán, không biết bao nhiêu tỷ con nữa, phỏng chừng bọn chúng đi đến đâu, nơi đấy sẽ trở thành một mảnh đất cằn sỏi đá, ngay cả thảm cỏ cũng không còn lại.

Bất quá trong tầm mắt của Hoàng Dật vẫn không có thấy cái bóng của thành phố, phòng chừng Long Đô giống như là một hoang đảo, nằm giữa hải dương khô lâu, phải thâm nhập hải dương khô lâu mới có thể thấy được.

Hoàng Dật không tùy tiện đi tới nữa, hắn quyết định dừng ở đây một chút, nhìn thế cục của Long Đô bên kia ra sao, nếu như những khô lâu đại quân này rút lui, vậy đương nhiên là tốt nhất. Nếu như Long Đô có nguy hiểm, vậy hắn liều lĩnh cũng phải đi qua tìm số 9 Tần Thời Vũ.

Kế tiếp, Hoàng Dật logout, hắn ăn bữa sáng, làm một ít huấn luyện cơ bản, sau đó login đi diễn đàn.

Hiện tại, cách đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai đã không đủ một tháng, chính phủ Los Angeles nước Mỹ cực kỳ coi trọng lần buổi lễ này, giống như tổ chức thể vận hội Olympic, bắt đầu bố trí thành phố, thực hành quản chế giao thông, chỉnh đốn toàn bộ doanh nghiệp thành phố, kiểm tra khách du lịch, tăng cường cảnh lực tuần tra.

Bài post trong diễn đàn nhằm vào thành phố này cũng nhiều lên, giống như những người hâm mộ của Đào Phong, Long Thứ, Thiên Đạo những danh nhân lâu đời này, sẽ tổ chức đi Los Angeles, là để trợ uy cho thần tượng của mình. Hoàng Dật cũng nhìn thấy được bài post chiêu mộ về mình, nhóm người hâm mộ này cũng đi Los Angeles, để cầu có thể nhìn thấy hắn một lần. Bất quá hắn khẳng định không đi được, những người đó đã định trước sẽ trắng tay, ai cũng không nghĩ ra, hắn dĩ nhiên đang ở trong Hoa Hồng Ngục Giam.

Trong chủ đề bình chọn ngày hôm nay, tỷ lệ ủng hộ của Hoàng Dật đã xuống hạng hai, Lôi Thần thăng lên hạng nhất, nhưng chênh lệch chỉ có 0.01%, hiện tại hai người bọn họ là không ai bỏ mặt ai, tỷ lệ ủng hộ hầu như mỗi ngày đều như nhau. Tại trong lòng của Hoàng Dật, Lôi Thần là một nhân vật còn khiến cho hắn cảm thấy kiêng kỵ hơn so với Đào Phong, hắn đối với người này lý giải vô cùng ít, người này thần bí như Long Thứ, không giống Đào Phong bình thường xuất đầu lộ diện.

Kế tiếp, Hoàng Dật tìm tòi một chút tình huống của Long Đô, chỗ đó vẫn là hình dạng cũ, không có phát sinh thay đổi gì.

Diễn đàn của ngày hôm nay tương đối bình tĩnh, bài post đứng đầu cũng là hai ngày trước, một người chơi Australia và một người chơi Peru phân biệt thu được 1 điểm vinh dự quốc gia, tấn chức là danh nhân cấp thế giới. Hoàng Dật xem lướt qua một chút, liền tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Lúc này, trong sa mạc phía trước, vẫn là khô lâu đại quân rậm rạp, không biết lúc nào mới có thể rút lui. Loại tình cảnh này không thể nghi ngờ là vô cùng thích hợp để luyện, dưới tình hình chung, tại khu vực dã ngoại rất khó tìm được khu quá nhiều như vậy, Hoàng Dật quyết định đi qua thử uy lực của chúng nó.

Hắn lao nhanh trong sa mạc, vọt qua hướng hải dương khô lâu, giống như từ bãi cát lao ra biển rộng. Dần dần, dáng dấp của khô lâu càng ngày càng rõ ràng, chúng nó có đủ loại nghề nghiệp, có Khô Lâu chiến sĩ, pháp sư, cung tiễn thủ, thậm chí còn có khô lâu kỵ sĩ cưỡi ngựa không đầu.

Rất nhanh, một ít khô lâu bên ngoài phát hiện Hoàng Dật khách không mời mà đến, một chi khô lâu quân đội lập tức phân ra, vây quanh hắn, giống như là trong hải dương phân ra một cành hoa.

"Truy Bộ!" Khi khoảng cách thu nhỏ lại tới 40 mét, thân thể của Hoàng Dật dường như huyền ảnh, cấp tốc vọt tới trước người khô lâu binh sĩ thứ nhất.

Một đồng khô lâu binh sĩ giơ lên cốt đao, chém xuống hướng hắn, nhưng hắn lại dường như một đạo huyền ảnh, nhắm phía binh sĩ thứ hai, thứ ba, công kích của khô lâu binh sĩ tất cả đều trật. Cái này chính là hiệu quả sau khi mới có Hoàng Dật dung hợp Đột Tập Trảm phù văn, vài lần trước hắn trùng kích cũng không sẽ tạo thành thương tổn, nhưng có thể cấp tốc thay đổi vị trí, dường như một cái bóng.

Liên tiếp trùng kích năm lần, Hoàng Dật rốt cục đánh tới trên người một khô lâu pháp sư, đem nó đụng hôn mê, cắt đứt nó ngâm xương kỹ năng, sau đó cây

chùy trong tay hung hăng đập xuống.

"Bộp!" Khô lâu pháp sư trực tiếp bị giết chết. Đẳng cấp của những khô lâu này là cấp 50, không khác biệt trước mặt với đẳng cấp chủ yếu của người chơi hiện nay, nếu như là người chơi bình thường tới đánh, phỏng chừng phải vài lần công kích mới có thể giết chết một con, nhưng Hoàng Dật dựa vào lực công kích cường đại, cũng có thể trực tiếp giết chết chúng nó.

"Tiêu Tho!"

"Thẩm Phán!"

Sau một khắc, lấy Hoàng Dật làm trung tâm, 200 mét xung quanh nhất thời xuất hiện tầng nham thạch nóng chảy và một cơn lốc Ngải Độc Bệnh. Vài giây sau, những khô lâu binh sĩ này như gặp tai kiếp, lần lượt ngã xuống, biến thành điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật.

Những khô lâu này, không phải là khô lâu dưới trướng của Hắc Âm Chi Vương Ô Táp Nhi 30 năm trước, chúng nó cũng không có kháng tính của Ngải Độc Bệnh, nhiễm trúng sẽ chết.

Trải qua lần thử nghiệm sơ bộ này, Hoàng Dật liền yên tâm xuống, những khô lâu này hoàn toàn có thể đem tới luyện cấp, hơn nữa so với bất kỳ chỗ luyện cấp nào đều tốt hơn. Nơi này là một hải dương khô lâu, giết cỡ nào đều giết không hết, chỉ cần không ngừng thả ra kỹ năng phạm vi lớn thu điểm kinh nghiệm là được rồi, trên cơ bản không có kỹ xảo gì đáng nói.

Sau một khắc, Hoàng Dật chủ động vọt qua hướng hải dương khô lâu, dường như một hạt cát nhỏ bé, chạy vào đại dương mênh mông. Thế nhưng chỗ hấn đi qua, mặt đất hóa thành khô cằn, trên mặt tràn ngập khói độc của Ngải Độc Bệnh, khô lâu binh sĩ lần lượt ngã xuống, hơn nữa những khô lâu này đứng chen chúc, Hoàng Dật dùng một kỹ năng, là có thể giết chết gần vạn con khô lâu, tốc độ luyện cấp nhanh như tên lửa.

Đương nhiên, phản kích của những khô lâu này cũng đồng dạng mãnh liệt không gì sánh được, khô lâu cung tiễn thủ cùng bắn, khô lâu pháp sư thả ma pháp, phủ kín bầu trời mà nện xuống hắn, đổi thành người khác đã sớm bị giết chết.

Nhưng Hoàng Dật lại không chết, bản thân hắn có 【 Pháp Luật Bảo Hộ 】, mỗi một lần chỉ chịu 10 lần thương tổn cao nhất bên trong. Hắn trải qua tiến hóa hai hình thái Bán Thú Nhân và Bạch Long, đều tăng cường thể chất, mặt khác, hắn còn đem thuộc tính tá quang của trang bị chuyển thành thể chất, chiến hồn cũng là tăng sinh mệnh, các loại tăng lên, giá trị sinh mệnh của hắn đã tương xứng với nghề nghiệp loại Tank bình thường.

Trừ cái này ra, hắn còn có không ít thủ đoạn hồi phục giá trị sinh mệnh, nghề nghiệp phán quan của hắn lúc đầu có một thiên phú là【 cướp đoạt sinh mệnh 】, công kích kèm theo 3% hút máu, hơn nữa hiện tại hắn là trạng thái đánh một mình, thuộc tính thôn phệ trong vũ khí có thể phát ra hiệu quả, mỗi khi giết chết một người kẻ địch, là có thể tăng 5% giá trị sinh mệnh.

Hoàng Dật hiện tại, có thể nói là một người vừa vận khắc chế chiến thuật biến người, hắn có thể đơn giản giết chết từng đợt khô lâu, nhưng nhiều khô lâu hơn cũng giết không chết hắn, chỉ có thể đưa kinh nghiệm cho hắn.

Dần dần, Hoàng Dật một đường đi sâu vào hải dương khô lâu, khô lâu trên đường ngã xuống như lúa mùa gặt, không có bất luận cái gì ngăn trở, hạt cát bé nhỏ này, dường như một mũi đao nhọn xé rách hải dương khô lâu

...

Giết hai giờ sau, Hoàng Dật ngừng lại, hắn trước đó đi trên đường, cũng giết qua một ít quái luyện cấp, hiện tại trải qua một đợt luyện cấp như vậy, điểm kinh nghiệm của hắn rốt cục đạt được 60%, có thể tăng chiến hồn tăng thứ sáu.

Tỷ lệ thành công của tăng thứ sáu là 30%, Hoàng Dật sử dụng Thời Gian Chi Nhân nhìn tỷ lệ thành công, lần này hắn tốn 600 điểm giá trị năng lượng, thấy

được phán định của hệ thống -- thành công! Hơn nữa hẳn có thể thấy mức độ tăng lên cụ thể, lần này sau khi thành công tăng 6% giá trị sinh mệnh.

Hoàng Dật trực tiếp chọn tăng lên tầng thứ sáu, gia tăng 6% giá trị sinh mệnh. Tuy rằng cái này chỉ là giá trị thấp nhất, nhưng hẳn cũng không thêm để ý, hẳn tăng xong tầng thứ chín, sẽ tiếp tục trở về tầng tầng thứ sáu, mỗi một tầng đều có thể tùy thời tăng lại, không hạn chế số lần.

Đến tận đây, chiến hồn sinh mệnh của Hoàng Dật, đã gia tăng cho hẳn 24% giá trị sinh mệnh. Bất quá kế tiếp, cũng là giai đoạn thứ ba, tầng thứ bảy, tầng thứ tám, tầng thứ chín, tỷ lệ thành công của ba tầng này vô cùng thấp, rất nhiều người tối đa chỉ có thể điểm đến tầng thứ bảy, Đạo Phong bọn họ cũng chỉ có thể dừng lại tại tầng thứ tám, toàn bộ thế giới chỉ có Lôi Thần tăng tới tầng thứ chín.

Điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật lần thứ hai biến mất, hẳn tiếp tục chạy vào hải dương khô lâu, tiếp tục đánh điểm kinh nghiệm, tăng lên chiến hồn.

Hai giờ sau, mặt đất phía sau của Hoàng Dật, đã phủ kín bộ xương, liếc mắt không nhìn hết. Nhưng tại phía trước của hẳn, cũng càng nhiều khô lâu, hẳn giết chỉ bất quá là muối bỏ biển mà thôi, đối với toàn bộ khô lâu đại quân không có bất luận ảnh hưởng gì.

"Hừ! Ghê tởm, dám giết nhiều binh lính của chúng ta như thế! Để mạng lại đây!" Đúng lúc này, một âm thanh chói tai từ những khớp xương cạ vào nhau từ phía trước truyền đến. Ngay sau đó, Hoàng Dật thấy trong hải dương khô lâu phía trước, đột nhiên lao ra một con khô lâu mã không đầu cao tới ba mét, trên móng chày lên U Minh hỏa điểm xanh lục, tốc độ rất nhanh, uy phong lẫm lẫm. Mà trên lưng ngựa, là một Khô Lâu tướng quân mặc áo giáp, cầm trường đao, khô lâu dọc theo đường đi đều bị nó giẫm bay, thể hiện ra một khí thế uy mãnh chưa từng có.

Đây là một tiểu đội trưởng khô lâu, nhưng lại có thú cười, thực lực so với khô lâu bình thường lợi hại hơn rất nhiều. Hoàng Dật nhìn con khô lâu mã, tốc độ

của thú cưỡi này nhanh hơn so với hẳn không ít, tính là thú cưỡi vô cùng hiếm thấy, không phải thú cưỡi rác rưởi bình thường có thể sánh bằng, hẳn quyết định thu phục con khô lâu mã, trở thành con thú cưỡi đầu tiên của mình.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 198: Sát Ý Của Phong Chí

Khô lâu kỵ sĩ hùng hổ vọt tới hướng Hoàng Dật!

"Truy Bộ!" Hoàng Dật tránh được xung phong của nó, hướng người vọt qua khô lâu còn lại, thân thể dường như một đạo huyền ảnh, trùng kích qua lại trong quân địch, thân thể nhanh đến thấy không rõ, đám khô lâu căn bản không cách nào công kích được hắn.

Lần trùng kích cuối cùng, Hoàng Dật lộn trở lại, hung hăng trừng tới trên người khô lâu kỵ sĩ, đem cả người lẫn ngựa nó đập hôn mê.

Sau đó, Hoàng Dật vung mạnh cây chùy đánh vào phần eo của khô lâu kỵ sĩ, đập thân thể của nó nhoáng lên kịch liệt, thiếu chút nữa từ trên lưng ngựa ngã xuống.

Hai giây mê muội trôi qua, khô lâu kỵ sĩ vung trường đao chém đến hướng Hoàng Dật.

"Tức vũ khí!" Hoàng Dật nhảy lên, bắt được tay của khô lâu kỵ sĩ, mạnh mẽ cướp đi vũ khí của nó.

Khô lâu kỵ sĩ không có vũ khí, chỉ có thể cười khô lâu mã giã lên Hoàng Dật, bất quá tính linh hoạt gần người của chiến mã rất tệ, vẫn không thể công kích trúng Hoàng Dật.

Mười giây đồng hồ sau, vũ khí một lần nữa trở về trong tay của khô lâu kỵ sĩ, một lần công kích ghen khuất của nó rốt cục đổ xuống.

"Ám Ảnh Chi Vũ!" Hoàng Dật cấp tốc ẩn thân, hoàn toàn biến mất trong

không khí, sau đó vòng quanh ngựa không đầu, tiếp tục công kích khô lâu kỵ sĩ.

Khô lâu kỵ sĩ không ngừng bị công kích, nhưng không có cái bóng của hung thủ, trường đao trong tay chém lung tung không có mục tiêu, từ đầu đến cuối đều chém trật.

"Bộp bộp!" Mười giây đồng hồ sau, thân thể của Hoàng Dật rốt cục thể hiện ra, mà lúc này lượng máu của khô lâu kỵ sĩ cũng dưới giảm tới trạng thái hấp hối, bị một cây chùy nát, xương cốt cả người vỡ vụn ra, chỉ còn lại con khô lâu mã ở tại chỗ.

Khô lâu kỵ sĩ chỉ là một quái tinh anh, cũng không phải BOSS, thực lực rất có hạn.

"Ngựa không đầu, mày đã đổi chủ nhân!" Hoàng Dật vỗ vỗ khô lâu mã, sau đó cấp tốc xoay người nhảy lên.

"Hí~!" Con khô lâu mã điên cuồng mà chạy, phía sau lưng nhúng liên hồi, muốn đem Hoàng Dật hất xuống, nhưng Hoàng Dật như mọc từ trên người nó, hất thế nào đều không rớt.

Khô lâu mã nhanh chóng chạy loạn, dần dần thoát khỏi hải dương của khô lâu đại quân, biến mất trong tầm mắt.

Sau vài phút, con lâu mã lại lần nữa chạy trở về, lúc này nó đã dụ ngoạn xuống, ngoạn ngoạn nghe lời Hoàng Dật.

Hoàng Dật đã thu phục con khô lâu mã, tốc độ của con ngựa này trước đó đã cao hơn tốc độ của hắn khoảng 30%, hiện tại sau khi bị hắn thu phục, tốc độ lần thứ hai tăng lên 50%, bởi vì thiên phú chủng tộc của hắn, đôi giày truyền kỳ và Âm Ảnh Chi Vũ tổng cộng tăng thêm 50% tốc độ di chuyển tuyệt đối, có thể tăng thêm trên người thú cười.

Con ngựa không có đầu này, hình thức vô cùng cổ quái, bốn vó bốc cháy

ngọn lửa màu xanh, chống đỡ toàn bộ bụng ngựa, cái này ra thì cái gì cũng không có. Nhưng Hoàng Dật có đầu, hắn cười trên lưng ngựa, đầu của hắn thật giống như là đầu ngựa, nhìn từ xa, Hoàng Dật hình như biến thành một con bán nhân mã.

Bất quá, phương hướng chạy của con ngựa này cần Hoàng Dật khống chế, bởi vì nó chỉ biết chạy như một thằng ngu lỗ mãng, không có phương hướng, nếu như là người cưỡi ngựa không tinh, rất có thể khiến cả người lẫn ngựa lao xuống vách núi.

"A? Quái thú từ đâu tới, vì sao nửa người dưới quen thuộc, nửa người trên lại xa lạ như vậy, lẽ nào Minh Cốt đại nhân lại thủ hạ chiêu mộ mới?" Lúc này, một khô lâu nghiêng đầu, hai tròng mắt bốc ra ngọn lửa ma trời nhìn chăm chăm Hoàng Dật cười ở trên lưng ngựa cấp tốc vọt tới, tự nói một tiếng.

"Bẹp!" Đáp lại nó, là một chùy đập nát đầu của nó.

Hoàng Dật cười trên ngựa không đầu, thân thể vô cùng linh hoạt, con ngựa này vừa vặn không có đầu, không ngăn trở tầm mắt của hắn, cây chùy trong tay cũng có thể tùy ý vung vẩy, không cần lo lắng cảm thụ của con ngựa.

"Tiêu Thố!" Sau một khắc, Hoàng Dật cười trên lưng ngựa mở ra Tiêu Thố, giây phút ấy thật giống như là từ vó ngựa sinh ra nham thạch nóng chảy, cấp tốc bao trùm phạm vi hai trăm mét xung quanh, vô số quạ đen bay lượn gào thét trên bầu trời, xa xa nhìn qua, con ngựa trong nham thạch nóng chảy, như là một thần mã.

"Thẩm Phán!" Hoàng Dật thử nghiệm cả người lẫn ngựa xoay tròn, nhưng con ngựa này tại phương diện linh hoạt gần người còn kém rất nhiều, chỉ xoay được phân nửa thì đã xoay không nổi, vũ khí của Hoàng Dật căn bản không xoay được, bất quá hiệu quả của Ngải Độc Bệnh cũng thành công phóng ra, bao trùm phạm vi hai trăm mét xung quanh.

Sau khi lên ngựa, phương thức công kích của Hoàng Dật có một chút thay

đổi, nhưng thả ra hai kỹ năng đánh quái này lại không có ảnh hưởng gì. Hắc bắt đầu dùng tốc độ cao nhất đánh quái, khống chế ngựa không đầu trực tiếp phóng vào hải dương khô lâu, dọc theo đường đi giảm bay không biết bao nhiêu khô lâu, trực tiếp bị hải dương khô lâu bao phủ, nhưng ven đường để lại nham thạch nóng chảy và Ngải Độc Bệnh, dường như một cơn bão cát, cấp tốc quét ngang trong hải dương khô lâu, Hoàng Dật đi ra đi vào trong hải dương khô lâu, như vào chỗ không người, ngựa không đầu chạy đến đâu, khô lâu nơi ấy sẽ nhiễm trùng Ngải Độc Bệnh. Hắc trước đó đánh một mình đã giết chết lớp lớp khô lâu, hiện tại là giết chết từng khu khô lâu.

Thiên phú【 Pháp Luật Bảo Hộ 】của Hoàng Dật, lúc này đã trở thành một thiên phú không hề kém gì so với thần cấp thiên phú, tốc độ tăng điểm kinh nghiệm của hắc lúc này, đã phá vỡ kỷ lục nhanh nhất của Thế Giới Thứ Hai trong hai năm nay, chưa từng có người có thể liên tục luyện cấp nhanh như vậy.

Đây là hải dương khô lâu, cũng là thiên đường luyện cấp của hắc.

Đánh như thế một thời gian, điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật nhảy lên 70%, có thể bắt đầu tăng lên chiến hồn tầng thứ bảy!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Tăng lên chiến hồn tầng thứ bảy, cần tiêu hao 70% điểm kinh nghiệm, cũng tiêu hao một khối kết tinh thủ lĩnh ngang cấp, tỷ lệ thành công 10%, có lựa chọn tăng lên hay không?

Thứ ba giai đoạn, tỷ lệ thành công lại giảm rất nhiều, tầng thứ bảy chỉ còn lại 10% tỷ lệ thành công, Hoàng Dật dùng Thời Gian Chi Nhãn nhìn tỷ lệ thành công, lần này giá trị năng lượng của hắc tiêu hao cũng trực tiếp tăng lên tới 1000 điểm, bất quá kết quả cũng thành công, hơn nữa sau khi thành công cũng là lớn nhất, tăng 8% giá trị sinh mệnh.

Hoàng Dật lập tức lựa chọn tăng lên, hắc đã từng ở trong Sa Đạo địa cung, giết chết Hàn Băng tướng quân, lấy được một khối kết tinh cấp 60, đây là kết tinh có thể tương đương thành ngang cấp.

Tầng thứ bảy sau khi thành công, chiến hồn sinh mệnh của Hoàng Dật đã gia tăng 32% giá trị sinh mệnh! Cái biên độ này đã vô cùng lớn, hầu như được một phần ba.

Bất quá kế tiếp sẽ rất khó tăng, tỷ lệ thành công của tầng thứ tám là 5%, tầng thứ chín là 2%, hẳn không có khả năng có vận khí còn tốt như vậy, phỏng chừng cần Thời Gian Chi Nhân liên tục nhìn một hai tháng, mới có thể thấy một lần thành công. Cái này đối với tiêu hao giá trị năng lượng là cực kỳ lớn, hẳn giúp Đao Phong lấy thủ sát Cương Thi vương, thu được 10 khối năng lượng thạch cấp C, thoát nhìn rất nhiều, thật ra cộng lại cũng chỉ tăng 3 vạn điểm giá trị năng lượng mà thôi, phỏng chừng nửa tháng sẽ xài hết.

Bất quá hẳn còn có một khối [năng lượng thạch đặc thù], cũng là đánh chết Hàn Băng tướng quân thu được, có thể cung cấp một lần năng lượng vô hạn, đây là một khối bảo bối, nhưng chỉ cò một lần, cần tại lúc vô cùng đặc thù mới có thể dùng.

Hiện tại, điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật lại trở về ban đầu của cấp 50, nhưng hẳn cũng không thềm để ý, tốc độ thăng cấp ở chỗ này nhanh như vậy, phỏng chừng khi hẳn thành công tăng lên tầng thứ tám, đã thăng vài cấp, điểm kinh nghiệm đã không thành vấn đề, then chốt là giá trị năng lượng không đủ.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục càn quét trong hải dương khô lâu, thu điểm kinh nghiệm, nhưng Long Đô lại vẫn không nhìn thấy, đập vào mắt vẫn là hải dương khô lâu vô cùng vô tận.

...

Cùng lúc đó, trên tường thành ở cửa thành của Long Đô, một nam một nữ đang ở chỗ này đứng, nhìn khô lâu đại quân vô tận phía dưới.

Người nữ, vóc người cao gầy, trên mặt là một mặt nạ bảo hộ che khuất, thấy không rõ dáng dấp, nhưng ánh mắt của cô ấy lại anh khí bức người, phía sau lưng là hai thanh búa, cả người tản ra một cỗ khí chất tàn nhẫn quả quyết.

Mà người nam, thân hình cao lớn mặc áo giáp màu đen, khoác một áo choàng đỏ như máu, dường như một gã tướng quân chinh chiến sa trường.

Hai người này, là hai người có quyền lợi cao nhất của bộ chỉ huy Long Đô hiện nay, người nữ kia là Tần Thời Vũ, còn người nam là Phong Chí.

Lúc này, Phong Chí nhìn khô lâu đại quân mênh mông phía dưới, nói: "Nếu như những khô lâu binh sĩ vây chỗ này một năm, chúng ta cũng phải ở chỗ này một năm sao?"

"Không, tôi tin tưởng sẽ có viện binh đến, hơn nữa rất nhanh sẽ tới." Người nữ quay đầu nhìn phương hướng của Hiên Viên trấn một chút.

"Hừ! Viện binh?" Phong Chí hừ lạnh một tiếng, "Ai sẽ mạo hiểm tính mạng tới giải cứu tòa cô thành này? Long Đô chỉ là một tòa thành tự do, không có thể lực tương ứng, ai sẽ đến cứu chúng ta?"

"Miếu Sát không phải đã cứu chúng ta một lần sao?" Tần Thời Vũ hỏi ngược lại một tiếng.

"Nhưng vì sao sau đó, hắn lại không quản sống chết của Long Đô? Hắn vừa lấy trang bị truyền kỳ, vừa lấy thủ sát, hắn bận rộn như vậy, sao có thể có thời gian nhớ thương Long Đô này sao?" Phong Chí nói xong, quay đầu lờ mờ nhìn Tần Thời Vũ, châm chọc nói "Cô cho rằng hắn là thanh mai trúc mã từ nhỏ của cô, sẽ không ngại đường xá xa xôi, không để ý nguy hiểm tới cứu cô?"

"Tôi tin tưởng hắn nhất định trở về." Tần Thời Vũ nhìn khô lâu đại quân, ngữ khí nhẹ nhàng chậm chạp mà kiên định.

"Cô đây là đem tính mạng của một trăm vạn người trong Long Đô ra làm tiền đặt cược!" Giọng điệu của Phong Chí trở nên phẫn nộ, "Cô nhìn những người trong thành đi, bọn họ mỗi ngày uể oải, không có nửa điểm ý chí chiến đấu, cho dù Miếu Sát tới, với năng lực của một mình hắn, lại có thể tạo được hiệu quả gì? Lẽ nào cô cho rằng hắn có thể giết hết những khô lâu này? Cô nghĩ Sa Đạo

Vương là ăn cơm trắng lớn lên sao? Hắc trộm lấy trái tim của Sa Đạo Vương, là cái đinh trong mắt của Sa Đạo Vương, cái gai trong thịt, hắc đi tới Long Đô, chỉ đem Sa Đạo Vương đưa tới, đến lúc đó ai đều trốn không thoát!"

"Thế nhưng, tôi làm như vậy ít nhất cho một trăm vạn người của Long Đô hy vọng sinh tồn. Mà phương thức của anh, chỉ là vì khiến cho mọi người của Long Đô hi sinh, đổi lấy một đường đột phá, cho 20 vạn Bán Thú Nhân bình yên lao ra. Anh chỉ là lợi dụng Long Đô mà thôi." Tần Thời Vũ nói xong, trực tiếp xoay người rời đi, từ đầu tới đuôi ngay cả nhìn cũng không nhìn Phong Chí.

Phong Chí cắn chặt hàm răng, nhìn bóng lưng đi xa của Tần Thời Vũ, trong ánh mắt lóe lên sát ý.

"Sao, ả vẫn không muốn giao quyền?" Lúc này, một âm thanh thần bí vang lên.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 199: Thân Ngoại Hóa Thân Ra Lò

Ngay sau đó, trong không khí phía sau Phong Chí, đột nhiên toát ra một bóng người.

Đó là một người nam trên dưới 20 tuổi, mặc một bộ giáp da bó toàn thân, trong tay cầm một thanh dao găm độc thối, dao găm giống như đồ chơi chuyển động qua lại trên những ngón tay thon dài của hắn, nhưng từ đầu đến cuối đều không thể gây thương tổn da thịt hắn, thể hiện ra kỹ xảo ngón tay cực kỳ linh hoạt. Hắn có một đôi mắt hoa đào, thoát nhìn có chút sắc mị, nhưng đôi mắt này lại thường thường nhìn trái nhìn phải, quan sát tất cả sự vật xung quanh.

"Vị Ương Sinh, ả giao cho tổ thích khách các người." Phong Chí hình như là biết ai tới, cũng không quay đầu lại nói.

"Đàn bà có vóc người nóng bỏng loại này, lại cao cao tại thượng như ả rất ít gặp!" Người nam tên Vị Ương Sinh tiến lên hai bước, đi tới chỗ vừa rồi Tần Thời Vũ đã đứng, tham lam hít một hơi, trên mặt hiện ra một tia hèn mọn, "Thật thơm, chết như vậy có thể quá đáng tiếc hay không?"

"Thế nhưng nếu ả không chết, chúng ta cũng đừng nghĩ sống." Phong Chí lạnh lùng nói, "Ả bây giờ còn có một nhóm người ủng hộ, giết có chút lao lực, còn nửa tháng nữa cũng là đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai, khi đó lực chú ý của mọi người đều trong diễn lễ trao giải, các người ra tay giết ả, áp lực của dư luận sẽ nhỏ hơn rất nhiều. Hơn nữa các người nếu làm sạch sẽ, cũng không có chứng cứ chứng minh là chúng ta làm, chờ diễn lễ trao giải qua, dư luận cũng tự nhiên quên chuyện này."

"Được rồi!" Vị Ương Sinh gật đầu, thưởng thức dao găm trong tay, "Người

ngiht Hắc Man trưởng lão có thể nghiên cứu ra bí mật của Linh Hồn Tự Khúc không?"

"Xem ý trời, nếu như trong khoảng thời gian này, Hắc Man trưởng lão có thể nghiên cứu ra bí mật của Linh Hồn Tự Khúc, vậy đương nhiên là tốt nhất, chỉ dựa vào người trong tay chúng tôi cũng có thể lao ra. Nhưng nếu như không nghiên cứu được, chúng ta chỉ có thể giết Tần Thời Vũ."

...

Lúc này, Hoàng Dật vẫn đang ra vào trong hải dương khô lâu, tìm kiếm Long Đô, hẳn đi đến đâu, khô lâu nơi ấy biến thành điểm kinh nghiệm của hắn, chỉ có một vài quái tinh anh mới có thể hơi ngăn trở bước tiến của hắn một chút.

"Ghe tởm! Đứng lại cho ta!" Lúc này, xa xa truyền đến một tiếng gầm, một khô lâu kỵ sĩ cười ngựa không đầu, vọt đến hướng Hoàng Dật.

Hoàng Dật không chế ngựa không đầu nhảy qua bên cạnh, khô lâu kỵ sĩ nhất thời lướt qua hắn!

Sau đó, Hoàng Dật kẹp bụng ngựa, từ phía sau đuổi theo tên khô lâu kỵ sĩ kia, cây chùy trong tay mạnh đập xuống.

Tốc độ của thú cười rất nhanh, cùng với lực công kích mãnh liệt, có thể khiến một chùy của Hoàng Dật dững mãnh không gì sánh được, hung hăng nện trên người của khô lâu kỵ sĩ, trực tiếp đem nó đập bay ra, rơi xuống mặt đất, lăn ra rất xa.

Hoàng Dật cười ngựa không đầu đuổi theo, công kích khô lâu kỵ sĩ đã rơi xuống đất, rất nhanh đem nó giết chết, cái này đã không biết là con quái tinh anh thứ mấy hắn giết chết trong ngày hôm nay.

"Kịch!" Khô lâu kỵ sĩ rốt cục vỡ vụn, rơi ra một đai lưng.

Hoàng Dật tùy tiện nhìn thoáng qua màu sắc trên đai lưng, biết cái này chỉ là

một trang bị xanh lá, hẳn ngay cả ý định xuống ngựa nhật trang bị cũng không có, chuẩn bị trực tiếp thúc ngực rời đi.

Nhưng vào lúc này, dư quang của hắn tựa như bay tới một món đồ, không khỏi quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Chỉ thấy phía dưới đai lưng, dề lên quyển da dê, một trận gió hoang vắng thổi tới, thổi trúng góc của quyển da dê làm nó không ngừng tung bay.

Hoàng Dật hiếu kỳ xuống ngựa, đi qua, đem quyển da dê nhặt lên.

Quyển da dê này có nhiều nếp nhăn, tựa như bị sờ qua vô số lần, bên trong là hình vẽ bản đồ, trên bản đồ có các loại ký hiệu, còn có một đánh dấu đỏ, chỉ một sơn cốc, sơn cốc vẽ hình một đầu rồng.

"Hả? Lễ nào đây là bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long?" Trong lòng Hoàng Dật toát ra một suy đoán.

Hắn lần đầu tiên đi Bạch Long hồ, đã từng hỏi qua Bạch Long vương vị trí của Long Đô, lúc đó Bạch Long vương nói về lịch sử tồn tại của thành phố này.

Long Đô đã từng là hang ổ của một Hoàng Kim Thánh Long, sau đó con rồng ấy chết, bảo tàng trong long huyết hấp dẫn vô số người mạo hiểm của đại lục, mọi người đều đi đến chỗ đó, muốn tìm kiếm bảo tàng. Nhưng vô số năm trôi qua, vẫn chưa có người có thể tìm được bảo tàng, dần dần, chỗ đó tụ tập một đoàn người mạo hiểm, hình thành một thành phố, thành phố này cũng là Long Đô.

Về truyền thuyết hư vô mờ mịt của bảo tàng, Hoàng Dật thật ra không cảm thấy hứng thú, hắn hiện tại một lòng một dạ đều tại Long Đô, căn bản không có thời gian đi tìm bảo. Hơn nữa quyển da dê này hẳn là không phải duy nhất, dù sao chỉ là bản đồ kho báu từ một con quái tinh anh rơi xuống, người khác rất có khả năng có bản đồ đồng dạng, cũng từng đi chỗ ấy tìm kiếm, cho dù có bảo tàng cũng đã sớm bị người lấy sạch.

Thế nhưng, cái đầu rồng được đánh dấu trong bản đồ, lại cách vị trí hiện tại của hắn vài ngày lộ trình, không tốn nhiều thời gian. Hoàng Dật suy nghĩ một hồi, quyết định khiến cho Thân Ngoại Hóa Thân đi chỗ đó nhìn, qua vài ngày nữa, Thân Ngoại Hóa Thân của hắn hẳn là có thể luyện chế xong.

Kế tiếp, hắn thu hồi quyển da dê, sau đó xoay người lên ngựa, tiếp tục bắt đầu thu hoạch điểm kinh nghiệm.

...

Mặt trời dần dần hạ xuống, ánh trăng mang theo bảy ngôi sao mọc lên, ánh trăng sáng tỏ chiếu ra, chiếu xuống khu vực đầy xương khô này.

Hoàng Dật rốt cục ngừng lại, hắn cưỡi ngựa không đầu rời khỏi chiến trường, đi ra bên ngoài, chuẩn bị đi xem tình huống luyện thi.

Đi tới khu vực an toàn, Hoàng Dật xoay người xuống ngựa, triệu hồi ra Anh Hùng ngục giam, đi đi vào, đi tới phòng xác, đứng ở phía trước ma thú viên hầu, kiểm tra một phen.

Lúc này, sau khi trải qua cả ngày luyện hóa, trong thi thể của viên hầu rốt cục lưu lại ý chí của hắn, có thể để hắn cơ bản kiểm soát. Nhưng loại kiểm soát này rất ngốc, dù sao cái này chỉ là hoàn thành bước đầu tiên.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại bắt đầu bận rộn một trận, tiến hành bước thứ hai, bước này là thu nhỏ lại thi thể, khiến cho nó nhỏ lại cỡ khổ người. Sau đó, còn có rất nhiều bước, vô cùng rườm rà, tối thiểu cũng muốn vài ngày mới có thể luyện chế hoàn tất.

...

Một vòng kế tiếp, Hoàng Dật cơ bản đều là luyện cấp, thỉnh thoảng dành thời gian tiến vào Anh Hùng ngục giam kiểm tra một chút tình huống luyện chế của viên hầu. Trải qua một phen thăng cấp với tốc độ tên lửa, đẳng cấp của hắn đã

tăng lên tới cấp 55, nhưng chiến hồn tầng thứ tám vẫn đều là thất bại, cảnh này khiến điểm kinh nghiệm của hắn căn bản không có cách nào dùng, chỉ có thể đem tới thăng cấp. Bất quá hiện tại, tốc độ thăng cấp của hắn đã chậm lại, dù sao đẳng cấp của hắn cao lên 5 cấp, mà không lâu lại vẫn là đẳng cấp cũ, xuất hiện áp chế đẳng cấp tương đối rõ ràng.

Buổi tối hôm nay, Hoàng Dật đi tới phòng xác của Anh Hùng ngục giam, buổi sáng hắn đã tiến hành xong bước luyện thi cuối cùng, hiện tại thi thể nên luyện chế thành công rồi.

Hoàng Dật đi tới trước thi thể của viên hầu nhìn một chút.

Lúc này, thi thể đã hoàn toàn thay đổi hình dạng, hình thể bị thu nhỏ lại tới cỡ người bình thường, con mắt thứ ba cũng trở nên có một chút ánh sáng, không còn âm đạm giống như trước đó.

Hoàng Dật thử kiểm soát thi thể, nhất thời, viên hầu lập tức từ trên mặt đất đứng lên, quay đầu nhìn trái phải một chút, nhưng động tác của nó vẫn còn có một chút ngốc, không thể hoàn toàn tự do kiểm soát như ý.

Hiện tại, các bước luyện thi đã đi xong, kế tiếp cũng là luyện chế thành Thân Ngoại Hóa Thân, chỉ cần luyện chế thành Thân Ngoại Hóa Thân, vậy Hoàng Dật có thể tự do kiểm soát nó. Hơn nữa Thân Ngoại Hóa Thân là dùng chung tất cả kỹ năng, trang bị, thiên phú và các loại năng lực của bản thân, ngay cả trừ vật giới chỉ cũng có thể dùng chung, Hoàng Dật thậm chí có thể vừa ở chỗ này luyện cấp, vừa phái hóa thân đi thành phố xử lý trang bị trong trừ vật giới chỉ, giống như chân nhân, vô cùng tiện lợi.

Đây là năng lực của Bạch Long tộc, thuộc về phạm trù năng lực của long tộc, không phải kỹ năng phân thân bình thường có thể sánh bằng!

Kế tiếp, Hoàng Dật lợi dụng luyện thi thuật, đem trái tim của viên hầu móc ra, đem hai chân lấy ra, sau đó từ trong trừ vật giới chỉ lấy ra trái tim của Sa Đạo Vương và hai chân của Lucifer, hợp lại trên người của viên hầu. Trong trái tim

Sa Đạo Vương, còn hấp thu máu của Lucifer, cho nên máu cũng tiến vào trong cơ thể viên hầu, bất quá hiện tại chúng nó không phải một thể, luyện thi thuật chỉ có thể xử lý một thi thể, cũng không thể đem tài liệu ngoại lai dung hợp vào bên trong thi thể. Kế tiếp, Hoàng Dật cần dùng thuật luyện chế Thân Ngoại Hóa Thân dành riêng của Bạch Long tộc để xử lý.

"Biến thân Bạch Long!" Sau một khắc, Hoàng Dật biến thành hình thái Bạch Long, sau đó hấn vờn móng vuốt, rách da của mình, chảy ra một ít máu thiên phú hỗn tạp của Bạch Long tộc, rơi vào trên người viên hầu.

Viên hầu nhất thời giống như bọt biển, đem máu này hấp thu vào trong cơ thể.

"Thân Ngoại Hóa Thân luyện chế!" Sau một khắc, Hoàng Dật sử dụng thuật luyện chế Thân Ngoại Hóa Thân, một đoàn quang mang màu đỏ từ trong cơ thể hấn bay ra, nhập vào trong cơ thể viên hầu, bắt đầu dung hợp thi thể viên hầu, trái tim Sa Đạo Vương, cùng với hai chân và máu của Lucifer.

Nếu như thi thể này trước đó không có trải qua luyện chế của luyện thi thuật, mà là hơn mười món tài liệu rải rác, vậy Hoàng Dật hiện tại sẽ rất phiền phức, phải tuần hoàn từng bước một của thuật Thân Ngoại Hóa Thân để luyện chế. Nhưng bản thân hấn có luyện thi thuật, luyện chế một thi thể hoàn chỉnh, hiện tại chỉ cần thay một trái tim và hai chân, cái này giảm đi rất nhiều bước, có thể đối phó rất dễ.

Luyện thi thuật và luyện chế thuật Thân Ngoại Hóa Thân có thể nói là kết hợp hoàn mỹ ủa, luyện thi thuật phụ trách luyện chế thi thể hoàn chỉnh, Thân Ngoại Hóa Thân luyện chế thuật thì phụ trách thay đổi từng bộ phận, vừa vận sinh ra tác dụng bù trừ.

Đại khái qua hơn mười phút, thi thể của viên hầu rốt cục bắt đầu dung hợp trái tim Sa Đạo Vương và hai chân của Lucifer, dù sao chỉ là hai bộ phận riêng, thay đổi cũng không quá phiền phức.

Dần dần, đôi chân của Lucifer hoàn toàn nối liền với thân thể của viên hầu, giống như là một cơ thể bình thường. Mà trái tim Sa Đạo Vương, cũng hoàn mỹ dung hợp cùng thi thể của viên hầu, biến thành trái tim của thi thể. Trong trái tim này là máu của Lucifer, theo huyết quản của viên hầu chảy tới các góc trong thân thể, bắt đầu tuần hoàn.

Một con sinh vật trước nay chưa có, chậm rãi thành hình.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 200: Tiếng Ca Trong Ngục Giam

"Hóa thân!" Nhìn những tài liệu này đã dung hợp với viên hàu, Hoàng Dật rốt cục triển khai một bước cuối cùng, đem thi thể hoàn toàn chuyển thành hóa thân của mình!

Rốt cục, thi thể viên hàu bắt đầu xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, thân thể của nó bắt đầu biến thành hình rồng, phía mọc trường ra cánh, bộ lông trên người rút xuống, biến thành long lân màu trắng, ngón tay mọc ra trảo. . . Tình cảnh trước mắt, thật giống như là Thượng Đế đang tạo vật, làm ra một con sinh vật!

Rất nhanh, viên hàu biến thành dáng dấp Bạch Long hiện tại của Hoàng Dật, ngoại hình giống nhau như đúc, vô luận là kích cỡ, độ dài của cánh, thậm chí là hình dạng của từng miếng vẩy, đều là như nhau! Không có bất luận cái gì khác nhau!

"Bịch bịch bịch!" Sau một khắc, Hoàng Dật tựa hồ nghe thấy được tiếng tim đập mạnh mẽ, trái tim Sa Đạo Vương trong cơ thể giống như là một động cơ mạnh mẽ, bắt đầu khởi động thân thể này. Máu của Lucifer, cũng tăng tốc lưu động, khí tức sinh mệnh càng ngày càng nhiều.

Cuối cùng, hóa thân chợt mở mắt!

Giây phút ấy, một đạo thần quang từ trong mắt nó phụt ra, tại sáng ngời trong phòng xác tối đen, dường như một đạo thiểm điện!

Ngay sau đó, hóa thân này đứng lên, cùng hình dạng của Hoàng Dật giống nhau như đúc.

"Rốt cục được rồi!" Lúc này, trong miệng hóa thân truyền đến âm thanh của Hoàng Dật, lúc này nó cũng là một thân thể của Hoàng Dật.

"Biến thân linh miêu!" Sau một khắc, thân thể của hóa thân biến đổi, chuyển đổi thành hình thái linh miêu.

"Không trung biến hướng!" Linh miêu nhảy lên không trung, thân thể bất chợt chuyển hướng, chuyển tới một phương hướng khác.

"Biến thân thú vương!" Linh miêu lại biến thành thú vương hình người.

"Truy Bộ!" Hóa thân mạnh mẽ đột kích qua phương xa.

Hoàng Dật điều khiển hóa thân liên tiếp thử rất nhiều năng lực, kết quả đều vô cùng thông thuận, không có một chút trở ngại, giống như là điều khiển bản thể của mình, cái hóa thân này dùng chung tất cả năng lực từ bản thể của hắn, thậm chí ngay cả Thời Gian Chi Nhãn đều có thể sử dụng.

Khác biệt duy nhất, chính là thuộc tính của nó chỉ có 50% của bản thể, đây là theo đẳng cấp của Hoàng Dật, thực lực của bản thể càng mạnh, thực lực của hóa thân cũng sẽ càng mạnh. Bất quá nó có hơn một năng lực so với bản thể, lại không sợ chết, chết không có bất cứ nghiêm phạt gì, mỗi ngày đều có thể sống lại một lần.

Cái này, Hoàng Dật tương đương với có thêm một người trợ thủ đặc lực, cái này so với trang bị truyền kỳ càng quý giá hơn, chỗ tốt do truyền kỳ mang đến có thể tính toán, nhưng chỗ tốt do hóa thân này mang đến, lại không cách nào đánh giá.

Kế tiếp, Hoàng Dật và hóa thân rời khỏi ngục giam, sau đó hóa thân cỡi ngựa không đầu, bắt đầu dùng tốc độ cao nhất đi đến địa điểm bảo tàng biểu hiện của bản đồ kho báu, mà bản thể của hắn tiếp tục lưu lại đây.

Hiện tại, hắn một người có thể đồng thời làm hai chuyện, bất quá hóa thân

cần hẩn phân tâm đi không chế, nếu không sẽ không phát huy ra tác dụng gì.

Hoàng Dật tiếp tục đi vào hải dương khô lâu, hẩn muốn một lần nữa tìm một khô lâu kỵ sĩ, đoạt một khô lâu mã.

Đúng lúc này, trong trời đất đột nhiên vang lên một âm thanh -- "[bí cảnh thông báo]: người chơi Trung Quốc [Dao Phong], suất lĩnh năm ngàn danh thành viên Thiên Đoàn dưới trướng, lấy được thủ sát thế giới của Hủ Long. Ba Đặc tăng 50 trong Chúng Thần chi tháp, thu được [Ba Đặc chi nhận (truyền kỳ)]. Trong lần chiến đấu này, độ cá nhân cống hiến của thành viên [Lôi Thần] vượt quá 10%, khen thưởng danh vọng công cộng 1000 điểm."

Hoàng Dật dừng chân, ngửa đầu nhìn bầu trời, sắc mặt có chút ngưng trọng.

Hẩn tiến bộ, người khác đồng dạng đang tiến bộ, hiện tại cách đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai, chỉ còn lại một tuần cuối cùng, tất cả người được đề cử đều liều mạng tăng tốc, Lôi Thần cũng liều mạng làm ra một phen thành tích.

Hủ Long. Ba Đặc là BOSS cuối cùng tầng 50 của Chúng Thần chi tháp, cũng là BOSS cuối cùng trước đó không bị lấy thủ sát. Bốn BOSS trước đều đã bị lấy thủ sát, bên trong Thiên Đoàn dưới trướng của Thiên Đạo lấy thủ sát của BOSS thứ nhất và BOSS thứ tư. Viêm Hoàng quân đoàn dưới trướng của Dao Phong lấy thủ sát của BOSS thứ ba. Một công hội khác của Trung Quốc là [Danh Tướng các] dưới sự dẫn dắt của hội trưởng Lữ Bố, lấy được thủ sát của BOSS thứ hai.

Mà BOSS cuối cùng Hủ Long. Ba Đặc, là BOSS cường đại nhất của tầng 50 trong Chúng Thần chi tháp, lực công kích của nó siêu cao, toàn bộ thế giới chỉ có hai người có thể kháng được công kích của nó. Một người là chủ Tank trong Thiên Đoàn dưới trướng của Thiên Đạo, cũng là Tanker đệ nhất thế giới -- [Tả Hữu]. Mà một người khác cũng là Lôi Thần gần đây thực lực tăng lên, Dao Phong lựa chọn hợp tác với hẩn ta, cũng là nhìn trúng điểm này.

Cho nên, toàn bộ thế giới có thể tranh thủ sát của BOSS này, cũng chỉ có hai

chi đoàn đội này, trước đó tiến độ của hai chi đoàn đội này cũng vẫn tương xứng. Hiện tại Lôi Thần rốt cục trợ giúp Viêm Hoàng quân đoàn lấy thủ sát, hơn nữa cá nhân cống hiến của hắn ta cũng vượt quá 10%, cái này cho thấy tác dụng của hắn ta phát huy và lần trước Hoàng Dật lấy thủ sát Cường Thi vương là đồng dạng quan trọng!

Hoàng Dật hầu như có thể dự liệu, trong tỷ lệ ủng hộ của diễn đàn ngày mai, Lôi Thần sẽ không hề lo lắng đem hắn đè xuống, hiện tại cách đại lễ thường niên chỉ còn lại một tuần cuối cùng, hành động này của Lôi Thần không thể nghi ngờ chiếm quyền chủ động cực lớn. Hơn nữa thực lực bản thân của hắn ta đã cùng một tầng với Đào Phong bọn họ, không phải Hoàng Dật hiện tại có thể sánh bằng.

Hoàng Dật cảm thấy một áp lực nặng trĩu, Lôi Thần hình như là ông trời đặc biệt phái tới khắc chế hắn, dường như một thiên địch sinh mệnh, vô luận hắn nỗ lực như thế nào, đối phương đều có thể đuổi theo, hơn nữa nhiều lần đè hắn. Bất quá hiện tại cách diễn lễ trao giải còn có bảy ngày thời gian, hắn còn một cơ hội có thể đuổi theo.

Hoàng Dật cấp tốc điều chỉnh tốt tâm tính, tiếp tục vọt vào trong hải dương khô lâu, một lần nữa đoạt một khô lâu mã, bắt đầu tiếp tục chém giết.

Dần dần, một đêm buồn chán, ngay trong giết chóc không biết mệt mỏi của Hoàng Dật trôi qua.

Khi ánh rạng đông đầu tiên của bình minh đến, Hoàng Dật mới rốt cục logout, sau khi rửa mặt một phen, hắn đi căn tin.

"Ồ? Dật ca, sao anh cũng tới?" Vừa tới căn tin, một người tội phạm có chút ngoài ý muốn hỏi.

"Làm sao vậy?" Hoàng Dật nhìn đối phương.

"Ngày hôm nay lão đại vừa vặn cũng tự mình tới căn tin." Tên tội phạm kia

cười cười nói, "Anh ấy tựa như rất hài lòng, đang ngồi ở bên kia!" Nói xong, tề tộ phạm kia chỉ chỉ một đầu khác của căn tin.

Hoàng Dật hướng ngón tay nhìn qua, quả nhiên, chỗ đó ngồi vây quanh một vòng người, thường thường truyền đến tiếng cười.

Kế tiếp, Hoàng Dật cũng lãnh một phần bữa sáng, đi qua vòng người.

"A Dật, sao cậu cũng tới? Đến đây ngồi!" Lúc này, ngực phách Lôi Thân thấy Hoàng Dật, lập tức vẫy vẫy tay.

"Chào Dật ca!" Lúc này, tề phạm ngồi vây quanh cũng đều cung kính bắt chuyện một tiếng với Hoàng Dật, trong tay bọn họ đều cầm một chai bia, trên mặt mang theo ý cười nhàn nhạt, mỗi người đều rất vui vẻ, tựa như đầu năm mới.

Hoàng Dật gật đầu với bọn họ, sau đó đi qua, ngồi xuống bên cạnh Lôi Thân.

"Tới, a Dật, uống bia nào!" Lúc này, Lôi Thân từ thùng bia một bên, lấy ra một chai bia đưa cho Hoàng Dật.

"Phát sinh chuyện gì? Sao vui vẻ như thế." Hoàng Dật hỏi một câu, sau đó nhận chai bia, há miệng cắn nắp chai, ngửa đầu uống một hớp lớn.

Lôi Thân mỉm cười: "Cũng không có gì, cũng là vất vả có vài két bia, cùng mọi người uống."

"Tôi cảm thấy không giống, lão đại khẳng định là mới chơi gái xong!" Lúc này, một người tề phạm nói. (Để nguyên văn cho phù hợp phong cách, tề phạm thì đừng mong có văn hóa nhiều dù rằng cũng có người có tri thức và học thức ở đây, vả lại toàn đàn ông thì chả cần gì phải e dè)

"Cũng có thể là mới moi được bộ phim của con diễn viên AV Nhật Bản nào!" Một tề phạm khác cũng phụ họa.

"Đám nhãi con các người!" Lôi Thân lắc đầu cười, uống một ngụm bia, sau đó ông ta chỉ chỉ một người nam khá là đẹp trai ngồi đối diện, nói: "Diệp Tịch, cậu trước đây là người giành được giải thưởng Grammy, tới hát một bài trợ hứng đi!"

"Được!" Người nam mỉm cười, gật đầu, có vẻ rất tự nhiên.

"Bốp bốp bốp!" Sau đó, Lôi Thần đi đầu vỗ tay, sau đó người còn lại cũng vỗ tay, tất cả đều quay đầu nhìn người nam tên là Diệp Tịch kia.

Diệp Tịch có vẻ rất cao hứng, lập tức mở miệng hát một bài.

Hắn vừa mở miệng, toàn bộ căn tin liền yên tĩnh, tuy rằng hắn chỉ là hát live, nhưng giọng hát của hắn lại trong trẻo không gì sánh được, trong Hoa Hồng Ngục Giam đầy áp lực, xây dựng ra một loại cảm giác tri âm tri kỷ, khiến cho người nghe dường như biến thành một con phi ưng, đột phá ràng buộc của ngục giam, bay đến trời xanh bên ngoài, tự do bay lượn.

Bài hát kết thúc, trong căn tin im lặng, dường như đã yên sau tiếng hát, hồi lâu sau mới phát ra tiếng vỗ tay nhiệt liệt, kéo dài không thôi.

Diệp Tịch thấy mọi người nhiệt tình vỗ tay, cúi đầu thật sâu. Giây phút ấy, hắn dường như lại nhớ về trước đây rất lâu, từng đứng trên sân khấu cao cấp nhất thế giới, tiếp nhận tiếng vỗ tay của vô số người hâm mộ dưới sân khấu của, tiếp nhận vô số tia sáng của đèn huỳnh quang soi sáng, tiếp nhận vô số ca ngợi và vinh dự. . ."Cảm ơn các vị!" Diệp tịch nghẹn ngào nói một tiếng cảm ơn, con mắt đỏ lên, từ trong năm tháng huy hoàng đi ra.

Hắn vừa nghẹn ngào, làm bầu không khí cũng nhất thời trở nên có chút trầm trọng lên, mỗi người ở đây, đều có một quá khứ huy hoàng xán lạn. Có vài người đã từng nhận được giải thưởng Nobel, có người đã từng là quan lớn quát tháo chính đàn của một quốc gia, có người thì giành được huy chương vàng của thể vận hội Olympic, dưới sự chú ý của người dân thế giới mà kéo cao quốc kỳ. . . Hiện tại, bọn họ thấy bộ dáng này của Diệp Tịch, đều nhớ lại quá khứ đồng dạng

huy hoàng của mình, không khỏi bi ai.

"Mọi người đừng như vậy!" Lúc này, Lôi Thân mở miệng an ủi, nhưng hai mắt của ông cũng không nhìn được đỏ lên, tựa như cũng nhớ tới chuyện cũ của mình, ông nỗ lực ổn định tiếng nói của mình, giả vờ dễ dàng nói: "Mọi người tuy rằng đều bị giam ở chỗ này, nhưng ít nhất chúng ta ở chỗ này cũng có thể cười vui vẻ, chúng ta hưởng thụ bữa sáng tốt nhất trên thế giới. Nếu như ở bên ngoài, các người có thể chính tai nghe được đến Diệp Tịch hát sao? Phỏng chừng ngay cả vé vào cửa đều mua không được, mà ở chỗ này, chúng ta tùy tiện ăn một bữa sáng, là có thể nghe được giọng ca tốt nhất trên thế giới, mọi người nhìn thoáng một chút, lạc quan một chút. Các người nhìn a Dật đi, từ vừa rồi đến bây giờ vẫn đều ăn, không bị chuyện gì quấy rối, các người xem, tôi đều nói đến cái phần này, hắn còn đang ăn, còn chưa có dừng, a Dật à, cậu đời trước là quỷ chết đói sao?" Nói xong, Lôi Thân đưa tay vỗ vỗ vai của Hoàng Dật, giả vờ nghiêm túc mà hỏi thăm.

"Ha ha!" Có điều chỉnh của Lôi Thân, mọi người cũng đều bật cười, bầu không khí trầm trọng bị quét sạch, tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm hình dạng đang cúi đầu ăn bữa sáng của Hoàng Dật.

Lúc này, Hoàng Dật rốt cục ngẩng đầu lên, hắn nhìn mọi người một chút, bỗng nhiên lắc đầu thở dài: "Ài! Không no, thêm một chén nữa đi!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 201: Con Mắt Thứ Ba

Ăn xong bữa sáng, Hoàng Dật về tới phòng giam của mình, đóng cửa sắt, sau đó login.

Hắn đầu tiên vẫn là đi diễn đàn nhìn một chút. Hiện tại, cách đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai chỉ còn một tuần cuối cùng, cạnh tranh của những người được đề cử đã tới giai đoạn cuối cùng. Mà dưới nỗ lực thúc đẩy bất kể hậu quả của những người được đề cử này, hành động vĩ đại hoàn thành trong khoảng thời gian này cũng nhiều chưa từng có, chỉ là ngày hôm qua, đã có ba quốc gia lấy được điểm vinh dự quốc gia. Mà lúc xưa, phải vài ngày mới có thể xuất hiện 1 điểm vinh dự quốc gia.

Bất quá người thành công rất cực là số ít, càng nhiều người đều thất bại trong quá trình mạo hiểm đi tranh thủ hành động vĩ đại, ngược lại còn trả giá trầm trọng, có vài người thậm chí còn tử vong luân hồi, mạo hiểm và thu hoạch vĩnh viễn đều là có quan hệ trực tiếp.

" Mỹ nữ nước Nhật Bản【 Oichi 】 lấy được 1 điểm vinh dự quốc gia, thành người tranh đoạt hữu lực trong giải thưởng mị lực tốt nhất!"

" Băng pháp sư Canada【 Tuyết Phong 】45 phút thiểm điện thông qua bí cảnh nghề nghiệp Băng Cực đảo, thành băng pháp sư đệ nhất thế giới! Kêu gào với hỏa pháp sư đệ nhất thế giới Đông Hoàng!"

"Lôi Thần chi khu, như thần chi khu! Dưới tình huống không còn mục sư trị liệu, ngành kháng Hủ Long. Ba Đặc ba phút, trợ giúp Viêm Hoàng quân đoàn lấy thủ sát!"

Trong chủ đề nóng 24 tiếng đồng hồ, bài post thứ ba chính là hành động vĩ đại của Lôi Thần ngày hôm qua, Hoàng Dật vào nhìn một chút.

"Nếu như nói lần trước Viêm Hoàng quân đoàn lấy thủ sát Cương Thi vương, là dựa vào Miếu Sát, như vậy hôm qua lấy thủ sát của Hủ Long. Ba Đặc, thì lại là dựa vào Lôi Thần chi khu! Tại trước mặt lực công kích siêu cường của Hủ Long. Ba Đặc, Lôi Thần bày ra phòng ngự năng lực, đã không kém gì Tanker chính【 Tả Hữu 】của Thiên Đoàn Nhật Bản, thể hiện ra tiến bộ lớn gần đây. Đặc biệt tại thời khắc cuối cùng, dưới tình huống tất cả mục sư đều đã hoàn toàn tử vong, Lôi Thần mạnh mẽ chống đỡ được Hủ Long. Ba Đặc ba phút, vẫn hồi cực diện đoàn diệt, cuối cùng giành được thủ sát! Ba phút biểu hiện cuối cùng của Lôi Thần, hoàn toàn bày ra cực hạn của một Tanker có khả năng đạt được, từ phương diện nào đó mà nói, hẳn làm nhân tài mới xuất hiện, đã hoàn toàn vượt mặt chiếm lấy vị trí Tanker đệ nhất thế giới hơn hai năm của 【 Tả Hữu 】. . ."

Hoàng Dật kiên trì xem xong bài post này, đối với chuyện ngày hôm qua có một lý giải đại khái.

Nghề nghiệp của Lôi Thần chủ yếu là thiên về loại hình phòng ngự, hoàn toàn trái ngược lại với Hoàng Dật loại nghề nghiệp truy cầu sát thương bạo lực. Nói như vậy, một đoàn đội có thể đánh được BOSS, thì phải nhìn Tanker chính có thể kháng được BOSS hay không, Tanker chính là một thành viên quan trọng nhất, sát thương gây ra có thể kém một chút, nhưng Tanker chính phải trâu. Từ loại ý nghĩa này nói, địa vị của Lôi Thần cao hơn so với Hoàng Dật, dù sao nghề nghiệp tấn công giống như Hoàng Dật, đối với một đoàn đội mà nói chỉ là dẹt hoa trên gấm, nhưng nghề nghiệp hình phòng ngự mạnh như Lôi Thần, đối với đoàn đội mà nói là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi. Trận thủ sát của ngày hôm qua, có thể nói là hoàn toàn bởi vì Lôi Thần mới có thể triển khai, không có Lôi Thần, Viêm Hoàng quân đoàn ngay cả người có thể kháng BOSS cũng không có, mà Tanker chính vốn dĩ của Viêm Hoàng quân đoàn là Tiểu Tổng Tử vẫn hơi kém một ít. Mà không chống được BOSS, cũng ý nghĩa ngay cả đánh đều đánh không được, cái này không giống như lần trước đánh Cương Thi vương, cho dù không có Hoàng Dật, Viêm Hoàng quân đoàn cũng có thể đi

đánh, chỉ bất quá lên tiêu tốn càng lâu thời gian mà thôi. (- Giải thích : Nghề nghiệp của Hoàng Dật ở đây gọi theo từ thông dụng trong game là damage dealer - người gây sát thương, với yêu cầu là phải có chỉ số DPS cao, DPS = damage per second, sát thương mỗi giây. Damage dealer ở đây không chỉ yêu cầu sức mạnh mà còn đòi hỏi rất nhiều yếu tố, ví dụ như một người có chỉ số lực lượng (streng) rất cao, nhưng tốc độ tấn công (attack speed) thấp, 1 giây chỉ đánh được một cái, như vậy còn không bằng một người có chỉ số lực lượng trung bình, nhưng 1 giây có thể đánh được 3 đến 5 cái, hoặc có lực lượng cao nhưng lại không có khả năng chính xác (accuracy), như vậy thì mạnh đến đâu mà đánh hụt thì cũng như không đánh)

Trải qua lần thử sát này, danh tiếng của Lôi Thần lần thứ hai tăng lên, đã thay thế được [Tả Hữu] của Thiên Đoàn trước đó, trở thành Tanker đệ nhất thế giới, hẳn quyết định đoàn đội có thể đi giết BOSS rất mạnh trong mười tỷ người chơi hiện tại. Càng khó hơn chính là, [Tả Hữu] của Thiên Đoàn là một người chơi loại hình phó bản, là chuyên môn làm cái này, còn Lôi Thần không phải người chơi phó bản chuyên nghiệp, không phải lấy phó bản là chính, giống như Hoàng Dật, là một người chơi loại hình tổng hợp, đánh phó bản chỉ là hành vi tiện thể.

Trong lòng của Hoàng Dật, người có khả năng giành được giải thưởng người mới tốt nhất cao nhất cũng là Lôi Thần, cũng không phải chính hẳn, dù sao hẳn chỉ là tương đương với Lôi Thần trên danh tiếng, nhưng trên thực lực lại xa thua đối phương, đây là tử huyệt của hẳn. Hẳn tuy rằng tiến bộ rất nhanh chóng, thế nhưng còn phải cần một thời gian mới có thể hoàn toàn trưởng thành, hiện tại hẳn đã không có thời gian. Nếu như giải thưởng người mới tốt nhất năm nay không lấy được, vậy hẳn chỉ có thể để sang năm, toàn lực đi tranh thủ giải thưởng cá nhân tốt nhất càng kịch liệt hơn, giải thưởng đó có thể nói còn muốn kịch liệt hơn mấy lần so với giải thưởng người mới tốt nhất năm nay! Đến lúc đó thì không chỉ có là hẳn và Lôi Thần hai người cạnh tranh, mà là cùng Đào Phong, Long Thứ, Giáo Hoàng, Thiên Đạo, Pharaohs, Kidd nhóm cao thủ cao nhất trên toàn thế giới cùng nhau tranh đoạt. Tới loại trình tự này, trên cơ bản đều chỉ là kém nhau chút xíu, ai giành giải cũng không kỳ quái, căn bản không

có biện pháp hoàn toàn bỏ qua người sau, hiện ra cục diện độc tài.

Kế tiếp, Hoàng Dật quay trở về danh sách bài post, nhìn một chút tin tức còn lại, thuận tiện lưu ý chút tình huống của Long Đô một.

Hiện nay, Long Đô vẫn là hình dạng cũ, không có gì thay đổi, dường như cục diện đáng buồn, người quan tâm càng ngày càng ít. Hình thành một sự đối lập là, thành phố Los Angeles trong hiện thực, thành phố này hiện tại đã trở thành tiêu điểm của toàn bộ thế giới. Diễn lễ trao giải gần khai mạc, tất cả khách sạn trong thành phố cơ bản đều đã đặt đầy phòng, đặc biệt là khách sạn nơi Đào Phong, Long Thứ, Thiên Đạo những người này ngủ lại, từ phòng tổng thống cao quý nhất, đến phòng đơn kinh tế giá rẻ nhất, tất cả đều đã đầy, mỗi ngày đều có vô số người quan tâm tin tức trả phòng của những khách sạn này, vừa có người trả phòng, lập tức có người vào ngay.

Mà tổng thống nước Mỹ cũng đã ra lệnh cảnh giới cao nhất, toàn bộ chuyên bay nhập cảnh vào sân bay, tất cả tàu thuyền ra vào cảng, đều phải thực hiện biện pháp kiểm tra thông quan nghiêm ngặt nhất, tuyệt đối không thể để bất cứ sự cố nào xuất hiện trong buổi lễ.

Hiện tại, toàn bộ thế giới đều chờ mong buổi lễ này khai mạc!

...

Kế tiếp, Hoàng Dật tiến vào Thế Giới Thứ Hai, bản thể và hóa thân đồng thời login, xuất hiện tại hai chỗ khác biệt.

Hoàng Dật tiếp tục phân tâm điều khiển Thân Ngoại Hóa Thân tiếp tục hướng đến khu vực đánh dấu trong bản đồ kho báu, còn chính hân thì vẫn luyện cấp trong hải dương khô lâu.

Hoàng Dật ngẩng đầu nhìn phương xa, đầu cùng của tầm mắt là hải dương khô lâu rậm rạp, vô cùng vô tận, ngay cả cái bóng của Long Đô đều không nhìn thấy. Hân kỳ thực ở trong diễn đàn đã tra được bản đồ của Long Đô, nhưng hiện

tại khắp này đều là khô lâu, hắc căn bản giết không hết, hơn nữa càng đi sâu vào trong khô lâu càng lợi hại, đến lúc đó còn có thể xuất hiện BOSS cấp 50 - 60, đó không phải hắc có thể đối phó. Nhưng hiện nay hắc lại không có biện pháp khác có thể tiến vào Long Đô, chỉ có thể ở bên ngoài đợi.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục chạy vào trong hải dương khô lâu, chém giết khô lâu. Giết vài ngày, hắc đều có một phương thức quen thuộc, trên cơ bản không tổn tâm tư gì, cho dù phân tâm đi điều khiển Thân Ngoại Hóa Thân, cũng không tổn sức.

Hoàng Dật quyết định thử năng lực mới của Thân Ngoại Hóa Thân một lần.

Hắc chuyên tâm điều khiển Thân Ngoại Hóa Thân xa xa bên kia, trên trán đột nhiên rung động, ngay sau đó da nứt ra rồi một lỗ thủng, xuất hiện một con mắt hoàn toàn mới. Con mắt này dựng đứng trên trán của Hoàng Dật, giống như Nhị Lang Thần của Trung Quốc cổ đại, con mắt này tràn ngập nhuệ khí, làm cho người ta không dám nhìn thẳng, dường như có một loại năng lực xuyên thủng vạn sự vạn vật.

CÁI con mắt thứ ba này, chính là con mắt trên thi thể viên hầu, luyện chế thành hóa thân của Hoàng Dật, con mắt này một lần nữa khôi phục thần thái ban đầu. Theo con mắt thứ ba mở ra, trong tầm mắt hóa thân của hắc, nhất thời xuất hiện một hình ảnh khác!

Đầu tiên, tầm mắt của hắc rõ ràng y` rất nhiều. Lúc đầu phía trước là đại mạc đầy cát bụi, thấy không được xa, nhưng con mắt thứ ba này, lại không nhìn cát bụi, rõ ràng thấy được tình cảnh phương xa.

Thứ hai, tầm mắt của hắc xuất hiện một loại năng lực xuyên thấu, vô luận phía trước có trở ngại gì, đều có thể thấy dc` phía sau! Hoàng Dật cúi đầu nhìn mặt đất một chút, thấy chỗ dưới đất sâu một mét, có một khối đá cuội cỡ bàn tay, một x` rần đuôi chuông đang nghỉ ngơi, đó là hang ổ của nó.

Lần thứ hai, Hoàng Dật rất dễ dàng nhìn thấy một con rắn biến sắc ngoài một

trăm mét, con rắn này có ngoại hình giống hạt cát như đúc, nếu như đổi thành là người khác, phỏng chừng đứng ở bên cạnh đều không nhìn ra, nhưng con mắt thứ ba của Hoàng Dật, lại có thể đơn giản phân rõ ra khác biệt.

Chỉ là một chút ấy, Hoàng Dật cũng đã phát hiện ba loại năng lực của con mắt, con mắt này có thể nói là nhìn rõ mọi việc, bất luận chi tiết gì đều không giấu diếm được nó! Hơn nữa năng lực của con mắt này hiển nhiên không chỉ như vậy, khẳng định còn có một vài năng lực còn chưa khai quật ra. Hoàng Dật suy đoán, con mắt này đã nhạy cảm như vậy, như vậy nó cũng có thể có những năng lực như xem thấu ẩn thân, xem thấu phân thân.

Đối với con mắt này, Hoàng Dật vô cùng thoả mãn, hiện tại năng lực phương diện thị giác của hắn đã cường hãn đến một loại cực hạn! Thời Gian Chi Nhân của hắn có thể nhìn thấy tương lai quá khứ; thiên phú chủng tộc và thiên phú nghề nghiệp của hắn đều có hắc ám thị giác cường đại; con mắt thứ ba lại nhạy cảm như vậy, bản thân có các loại công năng. Sau này rất khó có chuyện gì có thể giấu diếm được qua hai mắt của hắn.

Kế tiếp, hóa thân của Hoàng Dật tiếp tục mở ra con mắt thứ ba như thế, chạy đến địa điểm của bảo tàng.

Mà bên này, bản thể của Hoàng Dật lại đã giết chết một đồng khô lâu, điểm kinh nghiệm lại tăng một ít. Hắn nhìn giá trị năng lượng của mình một chút, còn có 1500 điểm, có thể nhìn một lần tỷ lệ thành công của chiến hồn tầng thứ tám!

Tỷ lệ thành công của chiến hồn tầng thứ tám chỉ có 5%, nhìn một lần cần tiêu hao cao tới 1500 điểm giá trị năng lượng, lượng tiêu hao này người bình thường căn bản không chịu nổi, Hoàng Dật cũng là được Đào Phong cho hắn 10 khối năng lượng thạch cấp C, mới chống tới hiện tại. Bất quá một tuần trước đó, hắn tiêu hao mấy vạn điểm giá trị năng lượng, nhưng vẫn đều thấy kết quả thất bại.

Sau một khắc, Hoàng Dật mở ra Thời Gian Chi Nhân, nhìn phán định của hệ thống một chút.

Lần này, hẳn rốt cục lộ ra nụ cười!

Kết quả phán định của hệ thống rốt cục thành công! Hơn nữa biên độ tăng thêm là lớn nhất 9%!

Hoàng Dật lập tức lựa chọn tăng lên, kích hoạt tầng thứ tám của chiến hồn sinh mệnh!

Tầng thứ tám, cái này đã là trình tự đồng dạng với Dao Phong, Thiên Đạo bọn họ những người chơi đỉnh cấp, bọn họ cũng không thể thăng lên tầng thứ chín, vẫn đều đứng ở tầng thứ tám.

Hoàng Dật lợi dụng Thời Gian Chi Nhãn, chỉ tốn một thời gian rất ngắn, đã đuổi theo bọn họ!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 202: Bảo Tàng

Hiện tại, chiến hồn của Hoàng Dật đã gia tăng cho hẳn 41% giá trị sinh mệnh, kế tiếp là tầng thứ chín khó khăn nhất, chỉ có 2% tỷ lệ thành công.

Hoàng Dật đem giá trị năng lượng hồi đầy, sau đó kiểm tra hệ thống phán định chiến hồn tầng thứ chín một chút, lần này hẳn tiêu hao 2000 điểm giá trị năng lượng, kết quả thấy được lại là thất bại.

Một thời gian rất dài trong tương lai, đều là những ngày lãng phí giá trị năng lượng, mỗi một ngày đều phải lãng phí hai ngàn điểm, năng lượng thạch còn sót lại của Hoàng Dật, phỏng chừng chỉ có thể kéo dài một tuần. Dùng hết là không có biện pháp.

Bất quá hẳn hiện tại đã là cấp 55, có thể đi thức tỉnh chiến hồn thứ hai, không có giá trị năng lượng, có thể đi thăng chiến hồn thứ hai.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục đánh điểm kinh nghiệm, mà hóa thân tiếp tục đi đến địa điểm của bản đồ kho báu.

...

Chỉ chớp mắt, bốn ngày trôi qua.

Cách đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai chỉ còn ba ngày cuối cùng, tất cả người được đề cử của toàn thế giới trên cơ bản đều đã đi đến Los Angeles, vô số ký giả và khán giả cũng dừng mảnh đến nơi ấy.

Bất quá Hoàng Dật không đi, hẳn vẫn còn đang trong Hoa Hồng ngục giam, mỗi ngày login logout như bình thường.

Buổi trưa hôm nay, hóa thân của Hoàng Dật trải qua mấy ngày bôn ba, rốt cục đến một sơn cốc trong sa mạc, ở đây chính là vị trí bảo tàng được đánh dấu của bản đồ kho báu.

Cái sơn cốc sa mạc này cũng không bí mật, trên mặt đất có một chút vết tích, hẳn là trước đó có rất nhiều người đến đây.

Hoàng Dật điều khiển hóa thân đi vào trong sơn cốc. Đi một hồi, ở chỗ sâu trong sơn cốc thể hiện ra một đầu rồng khổng lồ, đầu rồng bằng đá, giống như một ngọn núi nhỏ, trên bề mặt là vết nứt thô ráp, bị vô số bão cát tàn phá vô số năm tháng. Cái miệng của đầu rồng để mở, bên trong tối đen, không biết đi thông nơi nào.

Cái tình cảnh này, giống với lối vào của Anh Hùng ngục Giam không gì sánh được!

Hoàng Dật kẹp bụng ngựa, cưỡi ngựa không đầu chậm rãi tiến vào trong miệng rồng.

Bên trong miệng rồng là một thông đạo, bên trong là một không gian ngàm rộng rãi cùng loại với địa cung. Ở đây đều là dùng đá xây thành, trên mỗi một tảng đá đều điêu khắc một ít đồ án cự long, nhìn qua rậm rạp, dường như một mặt phù điêu, tinh mỹ tuyệt luân.

Bất quá loại nghệ thuật lâu đời này hiển nhiên không có người tán thưởng, trên trần địa cung và trên vách tường có quá nhiều mạng nhện, thỉnh thoảng có vài con nhện sống bò qua. Hoàng Dật dọc theo đường đi còn gặp được rất nhiều xẻo, đuốc và các công cụ, tùy ý vứt bỏ trên mặt đất, thể hiện ra ở đây sớm bị người khai quật qua vô số lần.

Tiếng vó ngựa lộc cộc, vang lên trong địa cung vắng vẻ, tản ra từng tiếng vang, Hoàng Dật ngay trong tiếng vang, dường như tiến vào thời không lịch sử cuồn cuộn, ngăn cách với nhân thế.

Đạo qua một vòng, Hoàng Dật cũng không có phát hiện bất luận đầu mối có giá trị gì, tựa như cũng là một địa cung tầm thường, không có đường ngầm, không có cơ quan.

Kế tiếp, Hoàng Dật chuyên tâm dùng con mắt thứ ba nhìn địa cung này một chút.

Nhất thời, trong ánh mắt hẩn tựa như tản ra một đạo thần quang, bắn phá trong địa cung, quét về phía mỗi một khối đá, mỗi một phù điêu, không buông tha bất kỳ một chi tiết gì, vài hạt cát nhỏ trong khe đá đều thấy rõ.

Nhưng mà, kiểm tra hồi lâu, hẩn vẫn không có phát hiện cái gì dị dạng, tựa như ở đây thật sự không có bảo tàng.

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, mở ra Thời Gian Chi Nhân, quan sát lịch sử của khu vực này!

Là hẩn lần đầu tiên dùng con mắt thứ ba, mở ra Thời Gian Chi Nhân!

Sau một khắc, tình cảnh trước mắt của Hoàng Dật nhất thời xảy ra thay đổi, giống như là đang tua phim vậy, đi ngược dòng lịch sử lâu đời, xuyên qua thời không, từng đoạn lịch sử thoáng qua trước mắt.

"A?" Rốt cục, liên tục nhìn một vạn năm lịch sử trước đó, Hoàng Dật rốt cục phát hiện một tia khác biệt, trên trần góc tây bắc địa cung, một vạn năm qua chưa bao giờ xuất hiện mạng nhện, những chỗ còn lại đều dày đặc, chỉ riêng chỗ ấy không hề xuất hiện.

Hoàng Dật ngừng Thời Gian Chi Nhân, sau đó xoay người xuống ngựa, đi qua khu vực ấy. Trần của địa cung này được xây từng vô số phiến đá, không ai để ý một phiến đá nho nhỏ. Nếu như Hoàng Dật không có con mắt thứ ba, hoặc là không có Thời Gian Chi Nhân, vậy hẩn cũng nhất định phát hiện không được chi tiết nhỏ này, nhất định phải có hai loại năng lực kết hợp mới có thể phát hiện.

Rất nhanh, Hoàng Dật đi tới phía dưới góc trần, ngửa đầu nhìn mặt trên một chút, sau đó biến thân thành Bạch Long, bay lên.

Bay đến trước mặt phiến đá, Hoàng Dật cẩn thận nghiên cứu.

Phiến trần này cùng những phiến đá xung quanh, hợp thành một con cự long điêu khắc, thoát nhìn rất sống động, nhưng loại phù điêu to như vậy này trong khắp địa cung đều có, có đến ngàn vạn, cũng không bắt mắt.

Mà trên khối trần nhà này, vừa lúc điêu khắc bộ phận trảo của cự long!

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, trảo của rồng cũng là tương đương với tay của người, mà đồ án hình tay, bình thường đều ngụ ý động tác mở hoặc đẩy ra, nói rõ khối đá này có thể là một cơ quan. Nhưng trước đó vô số người đều tới nơi này tra xét qua, mỗi một khối trần nhà phòng chừng đều bị người sờ vuốt qua, bọn họ chưa từng có thể mở cơ quan, vậy rất có khả năng là bởi vì bọn họ không phù hợp điều kiện. Ở đây điêu khắc một long trảo, vậy cho thấy cái cơ quan này, rất có khả năng cần dùng long trảo mới có thể mở!

Hoàng Dật hiện tại vừa lúc cũng là hình thái Bạch Long, tuy rằng cái này chỉ là một hóa thân, nhưng hãn trong quá trình luyện chế, lại thêm vào máu hỗn hợp năng lực thiên phú của long tộc, hơn nữa hóa thân này dùng chung tất cả năng lực của bản thân, cũng cùng chung huyết thống của Bạch Long tộc, cũng có thể coi như là một con rồng!

Sau một khắc, hãn điều chỉnh thân thể một chút, sau đó vươn ra long trảo, nhẹ nhàng sờ soạng khối trần nhà.

"Răng rắc!" Sau một khắc, một âm thanh bị mở của cơ quan bỗng nhiên vang lên!

"Ầm ầm!" Lúc này, mặt tường chỗ sâu nhất của địa cung kịch liệt run động, mở ra bên cạnh! Vô số bụi bặm rơi xuống!

Thấy loại tình huống này, Hoàng Dật thở phào nhẹ nhõm, hần đoán quả nhiên không sai, ở đây có quan hệ với Hoàng Kim Thánh Long, cơ quan cũng là cần huyết mạch long tộc mới có thể mở.

Mà tường sau khi mở ra, bên trong là một đạo kết giới kim hoàng sắc, không biết phía sau rốt cục cất dấu vật gì, dường như một thế giới không biết.

Hoàng Dật bay đi qua, đi tới lối vào trước mặt thất, dùng con mắt thứ ba nhìn vào kết giới, muốn nhìn xem bên trong là vật gì.

Nhưng mà, con mắt thứ ba vốn dĩ đều thuận lợi của hần, tại trước mặt hoàng kim kết giới lại mất đi tác dụng, căn bản không nhìn thấu bên trong có vật gì.

Sau một khắc, Hoàng Dật vươn trảo thử đạo kết giới một chút, lại phát hiện vậy kết giới đối với hần không có bất luận cái gì ngăn trở, tiến vào rất dễ dàng.

Hoàng Dật có chút ngoài ý muốn, lập tức tiến vào.

Bên trong của kết giới, là một hành lang dài, im lặng, dường như bị quên lãng vô số năm. Lúc này, trước người của Hoàng Dật là một tấm bia đá, bên trên viết vài dòng chữ.

"Mạo hiểm giả, chúc mừng người đi tới kho tàng của ta, vô số tài phú bên trong hiện tại đều thuộc về người. Thế nhưng rất không may nói cho người biết, đạo kết giới phía sau người chỉ được phép vào, không cho phép ra, trừ phi thực lực đạt được cấp 200, nếu không không cách nào mạnh mẽ phá vỡ đạo kết giới này. Các người thiên tâm vạn khổ tìm được bảo tàng của ta, ngồi ôm lấy vô số tài phú, nhưng không cách nào sống rời đi, như vậy nhất định sẽ rất thú vị! -- Hoàng Kim Thánh Long. Phạm Đặc Tư "

Thấy dòng chữ này, trong lòng Hoàng Dật cả kinh, lập tức quay người lại, đụng vào kết giới kim hoàng ở lối vào, lại bỗng nhiên phát hiện kết giới vốn dĩ không hề trở ngại, lúc này dĩ nhiên đã cứng rắn như thép, căn bản không ra được!

Hắn đã hoàn toàn bị nhốt trong mật thất! Muốn đi ra ngoài chỉ có hai biện pháp, biện pháp thứ nhất cũng là lên tới hai trăm cấp trên tấm bia đá nói. Nhưng cái này là không có khả năng, ở đây không phải khu vực luyện cấp, không cách nào thăng cấp, cho dù có thể thăng cấp, muốn thăng lên cấp hai trăm cũng không biết năm nào tháng nào.

Mà phương pháp thứ hai, cũng là tử vong, như vậy có thể sống lại bên ngoài!

Hoàng Dật bỗng nhiên may mắn, may mà hắn là hóa thân chạy đến đây, nếu như là bản thể của hắn, vậy hắn nhất định phải chết một lần!

Vị Hoàng Kim Thánh Long này đùa có vẻ hơi lớn, nếu như là NPC chạy đến đây, vậy phỏng chừng sẽ bị nhốt ở chỗ này cả đời, nếu như là người chơi, vậy cũng phải tử vong một lần, vận khí không tốt phỏng chừng luân hồi.

Kế tiếp, Hoàng Dật khống chế hóa thân biến thành thú vương, đi đến chỗ sâu trong hành lang. Ở đây hắn cũng là bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long, vô số người tìm vô số năm đều không tìm được, lúc này ngay tại phía trước của hắn.

Đi một lúc, Hoàng Dật bỗng nhiên phát hiện bên cạnh hành lang xuất hiện một cánh cửa, trên cửa viết dòng chữ: bảo tàng cấp 50.

Phòng này, phỏng chừng chỉ có người chơi vượt qua cấp 50 mới có thể tiến vào, Hoàng Dật phù hợp điều kiện, hắn thử đẩy cửa, đẩy ra rất dễ dàng.

bên Trong cánh cửa là một thạch thất nhỏ, bên trong chỉ có hai cái rương, dường như ở chỗ này chờ đợi vô số năm, chờ mong có một người có thể đem nó mở ra.

Hoàng Dật lập tức đi vào, mở cái rương thứ nhất.

Nhất thời, một cái rương đầy năng lượng thạch hiện ra ở trước mắt hắn!

Lúc trước hắn đều là lấy từng khối năng lượng thạch, lần nhiều nhất cũng là sau khi thủ sát Cường Thi vương, thu được 10 khối năng lượng thạch cấp C, mà

ở đây lại đầy cả ruộng!

Hoàng Dật đếm một chút, năng lượng thạch trong ruộng, là 50 khối, hơn nữa là năng lượng thạch cấp C thuần một sắc, mỗi một khối tăng 3000 điểm năng lượng, cái này đại biểu cho ở đây có 15 vạn điểm giá trị năng lượng. Mà Hoàng Dật dùng Thời Gian Chi Nhân kiểm tra hệ thống phán định của chiến hồn tăng thứ chín, mỗi ngày cần tiêu hao 2000 điểm, những giá trị năng lượng này có thể giúp hắn kéo dài 75 ngày của lượng tiêu hao!

Kế tiếp, Hoàng Dật lại nhìn cái ruộng còn lại. Cái ruộng này là 50 khối kết tinh cấp 60, là chuyên dùng tăng lên chiến hồn.

Xem ra, hệ thống đặt ra phòng này của bảo tàng, cũng là dựa theo những thứ cần nhất của người chơi cấp 50 - 60.

Sau cấp 50, người chơi có thể thức tỉnh chiến hồn và chuyển chức, tăng lên chiến hồn cần tiêu hao rất nhiều kết tinh, mà sau khi chuyển chức, thì cần tiêu hao rất nhiều giá trị năng lượng.

Nghề nghiệp bình thường sau khi chuyển chức, sử dụng một ít đại chiêu nghề nghiệp cũng cần tiêu hao giá trị năng lượng, không còn giới hạn trong nghề nghiệp hi hữu, lúc này năng lượng thạch tương đương với một loại vật phẩm tiêu hao toàn dân.

Hiện tại, trong mắt người chơi cấp 50 trở lên, hai loại vật phẩm tiêu hao quý giá nhất đang đặt trước mặt của Hoàng Dật, mặc cho hắn lấy. Bất quá không được hoàn mỹ chính là, ở đây không có trang bị truyền kỳ, cũng không có bảo vật còn lại, cũng chỉ có hai loại vật phẩm tiêu hao, dùng xong sẽ không có

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 203: Chiến Hồn Thứ Hai

Kế tiếp, Hoàng Dật đem hai cái rượu thu vào trữ vật giới chỉ, sau đó kiểm tra chung quanh một chút, thấy không có sót gì, lúc này mới ra cửa, tiếp tục đi tới dọc theo hành lang.

Đi không bao lâu, Hoàng Dật lại thấy được một căn phòng, trên cửa viết: bảo tàng cấp 100.

Hoàng Dật thử đi đẩy cánh cửa này, thế nhưng vô luận hấn sử dụng bao nhiêu khí lực, cánh cửa cũng không mở được, xem ra cái này đã được hạn định, nhất định phải cấp 100 mới có thể đi vào, không cách nào dùng sức mạnh phá vỡ.

Hoàng Dật tiếp tục đi tới phía trước, lại phát hiện hai phòng, phân biệt là bảo tàng cấp 150 và bảo tàng 200 cấp, xuống chút nữa cũng là cuối đường.

Xem ra, bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long chia làm bốn đẳng cấp, Hoàng Dật hiện tại chỉ có thể lấy được bảo tàng cấp 50 thấp nhất, phỏng chừng đồ tốt nhất hẳn là lưu trong ba phòng sau. Dù sao cấp 50 cũng không xảy ra cái gì nghịch thiên, mà sau cấp 100 cũng là trình tự Thánh Vực, Hoàng Kim Thánh Long loại cường giả này, ít nhất đều là một hai trăm cấp, cất dấu bảo bối khẳng định cũng là phải tương xứng với thân phận của mình.

Hoàng Dật hiện tại không có cấp bậc tương ứng, bảo tàng trong ba phòng còn lại khẳng định không lấy được. Hẳn cũng không cách nào khống chế tội phạm trong Anh Hùng giam ngục đi lấy, thậm chí ngay cả thi thể trong phòng xác cũng không cách nào lợi dụng, những thi thể này đã chết, đẳng cấp không có hiệu quả. Giống như hóa thân hiện tại, bản thân cũng là thi thể của hơn cấp 100 luyện chế mà thành, nhưng đẳng cấp lại là của hấn.

Hắn chỉ có thể chờ sau này cấp bậc tăng lên, trở lại lấy bảo tàng.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức tự sát, lựa chọn sống lại.

...

" đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai còn ba ngày sẽ khai mạc, thật chờ mong!"

"Không biết lần này Trung Quốc có thể đem bao nhiêu giải thưởng."

"Người mới tốt nhất khẳng định là của Trung Quốc, không phải Lôi Thần cũng là Miếu Sát, cái này đã sớm dự định rồi. Mặt khác Dao Phong cùng với Viêm Hoàng quân đoàn của hắn, Hiên Viên thị đều có thể thu được giải thưởng, năm nay hy vọng của chúng ta vẫn là lớn nhất."

Lúc này, bên tai của Hoàng Dật truyền đến âm thanh nói chuyện. Hắn mở mắt ra, đập vào mắt chính là một trấn nhỏ, ước chừng một hai trăm căn nhà, lúc này hắn đang ở điểm phục sinh, phía dưới cũng là truyền tống trận, vài người chơi đang ở đây nói chuyện với nhau.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn phát hiện Sa Trần trấn, điểm kinh nghiệm +5000

Sa Trần trấn! Hoàng Dật trước đó chưa bao giờ nghe nói qua địa phương này, nhưng nghĩ nơi này cách bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long cũng gần, dù sao thì phục sinh cũng là phục sinh ở gần nhất, hắn không sống lại tại Long Đô, mà là sống lại ở chỗ này, nói rõ ở đây gần hơn một ít.

Hoàng Dật nhìn mấy người chơi kia một chút, lập tức đi ra điểm phục sinh, đi tới trước mặt bọn họ, những người chơi kia nhất thời quay đầu nhìn chằm chằm Hoàng Dật.

"Xin hỏi, ở đây đi Long Đô như thế nào?" Hoàng Dật lễ phép hỏi thăm

"Đi hướng bắc hai ngày là đến." Một người chơi chỉ chỉ phương Bắc, sau đó

tốt bụng nhắc nhở, "Bất quá chỗ đó đã bị hải dương khô lâu vô tận vây rất lâu, tôi khuyên cậu vẫn là không nên đi nơi đó, quá nguy hiểm, hiện tại Long Đô đã biến thành một tòa phế đô, không cần thiết đi, để người của chỗ đó tự sinh tự diệt đi! Ai đều không cứu được bọn họ."

"Cảm ơn!" Hoàng Dật không nói thêm gì, nói cảm ơn đơn giản, sau đó đi ra bên ngoài trấn nhỏ.

Hắn hiện tại đã biết vị trí của mình, việc cấp bách chính là phải một lần nữa trở lại địa cung bảo tàng, đem cơ quan đóng lại, nếu không người khác đi vào sẽ phát hiện bí mật của bảo tàng.

Hoàng Dật đi một hồi, bỗng nhiên phát hiện phía trước có một tòa chiến giả đại sảnh, không khỏi lộ ra nụ cười. Hắn hiện tại đã cấp 55, có thể thức tỉnh chiến hồn thứ hai, còn có thể học được một kỹ năng mới, mấy ngày nay hắn vẫn cũng không tìm được thành trấn, ở đây thật ra là một địa điểm rất thích hợp.

Bất quá hắn đây là hóa thân, không cách nào học tập kỹ năng, cũng không cách nào thức tỉnh chiến hồn, cần bản thể tới mới có thể. Kế tiếp, hắn vừa khống chế hóa thân một lần nữa chạy tới địa cung bảo tàng, đồng thời điều khiển bản thể ở hải dương khô lâu chạy tới đây đây.

Tốc độ của bản thể nhanh hơn, dù sao cưỡi ngựa không đầu, tốc độ rất nhanh, lúc buổi chiều thì đi tới Sa Trần trấn.

Hoàng Dật trực tiếp đi tới chiến giả đại sảnh trong trấn nhỏ, ở đây chỉ có một tầng, có vẻ vô cùng đơn sơ.

Lúc này đang là buổi chiều, rất nhiều người chơi đều đi học hoặc là đi làm, là thời điểm login thấp, trong chiến giả đại sảnh vắng vẻ, không có bất kỳ người chơi nào, chỉ có một ông già ngồi ở cửa, lật xem một quyển tư liệu văn hiến.

"Chào ngài, xin hỏi có cái gì có thể trợ giúp ngài sao?" Ông già nhận ra Hoàng Dật đến, lập tức ngừng đầu hỏi.

"Tôi muốn thức tỉnh chiến hồn thứ hai." Hoàng Dật nói.

"Hả?" Hai mắt vẫn đục của ông già nhất thời sáng ngời, lập tức lộ ra một nụ cười xán lạn, "Ngài dĩ nhiên muốn thức tỉnh chiến hồn thứ hai? Cái này là lần đầu tiên của trấn nhỏ chúng tôi! Vậy mời đi theo tôi!" Nói xong, ông lập tức đứng dậy, mang theo Hoàng Dật đi đến một phòng.

Hoàng Dật lập tức đi theo. Đẳng cấp hiện tại của hắn đã là cấp 55, trong người chơi đượctính vô cùng cao, dù sao Đao Phong đứng đầu bảng đẳng cấp hiện nay cũng mới cấp 57. Người khác thăng cấp chậm, là bởi vì muốn tăng lên chiến hồn, lãng phí nhiều điểm kinh nghiệm, cho nên cấp bậc không thể lên. Nhưng hắn tăng lên chiến hồn cũng có Thời Gian Chi Nhân, cũng không xuất hiện tình huống lãng phí điểm kinh nghiệm, cái này khiến hắn có thể giữ tốc độ thăng cấp bình thường vốn có.

Ông già đem Hoàng Dật đưa tới trước một phòng, gõ gõ cánh cửa, cung kính nói: "Vina tiểu thư, có khách nhân đến."

Hoàng Dật nghe hai chữ "Khách nhân", trong lòng nhất thời nổi lên một cảm giác khác thường, hình như nhất thời hóa thân thành khách làng chơi vậy.

"Vào đi!" Bên trong vang ra âm thanh của một cô gái trẻ.

Sau đó, ông già đẩy cửa, đem Hoàng Dật dẫn vào.

Phòng này rất nhỏ, nhưng vô cùng yên tĩnh, không có bất luận tiếng động gì, ánh mặt trời xuyên qua cửa sổ soi sáng đến, chiếu căn phòng rực sáng, một ít bụi phất phới dưới ánh mặt trời, có vẻ yên tĩnh không gì sánh được.

Giữa phòng, có khắc một ma pháp trận, lúc này có một cô gái tóc vàng ngồi xếp bằng. Cô ấy mặc ma pháp bào màu tím, nhắm mắt lại, sắc mặt yên bình, tựa như đang tiến hành minh tưởng.

Cái hình ảnh này, cũng giống với trước đó Hoàng Dật ở Hắc Sa trấn thức tỉnh

chiến hồn thứ nhất, nhìn thấy NPC tên là Linh Du, đây là chỗ đặc sắc của Người Thức Tỉnh Chiến Hồn.

Nhận thấy được Hoàng Dật và ông già đến, cô ta lập tức mở mắt, trong mắt tựa như hiện lên một đạo tử quang, có vẻ lấp lánh hữu thần.

"Vina tiểu thư, vị mạo hiểm giả này là đến đây thức tỉnh chiến hồn thứ hai." Ông già kia nhìn cô gái, cung kính nói.

"Sao? Thức tỉnh chiến hồn thứ hai? Xem ra thực lực của ngươi không tồi!" Cô gái tên là Vina đứng lên, nhìn Hoàng Dật, gật đầu tán thưởng một tiếng, sau đó nói: "Chiến hồn thứ hai ngươi muốn thức tỉnh cái gì?"

"Phòng ngự!" Hoàng Dật nói ra hai chữ. Hắn vẫn không có lựa chọn công kích cái mình am hiểu, bởi vì dựa theo chiến hồn chi lộ trên lý thuyết của hắn mà xem, chiến hồn cuối cùng mới có thể lựa chọn công kích. Mà hắn trước đó đã lựa chọn qua chiến hồn sinh mệnh, cho nên lần này chỉ có thể lựa chọn chiến hồn loại phòng ngự.

"Được! Thức tỉnh chiến hồn thứ hai, cần nộp ba vạn kim tệ phí dụng." Vina gật đầu nói.

Ba vạn kim tệ rất cao, người chơi bình thường phỏng chừng phải mượn đông mượn tây, bất quá đối với Hoàng Dật mà nói lại hoàn toàn không thành vấn đề. Hắn lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra ba toàn thạch tệ, đưa cho Vina.

Vina tiếp nhận ba toàn thạch tệ, sau đó vươn tay, đặt trên đỉnh đầu của Hoàng Dật, thấp giọng ngâm xướng một đoạn giai điệu kỳ dị.

Đoạn giai điệu này, so với lần trước thức tỉnh chiến hồn thứ nhất càng quý dị hơn, nghe như là u hồn đang hát, phối hợp ánh mặt trời chiếu vào cửa sổ, làm cho người ta cảm thấy có chút kinh hãi.

Đại khái qua ba phút sau, Hoàng Dật bỗng nhiên cảm giác được một cỗ năng

lượng kỳ dị từ trong tay của Vina truyền vào trong cơ thể của mình, sau đó lan tràn toàn thân, ngay sau đó, hắn nghe được một tiếng hệ thống nhắc nhở --

"[hệ thống nhắc nhở]: Bạn đã thức tỉnh chiến hồn phòng ngự, số tầng hiện tại: 0, có thể dùng kết tinh thủ lĩnh với điểm kinh nghiệm tăng lên số tầng của chiến hồn."

"Được rồi! Ta đã thức tỉnh chiến hồn phòng ngự cho người. Chờ người tới cấp 60, người có thể một lần nữa đi tới chiến giả đại sảnh thức tỉnh chiến hồn thứ ba. Đương nhiên, sau khi tới cấp 100, người còn có thể đến đây tiến hành chiến hồn tiến giai, khi đó chiến hồn sẽ có rất nhiều dạng, không chỉ giới hạn trong công kích sinh mệnh phòng ngự ba loại này." Vina mỉm cười nói.

"Cảm ơn!" Hoàng Dật gật đầu, chiến hồn tiến giai hắn trước đó thật ra không nghe nói qua. Bất quá hắn hiện tại mới cấp 50, cách tiến giai còn rất xa.

"Mời hỏi các người ở đây có thể học tập kỹ năng của nghề nghiệp hi hữu không?" Hoàng Dật đột nhiên hỏi.

"Sao? Lẽ nào ngài là nghề nghiệp hi hữu?" Ông già kia nhất thời cả kinh, ngay cả Vina thần bí cũng tò mò nhìn Hoàng Dật.

"Đúng vậy!" Hoàng Dật thừa nhận.

"A! Thì ra nghề nghiệp hi hữu là cái dạng này!" Ông già kia đánh giá Hoàng Dật, tựa như đang quan sát vật phẩm hi hữu, không đề cập tới chuyện học tập kỹ năng.

"Xin lỗi, chúng tôi ở đây không cách nào truyền tống đến Chúng Thần bí cảnh, cho nên không thể học tập kỹ năng nghề nghiệp hi hữu. Người có thể đi Long Đô học tập, chỗ đó là một thành phố lớn, bất quá chỗ đó gần đây bị hải dương khô lâu bao vây, đã biến thành một tòa tử thành, ai đều cứu không được bọn họ, trừ phi có thần giáng xuống." Vina lực bất tòng tâm nói.

"Long Đô!" Hoàng Dật nhẹ giọng nhớ kỹ hai chữ này, nhượng mảy, xoa người rời khỏi chỗ này.

...

Cùng lúc đó, trên một đoạn tường thành của Long Đô, có hai người đang đứng ở chỗ này, một người là Phong Chí, người còn lại là Hắc Man trưởng lão.

"Hắc Man trưởng lão, bí mật của Linh Hồn Tự Khúc nghiên cứu ra chưa?" Phong Chí quay đầu hỏi.

"Chưa, khúc phổ đó quá mức huyền diệu, ta nghiên cứu không được, cần người tinh thông âm luật, nhưng Bán Thú Nhân chúng ta trời sinh không am hiểu âm luật." Hắc Man trưởng lão vẻ mặt tiếc nuối nói.

"Đây là thiên ý! Chúng ta chỉ có thể giết Tần Thời Vũ đoạt quyền!" Phong Chí ngửa đầu nhìn bầu trời một chút.

Hắc Man trưởng lão cười âm một tiếng: "Đã sớm nên đi bước này, người chuẩn bị lúc nào ra tay?"

"Ba ngày sau chúng ta sẽ đem Tần Thời Vũ diệt trừ, sau đó chúng ta tốn ba ngày thời gian, chinh đốn mọi người ở Long Đô. Sau đó suất lĩnh mọi người bắt đầu đột phá, đương nhiên, người của Long Đô đều là bia đỡ đạn, trải đường cho chúng ta." Phong Chí không mang theo tình cảm nói, dường như những người ở Long Đô chỉ là chuyện vặt.

"Ừm! Vậy chuyện này tự ngươi an bài đi!" Hắc Man trưởng lão thoả mãn gật đầu, "Ngươi làm việc ta yên tâm."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 204: Quảng Cáo

Chỉ chớp mắt, ba ngày trôi qua.

Ánh mắt của toàn bộ thế giới đều tập trung tại Los Angeles nước Mỹ, điển lễ trao giải sẽ chính thức khai mạc.

Công ty Thời Đại cử hành nghi thức long trọng khai mạc vào 8 giờ tối ngày 4 tháng 6 tại Los Angeles, đến lúc đó có nhân vật nổi tiếng đỉnh cấp của chính trị, kinh tế, văn hóa, thể dục đến tham dự, nhân vật quan trọng nhất bên trong, cũng là Đào Phong, Long Thứ, Giáo Hoàng những cao thủ đỉnh cấp này.

Lúc đầu Hoàng Dật cũng nhận được tin mời tham dự của hệ thống, nhưng hẳn không cách nào đi hiện trường, cho nên chỉ có thể từ chối. Mà đồng dạng người chơi đỉnh cấp không tham dự cũng không chỉ một mình hắn, bao gồm Lôi Thần, Thiên Đạo, Pharaohs và những người khác cũng bởi vì các loại nguyên nhân đều không tham dự, cái này trở thành một tiếc nuối lớn của đại lễ thường niên năm nay.

Đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai tổng cộng sẽ kéo dài liên tục 5 ngày, trao hơn hai trăm giải thưởng, năm giải thưởng cao cấp nhất bên trong-- giải thưởng đoàn thể tốt nhất, giải thưởng mị lực tốt nhất, giải thưởng công hội tốt nhất, giải thưởng người mới tốt nhất, giải thưởng cá nhân tốt nhất, đều để đến ngày cuối cùng mới tiến hành trao giải.

Vô số người đều đếm ngược trừ thời gian, đợi đại lễ này đến đến.

Buổi sáng hôm nay, Hoàng Dật login sớm, sau đó làm hai chuyện thông thường mỗi ngày.

Đầu tiên, hắc tử trong trữ vật giới chỉ lấy ra Lọ Thuốc nhìn một chút. Lọ Thuốc là hắc tử trong tay của Hành Cước Thương Nhân - Khố Lạp Minh Nguyệt, dùng 1 điểm thành tựu duy nhất mua, mỗi ngày có thể ngẫu nhiên sinh ra một giọt nước thuốc, công hiệu hoàn toàn ngẫu nhiên, thậm chí ngay cả nước thuốc trực tiếp giết chết người khác trong truyền thuyết đều sẽ xuất hiện.

Hoàng Dật nhìn Lọ Thuốc trong tay một chút, trong bình sinh ra một giọt nước thuốc đỏ tím, ngưng mà không tan, trên mặt bốc lên hơi nước đỏ như máu, tràn ngập khí tức cuồng bạo.

[Nước thuốc cuồng bạo sơ cấp](cấp D, vật phẩm ma pháp - nước thuốc)

Bạo kích +5%, lực công kích +5%, tốc độ công kích +5%, kéo dài liên tục 10 ngày.

Thấy giọt nước thuốc này, Hoàng Dật hơi gật đầu, Lọ Thuốc rất ít xuất hiện nước thuốc cực phẩm. Phần lớn là một ít nước thuốc rác rưởi, mà giọt nước thuốc ngày hôm nay đã tính là không tồi, tăng thêm tuy rằng không cao, nhưng thời gian kéo dài lâu, đạt được 10 ngày! Đây là nước thuốc có thời gian kéo dài lâu nhất Hoàng Dật gặp qua.

Hoàng Dật trực tiếp mở nắp bình. Ngửa đầu há mồm. Đem giọt nước thuốc đổ vào trong miệng.

Kế tiếp, hắc tử đem Lọ Thuốc để vào trữ vật giới chỉ, chuẩn bị ngày mai nhìn, cái này giống như là hộp Pandora. Mỗi ngày đều có một bất ngờ nhỏ.

Kế tiếp, Hoàng Dật làm chuyện thông thường thứ hai, đó chính là kiểm tra tỷ lệ thành công của chiến hồn.

Ngày đó sau khi hắc tử thức tỉnh rồi chiến hồn phòng ngự, một hơi tăng tới tầng thứ năm, trừ đi rất nhiều điểm kinh nghiệm. Đăng cấp từ cấp 55 giảm tới cấp 54. Bất quá thực lực của hắc tử không giảm ngược lại còn tăng, chiến hồn phòng ngự thoắt cái gia tăng cho hắc tử 15% giá trị phòng ngự.

Đương nhiên, cái này là tình huống vô cùng không may, mỗi một tầng đều ngẫu nhiên tới giá trị thấp nhất. Bất quá hãn cũng không thêm để ý, dù sao đều có thể tùy thời tăng lại một lần nữa, chỉ cần hãn nguyện ý, hãn hiện tại có thể một lần nữa đi tăng tầng thứ nhất.

Ngày hôm nay, Hoàng Dật đầu tiên là kiểm tra một chút tỷ lệ thành công của chiến hồn sinh mệnh tầng thứ chín, kết quả phán định của ngày hôm nay vẫn là thất bại. Hai ngàn điểm giá trị năng lượng vượt không như thế, trong nháy mắt tiêu hao sạch.

Sau đó, hãn lại kiểm tra một chút tỷ lệ thành công tầng thứ sáu của chiến hồn phòng ngự, lần này là thành công, hãn lập tức lựa chọn tăng lên. Phòng ngự gia tăng 7%, rốt cục có một lần là lớn nhất.

Nhìn hai lần phán định của hệ thống, 3000 điểm giá trị năng lượng của Hoàng Dật trên cơ bản cũng sạch sẽ, loại tiêu hao này là vô cùng kinh người. Nếu như không có rương năng lượng thạch cấp C, hãn cũng không dám lãng phí như thế.

Hiện tại, hai chiến hồn của hãn cộng lại, đã kích hoạt 14 tầng, tổng cộng gia tăng 41% sinh mệnh và 22% phòng ngự. Bất quá mỗi người chơi tối đa chỉ có thể kích hoạt 15 tầng, hãn chỉ còn một chỗ, cái này dành cho chiến hồn sinh mệnh tầng thứ chín.

Phương án hiện nay của hãn, là cùng loại với một loại phương án phân phối chiến hồn của người chơi đỉnh cấp hiện nay truy cầu, tục xưng là 9+6, đem chiến hồn thứ nhất tăng đủ chín tầng, sau đó đem chiến hồn còn lại tăng đến 6 tầng, như vậy cộng lại cũng là 15 tầng. Hiện nay Đao Phong những người chơi đỉnh cấp này tất cả đều là làm như vậy.

Đương nhiên, rất nhiều người chơi không làm được điểm này, tầng thứ chín không tăng được, cho nên chỉ có thể lui mà cầu cái thứ hai, truy cầu phương thức 8+7, cũng là chiến hồn thứ nhất tăng lên 8 tầng, chiến hồn thứ hai tăng lên 7

tầng. Như vậy tương đối dễ tăng, thuộc tính tăng lên tuy rằng không rõ ràng bằng cái trước, nhưng vẫn tương đối khả quan.

Hai loại phương thức này có một điểm giống nhau, đó chính là bất chiến hồn thứ ba, bởi vì hai chiến hồn trước đã đầy 15 tầng, không có cách nào thêm chiến hồn thứ ba, cái này cũng tiết kiệm một lượng phí dụng thức tinh chiến hồn.

Bất quá đối với Hoàng Dật mà nói, sau khi chiến hồn sinh mệnh thức tỉnh đến tầng thứ chín, cũng không có nghĩa là chiến hồn kết thúc, ngược lại lúc này mới chỉ là bắt đầu. Bởi vì đường hãn phải đi hoàn toàn khác biệt với bất luận kẻ nào, hãn đi chính là chiến hồn chi lộ hoàn mỹ nhất trên lý thuyết! Hiện nay con đường này chỉ tồn tại trong thiết tưởng của người chơi trên diễn đàn, còn chưa có bất luận kẻ nào có thể thực hiện.

Kế tiếp, Hoàng Dật bắt đầu tiếp tục luyện cấp, mà bên kia, hóa thân của hãn vẫn chạy đến địa điểm bảo tàng.

"Tiêu Thố!"

"Thẩm Phán "

"Thế Giới Mạt Nhật "

Lúc này, Hoàng Dật liên tiếp mở ra ba kỹ năng công kích phạm vi siêu lớn, sau một khắc, trong hai trăm mét xung quanh, nhất thời xuất hiện một hiệu quả che cả bầu trời, vô số khô lâu giãy dụa gào thét ở bên trong, sau đó hóa thành một mảnh vỡ, ngay cả thi thể tìm không được đầy đủ. Điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật từ từ tăng lên.

Hãn hiện nay ở trong đàn quái tinh anh, đây là khu vực tương đối tới gần trung gian của hải dương khô lâu. Quái vật ở đây đều là quái tinh anh, không phải quái bình thường bên ngoài có thể sánh bằng, Hoàng Dật cần một hơi thả ra ba kỹ năng phạm vi siêu lớn mới có thể đem chúng nó giết chết.

Bất quá đi vào bên trong thì hãn cũng bất lực, chỗ đó tràn ngập BOSS cấp 50 60, tùy tiện tới một con hãn đều đánh không lại. Cũng chính bởi vì vậy, hãn không cách nào tiến vào Long Đô, mấy ngày nay đều chỉ có thể ở bên ngoài giết quái đợi thời cơ.

Cứ như vậy, Hoàng Dật một lần một lần giết, thu hoạch rất nhiều điểm kinh nghiệm.

Giết một hồi sau, Hoàng Dật một lần nữa thăng lên cấp 54, tốc độ thăng cấp chậm lại không ít.

Hãn đánh giá thời gian hiện thực một chút, hiện tại hãn là sắp đến 13 giờ, hãn lập tức rời khỏi hải dương khô lâu, tìm một vị trí an toàn, sau đó logout, đi tới trong diễn đàn.

Cùng lúc đó, 99% người chơi trên toàn thế giới, cũng cơ bản như hãn, rời khỏi Thế Giới Thứ Hai, hoặc đi tới diễn đàn, hoặc mở TV, hoặc mở máy tính, hoặc đi quảng trường thành phố, cùng trăm triệu thị dân nhìn TV không lơ trên tường.

Bởi vì một lát sau, đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai sẽ cử hành nghi thức khai mạc! Đến lúc đó, bao gồm Tân Hoa xã, Liên đoàn Báo chí Mỹ (AP), hãng tin Reuters, BBC, NHK và tất cả truyền thông trên toàn thế giới sẽ tiến hành phát sóng trực tiếp, cũng tiến hành giải thích với ngôn ngữ các quốc gia, tỷ lệ xem cao tới hơn 90%!

Cái này là một đại lễ long trọng nhất trong một năm của nhân loại, tương đương với một ngày lễ vĩ đại của cộng đồng thế giới. Toàn bộ thế giới chỉ có công ty Thời Đại mới có thể có lực hiệu triệu như vậy, trừ cái này ra, cho dù là Liên Bang Thế Giới, cũng căn bản không hấp dẫn được nhiều người quan tâm như vậy.

Địa điểm của Hoa Hồng Ngục Giam, tại một đảo nhỏ trên phía đông Thái Bình Dương, múi giờ là +9 GMT, kém một giờ với giờ Bắc kinh của Trung

Quốc, kém đến 17 giờ với khu tây của Los Angeles. Lúc này, Hoa Hồng Ngọc Giam đang là buổi trưa mà ở Los Angeles thì lại là 19 giờ 55 phút ngày 4 tháng 6, còn năm phút nữa nghi thức khai mạc đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai sẽ chính thức bắt đầu.

Hoàng Dật tiến vào chủ đề được đánh dấu trên trang đầu của diễn đàn, cái này là do CCTV của Trung Quốc bỏ một số tiền lớn mua lại bản quyền phát sóng trực tiếp, cũng là một trong những con đường mua bản quyền phát sóng đắt nhất. Dù sao khán giả trong diễn đàn quan sát nghi thức khai mạc cũng nhiều nhất, ở đây tụ tập vô số người chơi, có thể tùy thời phát biểu ngôn luận của mình, tiến hành giao lưu với người chơi các quốc gia trên thế giới.

Lúc này, hình ảnh trong video còn đang phát tin quảng cáo, đoạn quảng cáo lúc này có thể nói là một giây ngàn vàng, quảng cáo những thương hiệu những sản phẩm đứng đầu đỉnh cấp của thế giới

"Đao, đại biểu cho nhuệ khí; Mũi đao, là cực hạn của nhuệ khí; tôi là Đao Phong, tôi cũng là Ferrari. Năm 2122, tuyên bố khái niệm xe Ferrari Đao Phong hoàn toàn mới!" Lúc này, trong video đang phát một đoạn quảng cáo đẹp mắt, trong quảng cáo một người nam anh tuấn điển trai khoảng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, ngồi trên một chiếc xe thể thao màu bạc có tạo hình nhuệ khí, thần tình tự nhiên bay nhanh giữa những nóc nhà cao tầng, tràn ngập khí tức lưu hành và nghệ thuật.

Người nam này chính là bản thân Đao Phong, hẳn là người phát ngôn hình tượng của Ferrari.

Giống như Long Thứ, Giáo Hoàng những cao thủ đỉnh cấp này trong hiện thực đều là con cưng của ngành quảng cáo, phí phát ngôn còn muốn cao hơn so với siêu sao điện ảnh quốc tế. Thật ra, từ sau khi Hoàng Dật quật khởi, bao gồm cả Apple, Bentley, Rolex, LV cùng các ngành nghề đỉnh cấp quốc tế, đều từng muốn tìm hắn quay quảng cáo, cũng kế hoạch dùng "Miếu Sát" làm tên của sản phẩm, nhưng không có bất kỳ công ty nào có thể liên hệ được hắn, cái này cũng

thành một tiếc nuối của giới quảng cáo.

Bất quá Hoàng Dật cũng không động tâm, hắn cũng không thiếu tiền, cũng không muốn xuất đầu lộ diện, cho dù có người có thể liên hệ được hắn, hắn cũng sẽ không đi quay quảng cáo, hắn chỉ muốn làm một người giấu ở phía sau.

Lúc này, hình ảnh thay đổi, chuyển đổi tới quảng cáo kế tiếp--

"Tôi là nam sinh khả ái Anh Hoa đến từ Nhật Bản, các chị em của tôi bình thường hay để một thứ kỳ quái trong túi xách của các nàng, các nàng nói có thứ này, có thể leo núi, môn lướt ván, chơi bóng, trượt băng, vui sướng không phiên nào! Cái này cũng chính là băng vệ sinh Shure! Hiện dĩ tung ra nhãn hiệu Anh Hoa hoàn toàn mới, càng mỏng càng thoải mái, yêu tôi thì mang tôi đi!"

Hình ảnh trong video là một người nam sinh ôn nhu mảnh mai, trong tay đang cầm một cái băng vệ sinh màu trắng, đặt ở trên mặt vuốt ve vô cùng thân thiết. Khuôn mặt của hắn trắng tươi mịn màng, thoạt nhìn giống như là một cô gái vậy, đây chính là Anh Hoa - người mới xuất sắc nhất của Nhật Bản năm nay. Đoạn quảng cáo hắn quay từng một lần bị tất cả người chơi nam tính trên toàn thế giới cười nhạo, bất quá rất nhiều người chơi nữ tính lại vô cùng yêu thích hắn, băng vệ sinh mà hắn quảng cáo, cũng vì vậy được trở thành quảng cáo tranh luận danh tiếng, từ một sản phẩm bình thường trở thành hàng hiệu thế giới.

"Coca Cola vì ngài mở ra thời gian đếm ngược của đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai, 10, 9, 8. . ." Rốt cục, sau vài phút quảng cáo, thời gian đếm ngược bắt đầu!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 205: Video Tuyên Truyền

Giờ phút này, tất cả truyền thông toàn cầu đều đồng bộ đếm ngược theo thời gian, có hơn 9 tỷ khán giả đang thông qua đủ loại con đường quan sát phát sóng trực tiếp đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai lần này, bên trong có một vài người là đêm hôm khuya khoắc đặc biệt rời giường để xem.

Đếm ngược tới giây cuối cùng, trước mắt tất cả khán giả trên toàn thế giới, nhất thời xuất hiện một đoạn hình ảnh, đây là đoạn tuyên truyền của đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai, âm nhạc chấn động bối cảnh đồng bộ vang lên --

Video quay từ trên cao xuống, mặt đất không ngừng xẹt qua ngọn cỏ, thảo nguyên, hồ nước, rừng rậm các loại, bày ra một thế giới cuộn cuộn mà xinh đẹp. Ngay sau đó trong màn ảnh xuất hiện một chiến trường cổ xưa, đây là một trận chiến sử thi, trên bầu trời là một khe nứt lớn, bên trong không ngừng có những sinh vật tà ác dũng mãnh tiến ra, giống như muốn khuynh đảo thế giới này, vô số anh hùng truyền kỳ ra sức chém giết sinh vật tà ác, lực lượng của bọn họ như bài sơn đảo hải, chấn thiên hám địa!

Rốt cục, tất cả anh hùng đều sử dụng một chiêu cường đại nhất của mình, hội tụ cùng một chỗ, oanh kích lên khe nứt trên bầu trời. Giây phút ấy trời đất không ánh sáng, thế giới một mảnh hỗn độn, hai khối đại lục rộng lớn tất cả đều vỡ tung, hóa thành hơn hai trăm khối đại lục. Ngay sau đó màn ảnh bỗng nhiên kéo gần, đặc tả cho một anh hùng nhân tộc, người này trong lần công kích vừa rồi phát ra toàn bộ tinh hoa sinh mệnh của bản thân, nhìn sinh vật tà ác không ngừng bị chôn vùi, trên mặt kiên nghị lộ ra một nụ cười yên tâm, sau đó người ấy ngửa mặt lên trời ngã xuống, kim hoàng chiến đao trong tay rơi trên sa trường, màn ảnh cũng theo chiến đao rơi xuống, dừng trên mặt đất. Ngay sau đó, thế giới xảy

ra biến đổi tang thương, dòng lịch sử xa xưa chảy qua, dấu tích của cuộc chiến này dần dần biến mất, dường như chưa bao giờ tồn tại, nhưng chiến đao vẫn lặng lẽ nằm trên mặt đất.

Vô số năm sau, một bàn tay đột nhiên từ góc trên hình ảnh đưa tay, chăm chú nắm chặt chuôi đao của chiến đao, thể hiện ra một mùi vị truyền thừa lịch sử, sau đó màn ảnh chớp nhoáng, xuất hiện chủ nhân của bàn tay này, người này cả người mặc áo giáp kim hoàng, thể hiện ra một cổ vũ khí xưa nay chưa từng có, người này cũng là Đao Phong.

Sau đó màn ảnh lại chuyển, xuất hiện ở trong một giáo đường cổ xưa, phía trước là một người đàn ông trung niên mặc pháp bào màu đen, đưa lưng về phía màn ảnh, lộ ra một bóng lưng to lớn, lúc này đang tiếp thu nghi thức đăng quang của một ông lão mặc áo bào màu đỏ, xung quanh vô số thánh nữ đều đang ngâm tụng thánh ca, trong giáo đường đầy quang mang màu trắng sữa. Sau đó màn ảnh chuyển tới chính diện của người đàn ông trung niên này, quanh miệng nuôi một bộ râu nhát, khuôn mặt kiên nghị, cũng là Giáo Hoàng.

Màn ảnh tiếp tục chuyển, xuất hiện trong một đêm tối. Một người nam đang đứng trên đỉnh một tòa kiến trúc cao nhất thành phố, ngẩng đầu ngưỡng vọng nhìn bầu trời phương Đông, hắn mặc áo bào trắng, theo gió mà bay, bên hông là một thanh Nhật Bản đao, thể hiện ra một cổ vũ khí chất phiêu dật xuất trần. Màn ảnh cho ánh mắt của hắn một đặc tả, ánh mắt tang thương mà xa xưa, đây chính là con mắt của Thiên Đạo.

Kế tiếp, người chơi cao cấp nhất trên toàn thế giới, tất cả đều xuất hiện trong video tuyên truyền, Lôi Thần cũng góp mặt.

Rốt cục, tại cuối cùng video, xuất hiện nhân vật thứ mười, đây là một mảnh tinh không rực rỡ, trắng sáng thật lớn lấp lánh soi sáng, trên mặt đất là vạn ngọn đèn dầu, vô số kiến trúc nhỏ bé sáng ánh đèn, chỉ chít như sao trên trời, làm cho toàn bộ mặt đất cũng dường như thành một tinh không. Một bóng người lấp lánh đứng trong hư không, phía sau vừa vạn cũng là ánh trăng tròn to lớn,

hắn từ trên trời nhìn xuống mặt đất mênh mông, lưu cho chúng sinh một bóng hình cô tịch.

Người này chính là Hoàng Dật.

Đến tận đây, âm nhạc ngừng lại, video kết thúc.

Hoàng Dật có chút ngoài ý muốn, hắn không ngờ rằng trong video tuyên truyền dĩ nhiên xuất hiện hình ảnh của hắn, trong khoảng thời gian này hắn cũng không có tham dự qua bất cứ quay chụp gì, đây hắn là công ty Thời Đại căn cứ hình tượng của hắn chế tạo ra một đoạn hình ảnh. Trong video này chỉ xuất hiện 10 người chơi, trên cơ bản đều là nhóm cao thủ có thực lực mạnh nhất trên toàn thế giới hiện nay, chỉ có một mình hắn là ngoại lệ. Thực lực của hắn trong 10 người này là yếu nhất, căn bản không ở cùng một tầng với Đào Phong, Thiên Đạo, Giáo Hoàng, Lôi Thần bọn họ, nhưng video lại ngoại lệ đem hắn đưa vào, xem ra là tán thành các loại thành tựu vĩ đại của hắn tạo ra trong Thế Giới Thứ Hai.

Mà nội dung của video tuyên truyền này cũng rất rõ ràng, đó chính là truyền thừa của hai thời đại. Tại thời đại Cận Cổ, toàn bộ thế giới chỉ có hai khối đại lục, thế nhưng sau trận đại chiến kinh thiên, hai khối đại lục này vỡ vụn thành hơn hai trăm khối. Sau đó một nhóm thiên tử chi nhân giáng sinh, đi tới hơn hai trăm khối đại lục, cấp tốc lớn lên, người nổi bật bên trong cũng là Đào Phong, Giáo Hoàng, Thiên Đạo và những người xuất hiện trong video.

"Các nữ sĩ và các tiên sinh, xin chào buổi tối, đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai mỗi năm một lần lại đến (Lady and Gentleman, good evening, the Grand Annual Ceremony of The Second World was came . . ." Lúc này, trong video rốt cục xuất hiện hình ảnh khai mạc chính thức của hiện trường, nơi này là sân vận động New Century lớn nhất của Los Angeles, bên trong lúc này ngồi đầy hai trăm ngàn khán giả, vô số máy ảnh đang lóe đèn, MC đang dùng tiếng Anh và tiếng Trung hai loại ngôn ngữ thông dụng nhất toàn thế giới làm lời đạo đầu.

" Khách quý quan trọng tham dự đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai lần này có: CEO đương nhiệm của công ty Thời Đại Hoàng Hoa Bằng tiên sinh; chủ tịch Liên Bang Thế Giới Oster tiên sinh; tổng thống nước Mỹ Barthes tiên sinh. . . Người giành được giải thưởng cá nhân tốt nhất năm ngoái Đào Phong tiên sinh, hội trưởng công hội đệ nhất Thế Giới Thứ Hai Giáo Hoàng tiên sinh, thích khách đệ nhất thế giới Long Thứ tiên sinh, người chơi lãnh tụ nước Nga Dire Pooh tiên sinh. . ."

MC liên tiếp giới thiệu mười mấy cái tên, những người này hoặc là nhân vật đại biểu của thế giới hiện thực, hoặc là nhân vật đại biểu trong Thế Giới Thứ Hai.

"Toàn trường đứng lên, kéo quốc kỳ nước Mỹ, hát quốc ca nước Mỹ." Sau đó, trong nghi thức khai mạc xuất hiện một đội kéo cờ danh dự, nâng một quốc kỳ Mỹ đi ra. Bọn họ bước đi chỉnh tề đi tới dưới cột cờ, treo quốc kỳ, sau đó dàn nhạc tấu lên quốc ca nước Mỹ, tất cả khán giả toàn trường đều đứng lên, thần tình nghiêm túc và trang trọng.

Đại lễ lần thứ nhất năm ngoái, là tổ chức ở Thượng Hải Trung Quốc, lúc đó là kéo quốc kỳ Trung Quốc, hát quốc ca Trung Quốc, cái này cũng là một loại tôn kính đối với quốc gia tổ chức, quốc gia nào tổ chức, thì treo quốc kỳ của quốc gia ấy.

Quốc kỳ sau khi treo xong, bầu không khí tương đối dễ dàng. Kế tiếp là biểu diễn văn nghệ, những biểu diễn này bày ra văn hóa, lịch sử, phong tục của nước Mỹ với toàn thế giới, giống như nghi thức khai mạc của thể vận hội Olympic, bày ra diện mạo của quốc gia.

"Kế tiếp, là nghi thức đoàn đại biểu của các quốc gia xuất hiện!" Rốt cục, sau một giờ biểu diễn văn nghệ, nghi thức khai mạc rốt cục tiến hành tới nghi thức xuất hiện làm người khác chú ý nhất.

Sau đó, đoàn đại biểu các quốc gia bắt đầu lần lượt từ hậu trường đi ra, từng

đoàn đại biểu đều có một người tiên phong, giơ quốc kỳ của nước mình, dọc theo một thảm đỏ lớn đi vào trong, cái nghi thức này cũng được xưng là thảm đỏ may mắn, người được đề cử của các quốc gia thế giới đều ở bên trong.

"Hiện tại đi tới hướng chúng ta, là đoàn đại biểu Algeria, trong tất cả giải thưởng năm nay, bọn họ tổng cộng có 62 người được đề cử, người đi đầu của bọn họ, là Caton tiên sinh trước đó không lâu giúp Algeria thu được điểm vinh dự quốc gia đầu tiên."

"Hiện tại đi tới hướng chúng ta, là đoàn đại biểu Rwanda, trong tất cả giải thưởng năm nay, bọn họ tổng cộng có 24 người được đề cử, người đi đầu là một người chơi có nghề nghiệp hi hữu. Quốc gia của bọn họ tuy rằng nhỏ, nhưng bọn họ đối với tất cả đều tràn ngập nhiệt tình và hy vọng, đoàn kết hỗ trợ giữa người chơi, trong Thế Giới Thứ Hai được hưởng vinh dự quốc gia Dương Quang."

"Kế tiếp, đội ngũ này chỉ có một người, là đoàn đại biểu Vatican, quốc gia bọn họ nhân khẩu ít nhất, chỉ có một người chơi được đề cử giải thưởng. Mời mọi người nhớ kỹ tên của anh ấy, trong Thế Giới Thứ Hai tên là Small Chest, nhưng chúng ta tin tưởng, anh ấy nhất định có mộng tưởng rất lớn."

...

Cả đám đoàn đại biểu đi ra, MC cũng tiến hành giới thiệu, phần lớn quốc gia có người được đề cử bên trong đều là hơn mười người, dù sao dân số của bọn họ cũng ít hơn Trung Quốc, Ấn Độ, Mỹ, Nhật Bản những quốc gia này.

"Hiện tại đi tới hướng chúng ta, là đoàn đại biểu Trung Quốc, trong tất cả giải thưởng năm nay, bọn họ tổng cộng có 3541 người được đề cử, là quốc gia có số người được đề cử nhiều nhất năm nay. Người tiên phong đi ở phía trước, chính là đệ nhất thế giới trong nhiều lĩnh vực Đào Phong tiên sinh!"

Đúng lúc này, giọng điệu của MC đột nhiên đề cao lên, giới thiệu một đoàn đại biểu khổng lồ.

Hoàng Dật nhìn đoàn đại biểu Trung Quốc trong video, khoe miệng hơi nhếch lên, sau đó nhìn nhiều Đào Phong một chút.

Đào Phong có thể nói là chiêu bài của Trung Quốc, vừa nói đến người chơi Trung Quốc, mọi người đầu tiên nghĩ đến nhất định cũng là Đào Phong tràn ngập nhuệ khí lại tràn ngập ánh mặt trời chính nghĩa. Hắn giống như là một người diễn viên vĩnh hằng, vô luận đi tới đâu, đều là quang hoàn chói mắt, cho dù là Hoàng Dật đứng ở trước mặt hắn, cũng sẽ thất sắc. Đào Phong đã không phải là một người chơi đơn giản như vậy, hắn đã biến thành một loại tượng trưng của người chơi Trung Quốc, một loại lãnh tụ tinh thần. Bất quá địa vị như vậy cũng là vô cùng mệt, bởi vì hắn không chỉ có sống vì bản thân, mà là sống vì vô số người, nhất cử nhất động đều có vô số người nhìn chăm chăm, mỗi một khuyết điểm sẽ bị phóng đại vô số lần.

Lúc này, đứng ở phía sau của Đào Phong, là một người nam bề ngoài thường thường, không hề bắt mắt, tuổi tác không khác biệt Đào Phong, cả người để lộ ra một cỗ khí tức bình thường, giống như là một người tùy tiện nhìn thấy trên đường phố, sẽ không làm cho người ta liếc mắt nhiều, với quang hoàn chói mắt của Đào Phong là hai loại cảm giác hoàn toàn ngược lại. Nhưng lúc này, màn ảnh lại dừng trên người hắn hồi lâu, đặc tả cho hắn dài đến hai giây đồng hồ.

Vì người đó, chính là Long Thứ.

Ở trong dư luận của người chơi, Đào Phong và Long Thứ tử địch, vừa thấy mặt sẽ liều mạng người chết ta sống, nhưng Hoàng Dật cũng biết cái này chỉ là bịa đặt. Đào Phong và Long Thứ cũng không có thù hận, bọn họ chỉ từng có một lần xung đột lúc cấp 10, sau đó thì ngay cả gặp đều chưa gặp qua, làm quái gì có các loại chiến đấu kinh điển.

Hai người bọn họ đều là người chơi đỉnh cấp thế giới, bản thân có số lượng người hâm mộ khổng lồ, lúc này vừa xuất hiện, nhất thời khiến cho hiện trường vang lên tiếng hét chói tai điên cuồng. Nhân vật như bọn họ, một lục địa đều rất khó xuất hiện một người, mà trong đoàn đại biểu Trung Quốc lại có hai người

chơi quan trọng như vậy.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 206: Đọc Diễn Văn

"Trung Quốc là một quốc gia có đông đảo cao thủ, mọi người quen thuộc nhất cũng là Đào Phong và Long Thứ, trừ cái này ra, hai người được đề cử đứng đầu của giải thưởng người mới tốt nhất năm nay -- Lôi Thần và Miếu Sát cũng đều là người chơi Trung Quốc, hai người bọn họ quật khởi, giống như năm đó Đào Phong và Long Thứ quật khởi. Bất quá tiếc nuối chính là, Lôi Thần và Miếu Sát đều không tham dự đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai lần này. . ." Bởi đoàn đại biểu Trung Quốc có nhân số đông đảo, thời gian đi vào rất lâu, MC cũng giới thiệu một ít tình huống của đoàn đại biểu Trung Quốc.

"Hiện tại đang đi tới hướng chúng ta, là đoàn đại biểu Nhật Bản, lần này bọn họ tổng cộng có 632 người được đề cử, cũng là một trong các quốc gia có số người được đề cử nhiều nhất, trong đại lễ thường niên năm ngoái, Nhật Bản giành hạng ba trên bảng huy chương, đạt được thành tích ưu tú. Người tiên phong đi phía trước, là Miyamoto Musashi nổi danh với Thiên Đạo, năm ngoái anh ta cũng là người tiên phong của đoàn đại biểu Nhật Bản. Thiên Đạo tiên sinh bởi không thích náo nhiệt, cho nên không tham dự đại lễ thường niên lần này. Thế nhưng ngoại trừ Thiên Đạo, người chơi còn lại của Nhật Bản, ví dụ như Anh Hoa, Hắc Võ Sĩ đều có mặt."

. . .

Đoàn đại biểu của các quốc gia lần lượt đi ra, MC cũng lần lượt giới thiệu, tất cả quốc gia tổng cộng đang có gần hai mươi ngàn người, kế tiếp bọn họ sẽ triển khai cạnh tranh trong 200 giải thưởng.

"Sau đây xin mời CEO công ty Thời Đại Hoàng Hoa Bằng tiên sinh đọc diễn văn!" Nghi thức nhập sân kéo dài cả tiếng đồng hồ kết thúc xong, giọng điệu của

MC đột nhiên trở nên trang trọng ửng lên, nói ra tên một vị khách quý quan trọng nhất hiện trường.

Sau đó, một người đàn ông hơn ba mươi tuổi, mặc tây trang, mang mắt kính, có chút nhã nhặn đi lên thăm dò. Những người điều khiển chương trình nữ đứng hai bên thăm dò, các nàng tất cả đều đem hai tay đặt ở bên hông, mặt hướng về người đàn ông kia, cũng theo phương hướng di chuyển của người này mà chuyển động, có thể khiến cho người đàn ông này có một cảm giác vạn người chú ý.

Mà tiếng âm ỉ toàn trường cũng theo người này xuất hiện mà dừng lại, một mảnh yên lặng, dù cho Hoàng Dật cách video, cũng có thể cảm thụ được loại bầu không khí toàn trường ngừng thở này.

Hoàng Hoa Bằng đi tới cuối thăm dò, bước lên bục cao, quay đầu nhìn quanh hiện trường một lần, nhìn khán giả trên sân, nhìn về máy quay, hướng toàn bộ nhân loại nói ra câu đầu tiên: "Xin chào mọi người!" Giây phút ấy, vô số máy quay máy ảnh, đem khuôn mặt của ông ta quay chụp lại, thông qua thiết bị xử lý chuyển thành một tổ hợp mã hóa, phóng ra vệ tinh trong vũ trụ xa xôi, sau đó phóng tới các góc thế giới. Những tín hiệu này lướt qua các khu vực hoang dã, bay qua mỗi một thành phố, mỗi một thôn trang, mỗi một ngọn núi, chỉ cần chỗ nào có thiết bị thu tín hiệu, đều có thể nghe được âm thanh của Hoàng Hoa Bằng.

Sau đó, Hoàng Hoa Bằng bắt đầu đọc diễn văn với toàn bộ nhân loại:

"Có rất nhiều người đều đã từng hỏi qua, chúng ta đã có một thế giới hiện thực, vì sao còn cần một Thế Giới Thứ Hai? Thật ra cái này không phải một câu hỏi, mà là một đáp án. Chính là vì chúng ta chỉ có một thế giới, cho nên chúng ta cần thế giới thứ hai.

63 năm trước, công ty Thời Đại sáng tạo hệ thống Hy Vọng, từ đó về sau hệ thống này vẫn đổi mới, cuối cùng biến thành Thế Giới Thứ Hai của ngày hôm

nay, nhưng mặc kệ chúng ta đổi mới thế giới này ra sao, chúng tôi từ đầu đến cuối sẽ không quên tên ban đầu của thế giới này-- Hy Vọng, đây là ý nghĩa tồn tại của Thế Giới Thứ Hai.

Chúng ta từ thời kì đồ đá đi tới, ăn tươi nuốt sống, từng bước một đi tới thời đại văn minh của ngày hôm nay. Giúp đỡ nhân loại chúng ta đi tới, không phải khoa học kỹ thuật vĩ đại, mà là một thứ tên là hy vọng, nó khiến cho chúng ta không ngừng khai thác những lĩnh vực xa lạ, tìm kiếm ngày mai tốt đẹp.

Mười năm trước sau vụ rò rỉ hạt nhân Thái Bình Dương, chúng tôi đứng ra cứu thế giới, từ sau đó, mỗi khi mọi người gặp phải nguy nan thì, luôn sẽ có người nghĩa chính ngôn từ nêu lên chất vấn, vì sao công ty Thời Đại không hiện ra? Vì sao công ty Thời Đại nhẫn tâm nhìn thế giới này bị nguy hại? Đối mặt loại chất vấn này, chúng tôi thường thường cảm thấy sợ hãi, tôi rất khó tưởng tượng, hy vọng của nhân loại, lại có thể nắm giữ trong tay của một công ty.

Công ty Thời Đại vẫn tuân hoàn theo một giới luật không thể vượt qua, đó chính là không thể can thiệp quá nhiều vào thế giới này. Các người có thể sẽ cho rằng giới luật này tồn tại, là phòng ngừa lực lượng của công ty Thời Đại phá hư thế giới này, nhân loại sẽ sợ hãi lực lượng của chúng tôi. Thật ra vừa vặn ngược lại, người sợ là chúng tôi, chúng tôi sợ sau khi cứu thế giới này, nhân loại sẽ bắt đầu ỷ lại lực lượng của chúng tôi, do đó mất đi hy vọng của bản thân mỗi người.

Trên thế giới này, người có lực lượng lớn nhất không phải chúng tôi, mà là các người, mỗi người các người đều có lực lượng thay đổi thế giới. Chúng tôi hy vọng thấy, khi thế giới xuất hiện tuyệt vọng, trong các người sẽ có một chút dũng sĩ có can đảm đứng ra, vì thế giới này mà chiến đấu, dù cho biết rõ rằng mình sẽ bị giam vào ngục giam, thậm chí sẽ bởi vậy mà hi sinh, cũng từ đầu đến cuối đều hướng về mộng tưởng kia mà đi phấn đấu, chứ không đem hy vọng ký thác nơi công ty Thời Đại.

Tai nạn không đáng sợ, đáng sợ nhất chính là trong lòng đã không có hy vọng. Tôi biết, mỗi người các người, đều đã từng có một vài mộng tưởng vĩ đại,

chỉ là không có lực lượng thức tỉnh, lặng lẽ sinh hoạt trong thế giới hiện thực, vì thức tỉnh lại hy vọng trong lòng các người, chúng tôi sáng tạo Thế Giới Thứ Hai.

Thế Giới Thứ Hai càng tàn khốc hơn so với thế giới hiện thực, ở đây có kẻ địch tà ác đồ thần sinh linh, thế nhưng ở đây không có công ty Thời Đại ngăn cơn sóng dữ. Nơi này có, chỉ là thiên tử chi nhân các người, thế giới này sẽ biến thành bộ dáng gì, quyết định bởi các người muốn cho nó biến thành bộ dáng gì, chỉ cần các người có thể thức tỉnh lại hy vọng trong lòng, nguyện ý vì thế giới này mà chiến đấu, vậy nhất định có thể xây dựng ra một thế giới tốt đẹp.

Vẫn là có người sẽ hỏi tôi, vậy hy vọng của công ty Thời Đại là cái gì? Tôi có thể nói cho các người biết --

Có một ngày, nhân loại quên công ty Thời Đại tồn tại, đây là tương lai mà công ty Thời Đại hy vọng."

...

Âm thanh của Hoàng Hoa Bằng, vang lên trên toàn thế giới, vang lên bên tai mỗi người.

Nghe đoạn đọc diễn văn này, trong đầu Hoàng Dật hiện ra lộ trình gian khổ của tổ chức bọn họ những năm gần đây, bọn họ sở dĩ nỗ lực phấn đấu tất cả, thật ra cũng như tôn chỉ của đoạn diễn văn này, đó chính là thức tỉnh lại hy vọng của thế giới này. Bọn họ cũng là một đám dũng sĩ có can đảm đứng ra chiến đấu vì thế giới này, vô luận là số 3 và số 8 hi sinh, hay là hấn bị bỏ tù, đều là vì khiến cho thế giới này có thể càng thêm tốt đẹp.

Hiện tại, Hoàng Dật cũng có chút thông cảm công ty Thời Đại, với thủ đoạn của bọn họ, tự nhiên có thể điều tra ra Liên Bang Thế Giới có vấn đề rất dễ dàng, nhưng bọn họ cũng không làm ra bất luận hành động gì, hiển nhiên là không muốn can thiệp thế giới này, mà là hy vọng khiến cho người của thế giới này tự mình đi thay đổi.

Kế tiếp, Hoàng Dật cũng không có lưu ý nghi thức khai mạc, mà là về Thế Giới Thứ Hai, hẳn muốn xem cũng là ý kiến của công ty Thời Đại, lý giải lập trường của công ty Thời Đại. Từ đoạn diễn văn này, hẳn gián tiếp đoán được Hoàng Sa tiên sinh vì sao lâu như vậy không cho hẳn câu trả lời thuyết phục, bởi vì bọn họ vẫn không muốn can thiệp thế giới này.

Sau khi đăng nhập, bản thể của Hoàng Dật xuất hiện ở bên ngoài hải dương khô lâu, sau đó hẳn bắt đầu tiếp tục luyện cấp, hóa thân tiếp tục chạy.

...

Cùng lúc đó, bên trong Long Đô, một căn nhà không hề bắt mắt, Phong Chí đang đứng phía trước cửa sổ, nhìn đường phố vắng vẻ ngoài cửa sổ. Lúc này hầu như tất cả người chơi đều không login, tất cả đều nhìn nghi thức khai mạc.

Đúng lúc này, cửa phòng được mở ra, một người khoảng 20 tuổi đi đến, trong tay đùa nghịch với dao găm đầy nọc độc, người này chính là thích khách tên là Vị Ương Sinh. Hẳn ta nhìn Phong Chí một chút, nói: "Phong Chí, Tần Thời Vũ login."

"Tới đúng lúc! Xung quanh ả có bao nhiêu người?" Phong Chí cũng không quay đầu lại mà hỏi.

"Chỉ một mình ả, hiện tại trong Long Đô cơ bản nhìn không thấy người chơi khác, tất cả đều xem nghi thức khai mạc." Vị Ương Sinh cười tà.

"Được, vậy hiện tại các người lập tức ra tay đi, không ai biết là ai làm, cho dù biết cũng không quan hệ, hiện tại tiêu điểm dư luận của toàn bộ thế giới đều tại đại lễ thường niên, không ai sẽ đến lưu ý chuyện này." Phong Chí gật đầu nói, "Còn nữa, nhớ kỹ cho ả một tử vong trở chú, khiến cho ả trong năm ngày không cách nào sống lại, nếu không hành động của chúng ta không có bất luận ý nghĩa gì."

"Được, tôi hiện tại sẽ đi!" Vị Ương Sinh gật đầu, sau đó xoay người rời khỏi

phòng.

Kế tiếp, Vị Ương Sinh đi tới một hoa viên bí ẩn, lúc này ở đây tụ tập hai trăm người mặc trang phục thích khách, bọn họ đứng chỉnh tề, tất cả đều nhìn chăm chăm Vị Ương Sinh.

Vị Ương Sinh nhìn mọi người, dao găm trong tay chuyển chuyển, sau đó nói: "Kế tiếp, chúng ta sẽ đi ám sát Tần Thời Vũ, nhớ kỹ, mọi người nhất định phải che mặt, cẩn thận hành động. Tần Thời Vũ vô cùng lợi hại, nhất định sẽ phản kháng, chúng ta có hai trăm thích khách, hy vọng hành động sau khi kết thúc, có thể còn lại một trăm người! Đi thôi! Lúc tới gần mục tiêu, nhớ kỹ dùng tiềm hành."

Ngay sau đó, Vị Ương Sinh đi đầu đến một phương hướng khác của Long Đô, hai trăm thích khách phân tán ra, nhập vào các hẻm nhỏ, nhanh chóng đi tới hướng cùng một mục tiêu. Lúc này ánh mặt trời chiếu khắp, nhưng thân ảnh chớp nhoáng của bọn chúng, lại mơ hồ có một bầu không khí tiêu sát.

Nơi đám thích khách này đến, là một nhà dân bình thường, nơi này chính là nơi ở lâm thời của Tần Thời Vũ.

Lúc này, Tần Thời Vũ đang đứng trên sân thượng, nhìn Long Đô một mảnh tĩnh mịch phía dưới, sau đó lại quay đầu nhìn phương hướng của Hiên Viên trấn một chút, trong đôi mắt đẹp có chút buồn bã. Cô ấy đã sớm xem qua tin tức của Hoàng Dật trong diễn đàn, biết hẳn ở Hiên Viên trấn trợ giúp Viêm Hoàng quân đoàn lấy thủ sát của Cương Thi vương, theo lý mà nói, Hoàng Dật hẳn là sẽ đi đến Long Đô tìm cô ấy, nhưng cô ấy ở chỗ này chờ đợi rất lâu đều vẫn không gặp được.

"Dật ca, chúng ta cần anh trở về." Tần Thời Vũ nỉ non tự nói một tiếng, một trận gió thổi tới, đem lời của nàng thổi đi, bay khắp Long Đô tĩnh mịch.

"Sưu!" Ngay tại giờ phút này, trong không khí bỗng nhiên hiện ra một tia chớp lạnh! Ngay sau đó thân ảnh của một thích khách bỗng nhiên xuất hiện, quơ

dao găm đâm mạnh đến hướng Tần Thời Vũ gần trong gang tấc!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 207: Kế Nhiệm Ngục Phách

"Hừ!" Trong nháy mắt đó, trong đôi mắt đẹp của Tần Thời Vũ không hề có bất luận hoang mang gì, cô ấy hừ lạnh một tiếng, nghiêng người tránh qua, thể hiện ra phản ứng chiến đấu cấp tốc không gì sánh được, sau đó cô ấy nhanh chóng lấy ra một cây búa, bổ xuống tên thích khách kia!

"Phập!" Sau một khắc thân thể của tên thích khách bị chia làm hai nửa, sau đó thi thể của hắn trong nháy mắt biến thành hư vô, cái này đại biểu hắn luân hồi.

"Vù! Vù! Vù! Vù! Vù!" Tần Thời Vũ còn chưa kịp thu hồi búa, năm đạo quang mang sáng lên, phong tỏa mỗi một phương hướng của cô ấy, sau đó năm tên thích khách dần hiện ra, mang theo một cỗ khí tức tử vong đánh về phía cô ấy.

Tần Thời Vũ muốn tránh cũng không được, thân thể nhoáng lên, di chuyển đến một phương hướng khác, sau đó hướng năm tên thích khách chém ra một tia sáng hình trăng non huyết sắc!

Sau một khắc, năm tên thích khách ngã xuống đất, nhưng hầu như đồng thời, mười tên thích khách từ trong không khí xông ra, nhắm phía Tần Thời Vũ.

...

Cứ như vậy, Tần Thời Vũ hầu như không có phản ứng thời gian, mỗi một động tác vừa làm xong, còn chưa kịp thở dốc, sẽ có một nhóm lớn thích khách đồng thời xuất hiện, ám sát qua hướng cô ấy. Tần Thời Vũ bị bất đắc dĩ, đành phải đem tất cả kỹ năng dùng ra, nhưng càng về sau, kỹ năng cô ấy có khả năng

dùng càng ít, tất cả đều đang trong hồi phục.

Rất nhanh, mặt đất đã nằm một đồng thi thể, trên cả trăm xác, nhưng Tần Thời Vũ cũng đã bị thương rất nặng, trên người xuất hiện rất nhiều vết thương.

"Vù!" Đúng lúc này, một tia sáng của dao găm không tầm thường đâm qua bụng của cô ấy, tia sáng ấy có màu xanh lục, như là một con rắn độc, góc độ xảo quyệt, vừa hiểm vừa độc, giấu trong tất cả thích khách, làm cho người ta khó lòng phòng bị.

"Phập!" Sau một khắc, dao găm đâm vào trong cơ thể Tần Thời Vũ, mang đi giá trị sinh mệnh cuối cùng của cô ấy, cùng lúc đó, nọc độc trên dao găm cũng toàn bộ xâm nhập vào trong cơ thể của cô ấy, loại nọc độc này tên là tử vong trở chú, khiến mục tiêu trong năm ngày không cách nào sống lại.

Tần Thời Vũ ngã xuống, trong không trung kéo ra một quỹ tích thê lương, tóc dài bất lực phất phới trứ, tại thời khắc tử vong của cô ấy, cô ấy rốt cục không còn dáng dấp oai hùng, thể hiện ra sự nhu nhược thân là nữ tử.

"Ài! Không ngờ rằng phải chết 125 người mới giết được ả!" Chủ nhân của con dao găm màu xanh kia, chính là Vị Ương Sinh, hân nhin thi thể của Tần Thời Vũ, lắc đầu thở dài.

"Đại ca, có 15 huynh đệ không có thi thể, bọn họ luân hồi." Lúc này, một gã thích khách báo cáo thương vong với Vị Ương Sinh.

"Hả?" Vị Ương Sinh nhướng mày, sau đó đá thi thể của Tần Thời Vũ một cước, "Thật đáng tiếc, huynh đệ của chúng tao luân hồi, mày lại không luân hồi, chỉ là mất cấp một mà thôi, sau khi là có thể luyện cấp, quá tiện nghi cho mày!"

"Không, ả còn rơi ra một trang bị tím!" Đúng lúc này, tên thích khách lấy lòng, dâng lên một đôi giày.

"Một trang bị tím, có thể bù đắp tổn thất của 15 huynh đệ chúng ta?" Vị

Ương Sinh lạnh mặt xuống, trừng lên với tên thích khách. Sau đó hắn đoạt lấy đôi giày, đặt ở chóp mũi người người, sau đó nhắm mắt, sắc mặt tan ra, vẻ mặt hưởng thụ nói: "Thơm quá! Như vậy mới miễn cưỡng bù đắp được tổn thất của chúng ta." Sau đó, hắn cầm đôi giày, cũng không quay đầu lại mà đi.

Kế tiếp, tất cả thích khách đều rời đi, thi thể còn lại cũng đều thống nhất lựa chọn sống lại, biến mất tại chỗ. Hiện trường chỉ còn thi thể của Tần Thời Vũ, với tư thế mềm mại nằm trên mặt đất, mặt của cô ấy vẫn được che như cũ, chỉ để lại một đôi mắt đẹp chết không nhắm mắt, bên trong không có bất luận thần thái gì.

Năm ngày kế tiếp, cô ấy vẫn sẽ nằm ở chỗ này, cho dù logout cũng sẽ không biến mất.

...

Mà cùng lúc đó, Hoàng Dật đang nghỉ ngơi ngoài hải dương khô lâu, trong tay hắn cầm một đôi giày vượt ve, cái này chính là đôi giày sau khi hắn lấy thủ sát Cường Thi vương, do Thiết Cốt rơi ra, là một trang bị truyền kỳ trân quý.

Hoàng Dật quay đầu nhìn phương hướng của Long Đô một chút, khoe miệng hơi nhếch lên, tựa như thấy được hình dáng vui vẻ của Tần Thời Vũ sau khi nhận được lễ vật này.

Thế nhưng rất nhanh, hắn lại buồn bã xuống, hắn bây giờ còn không có cách nào đi qua phong tỏa của những khô lâu này hải dương. Mà trong mắt của Tần Thời Vũ, hắn luôn là không gì làm không được, cho dù bên ngoài có nhiều khô lâu, cũng căn bản không ngăn được bước chân của hắn, Tần Thời Vũ vẫn đều tràn ngập tín nhiệm mù quáng với hắn, khẳng định đang chờ đợi hắn đột phá hải dương khô lâu đi đến Long Đô.

Kế tiếp, Hoàng Dật thu hồi đôi giày truyền kỳ, sau đó lần thứ hai lên ngựa không đầu, nhắm phía hải dương khô lâu vô tận, tiếp tục luyện cấp. Mà bên kia, hóa thân của hắn gần đến địa điểm bảo tàng.

Dần dần, mặt trời xuống núi, Hoàng Dật đã giết có chút mệt mỏi, hẩn quyết định logout ăn cơm, bất quá trước khi logout hẩn đi diễn đàn nhìn một chút.

Lúc này, trong diễn đàn đều là bài post liên quan về nghi thức khai mạc phổ thiên cái địa, đây là trọng tâm câu chuyện nóng nhất trên thế giới hiện nay, còn lại tất cả đều không thể hấp dẫn ánh mắt của mọi người vào lúc này.

"Dự đoán năm giải thưởng lớn đỉnh cấp: giải thưởng cá nhân tốt nhất Long Thử - Trung Quốc, giải thưởng người mới tốt nhất Lôi Thần - Trung Quốc, giải thưởng công hội tốt nhất Hiên Viên thị - Trung Quốc, giải thưởng đoàn đội tốt nhất Thiên Đoàn - Nhật Bản, giải thưởng mị lực tốt nhất Oichi - Nhật Bản!"

"Phiên dịch diễn văn của CEO công ty Thời Đại! Đã update tiếng Việt!"

"Nghi thức đi vào cảm động, Vatican chỉ có một người chơi được đề cử, lá cờ cô độc thổi bay theo gió!"

"Mười đại mỹ nữ tranh đoạt giải thưởng mị lực tốt nhất, vị nào là tình nhân trong mộng của bạn?"

" Thống kê giải thưởng cụ thể trong diễn lễ trao giải ngày mai! Người chơi Trung Quốc Dương Vũ Hành có hi vọng lấy được hai giải thưởng lớn là người chơi Delaney tốt nhất cùng với người chơi thánh liệu mục sư tốt nhất!"

...

Hoàng Dật xem lướt qua một lần, ngày mai là ngày đầu tiên của đại lễ, tổng cộng sẽ trao 50 giải thưởng, bên trong có 20 giải người chơi tốt nhất của chủng tộc bình thường, 20 giải người chơi tốt nhất của nghề nghiệp bình thường. Hai loại giải thưởng này Hoàng Dật là không cách nào được bình chọn, hẩn không phải chủng tộc bình thường cũng không phải nghề nghiệp bình thường. Bất quá ngày mai có mấy giải thưởng tương đối quan trọng, một cái bên trong cũng là người chơi tốt nhất nghề nghiệp loại chiến sĩ, hẩn được bình chọn cho giải thưởng này.

Một vài người chơi đồng thời được đề cử người chơi tốt nhất của chủng tộc bình thường, cùng với người chơi tốt nhất của nghề nghiệp bình thường, giống như Dương Vũ Hành cũng là một cao thủ vô cùng mạnh. Hẳn là tộc trưởng của chủng tộc Delaney, người chơi Delaney tốt nhất tám chín phần cũng là được hăn giành, đồng thời hăn là một thánh liệu mục sư vô cùng mạnh mẽ, có hy vọng rất lớn có thể giành được giải người chơi tốt nhất của nghề nghiệp bình thường. Giống như hăn có thể giành được hai loại giải thưởng, được xưng là hai lần giải thưởng lớn, là mục tiêu truy cầu cả đời của người chơi bình thường.

Hoàng Dật nhìn hồi lâu, đều không thấy bài post có quan hệ với Long Đô, không khỏi tự mình đi tìm một chút. Kết quả biểu hiện, bài post tương quan về Long Đô chỉ bằng 1/5 bình thường, hơn nữa cũng không có tin tức có giá trị gì. Xem ra, mấy ngày nay trên cơ bản rất khó thấy tin tức quan trọng liên quan đến Long Đô trong diễn đàn, tiêu điểm dư luận của toàn cầu đều tại đại lễ thường niên.

Kế tiếp, Hoàng Dật liền logout.

Lúc này trong thế giới hiện thực cũng là lúc mặt trời chiều ngã về tây, ánh chiều tà đi qua cửa sổ của hăn, chiếu vào mặt đất loang lổ. Ngoài cửa náo nhiệt vô cùng, tất cả mọi người đi căn tin ăn cơm chiều, có vẻ rất là hài lòng.

Hoàng Dật cũng mở cửa, đi hướng căn tin.

"A Dật, cậu cũng đi ăn cơm chiều sao?" Đúng lúc này, phía sau truyền đến âm thanh của Lôi Thân.

Hoàng Dật nhìn lại, lúc này Lôi Thân đang ngậm một miếng thuốc, trên mặt lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, thể hiện ra tâm tình không sai.

"Ừm, sao ông cũng tự mình đi?" Hoàng Dật hỏi.

"Bởi vì ngày hôm nay là một ngày tốt lành! Cậu xem, mặt trời bên ngoài ấm áp cỡ nào!" Lôi Thân cười cười, sau đó lấy ra gói thuốc đưa cho Hoàng Dật.

Hoàng Dật lấy ra một điều thuốc, mời lửa, sau đó cùng Lôi Thân đi đến căn tin.

Hai người đều tự nhận một phần cơm, tìm chỗ gần cửa sổ ngồi xuống, vừa ăn vừa nói chuyện.

"A Dật, cậu cảm thấy sinh hoạt trong ngục giam buồn chán không?" Lôi Thân vừa ăn vừa hỏi.

"Có lúc rất buồn chán, so với thế giới bên ngoài, ở đây trên cơ bản là một địa ngục."

"Có thể qua một thời gian nữa, loại sinh hoạt này có thể sẽ thay đổi."

"Vì sao?"

"Không có gì, cái này chỉ là một hy vọng!" Lôi Thân lắc đầu, sau đó bỗng nhiên ngừng lại, nhìn Hoàng Dật, nói: "A Dật, cậu cảm thấy những anh em trong ngục giam thế nào?"

"Rất thân thiết, giống như người một nhà." Hoàng Dật nhận thấy được giọng điệu của Lôi Thân có chút gì đó là lạ, không khỏi ngẩng đầu nhìn ông ta, "Sao ông lại đột nhiên hỏi vấn đề này?"

Lôi Thân thở dài một hơi, nói: "Qua hai năm nữa, tôi sẽ chấp hành tử hình, những anh em này mỗi người đều là nam nhi trọng nghĩa khí, hiện tại tôi còn sống, còn có thể gánh chịu áp lực của trường ngục giam bên kia cho bọn họ, tôi mà chết, ngày tháng của những anh em ở đây sẽ không dễ chịu." Lôi Thân nhếch miệng, sau đó nhìn Hoàng Dật, tiếp tục nói, "A Dật, cậu có năng lực giết chết chủ tịch Bắc dã Khang của Liên Bang Thế Giới, trong ngục giam này không tìm ra người thứ hai có thực lực như cậu. Mấy tháng qua, cậu luôn đem mình nhốt trong phòng giam, rất ít giao lưu cùng mọi người, tôi hy vọng cậu sau này đi ra nhiều hơn, chân chính dung nhập vào trong đại gia đình này, chờ sau này tôi chết, cậu cũng là ngục phách ở đây, bọn họ giao cho cậu bảo hộ, tôi hy vọng cậu

đừng để cho bọn họ bị áp bách! Giống như bây giờ, tuy rằng tất cả mọi người bị giam ở chỗ này, nhưng ít ra trên người bọn họ rất khó thấy được loại chết lặng của tội phạm." Lôi Thân nói xong lời cuối cùng, ánh mắt thành khẩn nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

"Lẽ nào việc tử hình của ông thật sự đã trốn không thoát?" Hoàng Dật gật đầu, sau đó hỏi.

"Trốn không thoát, tôi phải chết, đây là dân ý! Hoàng đế cố đại, quyền lợi cao như vậy, chỉ cần không thuận theo dân ý, vẫn sẽ bị phủ định, tôi bất quá chỉ là một tên tội phạm mà thôi, hơn nữa đối với tử vong, tôi từ lâu đã thấy rõ, có thể坦然 tiếp nhận. Tôi duy nhất không bỏ xuống được, cũng là những anh em ở đây!" Nói xong, Lôi Thân quay đầu nhìn một chút đám tội phạm bên trong căn tin này đang ăn cơm, trò chuyện với nhau, biểu tình của bọn họ có đủ loại kiểu dáng, có vui cười có im lặng có bi thương, tất cả khuôn mặt đều ánh vào trong đôi mắt của ông.

"Sau khi tôi chết, bọn họ giao cho cậu!" Lôi Thân nói xong, vỗ vỗ vai của Hoàng Dật, tựa như đem gánh nặng trong tay của mình, chuyển dời đến trên vai của Hoàng Dật."Bất quá trước đó, tôi sẽ tận lực đi tranh thủ một hy vọng cho các người."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 208: Ngôi Sao Nhỏ Bé Nhất

"Còn có hai năm, không nên đơn giản nói chết, có lẽ có người có thể thay đổi thế giới này, bây giờ còn chưa tới thời khắc cuối cùng." Hoàng Dật nói xong, nhìn ông ta một cái, sau đó tiếp tục cúi đầu ăn.

"Hy vọng như vậy đi!" Lôi Thân mỉm cười, "Có đôi khi, chúng ta đều chỉ là đang chờ đợi một hy vọng!"

Kế tiếp, hai người không nói gì thêm, yên lặng ăn cơm. Mà tội phạm còn lại đều đang nói cười, tạm thời quên bản thân là một tội phạm, có thể chỉ có đêm khuya yên tĩnh, nửa đêm mộng về, mới có thể thoát ra bi thương của thân là kẻ tù tội.

Cơm nước xong, Hoàng Dật và Lôi Thân nói tạm biệt, về tới phòng giam của mình, sau đó, cánh cửa của hai gian phòng giam đều nặng nề đóng lại, không biết ở bên trong làm cái gì.

Lúc này mặt trời đã hoàn toàn lặn xuống đi, mặt đất còn tản ra hơi nóng. Hoàng Dật đi tới trước cửa sổ phòng giam, hướng về bên ngoài dõi mắt trông về phía xa, phương xa một mảnh đen kịt, dường như toàn bộ thế giới là một mảnh hỗn độn như thế. Nhưng hẳn biết, ở bên kia đại dương, cũng là Los Angeles được toàn bộ thế giới chú ý, chỗ đó gần nghênh đón ban ngày vạn vật sống lại, đợt trao giải thứ nhất gần mở ra.

Buổi tối này, Hoàng Dật không có online, mà là đi ngủ sớm.

Ngày hôm sau tới gần buổi trưa, Hoàng Dật mới một lần nữa login, đi diễn đàn nhìn một chút.

" Ngày đầu tiên của diễn lễ trao giải, Trung Quốc với 9 giải thưởng tạm thời đứng đầu bảng giải thưởng, nước Mỹ theo sát sau đó, Ấn Độ thứ ba."

"Dương Vũ Hành không phụ sự mong đợi của mọi người, lấy được hai giải thưởng lớn gồm người chơi Delaney tốt nhất với thánh liệu mục sư tốt nhất!"

" Phòng vấn độc nhất vô nhị về chế được sư tốt nhất Vân Thủy Thanh Hoan!"

"Công bố hai giải thưởng nặng ký, chiến sĩ tốt nhất Đào Phong, pháp sư tốt nhất Giáo Hoàng!"

...

Vừa tiến vào trang đầu, đều là tình huống giành được giải thưởng của ngày đầu tiên. Trong 50 giải thưởng của ngày đầu tiên, người chơi Trung Quốc giành được 9 giải, Dương Vũ Hành giành được hai giải thưởng lớn bên trong, trở thành ngôi sao của diễn đàn hôm nay.

Trong những giải thưởng này, Hoàng Dật được bình chọn chỉ có nghề nghiệp loại chiến sĩ tốt nhất, ngoài ra, Lâm Dật Khâm, Độc Cô Lãnh Tàng, cùng với chiến sĩ tốt nhất của năm ngoài Đào Phong đều được bình chọn cho giải thưởng này, bất quá tiến vào danh sách đề cử top 10 chỉ có Đào Phong, hơn nữa hẳn cuối cùng giành được giải thưởng này.

Những giải thưởng nặng ký còn lại, là giải nghề nghiệp pháp sư tốt nhất, giống như Đông Hoàng, Hỏa Vũ của Hiên Viên thị công hội, hai người pháp sư này đều được bình chọn, Đông Hoàng đột trước trở thành hỏa pháp sư đệ nhất thế giới, giai đoạn này được vào danh sách đề cử top 10, bất quá cuối cùng không địch lại Giáo Hoàng.

Trong diễn lễ trao giải ngày mai, đồng dạng sẽ trao 50 giải thưởng, hai giải nặng ký nhất bên trong, là thích khách tốt nhất và mục sư tốt nhất. Phương diện thích khách tốt nhất, Long Hành Thiên Hạ, Vô Danh Thị, Kính Đoạn, Tầm Hoa tứ đại thích khách của Trung Quốc toàn bộ được đề cử, nhưng giải này tám chín

phần sẽ bị Long Thứ giành lấy.

Hoàng Dật xem lướt qua một chút tình huống của những giải thưởng này, sau đó tìm kiếm một chút tin tức của Long Đô.

"Phong Chí đột nhiên tuyên bố tiếp nhận quyền chỉ huy Long Đô, Tần Thời Vũ mất tích, biểu hiện trên bảng xếp hạng giảm 1 cấp."

Thấy bài post này, trong lòng Hoàng Dật nổi lên một dự cảm bất ổn, lập tức vào nhìn một chút.

"Tối hôm qua, Phong Chí vốn dĩ là quan chỉ huy số 2 của Long Đô, đột nhiên tuyên bố tiếp nhận quyền chỉ huy tối cao, cũng hiệu triệu tất cả người chơi toàn thành tại buổi tối ba ngày sau toàn bộ login, tiến hành một hành động đột phá vòng vây quy mô chưa từng có. Đây là cơ hội duy nhất có thể thoát đi của tất cả người chơi ở Long Đô, hiện nay đa số người chơi đã biểu thị đồng ý, chuẩn bị ba ngày sau liều mạng đột phá vòng vây. Mà quan chỉ huy tối cao Tần Thời Vũ vẫn chưa xuất hiện, biểu hiện trên bảng xếp hạng là đã giảm 1 cấp, không biết có login hay không. . ."

Tần Thời Vũ dĩ nhiên giảm cấp!

Giảm cấp bình thường chỉ có hai ngôi nguyên nhân, đầu tiên cũng là tử vong. Tử vong có hai loại kết quả, sẽ luân hồi, trở về thành sống lại, nếu như là luân hồi, vậy Tần Thời Vũ không chỉ giảm cấp, mà là trực tiếp giảm đến cấp1, mỗi ngày khôi phục một cấp, cho đến đẳng cấp ban đầu. Nếu như là trở về thành sống lại, vậy Tần Thời Vũ chỉ giảm 1 cấp, bất quá nói như vậy, vậy cô ấy sẽ không có khả năng xuất hiện tình huống mất tích, dù sao người chơi sau khi tử vong gần Long Đô, sẽ trực tiếp sống lại tại Long Đô.

Một loại nguyên nhân giảm cấp khác, cũng là tăng lên chiến hồn, sẽ tổn hao điểm kinh nghiệm, quả thật rất dễ giảm cấp.

Hoàng Dật quyết định chờ một chút, nếu Tần Thời Vũ không có đứng ra

ngăn cản Phong Chí, là bởi vì cô ấy không có login. Vậy mặc kệ thế nào, hiện tại thế cục của Long Đô bắt đầu khởi động, hắn phải nhanh nghĩ biện pháp tiến vào Long Đô.

Hoàng Dật lập tức rời khỏi diễn đàn, về tới Thế Giới Thứ Hai. Bản thể của hắn xuất hiện ngoài hải dương khô lâu, hóa thân tiếp tục trên đường chạy đến bảo tàng, hóa thân không có thú cười, tốc độ chạy chậm hơn không ít, phỏng chừng còn phải cần hai ba ngày mới có thể đến bảo tàng.

Nhìn hải dương khô lâu mênh mông phía trước, Hoàng Dật suy nghĩ biện pháp vào thành. Thật ra hắn có thể biến thành Bạch Long, vượt qua khô lâu này hải dương, bay về hướng Long Đô. Nhưng thời gian phi hành của hắn quá ngắn, chỉ có vài phút, mà hải dương khô lâu vẫn không thấy điểm cuối, cách Long Đô quá xa, nếu như thời gian phi hành của hắn có thể kéo dài gấp đôi, vậy phỏng chừng còn có hi vọng.

Mặt khác còn có một phương pháp mới, đó chính là khiến cho hải dương khô lâu tự lui đi, lui trở về trong Thê Lương Sa Địa, như vậy thì tương đương với biến tướng giải cứu Long Đô. Bất quá muốn làm được điểm này, phương pháp bình thường khẳng định là không được, trừ phi hạ thủ từ trên người Sa Đạo Vương.

Hoàng Dật vừa đánh quái, vừa tự hỏi, hình thức ban đầu của một kế hoạch dần dần hình thành ở trong lòng hắn, bất quá kế hoạch này còn có một vài nhân tố không thể khống, thực hiện cũng không có hoàn toàn nắm chắc, hắn còn cần nghĩ biện pháp đi hoàn thiện.

Cứ như vậy, một ngày thời gian vượt qua trong đợt đánh quái vô tận. Lại một đêm tối phủ xuống, mọi âm thanh yên tĩnh, dưới chân Hoàng Dật là một khu vực khô cằn, đám khô lâu vẫn vô cùng vô tận, vô luận bị giết bao nhiêu, từ đầu đến cuối đều có nhiều khô lâu lấp đầy vào.

Kế tiếp, hắn rời khỏi hải dương khô lâu, logout ngủ một giấc.

...

Cùng lúc đó, ở Hải Nam Trung Quốc, một làng chài tầm thường.

Làng chài này không lớn, chỉ có hai mươi hộ dân, cách biển khá gần, xây một đồng nhà cỏ tranh nho nhỏ.

Lúc này, ánh trăng sáng tỏ lằng lặng địa soi rọi, một người nam cao gầy đang đứng trước bãi biển, nhìn biển rộng sáng ánh trăng. Một trận gió biển thổi tới, thổi quần áo hắt bay loạn, làm cho bóng lưng của hắn thoát nhìn có chút tiêu điều cô đơn.

Lúc này, trong nhà cỏ tranh đi ra một cậu bé khoảng mười lăm mười sáu tuổi, cậu ta nhìn người nam trên bãi biển một chút, sau đó chậm rãi đi qua, đứng sóng vai với người nam.

"Anh 7, anh nghĩ Dật ca có thể lấy được giải thưởng người mới tốt nhất không?" Cậu bé hỏi.

"Hiện tại rất khó!" Nam tử hơi lắc đầu, "Dật ca thiếu một chút thời gian, nếu như cho anh ấy một hai tháng thời gian, anh ấy nhất định sẽ nhận được giải thưởng người mới tốt nhất, nhưng hiện tại Lôi Thần càng có hi vọng."

"Vậy làm sao bây giờ? Không lấy được giải thưởng người mới tốt nhất, sẽ không đưa ra yêu cầu ra tù với Hoàng Sa tiên sinh dc." Cậu bé có chút sốt ruột.

"Em biết Dật ca vì sao là số 1 lúc? Dù sao luận thực lực, anh 2 không khác anh ấy lắm." Người nam vẫn chưa trả lời câu hỏi của cậu bé, mà là hỏi ngược lại một tiếng.

"Bởi vì anh 2 không phải người Trung Quốc, mà Dật ca là người Trung Quốc." Cậu bé suy nghĩ một chút rồi nói.

Người nam khẽ lắc đầu, "Tổ chức chúng ta cho tới bây giờ đều không sẽ dùng quốc tịch để quyết định địa vị của một người, chỉ cần người ấy thật sự dung nhập

tổ chức chúng ta, vô luận người ấy là quốc tịch gì, đều là người thân của chúng ta. Thật ra Dật ca, anh 2, còn có anh 3 đã chết, thực lực của bọn họ đều không khác biệt nhau, tổ chức sở dĩ đem Dật ca liệt vào số 1, là bởi vì anh ấy có một loại năng lực bất luận kẻ nào trong chúng ta đều không có, cho dù là biết rõ đã không có hi vọng, anh ấy cũng vẫn sẽ tạo ra hy vọng. Nếu như không có anh ấy, tổ chức chúng ta từ hai năm trước đã bị Bắc Dã Khang tiêu diệt, lúc chúng ta tuyệt vọng nhất, là Dật ca đứng dậy, ám sát Bắc Dã Khang, cái này là chuyện chúng ta nghĩ cũng không dám nghĩ, thế nhưng anh ấy làm được."

Nói xong, người nam ngửa đầu nhìn bầu trời một chút, chậm rãi nói: "Anh ấy giống như ngôi sao nhỏ bé nhất trong bầu trời đêm, không hề chói mắt, thoát nhìn rất bình thường, nhưng thật ra là vì em cách anh ấy quá xa, ánh trăng tuy rằng sáng, nhưng ngôi sao ấy thật ra rất nhỏ, còn nhỏ hơn so với địa cầu, mà sao nhỏ bé ấy, đôi khi có thể còn lớn hơn so với mặt trời. Nó chỉ là một mực ở vũ trụ xa xôi cô độc soi sáng, lúc không có ánh trăng, nó cũng vẫn sẽ tản ra ánh sáng, mang đến cho em tia sáng và hy vọng."

"Vậy ý của anh là, Dật ca còn có cơ hội ra tù khác?" Cậu bé ngửa đầu nhìn bầu trời, tìm kiếm ngôi sao nhỏ bé nhất.

"Đúng vậy!" Người nam gật đầu, "Sang năm còn có giải thưởng cá nhân tốt nhất, khi đó Dật ca khẳng định đã trưởng thành, có hy vọng có thể giành được rất lớn. Hơn nữa tất cả mọi người chúng ta vì anh ấy ra tù mà nỗ lực. Hơn nữa chúng ta cũng sẽ tiến hành bàn bạc với Đào Phong, Long Thứ bọn họ, nếu như bọn họ thu được giải thưởng cá nhân tốt nhất, như vậy chúng ta sẽ lo lắng tiến hành hợp tác với bọn họ, để cho bọn họ đưa ra yêu cầu với Hoàng Sa tiên sinh, khiến cho Dật ca ra tù, vì thế chúng ta có thể làm ra hi sinh mức độ lớn nhất. Lúc cần thiết, anh cũng có thể hi sinh." Nói xong, người nam quay đầu nhìn cậu bé một chút, sờ sờ đầu của cậu, "Đến lúc đó, em cũng là số 7 mới, hy vọng em sau này làm tất cả, có thể không làm thất vọng con số này."

"Tôi sẽ!" Cậu bé nắm chặt nắm tay, kiên định nói.

"Còn chưa tới mức đó đâu!" Người nam bỗng nhiên cười, "Dật ca cũng không phải là hoàn toàn không có cơ hội giành được giải thưởng người mới tốt nhất, Lôi Thần tuy rằng hơn anh ấy về mặt trường thành, nhưng chỉ cần cuối cùng trong ba ngày này, Dật ca lại làm ra một thành tựu duy nhất, vậy giải thưởng người mới tốt nhất liền không có gì lo lắng. Không đến thời khắc cuối cùng, em vĩnh viễn cũng không biết Dật ca còn có kế hoạch gì, trước đây anh ấy luôn luôn trở mình vào thời khắc cuối cùng, loại chuyện này xuất hiện qua rất nhiều lần."

"Sao? Như vậy còn có thể trở mình, chỉ còn lại ba ngày! Không có khả năng đâu!"

"Đối với người khác mà nói là không có khả năng, nhưng với anh ấy mà nói, tất cả đều có thể."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 209: Xông Vào Long Đô

Ngày hôm sau, Hoàng Dật login sớm, hăng trực tiếp đi diễn đàn.

"Điễn lễ trao giải ngày thứ hai, Trung Quốc thêm 8 giải thưởng nữa, với tổng số 17 giải thưởng, ngồi ổn vị trí đầu bảng!"

"Hai giải thưởng nặng cân được công bố, thích khách tốt nhất Long Thứ, mục sư tốt nhất Pharaohs!"

Trang đầu vẫn là tin tức của điễn lễ trao giải, Hoàng Dật trực tiếp lướt qua, tìm tin tức của Long Đô.

"Tần Thời Vũ tiếp tục mất tích, Phong Chí một tay che trời."

"Cách mệnh lệnh đột phá vòng vây của Phong Chí chỉ còn lại hai ngày cuối cùng, tung tích của Tần Thời Vũ tạm thời là một bí ẩn!"

...

Hoàng Dật chỉ xem lướt qua tiêu đề của bài post một chút, trong lòng thì cơ bản có một suy đoán, Tần Thời Vũ khẳng định là xảy ra vấn đề, không có khả năng là không có login.

Kế tiếp, hăng ngay cả tình hình cụ thể đều chưa kịp xem, lập tức tiến vào Thế Giới Thứ Hai! Hăng không thể ở bên ngoài kéo dài được nữa, phải cần dùng tốc độ nhanh nhất tiến vào Long Đô! Sau khi đăng nhập, Hoàng Dật lập tức sử dụng kỹ năng chủng tộc [dã tính hô hoán], triệu hồi ra chim ưng, sau đó khống chế nó bay đến Long Đô, hăng muốn đích thân đi xem tình huống.

Chim ưng bay rất cao, hơn nữa cả người trong suốt, bí mật tính vô cùng tốt, bình an phi hành trên bầu trời của hải dương khô lâu.

Hồi lâu sau, chim ưng vượt qua hải dương khô lâu vô tận, rốt cục thấy được một điểm đen nhỏ phương xa, chỗ đó chính là Long Đô, trong hải dương khô lâu vô tận, tòa thành ấy giống như một hòn đảo đơn độc.

Hoàng Dật khống chế chim ưng cấp tốc bay vào Long Đô, quan sát phía dưới, lúc này phố lớn ngõ nhỏ của Long Đô đều vắng vẻ, hầu như không có người, phỏng chừng các người chơi đều quan sát diễn lễ trao giải. nhà ở trong Long Đô rất nhiều, hẻm nhỏ dường như mê cung, chim ưng xoay một vòng trên không trung, chỉ cảm thấy được một bầu không khí tĩnh mịch, cũng không nhận thấy được dị dạng khác.

Lúc này, Hoàng Dật thấy phía dưới có một hoa viên, trong hoa viên có mấy người chơi đang đứng nói chuyện phiếm, hẳn khống chế chim ưng bay xuống, lẳng lẳng nghe trộm.

"Ài, không biết Tần Thời Vũ rốt cục đi đâu, hiện tại chúng tôi rốt cuộc nên nghe mệnh lệnh của ai đây?"

"Hay là nghe Phong Chí chỉ huy đi, Long Đô cũng là một tòa tử thành, thủ tại chỗ này cũng vô dụng, còn không bằng liều mạng một lần, còn có thể ra ngoài, hiện tại phần lớn người đồng ý cách làm của Phong Chí."

"Ừm, cái này cũng là không có cách nào, muốn luân hồi thì luân hồi, đứng ở Long Đô như một tù phạm, cũng không có ý nghĩa."

"Bất quá sau khi luân hồi, phỏng chừng chúng ta sẽ không còn được gặp lại!"

"Rất có khả năng, ài, huynh đệ, vĩnh biệt!"

...

Nghe bọn họ nói chuyện một chút, chim ưng hì vô thanh vô tức bay đi. Hiện

tại sống chết của Tần Thời Vũ cơ bản không có người quản, những người này phần lớn nghe theo mệnh lệnh của Phong Chí, chuẩn bị liều mạng xông ra, cho dù luân hồi cũng sẽ không tiếc. Cảnh này khiến tình trạng của Tần Thời Vũ càng thêm nghiêm trọng.

Kế tiếp, chim ưng bay khỏi Long Đô, bay đến hướng của Hoàng Dật. Hắn muốn tính toán một chút xem khoảng cách đến Long Đô rốt cục có xa lắm không, căn cứ cự ly chính xác, để định ra phương án đi đến Long Đô.

Một ngày thời gian, chim ưng một lần rồi lại một lần phi hành kiểm tra, Hoàng Dật dần dần có một phương pháp, bất quá cũng hắn không có nắm chắc hoàn toàn, hơn nữa phương pháp này chỉ cần thất bại, đó chính là chết!

...

Ngày hôm sau, Hoàng Dật vẫn login như cũ, tiếp tục đi diễn đàn.

Lúc này, diễn lễ trao giải đã qua ba ngày, nhưng tâm tư của hắn tất cả đều bên trong Long Đô, về phần ai lấy được giải thưởng gì, hắn đã không có tâm tư đi quan tâm.

Hoàng Dật trực tiếp tìm tòi tin tức của Long Đô.

"Long Đô kinh biến! Tần Thời Vũ gặp phải sát hại!" Trong kết quả, bài post đầu tiên nhất thời nhảy vào trong mắt của Hoàng Dật!

Gặp phải sát hại! Bốn chữ này hung hăng nện vào tâm linh của Hoàng Dật, hắn nhanh chóng vào xem.

"Ngay tại vừa rồi, quan chỉ huy lâm thời tối cao của Long Đô là Tần Thời Vũ bị phát hiện chết ở bên trong, trên người phát hiện nhiều vết thương dao găm, suy đoán là nghề nghiệp loại thích khách gây ra, có người chơi mục sư tiến hành sử dụng kỹ năng phục sinh, nhưng thi thể không có phản ứng, suy đoán cô ấy hẳn là gặp độc tố cùng loại với tử vong trở chú, trong một thời gian không cách nào

sống lại. Xét thấy gần đây Phong Chí đoạt quyền kịch liệt với Tần Thời Vũ, hung thủ của sự kiện lần này rất có khả năng là Phong Chí một phương gây nên, nhưng hiện nay không có bất luận chứng cứ gì. . ."

Sau đó, bài post còn thêm ảnh chụp màn hình, cũng là thi thể của Tần Thời Vũ, đôi mắt chết không nhắm được của cô ấy, vũng vàng của ánh vào trong hai mắt của Hoàng Dật!

"Phong Chí! !" Hoàng Dật trong lòng trong nặng nề niệm hai chữ này, sau đó hẩn lập tức rời khỏi diễn đàn, cấp tốc về tới Thế Giới Thứ Hai!

Hiện tại, hẩn muốn tức khắc đi đến Long Đô, hẩn đã không có thời gian nghiên cứu phương pháp ổn thỏa, vô luận phải trả cái giá như thế nào, hẩn đều phải chạy vào bên trong Long Đô!

Sau khi tiến vào Thế Giới Thứ Hai, Hoàng Dật lập tức biến thân trở thành hình thái Bán Thú Nhân có năng lực phòng ngự mạnh nhất, sau đó trực tiếp cưỡi khô lâu mã, tăng tốc vọt về hướng Long Đô! Khô lâu mã cao to xông tới nhanh như điện chớp, dường như một mũi tên bay vào hải dương khô lâu, khô lâu dọc theo đường đi ngăn trở phía trước toàn bộ đều bị giẫm bay!

Đi tới như thế một thời gian, quái phía trước càng ngày càng mạnh, tốc độ của khô lâu mã cũng càng ngày càng chậm!

"Thế Giới Mạt Nhật!"

"Tiêu Thổ "

Hoàng Dật ra sức đánh giết, trong hải dương khô lâu vô tận chiến đấu đầm máu, gian nan thẳng tiến về hướng Long Đô xa xôi, vô luận ngày hôm nay phát sinh cái gì, hẩn đều phải đi đến Long Đô.

Dần dần, khô lâu mã của Hoàng Dật bắt đầu xuất hiện thương thế không thể cứu chữa, một ít khớp xương thậm chí rơi xuống mặt đất, trên người khắp nơi là

vết thương, gần như muốn ngã.

"A? Hình dạng tên này sao quen thuộc như vậy, hình như là tên trộm lấy trái tim của vương." Đúng lúc này, một BOSS khô lâu cấp 55 cách đó không xa nhìn thấy Hoàng Dật, ngọn lửa ma trời trong hốc mắt đột nhiên nhảy lên kịch liệt.

Hoàng Dật trộm thủ tim Sa Đạo Vương lúc, chính là hình thái Bán Thú Nhân, sau đó bị Quỷ Phủ. Hắc Lang truy sát, từ đó về sau hình dạng của Hoàng Dật đã bị mỗi một khô lâu ghi tạc trong lòng. Không chỉ như vậy, mỗi một con sói, mỗi một con rắn, mỗi một con bò cạp trong Thê Lương Sa Địa đều là tai mắt của Sa Đạo Vương, tìm kiếm tên Bán Thú Nhân ấy.

Bất quá Hoàng Dật gần đây đều là hình thái Thú Vương, vô luận là khô lâu hay là động vật trong sa mạc, đều không thể nhận ra hắc, hiện tại hắc biến thân trở thành Bán Thú Nhân, rốt cục có một vài khô lâu nhận ra.

"Chỉ cần bắt được hắc, vương nhất định sẽ trọng thưởng ta!" BOSS khô lâu hứng phấn nói một tiếng, sau đó ma trời đại chấn, lập tức vọt đến hướng Hoàng Dật.

Hoàng Dật cũng phát hiện BOSS khô lâu, hắc hiện tại căn bản không cách nào một mình đấu được quái mạnh như thế. Hắc lập tức bỏ qua khô lâu mã, nhảy vào trong hải dương khô lâu, trực diện với vô số khô lâu!

"Truy Bộ!" Ngay khi BOSS khô lâu gần đến, Hoàng Dật lập tức sử dụng kỹ năng xung phong, cấp tốc chạy nước rút qua hướng Long Đô, thoáng cái tiến tới 40 mét! Mà Truy Bộ của hắc sau khi dung hợp với "Độ Tập Trảm" phù văn của Teemo, tổng cộng có thể đột tiến năm lần, sau đó hắc dường như một đạo huyền ảnh, lần thứ hai lao về hướng Long Đô!

Liên tiếp năm lần chạy nước rút, Hoàng Dật hầu như trong chớp mắt liền đi tới hai trăm mét, tránh thoát công kích của BOSS khô lâu! Tất cả khô lâu dọc theo đường đi đều bị hắc đánh bay, Độ Tập Trảm phù văn chỉ có lần cuối cùng mới có hiệu quả mê muội.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục tiến thẳng phía trước, lúc này không có khô lâu mở đường cho hắn, tất cả đều cần hắn mở một đường máu trong hải dương khô lâu mệnh mông!

Hoàng Dật xung quanh, mỗi một tắc đất đều đầy khô lâu, hầu như là ngã về phía trước. Bất quá mỗi giây chỉ có 10 khô lâu có thể tạo thành thương tổn cho hắn, hơn nữa bản thân hắn có thuộc tính hút máu, mỗi khi giết chết một khô lâu còn có thể thôn phệ 5% giá trị sinh mệnh, đến bây giờ tạm thời còn chưa có nguy hiểm tính mạng.

"Tiêu Thổ!"

"Thẩm Phán!"

Xung quanh Hoàng Dật dường như thành luyện ngục, trong Tiêu Thổ trung hoà tiếng kêu gào thê thảm của khô lâu, gian nan đi tới hướng Long Đô. Lúc này, thân ảnh của hắn nhỏ bé như vậy, nhưng lại ngoan cường như vậy, trong hải dương khô lâu vô tận, dường như một con thuyền lá ngoan cố, theo gió vượt sóng tiến tới.

"Chịu chết đi!" Rốt cục, phía trước lại truyền tới âm thanh của một BOSS khô lâu, ngay sau đó, một khô lâu khổng lồ cao năm sáu mét xách theo chiến đao, đập tới hướng của Hoàng Dật, dọc theo đường đi đập vỡ vô số khô lâu nhỏ, mặt đất tựa như cũng theo bước chân của nó mà run lên.

Ở đây BOSS khô lâu tương đối nhiều, Hoàng Dật rất khó tiếp tục xông lên như vậy, đành dừng ở đây!

"Biến thân cự thú!" Sau một khắc, Hoàng Dật sử dụng đại chiêu chủng tộc, tại lên BOSS khô lâu gần tới, biến thành một con cự thú dữ tợn, bay lên trên cao, tiếp tục bay về hướng Long Đô! Hắn hiện tại là hình thái Bán Thú Nhân, nhưng Thú Vương là chủng tộc chân chính của hắn, kỹ năng chủng tộc của Thú Vương dưới bất luận hình thái gì đều có thể sử dụng.

Dưới hình thái cự thú, tốc độ phi hành của Hoàng Dật rất nhanh, vượt xa hình thái Bạch Long, nhưng khuyết điểm là chỉ có thể phi hành một phút đồng hồ, ngắn hơn nhiều so với hình thái Bạch Long!

BOSS khô lâu dưới mặt đất bất đắc dĩ ngửa đầu nhìn Hoàng Dật trên không trung, càng bay càng cao, càng bay càng xa!

Hoàng Dật cũng không phải bay thẳng về phía trước, mà là giống như máy bay cất cánh, vừa bay về phía trước, tận lực bay lên cao!

Dần dần, thân ảnh của hắn càng ngày càng nhỏ, dần dần nhập vào đám mây, biến mất trong tầm mắt của hải dương khô lâu phía dưới, hoàn toàn thoát khỏi chiến đấu.

Rất nhanh, nửa phút đồng hồ trôi qua, Hoàng Dật đã bay lên tới một địa điểm cực cao. Tốc độ bay nhanh chóng, nhưng hắn vẫn không thể thấy cái bóng của Long Đô, gió lạnh thấu xương trên không trung thổi hắn, cơn lạnh đến xương xâm nhập cơ thể của hắn, nhưng hắn vẫn nhanh chóng bay, giống như một ngôi sao chổi, kịch liệt ma sát với không khí.

Rất nhanh, một phút đồng hồ trôi qua, Hoàng Dật còn cách Long Đô phân nửa cự ly, lúc này hình thái cự thú của hắn đã biến mất! Một lần nữa biến trở về hình thái Bán Thú Nhân, bắt đầu rơi xuống mặt đất phía dưới!

"Biến thân Bạch Long!" Sau một khắc, thân ảnh của Hoàng Dật chuyển đổi thành hình thái Bạch Long, lần thứ hai có cánh, một lần nữa ổn định thân hình!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 210: Gặp Lại Tần Thời Vũ

Hoàng Dật cũng không có vỗ cánh bay, mà là chậm rãi lướt tới hướng Long Đô trên không trung!

Bạch Long có năng lực phi hành trong phạm vi nhỏ, và năng lực lướt đi phạm vi lớn!

Hoàng Dật sở dĩ biến thân cự thú trước, bay đến đám mây trên cao, chính là vì tạo ra điều kiện lướt tới lớn nhất, chỗ càng cao, lướt tới càng xa.

Tốc độ lướt chậm hơn rất nhiều so với tốc độ phi hành của cự thú trước đó, Hoàng Dật hiện tại hi sinh độ cao, lướt đi tới hướng Long Đô!

Hồi lâu sau đó, độ cao của Hoàng Dật giảm xuống còn hơn một trăm mét, gần rơi xuống đất, mà lúc này Long Đô vẫn rất xa xôi!

Sau một khắc, cánh của hắc rớt cực vỗ, từ hình thức lướt chuyển đổi tới hình thức phi hành!

Hình thái Bạch Long của Hoàng Dật, thời gian phi hành mỗi ngày chỉ có vài phút, hắc muốn trong vài phút này, bay đến bên trong Long Đô! Nếu như không bay đến, vậy hắc cũng chỉ có thể rơi xuống đất. Mà ở đây là khu vực hạch tâm của hải dương khô lâu, tùy ý có thể thấy được một ít BOSS cấp 70 - 80, một chiêu là có thể giết chết hắc.

Nếu như Tần Thời Vũ không xảy ra vấn đề, như vậy dựa theo kế hoạch ban đầu của hắc, hắc muốn đợi ngoài Long Đô một tháng, nhìn khô lâu đại quân rốt cuộc rút lui không. Đây là điểm mấu chốt của hắc, nếu như hắc đợi một tháng,

khô lâu đại quân còn không rút, vậy hãn mới có thể áp dụng biện pháp.

Mà biện pháp của hãn thì lại có quan hệ với hóa thân, bắt đầu từ khi hãn bồi dưỡng hóa thân cũng đã làm chuẩn bị vì biện pháp này, bản thể hãn không cách nào đối kháng Sa Đạo Vương, nhưng hãn lại có thể dùng hóa thân tiến hành đánh cờ với Sa Đạo Vương.

Nếu như dựa theo kế hoạch ban đầu của hãn, vậy cần hơn một tháng thời gian mới có thể đi vào bên trong Long Đô, tuy rằng thời gian dài một ít, nhưng rất ổn thỏa, vạn sự sẽ lo lắng chu toàn, sẽ không làm chuyện không có nắm chắc.

Thế nhưng hai ngày trước, khi hãn thấy tin tức mất tích của Tần Thời Vũ thì, hãn biết mình đã không có thời gian thực hành kế hoạch ban đầu! Bởi vì Phong Chí là một chuyện xấu rất lớn, hãn chỉ có thể bị ép đi đến Long Đô sớm.

Chỉ cần Phong Chí sử dụng sách lược đột phá vòng vây trước hãn, vậy sẽ sớm quyết chiến với khô lâu đại quân, Long Đô vốn dĩ còn tạm thời an toàn sẽ đưa tới họa diệt thành, đến lúc đó Tần Thời Vũ cũng là chân chính chết.

Hoàng Dật ra sức vỗ cánh, bay về hướng Long Đô càng ngày càng gần.

Vài phút trôi qua, Long Đô đã thấy được trong tầm mắt, nhưng thời gian phi hành của hãn cũng gần kết thúc, hãn nhìn cự ly của Long Đô với mình một chút, dựa theo cái tình huống này mà xem, hãn quả thật là không bay đến được Long Đô!

Mà lúc này, trên mặt đất đã tùy ý có thể thấy được một ít BOSS cấp 70 - 80, bọn chúng nhanh vượt dữ tợn, hướng lên bầu trời ra sức rít gào, làm cho người ta sợ hãi. Nếu như hãn rớt xuống phía dưới, phỏng chừng sẽ trong nháy mắt bị chúng nó xé thành mảnh nhỏ.

Hoàng Dật bình tĩnh phi hành, trong lòng bình tĩnh an bài biện pháp dự bị. Hiện tại cục diện sơ bộ nhìn qua tựa hồ là hãn phải chết, nhưng thật ra tĩnh tâm lại suy nghĩ một chút, vẫn có hi vọng có thể giải quyết.

Có đôi khi, không phải bởi vì có một số việc khó có thể làm được, mọi người mất đi hy vọng, mà là bởi vì mất đi hy vọng, chuyện tình mới khó có thể làm được.

Rốt cục, thời gian phi hành của Hoàng Dật kết thúc, bắt đầu rơi xuống, mà lúc này, hắn cách Long Đô còn mấy trăm mét cuối cùng.

Hắn thừa dịp mình còn chưa tiến vào trạng thái chiến đấu, trước khi rơi xuống đất cấp tốc biến thân trở thành thú vương, sau đó đáp xuống mặt đất.

Ngay sau đó, mấy BOSS khô lâu xung quanh liền công kích đến hướng hắn!

"Truy Bộ!" Hoàng Dật liên tục đột tiến 5 lần về hướng Long Đô, cự ly thoáng cái kéo gần lại một chút!

Thế nhưng, hắn vẫn còn đang trong hải dương khô lâu, xung quanh khắp nơi đều là BOSS.

"Ám Ảnh Chi Vũ!" Hoàng Dật cấp tốc ẩn thân, tiếp tục chạy đến hướng Long Đô, lúc này hắn cách thành tường chỉ hơn một trăm mét!

Thân thể của hắn cấp tốc biến mất, mà BOSS xung quanh cũng không phải BOSS của Chúng Thần chi tháp, không có năng lực nhìn thấu ẩn thân, thoáng cái mất đi mục tiêu.

Hoàng Dật tạm thời an toàn, Ám Ảnh Chi Vũ chỉ kéo dài liên tục 10 giây, trong khoảng thời gian này hắn tạm thời an toàn. Khô lâu ở đây cao to không gì sánh được, không phải khô lâu yếu đuối bên ngoài có thể sánh bằng, mỗi một con đều có cao năm sáu mét, Hoàng Dật nhanh chóng chạy qua dưới chân những khô lâu này, dường như một con khỉ nhanh nhẹn!

10 giây trôi qua, thời gian ẩn thân của Hoàng Dật rốt cục kết thúc, bại lộ ở trước mặt một đồng BOSS cường hãn, mà lúc này, hắn cách thành tường gần chỉ hơn mười mét!

"Biến thân linh miêu!" Hoàng Dật sử dụng một lần cơ hội biến thân duy nhất trong chiến đấu, đem mình biến thành hình thái linh miêu linh hoạt nhất!

"Không trung biến hướng!" Hoàng Dật thấy một BOSS gần công kích đến mình, không khỏi đem thân thể của mình mạnh mẽ biến ảo một phương hướng, sau đó tiếp tục tiến lên thành tường cách mười mét!

Hoàng Dật lúc này, tại trước mặt BOSS cao to, dường như một con chuột nhắt, tránh né ngược lại đơn giản rất nhiều, mà đám BOSS này thân hình cao lớn, muốn công kích đến hắn vô cùng trắc trở.

Đúng lúc này, mấy BOSS nắm cơ hội, cùng nhau công kích đến Hoàng Dật!

"Không trung gia tốc!" Thân thể của Hoàng Dật biến mất ở trong không khí, lần thứ hai ẩn thân.

Sau một khắc, hắn lóe ra trên tường thành, sau đó tứ chi cấp tốc leo lên!

Đám BOSS này chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng lên, sau đó liền thấy một con mèo linh hoạt trèo lên trên tường, rất nhanh liền leo lên được, tiến vào bên trong Long Đô!

Đến tận đây, Hoàng Dật rốt cục thở ra một hơi thật dài, hắn rốt cục dựa vào hình thái linh miêu, miễn cưỡng bò lên trên thành tường, tiến vào Long Đô! Kế hoạch lâm thời mạo hiểm tính mạng này, rốt cục thành công!

Kế tiếp, Hoàng Dật xuống thành tường, phóng vào bên trong Long Đô. Sau khi thoát khỏi chiến đấu, hắn biến trở về Thú Vương, tìm kiếm chung quanh.

Đột nhiên, hắn thấy phía trước có một người chơi, lập tức vọt tới, vỗ vỗ vai của đối phương.

"Xin hỏi, nơi ở của Tần Thời Vũ ở nơi nào?" Hoàng Dật trực tiếp hỏi người kia.

Người nọ bị vỗ vai làm hoảng sợ, quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, hảo tâm chỉ đường: " Nơi ở của cô ấy ở góc tây bắc, anh đi qua tìm một nóc nhà có cây xương rồng ở trên, đó chính là nơi ở của Tần Thời Vũ, bất quá cô ấy đã chết, anh tìm được cô ấy cũng vô dụng."

"Cảm ơn!" Hoàng Dật nhanh chóng chạy tới hướng nơi ở của Tần Thời Vũ.

Hoàng Dật đi qua một hẻm nhỏ, đi qua hoa viên, thường thường ngẩng đầu tìm tòi.

Rốt cục, sau khi đi qua hơn phân nửa thành phố, hắn rốt cục thấy được một căn nhà có cây xương rồng trên nóc, lẳng lặng đứng sừng sững dưới ánh mặt trời.

Hắn trực tiếp vọt tới, lúc này cửa nhà đã bị người gõ nát, trên mặt đất đầy mảnh vụn, một đống hỗn độn. Hắn đi vào, tìm kiếm chung quanh.

Rốt cục, hắn ở trên sân thượng nhìn thấy thi thể của Tần Thời Vũ.

Lúc này, thi thể của Tần Thời vẫn còn giữ dáng dấp trước khi chết, thậm chí không ai phủ một cái chiếu trên thi thể của cô ấy.

Hoàng Dật không nhúc nhích nhìn thi thể, đó chính là số 9 hai năm qua hắn chưa hề gặp lại, lúc này ánh mặt trời lặng im chiếu trên thân thể của cô ấy, thân thể cô ấy vẫn mảnh mai như vậy, giống như tất cả cô gái bình thường khác.

Hoàng Dật từng rất nhiều lần tưởng tượng thời khắc bọn họ gặp lại, có thể là ở ngày ánh mặt trời rực rỡ giống như ngày hôm nay vậy, hắn đợi trong hoa viên của Long Đô, bốn phía là mùi thơm của hoa, ong bướm bay lượn, cô ấy sẽ mặc hoa váy xinh đẹp, chậm rãi đi tới.

Hắn cũng từng nghĩ tới, nếu như kế hoạch ban đầu của hắn có thể thực hiện, vậy một tháng sau, hắn sẽ hoàn toàn giải cứu Long Đô, với tư thái của một người anh hùng xuất hiện trước mắt cô ấy.

Nhưng vô luận hăn nghĩ như thế nào, hăn đều không bao giờ nghĩ tới, có một ngày mình sẽ với phương thức nhất xác, tới gặp Tần Thời Vũ!

Hoàng Dật chậm rãi đi qua, ngồi xồm trước người của Tần Thời Vũ. Lúc này Tần Thời Vũ che mặt, Hoàng Dật nhìn không thấy dáng dấp của cô ấy, nhưng chỉ nhìn ánh mắt, hăn chỉ biết đây nhất định là Tần Thời Vũ, vô luận thay đổi như thế nào, anh mắt từ đầu đến cuối đều không thay đổi.

"Tiểu Vũ, xin lỗi, anh tới chậm!" Hoàng Dật nỉ non một tiếng, sau đó đưa tay ôm lấy thi thể của cô ấy.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn đang khinh nhờn thi thể của người chơi 【 Tần Thời Vũ 】, xin trong năm giây buông đối phương ra, bằng không sẽ tiến vào trạng thái tội ác!

Lúc này, một tiếng hệ thống nhắc nhở vang lên. Người chơi sau khi tử vong, thi thể sẽ không thể bị phạm, bằng không sẽ coi là trạng thái tội ác, giống như ác ý giết người.

Nhưng Hoàng Dật vẫn chăm chú ôm chặt cô ấy, không để ý đến hệ thống nhắc nhở, nếu như hăn bởi vì sợ hãi trạng thái tội ác, mà đem thi thể của Tần Thời Vũ để ở chỗ này, vậy mới là tội ác chân chính.

Hoàng Dật đem Tần Thời Vũ nâng dậy, ôm vào trong ngực, đưa tay vuốt tóc cô ấy, nhẹ giọng nói: "Tiểu Vũ, em nghỉ ngơi trước đi, giống như lúc còn nhỏ vậy, không nên đi quản việc khác!"

Giờ phút này, Hoàng Dật giống như một chàng trai bình thường nhất, ôm một cô gái, ngồi dưới mặt trời cực nóng, bụi lẳng lẳng bay lượn quanh thân hăn.

Lúc này, Hoàng Dật đã biến thành trạng thái tội ác, qua mỗi một giây đồng hồ, giá trị tội ác của hăn tăng một điểm, nhưng hăn vẫn không có lưu ý, tiếp tục vuốt mái tóc của Tần Thời Vũ, nói: "Anh cũng không ngờ rằng Phong Chí sẽ ra tay nhanh như vậy, lúc đầu anh còn muốn chuẩn bị một tháng, khiến cho khô lâu

đại quân rút lui, mới có thể tiến vào Long Đô. Hiện tại, anh cũng bị vây trong Long Đô, nếu như muốn chết, chúng ta đều chỉ có thể cùng chết. Bất quá vô luận thế nào, anh cũng sẽ nghĩ biện pháp mang em đi ra ngoài, chưa tới thời khắc cuối cùng, hy vọng vẫn sẽ tồn tại, em cứ nghỉ ngơi trước, giảm cấp đừng lo, anh sẽ dẫn em đi thăng cấp. Phong Chí cứ giao cho anh xử lý!"

Kế tiếp, Hoàng Dật công thi thể của Tần Thời Vũ, đi ra nơi ở, đi tới hẻm nhỏ lạnh lẽo bên ngoài. Lúc này người login vốn đã ít, hơn nữa ở đây còn tương đối hẻo lánh, hẳn công Tần Thời Vũ, dường như đi trong một tử vực.

Đi một hồi, Hoàng Dật rốt cục thấy được một người chơi trong hẻm nhỏ, hẳn lập tức đi tới, hỏi: "Anh biết, nơi ở của Phong Chí ở đâu không?"

"Hả?" Người nọ quay đầu lại, nhìn Hoàng Dật một chút, thấy hẳn công thi thể của Tần Thời Vũ, sắc mặt cả kinh, lập tức khuyên nhủ: " Sao anh lại công thi thể của Tần Thời Vũ? Như vậy sẽ tiến vào trạng thái tội ác! Mau thả cô ấy xuống đi! Hơn nữa Phong Chí và Tần Thời Vũ là tử địch, đến lúc đó Phong Chí thấy anh quan tâm Tần Thời Vũ như thế, hẳn sẽ tức giận."

"Không có việc gì, anh chỉ cần nói cho tôi biết Phong Chí ở nơi nào là được."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 211: Một Người, Một Tòa Thành. (1)

"Phong Chí hình như không có online, bình thường lúc này hẳn đều đứng ở trên tường thành quan sát tình huống của khô lâu đại quân ca, nhưng buổi chiều ngày mai là thời khắc tập kết, hẳn khẳng định là đi họp rồi!" Người chơi kia hảo tâm nhắc nhở nói, "Anh hẳn là rất lâu không có login phải không, nhắc nhở anh một chút, hiện tại quan chỉ huy là Phong Chí, nhớ kỹ buổi chiều ngày mai trước 5 giờ đi quảng trường trung ương của Long Đô tập hợp, đến lúc đó chúng ta chuẩn bị đột phá vòng vây. Cái này là cơ hội cuối cùng chạy ra Long Đô của chúng ta, nếu như anh có bạn trong Long Đô, nhớ chuyển lời một tiếng." Nói xong, người chơi xoay người rời khỏi.

" Buổi chiều năm giờ ngày mai!" Hoàng Dật nhớ kỹ cái này, sau đó công Tần Thời Vũ một lần nữa về lại nơi ở của cô ấy, đem Tần Thời Vũ đặt ở trên giường, sau đó ngồi ở bên giường của cô ấy thủ hộ.

Kế tiếp, hẳn bắt đầu chuyên tâm khống chế hóa thân, hóa thân của hẳn rất cục chạy tới bảo tàng!

Trước đó cưỡi ngựa không đầu, hóa thân tốn bốn ngày đến bảo tàng, sau đó hóa thân tử vong, không có khô lâu mã, tốc độ chậm hơn rất nhiều, tốn đến sáu ngày.

Hoàng Dật điều khiển hóa thân, một lần nữa tiến vào bên trong địa cung của Hoàng Kim Thánh Long, khô lâu mã vẫn ở bên trong, đợi chủ nhân trở về. Cái này cho thấy trong khoảng thời gian này cũng không có bất luận kẻ nào tiến đến qua, bằng không khô lâu mã không có khả năng còn bình yên vô sự ở chỗ này.

Hoàng Dật yên tâm xuống, cũng may bảo tàng vẫn còn bảo mật, sau đó hẳn

quay đầu nhìn qua lối vào kết giới của bảo tàng.

Nhưng mà sau một khắc, hắn lại nhìn thấy một mặt tường đá!

Lối vào của kết giới, dĩ nhiên một lần nữa bị tường đá che khuất!

Mấy ngày nay, ở đây cũng không có những người khác tới, nhưng tường đá lại quỷ dị đóng kín!

Giây phút ấy, Hoàng Dật bỗng nhiên cảm giác được ớn lạnh cả người!

Trong địa cung u ám này, hắn cứ nhìn chăm chăm tường đá như vậy, trong đầu hiện ra các loại chuyện tình trong khoảng thời gian này, sau đó một đồng nghi vấn bỗng nhiên xông ra!

Đầu tiên, bảo tàng này không có bất luận người thủ hộ nào, đây là rất khác thường. Hoàng Dật trước đó đi qua địa cung của Sa Đạo Vương, chỗ đó có rất nhiều quái vật cản trở hắn, cuối cùng thậm chí còn có Hàn Băng tướng quân cấp 60 thủ hộ trái tim. Mà ở đây lại không thấy bất luận cái gì cản trở, rất hiển nhiên, Hoàng Kim Thánh Long là không muốn cản trở người tầm bảo.

Thứ hai, cơ quan của bảo tàng cần dùng long thảo mới có thể mở, cái này cho thấy Hoàng Kim Thánh Long là muốn khiến cho người có huyết mạch của long tộc đi vào. Thế nhưng, Hoàng Dật sau khi đi vào, lại phát hiện đẳng cấp phải vượt quá hai trăm cấp mới có thể đi ra, cường giả cấp hai trăm dù cho tại thời kỳ Thượng Cổ, cũng là tồn tại như long phượng và sừng lân, cho dù là tuyệt thế cường giả như Mặt Nhật Sứ Giả. Lucifer, cũng gần chỉ có cấp 172 mà thôi. Rất rõ ràng, Hoàng Kim Thánh Long là muốn cho long tộc đi vào chịu chết!

Nhưng sau khi chết đi, tường đá lại lần nữa đóng lại, cũng như ban đầu, cái này cho thấy Hoàng Kim Thánh Long là muốn tiếp tục bước trước đó, khiến cho người có huyết mạch long tộc đi vào, sau đó lại chết đi.

Hoàng Dật mơ hồ đoán được một sự thật đáng sợ!

Có thể, hắn cũng không phải người đầu tiên tiến vào bảo tàng, tại trước hắn, rất có khả năng đã có một vài long tộc tới bảo tàng này, đồng thời thành công phát hiện cơ quan, tiến vào bảo tàng, chỉ bất quá chúng nó tất cả đều đã chết đi.

Nhưng trong bảo tàng lại không có bất luận thi hài gì, cái này cho thấy sinh mệnh tinh hoa của bọn họ, thậm chí là thi hài của bọn họ, đều bị cái gì đó hấp thu!

Mà cái này, rất có khả năng có quan hệ với Hoàng Kim Thánh Long!

Kết hợp các loại suy đoán mà xem, Hoàng Kim Thánh Long rất có khả năng là có thêm mục đích nào đó, loại mục đích này, rất có khả năng là cần huyết mạch long tộc tử vong, hấp thu sinh mệnh tinh hoa mới có thể đạt được.

Bảo tàng quả thật là thật, nhưng mục đích của nó chỉ là vì hấp dẫn một ít long tộc trời sinh miễn cảm với bảo vật đến đây, thật ra bản chất của bảo tàng này là một quân cờ do Hoàng Kim Thánh Long bày ra, Hoàng Dật cũng là một con cờ bên trong!

Hoàng Dật lặng lẽ nhìn chăm chăm mặt tường, bỗng nhiên nghĩ tới rất nhiều chuyện, âm mưu này chậm rãi mở ra tấm màn bí ẩn.

Bất quá, trong tâm của hắn rất nhanh liền bình thường trở lại, mặc kệ Hoàng Kim Thánh Long có âm mưu gì, hắn vẫn có thể thực hành kế hoạch của mình.

Hắn sờ dĩ một lần nữa trở về bảo tàng, ngoại trừ muốn đóng cơ quan, thật ra còn mang theo một mục đích, hiện tại hắn phát hiện âm mưu của Hoàng Kim Thánh Long, vậy kế hoạch sẽ sửa lại một chút.

Kế tiếp, hắn một lần nữa biến thành hình thái Bạch Long, lần thứ hai đem cơ quan mở ra, tường đá một lần nữa bị mở, lộ ra kết giới.

Sau đó hắn lập tức biến thân trở thành hình thái Bán Thú Nhân, đi ra địa cung của Hoàng Kim Thánh Long, đi tới Thê Lương Sa Địa bên ngoài, đem mình bại

lộ ra, lảng vảng bốn phía.

Bỗng nhiên, Hoàng Dật thấy được xa xa có một đám sói sa mạc, hẩn lập tức vọt qua, cấp tốc khống chế bầy sói, sau đó nhìn chăm chăm con mắt của một con sói, giống như đang nhìn chăm chăm Sa Đạo Vương cách xa vô số dặm, chậm rãi nói: "Sa Đạo Vương, ta biết Thê Lương Sa Địa này là đế quốc của người, mỗi một con sói, mỗi một con bò cạp, mỗi một con rắn ở đây, đều là cơ sở ngầm của người, người khẳng định có thể nhận thấy được sự tồn tại của ta. Ta chỉ muốn nói cho người biết, trái tim của người, lúc này đang đập trong cơ thể của ta, nó tràn ngập sức sống, không ngừng mang đến sinh cơ cho ta, khiến cho ta sống vô cùng thoải mái, không hổ là trái tim của Sa Đạo Vương người. Nếu như người muốn lấy lại trái tim này, như vậy ta sẽ ở trong địa cung của Hoàng Kim Thánh Long chờ người, ta hy vọng người có thể tự mình tới nơi này thu hồi trái tim của người, nếu như người phải một ít tiểu lâu la tới, vậy trái tim này người khẳng định không lấy được. Ta là long tộc, ta phát hiện bảo tàng chân chính của Hoàng Kim Thánh Long, thế nhưng bên trong có một thủ hộ giả cường đại, ta đánh không lại hẩn, cần mượn tay người đem nó giết chết, làm điều kiện trao đổi, ta sẽ giao trái tim cho người, mà người cần đem bảo tàng phân cho ta. . ."

Nói xong, Hoàng Dật chuyển đổi thành hình thái Bạch Long, đem hình thái của mình, xuyên qua con mắt của con sói, hiện ra trong mắt của Sa Đạo Vương ở ngoài xa xăm.

Kế hoạch vốn dĩ của Hoàng Dật, cũng là muốn đàm phán với Sa Đạo Vương, dùng trái tim để đổi lấy khô lâu đại quân ngoài Long Đô lui lại. Thế nhưng hai ngày nay hẩn bị ép phải đi đến Long Đô sớm, cho nên chỉ có thể bỏ qua kế hoạch ban đầu. Vừa rồi hẩn nói này lời là nửa thật nửa giả, mục đích chỉ là vì hấp dẫn Sa Đạo Vương tới.

Kế hoạch hiện tại của hẩn, là đem Sa Đạo Vương dẫn tới trong kết giới của Hoàng Kim Thánh Long, chỉ cần tiến vào kết giới, Sa Đạo Vương sẽ bị nhốt. Đăng cấp của Mà Sa Đạo Vương tuyệt đối không vượt qua hai trăm cấp, hiện nay toàn bộ đại lục cũng không có cường giả vượt quá hai trăm cấp. Sa Đạo

Vương cùng lắm là có thực lực không khác biệt với Mặt Nhật Sứ Giả. Lucifer của thời kỳ Thượng Cổ, đại khái khoảng cấp 170.

Nếu như kế hoạch này có thể thành công, như vậy hắn vừa có thể giữ được trái tim, lại có thể hoàn toàn giải quyết tai họa ngầm Sa Đạo Vương này.

Kế tiếp, hóa thân của Hoàng Dật lại trở về địa cung của Hoàng Kim Thánh Long, sau đó hắn trên mặt đất trước lối vào của kết giới, vẽ một hình trái tim. Nếu như Sa Đạo Vương đến, khẳng định sẽ rõ ràng cái này có ý gì, do đó tiến vào trong kết giới. Bất quá hắn ta khẳng định sẽ rất cẩn thận, hắn là sẽ trước tiên phái một phân thân tiến vào trong kết giới, nhìn tình huống rồi nói, nếu như phát hiện bên trong quả thật có bảo tàng, vậy bản thể mới có thể đi vào. Cho nên, Hoàng Dật còn cần làm ra một ít biện pháp.

Sau một khắc, Hoàng Dật bước vào bên trong kết giới. Lúc này, tấm bia đá của Hoàng Kim Thánh Long còn đứng sừng sững ở bên trong, tấm bia đá khẳng định phải hủy, bởi vì bên trên ghi rằng kết giới này cần đạt được cấp 200 mới có thể đi ra ngoài, chỉ cần dòng chữ này bị Sa Đạo Vương phát hiện, vậy bản thể của hắn ta khẳng định sẽ không có khả năng đi vào.

Kế tiếp, Hoàng Dật triệu hồi ra Anh Hùng ngục giam, sau đó đi vào.

Hắn trực tiếp đi tới phòng chìa khoá, bắt lấy một ít chìa khoá, sau đó chọn ra một mục tiêu --

Rồng Hai Đầu . Jakiro (Jakiro the Twin Head Dragon) (cấp 193, đánh số 1754)

Thời kỳ Thượng Cổ, long tộc kỳ dị có hai đầu, đồng thời có hai loại năng lực băng hỏa, bởi vì xông vào Tử Thần điện tác loạn, tội ác tày trời, đặc biệt bắt vào phòng giam này, giam cầm cả đời!

Cũng là mục tiêu này! Hoàng Dật cấp tốc dựa theo bản đồ trong Anh Hùng chi thư, đi đến cái trước phòng giam của tên tội phạm này!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 212: Một Người, Một Tòa Thành.(2)

Lúc này, trong phòng giam lớn, xoay quanh một long ảnh dữ tợn, nó mọc ra hai cái đầu, bay lượn trong không khí, dường như một khốn long. "Rồng Hai Đầu, kế tiếp ta sẽ thả ra người đi ra, ngày tự do của người đã tới!" Hoàng Dật nói một tiếng với con Rồng Hai Đầu bên trong, sau đó dùng chìa khoá mở cánh cửa phòng giam, tiến độ mở ra là 50%.

Nói cách khác, hắn đem phân thân một nửa thực lực của Rồng Hai Đầu thả ra, đây là phân thân mạnh nhất từ trước tới nay hắn thả ra!

Phân thân 50% thực lực của BOSS cấp 193! Đây là một thực lực ngay cả hắn đều không thể tưởng tượng!

Kế tiếp, Hoàng Dật trực tiếp lựa truyền tống ra Anh Hùng ngục giam, sau đó đứng bên cạnh tấm bia đá, lẳng lặng chờ chết.

Dần dần, lối vào của Anh Hùng ngục Giam biến mất, phân thân của Rồng Hai Đầu quả nhiên trốn thoát, sau khi nó thấy Hoàng Dật, không chút do dự phun ra một ngụm hỏa diễm!

Sau một khắc, tấm bia đá bị hoàn toàn bị hủy, mà Hoàng Dật cũng trong nháy mắt bị giết chết!

Nhưng hắn vẫn chưa lựa chọn sống lại, thi thể của hắn vẫn ở chỗ này, tạo thành một biểu hiện giả dối, cái này cũng là một phần trong kế hoạch của hắn.

Hiện tại, hắn chỉ cần lẳng lặng chờ đợi.

...

Sắc trời dần dần tối xuống, Hoàng Dật trong Long Đô ngồi ở trong phòng của Tần Thời Vũ, ở với cô ấy cả ngày. Ánh chiều tà xuyên qua cửa sổ chiếu vào, chiếu lên trên người Hoàng Dật, chiếu ra một cái bóng kéo dài, giống như về tới rất nhiều năm trước.

Khi đó, hắn cũng từng thường ngồi ở bên giường của Tần Thời Vũ, nhìn cô ấy dần dần ngủ, hắn có một loại ảo giác, tựa như hiện tại Tần Thời Vũ chỉ là đang ngủ, chỉ cần hắn chờ đợi, cô ấy sẽ tỉnh lại vào một ngày nào đó.

Kế tiếp, Hoàng Dật cấp tốc logout ăn cơm tối, sau đó tiếp tục login cùng Tần Thời Vũ.

Ánh trăng mang theo bảy vì sao mọc lên bầu trời. Hoàng Dật đứng lên, đi tới trước cửa sổ, nhìn Long Đô bên ngoài được ánh trăng soi sáng. Lúc này, Long Đô náo nhiệt hơn rất nhiều, vạn ngọn đèn dầu, khắp nơi đều là tiếng người ồn ào, hình thành sự đối lập rõ ràng với tình cảnh ban ngày.

Hoàng Dật đi dạo quanh hẻm nhỏ, trong hẻm nhỏ có ánh đèn đường mờ nhạt, tịch tịch soi sáng, vài người chơi đang ngồi dưới đèn đường hóng mát nói chuyện phiếm.

"Hiện tại ba ngày trôi qua, Trung Quốc chúng ta đã giành được 28 giải thưởng, không biết có thể tiếp tục giữ đệ nhất hay không."

"Không ổn chút nào, trong danh sách trao giải ngày mai, chúng ta không có ưu thế, ngược lại là nước Mỹ có ưu thế tốt hơn, bọn họ dự tính có thể giành được 13 giải thưởng, đến lúc đó có thể sẽ vượt mặt chúng ta."

"Ngày hôm nay Lôi Thần thu được giải thưởng kỵ sĩ tốt nhất, biến thành kỵ sĩ đệ nhất thế giới, nổi danh cũng chiến sĩ đệ nhất thế giới Đao Phong, pháp sư đệ nhất thế giới Giáo Hoàng mục sư, đệ nhất thế giới Pharaohs, thích khách đệ nhất thế giới Long Thứ những người này!"

"Ừa, giải thợ săn tốt nhất ngày mai, phỏng chừng là của Dire Pooh nước Nga,

sau đó là giải đệ sĩ tốt nhất, không phải Thiên Đạo cũng là Miyamoto Musashi, trên cơ bản là bị Nhật Bản thu vào trong túi, thật buồn!"

"Đừng nóng vội, cái này cũng không phải giải thưởng đỉnh cấp, ngày cuối cùng mới là trò hay chân chính, trong năm đỉnh cấp giải thưởng, giải thưởng người mới tốt nhất tám chín phần là của Lôi Thần, cho dù không phải Lôi Thần, vậy cũng là Miếu Sát, đã sớm được Trung Quốc thu vào túi!"

"Ừm, tôi cũng thấy là Lôi Thần, bất quá tôi lại càng hy vọng Miếu Sát có thể giành được giải thưởng, nếu như không có hẳn, từ lúc khô lâu đại quân đánh Long Đô ngày đó chúng ta đã chết, căn bản không có khả năng sống đến bây giờ."

"Ài! Nói cũng phải, nếu như Miếu Sát có thể lại một lần nữa xuất hiện là tốt rồi, hoàn toàn đem chúng tôi cứu ra ngoài. Nếu không, ngày mai chúng ta chỉ có thể theo Phong Chí đi phá vây."

...

Nghe những người này nói chuyện, Hoàng Dật đối với bài diễn văn của CEO công ty Thời Đại Hoàng Hoa Bằng càng có thể hội khắc sâu. Rất nhiều người chơi thật ra luôn luôn bị động đợi người khác cứu viện, đem hy vọng đặt trên người khác, mà bản thân lại như là một phế nhân.

Thế giới hiện thực cũng là như vậy, khi ở đâu gặp một ít nguy cơ thì, mọi người luôn luôn chờ đợi công ty Thời Đại cứu viện, đem hy vọng đều đặt ở trên người công ty Thời Đại. Cái này đối với nhân loại mà nói, hầu như là trí mạng, khi hy vọng của bản thân mỗi người toàn bộ mất đi, thì tận thế thật sự cũng sẽ đến.

Hiện nay, Hoàng Dật quả thật là đang nghĩ biện pháp giải cứu Long Đô, dù sao hẳn và Tần Thời Vũ đồng thời đều bị vây ở đây, cứu Long Đô cũng là đang cứu bản thân. Thế nhưng kế hoạch của hẳn chỉ là lâm thời chế định, không có nắm chắc tuyệt đối có thể thực hiện. Nếu như Sa Đạo Vương không cần trái tim

kia, căn bản không đi bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long, vậy hẳn cũng không có biện pháp.

Dần dần, buổi tối càng ngày càng sâu, Hoàng Dật ghé vào bên giường của Tần Thời Vũ, nặng nề ngủ đi.

...

Tia nắng ban mai mọc lên, xuyên qua cửa sổ tà tà chiếu đến, chiếu vào trên người Hoàng Dật, đem tóc và lông mi của hắn chiếu một mảnh vàng óng ánh.

Hoàng Dật mí mắt run lên, sau đó tỉnh lại, trong nháy mắt đó, hắn nhìn Tần Thời Vũ nằm ở trên giường, có chút thất thần. Rất nhiều năm trước đây, hắn cũng là nhiều lần dựa vào mép giường, thủ hộ Tần Thời Vũ, sau khi tỉnh ngủ đầu tiên cũng là nhìn Tần Thời Vũ.

Kế tiếp, Hoàng Dật logout, về tới Hoa Hồng Ngục Giam. Buổi chiều năm giờ, hắn sẽ có một trận đại chiến, tại trước đó, hắn phải làm chuẩn bị đầy đủ.

Hắn rửa mặt một lần, sau đó đi căn tin ăn một bữa sáng thật no, rồi trở lại phòng giam trong làm một ít luyện tập cơ sở.

Sau một tiếng đồng hồ, hắn ngồi xếp bằng ở trên giường, bắt đầu minh tưởng.

Minh tưởng, là một loại rèn luyện vô cùng thần kỳ, nó sẽ làm một người tiến vào trong ngủ say. Vô luận là Ấn Độ cổ đại, vẫn là Trung Quốc cổ đại, thậm chí là châu Âu cổ đại, đều có ghi chép về minh tưởng. Chỉ bất quá xưng hô khác nhau, tại Trung Quốc cổ đại, cái này được xưng là dẫn đạo thuật hoặc là dưỡng sinh thung, trong hệ thống trung y, cái này cũng là một loại thủ đoạn trị liệu rất quan trọng.

Hoàng Dật từ nhỏ đã tiến hành huấn luyện minh tưởng, minh tưởng một giờ, có thể cho hắn cấp tốc đạt được trạng thái tinh thần đầy đủ tốt nhất, hắn trong khoảng thời gian này sở dĩ có thể giữ khẩn trương cường độ cao như thế, liên tục

chiến đấu trong Thế Giới Thứ Hai, là bởi vì hắn bình thường tiến hành huấn luyện mình tưởng.

Một giờ sau, Hoàng Dật tỉnh lại, giây phút ấy, toàn bộ thế giới đều như là mới tinh.

Hắn đi WC, đem cửa phòng đóng chặt, sau khi bảo đảm không bị quấy rầy, mới một lần nữa login.

Kế tiếp, hắn có thể sẽ liên tục chiến đấu hơn mười mấy giờ, trong lúc đó không thể logout.

Sau khi đăng nhập, Hoàng Dật vẫn chưa đi diễn đàn, mà là trực tiếp tiến vào Thế Giới Thứ Hai. Hắn một lần nữa xuất hiện ở trong phòng của Tần Thời Vũ, bên cạnh cũng là thi thể của Tần Thời Vũ, cô ấy vẫn nằm ở trên giường, giống như đang ngủ.

Kế tiếp, Hoàng Dật một lần nữa công thi thể của Tần Thời Vũ, rời khỏi phòng, đi đến quảng trường trung ương Long Đô.

Đi tới hẻm nhỏ bên ngoài, Hoàng Dật thấy được một ít bóng người, Long Đô ngày hôm nay cũng không vắng vẻ như mấy ngày trước, bởi vì ngày hôm nay là ngày Phong Chí ra lệnh đột phá vòng vây. Đối với tất cả người chơi ở Long Đô mà nói, đây là cơ hội duy nhất có thể chạy thoát hiện nay, tất cả mọi người không muốn bỏ qua, sớm login đợi.

Dần dần, người chơi Hoàng Dật nhìn thấy càng ngày càng nhiều, mà những người chơi này thấy hắn công thi thể của Tần Thời Vũ, cũng đều đều kinh ngạc lên, chỉ trở về hắn, vây xem hắn, có vài người thậm chí còn cầm vũ khí, chuẩn bị đánh chết Hoàng Dật.

Hoàng Dật hiện tại đã không biết có bao nhiêu giá trị tội ác, xung quanh tràn ngập một tầng huyết quang nồng đậm. Hắn lần trước có giá trị tội ác, là ở Phong Lâm trại giết Trần Úc Tịch ba người kia, lúc đó cũng có rất nhiều người muốn

giết hẳn lấy trang bị.

Hiện tại, giá trị tội ác của Hoàng Dật còn nghiêm trọng hơn so với lúc đó, chỉ cần ai giết chết hẳn, như vậy trang bị toàn thân của hắn đều rơi ra, đồng thời đẳng cấp trực tiếp giảm đến cấp 1.

Hoàng Dật biết, mình hiện tại nguy hiểm không gì sánh được, Phong Chí hiện tại là quan chỉ huy tối cao của Long Đô, thống lĩnh một trăm vạn người chơi Long Đô, chỉ cần đối phương ra lệnh một tiếng, vậy toàn bộ Long Đô đều là địch với hắn.

Hoàng Dật nhìn đến quảng trường trung ương xa xa, hắn tựa như nhìn thấy vô số kẻ địch ở đây đợi, ánh đao của bọn họ trực tiếp lóe lên, hơn mười vạn người chơi đều như sẵn sàng đón quân địch, bọn họ rất có khả năng sẽ là địch với hắn.

Nhưng hắn cũng không úy kỵ, hắn dám đến, tự nhiên cũng đã tính toán tất cả có thể phát sinh.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục công Tàn Thời Vũ, từng bước đi đến quảng trường trung ương, người chơi dọc theo đường đi càng ngày càng nhiều, rất nhiều người đều đi theo hắn.

Rốt cục, Hoàng Dật đi tới quảng trường trung ương, lúc này người vây quanh hắn, đã vượt hơn một ngàn người, mà trong quảng trường trước mắt, đã tụ tập hơn mười vạn người chơi, rậm rạp, dường như một hải dương khô lâu nhỏ.

Hoàng Dật mang theo trạng thái tội ác, đi tới giữa hơn mười vạn người chơi này!

Kế tiếp, hắn muốn một người, đối mặt một tòa thành.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 213: Đêm Ngược 10 Giây

Rất nhanh, động tĩnh bên này của Hoàng Dật đã hấp dẫn càng ngày càng nhiều người chú ý, có vài người bắt đầu quay video hoặc là ảnh chụp màn hình, để đưa lên diễn đàn, gửi bài post.

"Người này thật sự là sắc đảm bao trời! Anh xem hấn dám công Tần Thời Vũ, thân thể mềm mại như thế bị hấn hưởng thụ."

"Đúng vậy, tôi trước đó cũng đi xem qua thi thể của Tần Thời Vũ, rất muốn sờ cô ấy một cái, nhưng vẫn không dám."

Càng ngày càng nhiều người tới vây xem, có vài người thậm chí còn nói một vài lời hèn mọn.

Hoàng Dật ngẩng đầu nhìn bốn phía một chút, khắp nơi đều là người, tất cả đều nhìn hấn, không biết Phong Chí ở nơi nào.

"Này? Bên kia đang làm gì thế? Sao ồn ã lớn như thế!" Đúng lúc này, xa xa vang tới một âm thanh uy nghiêm.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, chỉ thấy phương xa có một bụi cao, có vài Bán Thú Nhân đang đứng, dáng dấp như chỉ điểm giang sơn, lúc này người dẫn đầu đang nhìn đến đây.

Hoàng Dật công thi thể của Tần Thời Vũ đi qua bụi cao, đoàn người tự động nhường ra một con đường cho hấn. Lúc này, hơn mười vạn người chơi trong quảng trường cơ bản đều đã phát hiện dị dạng ở đây, kiểng chân nhìn tình hình.

"Hả? Mà là ai? Cũng dám khinh nhờn thi thể của Tần Thời Vũ?"

Hoàng Dật mới vừa đi đến trước người của của đối phương, còn chưa có mở miệng, đã bị đối phương chụp mũ.

Hoàng Dật bước lên bục cao, đi tới trước mặt tên Bán Thú Nhân dẫn đầu, nhìn hắn ta nhìn một hồi, phát hiện người này không giống với ảnh chụp của Phong Chí trong diễn đàn, không khỏi nói: "Phong Chí đâu?"

"Lão đại chúng tao là người mà mày muốn gặp thì gặp sao? Mày khinh nhờn thi thể của Tần Thời Vũ, đã là khó thoát cái chết!" Tên Bán Thú Nhân hừ lạnh một tiếng, sau đó liếc mắt nhìn Tần Thời Vũ, hí mắt, nói: "Bất quá mày đã khinh nhờn thi thể của Tần Thời Vũ, vậy đơn giản khinh nhờn thêm một chút đi! Đem mặt nạ của ả cởi xuống, nhìn con quỷ nhỏ này rốt cuộc là đáng dấp gì, mặt khác đem quần áo của ả lột xuống luôn đi, vóc người của ả rất không tồi, chẹp. . ."

Nói xong, tên Bán Thú Nhân còn cười hèn mọn.

"Ha ha! Đúng vậy! Khiến cho chúng tôi nhìn Tần chỉ huy rốt cuộc như thế nào đi!" Lúc này, một ít người chơi phía dưới cũng đều phụ họa lên, lộ ra nụ cười hèn mọn.

"Bẹp!" Sau một khắc, đầu của tên Bán Thú Nhân kia bị một chùy đánh bạo, óc đỏ trắng văng tứ tung trong không trung, dính trên mặt của những người còn lại.

Hoàng Dật thu hồi cây chùy, sau đó quay đầu nhìn chăm chăm tên Bán Thú Nhân còn lại, tiếp tục hỏi: "Phong Chí đâu?"

Sắc mặt của mấy người chơi Bán Thú Nhân nhất thời cứng ngắc, còn chưa có phản ứng.

Mà đoàn người dưới đài, nhất thời kinh hãi nhìn chăm chăm Hoàng Dật!

Bọn họ không ngờ rằng Hoàng Dật dĩ nhiên một lời không hợp thì trực tiếp ra tay giết người, trước mặt của hơn mười vạn người chơi, đem cao tăng của bộ chỉ huy một chiêu giết chết!

Mà càng làm cho người ta kinh hãi chính là, tất cả mọi người là dưới quyền chỉ huy của Phong Chí, là một chiến đoàn, Hoàng Dật lần này công kích, tương đương đối địch với toàn bộ đoàn đội, bọn họ thoáng cái liền biết được tên của Hoàng Dật.

"Miếu, Miếu Sát!"

"Người này dĩ nhiên là Miếu Sát!"

Toàn trường sợ ngây người, bọn họ không ngờ rằng người trước mắt công thi thể của Tần Thời Vũ, dĩ nhiên cũng là Miếu Sát! Đối với bọn họ mà nói, Miếu Sát chính là đáng cứu thế của bọn họ, nếu như không có hắn, từ lúc trước không lâu đại quân tiến công Long Đô, bọn họ cũng đã chết!

Mấy tên Bán Thú Nhân khác trên bục tất cả đều sửng sờ nhìn chăm chăm Hoàng Dật, hai mặt nhìn nhau, không biết nên làm thế nào cho phải.

"Phong Chí, hắn, còn chưa có login." Rốt cục, một Bán Thú Nhân lắp bắp nói, ánh mắt nhìn Hoàng Dật có chút sợ hãi.

"Được, vậy tao ở đây chờ nó." Hoàng Dật nói xong, đứng như vậy ở trên bục, lẳng lặng chờ đợi.

Trên sân lặng ngắt như tờ, người người đều nhìn chăm chăm Hoàng Dật trên cao, thần sắc phức tạp.

Dần dần, trên sân bắt đầu nghị luận lên, rất nhiều người đều bắt đầu thu video hiện trường, truyền tới trong diễn đàn, đồng thời gửi bài post tương quan.

Vài giờ trôi qua, trên quảng trường càng ngày càng náo nhiệt, cách thời gian đột phá vòng vây cuối cùng chỉ còn một giờ, một trăm vạn người của Long Đô hầu như tất cả đều login, chuẩn bị tham dự hành động đột phá vòng vây lần này. Người chơi sau khi login của, cũng đều từ trong miệng người chơi khác biết được tin tức Hoàng Dật đi tới Long Đô.

Một trăm vạn người của Long Đô, tất cả cũng bắt đầu đợi cùng Hoàng Dật. Tất cả mọi người biết, giữa Hoàng Dật và Phong Chí, một hồi sẽ có trò hay trình diễn.

"Miếu Sát, anh đến thật sự là khiến cho Long Đô chúng tôi vẻ vang cho kẻ hèn này! Anh tìm tôi có chuyện gì?" Rốt cục, đợi hồi lâu sau đó, trong đám người vang lên một âm thanh.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, chỉ thấy trong đám người, một người mặc áo giáp, khoác áo choàng màu đỏ, dường như tướng quân đi tới, tất cả mọi người dọc theo đường đi đều nhường đường cho hắn.

Người này chính là quan chỉ huy tối cao của Long Đô-- Phong Chí, lúc này trên mặt của gã mang theo nụ cười xán lạn, tựa như vô cùng hoan nghênh Hoàng Dật đến.

"Mày an bài người nào đi giết Tần Thời Vũ?" Hoàng Dật nhìn gã, đi thẳng vào vấn đề mà hỏi.

Phong Chí trong lòng ngẩn ra, không ngờ rằng Hoàng Dật sẽ trực tiếp như thế, nhưng sắc mặt của gã vẫn không thay đổi, nói: "Sao? Sao anh có thể nói ra lời như vậy? Tôi và Tần Thời Vũ mặc dù có một ít tranh chấp, nhưng tôi khẳng định sẽ không làm ra loại chuyện tệ hại này! Cái này khẳng định là có một vài người muốn vu oan hãm hại! Thật ra tôi đối với cái chết của Tần Thời Vũ cũng rất khó chịu, chỉ cần để tôi điều tra ra ai là hung thủ, tôi nhất định sẽ tận tay giết chết, báo thù cho Tần Thời Vũ!" Phong Chí nói xong, vẻ mặt bí ẩn.

Hoàng Dật liếc gã, nói thẳng: "Bọn mày đặc biệt lựa chọn vào lúc này giết Tần Thời Vũ, đơn giản cũng là nhìn trúng tiêu điểm dư luận của trong khoảng thời gian này đều tại đại lễ thường niên, sau khi mày giết hại Tần Thời Vũ, dư luận sẽ không quan tâm chuyện này. Bọn mày cũng quả thật đạt được mục đích này, hiện tại Tần Thời Vũ chết căn bản không có người quan tâm. Các người làm rất sạch sẽ, không có để lại bất luận chứng cứ gì, nhưng tao chưa từng nghĩ tới sẽ

nói chứng cứ với bọn mày, tao cho rằng Tần Thời Vũ là bọn mày giết, đó chính là bọn mày giết, tao chỉ làm chuyện tao cho rằng chính xác. Tao hỏi mày lại một lần, mày an bài người nào đi giết Tần Thời Vũ?"

Phong Chí thấy thái độ của Hoàng Dật kiên định như vậy, nụ cười trên mặt rốt cục biến mất, ngữ khí trở nên lạnh lùng nghiêm nghị lên: "Tôi vừa rồi nói với anh, là để mắt anh, cho anh mặt mũi, đừng tưởng rằng anh là Miếu Sát có thể lấy thúing úp voi. Hiện tại, tôi là tổng chỉ huy của một trăm vạn người Long Đô, ở đây tôi định đoạt, đừng nói anh chỉ là một người chơi, cho dù là Đao Phong tới đây, cũng phải nằm úp cho tôi!"

Nói xong, Phong Chí cười lạnh một tiếng, nhìn chăm chăm Tần Thời Vũ phía sau của Hoàng Dật, nói: "Hiện tại người khinh nhờn Tần Thời Vũ là anh, động thủ giết người chơi của Long Đô cũng là anh, tôi thật ra cảm thấy, người giết Tần Thời Vũ, hẳn là anh giết! Nếu không anh sao ngay cả thi thể của cô ấy đều không buông tha? Mọi người nói đúng không?" Nói xong, Phong Chí quay đầu nhìn một trăm vạn người bốn phía một chút.

Một trăm vạn người trên sân hiện tại cũng hai mặt nhìn nhau, không biết rốt cục là ai đúng ai sai.

"Mày đã không nói, vậy tao chỉ có thể đem tất cả người có quan hệ cùng mày giết chết, mặc kệ mày có hai mươi vạn người, hay là một trăm vạn người, tao sẽ đem toàn bộ bọn chúng giết chết, vậy hung thủ tự nhiên cũng cùng bị giết." Hoàng Dật nói xong, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một khối đá, cầm ở trong tay thường thức.

Khối đá này tên là 【 năng lượng thạch đặc thù 】, có thể cung cấp cho hẳn một lần năng lượng vô hạn.

Ngay sau đó, Hoàng Dật nhìn một trăm vạn người của Long Đô dưới đài, cao giọng nói: "Đây là ân oán cá nhân của tôi cùng với Phong Chí bọn họ, tôi không muốn liên lụy người vô tội, hiện tại người không quan hệ với Phong Chí, mời

lập tức rời khỏi quyền chỉ huy của Phong Chí, nếu không tôi chỉ có thể ngộ thương!"

"Hả?" Nghe được Hoàng Dật nói lời này, sắc mặt Phong Chí ngẩn ra, gã vốn dĩ muốn lấy thế đè người, nói chứng cứ nói đạo lý với Hoàng Dật, nhưng không ngờ rằng Hoàng Dật căn bản là không để gã đẩy vòng vòng, muốn trực tiếp ra tay, hoàn toàn không theo lẽ thường.

Lúc này, Phong Chí cũng rất cực hạ quyết, gã lập tức sử dụng quyền chỉ huy, cao giọng chỉ huy nói: "Mọi người nghe mệnh lệnh của tôi, lập tức công kích Miếu Sát, hãn cũng là hung thủ giết người!"

Nhưng mà, mệnh lệnh của gã sau khi ra, người chơi toàn trường vẫn không nhúc nhích, bọn họ đối với Hoàng Dật phần lớn là có tâm tình báo ơn, lần này không bị Phong Chí dụ dỗ kích động.

"Tôi lập lại lần nữa, người không muốn bị giết lầm, hiện tại lập tức rời khỏi đoàn đội của Phong Chí! Tôi cho mười giây!" Hoàng Dật nhìn quanh toàn trường một lần, sau đó đếm ngược: "10, 9, 8. . ."

Hoàng Dật đếm ngược tràn ngập một cảm giác áp bách, một trăm vạn người toàn trường dường như đều bị ép tới không thở nổi, tuy rằng bọn họ có một trăm vạn người, mà đối diện chỉ có một người, nhưng bọn họ không chút nghi ngờ lực lượng của người này.

Rất cực, trên sân có một chút người chơi làm ra quyết định, bắt đầu rời khỏi chiến trường đoàn của Phong Chí, không nghe theo gã chỉ huy. Mà có người đi đầu, hơn mười vạn người cấp tốc rời khỏi đoàn đội này, phải sạch quan hệ với Phong Chí.

Từ ngày bộ chỉ huy lâm thời Long Đô thành lập tới nay, một trăm vạn người tự phát hợp thành tổ nhỏ, rồi tổ hợp thành phân đoàn, phân đoàn cuối cùng hợp thành một chiến trường đoàn có một trăm vạn người. Trình tự rõ ràng, giống như quân đội chiến tranh hơn mười vạn người của cổ đại.

Mà hiện tại, đoàn đội giằng co hồi lâu này, trong vài giây đếm ngược của Hoàng Dật, cấp tốc sụp đổ!

Phong Chí thấy cái tình huống này, sắc mặt tái xanh, thân thể run lên nhẹ, cắn răng nói: "Tất cả Bán Thú Nhân nghe mệnh lệnh của ta, lập tức công kích Miếu Sát!"

Tuy rằng hơn mười vạn người chơi rời khỏi quyền chỉ huy của gã, nhưng 20 vạn Bán Thú Nhân vốn dĩ do gã suất lĩnh vẫn trung thành, cũng không có rời khỏi đoàn đội, bọn họ chỉ nghe mệnh lệnh của một mình Phong Chí.

Ngoài ra, còn có một vài người chơi cũng không có rời khỏi đoàn đội, lúc này trong đoàn đội của Phong Chí, tổng cộng còn lại hơn 30 vạn người chơi!

Sau một khắc, 20 vạn Bán Thú Nhân tất cả đều triển khai công kích hướng Hoàng Dật, vô số tia sáng kỹ năng che cả bầu trời oanh kích đến hướng Hoàng Dật, dưới loại tình huống này, cho dù là Đao Phong cũng sẽ bị giết chết trong nháy mắt, căn bản không có cơ hội sống sót.

Hơn mười vạn người chơi tất cả đều mở to hai mắt nhìn, nhìn chăm chăm Hoàng Dật, đợi hắn bị oanh thành tro bụi.

"6, 5, 4. . ." Hoàng Dật vẫn đứng ở tại chỗ, chịu đựng công kích của 20 vạn người chơi, tiếp tục đếm ngược.

Âm thanh của hắn đi qua tia sáng kỹ năng che cả bầu trời truyền ra, vang vọng toàn bộ quảng trường, tuy rằng mọi người không nhìn thấy thân ảnh của hắn, nhưng âm thanh đếm ngược của hắn lại cho thấy hắn vẫn còn sống, cũng không có bị công kích của 20 vạn người giết chết.

"3, 2, 1. . . Ta tuyên bố, mọi người trong đoàn đội của Phong Chí-- chết!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 214: Sát Lục Chi Vương

Giây phút ấy, âm thanh của Hoàng Dật dường như là ý chỉ của trời cao, quay lại chỗ đoàn đội của Phong Chí mở ra Tuyên Ân!

"Ầm ầm!" Trên bầu trời bỗng nhiên đầy mây đen, ánh sét và tiếng sấm, thoáng cái che đầy ánh mặt trời, khiến toàn bộ Long Đô trở nên âm u.

Mọi người toàn bộ giật nảy mình, ngửa đầu sững sờ nhìn chăm chăm bầu trời, trong đôi mắt tràn đầy sợ hãi!

"Ầm!" Một đạo thiểm điện lớn không gì sánh được, từ trong mây đen đâm ra, dường như một mũi đao nhọn cắm xuống mặt đất.

Sau đó, đạo thiểm điện cấp tốc chia thành hơn mười vạn, bổ vào bên trong Long Đô!

Lúc này Long Đô dường như biến thành một thế giới lôi điện, đã không nhìn thấy bất kỳ màu sắc gì, bầu trời biến mất, nhà ở biến mất, tất cả đều biến mất, duy nhất tồn tại cũng là lôi điện vô tận!

Ngay sau đó, Hoàng Dật và 30 vạn người trong đoàn đội của Phong Chí, tất cả đều bị những tia thiểm điện này dắt lên không trung!

Mà cùng lúc đó, khối【 năng lượng thạch đặc thù 】trong tay của Hoàng Dật cũng nhất thời biến thành tro bụi, khối năng lượng thạch này rơi ra từ Hàn Băng tướng quân trong Sa Đạo địa cung, thì vẫn ở trong trũ vật giới chỉ, hiện tại rất cục hoàn thành sứ mệnh.

Đây là Hoàng Dật từ trước tới nay, Tuyên Ân qua nhiều người nhất, 30 vạn

người chơi cứ như vậy bị hấn mạnh mẽ kéo lên chiến trường hư không trong.

Một trận tàn sát bắt đầu!

Hoàng Dật tay cầm cây chùy, ném tới hướng một Bán Thú Nhân gần nhất, trực tiếp đập thành thịt nát, sau đó thôn phệ tinh hoa sinh mệnh của đối phương, hồi phục 5% giá trị sinh mệnh!

Ngay sau đó, hấn lại liên tiếp giết chết vài người, đem nô khí hút đầy!

"Thăm phán!"

Sau một khắc, một làn khói độc màu xanh bao phủ phạm vi 200 mét xung quanh, bao trùm hơn một ngàn người chơi!

Lúc này, mọi người rất cực phản ứng lại, bắt đầu kinh hãi chạy trốn!

Bọn họ đã hoàn toàn ngây ngốc, loại kỹ năng này bọn họ chưa bao giờ gặp qua, hoàn toàn thoát khỏi phạm trù của kỹ năng, dĩ nhiên có thể đem hơn mười vạn người tất cả đều kéo lên trên không trung!

Nhưng mà, bọn họ chạy trốn đã định trước là vô lực, đây là chiến trường hư không, chỉ có một phương hoàn toàn chết đi, chiến trường hư không mới có thể biến mất!

"Mọi người nhanh chóng công kích Miếu Sát, đây là kỹ năng dành riêng của hấn, mục sư chú ý hồi máu!" Phong Chí rất nhanh phản ứng lại, bắt đầu chỉ huy toàn đoàn công kích Hoàng Dật.

"Thế Giới Mạt Nhật!" Sau một khắc, Hoàng Dật mở ra kỹ năng kèm trong đôi giày truyền kỳ theo, trong chiến trường hư không ba trăm mét xung quanh, nhất thời nổi lên một tầng nham thạch nóng chảy, đốt chết cả ngàn người chơi!

Lúc này, hơn mười vạn người chơi trên mặt đất đã sợ ngây người từ lâu, Hoàng Dật đầu tiên đem hơn mười vạn người dắt lên, sau đó lại thoáng cái mở ra

hai kỹ năng phạm vi siêu lớn, cái này hoàn toàn là năng lực mà cường giả Thánh Vực mới có!

" Miếu Sát này điên rồi sao? Hẳn một mình làm sao đối kháng hơn mười vạn người? Cho dù Dao Phong, Long Thứ, Lôi Thần, Thiên Đạo, Giáo Hoàng những người này cộng lại cũng không làm được!"

"Hẳn rồi cuộc là ai? Hơn mười vạn người công kích trên người hẳn sao một chút việc cũng không có? Cho dù là Dao Phong bị nhiều người như vậy công kích, cũng sẽ trong nháy mắt bị giết chết!"

Tất cả mọi người giống như nhìn thiên thần hạ phàm, ngưỡng vọng nhìn chiến trường hư không, đều nghị luận lên. Một ít người chơi mở ra công năng ghi hình, đem đoạn này ghi vào video.

Rất nhanh, trong chiến trường hư không thoáng cái trống đi một chút, mấy ngàn người chơi bỏ mạng dưới sự tàn phá từ hai kỹ năng phạm vi siêu rộng của Hoàng Dật. Bọn họ chỉ là một đám người chơi bình thường, trang bị của trên người phần lớn cũng là trang bị xanh lá xanh dương là chính, ngay cả trang bị tím đều rất ít, đối mặt đợt công kích mãnh liệt của Hoàng Dật, căn bản không có cái gì chống lại. Hơn nữa đoàn đội bọn họ có hơn phân nửa thành viên rời đi, trở nên lộn xộn, mục sư tự mình hồi máu của mình, không cách nào đoàn kết với nhau.

"Thẩm Phán!" Hoàng Dật vọt tới đám người tiếp theo, tiếp tục tàn sát, giống như lúc đánh khô lâu ở ngoài thành, sớm đã thành quen việc dễ làm.

Dưới công kích mãnh liệt phạm vi lớn của Hoàng Dật, mỗi một giây đồng hồ, trong chiến trường hư không đều có mấy trăm người chết đi! Tất cả đều biến thành giá trị tội ác, tăng lên trên người Hoàng Dật.

Hoàng Dật lúc này, cả người tràn ngập một tầng huyết quang nồng nặc tới cực hạn, dù cho đứng ở chỗ rất xa, đều có thể thấy rõ ràng, chói mắt không gì sánh được.

"Nhanh công kích hắn cho tôi! Mọi người cùng nhau công kích hắn!" Phong Chí thấy thành viên đoàn đội ngã xuống như lúa gặt, hai mắt nhất thời như muốn nứt ra, rộng to lên như một thẳng diên. Ở đây đa số người đều là Bán Thú Nhân dưới trướng của gã, nhưng hiện tại bọn họ giảm cấp có giảm cấp, luân hồi có luân hồi, đây là đang cửa thịt trong lòng gã!

Mà hơn mười vạn người chơi trong chiến trường hư không cũng kinh hãi không gì sánh được, ra sức công kích qua hướng Hoàng Dật, các loại kỹ năng bao phủ Hoàng Dật, ngay cả thân thể của hắn đều nhìn không thấy, chỉ có thể nhìn thấy tầng huyết quang nồng nặc trên người hắn!

Nhưng mà, vô luận bọn họ đánh như thế nào, Hoàng Dật từ đầu đến cuối đều không chết được, hắn đắm chìm trong vô số kỹ năng, dường như cũng là đang tắm ánh mặt trời, không có bất luận cái gì nguy hiểm tính mạng.

Hắn có Pháp Luật Bảo Hộ, mỗi giây chỉ chịu 10 lần thương tổn cao nhất. Mặt khác, chiến hồn sinh mệnh của hắn tăng tới tầng 8, chiến hồn phòng ngự tăng tới tầng 6, cái này trên cơ bản đã đạt được trình độ cao cấp nhất trên thế giới, năng lực kháng sát thương rất mạnh. Hơn nữa vũ khí cam của hắn có thuộc tính thôn phệ, mỗi khi giết chết một người, là có thể thôn phệ sinh mệnh tinh hoa của bọn họ, hồi phục 5% giá trị sinh mệnh, ở đây mỗi giây chết mấy trăm người, lượng máu của hắn hầu như không giảm xuống được.

Cái này hoàn toàn là một trận đơn phương tàn sát! Hoàng Dật một người đối mặt hơn mười vạn người chơi, dường như sói nhập bầy dê, giống như đánh quái luyện cấp bình thường, hắn đi đến đâu, người nơi ấy sẽ chết đi.

Tiếng thét chói tai, tiếng kỹ năng, tiếng kêu thảm, các loại âm thanh đều đan vào cùng một chỗ, phối hợp tia sáng của vô số kỹ năng, khiến chiến trường hư không biến thành một địa ngục.

Dần dần, mười phút trôi qua, chiến trường hư không đã thoáng hơn rất nhiều, có hơn mười vạn người chơi đã bị Hoàng Dật giết chết, còn lại hơn mười vạn

còn đang bị ai giã dạy.

Phong Chí lúc này, đã không biết nên chỉ huy như thế nào, trong óc gã đã trống rỗng, gã nghĩ thấy được mùi vị của tử vong. Gã bỗng nhiên rõ ràng, có vài người là không thể chọc, chỉ cần chọc, vậy không còn có đường quay đầu lại, cho dù mình có hơn mười vạn người hậu thuẫn, cũng căn bản không làm nên chuyện gì, có bao nhiêu người sẽ bị giết bấy nhiêu người.

"Miếu Sát, mình đừng giết, tao lập tức đem bọn họ giao ra! Những người giết Tần Thời Vũ, tao toàn bộ đều giao cho mày, tùy tiện mày xử lý thế nào!" Lúc này, Phong Chí rốt cục lựa chọn thỏa hiệp, run giọng phát ra thỏa hiệp về phía Hoàng Dật.

"Chậm rồi." Hoàng Dật nhìn thoáng qua hướng Phong Chí, phun ra hai chữ, tiếp tục tàn sát. Hiện tại bọn họ đã trong chiến trường hư không, chỉ có một phương chết đi mới có thể ngừng lại, cho dù Phong Chí thỏa hiệp cũng vô dụng.

"Mày nên rõ ràng, mày giết hơn mười vạn người chúng tao, chúng tao sẽ không bỏ qua cho mày! Toàn bộ Bán Thú Nhân tộc chúng tao, thậm chí là toàn bộ chủng tộc Bán Thú Nhân sẽ là địch của mày! Thánh địa chủng tộc Bán Thú Nhân chúng tao sẽ phát lệnh truy sát, hiệu triệu tất cả bộ tộc Bán Thú Nhân trên thế giới truy sát mày, đến lúc đó mày vĩnh viễn không có ngày an bình!" Phong Chí còn đang nỗ lực khuyên bảo Hoàng Dật.

"Hơn nữa mày giết hơn mười vạn người chúng tao, sẽ bị toàn bộ thế giới thù hận, ngay cả Đao Phong bọn họ cũng không làm chuyện điên cuồng như thế, tất cả vinh dự của mày đều hủy hoại chỉ trong chốc lát, mày sẽ biến thành một ma đầu. . ." Phong Chí run giọng khuyên, lúc này khuyên bảo của gã cũng vô lực như vậy, nhu nhược như vậy.

. . .

Dần dần, lại 10 phút trôi qua, toàn bộ chiến trường hư không chỉ còn lại mấy ngàn người chơi. Bọn họ lúc này đã buông tha chống cự, dường như mất đi hồn

phách, ngậy ngốc đứng chờ đợi tử vong.

Rốt cục, sau khi trải qua một phen tàn sát của Hoàng Dật, toàn bộ chiến trường hư không chỉ còn lại một mình Phong Chí, lúc này gã cũng buông tha chống cự, tùy ý Hoàng Dật chém giết.

"Miếu Sát, mày hiện tại đã là tội không thể tha, thánh địa Bán Thú Nhân chúng tao nhất định sẽ phát lệnh truy sát, khiến cho một trăm triệu người chơi Bán Thú Nhân trên thế giới tất cả đều truy sát mày! Mày chết chắc rồi! Mày cho dù quỳ ở trước mặt ta, dập đầu cho tao, chúng tao cũng sẽ không bỏ qua cho mày! Lên trời xuống đất không ai cứu được mày!" Lúc này, Phong Chí một lần rồilại một lần hăm dọa, dường như đã thấy được hình dạng Hoàng Dật bị một trăm triệu Bán Thú Nhân truy sát.

Hoàng Dật trực tiếp đi tới trước mặt Phong Chí, một chùy đem hấn đập thành thịt nát!

Đến tận đây, 30 vạn người chơi, toàn bộ bị Hoàng Dật tàn sát không còn!

Toàn bộ Thế Giới Thứ trong Hai hai năm nay, những kỷ lục tàn sát thảm liệt nhất phát sinh qua, cũng chưa từng có bất luận kẻ nào có thể một hơi tàn sát nhiều người chơi như vậy, đây là lần đầu tiên xưa nay chưa từng có!

Đúng lúc này, tầng huyết quang trên người của Hoàng Dật bỗng nhiên nổi lên tận trời, dường như một đạo thần quang!

Ngay sau đó, trong trời đất vang lên một âm thanh:

"[hệ thống thông báo]: Người chơi Trung Quốc [Miếu Sát] trong nửa tiếng đồng hồ tàn sát 30 vạn người chơi, huyết quang tận trời, tội ác tày trời, gây ra sự kiện đặc thù, đứng đầu bảy đại ma vương-- Địa Ngục chi vương. Diêm ma đơn phương đem [Miếu Sát] liệt vào đại ma vương thứ tám, phong hào là [Sát Lục Chi Vương], đến lúc này [Miếu Sát] trở thành người chơi đầu tiên được ma vương ban thưởng ."

Giây phút ấy, âm thanh này vang lên các góc thế giới, các đại lục, mỗi một người online đều nghe được!

Một trăm vạn người của Long Đô lúc này hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, ngay cả Hoàng Dật cũng hơi ngẩn ra, hẳn không có ngờ một đợt tàn sát sẽ đưa tới Địa Ngục chi vương chú ý!

Mà thông báo này cũng không có mang đến cho hắn chút chỗ tốt nào, không có điểm vinh dự quốc gia, thậm chí cũng không có danh vọng công cộng, ngược lại mang đến cho hắn ảnh hưởng mặt trái. Bấy đại ma vương là kẻ địch của toàn bộ thế giới, mà hiện tại Hoàng Dật biến thành đại ma vương thứ tám, biến hướng trở thành kẻ thù chung của toàn bộ thế giới!

Bất quá, cái này chỉ là hành vi đơn phương của Địa Ngục chi vương, tương đương với mạnh mẽ chụp mũ trên người Hoàng Dật, cũng không phải hắn chủ động tiếp nhận, hẳn có thể hướng toàn bộ thế giới phát sinh tuyên cáo, không thừa nhận cái phong hào này.

Chiến trường hư không biến mất, Hoàng Dật một lần nữa đáp xuống trên mặt đất, lúc này huyết quang trên người hắn dường như một vòng mặt trời huyết sắc, hơn mười vạn điểm giá trị tội ác dính trên người hắn.

Nếu ai giết chết hắn, liền lập tức có thể làm rơi ra tất cả trang bị trên người hắn, bao gồm cả đôi giày truyền kỳ.

Thế nhưng không có bất luận kẻ nào dám động thủ, thậm chí ngay cả tới gần hắn cũng không dám.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 215: Kẻ Thù Chung Của Thế Giới

Hoàng Dật ngồi xõm thân thể xuống, một lần nữa công Tần Thời Vũ nằm trên mặt đất. Vừa rồi hắn bị dắt lên chiến trường hư không, Tần Thời Vũ chỉ là một người ngoài, không có lên cùng.

Lúc này, mặt đất xung quanh hắn khắp nơi đều là trang bị, chồng chất thành một ngọn núi, 30 vạn người chơi sau khi chết, mỗi người đều rơi ra một trang bị. Bất quá trang bị của bọn họ đều không được tốt lắm, phần lớn là một ít trang bị xanh lá hay xanh dương, ngay cả trang bị tím đều là lông phượng và sừng lân, Hoàng Dật ngay cả nhật cũng lười nhặt.

Kế tiếp, Hoàng Dật quay đầu nhìn hơn mười vạn người chơi trong quảng trường, lúc này bọn họ tất cả đều kinh hãi nhìn hắn, dường như đang nhìn một ma vương.

"Thông báo vừa rồi chỉ là hành vi đơn phương của Địa Ngục chi vương, tôi và chúng nó không có bất kỳ quan hệ gì, tôi vừa rồi làm tất cả chỉ là báo thù, cũng không phải kết thành hận thù. Từ ý nghĩa nào đó mà nói, tôi và các người là trên một thuyền, các người nếu như tin tôi, thì gia nhập vào đoàn đội của tôi, tôi sẽ nỗ lực mang các người lao ra Long Đô." Hoàng Dật nói xong, sáng lập một hình thức chiến trường đoàn, sắp xếp điều kiện nhập đoàn là không, bất luận ai đều có thể tùy thời gia nhập vào đoàn đội của hắn, không cần tiến hành xác nhận.

Mọi người hơi do dự một hồi, rồi gia nhập đoàn đội của Hoàng Dật, trước đó Hoàng Dật đã cứu bọn họ một lần, hiện tại đa số người đều lựa chọn tin tưởng hắn. Hơn nữa vừa rồi hắn biểu hiện ra chiến lực cường đại cũng để cho bọn họ cảm thấy một sự bảo đảm. Còn có một vài người thì bị bầu không khí lôi kéo,

tùy ý gia nhập đoàn đội của Hoàng Dật.

Hoàng Dật nhìn nhân số đoàn đội một chút, hỉ một hồi đã có 50 vạn người chơi gia nhập đoàn đội của hắn, bắt đầu nghe theo hắn chỉ huy. Phòng chừng ngoại trừ 30 vạn người chơi của Phong Chí, người còn lại sẽ gia nhập vào đoàn đội của hắn.

"Các người dựa theo bố trí trước đó, chia làm các tổ, các phân đoàn." Hoàng Dật nói xong, nhìn phương hướng bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long, nói với toàn đoàn: "Kế tiếp, chúng ta ở đây, Sa Đạo Vương tùy thời đều có thể xảy ra vấn đề, chỉ cần hắn ta xảy ra vấn đề, là thời khắc chúng ta đột phá vòng vây."

"Sao anh biết hắn ta sẽ xảy ra vấn đề?" Một ít người chơi nổi gan hỏi.

"Bởi vì tôi đào một cái hố, đang đợi Sa Đạo Vương nhảy vào." Hoàng Dật nói xong, nhắm hai mắt lại, lẳng lặng chờ đợi.

Hơn mười vạn người chơi trơ quảng trường không rõ, nhưng tất cả đều cùng nhau chờ đợi.

Mà bên điểm phục sinh của Long Đô bên kia, chật ních 30 vạn người chơi bị Hoàng Dật sát hại, trong bọn họ có hơn hai vạn người bất hạnh luân hồi, người còn lại đều giảm một cấp.

"Miếu Sát quá ghê tởm! Hắn dĩ nhiên cấu kết với bảy đại ma vương, tôi sớm biết hắn có vấn đề, nếu không hắn chỉ là một người chơi, sao có thể ăn cắp trái tim của Sa Đạo Vương? Dựa vào cái gì có thể cứu Long Đô?"

"Đúng vậy! Phòng chừng trang bị và thực lực của hắn đều là từ chỗ bảy đại ma vương ra, thật ra bản thân không có một chút thực lực, nếu không sao có thể trong vòng mấy tháng mạnh đến loại tình trạng này! Hắn có bảy đại ma vương làm chỗ dựa, thảo nào vừa rồi chúng ta hơn mười vạn người đều giết không chết hắn, tiếp tục như vậy có có ý gì?"

"Cái này không công bằng! Chúng ta phải liên danh hưởng công ty Thời Đại kháng nghị, công ty Thời Đại rõ ràng cũng là thiên vị Miếu Sát, hẳn có bảy đại ma vương hỗ trợ, phòng chừng chừng tộc hi hữu và nghề nghiệp hi hữu của hẳn đều là công ty Thời Đại cố ý an bài. Trang bị truyền kỳ của hẳn cũng là bảy đại ma vương đưa, trước đó thủ sát của Cương Thi vương cũng không phải chính hẳn đánh, khẳng định là có bảy đại ma vương hỗ trợ!"

Đoàn người nghị luận với nhau, tất cả đều đem Hoàng Dật với bảy đại ma vương liên hệ cùng nhau, tất cả nỗ lực trước đó của Hoàng Dật đều biến thành một loại ngồi mát ăn bát vàng, tất cả đều quy công trên người bảy đại ma vương.

Lúc này, Phong Chí nhìn quanh bốn phía một lần, cao giọng nói: "Tất cả mọi người thấy được! Miếu Sát bản thân không có một chút thực lực, cũng là dựa vào bảy đại ma vương mới đi tới ngày hôm nay, mọi người sau này đi diễn đàn gửi bài, vạch trần những chân tướng này. Mọi người phải phát động bạn bè thân thích của mình, phát động chừng tộc của mình, mọi người cùng nhau truy sát Miếu Sát, khiến cho hẳn vĩnh viễn không bình yên! Chúng ta làm tất cả đều là chính nghĩa, còn Miếu Sát làm tất cả đều là tà ác, tất cả thân nhân bạn bè của hẳn khẳng định đều là đồng đảng, mọi người nhất định phải diệt trừ!"

"Miếu Sát hiện tại có 30 vạn điểm giá trị tội ác, chết sẽ rơi ra tất cả trang bị, đẳng cấp giảm đến cấp 1. Hiện tại chúng tôi có thể mượn đao giết người, dù đồ đám BOSS khô lâu ngoài Long Đô đi đánh Long Đô, đến lúc đó Miếu Sát khẳng định trốn không thoát! Hẳn hiện tại là cái gai của Long Đô, không diệt trừ hẳn, chúng ta thật sự không cách nào mang mọi người lao ra Long Đô!" Lúc này, Vị Ương Sinh chủ đạo sát hại Tân Thời Vũ cũng đứng lên.

...

Cùng lúc đó, trong diễn đàn cũng bắt đầu có một chút âm thanh, chỉ trích Hoàng Dật cấu kết với bảy đại ma vương, tất cả vinh dự đều tiêu tan thành mây khói, vô số nước bắn hất trên người của hẳn.

Tác dụng mặt trái của tiếng hệ thống thông báo kia bắt đầu hiển lộ ra rất nhanh, Hoàng Dật trực tiếp bởi vì tiếng thông báo này, mà gặp xi vả thật lớn. Lại trải qua một phen thêm mắm thêm muối của dư luận, hẳn đã trở thành kẻ thù chung của thế giới, nghênh đón một áp lực dư luận trước nay chưa có.

Địa Ngục chi vương đa mưu túc trí, tùy tiện làm một hành động, trực tiếp hủy diệt một ngôi sao mới nổi trong thiên tử chi nhân, giảm bớt một đại địch ngày sau. Nói không chừng Hoàng Dật còn có thể bởi vì không chịu nổi áp lực, mà chân chính gia nhập vào bảy đại ma vương, có thể khiến bọn họ chân chính nghênh đón một vị thiên tử ma vương tiềm lực vô hạn.

...

Lúc này, Hoàng Dật đại khái cũng có thể đoán được tình cảnh hiện tại của mình, nếu như hẳn thật sự bị coi là kẻ thù chung của thế giới, vậy sau này hẳn sẽ nửa bước khó đi. Hẳn phải phải nhanh chóng làm ra hành động vĩ đại thiện ý, đem mình rửa sạch, phủi sạch quan hệ với bảy đại ma vương. Mà cơ hội này, ngay tại giải cứu Long Đô! Giết 30 vạn người, nhưng nếu như cứu 60 vạn người, vậy dư luận vẫn là sẽ hướng về hẳn, tất cả lời đồn tự sụp đổ.

Thời gian trôi qua từng giây, mười vạn người chơi xung quanh Hoàng Dật lẳng lặng chờ đợi.

Mà trong địa cung Hoàng Kim Thánh Long xa xôi, cũng nghênh đón một vị khách không mời mà đến.

Xung quanh người này là một tầng cát bụi xoay quanh, che đậy thân thể to lớn, chỉ có thể mơ hồ thấy rõ đây là một người mặc long bào, đầu đội vương miện của đế vương, tản ra một khí tức cường đại không gì sánh được. Hẳn sau khi đi tới địa cung, con nhện trên trần tất cả đều an tĩnh lại, không dám nhúc nhích, e sợ gây một động tĩnh rất nhỏ sẽ quấy nhiễu vị đế vương này.

Người này, đây là chủ nhân chân chính của Thê Lương Sa Địa-- Sa Đạo Vương, hẳn từ thời kì Viễn Cổ cũng đã thống trị Thê Lương Sa Địa, sau khi ký

kết khế ước với Đọa Lạc Chi Vương Bỉ Liệt Phu, lực lượng của hắn trở nên cường đại chưa từng có, sinh mệnh cũng trở nên dài không gì sánh được, khắp Thê Lương Sa Địa rộng lớn đều bao phủ dưới bóng ma của hắn, vẫn kéo dài liên tục đến bây giờ.

Sa Đạo Vương tiến vào địa cung của Hoàng Kim Thánh Long, lập tức thấy được ngựa không đầu của Hoàng Dật, lúc này nó đã bị khí tức của Sa Đạo Vương, sợ đến chết ngất trên mặt đất.

"Ừm? Quả thật là khí tức của tên kia!" Sa Đạo Vương sau khi thấy ngựa không đầu của Hoàng Dật, lập tức phán đoán ra Hoàng Dật quả thật là tới đây.

Sau đó, Sa Đạo Vương thấy được đạo kết giới, mặt đất phía dưới kết giới vẽ một trái tim, xích lỏa khiêu khích hắn.

Sa Đạo Vương lập tức đi qua, quan sát đạo kết giới.

Đạo kết giới này sau khi mở, sẽ tồn tại ba ngày, sau đó tự động đóng, lúc này Hoàng Dật mở kết giới chỉ qua một ngày, kết giới vẫn nguyên trạng, ánh sáng lấp lánh, không có bất luận cái gì dị dạng.

Sa Đạo Vương suy tư một hồi, cũng không có lập tức đi vào, hắn rất rõ ràng Hoàng Kim Thánh Long có bao nhiêu cường đại. Vì cẩn thận, hắn phân ra một phân thân, sau đó khống chế phân thân đi thử kết giới một chút.

Nhưng kết giới này không ngăn trở chút nào, phân thân của hắn tiến vào rất dễ dàng.

Sau một khắc, phân thân của hắn thấy một hình ảnh quỷ dị--

Trong kết giới là một hành lang rộng không gì sánh được, thi thể của Hoàng Dật nằm trên mặt đất, mà không trung là một con rồng có hai cái đầu. Phương xa còn có vài cánh cửa, bên trong có một cửa đã mở, bên trong để lộ ra một ít khí tức của bảo vật, còn có một vài bảo vật tùy ý rơi trên mặt đất của hành lang, mê

người không gì sánh được.

Đúng lúc này, Rồng Hai Đầu trên không trung phát hiện phân thân của Sa Đạo Vương, một đầu lập tức phun ra một đạo khí tức hàn băng, thổi tới trên người phân thân Sa Đạo Vương.

Nhưng mà, phân thân Sa Đạo Vương cũng không có lập tức tử vong, chỉ là trên người bao trùm một tầng hàn băng mà thôi.

Cái đầu còn lại của Rồng Hai Đầu, thì phun ra một ngụm hỏa diễm, lúc này mới đem phân thân của Sa Đạo Vương giết chết.

"Thủ hộ giả cấp 193!" Sa Đạo Vương bên ngoài lập tức biết được đẳng cấp của Rồng Hai Đầu, thân thể khẽ run lên. Hẳn đã là cao thủ nổi danh khắp đại lục, nhưng đẳng cấp cũng mới cấp 178, hiện tại thấy một con rồng cấp 193, hầu như là đem nó trở thành thủ hộ giả trong miệng của Hoàng Dật.

"Sai rồi!" Sa Đạo Vương rất nhanh toát ra một nghi hoặc, cường giả cấp 193, giết chết phân thân của hắn hẳn là dường như làm cơm, không cần tốn nhiều sức. Nhưng vừa rồi Rồng Hai Đầu lại công kích hai lần mới giết chết phân thân của hắn, có thể thấy được thực lực của Rồng Hai Đầu cũng không phải rất mạnh, so với bản thể còn muốn yếu hơn một ít, chỉ là đẳng cấp cao mà thôi. Nếu như thật sự phải đánh, hẳn dùng toàn lực, con Rồng Hai Đầu còn không nhất thiết là đối thủ.

"Hay là con Rồng Hai Đầu này trong năm tháng dài dòng, bị tiêu hao mất phần lớn thực lực!" Sa Đạo Vương bỗng nhiên suy đoán, sau đó hắn lại nghĩ tới nhiều hơn. Ngay cả thủ hộ giả đều đã là cấp 193, có thể tưởng tượng bảo vật giấu bên trong rốt cục cường đại ra sao! Chỉ cần để hắn thu được, vậy thực lực của hắn sẽ tăng lên một mảng lớn!

Mặt khác, con Rồng Hai Đầu này từ đầu đến cuối đều đứng ở trong kết giới, cũng không đi ra, hiển nhiên là nghiêm ngặt theo ý chí của Hoàng Kim Thánh Long, vĩnh viễn thủ hộ trong bảo tàng, không bước ra bên ngoài một bước. Hẳn

hoàn toàn có thể tiến vào trong kết giới, thử thực lực chân chính của Rồng Hai Đầu một chút, đánh không lại thì trốn ra, dù sao Rồng Hai Đầu cũng sẽ không đuổi theo ra giết nó.

Hơn nữa thi thể của Hoàng Dật ngay trong kết giới, muốn lấy lại trái tim, nhất định phải đi vào.

Sa Đạo Vương liên tiếp nghĩ tới rất nhiều, các loại tư tưởng đều thúc đẩy hẳn phải vào xem một chút.

"Con Rồng Hai Đầu này rõ ràng là thực lực giảm mạnh, chỉ cần mình liều mạng giết nó, cho dù trọng thương thì có quan hệ gì? Chiếm được sinh mệnh tinh hoa của nó, cùng với bảo tàng này, thực lực của mình sẽ cường đại đến nông nổi nào?" Sa Đạo Vương càng nghĩ càng hưng phấn, rốt cục không hề do dự, lập tức chạy vào bên trong kết giới.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 216: Động Phá Vòng Vây Dài Dòng

Sau một khắc, Sa Đạo Vương tiến vào trong kết giới!

Nếu như tấm bia đá trong kết giới vẫn còn, như vậy hẳn nhất định sẽ phát hiện kết giới này chỉ có thể vào không thể ra, thế nhưng hiện tại hẳn cũng không biết chuyện này, thậm chí không hề nghĩ ngợi qua, kết giới kỳ lạ như vậy mới nghe lần đầu, trong sinh mệnh của hẳn còn chưa bao giờ gặp qua.

Lúc này, Rồng Hai Đầu nhất thời phát hiện Sa Đạo Vương đến, lập tức phun ra một ngụm hỏa diễm!

Sa Đạo Vương thân thể chợt lóe, trong nháy mắt tránh né hỏa diễm, sau đó vọt đến không trung, dùng toàn lực chém ra một quyền, đánh vào trên thân Rồng Hai Đầu.

"Ầm!" Thân thể Rồng Hai Đầu khẽ run lên, thiếu chút nữa rơi xuống. "Thực lực quả nhiên không mạnh!" Sa Đạo Vương trong lòng vui vẻ, hẳn chỉ dùng một chiêu thì thử ra thực lực của Rồng Hai Đầu, tuy rằng đối phương cao tới cấp 193, nhưng thực lực so với hẳn còn muốn yếu hơn một ít, hẳn hoàn toàn có nắm chắc đem đối phương giết chết.

Kế tiếp, hai đại tuyệt thế cường giả triển khai chiến đấu.

...

Trên quảng trường trung ương của Long Đô, Hoàng Dật vẫn công thi thể của Tần Thời Vũ, nhìn chăm chăm huyết quang nồng nặc quanh thân, lẳng lặng chờ đợi.

Quảng trường đã tụ tập hơn 60 vạn người chơi, tất cả bọn họ đều gia nhập đoàn đội của Hoàng Dật, chỉ cần hắc ra lệnh một tiếng, hơn 60 vạn người sẽ nghe mệnh lệnh của hắc. Mà 30 vạn người chơi trước đó bị giết chết thì không tới, tất cả đều tập kết tại điểm phục sinh.

Toàn bộ Long Đô, phân biệt rõ ràng làm hai thế lực, mà ngoài thành thì lại là khô lâu liếc mắt nhìn không được đâu, ma trời trong đêm tối lờ lờ, dường như một biển sao.

...

Lúc này, ở thành phố Thượng Hải Trung Quốc với Los Angeles nước Mỹ, đang có vô số người gọi điện thoại, vô số tín hiệu ngữ âm từ trong hai thành phố phóng ra, bắn vào chân trời, sau đó đi qua vệ tinh ngoài không gian xa xôi trung chuyển, vượt qua nửa địa cầu, bay đến một thành phố khác.

Trong những tín hiệu mã hóa không nhìn thấy, có một đoạn tín hiệu trải qua mã hóa đặc thù bí mật giấu ở bên trong, truyền vào một vệ tinh dành riêng trong vũ trụ, nối liền hai thành phố xa xôi, tiến hành trò chuyện bí mật.

"Gia Cát tiên sinh, căn cứ tình báo, số 1 có ý định giải cứu Long Đô, cái này có thể sẽ quyết định quyền sở hữu của giải thưởng người mới tốt nhất."

"Cách thời gian trao giải thưởng người mới tốt nhất còn bao lâu?"

"17 giờ 53 phút."

"Căn cứ dự tính của các người, số 1 có cơ hội có thể giải cứu Long Đô trong khoảng thời gian này hay không?"

"Cơ hội rất xa vời, cái này phải xem số 1 cụ thể có kế hoạch gì, nhưng chúng tôi không biết kế hoạch của hắc. Từ tình báo thu thập được mà xem, hành vi này của hắc chỉ là vì số 9, không phải đặc biệt vì giải cứu Long Đô, cũng không phải đặc biệt vì giải thưởng người mới tốt nhất."

"Người tiếp tục lưu ý tình huống của hã, có biến hóa lập tức cho ta biết, nếu có hy vọng giành được giải, cho dù hã là vô tâm, tổ chức cũng sẽ tận lực phối hợp hã đi tranh thủ."

"Vâng!"

...

Mặt trời dần dần xuống núi, đêm tối một lần nữa bao phủ mặt đất, trăng sáng và bảy ngôi sao bay lên không trung, ánh sao nhàn nhạt màu sắc rực rỡ bao phủ toàn bộ thế giới.

Lúc này, chiến đấu của Sa Đạo Vương và Rồng Hai Đầu đã tới thời khắc cuối cùng!

Trên người Sa Đạo Vương đã nhiều chỗ bị thương, bản thân bị trọng thương, nhưng hã không úy kỵ, ngược lại tràn ngập hưng phấn, bởi vì lúc này Rồng Hai Đầu còn thảm hơn so với hã, cánh đã bị bẻ gãy, quỳ trên mặt đất, hấp hối!

Cả hai đại chiến hồi lâu, thực lực của Rồng Hai Đầu chung quy vẫn yếu hơn, gần chết ở trong tay của hã.

"Ầm!" Sau một khắc, Sa Đạo Vương gian nan chém ra một quyền, oanh kích trên người Rồng Hai Đầu!

Sau một khắc, thân thể của Rồng Hai Đầu phát nổ, hoàn toàn tử vong, khí tức nồng nặc của sinh mệnh tinh hoa tràn ngập trong không khí.

"Phù" Sa Đạo Vương kéo thân thể trọng thương, rốt cục thở dài một hơi. Sau đó hã mở miệng, ra sức hút một cái, muốn hấp thu sinh mệnh tinh hoa của Rồng Hai Đầu.

Rồng Hai Đầu là cường giả cấp 193, nếu bị hã hấp thu, vậy thương thế hã không chỉ hoàn toàn khỏi hã, hơn nữa thực lực còn có thể tăng lên một đoạn.

Nhưng vào lúc này, thi thể của Rồng Hai Đầu lại quỷ dị hóa thành một cỗ huyết quang, nhắm phía đầu cùng hành lang, nhập vào cánh cửa cấp 200 mới có thể đẩy ra, dường như bị cái gì đó bên trong cánh cửa hút lấy.

Lúc này, cánh cửa không hề có dị dạng, nếu như không phải Sa Đạo Vương tận mắt nhìn thấy, căn bản không ngờ rằng căn phòng kia sẽ quỷ dị như vậy. Hãn và Rồng Hai Đầu ở chỗ này đánh lâu như vậy, cũng không nhận ra trong phòng có vật gì, nhưng hiện tại thi thể của Rồng Hai Đầu, lại bị quỷ dị hấp thu!

Bên trong rốt cuộc giam giữ vật gì? Sa Đạo Vương nhìn chăm chăm cánh cửa, trong lòng hơi nổi lên một cảm giác sợ hãi, hãn vào không được bên trong, cũng không nhìn thấy bên trong có vật gì, tất cả đều là không biết. Từ sau khi hãn ký kết khế ước với Đọa Lạc Chi Vương Bỉ Liệt Phu, liền không còn thể nghiệm được cảm giác sợ hãi, hãn tựa như cảm thấy, hiện tại mình bị kéo vào trong một âm mưu lớn.

Hãn quyết định nhanh chóng rời khỏi đây, hãn sợ.

Kế tiếp, hãn cố nén thương thế trên người, lão đảo đi tới bảo tàng trong phòng cấp 100 và cấp 150, muốn cướp đoạt xong bảo vật đỉnh cấp rồi đi.

Nhưng mà, khi hãn chân chính đi vào phòng bảo tàng mới phát hiện, bảo tàng ở đây cũng không phong phú như trong tưởng tượng của hãn, chỉ là mặt hàng bình thường, không có chí bảo đỉnh cấp gì!

Cái này không khỏi khiến cho hãn cảm thấy càng sợ hãi, những bảo tàng này với thân phận của Hoàng Kim Thánh Long căn bản không xứng, càng như là một mồi nhử, hấp dẫn cả đám người đến đây thăm dò, sau đó khiến cho chúng nó chết ở chỗ này, hấp thu sinh mệnh tinh hoa của chúng nó. . .

Sa Đạo Vương càng nghĩ càng sợ hãi, lập tức trở về hành lang, nhìn thi thể của Hoàng Dật một chút.

Lúc này, Hoàng Dật là hình thái Bán Thú Nhân, thi thể nằm trên mặt đất,

cũng không có bị thứ bên trong bảo tàng cấp 200 hấp thu.

Sa Đạo Vương nghi hoặc lên, hẳn cũng biết cái này cũng không phải bản thể của Hoàng Dật, mà là một hóa thân. Từ lúc Hoàng Dật đột phá hải dương khô lâu tiến vào Long Đô, BOSS khô lâu cũng đã phát hiện thân phận của Hoàng Dật, thông báo cho Sa Đạo Vương. Chỉ bất quá sau đó hóa thân của Hoàng Dật chủ động bại lộ ra, Sa Đạo Vương quan tâm chỉ là trái tim của mình, cho nên đi tới địa điểm hóa thân của Hoàng Dật, cũng không có đi Long Đô.

Sa Đạo Vương một mảnh kinh nghi, hẳn không biết hóa thân của Hoàng Dật rốt cục là bởi vì thân phận của thiên tử chi nhân, vẫn là hình thái Bán Thú Nhân, mới không bị phòng bảo tàng cấp 200 hút lấy!

Cái bảo tàng này quá quý dị, hấp thu sinh mệnh tinh hoa dĩ nhiên còn có lựa chọn hấp thu, giống như là một loại sinh mệnh có trí tuệ! Sa Đạo Vương càng nghĩ càng cảm thấy sợ, hẳn hoàn toàn không dám ở lâu nữa, hẳn lập tức đi lên, xách thi thể của Hoàng Dật, cấp tốc đi đến ngoài kết giới.

Nhưng mà, khi hẳn nỗ lực đi qua đạo kết giới thì, kết giới lại không chút lay động, vững vàng đem hẳn chặn lại.

Sa Đạo Vương thử một lần nữa, cố sức vọt tới. Thế nhưng kết giới vẫn không nhúc nhích như cũ, giống như một cánh cửa phòng giam, đem hẳn nhốt tại đây.

"Tại sao có thể như vậy!" Sa Đạo Vương kinh hãi, một lần rồi lại một lần địa công kích đạo kết giới, nhưng vô luận công kích ra sao, kết giới từ đầu đến cuối đều không nhúc nhích.

Đến tận đây, Sa Đạo Vương rốt cục hiểu được, hẳn bị nhốt ở chỗ này! Không ra được!

Sa Đạo Vương vốn dĩ cũng đã là trạng thái trọng thương, hiện tại lại phát hiện mình bị nhốt ở đây, nhất thời lửa giận công tâm, thương thế tăng lên, thoáng cái xụi lơ trên mặt đất, vết thương chảy ra đầy máu.

Một đời đế vương, rốt cục tuyệt vọng!

Đúng lúc này, trong trời đất đột nhiên vang lên một âm thanh:

"[khu vực thông báo]: Người chơi [Miếu Sát] thành công đem Sa Đạo Vương vây nốt, cũng khiến cho bị trọng thương, gây ra sự kiện đặc thù, Sa Đạo Vương vô lực khống chế Thê Lương Sa Địa, tất cả tướng sĩ dưới trướng thực lực giảm mạnh, một trong ba đại tướng quân dưới trướng Quỷ Phủ. Hắc Lang quyết tâm báo thù, dùng tốc độ cao nhất đi đến Long Đô, đánh chết [Miếu Sát]!"

Giờ phút này, toàn bộ Thê Lương Sa Địa đều vang lên cái âm thanh này, hai thế lực trong Long Đô tất cả đều nghe được âm thanh này.

Hoàng Dật rốt cục thở ra một hơi, kế hoạch của hắn vẫn là thành công! Nhưng kế hoạch này lại chỉ là hoàn thành một phần, hắn còn có một lo lắng. Bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long rõ ràng có chuyện, thôn phệ tinh hoa huyết mạch long tộc, hắn sợ dĩ lựa chọn phân thân của Rồng Hai Đầu, là bởi vì đây là long tộc. Hắn muốn bước tiếp theo, mượn tay Sa Đạo Vương đem phân thân của Rồng Hai Đầu giết chết, khiến cho sinh mệnh tinh hoa khổng lồ của nó bị bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long hút lấy, nhìn xem bảo tàng rốt cuộc sẽ phát sinh thay đổi gì.

Lúc này, quảng trường trung ương một mảnh kinh hỉ, 60 vạn người chơi đợi lâu như vậy, rốt cục đợi được một tin tức tốt, không khỏi hoan hô nhảy nhót lên. "Miếu Sát, thật sự nói đúng! Sa Đạo Vương thật sự xảy ra vấn đề!" Một ít người chơi hưng phấn nói với Hoàng Dật.

"Miếu Sát, anh rốt cuộc làm sao đem Sa Đạo Vương vây khốn vậy!" Còn có một vài người chơi hiếu kỳ hỏi bí mật phía sau của chuyện tình.

"Sau này rồi nói sau! Hiện tại đột phá vòng vây quan trọng hơn." Hoàng Dật không có nói rõ, công thi thể của Tần Thời Vũ, sau đó hướng 60 vạn người chơi, cao giọng nói: "Kế tiếp, là thời khắc chúng ta đột phá vòng vây, hiện tại thực lực khô lâu ngoài Long Đô giảm mạnh, chúng ta có thể lao ra! Mọi người nghe lệnh

của tôi, tức khắc đột phá vòng vây!"

Theo lời nói của hãn vừa dứt, 60 vạn danh người chơi bắt đầu ngay ngăn thẳng tiến về hướng cửa thành, hùng hổ vô cùng!

Mà tại điểm phục sinh của Long Đô, đoàn đội của Phong Chí sau khi nghe được cái âm thanh này, bầu không khí trở nên áp lực lên. Phong Chí sắc mặt một mảnh tái đen, già lâu như vậy cũng không thể suất lĩnh những người này đột phá vòng vây, mà Hoàng Dật vừa mới tới, lại dùng phương thức nào đó không tưởng được, đem Sa Đạo Vương vây khốn, thoáng cái phẫn chấn quân tâm của Long Đô.

"Hừ! Hãn không chạy thoát được đâu!" Phong Chí cười lạnh một tiếng, hướng 30 vạn người chơi dưới trướng nói: "Mọi người nghe mệnh lệnh của tôi, dùng mọi thủ đoạn kéo chân Miếu Sát, đừng cho hãn đột phá vòng vây thành công, chỉ cần Quỷ Phủ. Hắc Lang tướng quân đến, đó chính là kỳ chết Miếu Sát! Chúng ta nhất định phải cuốn lấy hãn!"

Dứt lời, Phong Chí cũng suất lĩnh 30 vạn người chơi vọt qua hướng cửa thành, ra sức ngăn cản Hoàng Dật.

Hai thế lực của Long Đô, cứ như thế nổi lên nội chiến, Hoàng Dật trước sau có địch, vừa muốn đột phá vòng vây, vừa phải đối phó dây dưa của Phong Chí, mà phương xa còn có một Quỷ Phủ. Hắc Lang thực lực siêu cường đang vọt tới hãn.

Hành trình nguy hiểm nhất bắt đầu rồi!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 217: Giành Giật Từng Giây

"Miếu Sát đại ca, điểm phục sinh chỗ đó có một đội nhân mã vọt tới, là 30 vạn người của Phong Chí bọn họ, tựa như muốn gây bất lợi với chúng ta! Dự tính 10 phút sau, bọn họ sẽ gặp chúng ta." Hoàng Dật suất lĩnh sáu 60 vạn người chơi đi đến cửa thành thì, một chàng trai mười bảy mười tám tuổi lập tức đi tới bên cạnh Hoàng Dật báo cáo, chàng trai này tên là Phó Dịch Chi, là người phụ trách phòng tình báo.

"Được, anh biết rồi, tiếp tục quan sát tình huống của bọn họ." Hoàng Dật gật đầu.

"Miếu Sát, tài nguyên của Long Đô đã sớm hao hết, sức chiến đấu đoàn đội của chúng ta rất yếu, trên cơ bản tất cả mọi người đều trong trạng thái đói khát, thuộc tính giảm xuống toàn diện, cho dù thực lực của khô lâu ngoài thành giảm mạnh, chúng ta cũng không phải đối thủ của chúng nó." Lúc này, một người nam hơn hai mươi tuổi đi tới bên cạnh Hoàng Dật, ngữ khí có chút ngưng trọng, người này tên là Hồi Ưc, là người phụ trách bộ hậu cần.

"Miếu Sát đại ca, hiện tại trang bị của rất nhiều người chơi đã không có độ bền. . ."

"Miếu Sát, Bán Thú Nhân sau khi bị Phong Chí mang đi, đoàn Tank chúng tôi thiếu người nghiêm trọng. . ."

Cả đám người phụ trách thông báo tình huống cho Hoàng Dật, không có một cái là tin tức tốt.

Hoàng Dật hít sâu một hơi, hiện tại hãn trước sau thụ địch, lại mang một đám

tàn binh yếu kém, tình huống rất là gian nan.

"Mọi người sau khi đến cửa thành, trước đừng mở cửa, chờ mệnh lệnh của tôi." Hoàng Dật chỉ huy một tiếng, sau đó đem lực chú ý đặt trên hóa thân.

Hắn cấp tốc khiến cho hóa thân lựa chọn sống lại, rời khỏi bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long, xuất hiện tại điểm phục sinh của Sa Trần trấn.

Lúc này, hóa thân của hắn hoàn hảo không tổn hao gì, Sa Đạo Vương cũng chưa kịp lấy trái tim của hắn, cho dù thật sự bị lấy, cũng không tổn thất, hắn cũng có thể tìm một trái tim khác trong phòng xác của Anh Hùng ngục giam, chỉ bất quá cần lãng phí thời gian.

Sau đó, Hoàng Dật khống chế hóa thân lập tức đi tới cửa hàng vật phẩm ma pháp trong Sa Trần trấn, bắt đầu mua đồ.

Hắn mua một đồng vật phẩm rẻ nhất, ví dụ như nước thuốc Thực Vật, vài đồng là có thể mua một bình, nhưng khiến cho một người chơi loại trừ trạng thái đói khát, kéo dài liên tục 1 ngày, hồi phục 10 ngày; dầu sữa chữa, sau khi sử dụng có thể sửa 5 độ bền của trang bị; ngoài ra còn có một vài nước thuốc cấp thấp như tăng tốc độ hồi phục giá trị ma pháp, tăng lực công kích, lực phòng ngự, lượng trị liệu. Hiệu quả những nước thuốc này không mạnh, nhưng thời gian kéo dài lâu, giá cả cũng rẻ.

Kế tiếp, hắn lập tức đem những vật phẩm này để vào trữ vật giới chỉ.

Ngay sau đó, lực chú ý của Hoàng Dật về tới bản thể của Long Đô bên kia, mở trữ vật giới chỉ của mình, đem vô số vật phẩm ma pháp toàn bộ đổ ra, chồng chất thành một núi nhỏ.

Hóa thân là dùng chung tất cả trang bị của bản thể, bao gồm trữ vật giới chỉ cũng sẽ dùng chung, cho nên hắn có thể thông qua không gian này mua đồ ăn vật tư, thoág cái giải quyết khốn cảnh vật tư của Long Đô.

"A! Sao anh trong nháy mắt có nhiều vật tư như vậy!" Lúc này, người phụ trách bộ hậu cần Hồi Ưc thất kinh, không thể tưởng tượng nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

Người chung quanh tất cả cũng đều khiếp sợ nhìn chăm chăm Hoàng Dật, những vật tư này không đắt tiền, đều là hàng cấp thấp, tùy tiện mua được. Nhưng bọn họ bị vây ở Long Đô lâu như vậy, trước đó vật tư dự trữ đã sớm dùng xong, mà truyền tống trận của Long Đô, cửa hàng, chiến giả đại sảnh những phương tiện cơ sở này lại bị phá hủy hoàn toàn, căn bản không có chỗ đi mua.

"Hồi Ưc, cậu an bài người đem mấy thứ này phát xuống dưới!" Hoàng Dật chỉ huy một tiếng, sau đó hướng một người nam cầm chiến đao nói: "Ma Tông Việt Quốc, anh trước đó là một trong các phó đoàn trưởng, kinh nghiệm chỉ huy phong phú, đợi lát nữa tất cả mọi người sử dụng xong các vật phẩm ma pháp này, khôi phục trạng thái bình thường, anh an bài bọn họ ra khỏi thành, hiện ở ngoài thành dọn xong chiến trận, tôi đi ngăn trở Phong Chí bọn họ trước. Các người xong rồi thì gửi tin tức cho tôi." Hoàng Dật nói xong, lấy ra danh thiếp đưa qua.

"Tốt!" Người nam tên Ma Tông Việt Quốc lập tức tiếp nhận danh thiếp của Hoàng Dật, nặng nề gật đầu.

Ngay sau đó, Hoàng Dật công thi thể của Tần Thời Vũ, cấp tốc rời khỏi chỗ này, vọt qua hướng Phong Chí bọn họ.

Chạy một hai phút sau, Hoàng Dật đi tới con đường từ điểm phục sinh phải đi qua để đến cửa thành, sau đó một người đứng giữa đường, lẳng lặng chờ đợi.

Qua một lúc, phương hướng của điểm phục sinh truyền đến tiếng động âm ỉ, vô số người lao thẳng đến đây, liếc mắt không nhìn thấy điểm cuối, dường như một con sông dài. Đây chính là 30 vạn người do Phong Chí suất lĩnh, nhưng bọn họ sau khi nhìn thấy Hoàng Dật phía trước, tất cả đều dừng chân lại, không dám bước tiếp.

Lúc này, trăng sáng lằng lảnh soi sáng, chiếu lên thân ảnh của Hoàng Dật, kéo ra một cái bóng thật dài, hắc chỉ đứng ở đó đơn giản như vậy, lại như một pho tượng chiến thần.

Đoàn người hai mặt nhìn nhau, thần sắc có chút sợ hãi, chân hơi lui lại mấy bước. Bọn họ tuy rằng thống hận Hoàng Dật, trong lòng tràn ngập lửa giận, nhưng chân chính đối mặt hắc, ngay cả hể rằng cũng không dám.

Tràng diện nhất thời trở nên quỷ dị không gì sánh được, ba mươi vạn người, dĩ nhiên bị Hoàng Dật một người chặn lối!

"Không muốn chết thì đừng tới đây." Hoàng Dật nhìn chăm chăm bọn họ rồi phát ra một tiếng cảnh cáo, sau đó xoay người đi đến hướng cửa thành.

"Vù!" Đúng lúc này, trong đám người không biết ai bắn ra một mũi tên, bắn trúng Hoàng Dật.

Sau một khắc, Hoàng Dật dừng bước chân lại, chậm rãi xoay người, trừng mắt với ba mươi vạn người chơi, nắm chặt cây chùy trong tay.

Đoàn người nhất thời cảm giác được một áp lực cực lớn không gì sánh được, đặc biệt những người đứng ở trước nhất, bọn họ lui về phía sau, nuốt yết hầu, kinh hãi nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

Kế tiếp, Hoàng Dật trực tiếp chạy vào trong đoàn người, lại một lần nữa đại khai sát giới!

Đoàn người này yếu đuối như một bầy dê, rất nhanh liền bắt đầu bỏ chạy tứ tán, đã không có trật tự.

"Mọi người dừng hoảng hốt! Tiếp tục đánh hắc!" Lúc này, trong đoàn người vang lên tiếng chỉ huy của Phong Chí, nhưng gã chỉ huy thật sự quá mức vô lực, ngoại trừ 20 người chơi Bán Thú Nhân còn có thể nghe một chút mệnh lệnh của gã, 10 vạn người chơi còn lại đều là tự chạy của mình. Trước đó Hoàng Dật

Tuyên Ân bọn họ, bọn họ đã kiến thức được sự lợi hại của Hoàng Dật, biết chiến thuật biến người không cách nào đối phó hẳn, lần này đơn giản ngay cả phản kháng đều buông tha, trực tiếp chạy trốn.

Hoàng Dật tìm kiếm chung quanh một chút, lại không biết Phong Chí rốt cục ở nơi nào, ở đây có hơn 30 vạn người chơi, rậm rạp, muốn tìm được một người thật sự quá khó khăn. Hắn muốn lập tức đem Phong Chí giết chết, khiến cho đám người chơi này như rắn mất đầu, nếu không bọn họ sẽ tạo thành phiền toái rất lớn đối với kế hoạch đột phá vòng vây.

"Miếu Sát, mày quay đầu tìm cái gì? Là tìm tao sao? Mày hiện tại nhất định rất muốn thoát khỏi Long Đô, mày nhất định rất sợ Quỷ Phủ hắc Lang sẽ đem mày giết chết! Mày nghĩ giết tao như vậy, có phải là muốn cho đoàn đội chúng tao như rắn mất đầu? Vô dụng, mày không tìm được tao, trừ phi lãng phí thời gian, đem tất cả mọi người giết sạch! Ha ha!" Âm thanh đắc ý của Phong Chí vang lên trong đám người, mang theo một sự vui vẻ.

Hoàng Dật cười lạnh một tiếng, lập tức chuyển đổi thành hình thái Bán Thú Nhân, sau đó đưa tay lau lau mũi, sử dụng kỹ năng chủng tộc "Truy Tung Khứu Giác" .

Hắn trước đó ở chiến trường hư không, sờ dĩ để lại Phong Chí giết chết cuối cùng, chính là vì nhớ kỹ mùi của gã, hiện tại rốt cục xuất hiện công dụng.

Rất nhanh, Hoàng Dật thông qua Truy Tung Khứu Giác biết được vị trí của Phong Chí, lúc này gã đang giấu kín dưới một thân cây ngoài hai trăm mét hơn, xung quanh tất cả đều là người chơi Bán Thú Nhân, nhìn qua căn bản sẽ không phát hiện gã tồn tại.

"Hả? Mày sao, sao có thể biến thành Bán Thú Nhân!" Phong Chí nhất thời kêu một tiếng!

"Truy Bộ!" Sau một khắc, Hoàng Dật tập trung phương hướng của Phong Chí, liên tiếp trùng kích năm lần, vượt qua biến người, hầu như là trong nháy

mắt đi tới trước mặt của gã, sau đó một chùy đập xuống, đem thân thể của gã đập nát, ngay cả thi thể đều không còn.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục tàn sát trong đám người, vũ khí cam của hắn có thuộc tính thôn phệ, người bị giết chết không thể được kỹ năng phục sinh sống lại, cho dù có chiến phục cũng vô dụng, ngoại trừ luân hồi, cũng chỉ có thể quay về điểm phục sinh sống lại.

Giết một hồi, Hoàng Dật nhận được tin tức của Ma Tông Việt Quốc, 60 vạn người trong đoàn đội đã dọn xong chiến trận ngoài thành, tùy thời đợi mệnh lệnh xuất kích của hắn.

Hoàng Dật không lãng phí thời gian, lập tức công thi thể của Tân Thời Vũ chạy về phía ngoài thành, hắn muốn trước khi Quỷ Phủ. Hắc Lang đến lao ra Long Đô, chạy ra khỏi đây!

Rất nhanh, Hoàng Dật liền đi tới ngoài thành. Lúc này hải dương khô lâu phía trước ma trời um tùm, đang giằng co với 60 vạn người chơi, thế nhưng không có xông lên.

"Mọi người theo tôi cùng nhau lên!" Hoàng Dật trực tiếp vọt tới phía trước, bắt đầu trùng kích hải dương khô lâu mệnh mệnh vô bờ này.

Đột phá vòng vây chính thức bắt đầu!

Hoàng Dật là người đầu tiên lao ra đụng vào hải dương khô lâu bên ngoài, ở đây đều là một ít BOSS khô lâu, thực lực vốn dĩ vô cùng mạnh, nhưng sau khi Sa Đạo Vương bị nhốt, thực lực của chúng nó đã giảm xuống.

Sau một khắc, Hoàng Dật mở ra Tiêu Thổ, Thẩm Phán, Thế Giới Mạt Nhật! Giống như là trước đó luyện cấp trong hải dương khô lâu, sớm đã thành quen việc dễ làm.

Mà 60 vạn người chơi phía sau, cũng dường như một cỗ máy, bắt đầu vận

chuyển, vô số tia sáng kỹ năng trút xuống trong hải dương khô lâu, trong nháy mắt giết chết một đám BOSS!

Trong hải dương khô lâu cấp tốc làm ra phản kích, vô số công kích cũng đồng dạng rơi vào đoàn người, lấy sức liều mạng!

Cứ như vậy, Hoàng Dật mang theo 60 vạn người chơi, dường như một mũi dao nhọn, đâm vào trong hải dương khô lâu, giết ra một đường máu, gian nan đi tới thế giới bên ngoài.

Mười phút sau, sáu mươi vạn người đã toàn bộ chạy vào trong hải dương khô lâu, hình thành một vòng tròn cực lớn, ngoài cùng là nghề nghiệp phòng ngự, chống đối công kích của khô lâu bốn phương tám hướng. Nhưng đoàn tank này vô cùng ít, căn bản không đỡ được nhiều BOSS trùng kích như vậy. Mỗi một giây đều có người chơi chết đi.

"Hiện tại không nên dùng chiến phục, người tử vong về thành sống lại, sau đó tiếp tục lao ra chiến đấu." Hoàng Dật lập tức ra một mệnh lệnh chỉ huy, ngăn cản một ít mục sư muốn dùng chiến phục để phục sinh đồng đội.

Sau đó, người tử vong không hề đợi chiến phục, lập tức về thành sống lại.

"Miếu Sát đại ca, Phong Chí suất lĩnh đám người kia vây công người của chúng ở điểm phục sinh trong Long Đô ta, không cho bọn họ đi ra." Giết một hồi sau đó, tình báo của Phó Dịch Chi bỗng nhiên truyền đến.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 218: Đồng Sinh Cộng Tử

Hoàng Dật nhướng mày, thẳng Phong Chí này thật đúng là âm hồn không tan, dường như thuốc cao bôi trên da chó, luôn làm những trò vãn vãn này.

"Mọi người sau khi tử vong không nên về thành sống lại, mục sư dùng chiến phục đem bọn họ cứu lên, Ma Tông Việt Quốc, kế tiếp cậu phụ trách chỉ huy, tôi đi Long Đô đón bọn họ đi ra." Hoàng Dật nói xong câu tiếp theo, nhanh chóng chạy về Long Đô, trực tiếp vọt qua hướng điểm phục sinh.

Tốc độ của Hoàng Dật rất nhanh, thoáng cái đã đi tới điểm phục sinh, ở đây quả nhiên có vô số người chơi, bọn họ vây quanh điểm phục sinh, không cho người sống lại đi ra.

Hoàng Dật không nói hai lời, trực tiếp chạy vào trong đám người chém giết lung tung, Tiêu Thổ, Ngải Độc Bệnh, Thế Giới Mạt Nhật tất cả đều phóng ra, thoáng cái giết chết mấy ngàn người chơi. Đoàn người lúc này mới phát hiện hắc đến, sợ đến nhanh chóng tán ra, không dám liều mạng với hắn.

Kế tiếp, Hoàng Dật hướng đồng đội trong điểm phục sinh nói: "Mọi người mau đi ra! Đuổi kịp đại bộ đội tiếp tục đột phá vòng vây!"

Sau đó, những người đó lập tức rời khỏi điểm phục sinh, một lần nữa phóng đến hướng cửa thành.

"Truy Tung Khứu Giác!" Lúc này, Hoàng Dật lần thứ hai sử dụng kỹ năng chủng tộc của Bán Thú Nhân, tìm được vị trí của Phong Chí, vọt tới.

Phong Chí thấy Hoàng Dật đến, sắc mặt kinh khủng, xoay người muốn trốn

đi, gã ngày hôm nay đã chết hai lần trong tay của Hoàng Dật, giảm hai cấp.

"Mày sống lại một lần, tao giết mày một lần!" Âm thanh của Hoàng Dật bỗng nhiên lọt vào lỗ tai gã, sau đó một chùy đập nát người gã.

Hoàng Dật tuy rằng giết bọn hắc dươg như giết chó, nhưng hắc đã không có thời gian dây dưa cùng Phong Chí bọn họ, những người này là giết không xong, khẳng định còn có thể tiếp tục quấy rầy hắc.

Hoàng Dật quyết định ra chiêu! Hắc lấy ra Anh Hùng chi thư, triệu hồi ra Anh Hùng ngục giam. . .

Một phút đồng hồ sau, thân ảnh của Hoàng Dật một lần nữa xuất hiện tại Long Đô, sau đó nhanh chóng chạy ra ngoài cửa thành. Mà phía sau của hắc, lối vào của Anh Hùng ngục Giam nhất thời tiêu tán, một con chó đầu người cấp 105 mơ hồ lộ ra hình dạng dữ tợn.

"Hả? Cái này là vật gì?" 30 vạn người chơi dưới trướng của Phong Chí sững sờ nhìn chăm chăm con chó đầu người dữ tợn kia, nghi hoặc lên.

"Gâu!" Sau một khắc, chó đầu người thấy rõ thế giới xung quanh, nó thấy chung quanh đều là người chơi, lập tức đại khai sát giới.

Mất đi bản thể ý chí của, cái này chó đầu người phân thân chỉ còn lại có nhất nguyên thủy của giết chó c dục vọng.

Long Đô kế tiếp, sẽ biến thành một luyện ngục.

. . .

Rất nhanh, Hoàng Dật một lần nữa ra khỏi thành, đuổi theo đại bộ đội, sau đó lập tức hạ một mệnh lệnh: "Hiện tại, phân ra một ngàn mục sư, các người rời khỏi đoàn lớn chúng tôi, sau đó các người tự mình lập một đoàn riêng, đi trước bên trong vòng vây của đoàn đội chúng tôi, không nên hồi máu cho chúng ta, cũng không đi công kích quái vật, để tránh khỏi tiến vào trạng thái chiến đấu.

Các người sẽ thoát khỏi trạng thái chiến đấu, sứ mệnh duy nhất của các người, cũng là sử dụng kỹ năng phục sinh để hồi sinh người tử vong trong đoàn chúng tôi."

Chiến thuật của Hoàng Dật, tương đương với tùy thời mang theo một đám mục sư thoát khỏi chiến đấu, để cho bọn họ dùng kỹ năng phục sinh bình thường giúp hồi sinh người chơi tử vong.

Kế tiếp, trong đám người cấp tốc phân ra một ngàn mục sư, sau đó bọn họ đơn độc lập một đoàn đội, theo 60 vạn người Hoàng Dật đi tới, phục sinh cho những người tử vong trong đoàn lớn.

Lần này, tốc độ đột phá vòng vây nhất thời nhanh hơn, thành viên không cần trở về thành sống lại.

"Miếu Sát, rất nhiều nghề nghiệp pháp hệ không còn ma pháp." Phá vây được một thời gian sau, người phụ trách pháp sư đoàn báo cáo một nan đề mới với Hoàng Dật.

"Pháp sư không còn ma pháp lập tức phân đoàn thoát khỏi đoàn đội, như vậy có thể thoát trạng thái chiến đấu, sau đó ngồi thiền trên mặt đất hồi ma pháp. Chúng ta không có nước thuốc khôi phục ma pháp, chỉ có thể hồi ma pháp như thế. Chờ các người hồi đầy ma pháp, rồi gia nhập lại đoàn lớn." Hoàng Dật suy nghĩ một chút rồi nói.

Kế tiếp, cả đám vấn đề xuất hiện, sau đó Hoàng Dật lần lượt giải quyết, chỉ huy 60 vạn người của đoàn lớn đẩy mạnh về phía trước.

...

Lúc này, cuộc gọi điện thoại bí mật từ Thượng Hải Trung Quốc và Los Angeles nước Mỹ lần thứ hai kết nối.

"Gia Cát tiên sinh, căn cứ tin tức của Long Đô trong diễn đàn, vừa rồi Long

Đô xuất hiện nghịch chuyển lớn, khu vực thông báo số 1 thành công đem Sa Đạo Vương vây khốn, thực lực của khô lâu đại quân giảm mạnh, hiện tại số 1 đang suất lĩnh 60 vạn danh người chơi đột phá vòng vây, phỏng chừng rất có hi vọng có thể lao ra, giải cứu 60 vạn người chơi Long Đô. Bất quá hẳn còn có một nguy cơ cuối cùng, một trong ba đại tướng quân dưới trướng của Sa Đạo Vương Quỷ Phủ. Hắc Lang đang đuổi qua hẳn, không biết lúc nào sẽ tới chỗ bọn họ."

"Vậy căn cứ tình báo của các người mà xem, hẳn có bao nhiêu hy vọng có thể thành công đột phá vòng vây trước giải thưởng người mới tốt nhất?"

"50% cơ hội, hẳn hiện tại thiếu nhất cũng là thời gian."

"Nếu hẳn không có thời gian, chúng ta chế tạo thời gian giúp hẳn. Hiện tại lập tức thông báo số 2, số 4, số 5, số 6, số 7, số 8, số 10, để cho bọn họ không chế thể lực của mình, tận lực kéo dài thời gian của đại lễ thường niên. Cách làm chủ yếu có: thứ nhất, chế tạo ùn tắc giao thông quy mô lớn trong phạm vi toàn thành phố Los Angeles, khiến cho người được đề cử không cách nào đúng lúc chạy tới hội trường của điển lễ trao giải, khiến cho điển lễ trao giải bị ép thời gian kéo dài; thứ hai, khiến cho hệ thống điện lực của Los Angeles bị tê liệt, khiến thành phố mất đi hoạt động bình thường, phát sóng không cách nào triển khai thuận lợi. . . Nhớ kỹ, không nên xuất hiện sự kiện đổ máu, mục đích của chúng ta chỉ là kéo dài thời gian."

"Vâng! Tôi lập tức thông báo bọn họ!"

. . .

Chỉ chớp mắt, năm giờ trôi qua, Thê Lương Sa Địa đang là đêm hôm khuya khoắc, mà Los Angeles xa xôi thì bắt đầu một ngày mới, đây là ngày cuối cùng của đại lễ thường niên, cũng là một ngày toàn cầu chờ mong nhất. Năm giải thưởng lớn đỉnh cấp của đại lễ, sẽ được trao vào đêm nay tại Los Angeles, vô số người đều chờ mong!

Nhưng mà, đám người Los Angeles rất nhanh phát hiện, tựa như bởi vì ngày

hôm nay là ngày quan trọng nhất của đại lễ thường niên, cho nên tất cả người trong thành phố đều dừng mãnh tiến ra, giao thông ùn tắc vô cùng, kẹt xe nhiều năm khó gặp dĩ nhiên xảy ra. Mà một ít người được đề cử giải thưởng ở trong khách sạn, bị kẹt trên đường, chậm chạp không cách nào đến hội trường của điển lễ trao giải. (Tưởng gì, qua VN đi, ngày nào cũng thấy)

Ngoài ra, các nơi toàn thành phố đều bắt đầu xuất hiện một ít tình huống cúp điện, không biết rốt cục là nguyên nhân gì, công ty điện lực tương quan của Los Angeles đang tích cực sửa chữa.

Trong Thế Giới Thứ Hai, đoàn đội của Hoàng Dật bọn họ vẫn đang ra sức chiến đấu, xung quanh vẫn là hải dương khô lâu vô biên vô hạn, không biết bao giờ mới là điểm cuối. Lúc hấn tiến vào Long Đô là bay vào, hầu như không có chiến đấu, tương đương với ngồi máy bay. Mà hiện tại hấn chậm chạp đi ra, lại phải vừa đi vừa chiến đấu, tốc độ chậm tới một cực hạn.

Bất quá, Phong Chí bọn họ thật ra không có theo tới, phỏng chừng bị chó đầu người giết sút đầu mẻ trán, Hoàng Dật yên tâm không ít, có thể chuyên tâm đột phá vòng vây.

...

Lại chỉ chớp mắt, mười giờ trôi qua! Phương xa của Thê Lương Sa Địa xuất hiện một tia sáng, mà hải dương khô lâu lại vẫn vô biên vô hạn. Lúc này, trong đoàn đội tính bình quân ra, mỗi người giảm hai cấp, còn có mấy vạn người đã luân hồi, hoàn toàn thoát khỏi đoàn đội, không biết đi đến đại lục nào. Bất quá Hoàng Dật thì một cấp cũng không giảm, hấn xông vào trước nhất, giết khô lâu nhiều nhất, giá trị tội ác giảm hơn phân nửa, tầng huyết quang trên người phai nhạt không ít.

Hiện tại những khô lâu đại quân này tương đối dễ giết, không còn ở khu vực hạch tâm của hải dương khô lâu, BOSS khô lâu giảm rất nhiều, tỉ lệ tử vong của thành viên đoàn đội giảm rất lớn. Nhưng lúc này thành viên đoàn đội cũng đã là

vẻ mặt mệt mỏi rã rời, tay cầm vũ khí đều không tự chủ được run lên.

Bất quá, Quỷ Phủ. Hắc Lang lại vẫn không có xuất hiện, Hoàng Dật mỗi giây mỗi phút đều lo lắng chuyện này, thời gian trôi qua một giây đồng hồ, tỷ lệ Hắc Lang tướng quân đến lại càng lớn.

...

Mặt trời hoàn toàn mọc lên, ánh sáng mặt trời chiếu vào hải dương khô lâu vô tận, tiếng chiến đấu của 60 vạn người trực tiếp xa vời, bọn họ vẫn còn chưa lao ra hải dương khô lâu. Giá trị tội ác của Hoàng Dật đã hoàn toàn tẩy sạch, huyết quang trên người hoàn toàn biến mất.

Hắn đã liên tục login hơn 20 giờ, vẫn duy trì khẩn trương cao độ, vừa chiến đấu, vừa điều hành đoàn đội, tiêu hao tâm lực thật lớn. Nhưng hắn vẫn không có cảm thấy mệt mỏi, vẫn cống thi thể của Tần Thời Vũ, từng bước đi đến thế giới bên ngoài, giết ra một con đường máu.

"Miếu Sát đại ca, phía sau đột nhiên tới một đám người, là đoàn đội dưới trướng của Phong Chí, bọn họ dọc theo quỹ tích chúng ta đột phá, rất nhanh cũng đột phá đi ra, muốn gây bất lợi với chúng ta." Lúc này, Phó Dịch Chi báo cáo cho Hoàng Dật một tình báo không tốt.

"Tôi đi giết bọn họ." Hoàng Dật nói xong, muốn xoay người đi đến hướng Phong Chí bọn họ.

"Miếu Sát, để mạng lại!" Đúng lúc này, phía trước bỗng nhiên vang lên một âm thanh uy nghiêm đến cực điểm, hùng hổ, dường như vạn mã phi nhanh, chỉ là làm cho người ta nghe, đã không có nổi dũng khí chiến đấu.

Hoàng Dật nheo mắt, cái này cũng là Quỷ Phủ. Hắc Lang! đợi rất lâu

Nó đúng là vẫn tới, Hoàng Dật sẽ nghênh đón một kiếp nạn trước nay chưa có!

"Quý Phủ. Hắc Lang tới, Ma Tông Việt Quốc, kế tiếp cậu chỉ huy toàn đoàn, tôi đem Hắc Lang tướng quân dẫn đi, các người tiếp tục xông tới phía trước."

"Không, Miếu Sát đại ca, một mình anh khẳng định đánh không lại Hắc Lang tướng quân, khiến cho chúng tôi cùng nhau chiến đấu với anh đi! Không có anh, chúng tôi cũng đã chết sớm, căn bản không sống đến bây giờ."

"Đúng vậy! Miếu Sát đại thần, tôi nguyện ý cùng nhau chiến đấu với anh!"

"Miếu Sát, chúng tôi đồng sinh cộng tử với anh!"

Toàn bộ thành viên đoàn đội, đều bắt đầu kêu to lên, muốn cùng Hoàng Dật đối kháng một cửa khó nhất này, lúc này bọn họ đã quên mất sinh tử, ngay cả một ít người chơi nữ đều thể hiện ra khí thế trọng tình trọng nghĩa.

Lần này, toàn đoàn đoàn kết với nhau chưa từng có, không cho Hoàng Dật rời đi.

"Được! Nếu mọi người trọng tình nghĩa như vậy, chúng ta sẽ cùng Quý Phủ. Hắc Lang đánh một hồi, nhìn là một mình nó diệt đám người chúng ta trước, hay là đám người chúng ta diệt một mình nó." Hoàng Dật gật đầu, cao giọng nói.

"Mọi người nhanh xông lên đi giữ chân bọn họ! Miếu Sát chết chắc rồi!" Đúng lúc này, phía sau đột nhiên truyền đến tiếng rống to hơn của Phong Chí. 30 vạn người bọn họ cũng đột xuất hiện tại thời khắc nguy hiểm nhất, dường như một đám âm hồn, thật lâu không tan.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 219: Không Được Động Anh Ấy

Hoàng Dật quay đầu lại nhìn một chút, lúc này đoàn đội của Phong Chí bọn họ đang đuổi theo ở phía sau, sẽ đến rất nhanh, cự ly càng ngày càng gần, 30 vạn người đạp vung cát bụi lên che cả bầu trời, liếc mắt không thấy điểm cuối.

Mà một phương khác, một cái bóng to chừng núi nhỏ, trong hải dương khô lâu vô tận vọt đến đây. Mỗi một bước đạp trên mặt đất, sẽ giẫm vỡ một đồng khô lâu binh sĩ, toàn bộ mặt đất cũng rung động theo bước chân của nó! Cái bóng này rất cao, mọc một đầu sói, răng nanh dài nhọn, trong tay cầm theo hai cây búa màu đen, dưới ánh mặt trời phản xạ ra tia sáng lạnh, nếu mà bổ xuống, phỏng chừng ngay cả mặt đất đều sẽ xuất hiện khe nứt! Đây chính là một trong ba đại tướng quân dưới trướng của Sa Đạo Vương - Quỷ Phủ. Hắc Lang.

Hiện tại, Hoàng Dật tới thời khắc nguy cấp nhất, chỉ một Quỷ Phủ. Hắc Lang cũng đã không cách nào đối phó rồi, nó là cao thủ Thánh Vực vượt quá cấp 100, hiện tại đi đánh phỏng chừng phòng ngự của nó đều phá không được.

"Mọi người giúp tôi bảo vệ cô ấy, tôi đi rồi về!" Hoàng Dật biết lúc này tình huống nguy cấp, lập tức hướng toàn đoàn nói một tiếng, đem Tần Thời Vũ nhẹ nhàng đặt trên mặt đất, sau đó lập tức chạy ra khỏi đoàn người, một mình chạy vào trong hải dương khô lâu!

Quỷ Phủ. Hắc Lang chỉ đuổi theo một mình hắn, cũng thay đổi phương hướng, hai bóng người cấp tốc rời khỏi tầm mắt của mọi người, toàn bộ đoàn đội tạm thời an toàn.

Hoàng Dật thấy Quỷ Phủ. Hắc Lang bị mình hoàn toàn hấp dẫn đến đây, lập tức xoay người, phóng đến hướng đoàn đội 30 vạn người của Phong Chí bọn họ,

quyết định mượn dao giết người.

"Truy Bộ!" Ngay lúc Quý Phủ. Hắc Lang gần đuổi theo, Hoàng Dật liên tiếp đột tiến năm lần, dường như một đạo huyền ảnh, thoáng cái lao vào giữa 30 vạn người của Phong Chí bọn họ, ngay cả nhìn cũng nhìn không rõ.

Ngay sau đó, Hoàng Dật cấp tốc chuyển đổi thành hình thái Bán Thú Nhân, trốn trong 20 vạn Bán Thú Nhân, bề ngoài thoát nhìn hầu như không khác bọn họ, không có gì khác nhau.

"Hả? Đi đâu?" Quý Phủ. Hắc Lang chỉ nhìn thấy Hoàng Dật chạy vào giữa hơn 20 vạn Bán Thú Nhân nhanh như chớp, thoáng cái không có hình bóng, liếc mắt nhìn lại khắp nơi đều là Bán Thú Nhân, không biết Hoàng Dật ở nơi nào.

Sau một khắc, Quý Phủ. Hắc Lang đơn giản trực tiếp chạy vào đoàn đội của Phong Chí, bắt đầu đại khai sát giới, thân thể như núi nhỏ đụng đến, mỗi một cước giẫm xuống, thì có hơn mười người trực tiếp biến thành bánh thịt, ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có.

Đoàn người nhất thời tứ tán, la hét chạy trốn, tràng diện nhất thời hỗn loạn không chịu nổi.

"Đáng giận thật!" Phong Chí thấy loại tình huống này, nhất thời tức giận, muốn ra mệnh lệnh chỉ huy.

Nhưng vào lúc này, thân thể của hắn lại trực tiếp bị một chùy đánh nát, biến thành mảnh vụn khắp bầu trời, ngay cả thi thể đều không còn lại.

Vừa rồi Hoàng Dật lần thứ hai dùng Truy Tung Khứu Giác tìm được rồi vị trí của gã, thoáng cái đem gã giết chết!

Phong Chí sau khi chết, toàn bộ đoàn đội như rã mất đầu, tuy rằng rất nhanh có Phó đoàn trưởng tiến hành chỉ huy, nhưng dưới loại tình huống nguy cấp như vậy, chân chính chịu nghe lệnh rất ít, phần lớn là một đám ô hợp, tai vạ đến

nơi đều tự trốn.

Hoàng Dật trốn trong đoàn người, tạm thời an toàn!

...

Lúc này, đại lễ thường niên ở Los Angeles đang tiến hành trong khí thế hừng hực. Diễn lễ trao giải ngày hôm nay bởi vì xuất hiện giao thông cực kỳ dị thường, điện lực và các nguyên nhân, chung quy không thể tiến hành đúng lúc, lùi lại hai giờ. Los Angeles bởi vậy bị áp lực dư luận của quốc tế, thị trường Los Angeles đã đứng ra xin lỗi, cũng tuyên bố nghiêm tra nguyên nhân.

Trong diễn lễ trao giải, các giải thưởng đang được trao, những người giành được giải thưởng lên bục, kích động phát biểu cảm nghĩ giành được giải thưởng, toàn bộ thế giới đều đang xem trực tiếp, cách thời gian trao năm giải thưởng lớn đỉnh cấp càng ngày càng gần! Toàn bộ đại lễ thường niên gần đến cao trào!

Đúng lúc này, cuộc nói chuyện điện thoại bí mật từ Thượng Hải Trung Quốc với Los Angeles nước Mỹ một lần nữa kết nối.

"Gia Cát tiên sinh, số 1 gặp Quỷ Phủ. Hắc Lang ngăn chặn, tình huống tràn ngập nguy cơ!"

"Nếu như không có uy hiếp này, dựa theo tốc độ đột phá của bọn họ, đại khái còn cần bao lâu mới có thể thoát ra?"

"Bốn tiếng rưỡi!"

" Trong danh sách tiết mục diễn lễ trao giải, giải thưởng người mới tốt nhất còn bao lâu?"

"Khoảng bốn tiếng!"

"Vậy chính là nói, cho dù không có Quỷ Phủ. Hắc Lang, bọn họ cũng không cách nào thoát ra kịp trước khi trao giải thưởng người mới tốt nhất sao?"

"Đúng vậy! Thời gian quá ít!"

"Vậy chúng ta một lần nữa tranh thủ thời gian cho số 1, thông báo những người ở hiện trường của diễn lễ trao giải, để cho bọn họ nghĩ biện pháp kéo dài thời gian, lúc cần thiết, có thể bại lộ thân phận của một ít người!"

"Vâng!"

...

Mười phút trôi qua, Hoàng Dật vẫn đang trốn trong 30 vạn người. Bất quá lúc này ở đây đã trống ra một khu vực, Quỷ Phủ. Hắc Lang là cường giả cấp Thánh Vực, một kỹ năng dùng ra là trực tiếp giết chết mọi người xung quanh mấy trăm mét, giơ tay nhắc chân đều có lực lượng bài sơn đảo hải.

Nhưng người chơi lại không cách nào hoàn toàn tránh được, bởi vì bốn phương tám hướng đều là hải dương khô lâu vô tận, bọn họ chỉ có thể co đầu rút cổ trong phạm vi đoàn người, bất lực chạy tứ tán. Thịnh thoảng có một vài người có thể cố lấy dũng khí công kích, nhưng đại đa số công kích sau khi rơi vào trên người Quỷ Phủ. Hắc Lang, đều bị ngăn trở vững vàng, ngay cả phòng ngự đều phá không được, chỉ có số ít thương tổn thần thánh, thương tổn ám ảnh (Holy damage - Shadow damage) không nhìn phòng ngự mới có thể tạo thành một chút thương tổn cho nó, nhưng chút thương tổn ấy hầu như có thể không đáng kể.

Quỷ phủ Hắc Lang và người chơi giai đoạn hiện nay, căn bản không cùng cấp bậc.

Thấy loại tình huống này, trong lòng Hoàng Dật có chút trầm trọng, cho dù hãn chỉ huy 60 vạn người đi đối phó cái này Quỷ Phủ. Hắc Lang, cũng nhất định cũng bị đoàn diệt! Đây là hãn lần đầu tiên tiếp xúc cường giả Thánh Vực có hoàn chỉnh thực lực, rõ ràng sự cường đại của cường giả Thánh Vực. Chỉ là 60 vạn người chơi, căn bản không cách nào chiến thắng nó, phương pháp trước đó dựa vào đoàn đội chiến thắng Quỷ Phủ. Hắc Lang là không thể thực hiện được!

Hoàng Dật vừa tránh né chung quanh, vừa nghĩ biện pháp. Lúc này, hắn không thể tả phân thân của tội phạm trong Anh Hùng ngục giam, bởi vì chúng nó không phân biệt được địch ta, cách đó không xa cũng là 60 vạn đồng đội, đến lúc đó khó tránh khỏi xuất hiện ngộ thương quy mô lớn.

Tình huống hiện tại, thấy thế nào đều hắn phải chết chi cảnh!

"Hả? Thì ra người trốn ở đây!" Đúng lúc này, Quỷ Phủ. Hắc Lang rốt cục phát hiện Hoàng Dật chạy trốn phương xa, lập tức vọt tới, toàn bộ mặt đất đều run lên, người chơi dọc theo đường đi đều bị nó giẫm chết.

Lúc này, Hoàng Dật chỉ cảm thấy mình đã bị tập trung, mật độ người chơi xung quanh cũng vẫn rất dày, vô luận hắn tránh như thế nào, đều tránh không thoát!

"Ám Ảnh Chi Vũ!" Sau một khắc, Hoàng Dật ẩn thân, thoáng cái biến mất trong tầm mắt của Quỷ Phủ. Hắc Lang!

"Truy Bộ!" Ngay sau đó, Hoàng Dật thoáng cái chuyển dời ra hai trăm mét, thay đổi một phương hướng, thần không biết quỷ không hay hoàn thành dời đi.

"Hả? Sao lại biến mất! Đáng giận!" Quỷ Phủ. Hắc Lang nổi giận gầm lên một tiếng, phản nộ dậm chân, nhất thời giẫm ra một vòng sóng xung kích, giết chết một đám người chơi xung quanh.

Lại qua ba phút, Quỷ Phủ. Hắc Lang lần thứ hai phát hiện Hoàng Dật, muốn tiếp tục lao đến, nhưng Hoàng Dật diễn lại trò cũ, lần thứ hai lợi dụng "Ám Ảnh Chi Vũ" và "Truy Bộ" hai kỹ năng này phối hợp, chuyển dời đến một khu vực khác.

Dần dần, hơn mười phút trôi qua, 30 vạn người chơi hoặc bị Quỷ Phủ. Hắc Lang giết chết, hoặc bị hải dương khô lâu giết chết, cuối cùng chỉ còn lại mấy ngàn người chơi thừa thớt, gần đưa tới cảnh đoàn diệt. Lúc này Hoàng Dật cũng đã muốn tránh cũng không được, không có người chơi cho hắn ẩn thân.

"Nhìn người còn chạy trốn nơi đâu!" Quỷ Phủ. Hắc Lang một lần nữa tìm được Hoàng Dật, lập tức vọt đến đây.

"Tối Hậu Nhất Bác!" Lúc này hai kỹ năng Âm Ảnh Chi Vũ và Truy Bộ của Hoàng Dật đều đang trong hồi phục, lượng máu cũng chỉ còn lại hơn 20%, đành phải sử dụng thủ đoạn cuối cùng, trong mười giây đồng hồ không chết!

"Ầm!" Quỷ Phủ. Hắc Lang cấp tốc lao đến đây, búa trong tay thoáng cái nện trên người Hoàng Dật, dường như bầu trời sập xuống, lực lượng vô tận phát tiết trên người Hoàng Dật.

Nhưng Hoàng Dật lúc này bản thân được Bất Tử Chi Lực che chở, trong mười giây đồng hồ đã định trước là không chết được, lần này công kích chỉ là đem hắc đập bay ra ngoài, bay hơn một trăm mét mới rơi xuống đất, thể hiện ra lực trùng kích rất lớn.

Thời gian của Tối Hậu Nhất Bác chỉ còn 8 giây!

Quỷ phủ Hắc Lang lần thứ hai xông đến, tiếp tục công kích trên người Hoàng Dật! Dem hắc lần thứ hai đập bay ra!

Thời gian bất tử của Hoàng Dật, chỉ còn 6 giây!

Cứ như vậy, một giây rồi một giây trôi qua, Hoàng Dật căn bản không có bất luận năng lực phản kháng, một lần rồi lại một lần bị lực lượng của Quỷ Phủ. Hắc Lang đánh bay ra.

1 giây cuối cùng! Hoàng Dật tranh thủ thời gian đánh chết một đám khô lâu, đem giá trị sinh mệnh hồi phục lại 100 điểm!

Sau một khắc, Quỷ Phủ. Hắc Lang lại một lần nữa vọt đến đây!

Mà Hoàng Dật đã không có Bất Tử Chi Lực bảo hộ, chỉ cần bị nó quét trúng chính là chết!

"Ám Ảnh Chi Vũ!"

"Truy Bộ!"

Lúc này, hai kỹ năng của Hoàng Dật rốt cục hồi phục hoàn tất, trước khi búa của Quỷ Phủ. Hắc Lang bổ xuống, trong nháy mắt ẩn thân, cũng chuyển dời ra ngoài hai trăm mét.

Đây là thủ đoạn cuối cùng của hắn, thời gian ẩn thân mà kết thúc, thì hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Ánh mặt trời cực nóng chiếu xuống, xung quanh là hải dương khô lâu vô tận, mặt đất chấn động, khắp bầu trời là cát bụi che đầy tầm mắt, Hoàng Dật chỉ cảm thấy tất cả xung quanh dường như đều cách hắn càng ngày càng xa.

Hắn liên tục chiến đấu hơn 20 giờ, cuối cùng lại không tránh khỏi cái chết!

Ngay thời khắc chỉ mệnh treo chuông, phương xa đột nhiên truyền đến một âm thanh thanh thúy--

"Không được động anh ấy!"

Đây là một âm thanh của bé gái, những lời này cũng chỉ có mấy chữ, nhưng lúc này lại rõ ràng vang lên giữa trời đất! Có vẻ kỳ dị không gì sánh được!

Tất cả người chơi toàn trường, cùng với hải dương khô lâu vô tận, tất cả đều đồng loạt quay đầu nhìn về phương xa!

Quỷ Phủ. Hắc Lang cũng quay cái đầu lớn, con mắt to nhìn chăm chăm phương xa, vẻ mặt ngưng trọng.

Lúc này Hoàng Dật cũng nhìn qua phương xa, trong lòng tràn ngập không giải thích được, hắn căn bản không biết bé gái này rốt cuộc là ai, vì sao có lực lượng cường đại như vậy có thể truyền âm từ nơi rất xa đến đây.

Lúc này, trong hải dương khô lâu, bay tới một Bạch Long thật lớn uy phong lẫm lẫm. Nó mở đôi cánh che khuất mặt trời, một cái bóng lớn xẹt qua trên mặt đất, mà trên lưng của nó có một đứa bé gái đang ngồi, nhìn xa xa bên này!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 220: Tiểu Quân Quân

"Hả? Bạch Long vương!" Lúc này, Hoàng Dật rốt cục thấy rõ dáng dấp của con Bạch Long kia, thoáng cái nhận ra, nhưng đứa bé gái này hẳn trước đó chưa bao giờ gặp qua, trong lúc nhất thời còn không cách nào xác định thân phận của bé gái!

"Rõng! Dĩ nhiên là long tộc!"

"Tôi nhìn thấy long tộc!"

60 vạn người chơi nhất thời nghị luận lên, không thể tin tưởng nhìn chăm chăm Bạch Long vương, những người chơi này ngay cả Địa Hành Long đều chưa thấy qua, càng đừng nói là Bạch Long loại loại long tộc chân chính này, trong lúc nhất thời kinh ngạc đến ngây người ở tại chỗ, dường như đang ở trong mộng.

"Phù!" Lúc này, Quỷ Phủ. Hắc Lang cũng đã nhận ra không ổn, lập tức xông đến hướng Hoàng Dật, muốn trước khi Bạch Long vương đến đem hắn đánh chết.

Có Bạch Long vương đại cứu binh này, Hoàng Dật thoáng cái thay đổi sách lược, không giữ chân Quỷ Phủ. Hắc Lang, mà là lựa chọn tạm thời thoát đi, hẳn trực tiếp hướng một con khô lâu binh bên cạnh mở ra kỹ năng dành riêng -- Tuyên Ấn. (bỉ ồi)

"Ầm ầm!" Trong bầu trời nháy mắt đầy mây đen, che khuất ánh mặt trời, sau đó hai đạo thiểm điện đánh xuống, bổ trúng Hoàng Dật và khô lâu binh, thoáng cái đưa bọn họ dắt lên trên không trung, tránh thoát truy sát của Quỷ Phủ. Hắc

Lang.

"Hừ! Người trốn được, ta xem đồng đội của người làm sao trốn!" Quỷ Phủ. Hắc Lang hướng lên trời hừ lạnh một tiếng, sau đó nghiền ép qua hướng 60 vạn người chơi, dường như một cỗ máy nghiền thịt tiến vào đoàn người.

Sáu mươi vạn người chơi nhất thời khẩn trương lên, bọn họ trước đó cũng đều thấy được chiến lực cường đại của Quỷ Phủ. Hắc Lang, hiện tại đến phiên mình phải đối mặt nó, thoáng cái không biết làm sao.

Cái này cũng là chuyện trước đó Hoàng Dật lo lắng nhất, nếu như ở đây gần chỉ có một mình hắn, vậy hắn rất dễ né tránh Quỷ Phủ. Hắc Lang, có thể dùng Tuyên Ân trốn trên chiến trường hư không, cũng có thể biến thân thành Bạch Long bay đi.

Nhưng hiện ở chỗ này có 60 vạn người chơi, còn có thi thể của Tần Thời Vũ, hắn sẽ không thể một mình chạy trốn, cho dù có Tuyên Ân và năng lực phi hành cũng không thể dùng, chỉ có thể tự mình đi giữ chân Quỷ Phủ. Hắc Lang. Chỉ cần đối phương chuyển mục tiêu, hạ thủ với người chơi trong đoàn đội, vậy phải nghênh đón đoàn diệt, trận đột phá này cũng trực tiếp thất bại.

"Miếu Sát, đã lâu không gặp! Xem ra chúng ta cũng không tính là muộn!" Lúc này, Bạch Long vương rốt cục bay đến đây, âm thanh như sấm vang lên trong trời đất, đám khô lâu trên mặt đất tất cả đều sợ đến phủ phục xuống, gian nan chống đỡ uy áp của long tộc.

Đôi cánh khổng lồ, thân thể cường tráng, móng vuốt bén nhọn, bay trên khoảng không, làm cho người ta sợ.

"Bạch Long vương, xin giúp tôi ngăn trở nó, đừng cho nó động tới đồng đội của tôi." Hoàng Dật lập tức nói, nhìn Quỷ Phủ. Hắc Lang phía dưới gần chạy vào trong đám người.

"Không thành vấn đề, ngoại trừ Sa Đạo Vương ra, ở Thê Lương Sa Địa

không ai là đối thủ của ta!" Bạch Long vương thoải mái mà nói, sau đó thân thể lập tức lao xuống, chắn trước mặt của Quỷ Phủ. Hắc Lang, dường như một ngọn núi vững chắc, không cách nào đột phá.

Bước chân của Quỷ Phủ. Hắc Lang mạnh mẽ ngừng lại, nắm chặt cây búa trong tay, vẻ mặt ngưng trọng. Thân thể của nó tuy rằng lớn, nhưng trước mặt Bạch Long vương loại long tộc này, lại vẫn là có vẻ nhỏ hơn một chút, dùng mãnh khí thể nhất thời giảm bớt.

Lúc này, đứa bé gái cũng rút cục từ phía sau của Bạch Long vương nhảy xuống, ngưỡng đầu nhỏ nhìn chăm chăm Hoàng Dật trên bầu trời, thần sắc tràn ngập thân thiết.

Mà người chơi xung quanh cũng đem lực chú ý từ trên người Bạch Long vương chuyển dời đến trên người của đứa bé gái, mọi người chỉ nhìn một cái, thì nhất thời bị hấp dẫn, ánh mắt cũng không cách nào dời đi. Có một vài người chơi đứng bên ngoài vòng thậm chí còn bởi vì dờ ra, bị khô lâu giết chết cũng không biết.

"Ầm ầm!" Lúc này, Bạch Long vương rút cục lao đến phía Quỷ Phủ. Hắc Lang, hai đại cường giả rút cục chạm nhau, người tới ta đi, thanh thế rung trời.

Bất quá thực lực của Bạch Long vương rõ ràng cao hơn một đoạn, đánh cho Quỷ Phủ. Hắc Lang không ngừng lui về phía sau, rất nhanh liền rời xa đoàn người, rời khỏi chiến trường.

Thấy loại tình huống này, Hoàng Dật rút cục yên tâm xuống, lập tức đem khô lâu trong chiến trường hư không giết chết, sau đó rơi xuống mặt đất.

Kế tiếp, hắn quay đầu, quan sát đứa bé gái.

Bé gái là bé gái xinh đẹp nhất mà hắn cho tới bây giờ nhìn thấy được, chính xác ra, cô bé như là loli đúng nghĩa trong truyện tranh.

Trên thân cô bé mặc một giáp da nhỏ, bộ ngực hơi nhô lên, đã bắt đầu phát dục, phần dưới mặc một váy ngắn nhỏ, lộ ra hai đùi trắng tươi mịn màng. Khuôn mặt của cô bé dường như tiểu thiên sứ, mày ngài mắt ngọc, tóc dài buộc thành hai chùm đuôi ngựa, con mắt thật to, hai mắt đắm lệ lưng tròn, lông mi thật dài hơi vênh lên, cái miệng nhỏ nhắn hơi chu, tựa như có chút ủy khuất, có vẻ khả ái đến cực điểm, chọc người thương tiếc.

Cô bé này tuổi còn nhỏ cũng đã có khuôn mặt đẹp khuynh quốc khuynh thành, lớn lên thì không biết sẽ đẹp đến cái dạng gì. So sánh với cô bé này, đám mỹ nữ được đề cử cho giải thưởng mỹ lực tốt nhất quả thật là không cách nào đập vào mắt.

Lúc này, đứa bé gái cũng nhìn chăm chăm Hoàng Dật, nước mắt trong mắt càng ngày càng nhiều, sắp sửa rơi xuống, hai người cứ đứng đối diện nhau như vậy trong cát bụi khắp bầu trời và trong hải dương khô lâu vô tận.

Sau một khắc, đứa bé gái đột nhiên vọt đến hướng Hoàng Dật, thân thể nhỏ nhắn xinh xắn phá tan cát bụi, nước mắt trong mắt rốt cục rơi xuống, chảy thành một đường. Sau khi vọt tới trước người của Hoàng Dật, chân nhỏ hơi nhúng, sau đó nhảy lên, nhào vào trong lòng của Hoàng Dật, tay nhỏ chăm chú ôm cái cổ của hắn, toàn bộ thân thể mềm mại cứ như vậy treo trên người của hắn, như đang làm nũng, không chịu xuống.

Hoàng Dật không khỏi vươn tay ôm lấy cô bé, thân thể của cô bé rất mềm, ôm vào vô cùng thoải mái. Hắn đang chuẩn bị hỏi một chút lai lịch của bé gái này, nhưng bé gái lại đột nhiên hôn lên trán Hoàng Dật, có vẻ vô cùng thân thiết đến cực điểm.

Hoàng Dật dường như bị điện giật, thân thể khẽ run lên, miệng nhỏ mềm mại xẹt qua mặt của hắn, mang đến từng đợt xúc cảm ôn nhu, làm cho người ta mê say.

Lần này, 60 vạn người chơi tất cả đều nuốt nước bọt, vẻ mặt đầy hâm mộ, tất

cả đều muốn biến thành Hoàng Dật, ngay cả người chơi nữ cũng không ngoại lệ. Lúc này, các nàng hận không thể tiến lên ôm lấy đứa bé gái kia, tận lực ôm lấy cô bé, không cho cô bé chịu bất luận thương tổn gì.

"Em là ai?" Lúc này, Hoàng Dật sờ sờ đầu của đứa bé gái, rốt cục không nhận được hỏi.

"Em là Tiểu Quần Quần." Đứa bé gái chu cái miệng nhỏ nhắn, trên lông mi dài dính đầy giọt nước mắt, điềm đậm đáng yêu nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

"Hả? Chưa từng nghe qua a!" Hoàng Dật nhú nhú mày, muốn đem cô ấy buông xuống. Nhưng cách gần khuôn mặt tinh xảo gần gũi của đứa bé gái, nhìn hai mắt đầm lệ lưng tròn, trái tim hẳn như bị hòa tan, cuối cùng không thể đem cô bé buông tới. Giết qua rất nhiều người, ngay cả chủ tịch liên bang đều chết ở trong tay hắn, nhưng nếu như muốn hẳn làm khóc đứa bé gái này, chỉ là đem cô bé khóc, hẳn cũng tuyệt đối không làm được. Đây là kiệt tác của Tạo hóa, thế giới này tuyệt đối không tìm ra đứa bé gái thứ hai nào khả ái như thế.

Lúc này, Tiểu Quần Quần vươn tay nhỏ lau nước mắt, ủy khuất nói: "Anh, anh không cần em!"

"Hả?" Hoàng Dật hơi sửng sốt, không thể tưởng tượng nhìn chăm chăm cô ấy "Người là. . . Em gái?"

"Ừm!" Tiểu Quần Quần gật gật đầu nhỏ, hai giọt nước mắt lại rơi xuống, đem đầu chôn trong ngực Hoàng Dật, ôm cái cổ của hắn, nức nở lên: "Em ngày hôm qua nghe được thông báo của anh, biết anh có nguy hiểm, cho nên liền lập tức gọi Bạch Long gia gia chở em đến đây!"

"Vậy sao em gọi là Tiểu Quần Quần?" Hoàng Dật đưa tay vuốt đầu của cô bé, cánh tay rốt cục dùng khí lực, chăm chú ôm cô bé, ôn nhu hỏi nói.

"Bởi vì em thích mặc váy nhỏ!" Tiểu Quần Quần hút hít cái mũi nhỏ, ngoan ngoãn nói.

"Hả?" Hoàng Dật thần sắc ngẩn ra, như là bỗng nhiên mới phản ứng được, không thể tin tưởng quan sát Tiểu Quần Quần một phen, sau đó run giọng hỏi: "Em là người chơi?"

"Đúng vậy!" Tiểu Quần Quần gật đầu.

"Tiểu Quần Quần, thì ra em tên là Tiểu Quần Quần, anh lâu như vậy còn không phát hiện em là người chơi." Hoàng Dật chăm chú ôm bé ấy, nhớ kỹ tên của cô bé, trong đầu hiện ra thời gian trước đây cùng một chỗ với mèo trắng nhỏ. Hắn luôn cho rằng đây chỉ là một NPC của hệ thống, chưa bao giờ nghĩ tới em gái mình sẽ là một người chơi, hắn và cô bé cũng chưa từng có xuất hiện qua các loại hành vi như tổ đội, giao dịch, công kích, hệ thống không có nói tới.

"Vậy cái này là em giả thuyết ra, hay là hình dạng ban đầu của em?" Hoàng Dật lại hỏi.

"Là hình dạng ban đầu của em!" Tiểu Quần Quần vươn tay nhỏ, đem mặt của Hoàng Dật ôm đến đây, sau đó hỏi: "Anh cảm thấy Tiểu Quần Quần đẹp không?"

"Ừm!" Hoàng Dật gật đầu "Em là cô gái xinh đẹp nhất đáng yêu nhất anh từng thấy."

"Vậy anh phải đợi Tiểu Quần Quần lớn lên nha!" Tiểu Quần Quần mở to mắt, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy chăm chú nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

"Được, bất quá chúng ta đột phá vòng vây trước đã!" Hoàng Dật đối với Tiểu Quần Quần còn có rất nhiều nghi hoặc, nhưng lúc này đã không có thời gian lãng phí, xung quanh bọn họ vẫn là hải dương khô lâu vô tận, còn chưa thành công đột phá ra ngoài.

Hắn ôm Tiểu Quần Quần, lập tức bước đi về phía đoàn người.

Lúc này, tất cả mọi người trong đám người đều kiễng đầu ngón chân, nhìn

chăm chăm Tiểu Quần Quần trong lòng của Hoàng Dật, vừa nhìn thấy cô ấy, tâm của mỗi người đều bị hòa tan, thân thể chiến đấu hồi lâu cũng tràn ngập sức sống.

"Em gái, em xuống trước đi, anh muốn đem chị gái kia công đi ra ngoài." Hoàng Dật đi tới trước thi thể của Tần Thời Vũ, sờ sờ đầu của Tiểu Quần Quần nói.

"Chị gái này là ai?" Tiểu Quần Quần nhìn chăm chăm Tần Thời Vũ, mắt to đỏ lên, lại muốn khóc, đáng thương mà hỏi: "Đây là bạn gái của anh sao?"

"Không phải!" Hoàng Dật lắc đầu.

Tiểu Quần Quần lúc này mới yên tâm xuống, ngoan ngoãn từ trong lòng của Hoàng Dật nhảy xuống, không còn quẩn quít lấy hấn.

Hoàng Dật một lần nữa công thi thể của Tần Thời Vũ, hướng toàn đoàn chỉ huy: "Mọi người nghe mệnh lệnh của tôi, tiếp tục đột phá! Chúng ta phải thừa dịp Quỷ Phủ. Hắc Lang bị ngăn cả trong khoảng thời gian này lao ra! Thắng lợi ngay tại trước mắt, kiên trì thêm một chút!"

Kế tiếp, hấn công Tần Thời Vũ, mang theo Tiểu Quần Quần vọt tới phía trước, tiếp tục mở đường, ra sức chém giết, như đang lao về đích đến!

"Thần thánh chi quang!" Đúng lúc này, Tiểu Quần Quần gia nhập đoàn đội của Hoàng Dật, sau đó vươn tay nhỏ, vung lên hướng đoàn người.

Nhất thời, một đạo thánh quang từ trong tay cô bé bay ra, hóa thành rất nhiều điểm sáng, rơi vào trên người của mỗi một người chơi. Ngay sau đó mỗi người đều thu được một BUFF tên là 【 thần thánh chi quang 】, gia tăng 10% toàn bộ thuộc tính, kéo dài liên tục một tiếng đồng hồ.

Đây là BUFF tốt nhất của toàn đoàn hiện nay! Cũng là BUFF cường đại nhất Hoàng Dật gặp qua, khiến cho 60 vạn người toàn đoàn được hưởng!

"Em gái, em thức tỉnh rồi?" Hoàng Dật quay đầu hướng Tiểu Quần Quần hỏi.

"Ừm, hiện tại em lợi hại hơn so với anh!" Tiểu Quần Quần gật gật đầu nhỏ.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 221: Một Phút Một Trăm Triệu

Lúc này, cú điện thoại bí mật giữa Thượng Hải Trung Quốc và Los Angeles nước Mỹ lại một lần nữa kết nối.

"Gia Cát tiên sinh, vừa rồi có một vị cường giả long tộc phủ xuống, trợ giúp số 1 giải trừ uy hiếp của Quỷ Phủ. Hắc Lang, còn có một đứa bé gái, vô cùng lợi hại, hiện tại tốc độ đột phá của bọn họ nhanh hơn rất nhiều so với trước đó, hoàn toàn có thể thành công đột phá ra ngoài!"

"Được! Tiếp tục tranh thủ thời gian cho số 1, người đi thông báo số 5, trong tay hắn nắm 27 ngân hàng trên thế giới, hẳn biết nên làm như thế nào."

"Tốt!"

...

Lúc này, hiện trường của đại lễ thường niên ở Los Angeles, một người khách mời đang khẩn trương mở ra một phong thư màu đỏ, lấy ra một tấm thẻ bên trong, sau đó quay sang micro, tuyên bố với toàn thế giới: "Giành được giải thưởng người ngâm thơ rong tốt nhất chính là -- Kim Như Kỳ Ngoại!"

Ngay sau đó, tiếng vỗ tay toàn trường như sấm dậy, vô số máy quay đều hướng về người giành được giải thưởng, khiến cho người này trong nháy mắt được toàn bộ thế giới nhìn thấy!

Người giành được giải thưởng khoảng 20 tuổi, mặc một bộ tây trang sạch sẽ gọn gàng, hắn đứng lên ôm người bốn phía, vô số máy ảnh đang lóe đèn bên cạnh hắn, đem giây phút vui sướng khi hắn giành được giải thưởng chụp lại,

người chung quanh tất cả đều nói chúc mừng.

Hắn tên là Kim Như Kỳ Ngoại, là một người chơi Singapore, cũng là người chơi Singapore đầu tiên giành được giải thưởng trong đại lễ thường niên lần này.

Mà lúc này, màn hình lớn của hiện trường cũng bắt đầu công chiếu những hình ảnh tuyên truyền phiên bản một phút đồng hồ của người giành được giải thưởng, giới thiệu sự tích một năm qua của hắn, khiến cho mọi người càng lý giải hắn.

Hình ảnh tuyên truyền sau khi phát xong, Kim Như Kỳ Ngoại lập tức đi lên sân khấu, chuẩn bị nhận giải.

Đúng lúc này, trong tai nghe điện thoại mini trên ao của hắn truyền đến một âm thanh: "Tôi là số 5, hiện tại có một nhiệm vụ, cậu dùng hết thủ đoạn kéo dài thời gian."

Mí mắt của Kim Như Kỳ Ngoại hơi giật giật, sau đó bất động thanh sắc thả chậm bước chân, đi tới bên cạnh, kéo một người không quen biết, nhiệt liệt ôm lấy, thể hiện ra kích động khi giành được giải thưởng.

Người nọ bị kéo khó hiểu, còn tưởng rằng là Kim Như Kỳ Ngoại quá mức kích động, không khỏi cũng cười theo mặt, lễ phép ôm hắn, tựa như hai người vô cùng hình dạng quen thuộc.

Kế tiếp, Kim Như Kỳ Ngoại lại dùng phương pháp đồng dạng ôm bảy tám người lạ, lúc này mới chậm rãi đi lên bục trao giải.

"Ay da!" Lúc này, hắn tựa như không cẩn thận vấp ngã một cái, nằm trên mặt đất một hồi, sau đó mới đứng lên, ngượng ngùng cúi mình vái chào dưới đài, lúc này mới đi tới bục trao giải.

Người trao giải lập tức đem cúp đưa cho Kim Như Kỳ Ngoại, sau đó đem một huy chương vàng dành riêng treo trên người của hắn.

Kim Như Kỳ Ngoại sờ sờ cúp trong tay, và huy chương vàng trong lòng, bắt đầu phát biểu cảm nghĩ khi giành được giải thưởng: "Tất cả mọi người biết, tôi là hành trưởng của ngân hàng Singapore, nhà tôi vô cùng có tiền! Lúc tôi còn rất nhỏ, tôi đã từng mộng tưởng chu du thế giới. Tôi đi qua Kim Tự Tháp của Ai Cập, đi qua Vạn Lý Trường Thành của Trung Quốc. Đúng rồi, dưới chân Trường Thành có một sạp nhỏ bán đậu hủ thú vị ăn vô cùng ngon, ăn mà không thấy ngán, mà cô con gái của ông chủ sạp cũng vô cùng đẹp, có người nói bọn họ là đến từ thành phố Sâm Châu của tỉnh Hồ Nam, nói đến thành phố Sâm Châu này, có một đoạn truyền thuyết rất đẹp, có người nói Ngọc Hoàng đại đế thời cổ có một cô con gái, đúng rồi, mọi người có thể không biết ai là Ngọc Hoàng đại đế, tôi giới thiệu đơn giản một chút. . ." Kế tiếp, Kim Như Kỳ Ngoại bắt đầu miệng lưỡi lưu loát mà nói.

Năm phút đồng hồ trôi qua, Kim Như Kỳ Ngoại đã nói đến kỹ xảo lợn mẹ leo cây, người dưới đài hai mặt nhìn nhau, người quay phim và chụp ảnh cũng không biết nên quay chụp cái gì, trên sân nhất thời tràn ngập một bầu không khí buồn chán, có một vài người thậm chí đã thấp giọng chửi bới.

Lại năm phút đồng hồ trôi qua, Kim Như Kỳ Ngoại còn đang đặc biệt nói, một vị nhân viên công tác rất cục không nhin được xông lên, thấp giọng nói vài câu bên tai Kim Như Kỳ Ngoại.

Kim Như Kỳ Ngoại lúc này mới lộ ra hình dạng bưng tỉnh đại ngộ, vỗ đùi: "A! Xin lỗi, tôi nói có chút hơi bị nhiều! Cảm ơn mọi người ủng hộ, ở chỗ này tôi muốn cảm ơn cha mẹ tôi, cảm ơn chủ sự, cảm ơn tán thành của mọi người với tôi, tôi sẽ tiếp tục nỗ lực. . ." Kim Như Kỳ Ngoại lại nói tiếp ba phút cảm nghĩ của giành được giải thưởng, lúc này mới rốt cục chịu đi xuống.

Dưới đài rốt cục vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt, người người đều thở phào một hơi.

Lúc này, MC một lần nữa đi lên, điều chỉnh bầu không khí nói: " Khẩu tài của Kim Như Kỳ Ngoại tiên sinh thật quá tốt, may mà không phải sinh ra trong

ngành MC, nếu không chúng tôi có thể sẽ thất nghiệp." MC sau khi nói một đoạn lời kịch, mời ra vị khách quý trao giải tiếp theo: "Kế tiếp, cho quán quân thể vận hội Olympic Chu Hiên, công bố giải thưởng cuồng kiểm sĩ tốt nhất!"

Kế tiếp, khách quý trao giải đi lên, tùy ý làm một chút lời dạo đầu, sau đó màn hình lớn bắt đầu chiếu hình ảnh tuyên truyền của 100 người được bình chọn, mỗi người 5 giây, sau đó là tuyên bố 10 người được đề cử, mỗi người lại chiếu 20 giây hình ảnh tuyên truyền. Cuối cùng mới tuyên bố người giành được giải thưởng cuối cùng, công chiếu hình ảnh tuyên truyền phiên bản một phút đồng hồ về sự tích của người này.

Lần này giành được giải thưởng chính là một chàng trai đến từ Trung Quốc, hẳn ta vừa vận ngồi gần vị trí của Kim Như Kỳ Ngoại! Kim Như Kỳ Ngoại nhiệt tình xông lên, ôm lấy chàng trai này, có vẻ vô cùng quen thuộc.

Thừa dịp ôm nhau, Kim Như Kỳ Ngoại nhẹ giọng nói bên tai của chàng trai: "Cậu ở trên đó nói nhiều một phút đồng hồ, tôi cho cậu một trăm triệu một lần, đây là tiền đặt cọc, cậu trước nhận lấy." Sau đó, Kim Như Kỳ Ngoại bất động thanh sắc đem một tấm chi phiếu nhét vào trong tay của chàng trai. Sau đó vỗ vỗ phía sau lưng của hắn, về lại chỗ ngồi của mình.

Chàng trai nhất thời bị lời nói vừa rồi làm cho rung động, không khỏi cúi đầu, lén lút nhìn chi phiếu trong tay một chút, chỉ thấy bên trong rõ ràng là 5 trăm triệu đô la. . .

Chàng trai thân thể run lên, cả người đều có chút ngây dại.

"Sao ngây dại? Là không thể tin được mình giành được giải thưởng sao? Không sai, cũng là cậu! Nhanh chóng đi lên nhận giải đi!" Lúc này, khách quý trao giải trên cao thấy dáng dấp dại ra của chàng trai, lập tức nhắc nhở một câu.

Chàng trai lúc này mới hồi phục tinh thần, nhanh chóng đem chi phiếu để vào túi, vẫn duy trì biểu tình bình thường, sau đó đi lên. Nhưng bước chân run nhè nhẹ của hắn vẫn thể hiện ra nội tâm rung động thật lớn, lúc này hắn đối với cái

giải thưởng này đã không có cảm giác gì, trong đầu óc đều là lời nói vừa rồi của Kim Như Kỳ Ngoại, cùng với tấm chi phiếu.

"Xin chào mọi người! Tôi đến từ khe suối trong thôn Ngư Gia trấn Hoàng Thổ huyện Bảo Định tỉnh Hà Bắc Trung Quốc, cảnh sắc chỗ đó của chúng tôi rất đẹp. . ." Kế tiếp, chàng trai cũng bắt đầu luyện thuyên những lời vô nghĩa, thao thao bất tuyệt.

Dần dần, mọi người lại bắt đầu nghi hoặc lên, camera cũng chuyển đổi qua lại, không biết quay hình như thế nào mới có thể hóa giải xấu hổ trên sân.

Cứ như vậy, kế tiếp toàn bộ diễn lễ trao giải như là bị trúng tà, cả đám người giành được giải thưởng, đều bắt đầu nói ra những lời nói nhảm một cách khó hiểu. Có vài người lúc đầu nói ra những lời khó nghe cũng kiên trì nói xong, lắp bắp, móc xia, chửi bới và đại khái những lời nói nhảm khác đều phải nói xong, bầu không khí trên sân thoáng cái trở nên quỷ dị không gì sánh được, tất cả người chơi quan sát diễn lễ trao giải trên toàn thế giới đều bắt đầu chửi ầm lên.

. . .

Dần dần, ba giờ trôi qua. (Dù, nói nhảm đủ ba giờ!)

Hoàng Dật trong Thế Giới Thứ Hai đã suất lĩnh 60 vạn người tiến vào tới giai đoạn đột phá cuối cùng, hiện tại trong hải dương khô lâu cơ bản đã không có BOSS, thực lực của khô lâu đại quân suy giảm rất nhiều, dự tính qua hơn mười phút nữa là có thể lao ra khỏi!

Lúc này, Hoàng Dật cũng không biết tổ chức phía sau hẳn đang vận dụng các loại phương pháp tranh thủ thời gian cho hẳn, lần này hẳn đột phá vòng vây cũng không phải vì giải thưởng người mới tốt nhất, cũng là một hành vi bình thường. Hơn nữa theo hẳn thấy, dựa theo thời gian sớm định ra, hiện tại đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai hẳn là đã kết thúc, hẳn không biết mình thu được giải thưởng người mới tốt nhất không, phải đợi sau khi đột phá xong mới có thể đi diễn đàn xem kết quả.

Hoàng Dật thấy đột phá cơ bản đã thành công không có vấn đề gì, rốt cục trầm tĩnh lại, nhìn Tiểu Quần Quần vẫn kéo cánh tay của hắn, hỏi ra nghi hoặc trong lòng: "Em gái, em đã là người chơi, vì sao anh chưa bao giờ thấy em logout?"

"Bởi vì em là một người ướp lạnh!" Tiểu Quần Quần ngẩng đầu nhìn chăm chăm Hoàng Dật, ngoan ngoãn nói.

"Thảo nào!" Hoàng Dật gật đầu, hắn trước đây mỗi lần login đều có thể thấy mèo trắng nhỏ, chưa bao giờ thấy qua cô ấy logout, "Em gái, đại khái còn hơn mười phút, chúng ta có thể rời khỏi hải dương khô lâu, em còn kiên trì được không?"

"Chỉ cần có anh, em sẽ kiên trì được!" Tiểu Quần Quần gật đầu.

Hoàng Dật nhìn đầu cùng của hải dương khô lâu, chiến đấu hơn mười mấy giờ, kế tiếp chỉ có hơn mười phút!

...

Lúc này, đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai chỉ còn lại sáu giải thưởng cuối cùng! Khi giải thưởng hiện nay trao xong, kế tiếp cũng là giải thưởng người mới tốt nhất! Tỷ lệ thu hình và tỷ lệ xem trên toàn thế giới đã đạt được mức cao nhất, trước đó có vài người có thể không xem diễn lễ trao giải, nhưng năm giải thưởng lớn đỉnh cấp cuối cùng là không thể không xem. Lúc này trong Thế Giới Thứ Hai cơ bản đã trống không, số người online không đủ hai trăm vạn, hầu như tất cả người chơi đều chạy đi quan sát diễn lễ trao giải!

Lúc này, trong ống nghe điện thoại của Kim Nhứ Kỳ Ngoại, lần thứ hai truyền tới một âm thanh: "Tôi là số 5, hiện tại thời gian rất khẩn cấp, trải qua tính toán của chúng ta, cậu còn cần kéo 5 phút! 5 phút cuối cùng! Số 1 sẽ thành công!"

Kim Nhứ Kỳ Ngoại hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía bu5cc trao giải.

"Người giành được giải thưởng người chơi có tài sản lớn nhất chính là -- Độc Cô Lãnh Tàng!" Đúng lúc này, một giải thưởng bình thường cuối cùng công bố hoàn tất, toàn trường vang lên tiếng vỗ tay dấy sấm.

Ngay sau đó, trong màn hình lớn bắt đầu công chiếu ra 1 phút hình ảnh tuyên truyền của Độc Cô Lãnh Tàng.

Kim Như Kỳ Ngoại nhanh chóng đứng lên, thừa dịp lúc này nhanh chóng vọt tới bên kia hội trường, đi tới bên cạnh của Độc Cô Lãnh Tàng, nhiệt tình ôm lấy hắn, sau đó trực tiếp lấy ra một xấp chi phiếu, toàn bộ nhét vào trong tay hắn, hít sâu một hơi, nói: "Anh chỉ cần đứng trên bục nói đủ 5 phút, tôi cho anh 1 tỷ đôla!"

Độc Cô Lãnh Tàng hơi sững sốt, sau đó lắc đầu cười cười, cầm xấp chi phiếu trong tay một lần nữa nhét trở về trong tay của Kim Như Kỳ Ngoại, nói: "Tôi không thiếu tiền." (Ngẫu)

Kim Như Kỳ Ngoại nhất thời run lên, trong đầu trống rỗng, đây là thế tiến công tiền tài của hắn lần đầu tiên thất bại, hắn chưa bao giờ nghĩ tới sẽ có người từ chối mê hoặc lớn như vậy của tiền tài, từ chối hắn một cách dứt khoát như vậy.

Lúc này, hình ảnh tuyên truyền của màn hình lớn đã phát xong, Độc Cô Lãnh Tàng lập tức bước đi về phía sân khấu.

"Xong!" Kim Như Kỳ Ngoại tự thì thào nói một tiếng, cả người dường như mất đi hồn phách, trước đó nỗ lực lâu như vậy, không ngờ rằng thất bại trong gang tấc tại thời khắc cuối cùng!

5 phút, chỉ thiếu đúng 5 phút cuối cùng!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 222: Sát Thần

Lúc này, trong Thế Giới Thứ Hai, Hoàng Dật vừa suất lĩnh đoàn đội tiến hành đợt đột phá cuối cùng, vừa nghe Tiểu Quần Quần kể về cuộc sống ướp lạnh của cô bé.

...

Tại điển lễ trao giải của đại lễ thường niên, Độc Cô Lãnh Tàng đã đi lên bục trao giải, tiếp nhận cúp và huy chương vàng, sau đó nhìn quanh hiện trường một lần, nhìn quanh vô số camera nhắm ngay hân một lần, hướng toàn bộ thế giới nói ra cảm nghĩ giành được giải thưởng: "Rất nhiều người đều biết rõ, tôi là một người ướp lạnh, vì điển lễ trao giải này, tôi đặc biệt tạm dừng ướp lạnh, từ trong kho ướp lạnh băng lãnh thức tỉnh. Mọi người có thể sẽ cảm thấy người ướp lạnh có rất nhiều chỗ tốt, có thể thời gian dài không cần logout, có thể vẫn luyện cấp, vẫn ở trong thế giới tốt đẹp kia. Thế nhưng, mọi người biết được sự tịch mịch của loại ướp lạnh này không?"

Nói xong, hân dừng một chút, nói: "Các người bản thân có hai thế giới, nhưng chúng tôi lại chỉ có một thế giới. Tôi vô cùng quan tâm những người bạn của tôi, nhưng mỗi một ngày, tôi chỉ có thể mở mắt nhìn bọn họ logout, biến mất tại trước mắt của tôi, chúng tôi chỉ có thể một mình trong thế giới cô độc tịch mịch chờ đợi, đợi những người bạn ấy một lần nữa login, đợi yêu người của lòng tôi login, tôi thậm chí cũng không biết có thể có một ngày bọn họ vĩnh viễn sẽ không login hay không. Bạn giống như là một người ngu vậy, đứng ở chỗ người mình yêu logout, đợi đối phương login, khi đối phương login vào, bạn có thể nhào vào trong lòng của người mình yêu, cảm thụ sự ấm áp giả thuyết mà lại thật sự. . ."

Độc Cô Lãnh Tàng nói xong, ngữ khí có chút bi thương, lúc này hắn đại biểu cho tất cả người ướp lạnh trên thế giới, nói ra tiếng lòng của mỗi người.

Hồi lâu sau đó, Độc Cô Lãnh Tàng đổi giọng, nói: "Bạn bè của tôi rất ít, có thể rất nhiều người không coi tôi là bạn, chỉ có lúc thiếu tiền mới có thể nhớ tới tôi. Cho nên, tôi càng thêm quý trọng những người tôi cho rằng là bạn bè chân chính. Tôi biết, thời gian lên tiếng của tôi lúc này, đem rất có khả năng quyết định kết quả của giải thưởng người mới tốt nhất kế tiếp. Giải thưởng người mới tốt nhất chỉ có thể được hai người giành lấy, hoặc là Miếu Sát, hoặc là Lôi Thần. Lúc đầu tỷ lệ Lôi Thần giành được giải thưởng lớn hơn, nhưng cá nhân tôi càng kính nể Miếu Sát nhiều hơn, cho nên tôi lựa chọn đứng ở chỗ này, ở lại vì hắn!"

Trong nháy mắt này, Kim Như Kỳ Ngoại dưới đài bỗng nhiên ngừng đầu, khiếp sợ nhìn chằm chằm Độc Cô Lãnh Tàng trên cao! Sau đó, trên mặt của hắn tràn ngập kinh hãi!

Mà lúc này, thành viên của tổ chức rải rác các nơi trên thế giới, bao gồm cả vị Gia Cát tiên sinh kia ở bên trong, tất cả đều xem TV, thở phào một hơi!

Trong TV tiếp tục truyền đến âm thanh của Độc Cô Lãnh Tàng: "Ba tháng trước, tôi ở phòng đấu giá của Kinh Cực thành, đấu giá một nhóm phù văn, làm quen được với Miếu Sát, sau đó chúng tôi cùng nhau đánh Chúng Thần chi tháp, còn giết chết một BOSS Bán Thú Nhân cấp 50 tên là Man Liệt. Thời gian ở chung của chúng tôi rất ngắn, nhưng tôi đã xem hắn trở thành bạn bè thân thiết, tôi biết hắn cũng là một người cô độc, trên nhiều khía cạnh, chúng tôi đều là như nhau. Hắn có thể trong mấy tháng thời gian ngắn ngủi, đạt được tình trạng hiện tại này. Mà tôi làm một người ướp lạnh 24 tiếng đồng hồ đều online, bản thân có thời gian phát triển nhiều hơn so với tất cả mọi người muốn, lại chỉ có thực lực hiện tại như vậy, tôi rõ ràng Miếu Sát có bao nhiêu nỗ lực, tôi đem hắn trở thành một người bạn đáng tôn kính, tôi hy vọng hắn có thể giành được giải thưởng người mới tốt nhất. Lúc này, rất nhiều người có thể cũng không biết, hắn đang ở trong Thế Giới Thứ Hai, suất lĩnh người chơi của Long Đô gian nan đột phá vòng vây, thiếu nhất chính là một chút thời gian cuối cùng, tôi vừa vận biết được

tin tức này, cho nên, tôi lựa chọn vào lúc này, dùng phương thức này ủng hộ hẳn.
.."

Độc Cô Lãnh Tàng ở trên bục cao thoáng cái nói một hồi lâu, khán giả dưới hiện trường, người được đề cử cho những giải thưởng còn lại, cùng với hơn 10 tỷ khán giả trước màn ảnh, tất cả đều thông qua lời nói của hắn, nhận thức được một Miếu Sát hoàn toàn mới.

...

Tại lúc Độc Cô Lãnh Tàng lên tiếng, Hoàng Dật rốt cục nhìn thấy đầu cùng của hải dương khô lâu, bên ngoài cũng là sa mạc mênh mông vô bờ, mặt đất khô cạn, lúc này lại như là thiên đường đầy hạnh phúc!

"Chúng tôi rốt cục đột phá thành công rồi!" Hoàng Dật hướng toàn đoàn, cao giọng nói.

Lúc này, 60 vạn người toàn đoàn đã liên tục chiến đấu mười mấy giờ, thân thể đã tới mệt mỏi rã rời đến cực hạn, nhưng giờ phút này, mọi người lại đều phấn chấn lên, bước chân không khỏi nhanh hơn vài phần.

Rốt cục, Hoàng Dật đi đầu giết chết một khô lâu cuối cùng, hoàn toàn chạy ra khỏi vòng vây!

Giây phút ấy, không khí tự do đập vào mặt mà đến, trước mắt rốt cục không còn là hải dương khô lâu, mà dường như là một cuộc sống mới!

Mà vô số người chơi cũng theo sát phía sau vọt ra, hơn 60 vạn người vui mừng mà khóc, bọn họ bị nhốt tại Long Đô một thời gian rất dài, rốt cục tại giờ phút này nhận được tự do! Giống như bị nhốt trong ngục giam rất nhiều năm sau, rốt cục được thả ra!

Lúc này, người chơi quen hoặc không quen nhau tất cả đều ôm lấy nhau, hưởng thụ tự do đã lâu này!

Hoàng Dật cũng kích động ôm lấy Tiểu Quần Quần, hắn đã liên tục chiếy đấu hơn 30 giờ, một đường gian khổ đi tới, tàn sát hơn 30 vạn người chơi dưới trướng Phong Chí, tổ kiến đoàn đội mới, vây khốn Sa Đạo Vương, suất quân đột phá vòng vây, tao ngộ Quý Phủ. Hắc Lang, gặp phải Bạch Long vương và em gái. . .

Những chuyện này đã xảy ra dường như trong một thế kỷ dài đằng đặc, mà hiện tại hắn rốt cục đi tới cực hạn, vượt muôn hiểm trở, đột phá vô số trở ngại, đem thi thể của Tần Thời Vũ an toàn đi ra!

Đúng lúc này, trong trời đất bỗng nhiên vang lên một âm thanh cuồn cuộn cổ-

"[hệ thống thông báo]: Người chơi Trung Quốc[Miếu Sát] suất lĩnh 60 vạn người chơi Long Đô thành công đột phá vòng vây, cứu vớt chúng sinh, khen thưởng danh vọng công cộng 1000 điểm, thu được [thành tựu duy nhất]-[cứu vớt chúng sinh], điểm vinh dự quốc gia Trung Quốc +1."

Điểm vinh dự quốc gia thứ ba! Lúc này, Hoàng Dật phá vỡ một kỷ lục thế giới mới, trở thành người chơi đầu tiên đồng thời có 3 điểm vinh dự quốc gia của!

60 vạn người chơi trong đoàn đội hai mặt nhìn nhau, sau đó tất cả đều kích động quay đầu nhìn phương hướng của Hoàng Dật, rất nhiều người đứng rất rất xa, có thể ngay cả cái bóng của Hoàng Dật đều nhìn không thấy, nhưng bọn họ biết, chính là người mà ngay cả bọn họ không nhận ra được, đã cứu bọn họ.

Mà lúc này, 30 vạn người trong đoàn đội của Phong Chí bọn họ, vẫn còn đang bị vây khốn ở Long Đô, trên mặt bọn họ là một mảnh xám xịt! Đặc biệt là hơn 10 vạn người chơi bình thường, bọn họ bỗng nhiên có chút hối hận, nếu như ngày hôm qua bọn họ lựa chọn rời khỏi đoàn đội của Phong Chí, theo Hoàng Dật đột phá vòng vây, vậy bọn họ cũng sẽ như 60 vạn người chơi kia, nghênh đón tự do, nhưng bọn họ đã nghĩ sai, chọn sai đội ngũ.

Đúng lúc này, trong trời đất bỗng nhiên lần thứ hai vang lên một âm thanh lớn--

"[hệ thống thông báo]: Người chơi Trung Quốc [Miếu Sát] cống hiến 3 điểm vinh dự quốc gia, sáng tạo lịch sử, đạt được điều kiện ban thưởng tên, trong mười giây đồng hồ kế tiếp, tất cả người chơi của toàn bộ thế giới đều có thể ban cho [Miếu Sát] một danh xưng, hệ thống sẽ thống kê danh xưng nào được ban nhiều nhất, lấy làm tên ban thưởng của [Miếu Sát], hiện tại bắt đầu tính thời gian: 10, 9, 8. . ."

Giờ phút này, toàn bộ đại lục trống không vắng vẻ, cái thông báo cô độc này vang lên tại mỗi một đại lục, mỗi một dãy núi, mỗi một đảo nhỏ!

Lúc này người chơi đang online, chỉ có khoảng một trăm tám mươi vạn người, nhưng mỗi một người nghe được thông báo, tất cả đều hoàn toàn khiếp sợ!

Đây là Thế Giới Thứ Hai mở ra sau hai năm, hệ thống lần đầu tiên thông báo tuyên bố tên ban thưởng!

Thông báo đầu tiên tuyên bố cần người trên toàn thế giới ban thưởng tên!

Đây là vinh dự vô thượng, ngay cả Đào Phong bọn họ cũng không từng đạt được thành tựu vĩ đại như vậy!

Mười giây kế tiếp là mười giây dành riêng của Hoàng Dật, trong thời gian mười giây này, toàn bộ thế giới xoay quanh Hoàng Dật!

Lúc này, người chơi đang ở trong Thế Giới Thứ Hai chỉ có 180 vạn! Bọn họ tương đương với người chứng kiến và người tham dự thời khắc lịch sử này, trong 10 giây kế tiếp, bọn họ nói ra bất luận một câu nói nào, đều sẽ được ghi chép lại là tên ban thưởng, tự mình viết ra đoạn lịch sử vĩ đại này!

"Mẹ nó! Lợi hại như vậy!" Một người chơi Trung Quốc vô thức nói ra một

câu cửa miệng, hệ thống nhất thời đem những lời này ghi chép lại, trở thành tên ban thưởng của hãn đối với Hoàng Dật.

"Oh My God" Một người chơi nước Anh không khỏi sợ hãi kêu một tiếng, tiếng kêu sợ hãi này lập tức được hệ thống ghi chép vào trong dữ liệu.

"Trời ạ!" Đây là cảm khái lơ đãng của rất nhiều người, thế nhưng lại lập tức được trở thành tên ban thưởng, được hệ thống vào trong dữ liệu thống kê.

"Tình huống gì?" Đây là một người chơi vừa login, sau khi nghe được thông báo của hệ thống, mờ mịt nghi vấn, ngay sau đó, những lời này lập tức được trở thành tên ban thưởng hệ thống nhập vào dữ liệu!

"Má nó, vận khí của người này thật tốt!" Một người chơi cấp 1 vừa rồi bị một con chó hoang cắn chết, đang trong không gian đen kịt nghe thấy được tiếng hệ thống thông báo này á, tâm lý cực bất bình, mắng một tiếng, lại được hệ thống trở thành tên ban thưởng ghi vào hồ sơ.

"Hả? Dao Kiếm Sát? Mình còn tưởng rằng là Dao Kiếm Lôi." Một người Trung Quốc khoảng 20 tuổi, có vẻ ngoài cực kỳ tuấn mỹ, trong tay thường thức một chuôi kiếm sắt mẻ, sau đó mỉm cười, nói: "Miếu Sát, anh rất không tồi, tôi là Lợi Kiếm, hy vọng có một ngày có thể luận bàn với anh."

"Cái *** mẹ nó!" Trong Long Đô, Phong Chí hỗn hển mắng một tiếng, sau đó gã lập tức quát to: "Hiện tại mọi người toàn bộ cho Miếu Sát một tên ban thưởng -- tiện nhân! Không phải so nhiều người sao? Chúng ta ở đây trực tiếp hơn 30 vạn người cho hãn một tên ban thưởng."

Lúc này, trong 60 vạn người chơi lao ra vòng vây của hải dương khô lâu, không biết là ai bỗng nhiên nói một câu: "Miếu Sát là thần!"

Ngay sau đó, tất cả mọi người sửng sốt, nhớ tới trước đây rất lâu lúc Long Đô bị khô lâu đại quân vây công, khi đó ngay dưới tình huống Long Đô gần bị diệt, Hoàng Dật trộm đi trái tim của Sa Đạo Vương, lần đầu tiên giải cứu Long Đô.

Trong lần đó, tất cả người chơi Long Đô cũng hô to "Miếu Sát là thần!"

Giờ phút này, đoàn người dường như bị cái âm thanh này hấp dẫn, tất cả đều điên cuồng màร้อง lên!

"Miếu Sát là thần!"

"Miếu Sát là thần!"

Âm thanh của 60 vạn người vang lên tận trời, đinh tai nhức óc, trong trời đất đều là âm thanh của "Miếu Sát là thần".

"3, 2, 1, thời gian kết thúc! Hệ thống đang thống kê, mời sau đó. . ." Lúc này, hệ thống thông báo kết thúc đếm ngược theo thời gian, sau đó dừng lại một hồi.

Lúc này, tại diễn lễ trao giải, Độc Cô Lãnh Tàng rốt cục nói xong cảm nghĩ, đi xuống!

Lúc này, một trăm tám mươi vạn người chơi trong Thế Giới Thứ Hai tất cả đều buông việc trong tay xuống, ngừng vung kiếm, ngừng nói, tất cả đều đang chờ đợi tên ban thưởng cuối cùng của hệ thống!

Lúc này, Hoàng Dật vẫn đang công thi thể của Tần Thời Vũ, nắm tay của Tiểu Quân Quân, đứng ở giữa thế giới!

"[hệ thống thông báo]: Trải qua thống kê của hệ thống, danh xưng được ban nhiều nhất là "Miếu Sát là thần!" Trải qua tổ hợp của hệ thống, tên ban thưởng cuối cùng của [Miếu Sát] là: [Sát Thần]. Từ nay về sau tên gọi của [Miếu Sát] thay đổi là [Sát Thần. Miếu Sát]"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 223: Biến Số

Sát Thần!

Đây là người chơi được ban thưởng tên đầu tiên trên thế giới, ngay tại ngày hôm qua, Hoàng Dật còn được bảy đại ma vương đứng đầu -- Địa Ngục chi vương. Diêm ma phong hào là Sát Lục Chi Vương, đưa hắn đẩy tới mặt đối lập của toàn bộ thế giới.

Mà ngày hôm nay, tên ban thưởng của hắn trực tiếp rửa trắng bản thân!

"Sát Lục Chi Vương" chỉ là một phong hào, chỉ là Địa Ngục chi vương đơn phương phong cho Hoàng Dật, cùng loại với danh xưng tự do.

Mà "Sát Thần" thì lại là tên ban thưởng, cũng là chính thống, công nhận, dưới trường hợp vô cùng chính thức, tên ban thưởng thậm chí sẽ thay thế tên ban đầu. Sau này hệ thống lần thứ hai thông báo Hoàng Dật, sẽ không dùng "Người chơi Trung Quốc [Miếu Sát]" để mở đầu, mà đem trực tiếp dùng "Sát Thần" mở đầu, thể hiện ra tính chính thức của tên ban thưởng.

Ngoài ra, tại tên gọi trang bị, cũng có thể thể hiện rõ ràng khác biệt của phong hào và tên ban thưởng. Rất nhiều người không anh hùng đều có phong hào của riêng mình, điển hình nhất cũng là Long Thương. Pheles, Cương Thi vương. Thiết cốt, Hủ Long, Ba Đặc 50 tầng của Chúng Thần chi tháp. Những kiểu như Long Thương, Cương Thi vương, Hủ Long đứng trước chỉ là phong hào, cũng không phải tên ban thưởng. Cho nên trang bị truyền kỳ của chúng nó, đều là lấy tên để mệnh danh, ví dụ như [Đai lưng của Pheles], [Giày của Thiết Cốt], [Mũi dao của Ba Đặc] và cái khác.

Mà giống như Ngự Nhân Dạ Hành giả. Slark hay Mặt Nhật Sứ Giả. Lucifer, tên trước của bọn họ cũng là tên ban thưởng, cho nên trang bị truyền kỳ của bọn họ, đều là lấy tên ban thưởng để mệnh danh, ví dụ như đôi giày dưới chân Hoàng Dật【dấu chân của Mặt Nhật Sứ Giả】. Dùng tên ban thưởng mệnh danh cho trang bị truyền kỳ sẽ tốt hơn so với trang bị truyền kỳ khác, giống như【dấu chân của Mặt Nhật Sứ Giả】của Hoàng Dật, sẽ mạnh hơn rất nhiều so với【Giày của Thiết Cốt】đồng dạng là truyền kỳ.

Đương nhiên, phong hào và tên ban thưởng có đôi khi người chơi không phân biệt được, biểu hiện ra không có bất luận cái gì khác nhau, nhưng mặc kệ thế nào, tên đầu của anh hùng nhất định là tên ban thưởng, đây là một điều kiện để trở thành anh hùng. Hoàng Dật hiện tại, đã phù hợp điều kiện này, kế tiếp cũng là hai điều kiện khác-- đạt được cấp 100, đồng thời thông qua Anh Hùng Thí Luyện.

"Miếu Sát, à không, Sát Thần! Chúc mừng cậu thu được tên ban thưởng, rất tốt!" Lúc này, phương xa truyền đến âm thanh của Bạch Long vương, sau đó thân thể che cả bầu trời của ông ta bay đến đây, kéo một cái bóng trên mặt đất.

"Bạch Long vương, đa tạ ngài tương trợ!" Hoàng Dật cảm ơn.

Bạch Long vương đáp xuống mặt đất, con mắt lớn nhìn chăm chăm Hoàng Dật, nói: "Cậu là một thành viên của Bạch Long tộc ta, ta cứu cậu là chuyện thiên kinh địa nghĩa, cậu không cần cảm kích ta. Quỷ Phủ. Hắc Lang cũng lợi hại, ta và nó chiến đấu lâu như vậy, lại giết không chết nó, khiến cho nó trọng thương bỏ chạy."

Lúc này, 60 vạn người chơi xung quanh ngay cả thở mạnh cũng không dám, loại nói chuyện cấp bậc này, bọn họ không cách nào tham gia. Nhưng bọn họ trong cuộc nói chuyện, cũng lý giải càng nhiều hơn đối với Hoàng Dật, không ngờ rằng hẳn dĩ nhiên là một thành viên của Bạch Long tộc.

"Sát Thần, hiện tại cậu đã thu được tên ban thưởng, chân chính danh chấn thế

giới. Bạch Long vương ta không có nhìn lầm người, chờ cậu sau khi trưởng thành, Bạch Long tộc chúng ta chắc chắn nghênh đón một thời đại huy hoàng." Lúc này, Bạch Long vương có chút kích động nói.

"Bạch Long gia gia, anh trai con mệt mỏi quá, ngài dẫn chúng con tìm một chỗ nghỉ ngơi một lúc đi!" Lúc này, Tiểu Quần Quần quan tâm nói.

"Được!" Bạch Long vương nói xong, cúi đầu xuống.

"Anh, chúng ta ngồi lên đi!" Tiểu Quần Quần nói xong, liền bò lên trên Bạch Long vương.

Hình thái Bạch Long của Hoàng Dật là không cách nào công người, hắn đem thi thể của Tần Thời Vũ thả xuống, cũng ngồi lên Bạch Long vương, chuẩn bị để rời đi.

"Miếu Sát!" Lúc này, phó đoàn trưởng Ma Tông Việt Quốc bỗng nhiên hô một tiếng.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, lúc này, đoàn người tất cả đều là thần sắc phức tạp nhìn hắn gần rời đi.

Ma Tông Việt Quốc có chút xấu hổ nhìn Hoàng Dật, nói: "Cái kia, anh sau này có sáng tạo công hội không? Đám anh em chúng tôi đều muốn theo anh. Chúng tôi biết anh cũng là nhân vật thần long, chúng tôi có tự hiểu lấy mình, sẽ không theo phía sau anh gây cản trở, chỉ cần có thể gia nhập vào công hội của anh đã thỏa mãn rồi, ít nhất chúng tôi có một lãnh tụ vĩ đại không thua gì Đào Phong."

Hoàng Dật nhìn quanh 60 vạn người chơi trước mắt đã cùng nhau chiến đấu đẫm máu, sau đó suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Có thể sẽ lập! Hoan nghênh mọi người tùy thời gia nhập!"

Nói xong, Bạch Long vương mở cánh, một lần nữa bay lên, rất nhanh liền

biển mất ở phương xa.

60 vạn người chơi tất cả đều ngửa đầu nhìn phương hướng biển mất của hần, trên mặt có chút mất mát.

Tốc độ của Bạch Long vương rất nhanh, hầu như là nhanh như điện chớp, chớp mắt vượt qua vô số cự ly, sau vài phút thì bay đến một ốc đảo, sau đó đáp xuống.

Hoàng Dật lập tức xoay người xuống, sau đó đem thi thể của Tần Thời Vũ đặt xuống, hướng Tiểu Quần Quần nói: "Em gái, em giúp anh coi chừng chị gái này, anh chiến đấu hơn ba mươi mấy tiếng, có chút mệt mỏi, muốn đi nghỉ ngơi một hồi."

"Được! Anh, cứ yên tâm mà đi đi, em sẽ chăm sóc tốt cho chị gái này." Tiểu Quần Quần gật đầu.

Sau đó, Hoàng Dật rút cục logout.

Hần cũng không có lựa chọn trở lại thế giới hiện thực, mà là đi diễn đàn, muốn nhìn xem mình rốt cuộc giành được giải thưởng không. Theo hần thấy, hiện tại tất cả giải thưởng của đại lễ thường niên hần là đã sớm trao xong, hiện tại đi diễn đàn trực tiếp có thể thấy kết quả.

Nhưng mà, khi hần tiến vào diễn đàn, lại lập tức thấy được một bài post -- "Giải thưởng đỉnh cấp đầu tiên của đại lễ thường niên-- giải thưởng người mới tốt nhất đang trực tiếp phát sóng!"

Hoàng Dật kinh hãi, không ngờ rằng đại lễ thường niên dĩ nhiên còn chưa có kết thúc, hần lập tức vào nhìn một chút.

Trong bài post là hình ảnh trực tiếp của đại lễ thường niên, đồng thời trực tiếp hiện trường rầm rộ của diễn lễ trao giải.

"Kế tiếp, cho mời chủ tịch Liên Bang Thế Giới, giúp chúng ta trao giải

thường đỉnh cấp đầu tiên -- giải thưởng người mới tốt nhất hàng năm!" MC đồng dục nói.

Sau đó tiếng vỗ tay dậy sấm toàn trường, mỗi người đều là vẻ mặt chờ mong, đợi năm ngày, rốt cục đến lúc trao giải thưởng đỉnh cấp.

Kế tiếp, người trung niên da trắng từ sau màn che đi ra, gã chính là chủ tịch Liên Bang Thế Giới Oster tiên sinh, tự sau khi chủ tịch Bắc Dã Khang tiền nhiệm bị ám sát, gã tiếp nhận vị trí của Liên Bang Thế Giới.

Thấy người này, Hoàng Dật trong mắt lạnh lẽo, Oster này cũng là nhân vật trong phe phái của Bắc Dã Khang, tương đương với Bắc Dã Khang thứ hai.

Oster đi lên bục trao giải, nói vài câu tràng diện, sau đó liền chính thức mở ra một danh sách, tuyên bố danh sách bình chọn.

Ngay sau đó, màn hình lớn bắt đầu công chiếu hình ảnh tuyên truyền của 100 người được bình chọn, mỗi một người chỉ có 5 giây.

"Lôi Thần! Lôi Thần! Lôi Thần!" Rất nhanh, màn hình lớn chuyển tới hình ảnh tuyên truyền của Lôi Thần, khán giả bên dưới nhất thời la ầm lên, thoáng cái thể hiện ra nhân khí siêu cường, đem người còn lại trong nháy mắt bỏ xa sau lưng.

Hình ảnh tuyên truyền 5 giây của Lôi Thần, chỉ thể hiện ngắn gọn một ít thành tựu mọi người đều biết của Lôi Thần, bao gồm người đầu tiên vượt qua đại lục, người đầu tiên đem chiến hồn tăng tới tầng thứ chín, người đầu tiên chinh phục khu vực hải ngoại, phá vỡ của kỷ lục thế giới tầng 40 trong Chúng Thần chi tháp, cùng Viêm Hoàng quân đoàn giành được thủ sát thế giới của Hủ Long. Ba Đặc.

Lại qua một hồi, màn hình lớn chuyển tới hình ảnh tuyên truyền của Hoàng Dật, trên sân lại một lần nữa vang lên tiếng thét chói tai náo nhiệt, thể hiện ra cục diện cạnh tranh của Hoàng Dật và Lôi Thần hai người.

Trong hình ảnh tuyên truyền phiên bản 5 giây này, chủ yếu thể hiện Hoàng Dật người đầu tiên giết chết NPC hơn cấp 200, phá vỡ kỷ lục thế giới của tầng 10, tầng 20, tầng 30 trong Chúng Thần chi tháp, giải cứu Long Đô, người đầu tiên thu được trang bị truyền kỳ, trợ giúp Viêm Hoàng quân đoàn giành được thủ sát Cường Thi vương.

Những người kế tiếp, đều không làm ra tiếng ủng hộ quy mô lớn. Tất cả mọi người biết, người tranh đoạt chính thức của giải thưởng người mới tốt nhất, thật ra cũng có Hoàng Dật và Lôi Thần hai người mà thôi.

Hình ảnh tuyên truyền sau khi phát xong, chủ tịch Liên Bang Thế Giới Oster nhắm ngay micro, nhìn quanh hiện trường một lần, hướng toàn bộ thế giới trình trọng tuyên bố: "Kế tiếp công bố chính là, mười người được đề cử cho giải thưởng người mới tốt nhất!"

Ngay sau đó, màn hình lớn lại bắt đầu tiếp tục phát ra hình ảnh tuyên truyền, bắt đầu công chiếu hình ảnh tuyên truyền của mười người được đề cử, hình ảnh tuyên truyền của mỗi người kéo dài tới 20 giây!

"Ấn Độ - Purple Star!"

"Nhật Bản - Anh Hoa!"

"Trung Quốc - Lôi Thần "

"Trung Quốc - Dương Vũ Hành "

"Trung Quốc - Miếu Sát "

"Nước Mỹ - Đọa Lạc Thiên Sứ "

...

Hình ảnh tuyên truyền lần này kết thúc trong tiếng la hét của rất nhiều người! Chủ tịch Liên Bang Thế Giới Oster hướng về micro, nói ra một câu nói mà toàn

bộ thế giới đã đợi rất lâu: "Kế tiếp, sẽ công bố người giành được giải thưởng người mới tốt nhất năm nay!" Sau đó, gã lấy ra một phong bì màu đỏ!

Giây phút ấy, cameras trên sân đột nhiên mãnh liệt lên, tất cả camera nhắm ngay gã, không hề chuyển đổi hình ảnh, toàn bộ thế giới tất cả mọi người ngừng hô hấp lại, chuẩn bị nghe Oster tuyên bố người mới tốt nhất năm nay.

Vô số ký giả truyền thông, tất cả đều chuẩn bị tốt một nhóm bài viết, chuẩn bị tại giây phút công bố, trong nháy mắt tuyên bố với toàn cầu!

Lúc này, Oster bình tĩnh xé mở phong bì màu đỏ, trên sân lặng ngắt như tờ, trái tim của vô số người đều đang đập rộn ràng căng thẳng. Mà trong màn hình lớn, thì chia ra làm mười ô vuông nhỏ, nhắm ngay vị trí của mười người trong hiện trường, mười người này đều là người được đề cử cho giải người mới tốt nhất, bất quá có hai vị trí trống, đó là vị trí của Hoàng Dật và Lôi Thần, bọn họ không đến tham dự.

Tám người còn lại, có vài người ngồi nghiêm chỉnh, có vài người thì giả vờ bình tĩnh, có người căn cứ môi, khiến cho bầu không khí càng khẩn trương lên.

Rốt cục, Oster mở ra phong bì, lấy ra một tấm thẻ bên trong, trên tấm thẻ, cũng là viết tên của người giành được giải thưởng người mới tốt nhất!

"Kịch kịch!" Đúng lúc này, phía sau màn che đột nhiên xông ra một người nhân viên công tác! Người nhân viên công tác này dường như một vị khách không mời mà đến, chạy vào trong tầm mắt của 10 tỷ khán giả trên thế giới, có vẻ đột ngột không gì sánh được! Hắn cấp tốc vọt tới bên cạnh của Oster, ghé vào bên tai thấp giọng nói một câu, nhưng âm thanh của hắn thật sự quá nhỏ, không có bất kỳ khán giả nào nghe.

Oster nghe xong người nhân viên công tác thì thầm, sắc mặt cả kinh, sau đó nhẹ giọng hỏi: "Thật sao?"

Bởi phía trước người của gã cũng là micro, gã thấp giọng hỏi, nhất thời được

micro phóng đại mấy lần, truyền tới các nơi trên thế giới!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 224: Giải Thưởng Người Mới Tốt Nhất

Lúc này, khán toàn thế giới giả đều sửng sốt, tất cả đều tò mò, không biết vì sao tại thời điểm mấu chốt sẽ xuất hiện vấn đề, không biết bọn họ rốt cục đã thì thầm cái gì!

Lúc này, người nhân viên công tác gạt đầu, biểu thị xác nhận với Oster, sau đó liền một lần nữa lui xuống.

Oster quay sang micro lắc đầu cười: "Thật sự là một tin tức làm cho người ta khiếp sợ, tôi trước đó cũng chưa từng nghĩ tới sẽ xuất hiện loại chuyện này."

Một câu nói của gã, khiến cho người trên thế giới nhất thời trở nên càng tò mò hơn.

Sau một khắc, Oster hít sâu một hơi, sau đó ngữ khí nghiêm nghị, cao giọng tuyên bố: "Tôi tuyên bố, giành được giải thưởng người mới tốt nhất hàng năm chính là -- "

Lần này, mười tỷ khán giả tất cả đều ngừng hô hấp lại, cameras dày đặc tới cực hạn, người trước TV cũng nhìn chăm chăm màn hình không chuyển mắt!

Trái tim của Hoàng Dật như muốn treo lên cổ, nỗ lực ba tháng, có thể giành được giải thưởng hay không thì phải xem kế tiếp Oster nói ra tên ai!

Toàn bộ thế giới một mảnh yên tĩnh, chờ đợi Oster mở tấm thẻ, đọc ra cái tên viết bên trong!

Nhưng mà, kế tiếp, Oster lại làm một động tác khiến cho toàn bộ thế giới đều cảm thấy khiếp sợ, gã trực tiếp buông tấm thẻ xuống, ngay cả nhìn cũng không

nhìn tên trong tấm thẻ, trực tiếp nói ra hai chữ: "Sát Thần!"

Giây phút ấy, 10 tỷ khán giả đều bị kiềm hãm!

Bầu không khí nhất thời đọng lại, mỗi người đều hai mắt nhìn nhau!

"Sát Thần là ai? Sao chưa từng nghe qua!"

"Có phải là lầm không? Trong mười người đề cử, cũng không có ai tên Sát Thần!"

"Sát Thần. . . Chẳng lẽ là chỉ Miếu Sát và Lôi Thần? Dem tên của bọn họ tổ hợp lại, là thành Sát Thần? Lẽ nào bọn họ đồng thời giành được giải thưởng?"

Toàn trường vang lên âm thanh huyền não ồn ào, tất cả đều là nghi vấn.

Mà Hoàng Dật quan sát trực tiếp trong diễn đàn, rốt cục yên lòng, hẳn không ngờ rằng mình vừa rồi mới thu được tên ban thưởng, đã được dùng cấp tốc như thế. Xem ra, hệ thống tám chín phần là lâm thời đưa hai hành động vĩ đại giải cứu Long Đô và thu được tên ban thưởng xếp vào điều kiện đề cử, tương đương với một lần tuyệt sát tại thời khắc cuối cùng, Lôi Thần ngay cả cơ hội trở mình cũng không có.

Đúng lúc này, màn hình lớn của hiện trường bắt đầu công chiếu những hình ảnh và video tuyên truyền của người giành được giải thưởng, bên trong cũng là Hoàng Dật!

"Hả? Dĩ nhiên là Miếu Sát!" Mọi người thấy sau khi hình ảnh tuyên truyền, nhất thời hiểu được.

"Vì sao hẳn là Sát Thần? Không phải Miếu Sát sao?" Mọi người vẫn nghi hoặc, nhưng tất cả đều nhìn chăm chăm hình ảnh tuyên truyền, chuẩn bị tìm đáp án từ bên trong.

Video tuyên truyền của phiên bản này kéo dài một phút đồng hồ, thể hiện chi

tiết các loại thành tựu của Hoàng Dật, còn bao gồm một ít sự tích truyền lưu giữa người chơi, ví dụ như phá hủy Phong Lâm trại, giết chết thời khắc giết Cường Thi vương. Thể hiện hoàn chỉnh các loại thành tựu công khai của Hoàng Dật!

Video tuyên truyền tới phần cuối cùng, hình ảnh đột nhiên chuyển đổi, biến trở về tình huống của Hoàng Dật ngày hôm qua tại Long Đô. Đầu tiên, là hành động vĩ đại tuyệt thế đánh chết 30 vạn người chơi của Phong Chí! Trong hình ảnh biểu hiện vô số tia sáng kỹ năng oanh kích qua hướng hắc, nhưng hắc lại như là một bất tử chiến thần, mỗi một lần công kích đều tàn sát hơn một ngàn người chơi! Hình ảnh chiến đấu đẫm máu của Hoàng Dật, khắc thật sâu vào trong lòng của mỗi một khán giả.

Đây là đa số người trên thế giới lần đầu tiên thấy đoạn hình ảnh này, tiêu điểm của dư luận mấy ngày nay đều tại diễn lễ trao giải, không có người quan tâm Thế Giới Thứ Hai xảy ra chuyện gì, hiện tại thông qua những hình ảnh tuyên truyền này mới biết được có một chuyện như thế, thoáng cái tất cả đều chấn kinh.

Một người dĩ nhiên lấy một địch vạn, tàn sát hơn ba mươi vạn người chơi, đây là hành động vĩ đại mọi người nghĩ cũng không nghĩ tới!

"Địa Ngục chi vương. Diêm ma đơn phương đem 【 Miếu Sát 】 liệt vào đại ma vương thứ tám, phong hào là 【 Sát Lục Chi Vương 】, đến lúc này 【 Miếu Sát 】 chính thức trở thành người chơi đầu tiên được ma vương ban thưởng. . ." Lúc này, trong hình ảnh truyền đến âm thanh của tiếng thông báo!

Nếu như nói hình ảnh tàn sát trước đó chỉ là khiếp sợ thế nhân thôi, vậy phong hào Sát Lục Chi Vương, thì trực tiếp khiến cho tất cả khán giả trên toàn thế giới hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người!

Truyền thuyết của bảy đại ma vương truyền lưu vô số năm, các thời đại đi qua vẫn không thay đổi, nhưng mà giờ phút này bị sửa đổi, trở thành tám đại ma vương! Tất cả mọi người không ngờ tới, dĩ nhiên có người chơi có thể thu được

phong hào của loại trình độ này!

Sau đó, trong video truyền đến một đoạn thông báo khác, tuyên bố Hoàng Dật vây khốn Sa Đạo Vương, khiến thực lực của hải dương khô lâu ngoài thành suy yếu lớn. Ngay sau đó là tình cảnh hãn công thi thể của Tần Thời Vũ, suất lĩnh sáu mươi vạn người chơi ra sức đột phá vòng vây, sau đó là Phong Chí quấy rối, Quỷ Phủ. Hắc Lang đến, Bạch Long vương xuất hiện và một loạt chuyện. . .

Tất cả khán giả nhìn chăm chăm những hình ảnh này không chớp mắt, ánh mắt bối rối, đầu óc bỗng nhiên cảm thấy không đủ dùng, cứ ngơ ngác nhìn như vậy, đã không có quá trình suy nghĩ, giống như đang nhìn sự tích của thiên thần hạ phàm.

Rốt cục, video tuyên truyền truyền phát tới phần cuối, trong hình ảnh đó, Hoàng Dật vẫn công thi thể của Tần Thời Vũ, cả người là máu, chậm rãi đi tới trong cát bụi vô cùng vô tận, bước chân kiên định, thân thể to lớn! Hình ảnh ấy, khắc thật sâu vào trong lòng mỗi người, mỗi một bước đi của Hoàng Dật đều dường như đang đập vào lòng của mỗi người, loại cảm giác bi tráng này là một người vào sinh ra tử, không tiếc là địch với toàn bộ thế giới đập vào mặt mà đến!

Cùng lúc đó, âm thanh của video với một đoạn thông báo làm lời kết thúc --

". . . Tên ban thưởng cuối cùng của Miếu Sát là Sát Thần."

Giờ phút này, toàn bộ thế giới lặng ngắt như tờ, mỗi người đều ngơ ngác như vậy nhìn màn hình, trong đầu vẫn là hình ảnh Hoàng Dật diệt sát hơn ba mươi vạn người chơi, công thi thể của Tần Thời Vũ đi ra cát bụi, bên tai vẫn vờn quanh câu nói "Tên ban thưởng là Sát Thần." của tiếng thông báo.

Có bao nhiêu người, có thể vì một người, mà không để ý tính mạng của mình?

Có bao nhiêu người, có thể vì một người, mà không để ý sinh mệnh của người khác?

Có bao nhiêu người, có thể vì một người, mà biến thành một vị thần?

Giờ phút này, khán giả của toàn bộ thế giới đối với Hoàng Dật chỉ còn lại có kính nể, loại kính nể này cũng không phải là đến từ các loại hành động vĩ đại do hãn thu được, mà là đến từ loại tinh thần một người vào sinh ra tử của hãn, loại tinh thần này thuyết phục mỗi người!

Đây là một thứ càng quý giá hơn so với điểm vinh dự quốc gia, là một loại nhân cách mị lực. Dù cho có một ngày Hoàng Dật không đứng trên đỉnh thế giới, dù cho có một ngày hãn đã là anh hùng tuổi xế chiều, mọi người cũng vẫn sẽ nhớ kỹ hãn, bởi vì hãn có một loại tinh thần vĩnh viễn lưu truyền.

Mà loại tinh thần này, thường thường có thể thay đổi thế giới.

Người giành được giải thưởng này, đã không có bất luận cái gì tranh luận, Lôi Thần tại thời khắc cuối cùng bị Hoàng Dật tuyệt sát, đúng là vẫn còn yếu hơn một bậc!

Vinh dự của tên ban thưởng, có thể trực tiếp khiến cho tất cả người chơi bao gồm Đao Phong, Thiên Đạo, Giáo Hoàng ở bên trong, tất cả vinh dự thu được đều trở nên không đến nhắc tới!

Đây là người chơi đầu tiên trên thế giới được tên ban thưởng! Cũng khiến cho toàn bộ thế giới biết được điều kiện nhận được tên ban thưởng của người chơi-- cần cống hiến 3 điểm vinh dự quốc gia!

Mà cho đến bây giờ, có 60% quốc gia ngay cả 1 điểm vinh dự quốc gia cũng không có, quốc gia có 3 điểm vinh dự càng không vượt quá 30%!

Đây là độ khó của tên ban thưởng, muốn dựa vào thực lực của bản thân, làm được chuyện mà hơn một trăm quốc gia liên hợp lại đều không làm được.

Đúng lúc này, trên sân vang lên âm nhạc chúc mừng nhiệt liệt, tới thời khắc người giành được giải thưởng lên bục nhận giải và lên tiếng.

Bởi Hoàng Dật không có tham dự sự kiện này, cho nên giải thưởng này sẽ do người tiên phong trong đoàn đại biểu của Trung Quốc-- Đao Phong nhận thay.

Đao Phong cấp tốc đi lên sân khấu, nắm tay với chủ tịch Liên Bang Thế Giới Oster, từ trong tay gã tiếp nhận cúp và huy chương vàng.

Sau đó, Đao Phong đi tới trước micro, nhìn quanh tất cả khán giả và tất cả camera một lần, cười cảm khái, nói: "Thật sự không ngờ rằng, có một ngày tôi có thể đứng ở chỗ này, nhận thay một giải thưởng còn muốn vĩ đại hơn so với giải thưởng cá nhân tốt nhất, thật đáng tiếc tôi vĩnh viễn cũng không chiếm được giải thưởng này."

Nói xong, Đao Phong nhếch miệng: " Đoạn video vừa rồi của Miếu Sát đã hoàn toàn chấn kinh tôi, không chỉ là tôi, bao gồm Long Thứ ngồi bên cạnh tôi, Giáo Hoàng, Dire Pooh bọn họ cũng tất cả đều bị hấn thuyết phục. Chúng tôi không ngờ rằng, một người dĩ nhiên có thể chống đỡ công kích của hơn mười vạn người, cái này là chuyện bất kỳ một người trong chúng tôi đều không làm được. Càng khó được hơn chính là, một loạt hành động của hấn chỉ là vì một cô gái, loại tinh thần này của hấn thật là không cách nào dùng lời nói để hình dung được, dù sao cũng đã lay nhiễm tôi, thật sự rất xấu hổ, tôi chưa bao giờ vì người mình yêu mà làm chuyện vĩ đại như thế!"

Đao Phong nói xong, vuốt chiếc cúp trong tay một chút, nói: "Tôi đã từng nói qua một câu với anh em tốt của tôi Vân Tứ Hải rằng, nếu như Miếu Sát bắt đầu cùng thời kỳ với tôi, vậy có thể giải thưởng cá nhân tốt nhất của năm ngoài không phải tôi. Rất may mắn năm ngoài và năm nay cũng không có triển khai cạnh tranh trực tiếp với hấn, bất quá sang năm, đám người chúng tôi sẽ không được nhẹ nhàng như vậy, thoág cái có thêm Miếu Sát và Lôi Thần hai vị cao thủ. Thật ra, giải thưởng người mới tốt nhất này vô luận là Lôi Thần giành được hay là Miếu Sát giành được, tôi đều rất vui, bọn họ đều là bạn của tôi. Tôi cảm thấy bọn họ đều có một loại tinh thần đồng dạng, đó chính là tại thời điểm không có hi vọng, có thể tạo ra hy vọng, ngăn cơn sóng dữ. Lúc chúng tôi đánh chết Cường Thi vương, là dựa vào “thời khắc Miếu Sát”, mà lúc đánh chết Hủ Long.

Ba Đặc, chúng tôi lại dựa vào “Lôi Thần chi khu”. Miếu Sát và Lôi Thần là hai ngôi sao mới trước nay chưa có mà sau này cũng sẽ không có nữa, giống như tuyệt đại song kiều, rất may mắn tôi và bọn họ đều là bạn bè, cũng không phải kẻ thù."

"Bất quá tôi và Miếu Sát trong hiện thực cũng chưa từng gặp mặt, tôi không biết hẳn rốt cục là ai, tôi sẽ thay hẳn bảo quản giải thưởng này, tôi chờ mong có một ngày hẳn có thể tới chỗ của tôi lấy đi phần vinh dự này. Cuối cùng, xin cho phép tôi thay Miếu Sát cảm ơn các vị, cảm ơn chủ sự công ty Thời Đại, cảm ơn Los Angeles nước Mỹ, cảm ơn mỗi một người đang quan tâm đến lễ trao giải lần này, cảm ơn!" Nói xong, Đào Phong cúi mình thật sâu, sau đó đi xuống sân khấu.

Đến tận đây, trận giằng co ba tháng của Hoàng Dật và Lôi Thần về giải thưởng người mới tốt nhất, rốt cục với hành động tuyệt sát của Hoàng Dật giành được giải thưởng đã hạ màn che xuống. Cái này đã định trước là một lần tranh phong được ghi vào sử sách, được vô số người ghi nhớ!

Bất quá, đại lễ thường niên vẫn chưa kết thúc, kế tiếp còn có bốn giải thưởng lớn đỉnh cấp, đặc biệt là giải thưởng lớn được trao cuối cùng-- giải thưởng cá nhân tốt nhất.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 225: Giải Thưởng Cá Nhân Tốt Nhất

MC tiếp tục lên đài, nhiệt tình nói: "Cảm ơn chủ tịch liên bang Oster tiên sinh, chúc mừng Sát Thần thu được giải thưởng người mới tốt nhất. . . Thật ra Lô Thần cũng là người mới vô cùng ưu tú, hai người bọn họ tranh đoạt trong khoảng thời gian này mọi người cũng đều tận mắt nhìn thấy, khiến cho chúng ta chờ mong sang năm bọn họ sẽ có biểu hiện rực rỡ hơn. . ."

Kế tiếp, diễn lễ trao giải vẫn tiếp tục tiến hành, Hoàng Dật cũng tiếp tục xem, ba giải thưởng đỉnh cấp lớn sau đó là --

Giải thưởng đoàn đội tốt nhất -- Nhật Bản - Thiên Đoàn

Điều kiện tốt nhất công hội tương -- Trung Quốc - Hiên Viên thị

Giải thưởng mị lực tốt nhất -- Nhật Bản - Oichi

Hiện nay, trong năm giải thưởng lớn, người thắng lớn nhất cũng là Trung Quốc và Nhật Bản, đồng thời thu được hai giải.

"Kế tiếp, cũng là giải thưởng cá nhân tốt nhất quan trọng nhất, hiện nay số lượng giải thưởng Trung Quốc và nước Mỹ đều là 49 giải! Đồng thời đứng hạng nhất, vậy giải thưởng cuối cùng này rốt cục sẽ thuộc về ai? Kế tiếp xin mời CEO công ty Thời Đại Hoàng Hoa Bằng tiên sinh, tiến lên trao giải thưởng cuối cùng trong diễn lễ trao giải của đại lễ thường niên năm nay cho chúng ta-- giải thưởng cá nhân tốt nhất, khiến cho chúng ta dùng tiếng vỗ tay nhiệt liệt mời Hoàng Hoa Bằng tiên sinh lên sân khấu!"

Kế tiếp, Hoàng Hoa Bằng bước chân trầm ổn từ phía sau màn che đi ra, sau

đó, ông ta hơi gật đầu với toàn trường, nói: "Vô cùng cảm ơn mọi người quan tâm đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai lần này. Năm ngoái, trong Thế Giới Thứ Hai sinh ra rất nhiều nhân vật ưu tú, kế tiếp để cho chúng ta nhìn phong thái của 100 người được bình chọn!"

Hoàng Hoa Bằng lời ít mà ý nhiều, trực tiếp đi vào chủ đề, bắt đầu chiếu hình ảnh tuyên truyền của 100 người.

Tiếng thét chói tai lúc này, còn náo nhiệt hơn so với giải thưởng người mới tốt nhất, mỗi một người được bình chọn cơ bản đều đại biểu cho thực lực mạnh nhất của quốc gia đó, tất cả đều dẫn ra tiếng thét chói tai thật lớn, một nhóm cao thủ cao cấp nhất tụ tập xuất hiện ở chỗ này.

"Kế tiếp, để cho chúng ta nhìn thấy mười người tốt hơn, tiến vào giai đoạn đề cử!" Video tuyên truyền sau khi phát xong. Hoàng Hoa Bằng lập tức công bố danh sách top 10 người được đề cử, cũng bắt đầu chiếu video tuyên truyền --

"Trung Quốc -- Long Thứ "

"Ai Cập -- Pharaohs "

"Nhật Bản -- Thiên Đạo "

"Trung Quốc -- Đào Phong "

"Nhật Bản -- Miyamoto Musashi "

"Nước Mỹ -- Giáo Hoàng "

" New Zealand -- Abigail "

"Nga -- Dire Pooh "

"Trung Quốc -- Lợi Kiếm "

"Nam Phi -- Spirit "

. . .

Trong mười người được đề cử, có một vài người chơi đỉnh cấp của năm ngoái không có mặt, ví dụ như Kidd của nước Mỹ. Ngoài ra còn có một vài ngựa ô xuất hiện, ví dụ như Abigail New Zealand, Spirit của Nam Phi, Lợi Kiếm của Trung Quốc.

Kế tiếp, CEO công ty Thời Đại Hoàng Hoa Bằng tiên sinh, lấy ra một phong bì màu đỏ. Chậm rãi mở ra, dường như mở ra hy vọng của mỗi người.

Lúc này, tất cả khán giả trên toàn thế giới lại một lần nữa ngừng hô hấp lại! Đợi kết quả cuối cùng đến!

Vô số ông chủ bà chủ của các công ty, tập đoàn lớn đều chăm chú nhìn chăm chăm, chuẩn bị ký hợp đồng với người giành được giải thưởng làm người phát ngôn cho sản phẩm của mình!

Mà tổng thống của một ít quốc gia, cũng chờ mong người của quốc gia mình giành được giải thưởng, chuẩn bị khen ngợi một phen.

Giải thưởng cá nhân tốt nhất. Đây là giải thưởng hoàn toàn xứng đáng đứng đầu trong tất cả giải thưởng. Ai nhận được giải thưởng này, sẽ trực tiếp trở thành thần trong tất cả người chơi, đây là một loại vinh dự cao nhất! Đại biểu cho cao cấp nhất thế giới!

Đúng lúc này, Hoàng Hoa Bằng tiên sinh rốt cục mở ra phong bì, rút ra tấm thẻ bên trong, mở nhìn một chút, tên của người giành được giải thưởng nhất thời ánh vào mi mắt của ông. Sau đó ông mỉm cười. Ngẩng đầu nhìn toàn bộ thế giới, tuyên bố: "Nhận được giải thưởng cá nhân tốt nhất của đại lễ thường niên lần thứ hai chính là -- "

Trên màn hình lớn của hiện trường, chiếu ra biểu tình của bảy người được đề

cử xuất hiện tại hiện trường.

Đao Phong thần sắc thản nhiên!

Long Thứ đưa tay vuốt cằm!

Miyamoto Musashi ngồi nghiêm chỉnh!

Giáo Hoàng căn cứ môi!

...

Mỗi một người, đều đang chờ đợi một cái tên cuối cùng!

"Lợi Kiếm!" Giây phút ấy, Hoàng Hoa Bỉnh nói ra người giành được giải thưởng cuối cùng!

Toàn bộ thế giới ngừng lại một chút, sau đó mọi người đều sửng sốt, ngay cả Đao Phong cũng nhíu nhíu mày.

"Hả? Lợi Kiếm là ai?"

"Người này không có danh khí gì! Sao có thể là hắc?"

"Tôi chỉ nhớ rõ Lợi Kiếm năm ngoái được bình chọn cho giải thưởng nghề nghiệp đệ tử tốt, thế nhưng ngay cả đề cử cũng không có. Sao hiện tại lại nhảy ra giành được giải thưởng cá nhân tốt nhất?"

...

Đoàn người trong lúc nhất thời đều nghị luận lên, nếu như là Đao Phong, Long Thứ, Giáo Hoàng, Thiên Đạo những người này, vậy bọn họ chỉ biết vỗ tay, bởi vì mỗi người đều là nhân vật danh chấn thế giới, ai giành được giải thưởng cũng không kỳ quái. Mà hiện tại lại nhảy ra một Lợi Kiếm mà mọi người nghe đều rất ít nghe qua, rất nhiều người thậm chí đều nói không ra thành tựu của bản

thân hấn.

Kế tiếp, mọi người nhìn chăm chăm màn hình lớn, chuẩn bị nhìn Lợi Kiếm có bao nhiêu thành tựu.

Nhưng mà, hình ảnh tuyên truyền của hấn ta cũng tràn ngập quỹ dị, từ đầu tới đuôi, chỉ có một đoạn video hấn ở một trấn nhỏ trong đánh chết một NPC cấp 70 bị trọng thương, trừ cái này ra thì cái gì cũng không có.

Hình ảnh tuyên truyền của hấn căn bản không có bất cứ lực thuyết phục gì, so với thành tựu của Đào Phong, Long Thứ bọn họ mà nói, quả thật cũng là thành tựu có thể không đáng kể.

Thế nhưng rất nhanh, mọi người liền nghĩ tới một lời giải thích -- hình ảnh tuyên truyền chỉ là công bố sự tích công khai của người giành được giải thưởng, không bao gồm một ít hành động vĩ đại bí mật của đối phương.

Lợi Kiếm có thể giành được giải thưởng, vậy nói rõ hấn có một chỗ cực kỳ kinh khủng-- hành động vĩ đại của hấn đều là bí mật, không có công khai qua, không ai biết, chỉ có chính hấn rõ ràng.

Mọi người nhất thời cảm giác ớn lạnh cả người, cái này rốt cục phải cẩn thận đến mức độ thể nào, mới có thể đạt được trình độ như Lợi Kiếm? Làm xong hành động vĩ đại, lại không thể khiến cho hệ thống dẫn phát thông báo, loại điều kiện này đã không cách nào tưởng tượng rốt cuộc có bao nhiêu hà khắc rồi!

Hoàng Dật đối với người này cũng tràn ngập nghi vấn, trên thế giới dĩ nhiên có kỳ nhân như vậy, đem tất cả mọi người giấu diếm, dường như một ngựa ô trực tiếp vọt ra, bỗng nhiên nổi tiếng!

Hoàng Dật không khỏi cẩn thận nhìn người chơi tên là Lợi Kiếm này một chút.

Lợi Kiếm trên dưới hai mươi tuổi, thân cao một mét bảy mươi lăm, vóc

người rất gầy. . .

"Ồ? Dấu chân!" Bỗng nhiên, trong lòng Hoàng Dật nhớ tới một đoạn ký ức đã lâu!

Tại mấy tháng trước, sau khi hăn dùng nhẫn vàng trị giá 1 tỷ đôla hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, đi một chỗ tên là "Chúng Thần đình viện" gặp được Hoàng Sa tiên sinh, tiếp nhận khen thưởng thần bí của ông ấy. Lúc đó, hăn đã từng trong "Chúng Thần đình viện" trong lúc vô ý phát hiện dấu chân một người thần bí, từ dấu chân suy đoán ra đây là một nhân vật đặc thù, có phần giống với người chơi tên là Lợi Kiếm, đều là trên dưới 20 tuổi, vóc người và chiều cao cũng hầu như nhau.

Lúc này, Hoàng Dật hầu như có thể khẳng định, dấu chân kia hăn cũng là của Lợi Kiếm! Hăn rất có khả năng là người đầu tiên trên thế giới dùng nhẫn vàng hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, thu được món quà thần bí của Hoàng Sa tiên sinh. Sau đó số 4 thu được tình báo này, cuối cùng nói cho Hoàng Dật. . .

Hoàng Dật nghĩ đến đó, nhất thời tràn ngập kiêng kỵ đối với Lợi Kiếm, nhân vật như vậy thật sự đáng sợ, ẩn dấu sâu như vậy, hoàn toàn ngược lại với Đao Phong loại hình tượng quang minh chính đại, làm cho người ta khó lòng phòng bị.

Bất quá đối với bên ngoài người mà nói, Lợi Kiếm chỉ là một ngựa ồ, đột nhiên nhảy ra giết giải. Chỉ có Hoàng Dật mới biết được, Lợi Kiếm chỉ sợ đã sớm là nhân vật có trình tự đồng dạng với Đao Phong, chỉ bất quá không có hiển lộ ra mà thôi.

"Lợi Kiếm." Hoàng Dật trong lòng trong thì thảo tên này, sau đó liền rời khỏi diễn đàn, về tới thế giới hiện thực.

Lúc này, Hoàng Dật đã liên tục login hơn 30 giờ, hơn nữa vẫn duy trì trạng thái khẩn trương cao độ, vẫn ti chiến đấu, kiên trì đến bây giờ đã vô cùng mệt mỏi.

Hắn uống chút nước, sau đó liền nằm ở trên giường, nhắm hai mắt lại.

Ánh mặt trời cực nóng tà tà chiếu vào phòng, âm thanh huyền ảo ồn ào của đám tội phạm ngoài cửa mơ hồ truyền tiến, dường như từ thế giới kia truyền đến, mông lung mơ hồ, Hoàng Dật rất nhanh liền ngủ.

Lúc này ngủ thiếp đi, Hoàng Dật ngủ hồi lâu, mở mắt ra đã là đêm khuya. Lúc này, chiếu vào cửa sổ đã không còn là ánh mặt trời, mà là trăng sáng sáng tỏ, trong không khí một mảnh tĩnh mịch.

Hoàng Dật đánh răng, tắm rửa một cái, sau đó vỗ tóc ướt sũng, đi ra phòng giam, đi tới hành lang bên ngoài.

Đột nhiên, Hoàng Dật thấy được Lôi Thân, lúc này ông ta đang ở trong hành lang yên lặng hút thuốc, tàn thuốc lúc sáng lúc tối hơi rọi sáng trong đêm tối, thể hiện ra sắc mặt cô đơn của ông.

Tựa như nhận thấy được Hoàng Dật xuất hiện, Lôi Thân quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, sau đó hơi gật đầu.

"Đã trễ thế này, sao còn không ngủ?" Hoàng Dật đi qua hỏi.

"Ài!" Lôi Thân thở một hơi thật dài, sau đó lấy ra gói thuốc, đưa cho Hoàng Dật.

Hoàng Dật lấy ra một điếu thuốc mời lên, sau đó cùng Lôi Thân yên lặng hút thuốc, hai người ai đều không nói gì, trong không khí chỉ có khói thuốc màu trắng, với bóng tối dung hợp cùng một chỗ, bên tai chỉ có âm thanh bốc cháy của thuốc lá.

"Đi ngủ sớm một chút đi! Ngày mai lại là một ngày mới." Hoàng Dật hút xong, sau đó vỗ vỗ vai của Lôi Thân, xoay người về tới phòng giam.

Lôi Thân lắc đầu cười, nhìn bóng lưng của Hoàng Dật, tiếp tục yên lặng hút thuốc.

Trở lại phòng giam, Hoàng Dật một lần nữa online, tiến vào trong diễn đàn, nhìn chủ đề nóng 24 tiếng đồng hồ một chút --

"Đại lễ thường niên kết thúc, Trung Quốc thành người thắng lớn nhất. Miếu Sát tuyệt sát phản kích tại thời khắc cuối cùng, đánh bại Lôi Thần, thành người mới tốt nhất. Lợi Kiếm thành ngựa ô lớn nhất trong lịch sử, giành được giải thưởng cá nhân tốt nhất."

" Thân phận của Miếu Sát với Lợi Kiếm thành một bí ẩn, hai người đều không tiếp nhận quảng cáo, chưa bao giờ tham dự bất kỳ hoạt động gì, không biết trong hiện thực rốt cục là thân phận gì."

"Nhân tài đông đúc, Trung Quốc thành quốc gia mạnh nhất, hai lần đại lễ thường niên, sinh ra ba nhân vật giành được giải thưởng, hình thành cục diện 'Đao Kiếm Sát' vạc ba chân! Ngoài ra còn có Long, Thần hai ông Vua không ngai, năm đại cao thủ đỉnh cấp thế giới, không quốc gia nào có thể sánh bằng!"

...

Lúc này, trong diễn đàn đều là tin tức kiếm kê phô thiên cái địa của đại lễ thường niên. Nhân vật nóng nhất bên trong chính là Hoàng Dật và lợi kiếm không thể nghi ngờ.

Mọi người nghị luận Hoàng Dật, là bởi vì hắn có thành tựu rất lớn, mà mọi người nghị luận Lợi Kiếm, là bởi vì hắn không có thành tựu gì.

Hai người với hai loại nguyên nhân hoàn toàn khác biệt như thế, đồng thời được người trên toàn bộ thế giới nghị luận.

Mà quốc gia được chú ý nhất, không thể nghi ngờ cũng là Trung Quốc, lần này, Trung Quốc với Lợi Kiếm giành được giải thưởng cuối cùng vượt qua nước Mỹ, trở thành quốc gia đứng đầu.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 226: Anh Chưa Bao Giờ Rời Đi

Mặt khác, số lượng huy chương bạc của Trung Quốc cũng là đệ nhất thế giới, đạt được 400 cái, cái này cho thấy có 400 người tiến vào tới giai đoạn đề cử của các giải thưởng.

Quan trọng nhất là, tại năm giải thưởng lớn đỉnh cấp, Trung Quốc cũng độc chiếm ba giải.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục xem lướt qua bài post phía dưới.

" Suy đoán thân phận hiện thực Miếu Sát, có thể có quan hệ với một thần bí tổ chức." Đúng lúc này, Hoàng Dật đột nhiên thấy được một chủ đề được đánh dấu, mà tác giả bài post này chính là Thi Nhân.

Trong lòng Hoàng Dật trầm xuống, bài post của Thi Nhân thường thường có trật tự, nói không chừng thật sự có thể bị hắn ta đoán được một ít chân tướng, Hoàng Dật lập tức vào nhìn một chút.

"Gần đây tất cả mọi người đang suy đoán Miếu Sát là người ra sao, tôi vừa lúc cũng tràn ngập nghi hoặc đối với người này, vì vậy cần thận xem lại diễn lễ trao giải lần này, phát hiện một ít vấn đề, đối với thân phận của hắn dần dần có một suy đoán. Tất cả mọi người biết, ngày cuối cùng của diễn lễ trao giải, có một hiện tượng vô cùng kỳ quái, đó chính là Kim Như Kỳ Ngoại. Từ khi hắn đi lên nhận giải thưởng, nói ra một loạt cảm nghĩ vô nghĩa, kế tiếp rất nhiều người giành được giải thưởng đều bắt đầu phát biểu những lời vô nghĩa, mà bọn họ có cùng một đặc thù, đều là trước khi lên đài đều bị Kim Như Kỳ Ngoại ôm qua. Cái này cho thấy, rất có khả năng là Kim Như Kỳ Ngoại dùng điều kiện nào đó đả động bọn họ, có thể khiến bọn họ nguyện ý trong loại thời khắc quan trọng

này, cố ý mà nói một ít lời vô ích. Kim Như Kỳ Ngoại là hành trưởng ngân hàng Singapore, gia tài bạc triệu, thủ đoạn của hắn rất có khả năng là tiền tài, hắn rất có khả năng dùng tiền tài mê hoặc đám người giành được giải thưởng. Như vậy, mục đích làm như vậy của hắn rốt cục là cái gì?"

Ngay sau đó, Thi Nhân nói ra suy đoán của mình: "Tôi chú ý tới, tại điển lễ trao giải tiến hành đến giải thưởng thứ sáu, giải thưởng tài sản lớn nhất, lúc đó hiện trường đang công chiếu hình ảnh tuyên truyền của người giành được giải thưởng Độc Cô Lãnh Tàng, mà Kim Như Kỳ Ngoại lại gấp gáp chạy tới bên cạnh Độc Cô Lãnh Tàng ôm chúc mừng. Nhưng theo tôi lý giải, hai người này cũng không nhận ra, nguyên nhân Kim Như Kỳ Ngoại đi qua ôm, rất có khả năng cũng là vì khiến cho đối phương nói lời vô ích, nhưng mà Độc Cô Lãnh Tàng cũng là một người gia tài bạc, tự nhiên sẽ không bị tiền tài đả động. Mà sau khi tôi xem lại các phiên bản video, rốt cục trong phiên bản trực tiếp của đài truyền NHK Nhật Bản phát hiện một vấn đề, người quay phim của NHK lúc đó vừa vặn cho Độc Cô Lãnh Tàng một đặc tả, tiện thể đem Kim Như Kỳ Ngoại quay hình vào, lúc đó sắc mặt của Kim Như Kỳ Ngoại rõ ràng khác thường, tựa như cảm giác được vô cùng tuyệt vọng."

Viết đến nơi đây, Thi Nhân đưa lên ảnh chụp, sắc mặt của Kim Như Kỳ Ngoại trong ảnh chụp vô cùng xấu xí, vẻ mặt thất hồn lạc phách.

"Kim Như Kỳ Ngoại vì sao muốn cho nhiều người nói lời vô ích như vậy? Rất hiển nhiên là vì kéo dài thời gian, vì sao muốn kéo dài thời gian? Cái này phải xem kế tiếp là giải thưởng gì. Sau khi Độc Cô Lãnh Tàng lĩnh nhận giải xong, giải thưởng tiếp theo chính là giải thưởng người mới tốt nhất, mà người giành được giải thưởng người mới tốt nhất chính là Miếu Sát, trong mấy giờ đó, Miếu Sát đang suất lĩnh sáu mươi vạn người chơi của Long Đô tiến hành đột phá vòng vây, lúc này, với Kim Như Kỳ Ngoại kéo dài thời gian là trùng hợp! Mặt khác, sau giải thưởng người mới tốt nhất, Kim Như Kỳ Ngoại cũng không thấy có tiếp xúc cùng bất luận kẻ nào, không có bất luận dấu hiệu kéo dài thời gian nào nữa. Cái này cho thấy, Kim Như Kỳ Ngoại rất có khả năng quen biết với Miếu Sát, làm tất cả đều là tranh thủ thời gian cho Miếu Sát."

"Có thể khiến cho Kim Như Kỳ Ngoại một người có thân phận, hỗ trợ tận tâm tận lực như vậy, vậy Miếu Sát rốt cục là một nhân vật thể nào? Chỉ là một người chơi bình thường đơn giản như vậy sao? Chúng tôi đều biết rõ, Đào Phong lúc lên nhận thưởng thay đã nói qua, anh ta chưa bao giờ gặp mặt Miếu Sát trong thế giới hiện thực, mà cha của Đào Phong là nhân vật tiếng tăm lừng lẫy trong chính giới Trung Quốc, anh ấy muốn gặp một người Trung Quốc hẳn là chuyện vô cùng dễ dàng. Hơn nữa, từ sau khi danh tiếng của Miếu Sát bùng nổ, các công ty lớn toàn cầu đều muốn tìm Miếu Sát làm người phát ngôn sản phẩm, quay chụp quảng cáo, nhưng cho tới nay đều không có bất luận một ai có thể liên hệ được hẳn, cái này rất không bình thường, Miếu Sát rất có khả năng là một nhân vật bí mật đặc thù."

"Sau đó, tôi lại tra được một tin tức, Miếu Sát chịu trăm ngàn cực khổ đi Long Đô là vì một người tên là Tần Thời Vũ, người chơi này tất cả mọi người biết, là quan chỉ huy tối cao của bộ chỉ huy lâm thời Long Đô, như vậy cô ấy trong thế giới hiện thực rốt cục là thân phận gì? Tôi tra xét rất lâu, nhưng không có tra được bất luận cái gì về tin tức của cô ấy. Cô ấy chưa bao giờ phát ngôn trong diễn đàn, chưa bao giờ tham dự qua bất kỳ hoạt động gì trong thế giới hiện thực, chưa bao giờ tiến hành qua bất cứ hành động lộ mặt nào. Phải biết rằng, cô ấy cũng là một trong những nhân vật phong vân của khu Trung Quốc, nhân vật trong top 100 của bảng đẳng cấp, bản thân lại là một người chơi nữ vóc người nổi bật, còn là quan chỉ huy cao nhất của Long Đô. . . Loại thân phận này đều đủ để cho cô ấy trở thành nhân vật phong vân, con cưng truyền thông, nhưng mà cô ấy lại thần bí như Miếu Sát, chưa bao giờ xuất hiện qua."

"Cho nên, tôi cảm thấy Miếu Sát và Tần Thời Vũ hẳn là đều là nhân vật trong một tổ chức thần bí, bọn họ không tiện đứng ra bại lộ bản thân. Mà tôi từ trước đó rất lâu, lúc đánh giá cao thủ các nơi của thế giới thì, đã từng suy đoán qua thân phận của Miếu Sát, trên người hẳn có một loại khí chất bình tĩnh của sát thủ, lúc tuyệt vọng nhất cũng sẽ không hoảng loạn, ví dụ như trợ giúp Viêm Hoàng quân đoàn đánh chết Cương Thi vương, ví dụ như suất lĩnh sáu mươi vạn người chơi đột phá vòng vây, cái này đã không chỉ là gặp nguy không loạn bình

thường, mà là một loại tuyệt đối bình tĩnh cùng loại như sát thủ, là năng lực chỉ có trải qua huấn luyện trường kỳ mới có thể có. Kết hợp tình huống ở đại lễ thường niên mà xem, Miếu Sát và Tần Thời Vũ rất có khả năng đều là nhân vật cùng loại sát thủ, vẫn giấu ở chỗ tối, không tiện xuất đầu lộ diện."

"Mà càng làm cho người ta kiêng kỵ chính là thế lực phía sau của hắn. Rốt cục là một thế lực như thế nào, mới có thể nuôi dưỡng ra sát thủ như vậy? Tôi nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có thể nghĩ đến tổ chức hai năm trước ám sát chủ tịch liên bang Bắc Dã Khang, lúc đó một người sát thủ tên là Hoàng Dật, ám sát chủ tịch Liên Bang Thế Giới Bắc Dã Khang, khiếp sợ toàn bộ thế giới. Mà rất trùng hợp, Hoàng Dật cũng là một người Trung Quốc, cùng quốc tịch của Miếu Sát, Tần Thời Vũ. Giữa bọn họ, có thể có quan hệ nào đó hay không?"

Xem xong bài post này, Hoàng Dật đã ớn lạnh cả người, đây là lần đầu tiên trong diễn đàn thấy có người đem "Miếu Sát" và "Hoàng Dật" hai cái tên này liên hệ cùng một chỗ!

Hắn không ngờ rằng Thi Nhân dĩ nhiên đoán được chính xác như vậy, bài post này thật ra không có bằng chứng hữu lực gì, tất cả đều là Thi Nhân căn cứ vào một ít đầu mối, cùng với một ít phán đoán của mình để suy đoán. Càng có nhiều hơn là một loại trực giác chủ quan, mà loại trực giác này lại tinh chuẩn không gì sánh được!

Thi Nhân này rốt cuộc là ai? Hoàng Dật không khỏi nhớ tới tình cảnh mình lần đầu tiên nhìn thấy Thi Nhân, lúc đó hắn ta ở quán rượu trong một trấn nhỏ ở trong rừng, kể chuyện xưa cho một đám nhỏ nghe, lừa gạt tiền uống rượu của bọn trẻ. Tất cả những gì hắn biểu hiện ra ngoài, đều là tầm thường như vậy, hoàn toàn trái ngược với dáng dấp sắc bén trong diễn đàn.

Hoàng Dật quyết định, sau này nếu cần thiết thì sẽ đích thân đi gặp Thi Nhân này một lần, đó là một nhân tài hiếm có!

Kế tiếp, Hoàng Dật lại trở về trang đầu, nhìn bài post còn lại một chút. Sự

tích của hần ngày hôm qua cũng thành chủ đề nóng lớn vào ngày hôm nay, từ giết chết hơn ba mươi vạn người chơi của Phong Chí, đến cuối cùng thu được tên ban thưởng, toàn bộ hành trình đều có người chơi tiến hành thu hình. Lúc đó cái này không có khiến cho dư luận chú ý, nhưng hiện tại cũng bộc phát ra.

Hoàng Dật hơi xem lướt qua một chút, sau đó liền lập tức về trong Thế Giới Thứ Hai.

Lúc này, trong Thế Giới Thứ Hai đang là đêm tối, ánh trăng chiếu rọi xuống, trong ốc đảo này có một hồ nước, lấp lánh, phản xạ ánh trăng sáng tỏ.

Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên cảm giác được có một thứ gì đó nhào vào trong lòng. Hần cúi đầu nhìn, cũng là mèo trắng nhỏ, lúc này Tiểu Quần Quần biến trở về hình thái của mèo trắng nhỏ, mở to mắt, nhìn hần, dường như về tới thời gian trước đó.

"Em gái, anh vẫn là cảm thấy em như vậy tương đối khả ái!" Hoàng Dật sờ sờ đầu của cô ấy nói.

"Meo meo~" mèo trắng nhỏ nũng nịu kêu một tiếng, sau đó liền ngoan ngoãn nằm vào trong lòng của Hoàng Dật, không chịu xuống nữa.

Hoàng Dật quay đầu nhìn bốn phía một chút, lúc này, Bạch Long vương đang nằm trong hồ tắm rửa, âm thanh thật lớn dưới ánh trăng hình thành một bóng hình, khiến cho tất cả sinh linh trong sa mạc không dám tới gần.

"Em gái, mỗi lần anh logout, em đều một mực ở chỗ anh logout chờ anh sao?" Hoàng Dật hỏi.

Mèo trắng nhỏ gật đầu, biến hóa nhanh chóng, nhất thời biến thành Tiểu Quần Quần, sau đó nói: "Đúng vậy! Mỗi lần sau khi anh logout, em ngồi ngay tại chỗ chờ anh login. Mỗi ngày chuyện làm em hài lòng nhất ủa, cũng là có thể thấy anh đột nhiên xuất hiện tại trước mắt em. Thế nhưng em rất sợ, em sợ có một ngày, vô luận em ở chỗ này chờ bao lâu, anh cũng không sẽ xuất hiện."

Hoàng Dật nhếch miệng, sờ sờ đầu của cô ấy, nói: "Chỉ cần anh còn sống, anh sẽ luôn xuất hiện."

"Anh, trong hiện thực anh đang ở nơi nào vậy? Em muốn đi tìm anh!" Tiểu Quần Quần ôm cái cổ của Hoàng Dật, vô cùng thân thiết nói.

"Anh ở tại một chỗ rất xa, em không tìm được anh đâu." Hoàng Dật sờ sờ đầu của Tiểu Quần Quần, sau đó quay đầu nhìn Tần Thời Vũ một chút.

Lúc này, thi thể của Tần Thời Vũ vẫn lẳng lẳng nằm trên mặt đất. Lúc này, cách thời gian cô ấy bị giết hại hẳn là đã qua đi năm ngày, có thể sống lại.

"Em gái, em không phải có năng lực phục sinh sao? Giúp anh phục sinh chị ấy đi!" Lúc này, Hoàng Dật hướng Tiểu Quần Quần nói. .

"Được, em sẽ phục sinh cho chị ấy!" Tiểu Quần Quần gật đầu, sau đó vươn tay nhỏ trắng nõn, nhẹ nhàng vung lên hướng Tần Thời Vũ, một đạo quang mang thần thánh nhất thời từ trong tay cô ấy hạ xuống, nhập vào trong cơ thể của Tần Thời Vũ.

Sau một khắc, Hoàng Dật ngồi xổm thân thể xuống, đem Tần Thời Vũ đỡ lên, ôm ở trong lòng, đợi cô ấy thức tỉnh.

Tiểu Quần Quần thấy thế, nhu thuận lui ra xa xa, không quấy rối bọn họ.

Đúng lúc này, lông mi dài Tần Thời Vũ bỗng nhiên giật giật, sau đó mở mắt, nhìn thấy Hoàng Dật.

Hoàng Dật đem cô ấy ôm vào trong ngực, hai người nhiều năm không gặp, cứ như thế lẳng lẳng đối diện.

Lúc này, trong trời đất chỉ còn lại trắng sáng sáng tỏ, gió đêm trên ốc đảo nhẹ nhàng mà thổi, hai người thật lâu đều không nói gì.

Rốt cục, trong mắt của Tần Thời Vũ chảy xuống hai giọt nước mắt, nước nở

nói: "Dật ca, chúng ta cần anh trở về."

Hoàng Dật mỉm cười: "Anh chưa bao giờ rời đi."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 227: Nguyễn Vọng

"Em hiện tại thật giống như đang nằm mơ, nằm dưới bầu trời đêm yên tĩnh, nhìn bầu trời đầy ánh sáng ngọc, giống khi còn chúng ta bé nằm ở trên nóc nhà. Khi đó anh luôn luôn khi dễ em, nhưng mỗi một lần em khóc xong, lại vẫn muốn theo anh." Tần Thời Vũ nằm ở trong lòng của Hoàng Dật buồn bã nói, không có đứng lên, tựa như một nhóc rất lâu, cần tìm một chỗ dựa.

"Anh cũng hoài niệm khi đó, nhưng anh tin tưởng thời gian hoài niệm này, một ngày nào đó sẽ một lần nữa trình diễn, khi đó chúng ta không cần đối mặt cứ nguy hiểm gì. Chúng ta hiện tại làm tất cả, đều là vì ngày đó đến." Hoàng Dật sờ sờ đầu của cô ấy.

"Hiện tại tình huống của tổ chức thế nào?" Kế tiếp, Hoàng Dật đã hỏi tới chuyện hãn quan tâm nhất.

Thần sắc của Tần Thời Vũ trở nên có chút ngưng trọng lên, nói: "Lần trước sau khi số 3 và số 8 hi sinh, thế lực do bọn họ khống chế cũng bị liên lụy, chúng ta nguyên khí đại thương, toàn lực phát triển trong Thế Giới Thứ Hai. Thế Giới Thứ Hai tuy rằng không cách nào trực tiếp lay động Liên Bang Thế Giới, nhưng chúng ta có thể đi qua Thế Giới Thứ Hai ảnh hưởng kinh tế, văn hóa, dân ý những cái này trong thế giới hiện thực, khi những cái này bị chúng ta nắm trong tay, Liên Bang Thế Giới sẽ trở thành không trung lâu các, thoáng cái sẽ sụp ngã."

"Ừm!" Hoàng Dật gật đầu. Căn cứ số liệu biểu hiện do công ty Thời Đại tại đại lễ thường niên tuyên bố, năm ngoái 46% tài phú của toàn bộ thế giới lưu thông trong Thế Giới Thứ Hai, hầu như chiếm phân nửa. Mặt khác, tại các lĩnh vực, Thế Giới Thứ Hai đều đã thành một phần không thể thiếu của nhân loại.

Chỉ cần nắm trong tay Thế Giới Thứ Hai, vậy hoàn toàn có thể mượn nó để thay đổi thế giới hiện thực.

"Bất quá muốn khống chế Thế Giới Thứ Hai là không có khả năng, cho dù là Liên Bang Thế Giới cũng không làm được. Chúng ta chỉ hy vọng có thể trở thành một trong những thế lực lớn nhất của Thế Giới Thứ Hai. Trải qua các loại lo lắng, chúng ta đem nhân lực phân tán tới các nơi thế giới, người còn lại đều lựa chọn quốc tịch khác, phát triển thế lực tại các quốc gia. Hiện nay, lực lượng của chúng ta tại đại lục Trung Quốc là bạc nhược nhất, chỉ có em và một ít nhân viên cơ sở."

"Vì sao?" Hoàng Dật nhíu mày hỏi. "Bởi vì nơi này có anh." Tần Thời Vũ nhìn chăm chăm Hoàng Dật, "Trung Quốc đại lục có một mình anh như vậy đủ rồi, hiện tại tổ chức vì lâu dài lo lắng, cho nên đem đa số tài nguyên đều dùng ra nước ngoài. Chờ tương lai đến thời khắc quốc chiến, chúng ta sẽ đem thế lực của các quốc gia liên hợp cùng một chỗ, có cơ hội ảnh hưởng toàn bộ Thế Giới Thứ Hai, chúng ta đang mai phục mằm móng hy vọng ở các nơi của thế giới, hiện tại chúng nó mọc rễ nảy mầm, khỏe mạnh lớn lên."

"Ừm, anh đã biết." Hoàng Dật gật đầu, "Vậy em ở chỗ này phát triển hai năm, hiện tại thiếu cái gì nhất?"

"Chúng em chỉ có vài người, rất khó phát triển, thiếu nhất đương nhiên cũng là nhân tài!" Tần Thời Vũ thần sắc buồn bã, "Chính xác ra, là thiếu một loại nhân tài đảm đương một phía, không có tổ chức cung cấp tài nguyên, chúng em phải ở chỗ này dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, cần rất nhiều nhân tài, có người thì có tất cả. Giống như Hiên Viên thị dưới trướng của Đào Phong, có Vân Tứ Hải, Lâm Dật Khâm, Long Hành Thiên Hạ, Đông Hoàng những người này, cho nên bọn họ mới có thể phát triển nhanh như vậy, lấy được giải thưởng công hội tốt nhất của năm nay. Thế nhưng người tài giỏi như thế quá hiếm có, em tìm rất lâu đều không có tiến triển gì, hơn nữa người tìm được em cũng không tin được, không quá dám yên tâm dùng."

"Nhân tài?" Hoàng Dật nghe được hai chữ này, hầu như trong nháy mắt nghĩ tới mấy ngàn tội phạm trong Hoa Hồng Ngục Giam, nếu bàn về nhân tài, đó chính là một nhóm người cao cấp nhất của thế giới, các ngành các nghề đều có, nếu như đem bọn họ kéo tới, vậy phát triển lên thì không có vấn đề. Bất quá để cho bọn họ tiến vào Thế Giới Thứ Hai cũng một nan đề, phải cẩn thận suy nghĩ mới được.

"Vấn đề nhân tài em không cần lo lắng, anh sẽ nghĩ biện pháp." Hoàng Dật trầm tư một hồi, nói: "Kế tiếp chúng ta phải tổ kiến một công hội, cấp tốc phát triển thế lực của chúng ta. Quan hệ của Đạo Phong với anh không tồi, Hiên Viên thị của hắn là minh hữu của chúng ta, đây là một ưu thế rất lớn, ít nhất tốt ý rất nhiều so với người khác."

"Em cũng nghĩ qua, bất quá sáng tạo công hội rất khó, em vẫn không thể hoàn thành cái mục tiêu này, phỏng chừng còn phải qua mấy tháng mới có thể làm được."

Hoàng Dật lắc đầu: "Không, mấy tháng sau, số lượng công hội hắn là sẽ như giống phun, đến lúc đó chúng tôi rất khó chiếm ưu thế, cái này em không cần lo lắng, giao cho anh đi! Anh sẽ mau chóng sáng tạo một công hội." Nói xong, Hoàng Dật sờ sờ đầu của Tần Thời Vũ, nói: "Em mệt mỏi lâu như vậy, nên nghỉ ngơi một hồi đi, không cần suy nghĩ chuyện tình."

"Ừm." Tần Thời Vũ nói xong, ngoan ngoãn gật đầu, sau đó nhắm hai mắt lại, tựa như mệt mỏi đến cực điểm.

Hoàng Dật cứ ôm Tần Thời Vũ như thế, không nói gì. Lúc này, hắn giống như là về lại khi còn bé, ánh sáng nhu hòa cùng hồi ức xinh đẹp lại hiện lên trong đầu. Thời gian còn bé luôn luôn khiến kẻ khác hoài niệm, cho dù là một chuyện rất nhỏ cũng có thể nhớ lại rất lâu.

Chỉ là thời gian vẫn đều đi tới phía trước, nó làm cho mọi người dần dần lớn lên, nhìn thế giới cũng càng phức tạp, có đôi khi ngẩng đầu đi nhìn phía trước,

lại chỉ có thể nhìn thấy một mảnh sương mù dày đặc, càng ngày càng cô độc.

Đúng lúc này, Hoàng Dật thu được một hệ thống nhắc nhở --

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn nhận được giải thưởng người mới tốt nhất của đại lễ thường niên lần thứ hai, có thể hưởng tổng giám đốc công ty Thời Đại Hoàng Sa tiên sinh đưa ra một nguyện vọng, xin hỏi hiện tại có đi gặp Hoàng Sa tiên sinh hay không?

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, đem Tần Thời Vũ nhẹ nhàng đặt ở trên cỏ, sau đó hướng Tiểu Quần Quần xa xa nói: "Em gái, anh hiện tại đi xử lý một chút sự tình, em giúp anh trông chừng chị gái một chút."

Nói xong, Hoàng Dật lựa chọn lập tức đi gặp Hoàng Sa tiên sinh.

Trước mắt một trận biến ảo, Hoàng Dật nhất thời bị truyền tống tới một chỗ mới, ở đây chính là Chúng Thần đình viện hắc trước đó đã tới một lần.

Lúc này, Hoàng Sa tiên sinh vẫn đang ngồi chơi cờ bên cạnh bàn cờ như cũ, thấy Hoàng Dật đến, ông hơi gật đầu: "Không ngờ rằng còn có thể gặp lại cậu ở địa phương này, biểu hiện của cậu rất không tồi! Giải thưởng người mới tốt nhất là cậu nên được!"

"Lần trước tôi đến đây, chỉ là đưa ra một thỉnh cầu với ông, mà lần này thì lại là đưa ra một nguyện vọng với ông." Hoàng Dật nói xong, đi tới, đi thẳng vào vấn đề nói: "Không biết lần trước chúng tôi nói chuyện, có thể trở thành nguyện vọng hiện tại của tôi không?"

"Rất xin lỗi, không thể!" Hoàng Sa tiên sinh lắc đầu, "Chuyện này tôi cũng cảm thấy rất hổ thẹn, sau đó tôi phái người đi điều tra qua, Liên Bang Thế Giới quả thật có một chút vấn đề, nhưng bất luận chuyện gì đều có tính hai mặt, Liên Bang Thế Giới tồn tại là cống hiến rất lớn cho ổn định của thế giới, tôi không thể bởi vì một ít sai lầm của nó, mà phủ định tác dụng của bọn họ. Quan trọng hơn là, nếu như tôi hạ lệnh đem cậu thả ra, như vậy tôi và cậu trong mắt của Liên

Bang Thế Giới có cái gì khác nhau? Chẳng phải là cũng biến thành một người như vậy?"

"Tôi rất lý giải lập trường của các người. Chỉ tiếc Liên Bang Thế Giới không có nguyên tắc như công ty Thời Đại, nếu có, nếu không nó cũng sẽ không giống ngày hôm nay." Hoàng Dật gật đầu nói.

"Thật ra có đôi khi, tôi và toàn bộ công ty Thời Đại cũng rất mờ mịt, chúng tôi nắm giữ toàn bộ khoa học kỹ thuật cao cấp nhất của thế giới, lực lượng cường đại nhất, có thể trong nháy mắt phá hủy một quốc gia, chúng tôi không bị bất cứ pháp luật nào ước thúc. Nhưng càng là như thế, tôi càng cảm giác sợ hãi, khi một loại lực lượng đã không có hạn chế, mặc kệ loại lực lượng này là chính hay là phụ, nó đều có thể khiến thế giới này mất đi cân đối. Cho nên, tôi vẫn không dám dùng loại lực lượng này đi phá hư thế giới này, tôi sẽ vâng theo ý chỉ của cha tôi, công ty Thời Đại vĩnh viễn đều là một công ty khoa học kỹ thuật, vĩnh viễn cũng không phải thế lực chính trị, truy cầu duy nhất của chúng tôi, cũng là tiến bộ của khoa học kỹ thuật!" Hoàng Sa tiên sinh nói dừng một chút, tiếp tục nói: "Bất quá ai cũng không thể biết trước tương lai sẽ thế nào, tôi không biết cháu chắt của tôi, còn có thể nhớ kỹ cái tôn chỉ này hay không, đó là không cách nào nắm trong tay. Từ cổ chí kim, mỗi một triều đại sau khi phát triển đến giai đoạn nhất định, đều sẽ tất nhiên vi phạm với ý chí của hoàng đế khai quốc, đây là quy luật tự nhiên. Tôi không cách nào cam đoan công ty Thời Đại sau này sẽ thế nào, tôi chỉ có thể tận lực tại lúc tôi còn sống, khiến cho công ty Thời Đại đi theo cái tôn chỉ này."

"Tôi rõ ràng!" Sắc mặt của Hoàng Dật cũng không có gì thay đổi, từ lúc hắn nghe được CEO công ty Thời Đại đọc diễn văn thì, hắn cũng đã biết thái độ của công ty Thời Đại, không có khả năng sẽ thả hắn ra.

Hoàng Sa tiên sinh đặt xuống một quân cờ, nói: "Liên Bang Thế Giới sẽ thế nào, cần do thế giới này tự mình tới quyết định, nếu như cậu có thể thay đổi thế giới này, vậy cậu hoàn toàn có thể diệt trừ Liên Bang Thế Giới, công ty Thời Đại sẽ không ngăn cản cậu."

"Vậy tôi đưa ra nguyện vọng còn lại. Nguyện vọng này cũng sẽ không liên quan tới vấn đề chính trị của thế giới hiện thực, ông cứ việc yên tâm." Hoàng Dật suy nghĩ một chút, nói: "Công ty Thời Đại khi sáng tạo Thế Giới Thứ Hai đã từng nói qua, mỗi người trên thế giới đều có quyền lợi tiến vào Thế Giới Thứ Hai, các người cũng quả thật đã làm như vậy, cung cấp cho mỗi người không có thiết bị giả thuyết một bộ thiết bị giả thuyết miễn phí, có thể khiến mỗi người đều có thể tiến vào Thế Giới Thứ Hai. Nhưng các người hình như quên một nhóm người đặc thù, bọn họ không có quyền lợi tiến vào Thế Giới Thứ Hai."

"Cậu nói chính là tội phạm trong ngục giam sao?" Hoàng Sa tiên sinh ngẩng đầu nhìn Hoàng Dật.

"Đúng vậy!" Hoàng Dật gật đầu, " Những tội phạm chúng tôi quả thật có tội, nhưng đây chỉ là lỗi trong thế giới hiện thực, chúng tôi có thể bị cướp đoạt quyền lợi trong thế giới hiện thực, nhưng vì sao cũng bị cướp đoạt quyền lợi của Thế Giới Thứ Hai?" Nói xong, Hoàng Dật nhìn chăm chăm hai mắt của Hoàng Sa tiên sinh, giống như là tất cả tội phạm trên thế giới đồng thời đưa ra chất vấn với Hoàng Sa tiên sinh.

Hoàng Sa tiên sinh chậm rãi nhắm hai mắt lại, trầm tư, không có lập tức nói. Hoàng Dật đứng ở một bên, lẳng lặng chờ.

Lúc này, tất cả tội phạm trên thế giới đều ở trong phòng giam của mình sinh hoạt không có ngày mai, bọn họ cũng không biết, một đoạn đối thoại thay đổi vận mệnh của tất cả, đang phát sinh trong Chúng Thần đình viện của Thế Giới Thứ Hai.

Rốt cục, Hoàng Sa tiên sinh mở mắt, quay đầu nhìn Hoàng Dật, gật đầu: "Cậu nói không sai, chúng tôi quả thật quên bọn họ, kể tiếp chúng tôi sẽ bắt tay vào làm chuyện của phương diện này, khiến cho mỗi một tội phạm trên thế giới, đều có thể đi vào Thế Giới Thứ Hai."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 228: Sáng Tạo Chủng Tộc

Hoàng Dật rất cục yên lòng, có những lời này của Hoàng Sa tiên sinh, hẳn liền an toàn.

Trước đó Thi Nhân đăng bài ở trong diễn đàn, đại thể suy đoán tới thân phận của hắn, chỉ cần Liên Bang Thế Giới đứng ra tra, rất dễ tra được Hoàng Dật có nhẵn vàng, có thể tiến vào Thế Giới Thứ Hai, đến lúc đó nhất định sẽ tịch thu cái nhẵn.

Mà hiện tại, Hoàng Sa tiên sinh biểu lộ rõ ràng tất cả tội phạm trên thế giới đều có quyền lợi tiến vào Thế Giới Thứ Hai, vậy cái này biến thành một hiện tượng bình thường, không cần trốn trốn tránh tránh.

"Tôi sẽ an bài người cho tất cả tội phạm trong ngục giam trên thế giới, đưa một bộ thiết bị giả thuyết qua, các người kiên trì đợi vài ngày là được." Hoàng Sa tiên sinh mỉm cười, hướng Hoàng Dật thành khẩn nói: "Miếu Sát, thật ra tôi rất tán thưởng cậu, tôi chờ mong cậu có thể sử dụng lực lượng của chính mình đi thay đổi thế giới, cuối cùng thu được tự do. Tôi sẽ trở thành một người khán giả trong quá trình này, ủng hộ cho cậu!"

"Cảm ơn!" Hoàng Dật gật đầu. Thật ra hắn đối với Hoàng Sa tiên sinh cũng rất kính nể, Hoàng Sa tiên sinh nắm trong tay toàn bộ lực lượng cường đại nhất của thế giới, nhưng không có lựa chọn can thiệp quá nhiều thế giới này, mà là lựa chọn ẩn cư, loại người như vậy cũng không nhiều.

Kế tiếp, Hoàng Dật một lần nữa truyền tống trở về ốc đảo trong Thê Lương Sa Địa.

Tiểu Quần Quần đang ngồi ở bên cạnh của Tần Thời Vũ, thấy Hoàng Dật một lần nữa xuất hiện, cô ấy lập tức nhào tới, ghé vào trong lòng của Hoàng Dật.

Hoàng Dật ôm cô bé, giống như ôm Tần Thời Vũ của nhiều năm trước, khi đó Tần Thời Vũ cũng nhỏ như Tiểu Quần Quần, Hoàng Dật cũng là một đứa bé trai.

Chỉ chớp mắt, thế giới thay đổi, người cũng trưởng thành.

"Anh, anh đang suy nghĩ cái gì vậy!" Lúc này, Tiểu Quần Quần thấy Hoàng Dật thần sắc ngây ra, không khỏi ôm cái cổ hăn ngửa đầu hỏi.

"Anh đang nhớ lại những chuyện đã xảy ra lúc anh nhỏ như em." Hoàng Dật nói xong, đưa tay sờ sờ đầu của Tiểu Quần Quần, "Em hiện tại tuổi tác còn quá nhỏ, sẽ không biết loại cảm giác này."

"Vậy chờ em lớn như anh, có phải là cũng sẽ hoài niệm hiện tại không?" Tiểu Quần Quần mở to mắt to hỏi.

"Em lớn lên sẽ biết." Hoàng Dật mỉm cười, nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn béo mập của cô bé, hỏi: "Em còn nhỏ, hăn là nên hoạt bát hiếu động, vì sao lại chọn trạch ướp lạnh?"

"Thật ra em trước khi quen anh, là không có ướp lạnh!" Tiểu Quần Quần chu cái miệng nhỏ nhắn nói, "Thế nhưng ba mẹ bình thường hay đi nước ngoài, lo lắng em ở nhà một mình không an toàn, vừa vặn em lại gặp anh, cho nên em thẳng thắn để ba mẹ đem em ướp lạnh."

"Vì sao gặp anh mới ướp lạnh?" Hoàng Dật có chút không giải thích được mà hỏi.

"Bởi vì như vậy có thể vẫn ở Thế Giới Thứ Hai! Vẫn có thể nhìn thấy anh đến, nhìn anh rời đi, một giây đồng hồ cũng không sẽ lãng phí." Tiểu Quần Quần đem đầu tựa trên bờ vai của Hoàng Dật, chăm chú ôm khuỷu tay của hăn, nhìn

ting không sáng ngọc, nói: "Em đem mình ướp lạnh, là muốn vĩnh viễn ở bên cạnh anh."

Trong lòng Hoàng Dật ngẩn ra, cúi đầu nhìn Tiểu Quần Quần, lúc này, mặt đẹp của cô bé cứ nhìn lên bầu trời như thế, hai mắt sáng sủa, giống như là hai vì sao lấp lánh nhất của thế gian. Bên tai tựa như còn quanh quẩn câu nói vừa rồi của cô bé.

Em đem mình ướp lạnh, là muốn vĩnh viễn ở bên cạnh anh.

...

Buổi tối càng ngày càng khuya, Tiểu Quần Quần cũng tựa trong lòng Hoàng Dật ngủ, trăng sáng sáng tỏ chiếu rọi xuống, trên mặt hồ nổi cơn gợn sóng, gió đêm thổi tới, mát mẻ thoải mái.

"Rầm!" Đúng lúc này, Bạch Long vương đang ở hồ nước trong bờ đến đây, đứng ở trước người của Hoàng Dật.

"Miếu Sát, kế tiếp cậu có tính toán gì không?" Bạch Long vương nhẹ giọng hỏi, sợ đánh thức Tiểu Quần Quần.

"Tôi dự định tổ kiến một thế lực." Hoàng Dật nói, hẳn đêm nay vẫn đều nghĩ đến chuyện này.

"Tiểu đội mạo hiểm? Dong binh đoàn? Công hội? Quốc gia?" Bạch Long vương liên tiếp hỏi bốn tiếng.

"Công hội." Hoàng Dật nói ra hai chữ. Hai loại thế lực trước quá nhỏ, thế lực sau cùng lại quá lớn, công hội là thích hợp nhất.

Tiểu đội mạo hiểm là thế lực nhỏ nhất, chỉ chừng mười người, chủ yếu là đoàn thể mạo hiểm nhỏ.

Dong binh đoàn cũng là đoàn đội đại hình, giống như Thiên Sứ quân đoàn

dưới trướng của Giáo Hoàng, lúc đó gã còn chưa có sáng tạo Thiên Đường, chỉ sáng lập một chi đoàn đội như thế, thu được giải thưởng đoàn đội tốt nhất lần thứ nhất. Rất nhiều loại đoàn đội này cũng xưng hô bản thân là công hội, chỉ bất quá không có được hệ thống thừa nhận.

Mà công hội cũng là thế lực đại hình, sáng tạo công hội rất khó, giai đoạn hiện tại chỉ có hơn mười công hội, qua một thời gian người chơi tăng thực lực lên, sáng tạo công hội sẽ nhiều hơn.

Về phần quốc gia, là một phạm trù cấp cao, hiện nay toàn bộ thế giới cũng chỉ có Long Thứ mình có tư cách kiến quốc, hắc ám sát quốc vương của Phong Chuy quốc, thu được ngọc tỷ truyền quốc, loại kỳ ngộ này không phải mỗi người đều có.

"Vậy cậu có lo lắng sáng tạo một chủng tộc hay không?" Bạch Long vương thần bí nói.

"Sáng tạo chủng tộc? Tôi không phải là ngựa đực. . ." Hoàng Dật lắc đầu cười.

"Ta nói nghiêm túc." Bạch Long vương ngữ khí nghiêm nghị, nói: "Ta vẫn có một nguyện vọng, đó chính là sáng tạo một chủng tộc phụ thuộc của Bạch Long tộc, long tộc chúng ta dù sao rất thưa thớt, tộc đàn rất khó lớn mạnh, Bạch Long tộc phát triển đến bây giờ cũng chỉ có hơn mười tộc viên. Cái này coi như tốt, giống như Hoàng Kim Thánh Long, Hắc Ám Ma Long, Thần Thánh Cự Long ba đại long tộc đỉnh cấp, có thể toàn bộ thế giới cũng không tìm được mấy con. Vì kéo dài huyết mạch, rất nhiều long tộc sáng tạo chủng tộc phụ thuộc, chúng ta gọi là long nhân. Theo ta được biết, trong những thiên tử chi nhân các người, Long Thứ cũng là một vị long nhân, trên người hắn có long lân thần bí, mà long lân ấy rất giống của Hoàng Kim Thánh Long, ta đoán rằng hắn hẳn là chủng tộc phụ thuộc của Hoàng Kim Thánh Long."

"Long Thứ sao?" Hoàng Dật nhíu mày. Hắn đại khái nghe nói ký hiệu đánh

dấu đặc thù của một ít cao thủ, ví dụ như chuôi đao sắt mẻ của Đao Phong, nửa đoạn quyền trượng của Giáo Hoàng. Mà Long Thử thì lại có long lân thần bí, không ngờ rằng loại long lân này dĩ nhiên có quan hệ với Hoàng Kim Thánh Long.

"Đúng vậy!" Bạch Long vương khe khẽ thở dài, "Đáng tiếc Bạch Long tộc ta vẫn chưa có chủng tộc phụ thuộc, Hoàng Kim Thánh Long chế tạo ra chủng tộc phụ thuộc cực kỳ cường đại, nhân số cũng rất thừa thớt, ta phỏng chừng toàn bộ thế giới cũng chỉ một mình Long Thử. Ta không truy loại cường đại này, ta chỉ truy cầu số lượng của tộc nhân, ta hy vọng tôi chủng tộc phụ thuộc của Bạch Long tộc có thể trở thành một chủng tộc bình thường, giống như Bán Thú Nhân, Delaney những chủng tộc này trải rộng toàn bộ thế giới, cái này là một mộng tưởng của ta."

"Thế nhưng chủng tộc bình thường không phải đã hạn định là 100 một sao?" Hoàng Dật lại hỏi.

"Không, cái này chỉ là tạm thời, chỉ cần chúng ta đi Trung Ương đại lục, tìm kiếm một viên Chủng Tộc Chi Tâm là được. Dem máu của Bạch Long tộc thấm vào bên trong Chủng Tộc Chi Tâm, như vậy là có thể lần thứ hai sáng tạo một chủng tộc, thiên tứ chi nhân các người nếu như lần thứ hai phủ xuống thế giới này, có thể lựa chọn trở thành chủng tộc phụ thuộc của Bạch Long tộc."

"Như vậy ý nghĩa cũng không lớn, hiện tại thiên tứ chi nhân cơ bản đã bão hòa, sẽ không xuất hiện thiên tứ chi nhân mới." Hoàng Dật lắc đầu nói. Hiện tại toàn bộ thế giới còn người không tiến vào Thế Giới Thứ Hai hầu như đã không có, cho dù xuất hiện một chủng tộc mới, cũng không có người chơi sẽ đi lựa chọn, trừ phi người chơi này nguyện ý rời khỏi chủng tộc vốn có, nhưng cái suy nghĩ này một chút cũng cảm thấy không bình thường. Bạch Long vương chỉ là muốn sáng tạo một chủng tộc bình thường, thực lực nhất định rất yếu, sẽ không đủ lực mê hoặc.

"Cái này là một mộng tưởng của ta, ta hy vọng Bạch Long tộc chúng ta phát

dương quang đại, huyết mạch của chúng ta có thể vĩnh viễn truyền lưu xuống. Thời kỳ Tuyên Cổ có bao nhiêu long tộc, nhưng bởi vì sinh nở có độ khó quá lớn, đến bây giờ phần lớn đã bị diệt sạch. Ta không muốn khiến cho Bạch Long tộc bị diệt sạch. Dù cho khiến cho loại huyết mạch này loãng một chút, biến thành một chủng tộc bình thường cũng tốt, ít nhất huyết mạch của chúng ta còn giữ được." Bạch Long vương nói xong, nhìn Hoàng Dật một chút, nói: "Cậu là người nổi bật của thiên tử chi nhân, ta tin tưởng một ngày nào đó thực lực của cậu có thể cường đại đến cảnh giới nhất định, xuyên qua vô số trở ngại, xuyên qua đại dương vô tận, đi đến Trung Ương đại lục xa xôi, chỗ đó có học viện hoàng gia Osco, chỗ đó có thánh địa của một trăm chủng tộc, chỗ đó mới là chỗ cậu muốn đi. Đến lúc đó cậu chỉ cần tìm được một viên Chủng Tộc Chi Tâm, là có thể sáng tạo một chủng tộc, mà cậu cũng là tộc trưởng của chủng tộc này, giống như vậy tộc trưởng Dương Vũ Hành của Delaney, hẳn cũng là một thiên tử chi nhân, chỉ bất quá hẳn là kế thừa tộc trưởng, còn cậu là khai sáng một chủng tộc."

"Vậy ít nhất cũng phải rất lâu sau này rồi." Hoàng Dật suy nghĩ một chút rồi nói, thực lực của hắn ít nhất phải đến đạt được một đỉnh phong, mới có thể đi Trung Ương đại lục. Chỗ đó nhất định là một nơi cường giả san sát, không có đủ thực lực, đi tới đó cũng là chịu chết.

"Bạch Long vương, tôi có chuyện tình muốn thỉnh giáo ngài." Hoàng Dật nhìn Bạch Long vương một chút, "Tôi ở trong Thê Lương Sa Địa, phát hiện ra bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long, bất quá bên trong cũng một cái bẫy, hấp dẫn long tộc đi vào, sau đó hấp thu sinh mệnh tinh hoa của những long tộc này. Ngài cảm thấy phương diện này rốt cuộc là có âm mưu gì?"

"Sao? Có chuyện này?" Bạch Long vương nhất thời hứng thú, "Ta tuy rằng cũng là long tộc, nhưng so với Hoàng Kim Thánh Long loại long tộc này thì xa xa không bằng, ta không rõ ràng Hoàng Kim Thánh Long có dạng năng lực gì. Nhưng từ tình huống cậu nói mà xem, Hoàng Kim Thánh Long hẳn là lưu lại hậu chiêu, phỏng chừng chỗ đó là một nghi thức hiến tế, rất có khả năng là làm chuẩn bị cho nó phục sinh."

"Nói như vậy, Hoàng Kim Thánh Long vẫn không chết được sao? Mỗi lần nó sau khi tử vong, đều có thể làm một nghi thức như thế, hấp thu huyết mạch long tộc, một lần rồi lại một lần phục sinh." Hoàng Dật nhíu mày hỏi.

"Cũng không phải, bình thường loại nghi thức hiến tế này đều rất phức tạp, hơn nữa phải có thời cơ vô cùng hà khắc và thời gian dài dòng không gì sánh được. Hoàng Kim Thánh Long hẳn chỉ là đem cái này trở thành là một đường hy vọng, có thể nó còn chưa hấp thu đủ sinh mệnh tinh hoa, chạm bẫy trong bảo tàng cũng đã bị phá hủy trong dòng thời gian dài. Thọ mệnh của long tộc lúc đầu đã rất dài, nhưng không có long tộc có thể sống vĩnh hằng, nó có thể sống lại một lần cũng đã rất giỏi. Cho dù là Thần Thánh Cự Long có thiên phú ps, suốt đời cũng chỉ có thể phục sinh ba lần." Bạch Long vương lắc đầu nói.

"A? Đúng rồi!" Đúng lúc này, Bạch Long vương như là bỗng nhiên nhớ tới cái gì, nói: "Còn có một nguyên nhân, bên trong có thể cũng không phải Hoàng Kim Thánh Long, mà là trứng của nó!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 229: Cứ Điểm

"Ý nghĩa của cái bầy đó, là muốn hấp thu sinh mệnh tinh hoa của long tộc, để ấp trứng?" Hoàng Dật hỏi.

"Đúng vậy, có loại khả năng này. Trứng của Hoàng Kim Thánh Long, không có sinh mệnh tinh hoa khổng lồ của long tộc thôi hóa, rất khó nở ra." Bạch Long vương tựa như đối với cái này rất lý giải, "Cậu nếu có hứng thú, có thể đi nghiên cứu, nếu như thật sự trứng rồng, vậy thì cậu phát tài rồi, có thể ký kết khế ước với nó, khiến cho nó trở thành thú cưỡi của cậu."

"Bây giờ còn chưa được." Hoàng Dật lắc đầu, "Cho dù đó là một trứng rồng, tôi hiện tại cũng lấy không được. Hơn nữa bên trong còn có một Sa Đạo Vương, không ai có thể đi vào."

Hoàng Dật đối với Sa Đạo Vương rất kiên kỵ, hắn ta tổng cộng có 99 trái tim, chỉ cần những trái tim ngài còn hắn ta sẽ không chết. Muốn tiêu diệt Sa Đạo Vương, phải tiêu diệt 99 trái tim, nếu không hắn ta sẽ vĩnh viễn ở trong bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long, sẽ không chết. Bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long bây giờ còn không đựng vào được, cần mạnh lên rồi mới có thể đi.

...

Dần dần, một đêm trôi qua.

Một ngày mới lại đến, tia nắng ban mai chiếu vào ốc đảo trong sa mạc, trên ngọn cỏ thấm ra giọt sương, lờ lờ chiếu sáng, toàn bộ thế giới có vẻ sinh cơ bừng bừng.

Tiểu Quần Quần và Tần Thời Vũ, lúc này đã lần lượt thức tỉnh.

"A? Em gái này thật dễ thương! Em ấy là ai?" Lúc này, Tần Thời Vũ bỗng nhiên nhìn thấy Tiểu Quần Quần, trong mắt sáng ngời, không nhịn được sờ đầu của cô bé.

"Em ấy là em gái của anh trong Thế Giới Thứ Hai." Hoàng Dật nói xong, hướng Tiểu Quần Quần nói: "Mau gọi chị đi."

"Chào chị!" Tiểu Quần Quần ngoan ngoãn kêu một tiếng, có vẻ có chút xấu hổ.

"Ừm, thật ngoan thật ngoan, chị rất thích em!" Tần Thời Vũ dường như bị hòa tan, lập tức đem Tiểu Quần Quần bế qua, thân mật ôm cô bé.

Hai người cứ như thế dính cùng nhau, làm cho người ta cảnh đẹp ý vui.

"Tiểu Vũ, hiện tại em dẫn chúng ta đi cứ đi đi!" Hoàng Dật nói xong, hướng Bạch Long vương nói: "Bạch Long vương, vì lộ trình xa xôi, mong rằng ngài có thể đưa chúng tôi một đoạn nữa."

"Không thành vấn đề!" Bạch Long vương hào sảng nói, thân thể lần thứ hai nằm úp xuống.

Kế tiếp, ba người leo lên Bạch Long vương, Tần Thời Vũ phụ trách chỉ đường, Bạch Long vương cấp tốc bay khỏi Thê Lương Sa Địa.

Bay một hồi, Bạch Long vương bay đến một khu rừng. Ở giữa Tái rừng rậm, xuất hiện một hố trời thật lớn, giống như là mặt đất sụp đổ một khối lớn, liếc mắt nhìn không thấy điểm cuối, không biết có bao nhiêu km.

Bốn phía của hố trời đều là vách núi cao thâm thẳm, cây cối sinh trưởng rậm rạp, sâu không thấy đáy. Mà bên trong hố trời, lại là những đỉnh núi chót vót, chừng mấy trăm ngọn, hình thành một khu vực thạch phong lâm, đỉnh chóp của những ngọn núi này đều bình phẳng, mặt trên là khu rừng rậm rạp.

Trên đỉnh một ngọn núi gần nhất, mơ hồ có thể thấy được những căn nhà gỗ xen lẫn giữa cây cối trong rừng, hai bên dùng cầu treo nối liền, lúc này mơ hồ bốc lên khói bếp, xem ra đang làm bữa sáng, nhìn qua có một loại cảm giác yên tĩnh, giống như là một thiên đường ngăn cách với nhân thế.

Loại địa phương này, người ngoài căn bản không vào được, cho dù bọn họ có thể leo lên vách núi, tiến vào bên trong hố trời, cũng không cách nào trong hố trời leo tới ngọn núi ở giữa, bốn bề đều quá dốc.

"Phía dưới là cứ điểm của chúng em, cứ điểm của chúng em rất nhỏ, nhưng vị trí địa lý tốt, ở đây rất bí mật, là một chỗ ngăn cách với nhân thế, chúng em tìm rất lâu trong lúc vô ý tìm được." Tần Thời Vũ nhìn ngọn núi, "Chúng em sở dĩ lựa chọn thành lập cứ điểm tại địa phương này, còn có một nguyên nhân quan trọng hơn, đó chính là nơi này có tài nguyên dược thảo và tài nguyên khoáng sản phong phú, bên trong thậm chí có tài nguyên thế giới thạch!"

"Hả? Ngay cả thế giới thạch đều có?" Hoàng Dật có chút ngoài ý muốn, thế giới thạch là một loại tài nguyên khoáng sản cực kỳ trân quý, là nhu yếu phẩm chế tạo những trang bị của truyền kỳ, sử thi. Nhưng loại khoáng vật này không thể tái sinh, mỗi khối đại lục có số lượng dự trữ ổn định tại một ngàn tấn, dùng xong sẽ không còn, coi như là một trong những vật phẩm cuối cùng của trong Thế Giới Thứ Hai.

"Ừa, bất quá số lượng không nhiều lắm, rất lâu mới có thể khai thác ra một khối nhỏ." Tần Thời Vũ gật đầu, "Bất quá cái này cũng là nhân thủ của chúng em quá ít, trong hố trời này đủ có mấy ngàn đỉnh núi, chúng em chỉ chiếm được đỉnh núi này, còn lại đều chưa có đi tra xét, không biết chỗ đó còn có cái gì."

"Vậy đầu cùng của khu rừng là địa phương nào?" Hoàng Dật lại hỏi.

"Là biên giới của đại lục này, ra bên ngoài cũng là hải dương vô tận, đi qua hải dương, là có thể đến đại lục khác." Tần Thời Vũ nói.

Hoàng Dật không khỏi gật đầu: "Địa phương này rất không tồi! Sau này ai muốn đánh chúng ta ở đây, trước hết phải đi qua Thê Lương Sa Địa nguy hiểm, sau đó đi qua rừng rậm, đi qua hồ trời, đợi khi đến chỗ chúng ta, trên cơ bản đã là một đám tàn binh, không có cách nào đánh chúng ta. Hơn nữa chỗ này còn có tiềm lực mở rộng rất mạnh, sau này mấy ngàn đỉnh núi kia đều có thể chậm rãi khai phá, chúng ta có thể kiến tạo một vương quốc ngăn cách với nhân thế, giữ lấy tất cả tài nguyên của khu vực này."

"Đúng vậy! Sau này chúng ta còn có thể phát triển lực lượng trên biển, ở bên kia khu rừng thành lập một hải cảng cạnh biển, phát triển mậu dịch viễn dương." Tần Thời Vũ cũng nghĩ rất xa.

"Ừa, chúng ta tốt nhất cũng đem Long Đô thu vào trong túi, đem Long Đô làm một cửa sổ hướng ra đại lục của chúng ta, là tiền trạm của chúng ta, mặt khác Hiên Viên trấn của Dao Phong cách Long Đô cũng không xa, có thể có chiếu ứng. Cuối cùng chúng ta phải đem chiếm rừng rậm hết, hình thành một đế quốc khổng lồ."

"Vậy ra cậu cũng là muốn kiến quốc." Lúc này, Bạch Long vương đang phi hành nói.

"Đúng vậy, bất quá cái này cần rất lâu sau này mới có thể làm được, đi từng bước trước." Hoàng Dật rất nhanh có một kế hoạch đại thể, Tần Thời Vũ có thể tìm được một khu vực như thế, bản thân nó có tài nguyên phong phú, lại có vị trí địa lý tuyệt diệu, dễ thủ khó công, làm tổng căn cứ là thích hợp nhất.

Rất nhanh, Bạch Long vương bay đến đỉnh núi đầu tiên, đem Hoàng Dật ba người thả xuống.

"Miếu Sát, hiện tại cậu an toàn, cũng đến mục đích, ta trở về Bạch Long hồ, sau này có chuyện gì có thể tùy thời tới tìm ta." Bạch Long vương nói xong, lập tức bay lên trời, rất nhanh biến mất ở phương hướng của Bạch Long hồ.

Kế tiếp, Tần Thời Vũ lập tức dẫn đường, dẫn Hoàng Dật và Tiểu Quân Quân

đi đến cứ điểm trên đỉnh núi.

Hoàng Dật dọc theo đường đi thấy không ít dược thảo quý báu, đây là một khu rừng nguyên thủy, không biết bao lâu không có nhân loại đặt chân qua, những dược thảo này ở bên ngoài có thể đã vô cùng ít ỏi, nhưng ở đây còn rất nhiều.

"Tới!" Đi một hồi sau đó, Tần Thời Vũ mang theo Hoàng Dật đi tới trại nhỏ trong rừng, lúc này ở đây khói bếp lượn lờ, mơ hồ có thể nghe được trong nhà truyền ra tiếng người.

"Tiểu Vũ tỷ tỷ, chị rốt cục đã trở về! Em trước đó trong diễn đàn thấy tin tức chị bị giết, còn lo lắng quá trời! Bất quá sau đó em nghe nói Miếu Sát đi cứu chị." Lúc này, trên một cầu treo không trung, một thiếu nữ mười sáu mười bảy tuổi thấy Tần Thời Vũ, lập tức lên tiếng. Sau đó cô bé đem ánh mắt đặt ở trên người của Hoàng Dật và Tiểu Quân Quân bên cạnh của Tần Thời Vũ, nhìn một hồi, cô ấy như là nhớ tới cái gì, bỗng nhiên nói: "Người đàn ông này sao nhìn quen mắt quá, cùng dáng dấp của Miếu Sát trong diễn đàn hầu như không khác nhau, là Miếu Sát sao?"

"Ừm? Miếu Sát?"

"Miếu Sát tới?"

Lần này, trong rất nhiều nhà gỗ đều vang ra một âm thanh, sau đó cả đám người đi ra, hiếu kỳ nhìn Hoàng Dật ba người.

Những người này có đủ loại kiểu dáng, có thiếu niên, thiếu nữ, đàn ông, đàn bà, đứa nhỏ, người già, nói chung thoạt nhìn căn bản không giống như là một thế lực, giống như là một thôn nhỏ bình thường, sắc mặt của bọn họ tràn ngập chất phác.

"Đúng vậy!" Tần Thời Vũ gật đầu, hướng người bốn phía cao giọng nói: "Đây là Miếu Sát, sau này cũng là một thành viên của chúng ta." Sau đó, cô ấy

quay đầu nhìn Hoàng Dật, nói: "Dật ca, những người này đều là em trong hai năm phát triển tìm tới, em dùng người rất cẩn thận, người có thể đến đây, đều là tin được. Nhưng cũng chính bởi vì vậy, cho nên nhân số của chúng ta rất ít, chỉ có hơn mười người, bọn họ phần lớn là một ít người chơi nghề nghiệp sinh hoạt, đối với chiến đấu không có hứng thú gì, cho nên vui vẻ sống sinh hoạt thanh tịnh ở chỗ này."

"Ừm, nhân lực của phương diện chiến đấu để anh nghĩ biện pháp chiêu mộ." Hoàng Dật nói xong, nhớ tới sáu mươi vạn người chơi cùng nhau đột phá vòng vây của Long Đô, nói: "Thật ra nhân viên cơ sở không cần cẩn thận như thế, chỉ cần nhân vật hạch tâm tin được là được. Không có bất luận một thế lực nào, có thể hoàn toàn cam đoan người của mình là thuần khiết, giống như người kia của vài năm trước."

Tần Thời Vũ nghe hai chữ "Người kia", sắc mặt buồn bã.

"Người kia" trong miệng của Hoàng Dật, thật ra là số 9 đời trước, ả ta là một kẻ phản bội, ẩn núp trong tổ chức, cuối cùng hại chết số 1 đời trước, trở thành một bài học thảm khốc cho tổ chức. Hoàng Dật cũng bởi vì số 1 đời trước tử vong, mới chậm rãi được ủy trọng trách, cuối cùng biến thành số 1 mới.

Mà Tần Thời Vũ năm đó cũng là người tiếp nhận của số 9, quan hệ của các nàng vô cùng thân mật, dường như chị em, nhưng sau khi phát sinh chuyện như vậy, loại quan hệ này biến thành đối địch, trở thành một khúc mắc của cô ấy.

"Chuyện của quá khứ có thể ghi nhớ, nhưng nhất định phải buông." Hoàng Dật vỗ vỗ vai của Tần Thời Vũ, an ủi một câu.

"Ừm, Dật ca, em biết, chúng ta tiếp tục đi thôi!" Tần Thời Vũ gật đầu, tiếp tục đi phía trước.

Kế tiếp, Tần Thời Vũ đem Hoàng Dật tới bên cạnh vách núi, nơi này có vài nhà trống, mở cửa sổ là có thể thấy biển mây dãy núi ngoài vách núi, phạm vi nhìn vô cùng trống trải, cảnh sắc tuyệt đẹp.

Hoàng Dật và Tiểu Quần Quần đều tự chọn một phòng, trở thành trụ sở của mình, tạm thời dàn xếp xuống. Sau đó hăh liền logout, về Hoa Hồng Ngục Giam.

Hoàng Dật tắm rửa hoàn tất, đi tới căn tin, ăn một bữa sáng.

Lúc này, những tội phạm này vẫn như bình thường, vừa ăn cơm vừa trò chuyện, sống một ngày không có gì đặc biệt như mọi người, không hề hay biết có một bất ngờ lớn gần đến. Năng lực và tài hoa bị đè ép rất lâu của bọn họ, sẽ tìm được một chỗ phát huy.

Hoàng Dật cấp tốc ăn xong bữa sáng, sau đó nói một chút với mấy nhân vật chủ chốt, kêu bọn ọ thông báo mọi người tập hợp, đợi lát nữa có chuyện quan trọng tuyên bố.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 230: Thân Phận Của Lôi Thân

Rất nhanh, toàn bộ Hoa Hồng Ngục Giam đều biết rõ Hoàng Dật muốn tuyên bố chuyện trọng đại, người người đều nghị luận, tràn ngập hiếu kỳ, không biết là chuyện trọng đại gì, mà phải giống trống khua chiêng như vậy.

Hoàng Dật đi tới gian phòng giam lớn nhất, ở đây chính là gian phòng giam hãn gặp phải Lôi Thân khi lần đầu tiên đi tới nhà tù công cộng, là một chỗ tập kết trong Hoa Hồng Ngục Giam. Người có thể có tư cách vào phòng giam này rất ít, đa số tội phạm còn lại đều chỉ có thể ở phòng giam của mình.

Rất nhanh, tất cả tội phạm đều ăn xong bữa sáng, tốp năm tốp ba về phòng giam, mà một ít nhân vật nòng cốt thì đi tới phòng giam lớn, đợi Hoàng Dật tuyên bố chuyện quan trọng.

"A Dật, rốt cuộc là chuyện quan trọng gì?" Lúc này, một người đầu trọc hơn ba mươi tuổi hiếu kỳ hỏi thăm, gã tên Vương Cận, cũng là một trong các tiểu ngục phách của Hoa Hồng Ngục Giam, địa vị không khác biệt Hoàng Dật lắm.

"Đợi lát nữa sẽ biết." Hoàng Dật mỉm cười.

"A Dật, hiếm lắm mới thấy cậu tập hợp chúng tôi nha!" Lúc này, âm thanh của Lôi Thân vang lên, từ bên ngoài đi nhanh đến.

"Có chuyện tốt tuyên bố." Hoàng Dật nói xong, nhìn bốn phía một chút.

Lúc này, người đã đến đông đủ không khác biệt lắm, tất cả đều lẳng lặng nhìn hãn, mà người còn lại phần lớn đều về phòng giam của mình, lẳng lặng chờ đợi hãn mở miệng.

"Các vị!" Hoàng Dật cao giọng nói, âm thanh rõ ràng vang lên trong mỗi một phòng giam từ tầng một đến tầng năm, "Mọi người bị giam ở chỗ này, không có ngày mai, không có tự do, loại sinh hoạt này phải kéo dài liên tục cả đời, đây là không thể chịu đựng được." Hoàng Dật nói xong, nhìn Lôi Thân một chút, nói: "Tôi đã từng trò chuyện với Lôi ca, anh ấy rất hy vọng các người có thể thu được một loại tự do khác, tự do trên ý thức. Nói vậy tất cả mọi người nghe nói qua Thế Giới Thứ Hai."

"Hả? Làm sao vậy?" Lôi Thân đột nhiên hỏi, biến sắc.

Tội phạm còn lại cũng càng hiếu kỳ, nghe ngữ khí của Hoàng Dật, tựa như có tin tức tốt gì về Thế Giới Thứ Hai. Bọn họ tất cả đều nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

"Lôi ca muốn mỗi người trong ngục giam đều có thể tiến vào Thế Giới Thứ Hai, thật ra tôi cũng rất muốn. Vì thế, tôi trải qua nỗ lực, rốt cục thu được cơ hội này." Hoàng Dật tung một tin tức nặng ký.

"Ừm? Cái gì? !" Lôi Thân đột nhiên kinh ngạc kêu một tiếng, "Sao cậu có thể tranh thủ được cơ hội này? Cậu không phải vẫn bị giam ở chỗ này sao? Sao có thể có cơ hội như vậy?"

"Đúng vậy! Chúng tôi muốn đi vào Thế Giới Thứ Hai, nhưng căn bản không có cách nào khác liên hệ cùng người bên ngoài, cho dù có thể liên hệ, cũng rất khó đem thiết bị giả thuyết đưa vào!" Trong đám người cũng toát ra một ít âm thanh nghi hoặc.

Hoàng Dật nhìn quanh mọi người một lần, sau đó đưa tay móc ra một món đồ từ trong túi của mình.

Đây là một chiếc nhẫn sáng lấp lánh, vậy giống như là một ngôi sao, lóng lánh trong ngục giam hắc ám, lóe sáng hai mắt của mỗi người, trở thành tiêu điểm vạn người chú ý!

"Nhẫn vàng!" Đúng lúc này, Lôi Thân đột nhiên thất thanh kêu một tiếng, không thể tin tưởng nhìn chăm chăm Hoàng Dật, lẩm bẩm nói: "A Dật, lẽ nào cậu cũng có thể tiến vào Thế Giới Thứ Hai?"

"Ừm? Cái gì gọi là cũng có thể tiến vào Thế Giới Thứ Hai?" Hoàng Dật nhìn chăm chăm Lôi Thân, có chút không giải thích được.

Lôi Thân hít sâu một hơi, cũng vươn tay, từ trong túi móc ra một món đồ.

Đây cũng là một chiếc nhẫn bạc lấp lánh, đồng dạng lóng lánh trong ngục giam hắc ám, hoà lẫn với nhẫn vàng của Hoàng Dật, dường như là hai vì sao.

"Hả? Ông cũng có?" Cái này, đến phiên Hoàng Dật kinh ngạc. Hẳn biết rõ muốn đem một thiết bị giả thuyết đưa vào Hoa Hồng Ngục Giam có bao nhiêu khó, tổ chức bọn họ mất bao nhiêu công sức mới đưa vào chiếc nhẫn này, nhưng không ngờ rằng Lôi Thân cũng có một chiếc, bất quá của Lôi Thân chỉ là nhẫn bạc, không cao cấp bằng nhẫn vàng của hắn, nhưng đồng dạng vô cùng dễ mang.

Lúc này, người của bốn phía đều khiếp sợ, bọn họ đều không ngờ rằng, hai người sớm chiều ở chung, dĩ nhiên đều có thiết bị giả thuyết, có thể tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

"Cậu trong Thế Giới Thứ Hai, tên gọi là gì?" Lôi Thân đột nhiên hỏi nói.

"Miếu Sát." Hoàng Dật phun ra hai chữ, sau đó hỏi ngược lại: "Còn ông?"

"Lôi Thần." Sau một khắc, Lôi Thân cũng đồng dạng phun ra hai chữ.

Nhất thời, hai người hoàn toàn an tĩnh lại, cứ lẳng lẳng đối diện như vậy, ánh mắt là phức tạp như vậy, dường như một đoạn giao phong đang diễn dịch trong ánh mắt hai người.

Hai người hầu như chính là tử địch của nhau, ngay trong phòng giam hắc ám, với loại phương thức kỳ dị này đối diện nhau. Toàn bộ thế giới đều tại thảo luận chuyện của hai người, đều cho rằng hai người là thủy hỏa bất dung, thì ra vẫn

đều ở cùng dưới mái hiên, ngẩng đầu không gặp cúi đầu thấy, lúc mở cửa phòng là anh em, khi đóng cửa phòng thì biến thành tử địch. Hai người bọn họ xuyên qua thế giới, hai loại thân phận diễn dịch qua lại.

"Không ngờ rằng, tôi vẫn đều cạnh tranh với anh em trong nhà!" Lôi Thân lắc đầu cười.

"Tôi cũng không ngờ rằng, có một ngày chúng ta sẽ dùng phương thức như vậy gặp mặt." Hoàng Dật cũng lắc đầu cười.

"Thế nhưng tôi vẫn còn yếu hơn cậu một bậc, bị cậu tại thời khắc cuối cùng tuyệt sát!" Lôi Thân khe khẽ thở dài, "Bất quá bại bởi anh em nhà mình cũng không tính oan uổng."

Hoàng Dật như có suy nghĩ nói: "Chẳng lẽ ông muốn thu được giải thưởng người mới tốt nhất, hướng Hoàng Sa tiên sinh đưa ra nguyện vọng, khiến cho các anh em trong Hoa Hồng Ngục Giam tiến vào Thế Giới Thứ Hai?"

"Đúng vậy!" Lôi Thân gật đầu, "Tôi vì thế nỗ lực rất nhiều, chính là vì có thể hoàn toàn bỏ qua cậu, thế nhưng mỗi một lần tôi làm ra một phen thành tích, cậu đều vượt mặt tôi, điều này làm cho tôi cảm thấy áp lực cực lớn không gì sánh được, chút nào không dám thư giãn. Mấy tháng nay tôi thậm chí ngay cả buổi tối ngủ đều không ngủ được, bình thường đi ra hút thuốc, còn gặp qua cậu vài lần, nói vậy khi đó cậu cũng là vừa từ trong Thế Giới Thứ Hai đi ra! Vốn tưởng rằng cái giải thưởng này là tôi xác định rồi, không ngờ rằng cuối cùng bị cậu tuyệt sát."

"Lôi ca, a Dật, các người rốt cuộc đang nói cái gì vậy!" Lúc này, Vương Cận tâm ngứa hỏi thăm, hần cái này vừa hỏi, nhất thời hỏi ra tiếng lòng của mỗi người, bọn họ cũng không biết Hoàng Dật và Lôi Thân rốt cuộc đang nói cái gì, nghe được như lọt vào trong sương mù.

"Là như thế này!" Hoàng Dật nhìn quanh bốn phía một lần, "Công ty Thời Đại tổ chức một đại lễ thường niên của Thế Giới Thứ Hai, trao giải cho người có

biểu hiện ưu việt. Tôi và Lôi ca là hai đối thủ cạnh tranh lớn nhất của giải thưởng người mới tốt nhất, cuối cùng tôi giành được cái giải thưởng này. Mà chúng tôi sở dĩ muốn tranh đoạt cái giải thưởng này, là bởi vì sau khi giành được giải thưởng, có thể gặp tổng tài của công ty Thời Đại là Hoàng Sa tiên sinh đưa ra một nguyện vọng. Tôi ngày hôm nay triệu tập mọi người, cũng là có quan hệ với nguyện vọng này." Hoàng Dật nói xong, dừng một chút, tiếp tục nói: "Tôi đưa ra nguyện vọng, là khiến cho mỗi một tội phạm trên thế giới, đều có quyền lợi tiến vào Thế Giới Thứ Hai. Hoàng Sa tiên sinh cũng đáp ứng tôi rồi, quyết định trong mấy ngày nay sẽ chấp hành chuyện này, đưa tới cho mỗi người chúng ta một bộ thiết bị giả thuyết, sau này tất cả mọi người có thể tiến vào Thế Giới Thứ Hai!"

Lời nói của Hoàng Dật vừa dứt, toàn trường đều sửng sốt, trở nên lặng ngắt như tờ, tựa như mọi người còn chưa có phản ứng.

Trong nháy mắt sau đó, trong toàn bộ phòng giam, từ tầng một đến tầng năm, tất cả đều bộc phát ra tiếng kêu sợ hãi không khống chế được! Mỗi người đều kêu lên vui mừng như bệnh tâm thần! Giây phút ấy, tâm tư bị đè ép rất lâu, rốt cục phóng xuất ra, một bầu không khí tự do nhất thời tràn ngập trong lòng của mỗi người, trái tim bị giam cầm của bọn họ, rốt cục có cơ hội phóng ra! Bọn họ rốt cục có thể rong ruổi trong Thế Giới Thứ Hai tốt đẹp, không cần sống khô khan mỗi ngày!

"A Dật, cảm ơn cậu!" Đúng lúc này, viền mắt của Lôi Thân có chút ướn át, đi nhanh tới, cảm khái cho Hoàng Dật một cái ôm, "Không ngờ rằng mộng tưởng của tôi, cuối cùng được cậu thực hiện!"

"A Dật, thật sự quá cảm ơn cậu!" Lúc này, Vương Cận cũng kích động đi tới, ôm Hoàng Dật cùng một chỗ.

"Dật ca muôn năm!"

Lúc này, tội phạm còn lại cũng lớn tiếng la lên, dùng âm thanh nhiệt liệt nhất

cảm ơn Hoàng Dật.

"Mọi người yên tĩnh một chút, hãy nghe tôi nói một chút." Hoàng Dật vung tay một chút, ý bảo mọi người yên tĩnh, sau đó tiếp tục nói: "Chúng ta có cơ hội này, tự nhiên nên vì tự do của mình mà phấn đấu. Hiện tại Liên Bang Thế Giới là một ngọn núi lớn đè trên người của chúng ta, chúng ta không cách nào trực tiếp đập ngã nó, nhưng có thể lợi dụng Thế Giới Thứ Hai, ảnh hưởng kinh tế, văn hóa, dân ý những cái này trong thế giới hiện thực, khi có một ngày chúng ta có thể lay động những cái này, vậy Liên Bang Thế Giới tự nhiên sẽ sụp xuống. Mọi người đừng tưởng rằng tiến vào Thế Giới Thứ Hai là đi du ngoạn, chúng ta có mục đích của bản thân, có sứ mạng của mình!"

"Đúng vậy!" Lôi Thân cũng gật đầu, hướng mọi người nói: "Cái này là cơ hội duy nhất của chúng ta, tôi trước đó sợ dĩ muốn cho mọi người tiến vào Thế Giới Thứ Hai, cũng là vì lo lắng cái này, so với tội ác của chúng ta, tội ác của Liên Bang Thế Giới lớn hơn sâu, chúng ta phải nỗ lực đem nó diệt trừ. Chuyện công ty Thời Đại mặc kệ, chúng ta tới quản, công ty Thời Đại không nhúng tay thế giới này, chúng ta chỉ có thể tự mình thấp lên hy vọng trong lòng, vì thế giới này mà chiến đấu. Theo tôi được biết, Liên Bang Thế Giới hiện tại đã khống chế 70% quốc gia trên thế giới, những tổng thống vốn dĩ được mọi người kính yêu, bị bọn họ trực tiếp triệt hạ, hoặc nhốt hoặc giam vào ngục giam, mà tổng thống thì đổi thành người của bọn họ, tiếp tục như vậy, một ngày nào đó bọn họ sẽ khống chế toàn bộ thế giới. Đến lúc đó không chỉ có riêng chúng ta ở Hoa Hồng Ngục Giam, người thân bạn bè của các người rất có khả năng cũng sẽ bị giam vào, ai không nghe lời sẽ bị giam vào, đến lúc đó, toàn bộ thế giới cũng là một tòa ngục giam. Chúng ta quyết không thể tha thứ chuyện như vậy phát sinh, đừng nói nó là Liên Bang Thế Giới, cho dù là công ty Thời Đại, nếu như mưu toan khống chế thế giới này, chúng ta cũng phải phản kháng!"

Lúc này, Hoàng Dật tiếp nhận câu chuyện, nói: "Chúng ta phải có mục đích, có tổ chức tiến vào Thế Giới Thứ Hai. Phía sau của tôi có một tổ chức chống đỡ tôi, nhưng chúng tôi hiện tại thiếu nhân thủ, cho nên tôi muốn khiến cho mọi người gia nhập vào tổ chức chúng tôi, đem lực lượng ngưng tụ cùng một chỗ.

Đương nhiên, mọi người sau khi tiến vào Thế Giới Thứ Hai tạm thời là phân tán, suy nghĩ của tôi là khiến cho mọi người chúng ta trải rộng toàn bộ thế giới, mọi người có thể lựa chọn quốc tịch của mình, tại đại lục dành riêng cho quốc gia của mình phát triển thế lực của chính mình."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 231: Thiết Tưởng Cụ Thể Của Chiến Hồn Hoàn Mỹ

"Cứ như vậy, giữa mọi người tạm thời ngăn cách, không ai ngờ được chúng ta là cùng một nhóm người. Đến lúc đó khi quốc chiến mở ra, các người đều là một kíp nổ mai phục của chúng ta, tại thời điểm thích hợp bộc phát ra, chắc chắn làm ra hiệu quả không tưởng được. Đương nhiên, tôi biết các vị đều nhiệt tình yêu thương quốc gia của mình, tôi sẽ không khiến cho các vị làm chuyện có lỗi với quốc gia, tôi chỉ là muốn để cho các người trở thành một trong các thế lực lớn nhất, đến lúc đó chúng tôi liên hợp lại, trên cơ bản có thể ảnh hưởng toàn bộ Thế Giới Thứ Hai, cùng nhau đối kháng Liên Bang Thế Giới."

"Ừa, không tồi!" Lôi Thân theo ý nghĩ của Hoàng Dật tiếp tục nói: "Tất cả mọi người là nhân tài kiệt xuất nhất trên thế giới này, trong Thế Giới Thứ Hai cũng nhất định có thể bộc phát ra tài hoa và năng lực kinh người của mình. Mọi người khi tiến vào Thế Giới Thứ Hai, mỗi người đều phải lựa chọn đi hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, tốt nhất trở thành nghề nghiệp hi hữu. Hiện nay toàn bộ thế giới chỉ có hơn năm ngàn nghề nghiệp hi hữu, tôi hy vọng trong Hoa Hồng ngục giam chúng ta, phải xuất hiện hơn năm trăm nghề nghiệp hi hữu. Đối với người khác mà nói, nghề nghiệp hi hữu là trong hai triệu người mới có thể xuất hiện một người, nhưng trong Hoa Hồng Ngục Giam, tôi hy vọng trong mười người thì có một người là nghề nghiệp hi hữu. Mặt khác, có hơn phân nửa người là chủng tộc hi hữu. Như vậy mọi người mới có thể trở thành tồn tại được kính ngưỡng trong cảm nhận của người khác, ra lệnh một tiếng, được vô số người hưởng ứng."

"Mặt khác, mọi người biểu hiện tốt, tại giải thưởng người mới tốt nhất sang năm, tôi hy vọng trong danh sách bình chọn 100 người, Hoa Hồng Ngục Giam chúng ta chiếm chín mươi chỗ, chúng ta phải giành được cái giải thưởng này,

đến lúc đó mới có thể lần thứ hai hướng Hoàng Sa tiên sinh đưa ra một nguyện vọng." Hoàng Dật nói xong, nhìn Lôi Thân một chút, nói: "Tôi và Lôi ca vì tranh giải thưởng năm nay mà tranh đến đầu rơi máu chảy, sang năm các người sẽ hạnh phúc hơn rất nhiều, đều là anh em trong nhà. Kinh nghiệm của tôi và Lôi ca đều tương đối phong phú, mọi người có cái gì không hiểu, có thể tùy thời tới hỏi chúng tôi."

"Được rồi!" Lúc này, Lôi Thân quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, nói: "Chúng tôi tốt nhất giữ loại quan hệ cạnh tranh này, không nên bại lộ ra quan hệ của chúng ta, khiến cho thế nhân tiếp tục cho rằng chúng ta là tử địch, như vậy chúng ta có thể ẩn núp ở sau lưng, quan sát kẻ địch chân chính của chúng ta. Nếu có người muốn bí mật đối phó cậu, vậy rất có khả năng sẽ âm thầm tới liên hệ tôi, khiến cho tôi hỗ trợ đứng ra diệt trừ cậu, như vậy tôi là có thể biết ai gây bất lợi với cậu, đồng dạng cậu cũng có thể phát hiện người gây bất lợi với tôi."

"Không tồi!" Hoàng Dật gật đầu, hướng mọi người nói: "Mọi người nhớ kỹ không nên bại lộ quan hệ của chúng ta, chúng ta là một đám anh em giấu ở phía sau, hiện tại không ai biết quan hệ của chúng ta, như vậy thường thường có thể bắt được rất nhiều kẻ địch ẩn dấu, để cho bọn chúng phải rút lui!"

"A Dật, vậy thiết bị giả thuyết rốt cuộc lúc nào tới? Tôi hiện tại có chút tâm ngứa!" Vương Cận khẩn cấp hỏi thăm, người còn lại cũng chờ mong nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

"Còn vài ngày nữa, mọi người mấy ngày nay có thể suy nghĩ một chút bản thân am hiểu dạng nghề nghiệp gì, lên kế hoạch một chút, mỗi người phân phối xong, tranh thủ khiến cho Hoa Hồng ngục giam có đủ loại nhân tài, vô luận là nghề nghiệp sinh hoạt, hay là nghề nghiệp chiến đấu, vô luận liên quan đến một chi tiết nào, đều có thể tìm được nhân vật đứng đầu của phương diện này."

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, tiếp tục nói: "Mọi người khi làm nhiệm vụ hi hữu của mình, gặp cái gì khó khăn, có thể hỏi người còn lại trong Hoa Hồng ngục giam, tất cả mọi người là tinh anh của các ngành nghề, nói vậy không có gì có thể giấu diếm được các người."

. . .

Mấy ngày kế tiếp, toàn bộ Hoa Hồng Ngực Giam trên cơ bản đều ở trong một trạng thái hưng phấn, tất cả mọi người vì hành trình của Thế Giới Thứ Hai mà làm chuẩn bị, toàn bộ bầu không khí khô khan của Hoa Hồng Ngực Giam bị quét sạch, nghênh đón hy vọng trước nay chưa có.

Ngày thứ ba, Hoàng Dật tiếp tục đăng nhập vào Thế Giới Thứ Hai, hẳn đầu tiên là đi diễn đàn nhìn một chút.

Vừa tiến vào diễn đàn, cũng là một bài post bắt mắt -- "Công ty Thời Đại hôm nay tuyên bố, phân phát miễn phí thiết bị giả thuyết cho mỗi một tội phạm trong thế giới hiện thực."

Thấy bài post này, trong lòng Hoàng Dật rốt cục thở phào một hơi, công ty Thời Đại quả nhiên thực hiện nguyện vọng của hắn, chỉ dùng ba ngày liền làm ra hứa hẹn.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn một chút bài post đứng đầu trong 24 tiếng đồng hồ, bài post đầu tiên cũng là Thi Nhân viết --

"Miếu Sát có khả năng cực lớn là Hoàng Dật."

Trong lòng Hoàng Dật trầm xuống, không ngờ rằng cuối cùng cũng bị Thi Nhân đoán được thân phận, hắn lập tức đi vào nhìn một chút.

"Nếu như nói dự đoán vài ngày trước của tôi, chỉ là đem Miếu Sát và tổ chức sau lưng của Hoàng Dật liên hệ cùng một chỗ nói, như vậy ngày hôm nay thấy thông báo công ty Thời Đại, vậy hầu như có thể khẳng định Miếu Sát cũng là Hoàng Dật. Chúng ta đều biết rõ, Miếu Sát sau khi giành được giải thưởng người mới tốt nhất, có cơ hội có thể hướng tổng giám đốc công ty Thời Đại Hoàng Sa tiên sinh đưa ra một yêu cầu, nếu như đem Miếu Sát và Hoàng Dật liên hệ cùng một chỗ, đứng ở lập trường của hắn mà xem, nguyện vọng lớn nhất của hắn hẳn cũng là ra tù. Thế nhưng trong bài diễn văn của CEO công ty Thời Đại Hoàng

Hoa Bằng tiên sinh, để lộ ra lập trường của công ty Thời Đại rất rõ ràng, đó chính là không can thiệp quá nhiều vào thế giới này, đặc biệt phương diện chính trị, cái này là một khu vực bọn họ vẫn tránh. Như vậy lui mà cầu thứ hai, nguyện vọng lớn nhất của Miếu Sát cũng là khiến cho tất cả tội phạm đều có thể đi vào Thế Giới Thứ Hai, cái này cũng như cách làm của công ty Thời Đại. Như thế chủ yếu có hai chỗ tốt lớn."

"Chỗ tốt thứ nhất là an toàn của hãn được bảo đảm. Liên Bang Thế Giới nếu như thật sự muốn đi điều tra Miếu Sát, có thể rất dễ tra được hãn cũng là Hoàng Dật, hãn vì sao có thiết bị giả thuyết? Cái này khẳng định là chuyện Liên Bang Thế Giới không cách nào dễ dàng tha thứ, đến lúc đó thiết bị giả thuyết của Miếu Sát nhất định sẽ bị mất. Vì cái lo lắng này, hãn phải muốn cho tội phạm có thiết bị giả thuyết biến thành một chuyện bình thường, mà trên thế giới này, chỉ có công ty Thời Đại có thể làm được. Hiện tại công ty Thời Đại làm ra một việc như thế, vậy Liên Bang Thế Giới đem không có mượn cớ tịch thu thiết bị giả thuyết của Miếu Sát."

"Chỗ tốt thứ hai, chúng tôi đều biết rõ Hoàng Dật bị giam giữ tại Hoa Hồng Ngục Giam, mà Hoa Hồng Ngục Giam lại tụ tập rất nhiều tội phạm tinh anh, chỉ cần những người này tiến vào Thế Giới Thứ Hai, như vậy rất có khả năng sẽ thay đổi toàn bộ bố cục của Thế Giới Thứ Hai. Đến lúc đó Miếu Sát, cùng với tổ chức phía sau của hãn sẽ thu được lực lượng càng mạnh lớn hơn, thậm chí làm không tốt có thể ảnh hưởng đến thế giới hiện thực, tiến tới lật ngả Liên Bang Thế Giới."

"Như vậy có thể dự đoán chính là, kế tiếp, toàn bộ Thế Giới Thứ Hai sẽ nghênh đón một nhóm nghề nghiệp hi hữu lớn, người cẩn thận có thể kiểm tra ra. Nhưng bởi tính bảo mật của Thế Giới Thứ Hai làm quá tốt, hơn nữa từng người có nghề nghiệp hi hữu sẽ bảo mật thân phận của mình, cho nên cũng rất khó đi phán đoán rốt cục ai là tội phạm trong Hoa Hồng Ngục Giam. Có thể dự liệu đến chính là, Liên Bang Thế Giới sẽ nghênh đón một nguy cơ trước nay chưa có, tội phạm của Hoa Hồng Ngục Giam, nhưng phần lớn là bị Liên Bang Thế Giới giam giữ vào. Bọn họ rất khó không đi trả thù. . ."

Thấy xong bài post này, Hoàng Dật có chút kinh hãi, trực giác của Thi Nhân rất nhạy cảm, cơ bản đã đoán được tám chín phần. Bất quá cho dù đoán được cũng không lo, không ai có thể đem mỗi một tội phạm trong Hoa Hồng ngục giam phân chia ra, chỉ có công ty Thời Đại nắm trong tay tất cả mới biết được.

Kế tiếp, Hoàng Dật về tới Thế Giới Thứ Hai.

Hắn vẫn như bình thường, tiếp tục bắt đầu kiểm tra tỷ lệ thành công của chiến hồn, ngày hôm nay tầng thứ chín của chiến hồn sinh mệnh vẫn biểu hiện thất bại, lãng phí hai ngàn điểm giá trị năng lượng.

Hoàng Dật không biết bao lâu mới có thể thành công, cho dù thành công, chiến hồn chi lộ này cũng gần chỉ là giai đoạn đầu tiên trong kế hoạch của hắn. Phía sau còn có đường rất dài phải đi.

Hắn đây là đi một con đường chiến hồn hoàn mỹ.

Thiết tưởng cụ thể của, cũng là phương án ba 9 hoàn mỹ nhất trên lý thuyết-- tầng thứ chín của ba chiến hồn đều kích hoạt! Đem chiến hồn chủ yếu tăng đầy 9 tầng, sau đó tăng tầng thứ bảy, tầng thứ tám, tầng thứ chín của hai chiến hồn khác, cuối cùng cộng lại vừa vặn là 15 tầng!

Cái suy nghĩ này nhìn qua tựa như rất quỷ dị, bởi vì chiến hồn cần tăng lên từng tầng, người chơi không thể trực tiếp đi tăng tầng thứ bảy, tầng thứ tám, tầng thứ chín. Nhưng cái suy nghĩ này trên lý thuyết vẫn có thể làm được, cái này căn cứ vào hai quy tắc của hệ thống.

Quy tắc thứ nhất, là mỗi một tầng chiến hồn có thể tăng lại, không giới hạn số lần. Ví dụ như chiến hồn sinh mệnh tầng thứ ba của Hoàng Dật hiện tại là giá trị thấp nhất, hắn có thể tùy thời đi tăng lại tầng này.

Quy tắc thứ hai, là chiến hồn chia làm ba giai đoạn, tầng cuối cùng sau khi tăng thất bại, vậy tất cả thành quả của giai đoạn đều biến mất. Ví dụ như một

người chơi tầng hai tầng trước đều thành công, lúc tăng lên tầng thứ ba thất bại, như vậy ngay cả thành quả của tầng thứ nhất và tầng thứ hai đều biến mất, cần bắt đầu tăng lên từ đầu! Nếu như tầng thứ ba thành công, như vậy là thành công vượt qua giai đoạn đầu tiên! Bắt đầu tăng lên giai đoạn thứ hai, cũng là tầng thứ tư, tầng thứ năm, tầng thứ sáu, nếu như tầng thứ tư tầng thứ năm thành công, mà tầng thứ sáu thất bại, như vậy tầng thứ tư tầng thứ năm sẽ biến mất, phải một lần nữa bắt đầu tăng lại tầng thứ tư. . .

Dựa theo hai quy tắc này, Hoàng Dật có thể đem chiến hồn sinh mệnh tăng tới tầng thứ chín trước. Sau đó đi tăng lại tầng thứ sáu, chỉ cần thất bại, như vậy tầng thứ sáu, tầng thứ năm, tầng thứ tư đều biến mất. Ngay sau đó, tăng lại tầng thứ ba, chỉ cần thất bại, như vậy tầng thứ ba, tầng thứ hai, tầng thứ nhất cũng biến mất. Cứ như vậy, chiến hồn sinh mệnh của Hoàng Dật, chỉ còn lại có tầng thứ bảy, tầng thứ tám, tầng thứ chín 3 tầng cao nhất.

Sau đó, Hoàng Dật có thể dùng phương pháp đồng dạng đi tăng chiến hồn phòng ngự, sau khi tăng đến tầng thứ chín, đem 6 tầng trước xóa đi, như vậy chiến hồn phòng ngự cũng còn lại tầng thứ bảy, thứ tám, thứ chín 3 tầng cao nhất.

Cuối cùng, Hoàng Dật sẽ đem 9 tầng cuối cùng, toàn bộ dùng đến chiến hồn công kích, đem tầng thứ nhất đến tầng thứ chín toàn bộ tăng đầy. Cứ như vậy, công kích chiến hồn tăng đầy, mà chiến hồn sinh mệnh là 3 tầng cao nhất, chiến hồn phòng ngự cũng là 3 tầng cao nhất, cộng lại cũng là 15 tầng.

Nếu như dựa theo biên độ tăng thêm thấp nhất của mỗi một tầng mà tính toán, công kích của Hoàng Dật có thể tăng thêm $1\%+2\%+3\% \dots +9\%$, cũng là 45%, sinh mệnh có thể tăng thêm $7\%+8\%+9\%=24\%$! Phòng ngự cũng có thể tăng lên 24%.

Mà dựa theo cách làm của Đào Phong bọn họ, đem chiến hồn thứ nhất tăng lên 9 tầng, đem chiến hồn thứ hai tăng lên 6 tầng. Dựa theo thấp nhất giá trị mà tính, vậy một chiến hồn tăng thêm 45%, nhưng chiến hồn thứ hai chỉ tăng thêm

1%+2%+3%. . . +6%, tổng cộng 21%! Chiến hồn thứ ba thì lại là 0%, chênh lệch cứ như thế thể hiện ra!

Hoàng Dật là công kích tăng lên 4%5, sinh mệnh tăng lên 24%, phòng ngự tăng lên 24%.

Đao Phong là công kích tăng lên 45%, sinh mệnh tăng lên 21%, phòng ngự thì lại là 0%.

Loại chênh lệch này là vô cùng lớn! Bởi vì cái này là tỉ lệ phần trăm tăng thêm, là tăng thêm vĩnh cửu, theo thực lực của người chơi tăng lên mà tăng lên! Cái này đại biểu Hoàng Dật có một thuộc tính cao hơn so với Đao Phong bọn họ những người chơi này, vĩnh cửu tăng lên 24%!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 232: Hình Thức Tiểu Đội Ban Đầu

Thiết tưởng của chiến hồn hoàn mỹ vô cùng mê người, rất nhiều người đều nói qua, vô số người chơi cũng đều nghĩ tới, nhưng cái thiết tưởng này lại quá không thực tế!

Đầu tiên, tỷ lệ thành công của giai đoạn thứ ba quá thấp. Tầng thứ bảy là 10% tỷ lệ thành công, tầng thứ tám là 5% tỷ lệ thành công, tầng thứ chín chỉ có 2% tỷ lệ thành công. Hiện nay toàn bộ thế giới cũng chỉ có Lôi Thần và một số ít người chơi tăng tới tầng thứ chín. Mà thiết tưởng của chiến hồn hoàn mỹ, thì muốn đem ba chiến hồn đều lên tới tầng thứ chín.

Thứ hai, tỷ lệ thành công của giai đoạn đầu tiên rất cao, tầng thứ ba là 98% tỷ lệ thành công. Cứ như vậy, muốn xóa giai đoạn này cũng vô cùng trắc trở, muốn nhiều lần tăng tầng thứ ba, tìm kiếm 2% tỷ lệ thất bại, không gặp được 2% tỷ lệ thất bại, vậy không cách nào xóa ba tầng này.

Cho nên, thiết tưởng của chiến hồn hoàn mỹ căn bản là không có người dám đi thử, chỉ là suy nghĩ một chút cũng đã làm cho người ta có một cảm giác vô lực! Không biết phải thử bao nhiêu lần, mới có thể thành công được.

Nếu như không có Thời Gian Chi Nhãn loại năng lực thần cấp này, vậy loại chiến hồn hoàn mỹ cũng chỉ có thể là một thiết tưởng. Hơn nữa cho dù có Thời Gian Chi Nhãn, cũng cần tiêu hao rất nhiều giá trị năng lượng mới có thể làm được, nếu như Hoàng Dật không có lấy được rương năng lượng thạch trong bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long, vậy hẳn hiện tại cũng căn bản không làm được.

"Anh, anh rốt cục tới!" Lúc này, Tiểu Quần Quần từ ngoài cửa chạy đến,

hướng Hoàng Dật hỏi, vui vẻ như nai con, "Ngày hôm nay chúng ta đi bên ngoài hái nấm sao?"

"Chúng ta vẫn là đi Chúng Thần chi tháp luyện cấp đi!" Hoàng Dật sờ sờ đầu của cô ấy nói.

"Em không muốn luyện cấp!" Tiểu Quần Quần bủi môi nói, có vẻ rất không tình nguyện.

"Thế nhưng đẳng cấp của em quá thấp! Tuy rằng em đã thức tỉnh huyết mạch của Niết Pháp Lô Mỗ, nhưng cấp bậc không tăng lên, vẫn không có thực lực!" Hoàng Dật ngồi xổm thân thể xuống, sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Quần Quần dỗ dành, có vẻ rất có kiên trì.

"Vậy được rồi!" Tiểu Quần Quần miễn cưỡng gật đầu, lập tiểu đội cùng Hoàng Dật, sau đó đi ra phòng.

Kế tiếp, hai người tìm được Tần Thời Vũ, đi tới trước, đi qua một cầu treo trong rừng, đi đến hướng truyền tống trận.

Ánh mặt trời chiều xuyên qua khe hở lá cây chiếu lên cầu treo, hình thành các điểm sáng loang lổ, trong rừng rậm yên ắng đến cực điểm, dường như là thế giới mộng tưởng trong rừng rậm.

Hoàng Dật hít sâu một hơi, không khí tươi mát trong rừng rậm thấm vào trong người, cuộc sống ở đây quả thật là cuộc sống trong mộng tưởng. Những người thân ái ở sát vách nhau, đứng ở cửa hô một tiếng là có thể liên hệ, vừa ra khỏi cửa cũng là cầu treo nối liền, ở trong rừng rậm vô ưu vô lự sinh hoạt, đói bụng đi hái nấm, khát thì uống sương sớm, buổi tối còn có thể leo lên trên đỉnh cây, đứng trên biển rừng ngắm sao. . .

Loại sinh hoạt này, trong thế giới hiện thực căn bản không có khả năng thể nghiệm được, có thể cái này cũng là một mị lực lớn của Thế Giới Thứ Hai, hấp dẫn vô số người lưu luyện ở chỗ này, tạm thời chìm đắm trong một loại nhân

sinh khác.

Đi một hồi, ba người rốt cục đi tới một gốc cây rất lớn.

Gốc cây này vốn dĩ là một cây cổ thụ vạn năm, chừng hơn mười người ôm không hết, nhưng sau đó bị chém ngang, chỉ còn lại gốc cây, trên mặt là từng vòng tuổi tác. Trên bề mặt gốc cây có khắc một truyền tống trận loại nhỏ, làm lối ra vào duy nhất với bên ngoài của cứ điểm. Người ở bên trong tùy thời có thể truyền tống đi ra ngoài, nhưng tiến vào thì không phải ai cũng có thể truyền tống vào, chỉ có người trong cứ điểm mới có thể truyền tống đến.

Hiện nay, truyền tống trận này chỉ khai thông ba nơi, thứ nhất là Chúng Thần chi tháp, thứ hai là Long Đô, thứ ba là Thiên Thai thành.

Hiện tại, Long Đô đã là một tòa tử thành, truyền tống trận bị hủy, không cách nào truyền tống đi qua.

Mà Thiên Thai thành Hoàng Dật chưa từng đi qua, không có kích hoạt truyền tống trận của chỗ đó, nhưng nơi này là một chỗ hãn nhất định phải đi.

Thiên Thai thành ở chỗ cách Long Đô đó không xa, đi hơn mười ngày đại khái là có thể đến. Hóa thân của Hoàng Dật vẫn ở lại Thê Lương Sa Địa, mấy ngày này hãn khống chế hóa thân của mình đi đến Thiên Thai thành, chuẩn bị kích hoạt truyền tống trận của chỗ đó, đến lúc đó bản thể của hãn có thể trực tiếp từ trong cứ điểm truyền tống qua. Hãn hiện tại đã cấp 56, có thể học tập kỹ năng mới, thế nhưng trong cứ điểm này ngăn cách với nhân thể lại không có chiến giả đại sảnh, không cách nào học tập, chỉ có thể đi thành phố bên ngoài học.

Kế tiếp, ba người truyền tống tới tầng 48 hình thức 5 người của Chúng Thần chi tháp.

Hiện tại đẳng cấp của Hoàng Dật và Tần Thời Vũ là như nhau, đều là cấp 56, trong bảng đẳng cấp khu Trung Quốc đều nằm trong top 100, nhưng đẳng cấp của Tiểu Quân Quân chỉ có cấp 32, căn bản không có cách nào nhìn thấy.

Sau khi tiến vào Chúng Thần chi tháp, ba người bắt đầu cấp tốc thanh lý quái nhỏ. Hoàng Dật hoàn toàn xứng đáng là chủ lực, Tiêu Thổ, Thẩm Phán, Thế Giới Mạt Nhật một đợt tung ra, một đám quái trực tiếp tử vong, hóa thành vô số điểm kinh nghiệm tăng thêm trên người của bọn họ ba người, tốc độ vô cùng nhanh.

Đặc điểm của Hoàng Dật là năng lực quần công rất mạnh, mấy kỹ năng phạm vi siêu lớn của hắn, có thể có tốc độ đánh quái nhanh nhất, giết người phạm vi rộng nhất, còn có thiên phú [Pháp Luật Bảo Hộ], vũ khí có thuộc tính thôn phệ, giết quái có thể hồi máu, không sợ quần ấu. Loại năng lực quần công này của hắn đã hoàn toàn vượt qua Đào Phong, Long Thứ bọn họ, bất quá nếu bàn về đấu một mình, Hoàng Dật kém xa bọn họ, giống như kỹ năng dành riêng có sát thương khủng khiếp của Đào Phong, cho Hoàng Dật tới đỡ một đao như vậy, cũng là trực tiếp bị giết chết, ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có. Bất quá Hoàng Dật còn có không gian phát triển, hắn bây giờ còn chưa có chuyển chức, chờ hắn hoàn thành chuyển chức, sẽ đem tất cả trang bị tím trên người đổi thành trang bị cam, vậy trên cơ bản có thể so sánh với Đào Phong bọn họ, tạm thời ở cùng cấp bậc. Đến lúc đó, hắn cũng tương đương với tới một bình cảnh, thực lực rất khó tăng lên nhanh chóng, tốc độ tiến bộ sẽ bắt đầu giảm xuống.

Tần Thời Vũ ngược lại với Hoàng Dật, cô ấy là một nghề nghiệp hi hữu loại chiến sĩ nghiêng về công kích đơn thể, quần công tương đối vô lực, chỉ có kỹ năng quần công phạm vi nhỏ, không cách nào giống như Hoàng Dật thoắt cái bao trùm phạm vi mấy trăm mét xung quanh. Thế nhưng năng lực đấu một mình của cô ấy rất mạnh, rất nhiều kỹ năng trên cơ bản đều là thương tổn đơn thể, đợi lát nữa lúc đánh BOSS trên cơ bản cũng là dựa vào cô ấy.

Mặt khác, cô ấy sớm đã thành hoàn thành chuyển chức, là nhóm nhân vật hoàn thành chuyển chức sớm nhất của khu Trung Quốc, phương diện chiến hồn cũng cơ bản thành hình, chiến hồn thứ nhất là công kích, tang tới tầng 8, chỉ có tầng thứ chín cuối cùng chậm chạp không dám tăng, chiến hồn thứ hai là sinh mệnh, tăng tới tầng thứ sáu, đi chính là lộ tuyến truyền thống 9+6.

Hơn nữa Hoàng Dật còn tặng cô ấy một đôi truyền kỳ giày, khiến cho thực lực của cô ấy nâng cao một bước, luận chiến lực, cô ấy có thể tiến vào top 50 của khu Trung Quốc, Hoàng Dật hiện tại một mình đấu với cô ấy, căn bản không phải đối thủ của cô ấy.

Tiểu Quần Quần là một nghề nghiệp hi hữu loại mục sư, thuộc về phụ trợ. Đẳng cấp của cô bé mặc dù thấp, nhưng thực lực lại tuyệt không yếu, cho dù là trong Viêm Hoàng quân đoàn của Hiên Viên thị, cũng rất khó tìm được phụ trợ cường lực như thế, bởi vì huyết mạch Niết Pháp Lô Mỗ của Tiểu Quần Quần đã thức tỉnh, loại này là huyết mạch vượt qua thần ma, đã đủ bù đắp thiếu hụt về đẳng cấp.

Huyết mạch Niết Pháp Lô Mỗ, không chỉ đơn giản là tăng thêm thuộc tính nào đó hoặc là một kỹ năng nào đó, loại huyết mạch này là toàn bộ, có thể theo đẳng cấp tăng lên mà tăng lên, nếu như đẳng cấp của Tiểu Quần Quần cao như Hoàng Dật bọn họ, lại thành công chuyển chức, trang bị cũng còn không có trở ngại, vậy hoàn toàn xứng đáng phụ trợ đệ nhất thế giới.

Bên trong tiểu đội này, ba người ai cũng có sở trường riêng, hình thức ban đầu của một tiểu đội cơ bản hình thành. Tiểu đội này là vô cùng nghịch thiên không thể nghi ngờ, ba người đều là nghề nghiệp hi hữu, đặt ở bên ngoài cũng là cường giả một phương, có thể làm thủ lĩnh của một thế lực.

"Được rồi! Đến BOSS rồi, tiểu Vũ, dựa vào em!" Lúc này, ba người rốt cục đi tới trước BOSS, Hoàng Dật quay đầu nói một tiếng với Tân Thời Vũ.

...

Cùng lúc đó, bầu trời Hoa Hồng Ngục Giam bên ngoài đảo nhỏ trên Thái Bình Dương, một phi cơ trực thăng đang bay tới. Chiếc trực thăng này có tạo hình đặc biệt, toàn thân màu trắng bạc, sáng long lanh không trung, vô luận là trôi lơ lửng hay là bay ngược đều cực kỳ linh hoạt, đây là phi cơ trực thăng khái niệm mới mà bên thế giới ngoài không có, thuộc về công ty Thời Đại chuyên

môn nghiên cứu chế tạo, từ vẻ ngoài liếc mắt là có thể nhìn ra, không cách nào làm nhái.

Lúc này, Hoa Hồng Ngục Giam phía dưới đã sớm làm tốt chuẩn bị nghênh tiếp, tất cả phương tiện phòng ngự đều tắt lâm thời, tất cả cảnh ngục xếp thành hàng, nơm nớp lo sợ chờ đợi trực thăng của công ty Thời Đại đáp xuống.

Rốt cục, chiếc phi cơ trực thăng đáp xuống trong Hoa Hồng Ngục Giam, ngay sau đó cánh cửa mở ra, bên trong đi ra hai gã nhân viên công tác mặc đồng phục màu bạc đặc thù, trên cổ áo là một ký hiệu như là tia sét chói, đó là ký hiệu dành riêng của công ty Thời Đại.

Tất cả cảnh ngục thấy hai người bọn họ, vẻ mặt nhất thời cung kính, trưởng ngục giam thì mừng rỡ đi tới, hướng hai người đó cúi đầu khom lưng chào hỏi.

Người của công ty Thời Đại, dù cho chỉ là hai gã công nhân đưa hàng bình thường nhất, cũng có thể nhận được đãi ngộ tôn kính nhất.

Hai người nhân viên thấy vẻ mặt và dáng dấp của trưởng ngục giam và cảnh ngục, hình như đã sớm không có phản ứng, hướng trưởng ngục giam thân nhiên nói: "Hiện tại chúng tôi tặng một nhóm thiết bị giả thuyết tới, muốn tặng cho mỗi một tội phạm trong ngục giam này của các người, các người phụ trách phân phát xuống đi! Tận lực phát xong sớm một chút, nếu không chúng tôi không báo cáo được với cấp trên."

"Vâng vâng vâng! Chúng tôi nhất định dùng tốc độ nhanh nhất hoàn thành nhiệm vụ này!" Trưởng ngục giam liên tục gật đầu, sau đó hướng đám cảnh ngục kia nói: "Đều đến đây dọn đồ, phân phát xuống nhanh một chút, khiến cho mỗi một tội phạm đều có được một bộ thiết bị giả thuyết!"

Kế tiếp, hai gã nhân viên công tác của công ty Thời Đại mở kho chuyên chở hàng hoá của trực thăng, bên trong là rất nhiều rương, trong đó là một bộ thiết bị giả thuyết, những thiết bị giả thuyết đều là mũ giáp giả thuyết bình thường nhất, cũng không đáng giá, nhưng đối với tội phạm trong ngục giam mà nói, cũng một

vật báu vô giá.

Ngay sau đó, một gã cảnh ngục cấp tốc đem đồng mũ giáp giả thuyết sĩ tiến vào trong Hoa Hồng ngục giam.

Hoàng Dật và tổ chức phía sau của hắn, trải qua trăm ngàn cực khổ mới đưa vào một chiếc nhẫn giả thuyết, mà hiện tại, một nhóm rồi lại một nhóm mũ giáp giả thuyết, cứ như vậy nghênh ngang đưa vào Hoa Hồng Ngục Giam. Chỉ ba tháng thời gian, đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Kế tiếp, tội phạm trong Hoa Hồng Ngục Giam, sẽ mở ra một cuộc sống hoàn toàn mới.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 233: Toàn Bộ Tiến Vào

Cùng lúc đó, tất cả ngục giam trên thế giới, mọi người đều nghênh đón một nhóm mũ giáp giả thuyết. Lúc này, mỗi người trong thế giới thực hiện đều có thể đi vào Thế Giới Thứ Hai, cũng nói rõ tội phạm cũng là người.

Bất quá những mũ giáp giả thuyết này không cách nào thu được nghề nghiệp cao cấp, đám tội phạm chỉ có thể lựa chọn đi khiêu chiến nhiệm vụ hi hữu, chỉ cần hoàn thành là có thể trở thành nghề nghiệp hi hữu người người kính ngưỡng trong Thế Giới Thứ Hai. Nếu như vận khí kém một ít, nhiệm vụ không hoàn thành, nhưng chỉ cần tiến độ nhiệm vụ có thể vượt hơn phân nửa vậy cũng rất giỏi, ít nhất có chủng tộc hi hữu, nếu như ngay cả cái này đều không đạt được, vậy chỉ có thể trở thành một người thường.

Buổi chiều lúc, Hoàng Dật rốt cục logout.

Vừa về tới hiện thực, Hoàng Dật liền lập tức nghe được âm thanh náo nhiệt ầm ĩ, hẳn mở phòng giam cánh cửa, đi tới trên hành lang, nhìn xuống dưới lầu, phát hiện mỗi người phía dưới đều đang xếp hàng ngay ngắn, đứng ở cửa nhận một cái rương, thần sắc tràn ngập chờ mong.

Có vài tội phạm nhận được cái rương, khẩn cấp mở ra, bên trong nhất thời lộ ra một mũ giáp, cũng là mũ giáp giả thuyết. Những tội phạm này vượt đều mũ giáp giả thuyết của mình, bàn tay có chút run run, bọn họ rốt cục có thể giao lưu với bên ngoài, rốt cục không vĩnh viễn bị giam giữ tại Hoa Hồng Ngục Giam.

"A Dật, ít nhiều cũng nhờ cậu! Nếu không bọn họ đều không vào được Thế Giới Thứ Hai." Lúc này, cách đó không xa truyền đến âm thanh của Lôi Thân, sau đó ông ta đi tới.

"Đều như nhau, nếu như tôi không lấy được người mới tốt nhất, vậy ông cũng là người mới tốt nhất, bọn họ vẫn sẽ lấy được mũ giáp giả thuyết." Hoàng Dật lơ đãng nói.

"Bất quá bọn họ hiện tại đều chỉ là một nhóm mầm móng, không có một năm thời gian rất khó phát triển, trừ phi có thể tiến bộ giống như cậu, chỉ có mấy tháng thì đuổi theo Đạo Phong bọn họ."

"Lôi Thân, thực lực hiện tại của ông so sánh với Đạo Phong cũng không thua kém bao nhiêu đúng không?" Hoàng Dật quay đầu hướng Lôi Thân hỏi.

Lôi Thân lắc đầu, nói: "Rất nhiều người đều nói như vậy, thật ra tôi còn chưa có đạt được cảnh giới kia, tôi hiện tại chỉ là có thể miễn cưỡng liều mạng với hắn, nhưng thật muốn đánh, tôi không phải đối thủ của hắn. Cậu đừng thấy Đạo Phong hắn trong khoảng thời gian này hình như không có hành động vĩ đại kiệt xuất gì, thật ra hắn là thâm tàng bất lộ, người ngoài thấy vĩnh viễn chỉ là biểu tượng." Lôi Thân nói xong, quay đầu nhìn Hoàng Dật, "Đạo Phong hiện tại có một công hội làm hậu thuẫn, hội viên của bọn họ hiện tại đã đột phá mười triệu người, hơn nữa đều là một nhóm thành viên có tố chất tương đối cao, các khu của đại lục đều có phân bộ của bọn họ, chờ tổng bộ Hiên Viên thành xây xong, đó chính là thành phố có nhân khí số một số hai của toàn bộ đại lục, đến lúc đó mở ra thu thuế, mỗi ngày cũng là tiền chạy vào túi, còn có các loại thu nhập khác. Đoàn đội phương diện, bọn họ hiện tại đã bắt đầu lo lắng xây dựng hạm đội viễn dương, một ít người chơi sinh hoạt chế tạo ra sức nghiên cứu bản vẽ thuyền, phỏng chừng qua một năm, bọn họ có thể làm ra một ít chiến hạm loại nhỏ, đến lúc đó bọn họ chinh phục khu vực hải ngoại, mở rộng ra toàn bộ thế giới, các loại bảo vật, các loại tình báo đều ào ào tới, thực lực của Đạo Phong sẽ tiến vào một trình độ không cách nào đánh giá được. Hắn dù sao cũng là người chơi đệ nhất thế giới, ưu thế đứng đầu hai năm không phải dễ dàng đuổi theo như vậy."

"Lôi Thân, kinh nghiệm hải dương của ông phong phú, trước khi vào tù cũng từng là hải quân hạng nhất trên thế giới, trong Thế Giới Thứ Hai ông cũng là

người đầu tiên xuyên qua đại dương, người đầu tiên chinh phục khu vực hải ngoại. Ông là một ưu thế lớn của chúng ta, ông có kinh nghiệm hải chiến phong phú, tôi cảm thấy ông có thể suất lĩnh một nhóm anh em chúng ta mở rộng từ hải ngoại trước, tôi và các anh em khác mở rộng tại đại lục, chúng ta hai chia hai đường, như vậy có thể sớm đuổi theo công hội của Đào Phong bọn họ." Hoàng Dật nói.

Lôi Thân gật đầu: "Ừm, tôi cũng nghĩ như vậy, hiện tại đại lục khu Trung Quốc ngoại trừ Hiên Viên thị và Danh Tướng các hai công hội đứng đầu ra, còn có hơn mười công hội mới sáng tạo, kế tiếp sẽ càng ngày càng nhiều, phỏng chừng mấy tháng sau số lượng công hội sẽ như giếng phun, chúng ta muốn mở rộng chỗ này sẽ rất trắc trở, nhiều lắm là thế lực hạng hai. Hải ngoại thì, Hiên Viên thị bọn họ cũng vừa mới có cái kế hoạch này, còn chưa có năng lực đi chinh phục hải ngoại, cái này là ưu thế của chúng ta. Hơn nữa hải dương rộng hơn vô số lần so với đại lục, tài nguyên bảo tàng chân chính trong Thế Giới Thứ Hai phần lớn giấu kín trong hải dương, ai nắm trong tay hải dương người đó nắm trong tay Thế Giới Thứ Hai. Tôi tự tin có thể chế tạo ra một chi hạm đội vô địch, tung hoành trong đại dương, đi các hải vực cướp đoạt tài nguyên, chinh phục từng đảo nhỏ, đem chúng nó nhập vào bản đồ của chúng ta. Đây là mộng tưởng từ nhỏ của tôi, chỉ tiếc thế giới hiện thực cực hạn quá lớn, tôi không sinh ra trong thế kỷ hàng hải, hiện tại trong Thế Giới Thứ Hai, tôi cũng có thể đạt được tâm nguyện!" Lôi Thần nói xong, ánh mắt tràn ngập tự tin, hình dáng như chỉ điểm giang sơn, khí thế như làm ra một phen đại sự nghiệp.

"Đúng rồi, Lôi Thân, ông không phải chiếm lĩnh một Thái Dương đảo sao? Ông làm sao được vậy?" Hoàng Dật có hứng thú hỏi thăm.

Lôi Thân cười thần bí, nói: "Tôi trong lúc vô ý thu được một chiếc viễn cổ thần hạm bị hủy hoại, tuy rằng bị hỏng, nhưng một ít công năng cơ bản vẫn là có, tôi cũng là dựa vào chiến viễn cổ thần hạm này mới xuyên qua đại dương. Tôi chinh phục Thái Dương đảo cũng là dựa vào chiến thần hạm này." Lôi Thân nói xong, đem trọng tâm câu chuyện chuyển dời đến Thái Dương đảo, "Thái Dương đảo hiện tại là lãnh thổ của tôi, tôi hiện tại coi như một người đảo chủ,

Thái Dương đảo tài nguyên phong phú, hơn nữa cách đại lục không tính quá xa, có thể thành một ván cầu cho chúng ta chinh phục viễn dương."

"Ừa, hiện tại vạn sự đã chuẩn bị, chỉ thiếu nhân thủ!" Hoàng Dật nói xong, nhìn tội phạm dưới lầu xếp hàng nhận mũ giáp giả thuyết. Nửa năm sau, những người này có thể đuổi theo người chơi hiện tại, có thể bắt đầu phát huy một ít tác dụng, một ít người nổi bật có thể tiến thêm một bước, trở thành nhân vật cao thủ mọi người đều biết. Về phần Đào Phong người như vậy sẽ không quá có thể, toàn bộ Hoa Hồng ngục giam phòng chừng cũng chỉ có Hoàng Dật và Lôi Thân có thể đạt đến đẳng cấp như Đào Phong bọn họ, đó là cấp bậc mạnh nhất của toàn bộ Thế Giới Thứ Hai.

Nhận xong mũ giáp, mọi người đi căn tin cùng nhau ăn một lần, lúc này mỗi người đều là vẻ mặt đầy nụ cười, tốc độ ăn cũng không khỏi nhanh hơn vài phần, muốn khẩn cấp đi Thế Giới Thứ Hai thể nghiệm một phen.

"Mọi người đợi lát nữa nhớ nhận nhiệm vụ hi hữu, nhiệm vụ hi hữu tổng cộng có ba tháng thời gian có thể hoàn thành, mọi người không nên gấp gáp. Loại nhiệm vụ hi hữu này không phải nhìn thực lực, mà là xem có thể tìm được điểm then chốt của nhiệm vụ hay không, tìm được rồi tất cả như nước chảy thành sông." Lôi Thân hướng đoàn người nói.

Hoàng Dật tiếp nhận câu chuyện, tiếp tục nói: "Mặt khác, mọi người không nên bại lộ thân phận của mình, chỉ cần các người không nói mình là ai, sẽ không có người biết các người rốt cục đến từ đâu. Tuy rằng trong diễn đàn của Thế Giới Thứ Hai, đã có một vài người có thể đoán được một ít chuyện đại khái, nhưng những cái này dù sao đều chỉ là suy đoán, hơn nữa tin tức có thể bị suy đoán ra, cũng không phải tin tức trí mạng. Mọi người phải cẩn thận, các người đều là bí mật của chúng ta, tại thời khắc then chốt nhất dùng ra."

Kế tiếp, Hoàng Dật và Lôi Thân lại nhắc nhở vài câu, sau đó mới cho tất cả mọi người về phòng giam, bọn họ khẩn cấp bắt đầu tiến vào Thế Giới Thứ Hai, tiếp nhận nhiệm vụ hi hữu.

Hoàng Dật nhìn bọn họ, trong lòng mọc lên một hy vọng, tương lai bọn họ là những ngôi sao mới nổi lên, trở thành hy vọng đầy ngả Liên Bang Thế Giới.

Buổi tối lúc, Hoàng Dật cũng tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Lúc này, Thế Giới Thứ Hai cũng là buổi tối, Hoàng Dật vừa login thì trong lòng cũng có một vật nhỏ lông xù nhào tới, cũng là mèo trắng nhỏ, Tiểu Quần Quần vẫn thích giống như trước đây biến thành hình dạng linh miêu, sau đó nhào vào trong lòng của hắn.

"Em gái, chúng ta đi lên ngọn cây thả lỏng đi." Kế tiếp, Hoàng Dật cũng biến thành hình thái linh miêu, sau đó nhảy ra nhà gỗ, leo lên ngọn cây.

Loại đại thụ này là một loại được ma huyễn, lá cây lớn và rắn chắc không gì sánh được, xa xa nhìn lại, khắp rừng rậm dường như một hải dương lá cây.

Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ leo lên lá cây trên đỉnh rồi nằm xuống, ngưỡng vọng nhìn bầu trời xa xa. Trăng sáng treo trên đỉnh đầu, như đưa tay có thể đụng, hình vòng cung của ngọn núi cũng có thể thấy được, hố trời ở đây biểu hiện ra năm tháng đã lâu, dòng thời gian xa xưa, không biết bao nhiêu vì sao từ trên bầu trời trắng sáng lao xuống, đụng ra những hố nhỏ này.

Hoàng Dật suy nghĩ chuyện kế tiếp một chút. Hắn đầu tiên cần phải làm là khiến cho phân thân mau chóng đi đến Thiên Thai thành, kích hoạt truyền tống trận của chỗ đó, như vậy hắn có thể truyền tống đi qua học tập kỹ năng của cấp 55. Sau đó, phân thân của hắn nếu rảnh rồi, còn phải đi Bạch Long hồ nhìn, tiểu Uông còn đang ở chỗ này, bất quá có Bạch Long vương, nó không có nguy hiểm tính mạng gì. Sau đó hắn còn phải thăng lên cấp 60 nhanh một chút, kích hoạt chiến hồn thứ ba, đây là chiến hồn công kích quan trọng nhất, hắn không tăng chiến hồn này, sẽ rất khó đi chuyển chức. Khiêu chiến của chuyển chức đều có quan hệ với thuộc tính chủ yếu của người chơi, Hoàng Dật hiện tại chọn chiến hồn chính là sinh mệnh và phòng ngự, đối với khiêu chiến chuyển chức không làm ra được tác dụng trợ giúp quyết định.

Tất cả cái này làm xong, cần khoảng một tháng, đến lúc đó hẳn có thể đi sáng tạo công hội. Mặt khác còn có công tác hẳn cũng phải muốn làm, đó chính là đi Thê Lương Sa Địa tiêu diệt 98 trái tim còn lại của Sa Đạo Vương, không diệt những trái tim này, Sa Đạo Vương từ đầu đến cuối bị nhốt trong bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long, Hoàng Dật căn bản không có biện pháp đi vào.

Trăng sáng và ánh sao cùng nhau chiếu ra, chiếu vào khu vực yên lặng này, trong lá cây ngăn cách với nhân thế, đem Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ phụ trợ lên, dường như là hai tinh linh trong rừng rậm. Gió đêm thổi tới, thoải mái không gì sánh được, đây là cuộc sống nhàn nhã mà Hoàng Dật trước đây chưa bao giờ thể nghiệm.

Đúng lúc này, trong trời đất bỗng nhiên nhớ tới một âm thanh.

"【 hệ thống thông báo 】: Người chơi Trung Quốc 【 Bá Vương 】 tốn 56 phút hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, trở thành người chơi đầu tiên trong một giờ hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, khen thưởng danh vọng công cộng 1000 điểm, thu được 【 thành tựu duy nhất 】-【 nhiệm vụ thần tốc 】, điểm vinh dự quốc gia Trung Quốc +1."

"Chẳng lẽ là anh em trong Hoa Hồng ngục giam?" Trong lòng Hoàng Dật toát ra một chờ mong.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 234: Thiên Thai Thành

Trong một giờ hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, loại tốc độ này cho dù là Hoàng Dật cũng không dám cam đoan, cái này ngoại trừ thực lực bản thân ra, càng nhiều hơn cũng là xem vận khí. Bá Vương phỏng chừng là vận khí bạo tăng, thoáng cái phát hiện chỗ then chốt của nhiệm vụ, cho nên mới có thể trong một giờ hoàn thành nhiệm vụ hi hữu.

Chỉ là không biết người này rốt cục có phải là tội phạm của Hoa Hồng Ngục Giam không, ngày mai hỏi một chút sẽ biết.

Kế tiếp, Hoàng Dật và mèo trắng nhỏ cứ như thế nằm trên lá cây, nhìn bầu trời sao, dần dần ngủ đi.

Cùng lúc đó, trong Hoa Hồng Ngục Giam, trong mỗi một phòng giam, mỗi một tội phạm đều mang mũ giáp giả thuyết, nằm bất động trong bóng đêm, dường như một thi thể. Nhưng trên thực tế, bọn họ lúc này đang bay lượn trong Thế Giới Thứ Hai, mấy ngàn nhiệm vụ hi hữu đồng bộ triển khai, mấy ngàn người đều đang suy nghĩ, mấy ngàn bộ não thông minh nhất của thế giới đang hoạt động.

Dần dần, một đêm trôi qua.

Ánh sáng mặt trời chiếu vào lá cây trên ngọn, Hoàng Dật tỉnh lại, lúc này mèo trắng nhỏ còn đang ngủ trên người hắn, cả người sáng rực của ánh mặt trời, tràn ngập sinh khí. Hoàng Dật cẩn thận đem cô ấy dời ra, sau đó logout.

Rửa mặt hoàn tất, Hoàng Dật đi tới căn tin.

Lúc này, khắp nơi bốn phía đều là tiếng ầm ĩ, tất cả mọi người đang thảo luận Thế Giới Thứ Hai, trên mặt mỗi người đều tràn ngập nụ cười, xem ra tối hôm qua hành trình của mọi người trong Thế Giới Thứ Hai đều vô cùng thuận lợi.

"A Dật, tới bên này ngồi!" Sau khi Hoàng Dật nhận xong một phần cơm nước, Lôi Thân vẫy vẫy tay với hắn.

Lúc này, bên cạnh Lôi Thân là một ông lão hơn sáu mươi tuổi của, hai người nói chuyện với nhau rất thân quen. Hoàng Dật đối với ông lão này hầu như không có ấn tượng gì, cũng chưa thấy qua Lôi Thân cùng ăn cơm với ông ta, không biết rốt cục là ai.

"A Dật, cậu nghe nói qua Bá Vương chứ!" Hoàng Dật vừa ngồi xuống, Lôi Thân hỏi một câu. Hiển nhiên tối hôm qua ông cũng nghe được tiếng thông báo kia.

"Nghe nói, thông báo của tối hôm qua, trong vòng một giờ hoàn thành nhiệm vụ hi hữu. Làm sao vậy?" Hoàng Dật uống một ngụm cháo, sau đó nhìn Lôi Thân một chút.

"Ông ta cũng là Bá Vương." Lôi Thân chỉ chỉ ông lão một bên.

"Hả?" Hoàng Dật không khỏi sửng sốt, cẩn thận quan sát ông lão này một chút, ông lão này tuy rằng hơn sáu mươi tuổi, nhưng thân thể vẫn rất tráng kiện. Ánh mắt đầy tinh thần chấn hưng, hạc phát đồng nhan, nhìn qua bảo đường rất khá.

"Người già rồi, so ra kém với người trẻ tuổi các người." Ông lão mỉm cười, thể hiện ra một cảm giác tang thương nhìn thấu thế sự.

"Thế nhưng ông lại làm được chuyện mà chúng tôi đều không làm được." Hoàng Dật mỉm cười, "Người trẻ tuổi chúng tôi, cũng không có người nào có thể trong một giờ hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, ông làm được."

"Đúng vậy!" Lôi Thân cũng gật đầu, sau đó nhìn ông lão một chút, nói: "Tôi trước đây chưa từng lưu ý qua ông. Không ngờ rằng ông lại thông minh như thế. Thật sự là chân nhân bất lộ tướng, trước khi bị giam ông làm cái gì?"

Ông lão mỉm cười: "Tôi là một bác sĩ tâm lý, sau đó thấy người bệnh nhiều quá. Tiếp xúc nhiều lắm loại bệnh tinh thần, kết quả bản thân cũng bất tri bất giác mắc bệnh tâm thần, làm rất nhiều chuyện ác liệt. Ví dụ như đem một ít bệnh nhân lừa gạt về nhà, đem đầu của bọn họ chặt xuống, sau đó gửi nặc danh qua bưu điện cho bạn gái tình đầu của tôi, tặng cho cô ta như quà sinh nhật."

Nghe đến đó, người chung quanh nhất thời cuộn trào dạ dày. Bữa sáng đều ăn không vô, nhiên Hoàng Dật và Lôi Thân cũng không ảnh hưởng. Tiếp tục ăn.

"Vậy sau đó?" Lôi Thân hỏi.

"Sau đó có một ngày tôi đột nhiên thanh tỉnh, ý thức được mình mắc bệnh tâm thần, sau đó đi tự thú, cuối cùng bị giam vào Hoa Hồng Ngục Giam, chớp mắt cũng là mười năm. Bất quá các người yên tâm, hiện tại bệnh tâm thần của tôi đã khỏi rồi, không có việc gì." Ông lão nói.

"Vậy trong trò chơi ông lựa chọn chủng tộc và nghề nghiệp gì?" Hoàng Dật hỏi một tiếng.

Ông lão lột một quả trứng gà, nói: "Chủng tộc và nghề nghiệp của tôi lại nói tiếp, có chút giống với nghề nghiệp trước đây của tôi. Chủng tộc là linh hồn du đảng giả, nghề nghiệp là linh hồn điều khiển sư, đơn giản mà nói cũng là cùng loại với triệu hoán sư, có thể điều khiển NPC tới chiến đấu cho mình."

"Đó chính là nghề nghiệp loại dị sĩ." Lôi Thân suy nghĩ một chút nói, "Trong đại lễ thường niên sang năm, ông khẳng định có thể được bình chọn cho giải thưởng người mới tốt nhất. Mặt khác ông thử xem có thể được bình chọn vào giải thưởng nghề nghiệp loại dị sĩ tốt nhất hay không, người cạnh tranh lớn nhất của giải thưởng này cũng là Thiên Đạo và Miyamoto Musashi hai đại Nhật Bản cao thủ. Nếu như có thể từ trong tay bọn họ đoạt được giải thưởng này, vậy thật

sự là một chuyện đại khoái nhân tâm."

"Thuận theo tự nhiên đi!" Ông lão nhìn rất mở, tâm tính tốt, cũng không có kích động cuồng vọng như người tuổi trẻ.

"Ông sinh ra ở địa phương nào?" Lúc này, Hoàng Dật lại hỏi, "Nếu như gần phương Bắc của đại lục, vậy ông tìm đến tôi, công hội của tôi sẽ thành lập tại phương Bắc. Nếu như ông ở gần phía nam đại lục, vậy đi chỗ Lô ca, anh ta đang khai thác hải vực phía nam, dù sao chúng tôi đều là một người, trước xa nhau, một nam một bắc. Thời cơ thành thực, chúng tôi sẽ xác nhập lại một khối."

"Tôi ở diễn đàn tra xét một chút, chỗ sinh tôi ra hẳn là ở phương bắc đại lục. Chờ tôi tăng lên một ít thực lực sẽ đi tìm các người!" Ông lão khẽ cười nói, "Đánh nhau và cái khác tôi không am hiểu, nghề nghiệp của tôi là loại hình mạo hiểm, nếu như cậu có nhiệm vụ loại thám hiểm có thể tìm tôi, tôi cảm thấy hứng thú nhất đối với các loại linh hồn sa đọa."

"Sao? Linh hồn sa đọa?" Hoàng Dật bỗng nhiên nghĩ tới Sa Đạo Vương, sau đó nói: "Tôi có một kẻ địch tên là Sa Đạo Vương, bản thân hẳn có chín mươi chín trái tim, thế nhưng tôi không biết trái tim giấu ở địa phương nào, tôi chỉ có một trái tim, ông có thể giúp tôi tìm được trái tim còn lại của Sa Đạo Vương không?" Nói xong, hẳn chờ mong nhìn ông lão. Hẳn lúc đầu có dự định đi diệt trừ 98 trái tim còn lại của Sa Đạo Vương, nhưng khổ nỗi không biết địa điểm của những trái tim này, cái kế hoạch này cũng cũng chỉ có thể gác lại không hạn kỳ.

lão nghe xong, gật đầu: "Có thể! Chỉ cần cậu có một trái tim, tôi có thể căn cứ trái tim bản, lợi dụng kỹ năng dành riêng, đi tìm 98 trái tim còn lại. Bất quá đẳng cấp hiện tại của tôi còn quá thấp, cậu chờ tôi tăng lên một ít đẳng cấp, tôi có thể đến giúp cậu."

"Tốt!" Hoàng Dật cảm khái, "Có người hỗ trợ đúng là nhanh! Thoáng cái giải quyết một vấn đề khó khăn không nhỏ, không biết trong Hoa Hồng ngục giam

chúng ta có bao nhiêu người có thể hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, trở thành nghề nghiệp hi hữu, đến lúc đó muốn làm cái gì đều có thể tìm được giúp đỡ thích hợp!"

Lôi Thân ăn xong một ngụm cuối cùng, lau miệng, nói: "Tối hôm qua trong Hoa Hồng ngục giam chúng ta có ba người hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, cái tỉ lệ này cũng không tệ lắm, ở bên ngoài là hai triệu người mới có thể tìm được một nghề nghiệp hi hữu, trong Hoa Hồng ngục giam chúng ta mới qua một đêm, cũng đã có ba nghề nghiệp hi hữu, chờ ba tháng kỳ hạn của nhiệm vụ qua đi, phỏng chừng có thể đạt được năm trăm người!" Nói xong, Lôi Thân tràn ngập nụ cười, có vẻ rất là xem trọng.

...

Ăn xong bữa sáng, Hoàng Dật về tới phòng giam của mình, login đi diễn đàn nhìn một chút.

"Tỉ lệ chênh lệch! Tội phạm thật sự thông minh hơn so với người bình thường! Chỉ một đêm, Thế Giới Thứ Hai tăng thêm 4 người có nghề nghiệp hi hữu!" Đầu tiên ánh vào mi mắt, là một chủ đề nóng có hơn một trăm triệu lượt trả lời, Hoàng Dật vào nhìn một chút.

"Mọi người đều biết, ngày hôm qua công ty Thời Đại chính thức phân phát cho mỗi một tội phạm một thiết bị giả thuyết. Mà tội phạm bị giam giữ trong ngục giam trên thế giới là tám triệu người, trong tám triệu người này chỉ dùng một đêm đã có 4 người hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, tỉ lệ là một phần hai trăm vạn (1/2000000). Mà trước đó tỉ lệ cuối cùng của thế giới cũng là một phần hai trăm vạn, nói cách khác đám tội phạm này chỉ dùng một ngày đã đuổi theo tỉ lệ của toàn bộ thế giới, khi ba tháng kỳ hạn của nhiệm vụ qua đi, trong đám tội phạm này chắc chắn sinh ra rất nhiều nghề nghiệp hi hữu. Số liệu này biểu thị rất rõ ràng, chỉ số thông minh của tội phạm, cao hơn so với dân chúng bình thường, đặc biệt là những kẻ phạm tội nhiều lần, bọn họ có tố chất tâm lý rất mạnh, cùng với ý nghĩ gây án chu đáo, đây là người thường không cách nào bằng, trong Thế

Giới Thứ Hai, cái này thành một loại ưu thế của bọn họ. . ."

Thấy bài post này, Hoàng Dật cũng tán thành quan điểm này, tội phạm so với người bình thường quả thật có tố chất tâm lý mạnh hơn, bất quá trong tội phạm bình thường thì loại đặc thù này cũng không rõ ràng, rõ ràng nhất cũng là tội phạm trong Hoa Hồng ngục giam, trong 4 nghề nghiệp hi hữu tối hôm qua, ba người đều là đến từ Hoa Hồng Ngục Giam. Trừ cái này, trong tám triệu người còn lại thật ra cũng chỉ có một người hoàn thành nhiệm vụ hi hữu tối hôm qua, coi như không quá thái quá.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại xem lướt qua bài post khác một chút, chủ đề thảo luận của Bá Vương cũng trở thành chủ đề nóng trong 24 tiếng đồng hồ, trở thành một danh nhân, giống như năm đó Hoàng Dật hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, dẫn ra hệ thống thông báo. Bá Vương nếu như sau này phát triển thuận lợi mà nói, sẽ rất có cơ hội có thể trở thành nhân vật như Hoàng Dật và Lôi Thần.

Hơi chút xem lướt qua một hồi, Hoàng Dật về tới Thế Giới Thứ Hai, sau đó cùng Tiểu Quần Quần Tần Thời Vũ lần thứ hai đi Chúng Thần chi tháp luyện cấp, mà hóa thân của hắn thì vẫn không ngừng nghỉ đi đến Thiên Thai thành.

. . .

Chỉ chớp mắt, mười ngày trôi qua.

Đẳng cấp của Hoàng Dật đã thăng lên cấp 58, mà phân thân của hắn cũng rốt cục chạy tới Thiên Thai thành, kích hoạt truyền tống trận của chỗ đó.

Hôm nay, Hoàng Dật rốt cục đi qua truyền tống trận trong cứ điểm, truyền tống tới Thiên Thai thành, sau đó hắn lập tức đi đến chiến giả đại sảnh trong thành, trực tiếp lên năm tầng, dưới sự dẫn dắt của kỹ năng sư mở ra truyền tống trận vào bí cảnh, đi tới Chúng Thần bí cảnh học tập kỹ năng của nghề nghiệp hi hữu.

Ở giữa bí cảnh, đứng vài tên NPC chiến giả thân hình cao lớn, lúc này, vừa

lúc có một người chơi ở đây khiêu chiến một chiến giả bên trong. Người chơi này cầm một con dao găm, thân thể linh hoạt không gì sánh được, vòng quanh chiến giả đâm liên tục, thân ảnh quỷ mị đến cực điểm, dường như một cái bóng.

Hoàng Dật thấy bước tiến chiến đấu của người này, trong lòng không khỏi trầm trồ khen ngợi, người chơi này tuổi tác trên dưới hai mươi tuổi, không khác độ tuổi của hắn, thấy như vậy hắn là một thích khách, nhưng bản thân có thực lực chiến đấu mạn như thế, hiển nhiên không phải thích khách bình thường.

Hoàng Dật quyết định đứng ở một bên quan sát trận đấu, không đi quấy rối.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 235: Vô Danh Thị

Người chơi kia rất nhanh phát hiện Hoàng Dật đến, tiết tấu công kích hơi loạn, tựa hồ sợ Hoàng Dật đến đây giành quái, trong lúc nhất thời cực kỳ nguy hiểm.

Hoàng Dật vẫn không nhúc nhích đứng ở tại chỗ, cũng không đi qua quấy rầy, mà là cẩn thận quan sát cuộc chiến của hắn ta với vị chiến giả kia, quan sát năng lực chiến đấu vị chiến giả kia, để lát nữa mình đi khiêu chiến có nắm chắc hơn.

Người chơi kia thấy Hoàng Dật đứng ở nơi đó, trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào cho phải, không cách nào phán đoán ra đối phương rốt cục là địch là bạn, không khỏi thả chậm tiết tấu công kích, sợ bị cướp quái. Hắn ta vừa đánh vừa quay đầu lưu ý tình huống của Hoàng Dật, qua một hồi, người nọ bỗng nhiên nhướng mày, tựa như nhớ tới cái gì, kinh dị nói: "Sát Thần, anh là Miếu Sát sao?"

"Hả?" Hoàng Dật nhướng mày một cái, sau khi hắn giành được giải thưởng người mới tốt nhất, người trên thế giới đều nhận thức khuôn mặt này của hắn, trừ phi có thể cấp tốc thăng lên cấp 60, một lần nữa tiến hóa, biến thành một hình thái mới, như vậy mới có thể tránh cho người khác nhận ra.

"Đúng vậy! Anh yên tâm đi! Tôi sẽ không giành quái của anh!" Hoàng Dật gật đầu, xa xa nói.

"Tốt! Đa tạ Miếu Sát huynh!" Người nọ nhất thời yên tâm xuống, hiển nhiên là vô cùng tin tưởng Hoàng Dật, bọn họ là cao thủ nổi danh của thế giới, đối với danh dự bình thường rất xem trọng, sẽ không làm loại chuyện cướp quái hạng ba

như vậy.

Kế tiếp, người nọ bắt đầu chuyên tâm công kích kỳ vị chiến giả kia, khi thì ẩn thân, đột nhiên xuất hiện, khi thì lóe ra, thể hiện ra kỹ xảo của thích khách.

Thích khách nên là như thế, hành tung bất định, bước tiến quỷ dị, làm cho người ta không nắm được thân ảnh của hắn. Hoàng Dật vẫn là lần đầu tiên thấy thích khách mạnh như thế, theo hắn thấy, phỏng chừng trong người chơi Trung Quốc, cũng chỉ Long Thứ có thể hơn vị thích khách này, rất khó tìm được thích khách mạnh như thế.

Qua một hồi, người chơi kia rốt cục dựa vào thực lực chiến đấu cường đại của mình, chiến thắng vị chiến giả kia, cuối cùng đánh chết, chiến giả nhất thời biến thành một đồng tro cốt. Thực lực của vị chiến giả này vẫn là rất mạnh, so độ khó khiêu chiến với lần trước học tập cấp 45 cao hơn một chút, càng về sau khiêu chiến lại càng khó, phỏng chừng qua vài lần. Người trên thế giới có thể hoàn thành khiêu chiến ngang cấp sẽ rất ít, phỏng chừng cũng chỉ có Đào Phong bọn họ mới có thể làm được, mà người còn lại đều phải cao hơn rất nhiều cấp, mới có thể đánh thắng được.

Kế tiếp, người chơi kia đưa tay đặt trên tro cốt, hấp thu chân lý chiến đấu, học xong kỹ năng của cấp 55. Sau đó, hắn đi tới hướng Hoàng Dật, cười nói: "Đa tạ Miếu Sát huynh vừa rồi áp trận cho tôi, nếu không tôi còn không cách nào chuyên tâm đối phó người chiến giả này."

"Khách khí!" Hoàng Dật gật đầu. Sau đó hỏi: "Thực lực của anh rất mạnh. Tôi trước đó chưa bao giờ gặp qua thích khách nào mạnh như anh, không biết anh là Kính Đoạn, hay là Tầm Hoa. Hoặc là Vô Danh Thị?" Hoàng Dật sở dĩ nói ra ba cái tên này, là bởi vì bọn họ đều là một trong tứ đại thích khách của Trung Quốc, gần với Long Thứ. Trong tứ đại thích khách, còn có một người là Long Hành Thiên Hạ bên trong của Hiên Viên thị, Hoàng Dật đã nhận thức, mà người trước mắt rõ ràng không phải.

"Hả? Không ngờ rằng anh thoáng cái đoán được!" Người nọ cười cười, có vẻ rất là vui. "Tôi là Vô Danh Thị, rất vui khi làm quen với anh!" Nói xong, hắn lấy ra một tấm danh thiếp, đưa cho Hoàng Dật.

Hoàng Dật tiếp nhận danh thiếp, nội dung trên danh thiếp rất đơn giản, chỉ có một cái tên, trừ cái này ra cái gì cũng không có, đơn giản như danh thiếp của Hoàng Dật.

Kế tiếp, Hoàng Dật cũng lấy ra danh thiếp của mình, đưa cho Vô Danh Thị.

Vô Danh Thị kinh hỉ tiếp nhận, sau đó gãi gãi đầu, cười ha ha nói: "Miếu Sát huynh, tôi đối với anh cũng là vô cùng kính ngưỡng! Tôi đi tới Thế Giới Thứ Hai đã hai năm, nhưng anh mới đến mấy tháng liền làm ra nhiều công tích vĩ đại như vậy. Không biết anh có dự định sáng tạo công hội hay không? Chừa cho tôi một chỗ nha!" Nói xong, hắn chờ mong nhìn Hoàng Dật.

"Có! Đại khái còn có một tháng sẽ thành lập công hội!" Hoàng Dật cũng cảm thấy rất ngoài ý muốn, hắn hiện tại thiếu nhất cũng là nhân tài, cái này Vô Danh Thị liệt vào tứ đại thích khách Trung Quốc, chính là nhân tài khó có được, có thể chiêu mộ tiến vào trước. Chỉ cần không cho hắn ta biết một ít bí mật của tổ chức, trở thành thành viên quan hệ bình thường, vậy lai lịch của đối phương cũng sẽ không quan trọng, dù sao bất luận tổ chức gì đều khát vọng nhân tài, nhưng không có khả năng hoàn toàn làm được chuyện chiêu mộ người có lai lịch sạch sẽ.

"Con người của tôi tương đối lười, sáng tạo công hội quá phiền phức, cho nên chỉ muốn tìm một công hội đi vào chơi. Hiên Viên thị đã có Long Hành Thiên Hạ, tôi không muốn đi qua, Danh Tướng các lại có Tầm Hoa, tôi cũng không muốn đi qua, mà công hội còn lại tôi lại chướng mắt, chỉ có người như anh và Lôi Thần, tôi mới có thể tin phục." Vô Danh Thị giải thích một chút.

"Tôi đến lúc đó sáng tạo công hội, sẽ gọi anh, hoan nghênh anh gia nhập vào." Hoàng Dật đem danh thiếp của Vô Danh Thị thu vào trữ vật giới chỉ, sau

đó nói: "Tôi đi khiêu chiến chiến giả trước." "Được! Tôi áp trận cho anh, cam đoan không ai có thể làm phiền đến anh!" Vô Danh Thị lập tức gật đầu.

Kế tiếp, Hoàng Dật xách theo cây chùy, khởi xướng chiến đấu với một chiến giả bên trong, vừa rồi hẳn quan sát quá trình chiến đấu của Vô Danh Thị và chiến giả, đối với phương thức công kích của chiến giả cũng tương đối quen thuộc, lần này đánh lưu loát sinh động như mây bay nước chảy, không có xuất hiện nguy hiểm gì.

Nếu như nói công kích của Vô Danh Thị trước đó là vô cùng quý dị, vô cùng xảo quyết, tính kỹ xảo rất mạnh, vậy phương thức hiện tại của Hoàng Dật, thì có vẻ vô cùng đơn giản, không có động tác dư thừa, cũng không có quý mị, cũng là chiến đấu rất tự nhiên. Làm nổi bật câu nói kia, trọng kiếm vô phong, đại xảo vô công.

Không bao lâu, Hoàng Dật đã đem chiến giả giết chết!

Thân thể của chiến giả dường như một đồng tro tàn, thoáng cái biến thành tro cốt màu đỏ rơi trên mặt đất, Hoàng Dật đưa tay tới, nhất thời một cỗ năng lượng màu đỏ dọc theo cánh tay hắt tiến vào trong cơ thể.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn học xong kỹ năng nghề nghiệp cấp 55 của phán quan【 trọng phán 】

【 Trọng Phán 】: Kỹ năng công kích đơn thể rất mạnh, tiêu hao 30 điểm nội khí, làm cho trong một lần công kích bình thường kế tiếp, bản thân có 300% lực công kích, kẻ địch bị Trọng Phán giết chết sẽ không cách nào được kỹ năng phục sinh làm sống lại, sau khi giết chết kẻ địch, hấp thu tinh hoa sinh mệnh của đối phương, hồi phục 20% giá trị sinh mệnh.

Lúc này, Hoàng Dật rốt cục bắt đầu có kỹ năng công kích đơn thể! Phán quan tuy rằng là một chiến sĩ loại hình lực lượng bạo lực, nhưng Hoàng Dật lúc trước lựa chọn chính là một nghề nghiệp loại hình tổng hợp, trước đó kỹ năng nghề nghiệp của nghề nghiệp phán quan bao gồm các phương diện, khống chế, tiếp

khống, đột tiến các loại, chỉ có một kỹ năng công kích, đó chính là Thẩm Phán. Nhưng Thẩm Phán là kỹ năng công kích phạm vi, đối với đấu một mình mà nói tương đối vô lực. Hoàng Dật thiếu nhất, cũng là thực lực đấu một mình, hiện tại có kỹ năng này, thoáng cái khiến cho bản thân hắn có loại năng lực này, tuy rằng chỉ là công kích bình thường tăng cường 300%, nhưng lực công kích của bản thân hắn cũng đã rất mạnh, sau khi tăng cường gấp 3, người bình thường càng đỡ không nổi.

Bất quá cái kỹ năng này còn có một chút chỗ thiếu hụt, đầu tiên là nội khí, cái kỹ năng này tiêu hao nội khí cũng là nhiều nhất, tiêu hao đến 30 điểm, so với bất kỳ kỹ năng tiêu hao nội khí nào trước đó của Hoàng Dật đều cao hơn, cho dù Hoàng Dật dưới trạng thái đầy nội khí, cũng đánh không được vài lần.

Thứ hai, cái kỹ năng này chỉ tăng lên 300% lực công kích, mà không phải khiến cho kẻ địch bị 300% thương tổn, cái này hai khái niệm hoàn toàn khác biệt. Tăng lên lực công kích, vậy sau khi đánh vào trên người kẻ địch, sẽ tính toán thuộc tính phòng ngự của kẻ địch, người có phòng ngự cao, có thể làm cho thương tổn giảm xuống rất nhiều. Mà nếu như là thương tổn hoàn toàn, đó chính là không nhìn phòng ngự của đối phương, Ngải Độc Bệnh của Hoàng Dật cũng là như vậy, mỗi giây khiến cho kẻ địch bị thương tổn tương đương với 10% lực công kích của hắn, bất kể thuộc tính phòng ngự.

Cuối cùng, cái kỹ năng này còn có một khuyết điểm, đó chính là lặp lại hiệu quả thêm vào, hiệu quả thêm vào của kỹ năng này và thuộc tính thôn phệ bên trong vũ khí cam của hắn không khác biệt lắm, chỉ bất quá biên độ tăng lên càng rõ ràng hơn, sau khi giết chết một kẻ địch lượng hồi phục biến thành 20%. Cái hiệu quả thêm vào này đối với Hoàng Dật mà nói, thật ra rất khó mang đến tác dụng lớn hơn nữa, thuộc tính thôn phệ trong vũ khí cam của hắn cũng đã đủ dùng rồi.

"Miếu Sát, anh vừa rồi giết quái thoát nhìn rất nhẹ nhàng!" Lúc này, Vô Danh Thị đã đi tới, "Phong cách chiến đấu của anh và Đào Phong bọn họ có chút giống nhau, bọn họ cũng là vô cùng đơn giản, công kích rất tự nhiên."

"Phong cách chiến đấu không quan trọng, có thể giết chết kẻ địch mới quan trọng nhất." Hoàng Dật nói xong, nhìn Vô Danh Thị một chút, nói: "Tôi đi trước, chờ mong anh có thể gia nhập vào công hội của tôi, đến lúc đó gặp lại!"

"Tốt! Tôi cũng rất chờ mong!" Vô Danh Thị gật đầu.

Sau đó, Hoàng Dật trở về Thiên Thai thành, sau đó hắn đi tới truyền tống trận, truyền tống trở về cứ điểm.

Kế tiếp, hắn liền lập tức logout, về tới Hoa Hồng Ngục Giam, đi căn tin ăn bữa cơm.

"A Dật, cậu cũng tới!" Vừa tới đến cửa căn tin, Hoàng Dật đụng phải Louis.

"Louis, đã lâu không gặp, hoàn thành nhiệm vụ hi hữu chưa?" Hoàng Dật hỏi.

Louis vẻ mặt hưng phấn, gật đầu nói: "Hoàn thành!"

"Vậy chủng tộc hi hữu và nghề nghiệp của cậu là cái gì?" Hoàng Dật mỉm cười, vỗ vỗ bờ vai của hắn ta, biểu thị chúc mừng.

"Có quan hệ với sở thích của tôi!" Louis cười rất hài lòng, "Chủng tộc hi hữu của tôi người lùn hỏa sơn, tinh thông chế tạo hỏa dược đạn pháo, nghề nghiệp thì lại là đạn pháo sư! Là nghề nghiệp công viên trình kích vô cùng mạnh mẽ!"

"Không tồi không tồi, vừa lúc hợp với am hiểu của cậu!" Hoàng Dật cũng cảm thấy rất cao hứng, lúc này bọn họ lại một giúp đỡ cường lực, Louis trong thế giới hiện thực, lúc đầu cũng là một thiên tài đạn đạo, trong Thế Giới Thứ Hai loại tài hoa này chắc chắn được thể được bày ra lớn hơn nữa.

"Đúng vậy! Chờ tôi lớn lên, tôi cho cậu nhìn xem cái gì gọi là địa tinh đạn đạo, ca65u muốn bắn đâu, tôi bắn chỗ đó cho cậu, bảo đảm bắn trúng cự ly siêu xa!" Louis chụp vỗ ngực, tự tin nói.

"A Dật, cậu cũng tới ăn cơm à, tới, chúng ta cùng nhau ngồi!" Lúc này, tiểu ngục phách Vương Cận cũng đi tới căn tin, mời Hoàng Dật cùng ăn cơm.

"Hiện tại ngục giam chúng ta có bao nhiêu người hoàn thành nhiệm vụ hi hữu?" Hoàng Dật hỏi.

"Bây giờ còn không nhiều lắm, chỉ có bốn mươi người thôi! Tỷ lệ cũng là một phần một trăm (1/100), hơn trong một trăm người mới một nghề nghiệp hi hữu, chưa không đạt được kỳ vọng của chúng ta." Vương cận có vẻ có chút lơ đãng nói.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 236: Một Lần Nửa Tiến Hóa

Nếu như lúc này, những lời này của Vương Cận bị người bên ngoài nghe được, phỏng chừng ngay cả cảm đều sợ rằng sẽ rơi xuống, trong một ngục giam bốn năm ngàn người, chỉ dùng mười ngày, sinh ra hơn bốn mươi nghề nghiệp hi hữu, đây là kỳ tích vĩ đại cỡ nào! Người bên ngoài là binh quân trong hai triệu người, mới có một nghề nghiệp hi hữu, mà tới Hoa Hồng Ngục Giam, cái tỉ lệ này tăng cao gấp hai mươi ngàn lần! Hơn nữa sau đó còn 80 ngày để hoàn thành nhiệm vụ, đến lúc đó cái tỉ lệ này còn có thể tăng lên!

"Vậy quốc gia của mấy người đó phân bố như thế nào?" Hoàng Dật lại hỏi.

"Cái này tôi biết!" Lúc này, Louis chen vào nói, " Trong ngục giam chúng ta, bốn mươi nghề nghiệp hi hữu hiện nay, quốc tịch nhất còn nhiều là nước Mỹ, tổng cộng có 4 người, Trung Quốc thứ hai, có ba người, các anh em còn lại thì phân rất tản, trên cơ bản phân tán tại các quốc gia."

"Ừa, không tồi! Chính là muốn như vậy, giăng lưới toàn diện! Chúng ta cần tranh thủ cho mỗi một quốc gia đều phải có người của chúng tôi, nếu như bọn họ có thể trở thành anh hùng dân tộc, vậy tốt nhất, có thể khống chế dân ý. Phỏng chừng Hoa Hồng Ngục Giam chúng ta, là tổ chức khổng lồ nhất thế giới! Thấm thấu tới mỗi một quốc gia!" Vương Cận gật đầu, đối với tương lai tràn ngập triển vọng, sau đó hắn nhìn Hoàng Dật một chút, nói: "A Dật! Hiện tại cậu và Lôi ca là hai chiêu bài trong Thế Giới Thứ Hai, chúng tôi nghe các người chỉ huy!"

"Còn sớm, chờ các người trưởng thành rồi nói sau! Hiện tại các người chỉ là một mầm móng, còn là hy vọng!" Hoàng Dật mỉm cười nói.

...

Ăn xong bữa cơm, Hoàng Dật về tới Thế Giới Thứ Hai, hẳn đầu tiên là đi diễn đàn nhìn một chút.

"Trong tám triệu tội phạm, sinh ra 50 nghề nghiệp hi hữu! Tỷ lệ vượt xa trình độ bình quân của thế giới!" Hoàng Dật mở bài post thứ nhất.

"Cho tới bây giờ, từ lúc công ty Thời Đại phân phát cho mỗi tội phạm một bộ thiết bị giả thuyết, đã qua đi mười ngày, mà trong khoảng thời gian này. Người có nghề nghiệp hi hữu tăng thêm năm mươi, cái này cho thấy tỷ lệ nghề nghiệp hi hữu trong tám triệu tội phạm, vượt quá trình độ bình quân của toàn cầu mười một lần! Người viết đã không cách nào dự đoán 80 ngày sau, thời hạn của nhiệm vụ hi hữu kết thúc, bội số này sẽ tăng tới bao nhiêu. Bất quá trong số liệu này, bao gồm Hoa Hồng Ngục Giam đại danh đỉnh đỉnh, bên trong giam giữ đều là tội phạm cấp thế giới. Bên trong tùy tiện một người tội phạm đều đã từng là nhân vật tinh anh của xã hội nhân loại, tôi không biết trong 50 người này, Hoa Hồng Ngục Giam chiếm bao nhiêu. Nhưng con số này hẳn là phân nửa, nói cách khác, đại khái có 25 người là tội phạm trong Hoa Hồng ngục giam, 25 người còn lại hẳn là tội phạm của nơi khác. . ."

Xem đến đây, trong lòng Hoàng Dật lắc đầu cười, xem ra thế nhân vẫn đánh giá thấp Hoa Hồng Ngục Giam, trong năm mươi người này, chân chính không thuộc về Hoa Hồng Ngục Giam, chỉ có bốn năm người mà thôi. Đây là suy đoán, cho dù nhà phân tích giỏi cỡ nào cũng không thể hoàn toàn đoán được, bọn họ chỉ có thể suy đoán được một phần chân tướng. Loại suy đoán này đối với Hoa Hồng Ngục Giam mà nói, cũng là một loại chuyện tốt, ít nhất có thể nghe nhìn lẫn lộn, khiến cho người ngoài không thể chân chính lý giải thực lực của Hoa Hồng Ngục Giam.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại nhìn các bài post còn lại một chút, bỗng nhiên hẳn thấy được một chủ đề được đánh dấu mới nhất, tác giả của bài post này lại là Thi Nhân.

"Lôi Thần rốt cục sáng tạo công hội. Công hội đặt tên là Thái Dương! Một

công hội có tiềm lực hiện lên!" Thấy bài post này, Hoàng Dật hơi sửng sốt. Hẳn ngày hôm nay không thấy được Lôi Thần, phỏng chừng đây là ngày hôm nay mới sáng lập, còn chưa kịp nói.

Kế tiếp, Hoàng Dật đi vào nhìn một chút.

"Ngay tại vừa rồi, Lôi Thần được xưng một trong hai ngôi sao mới của thế giới năm ngoái, rất cực sáng lập một công hội thuộc về của mình, công hội đặt tên là Thái Dương, liên hệ Lôi Thần trước đó chinh phục Thái Dương đảo mà xem, tên công hội này hẳn cũng là đến từ chính đảo nhỏ. Lôi Thần hiện nay là một trong năm cao thủ đỉnh cấp của Trung Quốc, nổi danh cùng Đào Phong, Long Thứ, Lợi Kiếm, Miếu Sát, hẳn sáng lập công hội này, cho thấy một công hội không kém gì Hiên Viên thị gần mọc lên, lựa chọn của người chơi khu Trung Quốc sẽ càng nhiều. Từ các loại sự tích của Lôi Thần trước đó mà xem, công hội của Lôi Thần vì tránh triển khai cạnh tranh trực tiếp với Hiên Viên thị của Đào Phong, Danh Tướng các của Lữ Bố, rất có khả năng sẽ đem mục tiêu đặt trên hải dương, dù sao Lôi Thần là người đầu tiên trên thế giới xuyên qua đại dương, cũng là người chơi đầu tiên chinh phục đảo nhỏ hải ngoại.

"Hải dương rộng hơn so với lục địa, bên trong có bảo tàng vô tận, đảo nhỏ vô tận, tài nguyên vô tận, so sánh ra, mỗi một đại lục đều là một nơi chật hẹp nhỏ bé, ai nắm giữ hải dương, người ấy nắm giữ Thế Giới Thứ Hai. Hiện nay, Lôi Thần là người chơi đầu tiên có thể khống chế hải dương, chỉ cần hắn có thể thành lập sự thống trị trong đại dương, vậy sẽ mạnh hơn tất cả công hội trên thế giới, thậm chí trong quốc chiến sau này, Trung Quốc sẽ nắm giữ quyền chủ động cực lớn. Xét thấy đa số cao thủ Trung Quốc đều đã được Hiên Viên thị và Danh Tướng các nhét vào dưới trướng, bản thân cảm thấy cao thủ còn lại của Trung Quốc còn chưa bị chiêu nạp, có thể lo lắng Thái Dương công hội của Lôi Thần một chút, với năng lực của Lôi Thần mà xem, hẳn tương đương với một vị lãnh tụ vĩ đại không thua gì Đào Phong, Thái Dương dưới trướng của hắn nhất định sẽ có ánh sáng chói mắt. . ."

Bài post của Thi Nhân cũng đại thể đoán được mục tiêu chủ yếu của Lôi

Thần, đó chính là chiếm lĩnh hải dương, thật ra cũng có người sẽ đoán được như vậy, dù sao mấy hành động vĩ đại của Lôi Thần đều là có quan hệ với hải dương. Mặt khác, Thi Nhân cuối cùng còn đề cử Thái Dương công hội của Lôi Thần một chút, cái này tương đương với quảng cáo cho Lôi Thần, với nhân khí của Thi Nhân trong diễn đàn mà nói, tác dụng của quảng cáo là vô cùng lớn, phỏng chừng kế tiếp Lôi Thần của Thái Dương công hội sẽ nghênh đón một nhóm thành viên lớn gia nhập.

Đương nhiên, cái này đối với Hoàng Dật mà nói cũng là một chuyện tốt, thế lực của Lôi Thần, thật ra chính là thế lực của hắn.

Kế tiếp, sau khi Hoàng Dật xem lướt qua mấy bài post khác, rốt cục tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

"Meo meo!" Vừa tiến vào Thế Giới Thứ Hai, mèo trắng nhỏ liền lập tức nhào lên, cô ấy hầu như mỗi lần đều là chờ tại chỗ Hoàng Dật logout, hắn vừa login thì nhào vào trong lòng của hắn, dường như là một thói quen hằng ngày.

Hoàng Dật ôm cô ấy, sờ sờ đầu, sau đó bắt đầu hai việc hằng ngày của một ngày mới.

Đầu tiên, hắn kiểm tra Lọ Thuốc một chút, Lọ Thuốc của ngày hôm nay, sinh ra một giọt nước thuốc bình thường, không có gì đặc thù.

Sau đó, Hoàng Dật kiểm tra một chút tỷ lệ thành công của chiến hồn sinh mệnh tầng thứ chín, sau khi lãng phí hai ngàn điểm năng lượng, hắn hơi sửng sốt, sau đó thấy được một phán định mong đợi hồi lâu cũng không có xuất hiện qua-- thành công!

Hoàng Dật chờ cái thành công này đã không biết chờ bao lâu, chờ cho tới hôm nay rốt cục thực hiện!

Nhưng sau một khắc, Hoàng Dật lại thấy được giá trị sau khi thành công--9%, đây là giá trị thấp nhất!

Hoàng Dật do dự lên, nếu như là 10%, vậy hẳn nhất định không chút do dự đi tăng lên, nhưng cái này 9%, sẽ cần lo lắng một chút. Sáu tầng trước, hẳn đối với giá trị thấp nhất cũng không thêm để ý, bởi vì hẳn sẽ xóa sáu tầng này, nhưng tầng thứ bảy, thứ tám, thứ chín ba tầng này là hẳn phải bảo lưu, lúc này hẳn không muốn xuất hiện giá trị thấp nhất.

Nếu như lúc này, có người ngoài biết ý nghĩ trong lòng Hoàng Dật, vậy nhất định sẽ mắng to hẳn não tàn, tỷ lệ thành công của chiến hồn tầng thứ chín chỉ có 2%, có thể thành công một lần cũng đã là vạn hạnh, cho dù là Đào Phong những người này, cũng chỉ truy cầu thành công là tốt rồi, không truy cầu giá trị thấp nhất hay là giá trị cao nhất.

Hoàng Dật do dự một trận sau đó, cuối cùng cắn răng, lựa chọn buông tha!

Hẳn có một lo lắng quan trọng, giá trị lớn nhất ngoại trừ có thể nói thêm thăng 1% giá trị sinh mệnh ra, hẳn là còn có thể liên quan tới một thành tựu duy nhất. Nếu như hẳn thực hiện chiến hồn hoàn mỹ, hơn nữa mỗi một tầng đều là lớn nhất, vậy rất có khả năng sẽ dẫn ra một hệ thống thông báo, lần thứ hai thu được 1 điểm vinh dự quốc gia.

Vì điểm vinh dự quốc gia ấy, buông tha lần tăng lên này, kéo một thời gian là vô cùng đáng giá. Đương nhiên, cái này cần quyết đoán vô cùng lớn, cần ánh mắt vô cùng lâu dài.

Hơn nữa Hoàng Dật hiện tại cho dù tăng chiến hồn sinh mệnh tầng thứ chín, cũng chỉ là thêm giá trị sinh mệnh mà thôi, giá trị sinh mệnh đối với thực lực của hẳn vô cùng có hạn.

Kế tiếp, Hoàng Dật và Tiểu Quần Quần tìm Tần Thời Vũ, bắt đầu tiếp tục đi Chúng Thần chi tháp luyện cấp.

Hiện tại, đẳng cấp của Tiểu Quần Quần đã là cấp 45, tốc độ tiến bộ vô cùng nhanh, mà Hoàng Dật và Tần Thời Vũ đều là cấp 58, đồng thời tiến vào top 100 của khu Trung Quốc.

Hiện tại xếp hạng nhất vẫn là Dao Phong, hẳn gần đây thăng cấp rất nhanh, đã đột phá cấp 60, đã không có hành vi áp chế đẳng cấp, từ cái này có thể suy đoán ra hẳn là đã thành công đem chiến hồn tăng tới tầng thứ chín, không còn lo ngại, có thể yên tâm mà thăng cấp.

Mà tình huống của Long Thứ cũng không khác biệt lắm, hẳn ta gần đây cũng thăng cấp nhanh chóng, bám chặt Dao Phong, cũng là cấp 60, phỏng chừng chiến hồn cũng thành công đột phá tới tầng thứ chín.

Thực lực của người chơi hiện nay, đoàn đội có thể đánh tầng 50 của Chúng Thần chi tháp càng ngày càng nhiều, mà tầng 50 Chúng Thần chi tháp, là có tỷ lệ có thể rơi ra tinh thần thạch, tinh thần thạch có thể cam đoan tầng thứ chín thành công 100%. Dao Phong và Long Thứ phỏng chừng đều cũng chiếm được tinh thần thạch, cho nên mới có thể đột phá tầng thứ chín.

Một ngày vượt qua trong luyện cấp, màn đêm buông xuống, Hoàng Dật ba người rốt cục ngừng luyện cấp, sau đó leo lên trên một gốc cây đại thụ trong rừng rậm, nằm trên lá cây khổng lồ, nhìn bầu trời sao. Cái này hầu như là việc làm mỗi đêm của ba người, nhìn bầu trời xinh đẹp, tất cả mệt nhọc và phiền não đều tiêu tan thành mây khói.

"Khẹc khẹc!" Lúc này, trong rừng bay ra một con khi, loại khi này chưa bao giờ nhìn thấy qua ở thế giới bên ngoài, thuộc về động vật đặc biệt của khu rừng này.

Đây là một khu rừng rậm nguyên thủy, trước đó từ không có người đặt chân qua, cho nên giữ được một ít đa dạng.

"Meo meo!" Đúng lúc này, ba người bỗng nhiên nghe được một tiếng mèo kêu kỳ dị, tiếng mèo kêu này và linh miêu hoàn toàn khác biệt, âm thanh mang theo một sự sắc bén và cảnh giác, trong đêm tối vắng vẻ có vẻ quỷ dị không gì sánh được.

Hoàng Dật lập tức quay đầu, nhìn qua hướng chỗ tiếng mèo kêu truyền đến,

nhất thời trên một lá cây lớn, thấy được một con mèo chỉ bằng con chuột, mũi của nó nhọn vô cùng, người trái người phải, có vẻ vô cùng linh hoạt.

"Hả? Dĩ nhiên là Khứu Bảo Miêu!" Hoàng Dật hầu như trong nháy mắt nhận ra con mèo này!

Khứu Bảo Miêu, có tên trong《Danh sách bảo hộ của công ước GITES phụ lục II》do học viện hoàng gia Osco ban bố.

Trước đó, Hoàng Dật chỉ thấy qua một loại động vật lâm nguy cần bảo hộ bên trong, đó chính là đám ban lộc Teemo và Tristana chăn nuôi, ban lộc được xếp vào động vật lâm nguy cấp 2. Mà Khứu Bảo Miêu càng nguy hơn so với ban lộc, là động vật bảo hộ cấp 1, trong phạm vi thế giới, đã có 94 năm không có phát hiện con nào còn sống, mà chỉ cần vượt quá một trăm năm không phát hiện loại này, như vậy sẽ bị phán đoán là đã tuyệt chủng.

Nói cách khác, hiện tại Khứu Bảo Miêu hầu như sắp được xếp vào một động vật bị tuyệt chủng.

Khứu Bảo Miêu có rất nhiều tại thời kỳ Cận Cổ, các đại lục đều có. Bản thân nó có hai bản lĩnh lớn, đầu tiên là kháng tính các loại nguyên tố rất mạnh, ma pháp công kích đánh vào trên người nó, hầu như sẽ bị miễn dịch phần lớn. Thứ hai, nó có bản lĩnh duy nhất mà tất cả động vật đều không có -- khứu bảo, có thể trong phạm vi rất xa, ngửi được khí tức của các loại bảo vật. Chính là vì loại năng lực khứu bảo này, dẫn đến vô số người mạo hiểm trên thế giới đều đi bắt Khứu Bảo Miêu để tầm bảo.

Nhưng tuổi thọ của Khứu Bảo Miêu cũng rất ngắn, hơn nữa nó có một chỗ thiếu hụt, mỗi một lần ngửi được bảo vật, năng lực sinh dục của nó sẽ giảm xuống, số lượng bảo vật mà nhiều, thì nó không cách nào sinh dục. Cái chỗ thiếu hụt này dẫn đến chủng tộc này bị suy yếu kịch liệt, số lượng càng ngày càng ít, đến sau đó, tung tích của Khứu Bảo Miêu càng ngày càng khó tìm, mỗi một lần xuất hiện sẽ dẫn phát oanh động, tại chợ đêm được bán ra với giá trên trời, phát

triển đến bây giờ, cái này đã là thuộc về giống loài gần tuyệt chủng.

Hoàng Dật không ngờ rằng, tại hố trời trong rừng rậm ngăn cách với nhân thế, dĩ nhiên có thể phát hiện một con Khứu Bảo Miêu!

Sau một khắc, Hoàng Dật đứng dậy, muốn đi bắt con Khứu Bảo Miêu đó!

"A? Anh, anh muốn làm gì?" Lúc này, Tiểu Quần Quần không giải thích được hỏi thăm.

"Anh phải bắt được nó!" Hoàng Dật nhẹ giọng nói, sợ dọa con Khứu Bảo Miêu bỏ chạy.

"Cái này đơn giản, em có năng lực chủng tộc là điều khiển dã thú! Em tới giúp anh!" Tiểu Quần Quần nói xong, quay đầu nhìn con Khứu Bảo Miêu một chút, sau đó vươn tay nhỏ, nhẹ nhàng vung lên với nó.

Nhất thời, một tia sáng màu trắng sữa, từ trong tay của Tiểu Quần Quần bay ra, nhập vào trong cơ thể Khứu Bảo Miêu. Sau đó, Khứu Bảo Miêu thông minh giống như là uống say, ánh mắt tan rã, cả người lắc lư lên. Một lát sau, nó khôi phục bình thường, ánh mắt nhìn Tiểu Quần Quần trở nên thân thiện lên, sau đó cấp tốc nhảy đến đây, nhào vào trong lòng Tiểu Quần Quần, đầu nhỏ vô cùng thân thiết cạ cạ cô ấy.

"Anh, anh muốn bắt nó để làm gì? Nó thật đáng yêu!" Tiểu Quần Quần vuốt ve con Khứu Bảo Miêu, hỏi Hoàng Dật.

"Anh sắp đến cấp 60, đến lúc đó lại muốn nghênh đón một lần tiến hóa!" Khóe miệng Hoàng Dật nhếch lên, "Khứu Bảo Miêu nếu là động vật bị tuyệt chủng, vậy anh tiến hóa trở thành Khứu Bảo Miêu, đến lúc đó, anh cũng là con Khứu Bảo Miêu cuối cùng trên thế giới này! Chỉ có anh mới có năng lực khứu bảo!" Dự định của Hoàng Dật, cũng không phải đem con Khứu Bảo Miêu này đi tầm bảo, mà là càng ghê gớm hơn, khiến cho mình tiến hóa thành Khứu Bảo Miêu!

Cái này gọi là cho người con cá không bằng dạy người bắt cá, loại động vật tuyệt chủng này không thể tái sinh, chết thì vĩnh viễn đều không tìm được. Mà Hoàng Dật tiến hóa thành loại động vật này, là có thể biến thành con Khứu Bảo Miêu cuối cùng trên thế giới, đến lúc đó toàn bộ thế giới cũng chỉ có một mình hắn có năng lực khứu bảo!

Cái này cũng là một loại ý nghĩ mở rộng tiến hóa của Hoàng Dật, hắn có thể tiến hóa đến các giống loài bị tuyệt chủng, như vậy hắn có thể vĩnh viễn có một chút năng lực đã biến mất, năng lực mà toàn bộ thế giới không cách nào tái hiện! Loại năng lực này là hắn độc chiếm, không còn phân hiệu!

"Vậy em đem con mèo nhỏ này nuôi một thời gian nha! Hiện tại nó là sủng vật lâm thời của em!" Tiểu Quần Quần nói xong, ôm chặt Khứu Bảo Miêu.

"Ừm, còn một thời gian, anh mới có thể thăng lên cấp 60!" Hoàng Dật gật đầu nói.

...

Chỉ chớp mắt, mười ngày trôi qua.

Trong Hoa Hồng Ngục Giam, nghề nghiệp hi hữu đã đột phá một trăm người, người còn lại đều còn đang đau khổ suy tư về phương pháp hoàn thành nhiệm vụ. Mỗi ngày lúc ăn, trong căn tin cũng là tiếng thảo luận, từng tội phạm giao lưu với nhau, tham khảo phương pháp hoàn thành nhiệm vụ của mình, mọi người tiếp thu ý kiến quần chúng, cuối cùng đem cả đám nhiệm vụ hi hữu hoàn thành.

Mà Lôi Thân sáng tạo Thái Dương công hội, mấy ngày qua cũng phát triển rất khí thế, tổng cộng thu nạp hơn mười vạn hội viên. Đương nhiên, đại đa số người đều chỉ là muốn một danh hiệu, một đám ô hợp, hầu như không có lực ngưng tụ gì, giai đoạn này chủ yếu vẫn là phát triển hội viên là chính, có thể thu bao nhiêu người thì thu bấy nhiêu người, chờ sau này nghĩ biện pháp quản lý.

Hôm nay, Hoàng Dật tiến vào Thế Giới Thứ Hai sớm, hân hiện tại đã sắp thăng lên cấp 60, phòng chừng đánh vài lần Chúng Thần chi tháp là có thể thăng lên. Chỉ cần đến cấp 60, thực lực của hân có thể tăng lên một bậc lớn, vượt qua phân cách này, hân có thể thức tỉnh chiến hồn thứ ba, nghênh đón lần tiến hóa thứ ba. Chờ sau khi làm xong những cái này, hân có thực lực đi tiến hành lần chuyển chức đầu tiên, sáng tạo công hội và các loại sự tình.

Ngày hôm nay Tần Thời Vũ còn chưa có login, Hoàng Dật chỉ có thể gọi Tiểu Quần Quần hai người đi Chúng Thần chi tháp luyện cấp. Luyện được một giờ, trên người Hoàng Dật rốt cục nảy lên một dòng nước ấm, thăng lên cấp 60!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn thăng lên cấp 60! Bạn là chủng tộc hi hữu Thú Vương, hiện nay có thể tiến hành một lần tiến hóa. Lần tiến hóa này không có hạn chế, tiến hóa cần tiêu hao một giọt máu của chủng tộc tương ứng, hấp thu tinh hoa sinh mệnh bên trong, lĩnh ngộ sở trường đặc biệt với thiên phú của chủng tộc ấy. Nhưng cường độ sinh mệnh tinh hoa trong giọt máu, không thể vượt quá hạn chế nhất định, bằng không không cách nào hấp thu.

Rốt cục lại có thể tiến hóa! Mà lần này tiến hóa cũng không giống nhau, Hoàng Dật lần đầu tiên tiến hóa, cần dùng kết tinh của Bán Thú Nhân, lần thứ hai là tinh huyết của Bạch Long vương, mà lần này chỉ cần một giọt máu bình thường là đủ, điều kiện tiến hóa càng ngày càng rộng.

"Em gái, chúng ta đi ra ngoài đi! Đem con Khứu Bảo Miêu gọi tới, anh cần một giọt máu của nó!" Hoàng Dật nói xong, truyền tống ra Chúng Thần chi tháp, một lần nữa về tới trong rừng rậm.

Kế tiếp, Tiểu Quần Quần cũng truyền tống đi ra ngoài, sau đó đem tay nhỏ bé để vào miệng, thổi ra một huyết sáo vang dội, vang khắp bốn phương tám hướng, vang tới mỗi một thân cây, mỗi một lá cây, cả rừng rậm đều nghe được.

Đợi một hồi, một vật nhỏ bỗng nhiên từ trong rừng rậm phương xa cấp tốc đến đây, di chuyển giữa những gốc cây, sau đó nhào vào trong lòng của Tiểu

Quần Quần, cũng là con Khứu Bảo Miêu đó.

Kế tiếp, Hoàng Dật từ trên người Khứu Bảo Miêu lấy xuống một giọt máu, sau đó bắt đầu tiến hóa lần thứ ba tại chỗ!

Lần này tiến hóa không khác biệt trước đó, đều là phải trải qua một lần đau đớn rất thật trước, sau đó thân thể mới có thể bắt đầu phát sinh thay đổi.

Mười phút sau, Hoàng Dật thành công tiến hóa thành Khứu Bảo Miêu!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn hoàn thành tiến hóa.

Giai đoạn tiến hóa hiện tại: Tầng thứ tư

Hình thái tiến hóa hiện tại: Khứu Bảo Miêu

Sở trường hình thái hiện tại: Tất cả kháng tính nguyên tố tăng lên 25 điểm, cao nhất không được vượt quá 75 điểm, đối với thuộc tính loại linh hoạt có tăng thêm ẩn tính.

Năng lực hiện tại:

【 khứu bảo 】: Có thể tùy thời tra xét trong mười km xung quanh, tất cả bảo vật vượt quá cường độ nhất định, không giới hạn trang bị, dược thảo, khoáng vật, tài liệu. Năng lực không bị hình thái thay đổi ước thúc, dưới tất cả hình thái của thú vương đều có thể sử dụng.

【 hư vô 】: Dưới trạng thái không làm ra bất kỳ hành động nào, khiến bản thân vĩnh viễn trong trạng thái hư vô, không cách nào bị kiểm tra, không cách nào bị công kích. Năng lực này chỉ có thể sử dụng dưới trạng thái Khứu Bảo Miêu.

Lần này, thực lực của Hoàng Dật lần thứ hai tăng lên một đoạn! Kháng tính nguyên tố rất mạnh của Khứu Bảo Miêu bị hấn chiếm được, mỗi một loại kháng tính nguyên tố đều tăng lên 25 điểm, cái này cho thấy hấn đối với thương tổn của mỗi một hệ ma pháp đều có thể miễn dịch 25%! Cái này bao gồm một ít nguyên

tố vô cùng hi hữu, ví dụ như nguyên tố lõi, trong nghề nghiệp pháp sư bình thường là không có lõi pháp sư, chỉ có một vài nghề nghiệp cao cấp hoặc là nghề nghiệp hi hữu, mới có thể sinh ra pháp sư lõi hệ. Mà trang bị tương ứng của kháng tính lõi hệ cũng hầu như không có, trên thị trường phần lớn chỉ có thể tìm được một ít trang bị kháng tính nguyên tố hỏa hệ, băng hệ, thổ hệ tầm thường. kháng tính Khứu Bảo Miêu của Hoàng Dật, là bao gồm tất cả nguyên tố, bao gồm nguyên tố lõi loại nguyên tố hi hữu này.

Mặt khác, Hoàng Dật trước đó tiến hóa hình thái Bạch Long thì, tất cả thuộc tính đều có tăng lên nhất định, bên trong bao gồm kháng tính, bất quá mức độ tăng lên không có rõ ràng như Khứu Bảo Miêu, hiện tại hai cái cộng lại, mỗi loại kháng tính nguyên tố ít nhất đều có 30 điểm. Sau này pháp sư tới đánh hấn sẽ rất có hại, vô luận là loại pháp sư nào, đều ít nhất cũng bị Hoàng Dật giảm 30% thương tổn, mặt khác trải qua lần thứ hai suy yếu của phòng ngự ma pháp, chân chính có thể tạo thành thương tổn cho Hoàng Dật sẽ trở nên rất thấp.

Bất quá, kháng tính cao nhất không thể vượt quá 75 điểm, kháng tính hỏa của Hoàng Dật trước đó cũng đã đạt được 75 điểm, có thể miễn dịch 75% thương tổn hệ hỏa, hiện tại sẽ không thể chồng thêm kháng tính của Khứu Bảo Miêu.

Mặt khác, tính linh hoạt của Khứu Bảo Miêu cũng không sai, tăng thêm cho hấn một ít thuộc tính loại linh hoạt tương ứng, có chút cùng loại với linh miêu, đây là đặc điểm của tất cả động vật họ nhà mèo.

Tại phương diện năng lực, Hoàng Dật cũng hoàn mỹ kế thừa sở trường đặc biệt của Khứu Bảo Miêu. Đầu tiên cũng là tuyệt kỹ thành danh của Khứu Bảo Miêu-- khứu bảo! Năng lực này có một chỗ rất đặc thù, đó chính là dưới tất cả hình thái đều có thể phát huy tác dụng, vô luận Hoàng Dật biến thành linh miêu hay là Bán Thú Nhân, hay là Bạch Long, hay là hình thái thú vương, đều có thể có năng lực này. Sau này Hoàng Dật đi trên đường, là có thể nhật được bảo bối, mặt khác tìm khoáng sản, hái thuốc cũng tiện hơn rất nhiều.

Ngoài ra, năng lực thứ hai Hư Vô cũng là một năng lực thần cấp, năng lực

này khác biệt với ẩn thân, ẩn thân chỉ là không cách nào để cho người khác thấy, trên thực tế vẫn là có thân thể, có thể bị công kích. Nhưng Hư Vô thì lại là hoàn toàn biến mất, tương đương với hoàn toàn không tồn tại, không chỉ nhìn không thấy, còn không cách nào công kích. Đương nhiên, dưới trạng thái hư vô, Hoàng Dật tương đương với không có thân thể, cho nên cũng không cách nào công kích người khác.

Cái này đã là hình thái tiến hóa thứ tư của Hoàng Dật, hình thái có thể thay đổi của hắn càng ngày càng nhiều, năng lực cũng càng ngày càng nhiều, càng ngày càng toàn diện hóa. Cứ tiến hóa như thế vài lần, đến cấp một hai trăm, hắn hoàn toàn có thể tiến hóa thành một nhân vật không gì làm không được, bản thân có các loại kỳ môn tuyệt kỹ, thủ đoạn lớp lớp.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 237: Đưa Ra Thị Trường

"A! Anh, thật dễ thương! Cho em ôm một cái!" Lúc này, Tiểu Quần Quần nhất thời kêu một tiếng, sau đó ngồi xổm thân thể xuống, đem Hoàng Dật trên mặt đất ôm lên, vuốt ve.

Mà Khứu Bảo Miêu thấy hình dạng của Hoàng Dật, cũng ngẩn người, đôi mắt nhỏ quay tròn, tựa như không biết vì sao đột nhiên thấy được một đồng loại. Sau đó, nó cẩn thận ngửi ngửi Hoàng Dật, sau đó vươn đầu lưỡi liếm liếm hắn, tỏ vẻ thân thiện.

Cái này vẫn là lần đầu tiên Hoàng Dật bị Tiểu Quần Quần ôm, rất ấm áp, tư vị cũng rất thoải mái.

Sau một khắc, Hoàng Dật thử thử kỹ năng【 Hư Vô 】, thân thể hắn không nhúc nhích, nhất thời biến mất ở trong thế giới này, chỉ có phạm vi nhìn vẫn còn.

Chỉ cần hắn bất động, không dùng kỹ năng, không công kích người khác, vậy hắn vẫn sẽ trong trạng thái hư vô. Bất quá đồng dạng, hắn lúc này cũng không cách nào làm ra bất luận thương tổn gì, cho dù là Tiêu Thổ loại kỹ năng kéo dài liên tục này, cũng sẽ bởi vì Hư Vô của hắn mà biến mất. Cái kỹ năng này chỉ có thể phát huy tác dụng lớn dưới tình huống đặc thù, bình thường dùng đến hầu như không có hiệu quả gì.

"A? Anh, anh đi đâu rồi?" Tiểu Quần Quần mở to mắt to, nhìn tay nhỏ trống trơn, vẻ mặt nghi hoặc.

"Anh đây." Sau một khắc, Hoàng Dật biến thành hình thái Thú Vương, đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Tiểu Quần Quần, nhất thời dọa cô ấy hết hồn.

"A! Đáng ghét!"

Dần dần, lại một buổi tối phủ xuống, Hoàng Dật logout, đi căn tin ăn cơm.

Lúc này, trong căn tin náo nhiệt vô cùng, đám tội phạm đều thảo luận nhiệm vụ hi hữu trong Thế Giới Thứ Hai, có vài người cau mày, có vài người kịch liệt thảo luận, có vài người vẻ mặt mờ mịt, hiển nhiên đều bị nhiệm vụ hi hữu dẫn dắt không nhẹ, đặc biệt nghe thấy có người hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, biểu tình của bọn họ càng thống khổ.

"A Dật, tới đây!" Hoàng Dật vừa nhận một phần cơm, thì nghe được Lôi Thân nói. Lúc này Lôi Thân đang trò chuyện cùng một người đàn ông nhả nhận hơn ba mươi tuổi mang mắt kính, sắc mặt ngưng trọng, tựa như xảy ra chuyện gì trọng đại.

"Làm sao vậy?" Hoàng Dật đi qua, ngồi xuống bên cạnh Lôi Thân, sau đó hỏi.

"Đường Vân Phi, cậu nói cho a Dật một chút đi!" Lúc này, Lôi Thân hướng người đàn ông mang kính nói.

Kế tiếp, Hoàng Dật quay đầu nhìn một chút người nam tên là Đường Vân Phi.

Đường Vân Phi trước khi vào tù đã từng là sếp lớn ngân hàng thế giới của, bản thân cũng là trùm tài chính. Năm năm trước, nước Mỹ xảy ra một nguy cơ tài chính trước nay chưa từng có, trực tiếp dẫn đến giá trị đô la bị giảm, ảnh hưởng toàn bộ tình trạng kinh tế thế giới. Mà trong nguy cơ tài chính này, Đường Vân Phi cũng là một người khởi xướng bên trong, sau đó Liên Bang Thế Giới nhúng tay, Đường Vân Phi bị giam vào Hoa Hồng Ngục Giam.

"Là như thế này, Dật ca!" Lúc này, Đường Vân Phi quay đầu nhìn Hoàng Dật, "Ngay tại ngày hôm qua, công hội Danh Tướng các dưới trướng của Lữ Bố, hoàn thành một đầu tư trị giá 10 tỷ đô la, chuẩn bị khởi động đưa ra thị trường,

đến lúc đó bọn họ rất có khả năng sẽ đề qua Hiên Viên thị của Đào Phong, trở thành công hội đệ nhất Trung Quốc thậm chí là trên thế giới, nghênh đón giai đoạn phát triển cao tốc trước nay chưa từng có, bắt đầu thống trị toàn bộ đại lục, đến lúc đó các công hội khác sẽ rất khó đuổi theo, bao gồm Thái Dương công hội của Lôi ca."

"Hả?" Hoàng Dật nhíu nhíu mày, nói: "Vậy giá trị đưa ra thị trường của bọn họ đánh giá là bao nhiêu?"

"Một ngàn tỷ đôla!" Đường Vân Phi nói ra một con số, "Tuy rằng đôla nhiều lần bị giảm giá, nhưng một ngàn tỷ đôla vẫn không phải một con số nhỏ, đến lúc đó bọn họ đưa ra thị trường, rất nhiều người nhập cổ phần, Danh Tướng các sẽ có cơ sở quần chúng rộng rãi. Những cá thể này sẽ trở thành cổ đông của Danh Tướng các, mà người có cổ phần, sẽ tận lực dẫn dắt thân bằng hảo hữu trong Thế Giới Thứ Hai, tất cả đều gia nhập vào Danh Tướng các, lúc này, tốc độ phát triển của Danh Tướng các cũng chỉ có thể sử dụng tên lửa bay lên để hình dung. Nếu như phát triển quá tốt, qua một vài năm, giá trị của bọn họ có thể sẽ không chỉ là một ngàn tỷ đôla, mà là hai ngàn, ba ngàn, thậm chí là một triệu tỷ đôla!"

"Bước tiến bọn họ khó tránh khỏi quá nhanh, vậy Lữ Bố rốt cục là dạng người gì?" Hoàng Dật không khỏi hỏi, tại đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai vừa rồi, Danh Tướng các của Lữ Bố là một trong mười công hội của Thế Giới Thứ Hai, ở khu Trung Quốc càng gần với công hội Hiên Viên thị của Đào Phong. Bất quá Lữ Bố hoàn toàn không cách nào so sánh với Đào Phong, điều này làm cho rất nhiều người cảm thấy nghi hoặc, Hoàng Dật là một người trong số đó, hẳn không đi tìm tư liệu của người này. Truyen.org

"Lữ Bố cũng là một người bình thường." Đường Vân Phi nói xong, ngữ khí có chút kính nể, "Theo tình huống tôi tra được trong diễn đàn mà xem, Lữ Bố tại trong thế giới hiện thực vốn dĩ là một viên chức của công ty nhỏ, không có gì khác với người thường, sống cuộc sống ngày làm tám tiếng đêm đi ngủ. Nhưng hai năm trước khi Thế Giới Thứ Hai mở ra, hắn may mắn hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, trở thành một nghề nghiệp hi hữu. Hắn rất có ý nghĩ kinh tế, tìm một

người đầu tư, nói ra mình suy nghĩ phát triển của tại Thế Giới Thứ Hai, ánh mắt của người đầu tư cũng đặc biệt, cho hẳn một trăm ngàn đôla làm tài chính ban đầu. Sau đó Lữ Bố lợi dụng số tiền này cùng với thân phận nghề nghiệp hi hữu của mình, sáng lập một công ty nhỏ, tìm kiếm một đám người có tiềm lực không tồi, cày cấy Thế Giới Thứ Hai. Công ty của bọn họ làm ăn rất sinh động, chỉ ba tháng, hoàn thành thu hồi tiền đầu tư, lại lấy được một trăm triệu đôla tài chính, sau đó công ty này phát triển rất mạnh, hấp dẫn các công ty đầu tư lớn chú ý, lấy được đầu tư cũng càng ngày càng nhiều, phát triển trong Thế Giới Thứ Hai cũng càng ngày càng thuận lợi, tuy rằng không có chính thức sáng tạo công hội, nhưng thế lực lại vô cùng cường đại, cuối cùng rốt cục sáng lập Danh Tướng các, trở thành công hội thứ hai của Trung Quốc."

Nói xong, Đường Vân Phi ăn một ngụm cơm, tiếp tục nói: "Ngay tại ngày hôm qua, Lữ Bố lấy được đợt đầu tư một trăm triệu đô la cuối cùng, bước tiếp theo bọn họ sẽ khởi động đưa ra thị trường."

Bất quá tình huống lợi nhuận hai năm nay của bọn họ cũng không phải tốt, mà đưa ra thị trường ở Trung Quốc cần liên tục ba năm lợi nhuận, cho nên bọn họ chỉ có thể đưa ra ở thị trường Mỹ, bọn họ được cho là công ty đầu tư đầu tiên trên thế giới có ý nghĩa chân chính về cổ phiếu của Thế Giới Thứ Hai, nhất định có thể hấp dẫn tất cả người đầu tư trên thế giới quan tâm."

"Vậy hình thức lợi nhuận của bọn họ có cái nào?" Lôi Thân hỏi.

"Vô cùng vô tận." Đường Vân Phi cảm khái nói: "Thế Giới Thứ Hai có công ty Thời Đại làm hậu thuẫn cường đại, hơn nữa hai năm nay cũng quả thật trở thành thế giới thứ hai của nhân loại, đối với nhân loại mà nói đã không thể thiếu. Ở đây thương cơ vô hạn, Danh Tướng các chỉ cần đưa ra thị trường, sẽ trở thành một tiêu chí, một người tiên phong, thu được ưu thế thật lớn. Phương diện hình thức lợi nhuận có rất nhiều, mọi người đều biết, cũng là khu vực có vị trí địa lý ưu việt của đại lục, thành lập thuộc về thành phố của mình, mở ra thu thuế, mở ra cho thuê đất. Trừ cái này ra, bọn họ còn có thể liên quan đến các ngành nghề, ví dụ như quảng cáo truyền thông trong thế giới hiện thực, buôn bán tình báo

trong thế giới giả thuyết, lớn thì phát động chiến tranh cướp giạt thành phố, nhỏ thì chiếm lĩnh khu mỏ tài nguyên, các ngành các nghề đều có thể thẩm thấu đi vào. Đương nhiên, càng đáng tiền hơn cũng là đánh ra một ngọc tỷ truyền quốc, nỗ lực đi thành lập một quốc gia, vậy cái này lại là một hình thức lợi nhuận bậc cao hơn. Nếu như quốc gia bọn họ sáng tạo đủ vững chắc, thậm chí có thể phát hành quốc trái (tiền) giả thuyết trong Thế Giới Thứ Hai. Nói chung, thương nhân kiếm tiền vĩnh viễn là tiền nhỏ, quốc gia kiếm tiền mới là đồng tiền lớn chân chính, thủ đoạn kiếm tiền của bọn họ, là vô cùng vô tận, cái này dù sao cũng là một thế giới toàn bộ mới, có vô số cơ hội."

"Vậy anh cảm thấy, chúng ta kế tiếp nên làm như thế nào?" Hoàng Dật hỏi. Lôi Thân cũng quay đầu nhìn chăm chăm Đường Vân Phi, mỗi người có điểm mạnh riêng, bọn họ trong Thế Giới Thứ Hai tuy rằng là cao thủ, nhưng tại phương diện này không như Đường Vân Phi, đương nhiên là muốn hỏi ý kiến của hắn.

"Rất đơn giản, cũng là truy!" Đường Vân Phi mỉm cười, "Danh Tướng các hiện tại là đại thế đã thành, đưa ra thị trường đã là chuyện không cách nào ngăn trở, chúng ta chỉ có cấp tốc đuổi theo, trở thành cổ phiếu thứ hai, cổ phiếu thứ ba, chúng ta truy càng chặt, ưu thế của chúng ta lại càng lớn, giá trị của bọn họ cũng càng thấp. Nếu như lúc này, Đào Phong nguyên ý khởi động kế hoạch đưa ra thị trường của Hiên Viên thị, vậy Danh Tướng các sẽ không được sung ái như thế, nhưng Hiên Viên thị của Đào Phong phía sau có chính phủ Trung Quốc ủng hộ, không có khả năng đưa ra thị trường, cũng không cần đầu tư. Mặt khác, Đông Doanh công hội dưới trướng của Thiên Đạo Nhật Bản, Thiên Đường công hội dưới trướng của Giáo Hoàng, cũng không có kế hoạch đưa ra thị trường. Vô luận là Thiên Đạo, hay là Giáo Hoàng đều muốn đem công hội biến thành xí nghiệp hình thức gia tộc, không quá phân quyền ra ngoài, dù sao chỉ cần đưa ra thị trường, thế lực thuộc về cổ đông, không còn thuộc về bản thân mình, mặt khác còn phải công bố tài chính cùng mấy thứ rối loạn khác, tương đương với không có bao nhiêu bí mật, cái này đối với bọn họ những người quyết sách này mà nói là rất khó tiếp thu, có đôi khi không tiện thực thi kế hoạch chiến lược của

mình."

Nói xong, Đường Vân Phi nhìn Đào Phong và Hoàng Dật một chút, nói: "Tương lai, Thế Giới Thứ Hai tại các lĩnh vực kinh tế, văn hóa sẽ càng ngày càng gần với thế giới hiện thực, Danh Tướng các đưa ra thị trường cũng là một tiêu chí, đại biểu cho tài chính của thế giới hiện thực lần đầu tiên có thể tiến vào Thế Giới Thứ Hai. Lôi ca, Dật ca, hai người tại phương diện danh tiếng đều là nhân vật như Đào Phong, mỗi người trên thế giới đều nhận thức các người, cho nên công hội của các người thật ra là vô cùng chiếm ưu thế, chỉ cần công hội của các người cấp tốc phát triển bày ra một chút thực lực của công hội, đồng thời đầu tư vài lần, tỏ thái độ muốn đưa ra thị trường, vậy ít nhất cũng cho có thể người đầu tư một tín hiệu, bọn họ trong lúc nhập cổ phần với Danh Tướng các sẽ do dự một phen, dù sao danh tiếng của Lữ Bố căn bản so ra kém hai người."

"Ừm, bây giờ cũng chỉ có thể như vậy!" Lôi Thân gật đầu, "Đưa ra thị trường tuy rằng là một thanh kiếm 2 lưỡi, nhưng mặc kệ nói như thế nào, bọn họ đưa ra thị trường là nhất định sẽ đưa tới giai đoạn phát triển chưa từng có, đến lúc đó tình cảnh của chúng ta càng xấu. Chúng ta phải lợi dụng Thế Giới Thứ Hai đối kháng Liên Bang Thế Giới, vậy kinh tế cái này sẽ không thể bỏ, phải cạnh tranh cùng Danh Tướng các! Bất quá tôi đối với việc này không lý giải, cậu muốn tôi đánh phó bản, giết BOSS cũng được, muốn nói đến đưa ra thị trường hay đầu tư, chúng tôi không am hiểu, đến lúc đó công hội của tôi và a Dật, hết thầy đều giao cho cậu đi quản lý, chúng tôi làm ông chủ ngồi chơi là tốt rồi, tiêu diêu tự tại giống như trước vậy."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 238: Công Hội Khiêu Chiến

"Ừm, như thế mà xem, tôi phải nhanh sáng tạo công hội, tôi hiện tại ngay cả công hội cũng không có, nói chuyện gì đều là ảo." Hoàng Dật cũng gật đầu, cảm thấy một cảm giác gấp gáp không gì sánh kịp. Hắc và Lôi Thân như nhau, đối với chuyện của phương diện kinh tế đều không biết, nhưng cái này không có nghĩa là bọn họ sẽ buông tha, trong Hoa Hồng ngục giam có các loại nhân tài, nhân tài tài chính giống như Đường Vân Phi cũng có không ít, đến lúc đó giao cho bọn họ đi quản lý là được. Hoàng Dật vẫn giống như trước đây, đánh quái thăng cấp, tăng lên thực lực.

Kế tiếp, Hoàng Dật vội vã ăn xong bữa cơm, sau đó trở lại phòng giam, tiếp tục tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Lúc này, hắc là hình thái thú vương, sau khi trải qua lần tiến hóa hoàn toàn mới này, hình thái thú vương cũng tiếp tục xảy ra một ít thay đổi. Đầu tiên là thân thể càng cường tráng, chiều cao đại khái tăng lên 10 cm, đường cong cơ thể càng rõ ràng, nhìn qua tràn ngập lực lượng, mà da cũng càng căng chặt, có năng lực phòng ngự càng mạnh hơn. Thứ hai, là phương diện cảm quan, thính giác, thị giác, khứu giác của Hoàng Dật lại mạnh hơn vài phần, dường như một thợ săn nhạy cảm nhất thế gian. Cuối cùng, ngọn lửa trên tay và chân của hắc cũng tiếp tục thay đổi, biến thành màu xanh lục, dường như bốn ma trơi U Minh, nhìn qua có chút khiếp đảm.

Trước đó, dưới tình hình chung hắc sẽ tắt bốn ngọn lửa này, bởi vì những ngọn lửa này không tạo ra hiệu quả gì, còn không bằng công kích bình thường của hắc. Nhưng lần này, hắc lại bỗng nhiên phát hiện một dị dạng, đó chính là những ngọn lửa này điều khiển tiện hơn rất nhiều so với trước đó, như dùng cánh

tay, hẳn thậm chí có thể khống chế ngọn lửa này biến hóa các loại hình dạng bay ra, dường như một hỏa cầu, giống như là biến thân trở thành hỏa cầu của hỏa pháp sư vậy.

Hẳn là người chơi cận chiến. Lúc này cũng có thủ đoạn công kích viễn trình, bất quá thương tổn của hỏa cầu xa không cao bằng công kích bình thường của hẳn, chỉ có thể làm thủ đoạn phụ trợ.

Lần này tiến hóa, dưới hình thái thú vương, tất cả thuộc tính tăng lên 3%, không rõ ràng như hai lần trước. Lần này tăng lên thực lực hẳn là chuyển dời đến chỗ khác, giống như thủ đoạn công kích bằng hỏa cầu của hẳn.

"Dã tính hô hoán!" Kế tiếp, Hoàng Dật thử kỹ năng chủng tộc.

Lời nói vừa dứt, trong bầu trời nhất thời hiện ra vài vòng sóng gợn, sau đó trong hư không xuất hiện hai sinh vật quái dị!

Đầu tiên. Là chó săn cả người rục lên ngọn lửa màu xanh lục, nhưng không giống với chó săn trước đó, lúc này trên đỉnh đầu của nó có thêm một cái sừng, cái sừng này dường như một khẩu súng phun lửa, không ngừng phun ra một luồng lửa cháy, thiêu đốt tất cả. Thân thể của nó cũng cường tráng hơn vài phần. Được ngọn lửa xanh lục làm nổi bật, dường như một con quái thú từ trong địa ngục đi lên.

Thứ hai, con chim ưng cũng xảy ra thay đổi, cả người nó vẫn là trong suốt. Nhưng trên người lại toát ra một ít gai nhọn, dường như là con nhím điếu. Phóng chừng lao xuống cổ sức đựng vào trên người kẻ địch, sẽ đem đối phương đựng thành một cái tổ ong.

Đây là kỹ năng chủng tộc của Hoàng Dật lần đầu tiên được tăng lên, hai lần tiến hóa trước đó, hai sinh vật triệu hoán này đều không có thay đổi gì, vẫn duy trì thực lực ban đầu, không có sức chiến đấu gì đáng nói. Quan trọng hơn là, chúng nó cần Hoàng Dật phân tâm đi điều khiển, dưới một vài tình huống khẩn cấp, đây là sẽ gây cản trở. Cho nên Hoàng Dật rất ít dùng chúng nó. Mà hiện tại,

chúng nó xảy ra tiến hóa, cũng có thể xuất hiện trọng dụng, rồi cuộc đua kíp bước tiến của Hoàng Dật.

Hiện tại, Hoàng Dật trải qua một lần tiến hóa hoàn toàn mới, thực lực các phương diện đều tăng lên một bậc, cả người tràn ngập lực lượng. Là thời gian đi làm một phen đại sự nghiệp. Đầu tiên cũng là thử xem thấy có thể sáng tạo công hội hay không.

Kế tiếp, hần lập tức đi qua truyền tống trận, đi tới Thiên Thai thành, sau đó đi đến hướng công hội đại sảnh trong thành.

Lúc này. Thiên Thai thành rộn ràng nhộn nháo, hiện tại là cao điểm login, vô số người chơi đều ở chỗ này hưởng thụ thời gian buổi tối tốt đẹp, có một vài nam nữ thành đôi đi vào quán trọ, đưa tiền mượn phòng, hình dạng có chút khẩn cấp. Trong Thế Giới Thứ Hai, muôn hình muôn vẻ đều có, dường như một thế giới chân thực.

Có vài người ở chỗ này hưởng thụ, có vài người ở chỗ này chiến đấu.

Đi một hồi, đi qua gần nửa thành phố, đi qua một hẻm nhỏ được ánh trăng soi sáng, Hoàng Dật đi tới công hội đại sảnh. Ở đây vắng tanh, hầu như không có người chơi, người ở giai đoạn này có thể sáng tạo công hội rất ít.

"Xin chào ngài, xin hỏi có cái gì có thể trợ giúp ngài sao?" Một người phục vụ thấy Hoàng Dật đến, lập tức chào hỏi.

"Tôi muốn sáng tạo công hội."

"Sáng tạo công hội cần hoàn thành một bí cảnh khiêu chiến, đánh bại BOSS bên trong, lấy được công hội lệnh. Bí cảnh khiêu chiến chia làm một người, năm người, mười người, năm mươi người, năm trăm người năm loại hình thức này." Phục vụ giới thiệu, "Mỗi lần mở ra truyền tống trận của công hội bí cảnh, cần nộp một vạn kim tệ phí dụng, chỉ cần thất bại, chúng tôi sẽ không trả lại tiền!"

"Ừa, tôi khiêu chiến hình thức 1 người." Hoàng Dật nói xong, lấy ra một toàn thạch tệ, đưa cho phục vụ. Hẳn lần này tới chỉ là muốn thử độ khó của khiêu chiến công hội, rất có khả năng không cách nào hoàn thành, một vạn kim tệ này có thể sẽ lãng phí.

"A! Ngài quá rộng rãi! Xin mời đi theo tôi!" Phục vụ hơi sửng sốt, tựa như không có ngờ tới Hoàng Dật sẽ sảng khoái như thế, hẳn ta mừng rỡ tiếp nhận toàn thạch tệ, sau đó lập tức cung kính dẫn đường.

Kế tiếp, phục vụ đem Hoàng Dật đưa đến một phòng. Trên mặt đất của căn phòng này khắc một truyền tống trận phiền phức, văn đường rậm rạp, phức tạp hơn so với bất luận truyền tống trận gì Hoàng Dật nhìn thấy qua, không biết tốn bao nhiêu tinh lực mới khắc được.

"Vào đi thôi!" Khởi động truyền tống trận, sau đó vươn tay, hướng Hoàng Dật làm một tư thế mời.

Hoàng Dật đi tới, đặt chân vào truyền tống trận.

Sau một khắc, một lực hút truyền đến, Hoàng Dật chỉ cảm thấy đầu óc một trận mê muội, trời đất quay cuồng, sau đó trước mắt biến đổi, xuất hiện ở tại một chỗ khác.

Nơi này là một thành trấn, trong thành trấn là vô số kiến trúc, đại khái có một hai ngàn hộ dân, ở cuối thành trấn, là một tòa nhà cao nhất, nổi bật không gì sánh được.

Lúc này, Hoàng Dật đứng ở cửa thành trấn, một đám vệ binh cách đó không xa thấy hẳn, không nói hai lời, trực tiếp xông đến, vùng trường thương trong tay.

Hoàng Dật mơ hồ rõ ràng khiêu chiến này, xem ra người chơi cần độc thân xông vào tòa thành trấn này, cuối cùng đánh tới tòa kiến trúc cao nhất ở điểm cuối, phòng chừng BOSS cuối cũng là ở bên trong, chỉ cần giết nó là có thể rời ra công hội lệnh.

Hoàng Dật cấp tốc lấy ra cây chùy, đập qua hướng vệ binh, thực lực của những vệ binh này cũng không mạnh, đều là bị hấn trực tiếp giết chết.

Giết xong đám vệ binh này, Hoàng Dật triệu hồi ra chó săn và chim ưng, sau đó chuyên tâm chỉ huy chim ưng, bay trên không trung, tiến vào thành trấn, tra xét.

Bên trong trấn nhỏ và thành trấn của thế giới bên ngoài không có gì khác nhau, mọi người ở chỗ này an cư lạc nghiệp, người già ngồi ở cửa nói chuyện phiếm, trẻ con thì truy đuổi nhau trong hẻm nhỏ, người lớn đang vất vả cần cù lao động, thiếu nam và thiếu nữ nắm tay tản bộ trong hoa viên.

"Hả, thứ nào từ đâu đến, dám xông vào lãnh địa của ta!" Đúng lúc này, trong kiến trúc cao nhất ở điểm cuối thành trấn, truyền tới một âm thanh uy nghiêm, sau đó trên bầu trời thành trấn bỗng nhiên xuất hiện một đạo quang mạc thật lớn, đem toàn bộ trấn nhỏ bao phủ, sau đó quang mạc càng không ngừng đè xuống, chim ưng do Hoàng Dật điều khiển nhất thời bị quang mạc đè ép xuống.

Ngay sau đó, cư dân trong thành trấn này, vô luận là người già hay trẻ nhỏ, tất cả đều toàn bộ xông lên, đem chim ưng của Hoàng Dật đánh chết, phạm vi nhìn của chim ưng nhất thời biến mất.

Bầu trời rõ ràng là cấm bay, Hoàng Dật không cách nào biến thân thành Bạch Long trực tiếp bay qua, chỉ có thể thành thật đi vào.

Kế tiếp, Hoàng Dật sử dụng một nhóm vật phẩm ma pháp, đem thực lực của mình tăng lên, sau đó mang theo chó săn đi vào.

"Để mạng lại!" Hoàng Dật vừa đi vào, một ông già ngồi gập gù ở cửa nhất thời nhảy dựng lên, hình dạng long tinh hổ mãnh, quơ nắm tay, xông đến.

"Bẹp!" Hoàng Dật cũng không có tinh thần kính lão đặc thọ, thoáng cái đập chết ông ta, biến thành một đồng sinh mệnh tinh hoa.

Sau đó, Hoàng Dật như là thùng thuốc nổ, tất cả mọi người trên đường phố phát hiện hẵn, trên là người già tám mươi, dưới là đứa nhỏ ba tuổi, tất cả đều vọt đến hướng Hoàng Dật.

"A! Dĩ nhiên giết ông già của ta!" Một bác gái đang xào rau trong phòng lập tức cầm cái xan vọt ra, một đường điên cuồng hét lên!

"A! Dám giết cha ta!" Một người mẹ ôm trẻ nhỏ trong lòng, nhất thời cầm trẻ nhỏ trong tay đập đến hướng Hoàng Dật!

Toàn bộ trấn nhỏ như phát điên, tất cả đều triển khai công kích đến Hoàng Dật vị khách không mời mà đến này.

"Thảm Phán!" Sau một khắc, Hoàng Dật cũng bắt đầu phản kích, đem Ngải Độc Bệnh khuếch tán ra phạm vi hai trăm mét xung quanh, những người dân lao tới, nhất thời bị giảm máu liên tục, không kịp xông lên cũng đã ngã xuống bỏ mạng.

Sau đó, Hoàng Dật tiếp tục về phía trước!

"Ánh trăng là hương tới của thi nhân, lưu lạc là vì trở lại cố hương. . ." Một người ngâm thơ đọc diễn cảm một bài thơ ca, phát hiện Hoàng Dật, lập tức hú lên quái dị, xông đến hướng Hoàng Dật.

Sau một khắc, Hoàng Dật một chùy đập chết hẵn.

Cứ như vậy, hẵn một đường đi qua, một đường giết qua.

. . .

"A! Anh yêu em không? Yêu em thì tặng hoa hồng!" Lúc này, trong một hoa viên cách đó không xa, vang tới âm thanh nũng nịu của một người thiếu nữ, bị lỗ tai nhạy cảm của Hoàng Dật nghe được.

"Anh yêu em, nhưng anh không có hoa hồng." Sau đó, âm thanh của một

chàng trai truyền tới.

"VẬY anh đi chết đi!" Sau đó, âm thanh của cô gái trở nên lạnh lùng lên. (WTF)

"A!" Ngay sau đó, tiếng kêu thảm thiết của chàng trai vang lên, sau đó trong hoa viên bay ra một cái xác nam, rơi xuống trước mặt Hoàng Dật, bộ ngực của cái xác là một cái lỗ lớn, bên trong chảy ra máu tươi.

"CỘP cỘP cỘP!" Ngay sau đó, âm thanh giày cao gót vang lên, sau đó một cô gái cả người nhuộm đầy máu tươi, từ trong hoa viên đi ra.

Lúc này, trong tay cô ta nắm chặt một trái tim, liếm máu trên bề ặt, vẻ mặt cười cười nhìn chăm chăm Hoàng Dật, trong nụ cười mang theo huyết quang. Người nữ này khí độ bất phàm, sát khí rõ ràng, mạnh hơn không ít so với người bình thường, hẳn là một BOSS nhỏ.

Hoàng Dật nhú nhú mày, hẳn luôn cảm giác người trong thành trấn quá mức quái dị, trước đó chim ưng bay vào, không có hấp dẫn cư dân ở đây, bọn họ cũng vẫn bình thường. Nhưng hẳn một đường đi tới, hành vi của mỗi một cư dân đều trở nên khác thường, không biết đây là hệ thống cố ý thiết kế như thế, vẫn là bên trong có huyền cơ thâm ảo gì. . .

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 239: Sinh Mệnh Áo Nghĩa

(Áo nghĩa : Ý nghĩa thâm sâu huyền ảo)

Bất quá lúc này, hắn đã không có thời gian suy nghĩ nhiều, cô gái kia đã sắp xông tới. Giày cao gót của cô ta giẫm trên mặt đất, trên mặt đất liền xuất hiện một cái lỗ nhỏ, thể hiện ra lực lượng cường đại.

"Truy Bộ!" Sau một khắc, Hoàng Dật vọt qua hướng cô gái, đồng thời cây chùy trong tay cũng mạnh nện xuống. Cự ly trùng kích của hắn là 40 mét, mà trước đó cô ta cách hắn chỉ có 20 mét, chỉ có phân nửa cự ly.

"Vù!" Thân ảnh của Hoàng Dật dường như một cái bóng, chợt lóe mà qua, sau đó cây chùy nặng nề nện trên người cô gái. Thời cơ xuất kích một chùy này của hắn rất vừa đúng, trong lúc di chuyển nhanh muốn đập trúng một người là vô cùng trắc trở, hầu như là trong chớp mắt sẽ vượt qua, nếu như hắn chậm một chút, thì không kịp đập trúng cô ta

Cô gái sau khi bị đập trúng, thân thể chỉ hơi lắc lư, sau đó liền ổn định lại. Sau đó bàn tay biến thành trảo, vồ mạnh đến hướng Hoàng Dật, dường như một cương trảo, phòng chừng bị trảo trúng sẽ bị kéo ra một phần thịt.

Nhưng lúc này cự ly trùng kích của Hoàng Dật còn chưa kết thúc, hầu như là trong nháy mắt vọt tới xa xa. Sau đó, Hoàng Dật đổi hướng lần thứ hai trùng kích lại chỗ cô gái, cây chùy trong tay lại một lần nữa nện trên thân thể của cô gái, mà phản kích của cô gái lại một lần nữa bị hắn né qua.

Cứ như vậy, thân thể của Hoàng Dật dường như một đạo huyền ảnh, một lần rồi lại một lần địa tiến tới hướng cô gái, sau đó lại tránh thoát công kích của cô

ta, liên tiếp năm lần, dường như năm đoạn trăm. Mà lần trùng kích cuối cùng, thêm vào hiệu quả mê muội, cô ta nhất thời bị mê muội hai giây!

"Trọng Phán!" Hoàng Dật tranh thủ thời cơ, lập tức sử dụng thủ đoạn công kích đơn thể mạnh nhất của mình, công kích gấp ba đập xuống hướng cô gái. Trên cây chùy nhất thời phủ thêm một tầng kim quang bén nhọn. Mang theo vạn quân chi lực, nện trên người cô gái, dường như một mặt trời nhỏ oanh xuống.

"Bộp!" Sau một khắc, lực lượng mãnh liệt nhập vào cơ thể cô gái, trong cơ thể tùy ý trùng kích ra, tạo thành thương tổn rất lớn!

"Bộp!"

"Bộp!"

Liên tiếp ba lần Trọng Phán, thân thể của cô gái trực tiếp phát nổ, biến thành sinh mệnh tinh hoa, tăng thêm trên người Hoàng Dật.

Đây là Hoàng Dật lần đầu tiên sử dụng Trọng Phán, phát huy ra hiệu quả công kích gấp ba. Thoáng cái thu được kỳ hiệu. Bất quá hãn tối đa chỉ có thể dùng bốn lần Trọng Phán, bởi vì nội khí tối đa của hãn chỉ có 120 điểm, bên trong có 20 điểm của vũ khí cam thêm vào. Hiện tại vũ khí cam này vẫn là cấp 50, đối với Hoàng Dật cấp 60 mà nói đã có chút không đủ, sau này vũ khí thay đổi, nội khí tối đa của hãn cũng sẽ khôi phục lại 100 điểm.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục đi tới, dọc theo đường đi vẫn gặp phải cư dân quỷ dị, tất cả bọn họ đều có chút không nói lý. Giống như là bệnh tâm thần. Bất quá thực lực của bọn họ cũng càng ngày càng mạnh. Cuối cùng, Hoàng Dật đi được 1/3 lộ trình. Bị một đồ tể lợi hại giết chết.

Sau khi tử vong, Hoàng Dật trực tiếp bị truyền tống ra ngoài, đã không có cơ hội thử nghiệm lần thứ hai, muốn tiếp tục thử, cũng chỉ có thể tiếp tục đóng một vạn kim tệ. Bất quá Hoàng Dật cho dù thử một lần, cũng căn bản đánh không lại, thực lực của hãn vẫn là quá kém.

Lúc này, phục vụ thấy Hoàng Dật đi ra, lập tức xuất hiện một nụ cười chào đón, nhiệt tình nói: "Nhìn ngài đi ra nhanh như vậy, hẳn là không hoàn thành khiêu chiến? Không sao cả, chỉ cần ngài nguyện ý bỏ ra năm vạn kim tệ, chúng tôi có thể thay đổi một bí cảnh khiêu chiến khác cho ngài! Mỗi bí cảnh khiêu chiến đều không thay đổi, ngài lần sau tới vẫn là cái bí cảnh này, thế nào. Cần thay đổi bí cảnh không?" Nói xong, phục vụ chờ mong nhìn Hoàng Dật, trong mắt chột lóe sáng, dường như nhét đầy kim tệ.

"Không cần!" Hoàng Dật lắc đầu. Sau đó rời khỏi chỗ này. Hẳn hiện tại đối với khiêu chiến này đã có một lý giải đại khái, bí cảnh đó tuyệt đối có vấn đề, với thực lực hiện tại của hắn mà nói, không có khả năng chỉ đi 1/3 lộ trình đã bị giết chết, khẳng định bên trong có huyền cơ hắn không có phát hiện, chỉ cần phát hiện huyền cơ, vậy có thể tiếp tục đi tới.

Bất quá thực lực của hắn quả thật còn có một chút thiếu, cho dù phát hiện huyền cơ cũng không có khả năng qua cửa. Vô luận là Đào Phong hay là Lôi Thần, đều là đem chiến hồn thuộc tính chủ yếu của mình tăng tới tầng thứ tám, hơn nữa thành công tiến hành chuyển chức, mới hoàn thành công hội khiêu chiến. Mà hai chiến hồn hiện tại của hắn không phải thuộc tính chủ, hơn nữa cũng không có chuyển chức, thực lực vẫn thiếu rất nhiều.

Kế tiếp, hắn rời khỏi công hội đại sảnh, đi tới chiến giả đại sảnh của Thiên Thai thành, tốn năm vạn kim tệ, thức tỉnh chiến hồn thứ ba.

Chiến hồn này cũng là công kích, cũng là thuộc tính chủ của Hoàng Dật. Bất quá hiện tại hắn còn không có cách nào đi tăng lên, số tầng của hắn đã dùng tới 14 tầng, chỉ còn lại một tầng cuối cùng, đây là dành cho tầng thứ chín của chiến hồn sinh mệnh.

Thức tỉnh xong chiến hồn thứ ba, Hoàng Dật quyết định trở về cứ điểm, hắn đi qua hướng quảng trường truyền tống.

"Tin tức tốt! Đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai phát hiện bảo tàng thượng cổ, buổi

tối tám giờ của năm ngày sau, cử hành buổi đấu giá long trọng tại Thiên Thai thành, đến lúc đó bao gồm phù văn cao cấp, trang bị cam, tài liệu và các loại bảo bối được bán đấu giá! Hiện tại bắt đầu bán vé vào cửa, một ngàn kim tệ một vé!" Lúc đi qua phòng đấu giá, Hoàng Dật bỗng nhiên nghe được tiếng chào mời.

"A! Dĩ nhiên là đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai! Buổi đấu giá này khẳng định sẽ rất hấp dẫn!" Trong đám người nhất thời nghị luận đều đứng lên.

"Đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai là cái gì?" Trong đám người, số ít người vẻ mặt mờ mịt.

"Không thể nào, cậu ngay cả đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai cũng không biết? Đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai chính là một trong mười đoàn mạo hiểm lớn của Trung Quốc, cũng nổi danh như đoàn mạo hiểm Vân Tứ Hải, đoàn mạo hiểm Tạc Kê, đoàn mạo hiểm Phong Tử Đại Giáo những đoàn mạo hiểm trứ danh này. Bọn họ quanh năm chạy khắp đại lục, tra xét bảo tàng, đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai phỏng chừng vận khí bạo phát, phát hiện một bảo tàng lớn, lấy được bảo tàng bên trong, sau đó đem tới bán đấu giá đổi lấy tiền tài."

"Tiền Nhiều Quá (tên nhân vật, xin đừng nhầm lẫn!), sao anh không đi mua vé vào cửa đi? Tiền của anh nhiều như vậy, giữ lại còn không bằng đi mua bảo bối tăng lên thực lực. đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai vẫn là có thể tin, cái vé vào cửa này đang mua, nếu như bọn họ không lấy ra thứ tốt đi bán, đó chính là tự đập uy tín của mình, sau này không ai sẽ đi tham gia buổi đấu giá của bọn họ."

Đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai! Hoàng Dật cũng nghe nói qua đoàn mạo hiểm này, bọn họ là một trong những đoàn mạo hiểm nổi danh nhất khu Trung Quốc, phát hiện khá nhiều bảo tàng. Đã từng tổ chức rất nhiều buổi đấu giá đặc biệt, mỗi lần đều có thể bán ra vô số thứ tốt, danh khí của bọn họ cũng danh chấn đại lục. Buổi đấu giá của bọn họ, ngay cả vé vào cửa đều cần dùng tiền mua, đã hình thành hiệu ứng tên tuổi, nếu có một vạn người mua vé vào cửa, vậy chỉ là thu nhập từ tiền vé đã có thể đạt được một ngàn vạn!

Hiện tại Hoàng Dật vừa lúc có tiền không chỗ xài, hẵn bình thường đánh Chúng Thần chi tháp, mà tỷ lệ rơi đồ của hẵn lại siêu cao, mỗi ngày đều có thể kiếm được một nhóm trang bị tím. Bán cho phòng đấu giá đổi lấy tiền tài, hiện tại trên người hẵn đã có ba trăm vạn kim tệ, hoàn toàn có thể mua được một vài thứ tốt.

"Cho tôi một vé vào cửa!" Kế tiếp, Hoàng Dật lấy ra một thỏi vàng, đưa cho tên phục vụ kia, một thỏi vàng tương đương với một ngàn kim tệ, thấp hơn một đẳng cấp so với toàn thạch tệ.

"Được! Nhận lấy!" Phục vụ tiếp nhận thỏi vàng, sau đó cho Hoàng Dật một tấm vé, trên tấm vé là một ký hiệu dành riêng của đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai. Đây là không cách nào giả tạo.

Cầm tấm vé, Hoàng Dật bỗng nhiên nghĩ tới rất nhiều. Hẵn kế tiếp sẽ sáng tạo công hội, mà trong công hội khẳng định là cần chia làm nhiều đoàn thể, hẵn hiện tại có năng lực khừu bảo của Khừu Bảo Miêu, đối với tra xét bảo tàng mà nói, quả thật cũng là lợi thế vô thượng. Sau này hẵn xây dựng công hội, thật ra có thể tự mình suất lĩnh một đoàn mạo hiểm, đi các khu vực của đại lục để tầm bảo.

Kế tiếp, Hoàng Dật cất tấm vé, đi qua truyền tống trận về tới cứ điểm. Sau đó tìm Tiểu Quần Quần và Tần Thời Vũ, tiếp tục đánh Chúng Thần chi tháp.

...

Từng ngày trôi qua.

Tội phạm trong Hoa Hồng Ngục Giam hoàn thành nhiệm vụ hi hữu càng ngày càng nhiều, lúc này Hoa Hồng Ngục Giam đã không còn bầu không khí nặng nề, ngược lại có một cảm giác quang vinh vui sướng. Ngục giam này cũng hình thành một pháo đài, người bên ngoài đã không cách nào tới thương tổn bọn họ, cho dù là Liên Bang Thế Giới, cũng không cách nào trở lại hãm hại bọn họ. Chỉ cần công ty Thời Đại không ngã, Hoàng Dật bọn họ những tội phạm này vẫn

an toàn.

Hôm nay, Hoàng Dật login sớm, hẳn lúc này đã là cấp 61. Trong bảng đẳng cấp của khu Trung Quốc xếp hạng 51, rất khó tăng lên nữa.

Kế tiếp, hẳn vẫn như bình thường, tiếp tục kiểm tra Lọ Thuốc một chút, ngày hôm nay Lọ Thuốc vẫn chỉ sinh ra một giọt nước thuốc bình thường, không có tác dụng gì, hẳn trực tiếp đổ vào trử vật giới chỉ.

Sau đó, hẳn mở ra Thời Gian Chi Nhân, tiêu hao hai ngàn điểm giá trị năng lượng, kiểm tra một chút tỷ lệ thành công của chiến hồn tăng thứ chín.

"Hả?" Hoàng Dật hơi sững sốt, sau đó khóe miệng giật giật!

Hẳn lại một lần nữa thành công! Mà lần này là lớn nhất 10%!

Đợi hồi lâu, trong lúc đó thậm chí còn bỏ qua một lần cơ hội thành công, đến bây giờ rốt cục đợi được lần thành công này, đợi được 10%!

Hoàng Dật không hề do dự, trực tiếp đem tăng thứ chín tăng lên! Tầng này cần tiêu hao điểm kinh nghiệm của cả một cấp, hẳn cực cực khổ khổ luyện lên cấp 61 lập tức giảm tới cấp 60, xếp hạng đẳng cấp cũng nhất thời giảm xuống.

Bất quá thực lực của hẳn không giảm ngược lại còn tăng! Sau một khắc, hẳn nhận được một hệ thống nhắc nhở!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn đem chiến hồn sinh mệnh tăng lên tới tầng thứ chín, hiệu quả hiện tại: giá trị sinh mệnh +10%. Chiến hồn sinh mệnh của bạn đạt được đại thành chỉ cảnh, lĩnh ngộ sinh mệnh ảo nghĩa: giá trị sinh mệnh tăng thêm 20%. Trong cùng một thời điểm, chỉ có thể kích hoạt một loại ảo nghĩa.

Lúc này, giá trị sinh mệnh của Hoàng Dật thoáng cái tăng lên 30%! Ngoại trừ tầng thứ chín tăng lên 10%, còn có một sinh mệnh ảo nghĩa tăng lên 20%. Đây là một hiệu quả cố định, chiến hồn của người chơi sau khi đại thành, đều có thể

lĩnh ngộ áo nghĩa của thuộc tính, lần thứ hai đem cái thuộc tính này tăng lên 20%!

Đối với Hoàng Dật mà nói, cái sinh mệnh áo nghĩa này chỉ là tạm thời, hẳn cuối cùng truy cầu chính là công kích áo nghĩa, mà cái áo nghĩa này trong cùng một thời điểm chỉ có thể kích hoạt một loại bên trong, đến lúc đó hẳn kích hoạt công kích áo nghĩa, sinh mệnh áo nghĩa không có hiệu quả nữa.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 240: Hắc Xà

Đến tận đây, 15 tầng chiến hồn của Hoàng Dật đã hoàn toàn dùng hết, chiến hồn sinh mệnh 9 tầng, chiến hồn phòng ngự 6 tầng, không thể tiếp tục tăng lên, mỗi người tối đa chỉ có thể kích hoạt 15 tầng. .

Kế tiếp, hắn quyết định đem 6 tầng trước của chiến hồn sinh mệnh xóa đi, để dư ra số tầng.

Hắn đầu tiên là kiểm tra tỷ lệ thất bại của chiến hồn sinh mệnh tầng thứ ba, tỷ lệ thành công của tầng này cao tới 98%, muốn xóa nó phải gặp được 2% tỷ lệ thất bại, độ khó cũng như tầng thứ chín. Bất quá giá trị năng lượng tiêu hao giảm rất nhiều, chỉ cần 10 điểm giá trị năng lượng, hầu như không có gánh nặng gì.

Sau một khắc, Hoàng Dật thấy được kết quả phán định của tầng thứ ba-- thành công! Cái này đại biểu hắn không thể xóa được tầng này.

Sau đó, hắn lại kiểm tra tỷ lệ thất bại của chiến hồn sinh mệnh tầng thứ sáu, tỷ lệ thất bại của tầng này tương đối cao, kết quả phán định của hệ thống là thất bại!

Hoàng Dật lập tức tiêu hao điểm kinh nghiệm và kết tinh, một lần nữa tăng lại tầng thứ sáu, thành công xóa nó đi.

Bởi chiến hồn có một quy tắc, tăng lên tầng cuối cùng trong một giai đoạn của chiến hồn sau khi thất bại, tất cả thành quả của các tầng trước đều bị xóa hết, tầng thứ tư, tầng thứ năm, tầng thứ sáu đều thuộc về giai đoạn thứ hai, hiện tại tầng thứ sáu thất bại, tầng thứ tư, tầng thứ năm tất cả đều bị xóa. Thuộc tính tăng thêm tương ứng cũng biến mất, sinh mệnh của Hoàng Dật nhất thời giảm xuống

không ít.

Bất quá, cứ như vậy dư ra được ba chỗ!

Kế tiếp, Hoàng Dật lợi dụng ba chỗ trống này, bắt đầu tăng lên tầng thứ bảy của chiến hồn phòng ngự, tầng này hệ thống phán định là thành công, sau đó Hoàng Dật lựa chọn tăng lên, gia tăng 8% phòng ngự giá trị!

Hoàng Dật như được uống thuốc kích thích, tiếp tục kiểm tra tỷ lệ thành công của tầng thứ tám, lần này dĩ nhiên cũng biểu hiện thành công, hẳn lại một lần nữa lựa chọn tăng lên, kích hoạt tầng thứ tám của chiến hồn phòng ngự, gia tăng 9% giá trị phòng ngự!

Bất quá tầng thứ chín của chiến hồn phòng ngự không có vận khí tốt như vậy. Biểu hiện là thất bại!

Đến tận đây, chiến hồn hoàn mỹ của Hoàng Dật đã có chút thành tựu!

Phân bố chiến hồn hiện tại của hắn là chiến hồn sinh mệnh tầng 1-3 kích hoạt, tầng 7-9 kích hoạt. Chiến hồn phòng ngự là tầng 1-8 kích hoạt, còn một tầng trống. Đây là dành cho tầng thứ chín của chiến hồn phòng ngự.

Trải qua một phen tăng lên chiến hồn như thế, đẳng cấp của hắn giảm điên cuồng, biến thành cấp 58, bất quá thực lực lại tăng lên không ít. Đặc biệt phương diện năng lực kháng sát thương, có thể so sánh với một vài tanker chính thức.

Hoàng Dật hiện tại, có thể đánh có thể kháng, trong Thế Giới Thứ Hai là tuyệt đối hiếm có. Lấy Dao Phong và Lôi Thần mà nói, lực công kích của Dao Phong cao hơn nhiều so với Hoàng Dật, nhưng năng lực kháng sát thương không mạnh như Hoàng Dật. Mà năng lực kháng sát thương của Lôi Thần cao hơn nhiều so với Hoàng Dật. Nhưng công kích không như hắn.

Kế tiếp. Hoàng Dật tìm Tiểu Quần Quần và Tần Thời Vũ, ba người giống như trước đây tiếp tục đánh Chúng Thần chi tháp, ra sức luyện cấp.

...

Dần dần, buổi tối phủ xuống.

Phòng đấu giá Thiên Thai thành, lúc này náo nhiệt vô cùng, từng vị khách xếp hàng đi đến, dưới sự dẫn đường của phục vụ tiến vào không gian đấu giá khổng lồ. Ngày hôm nay là buổi đấu giá đặc biệt của đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai. Tổng cộng hấp dẫn hơn tám vạn người đến đây tham dự đấu giá, chỉ là thu nhập từ vé vào cửa đã đạt được hơn tám ngàn vạn kim tệ! Đây là hiệu ứng danh tiếng của đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai, còn chưa có bắt đầu cũng đã kiếm được một số tiền lớn.

Lúc này, một người nam thân thể cao to, ôm một con mèo trắng nhỏ từ ngoài cửa đi đến, mèo trắng nhỏ mở to mắt, không ngừng quan sát bốn phía, cái miệng nhỏ nhắn liếm liếm móng vuốt, đúng hình dạng một cục cưng hiếu kỳ.

Cái tổ hợp này chớp mắt không gì sánh được, người nam biểu tình bình tĩnh, trên người mơ hồ có một khí thế sắc bén, làm cho người ta không dám tới gần, mà mèo trắng nhỏ lại vô cùng khả ái, làm cho người ta không nhịn được muốn đi qua ôm ấp. Một người một mèo hoàn toàn trái ngược, cứ như thể kết hợp cùng nhau.

Cái tổ hợp kỳ quái này, tự nhiên cũng là Hoàng Dật và Tiểu Quần Quần. Tiểu Quần Quần nghe Hoàng Dật muốn tới tham gia buổi đấu giá, quần quít lấy hân muốn cùng nhau đến đây, Hoàng Dật không lay chuyển được, không thể làm gì khác hơn là mang cô bé đến đây. Nhưng vé vào cửa đã không còn, bất đắc dĩ, Hoàng Dật không thể làm gì khác hơn là khiến cho Tiểu Quần Quần biến thành mèo trắng nhỏ, làm bộ là sủng vật của hân, lẫn vào phòng đấu giá.

"Xin hỏi ngài tới tham gia buổi đấu giá đặc biệt của đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai sao?" Lúc này, một người phục vụ đi tới, cung kính hỏi thăm.

"Đúng vậy!" Hoàng Dật gật đầu, sau đó đưa ra vé vào cửa.

"Xin lỗi, chúng tôi ở đây không thể mang theo súng vật vào trong!" Phục vụ nhìn mèo trắng nhỏ trong lòng của Hoàng Dật một chút, ngưỡng ngùng nói.

"Vậy tôi cho cậu thêm một vạn kim tệ, tương đương với mười vé vào cửa!" Hoàng Dật nói xong, móc ra một toán thạch tệ, đưa cho phục vụ.

Người phục vụ mặt lộ vẻ khó xử: "Xin lỗi, cái này, chúng tôi có chế độ!"

"Này này này, các người đang làm cái gì, nhanh lên một chút đi, phía sau còn có người xếp hàng nữa!" Xếp hạng người phía sau thấy Hoàng Dật dây dưa lâu như vậy, không nhịn được ồn ào lên.

Nhất thời, tất cả đều phụ họa lên, đều nói Hoàng Dật nhanh lên một chút.

"Sao ở đây ầm ĩ thế?" Lúc này, một âm thanh chất vấn từ trong phòng đấu giá vang ra, sau đó một người nam tuổi còn trẻ đi ra.

Người nam này mặc một bộ giáp kim sắc tinh xảo, tóc chải gọn bóng loáng, khí độ ung dung quý giá, tựa hồ là một đại thiếu gia.

"Thiên Chiết thiếu gia, vị khách này muốn dẫn súng vật tiến vào, nhưng chúng ta có chế độ, không thể mang theo súng vật vào trong." Người phục vụ lập tức kể lại.

"Ừm, vị khách hàng này, vô cùng xin lỗi, chỗ chúng tôi không cho phép mang súng vật vào trong!" Vị Thiên Chiết thiếu gia nhẹ nhàng nói một tiếng với Hoàng Dật.

Hoàng Dật hơi nhú nhú mày, Thiên Chiết thiếu gia rõ ràng là một NPC, nhưng thân phận rất không tầm thường, hẳn là nhân vật cao tầng của phòng đấu giá này. Người như vậy bình thường không dễ nói chuyện.

Hoàng Dật cúi đầu nhìn mèo trắng nhỏ trong lòng một chút, lúc này mèo trắng nhỏ cũng úy khuất mở to mắt nhìn chăm chăm Hoàng Dật, móng vuốt chăm chú bám lấy quần áo của hắn, dường như sợ hắn vứt bỏ mình.

"Xè!" Đúng lúc này, âm thanh lè lưỡi của rắn vang lên, làm cho người ta ớn lạnh cả người.

Sau đó, một ông già mặc áo choàng màu đen, mang mũ màu đen, che mặt màu đen đi tới, cả người lão đều bị màu đen bao phủ, chỉ lộ ra đôi mắt, có vẻ thần bí đến cực điểm. Mà trên cổ lão là một con mãng xà màu đen, đôi mắt rắn hình tam giác lạnh lùng nghiêm nghị nhìn chăm chăm mọi người, hộc ra lưỡi rắn, có vẻ lạnh lạnh kinh khủng.

Hoàng Dật nheo mắt, không khỏi nhìn áo choàng của ông già này nhiều lần.

Vừa rồi năng lực【khứu bảo】của hắn đột nhiên phát hiện, áo choàng màu đen của ông già này, dĩ nhiên là một trang bị truyền kỳ! Cùng với đáng sợ kỳ dị của ông ta, hắn là một NPC thực lực rất mạnh.

"A! Hắc Xà đại nhân, sao ngài lại tới đây, mau mời vào!" Thiển Chiết nhìn thấy Hắc Xà, lập tức làm ra vẻ mặt cung kính, đi tới.

"Ừm, ta tới tham gia buổi đấu giá." Ông già quay đầu nhìn Thiển Chiết một chút, ánh mắt lạnh nhạt đến cực điểm, trong khăn mặt màu đen truyền đến âm thanh khàn khàn, làm cho người ta nghe vô cùng khó chịu.

"Khách quý! Khách quý! Tôi tự mình mang ngài đi vào!" Thiển Chiết lập tức cung kính đi ở phía trước, bắt đầu tự mình dẫn đường phía trước, dẫn ông già đi vào phòng đấu giá.

"Nếu không cho phép mang theo sủng vật vào, vậy vì sao người kia có thể?" Hoàng Dật hỏi phục vụ.

"Ngài cũng không nhìn đối phương là ai! Chỉ cần danh xưng Hắc Xà đại nhân này, đã đủ vượt qua bất kỳ quy tắc nào, cường giả là không cần chú ý quy tắc." Phục vụ chằm chọc nhìn Hoàng Dật, sau đó khoát tay áo, không nhìn được xua đuổi nói: "Đi mau đi mau! Không nên ngăn trở người phía sau."

"Đúng vậy! Người cũng không phải khách quý gì, có đặc quyền cái lông! Đi nhanh đi, không nên ở chỗ này lãng phí thời gian của chúng tôi!" Đoàn người tiếp tục thúc giục.

"Danh xưng sao? Vậy không biết cái danh xưng này, có tư cách có thể đi vào hay không?" Hoàng Dật nói xong, lấy ra danh thiếp của mình, lắc lắc trước mặt tên phục vụ.

Phục vụ vốn đang là vẻ mặt không nhìn được, nhưng thấy hai chữ "Miếu Sát" trên danh thiếp, lại dường như bị điện giật, thân thể bỗng nhiên ngẩn ra, sau đó vẻ mặt đại ra.

Một lát sau, hắn nhìn chằm chằm Hoàng Dật, cả người run nhè nhẹ lên, sau đó nuốt yết hầu, lắp bắp nói: "Thần! Sát, Sát. . ."

"Mang tôi vào đi!" Hoàng Dật lập tức cắt đứt lời nói của hắn. Hắn hiện tại đã một lần nữa tiến hóa, diện mạo đã không như trước đó, người chơi xung quanh cho dù xem qua ảnh chụp của hắn, cũng không nhận ra dáng dấp hiện tại của hắn, chỉ cần hắn không nói, không ai biết hắn là Miếu Sát.

"Vâng vâng vâng!" Phục vụ lập tức gật đầu, thay đổi dáng dấp ngạo mạn châm chọc trước đó, rất nhanh cung kính dẫn đường.

Hoàng Dật ôm mèo trắng nhỏ, bước đi vào.

Có đôi khi, một tên ban thưởng "Sát Thần", là có thể giải quyết rất nhiều chuyện.

"Ừm? Cái này, cái này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Những người xếp hàng nhất thời hai mặt nhìn nhau đứng lên, phục vụ trước đó là hình dạng không tôn kính đối với Hoàng Dật, nhưng bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, lần thay đổi này khiến cho tất cả mọi người trở tay không kịp.

. . .

"Sát, Sát Thần đại nhân, vừa rồi tôi vô ý mạo phạm, mong rằng ngài không nên tính toán!" Phục vụ đi trước dẫn đường, cả người chảy đầy mồ hôi lạnh, đè thấp âm thanh, hướng Hoàng Dật run giọng nói.

"Không có việc gì, dẫn đường đi!" Hoàng Dật lơ đãng nói, cái này chỉ là một chuyện nhỏ, hẳn còn chưa tới mức nổi giận.

"Hắc Xà đại nhân là lai lịch gì?" Đi đi, Hoàng Dật đột nhiên hỏi một tiếng, hẳn luôn cảm thấy Hắc Xà đại nhân vừa rồi tràn ngập quý dị, khí tức của lão cũng tựa như có chút quen thuộc. Hoàng Dật sau khi trải qua tiến hóa Bán Thú Nhân, khứu giác tăng lên không ít, đối với khí tức vô cùng mẫn cảm.

"Hắc Xà đại nhân. . ." Phục vụ nói xong, có chút khó có thể mở miệng, thần sắc phức tạp nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

"Ừm? Làm sao vậy? Nói!" Hoàng Dật thấy phục vụ là biểu tình này, không khỏi nghi hoặc.

"Hắc Xà đại nhân, là một trong ba đại tướng quân dưới trướng của Sa Đạo Vương. . ." Phục vụ kiên trì nói, "Mà ngài vây khốn Sa Đạo Vương, cho nên hai người thật ra là kẻ địch. . ."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 241: Cổ Nhân Gặp Lại

"Thảo nào!" Hoàng Dật chợt, hần tuy rằng không có trực tiếp tiếp xúc với Sa Đạo Vương, nhưng hần lại từng có hai lần gặp nhau với Quỷ Phủ. Hắc Lang, đối phương cũng là một trong ba đại tướng quân dưới trướng Sa Đạo Vương, hần rõ ràng Hắc Lang có bao nhiêu cường đại, Hắc Xà đại nhân phỏng chừng cũng là một nhân vật trình tự đồng dạng.

Bất quá hần không sợ, hần hiện tại lại tiến hóa qua một lần, diện mạo và khí tức đều khác biệt trước đây, Hắc Xà đại nhân không nhận ra hần được.

Hoàng Dật nhìn phục vụ một chút, nói: "Cậu thông minh như thế, tôi tin tưởng cậu sẽ không tiết lộ thân phận của tôi." Ngữ khí của Hoàng Dật rất bình thường, nhưng uy hiếp trong giọng nói lại không che giấu chút nào.

"Không dám! Không dám! Sát Thần đại nhân, tôi nhất định giữ miệng!" Phục vụ cũng là một NPC bình thường, không có thực lực gì, trước đó không biết thân phận của Hoàng Dật, còn có thể lấy phòng đấu giá làm chỗ dựa tỏ uy phong một chút, hiện tại cũng ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Kế tiếp, phục vụ cung kính dẫn Hoàng Dật đi tới phòng đấu giá, đồng thời còn lấy lòng đưa hần tới một phòng khách quý lầu hai. Nơi này có ma pháp thủy tinh, có thể thấy rõ ràng tình cảnh dưới lầu, nhưng người dưới lầu lại không nhìn thấy người trong phòng, có thể bảo vệ bí mật của mình.

"Sát Thần đại nhân, tôi đi trước! Có chuyện gì có thể tùy thời gọi, sẽ có nhân viên phục vụ tới!" Người phục vụ nơm nớp lo sợ nói một tiếng, sau đó rời khỏi chỗ này như bỏ chạy, không dám ở thêm với Hoàng Dật một giây.

"Anh, xin lỗi, em hại anh bại lộ thân phận!" Lúc này, Tiểu Quần Quần rốt cục biến thành hình người, ôm cái cổ của Hoàng Dật, áy náy nói.

"Không có việc gì." Hoàng Dật lắc đầu cười, sờ sờ đầu nhỏ của cô ấy.

Kế tiếp, hai người kiên trì chờ đợi.

Đại khái qua nửa tiếng đồng hồ, chỗ ngồi phía dưới phòng, đều đã ngồi đầy người, dường như một liveshow của một ca sĩ nổi tiếng. Màn che trên sân khấu rốt cục được mở ra, sau đó một người đấu giá quan đi ra, hướng tám mươi ngàn người phía dưới, mỉm cười, đồng dục nói: "Hoan nghênh các vị đến phòng đấu giá Thiên Thai thành, ngày hôm nay chúng tôi vinh hạnh ở chỗ này tổ chức buổi đấu giá đặc biệt của đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai. Đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai là một trong mười đoàn mạo hiểm lớn của đại lục, danh tiếng quật khởi vào một năm trước, đến nay đã nhiều lần khai quật ra nhiều bảo tàng và cổ mộ. . ."

Lời dạo đầu của đấu giá quan nói rất lâu, trọng điểm nhấn mạnh một ít công tích của đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai.

Đoàn thể trong Thế Giới Thứ Hai, bình thường chia làm ba loại.

Loại đầu tiên là đoàn phó bản, giống như Viêm Hoàng quân đoàn, Thiên Đoàn, Thiên Sứ quân đoàn đều là thuộc về loại này, bọn họ am hiểu đánh phó bản, có một hệ thống phó bản nghiêm chỉnh, bố trí cũng phần lớn có quy luật. Đoàn phó bản là loại đoàn đội ổn định nhất trong ba đoàn thể lớn, bọn họ có thu nhập cố định, thời gian đánh cố định, giống như đi làm.

Loại thứ hai là đoàn chiến trường, ví dụ như trong Hiên Viên thị, Long Hành Thiên Hạ chính là đoàn trưởng của đoàn chiến trường. Đoàn chiến trường chủ yếu là phụ trách chiến tranh công thành, PK giết người và một vài chuyện tình, bọn họ có thể giết quái không lợi hại, nhưng kỹ thuật PK với người chơi đều là đứng đầu, quanh năm sinh sống đều là lưỡi đao liếm máu, đồng thời hưởng thụ loại sinh hoạt này. Bất quá tiêu hao của đoàn chiến trường rất lớn, mỗi trận chiến tranh đánh ra, tài nguyên tiêu hao là vô cùng vô tận, mà thành viên đoàn đội bình

thường cũng không có thủ đoạn kiếm tiền, thành viên của loại đoàn thể này phổ biến rất nghèo, không có tài sản gì.

Mà loại thứ ba, cũng là đoàn mạo hiểm, đoàn mạo hiểm dưới trướng Vân Tứ Hải của Hiên Viên thị, cũng là một trong mười đoàn mạo hiểm lớn của đại lục, nổi danh với đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai. Đoàn mạo hiểm chủ yếu là du lịch mạo hiểm tại đại lục, tra xét bảo tàng các loại. Cái này yêu cầu đoàn viên có năng lực sinh tồn dã ngoại rất mạnh, hơn nữa có đủ loại kỳ môn tuyệt kỹ, bởi vì tại khu vực dã ngoại trong hoàn cảnh bình thường sẽ gặp được một ít đột phát, sự kiện hiểm thấy, nếu như không có năng lực đa dạng, không cách nào tiếp tục mạo hiểm. Đẳng cấp của bọn họ có thể không cao, kỹ thuật PK cũng không mạnh, nhưng tại khu vực dã ngoại cũng là tồn tại cường đại, thậm chí một hai năm không trở về thành trấn của nhân loại cũng có thể tiếp tục sinh tồn. Bọn họ là loại đoàn thể không ổn định nhất trong ba loại đoàn thể, có đôi khi có thể một hai tháng cũng không tìm được cái gì cả, thành phần vận khí tương đối quan trọng. Bất quá chỉ cần bọn họ phát hiện một bảo tàng cỡ lớn, di tích, cổ mộ, đồng thời thành công khai phá, vậy có thể cũng là một đêm đổi đời, giống như Tử Vô Nhai lần này cũng là vận khí bạo phát, phát hiện một bảo tàng cỡ lớn.

"Kế tiếp, là nhóm vật phẩm đấu giá đầu tiên!" Rốt cục, đấu giá quan làm xong lời dạo đầu, sau đó lấy ra vật phẩm đấu giá đầu tiên, đây là một khối đá, bề mặt có khắc một ít ký hiệu, rõ ràng là một miếng phù văn thạch.

"Đây là một phù văn thạch trung cấp của bí thuật pháp sư, có thể khiến cho một kỹ năng công kích đơn thể dưới cấp 50 của bí thuật pháp sư, có 1 giây hiệu quả mê muội, giá khởi điểm 2 vạn kim tệ! Mỗi lần tăng giá không được ít hơn năm ngàn kim tệ!"

"2 vạn 5 "

"3 vạn "

...

Vật phẩm đấu giá đầu tiên chỉ là một món khai vị, không tính là thứ tốt, bất quá vẫn khiến cho rất nhiều người tranh giành. Dù sao phù văn loại này là cung không đủ cầu, cho dù là phù văn thạch cấp thấp nhất, cũng có thể hấp dẫn đông đảo người chơi nhiệt tình, huống phù văn này là phù văn thạch trung cấp.

Cuối cùng, giá cả của miếng phù văn thạch này ngừng lại ở 16 vạn, người chơi hiện tại giàu có hơn rất nhiều so với trước đây, dù sao đẳng cấp người chơi cao lên, thực lực mạnh lên, kim tệ càng dễ kiếm hơn.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 242: Ngăn Chặn Hắc Xà

"Anh, vì sao miếng phù văn thạch này không cần kim tệ đấu giá?" Tiểu Quần Quần không giải thích được hỏi thăm.

"Bởi vì kim tệ sẽ bị giảm giá trị, nhưng thánh tinh thạch sẽ không, em xem này người ở bên trong khu khách quý, ai sẽ thiếu kim tệ? Có vài cường giả Thánh Vực, em muốn người ta lấy ra mấy ngàn vạn kim tệ đều có thể, lần trước anh tham gia qua một buổi đấu giá cũng là như thế, người có kim tệ rất nhiều, nhưng người có thánh tinh thạch chỉ có một." Hoàng Dật nói xong, nhìn sân khấu phía dưới.

"Một thánh tinh thạch lần đầu tiên, lần thứ hai. . ." Đấu giá quan giơ lên cây búa, cao giọng nói.

Trên sân lặng ngắt như tờ, thánh tinh thạch vật như vậy, người chơi bình thường hầu như là không có khả năng có, cho dù có cũng là lưu cho mình dùng, sẽ không lấy ra đổi đồ.

"Kịch!" Cuối cùng, cây búa đập xuống, miếng phù văn đỉnh cấp cuối cùng được Độc Cô Lãnh Tàng mua, như buổi đấu giá lần trước.

Đấu giá quan nhìn quanh mọi người một lần, nói: "Đến lúc này, tất cả phù văn thạch đã được đấu giá hoàn tất, sau đây bắt đầu đấu giá tài liệu."

Kế tiếp, Hoàng Dật không quan tâm, hẳn không phải người chơi sinh hoạt, không quá cần tài liệu.

Hắn suy nghĩ một chút, gửi một tin tức cho Độc Cô Lãnh Tàng: "Anh đang ở

buổi đấu giá Thiên Thai thành?"

"Ừm? Sao anh biết!" Độc Cô Lãnh Tàng rất nhanh trả lời một câu.

"Tôi đang ở sát vách bên phải anh, cũng như lần trước." Hoàng Dật trả lời nói.

"Hả? Không đúng, anh vừa rồi không phải ra giá cạnh tranh sao? Sao tôi không nghe ra là âm thanh của anh?"

"Tôi tiến hóa qua một lần, cho nên anh nghe không được. Tôi có một kẻ địch cũng ở chỗ này, tôi biết anh tiền nhiều. Đợi lát nữa giúp tôi ngăn chặn hắn một chút." Hoàng Dật trả lời.

"Không thành vấn đề, tôi không thiếu kim tệ, anh muốn bao nhiêu đều có thể. Nhưng số lượng thánh tinh thạch của tôi có hạn, tôi muốn giữ lại nhìn vật phẩm đấu giá cuối cùng là cái gì, nếu như không phải thứ tốt, vậy thánh tinh thạch cũng có thể dùng, giúp anh ngăn chặn hắn."

"Anh chờ chút, tôi đi giúp anh kiểm tra vật phẩm đấu giá quan trọng." Hoàng Dật nói xong, mở ra Thời Gian Chi Nhãn, nhìn vật phẩm đấu giá kế tiếp.

Kế tiếp. Ngoại trừ một nhóm tài liệu, cũng là một nhóm trang bị, bảo vật. vật phẩm đấu giá cuối cùng, là một khối kim loại hình tròn bocc lửa, cỡ bàn tay, không nhìn ra rốt cục là vật gì.

"Tra được rồi, vật phẩm đấu giá cuối cùng là một cái khối kim loại hình tròn bocc lửa, đường kính 15 cm, nhưng không biết có công năng gì." Hoàng Dật miêu tả đơn giản vật phẩm đấu giá đó.

"Hả? Sao anh tra được?" Độc Cô Lãnh Tàng hiển nhiên sửng sốt, sau đó trả lời: "Món đồ đó tôi cũng không biết là cái gì. Vậy kế tiếp, lúc kẻ địch của anh ra tay nói với tôi một tiếng, tôi sẽ cạnh tranh với hắn."

"Cảm ơn!" Lúc này. Hoàng Dật lại thiếu Độc Cô Lãnh Tàng một nhân tình.

...

"Đến bây giờ, tài liệu đấu giá hoàn tất, kế tiếp bắt đầu bán đấu giá một nhóm trang bị." Lúc này, đấu giá quan mở ra quy trình tiếp theo, "Đây là một đai lưng của trang bị cam cấp 60, thuộc tính như sau. . . Giá khởi điểm 40 vạn kim tệ! Mỗi lần tăng giá không được ít hơn 5 vạn kim tệ!"

"Anh, trang bị này thích hợp anh đó!" Lúc này, Tiểu Quần Quần nói.

"Ừm, anh sẽ mua." Nói xong, Hoàng Dật liền báo giá.

Sau khi trải qua một phen cạnh tranh, cái đai lưng này được hăn mua với giá 85 vạn kim tệ. Trang bị trên người của hăn hiện tại, ngoại trừ đôi giày truyền kỳ, trang bị còn lại đều có chút không theo kịp đẳng cấp của hăn, là thời điểm thay mới.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại mua một bao tay trang bị cam cấp 60, bất quá kim tệ chỉ còn lại 60 vạn. Phòng chừng không mua được thêm trang bị nào.

"Kế tiếp là một mũ giáp trang bị cam cấp 60, thuộc tính như sau. . . Giá khởi điểm 50 vạn kim tệ, mỗi lần tăng giá không được ít hơn 5 vạn kim tệ!"

"50 vạn!" Rất nhanh, một ít nghề nghiệp loại chiến sĩ dưới đài gia nhập vào cạnh tranh.

"60 vạn!" Hoàng Dật trực tiếp hô lên giới hạn của mình. Đây là số tiền cuối cùng của hăn, vượt quá con số này, hăn cũng bó tay.

"65 vạn!" Sau một khắc, một người báo giá phá vỡ hy vọng của Hoàng Dật.

Sau khi trải qua một phen cạnh tranh, trang bị này cuối cùng dừng ở giá 100 vạn.

"100 vạn lần đầu tiên!" Đấu giá quan đếm ngược.

"Anh, anh từ bỏ sao?" Tiểu Quần Quần có chút sốt ruột, cau mày, "Đều do em không có tiền tiền, nếu không em mua giúp anh!"

"Không có việc gì, lượng sức mà đi." Hoàng Dật chăm chú ôm cô ấy.

"100 vạn lần thứ hai!" Đấu giá quan khởi xướng lần thứ hai xác nhận.

"150 vạn!" Đúng lúc này, Độc Cô Lãnh Tàng hồi lâu không có ra tay đột nhiên phát ra một tiếng báo giá, vang vọng toàn trường, thoáng cái vượt quá phân nửa của giá cả trước kia.

Lúc này, không người có thể ra giá nữa, cuối cùng trang bị này Độc Cô Lãnh Tàng mua tới tay.

Sau đó, Hoàng Dật thu được tin tức của Độc Cô Lãnh Tàng gửi tới: "Cái này là mua cho anh, anh không có tiền cứ nói với tôi."

Những lời này rất ngắn, nhưng cảm giác hào sảng bên trong lại toát ra rõ ràng.

Hoàng Dật mỉm cười, không nói gì thêm.

Kế tiếp, từng trang bị đi ra, có giáp vải, có giáp dày, giáp da các loại trang bị, nhưng Hoàng Dật đều không ra tay.

"Bộ phận trang bị đã đấu giá hoàn tất, kế tiếp bắt đầu đấu giá bảo vật. . ."
Rốt cục, buổi đấu giá đến vòng cuối cùng.

Hoàng Dật kiên trì chờ đợi, cho tới bây giờ, hẳn đều không thấy Hắc Xà ra tay, không biết lão rốt cục có chú ý gì.

Dần dần, từng bảo vật được đưa ra đấu giá, cách bảo vật cuối cùng càng ngày càng gần.

"Kế tiếp, là bảo bối cuối cùng của buổi đấu giá này, cũng là vật phẩm đấu giá

quan trọng nhất!" Rốt cục, đấu giá quan nói ra một câu nói Hoàng Dật chờ mong đã lâu, điều động bầu không khí của trên sân.

Đấu giá quan lấy ra một cái hộp, một khối kim loại hình tròn cỡ bàn tay lằng lằng nằm bên trong hộp, cả vật thể bốc lên ánh lửa rực cháy, nhiệt độ trong phòng đấu giá, tựa như cũng vì khối kim loại mà cao lên vài phần.

Đấu giá quan lau mồ hôi trên trán, nói: "Lúc bảo bối này được phát hiện, xung quanh có một vòng hỏa long, dị tượng đặc biệt rõ ràng, đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai tổn rất nhiều sức, mới đem bảo bối lấy ra. Nhưng bọn họ nghiên cứu rất lâu cũng không biết cái này là vật gì, giám định sư của phòng đấu giá chúng tôi cũng nghiên cứu rất lâu. Cũng không biết cái này là vật gì. Nhưng nó là một bảo vật cường đại, đây là không thể nghi ngờ của."

Lúc này, vật phẩm đấu giá có vẻ có chút quý dị, vật phẩm không biết tác dụng, loại bảo vật này rất khó đi so sánh giá trị, có thể cả đời cũng nghiên cứu không ra công hiệu của nó, không khác phế phẩm.

"Bảo bối này đồng dạng không cần kim tệ đấu giá, mà là dùng thánh tinh thạch mua, giá khởi điểm một viên thánh tinh thạch, mỗi lần tăng giá không được ít hơn một viên thánh tinh thạch." Bán đấu giá sư nói. Quay đầu nhìn phòng của Độc Cô Lãnh Tàng một chút, dù sao trước đó chỉ có hãn ta ra thánh tinh thạch.

"Một viên thánh tinh thạch." Đúng lúc này, trong phòng còn lại, truyền đến một âm thanh khàn khàn.

Trong lòng Hoàng Dật máy động, Hắc Xà rốt cục ra tay, lão ta trước đó vẫn chưa từng hé răng qua, đến vật phẩm đấu giá cuối cùng mới ra tay, rõ ràng là từ con đường khác chiếm được tin bảo vật này sẽ được bán đấu giá ở chỗ này, đặc biệt đi tới.

Hắc Xà hẳn là biết công hiệu của bảo bối này. Cho nên mới tới tham dự đấu giá, vậy lão rốt cục là có chủ ý gì?

Hoàng Dật cẩn thận nhìn chăm chăm khối kim loại trên đài. Cúi đầu suy tư. Suy nghĩ một hồi, ánh mắt của hắn trong lúc vô ý bỗng nhiên nhìn thấy đôi giày truyền kỳ trên chân của mình, một suy đoán nhất thời toát ra.

Trái tim của Sa Đạo Vương tràn ngập cực hàn chi lực, cần dùng cực nhiệt chi lực mới có thể giải trừ, giống như lúc trước Hoàng Dật dùng hai chân của Lucifer đi giải trừ cực hàn chi lực trong trái tim Sa Đạo Vương. Mà bảo bối trên đài rõ ràng có quan hệ với hỏa diễm, Hắc Xà mua nó, có phải là cũng muốn đi đối phó trái tim của Sa Đạo Vương?

Sa Đạo Vương đã bị nhốt, mất đi quyền khống chế với Thê Lương Sa Địa, mà nguyện ý giúp hắn ta báo thù. Chỉ có Quỷ Phủ. Hắc Lang. Hắc Xà vẫn chưa có biểu thị gì, hiện tại lại tới mua một bảo bối tương quan với hỏa diễm như thế, hiển nhiên là có dị tâm, muốn tạo phản, diệt trừ trái tim còn lại của Sa Đạo Vương, sau đó thuận thế đi lên, trở thành vương giả mới của Thê Lương Sa Địa.

Nghĩ tới đây. Hoàng Dật cuối cùng quyết định phải ngăn chặn Hắc Xà, tuy rằng hắn và Sa Đạo Vương có thù, nhưng Sa Đạo Vương bị nhốt, vậy 98 trái tim sẽ không khó đối phó. Tương đương với là một nhóm bảo tàng, đợi hắn đi lấy. Hiện tại Hắc Xà muốn tranh thủ một phần, đây là hắn không hy vọng thấy.

Sau một khắc, Hoàng Dật gửi đi một tin tức cho Độc Cô Lãnh Tàng: " Người ra giá vừa rồi, là kẻ địch của tôi, anh giúp tôi ngăn chặn hắn, tổn hao bao nhiêu thánh tinh thạch, sau này tôi trả anh."

"Không cần trả, coi như là tôi mua lại bảo bối này." Độc Cô Lãnh Tàng đơn giản trả lời một câu.

"Một viên thánh tinh thạch lần đầu tiên!" Lúc này, đấu giá quan giơ lên cây búa, hướng toàn trường nói một lần, đặc biệt nhìn phòng của Độc Cô Lãnh Tàng nhiều một chút.

"Hai thánh tinh thạch." Lúc này, Độc Cô Lãnh Tàng ra tay.

"Hừ!" Trong phòng của Hắc Xà vang ra một âm thanh hừ lạnh, vang vọng toàn trường, mỗi người đều tựa như cảm thụ được sự phẫn nộ của lão.

"Ba thánh tinh thạch!" Âm thanh khàn khàn mang theo một cỗ lửa giận, vang lên trong phòng đấu giá.

"Bốn thánh tinh thạch!" Độc Cô Lãnh Tàng không úy kỵ, tiếp tục cạnh tranh.

"Hừ! Muốn chết!" Lúc này, Hắc Xà rốt cục không cách nào nhịn nữa, nổi giận một tiếng, muốn ra tay!

"Hắc Xà tướng quân, cho ta mặt mũi, phòng đấu giá là chỗ cạnh tranh công bằng, người mà ra tay, phòng đấu giá chúng tôi sẽ không còn tín dự." Đúng lúc này, một âm thanh già nua bỗng nhiên vang lên toàn trường, cái âm thanh này không biết từ chỗ nào vang lên, không biết từ chỗ nào xuất hiện. Nhưng rất hiển nhiên, đây là cao thủ một phương của phòng đấu giá, phụ trách bảo vệ trật tự ở đây.

"Được! Vậy ta từ bỏ!" Hắc Xà nghe được âm thanh này, tựa như có chút kiêng kỵ, không mạnh mẽ ra tay.

Người trong toàn trường nơm nớp lo sợ, không khỏi nhìn nhiều vật phẩm đấu giá kia, không biết đó rốt cục là vật gì, dĩ nhiên có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy.

"Bốn thánh tinh thạch lần đầu tiên!" Lúc này, đấu giá quan lần thứ hai lau mồ hôi hột, mở ra xác nhận lần đầu tiên.

Toàn trường lặng ngắt như tờ, bốn thánh tinh thạch đã là giá trên trời!

"Bốn thánh tinh thạch lần thứ hai!"

"Bốn thánh tinh thạch lần thứ ba!"

Rốt cục, đấu giá quan gõ cây búa xuống, tuyên bố bảo bối này thuộc về Độc

Cô Lãnh Tàng.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 243: Bóng Đen

Cái này, Hoàng Dật đem một uy hiếp bóp chết trong nôi. Bất quá hăn lại bởi vậy mà thiếu Độc Cô Lãnh Tàng một nhân tình, Độc Cô Lãnh Tàng vốn cũng không cần mua bảo vật không biết công hiệu, nhưng hiện tại lại đặc tội Hắc Xà, cái này là mạo hiểm tính mạng đi hỗ trợ.

Kế tiếp, Hoàng Dật và Tiểu Quần Quần ở trong phòng đợi một hồi, sau đó một người phục vụ gõ cửa đi đến, đem một miếng phù văn thạch và hai trang bị cam đưa tới.

Hoàng Dật sáng khoái thanh toán, sau đó đem hai trang bị cam thu vào trữ vật giới chỉ, hai trang bị này đều là cấp 60 mới có thể dùng, Hoàng Dật hiện tại giảm tới cấp 58, không đạt được yêu cầu.

Lúc này, Hoàng Dật cầm trong tay, là một phù văn thạch đỏ như máu, hăn tốn 70 vạn mới mua được, là một miếng phù văn giá cao nhất hăn mua từ trước tới nay.

Hoàng Dật lập tức hấp thu miếng phù văn, lựa chọn kỹ năng là【 Trọng Phán 】mới học trước đó không lâu.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn thành công đem bạo thương phù văn dung hợp vào kỹ năng 【 Trọng Phán 】.

Hệ thống hoàn thành lần dung hợp này, có vài phù văn gặp phải một ít kỹ năng đặc thù thì, là không cách nào dung hợp. Ví dụ như phù văn mê muội trước đó đầu giá, loại phù văn này sẽ không thể nào dung hợp vào kỹ năng thuận phát (- Kỹ năng thuật phát : Kỹ năng không cần thời gian ngâm xướng, có thể lập tức

sử dụng) không có thời gian hồi phục. Ví dụ như Bí Thuật đạn, đây là một kỹ năng công kích thuận phát đơn thể, nếu như thêm vào phù văn mê muội, vậy có thể làm cho kẻ địch mê muội đến chết, loại bug rõ ràng này hệ thống sẽ không cho phép xuất hiện.

Sau khi dung hợp xong phù văn này, Trọng Phán sau khi đánh vào trên người kẻ địch, thương tổn tạo thành tăng lên 30%, cái tăng lên này chính là thương tổn, chứ không phải lực công kích, là mặc kệ phòng ngự của đối phương.

Kế tiếp, Hoàng Dật và Tiểu Quần Quần đi ra phòng, mà lúc này Độc Cô Lãnh Tàng cũng đang đi ra.

"Đã lâu không gặp!" Độc Cô Lãnh Tàng nhìn Hoàng Dật, lười biếng cười cười, sau đó từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra mũ giáp trang bị cam, đưa cho hắn.

"Cảm ơn!" Hoàng Dật tiếp nhận, để vào trữ vật giới chỉ, sau đó mời nói: "Cùng đi ăn một bữa cơm được chứ?"

"Được!" Độc Cô Lãnh Tàng gật đầu, sau đó hắn nhìn Tiểu Quần Quần một chút, con mắt lười nhác hơi sáng lên, sau đó ngồi xổm thân thể xuống, néo khuôn mặt nhỏ nhắn của cô ấy, nói: "Tiểu muội muội, em tên là gì hả?"

"Em là Tiểu Quần Quần." Tiểu Quần Quần sợ hãi nói xong, sau đó ôm chặt cánh tay của Hoàng Dật, trốn ở phía sau hắn, có vẻ có chút sợ người lạ.

"Cô ấy là em gái tôi." Hoàng Dật mỉm cười, giới thiệu nói. "Cô ấy cũng như anh, cũng là một người ướp lạnh."

"Tiểu LoLi thật đáng yêu. Trưởng thành nhất định là một đại mỹ nữ khuynh quốc khuynh thành!" Độc Cô Lãnh Tàng ca ngợi một tiếng, sau đó đứng lên.

Kế tiếp, ba người cùng nhau đi xuống lầu, rời khỏi phòng đấu giá.

"Hừ!" Ngay khi bọn họ đi ra, trong không khí bỗng nhiên hiện ra một bóng người, cũng là Hắc Xà thần bí, lão tam mắt lạnh nhìn chằm chằm phương hướng

rời đi của Độc Cô Lãnh Tàng, khoe miệng lộ ra một nụ cười tàn nhẫn, sau đó đi theo.

Hoàng Dật, Tiểu Quần Quần, Độc Cô Lãnh Tàng ba người sau khi rời khỏi phòng đấu giá. Tìm một nhà hàng xa hoa trong Thiên Thai thành, chọn một phòng, gọi một bàn cơm nước.

"Anh đã bị theo dõi." Cửa phòng vừa đóng lại, Hoàng Dật liền nói với Độc Cô Lãnh Tàng.

"Sao? Bị kẻ địch của anh theo dõi à?" Độc Cô Lãnh Tàng có chút tò mò, "Anh làm sao phát hiện được?"

"Người nọ là một trong ba đại tướng quân dưới trướng của Sa Đạo Vương - Hắc Xà, trên người có một trang bị truyền kỳ, tôi có thể nhận ra được. Tôi phát hiện cự ly của món trang bị truyền kỳ với chúng ta vẫn rất gần, nhưng chúng ta vẫn không nhìn thấy qua lão ta, hẳn là ẩn thân theo dõi chúng ta. Nhưng trang bị truyền kỳ của lão ta cũng không cách nào ẩn nấp, hiện tại lão đứng ở trước cửa nhà hàng này. Chờ chúng ta đi ra ngoài." Hoàng Dật nói xong, uống một ngụm nước trà.

"Đừng lo, chúng ta đi vẫn đều là chỗ náo nhiệt, chỉ cần tôi không đi hẻm nhỏ hẻo lánh, lão cũng không dám ra tay trong thành, nếu không thành chủ ở đây sẽ không bỏ qua cho lão. Đợi lát nữa tôi trực tiếp đi truyền tống trận, trở về Cô Thành của tôi, lão đuổi không kịp." Độc Cô Lãnh Tàng lơ đãng nói. "Hơn nữa bảo bối đều đã bị tôi cất vào trữ vật giới chỉ, bị giết tôi cũng không rơi được."

"Vừa rồi cảm ơn anh ra tay mua lấy món bảo bối đó, nếu không anh cũng sẽ không đắc tội Hắc Xà." Hoàng Dật thành khẩn cảm ơn.

Độc Cô Lãnh Tàng mỉm cười, nói: "Thật ra nếu như lão ra thêm một viên thánh tinh thạch, tôi sẽ không mua được, tôi trước đây du lịch đại lục, phát hiện một bảo tàng, chiếm được 10 thánh tinh thạch, vừa rồi mua món bảo bối kia đã dùng hết bốn viên cuối cùng, chỉ tiếc tôi không biết món bảo bối này cụ thể có

công dụng gì."

Hoàng Dật trầm ngâm một hồi, nói: "Năm ngày sau anh tới Thiên Thai thành một lần, đến lúc đó tôi sẽ giúp anh nghiên cứu bảo bối kia một chút." Dự định của Hoàng Dật, chính là dùng con mắt thứ ba của hóa thân đi xem. Con mắt cực kỳ đặc thù, ngay cả năng lực thấu thị đều có, đến lúc đó hẳn có thể nhìn thấy bên trong bảo bối có kết cấu gì, hẳn là có thể tra được một ít dấu vết.

Bất quá bây giờ còn chưa được, hóa thân của hắn đã đi đến một thành phố lớn khác, hắn muốn đem truyền tống trận của tất cả thành phố xung quanh kích hoạt. Đại khái còn năm ngày, hắn là có thể đến được thành phố kia, đến lúc đó có thể truyền tống trở về.

"Miếu Sát, anh sẽ sáng tạo công hội sao?" Lúc này, Độc Cô Lãnh Tàng hỏi.

"Sẽ." Hoàng Dật gật đầu, "Còn khoảng một tháng."

"Nếu như chỉ là sáng tạo một công hội tùy tiện chơi chơi, vậy không quan hệ gì. Nếu như anh muốn phát triển chính quy hóa như Hiên Viên thị, Danh Tướng các bọn họ, thì cần tiêu hao rất nhiều tài phú. Đầu tiên cũng là thành lập một thành phố tổng bộ, phí dụng xây thành này, tôi có thể cho anh mượn."

Hoàng Dật lắc đầu: "Không, tôi có sẵn một thành phố rồi, có thể giảm bớt số phí dụng này, đến lúc đó trực tiếp đi tiếp thu thành phố ấy là được."

"Sao? Thành phố nào?" Độc Cô Lãnh Tàng nhất thời hứng thú, sửa lại sắc mặt lười nhác.

"Long Đô!" Hoàng Dật nói ra hai chữ.

Hiện tại Long Đô là một tòa phế thành, nhưng chính là vì như vậy, hắn mới có cơ hội đi tiếp thu, chiếm là của riêng. Hiện tại uy hiếp lớn nhất Sa Đạo Vương đã bị nhốt, ba đại tướng quân còn lại cũng không đoàn kết, Hắc Xà thậm chí còn dự định làm phản, đây là thời cơ đoạt thành có lợi nhất. Chỉ cần Long Đô

bị hấn chiếm lĩnh, vậy tương đương với có thêm tổng bộ một công hội, Long Đô lớn hơn so với Hiên Viên trấn, thoáng cái có thể nổi lên danh khí.

...

Kế tiếp, ba người vừa trò chuyện vừa ăn bữa cơm này, sau đó Độc Cô Lãnh Tàng truyền tống quay về Cô Thành của hấn, mà Hoàng Dật và Tiểu Quần Quần thì truyền tống tới cứ điểm.

Thiên Thai thành chỉ còn lại ó một mình Hắc Xà nổi giận, lão không công theo dõi một hồi, kết quả cái gì cũng không có.

Những ngày kế tiếp, đều trôi qua trong luyện cấp của Chúng Thần chi tháp. Năm ngày sau, hóa thân của Hoàng Dật rốt cục đến một thành phố hoàn toàn mới, kích hoạt truyền tống trận của chỗ đó, sau đó lập tức quay trở về Thiên Thai thành.

Mà hôm nay, Độc Cô Lãnh Tàng cũng tới đúng hẹn, hai người tới bên trong Chúng Thần chi tháp, ở đây tử vong sẽ không giảm cấp, là nơi nghiên cứu tốt nhất.

Kế tiếp, Độc Cô Lãnh Tàng đem khối kim loại hình tròn mua được của năm ngày trước ra, đưa cho hóa thân của Hoàng Dật.

"A? Thật thoải mái!" Hoàng Dật một tiếp nhận khối kim loại hình tròn, thì có một cỗ khí tức từ trong tay hấn truyền vào trong cơ thể, theo máu chảy khắp toàn thân, đặc biệt hai chân của hấn, giống như ngâm mình trong nước ấm.

"Làm sao vậy?" Độc Cô Lãnh Tàng ngáp một cái, hình dạng ăn no không ngủ, vĩnh viễn đều là lưỡi biếng.

"Nguyên tố hỏa trong khối kim loại rất nồng nặc, với hỏa pháp sư mà nói, hấn là một chí bảo." Hoàng Dật sơ bộ bình luận, máu và hai chân của hóa thân này đều là của Lucifer, đối với nguyên tố hỏa đặc biệt mẫn cảm, sau khi cầm

được chí bảo, hẳn có thể rõ ràng cảm thụ được trong chí bảo quả thật là một hải dương nguyên tố hỏa, nguyên tố hỏa bên trong hầu như vô cùng vô tận. Nếu như là nghề nghiệp hỏa hệ chiếm được bảo bối này, phỏng chừng trực tiếp có thể tăng cường thương tổn của kỹ năng hỏa hệ.

Bất quá cái này hiển nhiên là không đủ, khối kim loại này hiển nhiên còn có tác dụng lớn hơn nữa.

Đúng lúc này, cái trán của Hoàng Dật nhúc nhích, sau đó da nứt ra, mở con mắt thứ ba.

Con mắt này giống như Hỏa Nhân Kim Tinh, có thị giác cực kỳ cường hãn, hiện tại đã được Hoàng Dật khai phá không khác biệt lắm. Con mắt này có thể nói là các loại năng lực đều có, bao gồm tầm nhìn cực xa, nhìn thấu cát bụi sương khói, nhìn xuyên, nhìn đêm, nhìn thấu ngục trang, nhìn thấu ẩn thân và các loại năng lực phụ trợ.

Kế tiếp, Hoàng Dật cẩn thận nhìn chăm chăm khối kim loại cỡ bàn tay, ánh mắt xuyên thấu vào, nhìn thấy kết cấu bên trong của khối kim loại.

Bên trong khối kim loại này là ánh sáng, khí tức nồng nặc của nguyên tố hỏa đầy rẫy ở trong đó, nguyên tố hỏa thậm chí đã nồng nặc đến thành dịch thể, nhồi vào không gian bên trong. Hoàng Dật chưa bao giờ gặp qua nguyên tố hỏa nồng nặc như thế, cho dù là hai chân của Lucifer trước đó, cũng không có nguyên tố hỏa mạnh mẽ như thế. Chỉ cần khối kim loại này phát nổ, dịch thể bên trong này tràn ra, phỏng chừng toàn bộ Thê Lương Sa Địa sẽ hóa thành một mảnh tro tàn, giống như là vũ khí hạt nhân trong thế giới hiện thực.

Từ điểm này cho thấy, giá trị của bảo bối này tuyệt đối vượt quá 4 thánh tinh thạch, Độc Cô Lãnh Tàng rốt cuộc mua được một thứ tốt chân chính vượt qua tất cả giá trị.

Hoàng Dật tiếp tục tỉ mỉ quan sát, một hồi lâu sau, hẳn bỗng nhiên phát hiện dịch thể bên trong bỗng nhiên chậm rãi lưu động, hầu như có thể không đáng kể,

nếu như không phải con mắt thứ ba của hắn quá mức rõ ràng, vậy hắn nhất định không phát hiện được biến hóa này. Mà theo lần lưu động này của dịch thể, khí tức của nguyên tố hỏa trong khối kim loại toả ra thoáng cái mãnh liệt gấp mười lần. Nhưng theo dịch thể dừng lại, nguyên tố hỏa rất nhanh khôi phục bình thường.

Dịch thể bên trong vì sao đột nhiên nhúc nhích một chút? Hoàng Dật nhíu mày trầm tư lên, hắn tiếp tục dùng con mắt thứ ba nhìn chăm chăm khối kim loại, với tâm tính càng chuyên chú hơn, nghiên cứu dịch thể này.

Dần dần, Hoàng Dật lại phát hiện dịch thể này nhúc nhích vài lần, mỗi một lần đều là phát sinh vô cùng đột nhiên, không có bất luận cái gì dự liệu được. Mà mỗi một lần dịch thể nhúc nhích, nguyên tố hỏa trong khối kim loại toả ra càng mãnh liệt hơn.

Rốt cục, khi dịch thể một lần nữa nhúc nhích, mà lần này, Hoàng Dật rốt cục phát hiện một tia khác biệt, trong dịch thể hơi hiện ra một hung ảnh, chậm rãi du động!

Đó rõ ràng là một con sinh vật!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 244: Sinh Vật Quỷ Dị

"Hả?" Hoàng Dật kinh ngạc kêu một tiếng, mặc hăn làm sao tưởng tượng, cũng chưa bao giờ nghĩ tới nguyên tố hỏa trong dịch thể bên trong khối kim loại, dĩ nhiên sẽ có một con sinh vật!

Con sinh vật này mờ lung mơ hồ, nhìn không rõ ngoại hình cụ thể, nhưng không khác biệt một con nòng nọc lắm. Sinh vật bình thường trong hoàn cảnh này đã sớm chết, vật nhỏ này rõ ràng không phải sinh vật bình thường có thể nhìn thấy ở bên ngoài, nó hẳn là một loại sinh vật dị hình lai lịch không rõ.

"Làm sao vậy?" Độc Cô Lãnh Tàng thấy thần sắc của Hoàng Dật, có chút hứng thú.

Hoàng Dật nhìn hăn, lắc lắc khối kim loại trong tay, nói: "Bên trong này, có một con sinh vật kỳ dị, nhưng không biết là vật gì."

"Cái gì? Sinh vật?" Độc Cô Lãnh Tàng lập tức thay đổi thần sắc, nhất thời kinh ngạc lên.

"Đúng vậy!" Hoàng Dật gật đầu, "Sinh vật cỡ như nòng nọc không khác biệt lắm, mỗi một lần du động, khí tức của nguyên tố hỏa trong khối kim loại tỏa ra sẽ cuồng bạo lên. Nhưng mặc kệ thế nào, sinh vật này khẳng định không tầm thường, trước khi không có đủ thực lực, hoặc là không có biết rõ ràng nó là cái gì, tốt nhất không nên đi đem cái này ra. Hơn nữa nguyên tố hỏa bên trong đã nòng nặc đến trạng thái dịch thể, đây là một quả bom nguyên tử, khí tức bên trong mà rò rỉ ra, phỏng chừng toàn bộ Thê Lương Sa Địa đều hóa thành tro tàn."

Độc Cô Lãnh Tàng nhún nhún vai: "Cho dù tôi muốn, cũng phá không được lớp kim loại này, nó có thể chứa được nhiều nguyên tố hỏa như vậy, hẳn cũng là một loại kim loại kỳ dị không gì sánh được, khẳng định không thể tùy tiện thì có thể phá vỡ. Chỉ bất quá không phá được khối kim loại, vậy nó chẳng phải là không có tác dụng gì?"

Hoàng Dật trầm tư lên, sinh vật bên trong khối kim loại, sẽ ảnh hưởng đến mãnh liệt của nguyên tố hỏa toả ra từ khối kim loại, nếu như có thể khiến cho sinh vật đó nhúc nhích kịch liệt hơn, như vậy nguyên tố hỏa do khối kim loại phát ra sẽ càng thêm mãnh liệt không thể nghi ngờ, chỉ cần mãnh liệt đến trình độ nhất định, vậy có thể sản sinh thương tổn, cứ như vậy, là có thể có trọng dụng.

"Độc Cô Lãnh Tàng, anh là nghề nghiệp hi hữu, không giống với nghề nghiệp bằng hệ bình thường. Anh có kỹ năng đặc thù gì sản sinh hiệu quả đè ép không?" Hoàng Dật đột nhiên hỏi.

"Có!" Độc Cô Lãnh Tàng gật đầu, "Tôi có một kỹ năng gọi là Hàn Băng Áp Súc, dùng khối băng đem mục tiêu bao vây lại, sau đó dùng cự lực đè ép xuống giữa, tạo thành thương tổn rất lớn đối với kẻ địch."

"Vậy anh thử dùng cái kỹ năng kia tới đè ép khối kim loại này, nhìn nguyên tố băng có thể ảnh hưởng đến sinh vật bên trong hay không." Hoàng Dật nói xong, đem khối kim loại đưa cho Độc Cô Lãnh Tàng.

"Được!" Độc Cô Lãnh Tàng gật đầu, đem khối kim loại đặt trên mặt đất, sau đó vung trường kiếm trong tay, một ngón tay hướng về khối kim loại.

Ngay sau đó, một đạo khí tức băng lam phun ra, cấp tốc bao phủ khối kim loại, hình thành một khối băng thật lớn, ngưng kết đè ép bên trong.

"Răng rắc răng rắc!" Âm thanh băng cứng động lại vang lên kịch liệt, nhưng khối kim loại lại tản ra nguyên tố hỏa, hai loại nguyên tố hoàn toàn trái ngược thể kịch liệt đối kháng!

Rốt cục, hai loại nguyên tố tựa như đối kháng tới cực hạn, bỗng nhiên bộc phát ra một luồng sáng mắt, sau đó kịch liệt phát nổ!

Giây phút ấy, thật giống như là một vũ trụ từ nơi này sinh ra, một gợn sóng trùng kích nhất thời quét ngang tất cả!

Hoàng Dật và Độc Cô Lãnh Tàng đứng mũi chịu sào, trực tiếp bị quét là bột phấn, ngay cả thi thể cũng không còn, tại trước mặt vụ nổ như vậy, cho dù là Lôi Thần loại nhân vật có năng lực kháng sát thương siêu cao, cũng không có khả năng ngăn cản được.

Sau đó, Hoàng Dật và Độc Cô Lãnh Tàng một lần nữa sống lại tại lối vào bí cảnh, cấp tốc nhìn phía trước.

Chỉ thấy phía trước, chỗ khu vực của khối kim loại đã hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại một hố sâu, mặt đất bốn phía bị lõm vào một lớp, thành một đồng hồ tròn. Mà quái nhỏ xung quanh cũng biến mất không thấy, hiển nhiên cũng là bị nổ thành bột phấn.

Vụ nổ vừa rồi, so với Hoàng Dật tự bạo dưới hình thái linh miêu ít nhất mạnh hơn mười lần, nếu như không có kỹ năng phòng hộ, người chơi mạnh mẽ đến đâu cũng không chịu được.

"Uy lực của vụ nổ này còn mạnh hơn nhiều so với kỹ năng mạnh nhất tôi!" Độc Cô Lãnh Tàng hơi líu lưỡi.

Kế tiếp, hai người chạy đi qua, đi tới bên cạnh hố sâu nhìn xuống một chút. Lúc này, khối kim loại vẫn hoàn hảo không tổn hao gì nằm dưới đáy hố sâu, cái dị dạng gì cũng không có.

Hoàng Dật trầm ngâm một hồi, nói: "Độc Cô Lãnh Tàng, anh sau này có thêm một thủ đoạn trấn áp rồi, chỉ cần đánh không lại người khác, có thể dùng Hàn Băng Áp Súc, cho nổ khối kim loại này đem kẻ địch nổ chết."

Độc Cô Lãnh Tàng gật đầu, nói: "Ừm! Không sai, khối kim loại này có thể lợi dụng được, sau này muốn nổ bao nhiêu lần thì có thể nổ bấy nhiêu lần. Bất quá, cái này chỉ có thể làm một kỳ chiêu, dù sao khối kim loại không thể lập tức phát nổ, mà phải trải qua một phen ma sát mới có thể phát nổ, nếu như kẻ địch cảnh giác, sẽ chạy ra rất nhanh."

Độc Cô Lãnh Tàng nói xong, nhúu nhúu mày, nói: " Giá trị của thứ này rõ ràng vượt quá 4 thánh tinh thạch, vì sao Hắc Xà không tiếp tục tranh?"

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, nói: "Có hai nguyên nhân. Thứ nhất, lão ta cũng không rõ ràng huyền bí của khối kim loại này, lão chỉ biết là khối kim loại này có khí tức nguyên tố hỏa cường đại, chính là bảo bối lão cần. Mặt khác, phỏng chừng lão không ngờ sẽ có người dám cạnh tranh, cảm thấy ba thánh tinh thạch đã đủ, không đem nhiều thánh tinh thạch hơn, chỉ có thể mở mắt trừng trừng nhìn bảo bối này bị anh lấy đi."

"Mặc kệ thế nào, vụ đầu tư này có lời, mua được một đại bảo vật như thế!"
Độc Cô Lãnh Tàng hài lòng nói, "Có món đồ chơi này, chúng ta hẳn là có thể qua cửa được tầng này của Chúng Thần chi tháp, đánh không lại BOSS chúng ta nổ nó!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 245: Trở Lại Hoa Viên Shary

Hoàng Dật là một nghề nghiệp loại hình công kích, công kích của hắn mới là điểm mạnh nhất, dù cho chỉ là tăng thêm 1% lực công kích, đối với thực lực tăng lên cũng là rõ ràng, cái này còn rõ ràng hơn so với phòng ngự hoặc là sinh mệnh.

Nếu như muốn Hoàng Dật làm ra một lựa chọn giữa tăng lên 10% lực công kích và tăng lên 20% sinh mệnh hoặc là phòng ngự, Hoàng Dật khẳng định không chút do dự lựa chọn tăng lên 10% lực công kích, tuy rằng tăng thêm biên độ thấp, nhưng đối với thực lực tăng lên lại rõ ràng.

Cho nên, chiến hồn công kích của Hoàng Dật là một tăng cũng không thể buông tha, chín tầng phải toàn bộ tăng đầy.

Kế tiếp, Hoàng Dật và Tiểu Quần Quần, Tần Thời Vũ đi Chúng Thần chi tháp luyện cấp, thu hoạch điểm kinh nghiệm, gần đây chiến hồn của hắn tiêu hao quá lớn.

...

Đến giờ ăn cơm chiều, Hoàng Dật logout, về Hoa Hồng Ngọc Giam, đi căn tin.

"A Dật, đến đây ngồi! Có chuyện muốn nói với cậu." Vừa nhận xong cơm, Hoàng Dật nghe thấy được tiếng hô của Lôi Thân trên bàn cơm cách đó không xa truyền đến.

"Làm sao vậy?" Hoàng Dật đi qua hướng Lôi Thân, ngồi ở trước mặt ông ta hỏi.

"Có chuyện tốt!" Lôi Thân cười thần bí, "Lần trước chúng ta đã nói qua, không nên bại lộ thân phận của chúng ta, mượn cái này lập bẫy, để hấp dẫn kẻ địch của chúng ta mắc câu, kết quả ngày hôm nay quả nhiên có con cá mắc câu."

"A? Lẽ nào có người nhờ ông đi đối phó tôi?" Hoàng Dật có hứng thú hỏi thăm.

Lôi Thân gật đầu: "Đúng vậy! Có người mời tôi ra tay giết cậu, người ngoài đều nghĩ cậu đoạt giải thưởng người mới tốt nhất của tôi, vậy tôi nhất định cũng là đối thủ một mất một còn của cậu, hơn nữa thực lực của tôi mạnh hơn cậu, giết cậu rất có nắm chắc, cho nên có người tìm tới cửa." Lôi Thân nói xong, nhìn Hoàng Dật một chút, nói: "Mạng của cậu rất đáng giá, bọn họ ra giá là năm trăm vạn kim tệ! Giết cậu một lần, cho tôi năm trăm vạn! Giết 10 lần cũng là năm ngàn vạn! Vẫn giết cậu luân hồi mới thôi."

"Đối phương là ai?" Hoàng Dật nhíu mày hỏi, giết một lần cho năm trăm vạn kim tệ, cái giá này đã vô cùng cao, chỉ có người có thù hận vô cùng lớn với hắn, mới có thể nguyện ý ra cái giá như vậy, dùng hết mọi thủ đoạn đều phải khiến cho hắn chết.

Lôi Thân lắc đầu: "Tôi cũng không biết, tìm tôi là một người hoàn toàn xa lạ, chỉ là một người trung gian, không biết ông chủ phía sau rốt cục là ai."

"Phòng chừng là đám người Phong Chí!" Hoàng Dật rất nhanh có một suy đoán. Hắn sau khi tiến vào Thế Giới Thứ Hai, chân chính có thâm thù đại hận chỉ có hai nhóm người, đầu tiên là Trần Úc Tịch ba người, khi Hoàng Dật vẫn là một con linh miêu, bọn họ cũng đã kết thành hận thù, bất quá sau đó Hoàng Dật đem bọn họ giết luân hồi, không biết đi đến đại lục nào, phòng chừng không có khả năng là bọn họ tìm Lôi Thân.

Mà một nhóm người khác, cũng là đám người Phong Chí mà Hoàng Dật kết thành hận thù tại Long Đô, thế lực của bọn họ khổng lồ, lệ thuộc một bộ tộc Bán Thú Nhân cường đại, thế lực lớn như vậy, thật ra có thể ra được cái giá cao như

thế, phỏng chừng ông chủ phía sau tám chín phần chính là bọn họ.

"Vậy ông đáp ứng bọn họ sao?" Hoàng Dật ăn một ngụm cơm, tùy ý hỏi.

"Đương nhiên đáp ứng! Có người đưa tiền tới cửa, sao không muốn?" Lôi Thân thản nhiên gật đầu, "Chuyện này là tôi chiếm quyền chủ động, dù sao ở Trung Quốc người có thể giết cậu quá ít. Tôi và bọn họ nói ra một điều kiện, đó chính là không đề cập tới bất luận chứng cứ gì, chỉ cần tôi nói một tiếng với bọn họ trước khi giết cậu, bọn họ sẽ quan tâm bảng xếp hạng, chỉ cần thấy đẳng cấp của cậu giảm cấp một, sẽ cho tôi tiền, hiện tại bọn họ đã thanh toán tôi 200 vạn tiền đặt cọc."

"Ừm! Không tồi, lừa gạt bọn họ nhiều tiền một chút!" Hoàng Dật gật đầu, sau đó nói: "Muốn tôi giảm cấp rất dễ, tôi ngày nào đó muốn tăng lên chiến hồn, sẽ nói trước với ông một tiếng, ông với bọn họ nói một tiếng, sau đó tôi lập tức tăng chiến hồn, đem cấp bậc giảm xuống, như vậy bọn họ tưởng là ông giết tôi."

"Không tồi! Tôi cũng nghĩ như vậy, để cho bọn họ coi tiền như rác đi!" Lôi Thân sờ sờ cằm, cười cười âm hiểm.

"Công hội của ông phát triển thế nào?" Hoàng Dật hỏi.

"Cũng được! Hiện tại thành viên đã đột phá một trăm vạn, bất quá không có lực ngưng tụ gì, tôi cũng không có tâm tư đi quản, hiện tại cũng là có bao nhiêu người chiêu bao nhiêu người, trước quan sát một thời gian, rồi đề bạt nồng cốt. Kế tiếp tôi chuẩn bị xây dựng một thành phố loại nhỏ bên trong Thái Dương đảo tôi chiếm lĩnh, trở thành nơi dừng chân của công hội, đến lúc đó lấy Thái Dương đảo làm ván cầu, đi chinh phục khu vực viễn dương. Tôi là Thái Dương công hội, đảo nhỏ tôi chinh phục cũng là Thái Dương đảo, hy vọng đến lúc đó có thể như tên của công hội này, biến thành một đế quốc không có mặt trời lặn trong Thế Giới Thứ Hai, các đại lực đều có thuộc địa của Thái Dương công hội."

"Ông phát triển rất không tồi, đáng tiếc tôi ít nhất còn phải nửa tháng mới có thể sáng tạo công hội!" Ngữ khí của Hoàng Dật có chút gấp gáp, "Hiện tại khu

Trung Quốc đã có mười công hội sáng lập, tôi nếu không sáng lập kịp, sẽ bị cho là công hội bình thường."

"Đừng nóng vội, thật ra công hội khiêu chiến không khó như trong tưởng tượng, cái đó và nhiệm vụ hi hữu như nhau, cũng là có điểm then chốt của nhiệm vụ, công hội khiêu chiến của tôi, cũng là bị tôi phát hiện điểm then chốt của nhiệm vụ, cho nên mới thành công qua cửa, nếu không tôi cũng không lấy được công hội lệnh. Bất quá khiêu chiến của mỗi người không giống nhau, tôi cũng không biết khiêu chiến của cậu là cái dạng gì, cậu cần thận nghiên cứu một chút hẳn là không khó tìm được chỗ then chốt." Lôi Thân an ủi nói.

"Điểm then chốt của nhiệm vụ sao?" Hoàng Dật tự nói một tiếng, hẳn vẫn là lần đầu tiên biết công hội khiêu chiến cũng có điểm then chốt của nhiệm vụ, trước đó hẳn đã phát hiện công hội khiêu chiến có chỗ quý dị, chỗ quý dị đó, hẳn cũng là then chốt của nhiệm vụ.

...

Kế tiếp, Hoàng Dật cấp tốc ăn xong cơm tối, sau đó về phòng giam, tiếp tục tiến vào trong Thế Giới Thứ Hai.

Lúc này, hóa thân của hắn đã đến một thành phố cuối cùng xung quanh Thê Lương Sa Địa, kích hoạt truyền tống trận của chỗ đó, Hoàng Dật lập tức không chế hóa thân, truyền tống tới Kinh Cức thành trước đây rất lâu.

Kinh Cức thành cách Bạch Long hồ gần nhất, hắn muốn đi qua đèo tiểu Ung đến đây, đó là đồng bọn của hắn và Tiểu Quần Quần, đương nhiên là không thể vứt bỏ.

Trước mắt chợt lóe, hóa thân của Hoàng Dật đi tới Kinh Cức thành.

Đạp vào mắt, là kiến trúc quen thuộc, đường phố quen thuộc, sân rộng quen thuộc, hồi lâu trước đây, ngày cô độc phẫn đấu của hắn ở chỗ này từ trong đầu hiện ra. Lúc đó hắn còn ở nơi này vì trang bị tím mà ra sức đánh Chúng Thần chi

tháp, mà hiện tại hẳn ngay cả trang bị truyền kỳ đều đã có, mấy tháng thời gian ngắn, xảy ra nhiều chuyện.

Hoàng Dật đi qua đường phố rộn ràng nhộn nháo, đi ngang qua từng cửa hàng náo nhiệt, dần dần đi tới đường phố hẻo lánh, ở đây không có người, ngọn đèn mờ nhạt bên đường quạnh quẽ chiếu rọi xuống, đem cái bóng của hắn kéo dài, có vẻ cô độc cô đơn.

Bỗng nhiên, bước chân của Hoàng Dật hơi ngừng ra, quay đầu nhìn chăm chăm một phương hướng.

Chỗ đó là một hoa viên yên tĩnh, mùi hoa nhàn nhạt từ bên trong bay ra, ánh trăng sáng tỏ rọi xuống trên mỗi cánh hoa, giống như là một hoa viên tràn ngập trứ bí mật, hấp dẫn hắn muốn vào xem một chút.

Đây cũng là hoa viên Shary, Hoàng Dật đã từng mỗi đêm sẽ đi vào trong đó, nhìn cái bóng của một thiếu nữ, chỉ là không biết qua lâu như vậy, thiếu nữ đó còn ở đây hay không.

Hoàng Dật nhắc chân, nhẹ nhàng giẫm lên ánh trăng đi qua, giống như đi vào trong ký ức. Mùi hoa càng ngày càng nhiều, hồi ức cũng càng ngày càng rõ ràng, từ lần đầu tiên hắn thấy cái bóng của thiếu nữ kia, trong lòng đã sản sinh ra một tình cảm, đó là một loại cảm giác trước nay chưa có của hắn, nhưng lại không thể nói rõ cụ thể là cái gì, đấy có thể là bí mật mà bất luận một thiếu niên nào cũng có.

Đi vào hoa viên, mùi hoa đập vào mặt mà đến, lúc này trong hoa viên im lặng, không có người nào sẽ tới nơi này, đập vào mắt là một mảnh sâu thẳm, một đường mòn trong hoa viên thông ra chỗ sâu trong bóng đêm. Phong cảnh ở chỗ sâu trong hoa viên tựa như rất tốt, nhưng Hoàng Dật không đi qua, hắn trực tiếp tìm được cái ghế dài của mấy tháng trước, sau đó ngồi xuống, quay đầu nhìn qua phương hướng những nhà dân.

Trong một nhà dân, có một cửa sổ giấy đóng chặt, bên trong lộ ra ngọn đèn

ấm áp màu cam, một người thiếu nữ đang ngồi trên bàn phía trước cửa sổ cúi đầu đọc sách, lộ ra một cái bóng duyên dáng, giống như Hoàng Dật lần đầu tiên nhìn thấy.

Mấy tháng trôi qua, thiếu nữ vẫn không thay đổi, cái bóng vẫn là đẹp như vậy.

Hoàng Dật vẫn ở xa xa như vậy, không có bất luận cái gì quấy rối. Ánh trăng sáng tỏ phủ kín hoa viên, trong hoa viên tản ra mùi hoa thơm, giống như cảm giác của thiếu nữ kia, Hoàng Dật có chút say mê.

"Em muốn một bông hồng, anh có thể cho em không?" Đúng lúc này, âm thanh của một cô gái cắt đứt tư tưởng của Hoàng Dật.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, lúc này, tại một bồn hoa cách đó không xa, đang có một đôi nam nữ đang nói chuyện yêu đương, cô gái nũng nịu kia, đang làm nũng với chàng trai, âm thanh nghe được làm cho người ta ngứa cả xương.

"Tốt! Bông hồng này tặng cho em!" Chàng trai lập tức xoay người trên bồn hoa, hái xuống một bông hồng, sau đó đưa cho thiếu nữ.

"Ừm, anh yêu!" Thiếu nữ tiếp nhận hoa hồng, sau đó làm nũng lên.

Ngay sau đó, chàng trai hôn qua, hai người lãng mạn hôn nhau.

Hoàng Dật quay đầu lại, nhìn cái bóng của thiếu nữ, trong lòng suy nghĩ một chút, sau đó cũng ở bồn hoa bên cạnh hái xuống một đóa hồng.

Ngay sau đó, hắn biến thân trở thành hình thái linh miêu, há mồm ngậm đóa hoa hồng, cấp tốc chạy tới trước cửa sổ của thiếu nữ.

Hoàng Dật dưới hình thái linh miêu vô cùng nhanh nhẹn, dễ dàng phóng qua cản trở dọc đường đi, sau đó đi tới trước tường vây của hoa viên, hai ba thì leo qua xong, nhảy tới trước cửa sổ của thiếu nữ.

Bước chân của hắn vô cùng nhẹ, cũng không có kinh động bất luận kẻ nào, thiếu nữ vẫn đang chuyên tâm xem sách.

Hoàng Dật nhẹ nhàng há miệng, đem đóa hoa hồng đặt ở trước cửa sổ. Sau đó, hắn cấp tốc xoay người, nhảy hai ba cái, biến mất trong bóng đêm, giống như cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện qua.

Thiếu nữ vẫn đang nhìn cúi đầu đọc sách, lúc này, trước cửa sổ của cô ấy có thêm một đóa hoa hồng kiều diễm, dưới ánh trăng sáng tỏ, tản ra mùi thơm nhàn nhạt.

Sinh mệnh của đóa hoa hồng này rất ngắn, có thể ngày mai lúc mặt trời mọc lên, đóa hoa hồng sẽ héo tàn, không còn kiều diễm của trước đó nữa, mà thiếu nữ cũng vĩnh viễn sẽ không phát hiện nó tồn tại.

Cái này giống như tâm của Hoàng Dật, tấm lòng của hắn dành cho nàng, không ai biết.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 246: Điểm Then Chốt Của Công Hội Khiêu Chiến

Kế tiếp, Hoàng Dật rời Kinh Cức thành, hẳn không có khả năng đi tìm thiếu nữ, bọn họ không thân không quen, chung quy chỉ là người lạ. Có thể sau này hẳn sẽ không còn được gặp lại cái bóng kia, cái này cũng sẽ trở thành việc nhỏ không đáng kể trong sinh mệnh của hắn.

Đóa hoa hồng kia, chỉ là một tâm nguyện của hắn, nhét vào bộ cửa sổ, mặc kệ có thể nhìn thấy hay không.

"A? Hoa hồng?" Đi tới đi tới, Hoàng Dật hơi ngần ra, hẳn bỗng nhiên liên tưởng đến một việc khác.

Vài ngày trước hắn tiến hành công hội khiêu chiến thì, đã từng gặp qua một BOSS, BOSS đó là một người thiếu nữ, lúc đó cũng là muốn một người chàng trai tặng hoa hồng ở trong hoa viên.

Kết quả chàng trai kia nói hắn không có hoa hồng, sau đó thiếu nữ bị giết chết, còn lấy trái tim của hắn ta ra, sau đó nàng ta lại bị Hoàng Dật giết chết.

Lúc đó một màn quỷ dị này khiến cho Hoàng Dật cảm thấy có chút nghi hoặc, mà hiện tại, cả đám điểm đáng ngờ nhất thời được giải khai.

Hoàng Dật như là nhớ tới cái gì, ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm.

Lúc này, một vòng trăng tròn đang lẳng lẳng soi sáng, ánh trăng sáng tỏ chiếu tới.

Khóe miệng Hoàng Dật nhếch lên, lập tức đem tâm tư về tới bản thể của mình, hẳn nghĩ tới một phương pháp nhiệm vụ hoàn toàn mới, kế tiếp hẳn muốn

đi thử loại phương pháp hoàn toàn mới này.

Bản thể của hắn còn đang trong cú điểm, hắn lập tức đi qua truyền tống trận truyền tống tới Thiên Thai thành, sau đó đi tới công hội đại sảnh.

"Xin hỏi có cái gì có thể giúp ngài sao?" Một người phục vụ lập tức nhiệt tình đi tới.

"Mở cho tôi công hội khiêu chiến hình thức 1 người!" Hoàng Dật nói xong, lập tức lấy ra một toản thạch tệ đưa cho đối phương.

"Tốt!" Người phục vụ nhận toản thạch tệ, sau đó mang theo Hoàng Dật đi tới truyền tống trận, mở ra bí cảnh truyền tống.

Kế tiếp, Hoàng Dật lần thứ hai truyền tống tới bí cảnh của công hội khiêu chiến, đi tới cửa thành của trấn nhỏ trong bí cảnh, giống nhau lần trước.

Sau đó, vệ binh cửa thành lập tức xông đến, Hoàng Dật đập hai ba cái đem bọn họ giải quyết.

Mãi cho đến đây, đấu pháp của hắn và lần trước đều không có thay đổi, nhưng kế tiếp sau khi vào thành, hắn sẽ đổi một loại ý nghĩ.

"Dã tính hô hoán!" Hoàng Dật lập tức triệu hồi ra chó săn và chim ưng, sau đó, hắn bước vào trấn nhỏ.

"Để mạng lại!" Hoàng Dật vừa đi vào, một ông già ngồi ngủ gục ở cửa nhà nhất thời nhảy dựng lên, hình dạng long tinh hổ mãnh, quơ nắm tay, xông đến.

Cảnh này giống nhau lần trước, lúc đó Hoàng Dật là trực tiếp một chùy đập chết, nhưng lần này hắn không thể làm như vậy.

"Được, tôi cho ông một mạng!" Hoàng Dật nói xong, chỉ huy chó săn vọt tới.

Bất quá chó săn không có làm ra bất luận công kích gì, cứ như vậy đứng ở đó

chờ chết.

Sau một khắc, ông lão xông đến, điên cuồng công kích chó săn, giống như là một người bệnh tâm thần.

Rất nhanh, ông lão đã đem chó săn giết chết, sau đó hít sâu một hơi, vẻ mặt vui sướng, thân thiện nhìn Hoàng Dật, nói: "A! Sau khi sát sinh, quả nhiên thoải mái hơn! Tiểu tử, cậu thật sự là một người biết kính trên nhường dưới! Tôi chúc cậu thuận buồm xuôi gió!" Sau đó, ông vươn bàn tay tiều tụy ra, vung lên bầu trời, sau đó, một đạo ánh trắng như bị ông ta lôi xuống, ông ta đem ánh trắng này vung về hướng Hoàng Dật, ánh trắng giống như là một lớp màn, phủ trên người của Hoàng Dật.

Sau đó, trên người Hoàng Dật được một BUFF【 ánh trắng 】, tăng cường 10% toàn bộ thuộc tính, kéo dài liên tục 1 giờ.

Quả nhiên là như thế này! Thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng Hoàng Dật thở phào nhẹ nhõm, phương thức nhiệm vụ của hắn là chính xác!

Điểm then chốt của công hội khiêu chiến này, cũng là dựa theo lời kịch của NPC đi làm, vừa rồi lời kịch của ông lão kia là "Để mạng lại!" Cái này thoát nhìn cũng là một câu lời kịch tầm thường, hắn lần trước cũng không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp đem ông lão này giết chết, kết quả phía sau càng ngày càng khó đánh, bởi vì phương pháp không chính xác.

Mà hiện tại, Hoàng Dật quả thực cho ông ta một mạng, chó săn cũng là vật hi sinh, nguyện vọng của ông lão kia được thỏa mãn, sau đó cho Hoàng Dật một BUFF【 ánh trắng 】, toàn bộ thuộc tính đều tăng 10%, cái này đối với thực lực tăng lên là cực kỳ rõ ràng.

Sau đó, Hoàng Dật tiếp tục đi tới, dọc theo đường đi không bị bất luận thương tổn gì. Mà hắn lần trước sau khi giết chết ông lão này, thì bị một đám người công kích, như là chọc vào tổ ong vô vè, những người đó đều là thân bằng hảo hữu của ông lão kia, hiện tại Hoàng Dật không giết ông lão ấy, những người

này tự nhiên cũng sẽ không đối phó hẳn.

Đi một hồi, Hoàng Dật đi tới địa điểm kế tiếp. "Ánh trăng là hướng tới của thi nhân, lưu lạc là vì trở lại cố hương. . ." Lúc này, trên một bồn hoa, một người ngâm thơ đang đọc diễn cảm một bài thơ ca. Đúng lúc này, hẳn ta phát hiện Hoàng Dật, lập tức hú lên quái dị, xông đến.

Hoàng Dật lần trước là bạo lực giải quyết, một chùy đập chết, nhưng hiện tại hẳn cũng không có ra tay, mà là chậm rãi nói: "Hiện tại không phải có ánh trăng sao?"

Người ngâm thơ ấy vọt tới trước mặt của Hoàng Dật, bỗng dừng chân lại, sau đó ngẩng đầu nhìn nhìn trăng sáng trên bầu trời, lại cúi đầu nhìn ánh trăng trên người của Hoàng Dật một chút, sau đó gật đầu, tiếp tục đọc diễn cảm: "Người là đứa nhỏ của ánh trăng, thiên sứ bay lượn trong đêm tối."

Sau đó, hẳn vung tay lên, một ánh sáng màu xanh rơi vào trên người Hoàng Dật, gia tăng một BUFF【 ý thơ 】, lần thứ hai tăng 10% toàn bộ thuộc tính.

Khóe miệng Hoàng Dật lần thứ hai nhếch lên, đây là hoàn toàn có liên quan, vừa rồi ông lão kia tặng hẳn một đạo ánh trăng, hiện tại ánh trăng này xuất hiện công dụng, thuận lợi đi qua cửa của người ngâm thơ, nếu như đoán không sai, kế tiếp người này sẽ đưa cho hẳn một món đồ.

Quả nhiên, lúc này người ngâm thơ lập tức mở ra bàn tay, hướng Hoàng Dật nói: " Bạn bè thân ái, bước chậm dưới ánh trăng, là cô độc cỡ nào, mời chọn một món quà!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 247: Bellis

Người nam này bị đập như thế một chút, thân thể chỉ hơi lắc lắc, cũng không có xuất hiện nhiều thương tổn, bất quá tên và đẳng cấp đã thể hiện ra.

Người này tên là Bellis, là một BOSS cấp 55, thấp hơn 5 cấp so với Hoàng Dật, bất quá thực lực mạnh hơn Hoàng Dật không ít, dù sao đây là BOSS của công hội khiêu chiến, thực lực không thể đơn thuần dùng đẳng cấp để so sánh.

Bellis cấp tốc xác theo búa to, nện xuống hướng Hoàng Dật. kỹ năng [Truy Bộ] của Hoàng Dật dung hợp Đột Tập Trảm phù văn, có thể liên tục trùng kích năm lần, hiện tại mới chỉ là lần thứ hai mà thôi, sau một khắc thân thể của hắn trong chớp mắt liền trùng kích tới nơi khác, giống như quỷ my, tránh thoát một kích này.

Liên tục trùng kích vài lần, Hoàng Dật lần cuối cùng xung phong đụng mạnh vào người Bellis, làm gã mê muội 2 giây!

"Trọng Phán!" Kế tiếp, Hoàng Dật sử dụng kỹ năng công kích đơn thể mạnh nhất của! Hắn hiện tại có 10 BUFF, tăng lên 100% toàn bộ thuộc tính, mà Trọng Phán là kỹ năng tăng gấp ba lực công kích của bản thân, ngoài ra còn dung hợp một Bạo Thương phù văn, thương tổn tạo thành tăng 30%!

Một chùy này đập xuống, Bellis thân thể nhất thời run lên kịch liệt, bị thương tổn cao tới 9 vạn! Một kích này lúc đầu đã mạnh, lần này còn đánh ra hiệu quả bạo kích, tạo thành một điểm thương tổn siêu cao như vậy!

"Bộp! Bộp! Bộp! Bộp!" Hoàng Dật lúc này là toàn bộ thuộc tính tăng lên 100%, cho nên tốc độ công kích cũng gấp đôi, cây chùy trong tay cấp tốc nện

xuống, rất nhanh đập xong bốn lần, đem tất cả nộ khí tiêu hao không còn!

Bên trong có hai lần xuất hiện hiệu quả bạo kích, lúc này xác suất bạo kích của hắn cũng gấp đôi, đây là chỗ tốt do toàn bộ thuộc tính tăng lên mang đến, là khái niệm hoàn toàn khác với gấp đôi lực công kích đơn thuần.

Sau đó, Hoàng Dật bắt đầu sử dụng công kích bình thường tiếp tục công kích Bellis, hấp thu nộ khí. Hai giây đồng hồ đi qua, lượng máu của Bellis chỉ còn lại 90%, chiến quả huy hoàng!

"Chết tiệt!" Bellis nổi giận gầm lên một tiếng, quơ búa to hướng Hoàng Dật chặt mạnh xuống.

"Tước vũ khí!" Hoàng Dật nắm lấy cổ tay của gã, mạnh mẽ đem vũ khí đoạt ra khỏi tay, trong mười giây đồng hồ kế tiếp, Bellis chỉ có bàn tay trần, uy hiếp hạ thấp tới cực điểm.

"Trọng Phán!" Hoàng Dật sau khi hấp thu đầy nộ khí, tiếp tục mở ra Trọng Phán, cái kỹ năng đơn thể này dưới tình huống như vậy, đều dùng tốt hơn so với bất luận kỹ năng gì, có thể làm ra hiệu quả to lớn.

Mười giây đồng hồ sau, búa to một lần nữa về tới trong tay Bellis, nhưng lượng máu của gã cũng đã giảm tới 75%, mà Hoàng Dật không tổn hao gì, vì bảo hiểm, hắn lập tức trốn ra xa xa.

"Đi tìm chết đi!" Rốt cục, búa to một lần nữa về tới trong tay của Bellis, gã giơ búa lên, chém mạnh xuống mặt đất!

"Ầm!" Một làn sóng chấn động đỏ như máu, nhất thời quét ngang bốn phương tám hướng!

Lúc này, Hoàng Dật cũng không lãng phí giá trị năng lượng mở Thời Gian Chi Nhãn, thoáng cái không có ngờ tới Bellis có cái kỹ năng này, chỉ có thể áp dụng một biện pháp lâm thời!

"Tá quang!" Sau một khắc, hắc đem thuộc tính tá quang trong cây chùy và đôi giày truyền kỳ toàn bộ chuyển thành thể chất!

Nhất thời, giá trị sinh mệnh của hắc tăng lên rất lớn, chiến hồn sinh mệnh của hắc kích hoạt tầng thứ chín, sản sinh ra sinh mệnh ảo nghĩa, tăng thêm 20% sinh mệnh! Tuy rằng tầng sáu trước của chiến hồn sinh mệnh đều bị xóa, nhưng dựa vào tầng thứ bảy thứ tám thứ chín ba tầng còn lại chiến hồn vẫn tăng lên 27%, cùng với sinh mệnh ảo nghĩa, tổng cộng cũng tăng lên 47% giá trị sinh mệnh, hầu như là phân nửa! Mặt khác, hắc hiện tại toàn bộ thuộc tính tăng gấp đôi, giá trị sinh mệnh cũng đồng dạng gấp đôi!

"Phốc!" Sóng xung kích nhất thời quét tới trên người Hoàng Dật, thoáng cái xóa sạch 64% lượng máu của hắc, nếu như thêm một lần, vậy hắc sẽ bị giết chết!

Bất quá sau khi Bellis sử dụng cái kỹ năng này, thân thể cũng hơi lắc lắc, sắc mặt tái nhợt, có vẻ có chút mệt mỏi, hiển nhiên cái kỹ năng này tiêu hao không nhẹ, trong khoảng thời gian ngắn khẳng định không cách nào dùng lần thứ hai.

"Hừ! Nhìn người làm sao chạy!" Bellis cười lạnh một tiếng với Hoàng Dật, xác theo búa to cấp tốc vọt đến hướng Hoàng Dật, thân thể to lớn, tốc độ hung mãnh, dường như một con man ngưu.

Vừa rồi Hoàng Dật bị sóng xung kích quét trúng, trúng một trạng thái【giảm tốc độ】, tốc độ di chuyển giảm 80%, kéo dài liên tục 5 giây. Lúc này hai chân của hắc giống như bị buộc chì, mỗi một bước đều đi cật lực vô cùng, rất khó tránh thoát một kích này của Bellis.

"Đặc Xá!" Hoàng Dật cấp tốc giải trừ trạng thái xấu của bản thân, đồng thời trong một phút đồng hồ kế tiếp được miễn trạng thái giảm tốc độ này, tất cả kỹ năng loại giảm tốc độ đều vô hiệu với hắc.

Sau đó, Hoàng Dật cấp tốc thoát đi, vừa chạy vừa đem chó săn và chim ưng triệu hoán ra, hai sinh vật triệu hoán này hiện tại đã tiến giai, thực lực tăng lên không ít, có thể đem ra đối phó BOSS.

Hoàng Dật vừa chạy, vừa khống chế được chó săn và chim ưng triển khai công kích hướng Bellis.

Chó săn hung mãnh nhất, trên đầu của nó mọc ra một cái sừng nhọn, có thể phun ra một ngọn lửa màu xanh lục rất dài, dường như một khẩu súng phun lửa, đây là thủ đoạn công kích viễn trình của chó săn. Độ bốc cháy của ngọn lửa xanh lục rất cao, sau khi phun trên người Bellis, cấp tốc thiêu đốt gã, biến thành một hỏa nhân, bản thân ngọn lửa xanh lục có hiệu quả giảm tốc độ, giảm đi 20% tốc độ di chuyển.

Mà công kích của chim ưng thì yếu hơn một ít, trên người nó mọc đầy gai nhọn, mỗi một lần lao xuống, đều có thể dùng thân thể của mình đụng Bellis một ít thương tổn, bất quá không có mạnh như chó săn, năng lực của nó dù sao vẫn là nghiêng về hướng điều tra dò đường và các tác dụng phụ trợ khác.

Có hai sinh vật triệu hoán dây dưa, Bellis không cách nào đuổi theo Hoàng Dật, gã phúi phúi lửa trên người, nhưng từ đầu đến cuối đều phúi không tắt, sau đó gã chợt quát một tiếng, xách theo búa vọt qua hướng chó săn.

Lúc này chó săn vẫn đều trốn ở xa xa phun lửa, cũng không tiếp cận Bellis, Hoàng Dật cấp tốc khống chế nó lăn đi, tránh né Bellis.

Cùng lúc đó, Hoàng Dật cũng xoay người trở về, vọt tới phía sau của Bellis, nện xuống một Trọng Phán.

Cả người Bellis bị ngọn lửa của chó săn bao phủ, ngay cả đầu đều là dính đầy ánh lửa, phạm vi nhìn đã bị ảnh hưởng cực lớn, tầm mắt rất mờ lung mơ hồ, trong lúc nhất thời không phát hiện Hoàng Dật đến, bị đập lão đảo một cái, thiếu chút nữa ngã xuống.

"A! Quá ghê tởm! Bạo Nộ Chi Khu!" Bellis nổi trận lôi đình, gã không chỉ có sức chiến đấu cường đại, nhưng không chém được người, không khỏi phóng ra một kỹ năng tên là Bạo Nộ Chi Khu, tăng lên tốc độ công kích và tốc độ di chuyển của mình.

"Ám Ảnh Chi Vũ!" Hoàng Dật không dây dưa với gã, lập tức lựa chọn ẩn thân. Tuy rằng BOSS trong bí cảnh bình thường không nhìn ẩn thân, nhưng hiện tại Bellis cả người bị ánh lửa bao phủ, thị lực đã bị ảnh hưởng cực lớn, lần này đã nhìn không thấu ẩn thân của Hoàng Dật.

"Bộp!" Trong hư không bỗng nhiên nện xuống một cây chùy, rơi vào trên người Bellis, tạo thành một thương tổn rất lớn.

Bellis cấp tốc quơ búa hướng Hoàng Dật quét ngang qua, nhưng chỉ chém vào khoảng không, thân ảnh của Hoàng Dật đã không biết đi nơi nào.

"Bộp!" Đúng lúc này, cây chùy lần thứ hai đập xuống!

...

Cứ như vậy, Hoàng Dật lần lượt ẩn thân chạy xung quanh Bellis, với góc độ xảo quyết triển khai công kích, Bellis dường như người mù, căn bản đánh không trúng hấn, tiếp tục lâm vào bị động.

Mà chó săn ở xa xa, cũng liên tục phun lửa lên Bellis, giống như là dùng súng phun lửa quay thịt, đốt cháy Bellis.

Mười giây đồng hồ sau, thời gian ẩn thân của Hoàng Dật kết thúc, mà giá trị sinh mệnh của hấn dưới sự trợ giúp của thuộc tính hút máu, hồi phục hơn 50%. Kế tiếp, hấn vọt tới phương xa, tiếp tục chạy, không liều mạng cùng Bellis.

Cùng lúc đó, Hoàng Dật cũng mở ra ngọn lửa trên người, hấn dưới hình thái thú vương, tay chân sẽ bốc ra ngọn lửa màu xanh lục. Ngọn lửa này cũng theo vài lần tiến hóa của hấn, từ màu đỏ ban đầu, đến màu cam, đến màu vàng, bây giờ là xanh lục, đẳng cấp của ngọn lửa được đề cao, tính linh hoạt cũng càng ngày càng mạnh, hiện tại ngọn lửa này đã có thể rời khỏi cơ thể, giống như hỏa cầu thuật của hỏa pháp sư, bay ra đả thương người.

Hoàng Dật đứng xa xa đâm ra hỏa cầu hướng Bellis, lực công kích của hỏa

cầu không cường hãn như công kích vật lý lực của hắn, nhưng làm thủ đoạn quấy rầy cũng không tồi, ít nhất không cần mạo hiểm tính mạng lại gần.

"Phụt!" Sau một khắc, hỏa cầu của Hoàng Dật hung hăng nện trên người Bellis, nhất thời, hỏa cầu và ngọn lửa của chó săn dung hợp cùng nhau, uy lực bỗng nhiên tăng cường không ít, tựa như hai thứ có tác dụng hỗ trợ nhau.

Ngọn lửa sau khi dung hợp, nhất thời mạnh hơn không ít, đã có thể tạo thành thương tổn tương đối khả quan cho Bellis.

"A! Đây là người bức ta!" Bellis đối mặt loại cục diện bị động này, nhất thời ngửa thẳng lên trời hét lớn một tiếng, cầm búa trong tay ra sức vung lên, búa càng vung càng nhanh, cuối cùng hầu như biến thành quạt điện, từng đạo phong nhận từ trong búa bay vụt ra, quét ngang tất cả xung quanh.

Lúc này, trước mặt của Hoàng Dật bay tới hơn mười đạo phong nhận, mang theo tiếng xé gió kịch liệt, Hoàng Dật cấp tốc di chuyển, ra sức tránh né những phong nhận này.

"Phập!" Phong nhận thật sự quá dày đặc, Hoàng Dật muốn tránh cũng không được, rốt cục bị một đạo phong nhận chém trúng, giá trị sinh mệnh giảm xuống 30%! Trúng thêm một hai đạo phong nhận thì hắn phải chết không thể nghi ngờ!

"Biến thân Bạch Long!" Hoàng Dật cấp tốc làm ra phán đoán, thân thể nhoáng lên, biến thành hình thái Bạch Long, sau đó cấp tốc vỗ cánh, bay đến trên cao.

Phong nhận là công kích trên mặt đất, cũng không có phóng ra lên không trung, Hoàng Dật sau khi bay lên không trung thì thoát khỏi những uy hiếp này, tạm thời an toàn, chim ưng cũng lo lửng giữa không trung, không có bị thương tổn.

Bất quá chó săn trên mặt đất lại không may mắn như vậy, trực tiếp bị bao phủ trong phong nhận, chém thành mảnh vỡ.

Lúc này, Hoàng Dật trong thái Bạch Long, vũ khí tự động thu về trong trữ vật giới chỉ, hẳn trong chiến đấu chỉ có thể biến thân một lần, hiện tại cũng không cách nào tiếp tục biến thân, cái này đối với thực lực có ảnh hưởng rất lớn.

"Long uy!" Sau một khắc, Hoàng Dật mở miệng rồng phát ra một tiếng long ngâm to rõ, đây là một kỹ năng chủng tộc của hình thái Bạch Long, có thể khiến cho bản thân mạnh mẽ rời khỏi trạng thái chiến đấu.

Bellis nghe được long ngâm của Hoàng Dật, thân thể lạnh run, có vẻ kinh hãi không gì sánh được, sau đó hai người cấp tốc thoát khỏi trạng thái chiến đấu.

Lúc đầu, BOSS trong bí cảnh chỉ cần rời khỏi trạng thái chiến đấu, sẽ tự động đầy máu, nhưng lúc này Hoàng Dật còn lại một con chim ưng, con chim ưng này vẫn giữ trạng thái chiến đấu với Bellis, cho nên Bellis không cách nào khôi phục trạng thái bình thường, vẫn còn đang giãy dụa trong sự dày vò của biển lửa xanh lục

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 248: Thủ Đoạn Dùng Hết

Hoàng Dật bay đến tầng sáu, sau đó đáp xuống, bắt đầu ngồi hồi máu, hẳn có [Âm Ảnh Chi Vũ], dưới trạng thái không chiến đấu mỗi giây hồi phục 3% giá trị sinh mệnh.

Mà chim ưng thì bay cao trên không trung, vẫn duy trì trạng thái chiến đấu với Bellis. Bất quá con chim ưng này quá mức yếu đuối, một lần công kích đều không chịu nổi, chỉ cần bị giết chết, vậy Bellis sẽ hoàn toàn thoát khỏi trạng thái chiến đấu, nỗ lực trước đó sẽ thành nước chảy về biển rộng.

Hoàng Dật hơi thở phì phò, nhìn chăm chăm Bellis phía dưới, lúc này Bellis đang ra sức dập lửa trên người, giá trị sinh mệnh của gã chỉ còn lại 45%, đã mất đi nửa cái mạng.

Trận chiến này đã qua đi phân nửa, chỉ cần nỗ lực một phen, Hoàng Dật có thể lấy được Công Hội Lệnh.

Hơn hai mươi giây sau, lượng máu của Hoàng Dật rốt cục hồi đầy, hẳn lập tức biến trở về Thú Vương, một lần nữa lấy ra vũ khí, lao xuống.

Lúc này, Bellis đã gần đem lửa trên người dập tắt, đã không có chó săn liên tục phun lửa, ngọn lửa đã yếu rất nhiều.

"Sưu!" Đúng lúc này, Hoàng Dật đã xuống tới tầng một, Truy Bộ lập tức xông đến, một chùy nện trên người của gã, một lần nữa tiến vào trạng thái chiến đấu, kế tiếp hẳn chỉ có một lần cơ hội biến thân trong chiến đấu.

Bellis vừa định làm ra phản kích, nhưng mà Hoàng Dật lại như thiếu điện

vọt tới phương xa, sau đó tiếp tục xoay người trở về công kích, dường như một chuỗi huyền ảnh.

Lần trùng kích cuối cùng, Hoàng Dật đụng gã hôn mê 2 giây, sau đó mở ra Trọng Phán.

Thương tổn cực lớn sinh ra trên người Bellis, giá trị sinh mệnh của gã nhanh chóng giảm xuống, hai giây đồng hồ sau chỉ còn lại 35%!

"Tức vũ khí" Hoàng Dật không cho Bellis cơ hội phản kháng, lập tức tức vũ khí của Bellis, tiếp tục công kích.

Lúc này, Hoàng Dật bắt đầu tiết tấu công kích như trước đó, đầu tiên là Truy Bộ, sau đó Trọng Phán, tiếp đó tức vũ khí, dùng ra chuỗi kỹ năng liên tiếp.

Rốt cục, mười giây đồng hồ trôi qua, giá trị sinh mệnh của Bellis chỉ còn lại 10% cuối cùng, gần tử vong!

"Ta nguyện ý lấy sinh mệnh làm cái giá phải trả, thiêu đốt tất cả!" Rốt cục, Bellis mở ra đại chiêu, gã ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng, thân thể bỗng nhiên bộc phát ra một ngọn lửa cháy mạnh lớn, nuốt chửng toàn bộ không gian, thiêu đốt tất cả.

Đây là công kích toàn bộ phạm vi, vô luận trên trời dưới đất đều bị đánh trúng, tạo thành thương tổn hệ hỏa cực lớn đối với tất cả kẻ địch trong phạm vi, chim ưng trên không trung trực tiếp bị chết cháy, ngay cả tro tàn đều không còn.

Lúc này Hoàng Dật cũng kẹt trong ngọn lửa, loại tình huống này, cho dù là hãn mỗ ra Tuyên Ấn, đem Bellis dắt lên không trung đều không tránh khỏi được.

Bất quá bản thân hãn có 75 điểm kháng tính hệ hỏa, có thể giảm miễn 75% thương tổn hệ hỏa, hơn nữa toàn bộ thuộc tính hiện tại của hãn tăng lên 100%, lần này thật ra không bị trực tiếp giết chết, chỉ là giá trị sinh mệnh liên tục giảm xuống, mỗi giây giảm khoảng 5%.

Giá trị sinh mệnh của Bellis cũng đang giảm xuống, cái kỹ năng này này có lẽ là dùng giá trị sinh mệnh làm điều kiện, đả thương kẻ địch một ngàn, tự tổn hại hết tám trăm.

Hiện tại, hai người đều đang giảm máu, nhìn xem ai không chịu nổi trước, ngã xuống trước!

Lượng máu của Hoàng Dật hoàn toàn không hùng hậu như Bellis, dựa theo loại tình huống này mà xem, hẳn là khẳng định sẽ chết trước. Hẳn không hề do dự, lập tức mở ra Thời Gian Chi Nhãn, vọt qua hướng Bellis. Hiện tại, hẳn có thể thấy hành động gần làm ra của Bellis, hẳn sau khi tiến lên, bước tiến trở nên hơn tình diệu rất nhiều, có thể sớm né tránh công kích của Bellis, linh hoạt đây đưa với gã.

Bất quá lúc này trên người của Bellis quần một tầng hỏa diễm, có lực phòng ngự rất mạnh, giảm rất nhiều thương tổn, Hoàng Dật dường như đánh vào một mai rùa.

Dần dần, lượng máu của hai người càng ngày càng ít, Hoàng Dật chỉ còn 30%, mà Bellis còn lại 6%! Bên trong tòa nhà tất cả đều đã là lửa, dường như là địa ngục nhân gian.

Rốt cục, giá trị sinh mệnh của Hoàng Dật còn lại 5% cuối cùng!

"Tối Hậu Nhất Bức!" Hoàng Dật sử dụng kỹ năng bảo mệnh, trong mười giây đồng hồ sẽ không tử vong! Sau đó hẳn sử dụng ra những đòn tấn công có thương tổn lớn nhất, điên cuồng công kích Bellis! Hai người đều đứng trên sợi dây tử vong, xem ai ngã xuống trước!

10 giây!

9 giây!

8 giây!

...

Rốt cục, TỐI HẬU NHẤT BÁC của Hoàng Dật còn lại một giây cuối cùng, mà giá trị sinh mệnh của Bellis lại còn đến 2%!

Hoàng Dật tựa như sẽ ôm hận mà chết!

"Biến thân!" Đúng lúc này, thân hình của Hoàng Dật bỗng nhiên biến đổi, trở thành một con mèo mập khéo léo, chớp mũi nhọn dài, đây cũng là Khứu Bảo Miêu trước đó không lâu mới tiến hóa.

"Hư Vô!" Sau một khắc, hắc mở ra kỹ năng chủng tộc của Khứu Bảo Miêu, thân thể nhất thời biến mất. Cái này không phải ẩn thân, mà là chân chính biến mất, không cách nào bị điều tra được, không cách nào bị công kích trúng, giống như một thứ không hề tồn tại.

Mà lúc này, thời gian TỐI HẬU NHẤT BÁC của hắc cũng kết thúc, lượng máu của hắc chỉ còn lại đúng 1% cuối cùng, nhưng dưới trạng thái hư vô, hắc sẽ không bị bất luận thương tổn gì, ngọn lửa bốn phía vô hiệu với hắc, mạng của hắc cuối cùng được bảo vệ.

Bellis thấy Hoàng Dật biến mất, nhìn trái nhìn phải một chút, lại từ đầu đến cuối không tìm được, ngọn lửa trên người còn đang thiêu đốt, đem giá trị sinh mệnh đốt cho càng ngày càng ít.

"Xích!" Rốt cục, Bellis triệt bỏ cái kỹ năng này, lượng máu trên người dừng lại ở con số 3 vạn, nếu như Hoàng Dật vẫn là trạng thái Thú Vương, như vậy dùng một Trọng Phán là có thể giết chết đối phương.

Nhưng hiện tại, Hoàng Dật đã dùng qua một lần cơ hội biến thân trong chiến đấu, mà hắc hiện tại không phải hình thái Bạch Long, không cách nào dùng Long Uy thoát khỏi chiến đấu, hắc chỉ có thể duy trì hình thái Khứu Bảo Miêu, đến khi chiến đấu kết thúc mới thôi.

Hiện tại, hắn ở một hoàn cảnh rất tệ, hắn và Bellis vẫn duy trì trạng thái chiến đấu, muốn giữ mạng thì không thể nhúc nhích, bằng không hắn mà hiện ra, đến lúc đó với chút máu của hắn, cho dù là bị Bellis thổi một hơi thở trúng cũng sẽ trực tiếp tử vong.

Mà hắn hiện tại là trạng thái hư vô, ngay cả thân thể cũng không có, tự nhiên cũng không thể hồi máu, chỉ có thể duy trì trạng thái hấp hối này.

Mặt khác, hắn dưới hình thái Khứu Bảo Miêu, không cầm được vũ khí, lực công kích cũng suy yếu, chỉ có trang bị còn lại còn có thể có hiệu quả.

Bất quá Hoàng Dật vẫn kiên trì đợi, trước đó hắn mua ba món trang bị cam cấp 60 trong buổi đấu giá ở Thiên Thai thành, bên trong có hai trang bị cam đều có hiệu quả chảy máu, sau khi công kích kẻ địch, có thể khiến kẻ địch trúng trạng thái chảy máu. Cho nên lúc này Bellis vẫn bị thương tổn, giá trị sinh mệnh càng ngày càng ít.

Rốt cục, thời gian kéo dài của【chảy máu】qua đi, lượng máu của Bellis dừng lại ở con số 1 vạn, vẫn không chết.

Hoàng Dật kiên trì chờ đợi, mà Bellis cũng càng không ngừng nhìn chung quanh, tìm kiếm thân ảnh của hắn.

Dần dần, vài phút trôi qua, bầu không khí đã hơi ổn định xuống, Bellis mệt mỏi ngồi xuống đất thở phì phò.

"Vù!" Đúng lúc này, trong hư không bỗng nhiên lóe ra một con mèo nhỏ, hung hăng đánh trên người Bellis, móng vuốt bén nhọn kéo ra vết thương thật dài, tạo thành thương tổn.

Cái này chính là Hoàng Dật biến thân Khứu Bảo Miêu, hắn đợi vài phút sau đó, rốt cục ra tay.

"Hả? Muốn chết!" Bellis vung búa to cấp tốc chém xuống mặt đất, một vòng

sóng xung kích nhất thời tứ tán ra, quét ngang tất cả, cho dù thân thể của Hoàng Dật có nhạy bén cũng căn bản tránh không thoát.

"Tối Hậu Nhất Bức!" Hoàng Dật lại một lần nữa mở ra kỹ năng chủng tộc, trong vòng 10 giây bảo đảm không chết, vừa rồi hãn sở dĩ đợi lâu như vậy, chính là vì đợi cái kỹ năng này hồi phục hoàn tất.

10 giây kế tiếp, hãn có thể thoả thích triển khai công kích, lúc này thủ đoạn công kích của hãn vô cùng có hạn, hãn không có vũ khí, kỹ năng nghề nghiệp không dùng được, chỉ có thể dùng kỹ năng chủng tộc của Khứu Bảo Miêu, kỹ năng ngoại lai, cùng với kỹ năng chủng tộc của thú vương.

Mà phương diện kỹ năng ngoại lai, mạnh nhất cũng là【Thế Giới Mạt Nhật】 trong trang bị truyền kỳ, nhưng sử dụng cái kỹ năng này cần 10% giá trị sinh mệnh, Hoàng Dật hiện tại chỉ có một tia máu, căn bản không cách nào dùng ra cái kỹ năng này!

Phương diện kỹ năng chủng tộc, đại chiêu chủng tộc của hãn【cự thú biến thân】 đang trong hồi phục, không cách nào sử dụng!

Hãn hiện tại, có thể nói là sơn cùng thủy tận!

"Tiêu Tho!" Sau một khắc, Hoàng Dật mở ra một hiệu quả trang bị, cái này cũng không phải kỹ năng, gần như chỉ là một hiệu quả, giống như thuộc tính tá quang.

Tiêu Tho chỉ tạo thành 5% thương tổn từ lực công kích Hoàng Dật, nhưng chỗ tốt của hiệu quả này, là trực tiếp sản sinh thương tổn, không nhìn phòng ngự của Bellis, không tồn tại vấn đề không phá được phòng ngự.

Lúc này, Hoàng Dật tuy rằng không có vũ khí, nhưng trang bị còn lại vẫn có tác dụng, lực công kích vẫn tương đối khả quan, lượng máu của Bellis chậm rãi giảm xuống.

"Dã tính hô hoán!" Hoàng Dật lại một lần nữa triệu hồi ra chó săn và chim ưng, khống chế chúng nó ra sức công kích Bellis.

Ba đường công kích, 1 vạn máu cuối cùng của Bellis càng ngày càng ít, gã điên cuồng công kích tới Hoàng Dật, muốn diệt trừ đối phương, nhưng Hoàng Dật trong 10 giây là không cách nào tử vong!

Rốt cục, lượng máu của Bellis đã cạn trước, ngửa mặt lên trời rồi ngã xuống, rơi ra một lệnh bài!

Mà Tối Hậ Nhất Bác của Hoàng Dật cũng kết thúc, cuối cùng cũng giành được thắng lợi!

Một trận chiến này, hấn đánh quá khổ cực, sử dụng tất cả thủ đoạn mới miễn cưỡng thắng lợi.

Nếu như cái này không phải bí cảnh, như vậy hấn có thể triệu hồi ra Anh Hùng ngực giam, dùng phân thân của tội phạm ra đối phó, dễ dàng hơn rất nhiều.

Nếu như đây là một bí cảnh như Chúng Thần chi tháp, vậy cuối cùng Hoàng Dật cũng có thể biến thân là linh miêu, dùng Sinh Mệnh Hiến Tế để nổ chết đối phương, sau đó trở về nhật chiến lợi phẩm. Nhưng đây là bí cảnh của công hội khiêu chiến, quy tắc khác biệt, tử vong thì sẽ trực tiếp bị truyền tống đi ra ngoài, ngay cả cơ hội nhật chiến lợi phẩm cũng không có.

Công hội khiêu chiến đối với người chơi của giai đoạn hiện tại mà nói vẫn là quá khó khăn, toàn bộ khu Trung Quốc, đến bây giờ cũng chỉ có 10 người thành công đi qua, sáng lập 10 công hội.

Kế tiếp, Hoàng Dật biến trở về hình người, đi tới bên cạnh thi thể của Bellis, khom người đem lệnh bài nhật lên.

Cái lệnh bài này cả vật thể màu đen, cỡ bàn tay, trên mặt có khắc ba chữ bằng ngôn ngữ thông dụng của đại lục -- Công Hội Lệnh!

Cái này là một khối lệnh bài vô cùng đơn giản, không biết là mộng tưởng của bao nhiêu người, không biết có bao nhiêu người khiêu chiến bao nhiêu lần lần công hội bí cảnh, tất cả đều là vì cái khối lệnh bài này, nhưng cuối cùng lấy được nó lại không có bao nhiêu người, hiện tại, Hoàng Dật cũng rốt cục trở thành một trong số ít người này.

Nỗ lực một thời gian dài, hẳn rốt cục có thể sáng tạo công hội!

Sau một khắc, hẳn rời khỏi bí cảnh, về công hội đại sảnh của Thiên Thai thành.

" Tiên sinh tôn kính, ngài đây là thất bại sao! Cần tiếp tục khiêu chiến không? Chỉ cần một vạn kim tệ là có thể một lần nữa tiến vào công hội bí cảnh tiến hành khiêu chiến!" Lúc này, tên phục vụ thấy Hoàng Dật đi ra, cười tủm tỉm nói.

Hoàng Dật giơ lên lệnh bài trong tay, nói: "Tôi muốn sáng tạo công hội."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 249: Sáng Tạo Công Hội

"A? Ngài dĩ nhiên thành công?" Phục vụ kinh hãi, không thể tưởng tượng được nhìn chăm chăm lệnh bài, sau đó kính nể nhìn Hoàng Dật một chút, cung kính nói: "Vậy mời đi theo tôi!" Dứt lời, hắn ta lập tức xoay người dẫn đường.

Hoàng Dật lập tức đi theo, đi ra phòng truyền tống trận.

Lúc này, ngoài cửa vừa lúc có một đám người đi tới, với gặp thoáng qua Hoàng Dật.

"Ngô Đạo Lý, anh nghĩ chúng ta ngày hôm nay có thể thành công không? Chúng ta đã khiêu chiến hơn mười lần, đây chính là hơn mười vạn kim tệ! Tiếp tục như thế sẽ không còn tiền."

"Hoảng cái gì, cậu không thấy được Miếu Sát còn chưa sáng tạo công hội sao? Hắn đều không hoàn thành công hội khiêu chiến, chúng ta không được cũng là bình thường."

"Long Thứ và Lợi Kiếm cũng không có sáng tạo công hội, bọn họ có phải là không muốn thành lập công hội?"

"Ai biết được! Hay là bọn họ đem lệnh bài Công Hội giao cho người khác, khiến cho người khác đi sáng tạo công hội, bản thân giấu ở phía sau, tiêu điều tự tại như cũ."

...

Hoàng Dật nghe bọn họ nói chuyện, đi tới, hắn lần đầu tiên biết công hội lệnh còn có thể giao cho người khác, để cho người khác thành lập công hội thay, như

vậy có thể bảo mật thân phận của bản thân. Bất quá hắn cũng không dự định làm như vậy, dù sao danh khí của hắn rất lớn, tự mình sáng tạo công hội, có thể hấp dẫn nhiều người gia nhập vào.

Hoàng Dật đi theo phục vụ hồi lâu, rốt cục đi tới một gian phòng khác của công hội đại sảnh. Nơi này có một ông lão tàn tật, ngồi trên xe đẩy, mang mắt kính, ngồi bàn học cũ nát, nghiên cứu một phần văn hiến tinh linh cổ xưa. Đôi mắt đã mù một bên, nhưng vẫn dựa vào con mắt còn lại, hấp thu hải dương tri thức.

Thấy ông lão này, Hoàng Dật hầu như là trong nháy mắt nghĩ tới Roan gia gia ở thư viện tầng năm của chiến giả đại sảnh trong Kinh Cức thành, hai người bọn họ đều là học giả điển hình, siêng năng nghiên cứu tri thức.

"Rafael đại nhân, vị tiên sinh này tới sáng tạo công hội, hắn đã thành công đi qua bí cảnh khiêu chiến, lấy được Công Hội lệnh." Tên phục vụ nhìn ông lão ngồi xe đẩy, ngữ khí trở nên cung kính không gì sánh được.

"Sao? Thiên Thai thành dĩ nhiên có người hoàn thành công hội khiêu chiến?" Ông lão tên "Rafael" có chút ngoài ý muốn, sau đó quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, quan sát hắn một phen.

"Tiểu tử, cậu vào đi!" Rafael gật đầu với Hoàng Dật, sau đó nhìn phục vụ, nói: "Steven, người xuống trước đi."

"Vâng!" Phục vụ cung kính đáp, cung kính khom người, sau đó đóng cửa phòng đi ra ngoài.

"Sáng tạo công hội cần ghi lại thông tin cá nhân, cho ta xem danh thiếp của cậu đi!" Rafael nói xong, mở ngăn kéo trong bàn học, sau đó từ bên trong lấy ra một quyển sổ ố vàng, nhẹ nhàng mở ra, sau đó cầm lấy bút lông ngỗng, chấm mực nước một chút, chuẩn bị ghi chép.

Hoàng Dật lập tức đem ra danh thiếp của mình, đưa qua.

"A? Sát Thần?" Rafael tiếp nhận danh thiếp, sau khi thấy cái tên bên trong, hơi kinh hãi, sau đó quay đầu, lần thứ hai quan sát Hoàng Dật một phen, "Không ngờ rằng là cậu? Thật sự là làm cho người ta ngoài ý muốn!"

Sau đó, Rafael quay đầu lại, dùng bút lông ngỗng viết vào quyển sổ, vang lên tiếng viết chữ sàng sạc. Ông vừa viết vừa nói: "Tôi và Roan của Kinh Cức thành là bạn học cũ, vài ngày trước chúng tôi còn ôn chuyện, nói qua sự tích của cậu. Hẳn trước đó không lâu còn quay về học viện hoàng gia Osco một chuyến, hiện tại học viện rất coi trọng cậu, đã đem tên ban thưởng của cậu xếp vào trong sách sử, tuyên bố với tất cả đại lục. Hy vọng cậu tiếp tục nỗ lực, sau này nói không chừng có thể nhận được học viện hoàng gia Osco tài bồi."

"Cảm ơn!" Hoàng Dật lễ phép gật đầu, học viện hoàng gia Osco tại Trung Ương đại lục, là cùng một đại lục với thánh địa của một trăm chủng tộc, chỗ đó được cho là trung tâm của thế giới này, là nơi tập trung quyền lực cao nhất. Thực lực hiện tại của hắn quá thấp, không có biện pháp đi Trung Ương đại lục, trừ phi có kỳ ngộ đặc thù.

"Cậu hiện tại đã có tên ban thưởng, kế tiếp cũng là nhanh chóng thăng lên cấp 100, đi học viện hoàng gia Osco tiếp nhận anh hùng thí luyện, đến lúc đó cậu có thể trở thành anh hùng người người đều hướng tới." Rafael nói xong, ngừng bút lông ngỗng, hướng Hoàng Dật nói: "Được rồi, thông tin cá nhân của cậu đã ghi chép xong, kế tiếp, cậu muốn lấy tên gì cho công hội của mình?"

"Nếu người người đều hướng tới anh hùng, vậy công hội của tôi gọi là Anh Hùng đi!" Hoàng Dật suy nghĩ một chút rồi nói.

"Được!" Rafael gật đầu, sau đó tiếp tục viết, đem lên công hội của Hoàng Dật ghi vào.

Rafael rất nhanh viết xong, buông bút lông ngỗng, quay đầu nhìn Hoàng Dật, nói: "Kế tiếp, tùy chinh chiến kỳ của công hội, chiến kỳ này là biểu tượng tượng trưng của công hội, chiến kỳ nếu bị hủy, vậy công hội sẽ giải tán. Nếu như cậu

sợ, như vậy cậu có thể đem chiến kỳ để vào trữ vật giới chỉ, không cho nó phát phốt dưới ánh mặt trời. Nếu như cậu muốn đem công hội phát triển lớn mạnh, như vậy tìm một chỗ, đem chiến kỳ cắm xuống, đến lúc đó khu vực xung quanh của chiến kỳ thuộc về công hội của cậu, cậu có thể thiết lập thành trì ở đây, nhưng cứ vậy, chiến kỳ của cậu có nguy cơ bị hủy." Nói đến đây, Rafael quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, nói: "Cái này giống như là một chiếc thuyền, cậu muốn cho cậu thả neo an toàn ở trong cảng, hay là muốn cho nó giương buồm rời bến?"

"Thuyền bỏ neo trong cảng là vô cùng an toàn, nhưng như vậy không phải mục đích tạo thuyền." Hoàng Dật nói xong, nhìn Rafael một chút, "Tôi muốn cho chiến kỳ tung bay ngoài gió!"

"Được!" Rafael gật đầu, "Vậy cậu tốt nhất nên mua chiến kỳ cao cấp nhất, thuộc tính của loại chiến kỳ này càng mạnh, phạm vi có thể bao trùm càng rộng. Đương nhiên, chiến kỳ có thể phát triển, hội viên công hội của cậu càng nhiều, cống hiến công hội càng cao, như vậy thuộc tính của chiến kỳ lại càng mạnh, thuộc tính tăng thêm cho thành viên công hội của cậu cũng càng cao, khiến cho công hội của cậu càng lớn mạnh. Khi điểm cống hiến vượt mức, cậu có thể lợi dụng điểm cống hiến công hội, đi mua càng nhiều chiến kỳ phụ, mở ra càng nhiều ranh giới. Nếu như chiến kỳ phụ bị hủy, vậy mất đi lực khống chế của khu vực ấy, chỉ cần chiến kỳ chủ của cậu vẫn còn, vậy công hội của cậu vẫn còn." Nói xong, Rafael mở ngăn kéo ra, từ bên trong lấy ra một chiến kỳ phong trần cổ xưa, đặt ra ở trước mặt Hoàng Dật.

Chiến kỳ này cả vật thể màu đen, mặt trên vẽ một chiến đao và một trường kiếm, giao nhau cùng một chỗ, thể hiện ra một khí tức thiết huyết.

"Chiến kỳ này bao nhiêu kim tệ?" Hoàng Dật hỏi.

"Một ngàn vạn!" Rafael bình tĩnh nói ra vài chữ, sau đó nhìn một Hoàng Dật chút, chuyển giọng, "Bất quá cậu là người có tên ban thưởng tôn quý, cho nên giá cả có thể giảm phân nửa, mặt khác ta có thể biếu tặng cậu hai chiến kỳ phụ,

đây là quyền lợi chỉ có người có tên ban thường mới có thể hưởng thụ. Nếu như cậu dùng điểm cống hiến công hội đi mua chiến kỳ phụ, tốn hao sẽ nhiều, hơn nữa cần thời gian rất lâu, mới có thể làm ra đủ điểm cống hiến công hội, đây là rất không có lời. Cậu phải biết rằng, cho dù là công hội Hiên Viên thị của Dao Phong, bây giờ cũng không có chiến kỳ phụ."

Hoàng Dật nhú mày trầm tư lên, hãn hiện tại căn bản không có nhiều tiền như vậy, chỉ có thể đi mượn của Độc Cô Lãnh Tàng, nhưng hãn đã thiếu đối phương nhiều nhân tình, tóm lại là có chút ngượng ngùng.

"Đương nhiên, nếu như cậu không có nhiều tiền như vậy, vậy cũng có thể mua chiến kỳ bình thường nhất, chỉ cần mười vạn kim tệ là có thể mua được, nhưng như vậy chiến kỳ cũng rất yếu đuối, cậu thân là Sát Thần đại danh鼎鼎, loại chiến kỳ này hiển nhiên là không phù hợp thân phận của cậu, hơn nữa quan trọng hơn là, cậu mua loại chiến kỳ này, vậy tôi sẽ không đưa cậu chiến kỳ phụ." Lúc này, Rafael lại bổ sung một câu.

"Xem ra tôi chỉ có thể mua chiến kỳ cao cấp nhất!" Hoàng Dật rốt cục hạ quyết tâm, hai chiến kỳ phụ hãn vô cùng cần, đây là nhóm chiến kỳ phụ đầu tiên trong Thế Giới Thứ Hai, người khác tới mua sẽ tiêu hao rất nhiều điểm cống hiến công hội, mà hiện tại chính là giai đoạn phát triển hoàng kim của công hội, khắp nơi đều cần dùng đến điểm cống hiến công hội, không ai sẽ bỏ ra đi mua chiến kỳ phụ.

Kế tiếp, Hoàng Dật gửi một tin tức cho Độc Cô Lãnh Tàng, mượn năm trăm vạn.

Độc Cô Lãnh Tàng trả lời rất nhanh, sảng khoái đáp ứng, đồng thời lập tức tới công hội đại sảnh của Thiên Thai thành, đem tiền đến đây cho hãn.

"Xin chờ một chút, bạn tôi sẽ đem tiền đến đây!" Hoàng Dật hướng Rafael nói.

"Đừng nóng vội, còn chưa xong!" Rafael nhiệt tình cười cười, nói: "Chiến kỳ

cũng là sinh mệnh của công hội, cậu khẳng định không đành lòng đem nó bại lộ tại khu vực dã ngoại, người luôn có lúc bất cẩn, không có khả năng canh giữ ở bên cạnh của chiến kỳ, vậy làm sao bây giờ? Cậu có thể an bài một ít người thủ hộ cường lực của công hội tới bảo vệ lãnh địa của cậu. Chỗ của ta có một nhóm cơ giáp thủ hộ, đều là kết quả kiệt xuất của địa tinh viễn cổ, chế tác cẩn thận, thực lực cường đại, từ cấp 50 đến cấp 100 đều có, cậu có muốn mua mấy con để bảo vệ chiến kỳ hay không? Ta kiến nghị cậu mua mấy cơ giáp thủ hộ cấp 100 đi, chỉ cần năm trăm vạn kim tệ một con. Bất quá ta nói rõ một chút, thủ hộ giả của công hội chỉ có thể hoạt động trong phạm vi khu vực của công hội, không thể vượt qua phạm vi bao phủ của chiến kỳ, cho nên nếu như cậu dự định lợi dụng những thủ hộ giả này đi tư lợi, vậy ta xin khuyên cậu không nên có loại tâm tư này."

"Không cần!" Hoàng Dật lập tức lắc đầu, cái công hội này quả nhiên là một động không đáy, muốn phát triển đi lên, vậy phải càng không ngừng đốt tiền, cái thủ hộ giả này chỉ có thể để sau này rồi nghĩ biện pháp.

"Được rồi, cậu không cần cơ giáp thủ hộ cũng được, chỗ của ta còn có Công Hội Khế Ước thạch, có thể ký kết khế ước cùng một chút ma thú cường đại hoặc là cường giả, khiến cho chúng nó trở thành thủ hộ giả công hội của. Bất quá chúng nó sau khi ký kết khế ước, cũng chỉ có thể như cơ giáp thủ hộ, hoạt động trong phạm vi hạn định công hội của cậu, không cách nào đi ra." Rafael tiếp tục nói.

"Sao? Ký kết khế ước sao?" Trong lòng Hoàng Dật hơi khẽ động, lập tức hỏi, "Loại Khế Ước thạch này bao nhiêu tiền một cái?"

"Cái này thì rẻ! Phải xem đẳng cấp của mục tiêu ký kết, Khế Ước thạch dưới cấp 50 1 vạn kim tệ một cái. Khế Ước thạch dưới cấp 100 5 vạn kim tệ một cái, Khế Ước thạch dưới cấp 200 20 vạn kim tệ một cái."

"Tốt lắm, cho tôi ba Khế Ước thạch dưới cấp 200!" Hoàng Dật nói xong, lấy ra 60 toàn thạch tệ còn lại trên người, đưa cho Rafael.

Nếu bàn về cường giả, trong Anh Hùng ngục giam của hắc có một đống lớn, các loại ngoại hình, các loại năng lực đều có, hơn nữa đều là nhân vật anh hùng tiếng tăm lừng lẫy trên lịch sử. Hắc chỉ cần tìm ba tội phạm cường đại, ký kết khế ước với bọn họ một chút, vậy có thể khiến cho bọn họ đi thủ hộ lãnh địa công hội của mình!

Thủ hộ giả loại trình tự này, cho dù Sa Đạo Vương tới cũng không chiếm được tiện nghi!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 250: Chỉ Cần Là Chỗ Có Gió, Sẽ Có Sắt Kỳ Tung Bay

"Được! Ba khối Khế Ước thạch này của cậu!" Rafael từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra ba khối đá màu đỏ cỡ nắm tay, đưa cho Hoàng Dật, "Bất quá cường giả hơn cấp 100, cậu hiện tại rất khó tiếp xúc đến, càng đừng nói khiến cho đối phương ký kết khế ước với cậu, những Khế Ước thạch này hẳn là phải rất lâu sau này mới có thể xuất hiện công dụng."

"Cảm ơn!" Hoàng Dật tiếp nhận ba Khế Ước thạch, sau đó để vào trữ vật giới chỉ.

"Thấy cậu mua ba Khế Ước thạch, ta sẽ cho một mình cậu phúc lợi!" Lúc này, Rafael suy nghĩ một chút, nói: " Trong một tháng kế tiếp, công hội đại sảnh của Thiên Thai thành chúng tôi, sẽ mở cho cậu một cửa sổ, dùng để giúp cậu chiêu thu thành viên. Nếu như là công hội khác, vậy mỗi ngày phải nộp một vạn kim tệ phí dụng! Hơn nữa hiện tại công hội ít, cửa sổ của chúng tôi còn đủ, nếu như công hội nhiều, đến lúc đó người người đều thuê cửa sổ của chúng tôi, vậy phải áp dụng phương thức cạnh tranh, công hội ra giá cao mới có thể thuê được cửa sổ của chúng tôi. Kế tiếp, cậu sắp xếp điều kiện gia nhập của hội viên một chút đi!"

"Công hội của tôi hiện tại có thể nhận bao nhiêu người?" Hoàng Dật cẩn thận hỏi.

"Cậu đây là công hội cấp một, tối đa có thể chiêu nạp một trăm vạn thành viên. Những thành viên công hội này chỉ cần ở trụ sở công hội của cậu, vậy bọn họ làm ra các loại hành vi, vô luận là kinh doanh, xây dựng, hay là trồng trọt, chỉ cần có thể cho trụ sở của công hội trở nên phồn vinh, như vậy công hội của cậu có thể nhận được điểm cống hiến công hội, sử dụng điểm cống hiến có thể tăng

lên đẳng cấp công hội tại đại sảnh thị chính trong công hội của các người. Nếu như có thể thăng lên công hội cấp hai, hạn mức chiêu mộ thành viên cao nhất có thể tăng lên tới hai trăm vạn người, nếu như là công hội cấp ba, đó chính là ba trăm vạn người, cứ như vậy mà tính. Chỉ cần cậu có đủ điểm cống hiến công hội, là có thể đi lên, đương nhiên, càng về sau, điểm cống hiến công hội cần càng nhiều." Rafael kiên trì giải thích.

Hoàng Dật trầm tư một hồi, hiện nay hắn chỉ biết thành viên của Hiên Viên thị đã đột phá một ngàn vạn, vậy đại biểu đối phương ít nhất là công hội cấp mười, bọn họ phát triển lâu như vậy mới thăng lên cấp mười, thăng cấp công hội hẳn là không phải một chuyện dễ. Bây giờ xem ra, người muốn gia nhập công hội, vượt xa mức độ có khả năng chiêu nạp của công hội hiện có, cái này đại biểu hẳn có thể sắp xếp điều kiện cao một chút, ưu tiên chiêu mộ một nhóm cao thủ.

"Vậy tôi bố trí hai điều kiện. Thứ nhất, chủng tộc bình thường và nghề nghiệp, cần đạt được cấp 50 mới có thể gia nhập vào công hội của tôi; Thứ hai, chủng tộc cao cấp, nghề nghiệp cao cấp, chủng tộc hi hữu, nghề nghiệp hi hữu, không có bất luận yêu cầu gì, tùy thời đều có thể gia nhập vào." Hoàng Dật suy nghĩ một chút nói.

"Được! Kế tiếp chúng tôi sẽ dựa theo cái tiêu chuẩn này giúp cậu chiêu mộ thành viên." Rafael gật đầu.

"Cảm ơn!" Hoàng Dật cảm ơn một tiếng. Hiện tại, hắn thiếu nhất cũng là kim tệ không thể nghi ngờ, dựa theo tiêu chuẩn thu phí mà Rafael nói, hiện tại dưới tình huống cửa sổ có dư, một ngày đều phải một vạn kim tệ. Mà hắn khẳng định là muốn đồng thời mở ra chiêu mộ tại nhiều thành phố, giảng lưới phạm vi lớn, nếu như đồng thời mở ra chiêu mộ tại hai mươi thành phố, phí dụng một ngày cũng là hai mươi vạn, một tháng cũng là sáu trăm vạn. Hơn nữa qua một thời gian số lượng công hội sẽ như giếng phun, đến lúc đó người người đều muốn thuê cửa sổ chiêu mộ thành viên, vậy cửa sổ sẽ càng đắt.

Hoàng Dật phải lập tức nghĩ biện pháp tìm một con đường phát tài mới được, nếu không hẳn không cách nào gánh được chi tiêu lớn như vậy. Đương nhiên, nếu như thật sự không tìm được con đường phát tài, vậy hẳn còn có một biện pháp, đó chính là khiến cho số 9 lợi dụng tiền trong hiện thực, đi mua kim tệ trong Thế Giới Thứ Hai, Độc Cô Lãnh Tàng sở dĩ nhiều kim tệ như vậy, cũng là lợi dụng phương thức này. Bất quá phương thức này sẽ lưu lại một chút dấu vết, sẽ bại lộ thân phận của một ít người trong tổ chức.

"Kịch kịch kịch!" Đúng lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến tiếng gõ cửa, sau đó vang lên một âm thanh lười biếng: "Miếu Sát, là tôi!"

"Tiến vào!" Rafael cao giọng hô.

Cửa phòng lập tức được đẩy ra, sau đó một người nam cao lớn đi đến, cũng là Độc Cô Lãnh Tàng vẻ mặt buồn ngủ.

Hắn nhìn Hoàng Dật một chút, ngáp một cái, nói: "Miếu Sát, không ngờ rằng cậu sáng tạo công hội nhanh như vậy, nơi này là năm trăm vạn, các người đếm đi!" Dứt lời, hắn từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một túi toàn thạch tệ, đặt ở trên bàn.

Rafael mở túi nhìn một chút, sau đó thử thử trọng lượng của túi, toàn thạch tệ bên trong phát ra âm thanh va chạm, thanh thúy mê người.

Rafael thoả mãn gật đầu, nhìn Hoàng Dật, nói: "Cái chiến kỳ này của cậu, tại trước đó, cậu còn có một bước cuối cùng, đó chính là viết một chữ trên chiến kỳ, để cho người khác vừa nhìn liền biết là chiến kỳ của cậu, xin hỏi cậu muốn viết chữ gì?"

"Viết một chữ SÁT (杀) đi!" Lúc này, Độc Cô Lãnh Tàng tiếp nhận câu chuyện, hắn nhìn Hoàng Dật một chút, nói: "Trước đó Địa Ngục chi vương phong cho anh là Sát Lục Chi Vương, mà tên ban thưởng của anh lại là Sát Thần, tên của anh là Miếu Sát, đều có một chữ Sát, người khác thấy, liền biết đó là chiến kỳ của anh, độ công nhận rất cao."

"Ừm, vậy nghe hẳn đi!" Hoàng Dật hướng Rafael nói.

"Được!" Rafael gật đầu, lập tức mở ra chiến kỳ, trải ra trên bàn, sau đó trên ngón tay của ông nhất thời tản ra một tia sáng đỏ như máu, trên mặt cờ viết một chữ "SÁT" đỏ như máu, nhìn qua giống như là máu tươi đổ thành, tản ra một cảm giác đặng đặng sát khí.

Sau đó, Rafael lại lấy ra hai chiến kỳ phụ, ấn một chút trên chiến kỳ chủ, sau đó bề mặt của hai chiến kỳ phụ đều tự in lại một chữ "SÁT".

"Được rồi! Chiến kỳ này gọi tên là Sát Kỳ đi, sau này đây là tượng trưng của Anh Hùng công hội. Tương lai, nó sẽ xuất hiện tại các thành trì trên toàn bộ đại lục, thậm chí là chư đảo hải ngoại, nếu như cậu có thể đi đại lục khác công thành chiếm đất, như vậy đem Sát Kỳ cắm đầy thế giới, chỉ cần chỗ có gió thổi, sẽ có Sát Kỳ tung bay."

"Cảm ơn!" Hoàng Dật gật đầu, vươn hai tay, trình trọng tiếp nhận ba Sát Kỳ.

Nhìn ba Sát Kỳ, cảm thụ được cảm xúc của nó, Hoàng Dật tựa như thấy được một con đường chinh chiến, rất nhiều năm sau này, hẳn đều phải giơ cao ngọn cờ này, ra sức đi chinh phục thế giới này! Nếu thật sự có một ngày như vậy, toàn bộ thế giới sẽ tung bay Sát Kỳ.

Chỉ cần chỗ có gió, sẽ có Sát Kỳ tung bay!

...

Từ công hội đại sảnh đi ra, Độc Cô Lãnh Tàng liền lập tức nói lời từ biệt, về tới Cô Thành của hắn, Hoàng Dật đi qua truyền tống trận, quay trở về cứ điểm gần cách với nhân thế.

"Meo meo~" Vừa về đến cứ điểm, mèo trắng nhỏ liền nhào vào trong lòng của hắn, hiển nhiên là đã ở bên cạnh truyền tống trận đợi lâu.

Tần Thời Vũ cũng đang đợi ngay bên cạnh truyền tống trận, thân thể cao gầy

của cô ấy chân thành đứng ở nơi đó, dưới ánh trăng sáng tỏ càng động nhân, đôi mắt đẹp của cô ấy nhìn chăm chăm Hoàng Dật, hơi nháy mắt: "Anh đi đâu?"

"Anh đi sáng tạo công hội." Hoàng Dật mỉm cười với cô ấy, nói: "Công hội gọi là Anh Hùng, đây là chiến kỳ công hội." Nói xong, hắt lầy ra ba chiến kỳ.

"Nhanh như vậy!" Đôi mắt đẹp của Tần Thời Vũ sáng lên, không khỏi nhìn ba chiến kỳ một chút, nhưng rất nhanh, sắc mặt của cô ấy liền tràn ngập nghi hoặc: "Chiến kỳ của công hội không phải chỉ có một cái sao? Sao của anh có đến ba?"

"Đây là một chiến kỳ chủ và hai chiến kỳ phụ. Cái lớn là chiến kỳ chủ, anh quyết định cắm trong cứ điểm của chúng ta, ở đây xung quanh là hồ trời, người khác không vào được, ngăn cách với nhân thế, vô cùng an toàn, có thể bảo đảm căn cơ của công hội chúng ta. Nhưng ở đây địa thế không được, không cách nào kiến tạo thành phố, cho nên chúng ta có thể lợi dụng hai chiến kỳ phụ bù đắp. Một chiến kỳ phụ bên trong anh chuẩn bị cắm ở Long Đô, đem Long Đô chiếm lĩnh, đó là một thành phố lớn, chúng ta đến đó tiếp quản, không cần tiêu hao tài chính để sửa chữa lại một lần, trực tiếp có thể dùng. Mà một chiến kỳ phụ khác, anh chuẩn bị cắm ở cạnh biển phương bắc, ở đây kiến tạo một thành phố cảng, tiện để sau này phát triển viễn dương. Hai thành phố này có thể trở thành cửa trước và sau cho cứ điểm của chúng ta, cứ điểm của chúng ta mới là hạch tâm."

"Không ngờ rằng anh dĩ nhiên có thể lấy được hai chiến kỳ phụ, cái này mang đến cho chúng ta một ưu thế rất lớn của giai đoạn trước, cho dù là Dao Phong bọn họ cũng không có chiến kỳ phụ!" Tần Thời Vũ nhìn hai chiến kỳ phụ, thần sắc có chút ngoài ý muốn, "Vậy kế tiếp, chúng ta hẳn là phải lập tức đi đến Long Đô, đem chỗ đó chiếm lĩnh trước. Chúng ta có thể nghĩ đến cái địa phương này, người khác tự nhiên cũng có thể nghĩ đến, nói không chừng hiện tại có nhiều người đem chủ ý đánh vào Long Đô, muốn chiếm lĩnh khối bảo địa này."

"Không sai, bất quá trước khi cắm chiến kỳ phụ, chúng ta phải cắm chiến kỳ chủ trước." Hoàng Dật nói xong, quay đầu nhìn bốn phía một chút, "Chúng ta đi

tìm tốt chỗ đi!" Nói xong, hần đi đầu phía trước.

Ba người tìm một hồi trong ngọn núi, cuối cùng tìm được rồi một khu vực được vài đại thụ che trời vây quanh, nơi này là giải đất trung ương của ngọn núi, có thể bảo hộ chiến kỳ này tương đối tốt.

Kế tiếp, Hoàng Dật lấy ra chiến kỳ, móc vào cột, sau đó cắm mạnh trên mặt đất.

【 hệ thống nhắc nhở 】: xin hỏi bạn muốn đem chiến kỳ của【 Anh Hùng 】 công hội cắm ở khu vực này? Chỉ cần cắm xuống, một trăm km xung quanh sẽ thuộc về lãnh địa công hội của bạn. Chỉ cần chiến kỳ bị hủy, công hội tự động giải tán.

Hoàng Dật lập tức lựa chọn đồng ý.

Sau đó, trên ngọn cờ nhất thời tản ra một quang mang đỏ như máu, vầng vàng cắm trên mặt đất, sau đó đạo quang mang đỏ như máu cấp tốc khuếch tán ra bốn phương tám hướng, dường như là cơn lốc, khuếch tán tới khu vực một trăm km xung quanh.

Ngay sau đó, trong khu vực một trăm km xung quanh, vang lên một âm thanh:

"【 khu vực thông báo 】: 【 Sát Thần 】 đem chiến kỳ của【 Anh Hùng 】 công hội cắm xuống khu vực này, đến tận đây, khu vực này trở thành lãnh địa của【 anh hùng 】 công hội."

Giờ phút này, trong một trăm km xung quanh, chỉ có ngọn sơn này có người ở, đó chính là hơn mười vị người chơi nghề nghiệp sinh hoạt đỉnh cấp do Tần Thời Vũ chiêu mộ tới, chỉ có bọn họ mới nghe được cái âm thanh này. Lúc này, mỗi người đều kinh hãi, sau đó hưng phấn lên, bọn họ ở chỗ này rất lâu, rốt cục đợi được ngày sáng tạo công hội, bọn họ chính là nguyên lão, chứng kiến thời khắc sáng lập công hội!

Hoàng Dật nhìn ngọn cờ một chút, lúc này một trận gió đêm thổi tới, thổi cho ngọn cờ tung bay phấp phót, chữ "SÁT" chói mắt không gì sánh được trong gió.

Sau này, cái khối đất này sẽ trở thành thánh địa của Anh Hùng công hội, là thánh địa mà tất cả thành viên cần sinh mệnh tới thủ hộ, quyết không cho phép bất cứ người ngoài nào đặt chân vào!

" Lãnh địa công hội đã có, kế tiếp, anh đi tìm một người thủ hộ." Hoàng Dật nói một tiếng với Tần Thời Vũ, sau đó lấy ra《 Anh Hùng chi thư 》.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 251: Tử Linh Phi Long - Visage

Kế tiếp, Hoàng Dật triệu hồi ra lối vào của Anh Hùng ngục Giam, sau đó đi vào, Tiểu Quần Quần và Tần Thời Vũ ở bên ngoài đợi.

Hoàng Dật đầu tiên là đi Hùng Hoàng thạch thất, biến thân thành linh miêu, chộp một đồng chìa khoá. Hãn hiện tại dùng tốc độ cực hạn nhất, có thể bắt dc chìa khoá hơn cấp 190, vượt quá cấp 200, vậy tốc độ phi hành của chìa khoá sẽ tăng lên rất lớn, với thực lực hiện tại của hãn là căn bản không bắt được.

Kế tiếp, Hoàng Dật căn cứ chìa khoá trong tay, bắt đầu kiểm tra《 Anh Hùng chi thư 》, sàng chọn tội phạm thích hợp.

Dựa theo thiết tưởng của hãn, chiến kỳ chủ của hãn cắm trong khe núi, bốn phía là hồ trời, mà trong hồ trời còn có những ngọn núi khác, đến lúc đó những ngọn núi này khẳng định là đều phải khai phá. Vậy thủ hộ giả ở đây tốt nhất là phải có năng lực phi hành, năng lực không chiến rất mạnh, như vậy mới có thể bay tới bay lui trong hồ trời, bảo hộ tất cả ngọn núi trong lãnh địa.

Mà phương diện chiến kỳ phụ, một là cắm ở trong Long Đô, Long Đô ở sa mạc, kiếm một cường giả trên đất liền là được, loại cường giả này nhiều nhất, rất dễ tìm được.

Chiến kỳ phụ cuối cùng, dùng để kiến tạo một thành phố cảng, vị trí địa lý là ở cạnh biển, thủ hộ giả của chỗ đó tốt nhất có hai loại năng lực trên biển và trên đất liền.

Ba chiến kỳ, ba lãnh địa, thủ hộ giả phân biệt là ba loại trên trời dưới đất ngoài biển, Hoàng Dật dựa theo ý nghĩ như thế bắt đầu tìm kiếm. Tìm tìm, ánh

mắt của hắn bỗng nhiên dừng lại ở một trang giấy.

Tử Linh Phi Long. Visage (Visage the Necro'lic) (cấp 195, đánh số 1704) thời kì Viễn Cổ, là một con phi long trong Tử Thần điện, sau đó linh hồn bị sa ngã, bị giam vào trong Anh Hùng ngục giam.

Rồng! Thấy tên này, Hoàng Dật liền biết tên tội phạm này khẳng định có năng lực phi hành, hơn nữa đẳng cấp cũng cao tới cấp 195, tính là vô cùng cường, còn muốn lợi hại hơn so với Sa Đạo Vương, hoàn toàn có thể làm thủ hộ giả của cử điểm chủ.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại nhìn năng lực của Tử Linh Phi Long một chút, Tử Linh Phi Long cực kỳ cường đại, năng lực có rất nhiều. Bên trong cái này, để cho Hoàng Dật cảm thấy thoả mãn nhất, cũng là năng lực triệu hoán ra phi long nhỏ, nó có thể triệu hồi ra hai con phi long nhỏ hiệp trợ chiến đấu, loại phi long nhỏ này là không có hạn chế thời gian kéo dài, chỉ cần không tử vong có thể tồn tại, hơn nữa cho dù tử vong, cũng có thể tiếp tục triệu hồi ra.

Hoàng Dật rất cục hạ quyết tâm, quyết định chọn Tử Linh Phi Long, trong hồ trời có rất nhiều núi, nếu như chỉ có một Tử Linh Phi Long, vậy sẽ có chút được cái này mất cái khác. Nhưng nó có thể triệu hồi ra hai con phi long nhỏ, vậy phương diện thủ hộ lãnh địa sẽ linh hoạt hơn, con nhỏ tuần tra lãnh địa, con lớn tọa trấn chiến kỳ, hai tầng bảo hiểm.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức dựa theo bản đồ, rất nhanh liền đi tới trước phòng giam của Tử Linh Phi Long.

Không gian của phòng giam này cực kỳ thật lớn, lúc này có một bóng đen lớn đang bay lượn trên không trung, nó mở hai cánh, kéo ra một cái bóng lớn dưới đất, làm cho người ta sợ hãi.

"Tử Linh Phi Long, ngươi muốn thu được tự do không?" Hoàng Dật hướng bóng đen trên bầu trời hỏi, âm thanh vang vọng trong phòng giam, hình thành từng tiếng vang.

"Sao?" Một âm thanh lạnh lùng nghiêm nghị mà khàn khàn vang lên, sau đó bóng đen lao xuống, đứng ở phòng giam cửa, là một long tộc uy phong lẫm lẫm. Cả người nó đều là khí tức u ám chỉ có tử linh mới có, vậy trên người cũng tản ra sương khói màu xám, vừa nhìn là biết tràn ngập khí tức ăn mòn. Lúc này, hai mắt lớn của nó nhìn chăm chăm Hoàng Dật ngoài cửa, ánh mắt đầy tử khí.

"Ta là trưởng ngục giam của Anh Hùng ngục giam, hiện tại ta cho người một cơ hội tự do. Ta thành lập một công hội, chỉ cần người nguyện ý ký kết Công Hội Khế Ước, trở thành thủ hộ giả trong lãnh địa của ta, như vậy người sẽ có được tự do, ta có thể thả người đi ra ngoài, trong phạm vi lãnh địa của ta người có thể tùy ý đi lại." Hoàng Dật bình tĩnh nói.

Hai mắt trầm lặng của Tử Linh Phi Long, sau khi nghe được tin tức này, nhất thời hiện lên một tia thần thái, tựa như bị đả động.

Nhưng rất nhanh, hai mắt của nó liền chuyển động, tựa như nghĩ tới một vấn đề, nó trầm giọng hỏi: "Nếu như lãnh địa của người bị công hãm, vậy ta có phải là cũng mất mạng?"

"Đúng vậy! Người cùng ta ký kết Công Hội Khế Ước, vậy người sẽ toàn lực bảo vệ lãnh địa, nếu không lãnh địa chỉ cần bị công hãm, người cũng sẽ mất mạng, đây là thường thức của ký kết khế ước." Hoàng Dật nói xong, chuyển giọng, "Bất quá hiện tại thế giới bên ngoài đã yếu đuối không chịu nổi, không có nhiều cường giả rung trời hám địa như thời kì Viễn Cổ của các người, thực lực cường đại cấp 195 của người, trong đại lục này không hề sợ bất luận kẻ nào, không ai có thể đánh bại người, lãnh địa của ta dưới sự thủ hộ của người, nhất định sẽ tồn tại."

"Đại lục đã yếu đuối như thế sao?" Tử Linh Phi Long nỉ non một tiếng, sau đó nó trầm tĩnh một hồi, có vẻ có chút do dự. Cái được và cái mất của chuyện này đều vô cùng lớn, nếu như có thể thành công thủ hộ lãnh địa, vậy thì nó sẽ có thể đạt được tự do tha thiết ước mơ, bất quá chỉ cần thất bại, đó chính là chết, còn thảm hơn so với nhốt trong Anh Hùng ngục giam.

"Nếu như người không cần cơ hội này, vậy ta đi tìm người khác, rất nhiều người đều muốn muốn cơ hội này." Hoàng Dật nói xong, xoay người muốn đi, tựa như muốn đi tìm tội phạm khác.

"Chậm đã!" Tử Linh Phi Long rốt cục gọi Hoàng Dật lại, "Ta đáp ứng người."

"Lựa chọn sáng suốt!" Hoàng Dật quay đầu lại nhìn nó, mỉm cười. Từ nay về sau, Tử Linh Phi Long sẽ hoàn toàn nghe mệnh lệnh của hắn, trong phạm vi lãnh địa, bản thân hắn có một giúp đỡ gần như vô địch.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra một viên Khế Ước thạch, giơ giơ lên hướng Tử Linh Phi Long, nói: "Người làm một giọt máu ra, nhỏ vào Khế Ước thạch này."

"Được!" Tử Linh Phi Long đáp lại một tiếng, sau đó lắc lắc thân thể, lập tức bay ra một giọt máu.

Giọt huyết dịch này cũng có màu giống da của Tử Linh Phi Long, cũng là màu xám tro, sau khi thấm vào Khế Ước thạch, Khế Ước thạch giống như miếng bông gòn thấm nước, đem giọt huyết dịch này hút vào.

【 hệ thống nhắc nhở 】: 【 Tử Linh Phi Long. Visage 】 thành công với ký kết khế ước【 Anh Hùng 】công hội của bạn, trở thành thủ hộ giả của lãnh địa.

"Được rồi, kế tiếp người sẽ thu được tự do!" Hoàng Dật hít sâu một hơi, sau đó lấy ra chìa khoá, mở cánh cửa phòng giam.

Trước đây hắn đều chỉ đem cánh cửa phòng giam mở một phần, thả phân thân của tội phạm đi ra, nhưng lần này, hắn cũng hoàn toàn đem tội phạm thả ra, hai khái niệm này là hoàn toàn khác biệt.

"Phù! Cánh cửa này giống như là một gông xiềng, đã nhốt ta trong năm tháng vô tận, hiện tại, ta rốt cục có thể thoát khỏi gông xiềng này!" Tử Linh Phi Long

thấy cánh cửa phòng giam được mở, ngửi khí nhất thời trở nên kích động không gì sánh được, khẩn cấp vọt ra.

Thân hình to lớn của nó như một trận gió, nhất thời bay tới trước mặt của Hoàng Dật, nhìn xuống hăn, dường như nhìn một con kiến hôi, tản ra lực áp bách thật lớn. Nếu như là trước đó, vậy nó thổi một hơi thở là có thể giết chết Hoàng Dật, nhưng hiện tại Hoàng Dật cùng một trận doanh với nó, vậy không cách nào công kích, không chỉ có như vậy, toàn bộ thành viên của Anh Hùng công hội đều cùng một trận doanh với Tử Linh Phi Long, sẽ không bị nó ngộ thương.

"Chúng tôi đi ra ngoài đi!" Hoàng Dật nói xong, mang theo Tử Linh Phi Long từng bước đi ra ngục giam.

"Trường ngục giam, ta cũng muốn tự do!"

"Ta cũng nguyện ý ký kết Công Hội Khế Ước với người."

"Tên nhóc, thực lực của ta cường đại, trên trời dưới đất không ai có thể đánh thắng được ta, vì sao không ký kết khế ước với ta?"

"Hừ! Khẩu khí thật lớn, cái gì gọi không ai đánh thắng được người? Có bản lĩnh đánh với ta một trận, ai thắng người đó ký kết khế ước. . ."

Dọc theo đường đi, trong vô số phòng giam, đều truyền đến tiếng gào của tội phạm, vừa rồi Hoàng Dật và Tử Linh Phi Long nói chuyện truyền rõ ràng vào trong tai chúng nó, hiện tại chúng nó lại thấy Tử Linh Phi Long quả thật là đi ra, cái này cho thấy Hoàng Dật quả thật không có gạt người. Lúc này, đại đa số tội phạm đều kích động lên, đều muốn ký kết Công Hội Khế Ước với Hoàng Dật, thu được tự do.

"Xin lỗi! Cơ hội có hạn!" Hoàng Dật nhìn quanh phòng giam bốn phía một lần, cao giọng nói. Hăn thật ra muốn ký kết với nhiều tội phạm, nhưng hăn chỉ mua ba Khế Ước thạch, kế tiếp còn ký kết hai thủ hộ giả của chiến kỳ phụ. Hơn

nữa cứ điểm của công hội hiện tại cũng không có nguy hiểm gì, có một tội phạm thủ hộ cũng đã đủ rồi, thả nhiều tội phạm như vậy, ý nghĩa cũng không lớn.

Chỉ tiếc những tội phạm này chỉ có thể hoạt động trong phạm vi lãnh địa, không thể theo hăng đi thế giới bên ngoài, nếu không hăng hiện tại có thể đi chinh phục toàn bộ thế giới, thả ra mấy ngàn tội phạm, quét ngang toàn bộ thế giới, chỗ đi qua, không một người sống.

Rất nhanh, Hoàng Dật và Tử Linh Phi Long liền đi ra Anh Hùng ngục giam, đi tới thế giới bên ngoài.

Tử Linh Phi Long vừa đi ra, thấy rừng rậm xanh tươi bên ngoài, nhìn bầu trời đầy sao trên đầu, hít thở không khí mới mẻ, toàn bộ thân thể đều run lên, trong mắt đã ươn ướt không kìm lòng được, nó không biết đã bao nhiêu không được nhìn thấy những hình ảnh này.

Ngay sau đó, nó lập tức mở ra hai cánh thật lớn, bay về phía bầu trời rộng lớn, tự do bay lượn trong thế giới tốt đẹp, lúc này trắng sáng là phong nền của nó, thân thể dữ tợn của nó dưới phụ trợ của ánh trăng, hình thành một cái bóng rất lớn. Nó mở miệng, không kiêng nể gì phát ra một tiếng long ngâm nghẹn khuất vô số năm tháng, tiếng long ngâm vang vọng thiên địa, truyền vào mỗi một ngọn núi trong hố trời, truyền đến tổ của mỗi một con chim, truyền đến lãnh địa của mỗi một con dã thú, mang đến một áp bức linh hồn.

Chỉ một thoáng, khắp mặt đất, tất cả sinh linh đều sợ run, lạnh run, không dám hé răng.

Tử Linh Phi Long là tuyệt thế cường giả cấp 195, còn mạnh hơn so với Sa Đạo Vương, tại đại lục này là tồn tại có thể tung hoành ngang dọc, mà ở đây chỉ là một khu vực nhỏ bé không bắt mắt của đại lục, Tử Linh Phi Long cũng là vương giả tuyệt đối ở đây.

"Miếu Sát, cái này là vật gì, quá mạnh mẽ!" Tần Thời Vũ vỗ vỗ ngực, nhìn long ảnh to lớn trên bầu trời, khiếp sợ nói.

"Đó là thủ hộ giả của lãnh địa chủ." Hoàng Dật cũng ngẩng đầu nhìn chăm chăm Tử Linh Phi Long càng bay càng xa, khẽ cười nói, "Kế tiếp chúng tôi còn muốn tìm một vương giả lục địa, cùng với bá chủ trong hải dương, tới bảo vệ hai lãnh địa khác chúng ta."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 252: Hắc Lang Chi Trảo

"Có thủ hộ giả mạnh như thế, phòng thủ trong lãnh địa chúng ta kiên cố rồi!" Tần Thời Vũ cảm khái một tiếng.

"Hiện tại lãnh địa có, thủ hộ giả cũng có, anh phải lập tức đi Long Đô, đem chỗ đó chiếm lĩnh. Tiểu Vũ, anh cho em làm phó hội trưởng, trong khoảng thời gian này em phụ trách thu xếp nội vụ của công hội." Kế tiếp, Hoàng Dật sắp xếp hình thức quyền lực trong công hội, lập tức đem Tần Thời Vũ đề bạt làm phó hội trưởng.

"Được! Phương diện nội vụ anh không cần lo lắng." Tần Thời Vũ gật đầu, "Sau khi anh lấy được Long Đô, phải đem truyền thống trận của chỗ đó sửa lại, chỗ chúng ta có một trận pháp sư vô cùng lợi hại, vài ngày trước vừa đạt được đột phá, hiện tại ngay cả truyền thống trận của Long Đô cũng có thể sửa, bất quá phải tiêu hao rất nhiều tài liệu trân quý, chúng ta hiện nay còn chưa có đủ, chỉ có thể đi phòng đấu giá mua."

"Chuyện này anh sẽ nghĩ biện pháp!" Hoàng Dật gật đầu, khát vọng của hắn đối với tiền tài lại tăng lên một tầng, hiện tại khắp nơi đều cần dùng tiền, hắn phải cấp tốc đi kiếm một số tiền, nếu không công hội sẽ rất khó phát triển.

Đúng lúc này, trong trời đất đột nhiên u ám, rõ ràng là Tử Linh Phi Long bay trở về, hai cánh của nó che đầy ánh trăng, cái bóng bao phủ Hoàng Dật ba người. Lúc này, hai bên của nó còn có hai con phi long nhỏ, chúng nó hẳn là phi long nhỏ do Tử Linh Phi Long triệu hồi ra, cho dù là loại phi long này cũng lợi hại không gì sánh được, thả ra bên ngoài cũng là tuyệt thế tồn tại gây đồ thần sinh linh.

"Phạm vi lãnh địa của các người quá nhỏ!" Âm thanh của Tử Linh Phi Long vang vọng trời đất, dường như tiếng sấm, "Các người phải nhanh chóng đem phạm vi lãnh địa mở rộng, tốt nhất mở rộng đến toàn bộ đại lục, như vậy mới đủ để ta thống khoái phi hành một lần!"

"Sẽ có một ngày như vậy." Hoàng Dật ngửa đầu, nhìn chăm chăm Tử Linh Phi Long to lớn mà dữ tợn trên bầu trời, "Kế tiếp, ở đây giao cho người bảo hộ, chỉ cần ở đây thất thủ, vận mạng của người cũng sẽ mất."

"Cứ yên yên tâm! Chỉ cần không phải cường giả Thiên Vực vượt quá hai trăm cấp, ta còn không sợ, hơn nữa ta nhận ra khối đại lục này tựa như vô cùng nhỏ yếu, không còn Đại Địa Chi Lực cuộn cuộn, loại đại lục căn cỗi này không sinh ra được cường giả gì." Âm thanh của Tử Linh Phi Long vang ra bốn phương tám hướng.

Lúc này, Hoàng Dật nhìn Tần Thời Vũ một chút, nói: "Tiểu Vũ, việc này không nên chậm trễ, anh phải lập tức khởi hành đi đến Long Đô!"

"Anh, em cũng muốn đi!" Tiểu Quần Quần chăm chú nắm chặt cánh tay của Hoàng Dật, bủn môi, quần quít lấy hân.

"Em ở lại đây, anh sẽ trở về rất nhanh." Hoàng Dật sờ sờ đầu của Tiểu Quần Quần, "Hơn nữa hóa thân của anh hiện tại đang đi đến Bạch Long hồ, ngày mai có thể đem tiểu Uông tới cùng nhau chơi."

"Vậy được rồi! Em thêm cho anh một trạng thái nha!" Tiểu Quần Quần suy nghĩ một chút, cuối cùng gật gật đầu nhỏ, sau đó cô bé vung tay nhỏ một chút, bay ra một tia sáng xanh lục tràn ngập sinh mệnh khí tức, thêm lên trên người Hoàng Dật.

Nhất thời, Hoàng Dật được thêm một trạng thái --【 hồi quang 】, trong 10 ngày, có năng lực phục sinh tại chỗ một lần sau khi tử vong, không chịu bất luận tổn thất tử vong gì.

Đây là kỹ năng phục sinh không tổn thất sau khi tử vong đầu tiên Hoàng Dật biết được từ trước đến đây, phòng chừng cũng là một trong các kỹ năng phụ trợ mạnh nhất của Thế Giới Thứ Hai. Bất quá đây là kỹ năng Niết Pháp Lôì Mỗ của Tiểu Quần Quần, cần tiêu hao Niết Pháp Lôì Mỗ lực mới có thể dùng, không thể sử dụng liên tục.

Có cái trạng thái này, Hoàng Dật nhất thời an toàn hơn không ít, người có thể giết hẳn lúc đầu đã ít, người giết liền hai lần thì càng ít.

"Anh, anh nhất định phải an toàn trở về nha!" Tiểu Quần Quần nói xong, ôm lấy thân thể của Hoàng Dật, đem khuôn mặt nhỏ nhắn dán trong lòng hẳn, cảm thụ một tia ấm áp cuối cùng.

Hoàng Dật mỉm cười, sờ sờ đầu của cô ấy: "Chỉ cần em nguyện ý chờ đợi, anh nhất định sẽ trở về!" Dứt lời, hẳn lập tức xoay người, bước nhanh rời đi.

Tần Thời Vũ và Tiểu Quần Quần hai người, xa xa nhìn Hoàng Dật, nhìn bóng lưng càng đi càng xa của hẳn.

Lúc này, một chùm mây đen nhẹ nhàng đến đây, che khuất ánh trăng sáng tỏ, trời đất âm u, bóng lưng của Hoàng Dật đã hoàn toàn không thấy rõ, bị bóng đêm nuốt mất.

...

Kế tiếp, Hoàng Dật đi qua truyền tống trận truyền tống tới Thiên Thai thành, sau đó lại đi qua Thiên Thai thành truyền tống tới Sa Trần trấn, ở đây cách Long Đô chỉ có hai ngày lộ trình, mà tốc độ của hẳn vượt xa người chơi bình thường, phòng chừng một ngày là có thể đến.

Lúc này, truyền tống trận của Sa Trần Trấn đang có một vài người chơi tụ tập ở chỗ này, chuẩn bị đi đánh Chúng Thần chi tháp, âm thanh nói chuyện phiếm của bọn họ truyền vào trong tai Hoàng Dật.

"Bạch Xương Đào, cậu cảm thấy Long Đô sẽ bị công hội nào chiếm?"

"Cái này khó mà nói. Bất quá dựa theo tình huống hiện tại mà xem, trong mấy công hội tụ tập ngoài Long Đô, tỷ lệ của Bất Diệt công hội cao nhất, dù sao bên trong có hai anh em Bất Bại và Bất Tồn, bọn họ là cao thủ của khu Trung Quốc chúng ta! Mặt khác cũng là Du Cửu Thần Thoại, hội trưởng Du Cửu Chi Lộ cũng là cao thủ trên bảng đẳng cấp."

"Tôi thật ra cảm thấy xác suất của Phong Chi Quốc Độ lớn nhất, đây là Băng Phong Thủy Hồn sáng tạo, Băng Phong Thủy Hồn trước đó cũng là cao thủ top 10 của bảng đẳng cấp, tuy rằng sau này giảm xuống, nhưng thực lực vẫn không thể xem thường. Quan trọng hơn là, hắn và Phong Chí là bạn rất tốt, từ sau khi Miếu Sát dẫn dắt sáu mươi vạn người chơi của Long Đô thành công đột phá vòng vây, Phong Chí lại đột nhiên thay đổi sách lược, dĩ nhiên không phá vây, ngược lại vẫn đứng ở Long Đô, đã khống chế thành phố, mà không lâu sau, Băng Phong Thủy Hồn vừa vạn sáng lập Phong Chi Quốc Độ. Bọn họ rất có khả năng đã lên kế hoạch, muốn chiếm lĩnh Long Đô, chờ Băng Phong Thủy Hồn một phương đem chiến kỳ đưa vào, vậy Long Đô xác định là của bọn họ. Dù sao người khác đi vào, đều phải gặp vây công của Phong Chí bọn họ, không cách nào chiếm lĩnh chỗ đó, cho dù chiếm lĩnh, vậy chiến kỳ cũng sẽ bị đánh hạ. Chỉ có người của Băng Phong Thủy Hồn đi vào, mới có thể bình yên vô sự."

"Cái này không nhất định, cậu quên Miếu Sát? Lúc trước hắn một người một mình đấu hơn ba mươi vạn người của Phong Chí bọn họ, đem bọn họ giết sạch sẽ. Hơn nữa ngay tại đêm nay, Miếu Sát sáng lập công hội thứ 11 của Trung Quốc, hắn tự nhiên cũng có thể nghĩ đến Long Đô miếng thịt mỡ ngon lành này, khẳng định sẽ đến tranh giành một phần, chờ hắn đến, thế cục thì khó mà nói. . ."

Nghe được vài người đối thoại, Hoàng Dật nhất thời có một lý giải đại khái đối với thế cục hiện nay của Long Đô. Phòng chừng hiện nay có vài công hội đều muốn chiếm lĩnh Long Đô, nhưng bởi hải dương khô lâu ngoài Long Đô vẫn không lui, muốn tiến vào phải tốn hao sức lực đột phá vòng vây, nhưng mấy công hội kiềm chế lẫn nhau, ai cũng không chịu dẫn đầu đột phá vòng vây, để

tránh để cho người khác tranh cò nhau, ngư ông đắc lợi.

Mặt khác, hẳn không ngờ rằng chính là, Phong Chí bọn họ dĩ nhiên còn ở Long Đô, bây giờ xem ra, bọn họ hẳn là có mưu đồ, giống như vừa rồi người kia nói, rất có khả năng là đã hợp tác với Băng Phong Thủy Hồn, muốn chiếm lĩnh chỗ đó.

Hoàng Dật tựa như thấy, hành trình tranh đoạt Long Đô của hẳn sẽ không thái bình, hẳn là lại phải trải qua một phen giết chóc quy mô lớn.

Kế tiếp, hẳn lập tức rời khỏi Sa Trần trấn, dùng tốc độ cao nhất chạy tới hướng Long Đô.

...

Mà xa xôi bên kia, hóa thân của Hoàng Dật cũng đã chạy tới Bạch Long hồ.

Lúc này Bạch Long hồ một mảnh an tường, ánh trăng soi sáng, gió đêm thổi qua, gợn nước lân lân, từ sau khi hai chân của Lucifer được giải quyết, ở đây không còn cảm giác nguy cơ, Bạch Long tộc ở chỗ này sinh hoạt vô ưu vô lự.

Hoàng Dật trực tiếp đi tới bến đò trong bụi cỏ lau, tìm được hóa thân đưa đò của Bạch Long vương, lúc này hóa thân vẫn ngồi trên thuyền câu cá.

"A? Miếu Sát, là cậu sao?" Ông lão đưa đò quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, sắc mặt có chút nghi hoặc.

"Đúng vậy, cái này là hóa thân của tôi!" Hoàng Dật gật đầu, đi qua.

"Cậu dĩ nhiên có thể làm ra hóa thân cường đại như thế!" Ông lão đưa đò tỉ mỉ quan sát hóa thân của Hoàng Dật, "Hai chân rất quen thuộc, hẳn là đôi chân của Lucifer, khí tức sinh mệnh của cậu dài như thế, hẳn là dùng trái tim của Sa Đạo Vương. Mà cái thân thể này thật ra chưa từng gặp qua, nhưng có khí tức của cường giả Thánh Vực, hẳn cũng không phải vật phàm! Nếu như không phải trên người cậu có khí tức huyết mạch của Bạch Long, ta đều thiếu chút nữa không

nhận ra cậu."

Hoàng Dật mỉm cười, không có nhiều lời. Thật ra hẳn còn có thể làm ra một hóa thân càng mạnh hơn, trong phòng xác của hẳn Anh Hùng ngục giam có đủ các loại tài liệu. Chỉ bất quá thi thể càng mạnh, xử lý lại càng phiền phức, hơn nữa tiêu hao thời gian càng lâu, đây là theo đẳng cấp của hẳn, cấp bậc hiện tại của hẳn vẫn là quá thấp, chờ nhắc lại thăng một ít cấp bậc, hẳn dự định thay đổi một hóa thân mạnh hơn.

"Cậu tới nơi này để làm gì?" Ông lão đưa dò hỏi.

"Tôi tới đón tiểu Uông đi!" Hoàng Dật nói xong, lên thuyền, "Đưa tôi đi long trì đi!"

"Được!" Ông lão đưa dò thu hồi cần câu, bắt đầu chèo, đi tới giữa hồ.

"Bạch Long vương, lần trước ngài chiến đấu với Hắc Lang, có kéo được da thịt của hẳn hay không?" Lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên như có suy nghĩ mà hỏi thăm.

"Có, tôi đem hai tay của nó chặt xuống, nó bị trọng thương, nhưng chạy trốn cũng rất nhanh, tôi không thể hoàn toàn đem nó giữ lại, chỉ lấy được đôi tay của nó." Ông lão đưa dò nói xong, quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, nói: "Sao, lẽ nào cậu muốn tiến hóa trở thành Hắc Lang? Hay là đem hai tay của nó dung nhập vào trong hóa thân?"

"Không!" Hoàng Dật lắc đầu, "Tôi có một người bạn là nghề nghiệp hi hữu, có thể căn cứ một phần thân thể của một người, mà tìm được một phần thân thể khác của nó. Chỉ cần ngài đem hai tay của Hắc Lang cho tôi, vậy tôi có thể tìm đến nó, nó hiện tại vừa lúc bị trọng thương, là thời cơ tốt nhất diệt trừ nó, đến lúc đó có thể chấm dứt hậu hoạn, nếu không nó từ đầu đến cuối đều là một uy hiếp lớn, không biết lúc nào sẽ gây phiền phức cho tôi."

Người bạn Hoàng Dật nói, chính là trong Hoa Hồng ngục giam, người chỉ

dùng một giờ thì hoàn thành nhiệm vụ hi hữu【 Bá Vương 】, ông ta là một người mới, nghề nghiệp hi hữu là linh hồn thảo túng sư vô cùng đặc thù, chờ ông ta sau khi phát triển, Hoàng Dật có thể khiến cho ông ta căn cứ trái tim của Sa Đạo Vương, đi tìm 98 trái tim còn lại. Đồng dạng, chỉ cần có da thịt của Hắc Lang, Bá Vương cũng có thể tìm được bản thể của Hắc Lang.

"Được! Vậy ta đem hai tay của Hắc Lang cho cậu, nhưng cho dù là Hắc Lang trọng thương, cũng là cường giả Thánh Vực, không phải cậu hiện tại có thể đối phó, cậu tốt nhất tăng lên thực lực một chút rồi hãy đi tìm nó." Ông lão đưa đồ nói xong, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra hai vuốt sói đưa cho Hoàng Dật.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 253: Võ Vô Địch

Bản thể của Hắc Lang là sói, tuy rằng biến hóa thành người, nhưng hai tay sau khi bị chém, thì biến thành móng vuốt của sói, khí tức cũng không mạnh như trước đó.

Hoàng Dật lập tức đem hai móng vuốt sói để vào trữ vật giới chỉ, cái này tương đương với hy vọng giết chết Hắc Lang.

Rất nhanh, thuyền nhỏ đến giữa hồ, ông lão đưa đồ mang theo Hoàng Dật tiến vào long trì, tìm được tiểu Uông trên đảo nhỏ.

Bộ lông của Tiểu Uông hiện tại sáng óng, thân thể lớn vòng hơn, tinh thần tràn trề, hiển nhiên trong khoảng thời gian này sống rất không tồi. Lúc này, hai chân trước của nó quỳ trên mặt đất, thoải mái nhìn chăm chăm bên ngoài long trì, khí vũ hiên ngang, dường như là một đảo chủ, đang tuần tra hải vực của mình.

"Nó ở chỗ này ăn rất ngon, ăn đều là sơn trân hải vị chỉ có long tộc chúng ta mới có thể ăn được, sớm không phải là chó bình thường." Ông lão đưa đồ khê cười nói.

Lúc này, tiểu Uông nghe được có người nói, không khỏi quay đầu nhìn bên này một chút.

Khi nó thấy Hoàng Dật thì, thần sắc ngẩn ra, sau đó lập tức đứng lên, hơi hồm thân thể, đuôi rủ xuống, nhe răng trợn mắt, dường như cảnh cáo hắc lang không nên đến đây.

"Tiểu Ưông, mình không nhận ra tao sao?" Hoàng Dật nhìn chăm chăm nó nói.

Tiểu Ưông ngẩn ra, sau đó đôi mắt nhất thời sáng lên, lập tức vẩy đuôi xông đến, nhiệt tình lẫn lộn bên chân Hoàng Dật, đem cái bụng lộ cho hắn thấy, bày ra ra bản thân không có bất luận địch ý gì.

Hoàng Dật ngồi xổm thân thể xuống, sờ sờ cái bụng của nó, nói: "Mày ở chỗ này có thể ăn ngon ngủ ngon, sinh hoạt vô ưu vô lự, mà đi theo tao chỉ có thể ăn thịt, hơn nữa nguy hiểm vô cùng. Nếu như mày muốn ở chỗ này, vậy cũng rất tốt, nếu như muốn đi theo tôi, vậy đi!" Hoàng Dật nói xong, lập tức đứng lên rồi đi.

Tiểu Ưông nhìn bóng lưng cao to của Hoàng Dật, lập tức xoay người đứng lên, vọt tới phía trước của hắn, ngửi trái ngửi phải, giống như vẫn là một chó hoang bình thường trước đây vậy, trung thành dò đường phía trước chủ nhân.

Một người một chó, lại trở thành đồng bọn cùng nhau tiến tới.

...

Chỉ chớp mắt, hai ngày trôi qua.

Hóa thân của Hoàng Dật mang theo tiểu Ưông về tới cứ điểm, mà bản thể của hắn thì đi tới bên ngoài Long Đô.

Ngoài Long Đô vẫn là hải dương khô lâu vô cùng vô tận, liếc mắt nhìn không thấy điểm cuối, bất quá tại khu vực bên ngoài, lại có thân ảnh của một vài người chơi, cách mỗi một trăm mét đứng một người, tựa như đang canh gác.

"Này này này, người phía trước kia, anh không nên đến đây, đường này không thông, trở về đi!" Một người chơi lập tức phát hiện Hoàng Dật đến, cao giọng hô.

Hoàng Dật tiếp tục đi tới, không để ý đến tiếng kêu của người kia.

"Này! Tôi nói với anh đấy! Anh có nghe thấy không!" Người nọ thấy Hoàng Dật tiếp tục đi, ngửi khí nhất thời lạnh xuống tới.

Mà mấy người gác xung quanh cũng đều nhìn qua hướng bên này, chú ý tới động tĩnh của bên này.

"Anh mà còn tiếp tục tới, thì đừng trách tôi không khách khí!" Người nọ nói xong, rút ra một thanh trường cung, kéo một mũi tên, nhắm ngay Hoàng Dật.

"Ở đây không phải khu vực công cộng sao? Ai quy định không thể đến đây?" Hoàng Dật vừa đi vừa hỏi.

"Ở đây đã được Du Cửu Thần Thoại, Phong Chi Quốc Độ, Đạo, Bất Diệt bốn công hội chúng tôi chiếm lĩnh, người còn lại đều không thể đi vào!" Người nọ hô.

"Vậy chiến kỳ của các người cắm xuống chưa?" Hoàng Dật dừng chân lại.

"Vẫn chưa, nhưng rất nhanh là có thể cắm. Chỉ có bốn công hội chúng tôi mới có thể cạnh tranh, về phần ai sẽ chiếm lĩnh cuối cùng, vậy không cần anh quan tâm, nếu anh muốn sống mạng, thì hiện tại lập tức rời khỏi đây, hiện tại bốn công hội chúng tôi mỗi bên đều có mười vạn người ở chỗ này, anh nếu như dám tiến thêm một bước, vậy coi như là khiêu khích với bốn công hội chúng tôi!"

"Nếu còn chưa có cắm cờ, vậy chính là nơi vô chủ." Hoàng Dật nói xong, tiếp tục nhắc chân, đi đến phía trước. Xem ra bốn công hội này tuy rằng đều trong trạng thái cạnh tranh, nhưng nhất trí đối ngoại, để tránh khỏi đối thủ khác gia nhập vào cạnh tranh.

"Muốn chết!" Người nọ thấy Hoàng Dật tiếp tục đi, không khỏi giận quát một tiếng, mở cung, bắn đến hướng Hoàng Dật.

"Vù!" Mũi tên cấp tốc đâm phá không khí, hung hăng cắm trên vai của Hoàng Dật, nhưng không có tạo thành thương tổn gì. Hoàng Dật rút tên ra, vút

xuống mặt đất, sau đó tiếp tục đi đến phía trước. Hiện tại, hắn đã biết tên của người kia, đối phương tên Võ Vô Địch, đến từ công hội Du Cửu Thần Thoại.

"Hả?" Đúng lúc này, Võ Vô Địch đột nhiên lui ra sau vài bước, kinh khủng nhìn chăm chăm Hoàng Dật, lắp bắp nói: "Anh, anh là Sát, Sát Thần!"

Lúc này, vài người cách đó không xa tất cả đều nghe thấy được hai chữ "Sát Thần" này, đều khiếp sợ nhìn chăm chăm Hoàng Dật, đây là người duy nhất trên thế giới không sợ hãi chiến thuật biến người! Tại trước mặt Hoàng Dật, bốn mươi vạn người phía sau bọn họ, và bốn mươi người đã không có gì khác nhau, ưu thế nhân số thoáng cái mất sạch!

Võ Vô Địch cầm cung tên, nơm nớp lo sợ nhìn Hoàng Dật từng bước đi tới, mồ hôi lạnh chảy ròng, lúc này hắn bỗng nhiên cảm giác được mình đã mất đi hậu viên, chỉ còn một mình đứng trước mặt của Hoàng Dật, bất luận kẻ nào đều không cứu được.

Hoàng Dật vừa đi, vừa từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra vũ khí, Võ Vô Địch thấy cảnh tượng như vậy, thân thể nhất thời run lên, cảm giác được tử vong đã tới. Mà mấy người còn lại tất cả đều nhìn không chuyển mắt, không có ý tới hỗ trợ, bọn họ đều là người của mấy công hội khác, là đối thủ cạnh tranh với Võ Vô Địch.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền đi tới trước người của Võ Vô Địch, sau đó dừng chân lại.

Võ Vô Địch nuốt nước bọt, kinh khủng nhìn chăm chăm Hoàng Dật, mà vài người xa xa cũng căng mắt ra nhìn, chuẩn bị nhìn trò hay!

Sau một khắc, Hoàng Dật vươn tay, vỗ vỗ vai của Võ Vô Địch, nói: "Tôi biết, cậu chỉ là một người người dưới tầng chót, phụng mệnh hành sự, có rất nhiều bất đắc dĩ, tôi cũng không có gì tổn hại, việc này cho qua. Nhưng tôi nhất định phải đi vào, người ở trên hỏi cậu chuyện gì xảy ra, cậu cứ ăn ngay nói thật, bọn họ hẳn là có thể lý giải."

Nói xong, Hoàng Dật lướt qua bên người hắc, tiến vào bên trong vòng vây, đi về hải dương khô lâu vô tận phía trước.

Võ Vô Định sắc mặt ngẩn ra, mấy người xem náo nhiệt cũng đều sửng sốt, tất cả đều ngơ ngác nhìn chăm chăm bóng lưng đi xa của Hoàng Dật.

Bọn họ bỗng nhiên cảm thấy, cái này căn bản là không phải là "Sát Thần", "Sát Lục Chi Vương" trong tưởng tượng của bọn họ, ngược lại có chút bình dị gần gũi.

Thật ra rất nhiều người đều như bọn họ, cho rằng Hoàng Dật là loại người hung tàn bạo ngược, thật ra cũng không phải như vậy, chỉ cần không chạm đến giới hạn của hắc, hắc rất ít bởi vì một chút việc nhỏ mà tranh đấu với người khác. Vừa rồi Võ Vô Định chỉ là đánh hắc một chút, cũng không có tổn thương gì, hơn nữa Võ Vô Định cũng là một tiểu lâu la, tiểu nhân vật phụng lệnh làm việc, Hoàng Dật loại người của trình tự này, đi tính toán với một tiểu nhân vật như thế, vậy có vẻ rất ấu trĩ.

Bất quá, chỉ cần chạm đến tới điểm mấu chốt của Hoàng Dật, vậy không giống với, hắc sẽ điên cuồng trả thù gấp mười gấp trăm lần. Giới hạn của hắc, cũng là người hắc quan tâm nhất, ví dụ như Tiểu Quần Quần, Tần Thời Vũ các nàng. Đi tới Thế Giới Thứ Hai, chỉ có hai đoàn người đã từng chạm đến giới hạn của hắc, một là Trần Úc Tịch ba người, còn lại cũng là đám người Phong Chí, đây là hai lần ra tay giết người của hắc.

Lúc này, Võ Vô Định hồi phục tinh thần, căn cứ môi, thần sắc phức tạp nhìn chăm chăm bóng lưng đi xa của Hoàng Dật, sau đó hắc ta lập tức xoay người chạy, chạy qua hướng tổng bộ công hội.

Mà vài người còn lại đều phản ứng lại, lập tức chạy về tổng bộ công hội của mình, đây là một tin tức lớn, phải đích thân báo cho cao tầng trong công hội.

Không bao lâu, Võ Vô Định liền đi tới lầu vài của tổng bộ công hội, gặp được hội trưởng của công hội Du Cửu Chi Lộ, đồng thời cũng là cao thủ top 10 trên

bảng đẳng cấp của khu Trung Quốc-- Du Cửu Chi Lộ. Lúc này, gã đang họp với một đám cao tầng của công hội, tựa như đang thương thảo chuyện quan trọng gì.

"Đại ca, Miếu Sát tới!" Câu đầu tiên Võ Vô Địch nói, đã chấn kinh toàn bộ người. trong lều vải

"Chuyện gì xảy ra?" Du Cửu Chi Lộ là một người trung niên hơn ba mươi tuổi, tương đối trầm ổn, thần tình rất nhanh thì khôi phục trấn định, bình tĩnh hỏi thăm.

Kế tiếp, Võ Vô Địch đem tất cả đã phát sinh trước đó nói ra từ đầu chí cuối, trong giọng nói đối với Hoàng Dật có một tia cảm kích.

Nghe xong Võ Vô Địch nói, người trong lều vải nhất thời im lặng, trong không khí tràn ngập một sự ngưng trọng.

"Không ngờ rằng, chuyện chúng ta lo lắng nhất vẫn xảy ra." Qua một hồi, một người nam hơn hai mươi tuổi xoa xoa huyệt Thái Dương, thở dài một hơi.

"Tên khốn Miếu Sát này cũng tới quá không phải lúc, chúng ta đều ở chỗ này chờ gần một tháng, tối hôm qua mới phương án quyết định xong, ngày kia chuẩn bị vào thành, không ngờ rằng hắn lại nhảy ra tại thời khắc mấu chốt này!" Một người tráng hán khôi ngô tức giận mắng một tiếng.

Lúc này, cao tầng trong lều vải đều nghị luận lên, có tiếng mắng, có tiếng cảm khái, có tiếng nghi hoặc, các loại âm thanh đan vào cùng một chỗ. Hoàng Dật đến, trực tiếp đập ngã tất cả kế hoạch của bọn họ.

"Đại ca, hiện tại thế cục đột biến, chúng ta kế tiếp làm sao bây giờ?" Lúc này, một nữ chiến sĩ oai hùng hướng Du Cửu Chi Lộ hỏi.

Cao tầng còn lại tất cả cũng đều nhìn chăm chăm Du Cửu Chi Lộ, đợi gã lên tiếng.

Du Cửu Chi Lộ nhìn quanh mọi người một lần, hít sâu một hơi, chậm rãi nói:

"Chúng ta rút đi!"

Không khí nhất thời bị kiềm hãm, mỗi người đều hai mắt nhìn nhau.

"Đại ca, lẽ nào chúng ta cứ như vậy bỏ qua Long Đô?" Tráng hán trước đó tức giận mắng Hoàng Dật không cam lòng hỏi.

"Miếu Sát đến, ai là đối thủ của hãn?" Du Cửu Chi Lộ nhìn chăm chăm vị tráng hán kia, hỏi ngược lại một tiếng, "Lẽ nào 40 vạn người của bốn công hội chúng ta có thể giết được hãn? Cậu quên ba mươi vạn người của Phong Chí bọn họ là chết như thế nào sao?"

"Nhưng mà chúng ta không giống với đám rác rưởi Phong Chí kia! Đại ca cũng là cao thủ của khu Trung Quốc, mặt khác hai anh em Bất Bại và Bất Tồn của Bất Diệt công hội đều là cao thủ, đặc biệt là Bất Bại, lần trước đại lễ thường niên hãn còn được đề cử giải thưởng cá nhân tốt nhất. Ngoài ra hội trưởng của Phong Chi Quốc Độ Bằng Phong Thủy Hồn trước đây cũng là cao thủ top 10 của bảng đẳng cấp. Các người liên hợp lại, khẳng định có thể đánh bại Miếu Sát, hãn đơn giản cũng là năng lực quần chiến mạnh mà thôi, giết một ít rác rưởi còn không khác biệt lắm, đụng tới các người khẳng định là chỉ có đường chết, hãn dù sao còn chưa đến cảnh giới như Đào Phong, Long Thứ." Tên tráng hán kia phản bác.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 254: Hắc Lang Đến

"Đăng cấp?" Du Cửu Chi Lộ lắc đầu, "Lúc Miếu Sát đem Phong Lâm trại tiêu diệt, đăng cấp mới hơn cấp 10, người nào trên thế giới có thể ở cấp bậc ấy làm ra chuyện như vậy? Đăng cấp với hãn mà nói, đã không phải là nhân tố quan trọng, cho dù dựa theo câu nói, tôi liên hợp cao thủ của mấy công hội còn lại, mặc dù có thể giết chết hãn, nhưng các người thì sao? Nếu như hãn muốn tới giết các người, các người trốn như thế nào? Các người đều chết, tôi còn cần cái công hội này để làm gì? Long Đô không có, chúng ta có thể tự mình đi xây cái khác, nhưng chộc một người Sát Thần, vậy cả đời đều không xong!"

Trên sân lặng ngắt như tờ, ngay cả tên tráng hán kia cũng cúi đầu, không nói gì thêm.

"Quan trọng hơn là, Vô Vô Định vừa rồi là chủ động ra tay với Miếu Sát, kết quả Miếu Sát không chỉ không có giết hãn ta, ngược lại còn thả hãn ta đi. Hãn có loại nhân nghĩa này, chúng ta có thể nào bắt nhân bất nghĩa?" Du Cửu Chi Lộ nói xong, nhìn quanh bốn phía một lần, "Trước đây tôi không sáng tạo công hội, các người cũng đã theo tôi, còn không phải bởi vì hai chữ nhân nghĩa, đến bây giờ các người đều đã quên sao?"

Nói xong, Du Cửu Chi Lộ ngữ khí nghiêm nghị, tuyên bố: "Chúng ta lập tức lui lại, lập tức đi chiếm lĩnh Tịch Dương Hạp Cốc của Hoàng Kim Chi Lộ, vị trí địa lý của chỗ đó tốt. Hiện tại, để cho bọn họ ở chỗ này lãng phí thời gian đi, chờ bọn họ tỉnh ngộ lại, chúng tôi đã đứng vững gót chân tại Hoàng Kim Chi Lộ."

...

Bên kia, mạnh nhất trong bốn công hội, Bất Diệt công hội, hai người nam

hơn hai mươi tuổi, đang dựa lưng vào hai tay đứng ở trong đại mạc, nhìn hải dương khô lâu phía trước.

Hai người nam này là một cặp song sinh, lớn lên giống nhau như đúc, bất quá trang phục nghề nghiệp của bọn họ lại không giống nhau, một người là chiến sĩ, một người là pháp sư.

"Anh, hiện tại Miếu Sát tới, chúng ta có muốn rút hay không?" Tên pháp sư hỏi.

"Anh đang suy nghĩ vấn đề này." Tên chiến sĩ kia yếu ớt nói, "Chúng ta cho tới nay cũng không làm chuyện không có nắm chắc, chuyện này chúng ta không có nắm chắc, vốn hãn là không thể làm, nhưng Long Đô quá trọng yếu với chúng ta, rất khó hạ quyết tâm buông tha!"

"Căn cứ tình báo chúng ta thu được, Du Cửu Thần Thoại dự định rút lui, mà hai công hội còn lại đều quyết định ngăn cản Miếu Sát, đặc biệt là Băng Phong Thủy Hồn, hãn có thủ đoạn có thể liên hệ được Quý Phủ. Hắc Lang, con BOSS đó là đối thủ một mất một còn của Miếu Sát, nếu như nó ra tay, Miếu Sát không có đường sống."

"Rất khó nói, Miếu Sát người này anh nhìn không thấu, vẫn là không nên đơn giản đi chọc hãn, chúng tôi quan sát một trận!" Chiến sĩ lắc đầu nói.

"Thế nhưng vừa rồi hai công hội bọn họ đều phái người đến đây, hỏi lập trường của chúng ta."

"Lập trường của chúng ta, cũng là không có lập trường."

...

Lúc này, Hoàng Dật đã chạy vào trong hải dương khô lâu, thẳng tiến hướng Long Đô. Phương pháp hãn dùng, vẫn là phương pháp lần đầu tiên tiến vào Long Đô, trước tiên ở trong hải dương khô lâu tận lực đẩy mạnh, chờ thật sự đẩy vào

không được, mới thôn qua phương thức phi hành bay vào. Bất quá hiện tại dễ dàng hơn rất nhiều, thực lực của hải dương khô lâu đã giảm xuống toàn diện, mà thực lực của hắc tiến bộ hơn lần trước không ít, so sánh ra, hoàn toàn có thể thoải mái mà tiến vào Long Đô hơn so với lần trước.

Dần dần, Hoàng Dật mang theo cơn lốc Ngải Độc Bệnh và nham thạch nóng chảy của Tiêu Thổ, càng ngày càng thâm nhập, cách Long Đô càng ngày càng gần!

Hồi lâu sau đó, hắc đi tới chỗ sâu hơn so với lần trước, ở đây số lượng của BOSS rõ ràng gia tăng hơn rất nhiều, hắc đã nửa bước khó đi.

"Biến thân cự thú!" Hoàng Dật rốt cục bắt đầu kế hoạch phi hành, hắc vẫn như lần trước, đầu tiên là tận lực bay lên cao, sau đó mới biến thân Bạch Long, dùng phương thức trượt tới.

Lần này, hình thái Bạch Long của Hoàng Dật chỉ phi hành phân nửa, vô cùng thuận lợi tiến vào Long Đô, không có chật vật như lần trước.

Lúc này, trong Long Đô rất náo nhiệt, khắp nơi đều có người, bất quá đa số đều là Bán Thú Nhân, hắc là đám thủ hạ của Phong Chí, về phần mười vạn người chơi còn lại thật ra không thấy đâu cả. Phỏng chừng bọn họ đã thoát khỏi đoàn đội của Phong Chí, thành lập một đoàn mười vạn người, tự mình đột phá vòng vây đi ra, dù sao thực lực của hải dương khô lâu ngoài Long Đô giảm mạnh, mười vạn người bọn họ vẫn có thể đột phá vòng vây đi ra ngoài.

Hoàng Dật không có bại lộ ra, mà là lén lút đi tới chỗ âm u, dạo qua một vòng trong Long Đô, lý giải tình huống nơi này.

"Mọi người chú ý một chút, vừa rồi cấp trên gửi xuống thông báo, thẳng chó Miếu Sát lại muốn tới Long Đô, phỏng chừng vài giờ sau có thể đi tới Long Đô, lần này chúng ta cho hắc có đến mà không có về, hắc hắc!"

Đúng lúc này, Hoàng Dật nghe cách đó không xa có người nói chuyện phiếm,

hắn lập tức dừng chân, trốn ở chỗ âm u dưới mái hiên.

"Gì? Sao có đến mà không có về? Chúng ta ở đây không có cao thủ như Đào Phong, không người đánh thắng được Miếu Sát!" Trong đám người kia, rất nhanh toát ra một âm thanh nghi hoặc.

"Cái này các người cũng không biết! Hội trưởng của Phong Chi Quốc Độ Bằng Phong Thủy Hồn, là bạn thân của lão đại Phong Chí chúng ta, hắn ta có biện pháp có thể liên hệ được Hắc Lang tướng quân, với tốc độ của Hắc Lang, đại khái hơn mười phút là có thể đuổi theo Miếu Sát. Hắc Lang là đối thủ một mất một còn của Miếu Sát, bản thân nó hiện tại tuy rằng bị trọng thương, nhưng đối phó Miếu Sát là chuyện dễ như trở bàn tay!"

"A! Thật tốt quá! Cái này rốt cục có thể báo thù rửa hận! Thăng súc sinh Miếu Sát giết tôi ba lần, cũng may thời khắc mấu chốt Hắc Man trưởng lão phát uy, nghiên cứu ra một phần ảo diệu của Linh Hồn Tự Khúc, giảm đi xác suất luân hồi của chúng ta, nếu không tôi hiện tại có thể luân hồi đến đại lục khác rồi. . ."

"Ừm, hiện tại chúng ta ngồi chờ tin tức Miếu Sát bị giết chết đi, cho dù hắn có thể trà trộn vào cũng không lo, chờ hắn cảm chiến kỳ, chúng ta trong nháy mắt đem chiến kỳ của hắn đánh xuống, khiến cho công hội của hắn giải tán. . ."

Nghe đoàn người này nói chuyện phiếm, Hoàng Dật rất nhanh chiếm được mấy tin tức vô cùng hữu dụng.

Đầu tiên là quan hệ của Bằng Phong Thủy Hồn và Phong Chí, bọn họ quả nhiên là một phe, Phong Chí chậm chạp không chịu đột phá vòng vây đi ra ngoài, chính là vì giúp Bằng Phong Thủy Hồn chiếm lĩnh Long Đô.

Thứ hai, Hắc Lang dĩ nhiên bị bọn họ dẫn đến đây, cái này khiến cho Hoàng Dật có chút ngoài ý muốn, thực lực hiện tại của hắn căn bản không cách nào đối phó Hắc Lang. Hơn nữa đối phương đã vậy còn quá nhanh, hơn mười phút là có thể đuổi tới hắn, nói vậy lúc đó Hắc Lang bị Bạch Long vương làm trọng

thương, sử dụng tuyệt kỹ chạy trốn, nhưng không thể chạy quá xa, tìm một chỗ gần đây bắt đầu chữa thương.

Căn cứ những tin tức này, Hoàng Dật suy đoán Băng Phong Thủy Hồn hẳn là sẽ làm ra một ít hành động ở đêm nay, đem chiến kỳ cấp tốc đưa vào, cấp tốc chiếm lĩnh Long Đô, để tránh khỏi đêm dài nhiều mộng, dù sao việc hãn đến đã khuấy rầy kế hoạch của bọn họ, bọn họ phải lâm thời thay đổi phương án.

Hiện tại, nan đề trước mắt Hoàng Dật có rất nhiều, hãn không có hỗ trợ, cho dù cầm chiến kỳ cũng không cách nào bảo vệ, hiện tại chiến kỳ là trạng thái yếu nhất, không có trải qua bất luận cái gì tăng lên, cầm xuống, đánh vài cái là không còn. Mà hãn muốn đi vào Anh Hùng ngục giam ký kết thủ hộ giả, nhất định phải cầm chiến kỳ trước, có lãnh địa công hội mới có thể ký kết khế ước, thế nhưng cầm xuống chiến kỳ sẽ dẫn ra khu vực thông báo, lúc này tất cả mọi người xung quanh sẽ biết chuyện này, tất cả đều sẽ đến công kích chiến kỳ, đến lúc đó hãn không thể rời khỏi, nếu không chiến kỳ không người bảo hộ. Hơn nữa chỉ cần Hắc Lang đến, vậy không chỉ có chiến kỳ gặp tao ương, ngay cả mạng của hãn sẽ không giữ được.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục ở trong thành lén lút di chuyển, vừa nghĩ biện pháp, vừa tìm kiếm địa điểm cầm chiến kỳ thích hợp. Phạm vi lãnh địa của chiến kỳ phụ không có lớn như chiến kỳ chủ, chỉ có thể bao trùm khu vực 50 km xung quanh.

Tìm tới tìm lui, Hoàng Dật đi tới trung ương Long Đô, nơi này là một quảng trường lớn, bên trong là đoàn người rộn ràng nhốn nháo. Ở giữa quảng trường là một tòa tháp ma pháp cao to, đây là tháp phòng ngự của Long Đô, khi tất yếu có thể mở ra kết giới hộ thành, bảo hộ thành phố. Nhưng theo phương tiện cơ sở của Long Đô bị hủy, tháp ma pháp này cũng không thể may mắn tránh khỏi, ma lực bị hủy, vụt ở chỗ này.

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, quyết định cầm cờ ngay trên đỉnh tháp, người ngoài muốn leo lên đỉnh chóp của tháp ma pháp, hoặc là bay lên, sẽ cũng là đi

cầu thang leo lên. Nhưng tháp ma pháp rất cao, muốn leo lên đi cần phí một ít thời gian, coi như gia tăng một chút phần thắng cho hắc.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức biến thân trở thành linh miêu linh hoạt nhất, sau đó sử dụng kỹ năng ngoại lai【 Ám Ảnh Chi Vũ 】, biến mất thân thể, cấp tốc đi qua đoàn người, tiến vào trong tháp, không có bị bất luận kẻ nào phát hiện.

Sau đó, hắc biến trở về hình người, ở trong tháp bắt đầu dùng tốc độ của người chơi bình thường, đi cầu thang leo lên đỉnh tháp, tính toán thời gian từ dưới đất lên đến đỉnh.

Một phút đồng hồ sau, Hoàng Dật bò lên trên đỉnh tháp, hắc đi tới trước lan can, nhìn xuống cả tòa Long Đô. Lúc này vạn ngọn đèn dầu, từng căn nhà ở, cả đám người đều bị hắc nhìn thấy.

Lông mày của hắc hơi nhăn lại, người chơi một phút đồng hồ là có thể từ dưới đất bò lên, lúc này hiển nhiên là không đủ, nếu như thêm một hai phút, vậy hắc có nắm chắc có thể cầm chiến kỳ, cấp tốc mở Anh Hùng ngục giam, bắt chìa khoá, ký kết khế ước cùng một tội phạm, sau đó mở cánh cửa phòng giam, khiến cho nó đi ra thủ hộ chiến kỳ.

Mặt khác còn có một phương pháp, đó chính là thả ra phân thân của một tội phạm trước, khiến cho nó đi ra nhiễu loạn Long Đô, sau đó hắc tiến hành cầm cờ, cấp tốc tiến vào Anh Hùng ngục giam, bắt chìa khoá, tìm một thủ hộ giả. Nhưng như vậy, thì tồn tại rất nhiều nhân tố không thể khống chế, dù sao phân thân của tội phạm sau khi thả ra, không có bản thể điều khiển, chỉ còn lại bản năng chiến đấu nguyên thủy nhất, không ai dự liệu phân thân rốt cục sẽ làm ra chuyện gì, phỏng chừng ngay cả tháp ma pháp sẽ bị nó phá hủy!

Hoàng Dật cấp tốc suy nghĩ, cả đám phương pháp hiện lên ở trong đầu hắc, ước định mạo hiểm.

Lúc này, thời gian dành cho của hắc đã càng ngày càng ít, Hắc Lang tùy thời đều có thể xuất hiện!

"Ầm ầm!" Đúng lúc này, tường thành phía đông truyền đến một tiếng phá hư đinh tai nhức óc, tường thành bị phá ra một lỗ thủng lớn, cát bụi nổi lên bốn phía, tiếng kêu sợ hãi của mọi người xa xa truyền đến!

Hoàng Dật ngưng thần nhìn qua, chỉ thấy trong đồng bụi mù của tường thành, chậm rãi đi ra một thân ảnh cao lớn dữ tợn, thân ảnh mọc một đầu sói, mất đi hai tay, chỉ còn lại một đôi chân. Lúc này, nó nhìn chỗ tháp ma pháp của Hoàng Dật xa xa, một sát ý băng lãnh đi qua cự ly xa xôi, bao phủ Hoàng Dật.

Hắc Lang rốt cục tới!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 255: Hù Dọa

Lúc này, Hắc Lang tuy rằng đã không có hai tay, cây búa cũng không có thể hiện ra, phỏng chừng là đặt ở trong trử vật giới chỉ, nhưng khí tức của nó vẫn cực kỳ cường đại, âm thanh nổ vang của nó từ xa xa truyền tới: "Miếu Sát, lần này ta sẽ không để cho người chạy thoát! Người cho rằng trốn ở trong tháp ma pháp thì an toàn sao?"

Âm thanh của nó, mang theo một cơn phẫn nộ cực lực áp chế, vang vọng toàn bộ Long Đô, dường như một trận tiếng sấm!

"Hắc Lang tới, chạy mau!"

"Tiểu Nhã, chúng ta nhanh logout!"

"Miếu Sát dĩ nhiên trốn ở trong tháp ma pháp? Đợi lát nữa ở đây sẽ bị san thành bình địa, chúng ta chạy mau!"

Nghe âm thanh của Hắc Lang, trong quảng trường dưới tháp ma pháp, tất cả người chơi nhất thời hoảng hốt, lập tức bỏ chạy, có người cấp tốc thoát khỏi đây, có người cấp tốc logout, hoàn toàn rời khỏi cái nguy cơ này.

Hắc Lang vừa đến, Long Đô liền trở nên mỏng như giấy.

Rất nhanh, toàn bộ quảng trường trở nên vắng lặng, nhìn không thấy bất kỳ người chơi nào, mà Hắc Lang thì đang từng bước đi tới, chỗ nó đi qua nhà cửa sụp đổ, mặt đất rạn nứt, không người có thể ngăn!

...

Cùng lúc đó, bên ngoài hải dương khô lâu xa xôi, hội trưởng của Phong Chi Quốc Độ Băng Phong Thủy Hồn, lập tức triệu tập thủ hạ bắt đầu toàn lực tiến hành đột phá vòng vây hướng Long Đô, công hội còn lại tên là Đạo cũng gia nhập vào trong lần đột phá này. Hai công hội này, tổng cộng 20 vạn người, dường như một mũi đao nhọn, cấp tốc đâm vào trong hải dương khô lâu. Bọn họ đều là một nhóm tinh anh, không phải đám tàn binh Phong Chí bị nhốt mấy tháng trong Long Đô có thể sánh bằng, tốc độ vô cùng nhanh!

"Mọi người nhanh lên một chút, nếu như Miếu Sát may mắn trốn ra, vài cao thủ cao cấp nhất của hai công chúng ta hội, toàn bộ đi vây công Miếu Sát, nếu chiến thuật biến người vô hiệu với hắn, chúng ta dùng chiến thuật cao thủ." Lúc này, một người pháp sư hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, mặc áo bào trắng kêu lớn. Hắn là hội trưởng của Phong Chi Quốc Độ Băng Phong Thủy Hồn, bản thân cũng là một gã đại cao thủ cấp 63, hắn là nghề nghiệp hi hữu, am hiểu băng hệ và phong hệ hai loại nguyên tố, thực lực cực kỳ cường đại!

"Không sai, hai công hội chúng ta, nhóm cao thủ cao cấp nhất liên hợp cùng một chỗ, cho dù là Đạo Phong cũng rất khó chiếm được tiện nghi, càng đừng nói Miếu Sát." Lúc này, một người đá cao to trong đám người cũng kêu lên. Hắn ta tên là Thạch Lỗi, là hội trưởng của công hội 【 Đạo 】, cũng là một chủng tộc hi hữu và nghề nghiệp hi hữu.

Lúc này, hai công hội bọn họ tạm thời liên hợp cùng nhau, quyết định đối phó Miếu Sát trước, đem cái nhân tố không xác định này giết chết rồi mới tính đến chuyện chiếm lĩnh Long Đô.

Mà mặt khác, Bất Diệt công hội vẫn không có bất luận hành động gì, còn đang quan sát.

Bất Bại và Bất Tồn, lúc này đang ở xa xa nhìn hải dương khô lâu, nhìn hai công hội càng ngày càng đi sâu vào.

"Anh, hiện tại đã đến thời khắc then chốt nhất ủa, chúng ta phải làm cái gì đó,

tiếp tục quan sát như thế, sẽ biến thành xem náo nhiệt, không có bất luận ý nghĩa chiến lược gì." Bất Tồn mạnh mẽ nói.

"Hắc Lang, Miếu Sát, Phong Chi Quốc Độ, Đạo. . . Hiện tại thế cục càng ngày càng phức tạp!" Bất Bại tự nói một tiếng, sau đó hắn lập tức quay đầu nhìn Bất Tồn, "Chúng ta sẽ đem chuyện này làm lớn hơn một chút, gọi người phía dưới lập tức đi diễn đàn phát sóng trực tiếp, đem chuyện này khiến cho mọi người đều biết. Nếu như Miếu Sát thất bại, vậy bao nhiêu danh tiếng của hắn sẽ bị đả kích, Anh Hùng công hội của hắn cũng sẽ bị liên lụy. Nếu như là Phong Chi Quốc Độ hai công hội bọn họ thất bại, vậy danh tiếng của bọn họ cũng sẽ bị đả kích. Nói chung để cho bọn họ chó cắn chó, mặc kệ thế nào, từ đầu đến cuối sẽ có một phương đã bị đả kích, cái này với chúng ta mà nói là một chuyện tốt."

"Được!" Bất Tồn lập tức gật đầu, sau đó gửi một tin tức cho thủ hạ.

Một phút đồng hồ sau, trong diễn đàn xuất hiện bài post phát sóng trực tiếp tình huống của Long Đô, sau đó rất nhiều người dũng mãnh tiến vào, đem bài post này lên trang đầu, trong thời gian ngắn nhất hấp dẫn dư luận chú ý.

Mà dư luận cũng cấp tốc bị hấp dẫn đến, bởi vì đại lễ thường niên trôi qua một tháng, Hoàng Dật vẫn đều không có tin tức gì, đây là lần đầu tiên hắn trở lại trong tầm mắt mọi người!

Lần này phát sóng, cũng dường như châm lửa vào thùng thuốc nổ, vô luận là Phong Chí Quốc Độ, hay là trong Long Đô, đều có một vài người chơi giúp vui tham dự quay hình trực tiếp, đem tất cả phát sinh trước mắt đồng bộ phát sóng tới diễn đàn.

Các góc độ, các phạm vi nhìn, từ từ đem nguy cơ kinh thiên triển lộ ra, càng ngày càng hấp dẫn nhiều người chú ý, Hoàng Dật lại một lần nữa trở thành tiêu điểm của dư luận!

. . .

"Biến thân Bạch Long!" Hoàng Dật đứng ở trên tháp ma pháp, nhìn Hắc Lang, trong lòng nhất thời toát ra một biện pháp bí quá hoá liều.

Thân thể của hắn nhất thời biến đổi, trở thành hình thái Bạch Long uy phong lẫm lẫm, chiếm giữ trên tháp cao, có loại cảm giác bề ngể thiên hạ!

"Bạch Long vương, ra đi! Ngày hôm nay chúng ta đem mạng của Hắc Lang để lại đây! Hai móng vuốt sói này còn chưa đủ!" Hoàng Dật cao giọng hô một câu, âm thanh khuếch tán toàn bộ Long Đô, sau đó hắn từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra hai móng vuốt sói, lắc lắc trong không trung!

Móng vuốt sói này chính là hóa thân của hắn hai ngày trước ở Bạch Long hồ, lấy từ Bạch Long vương, bởi hóa thân và bản thể dùng chung trữ vật giới chỉ, cho nên hắn hiện tại lập tức đem ra. Mà ý tứ trong lời nói của hắn, thuần túy là nghe nhìn lẫn lộn, Bạch Long vương căn bản không đến đây, hắn chỉ là muốn hù dọa Hắc Lang mà thôi.

Quả nhiên, Hắc Lang nghe ba chữ "Bạch Long vương", thân thể co rút lại, lập tức dừng chân, quay đầu cảnh giác nhìn bốn phía một chút. Khi nó thấy hai móng vuốt sói trong tay của Hoàng Dật thì, thân thể nhất thời run lên, đây chính là hai móng vuốt của nó, bị Bạch Long vương chặt tươi!

Sau một khắc, Hắc Lang kinh khủng xoay người, nhanh chóng bỏ chạy, trong lòng hiện ra một suy đoán đáng sợ, Hoàng Dật biến thân Bạch Long, cho thấy hắn và Bạch Long vương có quan hệ không cạn. Mà trong tay hắn quả thật có móng vuốt sói của mình, cái này biểu hiện rõ Bạch Long vương ở chỗ này, rất có khả năng là mai phục, muốn hãm hại nó! Mà bản thân nó hiện tại bị trọng thương, gặp phải Bạch Long vương, là chắc chắn bỏ mạng!

"Tên Miếu Sát này quả nhiên giao hoạt, dĩ nhiên thiết kế hãm hại ta! Băng Phong Thủy Hồn chết tiệt, dĩ nhiên dụ dỗ ta mắc câu!" Hắc Lang vừa chạy, vừa chửi ầm lên, đem tất cả oán hận đều tập trung trên người Băng Phong Thủy Hồn.

Hắc Lang tốc độ cực nhanh, dường như một làn khói, hất tung tất cả trong hải

dương khô lâu, đập vỡ một đường khô lâu.

Chạy một hồi sau đó, Hắc Lang quay đầu lại nhìn một chút, thấy phía sau không ai đuổi theo, nó rốt cục thở phào một hơi, nó tuy rằng đánh không lại Bạch Long vương, nhưng luận tốc độ chạy trốn, Bạch Long vương hoàn toàn không so lại nó.

Đúng lúc này, Hắc Lang nhìn thấy một đám người đang vọt bên này tới, cũng là Băng Phong Thủy Hồn bọn họ! Trong mắt nó lạnh lẽo, cấp tốc vọt tới.

"A? Đó không phải Hắc Lang sao? Sao nó trở về? Chẳng lẽ là đã diệt trừ Miếu Sát?" Lúc này, Băng Phong Thủy Hồn cũng nhìn thấy Hắc Lang, trong lòng nhất thời toát ra một suy đoán, sau đó hần lập tức hưng phấn lên, hướng Hắc Lang cười nói: "Hắc Lang tướng quân, chúc mừng ngài chiến thắng trở về!"

"Hừ! Chúc mừng?" Hắc Lang giận không thể át, lập tức chạy vào đoàn người, nộ sát lung tung, mấy trăm người chơi nhất thời đều bị nó đâm chết, trận hình hoàn toàn đại loạn.

"Hắc Lang, ngài đây là làm gì? Chúng ta là minh hữu mà!" Băng Phong Thủy Hồn thấy loại tình huống này, lập tức kêu to lên!

"Hừ! Minh hữu? Chỉ sợ minh hữu của người là Miếu Sát!" Hắc Lang giận quát một tiếng, lập tức nhắm phía Băng Phong Thủy Hồn, mang theo một sát ý áp lực hồi lâu, nó thân là cường giả Thánh Vực, lại nhiều lần bị lừa, động một bụng lửa giận, hiện tại Băng Phong Thủy Hồn trở thành đối tượng phát tiết của nó.

"Hàn Băng Bình Chương!" Sau một khắc, Băng Phong Thủy Hồn lập tức sử dụng một kỹ năng của băng hệ pháp sư, đem bản thân vững vàng bao phủ, để tránh khỏi bị Hắc Lang giết chết.

"Hừ, tất cả các người đi chết đi cho ta!" Hắc Lang thấy Băng Phong Thủy Hồn tạm thời không giết được, không khỏi đem lửa giận phát tiết ra người chơi

xung quanh, giờ chân lên dậm mạnh một cước, một vòng sóng xung kích nhất thời quét ra bốn phương tám hướng, bày ra thực lực của cường giả Thánh Vực, thoáng cái giết chết hơn một ngàn người chơi!

Lúc này, trên sân đã biến thành một luyện ngục nhân gian!

Đúng lúc này, trong trời đất bỗng nhiên vang lên một âm thanh -- "[khu vực thông báo]: [Sát Thần] đem chiến kỳ phụ của [Anh Hùng] công hội cắm ở trong khu vực này, đến tận đây, khu vực này trở thành lãnh địa của [Anh Hùng] công hội."

Toàn trường nhất thời bị kiềm hãm, đều ngừng tay.

...

Lúc này, trong Long Đô xa xôi, Hoàng Dật đang chiến kỳ cắm trên tháp ma pháp cao to. Hiện tại là cơ hội tuyệt hảo, phía dưới không có một bóng người, người chơi đều hoàn toàn rời khỏi đây, mà uy hiếp duy nhất Hắc Lang lại bị hấn dọa chạy, trong khoảng thời gian ngắn hấn là không dám trở về. Hiện tại là một khoảng thời gian tuyệt hảo, chiến kỳ phụ sau khi cắm xuống, tạm thời an toàn, không ai sẽ đến đánh.

Sau một khắc, Hoàng Dật lập tức lấy ra 《 Anh Hùng chi thư 》, giành giật từng giây tiến vào Anh Hùng ngục giam!

Chiến kỳ phụ nhất thời mất đi thủ hộ, cô độc tung bay đón gió trên điểm cao nhất của Long Đô, bày ra thân thể yếu đuối của bản thân.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền đi tới hừng hoàng thạch thất, lập tức biến thành hình thái linh miêu, cấp tốc bắt một chìa khoá, sau đó dựa theo con số trên chìa khoá, tra xét một chút tin tức trong Anh Hùng chi thư, lúc này hấn đã không có thời gian đi chọn tội phạm, bắt được chìa khoá của ai, thì ký kết khế ước cùng người đó.

Thế nhưng, khi Hoàng Dật tìm được số trang tương ứng, bên trong trống không, cái gì cũng không có viết, cái này cho thấy phòng giam là trống, tội phạm bên trong đã chết trong năm tháng dài dằng dặc!

Trong Anh Hùng ngục giam có một vạn sáu ngàn gian phòng giam, bên trong chỉ có hơn năm ngàn tội phạm, bình quân trong ba chìa khoá, chỉ có một chìa khoá hữu hiệu!

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục dùng thời gian quý giá, tiếp tục bắt chìa khoá. Liên tiếp hai lần sau, hắn rốt cục bắt được một chìa khoá hữu hiệu -- Sa Mạc Tử Thần. Nasus (cấp 140, đánh số 7578) thời kỳ Thượng Cổ, chiến sĩ đến từ sa mạc thần bí, bởi vì tên của hắn khinh nhờn Tử Thần vĩ đại, cho nên bị bắt vào Anh Hùng ngục giam, giam cầm vĩnh viễn.

Tên tội phạm này không mạnh như Tử Linh Phi Long, nhưng lúc này Hoàng Dật đã không có thời gian đi lựa chọn, chỉ đành dựa theo bản đồ trong《Anh Hùng chi thư》, nhanh chóng chạy qua hướng phòng giam.

Mà trên tháp ma pháp bên ngoài ủa, chiến kỳ phụ vẫn cô độc lay động. Phương xa có bóng người lay động, mơ hồ có kẻ địch tập kích!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 256: Sa Vương - Crixalis

"Hắc Lang tướng quân, xin nói cho tôi biết nguyên do, có thể bên trong có trá!" Trong hải dương khô lâu, Băng Phong Thủy Hồn sau khi thoát khỏi Hàn Băng Bình Chương, hét lớn một tiếng. Vừa rồi tiếng thông báo cấm cờ của Hoàng Dật, khiến cho hắn cảm thấy một tia bất an.

Mà Hắc Lang sau khi nghe được cái âm thanh này, cũng đột nhiên nổi lên một tia nghi hoặc, cảm thấy có chút không thích hợp. Nó lập tức ngừng giết chóc, sau đó đem chuyện vừa rồi đã xảy ra trong Long Đô nói ra.

"Có chuyện!" Nghe xong Hắc Lang miêu tả, Băng Phong Thủy Hồn lập tức phán đoán, "Miếu Sát khẳng định là đang đối gạt ngài, nếu như hắn thật sự muốn hãm hại ngài, sao có thể nói cho ngài biết Bạch Long vương đang mai phục? Hắn hẳn là lặng lẽ khiến cho Bạch Long vương đi ra đánh lén ngài, trực tiếp đem ngài giết chết. Mặt khác, trải qua lâu như vậy, Bạch Long vương đều không có đuổi theo, cái này cho thấy nó căn bản là không ở Long Đô! Hắc Lang tướng quân, ngài trúng kế rồi! Bên trong Long Đô chỉ có một Miếu Sát, căn bản không có bất luận giúp đỡ gì, hắn là hù dọa ngài! Ngài nhanh chóng quay về Long Đô đem hắn diệt trừ đi!"

Hắc Lang nghe xong phân tích của Băng Phong Thủy Hồn, nhất thời cũng hiểu được có lý. Nó hiện tại là chim sợ cành cong, Bạch Long vương tạo thành ám ảnh quá lớn với nó, thế cho nên nó vừa nghe tin Bạch Long vương đến đây thì lập tức bỏ chạy, không có suy nghĩ, hiện tại mới rốt cục tỉnh ngộ.

"Miếu Sát chết tiệt, ta muốn đem hắn xé làm trăm mảnh!" Hắc Lang chửi ầm lên một tiếng, sau đó lập tức xoay người, nhanh chóng chạy đi hướng Long Đô. Đồng thời, nó lập tức ra một mệnh lệnh hướng hải dương khô lâu: "Tất cả khô

lâu nghe lệnh, lập tức nhường đường, không nên ngăn trở bọn họ, hiện tại chúng ta và bọn họ tạm thời hợp tác!"

Chỉ một thoáng, tất cả khô lâu đều ngừng tay, tránh ra bên cạnh, nhường ra một con đường rộng để cho hai mươi vạn người đi qua, giống như nước biển bị tách ra, xuất hiện một con đường.

Băng Phong Thủy Hồn và Thạch Lỗi, lập tức chỉ huy công hội của mình, cấp tốc vọt tới, muốn nhanh chạy tới Long Đô, đem Hoàng Dật diệt trừ!

...

"Mọi người nghe lệnh, lập tức đi hạ chiến kỳ của Miếu Sát!" Trong Long Đô, Phong Chí phát động mệnh lệnh công kích!

...

"Cũng may chúng ta không có đi Long Đô, Miếu Sát quả nhiên lợi hại, nhanh như vậy chiếm lĩnh Long Đô." Bất Bại nhìn phương hướng của Long Đô, cảm khái một tiếng.

"Kế tiếp nhìn hắn có thể giữ được chiến kỳ hay không!" Bất Tồn cũng buồn bã nói.

...

"Tin tức mới nhất! Miếu Sát thành công chiếm lĩnh Long Đô, nhưng kế tiếp, hắn sẽ đối mặt một nguy cơ trước nay chưa có, hắn phải đồng thời đối mặt Phong Chí, Băng Phong Thủy Hồn, Thạch Lỗi ba thế lực điên cuồng vây công, mặt khác còn phải chịu ự điên cuồng trả thù của Hắc Lang, bảo vệ chiến kỳ đã cơ bản vô vọng!" Trong diễn đàn, một ít người chơi đều phát biểu ý kiến của mình, một ít đài truyền hình cũng đều phát về tin tức mới, càng ngày càng nhiều người bắt đầu quan tâm chuyện này.

...

Lúc này, Hoàng Dật tuy rằng không biết chuyện đã xảy ra bên ngoài, nhưng hẳn biết thời gian của mình có hạn, hẳn dùng hết tốc độ nhanh nhất của mình, đi tới trước phòng giam Sa Mạc Tử Thần.

Lúc này, trong phòng giam là một tội phạm cao to, nó mọc một đầu sói, nhưng thân thể lại là thân thể của nhân loại, cơ bắp cuộn cuộn, tràn ngập cảm giác lực lượng.

"Sa Mạc Tử Thần, hiện tại cho người cơ hội tự do, nhanh ký kết Công Hội Khế Ước với ta, sau đó ta thả người đi ra ngoài!" Hoàng Dật gấp nói.

Thân ảnh đó quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, trong mắt lóe ra tia thù hận, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Người là nanh vuốt dưới trướng của Tử Thần, ta cho dù chết cũng sẽ không khuất phục người, ta cũng không có đắc tội Tử Thần, gần là bởi vì trong phong hào của ta có hai chữ 'Tử Thần', bọn họ đem ta bắt lại, loại thù hận này vô luận bao nhiêu năm tháng qua đi, ta cũng sẽ không quên!"

Hoàng Dật ngẩn ra, hẳn không ngờ rằng sa mạc Tử Thần còn quá có cốt khí như vậy, ngay cả tự do cũng không muốn! Hơn nữa trong giọng điệu của nó để lộ ra một mùi vị kiên quyết như thép, là không có khả năng bị thuyết phục trong khoảng thời gian ngắn.

Tại thời khắc mấu chốt, ông trời lại muốn đùa với hắn, lãng phí rất nhiều thời gian của hắn. Trong ngục giam có 99% tội phạm vô cùng cam tâm tình nguyện ký kết khế ước cùng hắn, nhưng mà hắn lại gặp một tội phạm thuộc về 1% còn lại.

Hoàng Dật bất đắc dĩ, đành phải tiếp tục chạy về hòng hoàng thạch thất, một lần nữa bắt chìa khoá.

...

Mà lúc này, người của Phong Chí bọn họ cũng đã một lần nữa chạy tới quảng

trường phía dưới tháp ma pháp!

"Mau nhìn, chiến kỳ ngay trên tháp ma pháp, mọi người nhanh leo lên trên, đem chiến kỳ đánh xuống!" Phong Chí nhìn chiến kỳ lay động trên tháp ma pháp, lập tức hạ lệnh. Tháp ma pháp cao như thế, nghề nghiệp viễn trình căn bản đánh không tới, chỉ có thể leo lên trên tháp ma pháp đi đánh.

Mà ngoài Long Đô, thân ảnh của Hắc Lang cũng đã trở nên rõ ràng, nó gần trở về Long Đô, khu vực xa hơn thì lại là hai công hội dưới trướng của Băng Phong Thủy Hồn và Thạch Lỗi!

Hiện tại, vài thế lực tất cả đều nhanh chóng tiếp cận chiến kỳ của Hoàng Dật, chiến kỳ vẫn lay động đón gió, chữ "SÁT" lúc này trở nên cực kỳ yếu đuối!

...

Rất nhanh, Hoàng Dật một lần nữa trở lại hùng hoàng thạch thất, đem chìa khoá trước đó để lại, tiếp tục bắt chìa khoá mới. Nếu như thời gian dư dả, như vậy hẳn có thể một hơi bắt một đồng chìa khoá, căn cứ chìa khoá để lựa chọn anh hùng, nhưng hiện tại hẳn không có thời gian.

Mà hẳn lại không cách nào đem những chìa khoá này bỏ vào trữ vật giới chỉ đưa ra thế giới bên ngoài, những chìa khoá này sẽ chạy trốn, mỗi lần sử dụng Anh Hùng ngục giam, đều chỉ có thể đến đây lấy chìa khoá, đây là một quy trình phải đi.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại cấp tốc bắt được một chìa khoá, chìa khoá giống như cá chạch, không ngừng giãy dụa trong tay hẳn, muốn chạy trốn!

Hoàng Dật nắm chặt nó, sau đó trong《Anh Hùng chi thư》kiểm tra con số của nó, lần này hẳn rất gặp may, bắt được một chìa khoá hữu của-- Sa Vương. Crixalis (cấp 190, đánh số 1778) thời kì Viễn Cổ, một con bò cạp bình thường trong sa mạc vô tận, sau đó hấp thu khí tức sa đọa, mà biến thành Vua Bò Cạp, bởi vì phục kích sứ giả của Tử Thần điện, bị bắt vào Anh Hùng ngục giam.

Cái này dĩ nhiên giống như Sa Mạc Tử Thần, là một cường giả trong sa mạc, chỉ bất quá nó là nhân vật thời kì Viễn Cổ, so với Sa Mạc Tử Thần trước đó còn lâu đời hơn, thực lực sẽ bởi vì niên đại mà càng lợi hại!

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức kiểm tra bản đồ của Anh Hùng chi thư một chút, phòng giam của Sa Vương, vừa vặn ngay gần hùhng hoàng thạch thất, đi ra một chút là tới, cho dù lần thứ hai thất bại, cũng có thể tức khắc trở về tiếp tục bắt chừa khoá.

Kế tiếp, Hoàng Dật cấp tốc nhắm phía phòng giam của Sa Vương!

...

"A? Ở đây dĩ nhiên không người!" Trong Long Đô, có vài người chơi tốc độ nhanh rất nhanh xông lên đỉnh tháp ma pháp, lúc này bốn phía không có một bóng người, chỉ có một chiến kỳ đón gió lay động, bên cạnh là một đầu rồng, trong miệng rồng là một thế giới hắc ám.

"A? Cái đầu rồng này không phải kỹ năng chiêu bài sao Miếu Sát? Hẳn có thể từ bên trong thả quái vật đi ra!" Rất nhanh, có vài người chơi kiến thức rộng rãi nhận ra lối vào của Anh Hùng ngục Giam.

"Mọi người tranh thủ thời gian, thừa dịp Miếu Sát không ở, chúng ta lập tức đem chiến kỳ của hắn đánh xuống!" Một tiểu đội trưởng lập tức ra lệnh, sau đó nhắm về chiến kỳ, ra sức công kích.

Mà mười mấy người còn lại cũng cấp tốc vọt tới, bắt đầu toàn lực công kích chiến kỳ, chiến kỳ bị đánh rung động, rất nhanh sẽ bị phá hủy!

...

Mà lúc này, Hoàng Dật rốt cục đi tới trước phòng giam của Sa Vương!

Trong phòng giam là một con bò cạp khổng lồ, nó chiếm giữ trên mặt đất, cong đuôi sắc bén, vết xước trên bề mặt lóe ra hàn quang. Bên mép của nó là hai

thanh kim lớn, hơi mở, chỉ cần kẹp trúng kẻ địch, phòng chừng sẽ trực tiếp bị kẹp đứt làm hai.

"Sa Vương, ký kết Công Hội Khế Ước với ta, ta thả người đi ra ngoài!"
Hoàng Dật đơn giản nói một tiếng, lập tức lấy ra một Khế Ước thạch.

"Sao? Rốt cục đến phiên ta rồi à? Ta đợi rất lâu!" Sa Vương có chút hưng phấn, lập tức bay ra một giọt máu, rơi vào trên mặt, bị hấp thu vào.

Hoàng Dật rốt cục thở phào một hơi, sau đó cấp tốc cầm chìa khoá, cố sức vặn, mở phòng giam. Sau đó hắn cũng không dừng lại, lập tức lựa chọn truyền tống ra Anh Hùng ngục giam, lối vào cũng bắt đầu dần dần biến mất!

Chìa khoá vẫn cắm trên cửa phòng giam, nhưng lúc này đã không có bất luận cái gì ngăn cản, Sa Vương trực tiếp đẩy cánh cửa ra, bị nhốt vô số năm, nó rốt cục đi ra, một thân chiến lực cường đại rốt cục có thể thoả thích thi triển!

...

"Mọi người thêm sức, chiến kỳ đã sắp hết máu!" Lúc Hoàng Dật đi ra, lập tức thấy mười mấy người chơi đang ra sức công kích chiến kỳ, chiến kỳ lúc đầu đã rất yếu đuối, bị đánh một trận như thế, hầu như rất nhanh sẽ ngã xuống.

"Bộp! Bộp! Bộp!" Hoàng Dật lập tức lấy ra cây chùy, cấp tốc chạy vào trong đám người, hai ba cái đem mười mấy người chơi giết chết, bảo vệ cho chiến kỳ.

"A! Miếu Sát dĩ nhiên xuất hiện!" Rất nhanh, các người chơi khác phát hiện Hoàng Dật đến, đều la hoảng lên, muốn lui về phía sau. Nhưng lúc này, trong cầu thang đứng đầy người, không gian vô cùng có hạn, bọn họ căn bản lui không được.

Hoàng Dật cấp tốc nhắm về lối cầu thang, triển khai công kích với người ở bên trong, mà phía dưới còn có người cuộn cuộn không ngừng xông lên, toàn bộ cầu thang nhất thời trở nên chen chúc không gì sánh được. Có vài người bị

Hoàng Dật đánh chết, có vài người bị đè, từ trong cầu thang ngã nhào xuống dưới, ngã chết có ngã chết, bị đánh chết cũng có bị đánh chết, trong lúc nhất thời tràng diện hỗn loạn không chịu nổi.

"Miếu Sát, người cũng dám làm ta sợ! Muốn chết!" Đúng lúc này, ngoài Long Đô truyền tới tiếng rống giận dữ rung trời của Hắc Lang!

Hoàng Dật lập tức quay đầu nhìn, lập tức thấy được thân ảnh dữ tợn của Hắc Lang, nó dường như một dòng lũ, nhanh chóng vọt đến đây!

"A! Ta rốt cục tự do!" Đúng lúc này, lối vào của Anh Hùng ngục Giam rốt cục tiêu tán, thân thể của Sa Vương hoàn toàn hiện ra!

"Sa Vương, nhanh đi đem người kia diệt trừ, nó mà đánh hạ chiến kỳ, người cũng mất mạng!" Hoàng Dật cấp tốc chỉ vào Hắc Lang, hướng Sa Vương nói.

"Người nói, là con kiến ngay cả tay cũng không có kia?" Sa Vương quay đầu nhìn Hắc Lang cấp tốc lao tới một chút, hừ nhẹ một tiếng.

"Đúng vậy, cũng là nó!" Hoàng Dật gật đầu, tiếp tục công kích đám người ở cầu thang, vũng vàng chặn bọn họ.

"A? Đó, đó là cái gì! Sao còn muốn kinh khủng hơn so với Bạch Long vương!" Đúng lúc này, Hắc Lang nhìn thấy thân thể to lớn của Sa Vương trên đỉnh tháp, thấy cặp kìm lóe sáng của Sa Vương, và cái đuôi đầy vết xước đáng sợ, cả người nó đều không tự chủ run lên.

Sau đó, Hắc Lang nghĩ cũng không nghĩ, trực tiếp xoay người, một lần nữa chạy ra phía ngoài, nó vừa chạy, vừa ra sức rống giận lên: "Băng Phong Thủy Hồn, ta với người không xong. . ."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 257: Bão Cát Bụi

"Người như thế giết quá chậm!" Lúc này, Sa Vương nhìn Hoàng Dật ra sức giết địch, nhàn nhạt nói một tiếng, "Ta giúp người giải quyết chúng một lần!"

Dứt lời, quanh thân của nó bắt đầu tản ra một cơn bão cát kịch liệt, cơn bão cát này che cả trời đất viết, nhìn qua môg lung mơ hồ, ngay cả thân ảnh của Sa Vương cũng bị che đậy!

Sau đó cơn cát bụi này cấp tốc lay động, lan tràn ra cả tòa Long Đô, đem hai mươi vạn người của Phong Chí bọn họ tất cả đều bao phủ ở bên trong!

Một giây đồng hồ sau, hai mươi vạn người của Phong Chí bọn họ toàn bộ ngã xuống bỏ mạng!

Chỉ là một giây đồng hồ, hai mươi vạn người, một người cũng không còn!

Đây là một lần công kích gây chấn động nhất Hoàng Dật gặp qua từ trước tới nay! Chỉ là một giây đồng hồ, tất cả mọi người trước mắt đều đã chết!

Đây là tuyệt thế cường giả cấp 190 ra tay, tại trước mặt người chơi cấp 50 - 60, cho dù là một giây đồng hồ cũng đủ để giết sạch mọi người! Đây là lực lượng tuyệt đối, thực lực tuyệt đối, không có bất luận kỹ xảo gì, cho dù là Đào Phong chạy đến đây, cũng là kết cục đồng dạng, không có khả năng có một chút phản kháng.

"Ta đi chơi với con kiến kia một chút, đã lâu không có làm nóng thân!" Bão cát khắp bầu trời dần dần tiêu tán, trong không khí chỉ còn lại âm thanh của Sa Vương, nhưng thân ảnh của nó cũng đã biến mất không thấy.

...

Lúc này, Hắc Lang chỉ còn lại có một ý niệm trong đầu, đó chính là chạy, vội vã chạy trốn. Nó tuy rằng chỉ nhìn Sa Vương, nhưng chỉ là cái liếc mắt ấy, đủ để nó cảm thấy sợ run đến từ linh hồn, cái loại khí tức này vượt xa Bạch Long vương, thậm chí còn mạnh hơn so với Sa Đạo Vương! Nó hoàn toàn không biết đó là vật gì, nó chỉ muốn cấp tốc rời khỏi đây, nếu không có thể thì thật sự sẽ chết.

Rất nhanh, Hắc Lang nhìn thấy đám người Băng Phong Thủy Hồn đang nhanh chóng tới gần! Bọn họ đã không bị hải dương khô lâu ngăn trở, tốc độ vô cùng nhanh, hiện tại đã đến khu vực bên ngoài của Long Đô.

"A? Hắc Lang sao lại trở về? Lẽ nào lần này là thật sự diệt trừ Miếu Sát?" Lúc này, Băng Phong Thủy Hồn cũng nhìn thấy Hắc Lang, trong lòng lại nhảy ra cái suy đoán kia, sau đó hần lập tức hướng Hắc Lang cao giọng hô: "Hắc Lang tướng quân, ngài lần này hẳn là chiến thắng trở về! Cảm giác báo thù hẳn là rất vui vẻ!"

"Giết người, ta sẽ vui vẻ!" Hắc Lang vừa nghe như thế, nhất thời giận dữ cười, nó như một ngọn núi đụng vào đoàn người, thoáng cái đâm chết người trên đường.

"Hàn Băng Bình Chương!" Băng Phong Thủy Hồn tuy rằng kinh sợ, nhưng thủ pháp cũng không chậm, thoáng cái phóng ra kỹ năng bảo mệnh, đem mình bảo vệ lại.

Nhưng đám thủ hạ của hần không có vận khí tốt như vậy, bị Hắc Lang đâm chết không ít.

"Tất cả khô lâu nghe lệnh, lập tức công kích bọn họ!" Hắc Lang tuy rằng rất muốn đem Băng Phong Thủy Hồn giết chết, nhưng trong khoảng thời gian ngắn hần không cách nào phá vỡ tầng hàn băng này, không thể làm gì khác hơn là hạ một mệnh lệnh, khiến cho hải dương khô lâu tới đối phó bọn họ. Đồng thời, nó

cũng hy vọng dùng phương pháp này để ngăn trở một chút bước tiến truy sát của Sa Vương.

Sau đó, nó tiếp tục chạy ra phía ngoài, nhất giây cũng không dám dừng lại!

"A? Hắc Lang rốt cục là làm sao vậy?" Đoàn người hai mặt nhìn nhau.

"Dáng dấp của nó, thấy thế nào cũng hình như là đang chạy trốn?" Thạch Lỗi nhất thời nói, trong giọng nói tràn ngập nghi hoặc.

Bầu không khí nhất thời trở nên quỷ dị lên, ngay cả Hắc Lang đều phải chạy, vậy trong Long Đô rốt cục có vật gì?

Đúng lúc này, Băng Phong Thủy Hồn đột nhiên thu được một tin tức, là Phong Chí sau khi sống lại gửi tới, tin tức vô cùng ngắn, chỉ có một chữ -- chạy!

Một chữ này, giống như là một thùng nước lạnh tạt trên người Băng Phong Thủy Hồn, chữ kia để lộ ra cảm giác áp bách là rõ ràng như vậy, dù cho cách vô số cự ly, cũng có thể cảm thụ được cảm giác lo lắng của Phong Chí!

"Mọi người nghe lệnh của tôi, lập tức lui lại!" Băng Phong Thủy Hồn cấp tốc làm ra quyết định, không kịp nghĩ nhiều, lập tức hạ lệnh lui lại!

Sau đó, hắn đi đầu chạy ra bên ngoài, hắn không biết Long Đô có vật gì, nhưng càng là như thế hắn càng cảm thấy sợ hãi, không có chuyện gì càng kinh khủng hơn so với không biết!

Mọi người nhất thời nghi hoặc, bọn họ đồng loạt dừng sừng ở tại chỗ, không biết vì sao đang êm đẹp lại đột nhiên muốn lui lại, ngay cả một lý do cũng không có.

"Băng Phong Thủy Hồn, chuyện gì xảy ra?" Lúc này, Thạch Lỗi cao giọng hỏi.

Lúc này, Băng Phong Thủy Hồn đã không có thời gian đi trả lời vấn đề của

Thạch Lỗi, trong đầu hẳn đều là mau chóng rời khỏi chốn thị phi này!

"Lão đại, Hắc Lang vừa rời ra lệnh, hiện tại tất cả khô lâu đều điên cuồng công kích chúng ta, ở đây rất nhiều BOSS, chúng ta trong khoảng thời gian ngắn rất khó lui ra ngoài!" Lúc này, một người chơi báo cáo với Băng Phong Thủy Hồn.

" Hắc Lang chết tiệt!" Băng Phong Thủy Hồn nhất thời thầm mắng một tiếng!

"A? Đó là cái gì, sao vô duyên vô cớ xuất hiện bão cát?" Đúng lúc này, trong đám người bỗng nhiên có người kinh dị kêu lên.

Đoàn người đều nhìn qua hướng Long Đô, chỉ thấy phương hướng của Long Đô đột nhiên xuất hiện bão cát che phủ trời đất, từ đường chân trời nhanh chóng quét đến, hình thành vệt đen đồ sộ. Tất cả dọc theo đường đi đều bị cuốn vào, hải dương khô lâu cũng không ngoại lệ, trực tiếp bị bão cát bao phủ, thể hiện ra một cỗ khí thế chưa từng có từ trước đến nay.

"Chạy mau!" Trong đám người nhất thời vang lên một tiếng hét kinh khủng, bắt đầu chạy tứ tán!

Hai công hội lúc này đã không có một chút trật tự nào, người người chạy trốn, bỏ chạy tứ tán, nhưng mà xung quanh là hải dương khô lâu vô cùng vô tận dây dưa bọn họ, chặn đường bọn họ.

"Xong! Hoàn toàn xong!" Băng Phong Thủy Hồn nỉ non một tiếng, ngơ ngác nhìn cơn bão cát đã gần trong gang tấc, sắc mặt một mảnh tái nhợt, lúc này, bọn họ rốt cục biết Hắc Lang vì sao muốn chạy trốn.

Sau một khắc, bão cát cấp tốc quét đến đây, thoáng cái bao phủ tất cả mọi thứ.

Rất nhanh, bão cát đi qua, trong trời đất khôi phục tia sáng.

Lúc này, trước mắt không còn có bất luận vật còn sống gì, chỉ có thi thể phủ

kín toàn bộ mặt đất, vô luận là người chơi hay là BOSS trong hải dương khô lâu, tất cả đều ngã xuống bỏ mạng, đều không ngoại lệ!

Thế giới âm ỉ hồi lâu, rốt cục hoàn toàn bình tĩnh trở lại tại giờ phút này.

"Con kiến này thật ra chạy rất nhanh!" Đúng lúc này, Hắc Lang đang điên cuồng chạy bỗng nhiên nghe phía sau vang tới một âm thanh không gấp không vội!

Bước tiến của Hắc Lang bỗng nhiên loạn, nuốt nước bọt, thân thể không tự chủ được run lên, kinh khủng quay đầu lại nhìn một chút.

Chỉ thấy phía sau, một cơn bão cát quét đến đây, không biết âm thanh rốt cục là đến từ phương vị gì, rốt cục là đến từ người nào.

"Đừng chạy! Ta đi một đường thì thấy thực lực của người mạnh nhất, đã lâu không động thân, chúng ta tới chơi chút đi!" Âm thanh trong bão cát cấp tốc tới gần, dường như vang lên ngay tại bên tai.

Mà cùng lúc đó, một bóng đen nhất thời từ trong bão cát lao đến đây! Chỗ nó đến, mặt đất mọc ra gai nhọn, đem khô lâu trên đường toàn bộ hất lên không trung, vút ra mấy ngàn thi thể, tràng diện đồ sộ không gì sánh được!

Lúc này, Hắc Lang bỗng nhiên cảm giác được bàn chân đau đớn, sau đó một gai nhọn từ mặt đất dưới chân nó đâm lên, đem nó mạnh mẽ hất lên không trung, sau đó lại mạnh mẽ rơi xuống, nó đã bị mê muội, không cách nào nhúc nhích!

Mà lúc này, bóng đen trong bão cát cũng hiện ra, đây là một con bò cạp lớn không gì sánh được, hai kim lớn nhoáng lên nhoáng xuống, phỏng chừng một ngọn núi nhỏ cũng có thể bị nó bóp nát. Mà cái đuôi nhọn đảo qua đảo lại sau lưng nó, toát ra ánh kịch độc, phỏng chừng bị đâm trúng một cái, ngay cả mặt đất đều phải bị đâm ra một lỗ thủng lớn.

Con bò cạp này, chính là Sa Vương vừa rồi mới được Hoàng Dật thả ra, đây

là lần đầu tiên nó đi ra thế giới bên ngoài sau vô số năm!

"Đã lâu không chơi đùa địa chấn!" Đúng lúc này, Sa Vương nhàn nhạt nói một tiếng, sau đó cái đuôi của nó bắt đầu lắc lư có tiết tấu. Cùng lúc đó, gai nhọn trên đuôi, bỗng nhiên toát ra một tia ánh xanh lục chói mắt, tràn ngập khí tức tử vong.

Giờ phút này, Sa Vương cũng không có làm ra động tác công kích lại, chỉ lắc đuôi như thế, nhưng cái động tác này lại mơ hồ mang đến một lực áp bách lớn không gì sánh kịp!

"Ầm ầm!" Rốt cục, sau khi cái đuôi lắc lư vài lần, khắp mặt đất bỗng nhiên run lên kịch liệt, giống như là xảy ra động đất!

Từng cơn sóng xung kích từ chỗ của Sa Vương quét ra bốn phương tám hướng, tất cả khô lâu xung quanh kịch liệt run theo mặt đất, đều hóa thành mảnh xương vụn, ngay cả thi thể đều không còn!

Hắc Lang đang đứng trong phạm vi địa chấn, thân thể run lên kịch liệt, sắc mặt của nó tràn ngập thống khổ, há mồm phun ra một ngụm lớn máu! Nó lúc đầu cũng đã trọng thương, hiện tại lại bị Sa Vương tuyệt thế cường giả công kích, hầu như thoáng cái đến gần cái chết.

"A? Sao người lại không phản công gì hết vậy?" Địa chấn rất nhanh liền hết, Sa Vương thở dài một hơi, tựa như có vẻ vô cùng thất vọng, sau đó nó mở cái kìm thật lớn, kẹp lấy hai chân của Hắc Lang, nhẹ nhàng kẹp lại.

"Rắc!" Hai chân Hắc Lang bị đồng thời chặt đứt, máu tươi phun ra!

Hắc Lang lúc này, hai tay hai chân tất cả đều đã bị đứt, chỉ còn lại một cái đầu và thân thể, thương thế đã nặng đến không thể nặng hơn!

"Cầu, van cầu ngài, thả tôi!" Hắc Lang vừa hộc máu, vừa quỳ trên mặt đất thống khổ cầu xin.

"Thả người? Xin lỗi, đây chính là mệnh lệnh của Miếu Sát, ta và hãn ký kết Công Hội Khế Ước, người gây sự trong lãnh địa của hãn, cái này không phải tự tìm đường chết sao?" Sa Vương nói xong, lắc lắc cái đuôi phía sau, hung hăng đâm một cái vào trong ngực Hắc Lang!

"Phập!" Sau một khắc, Hắc Lang bị đâm thấu, trong ngực hoàn toàn bị đâm thủng, chất kịch độc trên đuôi nhất thời xâm nhập vào cơ thể nó, từng chút từng chút dần vật nó.

"Tôi, tôi cũng không dám ... đi tìm Miếu Sát nữa, cầu, cầu ngài thả tôi!" Hắc Lang đã ngay cả nói đều rất khó nói toàn bộ, chỉ có thể dùng khí lực cuối cùng của sinh mệnh, miễn cưỡng cầu xin.

"Ài! Cái thằng nhu nhược, tốt xấu gì cũng là nhân vật Thánh Vực, sao nhất gan sợ chết như thế? Không có ý nghĩa!" Sa Vương thở dài một hơi, sau đó đem đuôi vung lên, hung hăng đem Hắc Lang quăng ra ngoài.

Hắc Lang bắn ra một dòng máu tươi trên không trung, sau đó văng xuống mặt đất xa xa, máu tươi phun ra khắp bầu trời, sống chết không rõ.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 258: Đèn Tiền

"Ồ? Sinh mệnh lực thật ra rất ngoan cường, dĩ nhiên còn chưa chết." Sa Vương nhận thấy được Hắc Lang còn có khí tức sinh mệnh, không khỏi tiếp tục đi đến phía trước, muốn bổ thêm một chút công kích, đem Hắc Lang hoàn toàn giết chết.

"A? Chết tiệt! Dĩ nhiên đến biên giới lãnh địa!" Đúng lúc này, Sa Vương đột nhiên mắng to một tiếng, vô luận nó dùng sức đi tới như thế nào, đều đã không cách nào đi tới thêm một bước, nó đã đến biên giới lãnh địa công hội của Hoàng Dật, nó chỉ có thể tiến hành hoạt động trong phạm vi này! Dù rằng nó có thực lực mạnh mẽ, cũng không thể vượt qua giới hạn này!

Hắc Lang mơ hồ trong nghe được tiếng mắng của Sa Vương, bất chợt thông minh, ý thức nhất thời trở về một ít, nó nỗ lực mở mắt ra, thấy Sa Vương ở cách đó không xa giường mắt nhìn nó, nhưng từ đầu đến cuối không đi qua.

"Phù!" Hắc Lang rốt cục thở phào một hơi, lúc này nó chỉ còn lại một hơi thở cuối cùng, chỉ cần lại bị Sa Vương đánh nhẹ một chút, nó sẽ hoàn toàn tử vong.

"Các người, mau đưa ta, trở về sào huyệt!" Hắc Lang dùng sức ra lệnh với một đám khô lâu xung quanh, sau đó liền nhắm hai mắt lại, bắt đầu nghỉ ngơi dưỡng sức.

Đám khô lâu kia chỉ là khô lâu bình thường thấp nhất, nghe được Hắc Lang loại đại nhân vật này lên tiếng, đương nhiên là không dám cãi lời, lập tức đi tới, đem Hắc Lang hợp lực nâng lên, cấp tốc phóng ra phương xa, tốc độ nhanh chóng, thoáng cái biến mất ở phương xa.

Sa Vương bắt đắ dĩ lắc đầu, sau đó xoay người, nhanh chóng trở về Long Đô.

Lúc này, Hoàng Dật kiên trì chờ đợi tại Long Đô, hẳn biết Sa Vương ra ra, chiến kỳ phụ của hẳn được an toàn, Sa Vương là tuyệt thế cường giả cấp 190, cho dù là Sa Đạo Vương chạy đến đây, cũng phải ôm hận bại lui.

Bất quá sinh mệnh của Sa Vương hoàn toàn được quyết định bởi chiến kỳ phụ, chỉ cần chiến kỳ phụ bị hủy, vậy khu vực này sẽ không thuộc về lãnh địa của Hoàng Dật. Mà Sa Vương ở chỗ này, thì tương đương với ở trong phạm vi không thuộc về lãnh địa của Hoàng Dật, đây là trái với quy tắc của hệ thống, kết quả sau đó, cũng là trực tiếp tử vong.

"Miếu Sát, ta đã trở về." Lúc này, xa xa truyền đến âm thanh của Sa Vương, thân thể to lớn của nó càn phá trong Long Đô, đi đến chỗ nào thì nhà cửa chỗ ấy sụp đổ.

"Dừng, người có thể nhỏ lại một chút không? Long Đô này là thành phố của ta, không nên phá hư bất cứ thứ gì ở đây!" Hoàng Dật lập tức gọi nó lại.

"Được rồi!" Thân thể của Sa Vương nhất thời dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được nhỏ lại, cuối cùng thu nhỏ lại bằng con mèo nhỏ, "Thật đáng tiếc, ta nhất thời sơ sẩy, không thể đem Hắc Lang hoàn toàn giết chết, bất quá nó cũng chỉ còn lại một hơi thở cuối cùng, được thủ hạ của nó mang đi, không có vài năm căn bản không khôi phục lại."

"Người không có giết chết Hắc Lang là một chuyện tốt, ta vừa lúc có thể đi cho nó một kích cuối cùng." Hoàng Dật gật đầu nói, hẳn trước đó còn đang suy nghĩ biện pháp thế nào mới có thể giết chết Hắc Lang, dù sao Hắc Lang là cường giả Thánh Vực, cho dù trọng thương cũng vẫn không phải hẳn có thể đối phó. Nhưng hiện tại. Sa Vương đem nó đánh tới hơi thở cuối cùng, vậy hẳn hoàn toàn có thể đem Hắc Lang đánh chết.

"Ta hiện tại phải đi xử lý một việc, kế tiếp Long Đô giao cho người! Người

không được cho bất kỳ kẻ nào tiến vào lãnh địa. Mặt khác, tàn dư khô lâu ngoài thành tất cả đều đi thanh lý đi." Hoàng Dật nói xong, lập tức biến thân là hình thái Bạch Long, bay xuống tháp ma pháp. Sau đó hắn một lần nữa biến thành hình người, nhanh chóng lao qua phương hướng Sa Vương trước đó truy kích Hắc Lang.

Toàn bộ Long Đô, nhất thời chỉ còn lại có Sa Vương.

...

Kế tiếp, Hoàng Dật đem trọng tâm đặt ở hóa thân, hắn lập tức khống chế hóa thân, đi qua truyền tống trận đi tới Sa Trần trấn gần Long Đô nhất.

Hắn là tới tìm phiền toái!

Vừa rồi hắn lưu ý bảng xếp hạng, phát hiện Băng Phong Thủy Hồn dĩ nhiên giảm một cấp, cái này biểu hiện rất rõ ràng, bọn họ hắc là bị Sa Vương giết chết. Mà bọn họ vốn hắc là phải sống lại trong Long Đô, nhưng Long Đô đã thuộc về phạm vi lãnh địa của Hoàng Dật, không còn là khu vực công cộng, cho nên địa điểm sống lại của bọn họ sẽ biến thành Sa Trần trấn gần đây nhất!

Hoàng Dật đi Sa Trần trấn, chính là vì tìm Băng Phong Thủy Hồn bọn họ gây phiền phức! Bọn họ gây chiến đối phó mình, thậm chí không tiếc đem Hắc Lang đưa tới, không đáp lễ bọn họ một chút, thật sự có chút không thể nào nói nổi.

Ngày hôm nay Sa Trần trấn náo nhiệt không gì sánh được, trong thành trấn nho nhỏ tấp nập vô cùng, 20 vạn người dưới trướng của Phong Chí, 10 vạn người dưới trướng của Băng Phong Thủy Hồn, cùng với 10 vạn người dưới trướng của Thạch Lỗi, tổng cộng 40 vạn người đều sống lại ở chỗ này. Mà có vài người chơi thì bất hạnh luân hồi, ngay cả tin tức đều không thể gửi đi, không biết năm nào tháng nào mới có thể đoàn tụ.

Lúc này, Băng Phong Thủy Hồn, Phong Chí, Thạch Lỗi ba người đứng cùng nhau, thảo luận chuyện đã xảy ra vừa rồi.

"Trận này, chúng ta thua! Miếu Sát dĩ nhiên có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy!" Băng Phong Thủy Hồn nghe Phong Chí nói xong tất cả phát sinh trong Long Đô, không khỏi lắc đầu cảm thán một tiếng.

"Ài! Sớm biết rằng chúng ta theo Du Cửu Thần Thoại, sớm rời khỏi đây một chút, không tranh cái vũng bùn này! Hiện tại khiến cho chúng ta đều bị giết mất một cấp, ngay cả nhân cam của tôi đều rơi ra!" Thạch Lỗi khẽ thở dài một cái.

"Hai anh em Bất bại và Bất Tồn thật đủ cẩn thận! Không có lui lại cũng không có tiến công, cho bọn họ nhìn trò hay một hồi, với thủ đoạn của bọn họ, qua một hồi, phỏng chừng khắp nơi trong diễn đàn đều là tin tức mặt trái của chúng ta!" Băng Phong Thủy Hồn xiết chặt nắm tay, hừ lạnh một tiếng.

"Lão tử thật sự rất không cam lòng, vì sao tên súc sinh Miếu Sát mỗi lần trong tình cảnh hãn phải chết đều có thể phản sát kẻ địch? Lão tử bị hãn hại chết sáu bảy lần! Muốn báo thù lại từ đầu đến cuối báo không được, không giết hãn một lần, tôi thật sự không nuốt được cái khẩu khí này! Mà lần này, Hắc Man trưởng lão của bộ tộc chúng tôi, đều bị con quái vật hãn thả ra hại chết! Chí bảo của bộ tộc《Linh Hồn Tự Khúc》cũng rơi ở Long Đô, cho dù tù trưởng tự mình ra tay đều không thể lấy về! Thực lực của tù trưởng bộ tộc, cũng không khác biệt Hắc Lang lắm, căn bản đánh không lại con quái vật trong Long Đô!" Phong Chí hỗn hển nói.

Thạch Lỗi đồng tình vỗ vỗ vai của Phong Chí, an ủi nói: "Miếu Sát loại nhân vật này, căn bản là không thể dùng lẽ thường để nói. Chúng tôi ở đây không ai là đối thủ của hãn, Phong Chí, anh vẫn là nên nuốt xuống cái khẩu khí này đi! Nếu anh lựa chọn chọc hãn, vậy phải chuẩn bị tâm lý gánh chịu hậu quả thất bại, hiện tại chúng ta đều đang chịu hậu quả bình thường mà thôi. Đối với chuyện này, tôi hoàn toàn nhận thua, sau này tôi không bao giờ đi chọc Sát Thần nữa!"

"Phong Chí, thật ra mày cũng có hi vọng có thể báo thù!" Lúc này, Băng Phong Thủy Hồn âm trầm cười, "Mày không phải có danh vọng rất cao trong bộ tộc sao? Mày nghĩ biện pháp giết giặc tù trưởng bộ tộc của mày, khiến cho ông

ta đem trong chuyện này báo lên cho thánh địa Bán Thú Nhân ở Trung Ương đại lục, nói Miếu Sát cừu thị chủng tộc Bán Thú Nhân, nhiều lần đồ sát các người. Chỉ cần tuyệt thế cường giả trong thánh địa Bán Thú Nhân ra lệnh truy sát, vậy ngày tháng sau này của Miếu Sát sẽ không dễ chịu! Tất cả Bán Thú Nhân trên thế giới, đều là kẻ địch của hần!"

"Bây giờ xem ra, cũng chỉ có thể làm như vậy! Bất quá em không có hoàn toàn nắm chắc, lần này em đem đội ngũ làm thành như vậy, không biết sau khi trở về tù trưởng rốt cục là sẽ đồng tình em, hay là hoàn toàn thất vọng." Phong Chí thở dài một hơi.

"Mày cảm thấy, bọn mày có thể thuận lợi trở về sao?" Đúng lúc này, xa xa đột nhiên vang lên một âm thanh quen thuộc.

Ngay sau đó, Phong Chí, Băng Phong Thủy Hồn, Thạch Lỗi ba người tất cả đều bị dọa hết hồn, quay đầu nhìn.

Chỉ thấy lúc này, Hoàng Dật xuất hiện ở cuối tầm mắt, hần chỉ có một mình, từng bước đi tới hướng đám người bọn họ, nhưng mang đến một lực áp bách lớn không gì sánh kịp.

"A? Miếu Sát không phải ở Long Đô sao? Sao thoáng cái đi tới đây? Hần sao tới?" Đoàn người nhất thời nghị luận lên, bọn họ cũng không biết Hoàng Dật mình có hóa thân, loại năng lực này quá mức cao, bọn họ mới nghe lần đầu.

"Mẹ kiếp, sao người này giống âm hồn không tiêu tan, thoáng cái ở Long Đô, thoáng cái lại xuất hiện ở chỗ này, hần là thần sao?" Phong Chí nhú mày, cảm thấy có chút phiền chán.

"Kế tiếp làm sao bây giờ, hần hoàn toàn có thể giết hết toàn bộ người của chúng ta ở đây, giống như lần trước giết hơn ba mươi vạn người của Phong Chí bọn họ." Thạch Lỗi vẻ mặt ngưng trọng nói.

"Tôi cũng không biết, nhìn có thể bàn điều kiện với hần một chút hay

không!" Băng Phong Thủy Hồn hạ giọng nói.

Lúc này, vô luận là người chơi bình thường, hay là Băng Phong Thủy Hồn, Thạch Lỗi những cao tăng này, tất cả đều không hện mà cùng buông tha suy nghĩ chiến đấu với Hoàng Dật. Trải qua một loạt chuyện tình, bọn họ đã mơ hồ có một loại cảm giác, Miếu Sát là không thể chiến thắng, chỉ có Đao Phong, Long Thứ bọn họ mới có thể chân chính đối phó Hoàng Dật.

"Miếu Sát, anh đến đây là muốn giết chúng tôi sao?" Lúc này, Băng Phong Thủy Hồn đứng xa xa hỏi một câu, ngữ khí rất bình tĩnh. Mọi người cũng đều nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

"Việc này hoàn toàn do bọn mày định đoạt, nhìn xem bọn mày có phối hợp hay không." Hoàng Dật bất động thanh sắc nói, hãn hiện tại thật ra thì thành phần hù dọa chiếm đa số, đây là hóa thân của hãn, thuộc tính chỉ có 50% của bản thể! Nếu muốn đánh, hóa thân hoàn toàn đánh không lại bọn họ, nhưng bọn họ không biết cái tình huống này, cho nên hãn có thể tới mạo hiểm hành sự, thực thi kế hoạch của mình.

"À? Nghe khẩu khí của anh, hãn là có thể thương lượng? Lần này chúng tôi nhận thua! Nói đi, anh có điều kiện gì." Băng Phong Thủy Hồn vẻ mặt thành khẩn, nhìn không ra trong lòng suy nghĩ cái gì.

"Rất đơn giản, chiến bại đền tiền! Nếu như bọn mày nguyện ý lấy ra một số tiền, vậy tao có thể tha cho bọn mày rời đi." Hoàng Dật nói, hãn hiện tại đang cần một số tiền lớn, vừa lúc có thể nường chuyện vừa rồi để kiếm tiền.

"Vậy anh muốn bao nhiêu? Chỉ cần không quá phận, chúng tôi có thể thỏa mãn anh." Băng Phong Thủy Hồn hỏi, chỉ cần đền tiền hợp lý, hãn ta vẫn có thể tiếp thu.

Hoàng Dật nhìn quanh đoàn người bốn phía một lần, nói: "Rất đơn giản, tính theo người trước đó tham dự chuyện này, mỗi người cho tao năm trăm kim tệ là được."

"Hả? Mỗi người năm trăm kim tệ, cái này còn có thể sao! So với tử vong còn có lời hơn!" Rất nhanh, đoàn người liền nghị luận lên, đều biểu thị có thể tiếp thu, năm trăm kim tệ đối với người chơi bình thường mà nói cũng hoàn toàn có thể tiếp thu, cũng không phải cái giá quá lớn.

"Mỗi người năm trăm kim tệ, chúng tao trước đó có 40 vạn người công kích, vậy chẳng phải là muốn đưa cho mày hai trăm triệu kim tệ? Sao mày không đi cướp luôn đi!" Phong Chí chửi ầm lên một tiếng, tức giận đến ngay cả mặt đều đỏ lên.

"Cái này hoàn toàn do bọn mày lựa chọn, hoặc mỗi người đưa tao 500 kim tệ, hoặc đem mạng để lại." Hoàng Dật vẻ mặt bình tĩnh nói.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 259: Linh Hồn Tự Khúc

"Muốn tiền không có, muốn mạng thì có một, mày tới đi!" Phong Chí trừng mắt Hoàng Dật, quát cường nói.

"Như vậy chúng ta không thể nói chuyện?" Hoàng Dật nhún nhún vai.

Trên sân lặng ngắt như tờ, trong không khí tràn ngập một vẻ trầm trọng.

Sau một khắc, Hoàng Dật nhìn quanh đoàn người bốn phía một lần, mở miệng, nói ra từng chữ nói: "Ta - tuyên - bố -- "

Ba chữ này nhất thời rõ ràng vang lên tại toàn trường, mang đến một lực áp bách làm cho người ta hít thở không thông!

Ba chữ này, là ba chữ kinh khủng nhất được rất nhiều người chơi công nhận trong Thế Giới Thứ Hai, mỗi khi Hoàng Dật nói ra ba chữ này, kẻ địch nhất định phải chết! Không cách nào trốn tránh, không cách nào được cứu!

Tại Phong Lâm trại, Hoàng Dật lần đầu tiên nói ra ba chữ này, kết quả Trần Úc Tích ba người bị giết chết tại trước mắt bao người!

Khi Hoàng Dật lần thứ hai nói ra ba chữ này, là Man Chuy thiếu chủ tử vong, ngay cả trại chủ Man Liệt đều cứu không được!

Mà trước đó tại Long Đô, Hoàng Dật sau khi nói ra ba chữ này, là hơn ba mươi vạn người của Phong Chí bọn họ toàn bộ tử vong!

Ba chữ này, giống như là triệu hoán Tử Thần, tràn ngập lực lượng làm cho người ta kinh hãi!

"Dừng dừng dừng! Miếu Sát, anh đừng kích động, có chuyện từ từ nói!" Đúng lúc này, Băng Phong Thủy Hồn nhanh chóng gọi Hoàng Dật lại, hiển nhiên là bị ba chữ này dọa sợ, hăn nuốt nước bọt, nói: "Mỗi người năm trăm kim tệ phải không! Được! Không thành vấn đề, chúng tôi đáp ứng điều kiện của anh."

"Miếu Sát, tôi cũng đáp ứng điều kiện của anh!" Lúc này, Thạch Lỗi cũng nói, không có một chút tính tình.

"Đại ca, anh sợ cái gì, chết thì chết thôi!" Phong Chí hướng Băng Phong Thủy Hồn tức giận nói, ngữ khí kích động không gì sánh được.

"Mày đừng vội, tiền của hai mươi vạn người bọn mày tao cho mượn trước!" Băng Phong Thủy Hồn lập tức kéo hăn lại, thấp giọng nói: "Trước nhin một chút, sau này có thời gian báo thù. Hiện tại bỏ ra năm trăm kim tệ mua một cái mạng rất có lời, mày không cần nói, miễn cho làm Miếu Sát tức giận, đến lúc đó chúng tao ngay cả cơ hội đền tiền cũng không có."

Phong Chí cắn chặt răng, cũng không còn mở miệng, khuôn mặt bởi vì tức giận mà ghen đến đổi sắc.

Hoàng Dật bình tĩnh đứng, nhìn đoàn người bốn phía, trong lòng thở phào một hơi.

Thật ra hăn vừa rồi sau khi nói ra "Ta tuyên bố", phía sau không thể nào nói được nữa, hăn không có khả năng thật sự đi Tuyên Án bọn họ, hăn không có năng lượng thạch đặc thù, không cách nào Tuyên Án nhiều người như vậy, hơn nữa hóa thân của hăn cũng không sức chiến đấu gì.

Cũng may thời khắc cuối cùng, Băng Phong Thủy Hồn dẫn đầu chịu thua, thành công bị hăn hù dọa.

"Được rồi, Miếu Sát, đây là tiền của tôi và ba mươi vạn người của Phong Chí bọn họ, tổng cộng là một trăm triệu năm ngàn vạn kim tệ!" Rất nhanh, Băng

Phong Thủy Hồn gom góp ra một túi tiền lớn, đi tới trước mặt của Hoàng Dật, đặt ở trên mặt đất, phát ra tiếng "Leng keng " thanh thúy, đó là âm thanh va chạm của toàn thạch tề, mê người không gì sánh được.

Hoàng Dật đi qua, mở tiền túi nhìn một chút.

Nhất thời, ánh sáng chói mắt từ trong tiền túi phóng ra, bên trong là toàn thạch tề đầy túi, có một vạn miếng, trong suốt trong sáng, tia sáng chói mắt!

Đây là Hoàng Dật lần đầu tiên thấy nhiều tiền như vậy, đột trước thiếu tiền hoàn toàn có thể trả hết, lại có thể chống đỡ một thời gian phát triển của công hội.

"Miếu Sát, đây là tiền mười vạn thành viên dưới trướng của tôi, tổng cộng năm ngàn vạn!" Lúc này, Thạch Lỗi cũng xách theo một túi tiền đi tới trước mặt của Hoàng Dật, đặt ở trên mặt đất.

Hoàng Dật mở nhìn một chút, túi tiền này nhỏ hơn so với túi trước đó, chỉ có 1/3, ước chừng năm ngàn vạn.

Kế tiếp, Hoàng Dật đem hai túi tiền thu vào trữ vật giới chỉ, sau đó nhìn quanh mọi người một lần, nói: "Được rồi, tao nói lời giữ lời, bọn mày an toàn." Nói xong, hắn lập tức xoay người, một lần nữa đi qua hướng truyền tống trận của Sa Trần trấn.

Một chuyến này, Hoàng Dật chỉ động mồm mép, thì chiếm được một số tiền phong phú trước nay chưa có, so với giết người còn có hiệu quả hơn! Bất quá cái này cũng không phải thu hoạch duy nhất của hắn ngày hôm nay, kế tiếp còn muốn kiếm thêm một vốn như vậy nữa.

Mọi người thấy Sát Thần Hoàng Dật rời đi, rốt cục thở phào một hơi.

...

Lúc này, ở Long Đô xa xôi, bản thể của Hoàng Dật đã đi tới địa điểm tử vong

của 20 vạn người Băng Phong Thủy Hồn bọn họ.

Trên mặt đất, tất cả đều là trang bị rậm rạp, lờ lờ chiếu sáng, phủ kín toàn bộ tầm mắt! 20 vạn người Băng Phong Thủy Hồn bọn họ sau khi chết, mỗi người đều rơi ra một trang bị, tất cả đều ở chỗ này. Mà 20 vạn người bọn họ đều là người chơi tinh anh, trang bị trên người đều là cực cực khổ khổ kiếm ra, không phải trang bị của Phong Chí những người đó bị nhốt mấy tháng có thể sánh bằng.

Lần trước Hoàng Dật sau khi giết chết Phong Chí bọn họ ở Long Đô, bọn họ rơi ra phần lớn là trang bị xanh lá, trang bị xanh dương, ngay cả trang bị tím đều rất ít, hẳn ngay cả dục vọng nhật cũng không có.

Mà hiện ở chỗ này, trang bị rơi ra từ 20 vạn người Băng Phong Thủy Hồn, rác rưởi nhất đều là trang bị xanh dương, trang bị tím rất phổ biến, bên trong thậm chí còn có trang bị cam. Hai mươi vạn trang bị bán cho phòng đấu giá, lại là một con số khổng lồ, tài chính phát triển của công hội trên cơ bản đã được rồi.

Kế tiếp, Hoàng Dật bắt đầu nhặt, những cái này đều là vật vô chủ, hẳn đi tới đâu, trang bị trong phạm vi có thể tự động thu vào trữ vật giới chỉ, không cần cúi người đi nhặt từng cái. Nhưng mặc dù là như vậy, hẳn cũng tốn đủ hai giờ, mới nhặt xong tất cả trang bị.

Trong 20 vạn trang bị, trang bị cam có 17 món! Tất cả đều là trang bị ngoài cấp 60, vừa lúc thích hợp đẳng cấp của Hoàng Dật. Hẳn chọn một phen, tiến hành so sánh với trang bị trên người mình, cuối cùng đem 4 món trang bị tím trên người đổi thành trang bị cam, phương diện thuộc tính lại tăng lên một đoạn.

Hiện tại, trong trang bị của trên người Hoàng Dật, trang bị cam đã chiếm đại đa số, trang bị tím chỉ còn lại rất ít, trang bị như vậy cũng đủ đi hoàn thành khiêu chiến chuyển chức!

Kế tiếp, Hoàng Dật lại đi tới phía trước, muốn nhìn có thể đuổi theo Hắc Lang hay không. Nhưng hẳn đuổi hồi lâu cũng không thấy tung tích của Hắc

Lang, phỏng chừng là trốn đi chữa thương. Hoàng Dật cũng không thèm để ý, chờ Bá Vương trưởng thành xong, hẳn là có thể căn cứ móng vuốt của Hắc Lang tìm được bản thể của nó.

Kế tiếp, Hoàng Dật một lần nữa quay trở về Long Đô.

"Miếu Sát, khô lâu ngoài thành đều bị ta thanh lý sạch sẽ!" Vừa về đến Long Đô, Hoàng Dật nghe thấy được âm thanh của Sa Vương, sau đó một con bò cạp từ mặt đất dưới chân của Hoàng Dật chui ra, cũng là Sa Vương sau khi rút nhỏ thân thể.

"Mặt khác, ta phát hiện cái này ở trong Long Đô, tựa hồ là một bảo bối." Lúc này, trên người Sa Vương bỗng nhiên bay ra một quyển da dê, trôi nổi trước mặt Hoàng Dật.

Hoàng Dật hiếu kỳ đưa tay tiếp nhận, đưa đến trước mắt nhìn một chút.

Trên quyển da dê đầy vết rách loang lổ, niên đại tựa như vô cùng lâu, ở trang đầu tiên, viết mấy dòng ngôn ngữ thông dụng của đại lục-- Linh Hồn Tự Khúc. Ở dưới thì vẽ một đồng ký hiệu nòng nọc, có một loại cảm giác quý dị, giống như là chữ gà bới, không biết rốt cục là vật gì.

"Linh Hồn Tự Khúc?" Hoàng Dật bỗng nhiên nhớ tới trước đó hẳn vừa tiến vào Long Đô, nghe trộm vài tên người chơi nói chuyện. Lúc đó có một người chơi nói, trưởng lão của bọn họ nghiên cứu ra một phần bí mật của Linh Hồn Tự Khúc, kết quả có thể dù khiếnng xác suất luân hồi của bọn họ giảm lại rất nhiều.

Từ điểm này cho thấy, Linh Hồn Tự Khúc tuyệt đối là vật báu vô giá, cho dù chỉ nghiên cứu ra một phần bí mật, có thể giảm xuống xác suất luân hồi của một đoàn đội, cái này nếu như hoàn toàn nghiên cứu, còn không biết sẽ sản sinh công hiệu nghịch thiên gì.

Hoàng Dật lập tức đem quyển da dê cẩn thận thu vào trữ vật giới chỉ, chờ sau này chậm rãi nghiên cứu.

Đến lúc này, Long Đô chỉ tranh hoàn toàn kết thúc, hẳn không chỉ có đem Long Đô chiếm lĩnh, còn đem tất cả kẻ địch đều giết chết, cuối cùng còn chiếm được một số tiền lớn và bảo bối Linh Hồn Tự Khúc, trong một đêm đã giúp công hội chiếm ưu thế thật lớn.

Mà trọng điểm kế tiếp, cũng là phát triển nhân tài.

Hiện nay, Anh Hùng công hội đã chiêu mộ hơn mười vạn người chơi, bên trong cái này bao gồm một trong tứ đại thích khách Trung Quốc Vô Danh Thị, đây là hai người đã thương lượng trước. Vô Danh Thị là cao thủ của Anh Hùng công hội hiện nay, Hoàng Dật đề bạt hẳn lên làm Đường chủ của thích khách đường, đó là một quang can tư lệnh, tất cả trong công hội đều phải bắt đầu từ đầu, Vô Danh Thị tương đương với xây dựng cho Hoàng Dật một thích khách đường.

"Sa Vương, t` phải rời đi một ít ngày, qua vài ngày sẽ có một vài thành viên công hội đến đây tiếp nhận Long Đô, người chú ý bảo hộ bọn họ một chút." Hoàng Dật hướng Sa Vương căn dặn.

"Không thành vấn đề." Sa Vương sáng khoái lên tiếng.

Kế tiếp, bản thể của Hoàng Dật rời khỏi Long Đô, đi qua hướng Sa Trần trấn, truyền tống trận của Long Đô bị hỏng, không có cách nào dùng, phải lãng phí rất nhiều thời gian đi đường.

...

Mà bên kia, hóa thân của Hoàng Dật đã rời khỏi Sa Trần trấn, truyền tống tới Thiên Thai thành, sau đó lại truyền tống trở về cứ điểm.

"Anh, anh đã trở về! Đây là bản thể của anh hay là hóa thân vậy?" Hóa thân của Hoàng Dật vừa xuất hiện tại truyền tống trận của cứ điểm, Tiểu Quần Quần đợi lâu liên xông đến, vươn tay nhỏ ôm lấy Hoàng Dật, ngưỡng đầu nhỏ, mắt to chớp chớp, nhìn Hoàng Dật.

"Cái này là hóa thân của anh, bất quá bản thể của anh cũng đang trở về trên đường, chuyển đi này rất an toàn, trạng thái Hồi Quang em thêm cho anh cũng không mất tác dụng." Hoàng Dật sờ sờ đầu của Tiểu Quần Quần.

"Còn chưa có trở về nữa! Em muốn hôn!" Tiểu Quần Quần bỗng nhiên làm nũng lên, chu cái miệng nhỏ nhắn.

Hoàng Dật lắc đầu cười, cúi người hôn một cái trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng noãn của cô bé.

Đúng lúc này, trong không khí bên cạnh bỗng nhiên xuất hiện thân ảnh của Tần Thời Vũ, cô ấy vừa lúc login, cô ấy nhìn thấy Hoàng Dật hôn Tiểu Quần Quần, đôi mắt đẹp nhẹ nhàng chớp chớp, nói: "Miếu Sát, em thấy anh chiếm được Long Đô trên diễn đàn!"

"Ừm, anh còn lấy được một số tiền!" Hoàng Dật gật đầu, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra túi tiền một trăm triệu năm ngàn vạn kim tệ, đặt ở trước mặt Tần Thời Vũ, nói: "Nơi này là một trăm triệu năm ngàn vạn, em khiến cho trận pháp sư kia lập tức đi sửa chữa truyền tống trận của Long Đô đi, số tiền này hẳn là có thể mua được tài liệu trân quý. Mặt khác, đem tin tức Long Đô được giải phóng truyền bá ra ngoài, hiện tại hải dương khô lâu ngoài Long Đô đã biến mất, chúng ta cấp tốc khiến cho Long Đô sinh động lên, một lần nữa khôi phục diện mạo phồn vinh của thành phố này."

"Được! Vậy kế tiếp anh dự định làm gì?" Tần Thời Vũ hỏi.

"Trước chuyển chức, sau đó đi cầm chiến kỳ phụ thứ hai, xây dựng một thành phố cảng."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 260: Khiêu Chiến Chuyển Chức

Tuy rằng chiến hồn công kích của Hoàng Dật mới đến tầng thứ ba, nhưng đẳng cấp đã tới cấp 60, hơn nữa trang bị trên người cũng tăng lên, hoàn toàn có thể đi hoàn thành khiêu chiến chuyển chức. Chỉ cần chuyển chức, thực lực của hắn có thể tăng lên một bậc toàn diện, cách trình tự của Đào Phong, Long Thứ bọn họ gần hơn một chút.

Chỉ chớp mắt, hai ngày trôi qua.

Hiện tại, trong Hoa Hồng Ngục Giam, đã có 183 người hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, cách mục tiêu năm trăm nghề nghiệp hi hữu, hoàn thành 1/3. Trong nhóm người này, đẳng cấp cao nhất cũng là Bá Vương, ông ta hiện tại đã cấp 43, vài ngày nữa là có thể chạy tới Long Đô, đây là chỗ Hoàng Dật đã hẹn. Chờ ông ta đến, hai người có thể đi tìm hang ổ của Hắc Lang đem nó giết chết, Hắc Lang là cường giả Thánh Vực, vô luận là điểm kinh nghiệm hay là vật phẩm rơi ra, đều phong phú trước đó chưa từng có.

Hôm nay, Hoàng Dật ăn xong bữa sáng, làm một phen vận động rất nhỏ, sau đó online, tiến vào diễn đàn, kiểm tra chủ đề nóng trong 24 tiếng đồng hồ.

"Người chơi 【 Slovenia Haute 】 giành 1 điểm vinh dự quốc gia cho Mexico! Tổng thống Mexico tuyên bố nói chuyện TV tiến hành khen ngợi!"

"Giáo Hoàng điều chỉnh cơ cấu Thiên Đường công hội, cao tăng kịch liệt rung chuyển, lay động lợi ích của ai?"

" Xếp hạng công hội tiềm lực trong Thế Giới Thứ Hai, anh hùng đệ nhất, Thái Dương đệ nhị."

Bài post thứ ba, có quan hệ với Anh Hùng công hội của Hoàng Dật, mà tác giả của bài post, là một danh nhân đại danh đỉnh đỉnh trong diễn đàn --[Văn Đào].

Trong Thế Giới Thứ Hai, có Dao Phong, Long Thứ, Thiên Đạo, Giáo Hoàng những nhân vật này, tạo thành một thế giới muôn màu muôn vẻ. Mà trong diễn đàn cũng là một thế giới, thế giới này không có khói thuốc súng, nhưng trình độ kịch liệt cũng không kém chút nào. Ở đây cũng có một nhóm danh nhân, tương đối trứ danh có thi nhân, Văn Đào, Vô Tâm Truy Ưc và những người khác, bọn họ nói ra một câu, là có thể ảnh hưởng phương hướng của dư luận trên trình độ rất lớn, thậm chí khiến cho một người chơi nào đó trong Thế Giới Thứ Hai thân bại danh liệt. Có đôi khi, loại lực lượng này thậm chí còn đáng sợ hơn so với nhân vật vũ lực thuần túy như Dao Phong bọn họ, giết người trong vô hình.

Hoàng Dật tiến vào bài post này nhìn một chút.

"Hoan nghênh mọi người xem《 văn thao vũ lược 》của tôi, tôi là Văn Đào! Hai ngày trước, Sát Thần sáng lập Anh Hùng công hội, sau đó thiểm điện chiếm lấy Long Đô, cũng thả ra một con bò cạp siêu cường, tàn sát hai công hội Phong Chi Quốc Độ và Đạo, tiêu diệt hải dương khô lâu ngoài của Long Đô. . . Trong một buổi tối ngắn, một loạt chuyện tình phát sinh, làm cho người ta không kịp nhìn, Anh Hùng công hội cũng bởi vậy một đêm bạo tăng. Bản thân so sánh đơn giản một chút, hiện nay trong tất cả công hội, Anh Hùng công hội là hoàn toàn xứng đáng công hội có tiềm lực đệ nhất, mà Thái Dương công hội trước đó cấp tốc quật khởi, thì kém hơn một chút, xếp ở hạng hai. Trước đó Sát Thần và Lôi Thần cạnh tranh giải thưởng người mới tốt nhất, hiện tại hai người bọn họ lại tiếp tục cạnh tranh, kéo dài tới phương diện công hội. Kế tiếp, chúng ta phân tích một chút ưu thế của hai công hội này, đầu tiên, chúng tôi nói tới Anh Hùng công hội."

"Anh Hùng công hội làm người khác chú ý nhất, thật ra cũng không phải Long Đô, mà là chiến kỳ phụ. Mọi người đều biết, tại trước Anh Hùng công hội, trong Thế Giới Thứ Hai không có bất luận công hội nào có chiến kỳ phụ, chiến

kỳ phụ cần tiêu hao rất nhiều điểm cống hiến công hội, mà công hội thành lập lúc đầu, tác dụng của điểm cống hiến công hội vô cùng quan trọng, không có công hội nào sẽ lựa chọn dùng để đổi chiến kỳ phụ. Như vậy, chiến kỳ phụ của Miếu Sát là từ đâu tới? Anh Hùng công hội của hãn vừa mới sáng tạo, vì sao có thể có chiến kỳ phụ? Nghĩ tới nghĩ lui, bản thân chỉ có thể nghĩ đến tên ban thưởng của hãn, đây là khác biệt lớn nhất của hãn với toàn bộ thế giới. Tên ban thưởng là một thân phận tôn quý, hãn rất có khả năng bởi vậy được tặng chiến kỳ phụ, chỉ là không biết, hãn rốt cục có một chiến kỳ phụ, hay là hai chiến kỳ phụ, hoặc là nhiều hơn? Nhưng mặc kệ thế nào, đây đều là ưu thế lớn nhất của Anh Hùng công hội, ưu thế mà tất cả công hội trên thế giới đều không có."

" Ưu thế thứ hai của Anh Hùng công hội, chính là thủ hộ giả! Bảo vật chiêu bài của Miếu Sát cũng là một quyển sách rất dày, quyển sách ấy có thể triệu hồi ra một lối vào hình đầu rồng, bên trong tựa như có chứa quái vật rất cường đại. Cái này cũng được xưng là bảo vật cùng một tầng với chuôi đao sắt mẻ của Dao Phong, nửa đoạn quyền trượng của Giáo Hoàng, long lân thần bí trên người của Long Thứ. Tại trước đó, Miếu Sát đã nhiều lần thi triển qua năng lực này, quái vật thả ra, không con nào mà không phải tồn tại cường đại. Mà hai ngày trước, hãn thả ra con bò cạp kia thì đạt được một đỉnh phong, thực lực của con bò cạp này hoàn toàn vượt quá người mạnh nhất mà người chơi hiện nay có khả năng tiếp xúc được, thực lực không cách nào miêu tả, chỉ có nhân vật anh hùng trong truyền thuyết, mới có thể có thực lực cường đại như thế. Có thủ hộ giả như vậy, lãnh địa của Anh Hùng công hội sẽ được vững chắc, không cần lo lắng bị người xâm chiếm, cái này cũng là ưu thế mà tất cả công hội trên thế giới đều không có. Thủ hộ giả tốt nhất của các công hội hiện nay, cũng là Địa Tinh Khôi Lỗi cấp 100, thực lực của khôi lỗi này hoàn toàn không cách nào so sánh với con bò cạp của Miếu Sát!"

" Ưu thế thứ ba của Anh Hùng công hội, thì lại là Long Đô! Long Đô là một thành phố có thể dung nạp trên trăm vạn nhân khẩu, cái này còn lớn hơn so với thành trấn lãnh địa mà công hội xây dựng, hiện tại Long Đô bị Miếu Sát chiếm lĩnh, vậy cái lực hấp dẫn này đối với người chơi mà nói là không gì sánh kịp.

Các công hội còn lại muốn đem lãnh địa công hội xây đến trình tự như Long Đô, không biết phải phí bao lâu thời gian. Điểm này, Anh Hùng công hội đồng dạng là đệ nhất thế giới."

...

Hoàng Dật xem tới phía dưới, bài post này viết rất dài, phân tích toàn diện các sở trường, các chi tiết, điểm mạnh yếu trong Anh Hùng công hội của hắc và Thái Dương công hội của Lôi Thần, trật tự rõ ràng, coi như làm một quảng cáo hai công hội bọn họ.

Hoàng Dật rất thích thấy càng nhiều bài post như vậy, hắc hiện tại đang muốn đem công hội phát triển lớn mạnh, danh khí của công hội càng lớn, cao thủ gia nhập vào sẽ càng nhiều, thế lực của hắc sẽ càng mạnh, sau này lại càng có thể đứng ổn gót chân.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Trải qua hai ngày chạy bộ, bản thể của hắc đã đến Sa Trần trấn, hắc truyền tống tới Thiên Thai thành, sau đó đi tới chiến giả đại sảnh, chuẩn bị chuyển chức. Công hội của hắc muốn phát triển, thực lực bản thân cũng không thể hạ xuống.

"Xin hỏi có cái gì có thể trợ giúp ngài sao?" Một phục vụ thấy Hoàng Dật, lập tức đi tới.

"Tôi muốn chuyển chức." Hoàng Dật nói xong, móc ra một thỏi vàng đưa qua, cái này tương đương với 1000 kim tệ, là phí dụng truyền tống của bí cảnh chuyển chức, hắc đã sớm tìm hiểu trình tự này trong diễn đàn.

"Tốt, tôi dẫn ngài đi qua." Phục vụ tiếp nhận thỏi vàng, sau đó mang theo Hoàng Dật đi tới một phòng truyền tống trận.

Phục vụ chỉ vào truyền tống trận, nói: "Truyền tống trận này có thể truyền

tổng đến trong bí cảnh chuyển chức, bí cảnh chuyển chức của mỗi người đều không giống nhau, nhưng độ khó của bí cảnh có thể do chính ngài lựa chọn, độ khó càng cao, thuộc tính khen thưởng sau khi chuyển chức cũng càng nhiều. Độ khó của bí cảnh chuyển chức, từ dễ đến khó lần lượt chia làm D, C, B, A bốn trình tự, ngoại trừ bí cảnh độ khó cấp D có thể tiến vào không giới hạn, bí cảnh của độ khó còn lại mỗi người chỉ có thể vào một lần."

"Tôi biết!" Hoàng Dật gật đầu, từng người chơi cơ bản sẽ bắt đầu khiêu chiến từ bí cảnh độ khó cao nhất cấp A, sau khi thất bại thì lựa chọn cấp B, từng độ khó đều thử một lần, thật sự không được mới có thể lựa chọn bí cảnh cấp D thấp nhất.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiến lên vài bước, bước vào truyền tống trận.

【 hệ thống nhắc nhở 】: bởi vì bạn là người có tên ban thưởng, có thể mở ra một lần cơ hội bí cảnh chuyển chức cấp S, có khiêu chiến hay không?

Đúng lúc này, Hoàng Dật đột nhiên nhận được một hệ thống nhắc nhở.

Bí cảnh chuyển chức cấp S, đây là loại độ khó hãn mới nghe lần đầu, trong Thế Giới Thứ Hai chỉ có một mình hãn có tên ban thưởng. Bất quá độ khó của bí cảnh cấp S nhất định cũng là rất cao, hơn nữa cũng chỉ có một lần cơ hội, nếu như thất bại sẽ không thể tiến vào bí cảnh cấp S lần thứ hai, phải nắm chắc cơ hội này!

Hoàng Dật ngừng lại, không có làm ra lựa chọn, hiện tại chuyện tình đã vượt quá dự liệu của hãn, nếu như là độ khó cấp A, vậy hãn hoàn toàn có nắm chắc có thể hoàn thành. Nhưng hiện tại thêm một độ khó cấp S, hãn phải thay đổi sách lược một chút.

"A? Làm sao vậy?" Phục vụ thấy Hoàng Dật đứng ở trong truyền tống trận, chậm chạp không có biến mất, không khỏi nghi hoặc hỏi một tiếng.

"Xin chờ một lát." Hoàng Dật mỉm cười, không có nhiều lời.

Đợi một trận, ngoài cửa bỗng nhiên đi vào một người, bề ngoài của hắn ta giống Hoàng Dật như đúc.

"A? Cái này, cái này rốt cục là chuyện gì xảy ra?" Phục vụ thấy hóa thân của Hoàng Dật, không khỏi sửng sốt, trong lúc nhất thời không rõ ràng tình trạng.

Hoàng Dật không nói gì, lập tức lựa chọn tiến vào bí cảnh cấp S, hắn muốn thử một chút cái bí cảnh này có cho phép hóa thân của hắn tiến vào không. Từng bí cảnh đều có một vài quy tắc đặc thù, cái hóa thân này tuy rằng là một phần thực lực của hắn, nhưng tóm lại là có chút đặc thù, có vài bí cảnh có thể sẽ cho phép hắn và hóa thân cùng nhau tiến vào, mà cũng có một vài bí cảnh có thể sẽ không cho phép, Hoàng Dật cũng không có nắm chắc, chỉ có thể thử một lần.

Sau một khắc, một lực hút truyền đến, trước mắt Hoàng Dật biến đổi, xuất hiện ở một chỗ hoàn toàn mới.

Mà lần này, hóa thân của hắn cũng cùng bị truyền tống đến, cái bí cảnh này cho phép hắn và hóa thân cùng nhau tiến vào.

Kế tiếp, Hoàng Dật quan sát bí cảnh này một chút. Nơi này là một thông đạo đen kịt, cả vật thể do tảng đá màu đen xây thành, trên đá có khắc một ít hình vẽ phong cách cổ xưa, tản ra một cảm giác lịch sử dày đặc, có cảm giác như là viễn cổ địa của. Phía trước thông đạo một mảnh tối đen, cho dù là bản thân hắn có hắc ám thị giác, cũng nhìn không thấy chỗ đâu cùng rốt cục có cái gì.

Bất quá hắn cũng không vội, kế tiếp cũng thời khắc là hóa thân nổi lên công dụng.

Sau một khắc, Hoàng Dật điều khiển hóa thân, mở con mắt thứ ba, bắt đầu nhìn qua hướng đầu cùng của thông đạo.

Thị lực của con mắt thứ ba cực kỳ cường đại, phạm vi nhìn của nó cũng hoàn toàn không phải bản thể của Hoàng Dật có thể sánh bằng, thoáng cái nhìn thấu đầu cùng của thông đạo.

Cái thông đạo này có độ dài khoảng chừng 200 mét, bên ngoài là một thạch thất, chỗ đó có quỷ ảnh lay động, có khí tức kinh khủng.

"Dã Tính Hô Hoán!" Bản thể của Hoàng Dật lập tức triệu hồi ra chó săn và chim ưng, bắt đầu dò đường phía trước, mà hần và hóa thân theo ở phía sau xa xa, có cái gì nguy hiểm có thể để cho chó săn và chim ưng chịu.

Dần dần, Hoàng Dật và hóa thân càng ngày càng đi sâu vào.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 261: Tứ Tướng Lăng Mộ

Tiếng bước chân cẩn thận đi tới trong bóng đêm, vang ra phương xa, Hoàng Dật đi hồi lâu, cũng không có gặp phải bất kỳ nguy hiểm gì.

Rốt cục, Hoàng Dật an toàn đi tới đầu cùng của thông đạo, mặt đất phía trước bỗng nhiên xuất hiện một dòng chữ nhỏ -- "Nơi này là nơi an nghỉ của bốn đại tướng quân dưới trướng Phong Kiếm. Som Leiter."

Phong Kiếm. Som Leiter, đây là một đại anh hùng tiếng tăm lừng lẫy trên lịch sử, có quan hệ sâu xa rất sâu với Kiếm Hoàng.

Kiếm Hoàng là một trong mười phong thần giả trên lịch sử của Thế Giới Thứ Hai, mà Phong Kiếm. Som Leiter cũng là đệ tử xuất sắc nhất của Kiếm Hoàng, thực lực vô cùng mạnh, đã từng thành lập một đế quốc khổng lồ. Mà trong lăng mộ này, dĩ nhiên giam giữ bốn đại tướng quân dưới trướng của Phong Kiếm, độ khó qua cửa khải định rất cao, thảo nào có thể liệt vào bí cảnh chuyển chức cấp S độc nhất vô nhị.

Hoàng Dật có chuẩn bị tâm lý, quay đầu nhìn qua thạch thất ngoài thông đạo.

Thạch thất này lớn như một sân bóng rổ, bên trong trống không, không có bài biện gì, chỉ có hơn mười quỹ ảnh màu đen nổi lơ lửng trên bầu trời.

Những quỹ ảnh này thấy Hoàng Dật đến, lập tức tụ lại một chỗ, dần dần dung hợp trở thành một bóng đen.

Bóng đen này là một người nam có khí tức cường đại, hấn mặc một bộ trang bị lấp lánh ánh bạc, mũ giáp, áo giáp, bao tay, đai lưng, quần, giày, tạo hình của

mỗi một trang bị đều hết sức xa hoa tôn quý, mỗi một điều văn trên áo giáp đều tràn ngập khuynh hướng cảm xúc, tản ra quang mang nhàn nhạt, mạnh hơn nhiều so với trang bị trên người Hoàng Dật; trong tay cầm một trường kiếm sáng lấp lánh, trên mũi kiếm tản ra một hàn quang kéo dài liên tục, chiếu sáng thạch thất tối đen, chỉ là nhìn qua thì có một loại cảm giác vô địch.

Mà tin tức của người nam tử, cũng hiện ra không hề bảo lưu-- BOSS cấp 100!

Lúc này, người nam này chậm rãi đáp xuống mặt đất, mang đến một lực áp bách cường đại.

Hoàng Dật vừa nhìn thấy BOSS này, trong lòng nổi lên một cảm giác vô lực, đây là kẻ địch hãn cảnh bản không cách nào chiến thắng, cái này không có quan hệ thể nào với kỹ xảo và nỗ lực, đây là lực lượng chênh lệch tuyệt đối! Trừ phi có thể thả ra tội phạm của Anh Hùng ngục giam, nhưng trong bí cảnh không cách nào triệu hoán lối vào của Anh Hùng ngục Giam.

Hoàng Dật suy nghĩ một hồi, trong bí cảnh này đến bây giờ hãn đều không thấy bất luận chỗ đặc biệt gì, không cung cấp cho hãn ngoại lực và đường tắt, tựa như chỉ có thể dựa vào thực lực bản thân đi công kích nó.

Kế tiếp, Hoàng Dật không chế hóa thân vọt tới!

"Bộp!" Cây chùy của hóa thân nện trên người đối phương, chỉ là đem hãn ta đập lắc lắc, nhưng một điểm thương tổn cũng không có, ngay cả phòng ngự cũng không phá được!

Người này quả nhiên không thể chiến thắng! Trong lòng Hoàng Dật trầm xuống, cảnh khiêu chiến của hãn lần này có thể rốt cuộc hoa chấm một dấu tròn, ngay cả cửa thứ nhất đều không qua được.

Bất quá cho dù như vậy, hãn vẫn muốn thử một lần, chỉ cần còn chưa chết, tất cả đều có hi vọng. Kế tiếp, bản thể của hãn vọt tới, nếu hóa thân phá không được

phòng ngự, vậy chỉ có thể bản thể tiến lên.

"Bộp bộp!" Cây chùy của Hoàng Dật đập tới, đối phương vẫn là lắc lắc thân thể, không có bị bất luận thương tổn gì, cho dù là bản thể của Hoàng Dật ra tay, đều không thể phá vỡ!

"Tiêu Thố!"

"Thế Giới Mạt Nhật!"

"Thẩm Phán!"

Kế tiếp, Hoàng Dật liên tiếp sử dụng ba kỹ năng quần công, ba kỹ năng này đều là không nhìn phòng ngự, trực tiếp tạo thành thương tổn đối với kẻ địch.

Rốt cục, người nam kia đã bắt đầu bị thương tổn, bất quá kỳ quái chính là, người nam này cho tới bây giờ cũng chưa từng làm ra phản kích, vẫn đều là đứng đấy nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

"Này, người đánh đã chưa?" Đúng lúc này, người nam kia bỗng nhiên hỏi một câu, âm thanh vang lên trong địa cung âm u, có vẻ quý dị không gì sánh được.

Hoàng Dật có chút kinh ngạc, mặc hăn nghĩ như thế nào, đều không có nghĩ đến người nam này dĩ nhiên không có làm ra công kích, ngược lại còn tâm bình khí hòa nói chuyện với hăn.

"Làm sao vậy?" Hoàng Dật nhíu nhíu mày, "Lẽ nào ngươi không phải thủ lĩnh?"

"Nếu như ta là thủ lĩnh, ngươi cảm thấy ngươi bây giờ còn có thể sống để nói chuyện với ta sao?" Người nam kia hỏi ngược lại một tiếng.

"Vậy ngươi là ai?" Hoàng Dật ngừng công kích trong tay, nghi hoặc hỏi thăm.

"Ta là người cạnh tranh của ngươi!" Người nam kia nhàn nhạt nói, "Kế tiếp, khiêu chiến sẽ chính thức mở ra!" Nói xong, nam tử kia đưa tay búng một cái!

Ngay sau đó, tường của thạch thất bỗng nhiên mở ra, lộ ra hai lối vào, bên trong tối như mực, không biết sẽ đi đến địa phương nào.

"Địa cung này là lăng mộ của bốn đại tướng quân, kế tiếp ta và ngươi sẽ triển khai cạnh tranh, mỗi người đều phải lần lượt trải qua lăng mộ của từng tướng quân, bắt được lời răn của mộ tương ứng, ai tập hợp đủ bốn lời răn của mộ, là có thể giành được thắng lợi. Đương nhiên, nếu như ngươi kiên trì không nổi, có thể tùy thời lựa chọn bỏ cuộc, sau khi bỏ cuộc, một phương khác trực tiếp thắng lợi, hiểu chưa?"

"Rõ ràng!" Hoàng Dật gật đầu, bất quá hắn vẫn không ôm hy vọng quá lớn đối với thắng lợi, dù sao đối phương là cường giả cấp 100, có lẽ sẽ hoàn thành khiêu chiến trước một bước so với hắn.

"Vậy bắt đầu đi!" Người nam kia nhàn nhạt nói một tiếng, sau đó như một làn khói xanh nhắm phía một thông đạo bên trong, trong chớp mắt liền không nhìn thấy thân ảnh.

Hoàng Dật lập tức lựa chọn thông đạo còn lại, vọt vào.

Chạy một hồi, phía trước bỗng nhiên phân ra hai lối rẽ, lối vào của mỗi lối rẽ đều có một khôi lỗi binh sĩ.

Hai binh sĩ này, một người thì cả người rách nát tả tơi, trang bị trên người không tốt, tựa như tùy thời đều có thể ngã xuống, mà binh sĩ còn lại, toàn thân mặc áo giáp hoàn mỹ, trong tay cầm một đại đao kim quang bắn ra bốn phía, thoạt nhìn uy phong lẫm lẫm, thực lực hùng hậu!

Rất hiển nhiên, Hoàng Dật phải chọn một lối rẽ bên trong để tiếp tục đi tới, nhất định phải đánh bại tên khôi lỗi binh sĩ trước thông đạo.

Dựa theo lẽ thường mà nói, hắc hắc là lựa chọn khôi lỗi binh sĩ ăn mặc rách nát, thực lực của nó khẳng định là yếu. Nhưng Hoàng Dật lại cảm thấy hắc là không đơn giản như vậy, hệ thống thiết kế một bí cảnh như thế, khẳng định là có thêm hàm nghĩa nào đó ở bên trong, không nhất định phải dựa theo lẽ thường đi chọn.

Hoàng Dật lập tức khống chế hóa thân, chọn khôi lỗi binh sĩ mặc áo giáp hoàn mỹ, một chùy đập xuống.

"Bộp!" Sau một khắc, ngực của binh sĩ trực tiếp lõm vào một lỗ, bị thương tổn không nhỏ.

Mà bị công kích một chút như thế, binh sĩ cũng nhất thời sống lại, quơ kim đao trong tay, chém xuống hóa thân của Hoàng Dật!

"Vù!" Một đao này thanh thế rất lớn, đao mang phun ra nuốt vào, chiếu sáng toàn bộ thông đạo, làm cho con mắt người ta đều không mở ra được, ánh đao này chỉ cần chém vào trên người của kẻ địch, phỏng chừng sẽ trực tiếp đem kẻ địch chia làm hai nửa. Nhưng tốc độ của đao vừa hiểm lại vừa nhanh, hóa thân của Hoàng Dật căn bản không có thời gian tránh né!

Sau một khắc, hắc bị chém trúng!

Hoàng Dật mơ hồ có một loại ảo giác, tựa như hóa thân đã tử vong, bị chia làm hai nửa, cái trợ lực này cứ như thế trong nháy mắt rời khỏi hắc.

Nhưng đao mang sau khi tán đi, hóa thân của hắc vẫn êm đẹp, một chút thương tổn cũng không có!

Cái này vậy mà chỉ là biểu hiện giả dối mà thôi!

Thấy loại tình huống này, bản thể của Hoàng Dật lập tức vọt tới, cùng hóa thân công kích khôi lỗi binh sĩ. Bản thể của hắc có lực công kích rất mạnh, hai ba cái đã đem khôi lỗi binh sĩ đánh vỡ, biến thành một đồng mảnh vụn.

Tên khôi lỗi binh sĩ này ngoài mạnh trong rỗng, sức chiến đấu thực tế một chút cũng không mạnh!

Khôi lỗi binh sĩ sau khi chết đi, lập tức rơi ra tờ giấy nhỏ, Hoàng Dật lập tức nhặt lên nhìn một chút, tờ giấy này cũng là một lời răn của mộ, bên trên viết một dòng chữ nhỏ:

"Vĩnh viễn không nên bị biểu tượng mê hoặc. Có vài kẻ địch thoát nhìn cường đại, khi người dũng cảm đi khiêu chiến thì, người sẽ phát hiện, chân chính cường đại thật ra là chính người. Mà có vài kẻ địch thoát nhìn rất yếu, nhưng bản thân có sức chiến đấu cường đại, có thể giành được thắng lợi đơn giản, thường thường là một loại cạm bẫy. -- Liệp Chuẩn "

Người kí tên "Liệp Chuẩn" này, hẳn cũng là một trong bốn đại tướng quân, lời răn này giống như là một loại lý niệm chiến đấu của hắn.

"Vĩnh viễn không nên bị biểu tượng mê hoặc." Thấy những lời này, Hoàng Dật không khỏi quay đầu nhìn khôi lỗi binh sĩ cả người rách nát tả tơi vừa rồi một chút.

Đúng lúc này, trên người khôi lỗi binh sĩ rách nát đó, bỗng nhiên lóe ra một ánh sáng hoàng kim, thoát nhìn không thể phá vỡ, cũng không có hình dạng gây yếu của trước đó!

Trong lòng Hoàng Dật rung mình, may mà vừa rồi không có lựa chọn khiêu chiến nó, nếu không có thể sẽ đối mặt một hồi đại chiến gian khổ, cái biểu tượng này mê hoặc quá lớn.

Hiện tại, hắn dễ dàng lấy được một lời răn của mộ, xem ra cái khiêu chiến này rất nhẹ nhàng, cũng không có quan hệ gì với thực lực bản thân. Hoàng Dật quyết định tiếp tục dựa theo cái ý nghĩ này tiếp theo xông tới, hắn tiếp tục vọt qua phía trước.

Đi một hồi trong lối rẽ, Hoàng Dật dừng chân lại.

Phía trước đã không có đường, trước mặt là một vách núi, trên vách núi chỉ có một sợi dây thép nối dài với bờ bên kia, dài cỡ trăm mét, phía dưới dây thép cũng là nham thạch nóng chảy, chỉ cần té xuống sẽ trực tiếp bị đốt thành tro. Mà cho dù đi trên dây thép đi qua cũng không hiện thực, dây thép đã bị nham thạch nóng chảy phía dưới đun nóng đỏ bừng, giẫm lên phỏng chừng ngay cả chân cũng sẽ nướng chín.

Lúc này, có một thiếu niên đứng ở bờ bên kia của vách núi, cả người hằn hắc trong suốt, tựa như chỉ là một linh hồn. Hắn nhìn chăm chăm Hoàng Dật, xa xa hô: "Bạn bè, chỉ cần anh đem bao tay của tôi đưa đến đây nguyên vẹn, tôi sẽ cho anh một lễ vật!"

Hoàng Dật nhìn trái nhìn phải một chút, vừa lúc thấy cách đó không xa có một đôi bao tay, trên đôi bao tay này bao phủ một tầng hàn băng, hơn nữa không ngừng phun ra hàn khí, vừa nhìn là biết không vật phạm.

Hoàng Dật trầm tư lên, hắn không có năng lực đi dây thép, mà cái thông đạo này lại quá mức chật hẹp, không cách nào biến thành Bạch Long bay qua. Ngoại vật duy nhất có thể thu được, cũng là đôi bao tay tỏa ra hàn khí kia.

Rất rõ ràng, cái này là một phương pháp qua cửa, mang đôi bao tay hàn băng, lấy tay nắm dây thép leo qua.

Bất quá, làm như vậy tất nhiên sẽ làm hư bao tay, mà yêu cầu của thiếu niên kia là đưa qua nguyên vẹn. Lần này, cục diện bắt đầu nổi lên xung đột.

Đúng lúc này, Hoàng Dật như là bỗng nhiên nhớ tới cái gì, nhìn qua hướng vách núi phía trước.

Sau một khắc, hóa thân của hắn bỗng nhiên nhượng mảy một cái, sau đó lập tức gật đầu, nói: "Được, tôi đem bao tay đưa qua!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 262: Xin Không Nên Từ Bỏ

Kế tiếp, hóa thân của Hoàng Dật lập tức đi lên trước, cúi người nhặt bao tay. Một cổ hàn khí từ trong bao tay truyền đến, đem hai tay của hắn đông lạnh.

Sau đó, Hoàng Dật đi bên cạnh tới vách núi. Phía dưới cũng là nham thạch nóng chảy, chỉ có một dây thép nối liền hai bờ, Hoàng Dật hít sâu một hơi, sau đó bước về phía trước, nhảy xuống vách núi!

Nhất thời, thân thể của Hoàng Dật rơi xuống phía dưới, nhưng chỉ rơi xuống một mét, hắn không còn tiếp tục rơi, mà là ổn định trong hư không!

Vừa rồi, hắn chính là nghĩ tới những lời trong lời răn thứ nhất-- "Vĩnh viễn không nên bị biểu tượng mê hoặc."

Mà tình cảnh trước mắt, vách núi thoát nhìn hắn là phải chết, nhưng Hoàng Dật lợi dụng con mắt thứ ba của hóa thân, nhìn vách núi một chút, lại thấy được một tầng thủy tinh nhàn nhạt. Cái này cần thị lực cực kỳ cường đại mới có thể thấy, người chơi bình thường căn bản nhìn không thấy. Vách núi này cũng là một biểu tượng, thật ra cái này mới là đường an toàn thật sự.

Kế tiếp, bản thể của Hoàng Dật cũng nhảy xuống vách núi, giành giật từng giây vọt tới phía trước.

Hắn hiện tại là đối thủ cạnh tranh của một người cấp 100, hắn không biết đối phương đã đến tiến độ nào rồi, chỉ có dùng hết tốc độ nhanh nhất của mình qua cửa, mới có hy vọng thắng lợi.

Rốt cục, Hoàng Dật vọt tới bờ bên kia của vách núi, một lần nữa leo lên, đưa

bao tay đưa cho thiếu niên.

"Cảm ơn! Phần lễ vật này tặng cho anh!" Thiếu niên gật đầu, nhận đôi bao tay, sau đó đưa cho Hoàng Dật một tờ giấy. Cái này cũng là một lời răn của mẹ, đồng dạng viết một câu nói:

"Muốn trở thành một cường giả, nhất định phải có một thứ gì đó phải bảo vệ, cái này có thể là vật phẩm, một người, cũng có thể là một thế giới. -- Cô Bồng "

Hoàng Dật nhớ tới vừa rồi, nếu như hắn không có lựa chọn bảo hộ bao tay, vậy cửa này không qua được.

Trong bí cảnh này, thứ hắn phải bảo vệ chỉ là một đôi bao tay, nhưng trên thực tế, hắn phải bảo vệ rất nhiều, ví dụ như Tiểu Quần Quần, Tần Thời Vũ, tổ chức

. . .

"Kế tiếp, xin nắm tay của tôi, mang tôi đi tìm cô gái trong lòng tôi, tôi sẽ đi theo phía sau anh, xin nhất định phải nhớ kỹ, không nên buông tay, cũng không nên quay đầu, chỉ cần anh nhìn tôi, vậy anh đem nghênh đón cục diện vạn kiếp bất phục." Đúng lúc này, thiếu niên kia đột nhiên thần bí nói, sau đó hắn ta mang bao tay vào, vươn một tay.

Hoàng Dật trầm tư một hồi, kế tiếp hắn không thể nhìn thiếu niên này, như vậy cái này yêu cầu trong phạm vi nhìn của hắn không thể bao gồm thiếu niên, hắn phải đi ở phía trước, nắm tay của thiếu niên đi tới phía trước.

"Được, tôi dẫn cậu đi qua!" Hoàng Dật gật đầu, sau đó điều khiển chó săn, chim ưng và hóa thân phía trước dò đường, mà bản thể của hắn theo ở phía sau, nắm tay của thiếu niên, dẫn hắn tiếp tục đi đến phía trước.

Lúc này, phạm vi nhìn của Hoàng Dật toàn bộ đặt ở phía trước, mà thiếu niên thì đi theo phía sau của hắn.

"Ừng ực ừng ực!" Đúng lúc này, trên người của thiếu niên phía sau, bỗng nhiên truyền đến một âm thanh quỷ dị, không biết là đang làm gì, nhưng Hoàng Dật lại không thể quay đầu nhìn, hắn chỉ có thể cố nén lòng hiếu kỳ, tiếp tục nắm tay thiếu niên đi tới.

Cứ như vậy, phía sau của Hoàng Dật vẫn vang lên các loại âm thanh quỷ dị, âm thanh có lúc giống như nhấm nuốt thịt nát, có lúc lại giống như rắn độc đang thè lưỡi, có đôi khi lại như là tiếng niêm dịch của động vật thân mềm đang bò, âm thanh vang lên ngay sau lỗ tai, làm cho người ta ớn lạnh cả người.

Hoàng Dật cố nén kích động quay đầu lại của mình, đi thẳng một đường về phía trước, nếu như đổi thành một ít người tố chất tâm lý kém một chút, phỏng chừng đã sớm sợ hãi run lên, không nhận được quay đầu lại nhìn động tĩnh.

Cứ như vậy, Hoàng Dật đi rất lâu, chậm rãi thấy được đầu cùng của thông đạo, phía trước cũng là một thạch thất. Có một cô gái đứng dựa lưng về phía của hắn ở lối vào của thạch thất, cô ta cũng như thiếu niên, là một linh hồn, hắn cũng là cô gái trong lời của thiếu niên!

Lúc này, cô gái kia tựa hồ nghe thấy tiếng bước chân phía sau, quay đầu nhìn đến hướng Hoàng Dật.

Khi cô gái nhìn thấy “cái gì đó” sau lưng Hoàng Dật, thân thể bỗng nhiên run lên, vẻ mặt kinh khủng, lập tức che miệng thất thanh hét âm lên!

Tiếng hét chói tai dường như tiếng kêu của lệ quỷ, làm cho người ta rợn cả người, lông tơ nổi đầy!

Ngay tại giờ phút này, Hoàng Dật bỗng nhiên cảm giác được, tay của thiếu niên, dĩ nhiên trở nên dài nhỏ, tràn ngập niêm dịch, dường như xúc tua của quái vật!

Hoàng Dật theo phản xạ có điều kiện muốn buông tay, quay đầu lại nhìn một chút rốt cục là vật gì. Nhưng trong nháy mắt, hắn quyết tâm ngăn chặn cái ý

niệm này trong đầu, tiếp tục cầm lấy “thứ như xúc tua” đi tới cái cổ, của hắc giống như là hóa đá, từ đầu đến cuối không có quay lại.

Đúng lúc này, Hoàng Dật lại cảm giác được, “thứ như xúc tua” quấn lấy tay hắc, đồng thời tựa như còn có một “cái gì đó” bò lên tay chính mình, dọc theo cánh tay hắc, từng chút bò lên cổ tay của hắc, cánh tay, bò lên thân thể của hắc. Cái loại cảm giác này là rõ ràng như vậy, từ từ di chuyển trên da.

Sợ hãi! Loại cảm giác này làm cho người ta sợ hãi không gì sánh được, sợ hãi làm cho người ta da đầu tê dại, làm cho người ta muốn liều lĩnh quay đầu lại nhìn tình cảnh phía sau một chút.

Đây đã là một loại nguy hiểm tính mạng, cho dù biết rõ sẽ thất bại, cũng muốn quay đầu nhìn rốt cục là vật gì đang bò trên người mình.

Nhưng Hoàng Dật không có sợ hãi, hắc từ đầu đến cuối vẫn đi tới phía trước, vẫn không quay đầu lại!

Dần dần, “Thứ” đang bò ấy, dọc theo cánh tay hắc, bò tới dưới nách của hắc, bò tới cái cổ của hắc, “nó” dường như bám vào một dây thần kinh, kinh tởm vô cùng. Cả người Hoàng Dật đều nổi đầy da gà, xúc cảm trên cổ là chân thật rõ ràng!

Cuối cùng, Hoàng Dật đi xong thông đạo, tiến vào trong thạch thất.

"Được rồi, cảm ơn anh đã đưa tôi đến đây." Đúng lúc này, phía sau vang tới một âm thanh dường như đang nói chuyện trong nước bùn, mang theo một thứ âm thanh nhão nhoẹt, có vẻ quỷ dị không gì sánh được.

Sau đó, Hoàng Dật cảm giác được cánh tay của mình được buông lỏng, mấy thứ đang bò trên người tựa như cũng biến mất trong nháy mắt. Ngay sau đó, phía sau của hắc bay ra một tờ giấy, rơi trên mặt đất trước người của hắc.

Cùng lúc đó, một âm thanh quỷ dị từ phía sau càng ngày càng xa, tựa như vật

gì đó đang rút lui.

Lúc này, phía sau của Hoàng Dật đã tràn đầy mồ hôi lạnh, nhưng trong lòng hắn vẫn trầm ổn, không có quay đầu lại, tuy rằng hắn rất muốn thấy phía sau rốt cục là vật gì.

Cái này cũng trở thành một đoạn bí mật vĩnh viễn trong cuộc sống của hắn, hắn vĩnh viễn cũng không biết, trên đoạn đường hắc ám ấy, hắn rốt cuộc đã trải qua chuyện thế nào, phía sau của hắn rốt cục là “cái thứ” gì. Hắn chỉ có thể nhớ kỹ âm thanh quỷ dị ngay sau lỗ tai, cùng với loại cảm xúc suốt đời khó quên trên cánh tay và trên cổ.

Rốt cục, âm thanh quỷ dị đã hoàn toàn đi xa, cũng không nghe thấy nữa, Hoàng Dật lập tức rút tay của mình về, nhìn trái nhìn phải một chút.

Lúc này, tay hắn trên không có bất luận cái gì dị dạng, hoàn hảo không tổn hao gì, hắn lại duỗi tay sờ sờ cổ của mình, trên cổ cũng không có bất luận cái gì dị dạng.

Sau một khắc, Hoàng Dật cúi người nhặt tờ giấy trên mặt đất lên, tờ giấy chính là lời răn của mộ thứ ba, bên trên cũng viết một câu nói -- "Nguy hiểm là quả thật tồn tại, nhưng sợ hãi chỉ là một loại lựa chọn. -- Tái Phất "

Hoàng Dật hồi tưởng lại đoạn lộ trình kinh khủng vừa rồi, lúc đó rất có khả năng có “thứ” nguy hiểm nào đó ở phía sau hắn, thế cho nên ngay cả cô gái đã là trạng thái linh hồn sau khi nhìn thấy, đều tràn ngập sợ hãi, thét chói tai bỏ chạy.

Nhưng sợ hãi không thể mang đến trợ giúp gì đối với chiến đấu, cái này chỉ là một loại cảm giác trong lòng mỗi người, nhưng loại cảm giác này lại không quan hệ với nguy hiểm bản thân, nó tồn tại trong nội tâm của mỗi người. Sợ hãi cũng không phải tự nhiên sinh ra, chỉ bất quá rất nhiều người đã quen lựa chọn sợ hãi, dẫn đến bản thân không có lựa chọn nào khác.

Mà Hoàng Dật không có lựa chọn sợ hãi, đây là một loại năng lực không

quan hệ với bất cứ thuộc tính nào, bất cứ trang bị nào, cái này liên quan đến đến một tổ chất tâm lý bồi dưỡng nhiều ngày. Một người bình thường dưới tình huống như vậy, nhất định sẽ sản sinh ra cảm giác sợ hãi, đây là một loại phản xạ có điều kiện. Có vài người rất sợ rắn, nhưng trẻ con lại hoàn toàn không sợ rắn, bởi vì trẻ con còn chưa kịp hình thành loại cảm giác sợ hãi này, đối với rắn hoàn toàn không có khái niệm.

Hoàng Dật lúc còn rất nhỏ, cũng đã bị tổ chức huấn luyện quên cảm giác sợ hãi. Khi nguy cơ tới, cảm giác đầu tiên của hắn là làm sao ứng đối, mà không phải sợ hãi. Nếu như hắn ngay cả sợ hãi đều không thể quên được, như vậy hắn sẽ không phải là số 1 hợp cách.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục nhanh chóng đi tới, hắn hiện tại đã lấy được ba lời rắn, chỉ còn lại lời rắn cuối cùng, hắn không biết tiến độ của BOSS cấp 100 bên kia ra sao, nhưng nghĩ hắn là không thể kém hơn hắn.

Lúc này, chỗ của Hoàng Dật là một thạch thất, một đầu khác của thạch thất vẫn là một thông đạo, không biết đi thông nơi nào.

Hoàng Dật lập tức đi vào thông đạo mới, tiếp tục đi tới.

Lần này thông đạo mới không yên ổn, ven đường thường thường xuất hiện một ít quái vật máy móc, chặn lối đi, Hoàng Dật vừa giết vừa đi tới, tốc độ nhất thời chậm lại không ít.

Nhưng mà, Hoàng Dật lúc này đi đủ hai giờ, hắn vẫn không đi đến đầu cùng của thông đạo này, tựa như ở đây căn bản là không có đầu cùng.

Mà quái vật dọc theo đường đi lại không giảm chút nào, hắn đã không biết giết bao nhiêu quái vật, chó săn, chim ưng và hóa thân của hắn, lúc này tất cả đều đã chết trận. Con đường này đi thảm liệt không gì sánh được, những quái vật này vô cùng lợi hại, không phải có thể giết chết đơn giản, cần toàn tâm chú ý, phải duy trì khẩn trương cao độ nhất, cái này còn muốn khó hơn so với ba cửa trước đó cộng lại.

Lại ba giờ trôi qua, Hoàng Dật vẫn không đi đến cuối đường, lúc này hắn đã là tinh bì lực tẫn, trong lúc đó còn chết một lần, dùng trạng thái【 Hồi Quang 】 của Tiểu Quần Quần cho hắn.

Hoàng Dật rốt cục hạ quyết tâm, nếu như đánh thêm một giờ, còn như thế này, vậy hắn đành lựa chọn từ bỏ, không cần thiết ở chỗ này lãng phí thời gian.

Dần dần, lại trôi qua nửa giờ, Hoàng Dật vẫn ra sức chiến đấu, lúc này lượng máu của hắn đã không đủ 10%, tùy thời đều có thể chết đi.

"Ầm!" Hoàng Dật rốt cục đem một con thú máy đập vỡ, sau đó lau mồ hôi, ngồi xếp bằng trên mặt đất, bắt đầu đợi hồi máu.

Ngay tại giờ phút này, hắn bỗng nhiên thu được một tin tức của hệ thống.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Đối thủ của bạn lựa chọn bỏ cuộc, chúc mừng bạn giành được thắng lợi.

Hoàng Dật hơi sững sốt, đối thủ dĩ nhiên bỏ cuộc, cường giả cấp 100 kia vậy mà bỏ cuộc! Đây là kết cục hắn chẳng bao giờ nghĩ tới!

Lúc này, trong hư không rơi xuống một tờ giấy, cũng là lời răn của mộ cuối cùng, hắn tiếp nhận tờ giấy, đưa lên trước mắt nhìn, bên trên cũng viết một dòng chữ -- "Khi người cảm thấy mình không đi đến điểm cuối được, xin không nên từ bỏ, có thể đối thủ của người cũng là loại cảm giác này. -- Mãnh Long "

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 263: Chuyển Chức

Hoàng Dật rốt cục hoàn toàn thở phào một hơi, cái khiêu chiến chuyển chức này, hẳn cuối cùng cũng hoàn thành.

Thật ra trọng điểm của cái khiêu chiến này cũng không phải thực lực, mà là tìm kiếm một loại lý niệm chiến đấu đối với bốn đại tướng quân, không có đi làm dựa theo suy nghĩ của bọn họ, vậy cái khiêu chiến này không cách nào hoàn thành.

Cái khiêu chiến này, cái này giống như là bốn đại tướng quân cho hẳn một bài học, một bài học về chiến đấu.

Kế tiếp, Hoàng Dật đem bốn lời răn thu vào trữ vật giới chỉ, bảo tồn nó thật tốt.

Đúng lúc này, trong thông đạo phía trước vốn không có đầu cùng đột nhiên biến đổi, xuất hiện một tia ánh sáng, tựa hồ là một thạch thất có ma pháp đang phát sáng.

Hoàng Dật lập tức đứng lên, cấp tốc đi qua, đi vào trong thạch thất.

Lúc này, trong thạch thất có hai bàn đá, trên mỗi bàn đá đều có một dấu tay ấn xuống, bên cạnh mỗi dấu tay đều viết mấy hàng chữ nhỏ. Hoàng Dật nhìn một chút, hai dấu tay này phân biệt là đại biểu hai nghề nghiệp chi nhánh, kế tiếp hẳn phải lựa chọn một chi nhánh bên trong để hoàn thành chuyển chức.

Hoàng Dật đầu tiên nghiên cứu dấu tay bên trái một chút -- hành hình chi thủ, sau khi ấn tay vào, có thể chuyển chức trở thành 【 Hành Hình quan 】.

Hành Hình quan nắm giữ lực xử quyết, là một người đao phủ bạo lực, hấn đem tất cả kẻ địch trở thành tội phạm tử hình, dùng hết mọi thủ đoạn chấp hành tử hình tàn khốc, là kẻ hủy diệt sinh mệnh của kẻ địch. Nghề nghiệp đặc thù thiên về công kích cực hạn.

Sau khi chuyển chức thành Hành Hình quan, có thể thu được nghề nghiệp tăng thêm như sau:

1, Lực lượng tăng 2000 điểm, thể chất, nhanh nhẹn, trí lực phân biệt tăng 500 điểm, cũng thu được 1000 điểm thuộc tính tự do.

2, Lực công kích tăng lên 30%, xác suất bạo kích tăng lên 10%, hiệu quả bạo kích tăng lên 50%, tốc độ công kích tăng lên 30%³, điểm nội khí cao nhất tăng lên 200 điểm, điểm nội khí hấp thu khi công kích gấp đôi, sau khi bị công kích, có thể thu được chút ít điểm nội khí.

4, Kỹ năng dành riêng 【 Tuyên Án 】 được cải tiến, trong chiến trường hư không, lực công kích của bản thân tăng lên 20%.

5, Thiên phú nghề nghiệp mới【 Được Miễn Tử Hình 】: không cách nào bị trực tiếp giết chết, gặp phải thương tổn đủ để trí mạng thì, sẽ lưu lại 1 điểm giá trị sinh mệnh, trong một phút đồng hồ kế tiếp, tăng lên 100% lực công kích. Hiệu quả này một ngày chỉ có thể có hiệu lực một lần.

Hành Hình quan trên cơ bản cũng là một nghề nghiệp tấn công bạo lực tinh khiết, đem lý niệm của nghề nghiệp tấn công bạo lực phát triển tới cực hạn.

Kế tiếp, Hoàng Dật kiểm tra dấu tay bên phải một chút -- thẩm phán chi thủ, sau khi ấn tay vào, có thể chuyển chức trở thành 【 Thẩm Phán giả 】.

Thẩm Phán giả nắm giữ tài quyết định lực, là người chế định quy tắc của pháp luật, người vi phạm sẽ bị hấn thẩm phán, đối mặt với công phòng nhiều mặt của hấn, kẻ địch không thể nào hạ thủ. Nghề nghiệp đặc thù thiên về công kích, cũng có năng lực bảo hộ bản thân nhất định.

Sau khi chuyển chức là Thẩm Phán giả, có thể thu được nghề nghiệp tăng thêm như sau:

1, Lực lượng, thể chất, nhanh nhẹn, trí lực bốn thuộc tính lớn tăng 1000 điểm, cũng thu được 1000 điểm thuộc tính tự do.

2, Lực công kích tăng lên 25%, sinh mệnh tăng lên 20%, phòng ngự tăng lên 20%.

3, Điểm nội khí cao nhất tăng lên 200 điểm, điểm nội khí hấp thu khi công kích có tăng lên, sau khi bị công kích, có thể thu được rất nhiều điểm nội khí.

4, Kỹ năng dành riêng [Tuyên Án] được cải tiến, trong chiến trường hư không, lực công kích của bản thân tăng lên 10%, xác suất luân hồi sau khi tử vong giảm 80%.

5, Thiên phú nghề nghiệp mới [Ánh Sáng Cứu Rỗi]: công kích thêm vào 1% thương tổn của giá trị sinh mệnh hiện tại, phần thương tổn ấy chuyển hóa là giá trị sinh mệnh của bản thân.

Thẩm Phán giả nói tóm lại cũng là chú trọng công kích, bất quá không có cực hạn như Hành Hình quan, mà là chú ý phòng ngự và sinh mệnh một chút.

Phong cách của hai nghề nghiệp chi nhánh này tổng thể như nhau, đều thiên hướng công kích, nhưng cụ thể lại có chút khác biệt. Năng lực của Hành Hình quan tương đối tốt hơn, truy cầu tốc chiến tốc thắng, mà Thẩm Phán giả thì có năng lực tấn công liên tục, có thể đánh lâu dài với kẻ địch, năng lực tương đối toàn diện.

Hai nghề nghiệp chi nhánh này hoàn toàn không có tốt xấu phân tranh, chỉ nhìn tình huống thực tế của Hoàng Dật để chọn chi nhánh thích hợp. Mà lần này lựa chọn, cũng sẽ trực tiếp ảnh hưởng tương lai của hắn trong Thế Giới Thứ Hai.

Lo lắng hồi lâu, Hoàng Dật rốt cục làm ra quyết định -- hắn muốn chuyển

chức là Hành Hình quan, đem lực công kích phát triển đến mức tận cùng!

Chọn như thế chủ yếu có bốn nguyên nhân:

Đầu tiên, bản thân hãn có tăng thêm lực lượng rất cao. Chủng tộc của hãn tăng thêm 20% lực lượng, nghề nghiệp cũng tăng thêm 20% lực lượng, chuyển chức là Hành Hình quan, lực lượng của hãn sẽ tăng 2000 điểm, cùng với hãn dự định đem 1000 điểm thuộc tính tự do thêm vào lực lượng, cứ như vậy lực lượng trực tiếp tăng lên 3000 điểm. Sau khi trải qua tăng thêm, trên thực tế lực lượng tăng thêm có thể đạt được hơn 4000 điểm.

Thứ hai, chiến hồn công kích của hãn là mạnh nhất. Chờ sau này tăng 1-9 trong chiến hồn công kích của hãn đều tăng tới cực đại, vậy có thể tăng thêm 54% lực công kích, hơn nữa tăng thứ chín của chiến hồn công kích sau khi tăng lên, có thể thức tỉnh áo nghĩa công kích, lần thứ hai tăng 20% công kích, đến lúc đó chiến hồn công kích có thể tăng lên 74% lực công kích. Công kích càng cao, hiệu quả của chiến hồn công kích càng rõ ràng.

Lần thứ hai, Hành Hình quan càng thích hợp đoàn đội hơn so với Thẩm Phán giả. Tuy rằng Thẩm Phán giả cũng là nghề nghiệp trọng điểm thiên hướng công kích, nhưng nó không đem công kích phát huy đến mức tận cùng, năng lực của nó vô cùng toàn diện, công phòng nhiều mặt, nhưng trong tổ đội, loại năng lực công phòng nhiều này mặt là không cần, phòng ngự và sinh mệnh của hãn cao tới đâu, cũng cao không qua Tanker chính, không có cơ hội kháng quái, vậy hai loại năng lực này có vẻ có chút yếu.

Chân chính thích hợp nghề nghiệp Thẩm Phán giả, là người chơi độc hành! Nếu như Hoàng Dật là một người, độc lai độc vãng, vậy Thẩm Phán giả càng thích hợp hãn, dù sao lúc một người, sẽ đối mặt các loại tình huống, cần năng lực toàn diện. Nhưng hãn cũng không phải một người hoàn toàn độc hành, phía sau hãn có tổ chức và công hội, có lúc cần cùng nhau chiến đấu, lúc này tác dụng của Hành Hình quan càng mạnh, có thể khiến hãn thành một người công kích thuần túy, địa vị trong đoàn đội vô cùng rõ ràng.

Cuối cùng, năng lực phòng hộ của Hoàng Dật lúc đầu cũng không yếu. Chủng tộc thú vương của hãn gia tăng 10% nhanh nhẹn, có thể giúp năng lực tránh né, tốc độ di chuyển và các thuộc tính khác của hãn chiếm được tăng lên nhất định; thứ hai, nghề nghiệp phán quan của hãn gia tăng 10% thể chất, cái này khiến giá trị sinh mệnh của hãn cũng không thấp; mặt khác, hãn trải qua Bán Thú Nhân, Bạch Long hai lần tiến hóa, thuộc tính của năng lực phòng ngự cũng có tăng lên; cuối cùng, chiến hồn của hãn là chiến hồn hoàn mỹ, sinh mệnh và phòng ngự tăng thêm đều rất khả quan. Năng lực phòng ngự của hãn đến trình độ này cũng đã là đủ rồi, không cần tận lực đi tăng lên.

Sau một khắc, Hoàng Dật vươn tay, đặt trên hành hình chi thủ.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn thành công chuyển chức là 【 Hành Hình quan 】.

Vừa chuyển chức thành công, các loại hiệu quả tăng thêm của【 Hành Hình quan 】lập tức thể hiện ra. Thuộc tính toàn thân trên cơ bản đều được tăng lên, loại mức độ tăng lên này là vượt xa tăng lên do tiến hóa mang đến.

Trong cái này, tăng lên lớn nhất là thuộc tính phương diện công kích, lực công kích của hãn trước đó là hơn 2 vạn điểm, nhưng hiện tại lại đạt được hơn 3 vạn điểm, tăng lên phân nửa. Ngoài ra, thuộc tính loại công kích còn lại của hãn, ví dụ như tỷ lệ bạo kích, hiệu quả bạo kích, tốc độ công kích đều được tăng lên trên diện rộng.

Hoàng Dật còn có 1000 điểm thuộc tính tự do, hãn toàn bộ đều tăng lực lượng, lực công kích nhất thời lần thứ hai tăng lên một đoạn.

Đến tận đây, Hoàng Dật rốt cục thành công chuyển chức, thực lực đề thăng lên một trình tự mới. Nếu như nói trước đó mỗi một lần thực lực của hãn tiến bộ, đều chỉ là tăng lên một bậc thang, như vậy lần này chuyển chức trực tiếp tăng lên một tầng lầu.

Hãn hiện tại cách trình tự của Dao Phong, Long Thứ bọn họ, chỉ còn bước cuối cùng, chờ trang bị của hãn hoàn toàn thay đổi thành trang bị cam, chiến hồn

công kích tăng lên tầng thứ chín, là có thể bước vào cái trình tự kia.

Kế tiếp, Hoàng Dật truyền tổng đi ra ngoài, một lần nữa về tới chiến giả đại sảnh của Thiên Thai thành. Hiện tại hắn đã đem khiêu chiến chuyển chức quan trọng nhất làm xong, kế tiếp cũng là tăng lên trang bị, trang bị của hắn còn có một vài là trang bị tím, đã không theo kịp thực lực của hắn. Mặt khác, trên người hắn còn có một ít trang bị cam là cấp 50, ví dụ như vũ khí quan trọng nhất, vũ khí của hắn là sau khi giết chết Man Chuy và Man Liệt của Phong Lâm trại, dùng hai vũ khí tím của bọn họ luyện chế thành, đẳng cấp là cấp 50, hiện tại đã có chút lạc hậu, cần thay đổi một vũ khí mới.

Hoàng Dật cấp tốc rời khỏi chiến giả đại sảnh, đi tới phòng đấu giá của Thiên Thai thành.

"Xin chào ngài, xin hỏi có cái gì có thể giúp ngài sao?" Vừa tiến vào phòng đấu giá, một phục vụ thấy Hoàng Dật quần áo sạch sẽ, lập tức cười đi tới.

"Gọi người phụ trách của các người đến đây đi! Tôi có một vụ làm ăn lớn muốn làm cùng các người." Hoàng Dật nói.

"Cụ thể là bao nhiêu? Trong mắt chúng tôi, ít nhất phải hơn ngàn vạn kim tệ mới có thể tính là làm ăn lớn." Vậy bởi bàn lễ phép nói.

"Đây là một vụ làm ăn trên trăm triệu." Hoàng Dật cười thần bí.

Người phục vụ hơi kinh hãi, sau đó chuyển mắt, nói: "Được, mời ngài theo tôi tới phòng quý khách." Dứt lời, phục vụ mang theo Hoàng Dật đi tới phòng khách quý của phòng đấu giá.

"Mời chờ một lát, tôi đi thông báo thiếu gia." Sau khi đi tới phòng khách quý, người phục vụ lập tức nói một tiếng với Hoàng Dật, sau đó đóng cửa lại lui đi ra ngoài.

Hoàng Dật kiên trì đợi một hồi, vụ làm ăn lớn theo như lời của hắn, tự nhiên

cũng là 20 vạn trang bị của Băng Phong Thủy Hồn bọn họ rơi ra sau khi chết, những trang bị này hẳn phỏng chừng một chút, giá trị ít nhất hơn năm trăm triệu! Đây là cơ duyên chỉ có thể gặp mà không thể cầu, hẳn sau này sẽ rất khó lấy được nhiều trang bị như vậy. Lần này là Băng Phong Thủy Hồn bọn họ gom góp một đám tinh anh, hơn nữa cuối cùng là Sa Vương ra tay mới làm được, sau này người chơi sẽ không sẽ ngốc tụ tập một đám tinh anh đi đánh Long Đô, Sa Vương cũng không có loại cơ hội giết địch này nữa.

Mà Hoàng Dật cũng rất khó đi giết nhiều người chơi tinh anh như vậy, trừ phi có thể lần thứ hai thu được một khối [năng lượng thạch đặc thù], cung cấp một lần năng lượng vô hạn, tiến hành Tuyên Án đối với hơn mười vạn kẻ địch, giống như lần kia đánh chết 30 vạn người của Phong Chí bọn họ. Băng không dưới tình huống bình thường, hẳn giết không được nhiều người như vậy, kẻ địch chạy tứ tán, hẳn căn bản không có cách nào truy.

Đúng lúc này, cánh cửa của phòng khách quý mở ra, một người nam mặc quần áo tinh xảo, tóc chải gọn bóng loáng đi đến. Hoàng Dật đối với người này có một chút ấn tượng, lần trước hẳn tham gia buổi đấu giá đặc biệt của đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai thì, bởi vì ôm mèo trắng nhỏ, bị phục vụ ngăn cản tại cửa, không cho phép tiến vào, lúc đó vị Thiển Chiết thiếu gia này cũng có mặt, sau đó Hắc Xà tướng quân vừa đến, Thiển Chiết thiếu gia tự mình đi chiêu đãi đối phương.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 264: Thẻ Kim Cương Tím

"Xin chào, tôi là người phụ trách của phòng đấu giá này, tôi là Thiển Chiết." Lúc này, người nam kia tự giới thiệu một phen, ngữ khí vô cùng nghề nghiệp hóa.

"Xin chào, tôi là Miếu Sát!" Hoàng Dật nói ra thân phận của mình, lấy ra danh thiếp, đưa cho Thiển Chiết.

"A? Ngài dĩ nhiên là Sát Thần? !" Thiển Chiết sau khi thấy danh thiếp, hơi kinh hãi, sau đó ngữ khí lập tức thân thiết lên, "Sát Thần quang lâm phòng đấu giá chúng tôi, thật sự là làm cho người ta ngoài ý muốn! Không biết ngài muốn làm ăn như thế nào?"

"Tôi có gần 20 vạn trang bị cần xử lý, bên trong có gần 15 vạn trang bị xanh dương, 5 vạn trang bị tím, trang bị đẳng cấp đều là cấp 50 - 60. Trong cái này, vũ khí xanh dương có khoảng 1 vạn, vũ khí tím khoảng 200." Hoàng Dật kiểm kê. Đồng trang bị cam hăn không dự định bán ra, để cho người của mình dùng, Tiểu Quần Quần, Tần Thời Vũ đều cần trang bị cam.

"A? Nhiều như vậy!" Thiển Chiết kinh hãi, "Có thể cho tôi xem được không?"

"Không thành vấn đề!" Hoàng Dật nói xong, lập tức mở ra chia sẻ trữ vật giới chỉ, khiến cho đối phương có thể thấy thấy rõ ràng trang bị trong trữ vật giới chỉ.

Thiển Chiết nhìn thấy đồng trang bị chồng chất thành núi, biểu tình kinh hãi, sau đó lại tiếc hận cảm khái một tiếng, "Đáng tiếc không có vũ khí cam, vũ khí cam bây giờ là vô giá!"

Hoàng Dật lắc đầu, vũ khí cam là thứ tốt chỉ có thể gặp mà không thể cầu, hẵn đến bây giờ, cũng chỉ có vũ khí trong tay là vũ khí cam, phỏng chừng trong đám người chơi Băng Phong Thủy Hồn bọn họ, người có vũ khí cam không vượt quá năm người.

Kế tiếp, Thiển Chiết lập tức tính toán một trận, hồi lâu sau đó, hẵn nhìn chăm chăm Hoàng Dật, nói: "Sát Thần tiên sinh tôn kính, bởi ngài là quý khách, cho nên đồng trang bị này của ngài, tôi dùng giá thu mua cao nhất cách để tính toán, đại khái tại 5 trăm triệu 5 ngàn vạn, ngài cảm thấy cái giá này thế nào?"

"Có thể!" Hoàng Dật gật đầu, cái giá này còn cao hơn một chút so với hẵn trước đó tính.

Bàn xuống giá cả, kế tiếp hai người thuận lợi hoàn thành giao dịch, Hoàng Dật thoả cái có thêm một số tiền lớn. Băng Phong Thủy Hồn bọn họ những người này, đã mang đến cho hẵn 7 trăm triệu 5 ngàn vạn kim tệ! Tài chính phát triển giai đoạn đầu của công hội đã được rồi.

"Sát Thần tôn kính, cái này là một loại thẻ kim cương tím do tất cả phòng đấu giá trong đại lục chúng ta liên hợp phát hành, số lượng phát hành vô cùng ít, mời nhận lấy!" Lúc này, Thiển Chiết đưa cho Hoàng Dật một cái thẻ do kim cương tím chế thành, lóng lánh màu tím, trong suốt trong sáng, chỉ là tài liệu chế tác, cũng đã trị giá không ít tiền.

"Cảm ơn!" Hoàng Dật lập tức tiếp nhận thẻ kim cương tím. Trước đó hẵn ở phòng đấu giá của Kinh Cức thành nhận qua thẻ vàng, bất quá chỉ là một loại thẻ hội viên bình thường, giao dịch mấy vạn kim tệ là có thể xong, mà loại thẻ kim cương tím này, rõ ràng là loại thẻ hội viên đỉnh cấp nhất.

Thiển Chiết có chút nghiêm túc và trang trọng nói: "Xin nhất định phải bảo quản tốt trường thẻ kim cương tím này. Loại thẻ kim cương tím này có rất nhiều công dụng, có thể ở bất kỳ phòng đấu giá nào trong đại lục, nhận được phục vụ dành riêng đỉnh cấp nhất, hơn nữa có công năng mượn tiền và tiêu hao. Quan

trọng hơn là, chỉ có thẻ hội viên kim cương tím, mới có thể mở ra buổi đấu giá đặc biệt, giống như đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai trước đó, bọn họ cũng là thẻ hội viên kim cương tím, bằng không đổi thành người khác, là không cách nào mở ra buổi đấu giá đặc biệt. Thẻ kim cương tím cũng là một loại chiêu bài, một cánh cửa, một loại tín dự, vô số người muốn có thẻ kim cương tím, nhưng đều không thể được, cái này không chỉ có cần kỹ lực giao dịch lớn, còn cần có thân phận tôn quý, nếu như ngài không phải Sát Thần, như vậy ta sẽ không dễ dàng đưa thẻ kim cương tím cho ngài như vậy, dù sao dựa theo tư chất của phòng đấu giá chúng tôi, mỗi năm cũng chỉ có thể cho ba thẻ kim cương tím."

"Tốt, tôi nhất định sẽ bảo quản tốt cái thẻ kim cương tím này." Hoàng Dật gật đầu, "Sau này tôi sẽ tổ chức một đoàn mạo hiểm, chỉ cần phát hiện bảo tàng, có thể sẽ cần phòng đấu giá các người hỗ trợ tổ chức buổi đấu giá đặc biệt."

"Vô cùng cam tâm tình nguyện cống hiến sức lực!" Thiển Chiết gật đầu, "Với thân phận của Sát Thần ngài, phòng đấu giá chúng tôi chắc chắn sẽ được danh tiếng lớn."

"Không biết nơi này có trang bị cam cấp 60 không? Tôi muốn mua một ít." Lúc này, Hoàng Dật chuyển giọng, đột nhiên hỏi.

"Xin lỗi, trang bị cam là cung không đủ cầu, chỉ cần vừa xuất hiện, cơ bản đã bị trực tiếp mua đi, chúng tôi ở đây hiện nay cũng không có trữ hàng. Trang bị cam bình thường chỉ có thể xuất hiện trong buổi đấu giá đặc biệt, ví dụ như buổi đấu giá đặc biệt trước đó của đoàn mạo hiểm Tử Vô Nhai, một lần bán đấu giá hơn 80 trang bị cam." Thiển Chiết vẻ mặt áy náy nói.

"Được rồi! Tôi đã biết!" Hoàng Dật có chút tiếc nuối, hẳn có vài trăm triệu kim tệ, lại không mua được trang bị, chỉ có thể tiếp tục mặc bộ trang bị trên người.

...

Kế tiếp, Hoàng Dật rời khỏi phòng đấu giá dưới sự ân cần của Thiển Chiết, đi

qua truyền tổng trận về cứ điểm.

Lúc này, Tần Thời Vũ cũng không ở cứ điểm, hẳn là vội vàng xử lý sự vụ của công hội. Mà Tiểu Quân Quân thì không online, cô ấy là người ướp lạnh, lý do duy nhất không online cũng là đi diễn đàn chơi.

Hoàng Dật quyết định đánh Chúng Thần chi tháp một mình, hẳn hiện tại đã chuyển chức, thực lực tăng lớn, có thể khiêu chiến Chúng Thần chi tháp cao cấp. Tại trước đó, hẳn đánh một mình trong Chúng Thần chi tháp, tầng cao nhất chỉ có thể dừng ở tầng 55, mà lần này, hẳn lựa chọn tầng 60, như cấp bậc của hẳn hiện giờ! Hiện nay, có thể qua cửa tầng này cũng chỉ có Đào Phong, Long Thứ, Giáo Hoàng và một nhóm ít cao thủ đứng đầu, kỷ lục thế giới là 37 phút 22 giây do Đào Phong ba ngày trước lập ra, lúc đó hẳn ta là cấp 65, chỉ hơn tầng này năm cấp.

Sau một khắc, tia sáng trước mắt chợt lóe, Hoàng Dật xuất hiện ở trong Chúng Thần chi tháp.

Kế tiếp hẳn mở ra Thời Gian Chi Nhân, kiểm tra trang bị của BOSS tầng này. Hẳn tiến vào Chúng Thần chi tháp ngang cấp, tỷ lệ rơi đồ sẽ vô cùng cao, hơn nữa hẳn còn có trử vật giới chỉ Bá Vương khế ước, tỷ lệ rơi đồ sẽ tăng gấp đôi.

"A?" Đúng lúc này, Hoàng Dật kinh hãi!

Hẳn dĩ nhiên thấy trang bị cam! Hơn nữa là hai trang bị cam, phân biệt là BOSS thứ nhất và BOSS thứ năm rơi ra!

Hẳn trước đó trong hình thức 1 người của Chúng Thần chi tháp, đánh ra đồ tốt nhất cũng là vũ khí tím, mà lần này, hẳn khiêu chiến Chúng Thần chi tháp ngang cấp, rốt cục thấy được trang bị cam rơi ra! Hẳn vừa lúc thiếu trang bị, vừa rồi ở phòng đấu giá không mua được, không nghĩ tới đây lại cho hẳn hai cái. Không được hoàn mỹ chính là hai cái này không phải vũ khí, mà là đồ trang sức, giá trị không cao như vậy, hơn nữa nơi này là tầng 60, không biết có thể đánh thắng được hay không.

Bất quá, BOSS thứ nhất hẳn vẫn hoàn toàn có nắm chắc, cái trang bị cam này rốt cuộc đưa cho hẳn rồi. Cái này cũng là vận khí của hẳn vô cùng tốt, dưới tình hình chung, trang bị tốt nhất đều là xuất hiện trên người BOSS thứ tư và BOSS thứ năm, hai BOSS cuối thì hẳn hoàn toàn không nắm chắc.

Kế tiếp, Hoàng Dật xách vũ khí, lập tức vọt tới, bắt đầu thanh lý quái nhỏ.

Sau khi chuyển chức, lực công kích của hẳn tăng lên, tốc độ đẩy quái cũng nhanh hơn rất nhiều, cho dù là quái nhỏ của tầng ngang cấp, cũng không chịu được công kích của hẳn, một đợt Ngải Độc Bệnh qua đi là ngã xuống, hóa thành điểm kinh nghiệm cực kỳ phong phú.

Dần dần, Hoàng Dật càng ngày càng đi sâu, rốt cục đi tới trước BOSS thứ nhất, BOSS này là một kiếm khách, mặc áo bào trắng, tay cầm trường kiếm, thoạt nhìn có một cảm giác phiêu dật.

"Người muốn tới khiêu chiến ta sao?" Lúc này, tên kiếm khách kia thấy Hoàng Dật, hô lên câu lời kịch đầu tiên.

"Bộp!" Đáp lại nó, là Truy Bộ của Hoàng Dật, cuối cùng trực tiếp nện một Trọng Phán xuống!

Kiếm khách bị mê muội, sau đó liền hứng chịu một chùy mạnh mẽ này, bị một lần công kích thảm khốc. Trọng Phán của Hoàng Dật lúc đầu đã là kỹ năng đơn thể siêu cường, đầu tiên là dung hợp Bạo Thương phù văn, hiện tại lại trải qua chuyển chức, lực công kích tăng lên thật to, một chùy này trực tiếp đập mất 5% lượng máu của kiếm khách!

Sau đó, Hoàng Dật liên tục vung mạnh cây chùy, điên cuồng mà công kích, liên tiếp nện xuống năm lần trọng phán, tốc độ công kích của hẳn cũng tăng lên, thuộc tính bạo kích cũng tăng lên, lần này đập vô cùng sáng khoái, còn may mắn đập ra hai bạo kích. BOSS cường lực đối với người khác mà nói, có thể phải cần thận chậm rãi đánh rất lâu, nhưng một đợt luân phiên công kích của Hoàng Dật, trong hai giây ngắn đã đem giá trị sinh mệnh của nó đập tới dưới 70%.

"Ta sẽ không bỏ qua cho người!" Kiếm khách hồi phục tinh thần, hô lên câu lời kích thứ hai, sau đó hùng hổ giơ kiếm trong tay lên.

"Tước vũ khí!" Hoàng Dật dùng tay chụp lấy vũ khí của nó đoạt đến đây, một kích hùng hổ của nó, trực tiếp bị phá giải.

Sau đó, Hoàng Dật tiếp tục công kích, nội khí tối đa của hắn hiện tại cao tới 200 điểm, hơn nữa tốc độ hấp thu nội khí cũng tăng lên, biến tướng đề cao tần suất sử dụng Trọng Phán.

Dần dần, Hoàng Dật hình thành một tiết tấu tương đối ổn định, đánh vài lần công kích bình thường, ném ra một Trọng Phán, lượng máu của kiếm khách kịch liệt giảm xuống.

Mà kiếm khách sau khi mất đi vũ khí, chỉ phải dùng công phu quyền cước nguyên thủy đối phó Hoàng Dật, nhưng công phu quyền cước của nó vô cùng yếu, đánh Hoàng Dật không thể giảm máu, hơn nữa Hoàng Dật có thiên phú hút máu, vừa mất máu liền lập tức hấp thu đầy.

10 giây sau khi, kiếm khách chỉ còn lại 10% lượng máu cuối cùng, mà Hoàng Dật vẫn đầy máu.

"Người đây là muốn chết!" Kiếm khách rốt cục lấy lại vũ khí, hô lên câu lời kích thứ ba. Nó sử dụng một đại chiêu, kiếm quang chột lóe, trực tiếp xuyên thấu thân thể của Hoàng Dật, thoáng cái tạo thành một kích tuyệt thế một lần đủ giết chết kẻ địch.

Một kích này là chiêu khó phá nhất của BOSS thứ nhất, hơn nữa tốc độ sử dụng vô cùng nhanh, người chơi cận chiến cơ bản không cách nào né tránh. Đấu pháp phổ biến của các người chơi khác, cũng là đánh tới lúc 11%, liền lập tức trốn ra xa xa, dùng công kích viễn trình tới đánh. Cho dù là nghề nghiệp gần người cũng trốn ra xa xa, ném phi tiêu hoặc là ám tiễn, chậm rãi đem lượng máu của BOSS mài đến 10%, tránh thoát cái kỹ năng này.

Lúc này, Hoàng Dật cũng không vội, hắn chuyển chức thành Hành Hình quan, mới tăng một thiên phú mới là 【Được Miễn Tử Hình】, không cách nào bị trực tiếp giết chết, bị uy hiếp trí mạng thì, sẽ lưu lại 1 điểm giá trị sinh mệnh, hắn mượn cơ hội này tới thử năng lực đó một lần.

"Phập!" Sau một khắc, lượng máu của Hoàng Dật trong nháy mắt thấy đầy, chỉ còn lại 1 điểm cuối cùng, thở nhẹ một chút cũng sẽ chết.

"Tối Hậu Nhất Bác!" Hoàng Dật lập tức mở ra kỹ năng chủng tộc, hai kỹ năng này có thể nói là trời sinh một đôi, vừa lúc có thể dùng chung, một kỹ năng chủng tộc, một kỹ năng nghề nghiệp, chúng nó hỗ trợ hầu như là hoàn mỹ!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 265: Địa Long Cốc

Hắn có một thiên phú chủng tộc là 【Thú Huyết Phí Đẳng】, giá trị sinh mệnh mỗi khi giảm 5%, lực công kích tăng lên 1%, hắn còn có một thiên phú nghề nghiệp 【Tài Quyết Quang Hoàn】, giá trị sinh mệnh mỗi khi giảm 1%, tốc độ công kích tăng lên 1%, mà kỹ năng chủng tộc 【Tối Hậu Nhất Bác】, đã gia tăng 15% lực công kích, 15% tỷ lệ bạo kích, 15% hiệu quả bạo kích.

Cuối cùng, sau khi thiên phú mới 【Được Miễn Tử Hình】 có hiệu quả, sẽ tăng 100% lực công kích, kéo dài liên tục một phút đồng hồ!

Hiện tại, Hoàng Dật tuy rằng cách tử vong rất gần, thế nhưng hắn dưới sự gia tăng của các loại thiên phú, kỹ năng, lực công kích lại mạnh tới một cực hạn.

Kế tiếp, hắn mở ra kỹ năng công kích đơn thể mạnh nhất 【Trọng Phán】, một lần công kích siêu cường xưa nay chưa từng có đập xuống, gai nhọn trên cây chùy thậm chí sinh ra một quang mang lợi hại, tràn ngập lực lượng!

"Bộp!" Sau một khắc, cây chùy ẩn chứa một kích tuyệt thế, hung hăng nện trên người BOSS kiếm khách!

Sau đó, kiếm khách trực tiếp phát nổ, khắp bầu trời là máu thịt, ngay cả thi thể đều không còn lại! Nó trực tiếp bị giết chết, ngay cả cơ hội mở ra kỹ năng bảo mệnh cũng không có!

BOSS này Hoàng Dật đánh rất nhẹ nhàng, nếu như là trước khi chuyển chức, vậy hắn còn phải phí một thời gian mới có thể giết chết, nhưng hiện tại vừa chuyển chức, cũng là hơn mười giây dễ dàng giải quyết.

Kiểm khách sau khi chết, rốt cục rơi ra kiện trang bị cam, đây là một dây chuyền cam cấp 60, so với dây chuyền tím cấp 50 trên người Hoàng Dật tốt hơn nhiều lắm.

Đây là lần đầu tiên rơi trang bị cam từ khi Hoàng Dật đánh Chúng Thần chỉ tháp một mình, hẳn lần trước giết BOSS rơi trang bị cam, vẫn là lúc cùng Đào Phong bọn họ đánh 50 tầng, chỉ bất quá tầng 50 chỉ có hình thức 5000 người, không có cách nào đánh 1 người.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức thay trang bị cam. Lúc này, trang bị của hắn lại mạnh hơn một ít, cách trình tự của Đào Phong bọn họ càng gần hơn một bước, chờ trang bị của hắn và chiến hồn công kích tăng lên xuống, cũng là cùng một tầng.

Bất quá Đào Phong bọn họ cày cấy hai năm tại Thế Giới Thứ Hai, có ưu thế thời gian, bảo vật đa dạng, còn hoàn thành rất nhiều thành tựu đặc thù, mỗi một thành tựu đặc thù sẽ tăng một thuộc tính. Những cái này cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn có thể đuổi kịp, cần tốn nhiều thời gian.

Đương nhiên, Hoàng Dật cũng có một chút ưu thế dành riêng của mình.

Đầu tiên, hắn đi chính là con đường chiến hồn hoàn mỹ, chỉ cần đem chiến hồn công kích tăng xuống, vậy chiến hồn của hắn cũng là chiến hồn mạnh nhất trong Thế Giới Thứ Hai, đây là Đào Phong bọn họ không so được.

Mặt khác, hắn vừa hoàn thành khiêu chiến chuyển chức cấp S, mà Đào Phong bọn họ cao nhất chỉ có thể hoàn thành cấp A, cái này cũng là một ưu thế vượt lên vĩnh cửu. Khiêu chiến chuyển chức càng khó, tặng điểm thuộc tính càng nhiều, hoàn thành khiêu chiến chuyển chức cấp D đơn giản nhất, chỉ tăng thêm 500 điểm thuộc tính, cấp C là 1500 điểm, cấp B 2500 điểm, cấp A là 3500 điểm. Mà Hoàng Dật sau khi hoàn thành khiêu chiến chuyển chức cấp S, lực lượng của Hành Hình quan tăng 2000 điểm, thể chất, nhanh nhẹn, trí lực các tăng 500 điểm, hơn nữa 1000 điểm thuộc tính tự do, tổng cộng cũng là gia tăng

4500 điểm thuộc tính! Vĩnh viễn cao hơn khiêu chiến cấp A của Dao Phong bọn họ 1000 điểm thuộc tính. Mà chi nhánh chuyển chức Thẩm Phán giả còn lại của Hoàng Dật càng lớn hơn, tổng cộng gia tăng 5000 điểm thuộc tính điểm, chỉ bất quá phương thức tăng thêm rất bình quân, không có tăng chủ yếu cho lực lượng.

Hoàng Dật ngồi tại chỗ, hồi đầy máu, sau đó tiếp tục đi tới.

Kế tiếp, hấn một đường quá quan, thuận lợi giết chết BOSS thứ hai, nhưng tại trước mặt BOSS thứ ba, hấn bị chặn lối đi, từ đầu đến cuối đều thiếu một chút, nếu như trang bị tốt hơn là có thể đánh qua.

Mà trải qua một phen giết quái, đẳng cấp của Hoàng Dật cũng thuận lợi đột phá tới cấp 61, chuyển này thu hoạch tương đối phong phú!

Kế tiếp, Hoàng Dật rời khỏi Chúng Thần chi tháp.

"Anh, anh đã trở về!" Hoàng Dật vừa ra đi, thì cảm giác được trong ngực của mình ấm áp, ngay sau đó một thân thể mềm mại nhào tới, thành linh cũng là Tiểu Quần Quần. Lúc này, cô bé ngường khuôn mặt nhỏ nhắn, mở to mắt, chớp chớp nhìn Hoàng Dật, giống như là một tiểu thiên sứ.

"Người vừa rồi đi diễn đàn?" Hoàng Dật vuốt đầu của Tiểu Quần Quần hỏi.

Tiểu Quần Quần gật đầu, hai mắt sáng chớp chớp, lông mi dài rung động: "Vừa rồi em ở trong diễn đàn thấy có người nói bậy anh, tức chết em!" Nói xong, khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Quần Quần tức giận lên, rất là khả ái.

"Không có việc gì, anh đắc tội rất nhiều người, có người mắng anh là hiện tượng bình thường, cho dù khiến cho anh thân bại danh liệt, vậy cũng chỉ là chuyện trong Thế Giới Thứ Hai, không ảnh hưởng sinh hoạt hiện thực của anh." Hoàng Dật nhéo nhéo mặt của Tiểu Quần Quần đàn.

"Thế nhưng em không nhìn được! Mấy tháng trước, Trần Úc Tịch bọn họ ba người gửi video nói xấu anh, nói anh đoạt linh miêu của bọn họ, lần đó em cũng

rất tức, may mà em cũng thu video, sau đó em đem bản video hoàn chỉnh gửi lên, bọn họ mới bị chọc thủng." Tiểu Quần Quần giơ nắm tay nhỏ nói.

"A? Người gửi video hoàn chỉnh là em?" Hoàng Dật hơi sững sốt, bỗng nhiên nhớ tới một việc. mấy tháng trước, hẳn sau khi hủy diệt Phong Lâm trại, trong diễn đàn đã từng có một đoạn video rất hấp dẫn, là Trần Úc Tịch bọn họ ba người cắt nối biên tập, nói xấu Hoàng Dật cướp giật linh miêu của bọn họ, rất nhiều người đều tin là thật. Sau khi tới một người nặc danh công bố một đoạn video hoàn chỉnh, chỉ dùng thị giác Thượng Đế quay hình lại, lúc này mới vạch trần chân tướng sự tình. Lúc đó Hoàng Dật còn tưởng rằng là có thích khách đứng đầu nào đó mai phục tại xung quanh, lặng lẽ thu hình đoạn video này, cho tới bây giờ hẳn mới biết được, người nặc danh kì chính là Tiểu Quần Quần, chỉ là lúc đó hẳn còn chưa biết mèo trắng nhỏ là một người chơi.

"Đúng vậy! Chỉ là em không muốn khiến cho anh biết là em, cho nên em mới nặc danh." Tiểu Quần Quần nói xong, chăm chú ôm Hoàng Dật, chu cái miệng nhỏ nhắn, nói: "Thật ra em rất hoài niệm thời gian trước đây, em chỉ là một con mèo trắng nhỏ, anh vẫn ôm em trèo non lội suối, em thật muốn vĩnh viễn làm một con mèo trắng nhỏ, một mực làm nũng trong lòng anh, không cần tiếp xúc với người bên ngoài. Em sợ có một ngày, anh và người khác tranh đấu, bị giết luân hồi, em sẽ không thấy được anh, mỗi một ngày đều không đợi được anh xuất hiện."

Hoàng Dật không nói gì, chăm chú ôm cô ấy.

Lúc này, mặt trời chiều ngã về tây, ánh trời chiều chiếu vào trong rừng rậm, có một bầu không khí ưu thương của hoàng hôn. Trong rừng rậm ngăn cách với nhân thế này, không biết được mặt trời chiều chiếu qua bao nhiêu lần, thương hải tang điền, trong nháy mắt, rất nhiều cuộc sống nói không chừng vào một ngày nào đó sẽ đột nhiên bỏ dở, chỉ có thể hoài niệm như bây giờ, lẳng lặng ôm người thân của mình.

Đúng lúc này, truyền tống trận bỗng nhiên chợt lóe, sau đó Tần Thời Vũ xuất

hiện ở trước mắt, hẳn là vừa truyền tống về.

"Em đi đâu?" Hoàng Dật quay đầu nhìn Tần Thời Vũ một chút, lúc này Tần Thời Vũ đầy vẻ phong trần mệt mỏi.

Tần Thời Vũ lau mồ hôi, nói: "Em đi công hội đại sảnh của thành phố khác thuê cửa sổ, bắt đầu chiêu mộ thành viên phạm vi lớn. Mặt khác, em đem yêu cầu chiêu mộ thành viên nâng cao, người chơi bình thường phải hơn cấp 55 mới có thể gia nhập vào công hội của chúng ta." Nói xong, cô ấy nhìn Hoàng Dật một chút, nói: "Mặt khác, truyền tống trận của Long Đô đang sửa chữa, chờ một khi xuống, Long Đô có thể khôi phục phần vinh, thành viên chúng ta chiêu mộ cũng có thể dàn xếp vào bên trong Long Đô, để cho bọn họ tăng điểm cống hiến công hội cho chúng ta. Phương diện lãnh địa chủ, em phái người chơi nghề nghiệp sinh hoạt, xây dựng đại sảnh thị chính ở chỗ này, đây là kiến trúc quan trọng nhất, chờ xây xuống, chúng ta có thể bắt đầu dùng điểm cống hiến công hội để tăng đẳng cấp của công hội, tăng lên nhân số chiêu mộ của chúng ta."

"Ừm, không tồi!" Hoàng Dật gật đầu, Tần Thời Vũ làm việc hẳn vẫn là rất yên tâm, có trật tự, nếu như đổi thành là hẳn, có thể không có kiên trì lớn như vậy.

"Đáng tiếc là 1 trăm triệu 5 ngàn vạn kim tệ anh cho em đã xài không khác biệt lắm, vô luận là truyền tống trận của Long Đô, hay là tài liệu xây dựng đại sảnh thị chính, đều là tiêu hao rất lớn." Sắc mặt của Tần Thời Vũ có chút tiếc hận, "Hơn nữa cái này coi như tốt, Long Đô lúc đầu cũng là một tòa thành phố, chúng ta chỉ cần thành lập một truyền tống trận, sửa chữa thành tường một chút, không tính quá phiền phức. Chờ anh đi đến biến thành lập thành phố cảng, vậy tiêu hao thì cao, muốn từ khoảng không tạo ra một thành phố, không biết cần bao nhiêu tiền."

"Vừa vặn anh lại lấy được một số tiền, anh cho em 6 trăm triệu nữa!" Hoàng Dật nói xong, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra toàn bộ toàn thạch tệ của mình, đổ xuống mặt đất, chồng chất trở thành một núi nhỏ, dưới ánh mặt trời

chiều tản ra chói mắt quang mang. Đến tận đây, hắt từ Bãng trên người Phong Thủy Hồn bọn họ kiếm được 7 trăm triệu 5 ngàn vạn lần kim tệ, tất cả đều dùng phát triển công hội, tạm thời lấp đầy cái hố to này.

"Nhiều như vậy!" Tần Thời Vũ kinh hãi, sau đó lập tức đem những toàn thạch tệ này thu vào trữ vật giới chỉ của mình.

"Em lo chuyện của nội vụ công hội là được, không có tiền bên anh nghĩ biện pháp, muốn đánh địa bàn anh tới đánh." Hoàng Dật nói xong, nhìn ra phương xa một chút, nói: "Hiện tại, hóa thân của anh đang trên đường đi đến bờ biển, phỏng chừng một tháng nữa là vượt qua khu rừng cuối cùng, đến lúc đó chúng ta có thể có lãnh địa thứ ba."

Hiện tại, hóa thân của Hoàng Dật đang chạy đến hướng bờ biển, đây là ưu thế của người có hóa thân, một người có thể đồng thời làm hai chuyện. Bất quá khu rừng rậm này quá lớn, hắt không có thú cưỡi, dựa vào đi bộ phải đi một tháng mới có thể đến bờ biển. Hiện nay, thú cưỡi vquá ít, tốc độ di chuyển của hắt so với thú cưỡi lưu hành hiện nay còn muốn nhanh hơn. Hiện nay thú cưỡi của người chơi bình thường đều là dã thú bình thường, ví dụ như trâu rừng, ngựa hoang loại này, tốt hơn một chút cũng là mãnh tượng, sư tử. Một ít người chơi loại kỳ sĩ, có một con mãnh tượng, cũng đã tính là cao thủ vô cùng cường đại, nhưng đối với Hoàng Dật mà nói, tốc độ của loại thú cưỡi này vẫn là quá chậm.

"Anh, hiện tại thú cưỡi bình thường hắt là đã rất khó thỏa mãn anh rồi, em thật ra biết có một chỗ có thú cưỡi vô cùng thích hợp anh nha!" Lúc này, Tiểu Quần Quần bỗng nhiên nói.

"Hả? Thú cưỡi của chỗ nào? Chẳng lẽ là Ma Thú Sơn Mạch? Chỗ đó đều là một ít ma thú cao giai, bay trên bầu trời, đi trên mặt đất, bơi trong nước, đủ loại đều có, tùy tiện bắt một loại đều là thú cưỡi siêu cường. Nhưng đẳng cấp của chúng nó rất cao, giai đoạn hiện nay không có biện pháp đi bắt." Lúc này, Tần Thời Vũ có hứng thú hỏi thăm.

Tiểu Quần Quần lắc lắc đầu nhỏ: "Không phải, em vừa rồi ở trong diễn đàn thấy một bài post, nói là Đao Phong bọn họ phát hiện một Địa Long cốc, chỗ đó có thể bắt thủ một ít thú cưỡi cường đại như Tốc Long, Tấn Mãnh Long, Bá Vương Long."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 266: Dây Cường Địa Hành Long

"Địa Long cóc? Chưa từng nghe nói qua chỗ đó." Tần Thời Vũ lắc đầu, : "Đại lục quá lớn, có rất nhiều chỗ còn chưa có người đi khai phá, phỏng chừng bọn họ đã tìm được một chỗ như vậy! Miếu Sát, anh không phải có quan hệ tốt với Đào Phong sao? Có thể đi qua bắt một con đi."

"Rất khó, Đào Phong bọn họ mất rất nhiều sức, mới chỉ bắt được một con Bá Vương Long và một con Tốc Long, ngược lại tổn thất không ít người." Tiểu Quần Quần nói.

Đối với tin tức này, Hoàng Dật rất động tâm. Bá Vương Long, Tốc Long, Tấn Mãnh Long, những con này đều là Địa Hành Long, bởi vì tên có một chữ long, cho nên miễn cưỡng được xếp vào long tộc, thực lực cực kỳ cường đại, không phải con khô lâu mã lúc trước hẳn bắt có thể sánh bằng. Khô lâu mã là thú cười thuần túy, không có sức chiến đấu, nhưng Bá Vương Long, Tấn Mãnh Long loại thú cười này, thì lại có sức chiến đấu cường đại, chính là vì như vậy, chúng nó rất khó bắt được, không có thực lực cường đại, không chỉ không bắt được chúng nó, ngược lại còn có thể bị giết chết.

Hoàng Dật quyết định chờ mình đi diễn đàn xem tình huống, nếu như có nắm chắc, hẳn khẳng định sẽ đi bắt.

Kế tiếp, Hoàng Dật tạm biệt Tần Thời Vũ, Tiểu Quần Quần, sau đó liền logout.

Lúc này, trong Hoa Hồng Ngục Giam đã tới giờ ăn cơm tối, ngoài cửa truyền đến âm thanh náo nhiệt, phần lớn đang nói về chuyện trong Thế Giới Thứ Hai.

"Ồ? A Dật, cậu cũng logout rồi à, cùng ăn cơm đi!" Lúc này, ngoài phòng giam truyền đến âm thanh của Lôi Thân, ông ta đang ở bên ngoài nhìn vào phòng giam.

"Được!" Hoàng Dật gật đầu, sau đó lập tức mở cửa phòng giam, đi ra ngoài.

"Công hội của cậu thế nào?" Lôi Thân vừa đi vừa hỏi, : "Cậu có chiến kỳ phụ, còn đem Long Đô chiếm lĩnh, cái ưu thế này rất lớn!"

"Kế tiếp tôi còn phải đi ra biển xây một thành phố cảng, cầm chiến kỳ phụ thứ hai. Chỉ là tôi không có thú cưỡi, còn phải đi một tháng mới có thể đến địa điểm." Hoàng Dật nói xong, quay đầu nhìn Lôi Thân một chút, hỏi: " Ông là người chơi loại kỵ sĩ mạnh nhất trong Thế Giới Thứ Hai, thú cưỡi của ông hẳn cũng là tốt nhất trong tất cả người chơi! Thú cưỡi hiện tại của ông là gì?"

Lôi Thân gật đầu : "Thú cưỡi của tôi quả thật tốt, người chơi loại kỵ sĩ như chúng tôi, vốn phải ngồi thú cưỡi mới có thể phát huy ra thực lực mạnh nhất, cho nên có thiên phú trong phương diện bắt thú cưỡi. Nghề nghiệp của tôi là kỵ sĩ hải dương, tôi tìm một con thú cưỡi hoạt động được trên bờ dưới biển, tên là Hải Long thú, là cao cấp nhất trong thú cưỡi cấp bốn, không thua kém một ít thú cưỡi cấp năm bình thường."

"Cấp bốn đỉnh cấp!" Hoàng Dật có chút ngoài ý muốn. Trong người chơi hiện nay thì ngựa hoang, trâu rừng, hoa văn lộc đều đã được coi như là sủng vật cấp một, trên cơ bản tất cả mọi người có thể bắt được, cũng có thể đi chỗ bán thú để mua; còn mãnh tượng, cọp răng kiếm, cự hùng sư những sủng vật có lực công kích mạnh này là cấp hai, có một con đã được coi là người chơi rất mạnh, loại này ở chỗ bán thú cũng có giá rất cao; mà sủng vật cấp ba thì càng ít, Hoàng Dật đã từng bắt được ngựa không đầu, cũng là một loại sủng vật trong cấp ba, đặc điểm của nó cũng là tốc độ rất nhanh, thế nhưng không có lực công kích, hoàn toàn là dựa vào tốc độ mà chen lên trình tự cấp ba; về phần sủng vật cấp bốn, phỏng chừng cũng là Bá Vương Long, Tốc Long, Tấn Mãnh Long những Địa Hành Long cường đại này, loại thú cưỡi cường đại này, chỗ bán thú căn bản

không có bán, mà thú cưỡi Hải Long Thú của Lôi Thân, là loại đứng đầu cao cấp nhất trong cấp bốn, rất cường đại.

Đương nhiên, còn có một vài sủng vật không có công năng cưỡi, nhưng thực lực phân chia vẫn là như nhau, ví dụ như tiểu Uông, nó cũng là một con chó hoang bình thường, là xếp gần chót trong sủng vật cấp một, nó không có công năng cưỡi, là sủng vật tinh khiết, ngay cả trong tiệm thú cũng chẳng buồn bán loại sủng vật như vậy. Chỉ có một vài sủng vật hình thể khá lớn mới có thể dùng để cưỡi, loại sủng vật này mới có thể được xưng là kỵ sủng hoặc là thú cưỡi.

Hoàng Dật ánh mắt rất cao, kỵ sủng cấp ba hẳn chẳng thêm nhìn, cứ như vậy trực tiếp loại bỏ một phần lớn sủng vật, cũng làm cho hẳn tới bây giờ còn chưa có kỵ sủng chân chính lọt vào mắt.

Kế tiếp, Hoàng Dật và Lôi Thân hai người đi căn tin, nhận một phần cơm, tìm chỗ ngồi xuống.

"Ồ? Bá Vương, ông cũng tới! Mau tới đây ngồi!" Lúc này, Lôi Thân tinh mắt, nhìn thấy một ông lão, lập tức bắt chuyện.

Ông lão kia cũng là Bá Vương người chỉ dùng một giờ hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, cũng là người Hoàng Dật đợi rất lâu. Hiện tại tất cả mọi người trong Thế Giới Thứ Hai, bình thường gặp mặt trên cơ bản đều xưng hô tên trong Thế Giới Thứ Hai.

"A Dật, tôi đại khái còn ba ngày nữa là có thể đến Long Đô, đến lúc đó có thể đi giúp cậu tìm được 98 trái tim còn lại của Sa Đạo Vương." Bá Vương ngồi xuống, cầm trứng gà trong tay gõ gõ vào mặt bàn, lộ vẻ.

"Chưa cần thiết, hiện tại có một cường giả Thánh Vực còn lại một hơi thở cuối cùng đang chờ chúng ta, không biết giết xong sẽ rơi ra cái gì." Hoàng Dật chờ mong nói, trong đầu nhớ tới Hắc Lang, cái này cũng là cường giả Thánh Vực đầu tiên từ sau khi hắn giết chết Rắn Chín Đầu. Hydra! Đây là chân chính của dựa vào thực lực bản thân đi đánh chết, mà không phải giống như Rắn Chín

Đầu. Hydra, là dựa vào nhiệm vụ hi hữu mới giết chết.

"Hy vọng các người mau mau trưởng thành! Tôi và công hội của a Dật đều vừa khởi bước, cần rất nhiều nhân tài!" Lôi Thân nhìn Bá Vương chờ mong nói, "Hiện tại trong Thái Dương công hội của tôi, nhân tài tốt nhất chiêu mộ được, cũng là Vân Thủy Thanh Hoan trước đó tại đại lễ thường niên, thu được giải thưởng chế dực sư tốt nhất. Mà người tài giỏi như thế quá ít, hoặc bị Hiên Viên thị, Danh Tướng các bọn họ chiêu mộ qua, hoặc cũng là tự mình sáng tạo công hội."

"Nhân tài tốt nhất bên tôi chiêu được, cũng là Vô Danh Thị." Hoàng Dật cũng nói ra tình huống công hội của mình, "Vẫn là chờ người một nhà lớn lên! Tịch Dương Tướng Quân, Ngạo Mạn Tử Thần, Quang Minh Ác Ma, Sĩ Đồ mấy người bọn họ đều ở phương bắc, chờ bọn họ trưởng thành, bên tôi trên cơ bản có thể dễ dàng hơn rất nhiều."

Những người Hoàng Dật nói, chính là vài người vô cùng xuất sắc trong Hoa Hồng Ngục Giam tại phương bắc đại lục. Bọn họ sau khi trưởng thành, sẽ không thua gì Lâm Dật Khâm, Vân Tứ Hải, Đông Hoàng, Long Hành Thiên Hạ những người này trong Hiên Viên thị, đến lúc đó sẽ mang đến trợ lực rất lớn cho Anh Hùng công hội của Hoàng Dật.

Cơm nước xong, Hoàng Dật trở lại phòng giam, một lần nữa login. Hắn đầu tiên là đi diễn đàn, muốn nhìn Địa Long cốc của Đào Phong bọn họ là cái gì.

Hoàng Dật mở chủ đề nóng 24 tiếng đồng hồ nhìn lướt qua, bài post xếp hạng 18, chính là nội dung hắn muốn kiểm tra-- "Hiên Viên thị phát hiện khu vực tụ tập của Địa Hành Long! Đào Phong đã suất lĩnh tinh anh dưới trướng tiến vào chiếm giữ bên trong!"

Hoàng Dật lập tức mở ra xem chi tiết cụ thể một chút.

"Theo tin tức nhận được, ba ngày trước sau khi Đào Phong phá vỡ kỷ lục thế giới tầng 60 của Chúng Thần chi tháp, nhặt được một bản đồ, sau đó Đào Phong

triệu tập rất nhiều người dựa theo bản đồ tiến hành tìm kiếm, cuối cùng phát hiện một khu vực tên là Địa Long cốc, bên trong hội tụ các loại Địa Hành Long cường đại, chủng loại tổng cộng có hơn mười loại, từ yếu nhất là Ấp Chủy Long (khủng long mỏ vịt) cấp ba, đến cường đại nhất là Bá Vương Long cao nhất cấp bốn. Ngay ngày hôm qua, Hiên Viên thị phát hiện một con Bá Vương Long cấp bốn đỉnh cấp bị thương, cùng với một con Tốc Long cao cấp của cấp bốn. Đào Phong tự mình suất lĩnh một trăm tinh anh tiến vào Địa Long cốc, trải qua tổn thất lớn, rốt cục thành công bắt được hai con Địa Hành Long này."

"Theo tin tức hành lang, trong Địa Long cốc vô cùng nguy hiểm, cho dù là Ấp Chủy Long cấp thấp nhất cũng cao tới cấp 50, thực lực vượt xa người chơi ngang cấp. Giống như Bá Vương Long loại Địa Hành Long đỉnh cấp này, thì cao tới hơn cấp 70, chỉ có đoàn đội cỡ lớn mới có thể đối phó, mà hoàn cảnh của Địa Long cốc lại không thích hợp cho đoàn đội cỡ lớn tiến vào, muốn bắt được Bá Vương Long loại Địa Hành Long đỉnh cấp này sẽ vô cùng trắc trở. Mặt khác, bắt Địa Hành Long cần dây cương Địa Hành Long, mà loại dây cương này tại chuồng thú cũng không có bán, không biết đến từ nơi nào. . ."

Xem xong bài post này, trong lòng Hoàng Dật đã có một lý giải đại khái đối với Địa Long cốc, thích hợp Địa Long cốc nhất cũng là hình thức tiểu đội hoặc là một người đi vào, không gây ra động tĩnh quá lớn, tìm kiếm được Địa Hành Long lạc đàn để tiến hành bắt giữ vẫn là có cơ hội. Hẳn thật ra rất muốn đi vào thử, chỉ là không biết dây cương Địa Hành Long rốt cuộc đến từ đâu, vấn đề này hẳn chỉ có thể đi hỏi Đào Phong.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức tiến vào Thế Giới Thứ Hai, sau đó bắt đầu gửi tin cho Đào Phong.

"Đào Phong, dây cương Địa Hành Long có thể kiếm được ở nơi nào?" Hoàng Dật đi thẳng vào vấn đề mà hỏi.

Rất nhanh, Đào Phong trả lời: "Miếu Sát, cậu cũng muốn tới Địa Long cốc bắt rồng sao? Cậu có thể tùy thời đến đây, tôi sẽ báo cho anh em biết, để bọn họ

đưa cậu đi vào. Dây cương Địa Hành Long có cơ hội rơi ra từ trên người BOSS thứ năm tầng 60 của Chúng Thần chi tháp, nhưng yêu cầu đẳng cấp người chơi không vượt quá cấp 65, bằng không tỷ lệ rơi đồ sẽ quá thấp, không biết đánh bao nhiêu lần mới có thể rơi ra, tôi sáng nay thăng lên 66 cấp, kết quả đánh cả ngày, ngay cả một dây cương đều không thấy rơi."

"Cảm ơn!" Lúc này, Hoàng Dật rốt cục chiếm được bí mật. Đương nhiên cái này cũng không tính là bí mật lớn, trong Thế Giới Thứ Hai vẫn có vài người có thể tại trước cấp 65 qua được tầng 60, bọn họ tự nhiên cũng có thể lấy được dây cương Địa Hành Long.

Kế tiếp, Hoàng Dật phải đi nỗ lực trong phương hướng này, hắc hiện tại ngay cả BOSS thứ ba đều đánh không lại, đánh BOSS thứ năm càng trắc trở. Hiện tại, biện pháp có thể tăng lên thực lực trên diện rộng của hắc chỉ có hai, cũng là tăng chiến hồn công kích tầng thứ chín, nhưng cái này cần thời gian dài, tạm thời không làm được. Mà cái còn lại cũng là kiếm trang bị, trang bị toàn thân đổi thành trang bị cam, rồi đổi vũ khí cam cấp 60, như vậy thì có thể liều mạng với BOSS thứ năm.

Hoàng Dật quyết định tiếp tục đánh tầng 60 của Chúng Thần chi tháp, hiện tại hắc thăng cấp, lại dùng vật phẩm ma pháp đỉnh cấp, hắc là có thể giết chết BOSS thứ ba. Tỷ lệ rơi đồ của hắc ở tầng này vẫn vô cùng cao, chỉ cần trang bị cam xuất hiện trên người của ba BOSS trước hắc đều có thể lấy được, dựa vào biện pháp này, hắc có thể đem trang bị toàn thân đổi thành một bộ trang bị cam cấp 60.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại truyền tống tới tầng 60 của Chúng Thần chi tháp, sau đó mở ra Thời Gian Chi Nhãn, kiểm tra tình huống.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 267: Lạc Lạc Nhiễm

Lần này vẫn có trang bị cam rơi xuống, bất quá là ở trên người BOSS thứ năm, Hoàng Dật chỉ giết hai BOSS đầu, luyện cấp một hồi thì lui ra ngoài, BOSS thứ ba rất khó, hẳn không đi lãng phí thời gian.

Cứ như vậy, Hoàng Dật một lần rồi lại một lần tiến vào, sau đó một lần rồi lại một lần dùng Thời Gian Chi Nhân, kiểm tra vật phẩm. Thế nhưng hầu như tất cả trang bị cam đều tập trung trên người BOSS thứ năm, chút một ít phân bố trên người BOSS thứ tư, chỉ gặp đúng một lần xuất hiện trên người ba BOSS trước.

Dần dần, một đêm trôi qua, Hoàng Dật chiến đấu một mình suốt đêm, thu hoạch từng trang bị cam, cùng với vô số trang bị tím, còn có một chút tài liệu.

Ánh sáng mặt trời chiếu khắp mặt đất, lá cây trong rừng rậm giọt sương trong suốt, chim chóc cất cánh bay lượn tự do, nhưng rất nhanh, những con chim này bắt đầu bay tứ tán, sau đó trên mặt đất xẹt qua một cái bóng lớn, Tử Linh Phi Long cũng bắt đầu tuần tra lãnh địa của một ngày mới. Nó bị giam giữ vô số năm, hiện nhận tự do, chuyện thích nhất cũng là bay lượn tuần tra trong lãnh địa.

"Miếu Sát, sớm vậy! Có muốn ta chở người đi một vòng hay không?" Lúc này, Tử Linh Phi Long trên bầu trời, thấy Hoàng Dật xuất hiện tại truyền tống trận, hỏi một câu. Ngữ khí của nó có vẻ rất khí phách, hiển nhiên cuộc sống tự do mấy ngày này, khiến cho tâm tình của nó rộng rãi không ít.

"Không cần, tôi còn phải đi phương xa!" Hoàng Dật lắc đầu nói.

Tử Linh Phi Long không nói thêm nữa, tiếp tục bay lượn tự do tự tại, chỉ chốc lát thì biến mất.

Hiện tại, Hoàng Dật dự định khởi hành tiếp tục đi đến Long Đô hội hợp với Bá Vương. Truyền tống trận của Long Đô còn chưa sửa xong, hẳn phải dùng phương pháp nguyên thủy nhất chạy qua.

Bất quá tại trước đó, hẳn phải làm xong hai chuyện mỗi ngày.

Hắn từ trong trữ vật giới, lấy ra một ống nghiệm, cái này chính là Lọ Thuốc hẳn dùng thành tựu duy nhất đối lấy.

Lúc này, Lọ Thuốc sinh ra một giọt nước thuốc màu đen, tên là nước thuốc tấn công điên cuồng, có thể tăng 10% lực công kích, kéo dài liên tục một ngày.

Nước thuốc này đã tính là vô cùng cực phẩm, Hoàng Dật lập tức lấy ra một bình thủy tinh trống không, đem giọt nước thuốc này để vào, bảo tồn lại, chờ sau này rồi dùng. Hiện tại, trong trữ vật giới chỉ của hắn đã tích lũy rất nhiều nước thuốc, công năng đủ loại, có thể đối ứng rất nhiều cục diện khác biệt. Bất quá nước thuốc thần cấp giống như "Nước thuốc Miếu Sát" loại này, hắn vẫn không có nhìn thấy qua, không biết năm nào tháng nào mới có thể sinh ra một giọt.

Sau đó, Hoàng Dật bắt đầu chuyện thứ hai, đó chính là kiểm tra phán định thành công của chiến hồn. Tầng thứ chín của chiến hồn phòng ngự đã thất bại nhiều ngày, mỗi lần đều lãng phí hai ngàn điểm giá trị năng lượng, ruộng năng lượng thạch hắn lấy tại bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long đã sắp dùng xong, chỉ cần không còn giá trị năng lượng, vậy trong khoảng thời gian ngắn hẳn không cách nào tăng chiến hồn.

"A? Thành công? !" Hoàng Dật sau khi thấy phán định của hệ thống, nhất thời tự nói một tiếng.

Hắn ngày hôm nay dĩ nhiên may mắn gặp phải 2% tỷ lệ thành công! Quan trọng hơn là, lần này thành công tăng đến 10%!

Hắn hầu như vô thức lựa chọn tăng lên, nhưng bỗng nhiên nghĩ tới một việc, cố kiềm nén kích động, sau đó lập tức logout. Cái phán định thành công này là

cố định sau 24 tiếng đồng hồ sẽ tự động đổi mới một lần, trong khoảng thời gian này cho dù hãn logout cũng sẽ không đổi mới.

Lúc này, Hoa Hồng Ngực Giam đang là bữa sáng, Hoàng Dật trực tiếp đi căn tin, nhận một phần ăn sáng, sau đó đi tìm Lôi Thân.

"Lôi ca, kế tiếp ông có thể đi lấy tiền thưởng." Hoàng Dật ngồi xuống, đi thẳng vào vấn đề, "Trước đó không lâu có người dùng tiền mời giết tôi sao? Giết một lần 500 vạn, đợt lát nữa ông nói với hãn ta một tiếng, nói ngày hôm nay ông sẽ ra tay với tôi, sau đó tôi sẽ xuống cấp."

"Cậu chuẩn bị tăng lên chiến hồn?" Lôi Thân uống một ngụm sữa đậu nành hỏi.

"Đúng vậy! Tôi muốn thăng tầng thứ chín của chiến hồn!" Hoàng Dật gật đầu.

"Tốt lắm, tôi hiện tại đi login nói một tiếng với bọn họ, công hội của tôi hiện tại đang cần tiền, trận đó đã kêu gọi hội viên đóng hai lần hội phí, hiện tại cũng ngại kêu bọn họ ra tiền, 500 vạn này vừa lúc có thể giảm bớt một chút tình huống khẩn trương tài chính hiện nay." Lôi Thân nói xong, lập tức đứng dậy rời khỏi.

Kế tiếp, Hoàng Dật ăn xong bữa sáng, sau đó trở lại phòng giam, một lần nữa online.

Lúc này hãn không do dự, trực tiếp tiêu hao điểm kinh nghiệm của cả cấp, đem tầng thứ chín của chiến hồn phòng ngự tăng lên.

Nhất thời, đẳng cấp của hãn từ cấp 61 giảm tới cấp 60, nhưng chiến hồn phòng ngự của hãn lại đại thành, chín tầng toàn bộ đầy, gia tăng 10% lực phòng ngự, thức tỉnh phòng ngự áo nghĩa, kích hoạt là có thể tăng thêm 20% phòng ngự.

Bất quá trong cùng một lúc chỉ có thể kích hoạt một loại áo nghĩa, hãn hiện tại kích hoạt là sinh mệnh áo nghĩa, không cần phải đi chuyển đổi.

Đến tận đây, chiến hồn hoàn mỹ của Hoàng Dật, đã đi xong hơn phân nửa lộ trình, chỉ còn lại có chiến hồn công kích cuối cùng! số Tầng chiến hồn của hãn đã tới 15 tầng, không cách nào tiếp tục tăng lên, cho nên kế tiếp, hãn phải xóa 6 tầng trước của chiến hồn phòng ngự.

Bất quá xóa tầng thứ sáu cần dùng 60% kinh nghiệm, mà điểm kinh nghiệm của hãn hiện tại không đủ, nếu tiếp tục sẽ giảm xuống cấp 59, đến lúc đó trang bị cấp 60 trên người hãn sẽ không mặc được, như vậy cái được không bù đắp đủ cái mất, chỉ phải chờ một thời gian, nỗ lực kiếm một ít điểm kinh nghiệm.

Kế tiếp, hãn lập tức truyền tống tới Thiên Thai thành, sau đó chuyển tới Sa Trần trấn gần Long Đô, bắt đầu chạy đi hướng Long Đô.

...

Lần này chạy bộ, lãng phí hai ngày thời gian. Hóa thân của hãn chạy tới biển, mà bản thể lại chạy tới Long Đô, vô cùng buồn chán. Điều này làm cho hãn càng ngày càng muốn thu được một con thú cưỡi tốc độ cao như Tốc Long, tiết kiệm thời gian đi đường. Chỉ tiếc trang bị của hãn có chút kém, không có biện pháp đi đánh dây cương Địa Long Hành.

Hôm nay, Hoàng Dật lặn lội đường xa, rốt cục chạy tới Long Đô, Bá Vương cũng sắp đến đây.

Lúc này ngoài Long Đô đã không có bất luận một con khô lâu nào, ngay cả xương của khô lâu đều nhìn không thấy, hãn là đã bị Sa Vương xử lý. Mà trong Long Đô thì lại là một bầu không khí tự do, một vài thành viên của Anh Hùng công hội đang ở chỗ này vất vả lao động, sửa chữa tường thành, xây lại nhà cửa tổn hại, khôi phục một ít phương tiện công cộng cơ sở.

"Hội trưởng, ngài đã đến rồi!"

"Xin chào Miếu Sát đại ca!"

Lúc này, thành viên công hội đều nhận ra Hoàng Dật, dù sao video và ảnh chụp mới nhất của hắn đều có thể thấy trên diễn đàn. Trong bọn họ có không ít người đều là người hâm mộ của Hoàng Dật, mộ danh gia nhập Anh Hùng công hội, lúc này phần lớn đều dùng thần tình sùng bái nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

"Người phụ trách ở đây là ai?" Hoàng Dật hướng một người mười lăm mười sáu tuổi hỏi.

"Là Lạc Lạc Nhiệm tiểu thư." Cậu bé kia có chút vừa mừng vừa sợ, kể lại bổ sung một câu, "Chị ấy hiện tại đang hỗ trợ bên truyền tống trận."

"Tốt, đa tạ!" Hoàng Dật gật đầu, sau đó trực tiếp chạy tới truyền tống trận của Long Đô.

Hoàng Dật đi tới rất nhiều chỗ, trong Long Đô đều được sửa chữa, khôi phục phong thái ngày xưa.

Rất nhanh, hắn liền đi tới quảng trường truyền tống của Long Đô, lúc này ở đây đang có vài người chơi hết sức chuyên chú khắc ma pháp trận trên mặt đất. Trong cái này, lấy một người nữ tóc ngắn hơn 20 tuổi là trung tâm, cô ấy đang ở khu vực trung tâm của truyền tống trận chuyên tâm khắc, mà vài người chơi còn lại thì ngồi khắc ở bên ngoài.

"Các người bên kia sau khi khắc xuống, nhớ kỹ rải lên ma nham phấn gấp hai, đây là truyền tống trận của thành phố, khác với truyền tống trận bình thường, phải rải nhiều một chút." Lúc này, người chơi nữ lau mồ hôi, quay đầu hướng vài người chơi còn lại căn dặn.

Mà cô ấy vừa chuyển đầu, nhất thời cũng nhìn thấy Hoàng Dật, cô ấy hơi sửng sốt, sau đó lập tức đứng lên, vỗ vỗ bụi trên tay, nói: "Miếu Sát đại ca, anh đã đến."

"Ừm, Lạc Lạc Nhiễm, cô khổ cực. Hiện tại Long Đô xây dựng rất không tồi!" Hoàng Dật khẽ cười nói.

Người chơi nữ này, chính là trận pháp sư cực kỳ lợi hại mà Tần Thời Vũ trước đó nói, có thể tu bổ truyền tống trận của thành phố. Cô ấy cũng là một trong mười người chơi nghề nghiệp sinh hoạt đỉnh cấp Tần Thời Vũ trước đó tìm tới.

"Không khổ cực, chỉ cần vừa nghĩ đến nỗ lực của chúng tôi, có thể sẽ làm trăm vạn tiền lời, chúng tôi cảm thấy rất có cảm giác thành tựu." Lạc Lạc Nhiễm hài lòng cười cười.

"Cái truyền tống trận này còn bao lâu có thể sửa xuống?" Hoàng Dật hỏi.

"Còn khoảng ba ngày! Đây là sửa chữa, sẽ nhanh hơn một ít, nếu như là tạo một truyền tống trận như thế, vậy cần thời gian rất dài." Lạc Lạc Nhiễm đáp.

"Được! Khổ cực!" Hoàng Dật gật đầu.

"Miếu Sát, vừa rồi có một con bò cạp phát hiện một người có khí tức tương đối đặc thù tiến vào lãnh địa, có muốn ta đi giết hắn hay không?" Đúng lúc này, bên chân của Hoàng Dật có một con bò cạp nói tiếng người bò đến đây. Con bò cạp này chính là Sa Vương, nó là vua bò cạp, mỗi một con bò cạp trong lãnh địa đều là tai mắt của nó mắt, hầu như trải rộng khắp các ngõ ngách, trong lãnh địa xảy ra chuyện gì đều không giấu diếm được con mắt của nó.

"Chẳng lẽ là Bá Vương tới?" Hoàng Dật lập tức nghĩ tới Bá Vương, ông ta là người điều khiển linh hồn, khí tức quả thật là sẽ có một chút đặc thù, "Để cho vào đi, thành phố này sửa lại chính là vì để cho người ta tới, chỉ cần không ở chỗ này gây sự, người không cần ra tay."

Hoàng Dật tiếp tục thị sát một lúc chung quanh Long Đô, ước chừng thời gian không khác biệt lắm, hắn đi tới cửa thành duy nhất của Long Đô.

Đợi một hồi, tầm mắt xa xa, xuất hiện một ông già mặc một thân trường bào màu xám, trên đầu cột khăn đội đầu màu trắng, vô cùng gầy yếu, chỉ còn lại xương bọc da, dường như chỉ có lớp da bao phủ bộ xương. Lúc này, ông ta chống một cây quái trượng, bước tiến lại không chậm chút nào, cấp tốc đi tới bên này.

Rất nhanh, ông ta liền đi tới cửa thành, nhìn Hoàng Dật, nhếch môi nói: "Miếu Sát, cho cậu đợi lâu, tôi cũng là Bá Vương." Nói xong, lấy ra danh thiếp đưa cho Hoàng Dật.

Hoàng Dật tiếp nhận, sau đó cũng lấy ra danh thiếp của mình đưa cho Bá Vương.

"Kế tiếp, chúng ta đi tìm Hắc Lang gây phiền phức trước đi, đây là móng vuốt của nó, ông căn cứ cái khí tức này nhìn được hang ổ của nó ở đâu không?" Nói xong, Hoàng Dật lấy ra cặp móng vuốt của Hắc Lang.

"Được, tôi tới tìm một phen!" Bá Vương gật đầu, vươn bàn tay tiều tụy, sờ trên móng vuốt sói, sau đó nhắm hai mắt vẫn đục lại, ngâm xướng một đoạn giai điệu quỷ dị.

Giai điệu này không biết là do âm phù gì tạo thành, cũng không biết ông ta ngâm rốt cục là chữ gì, giống như quỷ đang hát. Cái này không khỏi khiến cho Hoàng Dật nhớ tới một món đồ.

Sau một khắc, hắc tử trong trữ vật giới chỉ lấy ra《Linh Hồn Tự Khúc》, hắc tử trước đó vẫn nghiên cứu không ra quyển da dê này, mà Bá Vương am hiểu phương diện năng lực linh hồn của, nói không chừng có thể đem huyền bí của《Linh Hồn Tự Khúc》nghiên đi ra.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 268: Sào Huyết Của Hắc Lang

Một phút đồng hồ sau, đoạn âm nhạc quý dị của Bá Vương liền hát xong, ông ta mở mắt, nhìn chăm chăm phương tây, trong hai mắt vẫn đục hiện lên một tia màu tím, khàn khàn nói: "Tôi tìm thấy rồi, ở phía tây 70 km, có một khí tức đồng dạng."

Hoàng Dật cũng quay đầu, nhìn xa phía tây một chút. Chênh lệch chỉ có 70 km, cái này cho thấy Hắc Lang hẳn là tìm một chỗ gần đây bắt đầu chữa thương, dù sao nó chỉ còn lại một hơi thở cuối cùng, không có cách nào đi chỗ quá xa.

Kế tiếp, hai người lập tức khởi hành, cấp tốc đi qua hướng tây.

"Bá Vương, ông xem cái này đi." Hoàng Dật vừa đi, vừa cầm quyển da dê trong tay đưa cho Bá Vương.

Bá Vương hiếu kỳ cầm quyển da dê, mở ra nhìn, ánh mắt ký hiệu kỳ dị, nhất thời biến sắc, cả kinh nói: "Đây là linh hồn văn!"

"Cái gì là linh hồn văn?" Hoàng Dật quay đầu hỏi.

Ngón tay tiểu tụy của Bá Vương, vuốt ve ký hiệu như nòng nọc trong quyển da dê, nói: "Linh hồn văn rất có danh, nó là do một vị bán thần tên là Thiên Địch phát minh tại thời kì Thái Cổ, nhưng hầu như không có người học được. Có người nói mỗi một tự phù trong linh hồn văn, đều là linh hồn của một sinh mệnh. Muốn đọc hiểu linh hồn văn, phải nghiên cứu ra những tự phù này rốt cục là linh hồn của loại sinh vật nào, cái này cần một ít âm luật của các loại Chiêu Hồn khúc mới có thể nghiên cứu ra."

"Thiên Địch? Chưa từng nghe qua." Hoàng Dật lắc đầu, bất quá hẳn cũng biết bán thần là gì, bán thần có thể dựa theo ý của mặt chữ lý giải, cũng là nửa thần, hầu như tồn tại cường đại nhất trong thế giới phàm nhân, Thiên Địch phỏng chừng cũng là cường giả tung hoành thế giới tại thời kì Thái Cổ.

"Cậu nghe nói qua người ngâm thơ rong chứ?" Bá Vương quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, "Nghề nghiệp này cũng là Thiên Địch sáng tạo của, là người ngâm thơ rong đầu tiên trên lịch sử."

"Người sáng lập nghề nghiệp?" Hoàng Dật không ngờ rằng Thiên Địch là một người sáng tạo nghề nghiệp! Càng khó được chính là, người này sáng tạo một trong 100 nghề nghiệp bình thường, trải rộng các nơi trên thế giới, chân chính truyền lưu tới hiện tại. Hơn nữa theo quy mô của loại truyền lưu này mà xem, chỉ cần Thế Giới Thứ Hai vẫn còn, nghề nghiệp người ngâm thơ rong vẫn sẽ tiếp tục truyền thừa, không có khả năng bị gián đoạn truyền thừa.

"Trong mắt của tất cả người ngâm thơ rong, Thiên Địch chính là thần trong cảm nhận của bọn họ. Quyển da dê của cậu nếu dùng linh hồn văn viết, vậy rất có khả năng cũng là bảo bối nào đó do Thiên Địch lưu lại. Nghề nghiệp của tôi vừa vận am hiểu nghiên cứu đối với linh hồn, tin tưởng nghiên cứu một thời gian sau, tôi có thể phá giải bí mật bên trong." Bá Vương yêu thích không buông tay vuốt ve quyển da dê nói.

"Cái Linh Hồn Tự Khúc này để lại cho ông, vật tẫn kỳ dùng, dù sao tôi cũng nghiên cứu không được." Hoàng Dật khoát tay áo nói.

...

Kế tiếp, hai người đi một hồi, rốt cục chạy tới ngoài 70 km.

Lúc này, Bá Vương quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, nói: "Tìm phương vị đại khái thì dễ, nhưng tới đây, thì cần vị trí tương đối chính xác, tôi phải tốn rất nhiều công sức mới có thể tìm được địa điểm ẩn thân cụ thể của Hắc Lang, cái này cần tốn hao một ít thời gian, cậu kiên trì đợi một chút!" Nói xong, ông phát

quải trượng trong tay, muốn sử dụng kỹ năng còn lại.

"Không cần!" Hoàng Dật lập tức đưa tay ngăn lại, sau đó quay đầu nhìn hướng tây bắc một chút, mỉm cười nói, "Kế tiếp đi theo tôi, tôi biết nó ở đâu, xem ra vận khí của chúng ta không tồi, chỗ đó còn có một trang bị truyền kỳ."

Hoàng Dật có nắm chắc như vậy, tự nhiên chính là năng lực【khứu bảo】của hắn, hắn tiến hóa thành Khứu Bảo Miêu, có thể phát hiện một ít bảo vật trong 10 km xung quanh. Hắn vừa rồi chính là phát hiện 9 km hướng tây bắc, có một trang bị truyền kỳ, mà Quỷ Phủ. Hắc Lang lại là cường giả Thánh Vực, vậy rất có khả năng cũng là bảo bối của nó. Hơn nữa hắn trước đó tại Thiên Thai thành nhìn thấy một tướng quân khác dưới trướng của Sa Đạo Vương Hắc Xà, lúc đó trên người nó cũng có một việc trang bị truyền kỳ, Hắc Lang và Hắc Xà đều là một trong ba đại tướng quân dưới trướng của Sa Đạo Vương, hắn là đều có một trang bị truyền kỳ, như vậy địa vị mới tính bình đẳng.

Kế tiếp, hai người đi đến chỗ Hoàng Dật nhận biết, sau khi đi 9 km, bọn họ rốt cục tìm được một ốc đảo.

Lúc này, trong ốc đảo đề phòng nghiêm ngặt, một ít BOSS lang tộc khí tức cường đại tuần tra qua lại ở bên trong, trên mặt đất còn có xác chết của một vài động vật, hẳn là một ít động vật trong lúc vô ý xông vào đây, kết quả bị bọn chúng đánh chết tại chỗ.

"Xem ra chỗ đó cũng là sào huyệt của Hắc Lang, bắt quá những BOSS bên ngoài lại vô cùng phiền phức, BOSS cấp 70 80 đều có, chúng ta tuyệt đối đánh không lại. Kế tiếp ông ở đây đi, tôi đi xem tình huống, Hắc Lang ở khu vực trung ương của ốc đảo." Hoàng Dật hạ giọng nói. Lúc này, hắn và Bá Vương đang trốn ở phía sau một bụi cỏ sa mạc, nhìn ốc đảo xa xa.

Bá Vương lắc đầu: "Vẫn là tôi đi cho, tôi có một kỹ năng tên là Linh Du, là linh hồn xuất khiếu, người khác nhìn không thấy tôi, nhưng tôi có thể thấy được người khác, bắt quá cậu cần phải bảo hộ thân thể của tôi, nếu không thân thể tôi

mà chết, tôi cũng sẽ giảm cấp." Bá Vương nói xong, thân thể nhất thời nhoáng lên, sau đó một linh hồn mờ nhạt xuất hiện ở bên cạnh, nghênh ngang đi qua hướng ốc đảo kia.

Lúc này, Hoàng Dật và ông ta là trạng thái đồng đội, cho nên có thể thấy linh hồn của ông ta, nếu như là người khác, thì căn bản nhìn không thấy, cái đó và trạng thái hư vô của hắn có chút giống nhau. Bất quá kỹ năng của Bá Vương linh hoạt hơn, có thể di chuyển, khuyết điểm là thân thể không có cách nào khống chế, đứng tại chỗ không nhúc nhích, giống như là một thi thể, nếu như lúc này có kẻ địch đến đối phó thân thể, vậy hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Rất nhanh, linh hồn của Bá Vương liền tiến vào trong ốc đảo, nhìn không thấy tung tích.

Hoàng Dật kiên trì chờ đợi hơn mười phút, trong ốc đảo cũng không có phát sinh thay đổi gì, xem ra hành động của Bá Vương vô cùng cẩn thận, không có bại lộ.

Đúng lúc này, trong tầm mắt Hoàng Dật lại xuất hiện linh hồn của Bá Vương, ông ta cấp tốc chạy vào sau bụi cỏ, dung nhập vào thân thể của mình, sau đó mở mắt, tỉnh lại.

"Tôi vừa kiểm tra một chút, bên trong ốc đảo có 20 con BOSS 70 cấp trở lên đang tuần tra, gian phòng cỏ tranh thứ ba ở giữa ốc đảo cũng là chỗ của Hắc Lang, hiện tại nó đang nằm hấp hối trên giường, giữ một hơi thở cuối cùng. Vài tế tự của lang nhân tộc đang thi triển thuật trị liệu với nó, nhưng hiệu rất chậm, tôi vừa rồi nghe chúng nó nói chuyện, một hồi sau hai gã tế tự sẽ lui ra ngoài, khiến cho Hắc Lang yên tĩnh nghỉ ngơi." Bá Vương lập tức đem những gì mình chứng kiến nói ra.

"Tốt lắm, năm phút đồng hồ sau tôi đi!" Hoàng Dật gật đầu, ánh mắt nhìn chăm chăm khu vực nằm giữa của ốc đảo.

"Vậy tôi sẽ giúp cậu một chút!" Bá Vương nói xong, cầm quả trượng trong

tay nhẹ nhàng gõ một chút trên người của Hoàng Dật.

Sau đó, thân thể của Hoàng Dật nhất thời trở nên trong suốt, biến mất trong không khí, rõ ràng là ẩn thân.

Hoàng Dật phát hiện, lúc này trên người của hắn có một trạng thái tên là [xuất quỷ nhập thần], trong 15 phút tuyệt đối ẩn thân, không cách nào bị kỹ năng bình thường hoặc là đạo cụ kiểm tra được, nhưng một khi thi triển công kích hoặc là bị thương tổn, sẽ lập tức hiện hình.

"Chúc cậu thuận buồm xuôi gió!" Bá Vương khẽ cười nói.

Hoàng Dật gật đầu: "Được, ông ở đây đi, Hắc Lang sau khi chết sẽ có điểm kinh nghiệm khổng lồ, ông ở chỗ này có thể được một ít. Mặt khác, ông phải tùy thời chuẩn bị chạy trốn, tôi có thể giết được Hắc Lang, nhưng không giết được đám BOSS cấp 70 80 đó!"

Dự định của Hoàng Dật là phân kinh nghiệm, Hắc Lang là cường giả Thánh Vực, chỉ cần giết chết không biết sẽ có bao nhiêu điểm kinh nghiệm, hắn muốn phân cho Bá Vương một ít, mau chóng đem cấp bậc tăng lên. Hơn nữa hắn cũng có lo lắng, hắn sợ Hắc Lang sau khi chết, điểm kinh nghiệm khổng lồ sẽ làm hắn vượt cấp 65, một khi vượt qua cấp bậc này, vậy hắn sẽ rất khó đánh ra dây cương của Địa Hành Long, tỷ lệ rơi đồ sẽ trở nên vô cùng thấp.

Bá Vương gật đầu, nếp nhăn trên mặt xếp thành một nụ cười: "Tôi tuy rằng tên gọi Bá Vương, nghe giống như chiến sĩ cường tráng, nhưng tôi cũng không liều mạng với người khác, tôi biết nên bỏ trốn thế nào, cậu cứ yên tâm đi!"

"Được rồi, tôi đi!" Hoàng Dật nhìn thời gian không khác biệt lắm, lập tức vọt qua hướng ốc đảo, mà Bá Vương thì tiếp tục trốn ở phía sau bụi cỏ, chuẩn bị đợi điểm kinh nghiệm phong phú tới.

Dần dần, Hoàng Dật tiến vào trong ốc đảo, ở đây khắp nơi đều là bầu không khí nghiêm ngặt, hắn trực tiếp đi qua khu vực trung ương của ốc đảo.

Đúng lúc này, một con sa lang cấp 70 tuần tra bỗng nhiên đi tới hướng của hắn, Hoàng Dật nhanh chóng đứng thẳng thân thể, không nhúc nhích.

Con sa lang từng bước đi tới, bước tiến đường như một thợ săn nhạy cảm, nó ngửi ngửi mũi, tựa như ngửi thấy được mùi của hắn!

Hoàng Dật ngừng hô hấp lại, lẳng lặng nhìn chăm chăm con BOSS sa lang trước mắt! Đây là khác nhau của ẩn thân và hư vô, ẩn thân là có thân thể, tuy rằng không nhìn thấy, nhưng vẫn có một chút dấu vết, nhưng hư vô là hoàn toàn biến mất, giống như không tồn tại.

Dần dần, sa lang càng ngày càng gần Hoàng Dật, nó không phải là sa lang bình thường, mà là BOSS cấp 70, là vương giả trong sa lang nhân tộc, khứu giác không tầm thường!

Rốt cục, sa lang đi tới phạm vi một mét của Hoàng Dật!

Hoàng Dật lúc này đã không hô hấp, nín thở, sợ làm lộ ra một chút âm thanh.

Rất nhanh, sa lang cách Hoàng Dật chỉ còn nửa mét. Móng vuốt bén nhọn của nó giẫm trên mặt đất, phản ra sáng ánh chói mắt; khóe miệng của nó đang chảy nước dãi, từng giọt rơi xuống mặt đất; ánh mắt của nó lạnh lẽo không gì sánh được, dường như là một con sói đến từ địa ngục.

Đúng lúc này, một trận gió nhẹ thổi tới, đem bộ lông của sa lang thổi vung lên!

Sa lang rốt cục dừng chân lại, ánh mắt nhìn chăm chăm phương hướng của Hoàng Dật, có chút nghi hoặc.

Nhìn như thế trong hai giây, nó lắc lắc đầu, xoay người bỏ đi.

Hoàng Dật hơi thở phào một hơi, tiếp tục đi đến giữa ốc đảo.

Dần dần, hắn đi tới một gian phòng cỏ tranh nằm giữa ốc đảo. Phía trước của

gian phòng cỏ tranh này mơ hồ có một chút vết máu, thể hiện ra có một nhân vật trọng thương đã tiến vào bên trong.

"Kẹt!" Đúng lúc này, cánh cửa của phòng cỏ tranh được mở ra, sau đó hai gã lang nhân mặc tể tự bào màu đen đi ra, sau đó lại nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Xuyên qua khe cửa thật nhỏ, Hoàng Dật mơ hồ thấy một bóng người nằm trên giường bên trong, tuy rằng chỉ là thoáng nhìn, nhưng hẳn biết, đó chính là Hắc Lang!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 269: Cái Chết Của Hắc Lang

Rốt cục, hai gã lang nhân mặc tể tự bào màu đen đã đi xa, tựa như muốn cho Hắc Lang yên tĩnh nghỉ ngơi.

Kế tiếp, Hoàng Dật sử dụng các loại vật phẩm ma pháp, ngay cả nước thuốc tấn công điên cuồng sinh ra trong Lọ Thuốc hai ngày trước cũng dùng luôn, trong 24 tiếng đồng hồ tăng 10% lực công kích, sau đó liền lén lút đi vào cánh cửa.

Lúc này, hắn giống như là một người đòi mạng, muốn đi lấy mạng của Hắc Lang, một trang bị truyền kỳ đang chờ hắn!

Hoàng Dật chậm rãi đẩy cửa, tình cảnh bên trong nhất thời hiện ra.

Trong phòng rất đơn sơ, chỉ có một giường đá, trên giường nằm một cái bóng to lớn, thân thể của một người sói, nhưng đã không có tay chân, chỉ còn lại một thân thể và một cái đầu, thương thế nặng đến không thể nặng hơn.

Đây cũng là Hắc Lang Hoàng Dật tìm kiếm đã lâu, lúc này nó đang nhắm mắt lại, nằm trên giường đá không nhúc nhích!

"Kẹt!" Đúng lúc này, Hoàng Dật đẩy cửa gỗ nhất thời phát ra một âm thanh, có vẻ rõ ràng không gì sánh được!

"Ta không phải đã nói đừng cho người khác tiến vào sao?" Hắc Lang nhắm mắt lại, cả giận nói.

Hoàng Dật không lên tiếng, mà là chậm rãi đi vào.

"Ồ?" Hắc Lang tựa như đã nhận ra không thích hợp, nhất thời mở mắt, cẩn thận quay đầu nhìn cửa một chút, nhưng lúc này Hoàng Dật đang trong trạng thái tuyệt đối ẩn thân, Hắc Lang nhìn không thấy hắc, chỉ có thấy được cửa gỗ tự động mở ra.

"Thì ra là gió thổi." Hắc Lang thở dài một hơi, tiếp tục nhắm hai mắt lại, bắt đầu ngủ.

Ngay tại giờ phút này, trong không khí bỗng nhiên hiện ra một trận kinh khí, sau đó một cây chùy thật lớn không gì sánh được nện mạnh xuống đầu của nó, mang theo vạn quân chi lực!

Cùng lúc đó, thân ảnh của Hoàng Dật cũng nhất thời hiện ra bên giường, diện mục có chút dữ tợn.

Hắc Lang là cường giả Thánh Vực, năng lực nhận biết nhạy cảm không gì sánh được, lần này cũng rốt cục cảm giác được không thích hợp, lập tức mở mắt!

Nhưng trong con ngươi của nó, tất cả đều bị cây chùy càng lúc càng lớn chiếm hết, không kịp thấy cái khác!

"Keng!" Sau một khắc, Hắc Lang nhất thời bị cây chùy đập trúng!

Nhưng hầu như ngay tại đồng thời, trên người Hắc Lang bỗng nhiên lóe lên một đạo quang mang kim sắc, hình thành một vòng kết giới, vững vàng chặn cây chùy của Hoàng Dật!

Trên người nó dĩ nhiên có kết giới phòng hộ, chặn được một kích phải giết này!

Trong lòng Hoàng Dật trầm xuống, Hắc Lang quả nhiên cẩn thận, trong địa bàn của mình cũng không dám thư giãn, ở trên người có một biện pháp bảo mệnh.

"Có địch tập kích!" Hắc Lang nhất thời hét lớn một tiếng, vang vọng bốn

phương tám hướng!

Trong nháy mắt qua đi, bên trong ốc đảo dường như sôi trào, tiếng động lớn ầm ỹ rung trời, đám BOSS bên ngoài tất cả đều vọt đến đây.

"Ta tuyên bố, Quỷ Phủ. Hắc Lang -- chết!" Sau một khắc, Hoàng Dật lập tức mở ra Tuyên Án với Hắc Lang.

Nhưng mà, sau khi hãn mở ra Tuyên Án, một chút động tĩnh cũng không có, bầu trời không có mây đen, cũng không có sét đánh, giống như là mất đi hiệu lực bình.

"Hừ! Kết giới của ta là kỹ năng của người có thể đột phá được sao?" Hắc Lang trào phúng một tiếng, có vẻ không có sợ hãi, đám BOSS tiểu đệ bên ngoài mà chạy tới, nó trên cơ bản cũng an toàn.

Lúc này, Hoàng Dật trong nháy mắt lâm vào bị động, hãn không ngờ rằng kết giới của Hắc Lang dĩ nhiên đặc thù như vậy, có chút cùng loại với kết giới của điểm phục sinh, cắt đứt tất cả kỹ năng, ngay cả kỹ năng dành riêng của hãn đều mất đi hiệu lực!

Bất quá Hoàng Dật hiện tại cũng không vội, hãn còn có phương án dự bị, trước khi hãn tới, hãn đã sớm lo lắng các loại tình trạng có khả năng xuất hiện, chuẩn bị các loại phương án. Hãn tiếp tục công kích tầng kết giới kim sắc trên thân của Hắc Lang.

Cái kết giới kim sắc này không có khả năng kéo dài vĩnh viễn, sẽ có một điểm giới hạn thương tổn, sau khi chịu được thương tổn nhất định sẽ tiêu tán, hoặc có hạn chế thời gian kéo dài, thời gian vừa đến sẽ tự động biến mất.

"Hừ! May mà tính cách của ta cẩn thận, thiếu chút nữa đã bị con kiến hôi này sát hại!" Hắc Lang mắt lạnh nhìn chăm chăm Hoàng Dật, hừ lạnh một tiếng, "Với lực công kích của con kiến hôi người, đừng mơ đánh vỡ kết giới kim cương của ta!"

Hoàng Dật không nói gì, giành giật từng giây toàn lực công kích tới kết giới! Cây chùy trong tay đập vào bề mặt kết giới từng cái, đem quang mang kim sắc đập cho càng ngày càng mờ.

"Rầm!" Đúng lúc này, xung quanh sáng ngời, phòng cỏ tranh trực tiếp bị đập nát, sau đó một con BOSS lang nhân cấp 80 hung mãnh vọt đến, nó cấp tốc nhìn Hoàng Dật, móng vuốt trực tiếp vồ đến, tốc độ vừa nhanh vừa hiển, thoáng cái thể hiện ra thực lực cường đại của BOSS cấp 80!

"Bốp!" Hoàng Dật tuy rằng tận lực tránh, nhưng vẫn bị móng vuốt quét trúng, thân thể bị đánh lui ra phía sau vài bước, lượng máu trên người nhất thời thấy đáy!

Thế nhưng hãn sau khi chuyển chức, có thêm một thiên phú hoàn toàn mới là 【Được Miễn Tử Hình】, không cách nào bị trực tiếp giết chết, trên người còn lại 1 điểm giá trị sinh mệnh, hơn nữa trong một phút đồng hồ kế tiếp, hãn được tăng lên 100% lực công kích!

"Tối Hậu Nhất Bác!" Hoàng Dật lập tức sử dụng kỹ năng bảo mệnh, trong 10 giây cam đoan không chết!

Hãn chờ cũng là giây phút này!

Hiện tại lượng máu của hãn thấp nhất, nhưng công kích năng lực cũng mạnh nhất, hãn trực tiếp nện xuống một Trọng Phán hưởng tầng kết giới kim sắc trên người Hắc Lang!

"Ầm!" Kết giới kim sắc vốn dĩ kiên cố nhất thời bị đánh choáng lên, tia sáng bất chợt mờ nhạt không ít.

Hắc Lang thấy BOSS lang tộc đến, lúc đầu yên tâm xuống, nhưng thấy công kích của Hoàng Dật hiện tại hung mãnh như vậy, nhất thời kinh hãi, theo loại tốc độ này nện xuống, cái kết giới này không được bao lâu nữa sẽ bị đập phá.

"Kịch! Kịch! Kịch!" Đúng lúc này, lại có ba BOSS lang tộc vọt đến đây, triển khai vây công hướng Hoàng Dật, mà chỗ xa hơn còn có nhiều BOSS đang vọt tới, rất nhanh sẽ đến đây.

Đến lúc đó bọn chúng hoàn toàn hình thành một bức tường thịt, đem Hắc Lang bảo vệ lại, không cho Hoàng Dật đụng tới.

"Ám Ảnh Chi Vũ!" Sau một khắc, Hoàng Dật lần thứ hai ẩn thân, lần ẩn thân này là kéo dài liên tục 10 giây, hơn nữa công kích sẽ không hiện hình!

"Keng keng keng keng keng keng!" Thân ảnh của Hoàng Dật biến mất, BOSS lang tộc xung quanh không nhìn thấy thân ảnh của hắn, nhưng kết giới trên người của Hắc Lang lại gặp công kích liên tục, cấp tốc mờ xuống. lực công kích của Hoàng Dật lúc này không phải chuyện đùa, cái kết giới này rất nhanh sẽ bị đánh nát!

"Thiên Lang chi nhãn!" Đúng lúc này, một gã pháp sư lang nhân cầm pháp trượng, đem pháp trượng trong tay cắm xuống mặt đất, sau đó nơi đỉnh khảm bảo thạch của pháp trượng, lập tức tản ra một vòng sáng mờ, sau đó dần dần biến thành một con con mắt quỷ dị, sau đó con mắt này đảo qua bên giường Hắc Lang!

Sau một khắc, thân ảnh của Hoàng Dật nhất thời hiện ra, hắn lúc này chỉ là ảnh thân bình thường, cũng không phải tuyệt đối ẩn thân, bị một ít kỹ năng bình thường hoặc là đạo cụ soi là thấy.

"Giam Cầm!" Tên pháp sư lang nhân kia nhất thời vung pháp trượng hướng Hoàng Dật, một tia sáng nhất thời bay đến, rơi vào trên người Hoàng Dật, thân ảnh của hắn nhất thời dừng lại, nhúc nhích không được.

"Đặc Xá!" Hoàng Dật lập tức giải trạng thái mặt trái của mình, tiếp tục công kích hướng kết giới của Hắc Lang, kết giới đã ảm đạm không gì sánh được!

"Muốn chết!" Lúc này, trên cơ bản tất cả BOSS đều từ các nơi trong ốc đảo

vọt đến đây, vũng vàng vây quanh Hắc Lang, khiến cho Hoàng Dật không cách nào tới gần.

"Những linh hồn sa đọa kia, hãy rơi vào trong giấc ngủ đi!" Ngay tại giờ phút này, xa xa bỗng nhiên vang tới một âm thanh già nua mà quỷ dị!

Hoàng Dật quay đầu vừa nhìn, người đó cũng là Bá Vương! Ông ta phỏng chừng là thấy nơi đây xảy ra chiến đấu rung trời, cho nên liều mạng đến đây hỗ trợ.

Mà kỹ năng của Bá Vương nhất thời sản sinh hiệu quả rõ ràng, tất cả BOSS xung quanh nhất thời rơi vào trong ngủ say, còn giống như mộng du chậm rãi đi ra bốn phương tám hướng, hành động đại ra, dường như một con rối.

"Nhanh hành động, kỹ năng dành riêng của tôi không kiên trì được bao lâu, linh hồn của bọn họ quá khó khống chế, tôi sắp không còn giá trị năng lượng!" Bá Vương vội vàng hô một câu.

"Kiên trì một hồi!" Lúc này, Hoàng Dật đã đánh cho tầng kết giới lung lay sắp đổ, tia sáng đã ảm đạm tới cực hạn, mà trong mắt của Hắc Lang, tắc rớt cục lóe ra vẻ sợ hãi, nó ngừng được mùi vị của tử vong.

"Ầm!" Rốt cục, kết giới nhất thời bị nổ nát, Hoàng Dật và Hắc Lang đã không còn trở ngại!

Mà hầu như là đồng thời, tất cả BOSS xung quanh đều tỉnh lại! Giá trị năng lượng của Bá Vương hao hết, không cách nào điều khiển linh hồn của bọn chúng.

Hoàng Dật giơ cây chùy lên, nện xuống lần cuối cùng hướng Hắc Lang, chỉ cần một lần, Hắc Lang hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

"Bạc Táng!" Ngay trong nháy mắt, một mục sư lang nhân sử dụng kỹ năng bảo mệnh cho Hắc Lang, khiến cho nó trong vài giây sẽ không tử vong.

"Ầm!" Cây chùy của Hoàng Dật nện xuống đi, nhưng đã không có uy hiếp, Hắc Lang trong vài giây sẽ không chết. Mà tất cả BOSS xung quanh đều vọt đến hướng hắc, cục diện thoáng cái lại thay đổi.

"Ta tuyên bố, Quỷ Phủ. Hắc Lang -- chết!" Sau một khắc, Hoàng Dật lần thứ hai mở ra Tuyên Án!

Lúc này Hắc Lang đã không có kết giới kia bảo hộ, không cản được kỹ năng dành riêng.

"Ầm ầm!" Bầu trời trong nháy mắt trở nên tối đen, một tiếng sấm vang lên, sau đó hai tia sét bổ xuống, đem Hoàng Dật và Hắc Lang trực tiếp dắt lên trên không trung, thoáng cái cắt đứt quấy rầy của đám BOSS kia!

"Hiện tại, không ai có thể cứu mày!" Hoàng Dật đứng ở trên không trung, rốt cục thả lỏng trái tim căng thẳng, chậm rãi nói với Hắc Lang, hắc vừa nói, vừa quay đầu nhìn tình cảnh phía dưới một chút.

Lúc này, tất cả BOSS đều ngửa đầu gào thét với hắc, mà Bá Vương cũng không thấy hình bóng, hắc là phát huy bản lĩnh bỏ trốn, cấp tốc thoát khỏi đây. Hoàng Dật nhất thời yên tâm không ít, lúc này hắc đã không còn buồn phiền.

"Người, người đừng giết ta, ta, ta có thể đem tất cả bảo vật của ta cho người!" Trong mắt của Hắc Lang đầy vẻ kinh khủng, âm thanh nói chuyện đều run lên, nó cúi đầu nhìn dây chuyền trên cổ một chút, nói: "Tất cả bảo bối của ta đều nằm trong trữ vật hạng liên này, ta có thể đem cái này cho người, hơn nữa ta còn có thể ký kết Công Hội Khế Ước với người, giống như con bò cạp kia, thủ hộ lãnh địa của người, ta có giá trị lợi dụng rất lớn!"

"Người chết, cũng là giá trị lớn nhất." Hoàng Dật nói xong, trực tiếp vung cây chùy trong tay, đập xuống hướng Hắc Lang.

"Bùm!" Sau một khắc, Hắc Lang bị một chùy mạnh mẽ đập xuống, sau đó thân thể trực tiếp phát nổ, văng thịt nát khắp bầu trời, ngay cả thi thể đều không

còn lại!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 270: Quỷ Phủ

Hắc Lang là cường giả Thánh Vực cao tới cấp 108, nhân vật tung hoành một phương, cứ như thế bị Hoàng Dật đánh chết, đây là lần đầu tiên trên ý nghĩa chân chính đánh chết cường giả Thánh Vực. Hắc hiện tại, trong mắt của cường giả Thánh Vực cũng là nhỏ bé như kiến hôi, hầu như là có thể không đáng kể, nhưng hiện tại, một con kiến hôi như hắc lại giết chết cường giả Thánh Vực, loại hành động vĩ đại này có bao nhiêu kinh khủng?

Giây phút ấy, vô số điểm kinh nghiệm nhất thời tăng trên người Hoàng Dật, trên người hắc nhất thời tuôn ra bốn dòng nước ấm, thoáng cái từ cấp 60 tăng lên tới cấp 64, hầu như tương đương với thành quả của một tháng luyện cấp!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn thu được 【 thành tựu đặc thù 】-【 khiêu chiến Thánh Vực 】, thành tựu đặc thù giá trị +1, công kích có 1% tỷ lệ tăng 10% thương tổn. 【 khiêu chiến Thánh Vực 】: Trước cấp 80, đánh chết một cường giả Thánh Vực.

Là một thành tựu đặc thù! Lúc này, Hoàng Dật lại gia tăng một thuộc tính mới, công kích có 1% tỷ lệ tăng 10% thương tổn.

Bất quá cái này cũng không phải thu hoạch lớn nhất của ngày hôm nay, hắc chân chính coi trọng, là vật phẩm Hắc Lang rơi ra!

Hắc Lang sau khi chết tổng cộng chỉ rơi ra hai món đồ, là một cái thắt lưng, một cái khác, chính là trữ vật hạng liên trên cổ nó!

Đây là cường giả Thánh Vực, ngay cả sau khi tử vong rơi ra đồ đều không tầm thường, trực tiếp rơi trữ vật hạng liên, không biết bên trong tồn trữ cái gì.

Hoàng Dật lập tức đưa tay nhặt lấy, lập tức hai món đồ nhặt lên, dường như nhặt được tài phú vô tận!

"A!" Lúc này, BOSS lang tộc phía dưới thấy Hắc Lang tử vong, tất cả đều điên cuồng gào lên, nộ huyết dâng lên, hai mắt như muốn nứt ra, quơ vũ khí trong tay ra sức công kích, muốn đem Hoàng Dật xé thành mảnh vỡ.

Lúc này chiến trường hư không đã biến mất, Hoàng Dật đang rơi xuống, chỉ cần hắt xuống mặt đất, vậy sẽ bị đám BOSS phía dưới bao phủ trong nháy mắt, phỏng chừng ngay cả thi thể đều tìm không được đầy đủ, bị chúng nó nuốt tươi.

"Biến thân Bạch Long!" Sau một khắc, Hoàng Dật lập tức chuyển thành hình thái Bạch Long, sau đó điên cuồng chạy trốn!

BOSS lang tộc phía dưới cấp tốc truy kích theo phương hướng chạy trốn của hắn, một đám BOSS vung lên một đường cát bụi, càng không ngừng gào thét, dường như suốt đời cũng muốn giết chết hắn!

Tốc độ chạy trốn của Hoàng Dật hiện tại mặc dù nhanh, nhưng hình thái Bạch Long của hắn không bay được bao lâu, chỉ cần rơi xuống đất sẽ bị đám BOSS cuồng bạo kia đuổi theo, đến lúc đó hắn cũng là cá nằm trên thớt.

Hoàng Dật vừa bay vừa nhìn trái phải một chút, muốn tìm địa hình chạy trốn thích hợp, nhưng nơi này là sa mạc mênh mông vô bờ, căn bản không có địa hình gì có thể bỏ qua đám BOSS kia.

Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời, lúc này trên bầu trời đầy mây, thấy không rõ trên đám mây có vật gì, che đầy tầm mắt! Hai mắt của hắn nhất thời sáng lên, lập tức bay thẳng lên bầu trời, rất nhanh bay vào trong biển mây, không nhìn thấy hình bóng.

Mà BOSS lang tộc truy kích trên mặt đất thấy loại tình huống này, nhất thời đứng tại chỗ, rống giận lên bầu trời. Chúng nó đã hoàn toàn không nhìn thấy thân ảnh của Hoàng Dật, không biết hắn rốt cục bay đi đâu, máu giận nghẹn ở

trong lòng, không cách nào phát tiết ra!

Hoàng Dật sau khi bay lên đám mây, lập tức thay đổi phương hướng, sau đó mượn độ cao trượt đi. Hồi lâu sau đó, hắn mới một lần nữa bay xuống, bay lượn trong tầng trời thấp. Lúc này, đám BOSS lang tộc đã không thấy đâu, bị hắn thành công cắt đuôi.

Hoàng Dật thở phào một hơi, lập tức gửi một tin tức cho Bá Vương, hỏi tình huống của ông ta một chút.

Bá Vương rất nhanh liền trả lời lại, bản lĩnh chạy trốn của ông ta rất mạnh, hiện tại cũng đã thành công thoát đi.

Hoàng Dật rốt cục yên tâm xuống, sau đó tìm một chỗ đáp xuống mặt đất, bắt đầu đi bộ đến hướng Long Đô.

Mà lúc này, hắn cũng rốt cục có thể kiểm tra Hắc Lang rơi ra cái gì. Hắn đầu tiên lấy ra, cũng là thất lưng của Hắc Lang.

Trên thất lưng là rìu nhỏ hai lưỡi mà tinh xảo, lắc lư trong không trung, giống như là vật phẩm trang sức bình thường, nhưng ánh mắt của Hoàng Dật lại gắt gao nhìn chằm chằm thanh rìu này, bởi vì tạo hình của rìu nhỏ hai lưỡi này, giống với vũ khí của Quý Phủ. Hắc Lang như đúc.

Quan trọng hơn là, năng lực Khửu Bảo của hắn nhận biết được, thanh rìu hai lưỡi này chính là trang bị truyền kỳ của Hắc Lang!

Hoàng Dật hít sâu một hơi, chờ mong kiểm tra thuộc tính của vật phẩm.

【 Quý Phủ 】(truyền kỳ, vũ khí - loại rìu)

Lực công kích gần người: 4520-4730

Lực lượng +1200

Lực công kích +20%

Tỷ lệ bạo kích +5%

Hiệu quả bạo kích +20%

Điểm nội khí cao nhất +50, mỗi giây tăng 1 điểm nội khí.

Vũ khí chuyển đổi: có thể đem Quỷ Phủ tiến hành chuyển đổi qua lại giữa rìu một tay và rìu hai tay, rìu hai tay sau khi xác nhập thành rìu một tay, lực công kích gần người giảm xuống 20%. Lần công kích đầu tiên sau khi chuyển đổi là công kích tuyệt đối, không nhìn phòng ngự của mục tiêu, thời gian hồi phục 1 phút.

Kỹ năng kèm theo: [Phi Phủ]: Kỹ năng công kích cự ly xa, ném mạnh Quỷ Phủ trong tay hướng mục tiêu, Quỷ Phủ bay tới mục tiêu với tốc độ mỗi giây 100 mét, đem tất cả kẻ địch trên đường bay tới mục tiêu bị cường chế văng ra, cũng tạo thành thương tổn tương đương với 30% của lực công kích. Cự ly công kích xa nhất của Phi Phủ không được vượt quá đẳng cấp bản thân x 20 mét, có thể tùy thời triệu hồi. Mỗi lần sử dụng cần tiêu hao 5% giá trị sinh mệnh, thời gian hồi phục 5 phút.

Độ bền: 1800/1800

Đăng cấp yêu cầu: Tùy theo đẳng cấp của người sử dụng tăng lên mà tăng lên, đẳng cấp hiện tại 64

Trang bị đánh giá: 1440

Vật phẩm giải thích: Ra khỏi tay, không phải Quỷ Phủ, mà là niềm tin của ta, vô luận kẻ địch cách xa bao nhiêu!

Hoàng Dật nhìn thanh rìu hai lưỡi này, có chút kích động, hẳn vừa lúc thiếu một vũ khí. Vũ khí cam trước đó của hắn là cấp 50, hiện tại đã không theo kịp bước tiến thực lực của hắn, làm giảm sức chiến đấu của hắn, nhưng hắn lại

không tìm được vũ khí mới, vũ khí là trang bị quan trọng nhất trong tất cả trang bị, cũng là trang bị khó tìm nhất, giá trị vượt xa trang bị còn lại. Mà hiện tại, hẳn trực tiếp thu được một vũ khí truyền kỳ cường đại, trang bị truyền kỳ có thể căn cứ đẳng cấp của người chơi tăng lên mà tăng lên theo, là trang bị có thể phát triển, sau này vũ khí của hẳn vĩnh viễn sẽ không bởi vì đẳng cấp tăng lên mà bị loại bỏ.

Hiện nay vũ khí truyền kỳ đã biết trong Thế Giới Thứ Hai cũng chỉ có một, đó chính là 【 Lưỡi đao của Ba Đặc】do Hiên Viên thị thu hoạch được sau khi giành được thủ sát của Hủ Long. Ba Đặc BOSS thứ năm tầng 50 trong Chúng Thần chi tháp, trở thành món vũ khí truyền kỳ đầu tiên trên thế giới -- Và đang nằm trong tay của Dao Phong.

Mà Hoàng Dật hiện tại cầm, cũng là vũ khí truyền kỳ có thể đặt song song là đệ nhất thế giới! Hơn nữa vũ khí này vô cùng thích hợp hẳn, đây là vũ khí loại rìu, thuộc về một trong các binh khí bạo lực, vừa lúc phù hợp yêu cầu vũ khí chuyên tinh của nghề nghiệp hẳn, sau khi sử dụng, còn có thể thêm vào tăng 10% lực công kích.

Cái này cũng là vũ khí hai tay đầu tiên của Hoàng Dật. Vũ khí hai tay và hai thanh vũ khí cũng không phải một khái niệm, vũ khí hai tay chỉ là hai bộ phận của một vũ khí, lúc đầu cũng là một thể, độ dài, độ rộng, trọng lượng, tạo hình và các phương diện khác của vũ khí, đều phải trải qua thiết kế kết cấu tỉ mỉ từ người sử dụng của thợ rèn, có thể phối hợp với nhau. Mà hai thanh vũ khí thì khác biệt, nếu như Hoàng Dật tùy tiện cầm hai thanh vũ khí một tay đi chiến đấu, tay trái một thanh tay phải một thanh, vậy sẽ kiềm chế lẫn nhau, không phát huy được toàn lực, bởi vì cái này không phải vũ khí hai tay, phối hợp không được.

Bất quá tuy rằng vũ khí hai tay có công kích cao, nhưng không phải mỗi người đều thích hợp dùng, bởi vì vũ khí hai tay có một chỗ thiếu hụt, đó chính là sẽ làm rất nhiều kỹ năng không cách nào dùng được. Lấy nghề nghiệp của Hoàng Dật mà nói, chỉ cần hẳn cầm vũ khí hai tay, vậy kỹ năng【 tước vũ khí 】sẽ

không thể dùng, hẳn không còn tay để cướp được vũ khí của đối phương.

Nhưng thanh【 Quỷ Phủ 】truyền kỳ này lại giải quyết vấn đề này một cách hoàn mỹ, nó có hiệu quả vũ khí chuyển đổi, có thể tùy thời chuyển đổi là rìu hai tay hoặc là rìu một tay. Hơn nữa sau khi chuyển đổi, còn có thể khiến cho công kích tiếp theo biến thành công kích tuyệt đối, không nhìn phòng ngự của mục tiêu, tương đương với có bao nhiêu lực công kích, là có thể đánh bấy nhiêu máu của đối phương!

Cứ như vậy, Hoàng Dật trong chiến đấu có thể dùng hình thái hai tay trước, giữ mức sát thương cao nhất, chỉ cần gặp phải thời cơ cần Tước Vũ Khí, có thể lập tức chuyển đổi thành trạng thái một tay, biến thành vũ khí một tay, như vậy là có thể sử dụng được Tước Vũ Khí.

Mà vũ khí truyền kỳ này, cũng mang đến một kỹ năng kèm theo hoàn toàn mới【 Phi Phủ 】cho Hoàng Dật. Cái kỹ năng này là kỹ năng công kích cự ly xa nhất của Hoàng Dật hiện nay, cũng là kỹ năng công kích xa nhất mà hắn gặp qua, có thể đạt được khoảng cách “đẳng cấp x 20 mét”. Hoàng Dật hiện tại là cấp 64, như vậy hiện tại hắn dùng kỹ năng này, là có thể công kích đến kẻ địch ở 1280 mét, cái cự ly này là một loại cự ly công kích xa nhất hắn mới nghe lần đầu! Hơn nữa theo đẳng cấp của hắn tăng lên, cái cự ly này còn có thể càng ngày càng xa!

Mặt khác, thương tổn của kỹ năng Phi Phủ cũng tương đối khả quan, có thể tạo thành thương tổn tương đương với 30% của lực công kích, đây là bất kể phòng ngự, tương đương với công kích tuyệt đối. Đối với người khác tới nói, 30% lực công kích không tính rất cao, nhưng Hoàng Dật thì khác. Hẳn là một người theo trường phái bạo lực cực hạn, đặc biệt sau khi chuyển chức là Hành Hình quan, 30% lực công kích của hắn không phải người bình thường có thể đỡ được.

Thương tổn của kỹ năng này, cũng không mạnh như kỹ năng【 Thế Giới Mạt Nhật 】của đôi giày truyền kỳ, từ lượng tiêu hao cũng nhìn ra được, 【 Thế Giới

Mặt Nhật] cần tiêu hao 10% giá trị sinh mệnh mới có thể dùng, mà Quỷ Phủ tiêu hao chỉ có 5% giá trị sinh mệnh. Bất quá thời gian hồi phục của cả hai cũng như nhau, đều là năm phút đồng hồ, trong một lần chiến đấu, nếu mà đánh nhanh, phòng chừng chỉ có thể sử dụng một lần.

Hoàng Dật có chút khẩn cấp muốn thay thanh vũ khí nào, hắn lập tức đem thanh rìu hai lưỡi trên thắt lưng xuống, sau đó hô to ba tiếng: "Lớn! Lớn! Lớn!"

Sau đó thanh rìu hai lưỡi lập tức biến lớn, căn cứ hình thể hiện tại của Hoàng Dật tự động điều chỉnh, biến lớn khoảng chừng một mét hơn mới ngừng lại được.

Lúc này, thanh rìu hai lưỡi này có vẻ vô cùng dữ tợn, cả vật thể màu đen, tạo hình tục tũn, trên cán rìu là hai hình khắc đầu lâu, sờ lên tràn ngập cảm xúc. Mặt rìu hình trắng non, lưỡi rìu kéo dài sáng choang, phản ra tia sáng lạnh lạnh, có một loại cảm giác không thể phá vỡ, dường như có thể đem cả ngọn núi chém thành hai nửa!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 271: Thời Kỳ Tăng Lên Thực Lực

Quý Phủ] chỉ là nhìn qua, đã tràn ngập một loại khí tức bạo lực rất nặng, không phải vũ khí bình thường có thể bằng được, vũ khí cam cấp 50 trước đó của Hoàng Dật, tại trước mặt vũ khí này giống như là sắt mục đồng nát, căn bản không phải vũ khí cùng một cấp bậc.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức đem vũ khí cam cấp 50 giải trừ trạng thái trang bị, trang bị [Quý Phủ] truyền kỳ. Chỉ cần lựa chọn trang bị, vậy người khác sẽ không đoạt được vũ khí này, trừ phi là hấn rơi ra sau khi chết.

Món đại sát khí này vừa trang bị lên người, các loại thuộc tính công kích của Hoàng Dật tăng lên một đoạn, có một cảm giác như lần thứ hai chuyển chức.

Đây là truyền kỳ, là trang bị trong một tầng lớp khác. Trang bị trắng, trang bị xanh lá, trang bị xanh dương, trang bị tím, trang bị cam của trước đó, đều là dùng màu sắc để phân chia phẩm chất. Nhưng tới truyền kỳ, là một từ ngữ tràn ngập cảm giác lịch sử, truyền kỳ, sử thi, thần khí, chỉ là nghe tên đã biết không phải chuyện đùa.

Kế tiếp, Hoàng Dật đem Quý Phủ để vào trữ vật giới chỉ, sau đó kiểm tra trữ vật hạng liên Hắc Lang rơi ra.

Trữ vật hạng liên bên trong trên cơ bản đều là tài liệu, ví dụ như kết tinh, tài liệu dã thú, nước thuốc đỉnh cấp các loại. Hoàng Dật tìm kiếm một hồi, đột nhiên tìm được một rương năng lượng thạch, đủ 50 khối, hơn nữa phẩm cấp cao tới cấp B, mỗi một khối đều có thể bổ sung 5000 điểm năng lượng, dùng không hết còn có thể để lần sau tiếp tục dùng, có công năng tích lũy. Năng lượng thạch của hấn lần trước tại bảo tàng Hoàng Kim Thánh Long đã sắp dùng xong, hiện tại

vừa lúc bổ sung, trong một thời gian tương lai, chiến hồn hoàn mỹ của hắn lại có thể tiếp tục đi, đã không còn buồn phiền.

Bất quá hắn cũng không tìm được [năng lượng thạch đặc thù], xem ra thứ này quá mức đặc thù, không phải đẳng cấp thăng lên là có thể tìm được, cần cơ duyên rất lớn.

"Hả? Đây là. . . Thánh tinh thạch!" Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên thấy được một khối đá tràn ngập thánh quang lực, nó chỉ cỡ ngón cái, lại cả vật thể tản mát ra quang mang kim sắc ấm áp, trong không gian trữ vật dường như một mặt trời, cái này chính là thánh tinh thạch hiếm thấy!

Thánh tinh thạch là một loại vật phẩm vô cùng hi hữu, ẩn chứa sinh mệnh tinh hoa của cường giả Thánh Vực, công dụng vô cùng rộng rãi, vô luận là chế thuốc, luyện kim, phù văn, phụ ma, tới đỉnh cấp khi đều cần dùng đến thánh tinh thạch. Thánh tinh thạch còn có thể làm một loại vật trao đổi cao cấp, Hoàng Dật trước đó tham gia hai buổi đấu giá, vật phẩm cuối cùng đều cần thánh tinh thạch mới có thể cạnh tranh, bởi vì kim tệ sẽ bị giảm giá trị, nhưng thánh tinh thạch thì không, có thể thấy được giá trị cao.

Kế tiếp, trong trữ vật hạng liên đã không có thứ gì Hoàng Dật nhận ra được, trên cơ bản đều là một ít tài liệu cao cấp, có vài món thậm chí là bảo bối cực phẩm dùng tiền đều rất khó mua được, vừa lúc có thể dùng xây dựng công hội.

Chuyến hành trình đánh chết Hắc Lang, có thể nói là thu hoạch kinh người, Hoàng Dật chiếm được đại sát khí[Quỷ Phủ], đẳng cấp cũng tăng lên tới cấp 64. Kế tiếp, hắn quyết định đi Chúng Thần chi tháp đánh dây cương Địa Long Hành, sau khi tìm được thú cưỡi, sẽ tìm 98 trái tim còn lại của Sa Đạo Vương, trái tim ẩn chứa rất nhiều sinh mệnh tinh hoa của Sa Đạo Vương, có thể chế tác thành thánh tinh thạch!

"Miếu Sát, rốt cục tìm được cậu!" Đúng lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến âm thanh của Bá Vương, lúc này ông ta chống quái trượng, bước chân lại vô

cùng vững vàng, cấp tốc đi tới. Bọn họ hiện tại là trạng thái tổ đội, có thể kiểm tra vị trí của đối phương.

"Ông đúng là một bước lên trời, thoáng cái lên tới cấp 52!" Hoàng Dật mỉm cười, vừa rồi Hắc Lang sau khi chết, Bá Vương cũng được chia một phần kinh nghiệm, tuy rằng không nhiều như Hoàng Dật, nhưng bởi đẳng cấp của ông ta lúc đầu thấp, tốc độ thăng cấp ngược lại còn nhanh hơn so với Hoàng Dật.

"Ừm, tôi dự định về thành thức tỉnh chiến hồn, tăng lên thực lực một phen, chờ thực lực của tôi tăng lên không khác biệt lắm, chúng ta bắt đầu tìm kiếm trái tim của Sa Đạo Vương!" Bá Vương nói xong, đi tới trước mặt của Hoàng Dật.

"Tôi cũng đang có ý này!" Hoàng Dật gật đầu, sau đó lấy ra 10 năng lượng thạch cấp B đưa cho Bá Vương, "Vừa rồi ông dùng hết giá trị năng lượng, nơi này là 5 vạn điểm giá trị năng lượng, ông cầm trước, dùng xong thì hỏi tôi, tôi còn có rất nhiều."

"Được!" Bá Vương cũng không khách khí, lập tức nhận 10 năng lượng thạch cấp B.

"Mặt khác, những trang bị cam này ông xem cái nào dùng được, cứ việc lấy." Hoàng Dật nói xong, mở ra công năng chia sẻ của trữ vật giới chỉ, cho Bá Vương nhìn một nhóm trang bị cam. Những cái này đều là rơi ra từ 20 vạn người chơi của Băng Phong Thủy Hồn bọn họ sau khi tử vong, Hoàng Dật đem một phần bán cho phòng đấu giá, chỉ còn lại hơn mười trang bị cam cấp 50 - 60.

Kế tiếp, Bá Vương chọn hai trang bị cam cấp 50 thích hợp mình, sau đó lập tức thay, thực lực lại tăng lên một phần, trên cơ bản đã đuổi kịp thực lực của người chơi bình thường. Bất quá ông ta còn cách rất xa của người chơi cao cấp, dù sao thời gian quá ngắn. (- Giải thích : Phân chia tầng lớp đẳng cấp của người chơi cùng cấp bậc như sau : Người chơi bình thường - dạng thường thấy nhất, cấp bậc bình thường, trang bị bình thường từ trang bị xanh lá đến trang bị xanh dương, kỹ năng, chiến hồn cũng bình thường, tất cả đều bình thường; Người

chơi cao cấp - dạng nâng cấp từ người chơi bình thường, có sự khác biệt về kỹ năng, chiến hồn cũng như kỹ thuật vượt trội hơn người chơi bình thường, sử dụng trang bị từ xanh dương đến tím; Người chơi đỉnh cấp - một phiên bản nâng cấp của người chơi cao cấp, kỹ năng, chiến hồn và kỹ thuật cũng cao cấp hơn, sử dụng trang bị phần lớn là trang bị tím và một ít trang bị cam như Hoàng Dật, Lôi Thân ... ; Người chơi nhất lưu (đứng đầu) - dạng giống như Đào Phong, Long Thứ, Giáo Hoàng ... ngoài sự khác biệt về kỹ năng, chiến hồn và kỹ thuật ra, trang bị phần lớn là trang bị cam trở lên, có trang bị truyền kỳ cùng với vật phẩm truyền thừa, kỹ năng truyền thừa (ví dụ như kỹ năng Đào Hoàng Phụ Thể của Đào Phong hoặc kỹ năng cực mạnh nhưng làm giảm cấp của Giáo Hoàng ...); Ngoài những tầng lớp đẳng cấp này, còn những tầng lớp khác cao cấp hơn nữa để tiến hành phân biệt sự khác nhau của những người chơi)

Hoàng Dật hiện tại đang thiếu người, hẳn muốn cho Bá Vương cấp tốc trưởng thành, như vậy là có thể sớm ngày giúp phát triển lớn mạnh của Anh Hùng công hội.

Kế tiếp, Hoàng Dật và Bá Vương trở về Long Đô, sau đó đồng thời logout đi ăn.

Hoàng Dật rời phòng giam, đi tới căn tin, lúc này Bá Vương cũng đang đến đây, hai người nhận cơm, sau đó tìm Lôi Thân cùng nhau ngồi xuống ăn.

"Miếu Sát, đẳng cấp của cậu là sao?" Lôi Thân vừa ăn, vừa ngẩng đầu nhìn Hoàng Dật, "Hiện tại rất nhiều người trong diễn đàn đều nhìn bảng xếp hạng, cấp bậc của cậu thoáng cái từ cấp 60 thăng lên cấp 64, có phải là giết cường giả Thánh Vực?"

"Đúng vậy!" Hoàng Dật gật đầu, "Tôi ngày hôm nay cùng Bá Vương đi giết Quỷ Phủ. Hắc Lang chết, tôi thoáng cái lên tới cấp 64, Bá Vương thoáng cái từ cấp 43 thăng lên cấp 52."

"Nhanh như vậy!" Lôi Thân kinh hãi, sau đó lắc đầu cười, " Người vài ngày

mời tôi giết cậu đem tiền cho tôi, bất quá hẳn ta vui vẻ không được vài ngày, cấp bậc của cậu lại nhảy vọt như thế, không biết bọn họ sẽ có cảm tưởng thế nào."

Hoàng Dật nhìn Lôi Thân một chút: "Bọn họ không phải nói chỉ cần ông giết tôi một lần, thì cho ông 500 vạn sao? Lát nữa ông tiếp tục nói với bọn họ một chút, đã nói ông sẽ trong hai ngày nay tiếp tục giết tôi, hai ngày nay tôi lại muốn tăng chiến hồn, sẽ đem cấp bậc hạ xuống."

"Được, vậy để cho bọn họ ném tiền qua cửa sổ đi!" Lôi Thân gật đầu, "Chỉ tiếc không thăm dò được phía sau rốt cục là ai muốn gây bất lợi với cậu, bọn họ có thể mời được tôi, nói không chừng cũng có thể mời Long Thứ, Lợi Kiếm hai người bọn họ, đến lúc đó bọn họ tới giết cậu, cậu sẽ không thể tránh né."

"Thuận theo tự nhiên đi! Chờ chiến hồn của tôi tăng xong, thì trên cơ bản có thể đánh một trận với bọn họ!" Hoàng Dật sáng khoái nói. Hẳn chỉ dùng mấy tháng thời gian, trên cơ bản đuổi gần bước tiến của Đào Phong, Long Thứ bọn họ, chênh lệch đã rất nhỏ, nếu thật sự phải đánh một trận, cũng không phải không có khả năng liều mạng.

. . .

Hai ngày sau, Hoàng Dật đều ở Long Đô, xung quanh không có điểm luyện cấp, truyền tống trận cũng không sửa chữa xong, không có cách nào đánh Chúng Thần chi tháp, lâu lâu được nghỉ ngơi hai ngày.

Mà chiến hồn của hắn lại có tiến triển. Tầng thứ tư, tầng thứ năm, tầng thứ sáu của chiến hồn phòng ngự đều đã bị xóa, chỉ còn lại có ba tầng trước, lại dư ra được 3 tầng. Sau đó hắn đem tầng thứ tư và tầng thứ năm của chiến hồn công kích tăng lên, mỗi một tầng đều là lớn nhất, lực công kích tăng lên 11%! Trong khoảng thời gian này, hắn đầu tiên là chuyển chức, vừa tăng lên chiến hồn, vừa tăng cường trang bị, còn lấy được vũ khí truyền kỳ, thực lực tiến vào một thời kỳ phát triển nhanh chóng.

Bất quá trải qua lần tiêu hao chiến hồn, đẳng cấp của hắn giảm xuống cấp 62,

cái này đại biểu Lôi Thần lại có thêm 1000 vạn!

"Miếu Sát, truyền tống trận sửa chữa xong rồi!" Hôm nay, Hoàng Dật đang nghỉ ngơi trong nơi ở lâm thời của Long Đô, bỗng nhiên nghe được tiếng thông báo của một người ngoài cửa.

"Sao?" Hoàng Dật hai mắt sáng ngời, lập tức đi ra ngoài, trực tiếp đi qua một ngõ nhỏ, đi tới truyền tống trận của Long Đô.

Lúc này, người phụ trách nhiệm vụ sửa chữa của Long Đô Lạc Lạc Nhiễm đang đứng ở chỗ này, ngoài ra còn có vài người chơi trợ thủ của cô ấy, trên mặt bọn họ đều tràn đầy nụ cười vui sướng, mang theo một cảm giác thành tựu.

Lạc Lạc Nhiễm thấy Hoàng Dật đến, lập tức báo cáo: "Miếu Sát đại ca, hiện tại truyền tống trận của Long Đô rốt cục sửa xong, tổng cộng có thể truyền tống đến 68 thành trấn xung quanh!"

"Khổ cực các người!" Hoàng Dật cảm ơn nói, "Qua một thời gian nữa chúng ta sẽ mở lãnh địa thứ ba, đến lúc đó còn cần các người kiến tạo một truyền tống trận."

"Không thành vấn đề, trải qua lần tôi luyện khó có được này, mấy người trận pháp sư chúng tôi có tiến bộ rất lớn!" Lạc Lạc Nhiễm nói xong, nhìn mấy người trận pháp sư xung quanh một chút, lúc này bọn họ tất cả đều ngại ngùng nhìn Hoàng Dật, không dám đi lên nói.

"Khổ cực mọi người!" Hoàng Dật nói một tiếng với những trận pháp sư đó, sau đó lập tức mở ra truyền tống trận, truyền tống trở về cứ điểm.

Tiểu Quần Quần đã gửi tin ồn ào hân hai ngày nay, nếu hân còn không quay về, phỏng chừng cô ấy sẽ khóc nhè.

"Anh, anh rốt cục trở về!" Hoàng Dật vừa xuất hiện tại truyền tống trận, Tiểu Quần Quần liền xông đến, nhào vào trong lòng của hân, chăm chú ôm, không

cho hẵn rời đi.

"Gâu gâu!" Lúc này, tiểu Uông cũng ở một bên, thấy Hoàng Dật trở về, hưng phấn mà chạy qua lại, lắc lắc đuôi, có vẻ vô cùng hài lòng.

"Tiểu Vũ đâu?" Hoàng Dật quay đầu nhìn bốn phía một chút, lại không thấy được thân ảnh của Tần Thời Vũ, không biết đi nơi nào.

"Chị ấy bận xử lý sự vụ của công hội, còn chưa có trở về nữa!" Tiểu Quần Quần nói.

Hoàng Dật sờ sờ đầu của Tiểu Quần Quần, ngồi xổm thân thể xuống, nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của cô ấy nói: "Em có muốn bắt một con Địa Hành Long tới chơi không?"

"Không muốn!" Tiểu Quần Quần lắc đầu, "Địa Hành Long xấu quắc, một chút đều không đáng yêu, em mới không cần!"

"Ặc. . ." Hoàng Dật nhất thời nghẹn lời, tiếp tục nói: "Bất quá rồng nhỏ rất khả ái, anh đi Chúng Thần chi tháp đánh dây cương Địa Long Hành, kiếm cho em mấy con rồng nhỏ đến đây chơi có được hay không?"

"Anh cũng là dùng lý do như vậy để thoát khỏi em sao?" Tiểu Quần Quần nhô miệng nhỏ nhắn, trong mắt nhất thời nổi lên một tầng nước mắt, ủy khuất nhìn chăm chăm Hoàng Dật, "Anh vừa mới trở về lại muốn vội vàng đánh Chúng Thần chi tháp, anh không thể nghỉ ngơi một hồi sao?"

Hoàng Dật nhìn chăm chăm hai mắt đẫm lệ lưng tròng của Tiểu Quần Quần, nhếch miệng, đưa tay ôm lấy cô bé, chậm rãi nói bên tai: "Em biết không? Có một loại người vĩnh viễn không thể nghỉ ngơi, bằng không hẳn cũng sẽ vĩnh viễn nghỉ ngơi."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 272: Kỵ Sĩ

"Vì sao không thể nghỉ ngơi chứ? Một người mệt mỏi, không phải cần nghỉ ngơi sao?" Tiểu Quần Quần rốt cục khóc, chăm chú ôm cái cổ của Hoàng Dật hỏi.

Hoàng Dật đưa tay lau khô nước mắt của cô ấy, thương yêu nói: "Bởi vì hãn không phải đại biểu cho bản thân hãn, phía sau hãn còn có rất nhiều người, vì khiến cho mỗi người đều có thể vĩnh viễn được nghỉ ngơi, không cần phải sống trong sợ hãi trên thế giới này, hãn nhất định phải càng không ngừng nỗ lực phấn đấu. Khi có một ngày, bọn họ có thể bại lộ thân phận của bản thân, không có bất luận cái gì cố kỵ đi ở trên đường, có thể đi dạo phố như một người bình thường, có thể mua đồ ăn vặt khắp nơi, đi bất cứ chỗ nào muốn đi, sẽ không bị một người mai phục đột nhiên bắn chết khi đi tới một góc đường nào đó, vậy hãn mới có thể được nghỉ ngơi."

"Em nghe không hiểu, em chỉ biết là anh nhất định rất mệt chết, chỉ có lúc em quần quít lấy anh, anh mới nguyện ý nghỉ ngơi." Tiểu Quần Quần chu cái miệng nhỏ nhắn nói.

"Không có, hai ngày nay anh ở Long Đô cũng nghỉ ngơi rồi." Hoàng Dật mỉm cười, "Anh biết điều tiết cuộc sống của mình như thế nào, anh sẽ cho bản thân thời gian nghỉ ngơi, anh không phải loại người để tâm vào chuyện vụn vặt tiêu hao sinh mệnh đi nỗ lực. Chỉ là trong khoảng thời gian gần đây công hội vừa thành lập, chuyện tình tương đối nhiều, anh phải tranh thủ thời gian khiến cho công hội phát triển lên, đây là giai đoạn khởi đầu, vô cùng quan trọng, giống như chị Tiểu Vũ vậy mỗi ngày đều bận rộn chuyện của công hội, anh không thể khiến cho chị ấy một mình mệt mỏi!"

"Đáng tiếc em quá ngu ngốc, không biết thay anh chia sẻ như thế nào." Tiểu Quần Quần nức nở một tiếng.

"Em rất thông minh, còn tuổi nhỏ, mà ngay cả nhiệm vụ hi hữu đều có thể hoàn thành, em là nghề nghiệp phụ trợ cường đại nhất anh từng thấy! Mang đến cho anh trợ giúp vô cùng lớn. Nếu như vài ngày trước, không có trạng thái【 hồi quang 】có thể phục sinh một lần sau khi tử vong của em, vậy anh cũng đã thất bại trong khiêu chiến chuyển chức rồi, cũng nhờ em mà anh mới có thể thành công." Hoàng Dật cổ vũ nói.

"A? Thật vậy chăng?" Tiểu Quần Quần nín khóc mỉm cười, hài lòng nói.

"Đúng vậy! Em rất lợi hại, rất có thiên phú, là một người không thể thiếu." Hoàng Dật gật đầu, nghiêm túc nói.

"Ừm, vậy anh đi đi! Em thay đổi chủ ý rồi, em muốn Bá Vương Long lợi hại nhất, anh nhất định phải đánh ra dây cương Địa Long Hành, bắt một con cho em!" Tiểu Quần Quần nói xong, hôn mặt của Hoàng Dật, cánh môi mềm mại, dán trên khuôn mặt kiên nghị của Hoàng Dật.

"Được, anh nhất định sẽ bắt cho em!" Hoàng Dật gật đầu, làm ra một hứa hẹn. Sau đó hần lập tức đứng lên, bước vào truyền tống trận, truyền tống tới tầng 60 của Chúng Thần chi tháp, bắt đầu đánh.

Nếu như hần và Tiểu Quần Quần đánh tổ đội, vậy chỉ có thể đánh hình thức 5 người của tầng 60, độ khó trực tiếp tăng lên vài lần, hiện nay hần hoàn toàn đánh không lại, dù cho có được vũ khí truyền kỳ cũng không thể đánh được, hần duy nhất có thể khiêu chiến, cũng là hình thức 1 người!

Kế tiếp, Hoàng Dật lấy ra【 Quỷ Phủ 】, bắt đầu càn quét. Có món vũ khí này, ở chỗ này hoàn toàn hần có thể tung hoành ngang dọc, một đợt【 Thẩm Phán 】 và Ngải Độc Bệnh tung ra, năng lực thương tổn còn lớn hơn vài phần so với trước đó, không có quái nào có thể sống sót.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền đi tới trước mặt BOSS kiếm khách thứ nhất, vài ngày trước hẳn tới khiêu chiến BOSS này, tốn hơn mười giây mới đánh qua, tổng cộng khiến cho nó hô lên ba câu lời thoại.

"Người muốn tới khiêu chiến ta sao?" Lúc này, kiếm kia khách thấy Hoàng Dật, nhất thời hô lên câu lời thoại đầu tiên.

"Truy Bộ!" Hoàng Dật lập tức xông tới, đem kiếm khách đụng mê muội hai giây.

"Trọng Phán!" Sau đó, cây rìu dữ tợn của hắn đập xuống! Lúc này, hắn dùng hình thức rìu hai tay, hai tay trái phải cầm một phần của cán rìu, lực công kích siêu cao, cây rìu liên tục đánh ra Trọng Phán, tạo thành những thương tổn nhìn thấy mà giật mình đối với kiếm khách, từng vết thương trên người bắn ra vô số máu tươi.

"Ta sẽ không bỏ qua cho người!" Hai giây đồng hồ sau, kiếm khách hồi phục tinh thần, hô lên câu thoại thứ hai, sau đó hùng hổ đa giờ kiếm trong tay lên.

"Vũ khí chuyển đổi!" Sau một khắc, Hoàng Dật sử dụng hiệu quả kèm theo của Quỷ Phủ. Sau đó cây rìu nhất thời tản ra một làn khói màu đen, sau đó cấp tốc xác nhập lại cùng nhau, trở thành một cây rìu một tay hoàn toàn mới! Mà một lần công kích kế tiếp của hắn, cũng là công kích tuyệt đối, không nhìn phòng ngự!

Lúc này, Hoàng Dật rốt cục dư ra một tay, lập tức bắt lấy cổ tay của kiếm khách, sau đó sử dụng 【tuyệt vũ khí】

Nhất thời, trường kiếm của kiếm khách bị hắn mạnh mẽ đoạt lấy, sau đó Hoàng Dật vung rìu một tay mạnh mẽ nện xuống một Trọng Phán hướng kiếm khách!

Giây phút ấy, lượng máu của kiếm khách với tốc độ mắt thường có thể thấy được giảm xuống một đoạn lớn, công kích lần này của Hoàng Dật là công kích

tuyệt đối, không nhìn phòng ngự của đối phương, mà Trọng Phán lại gây thương tổn gấp ba lực công kích, dung hợp Bạo Thương phù văn, thoáng cái đạt được hiệu quả lớn.

"Bộp! Bộp! Bộp!" Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục công kích BOSS kiếm khách, nó đã không có vũ khí, bị đánh không lực hoàn thủ, giá trị sinh mệnh càng ngày càng ít.

Rất nhanh, lượng máu của nó liên giảm tới 10%, theo lý nên vùng trường kiếm trong tay, tiến hành một kích tuyệt mạng! Người chơi bình thường tới đây đều là nhanh chóng chạy trốn, đứng xa công kích nó. Nhưng lúc này, vũ khí của nó lại bị Hoàng Dật cướp, căn bản không có cách nào sử dụng kỹ năng kia!

Sau một khắc, Hoàng Dật lại nện xuống một Trọng Phán, may mắn đập ra một bạo kích, trực tiếp đem nó đập thành thịt nát khắp bầu trời, ngay cả thi thể cũng không có.

Lần này, Hoàng Dật dùng 8 giây thì giải quyết BOSS thứ nhất, lời kịch của BOSS cũng chỉ hô lên hai câu, tiến bộ rất nhanh so với lần trước!

Kế tiếp, hắn tiếp tục đi tới thể như chẻ tre, tất cả quái nhỏ dọc theo đường đi đều biến thành điểm kinh nghiệm của hắn, hắn hiện tại là cấp 62, đánh tăng 60 có điểm kinh nghiệm vô cùng cao, làm một khu vực luyện cấp không tồi.

Dần dần, Hoàng Dật hơi thở giết liền BOSS thứ hai, BOSS thứ ba, BOSS thứ tư, cũng không có gặp phải vấn đề quá lớn, thực lực của hắn tăng lên, lúc này hoàn toàn thể hiện ra.

Mà BOSS thứ tư tử vong, cũng rơi ra cho hắn một trang bị cam! Trang bị cam này vừa vặn có thể thay cho một trang bị tím trên người hắn, trang bị của hắn lại hoàn thiện một ít, thực lực tiếp tục tăng.

Bất quá, cái này cũng là thời khắc điên cuồng cuối cùng của hắn, chờ trang bị của hắn hoàn toàn tăng cường xong, chiến hồn cũng tăng xong, sẽ đến một bình

cảnh, thực lực sẽ rất khó có tiến bộ đặc biệt rõ ràng, hiện nay Đào Phong, Long Thứ bọn họ đều là tại giai đoạn này, rất khó có không gian phát triển, phải đợi cấp 100, nghênh đón một phân cách hoàn toàn mới, mới có tiến bộ nữa.

Kế tiếp, Hoàng Dật dọn dẹp xong quái nhỏ, sau đó dùng các loại vật phẩm ma pháp, đem thực lực của mình nâng lên trạng thái đỉnh phong, sau đó đi tới trước mặt BOSS thứ năm!

BOSS thứ năm là một gã kỵ sĩ cao to, mặc áo giáp đỏ như máu, cười một con Tấn Mãnh Long uy vũ, trong tay cầm một thanh chiến đao dài hơn ba mét, thể hiện ra một khí thế thiên quân vạn mã, khí tức thiết huyết của chiến trường. Con Tấn Mãnh Long dưới chân nó thì cơ bắp cuồn cuộn, chân sau trắng kiệu, chân trước bén nhọn, răng nhọn trong miệng dày đặc, hai hàm răng như hai hàng dao găm sáng loáng, nếu bị cắn trúng, phỏng chừng có thể trực tiếp đem Hoàng Dật cắn thành cái sàng.

BOSS này cùng một con Tấn Mãnh Long uy vũ, quả thật là một tổ hợp vô địch, chỉ là nhìn qua đã làm người có một cảm giác vô lực, giống như một ngọn núi, xông lên liều mạng cũng như trứng gà chọi đá.

"Vì vinh dự!" Kỵ sĩ nhìn thấy Hoàng Dật đến, lập tức đưa tay đặt trước ngực, làm động tác lễ tiết của một người kỵ sĩ, sau đó hai chân kẹp chặt, thúc con Tấn Mãnh Long vọt hướng Hoàng Dật.

Hoàng Dật chỉ cảm thấy một ngọn núi đang lao tới mình, vô luận hấn chạy tới đâu, con rồng ấy cũng sẽ xông tới rất nhanh, tốc độ của nó nhanh hơn so với Hoàng Dật, hơn nữa Tấn Mãnh Long bản thân cũng là một loại sinh vật cường đại, dù rằng thân thể của nó to lớn.

"Truy Bộ!" Hoàng Dật cấp tốc nhắm phía xa xa, né tránh lần xung phong này của kỵ sĩ.

"Tấn Mãnh Khiêu Dực!" Kỵ sĩ giơ cao chiến đao, sau đó Tấn Mãnh Long cũng cấp tốc thay đổi phương hướng, nhảy cao tới hướng Hoàng Dật đang tránh

né, mang theo vạn quân chi lực từ không trung đập xuống, chỉ cần bị nó đập trúng, đó chính là chết không cần lo lắng.

Lúc này, Truy Bộ của Hoàng Dật còn có 4 lần xung phong, hẳn tiếp tục chạy trốn qua hướng còn lại, lần thứ hai tránh thoát một kiếp này, BOSS kỵ sĩ rơi vào khoảng không, thân thể hơi lắc lắc.

"Mê muội!" Hoàng Dật nắm cơ hội này, buông tha hai lần xung phong còn lại, trực tiếp phát động lần xung phong cuối cùng có hiệu quả mê muội, đụng vào trên người của BOSS kỵ sĩ, lập tức làm cho nó và thú cưỡi cùng nhau mê muội.

Kế tiếp, Hoàng Dật có hai giây đồng hồ để gây sát thương hoàn mỹ, hẳn trực tiếp mở ra Trọng Phán có lực công kích cường đại nhất, điên cuồng đập xuống hướng kỵ sĩ!

Tên kỵ sĩ này mặc trọng giáp vô cùng dày, lực phòng ngự cực kỳ cao, một kích của Hoàng Dật cũng không tạo ra hiệu quả rõ ràng, bị ngăn chặn phần lớn.

Đây là đặc điểm của nghề nghiệp loại kỵ sĩ, lực phòng ngự rất mạnh, lực công kích mặc dù không cao, nhưng BOSS này có một con thú cưỡi cường lực, được thú cưỡi bù đắp, năng lực công phòng của nó cũng không kém.

Hiện tại, Hoàng Dật đụng tới BOSS này là vô cùng khó chơi, trừ phi có thể khiến cho cả hai tách ra, nếu không cho dù hẳn có trang bị truyền kỳ, đều rất khó đánh bại BOSS này.

"Anh? Người vậy mà có thể thương tổn được ta, đối thủ có thể được kính trọng!" Kỵ sĩ rốt cục tỉnh lại, thấy Hoàng Dật, kính nể nói một tiếng, có vẻ rất có tinh thần kỵ sĩ. Sau đó nó lập tức vung chiến đao trong tay, bổ xuống Hoàng Dật.

Bất quá Hoàng Dật đã sớm lao ra xa sau khi thời gian mê muội kết thúc, tránh thoát lần công kích này.

"Xung phong!" Đúng lúc này, kỵ sĩ lần thứ hai kẹp bụng Tấn Mãnh Long, vọt mạnh đến Hoàng Dật, khí thế cực kỳ mãnh liệt!

"Phi Phủ!" Lúc này, Hoàng Dật nắm chặt thời cơ, lập tức rìu cầm trong tay ném ra, ném mạnh về hướng Tấn Mãnh Long! Tấn Mãnh Long bị rìu ném trúng, thân thể lập tức nghiêng qua một bên, thân thể của kỵ sĩ cũng theo kịch liệt nhoáng lên, ngã xuống.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 273: Buổi Sáng Như Đã Từng Quen Biết

"Trọng Phán!" Hoàng Dật nắm cơ hội xông lên, nện mạnh xuống hướng kỵ sĩ gần ngã ngựa!

"Bộp!" Quỷ Phủ kéo ra một tia sáng chớp nhoáng, hung hăng nện trên người kỵ sĩ. Nhất thời, vậy kỵ sĩ được Hoàng Dật “thúc đẩy”, thoáng cái từ trên Tấn Mãnh Long ngã xuống, lăn vài vòng trên mặt đất, lập tức rời khỏi thú cưỡi!

Trong nháy mắt này, quyết định chiến cuộc sau đó!

"Dã Tính Hô Hoán!" Hoàng Dật nắm cơ hội, lập tức triệu hồi ra chó săn và chim ưng hai, phân tâm điều khiển chúng nó đi dây dưa với con Tấn Mãnh Long kia, mà hắn thì quần lấy kỵ sĩ, không để cho bọn họ hội hợp.

Kỵ sĩ không có thú cưỡi, thân thủ chậm chạp, hơn nữa lực công kích vốn không cao, không thể tạo thành uy hiếp cho Hoàng Dật, lượng máu bị đánh càng ngày càng ít.

Trong lúc chịu đòn, kỵ sĩ bỗng nhiên giơ chiến đao lên, chỉ vào con Tấn Mãnh Long chậm chạp không cách nào tới được, uy nghiêm nói: " Tấn Mãnh Long theo ta chinh chiến nhiều năm, hãy. . ."

Đúng lúc này, nó nói còn chưa xong đột nhiên ngậm miệng, cùng lúc đó, chiến đao của nó cũng bị Hoàng Dật đoạt đến.

Vừa rồi, Hoàng Dật thấy kỵ sĩ rõ ràng là muốn phóng ra một kỹ năng, hắn trực tiếp dùng cấm ngôn phù văn trong [tước vũ khí] cắt đứt.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục toàn lực công kích kỵ sĩ, hiệu quả Tiêu Thổ của

đôi giày truyền kỳ vẫn mở ra, thiêu đốt kị sĩ. Loại cảm giác vui sướng này không thể cảm thấy được từ việc giết quái nhỏ, quái nhỏ một chiêu thì chết, không thể nghiệm được cảm giác công kích thật sự, cho dù là BOSS thứ nhất cũng không chịu được vài giây. Mà hiện tại kị sĩ da dày thịt béo, hẳn có thể thỏa thích phát huy năng lực của mình, cây rìu truyền kỳ có thể dùng càng ngày càng thuận lợi, mỗi một lần vung xuống đều kéo ra tiếng gió uy vũ.

Lúc này, Hoàng Dật nhất tâm lưỡng dụng, đạt được chiến tích không tồi, vẫn không khiến cho kị sĩ và Tấn Mãnh Long gặp nhau. Tấn Mãnh Long có chút sợ lửa, chó săn phun lửa công kích có hiệu quả ngăn chặn rất rõ ràng, chặn kín lối đi của nó. Mà kị sĩ muốn sử dụng kỹ năng, sẽ bị Hoàng Dật cắt đứt, không cách nào tạo hiệu quả, cũng không cách nào thay đổi chiến cuộc.

Then chốt của BOSS này cũng là khiến cho kị sĩ và thú cưỡi tách nhau ra, kị sĩ có thú cưỡi vô cùng kinh khủng, cho dù là Đào Phong tới cũng đánh không lại, nhưng tách ra thì dễ hơn rất nhiều.

Năm phút đồng hồ sau, lượng máu của kị sĩ thành công bị đánh tới dưới 30%!

"Tĩnh lại đi! Khí thế của kị sĩ!" Bỗng nhiên, kị sĩ giơ cao chiến đao, khí tức bỗng nhiên trở nên cường đại lên, trên người bộc phát ra một vòng khí mãnh liệt, quét ra bốn phương tám hướng, thoáng cái đem Hoàng Dật hất văng ra!

Cùng lúc đó, trên người Tấn Mãnh Long cũng tản ra một vòng sóng gợn đồng dạng, đem chó săn dây dưa nó hất văng ra.

Lúc này một người một rồng nhất thời đã không có bất luận cái gì ngăn trở, chúng nó cấp tốc lao qua hướng đối phương, muốn kết hợp cùng nhau, chỉ cần kết hợp, vậy Hoàng Dật kế tiếp sẽ đối mặt với cục diện nghiêm trọng.

Đúng lúc này, giữa chúng nó đột nhiên xuất hiện tới một cây rìu, mang theo tiếng rít bay qua, đem chúng nó lần thứ hai tách ra, không thể kết hợp!

Cái này chính là kỹ năng【Phi Phủ】của Quỷ Phủ, có thể hất văng kẻ địch xung quanh, đồng thời tạo thành thương tổn với chúng nó. Tại thời điểm mấu chốt, hiệu quả hất văng thể hiện ra tác dụng then chốt, đem một lần phản kích nguy hiểm của kỵ sĩ bóp chết trong nôi.

Kế tiếp, Hoàng Dật cấp tốc khống chế chó săn, phun ra một ngọn lửa dài, ngăn cản lối đi của Tấn Mãnh Long, Tấn Mãnh Long di chuyển xung quanh, nhưng từ đầu đến cuối không dám đột phá ngọn lửa.

"Kỵ sĩ, cũng là có phần nộ!" Đúng lúc này, kỵ sĩ đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, không còn giọng điệu lễ phép, nó trừng mắt với Hoàng Dật, lập tức sử dụng một kỹ năng cường lực, xông đến như thiểm điện, trực tiếp bổ xuống một đao!

"Bộp!" Hoàng Dật lập tức chém trúng!

Trong nháy mắt đó, lượng máu của hắn nhất thời thấy đáy, như sắp phải chết!

Nhưng【Được Miễn Tử Hình】của hắn lập tức có hiệu quả, để lại cho hắn 1 điểm giá trị sinh mệnh cuối cùng, đồng thời khiến cho hắn trong một phút đồng hồ kế tiếp tăng lên 100% lực công kích.

"Tối Hậu Nhất Bác!" Hoàng Dật lập tức sử dụng kỹ năng bảo mệnh, trong 10 giây sẽ không tử vong, hơn nữa năng lực công kích bạo tăng! Tại thời điểm cần công kích mãnh liệt, hắn ước gì khiến cho lượng máu của mình giảm đến giá trị thấp nhất, như vậy mới có lực sát thương cường đại nhất.

Kế tiếp, Hoàng Dật mở ra đợt phản kích mãnh liệt nhất, lúc này lực sát thương của hắn tăng lên một bậc lớn, cho dù là loại BOSS phòng ngự siêu cao như kỵ sĩ cũng kháng không được, lượng máu bị đánh càng ngày càng ít, cấp tốc tới 10%!

Sau một khắc, kỵ sĩ bỗng nhiên quay đầu nhìn Tấn Mãnh Long một chút, trong ánh mắt bỗng nhiên bắn ra một đạo hồng quang, bắn trúng thân Tấn Mãnh

Long, không mang theo tình cảm phun ra bốn chữ: "Thú cười hiền tế!"

Nhất thời, thân thể của Tấn Mãnh Long cấp tốc tan rã tại nơi bị đạo hồng quang ấy chiếu trúng, từng dòng dịch thể màu đỏ đi qua đạo hồng quang truyền tới trong hai mắt kị sĩ, sau đó thân thể của kị sĩ dần biến lớn, tựa như hấp thu sinh mệnh tinh hoa của Tấn Mãnh Long.

Rất nhanh, Tấn Mãnh Long hoàn toàn biến mất, mà cơ thể của kị sĩ tắc trở nên săn chắc lên, huyết quản tráng kiện trên người vạm vỡ như giun, không ngừng nhúc nhích, cường tráng đến có chút dị thường, áo giáp trên người cũng bị căng đến dường như muốn nứt ra.

"Kế tiếp, hãy hứng chịu lửa giận của kị sĩ đi!" Giọng điệu của kị sĩ bỗng nhiên trở nên thô cuồng, hai mắt đỏ rực, vọt mạnh đến hướng Hoàng Dật, tốc độ nhanh hơn vài lần so với trước đó, hầu như là thành một cái bóng.

Đúng lúc này, thân thể của Hoàng Dật bỗng nhiên biến đổi, mọc ra hai cánh màu trắng, trở thành một con Bạch Long, lập tức bay lên không trung, tạm lánh phong mang của kị sĩ.

"Rầm!" Kị sĩ không đánh tới Hoàng Dật trên không trung, chỉ đành tìm chỗ sấn trên mặt đất trút giận, nó bổ xuống một đao, chỗ sấn trực tiếp biến thành hai nửa, thể hiện ra chiến lực cường đại của kị sĩ lúc này. Nếu như Hoàng Dật còn ở phía dưới, vậy hiện tại sẽ như con chó sấn đó.

Kế tiếp, Hoàng Dật toàn lực khống chế chim ưng, chim ưng không sức chiến đấu gì, nhưng cũng may có thể bay lượn, có thể dùng để duy trì trạng thái chiến đấu với kị sĩ, đợi lát nữa chim ưng sẽ có tác dụng then chốt.

Hoàng Dật một mực chờ đợi trên không trung, kị sĩ rõ ràng dùng một loại kỹ năng cuồng bạo, hẳn là có hạn chế thời gian kéo dài, không có khả năng cuồng bạo mãi mãi.

Quả nhiên, đợi một phút đồng hồ sau, thời gian cuồng bạo của kị sĩ rất cục

trôi qua, thân thể khôi phục như bình thường, huyết quang trong hai mắt cũng lui xuống, uy hiếp giảm mạnh!

"Long uy!" Sau một khắc, Hoàng Dật lập tức sử dụng kỹ năng chủng tộc của Bạch Long tộc, khiến cho bản thân thoát khỏi trạng thái chiến đấu, mà chim ưng thì tiếp tục duy trì trạng thái chiến đấu với kỵ sĩ.

Sau khi thoát khỏi chiến đấu, Hoàng Dật rốt cục có thể tiếp tục biến thân, hắt đáp xuống mặt đất, sau đó lập tức biến thành Thú Vương, cầm cây rìu, hùng hổ vọt qua hướng kỵ sĩ.

Lúc này, kỵ sĩ đã không có thú cưỡi, cũng không có cuồng bạo, chỉ còn lại ưu thế lượng máu nhiều, tại trước mặt lực công kích cường đại của Hoàng Dật, chỉ có thể kéo dài một chút, cuối cùng cũng bị giết chết.

Kỵ sĩ sau khi chết, nhất thời rơi ra mấy thứ đồ, một trang bị cam, hai tài liệu, còn có một sợi dây.

Ánh mắt của Hoàng Dật đặt vào sợi dây, sợi dây ấy có mấy mốc tròn, thoát nhìn rất rắn chắc, chính là dây cương trên người của Tấn Mãnh Long trước đó.

Hoàng Dật lập tức nhặt lên, kiểm tra một phen.

[dây cương Địa Long Hành](đạo cụ đặc thù)

Đăng cấp yêu cầu: Không

Dây cương căn cứ từ đặc điểm thân thể của Địa Hành Long mà đặc biệt chế tạo, có thể dùng để bắt giữ các loại Địa Hành Long.

Rốt cục lấy được sợi dây cương này! Hoàng Dật thở ra một hơi, dây cương này là đạo cụ mà vô số người chơi tha thiết ước mơ, không có đạo cụ này, thì không cách nào bắt giữ Địa Hành Long cường đại. Nhưng sợi dây cương này lại quá khó thu được, trước cấp 65 đó giết chết BOSS thứ năm tầng 60 của Chúng Thần chi tháp mới có tỷ lệ rơi đồ khá lớn, chỉ cần vượt quá cấp 65, tỷ lệ rơi đồ sẽ

giảm, phỏng chừng đánh một hai tuần, đều không rơi ra một dây.

Hoàng Dật thu hồi sợi dây cương này, sau đó đem mấy thứ đồ còn lại rơi ra trên mặt đất nhặt lên. Trong cái này, trang bị cam hãn vừa lúc có thể dùng, thay cho một trang bị tím cấp 50 trên người, thực lực lại tăng lên một phần, trở lại đánh bí cảnh này cũng càng dễ.

Hoàng Dật nhìn thời gian qua cửa của hãn một chút, thời gian qua cửa lần này của hãn là 43 phút 55 giây, có chênh lệch khá lớn so với kỷ lục thế giới của Đào Phong, bất quá hãn hiện tại mới cấp 62, trang bị cũng không đến trình tự của Đào Phong, còn có không gian tăng lên.

Kế tiếp, Hoàng Dật lui ra ngoài, sau đó tiếp tục bắt đầu đánh Chúng Thần chi tháp. Có vũ khí truyền kỳ, ở đây trở thành một bảo khố của hãn, vừa có thể luyện cấp, vừa có thể đánh trang bị cam, lại có thể đánh dây cương Địa Long Hành, nhất cử tam tiện.

...

Cứ như vậy, hai ngày trôi qua.

Hoàng Dật liên tiếp đánh tầng 60 của Chúng Thần chi tháp hai ngày. Lúc này, trang bị toàn thân hãn đều đã đổi thành trang bị cam cấp 60, phương diện trang bị đã bước lên hàng thế giới. Hơn nữa hãn còn có hai trang bị truyền kỳ, cùng với Đào Phong, Thiên Đạo hai người có số lượng trang bị truyền kỳ nhiều nhất trên thế giới.

Mà dây cương Địa Long Hành, Hoàng Dật trải qua hai ngày nỗ lực, tổng cộng đánh ra 13 dây, có thể bắt giữ 13 con Địa Hành Long. Hãn quyết định đi Địa Long cốc trước khảo sát tình huống một chút, nếu có cơ hội, hãn sẽ kêu Tiểu Quân Quân, Tần Thời Vũ, Vô Danh Thị, Bá Vương bốn người chơi chiến đấu trong công hội cùng nhau đi vào, khiến cho mỗi người đều có một con Địa Hành Long, tăng cường sức chiến đấu.

Bữa sáng hôm nay, Hoàng Dật ăn xong bữa sáng, login sớm, ngày hôm nay hắn rất cục quyết định đi Địa Long cốc khảo sát một chút, nhìn xem bắt giữ Địa Hành Long rốt cục có bao nhiêu khó.

Hoàng Dật trước đó đi qua Hiên Viên trấn, kích hoạt truyền tống trận của chỗ đó, hắn ngày hôm qua đã nói chuyện với Dao Phong, đối phương đã an bài người tiếp đãi hắn, truyền tống đi qua thì có người lập tức dẫn hắn đi Địa Long cốc.

Kế tiếp, Hoàng Dật từ cứ điểm truyền tống tới Long Đô, sau đó trung chuyển tới Hiên Viên trấn.

Khi lực hút biến mất, Hoàng Dật lập tức mở mắt.

Lúc này, ánh sáng mặt trời rải khắp mặt đất, trong hoa viên bên cạnh thăm ra những giọt sương trong suốt, là một buổi sáng bừng bừng sinh cơ. Trước mắt là một tòa thành trấn phồn hoa, trong thành trấn người như nước chảy, trong đoàn người ấy, cô một cô gái đang đứng, tia nắng ban mai chiếu vào trên thân thể cô ấy, phủ thêm một tầng ôn nhu, cô ấy cứ lẳng lặng đứng như vậy trong biển người, mỉm cười ngọt ngào với hắn.

Trong một buổi sáng như đã từng quen biết, hắn gặp lại cô ấy.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 274: Giáo Đường

Cô gái này, chính là Nhược Thủy đã lâu không gặp, lúc trước Hoàng Dật tới Viêm Hoàng quân đoàn hỗ trợ đánh Cường Thi vương, Nhược Thủy là mục sư dành riêng của hắn. Cô ấy vẫn đều là người hâm mộ của Hoàng Dật, chỉ là may mắn hơn so với người khác, đã từng gặp được Hoàng Dật, hơn nữa hai người còn trở thành bạn bè.

"Miếu Sát đại ca, đã lâu không gặp." Nhược Thủy ngọt ngào nói xong, chân thành đi lên, duyên dáng yêu kiều đứng ở trước người Hoàng Dật, lúc này ánh sáng mặt trời chiếu vào hàng mi thật dài của cô ấy, ánh mắt trong suốt, lộ ra một cảm giác của em gái hàng xóm.

Hoàng Dật gật đầu với cô ấy: "Em không đi học sao?"

"Ngày hôm nay là thứ bảy mà!" Nhược Thủy mỉm cười, "Em nghe Đào Phong đại ca nói anh sẽ đến ngày hôm nay, cho nên ở chỗ này chờ anh. Địa Long cốc cách nơi này một khoảng, phải đi rất lâu. Một giờ nữa Hỏa Vũ sẽ login, đến lúc đó cô ấy thi triển kỹ năng truyền tống, có thể trực tiếp đem anh truyền tống qua!"

"Cảm ơn!" Hoàng Dật cảm ơn. Hỏa Vũ cũng là cô gái ngạo kiều đưa hắn tới Hiên Viên trấn, là một nghề nghiệp hi hữu loại pháp sư. Lúc trước hắn còn đang ở Hắc Sa trấn trong Thê Lương Sa Địa, cũng không có kích hoạt truyền tống trận của Hiên Viên trấn, sau đó Hỏa Vũ từ xa xôi đi tới, thi triển truyền tống môn đặc thù, khiến cho hắn trực tiếp truyền tống tới đây, tiết kiệm thời gian đi đường.

"Địa Long cốc vô cùng nguy hiểm, Hiên Viên trấn vừa dựng xong một tòa giáo đường mục sư, hiện tại đang ở làm lễ cầu xin buổi sáng, em dẫn anh đi làm

lễ, có thể tăng cường thuộc tính! Đợi lát nữa anh đi Địa Long cốc, thì càng có nắm chắc!" Lúc này, Nhược Thủy đề nghị.

"Vậy em dẫn anh đi đi!" Hoàng Dật gật đầu.

Kế tiếp, Nhược Thủy bắt đầu dẫn Hoàng Dật đi đến hướng giáo đường của Hiên Viên trấn. Hiên Viên trấn đã lớn hơn rất nhiều so với lúc trước, xây dựng rất nhanh, kiến trúc so với lúc trước càng cao to đẹp đẽ hơn, đường phố sạch sẽ hơn, thống trị rất không tồi.

"Ồ? Đây không phải Miếu Sát sao?" Dọc theo đường đi, một ít người tinh mắt dần dần nhận ra Hoàng Dật, đều dừng chân lại, bắt đầu nghị luận lên.

"Miếu Sát đại ca, lần trước anh giúp chúng em lấy được thủ sát của Cường Thi vương, Hiên Viên thị có rất nhiều người sùng bái anh đấy!" Nhược Thủy nhìn đoàn người bốn phía giải thích.

Hoàng Dật mỉm cười, không nói gì.

Dần dần, Nhược Thủy dẫn Hoàng Dật đến quảng trường phía tây thành của Hiên Viên trấn, phía trước cũng là một tòa giáo đường. Tòa giáo đường này dường như giáo đường của châu Âu thời Trung Cổ, tràn ngập khí tức nghệ thuật, trên nóc nhà khảm một viên bảo thạch cực lớn, được ánh mặt trời chiếu rọi tản ra ánh sáng thần thánh; trên vách tường điêu khắc bích họa của thần linh một cách tinh xảo, hình ảnh rất sống động; từng thạch trụ dường như sóng lưng, chống đỡ cho một tòa kiến trúc như một tác phẩm nghệ thuật.

Đây là kiến trúc giáo đường của nghề nghiệp mục sư, như tháp ma pháp của nghề nghiệp pháp sư, đều là kiến trúc có thể gia tăng uy lực của nghề nghiệp.

Lúc này, trong giáo đường mơ hồ truyền đến tiếng ca của thiếu nữ, tựa như đang ngâm xướng thánh ca, làm cho người ta không nhận được muốn đi vào thăm dò một phen.

"Chúng ta vào đi thôi!" Nhược Thủy nói xong, đi đầu vào giáo đường. Hoàng Dật theo sát phía sau.

Rất nhanh, hai người tiến vào trong giáo đường thần bí, trong giáo đường là từng đạo cổng vòm, không có người ra vào, có vẻ vô cùng yên tĩnh, bên tai chỉ có tiếng ca ở chỗ sâu trong giáo đường truyền đến, càng ngày càng rõ ràng.

Nhược Thủy mang theo Hoàng Dật đi trong giáo đường, rất nhanh liền đi tới đại sảnh trong giáo đường.

Lúc này, trong đại sảnh đang có một nhóm thiếu nữ mặc sư làm thành một vòng tròn, ngửa đầu nhìn một vị thần linh trên đỉnh ca xướng. Ánh mặt trời xuyên qua kính mờ trên vách tường chiếu xuống, nhất thời trở nên mờ lung mơ hồ, khiến toàn bộ giáo đường như phủ thêm một tầng thánh quang nhu hòa, những thiếu nữ này giống như là thánh nữ, ngưỡng khuôn mặt dưới ánh sáng nhu hòa, biểu tình thành kính, tiếng ca linh hoạt kỳ ảo, dường như đang ca hát ở thiên đường.

Thấy tình cảnh này, Hoàng Dật dường như nhất thời bị cảm hóa, trong tâm linh không còn bất luận hắc ám tối tăm gì, trong tiếng ca mờ mịt linh hoạt kỳ ảo chậm rãi thả lỏng ra.

Lúc này, Nhược Thủy cũng nhẹ nhàng đi qua, dung nhập vào trong vòng thánh nữ, cũng cùng nhau cất tiếng hát lên. Tiếng ca của cô ấy đồng dạng linh hoạt kỳ ảo, dường như từ nước trời truyền đến, thánh quang nhu hòa cũng chiếu vào trên mặt của cô ấy, thần thánh mà đoan trang, Hoàng Dật trong lúc nhất thời nhìn mà có chút thất thần.

Nhược Thủy lúc này, tựa như tản ra một lực hấp dẫn không hiểu, cô ấy giống như là thiên sứ trên thiên đường, Hoàng Dật chỉ có thể ở trong địa ngục ngưỡng vọng lên, bị ngăn cách vô tận giữa hắc ám với quang minh.

Thần kinh khẩn trương hai ngày chiến đấu của Hoàng Dật, trong tiếng ca mờ mịt linh hoạt kỳ ảo cấp tốc thả lỏng xuống, hắc lặng lặng đứng, trên người cũng

phủ kín một tầng thánh quang.

Đúng lúc này, vòng thánh nữ ấy bỗng nhiên xoay người lại, tất cả đều nhìn Hoàng Dật, lộ ra khuôn mặt trang nhã đoan trang, tinh thuần không tì vết, tất cả đều hướng về hắn, hướng về một mình hắn mà hát ca, dường như đưa hắn trở thành một vị thần linh.

Lúc này, Hoàng Dật dường như chân chính hóa thân trở thành một thần linh, thế giới quanh mình hóa thành thiên đường, những người này đều là tín đồ của hắn, ngâm xướng thánh ca quanh hắn.

Rất cực, tiếng ca ngâm xướng hoàn tất, những thánh nữ này tất cả đều im lặng, tiếng ca linh hoạt kỳ ảo dần dần tiêu tán, tất cả vừa rồi dường như của một giấc mộng.

Hoàng Dật cũng từ trong loại cảm giác kỳ diệu này hồi phục tinh thần, sau đó hắn hơi gật đầu với những thánh nữ này.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn thu được 20 điểm tín ngưỡng chi lực. Khi tín ngưỡng chi lực tích lũy đến một tỷ điểm, tên ban thưởng 【 Sát Thần 】 của bạn sẽ được phó thác một loại tinh thần.

Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên thu được một hệ thống nhắc nhở.

Đây là lần đầu tiên hắn thu được điểm tín ngưỡng, đây là một loại thuộc tính mới nghe lần đầu, người chơi khác cũng chưa bao giờ nói qua. Bất quá Hoàng Dật lại bỗng nhiên nhớ tới đoạn thời gian trước, hắn ở trong rừng rậm gặp phải hai đứa nhỏ tên là Teemo và Tristana, lúc đó bọn họ đã nói qua, có tên ban thưởng chỉ có thể trở thành anh hùng truyền kỳ, muốn trở thành anh hùng sử thi thì cần thu được một loại tinh thần, bất quá bọn họ cũng không biết thế nào mới có thể thu được một loại tinh thần.

Mà hiện tại, Hoàng Dật rất cực chiếm được đầu mối của phương diện này, xem ra muốn được phó thác một loại tinh thần, cần đi thu thập tín ngưỡng chi

lực của chúng sinh.

"Miếu Sát đại ca, anh làm sao vậy?" Lúc này, Nhược Thủy thấy Hoàng Dật tựa như đờ ra, không khỏi hỏi một tiếng.

"À, không có gì." Hoàng Dật hồi phục tinh thần, sau đó hẩn như có suy nghĩ nhìn những thánh nữ trước mắt một chút, đếm thử một chút, các nàng là 20 người, vừa lúc tương xứng với 20 điểm tín ngưỡng chi lực.

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, đột nhiên hỏi nói: "Mọi người vừa rồi hát cái gì vậy?"

"《 Phúc âm Johannis 》! Làm sao vậy?" Nhược Thủy hiếu kỳ hỏi thăm.

"Phúc âm Johannis? Ý nghĩa của phúc âm này là cái gì?" Hoàng Dật tiếp tục hỏi.

Lúc này, người thánh nữ còn lại mặc mực sư bào màu trắng tiếp câu chuyện, giải thích: "Johannis là tín ngưỡng chi thần, 《 phúc âm Johannis 》 chính là do ngài ấy soạn ra. Có người nói năm đó ngài ấy đã đến thực lực đỉnh phong của bán thần, tại một buổi sáng, mắt thấy ánh sáng mặt trời mọc lên, vạn vật trên mặt đất sống lại, phúc chí tâm linh, lập tức hát ra bài ca này. Giây phút ấy, ngài như tiến vào một loại cảnh giới thần bí, tiếng hát của ngài trực tiếp vang đến từng ngõ ngách trên thế giới, vô luận tại đông đại lục hay là tại tây đại lục, hoặc là chư đảo hải ngoại, mỗi ngõ ngách đều có thể nghe được tiếng hát của ngài. Khi ngài hát xong, trên bầu trời hạ xuống một đạo thần quang, đem ngài dắt lên, thành công phong thần. Sau đó một ít người nhớ kỹ đoạn nhạc này, một đời một đời truyền bá, khích lệ mọi người tín ngưỡng, mỗi một người âm nhạc sư đều dùng suốt đời nghiên cứu bài hát này, cũng phụng xưng là thần khúc. Có người nói người sáng lập nghề nghiệp người ngâm thơ rong Thiên Địch cũng là nghe được bài hát 《 phúc âm Johannis 》 sau đó, mới sáng tạo ra nghề nghiệp người ngâm thơ rong. Nghề nghiệp mực sư chúng tôi, cũng đem bài hát 《 phúc âm Johannis 》 liệt vào thánh ca."

"Thì ra là thế!" Hoàng Dật nhất thời rõ ràng. Xem ra, muốn thu được tín ngưỡng chi lực, thì cần phải có người hát 《 phúc âm Johannis 》 với hần, mà một người chỉ có thể cống hiến 1 điểm tín ngưỡng chi lực, hần cần tích lũy một tỷ điểm tín ngưỡng chi lực mới có thể được giao phó một loại tinh thần, cái này hầu như là một nhiệm vụ không có khả năng hoàn thành! Toàn bộ Thế Giới Thứ Hai tổng cộng chỉ có 10 tỷ người chơi, cái này cho thấy bên trong phải có một phần mười người hát 《 phúc âm Johannis 》 cho hần! Bất quá hần cũng không biết một người có thể tăng nhiều điểm tín ngưỡng chi lực cho hần hay không, nếu như có thể, cái độ khó này sẽ giảm xuống không ít.

Trong lòng Hoàng Dật khe khẽ thở dài, tên ban thường cũng đã khó có thể thu được như vậy, mà cái tinh thần này thì càng khó thu được, muốn trở thành anh hùng sử thi, không phải một chuyện dễ dàng.

"Miếu Sát đại ca, anh thu được trạng thái cầu xin phúc âm không?" Lúc này, Nhược Thủy đi tới trước mặt của Hoàng Dật, đôi mắt tinh thuần nhìn hần hỏi.

Hoàng Dật nhìn trạng thái trên người của mình một chút, lúc này hần có thêm một trạng thái【 cầu xin phúc âm 】, gia tăng 10% toàn bộ thuộc tính, kéo dài liên tục 10 giờ, nhưng trong vòng một tuần chỉ có thể thu được một lần.

Đây là một BUFF vô cùng cường đại, là toàn bộ thuộc tính tăng lên, bao gồm công kích, sinh mệnh, phòng ngự, tốc độ công kích, bạo kích, tốc độ di chuyển và các loại thuộc tính, tất cả đều tăng lên 10%!

"Thu được, cảm ơn các người!" Hoàng Dật gật đầu.

"Kế tiếp, em cho anh thêm một cầu khẩn nữa!" Nói xong, Nhược Thủy đi tới trước mặt của Hoàng Dật, nhắm mắt lại, vươn tay nhỏ đặt ở trước ngực, làm một tư thế cầu khẩn, hình dạng thành kính, bắt đầu cầu khẩn.

Cái này cũng là một BUFF của mục sư, có thể tăng 3% thuộc tính chủ của mục tiêu trong một ngày, thuộc tính chủ của Hoàng Dật là lực lượng, có được cầu khẩn này, hần có thể tăng 3% lực lượng, kéo dài liên tục một ngày.

Có hai BUFF này, thực lực của Hoàng Dật lại tạm thời tăng lên một ít, đi bắt Địa Hành Long càng có nắm chắc. Thế Giới Thứ Hai có rất nhiều nghề nghiệp, các loại BUFF cũng vô số, chỉ cần thêm hơn một trăm một BUFF, thực lực của một người chơi sẽ trực tiếp tăng lên một mảng lớn, giống như Hoàng Dật lúc trước tổ đội với Viêm Hoàng quân đoàn đi lấy thủ sát Cường Thi vương cũng là như thế. Bất quá rất nhiều BUFF đều có thời gian rất ngắn, BUFF có thể vượt quá 10 phút đều rất ít. (Cái này giống Lineage II, World of Warcraft hay Guild War, nhìn bảng buff mà chóng cả mặt!)

Kế tiếp, Hoàng Dật kiên trì đợi, chờ Hỏa Vũ login.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 275: Tiến Vào Địa Long Cốc

"Miếu Sát đại ca, Hỏa Vũ login rồi, cô ấy đang ở đại sảnh thị chính, em dẫn anh đi qua!" Một giờ sau, Nhược Thủy nhiệt tình nói với Hoàng Dật, sau đó lập tức dẫn đường.

Hoàng Dật đi theo phía sau cô ấy, đi tới đại sảnh thị chính trong Hiên Viên trấn, gặp được Hỏa Vũ.

"Miếu Sát, đã lâu không gặp! Không ngờ rằng Long Đô đều bị anh chiếm được, bất quá tôi tin tưởng Hiên Viên trấn chúng tôi sẽ vượt qua Long Đô rất nhanh!" Hỏa Vũ thấy Hoàng Dật, bắt chuyện một tiếng.

"Hiên Viên trấn của các người rất đẹp!" Hoàng Dật gật đầu, ca ngợi một tiếng, sau đó nói: "Mời mở ra truyền tống môn, đưa tôi đến lối vào của Địa Long cốc đi!"

"Được!" Hỏa Vũ gật đầu, sau đó lập tức vung pháp trượng, vẽ ra một vòng tròn trong không khí, quát một tiếng: "Truyền tống môn, Địa Long cốc!"

Sau đó, trong không khí trước người của cô ấy nhất thời xuất hiện một cánh cửa hình trứng, cao tới năm sáu mét, bốn phía cánh cửa tản ra ánh sáng màu trắng sữa, không ngừng phóng ra bên ngoài, mà khu vực trung tâm là một lỗ đen sâu thẳm, không biết rốt cục đi thông khu vực thần bí nào.

Hoàng Dật đã nhìn thấy truyền tống môn qua một lần, lúc này không hề do dự, lập tức đi vào, thân ảnh nhất thời biến mất ở trước mắt của Nhược Thủy và Hỏa Vũ.

"Miếu Sát đại ca, chúc anh thuận buồm xuôi gió." Nhược Thủy nhẹ nhàng mà nỉ non một tiếng.

...

Trước mắt nhất thời biến đổi, Hoàng Dật đi tới một chỗ hoàn toàn mới.

Nơi này là một dãy núi kéo dài vô bờ, không thấy bóng người, phía trước là một ngọn núi cao, đỉnh núi dốc đứng không gì sánh được, cao vót trong mây, căn bản không có khả năng leo lên trên. Trong mồm núi chót vót, có một cái khe rộng hai ba mét, dài mà chật hẹp, quanh co khúc khuỷu, không biết đi thông địa phương nào.

Lúc này, tại lối vào của khe, có một đám thủ vệ đang đứng, bảo vệ vững vàng cho lối vào, không cho người ngoài tùy tiện đi vào.

Thủ vệ thấy hân đến, lập tức sững sốt, sau đó đề phòng đánh giá hân.

"A? Miếu Sát đại ca, là anh!" Lúc này, một chàng trai pháp sư trang bị phát sáng nhận ra Hoàng Dật, hơi sững sốt, sau đó nhiệt tình bắt chuyện.

"Ừm, xin chào!" Hoàng Dật gật đầu.

"Em là một thành viên của Viêm Hoàng quân đoàn, em là Băng Đế, lần trước còn cùng anh đi lấy thủ sát của Cương Thi vương! Thật chờ mong có thể lần thứ hai chiến đấu với anh." Chàng trai cười ha ha, sau đó nói với thủ vệ xung quanh: "Đây là Miếu Sát đại ca, là bạn cũ của Dao Phong đại ca, mọi người để anh ấy đi vào bắt rồng đi! Với năng lực của Miếu Sát đại ca, khẳng định có thể bắt được Bá Vương Long hoặc là Bạo Long mạnh nhất!"

Người còn lại lúc này cũng đều nhận ra Hoàng Dật, lập tức gật đầu, sau đó tránh ra hai bên, đem cái khe mở rộng ra trước mặt Hoàng Dật.

"Miếu Sát đại ca, em dẫn anh đi vào, thuận tiện nói với anh một chút về kỹ xảo bắt rồng của tụi em." Lúc này, chàng trai tên là Băng Đế đi đầu tiến vào

trong cái khe, dẫn đường cho Hoàng Dật.

"Làm phiền!" Hoàng Dật gật đầu, lập tức đi theo.

"Miếu Sát đại ca, bên trong Địa Long cốc có rất nhiều loại Địa Hành Long. Đây là Địa Long cốc, chỉ có Địa Hành Long, danh cũng như nghĩa, cũng là hoạt động trên mặt đất, chủng loại tương đối đa dạng phức tạp, chia làm chiến long dùng công kích vật lý để chiến đấu cận chiến, và ma pháp long sử dụng ma pháp làm công kích viễn trình. Chiến long cũng là Tốc Long, Liêm Dao Long, Kiếm Long, Bá Vương Long, Bạo Long, bình thường đều có thể hình cường tráng, da dày thịt béo, am hiểu chiến đấu gần người, có năng lực công phòng vật lý khá cao, nhưng sức chống cự đối với ma pháp thì kém một chút, đương nhiên cái này chỉ là tương đối mà nói, một tiểu đội ma pháp sư mặc dù hao hết tất cả ma lực, cũng không nhất định có thể tạo thành nhiều thương tổn đối chiến long. Mà ma pháp long dựa theo các hệ khác nhau chia làm hỏa long, gió long, lôi long, chủng loại càng nhiều hơn, bọn chúng ngược lại với chiến long, phòng ngự vật lý tương đối tương đối thấp, nhưng công kích ma pháp uy lực mạnh, cũng không thể xem thường, đặc biệt là loại công kích ma pháp quần thể, siêu cường người chơi hiện nay rất khó chống đối. Chúng em hiện nay chỉ bắt được một con ma pháp long, hơn nữa là loại ma pháp đơn thể, không phải ma pháp quần công."

"Vậy bắt giữ Địa Hành Long có kỹ xảo gì?" Hoàng Dật hỏi.

"Những con thực lực kém bình thường đều là quần cư, không dễ chọc, mà độc hành thì thực lực lại rất mạnh, cũng không dễ chọc. Trong những Địa Hành Long này loại yếu cũng là loài ăn cỏ, chúng nó phần lớn là Địa Hành Long cấp ba, thực lực có hạn, anh có thể tìm một chút xem có con nào đi một mình hay không, chỉ cần có lạc đàn, anh có thể đem nó đánh tới trọng thương, sau đó dùng dây cương Địa Long Hành, như vậy mới có thể thành công, ngàn vạn lần không nên đi chọc giận một đám Địa Hành Long, nếu không sẽ chết rất thảm. Mặt khác, nếu như anh muốn chọn Địa Hành Long cường đại, anh nên tìm con bị thương, có vài Địa Hành Long có thể nhìn ra có thương tích rất rõ ràng, loại này anh có thể lo lắng một chút, làm thương thế của nó nặng thêm, khiến cho nó trở

nên suy yếu không gì sánh được, rồi dùng dây cương Địa Long Hành thì có cơ hội có thể bắt được. Chúng em lần trước là may mắn bắt được một con Bá Vương Long bị thương, Đào Phong đại ca sau khi có con Bá Vương Long kia, thực lực lại tăng lên một bậc!" Băng Đế nói xong, trong giọng nói tràn đầy tự hào.

"Vậy bên trong Địa Long cốc, có loại rồng nào lợi hại nhất?" Hoàng Dật lại hỏi.

"Lợi hại nhất có hai loại, một loại là Bá Vương Long, một loại là Bạo Long, đều là vô cùng tàn bạo, thực lực cấp bốn đỉnh cấp. Thấp một chút thì có Tấn Mãnh Long, tốc độ và lực công kích gồm nhiều mặt; Liêm Dao Long, lực công kích vật lý vô cùng cường hãn, chân trước giống như lưỡi đao vậy; Dị Đặc Long, một loại Địa Hành Long đồng thời có công kích vật lý và ma pháp công kích; Lôi Long, một chủng loại Địa Hành Long có công kích lôi hệ hiếm thấy. . ." Băng Đế giới thiệu như thuộc trong lòng bàn tay, một hơi nói ra đặc điểm của hơn mười loại Địa Hành Long.

"Vậy tốc độ nhanh nhất thì sao?" Hoàng Dật lại hỏi.

"Tốc độ nhanh nhất không thể nghi ngờ cũng là Tốc Long, tốc độ cực nhanh, hầu như giống một cái bóng, chớp mắt thì nhìn không thấy, bất quá lực công kích của Tốc Long tương đối thấp, anh nếu như bắt về chỉ đơn thuần dùng để chạy đường mà không có yêu cầu khác, vậy Tốc Long là một lựa chọn không tồi. Ngoài ra, còn có Dược Long, nhảy rất cao, tốc độ cũng rất nhanh, đối với địa hình đặc thù như vách núi vùng núi mà nói, chúng nó cũng là thú cưỡi tốt, có thể trực tiếp nhảy qua vách núi rộng."

Nghe Băng Đế giảng giải, Hoàng Dật đại thể có một lựa chọn, hẳn vừa ý nhất có bốn loại Địa Hành Long, hoặc là Bá Vương Long và Bạo Long, hai loại này là Địa Hành Long thực lực mạnh nhất, lực công kích hung ác nhất, bắt một con trong chiến đấu sẽ vô cùng có trợ giúp. Mặt khác, hẳn còn quyết định bắt một con Tấn Mãnh Long, đây là loại Địa Hành Long hẳn hiện nay gặp qua, BOSS

thứ năm tầng 60 của Chúng Thần chi tháp cũng là cưỡi loại Địa Hành Long này, bất quá đó là hình thức 1 người, cho nên Tấn Mãnh Long bị suy yếu rất nhiều, trên thực tế Tấn Mãnh Long vô cùng kinh khủng, tốc độ và lực công kích gồm nhiều mặt, trong chiến đấu cần một ít trợ giúp, hẳn có thể cưỡi Tấn Mãnh Long. Cuối cùng, hẳn còn quyết định bắt một con Tốc Long, thuần túy dùng để thay chạy bộ.

Hắn hiện tại có rất nhiều dây cương Địa Long Hành, cũng đủ để hắn bắt giữ rất nhiều Địa Hành Long.

"Được rồi, Miếu Sát đại ca, tới Địa Long cốc rồi, kế tiếp em trở về, thực lực của em ở chỗ này cũng là đi chịu chết, chúc anh thuận buồm xuôi gió!" Lúc này, Băng Đế đi tới cuối cái khe, sau đó quay đầu lại hướng Hoàng Dật nói một tiếng.

"Cảm ơn!" Hoàng Dật gật đầu, sau đó nhìn về hướng phía trước.

Phía trước cái khe chiếu ra một luồng sáng, khiến cho cái khe hắc ám nghênh đón ánh sáng như mặt trời mọc lên, hắn lập tức đi ra ngoài.

Trước mắt nhất thời rộng mở, dường như đi qua cái khe của dãy núi, đi tới chốn đào nguyên ngăn cách với nhân thế. Lúc này phía trước là một thế giới rừng xanh um tùm, có thảo nguyên rộng lớn, rừng rậm thì bao la, hồ nước bát ngát bên trong, thoạt nhìn giống như là thế giới của thời đại Kỷ Jura. Một con Địa Hành Long lớn ở bên trong chậm rãi bước đi, chúng nó có thân thể khổng lồ, những loài này phần lớn là ăn lá cây và ăn cỏ, mà một ít Địa Hành Long linh hoạt khéo léo, thì săn bắt vài Địa Hành Long nhỏ yếu hơn, vô cùng hung hãn.

Bất quá Hoàng Dật nhìn nhìn, luôn cảm thấy ở đây thiếu cái gì đó, hắn ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời, mặt trên một mảnh trống không, chỉ có trời xanh mây trắng, trừ cái này ra cái gì cũng không có, không có sinh vật bay lượn như dực long! Quả nhiên là tên cũng như nghĩa.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức lấy ra Quỷ Phủ truyền kỳ, lén lút đi vào, đi tới khu vực của Địa Hành Long nguy cơ tứ phía.

Lúc này, phía trước của Hoàng Dật là một mảnh rừng rậm, cây cối ở đây cao to không gì sánh được, ánh mặt trời gian nan chiếu đến, bốn phía một mảnh yên tĩnh, khắp nơi đều lộ ra một bầu không khí lạnh lạnh.

"Rống!" Hoàng Dật mới vừa đi không được vài bước, chợt nghe thấy phía trước truyền đến một tiếng rống rung trời động đất, sau đó một con Địa Hành Long nhanh nhẹn có cái miệng giống như mỏ vịt cuống quýt chạy ra, ngay sau đó, phía sau của nó lao ra ba con Tấn Mãnh Long to hai ba mét, điên cuồng truy kích, dọc theo đường đi đụng không ít cây cối, lá cây bay loạn, thể hiện ra một khí thế hung hoành.

"Ngao ô!" Con Áp Chủy Long nhất thời bị một con Tấn Mãnh Long đuổi theo, hung hăng cắn vào cổ, sau đó nó phát ra một tiếng rống tuyệt vọng, ngay sau đó hai con Tấn Mãnh Long phía sau cũng xông đến, vây quanh con Áp Chủy Long, mở răng nhọn cắn xuống.

Kế tiếp, Áp Chủy Long đã không có tiếng kêu truyền ra, Hoàng Dật trốn sau gốc cây, bên tai chỉ nghe thấy từng tiếng cắn xé nhai nuốt sồn tọc gáy, tựa như ba con Tấn Mãnh Long đang dùng bữa.

Ở đây quả nhiên nguy hiểm, trong lòng Hoàng Dật nhất thời có một nhận thức thanh tỉnh, loại trình tự chiến đấu vừa rồi mà nói, hẳn không có cách nào chạy trốn, càng đừng nói là đánh. Địa Hành Long có thực lực hoàn chỉnh hẳn không thể đi lo lắng, chỉ có thể đi tìm Địa Hành Long lạc đàn và bị thương.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức biến thành hình thái Khứu Bảo Miêu, lướt đi trong rừng rậm, tìm kiếm mục tiêu. Thân thể của hắn quá nhỏ, Địa Hành Long đều không có hứng thú, cho dù phát hiện cũng sẽ tự động bỏ qua, Hoàng Dật dọc đường đi đều là hữu kinh vô hiểm.

Dần dần, Hoàng Dật rời khỏi rừng rậm, đi tới một thảo nguyên, nơi này là một ít Địa Hành Long hình thể cực lớn nhưng ăn cỏ, không có uy hiếp gì, Hoàng Dật chui qua phía dưới thân thể to lớn của chúng, nỗ lực tìm kiếm.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 276: Long Huyết Vũ Cơ Và Địa Hành Long

Hoàng Dật tìm cả ngày, trong lúc đó hăn gặp qua các loại Địa Hành Long, tạo hình các dạng, năng lực khác nhau, thực lực của mỗi một loại đều vượt xa thú cười tầm thường nhìn thấy bên ngoài, tùy tiện bắt một con cũng đủ để trở thành người nổi bật trong người chơi.

Hoàng Dật trải qua khảo sát thực địa xong, không khỏi hạ yêu cầu xuống, thực lực của những con Địa Hành Long này vượt xa dự liệu của hăn, cho dù là bắt Địa Hành Long cấp ba cũng đã đủ, cũng mạnh hơn ngựa không đầu lúc trước hăn bắt.

Bất quá hăn tìm lâu như vậy, vẫn cũng không có gặp phải Địa Hành Long lạc đàn hoặc là bị thương, về phần Bá Vương Long, Bạo Long loại long tộc đỉnh cấp trong truyền thuyết, thì ngay cả tung tích đều không thấy qua, phỏng chừng số lượng vô cùng ít. Mà muốn gặp phải Bá Vương Long bị thương, phỏng chừng tìm mấy tháng cũng không thấy có thể được một con, cho dù có thực lực cũng bắt không được.

Lúc này, Hoàng Dật đang đứng ở một dãy núi nhỏ, mặt trời đã dần dần xuống núi, mặt trời chiều chiếu vào thế giới như Kỷ Jura, có vẻ có chút tang thương. Trong thảo nguyên phương xa, một con Lương Long có cái cổ thật dài, chậm rãi đạp bước, làm nổi bật ánh mặt trời chiều. Một đàn Áp Chủy Long cũng từ hồ nước bò lên bờ, bắt đầu nghỉ ngơi buổi tối, Địa Long cốc gần ghênh đón một đêm tương đối yên tĩnh.

Hoàng Dật vọt xuống một chỗ khác của đỉnh núi, chỗ đó là một khu rừng mênh mông vô bờ, bên trong thỉnh thoảng truyền đến tiếng rống của Địa Hành Long. Dần dần, hăn càng ngày càng đi sâu, Địa Long cốc này mênh mông vô bờ,

dường như là một thế giới, hẳn còn chưa đi đến giới hạn.

"Vù!" Hoàng Dật vừa từ trên núi xuống, thì bỗng nhiên cảm giác được trước mắt nhoáng lên, sau đó một bóng đen thật lớn lập tức hiện lên trước mắt, lao vào trong một hang núi nhỏ.

Hoàng Dật hoảng sợ thoáng nhìn, chỉ nhìn thấy bóng đen lướt qua, bóng đen là một con Địa Hành Long to tới hai mét, toàn thân màu xanh lục, hầu như không khác biệt lá cây, ẩn dấu vô cùng tốt. Chi sau của nó cường tráng, đuôi thon dài, toàn bộ thân thể thoát nhìn như hình giọt nước hoàn mỹ, thân thể thon thả, tốc độ cực nhanh, hầu như chỉ chớp mắt đã không nhìn thấy.

Đây là con Địa Hành Long có tốc độ nhanh nhất Hoàng Dật nhìn thấy trong Địa Long cốc lâu như vậy tới nay, rất có khả năng cũng là Tốc Long trong truyền thuyết.

Hoàng Dật nhìn nơi hang núi Tốc Long biến mất một chút, chỗ đó lùm cỏ um tùm, thấy không rõ bên trong là cái gì, trong hang mơ hồ tản ra một chướng khí màu tím, hẳn là tràn ngập kịch độc.

Hắn suy nghĩ một chút, cuối cùng quyết định vào xem, hẳn lúc này vẫn là hình thái Khứu Bảo Miêu linh hoạt, tương đối linh hoạt, rất nhanh chạy vào trong hang, đi tới trong lùm cỏ um tùm. Những cây cao chừng hai ba mét, trong mắt Khứu Bảo Miêu nhỏ gầy của Hoàng Dật, giống như là một mảnh rừng rậm, tầm mắt hỗn loạn.

Rất nhanh, Hoàng Dật vượt qua lùm cỏ rậm rạp, trước mắt rõ ràng, phía trước cũng là lối vào của hang núi nhỏ, xung quanh không nhìn thấy bất luận động vật gì, khắp nơi đều là chướng khí màu tím. Bất quá hẳn trải qua hình thái Bán Thú Nhân, bản thân có kháng tính tật bệnh và độc tố rất mạnh, những chướng khí này không có uy hiếp gì đối với hắn.

Lối vào hang núi, là hai ụ đá lớn, ở giữa chỉ còn lại một lối vào nhỏ rộng chừng một mét, thân thể của Tốc Long khá thon, có thể đi vào nơi này, mà Địa

Hành Long cỡ lớn còn lại thì không cách nào đi qua lọt, là một hang ổ vô cùng lý tưởng.

Hoàng Dật lập tức chạy vào hang núi, trong hang, có một tảng đá lớn cao hơn mười mét, chặn tầm mắt phía trước, hấn đi vòng qua tảng đá này, nhất thời thấy được một tình cảnh mới. Phía trước là một bãi cỏ nhỏ, bên trên có rất nhiều vỏ trứng vỡ vút tứ tán, bốc ra một tanh hôi. Lúc này, trong bãi cỏ là một con Tốc Long, trong miệng ngậm nó một cái trứng, để xuống mặt đất, liếm lòng đỏ bên trong, ăn có vẻ ngon.

Lúc này, Hoàng Dật có thể quan sát rõ ràng con Tốc Long này, thân thể của nó càng ưu mỹ thon thả hơn so với dự đoán, hoàn toàn ngược lại với vẻ ngoài xấu xí dữ tợn của Địa Hành Long bình thường, chỉ là nhìn qua, thì có một cảm giác có tốc độ nhanh như điện chớp.

Hoàng Dật vô cùng thoả mãn với con Tốc Long này, đây là công cụ thay thế đi bộ tuyệt hảo, lúc lặn lội đường xa vô cùng tiết kiệm thời gian, hấn quyết định bắt giữ con Tốc Long này.

Tốc Long có tốc độ rất nhanh, mà con Tốc Long trước mắt cũng không có bị thương, người chơi trên cơ bản không có cách nào bắt được, lần trước Đào Phong bọn họ cũng là tìm được một con Tốc Long bị thương, sau khi trả giá bằng mạng của nhiều người, mới gian nan bắt được.

Bất quá hang núi này vô cùng chật hẹp, ưu thế tốc độ của Tốc Long bị giảm rất nhiều, khó khăn không nhỏ của vấn đề này đã giải quyết, kế tiếp Hoàng Dật phải lo lắng làm sao mới có thể đánh bại nó.

Tốc Long tuy rằng lực công kích yếu, nhưng đây là so với Bá Vương Long, Tấn Mãnh Long những Địa Hành Long này mà nói thôi, đối với người chơi thì vô cùng kinh khủng, con Tốc Long này là BOSS cấp 75, sủng vật cấp bốn cao cấp, đối với người chơi hiện nay mà nói không thể một mình chiến thắng. Cho dù là với trạng thái cường đại như Hoàng Dật, đơn độc chống lại Tốc Long cũng

chỉ một con đường chết, hai bên không cùng thực lực và đẳng cấp.

Hoàng Dật nhìn địa hình bốn phía một chút, chỉ cần hấn đem lối vào ngăn chặn, như vậy đây là một hoàn cảnh phong bế hoàn mỹ, hoàn toàn có thể đem tội phạm trong Anh Hùng ngục giam thả ra, khiến cho phân thân của tội phạm tới sống mái với Tốc Long, chờ chúng nó lưỡng bại câu thương, hấn sẽ đến làm hoàng tước ở phía sau.

Hoàng Dật quay đầu nhìn lối vào một chút, trên lối vào, có một khối đá hình tròn, rất dễ lăn, chỉ cần đẩy xuống, vậy là có thể chặn lối vào.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức lạng lẽ lui về lối vào, biến thân trở thành hình thái linh miêu linh hoạt nhất, sau đó leo lên dọc theo khe núi, đi tới trước khối đá hình tròn.

Sau đó hấn tiếp tục thay đổi hình thái, trở thành hình thái Thú Vương thực lực mạnh nhất, cầm lấy Quỷ Phủ truyền kỳ, dùng lực lượng cường đại nhất của mình, ra sức đánh một kích vào khối đá hình tròn!

"Ầm!" Một âm thanh chấn động lớn vang lên, khối đá hình tròn nhất thời bị đẩy, sau đó lăn dần xuống hang núi phía dưới, phát ra tiếng ầm ầm lớn, dường như địa chấn.

"Rầm!" Khối đá hình tròn ngã xuống ngay lối vào chật hẹp phía dưới, thoáng cái bịt kín nó, kế tiếp, hang núi này cũng trở thành một hoàn cảnh hoàn toàn phong kín.

Con Tốc Long nghe được cái âm thanh này, lập tức hoảng sợ, cảnh giác ngẩng đầu nhìn hướng lối vào một chút, đuôi cũng duỗi thẳng ra, chuẩn bị tùy thời chạy trốn.

Sau khi nó thấy Hoàng Dật trên núi đá, ánh mắt nhất thời hung hấn, phát ra một tiếng rống, cảnh cáo hấn một tiếng, sau đó liền không để ý đến Hoàng Dật, tiếp tục cúi đầu liếm trứng. Bởi trước lối vào có một tảng đá lớn cao hơn mười

mét, che khuất tình cảnh của lối vào, Tốc Long cũng không có phát hiện nó đã bị nhốt ở bên trong.

Kế tiếp, Hoàng Dật đợi một hồi, thấy Tốc Long quả thật không để ý đến hắn, hắn lặng lẽ từ trên dốc núi nhảy xuống, tiến vào trong hang, trốn phía sau tảng đá cao hơn mười mét, sau đó lập tức lấy ra《 Anh Hùng chi thư 》, triệu hồi ra lối vào của Anh Hùng ngục Giam.

Nhất thời, lối vào hình rồng hiện ra, giấu ở phía sau tảng đá, không bị Tốc Long phát hiện, Hoàng Dật lập tức đi vào. Hắn trực tiếp đi tới bên trong hòng hoàng thạch thất, bắt đầu bắt chìa khoá bay lượn.

Thực lực của Hoàng Dật càng mạnh, có thể bắt được của chìa khoá cũng càng nhiều, bất quá hắn bây giờ còn là không cách nào vượt giới hạn hai trăm cấp. Hắn tùy ý bắt một chìa khoá, kiểm tra con số một chút, rất nhanh tra tìm được tin tức của tội phạm trong《 Anh Hùng chi thư 》--

Long Huyết Vũ Cơ. Shyvana (cấp 151, đánh số 5072)

Thời kỳ Cận Cổ, hậu duệ long tộc chảy long huyết thần bí, tại thời điểm gần trưởng thành, giết chết cốt long do Tử Thần điện nuôi dưỡng, mưu toan hấp thu khí tức long tộc của bọn chúng để hoàn thành nghi thức thành người, đặc biệt bắt vào phòng giam này, giam cầm cả đời.

Hoàng Dật không ngờ rằng tùy tiện bắt một chìa khoá, thì với có quan hệ hậu duệ long tộc. Hơn nữa Long Huyết Vũ Cơ còn cảm thấy vô cùng hứng thú đối với khí huyết long tộc, Địa Hành Long miễn cưỡng coi như thành viên thấp nhất của long tộc, hắn là rất hợp khẩu vị.

Từ cái giới thiệu văn tắt này, Long Huyết Vũ Cơ hẳn là một nhân vật có tiềm lực vô hạn. Cô ấy là tội phạm của thời kỳ Cận Cổ, xếp cuối cùng trong năm thời đại lớn là Tuyên Cổ, Thái Cổ, Viễn Cổ, Thượng Cổ, Cận Cổ, dựa theo niên đại mà tính, theo lý là nhóm tội phạm yếu nhất trong ngục giam. Nhưng đẳng cấp của cô ấy cao tới cấp 151, cái này có thể so sánh với một ít tội phạm của thời kỳ

Thượng Cổ, cho dù là Sa Đạo Vương nhân vật sống từ thời kì Viễn Cổ đến bây giờ, cũng chỉ hơn cấp 170 mà thôi. Càng quan trọng là, Long Huyết Vũ Cơ lúc bị bỏ tù, vẫn chưa trưởng thành, ngay cả nghi lễ thành người cũng không hoàn thành được, cô ấy có tiềm lực rất lớn, chỉ cần trưởng thành, không biết sẽ kinh khủng cỡ nào.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức dựa theo bản đồ trong《 Anh Hùng chi thư 》, đi tới phòng giam của Long Huyết Vũ Cơ, nhìn vào bên trong.

Trong phòng giam, cũng không giống các phòng giam khác, giam giữ cả đám Ma Ảnh dữ tợn, mà vừa vặn ngược lại, bị giam giữ trong phòng giam này, là một mỹ nữ có cảm giác rất đẹp. Cô ấy mặc một thân áo giáp chạm rồng màu đỏ, thân trên của áo giáp dường như là một cái nịt ngực, chỉ bao lấy bộ ngực sữa, khiến cho chúng nó căng tròn đầy sức sống, thân dưới là một váy ngắn, lộ ra đùi đẹp thon dài. Thân thể của cô ta, quả thật có thể so sánh với Tần Thời Vũ, hơn nữa cô ấy còn gợi cảm hơn nhiều so với Tần Thời Vũ, nếu như cô ấy là một người chơi, bị nhốt trong phòng giam này, treo vài roi da hình cụ trên vách tường, không biết sẽ hấp dẫn bao nhiêu người chơi nam có ham muốn đặc thù.

"Ta nghĩ thấy được sợ hãi." Đúng lúc này, cô gái gợi cảm kia quay đầu nhìn Hoàng Dật, ánh mắt không mang theo tình cảm, dường như một Băng Tuyết mỹ nhân.

"Không, người nghĩ thấy được chính là tự do." Hoàng Dật nhìn cô ta một cái, sau đó quơ chìa khoá trong tay.

Long Huyết Vũ Cơ nhất thời sửng sốt, trong hai tròng mắt băng lãnh nhất thời tuôn ra một vẻ cuồng nhiệt, sau đó nhìn chăm chăm Hoàng Dật, bộ ngực sữa bởi vì kích động mà phập phồng.

Vô số năm, cô ấy rất cực thấy được hy vọng của tự do!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 277: Tốc Long Trọng Thương

"Có thể một ngày nào đó, ta sẽ đem người hoàn chỉnh thả ra, đến lúc đó người có thể hiệu lực cho ta. Nhưng hiện tại, ta chỉ cho người một chút tự do." Hoàng Dật nói xong, đem chìa khoá cắm vào ổ khoá phòng giam, hơi vặn một chút, mở 1% tiến độ, có thể cho một phân thân có 1% thực lực của Long Huyết Vũ Cơ chạy ra, đây là cửa ma pháp, cơ hội chỉ có một lần.

Hoàng Dật không dám dừng lại nhiều, lập tức lựa chọn truyền tống ra Anh Hùng ngục giam, sau đó lập tức biến ảo vì Khứu Bảo Miêu hình thái, nhanh chóng leo lên tảng đá lớn trốn đi, chuẩn bị xem vở kịch hay đóng cửa đánh rồng bên dưới.

Lối vào của Anh Hùng ngục Giam bắt đầu biến mất, phân thân của Long Huyết Vũ Cơ dần dần thể hiện ra, lúc này trong mắt của cô ấy tràn đầy kích động, đôi mắt thế giới bên ngoài tốt đẹp, không khỏi hít sâu một hơi, khí tức tự do đập vào mặt mà đến.

Phân thân này chỉ có 1% thực lực của cô ấy, so với một con Tốc Long cấp 75 thì kém hơn một chút, bất quá cái này không có nghĩa là 100 con Tốc Long cấp 75 là có thể đánh thắng được Long Huyết Vũ Cơ hoàn chỉnh thực lực, đây là không thể đơn giản xếp chồng, thực lực tăng lên 1%, khả năng chiến đấu thực sự cũng tăng lên.

Dự định của Hoàng Dật, cũng là khiến cho phân thân này dùng sinh mệnh, đem Tốc Long đánh cho tàn phế, sau đó hẳn có thể tiến vào thu thập tàn cục, đem Tốc Long trọng thương bắt giữ tới tay.

Rất nhanh, lối vào của ngục giam hoàn toàn biến mất, phân thân của Long

Huyết Vũ Cơ nhất thời chặt đứt liên hệ với bản thể, trong hai mắt của nó không hề có bất luận tình cảm, giống như trong nháy mắt biến thành một cỗ máy giết chóc, chỉ còn lại bản năng chiến đấu nguyên thủy nhất. Sau đó, nó bắt đầu đi dạo không mục đích xung quanh, nhưng lối ra của hang núi đã bị bịt kín, nó chỉ có thể đi vào trong hang núi.

Lúc này, Tốc Long đã hoàn toàn ăn no, thỏa mãn liếm liếm lòng đỏ trứng sót lại trên khóe miệng, đuôi dài nhẹ nhàng lắc lư. Đúng lúc này, nó nhìn thấy phân thân của Long Huyết Vũ Cơ, cảm thụ được huyết thống long tộc thuần khiết trên người của nó, cặp mắt nhất thời ngấn ra, hiện lên ra một vẻ sợ hãi đối với long tộc.

Nhưng rất nhanh, nó phát hiện ra, khí tức của Long Huyết Vũ Cơ cũng không mạnh, dĩ nhiên còn yếu hơn nó một ít! Trong mắt của nó nhất thời phóng ra tinh quang, liếm liếm môi. Đây chính là một bữa tiệc lớn, chỉ cần nó có thể đem đổi phương ăn tươi, thu được huyết thống long tộc thuần khiết, vậy thực lực bản thân cũng có thể tăng lên một phen!

Long Huyết Vũ Cơ hiện tại là hoài bích có tội, nó không có thực lực tương ứng để bảo vệ bản thân mình, khiến cho Tốc Long nhìn trộm. Cái này không khỏi khiến cho Hoàng Dật nhớ tới lúc trước mèo trắng nhỏ lột xác thành thú linh, dẫn phát vượn thú trong rừng rậm đến vây công, muốn ăn tươi cô bé, cho dù Hoàng Dật có khí tức của vượn thú chi vương cũng uy hiếp không được chúng nó, bởi vì thực lực của bọn họ lúc ấy quá yếu, còn uy hiếp không được vượn thú, còn trở thành đối tượng để tấn công. Cho dù là tại thế giới nhân loại văn minh, bình thường cũng trình diễn loại chuyện như vậy, trừ phi là thân tín, bằng không có rất ít người có thể ngăn chặn loại tà niệm thượng vị này.

Ở chỗ này, Hoàng Dật cũng không dám biến thành hình thái Bạch Long, lộ ra khí tức Bạch Long của bản thân, e sợ bị tất cả Địa Hành Long vây công, nhưng Long Huyết Vũ Cơ không biết những cái này, nó sau khi nhìn thấy Tốc Long, ánh mắt đỏ lên, lập tức vọt tới.

"Ầm!" Kế tiếp, Tốc Long và Long Huyết Vũ Cơ trực tiếp mở ra chiến đấu!

Bùn đất trên mặt đất, cỏ cây, vỏ trứng đều bị đánh bay lên bầu trời, đây là chiến đấu nguyên thủy nhất, không có bất luận kỹ xảo gì, so đấu cũng là lực lượng thuần khiết.

Cả hai bên, cũng không phải Hoàng Dật có thể đối phó, hẳn vẫn đứng ở trên núi đá, quan sát, nhìn phía dưới đánh cho hôn thiên ám địa.

...

Đánh hồi lâu sau đó, dần dần, tiếng động chiến đấu càng ngày càng nhỏ, lúc này Long Huyết Vũ Cơ đã tới nỏ mạnh hết đà, cái phân thân này chỉ có 1% của thực lực, hiện tại đã bị đánh xụi lơ trên mặt đất; mà bên kia Tốc Long cũng cũng không tốt hơn, trên mình đầy vết máu loang lổ, một chân đều bị gãy, đi đường khập khiễng, thở hổn hển.

Đúng lúc này, Tốc Long nắm cơ hội, lập tức xông lên, dùng chi trước sắc bén đâm mạnh vào hướng Long Huyết Vũ Cơ!

"Phập!" Sau một khắc, Long Huyết Vũ Cơ lập tức ngã xuống mặt đất, sau đó thân thể trực tiếp biến mất, phân thân không phải hóa thân, không có thi thể, tử vong cũng là trực tiếp biến mất.

Tốc Long vốn dĩ muốn ăn tươi thi thể của Long Huyết Vũ Cơ, tăng lên thực lực của mình, không ngờ rằng trước mắt cái gì cũng không có, trong lúc nhất thời ngẩn người, sau đó phần nộ rống lên một tiếng, một trận chiến này nó đã đánh không công!

"Trở thành thú cười của tao đi!" Đúng lúc này, sau tảng đá lớn phía trước của nó, đột nhiên đi ra một bóng người, là thân ảnh của Hoàng Dật, lúc này hẳn xách theo thanh Quỷ Phủ dữ tợn, từng bước đi tới Tốc Long suy yếu.

"Rống!" Tốc Long rống một tiếng hướng Hoàng Dật, cảnh cáo hẳn, nhưng

cũng không dám xông lên.

"Truy Bộ!" Hoàng Dật lập tức xông tới, trực tiếp lựa chọn mê muội.

"Trọng Phán!" Sau một khắc, Hoàng Dật sử dụng công kích đơn thể mạnh nhất của mình hướng Tốc Long, Tiêu Thổ trên đôi giày truyền kỳ cũng mở ra, tung ra lực sát thương lớn nhất, đánh cho Tốc Long càng ngày càng yếu đuối.

Hai giây sau, Tốc Long tỉnh lại, nhưng thương thế của nó lần thứ hai tăng lên, nó ra sức phản kích Hoàng Dật, nhưng tốc độ của nó lúc này chậm đi rất nhiều, Hoàng Dật né rất đơn giản.

Cứ như vậy, Hoàng Dật tung ra công kích cường đại nhất chung quanh con Tốc Long bị trọng thương, Tốc Long lại không có cách nào công kích trúng hấn. Dần dần, máu của Tốc Long càng ngày càng nhiều, rơi trên mặt nham thạch nóng chảy của Tiêu Thổ, hóa thành một từng khói xanh.

Rốt cục, sau khi chiến đấu một phen như thế, Tốc Long cũng đã không đối phó nổi, thẳng thẫn ngã xuống, bị thương nặng đến mức không cách nào hành động, tùy ý để Hoàng Dật xâm lược.

"Phù!" Hoàng Dật thở ra một hơi, lập tức thu hồi công kích, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một sợi dây cương, sau đó ngồi xổm thân thể xuống, buộc trên người Tốc Long, giống như bộ cương ngựa, đem đầu của nó buộc chặt lại.

"Xoạt!" Buộc xong nút thắt cuối cùng, giây phút ấy, dây cương Địa Long Hành vững vàng buộc trên thân Tốc Long.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn thành công bắt giữ Tốc Long (cấp bốn cao cấp), thực lực của Tốc Long sẽ căn cứ đẳng cấp của bạn mà tiến hành điều chỉnh nhất định. Có lựa chọn khôi phục thương thế của Tốc Long hay không?

Đúng lúc này, Hoàng Dật thu được một hệ thống nhắc nhở, hấn đã thành công bắt giữ Tốc Long, từ nay về sau con Tốc Long này thuộc về hấn, đây là

một con thú cười cấp bốn cao cấp, người có loại thú cười này trong Thế Giới Thứ Hai hiện nay rất ít.

Kế tiếp, hần lập tức lựa chọn khôi phục thương thể của Tốc Long.

Giây phút ấy, trong dây cương Địa Long Hành nhất thời tản ra một tia sáng trắng sữa kỳ dị, nhập vào trong cơ thể Tốc Long, sau đó thương thể trên người của Tốc Long với tốc độ mắt thường có thể thấy được khôi phục lại, trở nên hoàn hảo như lúc ban đầu.

Sau đó, Hoàng Dật lại thu được một hệ thống nhắc nhở --[hệ thống nhắc nhở]: Thương thể của Tốc Long đã khôi phục, bạn có thể sử dụng dây cương đem nó thu vào trong không gian.

Tác dụng của dây cương Địa Long Hành, lúc này cũng hiện ra hoàn chỉnh, nó thật ra không chỉ là một sợi dây cương, mà còn là một đạo cụ trữ vật, giống như là trữ vật giới chỉ, trữ vật hạng liên. Khác nhau duy nhất, cũng là nó chỉ dùng để thu thú cười, mà trữ vật giới chỉ và trữ vật hạng liên, đều không thể trực tiếp thu sủng vật.

Lúc này, Tốc Long đã khôi phục, nó lập tức từ trên mặt đất bò lên, mở to hai mắt nhìn Hoàng Dật, trong mắt tràn đầy thân thiết, nó vô cùng thân thiết cúi đầu, cọ cọ trong lòng Hoàng Dật, dường như đang làm nũng.

Hoàng Dật mỉm cười, đưa tay sờ sờ đầu của nó, cảm thụ được thân thể cường tráng của nó. Con Tốc Long này có tốc độ nhanh nhất trong tất cả Địa Hành Long, sau này hần có một công cụ thay đi bộ cường hần, hơn nữa nó còn có lực công kích nhất định, là thú cười hoàn mỹ mà người chơi còn lại tha thiết ước mơ.

"Mày đi vào trước một hồi đi, tao mang người đi ra ngoài!" Hoàng Dật nói xong, lập tức tác động dây cương, đem Tốc Long thu lại, sau đó hần lập tức biến thành hình thái của mèo trắng nhỏ, từ trong hang núi bị bịt kín này leo ra, về tới thế giới bên ngoài.

Ngay sau đó, hắn lại biến thành hình người, đem Tốc Long trong dây cương phóng ra.

"Tốc Long, tốc độ của mày là nhanh nhất, mang tao đi một vòng đi!" Hoàng Dật vỗ vỗ đầu của Tốc Long nói.

Tốc Long lập tức gật đầu, sau đó nằm úp thân thể, cúi đầu, tiện để Hoàng Dật ngồi lên.

Hoàng Dật lập tức nhấc chân, leo lên, vững vàng cười trên lưng Tốc Long, trong tay cầm lấy dây cương của Tốc Long, dường như một cái vô lăng, có thể như dùng tay để điều khiển.

Kế tiếp, Tốc Long lập tức đứng lên, khôi phục thân thể cao hai mét, Hoàng Dật cười ở trên cao, nhất thời cảm giác được cơ thể của Tốc Long bên dưới căng lên, chứa đầy lực lượng.

"Lên!" Hoàng Dật kéo dây cương, nói ra một chữ.

Bỗng nhiên, Tốc Long như tên rời dây cung, nhanh chóng xông ra ngoài, dường như bay lượn trong rừng, chớp mắt vọt tới phương xa.

Hoàng Dật chỉ cảm thấy bên tai đều là tiếng gió thổi, trước mắt là một thế giới chuyển động, cây cối hai bên trái phải không ngừng nhanh chóng lui về phía sau, mặt trời chiều càng không ngừng lóe ra, đi qua khe lá cây, trở thành một đạo lưu quang. Cả người hắn đều dường như bay lên, mặt đất dưới chân của Tốc Long tựa như đã trở nên nhỏ bé không gì sánh được, thoáng cái có thể vượt qua một khoảng cách lớn.

Tốc Long không hổ là Địa Hành Long có tốc độ nhanh nhất, Hoàng Dật hiện tại thật sự cảm nhận được niềm vui của chạy như bay, chỉ có thú cười như vậy, mới chính thức phù hợp công cụ thay đi bộ trong cảm nhận của hắn, quả thật là một bước một thế giới, sau một khắc trước mắt hoàn toàn là một phong cảnh khác. Có con Tốc Long này, phân thân của hắn sẽ chạy tới cạnh biển rất nhanh,

không cần lãng phí một tháng thời gian.

Lúc này, xung quanh Hoàng Dật càng không ngừng xẹt qua từng con Địa Hành Long đủ loại kiểu dáng, nhưng chỉ có thể nhìn thấy một dáng dấp đại khái, bất chợt lóe lên. Tốc Long thoải mái xuyên qua bầy rồng trong rừng rậm, có loại cảm giác đập lá không dính thân, một ít Địa Hành Long thực lực siêu cường cũng không có biện pháp làm gì nó, căn bản đuổi không kịp.

"Tốc Long, mày biết ở đâu có Bá Vương Long hoặc là Bạo Long không? Mang tao đi qua xem!" Hoàng Dật vỗ vỗ cái cổ của Tốc Long nói.

Tốc Long lập tức gật đầu, sau đó chạy nhanh đến một hướng khác.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 278: Tấn Mãnh Long Biến Dị

Tốc Long nhanh chóng lướt qua trong Địa Long cốc, lao ra rừng rậm, đi qua thảo nguyên, vượt qua khe núi, tính cân đối của nó vô cùng tốt, Hoàng Dật ngồi ở trên cũng không sẽ cảm giác được xóc nảy, dường như ngồi ô tô.

Dần dần, đêm tối phủ xuống, trăng sáng sáng tỏ rọi ra tia sáng bạc, chiếu vào trong Địa Long cốc ngăn cách với nhân thế, nhưng không mang đến bất cứ cái gì có vẻ bình yên, ngược lại là một đêm nguy hiểm và lạnh lẽo.

Lúc này, Tốc Long đã mang theo Hoàng Dật đi tới một khu rừng hoàn toàn mới.

Cây cối trong khu rừng rõ ràng cao lớn hơn so với khu rừng trước đó một chút, khoảng cách giữa các cây cũng rất rộng, trên thân cây có thể thấy dấu vết của móng vuốt, móng vuốt rất lớn, không phải vuốt của Tốc Long có thể sánh bằng, hẳn là Địa Hành Long cường đại nào đó lưu lại. Ở chỗ sâu trong bóng đêm, cành cây lắc lắc, không biết gió thổi ban đêm hay là có Địa Hành Long đi qua chỗ đó. Bầu không khí trong cả khu rừng, làm cho người ta có chút sờn tóc gáy.

Mà Tốc Long sau khi chạy đến đây, rõ ràng khẩn trương lên một ít, đôi mắt cảnh giác nhìn động tĩnh bốn phía. Xem ra, ở đây cũng là chỗ mà Địa Hành Long có lực công kích cường hãn thường lui tới, phỏng chừng có thể thấy Tấn Mãnh Long, Liêm Dao Long, Dị Đặc Long thậm chí là Bá Vương Long, Bạo Long.

"Chúng ta đi một vòng đi! Tốc độ chậm một chút, tao tới tìm mục tiêu."
Hoàng Dật sờ sờ cái cổ của Tốc Long nói, sau đó thúc nó chạy tới.

Một người một rỗng, cứ như thế giẫm ánh trăng loang lỗ đi tới trong rừng rậm nguy cơ tứ phía, khu rừng này không biết lớn bao nhiêu, không biết lúc nào sẽ đột nhiên nhẩy ra một con Địa Hành Long hung hãn.

"A? Vô trứng." Đi tới đi tới, Hoàng Dật bỗng nhiên phát hiện một ít vỏ trứng vụn dưới một thân cây, vỏ trứng còn mới, chưa bị biến đổi nhiều, màu của lòng đỏ bên trong cũng rất mới mẻ, rõ ràng là vừa rồi có Địa Hành Long mới dùng bữa ở chỗ này.

Hoàng Dật không khỏi cảnh giác nhìn bốn phía một chút, ở đây xuất hiện bất cứ một con Địa Hành Long nào đều là cực kỳ kinh khủng, không thể phớt lờ. Thế nhưng hẩn nhìn nhìn, xung quanh cũng không có bất kỳ động tĩnh nào, chỉ có ánh trăng vắng vẻ.

"Rống!" Đúng lúc này, phương xa của rừng rậm truyền đến một tiếng rống, tiếng rống ấy tràn ngập khí tức cuồng phách, rung trời động đất. Hoàng Dật rõ ràng cảm giác được, Tốc Long sau khi nghe được âm thanh này, thân thể nhất thời run rẩy một chút, có vẻ kinh sợ không gì sánh được.

Hoàng Dật đưa tay sờ sờ đầu của nó, trấn an nó lại, với tốc độ của Tốc Long, hoàn toàn có thể tránh được Bá Vương Long, trừ phi là bị một bầy Bá Vương Long vây quanh, nhưng Bá Vương Long là Địa Hành Long sống một mình, có sự cạnh tranh giữa đồng loại, không thể xuất hiện theo bầy.

"Chúng ta đi qua xem!" Hai chân của Hoàng Dật kẹp bụng Tốc Long, thúc nó chạy tới hướng tiếng rống.

"Rống!" Đúng lúc này, tiếng rống đó lần thứ hai vang lên, bất quá lần này lại mơ hồ có vẻ có cảm giác kinh hãi. Tựa hồ là gặp phải đối thủ lợi hại hơn!

Dần dần, Hoàng Dật cưỡi Tốc Long leo lên một đỉnh núi nhỏ, nhìn xuống phía dưới.

"Rầm!" Trong rừng rậm bên dưới, có thể thấy được rừng rậm phía trước đang

có cây cối bị đụng ngã rất rõ ràng, mơ hồ có thể thấy hình dạng của một con cự thú, đang mãnh liệt trùng kích đến đây, tất cả cây cối ngăn trở dọc theo đường đi đều bị phá hủy!

Mà phía sau của cự thú, thì lại là rất nhiều cây cối đang không ngừng run, dường như một cuộn sóng, bất quá không thấy rõ cái này là vật gì.

Từ hình ảnh này, có thể suy đoán rõ ràng, phía trước hẳn là một con Địa Hành Long cường hãn, nhưng phía sau có một đám gì đó đang đuổi theo nó.

"Rống!" Đúng lúc này, con cự thú phía trước vọt tới phía dưới đỉnh núi, mà khu vực phía trước vừa vặn không có cây cối, con cự thú hoàn toàn hiện ra.

Hoàng Dật nương ánh trăng ngưng thần nhìn, nhất thời nhìn thấy rõ ràng thân ảnh của con cự thú kia!

Đây cũng là một con Địa Hành Long, bất quá lại hoàn toàn ngược lại với Tộc Long, nó tràn ngập khí tức cuồng phách, thân cao chừng sáu bảy mét, hình thể cực lớn, không biết nặng bao nhiêu, cơ thể không phải từng khối từng khối cơ bắp thịt, mà là từng cục từng cục, hai chân sau tráng kiện dường như hai thạch trụ, giẫm xuống, thì mặt đất đều phải run lên.

Mà kinh khủng nhất, vẫn là đầu của nó, thân thể của nó lúc đầu đã rất lớn, mà đầu của nó chiếm một phần ba thân thể, nhìn qua vô cùng khoa trương, hình như toàn bộ thân thể chính là vì chống đỡ cái đầu to lớn ấy.

Trên cái đầu to lớn, là cái miệng khổng lồ, hàm răng bên trong dường như từng thanh kiếm nhọn, cắm đầy khoang miệng to, không biết lực cắn có bao nhiêu cường đại, cho dù là phần xương cứng nhất, bị cái miệng khổng lồ này cắn xé, đều phải vỡ thành mảnh nhỏ. Chỉ là cái miệng khổng lồ này, đã đủ để cho nó trở thành tồn tại cao nhất trong Địa Hành Long, đây là một cỗ máy nghiền, cắn kẻ nào, kẻ đó sẽ biến thành thịt nát.

Hoàng Dật nhìn thấy loại hình ảnh này, hầu như trong nháy mắt nghĩ tới Bá

Vương Long, chỉ có loại Địa Hành Long này, mới có thể xứng với tên Bá Vương Long, đây là vương giả trong Địa Hành Long, vua trong vua!

Bất quá nhìn kỹ sẽ phát hiện, lớp da trên người của con Bá Vương Long này tràn ngập nếp uốn, hàm răng cũng bị mài mòn rất nhiều, trong hai mắt tràn ngập tang thương, hiển nhiên là một con Bá Vương Long tuổi già, không còn sự hung mãnh năm đó. Hơn nữa trên người nó cũng đầy thương tích, từng vết thương nhìn thấy mà giật mình mở ra, máu thịt không rõ, máu tươi chảy xuống, rơi khắp cả đường.

Hoàng Dật tràn ngập nghi hoặc, cho dù là Bá Vương Long già, cũng không phải Địa Hành Long bình thường có thể đối phó, rốt cục là vật gì, mới có thể đem con Bá Vương Long này bức thành như vậy, thậm chí khiến cho nó liều lĩnh điên cuồng chạy trốn?

"Vù! Vù! Vù!" Đúng lúc này, đám truy kích phía sau rốt cục từ trong rừng rậm vọt ra, hiện ra thân hình!

Đây cũng là một loại Địa Hành Long, bất quá là một bầy, hình thể của chúng nó chỉ bình thường, không lớn như Bá Vương Long, nhưng lại cường tráng hơn so với Tốc Long, thân thể của chúng nó đồng thời tràn ngập cảm giác lực lượng và cảm giác tốc độ, chính là Tấn Mãnh Long mà Hoàng Dật quen thuộc!

Hoàng Dật tại tầng 60 của Chúng Thần chi tháp cũng đã nhìn thấy qua Tấn Mãnh Long, bất quá đó là hình thức 1 người, thực lực bị suy yếu, hơn nữa đẳng cấp của nó cũng không cao như Tấn Mãnh Long đã ngoại, thực lực của hai bên căn bản không cách nào so sánh. Tấn Mãnh Long chân chính, lực công kích gần với Bá Vương Long và Bạo Long, mà tốc độ lại gần với Tốc Long, Dực Long, thực lực cực kỳ cường đại.

Càng làm cho người ta kinh khủng chính là, chúng nó có thể cùng nhau đi săn, có đôi khi là một mình, có đôi khi lại là một bầy, có lúc thậm chí có thể thấy hơn mười con Tấn Mãnh Long cùng nhau đi săn.

Bất quá trong bầy Tấn Mãnh Long này, cũng có một vài con bị thương, hành động cũng không lưu loát. Từ tình cảnh trước mắt mà xem, những Tấn Mãnh Long này hiển nhiên là đang cũng nhau đi săn, chúng nó đem mục tiêu nhắm ngay con Bá Vương Long già này, Bá Vương Long không địch lại, sau đó điên cuồng chạy trốn, một đường chạy trốn tới đây.

"Rống!" Lúc này, con Bá Vương Long kia phỏng chừng là chạy không nổi, xoay thân, ra sức rống một tiếng hướng đám Tấn Mãnh Long kia, tiếng rống tràn ngập uy hiếp, nhưng âm thanh đã có chút khàn khàn trầm thấp, hỗn loạn một tia già cỗi, nghe vào bị tráng không gì sánh được.

Lúc này, ánh trăng chiếu vào trên người già cỗi của nó, vẽ ra đường viền mờ lung. Năm đó khi nó còn trẻ, có thể là vương giả của khu vực này, cắn giết qua vô số Địa Hành Long, hoành hành rừng rậm, mỗi một buổi sáng, cả khu rừng đều có thể nghe tiếng của nó. Chỉ là năm tháng vô tình, nó chung quy cũng sẽ già đi, cuối cùng tại một buổi tối, bị đàn Tấn Mãnh Long đuổi giết, đến thời khắc sinh tử tồn vong.

Hoàng Dật ở trên núi cao, cũng không có suy nghĩ xuống dưới nhúng tay vào trận chiến này, chút thực lực của hắn hiện nay xông lên cũng là đi chịu chết, ngay cả dư âm chiến đấu đều không đối phó nổi, mà thả ra tội phạm trong Anh Hùng ngục giam lại không thích hợp, ở đây không phải địa hình phong bế.

"Vù!" Đúng lúc này, đám Tấn Mãnh Long kia rốt cục không chịu nổi, cấp tốc vọt tới, hơn mười con Tấn Mãnh Long nhảy lên cao, dường như là khiêu vũ ở dưới ánh trăng, tất cả đều dương nanh múa vuốt đánh về phía Bá Vương Long.

"Vụt!" Cái đuôi trắng kiện của Bá Vương Long quất qua, lập tức đem một con Tấn Mãnh Long từ lâu bị thương quất bay ra, con Tấn Mãnh Long đó đụng vào vài cây thụ, trượt một khoảng rất xa trên mặt đất mới dừng lại, sống chết không rõ.

Sau đó, Bá Vương Long lại mở miệng, cấp tốc cắn một con Tấn Mãnh Long

bị thương khác, thoáng cái đem nó cắn thành một đồng thịt nát, chết đến không thể chết.

Bất quá cái này cũng là lần phản công cuối cùng của nó trước khi chết, Tấn Mãnh Long xung quanh, có vài con đã nhào lên trên người nó, hung hăng cắn xé. Tràn diện máu tanh bạo lực, vài con Tấn Mãnh Long dường như treo trên thân của Bá Vương Long, vô luận Bá Vương Long hất như thế nào đều không thể làm rơi chúng nó.

Nhất thời, máu tươi trên thân của Bá Vương Long bắn ra, từng khối thịt bị cắn xé ra!

Hoàng Dật bỗng nhiên cảm giác được Tốc Long càng không ngừng run rẩy, ánh mắt của nó nhìn chăm chăm trận chiến, có vẻ sợ hãi không gì sánh được.

"Ầm ầm!" Ngay tại lúc này, một con Tấn Mãnh Long bỗng nhiên tản ra một đạo thiểm điện, chiếu sáng bầu trời đêm, hung hăng bổ vào trên người Bá Vương Long!

Thân thể cao lớn của Bá Vương Long run lên, sau đó thì không nhúc nhích, dường như bị mất cảm giác.

Lúc này, hơn mười đầu Tấn Mãnh Long lập tức nắm cơ hội, đem Bá Vương Long hợp lực đẩy ngã xuống, sau đó nhào lên, cấp tốc bao phủ nó.

"Rống!" Lúc này, Bá Vương Long đã hoàn toàn nhìn không thấy, chỉ có một tiếng rống thảm liệt vang ra, vang vọng khắp rừng rậm, dường như là tiếng rống cuối cùng trong sinh mệnh của nó. Sau đó nó hoàn toàn im luôn, chỉ còn lại tiếng cắn xé và tiếng nhai nuốt của bầy Tấn Mãnh Long, từ phía dưới truyền đến.

"Tấn Mãnh Long có ma pháp lôi hệ?" Lúc này, trong đầu Hoàng Dật vẫn là một đạo thiểm điện kinh diễm vừa rồi, chiêu này là hoàn toàn ngoài dự liệu của hắn. Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, một con Tấn Mãnh Long công kích vật lý, vậy mà có năng lực lôi điện! Con Tấn Mãnh Long này rất có khả năng là biến dị,

không chỉ có thực lực của Tấn Mãnh Long, còn có năng lực công kích ma pháp lôi hệ, quả thật là Địa Hành Long hoàn mỹ!

Cái này nhất thời khiến cho Hoàng Dật thay đổi suy nghĩ rồi đi, loại Địa Hành Long một trong một vạn này, là nhất định không thể bỏ qua!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 279: Tiến Công Quần Long

Hoàng Dật hạ quyết tâm, nhất định phải bắt được con Tấn Mãnh Long biến dị này. Bất quá chúng nó rất rõ ràng là một bầy đàn, muốn từ trong nhiều Tấn Mãnh Long như vậy bắt được nó, độ khó có thể nghĩ.

Hoàng Dật quyết định trước lạng lẽ theo dõi chúng nó, xem có thời cơ có thể ra tay hay không.

Lúc này, bầy Tấn Mãnh Long vẫn còn đang cắn xé con Bá Vương Long, âm thanh nhấm nuốt của chúng nó làm sồn tóc gáy, mỗi một con đều đang đầy đủ hưởng thụ bữa tiệc lớn này, có thể chúng nó cả đời cũng không ăn được thịt của Bá Vương Long, bữa tiệc này ăn vô cùng lâu.

Dần dần, từng giờ trôi qua, ánh trăng cũng càng lên càng cao, buổi tối càng ngày càng khuya, trong lúc ấy vẫn không có xuất hiện con Địa Hành Long nào đến đây, phỏng chừng là bị tiếng rống vừa rồi dọa sợ.

Rốt cục, Hoàng Dật thấy bầy Địa Hành Long đã đem thi thể của Bá Vương Long ăn xong, chỉ còn lại một khung xương. Sau đó, chúng nó lắc lắc đầu, chậm rãi xoay người, bắt đầu đi đến hướng phương xa.

"Tốc Long, chúng ta lạng lẽ theo sau, không nên sợ, đợi lát nữa mày sẽ có thêm đồng bạn." Hoàng Dật nói xong, thúc Tốc Long lạng lẽ đi theo, xa xa ở phía sau.

Người chơi không phải thợ săn, tối đa chỉ có thể đồng thời sử dụng một con sủng vật, Hoàng Dật sở dĩ bắt giữ nhiều Địa Hành Long như vậy, hoàn toàn là lo lắng đến tùy cơ ứng biến. Con Tốc Long này chạy bộ là đứng đầu, nhưng chiến

đấu không mạnh như Tấn Mãnh Long, công dụng không giống, sử dụng thú cưỡi cũng không giống.

Bất quá người chơi nghề nghiệp loại thợ săn là một ngoại lệ, nghề nghiệp của bọn họ và kỵ sĩ đều cần súng vật. Thợ săn có thể đồng thời sử dụng ba con súng vật, cái này cũng là thủ đoạn công kích chủ yếu của bọn họ. Thợ săn đệ nhất thế giới người chơi nước Nga Dire Pooh, bản thân có ba con súng vật cấp bốn cao cấp, đồng thời thả ra hầu như là một tiểu đội, thoáng cái có thể quần áo với kẻ địch. Bất quá súng vật của thợ săn không nhất định là thú cưỡi, bọn họ chỉ cần súng vật thực lực mạnh, mặc kệ có năng lực cưỡi hay không.

Hoàng Dật là một nghề nghiệp loại chiến sĩ, nhưng súng vật với hắn mà nói cũng là vô cùng có trợ giúp, thú vương chủng tộc của hắn có một kỹ năng gọi là [Dã Tính Hô Hoán], có thể triệu hồi ra chó săn và chim ưng, mặt khác hắn còn có một thiên phú chủng tộc cùng tên cũng gọi là [Dã Tính Hô Hoán], có thể tăng 10% thuộc tính của súng vật, đây là toàn bộ thuộc tính tăng lên, tăng thêm vô cùng lớn. Bất quá Hoàng Dật trước đó đều không có súng vật cường lực, cho nên thiên phú chủng tộc này thật ra vẫn đều trong hoang phế.

Từ giờ trở đi, cái thiên phú này sẽ phát quang phát nhiệt.

Dần dần, bầy Tấn Mãnh Long kia càng chạy càng xa, chúng nó dường như là một quân đoàn vô địch, đi tới đâu, Địa Hành Long nơi ấy sẽ lui ra, ven đường không có gặp phải bất luận chiến đấu gì. Bất quá chúng nó cũng không có phát hiện Hoàng Dật theo ở phía sau.

Rốt cục, bầy Tấn Mãnh Long kia tiến vào một hang núi rộng, hang núi này không giống hang núi nhỏ của Tốc Long, diện tích bên trong vô cùng lớn, lối vào trống trải, hoàn cảnh bán phong bế, hắn cũng là hang ổ của bầy Địa Hành Long này.

Hoàng Dật thúc Tốc Long chậm rãi đến gần hang, nhìn vào bên trong. Trong hang không có lùm cỏ, là một bãi đất trống lớn, chỗ đó còn có hơn mười con

Tấn Mãnh Long! Chúng nó tựa hồ là đặc biệt canh giữ ở chỗ này, phía sau chúng nó là những quả trứng màu trắng, xếp chỉnh tề cùng nhau.

Những quả trứng ấy, hẳn cũng là chúng nó đẻ ra, bây Tấn Mãnh Long này ở đây thay nhau bảo vệ, từng nhóm đi ra ngoài kiếm ăn. Hơn mười con vừa rồi cũng là được thay thế đi ra ngoài kiếm ăn, hiện tại chúng nó đã trở về, kế tiếp hẳn là sẽ đổi một bầy khác đi ra ngoài kiếm ăn.

Quả nhiên, bầy Địa Hành Long này sau khi trở về, một con bên trong phát ra một tiếng kêu, tựa như đang ra lệnh, sau đó đám Địa Hành Long canh giữ lập tức vẩy đuôi, hợp thành một bầy đi ra ngoài hang, tựa như đi kiếm ăn.

Hoàng Dật đột nhiên phát hiện, con Tấn Mãnh Long vừa rồi ra lệnh có chút không giống với những con Tấn Mãnh Long khác. Trên đầu của nó mọc ra một cái sừng nhọn, dưới ánh trăng trên bầu trời, mơ hồ có thể thấy được một ít ánh trăng bị sừng hấp thu đi vào, giống như là thú một sừng (Unicorn) trong truyền thuyết, nuốt chửng tinh hoa nhật nguyệt. Mà màu da của nó cũng là màu xanh nhạt, hơn nữa trong mắt của nó mơ hồ có điện quang lóe ra, có vẻ cực kỳ bất phàm.

Con Tấn Mãnh Long này, hẳn cũng là con Tấn Mãnh Long biến dị có lôi điện, cũng là thủ lĩnh của bầy Tấn Mãnh Long này.

Rất nhanh, đám Tấn Mãnh Long kia liền rời khỏi hang, biến mất ở trong rừng rậm bên ngoài, không biết đi đâu kiếm ăn.

Hoàng Dật ngồi trên thân Tộc Long, nhìn cái hang lẳng lặng suy nghĩ. Hẳn muốn bắt giữ con Tấn Mãnh Long biến dị kia, chỉ có hai biện pháp, hoặc là đem nó dụ riêng ra, sau đó nghĩ biện pháp đánh cho tàn phế. Hoặc là đem cả bầy Tấn Mãnh Long này tất cả đều đánh cho tàn phế.

Nhưng hai biện pháp này hẳn đều không làm được, thứ duy nhất của hẳn có thể sản sinh uy hiếp đối với bầy Tấn Mãnh Long này, cũng là tội phạm trong Anh Hùng ngục giam. Mà ở đây cũng hang núi bán phong bế, không thích hợp

thả ra tội phạm, cho dù bầy Tấn Mãnh Long đánh không lại, cũng có thể chạy trốn.

Hoàng Dật nghĩ nghĩ, không có manh mối, ánh mắt không khỏi đặt vào đồng trứng kia.

Những cái trứng này đối với người chơi mà nói, trên cơ bản là không có giá trị gì, bởi vì nó sẽ nở ra ấu long rất nhỏ, không có lực công kích, hơn nữa cũng rất khó cười, mà phải chờ chúng nó lớn lên, không biết phí bao nhiêu thời gian. Chờ chúng nó lớn đến có thể cười được, phỏng chừng người chơi đều đã có thể tìm được thú cười cao cấp hơn.

Hiện nay mà nói, cũng chỉ có trứng của những loài đỉnh cấp mới có bồi dưỡng giá trị, ấu long của long tộc thường thường có thể đi qua phương thức ăn thiên tài địa bảo tới cấp tốc lớn lên, cấp tốc xuất hiện` công dụng.

Hoàng Dật đối với những cái trứng này cũng không có suy nghĩ gì, hẳn muốn bắt chính là những con Tấn Mãnh Long đã trưởng thành, có thể lập tức phát huy công dụng.

Đúng lúc này, Hoàng Dật thấy vài con Tấn Mãnh Long đi tới phía trước đồng trứng, vươn đầu lưỡi liếm liếm, thấy đáng dấp tựa như có chút chờ mong còn có chút từ ái, đã không có khí tức hung ác trước đó.

Thấy cảnh này, trong lòng Hoàng Dật khê động, bỗng nhiên toát ra tới một suy nghĩ!

Những Tấn Mãnh Long này có thể chạy, nhưng những cái trứng là trốn không thoát, Hoàng Dật có thể lựa chọn tàn nhẫn một ít, lợi dụng ái tử chi tâm của chúng nó tới đối phó chúng nó. Hẳn có thể thả ra một tội phạm trong Anh Hùng ngục giam, khiến cho nó chiến đấu trong hang núi, bầy Tấn Mãnh Long bảo vệ trứng của mình như vậy, khẳng định sẽ không bỏ lại trứng mà chạy trốn, mà là sẽ lựa chọn liều chết chiến đấu với tội phạm, bảo hộ trứng của mình.

Hoàng Dật suy nghĩ một chút phương pháp này, cảm thấy vẫn là có khả năng rất lớn, hắn quyết định lập tức thử xem, bất quá bước đầu tiên cũng rất trắc trở, hắn cần đem phân thân của tội phạm thả ra trong hang núi, nếu không phân thân của tội phạm có thể đi đến nơi khác.

Mà trong hang thì rất trống trải, không có cản trở, đi vào sẽ bị phát hiện, đến lúc đó hắn ngay cả thời gian triệu hoán Anh Hùng ngục giam cũng không có, trực tiếp bị giết chết.

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, rất nhanh có một biện pháp, lập tức từ trên người Tồn Long nhảy xuống, sau đó ra lệnh nó trốn ngoài hang núi. Sau đó từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một bình nước thuốc, đó là một bình nước thuốc ẩn thân, có thể trong quá trình di chuyển ẩn thân 5 phút, bất quá chỉ cần làm ra hành động khác sẽ hiện hình.

Hoàng Dật lập tức lấy ra《 Anh Hùng chi thư 》, chặt nắm trong tay, sau đó uống bình nước thuốc, thân thể nhất thời biến mất trong không khí. Ngay sau đó, hắn lập tức đi vào bên trong hang núi, đi qua bãi đất trống.

Sau vài phút, Hoàng Dật đi vào bên trong bãi đất trống, phía trước cũng là một bãi Tồn Mãnh Long, lúc này quan sát bọn nó gần gũi, cảm giác chấn động càng khắc sâu, đặc biệt là con Tồn Mãnh Long biến dị, khí thế cường đại khiến cho những con còn lại cũng không dám ở xung quanh nó.

Nếu như lúc này Hoàng Dật hiện thân hình ra tới, vậy phỏng chừng lập tức sẽ bị cắn xé thành mảnh nhỏ, ngay cả thi thể đều không tìm được.

"Ám Ảnh Chi Vũ!" Kế tiếp, Hoàng Dật trực tiếp từ ẩn thân bình thường chuyển tới Ám Ảnh Chi Vũ chỉ có 10 giây, thời gian ẩn thân của Ám Ảnh Chi Vũ tuy rằng ngắn, nhưng có hiệu quả dù làm ra bất kỳ công kích nào cũng không sẽ hiện thân hình ra!

Sau đó Hoàng Dật dưới trạng thái ẩn thân lập tức triệu hồi ra lối vào của Anh Hùng ngục Giam, thân ảnh của hắn cũng không có bởi vậy mà hiện ra.

Giờ phút này, tại bãi đất trống của hơn mười con Tấn Mãnh Long, bỗng nhiên xuất hiện một cái đầu rồng to lớn, mở miệng, dữ tợn hướng về chúng nó, dường như muốn đem tất cả chúng nó nuốt vào.

Bầy Tấn Mãnh Long thấy loại tình huống đột phát này, bỗng nhiên sững sốt, sau đó tất cả đều che phía trước trứng, cẩn thận nhìn chăm chăm cái đầu rồng. Còn con Tấn Mãnh Long biến dị thủ lĩnh rống lên một tiếng với cái đầu rồng, phát tiếng cảnh cáo mạnh mẽ.

Lúc này Hoàng Dật, đã ẩn thân tiến vào miệng rồng, đi tới Anh Hùng ngục giam.

Bước đầu tiên rốt cuộc hoàn thành, đợi lát nữa phân thân của tội phạm đi ra, sẽ trực tiếp xuất hiện tại xung quanh một đám Tấn Mãnh Long, trực tiếp phát sinh chiến đấu với chúng nó.

Ngay sau đó, Hoàng Dật muốn chọn ra phân thân của một tội phạm thích hợp, lần này chiến đấu không phải chuyện đùa, hẳn phải chọn một tội phạm thích hợp. Hắn cấp tốc đi tới hùòng hoàng thạch thất, chìa khoá ở đây đều bay lượn khắp bầu trời, hiện lên từng đạo lưu quang, không biết chìa khoá nào mới là lựa chọn thích hợp nhất, hắn chỉ có thể bắt xuống từng cái, sau đó sàng chọn.

Kế tiếp, Hoàng Dật cấp tốc biến thành hình thái linh miêu linh hoạt nhất, nhào tới đồng chìa khoá, rất nhanh bắt được một chìa, hắn lập tức kiểm tra con số, sau đó kiểm tra bên trong《 Anh Hùng chi thư 》, nhưng đập vào mắt chính là trống không, cái chìa khoá này vô hiệu.

Hoàng Dật bỏ lại chìa khoá đó, tiếp tục bắt, có vào chìa khoá vẫn còn, nhưng tội phạm không thích hợp, hắn muốn tìm tội phạm có quan hệ với rồng.

Cứ như vậy, Hoàng Dật một lần rồi một lần bắt chìa khoá, lại một lần rồi một lần bỏ qua bắt tiếp, trải qua hơn trăm lần như thế, hắn rốt cục thành công lựa chọn được một mục tiêu thích hợp.

Long Kỵ Sĩ. Rostock (cấp 155, đánh số 4747)

Thời kỳ Thượng Cổ, long kỵ sĩ dưới trướng của Tử Thần điện, thân phận cao quý, cuối cùng lại lựa chọn làm phản, đặc biệt bắt vào phòng giam này, giam cầm cả đời!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 280: Thú Cười Hoàn Mỹ

Từ cái tên Long Kỵ Sĩ đã biết là cười rồing rồing, đây là một loại nghề nghiệp đỉnh cấp nhất trong kỵ sĩ, hơn nữa đây là Long Kỵ Sĩ của Tử Thần điện, hẳn là càng cao cấp hơn, cười phồng chừing là long tộc có huyết thống thuần khiết, yếu nhất cũng là cốt long loại trình tự này. Long Kỵ Sĩ đỉnh cấp, thậm chí có thể cười Hắc Ám Ma Long, Hoàng Kim Thánh Long, Thần Thánh Cự Long ba long tộc đỉnh cấp cái này.

Hoàng Dật cầm chìa khoá, dựa theo bản đồ, rất nhanh tìm được phòng giam của Long Kỵ Sĩ.

Lúc này, trong phòng giam là một cái bóng có thân hình cao lớn của nhân loại, trên người mặc áo giáp màu xanh, cái loại áo giáp này cả vật thể nhìn qua vô cùng nặng, cũng không tản ra kim quang sáng lạn, mà là rất nội liễm, có một loại cảm giác đem tất cả lực lượng đều thu nạp vào, rất có khuynh hướng cảm xúc. Tay trái cầm một thanh kiếm kỵ sĩ lớn, thân kiếm dài chừng hai ba mét, nhìn qua làm cho người ta sợ; mà tay phải thì cầm một cái khiên màu xanh, dường như một cánh cửa sắt, độ dày chừng 10 cm, không biết nặng bao nhiêu. Trên đầu mang một mũ giáp bao phủ chặt chẽ, thấy không rõ diện mục.

Long Kỵ Sĩ cả người thoát nhìn, giống như là một cự nhân trọng khải, tràn ngập cảm giác lực lượng và cảm giác phòng ngự, bất quá thân là kỵ sĩ nhưng không có thú cười, điều này làm cho thực lực giảm xuống không ít.

Hoàng Dật tính ra một chút, Long Kỵ Sĩ này cấp 155, thả ra một phân thân 5% thực lực, không khác biệt lắm có thể đem bày Tấn Mạnh Long kia đánh cho tàn phế.

"Long Kỵ Sĩ, có muốn nhìn thế giới bên ngoài không?" Kế tiếp, Hoàng Dật nói một tiếng với Long Kỵ Sĩ bên trong, sau đó lập tức cầm chìa khoá, đem cửa ma pháp mở ra 5%, cái này có thể cho một phân thân có 5% thực lực của Long Kỵ Sĩ trốn ra, chỉ cần có đủ hâm mộ tự do, vậy sẽ lập tức lao ra nhìn thế giới bên ngoài.

Bất quá cái này chỉ có một lần cơ hội, hơn nữa đợi lát nữa lối vào của Anh Hùng ngục Giam biến mất, cánh cửa phòng giam này sẽ một lần nữa khóa lại, mà chìa khoá cũng sẽ tự động bay trở về hùòng hoàng thạch thất.

Kế tiếp, Hoàng Dật trong nháy mắt lựa chọn rời đi, về tới thế giới bên ngoài, mà lúc này hắn đã không có ẩn thân, cứ như vậy hiện ra giữa bầy Tấn Mãnh Long!

Giây phút ấy, hơn mười con Tấn Mãnh Long còn đang nghiên cứu lối vào của Anh Hùng ngục Giam, lúc này đột nhiên thấy Hoàng Dật xuất hiện, không khỏi sửng sốt, trong lúc nhất thời còn không có phản ứng.

Lúc này, Hoàng Dật trong hoàn cảnh này là không cách nào đào tẩu. Tốc độ hắn không có nhanh như Tấn Mãnh Long, Âm Ảnh Chi Vũ chỉ có thể kéo dài 10 giây, nước thuốc ẩn thân lại còn đang trong hồi phục, biến thành Bạch Long lại sẽ tản ra khí tức thuần khiết của long tộc.

Trong hơn mười con Tấn Mãnh Long, hắn trong nháy mắt sẽ bị giết thành bã của bã, bất quá hắn còn có một phương pháp bảo mệnh thần cấp.

"Biến thân Khứu Bảo Miêu!" Sau một khắc, thân thể của Hoàng Dật trong nháy mắt thu nhỏ lại, biến thành hình thái Khứu Bảo Miêu.

"Hư vô!" Sau đó hắn lập tức sử dụng kỹ năng chủng tộc, sau đó hư không biến mất, không có hình thể, không cách nào bị bất cứ công kích gì, nhưng cũng không cách nào làm ra bất luận hành động gì.

"Ầm!" Lúc này, bầy Tấn Mãnh Long cũng rất cực phản ứng lại, đều nhào tới

hướng của Hoàng Dật!

Trong tầm mắt của Hoàng Dật nhất thời hỗn loạn, các loại quang ảnh biến ảo, nhưng từ đầu đến cuối đều không ra hiệu quả, giống như là đang xem phim 3D, cho dù chiến đấu có kịch liệt cũng đánh không được hấn, thậm chí không cách nào khiến cho hấn tiến vào trạng thái chiến đấu.

Mà lúc này, lối vào của Anh Hùng ngục Giam cũng bắt đầu biến mất, thân ảnh cao to của Long Kỵ Sĩ dần dần rõ ràng, trong tay cầm cự kiếm hai ba mét, phản ra ánh trắng, dù cho Hoàng Dật lúc này đã trong trạng thái hư vô, cũng có thể cảm thụ được rõ ràng sát khí trong kiếm quang.

Mà Tấn Mãnh Long bốn phía nhìn thấy phân thân của Long Kỵ Sĩ, thì hơi kinh hãi, cảm thụ được khí tức cường đại của nó, vững vàng che trước đồng trướng, cảnh giác nhìn chằm chằm nó.

Rất nhanh, lối vào của Anh Hùng ngục Giam biến mất, phân thân của Long Kỵ Sĩ nhất thời bị mất liên hệ với bản thể trong ngục giam, chỉ còn lại có bản năng chiến đấu thuần túy.

Sau một khắc, nó trực tiếp vung trường kiếm, cầm theo khiên, vọt qua hướng một con Tấn Mãnh Long.

Chiến đấu rốt cục khai hỏa!

...

Hoàng Dật ở ngay giữa chiến trường, có thể quan sát trận chiến này, hấn chỉ cảm thấy bốn phía khắp nơi đều là tiếng chấn động và nổ mạnh, bùn đất trên mặt đất bay loạn, máu thịt văng tứ tung, một mảnh hỗn loạn, đợt chiến đấu này đánh cho tối trời xám đất, hơn mười con Tấn Mãnh Long vì bảo vệ trướng của mình, liều mạng chiến đấu với Long Kỵ Sĩ.

"Phập!" Đầu của một con Tấn Mãnh Long bị một kiếm bổ xuống, máu tươi

trên cổ phun ra như vòi nước, sái đầy mặt đất, cũng nhuộm đỏ những cái trứng màu trắng, nó dùng sinh mệnh của mình để bảo vệ cho đời sau của mình.

Đây là quy luật tàn khốc của tự nhiên, chúng nó có thể sẵn giết Bá Vương Long già, cũng có thể bị người chơi thực lực nhỏ bé như Hoàng Dật thiết kế hãm hại.

Chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, từng con Tấn Mãnh Long hoặc bị giết chết, hoặc bị đánh trọng thương, nhưng không có một con nào lựa chọn chạy trốn, chúng nó liều mạng bảo vệ trứng của mình. Mà Long Kỵ Sĩ cũng không tốt hơn được, trên người đầy vết thương, ngay cả khiên cũng mất, bay ra xa xa, áo giáp trên người cũng rách nát tả tơi, lộ ra da thịt bên trong.

Bất quá, khiến cho Hoàng Dật cảm thấy yên tâm chính là, chiến đấu lâu như vậy, con Tấn Mãnh Long biến dị vẫn không có chết trận, chỉ là trên người đã bị nhiều thương tích, bước đi cũng trở nên lung lay sắp đổ.

Dần dần, Tấn Mãnh Long còn sức chiến đấu càng ngày càng ít, trên mặt đất một đồng hồ hỗn độn, khắp nơi đều là máu thịt. Cuối cùng, trên sân chỉ còn lại con Tấn Mãnh Long biến dị và Long Kỵ Sĩ.

"Phập!" Long Kỵ Sĩ một kiếm đâm vào thân thể của con Tấn Mãnh Long biến dị lung lay sắp đổ, mà con Tấn Mãnh Long biến dị cũng làm ra lần phản kích cuối cùng, sừng nhọn trên đỉnh đầu phóng ra một đạo lôi điện, hung hăng bắn trúng Long Kỵ Sĩ suy yếu không chịu nổi.

"Ầm ầm!" Sau một khắc, thân thể cao to của Long Kỵ Sĩ ngửa mặt lên trời rồi ngã xuống, sau đó thi thể của nó cùng với tấm khiên cùng vũ khí tất cả đều biến mất, đã không có bất luận dấu vết tồn tại nào.

Mà con Tấn Mãnh Long biến dị bị thương nặng, thân thể cũng ngã xuống, chỉ còn lại một hơi thở cuối cùng.

Lúc này, trên sân một mảnh đồng hồ hỗn độn, thực lực của Tấn Mãnh Long một

phương cuối cùng vẫn mạnh hơn một chút, chân chính tử vong chỉ có bốn năm con, còn lại đều là bị thương, nằm trên mặt đất không cách nào đứng lên.

Đúng lúc này, Hoàng Dật rốt cục giải trừ trạng thái hư vô, hiện ra thân hình, hiện tại hẳn sẽ không có nguy hiểm tính mạng, có thể ra tới thu thập tàn cục.

Tấn Mãnh Long bị thương thấy Hoàng Dật đi ra, tất cả đều nhìn chăm chăm hẳn, nhưng không cách nào làm ra phản kích. Hoàng Dật trực tiếp đi tới trước mặt của con Tấn Mãnh Long biến dị cường tráng.

Con Tấn Mãnh Long biến dị còn chưa tử vong, vết thương của nó chảy máu vô cùng nhiều, sớm muộn cũng sẽ chết. Nó mở mắt nhìn chăm chăm Hoàng Dật, ánh mắt là một cỗ ngạo khí, cho dù là hấp hối, cái loại khí tức thân là thủ lĩnh cũng vẫn còn.

Kế tiếp, Hoàng Dật lấy ra một sợi dây cương, đem con Tấn Mãnh Long buộc lại, thắt nút.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn thành công bắt giữ Tấn Mãnh Long biến dị (Cấp bốn đỉnh cấp), thực lực của Tấn Mãnh Long biến dị sẽ căn cứ đẳng cấp của bản mà tiến hành điều chỉnh nhất định. Có lựa chọn khôi phục thương thế của Tấn Mãnh Long hay không?

Kế tiếp, Hoàng Dật thu được một hệ thống nhắc nhở, từ nay về sau con Tấn Mãnh Long biến dị này đã thuộc về hẳn. Tấn Mãnh Long lúc đầu cũng là Địa Hành Long gần với Bá Vương Long và Bạo Long, hơn nữa tốc độ của nó còn mạnh hơn một ít. Càng khó được chính là, con Tấn Mãnh Long này là biến dị, bản thân có năng lực công kích lôi hệ hiếm thấy, đặc điểm của kỹ năng lôi hệ là lực công kích mạnh, hơn nữa có hiệu quả tê liệt hiếm thấy, khiến cho đối phương trong khoảng thời gian ngắn không cách nào làm ra phản kích. Bất quá nghề nghiệp pháp sư tầm thường là không có lôi hệ, Hoàng Dật đến nay cũng chỉ là nghe nói qua pháp sư lôi hệ loại nghề nghiệp hi hữu trong diễn đàn này, cho nên trang bị kháng tính lôi hệ cũng cực kỳ hiếm, kỹ năng lôi hệ của con Tấn Mãnh

Long này tương đương với một cái vương bài, đột nhiên sử dụng vẫn có thể phát huy kỳ hiệu.

Hoàng Dật cấp tốc lựa chọn khôi phục thương thế của con Tấn Mãnh Long biến dị này, sau đó thương thế trên người nó với tốc độ mắt thường có thể thấy được khôi phục như lúc ban đầu, một lần nữa trở nên sinh long hoạt hổ, một lần nữa đứng lên.

Hiện tại, Hoàng Dật là chủ nhân của con Tấn Mãnh Long này, nó không còn có tâm tình mâu thuẫn, thoảng cái thân thiết với Hoàng Dật không gì sánh được, im lặng đứng ở một bên, ánh trăng rơi xuống, làm nổi bật ra đường viền cường tráng của nó.

Địa Hành Long còn lại thấy thế, nhất thời kinh dị lên, trong ánh mắt tràn ngập nghi hoặc và không thể tin tưởng, chúng nó chưa bao giờ gặp qua loại chuyện này.

Hoàng Dật quay đầu nhìn chúng nó một chút, nhưng không tính đi bắt, bắt giữ Địa Hành Long tương đương với ký kết khế ước cùng hãn, người khác là không cách nào sử dụng, cho dù bắt giữ nhiều cũng vô dụng.

Kế tiếp, Hoàng Dật cười trên đầu con Tấn Mãnh Long biến dị, sau đó rời khỏi chỗ này, đi tới bên ngoài, đem con Tộc Long trước đó thu vào dây cương, để vào trữ vật giới chỉ.

Lần này hành trình thú cưỡi đến bây giờ trên cơ bản đã rất hoàn mỹ, thú cưỡi đi đường và thú cưỡi chiến đấu đều bắt được, còn có lực hấp dẫn duy nhất đối với hãn, chỉ còn lại Bá Vương Long và Bạo Long, nhưng số lượng của hai loại Địa Hành Long đỉnh cấp này vô cùng ít ỏi. Hơn nữa chúng nó là sống một mình, cũng không có hang ổ cố định, khắp rừng rậm đều là nhà của chúng nó, cái này càng khó tìm.

Kế tiếp, Hoàng Dật cười Tấn Mãnh Long ôm tâm lý thử xem, dạo một vòng ở trong rừng rậm, nhưng không có phát hiện bất luận Bá Vương Long hoặc là Bạo

Long, hần dần dần phai nhạt cái tâm tư này. Có Tấn Mãnh Long biến dị, thú cưỡi phương diện chiến đấu của hần đã được rồi, cho dù kiếm một con Bá Vương Long đến đây, phỏng chừng còn không có tốt như Tấn Mãnh Long, dù sao năng lực lôi điện biến dị không phải mỗi một con Địa Hành Long đều có, tại thời điểm chiến đấu không riêng phải xem lực công kích, còn phải xem tính đa dạng của năng lực. Tấn Mãnh Long biến dị tốc độ nhanh, công kích cao, còn có năng lực lôi hệ, đã cũng đủ hoàn mỹ, hơn nữa Bá Vương Long và Bạo Long là công kích thuần túy, hành động rất chậm, cơ hội thích hợp chúng nó rất ít.

Hoàng Dật quyết định rời Địa Long cốc, hành trình lần này kết thúc viên mãn, thực lực của hần lại bởi vì quan hệ của thú cưỡi mà tăng lên một mảng lớn. Kế tiếp, hần chỉ còn lại chiến hồn công kích để tăng lên thực lực, chờ chiến hồn công kích cũng tăng lên, vậy là đã đến bình cảnh, trong khoảng thời gian ngắn rất khó có tăng lên nữa.

"Tấn Mãnh Long, chúng ta đi lối vào của Địa Long cốc, là lúc về nhà."
Hoàng Dật sờ sờ đầu của Tấn Mãnh Long.

Tấn Mãnh Long gật đầu, nhanh chóng đi tới hướng lối vào của Địa Long cốc.

Mà bên kia, hóa thân của Hoàng Dật, thì từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một sợi dây cương, sau đó thả ra con Tốc Long, cười lên, nhanh chóng chạy tới biển.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 281: Dấu Chân Khiếp Sợ Thế Giới

Tốc độ của Tấn Mãnh Long tuy rằng thua Tốc Long, nhưng cái này chỉ là tương đối, so với thú cười còn lại cũng nhanh hơn. Hơn nữa Hoàng Dật còn có được tăng 50% tốc độ di chuyển tuyệt đối, đây là có thể tăng thêm trên thú cười, đồng dạng là cười Tấn Mãnh Long, nhưng tốc độ của hắn sẽ nhanh hơn.

Rất nhanh, Hoàng Dật cười Tấn Mãnh Long rời khỏi Địa Long cốc, đi qua khe ra bên ngoài. Sau khi chào hỏi đám thủ vệ Băng Đế bọn họ, hắn cười Tấn Mãnh Long đi tới một thành trấn gần nhất, trải qua trung chuyển, rốt cục trở về cứ điểm.

Bất quá kế tiếp, hắn còn phải triển khai thêm một lần như vậy nữa. Hắn dẫn Tiểu Quần Quần, Tần Thời Vũ, Vô Danh Thị, Bá Vương bốn người thực lực mạnh nhất trong công hội, cùng nhau tổ đội lần thứ hai đi Địa Long cốc, giúp bọn họ bắt được một nhóm thú cười Địa Hành Long.

Trong cái này, Tần Thời Vũ bắt chính là Tấn Mãnh Long cấp bốn cao cấp, không khác biệt với phong cách của Hoàng Dật; Vô Danh Thị là Liêm Dao Long cấp bốn cao cấp, bản thân có tính linh hoạt rất mạnh cùng với công kích vật lý cường đại; Bá Vương bắt là một con Phong Long cấp bốn cao cấp, đây là một loại ma pháp long tinh khiết, có năng lực ma pháp phong hệ; mà Tiểu Quần Quần là con Địa Hành Long cường đại nhất-- Bá Vương Long! Đây là Hoàng Dật tìm rất lâu, mất rất nhiều sức mới bắt được.

Tiểu Quần Quần nhỏ người, cười trên Bá Vương Long khí phách uy vũ, nhất thời thể hiện ra một sự tương phản mạnh mẽ, người thuần khiết nhất trên thế giới và sinh vật dữ tợn nhất lại ở cùng nhau, hình thành một tổ hợp đặc thù, chân chính diễn dịch cái gọi là “người đẹp và quái vật” (the beauty and the beast). Bất

quá Bá Vương Long tuy rằng hung dữ, nhưng lại vô cùng thân thiết với Tiểu Quân Quân, nó lớn như vậy, còn làm nũng với Tiểu Quân Quân, nó cúi thấp cái đầu khổng lồ cọ cọ trong lòng Tiểu Quân Quân, sẽ trực tiếp đụng ngã Tiểu Quân Quân.

...

Dần dần, ba ngày trôi qua.

Hôm nay, Hoàng Dật ăn xong bữa sáng, login sớm, hăng vẫn như bình thường, đầu tiên là đi diễn đàn nhìn chủ đề nóng 24 tiếng đồng hồ.

" Hoa Kiều Thổ Nhĩ Kỳ【 Lang Nhân Cuồng Sát 】, cống hiến điểm vinh dự quốc gia đầu tiên cho Thổ Nhĩ Kỳ!"

"Vua kỷ lục【 Thiên Đạo 】 lần thứ hai ra tay! Phá vỡ kỷ lục thế giới tầng 60 của Chúng Thần chi tháp!"

"【 Đao Phong 】 tham dự diễn đàn châu Á đỉnh phong, kính râm khó dấu vẻ mệt mỏi, đệ nhất thế giới đã chiến đấu quá lâu."

" Hội trưởng của Danh Tướng các【 Lữ Bố 】 tiếp nhận phỏng vấn của Liên đoàn Báo chí Mỹ (AP), trong năm nay sẽ bắt đầu kế hoạch đưa ra thị trường."

"Nhà phân tích【 Vô Tâm Truy Ưc 】 công bố bảng xếp hạng thực lực mới của người chơi Trung Quốc, Đao Phong liên tục đứng đầu 113 tuần; Lợi Kiếm, Long Thứ phân nhau vị trí hai ba; Lôi Thần giữ hạng năm; Miếu Sát lần đầu tiên vào top 10, thành người chơi tiến bộ nhanh nhất."

"Hạo kiếp đã tới! Đại lục Australia phát hiện dấu chân to lớn thần bí, dấu chân dài chừng 20 km, xung quanh không có bất kỳ sinh vật nào sống sót, nghi là cự tượng dưới trướng của bảy đại ma vương đích thân tới!"

Đúng lúc này, ánh mắt của Hoàng Dật dừng lại tin tức liên quan về bảy đại ma vương, tin tức này được đăng một giờ trước, nhưng trong một giờ lại xông

lên vị trí thứ sáu của chủ đề nóng trong 24 tiếng đồng hồ, có thể thấy được nhiệt độ của tin tức này kinh người ra sao! Không có gì bất ngờ xảy ra, qua vài giờ nữa, tin tức này sẽ xông lên đầu bảng! Hoàng Dật lập tức vào nhìn một chút.

" Tin tức kinh thiên! Ngay tại hai giờ trước, một đoàn mạo hiểm của Australia trên đường trở về doanh địa, bị một hố trời kỳ dị ngăn trở, mà nơi đây vốn dĩ hẳn là một ngọn núi. Một người chơi có năng lực phi hành bay lên không trung, quan sát hố trời thì phát hiện, hố trời này dĩ nhiên là một dấu chân! Trải qua đo đếm đại khái, bề rộng của dấu chân chừng 10 km, dài chừng 20 km, xung quanh không có sinh vật sống, ngay cả con kiến cũng không có tìm được. Có thể làm ra dấu chân như vậy, chắc là một sinh vật cường đại cao tận tầng mây, loại sinh vật này đã vượt quá phạm trù của sinh vật bình thường, tương tự với dấu chân của cự tượng dưới trướng bảy đại ma vương trong truyền thuyết không gì sánh được, cự tượng mỗi một lần phủ xuống, đều đại biểu cho một trường hạo kiếp gần đến. Mà cự tượng cũng phân chia trình tự khác biệt, ba mươi năm trước khi Hắc Âm Chi Vương Ô Táp Nhĩ xuất hiện, dấu chân của cự tượng chỉ dài nửa km, lần ấy cũng chỉ có Ô Táp Nhĩ một vị Ma Vương xuống, mà hiện tại của dấu chân cự tượng, lại dài đến 20 km, có thể cái này sẽ đại biểu bảy đại ma vương đồng thời hiện thế, bao gồm người đứng đầu bảy đại ma vương đã vô số năm không có xuất hiện qua -- Địa Ngục chi vương. Diêm ma. . ."

Cuối cùng của bài post, là ảnh chụp màn hình của hố trời, hố trời này hầu như là liếc mắt nhìn không thấy điểm cuối, giống như là hoàn cảnh bình thường, bất quá ảnh chụp màn hình cuối cùng là từ trên bầu trời cực cao chụp xuống, mơ hồ có thể thấy đây là một dấu chân lớn không gì sánh được!

Thấy loại dấu chân này, trong lòng Hoàng Dật cũng cảm thấy cực kỳ chấn động, cho dù là Tử Linh Phi Long cấp 195, Sa Vương cấp 190, cũng không có khả năng làm ra thanh thế lớn như vậy. Từ dấu chân này mà xem, ít nhất là thực lực hơn cấp 200, đó là vượt quá trình tự của Thánh Vực, đến trình tự của Thiên Vực, hơn nữa là vô cùng mạnh mẽ trong trình tự Thiên Vực!

Tâm tình của Hoàng Dật có chút trầm trọng, rất lâu trước đây, Bạch Long

vương cũng đã dự đoán qua bảy đại ma vương lại muốn hiện thế, sau đó hẳn gặp phải Teemo và Tristana hai đứa bé kia, bọn họ cũng nói qua tin tức bảy đại ma vương rục rịch. Kết hợp tin tức hiện tại mà xem, cái họa kiếp này mười phần là thật, hơn nữa sẽ tới rất nhanh.

Loại tin tức này, đối với mỗi người trên thế giới mà nói đều không phải sự tình tốt. Trước đây gặp phải nguy cơ, đều chỉ là nguy cơ của một phần người, nguy cơ lớn nhất cũng là lần kia Long Đô bị vây khốn, hấp dẫn ánh mắt của thế giới, nhưng cái này chỉ là một thành phố mà thôi. Mà nguy cơ lần này, thì lại là thế giới, một nguy cơ mà toàn bộ Thế Giới Thứ Hai đều phải gặp, hai thứ không phải cùng một khái niệm.

Bảy đại ma vương, đây là tồn tại cường hãn đã lưu truyền từ thời kỳ Tuyên Cổ cũng, mỗi một vị ma vương đều có lực lượng khổng lồ không cách nào hình dung. Trong đại lục sinh ra vô số cường giả, nhưng đều chết đi trong dòng lịch sử cuộn cuộn, mà bảy đại ma vương lại tồn tại vĩnh hằng, vô luận trải qua bao nhiêu thời đại, nó vẫn phát triển cùng thế giới này. Bảy đại ma vương bình thường sẽ cách một thời gian đi ra tác loạn một lần, mỗi một lần xuất hiện, đều khiến thế giới đối mặt một họa kiếp sinh linh đồ thán, chỉ có tập hợp lực lượng của toàn bộ thế giới mới có thể đẩy lùi chúng nó, nhưng chỉ là đẩy lùi mà thôi, không cách nào hoàn toàn giết chết.

Hơn nữa bảy đại ma vương còn giả dối không gì sánh được, ví dụ như Đọa Lạc Chi Vương, nó thường xuyên dụ dỗ đám người khát vọng lực lượng, để cho bọn họ bán đứng linh hồn của bản thân, trở thành nanh vuốt của nó, cho dù là cường giả mạnh mẽ như Ngự Nhân Dạ Hành giả. Slark, Sa Đạo Vương cũng không thể may mắn tránh khỏi. Mà kẻ đứng đầu của bảy đại ma vương - Địa Ngục chi vương thì càng kinh khủng, lúc trước nó chỉ nói một câu, phong Hoàng Dật một Sát Lục Chi Vương, thiếu chút khiến cho hắn rơi vào hoàn cảnh vạn kiếp bất phục, là địch với toàn bộ thế giới, cũng may cuối cùng Hoàng Dật dùng một tên ban thưởng đường đường chính chính tới tẩy trắng bản thân. Nếu không một ngôi sao mới nổi như hắn, sẽ bị người một nhà bóp chết trong nôi.

Bất quá rất nhiều lần nguy cơ trước đó, đều là một vị ma vương bên trong đi ra, ảnh hưởng cũng chỉ là vài đại lục bên trong, thuộc về nội bộ. Mà tình huống bảy đại ma vương toàn bộ xuất hiện, trên lịch sử cũng chỉ xuất hiện qua bốn lần, mà kết quả của bốn lần ấy, cũng khiến đại lục tiến vào thời đại kế tiếp.

Chúng nó lần đầu tiên xuất hiện, là thời kỳ Tuyên Cổ, kết quả Thế Giới Thứ Hai ngã xuống vô số cường giả, rốt cục đem chúng nó đẩy lùi, sau đó thế giới tiến vào thời đại Thái Cổ. . . Mà chúng nó lần cuối cùng tập hợp, là thời kỳ Cận Cổ, hình ảnh tuyên truyền công chiếu trong nghi thức khai mạc của đại lễ thường niên Thế Giới Thứ Hai trước đó không lâu, cũng là kể về chuyện chúng nó xâm lấn thế giới, cuối cùng sau khi vô số cường giả ngã xuống, lần thứ hai gian nan đem chúng nó đẩy lùi. Mà lần ấy cũng là một lần dài nhất, đánh gian nan nhất, bởi vì lực lượng của thế giới càng ngày càng yếu, cao thủ cũng càng ngày càng ít, từ sau đó, thế giới tiến vào thời đại hiện tại, kéo dài đến bây giờ.

Hiện tại, bảy đại ma vương lại đồng thời xuất hiện, cái này không phải chuyện của một đại lục, mà là họa kiếp lan đến tất cả đại lục của toàn bộ thế giới, toàn bộ thế giới gần tiến vào thời đại kế tiếp hoàn toàn mới!

Hoàng Dật có thể dự kiến, kế tiếp Thế Giới Thứ Hai sắp sửa phát sinh một biến đổi lớn kinh thiên, cuộc sống bình yên rất nhanh sẽ trở thành quá khứ, chào đón hắc ám vô tận, trên mặt đất sái đầy máu tươi vô tận, phát sinh chiến đấu vô tận, hy vọng vô tận, đem bị tuyệt vọng vô tận thay thế. Ngẩng đầu vừa nhìn bầu trời, có thể cũng không nhìn thấy mặt trời nữa, chỉ có thể nhìn thấy trời mây màu xám nặng nề, đem toàn bộ thế giới bao phủ trong bóng ma.

Bất quá cái này không phải chuyện một mình Hoàng Dật có thể thay đổi, hơn nữa họa kiếp này cũng không phải lập tức xuất hiện, bây giờ còn đang trong thời kỳ yên tĩnh trước cơn bão. Kế tiếp, Hoàng Dật cần phải làm là tăng lên thực lực của mình, có thể tăng một phần cơ hội bảo mệnh trong trường họa kiếp này.

Kế tiếp, tâm của Hoàng Dật dường như cũng bị tin tức này làm cho trở nên cấp bách, lập tức tiến vào Thế Giới Thứ Hai, tranh thủ thời gian phấn đấu.

. . .

"Bồn bồn, nhanh mang ta đi tìm anh!" Vừa login, Hoàng Dật liền nghe thấy trong rừng rậm của cú điểm, truyền đến âm thanh vui vẻ của Tiểu Quần Quần, sau đó cây cối dọc theo đường đi trong rừng rậm đều bị đung ngã, một con Bá Vương Long to lớn từ xa xa vọt đến đây, đi đến chỗ nào thì mặt đất chỗ ấy đều rung động lên, vạn thú đều tránh né, chim chóc bay tán loạn!

Trên đỉnh đầu của con Bá Vương Long này, là một bé khá xinh đẹp khả ái, kẹp một đôi dùi đẹp tuyết trắng lấp lư, thỉnh lincũng là Tiểu Quần Quần. Thân thể của cô bé so với Bá Vương Long thật đúng là quá nhỏ, cho nên mặc kệ là ngồi trên lưng hay là ngồi trên đỉnh đầu đều có thể cười.

"Gâu gâu!" Lúc này, phía sau của Bá Vương Long vang lên một tiếng chó sủa, cũng là tiểu Ưông, nó cũng hưởng ké Tiểu Quần Quần, có thể cười trên Bá Vương Long loại thú cười cuồng phách này, thần sắc có vẻ rất là hưng phấn.

"Em gái, mau dừng lại, đỉnh núi này sắp bị em phá hết rồi." Hoàng Dật nhanh chóng hét lớn một tiếng, ngăn Tiểu Quần Quần lại. Ngọn núi này không phải là mặt đất, diện tích đỉnh núi có hạn, Bá Vương Long ở chỗ này cũng là một vua phá hoại.

Tiểu Quần Quần nghịch ngợm thè lưỡi, sau đó vươn tay nhỏ vỗ vỗ đầu của Bá Vương Long.

Bá Vương Long lập tức hạ thấp thân thể, ngoan ngoãn ngừng lại, hai mắt cực lớn hướng Hoàng Dật nhẹ nhàng nháy nháy, coi như là chào hỏi.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 282: Suy Nghĩ Lớn Mật

"Anh, anh rốt cục login." Lúc này, Tiểu Quần Quần ngoan ngoãn kêu lên, ánh sáng mặt trời xuyên qua lá cây rơi xuống, chiếu trên người nàng, phủ thêm một tầng kim quang tràn ngập hấp dẫn.

Hoàng Dật gật đầu, ngửa đầu hỏi: "Làm sao vậy? Gấp gáp tìm anh như vậy."

Tiểu Quần Quần vỗ vỗ đầu của Bá Vương Long, Bá Vương Long lập tức nằm úp đầu xuống, Tiểu Quần Quần nhảy xuống, vọt tới trước mặt của Hoàng Dật, kéo cánh tay hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nghiêm túc nói: "Em vừa rồi cười đại long đi chơi, phát hiện một sinh vật kỳ quái."

"Sinh vật kỳ quái? Bộ dáng thế nào?" Hoàng Dật nhíu mày hỏi, đại long trong miệng của Tiểu Quần Quần, cũng là Tử Linh Phi Long cấp 195. Sau khi nó thu được tự do, việc làm thích nhất cũng là bay lượn khắp nơi trong lãnh địa, Tiểu Quần Quần bình thường cũng muốn đi hóng gió với nó, bọn họ coi như rất là thân.

"Sinh vật kia đại khái lớn như tiểu Uông, cả người đen như mực, càng không ngừng phun ra khói đen, khói đen này đọng tới lá cây, lá cây sẽ héo ngay, thoát nhìn rất là khủng khiếp, xung quanh cũng không có bất luận cái gì còn sống. Cho tới bây giờ em cũng không có gặp qua loại sinh vật như vậy! Mà nó cũng không giống bất cứ loại sinh vật nào chúng ta trước đó nhìn thấy qua." Tiểu Quần Quần vừa nói, vừa vươn tay nhỏ vùng vẫy lên.

"Hả? !" Hoàng Dật bỗng nhiên cảm giác được có chút không ổn, hắn vừa rồi mới xem xong bài post về bảy đại ma vương trong diễn đàn, xung quanh dấu chân khổng lồ cũng là không có bất cứ vật còn sống nào, ngay cả con kiến cũng

không có. Cái đó và sinh vật đặc thù theo như lời của Tiểu Quần Quần trên cơ bản là giống nhau như đúc, chỉ là thể tích của sinh vật lại nhỏ hơn vô số lần.

"Ngay cả đại long cũng nói, loại sinh vật này khiến cho nó nhớ tới một đoạn hồi ức kinh khủng. Đại long lợi hại như vậy, ngay cả nó đều cảm thấy kinh khủng, cho nên em mới nói cho anh, anh mới là lợi hại nhất, không có gì sẽ sợ." Tiểu Quần Quần ngửa đầu, nhìn chăm chăm Hoàng Dật sùng bái mù quáng nói.

"Vậy sinh vật đó hiện tại đâu rồi?" Hoàng Dật thân thiết hỏi. Vừa rồi hình ảnh trong diễn đàn mặc dù có dấu chân, nhưng không có dấu dấp của sinh vật, hơn nữa đó là dấu chân siêu cấp lớn 20 km, cho dù thấy được sinh vật, phỏng chừng cũng là sẽ bị giẫm chết trong nháy mắt. Mà loại Tiểu Quần Quần gặp phải, thì lại là sinh vật nhỏ bằng con chó, như thế có thể bắt đến nghiên cứu một phen.

"Đại long bắt được nó! Em dẫn anh đi xem." Tiểu Quần Quần nói xong, kéo tay của Hoàng Dật, cùng nhau cười lên Bá Vương Long, sau đó thúc Bá Vương Long đi tới hướng Tử Linh Phi Long.

Rất nhanh, Bá Vương Long chở Hoàng Dật và Tiểu Quần Quần tới khu vực cấm chiến kỳ, lúc này Tử Linh Phi Long đang nằm trên mặt đất, phía trước là một kết giới, bên trong vây khốn một sinh vật màu đen.

Ánh mắt của Hoàng Dật, nhất thời tập trung trên người sinh vật màu đen trong kết giới.

Sinh vật kia có kích thước cỡ con chó, đầu có chút giống khỉ, nhưng trên đầu lại mọc một sừng nhọn, thân thể là sinh vật bốn chân, có chút giống trâu, mà đuôi lại dài nhỏ như rắn. Sinh vật này không giống bất cứ sinh vật nào đã biết, chỉ là ngoại hình cũng đã đủ quỷ dị.

Hơn nữa sinh vật này toàn thân đều là màu đen thuần khiết, giống như là trong than đá chui ra, cả người nó đều phun ra một làn khói màu đen, khiến thân ảnh của nó có chút mờ lung mơ hồ, nhìn không rõ lắm.

Cuối cùng, sinh vật còn có một chỗ quý dị-- nó không có mắt. Đầu của nó chỉ có mũi miệng và lỗ tai, nhưng không có mắt, thoát nhìn rất không được tự nhiên.

"Miếu Sát, người đã đến, sinh vật này là chúng ta trong lúc vô ý phát hiện của." Lúc này, Tử Linh Phi Long thấy Hoàng Dật đến, lập tức chào hỏi, giới thiệu một chút lai lịch của sinh vật quý dị trước mắt.

"Phiền phức người!" Hoàng Dật nói xong, ôm lấy Tiểu Quân Quân, từ trên Bá Vương Long nhảy xuống, vững vàng đáp xuống mặt đất.

Sau đó, hắn đi tới trước mặt của sinh vật quý dị, cẩn thận đánh giá nó.

Gần gũi quan sát như vậy, Hoàng Dật bỗng nhiên nhận ra một tia không thích hợp.

Khói đen phun ra từ trên người sinh vật, từ trong kết giới có thể mơ hồ để lộ ra một khí tức nhàn nhạt, Hoàng Dật cảm thụ được cái khí tức này, dĩ nhiên lại có cảm giác thoải mái!

Lần này khiến cho hắn rất khiếp sợ, hắn và sinh vật này không thân không quen, lại có thể từ trên người nó cảm thụ được một cảm giác thoải mái, cái này chẳng phải là cho thấy mình cũng không phải bình thường sao?

Bất quá loại cảm giác này rất nhạt, Hoàng Dật tĩnh tâm cẩn thận cảm thụ một chút, lại không phát hiện được loại cảm giác thoải mái này nữa, phỏng chừng là một loại ảo giác, hắn hơi lắc đầu, đem cái này trở thành một loại ảo giác.

"Đại Long, người nhận thức sinh vật này không?" Kế tiếp, Hoàng Dật hướng Tử Linh Phi Long hỏi.

"Không nhận ra." Tử Linh Phi Long đáp, "Bất quá sinh vật này hắn là dưới trướng của bảy đại ma vương, trên người chúng nó có một khí tức đặc thù, năm đó ta còn là long tộc dưới trướng của Tử Thần điện thì, đã từng cảm thụ qua loại khí tức này. Bất quá chuyện của bảy đại ma vương Tử Thần điện cũng mặc kệ,

chúng nó luôn luôn là nước sông không phạm nước giếng. Từ Từ Thần sau khi biến mất, Từ Thần điện sẽ không có uy phong của ngày xưa, rất ít xen vào chuyện bên ngoài."

"Người trải qua chuyện bảy đại ma vương tàn sát thế giới không?" Hoàng Dật lại hỏi, tuổi tác của Tử Linh Phi Long cực kỳ lâu, nói là hoá thạch cũng không quá đáng.

"Ta không có trực tiếp trải qua, chỉ bị một ít ảnh hưởng." Tử Linh Phi Long nói xong, lâm vào trong hồi ức cổ xưa, "Lúc ta còn lúc trẻ, có một ngày ta lặng lẽ rời khỏi Từ Thần điện, đi ra thế giới bên ngoài. Lúc đó trên bầu trời bên ngoài, ngay cả mặt trời đều nhìn không thấy, khắp nơi đều là mây đen mênh mông vô bờ, mặt đất bị bịt kín một tầng bóng ma, trên mặt đất không có bất kỳ sinh vật. Ta cảm thấy rất tò mò, tìm kiếm bốn phía, sau đó tìm rất lâu, ta rốt cục phát hiện một sinh vật kỳ dị. Sinh vật đó có dáng dấp không khác ngựa hoang, bất quá mọc hai cái đầu, hơn nữa đuôi cũng không có. Lúc đó khí tức của sinh vật kia, cũng không khác biệt sinh vật này." Tử Linh Phi Long nói xong, nhìn sinh vật màu đen bị nhốt trong kết giới trước mắt một chút.

"Sinh vật kia lợi hại không?" Lúc này, Tiểu Quần Quần hiếu kỳ hỏi thăm.

"Rất lợi hại!" Tử Linh Phi Long lập tức thừa nhận: "Ta lúc đó tuy rằng không có mạnh như hiện tại, nhưng có thực lực cấp 100, sinh vật kia xem ra cũng là cấp bảy tám mươi, nhưng sau khi nó triển khai công kích, lại có thể công phá da của ta, loại thực lực này tại sinh vật bảy cấp tám mươi, là không thể tưởng tượng." Tử Linh Phi Long nói xong, trong giọng nói đột nhiên trở nên có chút ngưng trọng, "Sau đó ta diệt sát sinh vật đó, thế nhưng ngay sau đó ta phát hiện ở xa đột nhiên xuất hiện một đám sinh vật như vậy, chúng nó đông vô cùng, không biết có bao nhiêu con, tất cả đều trùng kích đến hướng ta. Ta lúc đó dựa vào thực lực cường đại của mình, không đem chúng nó để ở trong lòng, ngược lại còn quyết định ngạnh kháng chúng nó, tới chơi với chúng nó. Thế nhưng ta lại thiếu chút nữa bởi vậy mà chết, đám sinh vật kia sau khi lao đến đây, ta chỉ cảm thấy đến cả người đều đã bị thương tổn, thực lực ngay lúc đó của ta, đã không sợ chiến

thuật quần công, nhưng bầy sinh vật này lại không tầm thường, năng lực quần công của chúng nó cực kỳ cường hãn, ta rất nhanh liền bị thương, ngay cả cánh đều thiếu chút nữa bị bẻ gãy, sau đó ta nhanh chóng bay lên, né tránh chúng nó, muộn một chút nữa, có thể ta sẽ chết."

Tử Linh Phi Long nói xong, trong hai mắt hiện lên một tia khiếp sợ, tiếp tục nói: "Sau đó, ta bay đến địa phương khác, quan sát mặt đất phía dưới. Ta đi qua một thôn trang, chỗ đó không có một bóng người, không khí trầm lặng. Ta thấy hồ nước dọc theo đường đi khắp nơi đều là nước màu đen có mùi, nổi đầy cá chết, chỗ ta đến cũng là không thấy qua bất cứ sinh vật gì, ngay cả con kiến đều nhìn không thấy, ta rõ ràng cái này nhất định là một hồi họa kiếp kinh thiên, ta không dám bay tới nữa, sợ đến mức nhanh chóng chạy trở về Tử Thần điện. Sau đó ta mới nghe nói, thì ra bên ngoài là có ma vương đi ra tàn sát."

"Bây giờ xem ra, bảy đại ma vương lại muốn đoàn tụ!" Hoàng Dật cảm khái một tiếng, sau đó nhìn chăm chăm Tử Linh Phi Long, nói: "Người hiện tại cấp 195, không thua kém thực lực của Thiên Vực, sinh vật bình thường không sản sinh được uy hiếp với người, người bảo vệ lãnh địa của chúng ta, ta sẽ nỗ lực đi thả ra một nhóm cường giả cấp 200 trở lên, đến lúc đó khiến cho chúng nó cùng người bảo vệ nơi đây."

"Đó là tốt nhất, nếu như người có thể đem tội phạm đánh số trước 100 thả ra, vậy rất tốt." Tử Linh Phi Long nói, "Loại thực lực của ta, trước mặt tội phạm trước số 100, một chiêu đều đối phó không nổi. Ta thật hy vọng chúng nó có thể đi ra, như vậy ta có thể suốt ngày đi làm việc ta muốn làm, không cần lo lắng cho lá cờ này." Nói xong, nó nhìn chiến kỳ cảm một bên một chút.

"Người biết đánh số trước 100 giam giữ vật gì không?" Hoàng Dật hiếu kỳ hỏi thăm.

"Không biết, nhưng ta đã thấy một con bên trong, đó là một vị bán thần đỉnh cấp, nhân vật có thể tùy thời phong thần. Ta lúc đó bị nhốt trong phòng giam mật, tận mắt thấy đại nhân vật của Tử Thần điện đem bán thần áp giải đến, tên

cường giả đó lúc đi qua phòng giam của ta, quay đầu nhìn ta, ánh mắt đó khiến cho ta suốt đời khó quên, khí thế quá mạnh mẽ, ta đến bây giờ còn khắc sâu, trước mặt nó ta chỉ có thể run sợ." Tử Linh Phi Long nói xong, thân thể khẽ run lên, tựa như còn đang bị ánh mắt kia ám ảnh.

Hoàng Dật đại khái có thể tưởng tượng được loại hình ảnh này. Thật ra hẳn cũng cảm thấy rất tò mò đối với tội phạm đánh số trước 100, nhưng bên trong Anh Hùng chi thư cũng không có ghi chép tương quan, mà chỗ đó lại là phòng giam phong bế, căn bản không nhìn thấy bên trong có cái gì, muốn đem chúng nó thả ra, phải bắt được chìa khoá đánh số trước 100. Loại chìa khoá này với hiện tại Hoàng Dật căn bản là không có cách nào bắt được, thậm chí không biết thực lực sau khi thăng lên Thánh Vực, có thể bắt được hay không.

Bất quá Hoàng Dật bây giờ còn không cần dùng chúng nó, bảy đại ma vương sẽ không lập tức đến, hiện tại tạm thời là an toàn, xuất hiện chỉ là một ít tiểu lâu la, với thực lực của Tử Linh Phi Long mà nói đã cũng đủ. Đối với an toàn của cử điểm, hẳn vẫn tương đối yên tâm.

Kế tiếp, hẳn quyết định đi đánh Chúng Thần chi tháp, mà hóa thân cười Túc Long, dự tính ngày mai là có thể chạy tới cạnh biển, đến lúc đó hẳn phải đem trọng tâm đặt ở bên kia, không có thời gian đi đánh Chúng Thần chi tháp.

Hoàng Dật xoay người, đang chuẩn bị đi đến hướng truyền tống trận, trước khi đi, hẳn trong lúc vô ý liếc nhìn sinh vật trong kết giới, sau đó trong lòng bỗng nhiên toát ra một suy nghĩ lớn mật-- đến cấp 80, có thể tiến hóa trở thành loại sinh vật quý dị này hay không, sau đó đánh vào nội bộ của bảy đại ma vương, lặng lẽ ẩn núp?

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 283: Đêm Mưa Miếu Đổ

Cái suy nghĩ này dường như một mầm mống, cấp tốc mọc rễ nảy mầm trong đầu hắn. Từ trên lý thuyết mà nói, phương pháp này là được, tiến hóa là cái loại sinh vật này, người khác căn bản không nhìn ra, tiến hóa không phải nguy trang, mà là chân chính biến thành loại sinh vật này, vô luận là huyết nhục hay là khí tức đều là như nhau. Thế nhưng hắn còn chưa tới cấp 80, không có cách nào thử.

"Tử Linh Phi Long, người đem sinh vật kỳ quái này nuôi đi, đến lúc đó ta có thể sẽ dùng đến." Hoàng Dật hướng Tử Linh Phi Long nói một tiếng, sau đó mang theo Tiểu Quần Quần xoay người rời khỏi, quyết định đi đánh Chúng Thần chi tháp.

Hiện nay Hoàng Dật là cấp 63, Tiểu Quần Quần là cấp 50, cô ấy đang ra sức tăng chiến hồn sinh mệnh, bất quá cô ấy không có Thời Gian Chi Nhân, lãng phí rất nhiều điểm kinh nghiệm, cũng vẫn chỉ là tầng thứ sáu, không biết tới khi nào mới có thể xong.

Ngoài ra, Bá Vương cũng là loại tình huống này, ông ta sau khi thức tỉnh chiến hồn, đẳng cấp không chỉ không tăng, ngược lại còn giảm tới cấp 50, từ đầu đến cuối duy trì cấp bậc này, vừa có điểm kinh nghiệm dùng cho chiến hồn. Đối với loại tình huống này, Hoàng Dật cũng bó tay, Thời Gian Chi Nhân của hắn không thể chiếu cố giúp người khác.

Hoàng Dật cứ nắm tay của Tiểu Quần Quần đi tới trong rừng rậm, Bá Vương Long đã được Tiểu Quần Quần thu lại, tiểu Uông lắc lắc đuôi đi ở phía trước bọn họ, thường thường chạy vào trong bụi cỏ ngửi ngửi, sau đó lại đi ra, mũi dính đầy bùn. Ánh mặt trời xuyên qua lá cây, rọi vào trong khu rừng yên tĩnh, tràn ngập cảm giác an bình.

"Anh, qua một thời gian nữa em có thể phải rời đi một lúc." Tiểu Quân Quân bỗng nhiên nói, ngữ khí có chút dị dạng.

"Làm sao vậy?" Hoàng Dật quay đầu nhìn cô ấy, từ góc độ của hắn nhìn xuống Tiểu Quân Quân, lông mi của cô bé hơi nhếch lên, càng khả ái.

Tiểu Quân Quân thay đổi vẻ bướng bỉnh ngày thường, tựa như đã có tâm sự của thiếu nữ, cô ấy nhếch miệng, nói: "Thật ra nguyên nhân em ướp lạnh, là bởi vì em mắc phải một loại bệnh nan y, cho nên em tạm nghỉ học. Nhưng hiện tại, y học đã tiến bộ đến có thể trị liệu bệnh nan y của em, hiện tại bệnh của em đã trị xong, không cần tiếp tục ướp lạnh. Chờ tháng 9 khai giảng, em phải đến trường học đi học."

"Đây là chuyện tốt!" Hoàng Dật hơi ngẩn ra, sau đó đưa tay sờ sờ đầu của cô ấy. Hắn không ngờ rằng Tiểu Quân Quân dĩ nhiên là bởi vì loại nguyên nhân này mới ướp lạnh, thế giới hiện tại, bệnh nan y đã không tính là cái gì, người trị không hết bệnh có thể ướp lạnh, đợi y học tiến bộ, chỉ cần không vượt quá cực hạn ướp lạnh, đều có thể tùy thời tỉnh lại. Tiểu Quân Quân rõ ràng là người may mắn, ướp lạnh không bao lâu, chờ tới ngày trị hết.

"Thế nhưng em không muốn đi trường học." Tiểu Quân Quân nói xong, cái miệng nhỏ nhắn chu lên, trong mắt nhất thời tràn ngập nước mắt, "Trường học đó thật biến thái, quản lý lại kín, không được vui gì hết, giống như một ngục giam vậy, một học kỳ mới có thể về nhà một lần. Quan trọng hơn là, chỗ đó ngay cả thiết bị giả thuyết cũng không thể mang vào. Nếu như em đi học, vậy phải đợi đến nghỉ đông mới có thể gặp anh." Nói xong, cô ấy ngẩng đầu nhìn Hoàng Dật, nước mắt trong mắt chảy xuống, ánh sáng mặt trời chiếu trên hai dòng lệ ấy, phát sáng lấp lánh.

Hoàng Dật đưa tay nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô ấy, lau khô nước mắt, ôn nhu nói: "Vậy cũng không bao lâu, chỉ mấy tháng mà thôi, có vài người có thể cả đời sẽ ở trong ngục giam chân chính, so với bọn họ, em đã rất hạnh phúc."

"Thế nhưng em muốn vĩnh viễn bị bệnh hoài hoài, được ướp lạnh hoài hoài, mỗi ngày đều có thể thấy anh, cùng đi chơi với anh, em không muốn học bài, em không muốn đi học. . ." Tiểu Quần Quần nói xong, nhào vào trong lòng của Hoàng Dật khóc lên.

Hoàng Dật nhẹ vỗ nhẹ lưng của Tiểu Quần Quần, lại không biết nói nên an ủi thế nào. Hẳn từ nhỏ chưa từng đi học, không biết ngồi dưới mái trường đi học là cảm giác gì, cũng không biết bạn học rốt cục là một loại tình cảm thế nào, thứ hẳn thấy xa vời, lại là thứ Tiểu Quần Quần chán ghét.

"Anh, chúng ta đi đánh Chúng Thần chi tháp đi, em muốn nỗ lực luyện cấp, đợi khi nghỉ đông, em khẳng định đã lạc hậu rất nhiều. Em không hy vọng cản trở, em hy vọng có thể giúp được anh, cho dù là một chút." Tiểu Quần Quần khóc một trận, sau đó đưa tay tự mình lau khô nước mắt, ngửa đầu hướng Hoàng Dật nói.

"Việc em xuất hiện, cũng là trợ giúp lớn nhất của anh." Hoàng Dật cảm khái nói một tiếng, sau đó mang theo Tiểu Quần Quần tiếp tục đi.

Thật ra Hoàng Dật rất cảm kích Tiểu Quần Quần xuất hiện, hẳn gặp qua rất nhiều người của xã hội thượng lưu, trong tay cũng có không ít mạng người, cuộc sống trước đây giống như là sống ở trong bóng tối, âm thầm đi trong con đường mờ mịt không biết. Nhưng Tiểu Quần Quần xuất hiện, như là một ánh mặt trời, chiếu sáng cuộc sống của hắn, chiếu sáng trái tim đen tối của hắn. Hắn chưa bao giờ gặp cô gái nào đơn thuần như Tiểu Quần Quần, hoàn toàn không phòng bị với hắn, tin tưởng hắn vô điều kiện. Nếu như không có Tiểu Quần Quần, hắn không biết mấy tháng nay sẽ cô độc cỡ nào.

Có vài người giống như là Thượng Đế phái tới, khiến cho bạn dù đang ở phòng giam, lại dường như đang ở thiên đường.

...

Dần dần, ban ngày trôi qua, lại một đêm tối phủ xuống. Hoàng Dật và Tiểu

Quần Quần hai người rớt cục đánh xong số lần mỗi ngày, có thể nghỉ ngơi một hồi, bọn họ leo lên lá cây, nằm trên lá cây ngắm bầu trời sao.

Tiểu Quần Quần mệt mỏi cả ngày, cuộn mình trong lòng Hoàng Dật ngủ thiếp đi, mà Hoàng Dật thì đem trọng tâm đặt ở phân thân bên kia.

Dưới tốc độ của Tốc Long, hóa thân của hắc gần chạy tới biển, hắc tựa như đã có thể ngửi thấy mùi gió thổi trên biển, mang theo một khí tức hải dương rộng lớn hơn đại lục vô số lần thổi tới, đi qua khu rừng này là có thể đến.

Tốc Long chạy cả ngày, đã mệt gần chết, tốc độ giảm xuống không ít, nhưng Hoàng Dật không có ra lệnh dừng lại, nó sẽ không tự ý dừng lại, vẫn ra sức chạy.

"Ầm ầm!" Đúng lúc này, bầu trời bỗng nhiên vang lên một tiếng sét, sau đó cơn mưa lớn rơi xuống, trời mưa. Lúc này, bầu trời đã bị mây đen hoàn toàn bao trùm, trong rừng bắt đầu nổi lên cuồng phong, ngay cả đại thụ đều bị thổi lắc lư, không một hồi, cũng đã là nửa bước khó đi.

Hoàng Dật thu hồi thú cười, quyết định tìm một chỗ trú mưa.

Lúc này hắc đang ở trong núi hoang, phía trước có một ngôi miếu đổ nát, tường sứt mẻ phủ đầy rêu xanh, thể hiện vết tích của năm tháng. Chỉ bất quá, trong ngôi miếu đổ nát hơi chớp động ánh lửa, tựa như có người đốt lửa ở bên trong.

Hoàng Dật có chút ngoài ý muốn, trong hoang sơn dã lĩnh này theo lý không có bất luận nhân loại nào, nhưng không ngờ rằng trong một đêm mưa sa gió giạt, sấm dữ mưa rền, tại một ngôi miếu đổ nát, lại xuất hiện ánh lửa. Đối mặt một màn quỷ dị này, hắc không khỏi cẩn thận lên, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một cái khẩu trang, đem khuôn mặt của mình che khuất, sau đó tiến vào ngôi miếu đổ nát.

Tiến vào miếu đổ nát, Hoàng Dật rớt cục thấy rõ tình hình bên trong.

Ở giữa ngôi miếu đổ nát là một đồng lửa, có một người nam khoác da thú ngồi bên cạnh, hắn ta tựa như quanh năm sinh hoạt tại khu vực dã ngoại, da thô ráp ngăm đen, cơ thể tinh tráng, sau khi là một thanh trường cung, bên hông là một đoản đao, thấy dáng dấp hắn là một thợ săn.

Lúc này, hắn ta đang chuyên chú nướng một con thỏ rừng trên lửa, con thỏ rừng đã biến thành màu vàng, dầu trơn nhỏ xuống, rơi vào đồng lửa, phát sinh âm thanh xè xè, trong không khí tràn ngập mùi thịt, trong đêm mưa có vẻ càng mê người.

Thợ săn quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, sau đó nhàn nhạt gật đầu: "Không ngờ rằng tại hoang sơn dã lĩnh, còn có thể gặp được người khác, gặp phải cũng là duyên phận, người anh em đến đây ngồi đi!" Ánh lửa chập chờn chiếu vào trên người của hắn, làm khuôn mặt của hắn nổi bật lúc sáng lúc tối.

Hoàng Dật vỗ vỗ nước mưa trên người, sau đó đi qua, ngồi xuống bên cạnh lửa trại.

"Người anh em, anh tới khu rừng núi hoang vắng này để làm gì?" Người thợ săn vừa nói, vừa thành thạo lấy ra một ít cỏ dại, sau đó vò nát, rắc trên thịt quaytựa hồ là đang nêm gia vị.

"Tôi muốn đi đến biển." Hoàng Dật bình tĩnh nói, sau đó hỏi ngược lại một tiếng, "Còn anh?"

"Tôi?" Người thợ săn quay đầu nhìn ngoài cửa sổ một chút, ngữ khí có chút cảm khái, "Tôi là bởi vì một người."

"Anh tựa như đã ở khu vực dã ngoại rất lâu." Hoàng Dật nhìn thợ săn nói, khí chất của hắn ta tuyệt đối là thời gian dài ở khu vực dã ngoại bồi dưỡng ra, giống như là dã nhân chân chính, người bình thường tại khu vực dã ngoại vài ngày không có khả năng sẽ biến thành như hắn ta được.

"Thật ra tôi trước đây là bình thường sinh hoạt trong thành trấn, bốn năm

tháng nay tôi một mực lưu lạc trong hoang dã, không có thấy qua người khác, anh là người đầu tiên tôi thấy được!" Người thợ săn nói xong, lắc đầu nở nụ cười một tiếng, "Thật ra nhớ tới, người cuối cùng tôi nhìn thấy có địa vị còn không nhỏ, anh nhất định nghe nói qua."

"À? Hẳn là ai vậy?" Hoàng Dật nhướng mày một cái, có hứng thú hỏi thăm.

"Miếu Sát." Người thợ săn nặng nề nói ra hai chữ, sau đó nhắm hai mắt lại, một lát sau mới mở ra, dường như hai chữ này ở trong lòng hẳn là một bóng ma gì, "Tôi là bởi vì hẳn, cho nên mới một mực lưu lạc trong hoang dã."

Trong lòng Hoàng Dật hơi máy động, không ngờ rằng lại ở ngôi miếu đổ nát trong đêm mưa sa gió giạt, nghe một người hoàn toàn không có ấn tượng, nói ra tên của mình.

Hẳn không khỏi nhớ lại, bốn năm tháng trước hẳn vừa mới gia nhập Thế Giới Thứ Hai, tựa như không có phát sinh cái gì với nhiều người, nhóm người nhìn thấy sớm nhất, cũng là Trần Úc Tịch bọn họ. Bất quá bọn họ đều đã bị giết luân hồi, không thể xuất hiện ở chỗ này, hơn nữa người trước mắt cũng rất xa lạ, không giống như Trần Úc Tịch ba người kia.

Lúc này, Hoàng Dật mang theo khẩu trang, thợ săn là không nhận ra hẳn. Hẳn bất động thanh sắc hỏi thăm: "Anh và hẳn từng có ân oán?"

"Vậy thì cũng không phải." Biểu tình của người thợ săn có chút phức tạp, đem thịt quay lật lại.

"Chỉ giáo cho?" Hoàng Dật không khỏi hiếu kỳ, hẳn dám khẳng định mình tuyệt đối không gặp qua người này, nhưng trong từng câu từng chữ của người này lại dường như có ân oán rất sâu với hẳn.

"Hẳn là dạng nhân vật gì, sao lại nhận thức một người vô danh tiểu tốt như tôi?" Người thợ săn tự giễu hừ lạnh một tiếng, sau đó hẳn ta căn cứ môi, có chút không cam lòng nói: "Nhưng sẽ có một ngày, tôi sẽ khiến cho hẳn nhận thức tôi,

hơn nữa tôn trọng tôi, tôi muốn cho khiến cho hẳn rõ ràng, tôi cũng không phải loại tiểu nhân vật râu ria đó."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 284: Thiên Ma Tiểu Thần Long

Hoàng Dật nghe thợ săn nói lời này, vẫn tràn ngập nghi hoặc, tiếp tục khách sáo nói: "Bốn năm tháng trước đây, Miếu Sát hình như vừa mới xuất hiện, hẳn là sẽ không sản sinh mâu thuẫn gì và anh rồi."

"Giết qua tôi một lần." Người thợ săn rốt cục nói, hẳn ta nhìn trời mưa ngoài miếu, buồn bã nói: "Lúc đó tôi còn ở một chỗ tên là Phong Lâm trại, tại một đêm yên tĩnh, Miếu Sát bỗng nhiên đi tới hàng rào, sau đó hẳn và Phong Lâm trại xảy ra một ít mâu thuẫn. Sau đó, hẳn trước khi giết người, nhìn cung người chung quanh một lần, tôi cũng ở ngay trong đoàn người, lúc đó tôi chỉ là một người vây xem, tôi căn bản không nhận ra hẳn, hẳn cũng không nhận ra tôi. Nhưng tôi vĩnh viễn cũng sẽ không quên được ánh mắt ngay lúc đó của hẳn, hẳn đứng ở trong đoàn người, lửa trại chiếu lên mặt mờ nhạt, loại ánh mắt đảo qua xung quanh, giống như nhìn một đám tiểu nhân, đẳng cấp của tôi ngay lúc đó cao hơn hẳn, trang bị tốt hơn hẳn, nhưng tôi lại cảm giác được ánh mắt hẳn không nhìn tôi, không dừng lại cho dù là một giây đồng hồ. Sau đó, hẳn thả ra một con hầu tử hung ác, dư âm chiến đấu của con hầu tử kia đem tôi đánh chết."

Thợ săn nói xong, bỏ thêm vài cây củi khô vào trong lửa, tự giễu một tiếng nói: "Người bị giết lầm như tôi có trên trăm người, Miếu Sát căn bản không biết tôi là ai, tôi giống như là một người vô danh tiểu tốt, bị dư âm chiến đấu giết chết thì giết chết, ngay cả kẻ địch của hẳn đều không tính. Anh rõ ràng loại cảm giác nhỏ bé này không? Anh bị giết, nhưng ngay cả là kẻ địch của hẳn cũng không phải, thậm chí ngay cả không nhìn đều không phải, bởi vì hẳn căn bản là không nhận ra anh. Trong sinh mệnh của hẳn, đây chỉ là một chuyện nhỏ hẳn tiện tay làm ra, kết quả cho anh thừa nhận cái giá thảm khốc! Hẳn lại như là một người không liên quan."

Hoàng Dật nghe xong lời này, nhất thời sáng tỏ, hắn không ngờ rằng người mình gặp gỡ, vậy mà lại là một người vây xem bình thường trong trận chiến lúc trước. Hắn quả thật không biết người trước mắt này là ai, hắn cũng căn bản không bắt luận ấn tượng gì, hắn lúc đó thả ra yêu hầu ngộ sát rất nhiều người, một người hắn đều không nhận ra.

Mỗi người sống trên thế giới này, đều hoặc nhiều hoặc ít địa sẽ sản sinh ảnh hưởng đối với người khác. Tại Long Đô, hắn bởi vì thù hận của với Phong Chí mà ngộ sát 30 vạn người, hắn không biết trong 30 vạn người đó, có bao nhiêu người sẽ như người thợ săn này, bởi vì một hành động tiện tay của hắn, mà vẫn “nhớ thương” hắn.

"Người anh em, tới ăn thịt đi! Đã lâu không có nói chuyện với người, cảm ơn anh đã nghe chuyện của tôi." Lúc này, thợ săn đem thịt quay lấy xuống, xe phân nửa đưa cho Hoàng Dật, nhiệt tình nói.

"Cảm ơn! Tôi không đói bụng." Hoàng Dật lắc đầu, hắn hiện tại mang theo khẩu trang, không có cách nào ăn, nếu mà tháo khẩu trang xuống vậy thợ săn sẽ nhận ra hắn, chỉ có thể từ chối. Hắn nhìn thợ săn, tiếp tục hỏi: "Vậy sau đó xảy ra chuyện gì?"

Thợ săn cắn một ngụm thịt quay, vừa ăn vừa nói: "Sau đó, Miếu Sát trực tiếp rời khỏi, chúng tôi chung quy chỉ là người lạ. Một đêm đó, tôi chân chính rõ ràng một đạo lý, trên thế giới này, không ai sẽ đi giải thích cái gì với kẻ yếu, giết cũng là giết, hắn có lý do gì cần đi lưu ý cảm thụ của tôi chứ? Tôi có thể làm được cái gì? Tôi có năng lực gì có thể đi báo thù chứ? Tôi thậm chí ngay cả hắn ở nơi nào đều không tìm được, chúng tôi căn bản không phải nhân vật của một thế giới. Cái này giống như trong cuộc sống hiện thực, đám trùm tài chính đó, bọn họ tiện tay làm ra một hành động, sẽ khiến thị trường chứng khoán chấn động, tiền mồ hôi nước mắt cả đời của bao nhiêu người cứ như vậy bốc hơi, đối với bọn họ mà nói, sao có thể biết được ai gặp tổn hại? Giống như Miếu Sát, hắn có từng nhận thức người bị hắn giết lầm không?"

Hoàng Dật gật đầu, tiếp tục hỏi: "Vậy cái đó có quan hệ gì với việc anh lưu lạc hoang dã?"

"Đương nhiên là có quan hệ. Đối với người khác mà nói, có thể nén giận bỏ qua như vậy, nhưng tôi không cam lòng. Tôi đã thề nhất định phải khiến cho hẳn rõ ràng cái giá của việc không nhìn người bình thường, một ngày nào đó tôi muốn đứng ở trước mặt của hẳn, khiến cho con mắt của hẳn phải nhìn tôi, nhận được tôn nghiêm mà tôi nên có. Tôi không muốn trở thành một người vô danh tiểu tốt bị dư âm chiến đấu đánh chết đều không được người khác quan tâm." Thợ săn nói xong, cười nhạt một tiếng, "Thiên phú của tôi bình thường, chỉ là một chủng tộc bình thường và nghề nghiệp bình thường, nếu như dùng phương thức tầm thường tăng lên thực lực tôi khẳng định không bằng hẳn, nhưng Thế Giới Thứ Hai cho mỗi người hy vọng quật khởi, nó có nhiều loại cơ hội làm cho người ta lên đến đỉnh núi. Tôi ở trong thế giới hiện thực, là một người thích mạo hiểm dã ngoại, tôi căn cứ sở trường đặc biệt của tôi, chế định kế hoạch du lịch đại lục. Tôi muốn đi thăm dò những bảo tàng cổ xưa, chỉ cần tôi phát hiện bảo tàng lớn, tôi có thể một bước lên trời. Có thể còn thu được bảo vật tuyệt thế nào đó, giống như chuôi đao sắt mẻ của Đao Phong, chỉ cần tôi cũng có loại bảo vật cường đại này, tôi có thể có tư cách trở thành đối thủ của Miếu Sát. Trước khi không chiếm được sự tôn kính của hẳn, tôi thề tuyệt không trở về thành, hoặc ở thế giới dã ngoại leo lên thiên đường, hoặc trong thế giới dã ngoại yên lặng tử vong."

"Vậy anh tìm được bảo tàng chưa?"

"Đương nhiên tìm được rồi!" Thợ săn phun ra một mảnh xương, miệng đầy dầu mỡ cười cười, "Tôi tìm được vài một bảo tàng, đáng tiếc đều bảo tàng nhỏ, cũng không có cái loại bảo vật tuyệt thế đó. Bất quá tôi đã tiến bộ hơn so với trước đây, chênh lệch của tôi và Miếu Sát chỉ càng ngày càng nhỏ, một ngày nào đó tôi sẽ đuổi theo hẳn, đến lúc đó tôi cũng sẽ trở thành nhân vật đại danh đỉnh đỉnh trên thế giới, được mọi người tôn kính." Nói xong, thợ săn quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, nói: "Tôi tin tưởng một ngày nào đó, anh sẽ thấy tôi trên tin tức TV. Mà anh cũng có thể nói với bạn bè của anh, nói anh đã từng ăn một bữa

cơm với tôi, bọn họ nhất định sẽ dùng ánh mắt hâm mộ nhìn anh, cái này cũng không uổng phí chúng tôi gặp nhau một lần." Giọng điệu của thợ săn tràn ngập tự tin.

Hoàng Dật gật đầu: "Tôi chờ mong ngày anh quật khởi, tôi cũng chờ mong anh có thể đi tìm Miếu Sát báo thù, hẳn nhất định sẽ tôn kính anh."

Kế tiếp, hai người nói chuyện anh một lời tôi một câu. Bên ngoài thổi vào một trận gió, thổi co ngọn lửa chập chờn tán loạn, chiếu cái bóng của hai người không ngừng lay động. Trong ngôi miếu đổ nát ở hoang sơn dã lĩnh, hai người giống như là bạn bè đã quen biết nhiều năm.

Rất nhanh, người thợ săn ăn xong thịt quay, hẳn nhìn ngoài miếu một chút, lúc này mưa gió đã nhỏ đi một chút. Hắn lập tức đứng lên, hướng Hoàng Dật nói: "Người anh em, tôi phải đi, tôi phải giành giật từng giây đi nỗ lực, lúc này Miếu Sát có thể đang nghỉ ngơi, lúc hắn nghỉ ngơi, cũng là lúc tôi nỗ lực, tôi tin tưởng một ngày nào đó có thể đuổi kịp hắn."

"Được, tạm biệt!" Hoàng Dật gật đầu, sau đó hỏi: "Người anh em, anh tên là gì?"

"Tôi là Thiên Ma Tiểu Thần Long, hãy nhớ kỹ tên này, bởi vì cái tên này ngày sau sẽ trở thành thần tượng của trăm ngàn người khác." Thợ săn nói xong, xoay người bước đi ra mưa gió ngoài miếu, rất nhanh liền không nhìn thấy thân ảnh.

Trong ngôi miếu đổ nát, chỉ còn lại Hoàng Dật và một đồng lửa, ánh mắt của hắn từ đầu đến cuối nhìn chăm chăm phương hướng biến mất của Thiên Ma Tiểu Thần Long, ánh lửa chập chờn chiếu vào trên mặt của hắn, chiếu ra một đường viền mờ lung.

Sau một khắc, Hoàng Dật cũng đứng lên, bước đi ra miếu đổ nát, tiếp tục đi đến biển. Trong miếu đổ nát chỉ còn lại có một đồng lửa trại, trong một đêm mưa sa gió giật, cô độc bốc cháy.

...

Một đêm trôi qua, bản thể của Hoàng Dật ôm Tiểu Quần Quần ngủ cả đêm trên lá cây lớn dưới bầu trời.

Mà hóa thân của hắn thì gió mặc gió, mưa mặc mưa chạy tới biển, trải qua một đêm gió táp mưa sa, Tốc Long đã mệt không chịu được.

Dần dần, trận mưa này rốt cục ngừng lại, ánh sáng mặt trời dần dần mọc lên, ánh sáng vàng rực rỡ từ từ chiếu vào trong rừng rậm, xinh đẹp không gì sánh được. Những giọt nước mưa lóng lánh, trong không khí tràn ngập mùi thơm bùn đất, không khí mới mẻ từ mỗi một lỗ chân lông chui vào trong cơ thể, thoải mái nói không nên lời, ngay cả Tốc Long mệt mỏi đã rời cũng khôi phục một ít tinh thần.

"Rào!" Đúng lúc này, đầu cùng của rừng rậm phía trước truyền đến từng đợt tiếng sóng biển cuộn cuộn, một cơn gió biển thổi đến, thổi trúng cây cối trong rừng rậm bay phấp phới, nước mưa trên lá cây tích tắc rơi xuống, rơi vào trên người Hoàng Dật.

Rốt cục, Tốc Long chạy ra khỏi rừng rậm, sắc trời nhất thời sáng lớn, phạm vi nhìn trống trải, không còn bất luận cái gì trở ngại!

Hoàng Dật nhìn thẳng phía trước, chỗ đó là hải dương mênh mông vô bờ, ở cuối đường chân trời mọc lên một vòng tròn đỏ, đem toàn bộ mặt biển chiếu sáng lấp lánh, tiếng sóng biển từ phương xa cuộn trào mãnh liệt mà qua, đập vào bãi biển, sau đó lại lui xuống. Mà trên bãi biển, thì có rất nhiều rùa đang bò, những quả trứng rùa màu trắng như từng hòn đá cuội trải trên bờ cát, nhìn qua đẹp đến cực điểm. Một ít con cua màu đỏ bò ngang thân thể đi qua, tràn ngập sinh cơ.

Cảm thụ được khí tức hải dương cuộn cuộn này, Hoàng Dật hít một hơi, thật sâu sau khi lặn lội đường xa hồi lâu, hắn rốt cục đi tới đích! Kế tiếp, hắn sẽ tìm một được chỗ ở nơi này, xây dựng một cảng, trong hải dương cuộn cuộn vô bờ,

sẽ trở thành một hải cảng đối mặt với chiến trường chủ yếu trong tương lai. Trong hải dương là bảo tàng vô tận, đảo nhỏ vô tận, cùng với nguy hiểm vô tận, đều đang chờ đợi mọi người.

"Tốc Long, mày nghỉ ngơi trước đi, nơi này có trứng rùa, cũng đủ để mày ăn no, tao rời đi một hồi." Hoàng Dật nói xong, sờ sờ đầu của Tốc Long, sau đó liền logout.

Kế tiếp, Hoàng Dật ăn xong bữa sáng, làm luyện tập một chút, sau đó ngủ một giấc, mãi cho đến buổi trưa mới một lần nữa login.

Lúc này, ánh mặt trời sáng rực, biển xanh mây trắng, gió mát thổi sóng biển đánh vào trên bờ cát, cảnh sắc tuyệt mỹ. Tốc Long đang thoải mái tản bộ trên bờ cát, thường thường nhìn ra hải dương xa xa, tràn ngập hiếu kỳ, tựa như chưa bao giờ thấy qua mặt nước lớn như vậy. Nó nhận thấy được Hoàng Dật xuất hiện, lập tức chạy tới, vô cùng thân thiết cạ cạ hân.

"Đi thôi, chúng ta đi một vòng ven biển, chọn chỗ tốt." Hoàng Dật sờ sờ đầu của Tốc Long nói.

Tốc Long lập tức nằm úp xuống, khiến cho Hoàng Dật cười lên, sau đó nó một lần nữa đứng lên, tùy tiện vọt qua một hướng, dần dần biến mất ở phương xa.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 285: Mỹ Nhân Ngư

Tốc Long chở Hoàng Dật chạy một trận, rất nhanh phát hiện một chiếc thuyền cũ trên bờ cát, điều này làm cho Hoàng Dật vui vẻ, có thuyền thì đại biểu cho nơi này có người ở.

Quả nhiên, đi phía trước một khoảng, dần dần xuất hiện một ít nhà ở, nhà ở đại khái có hai ba căn, hẳn là một làng chài nhỏ, lúc này một ít tiếng người dần dần từ chỗ đó truyền tới. Mà địa lý vị trí của chỗ đó cũng tốt, đó là một vịnh nhỏ, bên trong bỏ neo một ít thuyền, là cảng tránh gió lý tưởng.

Hoàng Dật sợ Tấn Mãnh Long làm sợ bọn họ, lúc đến gần làng chài thì nhảy xuống, thu hồi Tốc Long, đổi thành đi bộ.

Rất nhanh, Hoàng Dật tiến vào làng chài, lúc này đám người ở đây đều phơi cá trước nhà, mùi cá dày đặc bay tới, trên cửa của mỗi nhà mỗi hộ, đều treo một ít vỏ sò ốc biển, một trận gió biển thổi tới, thổi chúng lắc lư.

Lúc này, một ít ngư dân xích lõa thân trên, da ngăm đen cũng phát hiện hắn, đều dừng tay, hiếu kỳ nhìn hắn. Bất quá trong những người này phần lớn là một ít phụ nữ và đứa nhỏ, không thấy đàn ông thanh niên.

"Xin hỏi, thôn trưởng của các người là ai?" Hoàng Dật nhìn quanh đoàn người bốn phía một lần rồi hỏi.

"Cậu tìm tôi có chuyện gì?" Đúng lúc này, trong đám người đi ra một ông lão năm sáu mươi tuổi, người ông hơi còng, trên mặt đầy nếp nhăn, nhưng thân thể vẫn tráng kiện, có thể thấy được khi còn trẻ tuổi hẳn là một thủy thủ, phỏng chừng đến bây giờ cũng có thể là bình thường hay ra khơi. Hai mắt lấp lánh hữu

thần nhìn chăm chăm Hoàng Dật, tự giới thiệu mình: "Tôi là Bạch Phàm, là thôn trưởng của thôn này, vừa nhìn cậu cũng biết là bạn bè từ phương xa tới rồi, hoan nghênh cậu đến đây." Nói xong, ông ta thân thiện nhìn Hoàng Dật.

"Tôi quả thật là từ phương xa tới, đối với nơi đây còn chưa quen thuộc, cho nên muốn hỏi các người một vài sự tình." Hoàng Dật lễ phép nói, "Xin hỏi ở đây có chỗ nào thích hợp xây cảng không? Giống như cảng của thôn các người, càng lớn càng tốt."

"Hả? Lẽ nào cậu là thành chủ, muốn xây dựng thành phố ở chỗ này sao?" Bạch Phàm trầm ngâm một tiếng, sau đó nói: "Vịnh tốt nhất của chúng tôi ở đây nằm ở phương bắc 50 km, bất quá chỗ đó có chiến tranh, cậu sợ là đi không được."

"A? Sao có thể có chiến tranh?" Hoàng Dật nhíu mày hỏi, cả đường đi hẻm cũng không có thấy khói thuốc súng gì, hẳn là rất yên tĩnh mới đúng.

"Hiện tại hải vực chúng tôi càng ngày càng nguy hiểm, chỉ có cái cảng kia tương đối an toàn, cho nên tất cả mọi người đều cướp giật địa bàn của chỗ đó." Bạch Phàm nói xong, thở dài một hơi, "Thôn làng chúng tôi cũng là cạnh tranh thất bại, cậu không thấy được chúng tôi ở đây đều là người già trẻ em sao? Người tuổi trẻ đều đã chết trên chiến trường rồi."

"Sao có thể có nguy hiểm chứ? Tôi thấy hải dương này rất bình thường mà!" Hoàng Dật quay đầu nhìn biển xanh một chút rồi hỏi, ở đây gió êm sóng lặng, nhìn thế nào đều không giống như là chỗ có nguy hiểm.

"Bởi vì nơi này có hải yêu xuất hiện." Bạch Phàm nói xong, cũng quay đầu nhìn hải dương vô tận một chút, "Biểu hiện ra, ở đây rất bình thường, thật ra trong hải dương bình thường sẽ xuất hiện một hải yêu kinh khủng, chỉ cần gặp thì phải chết không thể nghi ngờ. Thôn làng chúng tôi tháng trước có một ngư dân ra khơi bắt cá, kết quả không có trở về, chỉ sợ là gặp phải hải yêu."

"Vì sao mấy làng chài các người thà rằng chiến tranh, cũng không chịu liên

hợp lại đem con hải yêu kia diệt trừ?"

"Không có khả năng!" Bạch Phàm lắc đầu, "Tổ tiên chúng tôi đời đời đều sinh hoạt ở đây, tổ tiên của chúng tôi lưu truyền một truyền thuyết, có người nói con hải yêu kia đã có từ thời kỳ Thượng Cổ, là cường giả Thánh Vực, chỉ bất quá khi đó hải yêu rất ít hại người, mấy trăm năm mới có thể xuất hiện một lần. Thế nhưng vài năm gần đây, số lần xuất hiện của con hải yêu kia càng ngày càng nhiều, rất nhiều ngư dân đều ngộ hại, chúng tôi cho dù liên hợp tất cả ngư dân, cũng đánh không lại cô ta."

"Thời kỳ Thượng Cổ?" Trong lòng Hoàng Dật khẽ động, loại nhân vật có niên đại lịch sử này, thường thường đại biểu cho có nhiệm vụ hoặc là có giá trị lớn. Nghĩ tới đây, hắn lập tức hỏi: "Vậy hải yêu có dấu hiệu gì không?"

"Chúng tôi không ai gặp qua, nhưng truyền thuyết nói rằng đó là một mỹ nhân ngư, hơn nữa mỗi buổi tối chúng tôi ở đây đều có thể nghe tiếng ca của cô ta. Cậu có thể chờ buổi tối tự mình nghe một chút." Vậy Bạch Phàm nói.

"Đa tạ, vậy quấy rồi." Hoàng Dật gật đầu, quyết định ở chỗ này một đêm, nghe tiếng ca của hải yêu một chút rốt cục là thế nào.

Kế tiếp, Hoàng Dật kiên trì chờ, bất quá hắn cũng không lãng phí đoạn thời gian quý giá này, điều khiển bản thể trong cửu điểm cùng Tiểu Quân Quân đi đánh Chúng Thần chi tháp.

Rốt cục, một đêm hoàn toàn mới phủ xuống, từng nhà trong làng chài đều thắp lên ngọn đèn, tràn ngập cảm giác ấm áp, từng nhà trong thôn nhỏ đều đang dùng bữa, mùi cá bốn phía. Hoàng Dật cũng được thôn trưởng mời tới nhà ăn cơm.

"La La, con mang theo đại ca ca đi ra bờ biển đi, đợi lát nữa hải yêu sẽ hát." Lúc này, thôn trưởng quay sang đứa cháu trai mười hai mười ba tuổi nói.

"Dạ!" Đứa bé ngoan ngoãn gật đầu, sau đó mang theo Hoàng Dật rời đi.

Đứa bé dẫn Hoàng Dật đi tới bãi cát cạnh biển, sau đó ngồi xuống, lẳng lặng chờ đợi.

Lúc này, trăng tròn và bảy ngôi sao treo ở trên cao, chiếu ra quang mang sáng tỏ, ngoài khơi là một mảnh yên tĩnh, chỉ có âm thanh có tiết tấu của sóng biển vang lên.

"Đại ca ca, chỗ của anh có vui không?" Lúc này, đứa bé trai bỗng nhiên hiếu kỳ mà hỏi.

"Ừm, rất vui vẻ." Hoàng Dật gật đầu, "Thành phố của chỗ đó có thể ở mấy trăm vạn người, có nhà lầu cao tới mấy trăm mét, có bán đủ loại đồ vật."

"Oa, em được muốn đi xem." Đứa bé trai hai mắt sáng ngời, cực kỳ hâm mộ nói, "Thế nhưng cả nhà em đời đời đều ở chỗ này, cả đời chúng em đều chỉ có thể vượt qua trong cát và biển, em chỉ nghe người lớn nói qua về thành phố xa xôi, em thật muốn đi xem."

"Rất nhanh sẽ có, anh sẽ xây một cái cảng ở chỗ này, đến lúc đó em là có thể thấy cái gì là thành phố lớn." Hoàng Dật sờ sờ đầu của đứa bé nói.

"Bất quá chỉ cần hải yêu vẫn còn, vậy cảng này xây xong cũng vô dụng, thuyền có lớn mấy mà gặp phải hải yêu cũng xong đời, trừ phi là chiến hạm siêu đại hình." Đứa bé trai tốt bụng nói.

"Ừm, hải yêu này chỉ sợ là lai lịch không nhỏ!" Hoàng Dật nói xong, nhìn mặt biển yên tĩnh ngoài khơi, trong lòng suy đoán lên. Hải yêu đã tồn tại từ thời kỳ Thượng Cổ, điều này làm cho hắn nhớ tới Sa Đạo Vương, Sa Đạo Vương cũng tồn tại từ thời kì Viễn Cổ, vô luận là Thượng Cổ hay là Viễn Cổ, sống đến bây giờ đều không bình thường. Con hải yêu này mười phần là như Sa Đạo Vương, cũng là đã bị Đọa Lạc Chi Vương Bì Liệt Phu mê hoặc, ký kết đọa lạc khế ước với đối phương, thu được lực lượng rất lớn cùng với sinh mệnh rất lâu. Mà hải yêu trước đó bình tĩnh, gần đây bỗng nhiên nhiều lần xuất hiện, cái này trùng khớp với thời gian rục rịch của bảy đại ma vương.

Bảy đại ma vương thân phận cao quý, tự nhiên phải xuất hiện cuối cùng, tại trước đó, những tiểu lâu la tự nhiên sẽ đi ra trước làm âm ỉ một phen, giống như hải dương khô lâu dưới trướng của Sa Đạo Vương vây công Long Đô, hải yêu nhiều lần xuất hiện, những cái này đều là biểu hiện, tại đại lục còn lại phần lớn cũng có việc này phát sinh.

"Được rồi, hải yêu hẳn là sắp hát." Lúc này, đứa bé trai bỗng nhiên nhắc nhở một tiếng.

Hoàng Dật tĩnh tâm xuống, vênh tai, kiên trì chờ đợi.

Đúng lúc này, ở tận điểm cuối của hải dương, bỗng nhiên vang lên từng tiếng ca như có như không, tiếng ca mê mẩn, mê mẩn lung mờ hồ truyền đến, tràn ngập cảm giác thần bí, làm cho người ta không khỏi muốn nhảy vào trong biển sâu, đi tìm đầu nguồn của tiếng ca.

Dần dần, tiếng ca càng ngày càng rõ ràng, nhưng Hoàng Dật lại nghe không hiểu ý trong lời ca, hẳn là một loại ngôn ngữ khác, nhưng trong tiếng ca để lộ ra tưởng niệm mê mẩn, cũng có thể rõ ràng cảm thụ được.

"Truyền thuyết của hải yêu này là cái gì?" Hoàng Dật vừa nghe thấy tiếng ca mê mẩn, chỉ biết hải yêu khẳng định có cố sự.

Đứa bé trai nhìn ra hải dương, nói: "Em nghe ông nội nói, rất lâu rất lâu trước đây, trong biển sâu có một vị công chúa ngư nhân xinh đẹp, nàng tên là An Kỳ Lạp, tiếng ca rất ngọt. Có một ngày nàng lặng lẽ rời khỏi đáy biển, đi tới bờ biển hát, vừa vặn bị một chàng trai trên thuyền đánh cá nghe được, chàng trai lãng nghe đến quên mất bản thân, bất cẩn té xuống nước biển, công chúa mỹ nhân ngư cứu chàng trai lên, từ đó về sau hai người yêu nhau. Thế nhưng nhân ngư tộc không thể yêu nhân loại, công chúa xinh đẹp vi phạm giới luật của hải dương, bị giam cầm lại. Chàng trai ấy cứ ra đến chỗ bọn họ gặp nhau, nhưng không đợi được nàng xuất hiện, sau đó chàng trai không chịu nổi loại tưởng niệm này, nhảy xuống hải dương, lặn xuống biển sâu, nhưng anh ta chỉ là một

người bình thường, từ đó về sau không còn xuất hiện qua. Nàng công chúa sau khi biết tin tức này, liền bỏ trốn ra, tìm kiếm khắp nơi trong biển sâu, tìm kiếm người yêu của mình, thế nhưng vô luận tìm như thế nào đều không tìm được. Từ ấy nàng ta không còn là công chúa mỹ nhân ngư xinh đẹp nữa, mà biến thành hải yêu tà ác, mỗi một buổi tối, cô ấy sẽ cất tiếng ca của mình trên hải dương, để gọi chàng trai trong lòng của mình, những ngư dân đi trên biển sẽ nghe được tiếng ca bi thương này."

Lúc này, tiếng ca của hải yêu trong hải dương vẫn còn cất lên thê lương như cũ, nghe xong câu chuyện này, Hoàng Dật càng cảm thấy trong tiếng ca lộ ra một sự tưởng niệm vô tận, vô luận bao nhiêu năm tháng qua đi, loại tưởng niệm này đều không thay đổi. Chỉ tiếc thương hải tang điền, vô luận cô ấy hát bao nhiêu lần, chàng trai năm ấy cũng sẽ không xuất hiện.

"Vậy em biết, chàng trai trong câu chuyện ấy tên là gì không?" Hoàng Dật hỏi.

"Anh ta hình như là gọi Leviathan, một chàng trai làng chài rất bình thường."

"Leviathan?" Trong lòng Hoàng Dật hơi khẽ động, sau đó hần lập tức lấy ra 《Anh Hùng chi thư 》，ôm một hy vọng tìm tòi, muốn nhìn thử rốt cục có nhân vật này hay không.

Bất quá, hần tìm tới tìm lui trong trang mục lục, đều không thể tìm được tội phạm tên là Leviathan. Hần suy nghĩ một chút, lật đến phần cuối của 《Anh Hùng chi thư 》，nơi này là danh sách anh hùng đã chết, cũng là danh sách thi thể trong phòng xác.

Tìm một hồi, ánh mắt của hần bỗng nhiên dừng lại, thấy được tên của một thi thể-- Thợ Săn Thủy Triều. Leviathan. (Leviathan the Tide Hunter)

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 286: Cảm Giác Tồn Tại Thoải Mái

Tên của tội phạm này và tên của chàng trai kia giống nhau, cái này có chút trùng hợp.

Chàng trai trong truyền thuyết là một người bình thường, nói như vậy là sẽ không bị bắt vào Anh Hùng ngục giam, trừ phi là gặp người như Đọa Lạc Chi Vương Bĩ Liệt Phu, ký kết khế ước, mới có thể đột nhiên tăng lên thực lực. Bất quá những thi thể này không có giới thiệu văn bản, chỉ có một danh sách và con số, không thể phán đoán, Hoàng Dật quyết định tự mình tiến vào ngục giam để nhìn.

Lúc này bên cạnh có người, Hoàng Dật không tiện ở chỗ này triệu hồi ra Anh Hùng ngục giam, hẳn không thể làm gì khác hơn là điều khiển bản thể phương xa, lấy ra 《Anh Hùng chi thư》, triệu hồi ra lối vào của Anh Hùng ngục Giam, sau đó đi vào.

Hoàng Dật đi tới phòng xác, dựa theo đánh số trên thi thể, tìm được thi thể tên là Thợ Săn Thủy Triều. Leviathan.

Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên cảm giác được một tia dị dạng!

Trên người hẳn dĩ nhiên nảy lên một cảm giác thoải mái nhàn nhạt! Hẳn kinh hãi, không khỏi cảm thụ một phen, nhưng lúc này, cảm giác ấy lại biến mất vô tung.

Trong lòng Hoàng Dật rất nghi hoặc, cái này đã là lần thứ hai xuất hiện loại cảm giác này, hẳn trước đó tại lúc Tử Linh Phi Long bắt được loài sinh vật quý dị kia, cũng cảm thấy được một cảm giác thoải mái, nhưng rất nhanh liền biến

mất. Hiện tại, trên người Thợ Săn Thủy Triều, hẳn lại cảm giác được cảm giác thoải mái kia, không biết rốt cục là nguyên nhân gì.

Hoàng Dật đem nghi hoặc dứt bỏ, không đi suy nghĩ nhiều, ngược lại quan sát thi thể của Thợ Săn Thủy Triều.

Thi thể của Thợ Săn Thủy Triều là một người khổng lồ, giống như một ngọn núi nằm trong phòng xác, hẳn có màu da xanh lục, tay chân đều mọc ra lớp màng, tựa hồ là sinh vật biển nào đó. Mà bên cạnh của hắn, còn đặt một cái neo thuyền khổng lồ không gì sánh được, cả vật thể ngăm đen, không biết dùng kim loại gì chế thành, đây là vũ khí của hắn. Bất quá loại trang bị của tội phạm trong ngục giam, Hoàng Dật không dùng được, uy năng trong những trang bị này đều bị lấy ra, đã không còn uy lực, chỉ còn lại nguyên vật liệu thuần túy, nếu hắn cần, chỉ có thể tìm thợ rèn cao cấp nhất trên thế giới, đem những trang bị này dung luyện một phen, sau đó một lần nữa tôi quang, khôi phục uy năng.

Hoàng Dật đi một vòng quanh thi thể, nhưng không tìm được manh mối gì, tựa như nó và chàng trai trong truyền thuyết thật sự không có quan hệ gì, chỉ là tên giống nhau mà thôi.

Chân mày của Hoàng Dật cau lại, hải yêu mỹ nhân ngư không diệt trừ, hẳn cho dù xây cảng trong hải vực cũng vô dụng, đến lúc đó ai cũng không dám rời bến, không cam đoan được an toàn. Mà hải yêu trong hải dương mệnh mệnh vô bờ, hoàn cảnh này hẳn cho dù thả tội phạm của Anh Hùng ngục giam ra cũng vô dụng.

Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên nghĩ tới một chỗ không thích hợp, hải yêu cũng đã tồn tại từ thời kỳ Thượng Cổ, khi đó Thế Giới Thứ Hai chỉ có hai khối đại lục, mãi cho đến thời kỳ Cận Cổ, hai khối đại lục cuối cùng mới phân thành hơn hai trăm khối. Sau khi trải qua biến đổi lớn như vậy, cái này hải yêu lại vẫn cứ lựa chọn đại lục này, không đi địa phương khác, rất rõ ràng là bởi vì quê hương của chàng trai ấy cũng là tại đại lục này.

Lần này, phạm vi nhỏ đi rất nhiều, chàng trai là thời kỳ Thượng Cổ, quê hương ngay khu vực như vậy, nếu như hắn ta thật sự ký kết khế ước với Đọa Lạc Chi Vương Bỉ Liệt Phu, thoáng cái thu được lực lượng cường đại chưa từng có, như vậy hắn là nhất định có danh tiếng mới đúng. Chỉ cần tìm một người đã từng sinh hoạt tại khu vực này trong thời kỳ Thượng Cổ, , hỏi một chút có biết nhân vật Leviathan này hay không, vậy nói không chừng có thể tìm được một đầu mối.

Mà Hoàng Dật vừa vận nhận thức một nhân vật như thế-- Ngư Nhân Dạ Hành giả. Slark.

【 Ám Ảnh Chi Vũ 】của Hoàng Dật, cũng là thu được từ trên người của Slark, hắn giúp Slark tìm được quê hương, cho nên đối phương đem Thiên Phú Chi Huyết của kỹ năng này đưa cho hắn. Cổ hương của Slark ngay tại Thê Lương Sa Địa, so với Thế Giới Thứ Hai vô biên vô hạn mà nói, Thê Lương Sa Địa coi như rất gần biển rồi.

Kế tiếp, Hoàng Dật rời khỏi phòng xác, đi tới trước phòng giam của Slark. Lúc này, thân thể như núi nhỏ của Slark vẫn không nhúc nhích ngồi trong phòng giam, hai mắt lớn của nó đang nhìn chăm chăm một đóa bồ công anh trong ngực.

Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên lại cảm thấy được cảm giác thoải mái kia, sau đó chợt lóe biến mất.

Cái này, Hoàng Dật phải coi trọng, nếu như là một lần vậy còn nói qua được, mà hai lần cũng có thể dùng ngẫu nhiên để giải thích, nhưng ba lần vậy không bình thường!

Sinh vật quý dị, Thợ Săn Thủy Triều, Slark, ba người này có quan hệ gì? Chân mày của Hoàng Dật cau lại, sinh vật quý dị và Slark đều có quan hệ với bảy đại ma vương, nhưng thân phận của Thợ Săn Thủy Triều hắn còn cũng không rõ ràng lắm.

"Miếu Sát, sao ngươi lại tới đây?" Đúng lúc này, Slark trong phòng giam

hướng Hoàng Dật hỏi.

Hoàng Dật hồi phục tinh thần, lập tức quay đầu nhìn Slark một chút, đem mục đích của chuyến đi này nói ra: "Slark, ta tới hỏi người một việc. Người có nghe nói qua hay không, tại hải vực gần quê hương của người, có một chàng trai tên là Leviathan? Hắn và công chúa mỹ nhân ngư yêu nhau, nhưng cuối cùng là tình mà chết." Hoàng Dật hỏi. Truyền thuyết của mỹ nhân ngư nổi danh như vậy, có lẽ sẽ truyền bá đến Thê Lương Sa Địa. Bất quá thời đại Thượng Cổ dài như vậy, bên trong lại bao hàm vô số năm, Hoàng Dật cũng không xác định Slark và Thợ Săn Thủy Triều ở cùng niên đại hay không.

"Người nói là Thợ Săn Thủy Triều. Leviathan phải không!" Lúc này, Slark thốt ra, " Quê hương của Thợ Săn Thủy Triều quả thật rất gần với ta, quê hương của hắn từng là bờ biển biên thủy phía đông của đông đại lục, cách Thê Lương Sa Địa không xa, đi qua một khu rừng là có thể đến. Hắn với ta đều như nhau, cũng là bởi vì là khát vọng lực lượng, thiên phú của bản thân lại cao, cho nên bị Đọa Lạc Chi Vương Bỉ Liệt Phu mê hoặc, cuối cùng ký kết khế ước. Chúng ta đã từng làm việc chung dưới trướng của Đọa Lạc Chi Vương Bỉ Liệt Phu, chỉ là nhận thức, nhưng chưa nói tới quen thuộc, ta đối với hắn chỉ có một chút lý giải như thế. Hắn không may hơn so với ta, mới ký kết khế ước không bao lâu, đã bị Đọa Lạc Chi Vương Bỉ Liệt Phu lặng lẽ phái đi kiểm tra động tĩnh của Tử Thần điện, kết quả bị người của Tử Thần điện phát hiện, cuối cùng giam vào đây."

"Thợ Săn Thủy Triều cũng có quan hệ với bảy đại ma vương sao?" Lần này, Hoàng Dật xác định thân phận của Thợ Săn Thủy Triều, vậy rất dễ suy đoán đến sự tồn tại của cảm giác thoải mái.

Hắn ba lần xuất hiện loại cảm giác thoải mái này đều có quan hệ với bảy đại ma vương, mà trước đó quan hệ duy nhất hắn có với bảy đại ma vương, cũng là lần kia tại Long Đô sau khi giết chết 30 vạn người Phong Chí, Địa Ngục chi vương phong cho hắn danh xưng đại ma vương thứ tám[Sát Lục Chi Vương]. Hiện tại xem ra, rất có khả năng là thân phận của đại ma vương thứ tám, khiến cho hắn sản sinh ra cảm giác thoải mái.

Mà ở trước đó, hắn đã từng lấy được trái tim của Sa Đạo Vương, trong trái tim của Sa Đạo Vương cũng tràn ngập đọa lạc chi lực, nhưng hắn lúc trước lại cũng không có cảm giác được cảm giác thoải mái này. Cái này biểu lộ loại cảm giác thoải mái này rất có khả năng là bởi vì hắn được phong làm đại ma vương thứ tám mới có.

Bất quá phía sau của cái cảm giác thoải mái này rốt cục có ý nghĩa gì hắn cũng không rõ ràng lắm, có thể chỉ có bảy đại ma vương mới biết được, nhân vật như chúng nó muốn đối phó Hoàng Dật, đó chính là chuyện dễ như trở bàn tay, cũng không cần ra mặt có thể trực tiếp đem hắn chơi đùa đến chết.

Đối mặt loại cục diện này, hắn duy nhất có thể làm, cũng là nhiều tìm một ít nhân vật có quan hệ với bảy đại ma vương đi nghiên cứu một phen, ngoại trừ Slark và Thợ Săn Thủy Triều ra, hắn còn phải đi nghiên cứu Sa Đạo Vương và hải yêu một chút, hai người kia vẫn đều làm việc dưới trướng bảy đại ma vương, còn có giá trị hơn Thợ Săn Thủy Triều và Slark bị nhốt trong ngục giam.

Hiện tại, Sa Đạo Vương đã bị hắn vây khốn, hắn sẽ lập tức cùng Bá Vương đi tìm 98 trái tim, trong trái tim có đọa lạc chi lực cường đại, có thể để hắn nghiên cứu.

Về phần hải yêu, Hoàng Dật trước mắt có một biện pháp đi đối phó cô ấy. Lời nói của Slark, biểu lộ rõ ràng Thợ Săn Thủy Triều mười phần của là chàng trai kia. Đại lục này tại thời kỳ Thượng Cổ, là một khu vực nhỏ ở rìa đông của đông đại lục, dựa theo địa lý vị trí bây giờ mà tính, cổ hương của Thợ Săn Thủy Triều và hải vực của hải yêu hiện tại là ăn khớp. Hắn có thể ra tay từ trên người Thợ Săn Thủy Triều, đi đối phó hải yêu.

"Slark, người đã từng sinh hoạt rất lâu trong hải dương, người biết hải yêu có đặc điểm gì không?" Hoàng Dật tiếp tục hỏi.

"Hải yêu có rất nhiều loại, ví dụ như Naga hải yêu, mỹ nhân ngư hải yêu, hải xà nữ yêu, người nói là loại nào?" Slark hỏi.

"Mỹ nhân ngư hải yêu, cũng là vị công chúa mà Thợ Săn Thủy Triều đã từng yêu, sau đó phỏng chừng cũng là đã bị Đọa Lạc Chi Vương Bì Liệt Phu mê hoặc, biến thành hải yêu, một mực sống trong hải vực đến hiện tại." Hoàng Dật nói.

"À! Cô ta cũng thật đáng thương, người yêu của mình bị Đọa Lạc Chi Vương Bì Liệt Phu hại chết, nhưng cô ấy lại hoàn toàn không biết, còn đang bán mạng cho kẻ thù." Slark cảm khái một tiếng, "Mỹ nhân ngư trời sinh thiện lương, am hiểu ca hát, cho dù biến thành hải yêu, cũng vẫn còn có một chút bản tính. Căn cứ theo lý giải của ta, mỹ nhân ngư hải yêu bình thường chỉ dùng phương thức ca hát để giết người, sau khi hát xong, kẻ địch sẽ chết đi dưới trạng thái thống khổ, cho nên nếu như người gặp gỡ cô ấy, có thể có thời gian của một bài hát để chuẩn bị."

"Cảm ơn!" Hoàng Dật gật đầu. Dựa theo phương thức giết người của mỹ nhân ngư mà xem, hẳn hoàn toàn có thời gian tiến hành nói chuyện với đối phương, đem chuyện của Thợ Săn Thủy Triều nói cho cô ta nghe, sau đó thực hành kế hoạch của mình.

Kế tiếp, Hoàng Dật một lần nữa quay trở về phòng xác, hẳn vừa rồi chỉ là quan sát đại khái Thợ Săn Thủy Triều một phen, cũng không có tìm tòi quá tỉ mỉ, hiện tại xác định thân của đối phương phạm, cái này cần thận đi lục soát một phen.

Hoàng Dật đi tới trước thân thể như núi nhỏ của Thợ Săn Thủy Triều, cẩn thận kiểm tra. Vì lục soát được cẩn thận hơn tỉ mỉ, hẳn thậm chí còn biến thân trở thành hình thái linh miêu, leo lên phía trên thi thể, cẩn thận lục soát.

Rốt cục, Hoàng Dật tìm hồi lâu sau đó, rốt cục ở trên neo thuyền bên cạnh, phát hiện mấy hàng chữ nhỏ -- ta bán đứng linh hồn của bản thân, đổi lấy sự bất tử của đọa lạc, chỉ vì lặn xuống biển sâu vô tận, tìm kiếm người ta yêu. . .

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 287: Ra Khơi

Thấy hàng chữ nhỏ này, Hoàng Dật tựa như có thể cảm thụ được dày vò nội tâm lúc đó của Leviathan. Có thể năm đó hẳn đứng ở trên thuyền, nhìn ra hải dương mênh mông vô bờ, nội tâm giãy dụa không gì sánh được, vô luận hẳn gọi bao nhiêu lần, cô gái mình yêu cũng sẽ không trở lại, cô ấy bị nhốt ở chỗ sâu trong hải dương vô tận, vĩnh viễn không cách nào gặp lại hẳn.

Đọa Lạc Chi Vương thật đúng là biết tranh thủ thời cơ, mỗi người sống trên thế giới này, sẽ bởi vì các loại nguyên nhân khác biệt mà khát vọng lực lượng. Sa Đạo Vương là bởi vì muốn làm đế vương muôn đời mà muốn thu được lực lượng, mà Thợ Săn Thủy Triều và mỹ nhân ngư hải yêu, đều là bởi vì yêu mà khát vọng lực lượng. Chỉ tiếc bọn họ cho dù chiếm được lực lượng, tâm linh cũng đã sa đọa, cuối cùng vẫn không thể thực hiện nguyện vọng ban đầu của mình.

Hoàng Dật ghi nhớ hàng chữ nhỏ này, sau đó rời khỏi Anh Hùng ngục giam, một lần nữa đem trọng tâm đặt ở hóa thân trên bãi cát cạnh biển.

Lúc này, mỹ nhân ngư hải yêu vẫn đang ca hát, tiếng ca mờ ảo hư vô từ ngoài khơi xa xôi truyền đến. Trăng sáng soi sáng muôn đời không thay đổi chấm phá tất cả, lạnh lẽo vô tình nhìn các loại cố sự phát sinh trên thế giới này.

Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên thấy đứa bé trai bên cạnh cầm một bình thủy tinh, đem một cái tờ giấy nhỏ nhét vào, sau đó đập lại, vung tay ném ra ngoài biển xa.

"Bụp!" Bình thủy tinh bay đập xuống mặt nước, trôi nổi trên mặt biển phủ ánh trăng, theo thủy triều đi càng ngày càng xa.

"Em đang làm gì thế?" Hoàng Dật có hứng thú hỏi thăm.

Đứa bé trai vẽ mặt chờ mong nhìn hướng bình thủy tinh trôi đi, nói: "Đó là bình phiêu lưu của em, có người nói cầu xin nguyện vọng trong tiếng ca của hải yêu, sẽ rất dễ thực hiện. Em hy vọng nó có thể phiêu lưu trong hải dương vô biên vô hạn, đi tới chỗ em vĩnh viễn cũng không đến được, được người mà em vĩnh viễn cũng không nhìn thấy nhật được." Nói xong, đứa bé quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, cũng từ trong túi lấy ra một bình nhỏ, một tờ giấy nhỏ còn có một mẩu bút chì, đưa cho Hoàng Dật, nói: "Đại ca ca, anh cũng cầu nguyện đi!"

"Tốt!" Hoàng Dật mỉm cười, sau đó tiếp nhận cây bút.

Nhưng mà, khi hần muốn hạ bút xuống, trong lúc nhất thời lại không biết viết cái gì.

Hần không phải không có nguyện vọng, mà vừa vặn là có quá nhiều nguyện vọng, quá nhiều thứ, thậm chí có rất nhiều nguyện vọng đều biến thành hy vọng xa vời. Lúc này, hần dĩ nhiên không cách nào giống như đứa bé trai bên cạnh, lưu loát viết ra một nguyện vọng đơn thuần.

Hoàng Dật không khỏi ngẩng đầu nhìn ánh trăng trên bầu trời, lúc này một bầy chim biển bay qua, dưới ánh trăng tạo thành những cái bóng trên mặt biển. Nhìn những cái bóng ấy, hần bỗng như là nghĩ tới cái gì, viết xuống vài chữ trên giấy, sau đó nhét vào trong bình, đẩy nút lại, ra sức ném về phương xa.

Cái bình phiêu lưu mang theo nguyện vọng của hần, rơi xuống hải dương vô tận, rất nhanh liền không nhìn thấy.

"Oa! Đại ca ca, khí lực của anh thật lớn, ném xa hơn em, nguyện vọng của anh nhất định sẽ nhanh thực hiện hơn em." Đứa bé trai nhìn hải dương xa xa chờ mong nói.

"Hy vọng như vậy đi! Thật ra nguyện vọng có thể thực hiện hay không cũng không quan trọng, quan trọng là ... Nó tồn tại, nó sẽ cho em một loại hy vọng,

cái này là đủ rồi." Hoàng Dật nói xong, khoanh hai tay, cả người cứ như thế nhìn phương hướng tiếng ca truyền đến, gió thổi trên biển ào ào thổi tới, thổi cho quần áo của hắn tùy ý phất phới.

"Làng em chừng nào sẽ ra khơi?" Một lát sau, Hoàng Dật hỏi.

"Em nghe ông nội nói ngày mốt sẽ ra khơi." Đứa bé trai sắc mặt hơi buồn bã, có chút lo lắng, "Không biết lần này ra khơi có thể bình an trở về hay không, hy vọng không nên gặp phải hải yêu kia."

"Vậy mang anh đi đi, nếu như gặp gỡ hải yêu, anh sẽ đứng ra nói chuyện với cô ấy." Hoàng Dật mỉm cười.

Đây là hóa thân của hắn, đi chạm mặt với hải yêu là vô cùng thích hợp không thể nghi ngờ, cho dù bị giết cũng không có việc gì.

Loại năng lực hóa thân này, là độc nhất vô nhị của Bạch Long tộc, không còn phân hiệu, người chơi còn lại sẽ không có loại năng lực này. Hóa thân có thể coi như là nhân vật thứ hai của Hoàng Dật, chỉ bất quá đây là hai nhân vật lại không có quan hệ. Hóa thân của Hoàng Dật tử vong, sẽ không ảnh hưởng đến bản thể, đồng dạng, bản thể tử vong, hóa thân cũng sẽ không bị ảnh hưởng. Nhưng hai người lại dùng chung tất cả kỹ năng và trang bị, chỉ là một người là chính, một người là phụ.

Hiện nay, bên trong tất cả năng lực của Hoàng Dật, nếu như muốn tiến hành một lần xếp hạng, Anh Hùng ngục giam không thể nghi ngờ là xếp nhất, mà thứ hai cũng là hóa thân, thứ ba là Thời Gian Chi Nhãn. Ba loại năng lực này là bảo đảm để Hoàng Dật cấp tốc quật khởi, cũng là chỗ khác biệt với Đào Phong, Long Thứ bọn họ, đây là ba vương bài của hắn.

Đương nhiên, vương bài mỗi người đều có, không có chính thức đánh một trận, không ai biết đối phương rốt cục có năng lực ẩn dấu gì, giống như Lợi Kiếm, đột nhiên nhảy ra giành được giải thưởng cá nhân tốt nhất, nhưng mọi người đối với hắn hầu như là hoàn toàn không biết gì cả.

...

Buổi tối kế tiếp, Hoàng Dật tá túc tại nhà thôn trưởng Bạch Phàm, trong tiếng sóng biển liên tiếp ngoài cửa sổ, hắc ngũ đặc biệt thoải mái. Thế nhưng lúc trời còn chưa sáng, hắc đã bị vài âm thanh đánh thức.

Hoàng Dật mở hai mắt mông lung, quay đầu vừa nhìn, lúc này, trong phòng bên ngoài đang sáng ánh đèn dầu cá mờ nhạt, mơ hồ có thể thấy được thôn trưởng Bạch Phàm đang cung kính hướng về một pho tượng cầu nguyện, rõ ràng là đang chuẩn bị cho lần ra khơi này.

Hoàng Dật rời giường, đi ra ngoài, lẳng lặng nhìn biểu tình thành kính cầu khẩn của Bạch Phàm, không có đi quấy rối.

"A! Người tuổi trẻ, cậu dậy rồi à, xin lỗi quấy rối cậu." Lúc này, Bạch Phàm cầu khẩn xong, nhìn Hoàng Dật, không khỏi cười áy náy.

Hoàng Dật quay đầu nhìn pho tượng kia một chút, pho tượng có đầu rồng thân người, khí thế bàng bạc, trên đầu mang một vương miện, trong tay cầm một thanh quyền trượng, ánh mắt như điện nhìn ra phương xa, dường như đang nhìn quốc gia của mình, rất có khí thế.

"Pho tượng này là ai?" Hoàng Dật tha hứng thú hỏi thăm.

"Đây là Hải Long Hoàng đại nhân." Bạch Phàm cung kính nói, ánh mắt thành kính nhìn chằm chằm pho tượng, "Hải Long Hoàng đại nhân là hoàng giả của hải dương này, khắp hải dương đều là quốc gia của ngài, ngài che chở mỗi một con dân trong hải dương, từ nhỏ như phù du, đến lớn như cự thú vực sâu, tất cả đều là con dân của ngài."

"Hoàng giả của hải dương này?" Hoàng Dật gật đầu, phạm vi của hải dương này hắc là không nhỏ, ít nhất sẽ không nhỏ hơn khối đại lục này, xem ra Hải Long Hoàng là một tuyệt thế cường giả, xưng bá hải vực một phương, hắc là còn lợi hại hơn so với Sa Đạo Vương.

"Đúng vậy! Mỗi ngư dân chúng tôi trước khi ra khơi, đều phải cầu nguyện trước ngài ấy, xuất hành sẽ an toàn hơn một ít." Bạch Phàm chờ mong nói, sau đó ông nhìn Hoàng Dật một chút, nói: "Tôi lập tức chuẩn bị xuất phát, nghe nói cậu cũng muốn cùng đi thật sao? Nhưng cái này sẽ có nguy hiểm rất lớn, tôi cũng không xác định có thể gặp gỡ hải yêu hay không, chỉ cần gặp phải chúng ta liền xong đời."

"Đúng vậy! Mang tôi đi đi." Hoàng Dật gật đầu.

Bạch Phàm cũng không khuyên nữa, kế tiếp ông cấp tốc làm chuẩn bị, sau đó liền thừa dịp bóng đêm đi ra.

Hoàng Dật đi ra bên ngoài, lúc này là hừng đông bốn giờ sáng không khác biệt lắm, sắc trời còn chưa sáng, nhưng toàn bộ thôn nhỏ, đã có vài hộ sáng đèn, sau đó đồng dạng vài thôn dân bốn năm mươi tuổi từ trong nhà đi ra, tập hợp trên bãi biển.

Đây là đội ngũ ra khơi đánh bắt lần này, người tuổi trẻ phần lớn đã chết, chỉ còn lại phụ nữ, đứa nhỏ và người già. Mà những người trước mắt cũng là chủ lực trong thôn hiện nay, bọn họ phải vì toàn bộ làng chài mà mạo hiểm tính mạng đi đánh bắt cá.

"Hy vọng lần này có thể bình an trở về, cháu trai của tôi đã gọi được ông nội rồi." Lúc này, một người trung niên hơn bốn mươi tuổi nói, quay đầu lưu luyến nhìn một chút một căn nhà ở trong bóng tối.

"Đi nhanh đi! Hy vọng lần này bắt được nhiều một chút, như vậy có thể không cần ra khơi." Lúc này, một người khác quay đầu nhìn biển rộng, chờ mong nói.

Kế tiếp, đoàn người cấp tốc trên một chiếc thuyền buồm, sau đó điều chỉnh buồm, hướng ra phương xa, biến mất trong biển rộng vô tận.

Trời dần dần sáng, Hoàng Dật bình tĩnh đứng trên boong thuyền nhìn ra

phương xa, lúc này hẳn đã hoàn toàn không nhìn thấy đường ven biển, bốn phương tám hướng khắp nơi đều là nước biển mênh mông vô bờ, làm cho người ta cảm giác nhỏ bé không gì sánh được. Chỉ cần phiêu lưu trong đại dương, loại cảm giác cô tịch này sẽ làm một người hoàn toàn tuyệt vọng. Trước khi bị bỏ tù, hẳn trong một lần chấp hành nhiệm vụ, cũng gặp phải loại cục diện này, thiếu chút nữa đã chết trên biển.

" Cá ngừ thật màu mỡ! Đáng tiếc số lượng quá ít, nếu không chúng ta giăng lưới tại đây luôn rồi." Đúng lúc này, một thủy thủ kinh nghiệm phong phú, nhìn một chỗ nước biển cảm khái một tiếng.

Hoàng Dật cũng quay đầu nhìn qua, chỉ thấy phía dưới, mơ hồ có vài con cá nhỏ đang bơi, là một loại cá ngừ, chỉ bất quá không thấy được rõ hình cá, phỏng chừng con lớn đều ở khu vực nước sâu. Loại cá nhỏ này bắt cũng không có tác dụng nhiều, hơn nữa số lượng quá ít.

Lúc này, đoàn người tuy rằng biểu hiện ra rất bình tĩnh, nhưng nội tâm của bọn họ đều tràn ngập khẩn trương, thuyền buồm càng ngày càng đi ra xa, không biết sẽ gặp phải mỹ nhân ngư hải yêu lúc nào. Nhưng trước khi bắt được cá, bọn họ vẫn phải tiếp tục tiến tới.

Rốt cục, đường viền của mặt trời, từ phương xa dần dần hiện ra, chiếu ra ánh rạng đông đầu tiên của sáng sớm, chiếu sáng vùng biển rộng này, tuyên bố một ngày mới đã đến. Theo ánh mặt trời mọc lên, mặt biển cũng biến thành màu vàng, sóng nước lấp lánh, gió thổi trên biển cũng mang đến mấy phần ấm áp, xua tan đêm tối lạnh lẽo.

"A! Ông bạn già của tôi, cá ma lân thật màu mỡ!" Đúng lúc này, một thủy thủ bỗng nhiên hưng phấn kêu lên.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, phía trước dĩ nhiên có một thứ gì đó đông nghịt di chuyển trong nước biển, đấy cũng là vô số con cá cỡ bàn tay, bọn chúng di chuyển trong nước biển, dưới ánh mặt trời chiếu rọi xuống có vẻ mê người

không gì sánh được.

"Nhanh giăng lưới, bắt xong đợt này chúng ta nhanh chóng trở về." Thôn trưởng Bạch Phàm nhanh chóng chỉ huy, sau đó cầm lưới đánh cá ra sức ném ra ngoài mặt biển.

Đúng lúc này, bốn phía bỗng nhiên vang lên một tiếng ca mị hoặc.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 288: Nước Mắt Nhân Ngư

Giờ phút này, trên thuyền ngoại trừ Hoàng Dật, tất cả mọi người đều là thân thể run lên, sau đó sắc mặt nhất thời trở nên tái nhợt, dường như thoáng cái bị câu mất hồn phách.

Tiếng ca này quá quen thuộc, bọn họ đã nghe qua vô số lần, nhưng lần này phảng phất vang lên bên tai, giống như bài ca địa ngục, muốn tới lấy mạng của bọn họ.

"Xong, chúng ta gặp gỡ hải yêu!" Lúc này, Bạch Phàm lúng ta lúng túng nhìn mọi người một chút, "Mấy lão già, chúng ta không trở về được rồi, sẽ chết ở chỗ này."

"Không ngờ rằng cả đời bắt cá, cả đời nghe truyền thuyết của mỹ nhân ngư, kết quả chúng ta sẽ chết trong truyền thuyết này." Một người trung niên hơn bốn mươi tuổi cũng cười thảm đạm, "Cháu trai của tôi vừa mới học gọi ông nội, tôi hôm qua còn mới hôn khuôn mặt béo mập của nó, thằng bé thật khả ái, tôi sẽ không còn được gặp lại nó, không nhìn thấy nó lớn lên, không nhìn thấy nó và đứa bé gái nó thích kết hôn. . ."

Lúc này, tiếng ca vẫn đang vang lên, ưu mỹ mà thê lương, nhưng lúc này mọi người trên thuyền đã không có tâm tư để tán thưởng.

"Mọi người trước đừng gấp." Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên hướng mọi người trên thuyền an ủi một tiếng, "Tôi tới nói chuyện với hải yêu."

Nói xong, Hoàng Dật tiến lên vài bước, đi tới đầu thuyền, nhìn hải dương bốn phía, hô to một tiếng: "Công chúa mỹ nhân ngư tôn kính, tôi biết ngài vô số năm

qua quanh quẩn ở hải vực này, chính là vì người yêu Leviathan của ngài, vừa vịn tôi biết tin tức của Leviathan, mời hiện ra gặp mặt."

Lời nói vừa dứt, tiếng ca bỗng nhiên khẽ run lên, sau đó ngừng lại, không khí bốn phía nhất thời tràn ngập yên lặng của cái chết. Người trên thuyền hai mặt nhìn nhau, chỉ cảm thấy cái sự bình tĩnh ngẩn ngơ này là một loại dày vò lớn hơn nữa, đợi lát nữa sẽ nghênh đón một trận cuồng phong vũ bão!

"Rầm!" Đúng lúc này, mặt biển phương xa đột nhiên bắn lên một cột nước tận trời, cao tới vài trăm mét, thanh thế cực kỳ lớn, vài con cá mập hình thể lớn thậm chí cũng bị bắn lên trời, bất lực vẫy đuôi!

Sau đó cột nước một lần nữa đập xuống, toàn bộ mặt biển dường như nhất thời nghênh đón cuồng phong vũ bão, sóng biển kịch liệt dao động, chiếc thuyền buồm của Hoàng Dật bọn họ cũng lay động theo, tùy thời đều có nguy hiểm bị lật!

"Ầm ầm!" Đây là tiếng sấm trên trời, sau đó bầu trời trong xanh nhất thời tràn ngập một tầng mây đen rất dày,, dường như bầu trời sập xuống. Sau đó mưa to rơi xuống, rơi trúng da người gây cảm giác đau.

Cuồng phong đột nhiên nổi lên, kéo tới mưa bão che cả trời đất, mây đen trên bầu trời đầy tia sét tiếng sấm, ầm ầm rung động, toàn bộ hải dương dường như nghênh đón tận thế, cuồng phong vũ bão, sóng biển ngập trời. Thuyền buồm bất lực bị sóng biển đánh cho lắc lư, mọi người trên thuyền đều ôm chặt cột buồm, sợ bị rơi xuống nước, Hoàng Dật cũng ôm cột thuyền, trên người bị nước mưa và sóng biển đánh cho ướt đẫm.

Đúng lúc này, mặt nước phía trước bỗng nhiên tách nhau ra, xuất hiện một hành lang trong nước quỷ dị. Ngay sau đó, đầu cùng hành lang xuất hiện một bóng người, người này ở chỗ sâu trong màn mưa, mờ mờ hồ hồ, không thấy rõ bộ dạng, nhưng nhìn kỹ, vẫn là có thể thấy người này mờ mờ là một người nữ.

Dần dần, người nữ đến gần, thân ảnh của cô ta rõ ràng hơn một ít. Vóc người

của cô ấy rất bốc lửa, vai lỏa lồ, ngực chỉ có hai vẩy cá hơi che khuất bộ phận mẫn cảm, mà nửa người dưới thì lại là đuôi cá, thoát nhìn rất giống mỹ nhân ngư trong truyền thuyết.

Rốt cục, cô ta đi tới trước thuyền buồm, khuôn mặt hoàn toàn hiện ra.

Cô gái tuyệt mỹ dị thường, môi đỏ rực một cách yêu diễm, tựa như vừa rồi mới ngậm máu tươi, mà khóe mắt của cô ấy có một chút vẩy cá, thoát nhìn màu sắc sắc sỡ.

"Người có tin tức của Leviathan?" Đúng lúc này, mỹ nhân ngư nhìn chăm chăm Hoàng Dật, âm thanh uyển chuyển êm tai, tuyệt vời như tiếng ca của cô ấy, thậm chí còn mang theo một cảm giác mị hoặc nhàn nhạt.

" Công chúa mỹ nhân ngư tôn kính, xin hãy ngừng trận cuồng phong vũ bão này, tôi quả thật là có tin tức của Leviathan." Hoàng Dật ôm chặt cột thuyền, hét lớn tiếng trong mưa gió mà nói.

"Được, hy vọng người không gạt ta!" Mỹ nhân ngư nói xong, vươn bàn tay củ sen, nhẹ nhàng vung lên.

Sau một khắc, toàn bộ thế giới dường như tạm dừng lại trong nháy mắt, biến thành trạng thái tĩnh. Nước mưa trong không trung đều bảo lưu hình thái của mình, lẳng lẳng đứng ở không trung, không rơi xuống cũng không di động; sóng biển dường như thủy tinh điêu khắc, vẫn duy trì hình thái trong nháy mắt vừa rồi; mây đen trên bầu trời không còn cuộn cuộn, dường như một bức tranh vẽ; tia sét trong mây đen không khuếch tán, vẫn duy trì độ sáng và hình dạng trước đó. Ngay cả những người khác trên thuyền, cũng không nhúc nhích, vẫn duy trì biểu tình kinh khủng trước đó, dường như bị hóa đá.

Toàn bộ thế giới nhất thời trở nên quỷ dị không gì sánh được, Hoàng Dật có thể thấy rõ ràng hình dạng của mỗi một giọt mưa trong không trung, thấy rõ hình thái của mỗi một cơn sóng. Nhưng lúc này hẳn không có tâm tư tán thưởng, hẳn nhìn chăm chăm mỹ nhân ngư, lập tức nói: "Leviathan ngài yêu thật ra cũng

chưa chết, hẳn sau đó muốn đi xuống biển sâu tìm ngài, nhưng hẳn chỉ là một người bình thường, cuối cùng đã bị Đọa Lạc Chi Vương Bĩ Liệt Phu mê hoặc, cuối cùng thu được lực lượng cường đại, trở thành Thợ Săn Thủy Triều. Thế nhưng hẳn rất nhanh bị Đọa Lạc Chi Vương phái đến Tử Thần điện kiểm tra tin tức, cuối cùng bị bắt giữ, giam vào trong một ngục giam, hiện tại hẳn đã chết."

"Hả?" Thân thể của mỹ nhân ngư khẽ run lên, sau đó lớn tiếng hỏi: "Người có chứng cứ không? Không lấy ra chứng cứ, ta sẽ dẫn vật người chí tử!"

"Có chứng cứ, thi thể của Leviathan ở trong ngục giam ấy, cũng là trong tay của tôi, tôi có thể cho ngài đi vào nhìn." Hoàng Dật nhìn chăm chăm khuôn mặt tuyệt mỹ của mỹ nhân ngư nói.

"Hừ! Người muốn cho ta tiến ngục giam, đem ta giam cầm lại?" Mỹ nhân ngư hừ lạnh một tiếng, sắc mặt nhất thời tràn ngập một tầng sương lạnh, giọt mưa trong không khí bốn phía nhất thời lấy mắt tốc độ thường có thể thấy được biến thành thể rắn màu trắng, trở thành mưa đá.

"Tôi không cách nào mang thi thể của Leviathan đi ra, cho nên chỉ có thể để ngài đi vào." Hoàng Dật bất đắc dĩ nói, "Đương nhiên, ngài nếu như sợ, có thể phân ra một phân thân yếu nhất đi ra, theo tôi đi vào, ngài là cường giả Thánh Vực, tự nhiên sẽ có năng lực phân thân."

Mỹ nhân ngư nghe được cái đề nghị này, sương lạnh trên mặt nhất thời hòa tan, cô ấy gật đầu, thân thể nhoáng lên, nhất thời phân ra một phân thân nhỏ, khí tức của phân thân này nhỏ yếu không gì sánh được, Hoàng Dật đánh giá cái phân thân này, hẳn là chỉ có 1% thực lực của mỹ nhân ngư, ngay cả thực lực của hẳn còn không bằng.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức lấy ra《 Anh Hùng chi thư 》, sau đó nhẹ nhàng niệm ra tám chữ: "CHÚNG THẦN SỢ HÃI, ANH HÙNG NGỤC GIAM!"

Bỗng nhiên, trên mặt biển đột ngột xuất hiện một đầu rồng, uy phong lẫm lẫm hé miệng, vừa lúc hướng về mỹ nhân ngư, dường như muốn thôn phệ cô ấy.

Mỹ nhân ngư không khỏi hoảng sợ, sau đó nhìn chăm chăm ngực giam một chút, có chút kinh ngạc: "Không ngờ rằng con kiến nhỏ nhỏ như người, dĩ nhiên có thể triệu hồi ra loại sự vật kỳ dị này, ta thật ra đã xem thường người."

"Được rồi, vào đi thôi!" Hoàng Dật nói xong, nhìn phân thân của mỹ nhân ngư một chút, nói: "Công chúa tôn kính, ngực giam này rất đặc thù, không thể cho phép người ngoài tùy tiện đi vào, cho nên ngài cần nắm tay của tôi, cùng nhau tiến vào." Nói xong Hoàng Dật vươn tay.

Phân thân của mỹ nhân ngư cũng không ngại, lập tức vươn tay tuyết trắng mềm mại, nhẹ nhàng mà nắm lấy tay của Hoàng Dật, dường như một đôi tình nhân.

Hoàng Dật chỉ cảm thấy được tay của mình ôn nhu mềm mại, hắn cũng nắm tay nhỏ mềm mại không xương của mỹ nhân ngư, sau đó mang theo cô ấy đi vào trong miệng rồng.

Kế tiếp, hai người đi vào trong Anh Hùng ngục giam, đây là Hoàng Dật lần đầu tiên mang người ngoài tiến vào, chờ sau này thực lực của hắn cường đại, hắn thậm chí có thể tự mình bắt giữ tội phạm, đưa bọn họ nhốt vào trong Anh Hùng ngục giam, giam cầm cả đời.

"Khí tức ở đây vậy mà khổng lồ như thế, ta cảm thụ được khí tức của vô số cường giả, bên trong thậm chí còn có khí tức càng mạnh hơn so với ta!" Mỹ nhân ngư vừa tiến đến, thân thể nhất thời run lên, cảm giác được một áp lực vô tận, đuôi của cô ấy hơi loạng choạng đi tới, nói: "Leviathan thâm ái của ta đâu? Hắn ở nơi nào? Mau dẫn ta đi qua."

"Xin đi theo tôi!" Hoàng Dật gật đầu, mang theo mỹ nhân ngư đi đến hướng phòng xác.

Hai người quẹo trái quẹo phải một hồi, đi ngang qua rất nhiều phòng giam, rốt cục đi tới phòng xác. Sau đó, Hoàng Dật mang theo phân thân của mỹ nhân ngư trực tiếp đi tới trước thi thể của Thợ Săn Thủy Triều, nói: "Đây là thi thể của

Leviathan, hẳn đã biến thành đáng dấp hiện tại."

Phân thân của mỹ nhân ngư nhanh chóng quan sát Thợ Săn Thủy Triều, sắc mặt cô ta có chút hoảng hốt, tựa như không thể tin được một chàng trai bình thường dĩ nhiên sẽ biến thành quái vật lớn như vậy. Quan sát một hồi, cô ấy rất cục kinh ngạc đi qua, đưa tay chạm đến người của Thợ Săn Thủy Triều.

"A! Leviathan thân ái của em, thật là chàng!" Giây phút ấy, phân thân của mỹ nhân ngư tựa như rất cục cảm thụ được khí tức của người yêu, thân thể nhất thời run lên, không nhúc nhích, dường như hóa thành đá.

Ngay sau đó, trong hai mắt mỹ lệ của cô ấy chảy xuống hai hàng nước mắt, dường như tất cả ủy khuất của vô số năm qua, đều theo hai hàng nước mắt này trút xuống.

"Leviathan của em, chàng biết không? Em vẫn rong ruổi không biết mệt mỏi trong hải vực này, hát lên bài ca lần đầu chúng ta gặp mặt, chờ mong có một ngày có thể một lần nữa gặp lại chàng. Thế nhưng mỗi một buổi tối, em đều chỉ có thể hát một mình dưới ánh trăng, tiếng ca của em vang bốn phương tám hướng, truyền đến tai của phạm nhân này, cũng rất cuộc truyền vào tai chàng. Em rất nhớ chàng, em muốn được như ngày ấy, ca hát trên biển, chàng khi đó vẫn là một chàng trai tỉnh tỉnh mê mê, mê luyện tiếng ca của em, rơi xuống nước, em cứu chàng lên, chúng ta ôm nhau dưới ánh trăng. . ." Cả người mỹ nhân ngư dán vào thi thể của Thợ Săn Thủy Triều, vừa khóc vừa kể.

"Hẳn có để lại vài câu di ngôn, ngài xem đi, khắc vào mỏ neo kia." Lúc này, Hoàng Dật chỉ chỉ mỏ neo bên cạnh của Thợ Săn Thủy Triều nói.

Mỹ nhân ngư hơi sững sốt, sau đó nhanh chóng đi tới bên cạnh mỏ neo, nhìn qua hướng ngón tay của Hoàng Dật, nhất thời thấy được mấy hàng chữ nhỏ -- ta bán đứng linh hồn của bản thân, đổi lấy sự bất tử của đọa lạc, chỉ vì lặn xuống biển sâu vô tận, tìm kiếm người ta yêu. . . Giây phút ấy, mỹ nhân ngư cả người ngây ra, cứ như vậy si ngốc nhìn dòng chữ ấy, dường như lạc mất hồn phách

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 289: Pho Tượng Vĩnh Hằng

"Thì ra, chúng ta đã sớm có thể gặp nhau." Mỹ nhân ngư nỉ non một tiếng, nước mắt lại chảy ra, cả người đứng không vững, thương tâm tới cực hạn.

"Đọa Lạc Chi Vương cho các người hy vọng, chỉ là hoa trong gương, trắng trong nước một hồi." Hoàng Dật thản nhiên nói, "Hắn mê hoặc các người, cũng không để cho các người gặp lại, ngược lại còn hại chết Leviathan, mà ngài còn đang bán mạng cho Đọa Lạc Chi Vương."

"Xin lỗi." Mỹ nhân ngư nhìn thi thể của Thợ Săn Thủy Triều, nỉ non nói, "Em vẫn không biết, thì ra là Đọa Lạc Chi Vương hại chết chàng, thế nhưng em lại không báo được thù này, Đọa Lạc Chi Vương là chủ nhân của em. . ."

Hoàng Dật nghe mỹ nhân ngư nói, cũng cảm giác được một vẻ bất đắc dĩ, công chúa mỹ nhân ngư ký kết khế ước với Đọa Lạc Chi Vương, đó chính là cả đời phải vâng theo ý chí của hắn, tuyệt không thể phản chủ, cho dù biết đối phương là kẻ thù, cũng căn bản không thể phản kháng. Cái này giống như Rắn Chín Đầu. Hydra lúc trước, hận không thể giết chết chủ nhân Pháp Thần, nhưng vẫn phải bán mạng vì đối phương. Trừ phi bọn họ có thể lấy được Khế Ước chi thủy, tẩy đi Chủ Tổ khế ước.

"Leviathan thâm ái của em, em không cách nào giúp chàng báo thù, em cũng không có năng lực đi báo thù, khiến cho chúng ta chết cùng một chỗ đi. . ." Nói xong, thân thể mỹ nhân ngư run lên một trận, sau đó cô ấy quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, khẩn cầu nói: "Xin hãy đem thi thể của ta mang đến đây, đặt ở một nơi với Leviathan thâm ái của ta, cảm ơn!" Nói xong, phân thân của cô ấy nhất thời biến mất trong không khí.

Hoàng Dật kinh hãi, nghe giọng điệu của mỹ nhân ngư, cô ấy tựa như làm ra quyết định tự sát.

Hắn lập tức lựa chọn trực tiếp truyền tống ra Anh Hùng ngục giam, về tới thế giới bên ngoài.

Lúc này, thế giới xung quanh đã khôi phục bình thường, mây đen tán đi, gió êm sóng lặng, ánh mặt trời một lần nữa chiếu xuống, mấy người ngư dân trên thuyền tất cả đều khôi phục bình thường, biểu tình của bọn họ tất cả đều là sửng sờ, tựa như không biết vừa rồi xảy ra chuyện gì.

Hoàng Dật nhìn qua phương hướng của mỹ nhân ngư. Lúc này mặt biển chỗ đó xuống một tầng băng di động, trên băng di động là một pho tượng trông rất sống động, một mỹ nhân ngư thân thiết ôm một chàng trai, nụ cười tràn ngập trên khuôn mặt bọn họ, dường như vĩnh viễn cũng không sẽ mất. Ánh sáng mặt trời chiếu xuống pho tượng trên tầng băng di động, nhưng không cách nào hòa tan, tựa như pho tượng này sẽ trôi nổi vĩnh hằng, mặc cho gió thổi nắng chiếu cũng không sẽ biến mất.

Tại phía dưới pho tượng, có khắc mấy hàng chữ nhỏ -- "Hiển cho Leviathan thâm ái vĩnh hằng của em, chàng vĩnh viễn đều trong sinh mệnh của em."

Đúng lúc này, Hoàng Dật phát hiện trong tay của chàng trai, có một mỹ nhân ngư cỡ bàn tay, đây cũng là vị công chúa mỹ nhân ngư trước đó. Chỉ là lúc này, cô ấy đã hoàn toàn đã không có sinh cơ, biến thành một thi thể, nằm trong bàn tay của người yêu, dường như đã nhận được che chở.

Hoàng Dật hít sâu một hơi, sau đó lập tức nhảy xuống thuyền, bơi tới tầng băng di động, đem thi thể nho nhỏ của mỹ nhân ngư nhặt lên.

Ngay sau đó, hắn lần thứ hai triệu hồi ra Anh Hùng ngục giam, mang thi thể của mỹ nhân ngư đi vào, đi tới phòng xác, đem thi thể của mỹ nhân ngư đặt bên cạnh của Thợ Săn Thủy Triều, để cho thi thể của bọn họ vĩnh viễn đều cùng một chỗ. Bọn họ chia cách vô số năm, tại thời điểm tử vong rốt cục có thể ngủ yên

cùng một chỗ.

"Ừm? Đây là cái gì." Đúng lúc này, hai mắt nhạy cảm của Hoàng Dật bỗng nhiên phát hiện, trong bàn tay của mỹ nhân ngư nho nhỏ, nắm một hòn đá hình tròn màu đen.

Hoàng Dật cẩn thận mở bàn tay của cô ta ra, đem hòn đá màu đen lấy ra. Ngay phút ấy, hắc bỗng nhiên nhận được một hệ thống nhắc nhở.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn nhận được 【 Khế Ước thạch của Đọa Lạc chi vương 】

【 Khế Ước thạch của Đọa Lạc chi vương 】(vật phẩm đặc thù)

Bên trong trận ngập đọa lạc chi lực, người sử dụng sau khi sử dụng, có thể lựa chọn ký kết khế ước với Đọa Lạc Chi Vương. Bỉ Liệt Phu, thu được lực lượng cường đại, trở thành một thành viên dưới trướng của hắc. Chỉ cần lựa chọn ký kết khế ước, sẽ trở thành một thành viên của bảy đại ma vương một phương, vĩnh viễn là địch với Thế Giới Thứ Hai. Chỉ cần bảy đại ma vương tử vong, người sử dụng sẽ tiến vào trạng thái trọng sinh, xóa bỏ nhân vật vốn có, một lần nữa sáng tạo nhân vật mới, một lần nữa bắt đầu trong Thế Giới Thứ Hai.

Thấy hòn đá nhỏ màu đen này, tay của Hoàng Dật không khỏi run lên, cái vật phẩm đặc thù này tuyệt đối có thể thay đổi vận mệnh của một người trong Thế Giới Thứ Hai!

Đây là lần đầu tiên biết, người chơi có thể tham dự vào phe của bảy đại ma vương, là địch với toàn bộ Thế Giới Thứ Hai, tương đương với biến thành hai trận doanh, hoàn toàn thoát khỏi thế giới hiện có, cũng xem phá hủy thế giới này là mục đích cuối cùng!

Hoàng Dật tựa như có thể dự liệu đến, một đợt biến cách kinh thiên gần triển khai. Trong Thế Giới Thứ Hai, mỗi một khối đại lục đều có rất nhiều cường giả bị Đọa Lạc Chi Vương mê hoặc, hiện nay người chơi còn rất khó đi đánh bại bọn

họ, nguy cơ tạm thời không sẽ phát sinh. Thế nhưng khi người chơi có năng lực đi đánh bại bọn họ, hoặc là may mắn đánh bại bọn họ, thu được loại [Khế Ước thạch của Đọa Lạc chi vương] này, vậy một lựa chọn thay đổi thế giới sẽ sản sinh, người chơi có thể lựa chọn trở thành một thành viên dưới trướng của bảy đại ma vương, hoàn toàn là địch với Thế Giới Thứ Hai. Như vậy kẻ địch của người chơi sẽ núp trong mười tỷ người chơi, giống như sâu mọt, lén lút ăn mòn thế giới này, cái này càng kinh khủng hơn so với bản thân bảy đại ma vương, trước đó bọn chúng chỉ là một đám thể lực NPC, nhưng sau khi người chơi gia nhập vào, tất cả sẽ cải biến.

Cái khối [Khế Ước thạch của Đọa Lạc chi vương] này không thể nghi ngờ là có tính mê hoặc vô cùng, nó khiến cho người chơi trực tiếp thu được lực lượng cường đại, không ai mà không cảm thấy khát vọng đối với thực lực, đặc biệt là loại người chơi nôn nóng được trở nên cường đại, bọn họ có loại đạo cụ này, mười phần là sẽ lựa chọn sử dụng.

Mà lực chấn nhiếp duy nhất, cũng là hình thức trọng sinh, đây là Hoàng Dật lần đầu tiên biết loại nghiêm phạt này. Tại trước đó, hắn chỉ biết hai loại hình thức nghiêm phạt, thứ nhất là tử vong, đây là nghiêm phạt nhẹ nhất, sau khi tử vong trong trạng thái không phải tội ác, đẳng cấp giảm một cấp, đồng thời rơi ra một trang bị. Loại nghiêm phạt thứ hai, cũng là luân hồi người người sợ hãi, sau khi tử vong rơi ra một trang bị, đẳng cấp giảm xuống tới cấp 1, ngẫu nhiên sống lại trong một góc nào đó của Thế Giới Thứ Hai, đẳng cấp mỗi ngày khôi phục một cấp, khôi phục cho đến đẳng cấp vốn có. Mà cái trọng sinh này, một loại nghiêm phạt càng tàn khốc hơn, sau khi tử vong tương đương với xóa nhân vật, ngay cả tên đều phải đặt lại, tương đương với quá khứ tất cả sẽ trở thành lịch sử.

Hoàng Dật là đương nhiên sẽ không lựa chọn sử dụng khối Khế Ước thạch này, hắn không cần mạo hiểm lớn như vậy để nhận được loại lực lượng này. Hắn hiện tại cũng đã là tiền đồ quang minh, thu được tên ban thưởng đầu tiên của Thế Giới Thứ Hai, đợi đến cấp 100 là có thể đi tham gia anh hùng thí luyện, chỉ cần đi qua cũng là anh hùng trong Thế Giới Thứ Hai. Cái này tốt hơn nhiều ký kết khế ước so với và bảy đại ma vương, thành một con chó săn dưới trướng của bọn

họ.

Bất quá khối Khế Ước thạch này Hoàng Dật cũng không dự định hủy diệt, bởi vì hắn lại nghĩ tới ba lần thoải mái cảm giác mà bản thể của mình trải nghiệm qua. Bản thân hắn có thân phận của đại ma vương thứ tám, thế nhưng chưa từng gia nhập vào qua thể lực một phương của bảy đại ma vương, nhưng mà gặp phải khí tức của bảy đại ma vương rồi lại có thể khiến cho hắn cảm giác được thoải mái. Hắn theo bản năng cảm thấy, loại cảm giác quý dị này tương đương với một cơ hội, có thể tìm được đáp án trên khối Khế Ước thạch.

Kế tiếp, Hoàng Dật đem Khế Ước thạch để vào trữ vật giới chỉ, sau đó tâm tư về lại bản thể trong cử điểm ở đại lục, lấy ra khối Khế Ước thạch.

Quả nhiên, vừa lấy ra khối Khế Ước thạch, bản thể của hắn cảm giác được cảm giác thoải mái quen thuộc, hơn nữa loại cảm giác này không giống chợt lóe rồi mất trước đó, mà là kéo dài liên tục, không ngừng truyền đến từ Khế Ước thạch trong tay hắn.

"Cái này rốt cục ý nghĩa gì đây?" Hoàng Dật cau mày, lẳng lặng suy tư. Hắn không dám tùy tiện hấp thu đọa lạc chi lực trong Khế Ước thạch, đây là một loại đánh cược, hắn không có nắm chắc.

Bây giờ xem ra, hắn chỉ có thể đem Khế Ước thạch giữ lại trước, chờ sau này nghiên cứu. Hơn nữa hắn còn có một phương thức ổn thỏa hơn, hắn có thể đi tìm 98 trái tim của Sa Đạo Vương, đọa lạc chi lực bên trong trái tim giảm rất nhiều, hắn có thể thử hấp thu một chút trước. Mặt khác hắn cũng có thể lựa chọn tại cấp 80, tiến hóa trở thành sinh vật quý dị của bảy đại ma vương bên kia. Phương pháp có rất nhiều loại, phải từng bước đi thử.

...

Kế tiếp, Hoàng Dật một lần nữa đem trọng tâm đặt ở hóa thân, về tới trên biển mênh mông vô bờ, hiện tại hải yêu chi hoạn đã giải trừ, hải vực này an toàn, hắn có thể chọn chỗ xây cảng.

"A! Thật không thể tin được, người tuổi trẻ, cậu quá vĩ đại! Hải yêu chi hoạn kéo dài vô số năm, dĩ nhiên được cậu giải trừ, cậu chính là ân nhân của tất cả làng chài chúng tôi trong hải vực này, tôi tin tưởng Hải Long Hoàng đại nhân nhất định sẽ ca ngợi cậu." Hoàng Dật từ Anh Hùng ngục giam đi ra, vừa về đến thuyền buồm, thì nghe thấy được tiếng ca ngợi của Bạch Phàm. Mà người còn lại tất cả cũng đều cảm kích nhìn Hoàng Dật, giống như đang nhìn ân nhân cứu mạng.

"Không có việc gì, sau này tôi sẽ thành lập một cảng tại hải vực này, đến lúc đó hy vọng nhận được ủng hộ của các người!" Hoàng Dật khoát khoát tay nói.

"Nhất định nhất định! Chúng tôi nhất định sẽ tích cực ủng hộ cảng của cậu xây dựng!" Mấy người ngư dân lập tức phụ họa nói.

Lúc này, bọn họ cũng không có tâm tư bắt cá, rất nhanh lựa chọn trở về. Sau này bọn họ có thể tùy thời ra khơi, hiện tại quan trọng nhất là nhanh chóng trở lại, đem tin tức tốt này nói cho mỗi người trong thôn làng.

Rất nhanh, chiếc thuyền buồm cỡi trên sóng biển, trong ánh mặt trời ấm áp hướng về đất liền, lúc này khắp hải dương đều dường như thay đổi diện mạo. Hoàng Dật quay đầu lại, nhìn tảng băng di động càng ngày càng nhỏ một chút, nhìn bức tượng chàng trai và công chúa mỹ nhân ngư ở trên, trong lòng có chút cảm khái, hai người yêu nhau đến chết vẫn yêu, sau này rốt cục có thể vĩnh viễn ở cùng một chỗ.

Trải qua chuyện này, hẳn cũng càng cảm giác được Đọa Lạc Chi Vương. Bỉ Liệt Phu đáng sợ, bảy đại ma vương không hổ là nỗi khiếp sợ vĩnh hằng của thế giới này, không biết lần này, chúng nó xuất hiện rốt cục sẽ đem thế giới này phá hư thành bộ dáng gì nữa.

Kế tiếp, thuyền buồm trở về làng chài nhỏ, toàn bộ thôn người đều đi ra nghênh tiếp, Bạch Phàm đem sự tích của Hoàng Dật nói cho toàn bộ thôn, dẫn tới toàn bộ thôn đều cảm ơn Hoàng Dật.

Bất quá Hoàng Dật không dừng lại nhiều ở chỗ này, kế tiếp, hấn một lần nữa cỡi Tốc Long, chạy tới vịnh tốt nhất trong hải vực này.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 290: Lãnh Địa Thứ Ba

Cái vịnh kia cách chỗ làng chài nhỏ đại khái 50 km, cái này đối với Tốc Long mà nói, cũng không phải quá xa, không bao lâu là có thể tới đó.

Rừng rậm dần dần biến mất, biến thành một thảo nguyên, Tốc Long bò lên trên một đỉnh núi, Hoàng Dật nhìn xuống xa xa.

Lúc này, phía dưới có thể thấy một cái vịnh rất lớn, nước của chỗ đó rất sâu, hơn nữa mặt nước rất bình tĩnh, vừa nhìn cũng là cảnh nước sâu vô cùng lý tưởng, có thể phát triển thuyền trọng tải lớn, lượng xuất nhập cảng sẽ vô cùng kinh người.

Hoàng Dật lập tức quyết định, cầm chiến kỳ phụ cuối cùng ngay tại vịnh này, kiến tạo một người thành phố cảng.

Bất quá lúc này, trong thảo nguyên phía dưới lại lộ ra một mùi máu tanh, trên thảo nguyên mơ hồ có thể thấy một ít vết máu, các loại đao gãy kiếm đoạn rơi lả tả, thỉnh thoảng có thể thấy vài lá cờ rách nát, cong vẹo cắm trên mặt đất, theo gió lay động.

Thảo nguyên này rõ ràng là phát sinh qua một trận chiến tranh, bất quá quy mô không lớn, nhiều lắm là chiến đấu của hơn một ngàn người, xem ra tất cả đều tranh đoạt cái cảng này.

Hiện nay hải yêu chi hoạn đã giải trừ, không cần tranh đoạt cái cảng này nữa, có thể ra khơi bắt cá như bình thường, nhưng những người tranh đoạt này không biết, Hoàng Dật hiện nay cần làm nhất là cũng là nói cho bọn họ tin tức này, để cho bọn họ buông tha tranh đoạt khối đất này. Đương nhiên, cái này chỉ là hành

vi trên đạo nghĩa, hắn cũng có thể trực tiếp cầm chiến kỳ ở chỗ này, thả ra một thủ hộ giả, cho dù nơi này có nhiều người cũng không có cách.

Kế tiếp, Hoàng Dật thay Tấn Mãnh Long lực công kích cường đại, sau đó lao xuống sườn núi, tới bên bờ vịnh. Sau khi đi lại kiểm tra bốn phía một phen, hắn rất nhanh phát hiện mấy bóng người lén lút, xem ra là một ít thám tử, là thế lực phía sau lưu ý tình huống ở đây.

Lúc này, những thám tử này tất cả đều ở xa xa nhìn Hoàng Dật, đề phòng theo dõi hắn.

Hoàng Dật nhìn hướng những thám tử này cao giọng hô: "Này, các người trở lại nói với bọn họ, hải yêu đã được tôi diệt trừ, mời các người trở về thôn xóm của mình, mảnh đất vô chủ này thuộc về tôi."

"Đùa cái gì thế, hải yêu đã tồn tại vô số năm, người dựa vào cái gì có thể đem ả diệt trừ?" Lúc này, một người thám tử không tin đáp lại.

"Buổi tối các người có thể cẩn thận nghe một chút, tiếng ca của hải yêu đã vĩnh viễn biến mất. Các người mau trở về nói cho thủ lĩnh của các người đi." Hoàng Dật cũng không có nhiều tâm tư giải thích với bọn họ, cái này chỉ là một hành vi trên đạo nghĩa, vô luận như thế nào, hắn đều sẽ chiếm lĩnh nơi đây.

"Sao? Các người sao còn không đi? Lẽ nào muốn tôi ra tay sao?" Hắn không chế Tấn Mãnh Long phát ra một đạo thiểm điện, bổ vào khu vực của đám người kia ngồi, nổ ra một hố to. Đồng thời Tấn Mãnh Long còn phối hợp hé miệng, phát ra một tiếng rống, tràn ngập lực chấn nhiếp của long tộc.

Mấy người thám tử thấy loại tình huống này, thân thể sợ đến run lên, hai mắt nhìn nhau đứng lên, sau đó bọn họ nhanh chóng xoay người chạy đi, chỉ chốc lát thì biến mất.

Hoàng Dật lần thứ hai kiểm tra một phen, thấy bốn phía quả thật không còn người, mới rốt cục thu hồi Tấn Mãnh Long, sau đó lấy ra chiến kỳ phụ, cầm

mạnh xuống mặt đất!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Xin hỏi bạn muốn đem chiến kỳ phụ của【 anh hùng 】 công hội cắm ở khu vực này hay không? Chỉ cần cắm xuống, 50 km xung quanh đem thuộc về lãnh địa công hội của bạn. Chỉ cần chiến kỳ phụ bị hủy, sẽ mất lãnh địa.

Hoàng Dật lập tức lựa chọn đồng ý.

Ngay sau đó, trong khu vực 50 km xung quanh, nhất thời vang lên một âm thanh:

"【 khu vực thông báo 】: 【 Sát Thần 】 đem chiến kỳ phụ của【 anh hùng 】 công hội cắm ở trong khu vực này, đến lúc này, khu vực này trở thành lãnh địa của【 anh hùng 】 công hội."

Lúc này, người trong 50 km xung quanh đều nghe được tin tức này, Hoàng Dật cảm giác triệu hồi ra Anh Hùng ngục giam, tiến vào hùhng hoàng thạch thất, bắt chìa khoá.

Lúc này, hắh không dám tốn nhiều thời gian để chọn, sợ chiến kỳ phụ bên ngoài lọt vào công kích, hắh chỉ cần tội phạm có năng lực hải dương là đủ.

Bắt lấy một ít chìa khoá, tiến hành chọn lựa một phen, Hoàng Dật cuối cùng tìm được một mục tiêu thoả mãn--

Hoán Triều Giao Cơ. Nami (Nami the Tidecaller) (cấp 190, đánh số 1780)

Thời kì Viễn Cổ, cường giả trong mỹ nhân ngư, bởi vì lén vào Tử Thần điện ăn cắp viên đá mặt trăng, đặc biệt bắt vào phòng giam này, giam cầm cả đời.

Hoán Triều Giao Cơ vậy mà là một cường giả trong mỹ nhân ngư tộc, điều này làm cho Hoàng Dật có chút ngoài ý muốn, hắh vừa rồi mới nhìn thấy một vị công chúa mỹ nhân ngư vì tình mà chết, hiện tại lại giao tiếp với mỹ nhân ngư.

Hoàng Dật cấp tốc cầm chìa khoá, dựa theo bản đồ, đi đến phòng giam của Hoán Triều Giao Cơ. Đi tới gần phòng giam, hẳn liền nghe thấy được tiếng ca duyên dáng, du dương êm tai, so với tiếng ca thê lương của công chúa mỹ nhân ngư trước đó, còn có mị hoặc hơn nhiều.

Hoàng Dật đi tới trước cửa phòng giam, nhìn vào bên trong, tiếng ca cũng là từ bên trong truyền ra.

Lúc này, bên trong là một người không khác biệt công chúa mỹ nhân ngư, cô ấy cũng có một khuôn mặt tuyệt mỹ, vai lả lờ, nửa người dưới là một cái đuôi cá ngũ sắc, bất quá thân thể của cô ấy bao trùm một tầng vẩy cá, thoát nhìn tràn ngập năng lực phòng hộ cường đại. Hơn nữa trong tay còn cầm một ngư xoa rất to, trên bề mặt đầy hàn quang, sức chiến đấu hẳn là vô cùng kinh người. Bất quá lúc này, cô ấy chính nhìn chăm chăm Hoàng Dật ngoài cửa, mị hoặc ca hát, dường như trở thành một tiểu nhân ngư nũng nịu, đã không có bất luận cái gì uy hiếp.

"Tiểu thư Nami xinh đẹp, nếu như người nguyện ý ký kết Công Hội Khế Ước với ta, vậy ta sẽ cho người tự do, lãnh địa công hội của ta mở bên cạnh hải dương, người có thể hưởng thụ được nước biển, một ngày nào đó, khi lãnh địa công hội của ta mở rộng vô hạn, người có thể tự do vùng vẫy trong đại dương vô biên vô hạn." Hoàng Dật nói vào bên trong, sau đó lấy ra một viên Công Hội Khế Ước thạch, tay kia lắc lắc chìa khoá.

Hoán Triều Giao Cơ ngừng ca hát, nhìn Công Hội Khế Ước thạch một chút, lại nhìn chìa khoá một chút, cuối cùng gật đầu, dịu dàng nói: "Được, vì tự do, ta nguyện ý ký kết Công Hội Khế Ước với người." Nói xong, trong thân thể cô ấy bay ra một giọt máu, nhập vào bên trong Công Hội Khế Ước thạch, tự nguyện lựa chọn trở thành người bảo vệ công hội của Hoàng Dật.

"Lựa chọn sáng suốt, kế tiếp người sẽ được tự do!" Nói xong, Hoàng Dật đem chìa khoá cắm vào ổ khoá, đem cánh cửa phòng giam mở ra, đem cô ấy thả ra.

"A! Cảm giác tự do thật tốt!" Hoán Triều Giao Cơ lập tức từ trong phòng giam đi ra, vui vẻ cảm khái một tiếng.

Kế tiếp, Hoàng Dật không có thời gian đi cửa chính, mà là trực tiếp lựa chọn truyền tống ra Anh Hùng ngục giam, đi tới bên ngoài.

Lúc này, chiến kỳ bên ngoài vẫn đón gió lay động như cũ, vẫn chưa bị công kích, phỏng chừng những người đó đều chưa kịp chạy tới.

Rất nhanh, Hoán Triều Giao Cơ cũng xuất hiện ở bên ngoài, cô ấy nhìn thế giới xinh đẹp này, đặc biệt là hải dương tự do, sắc mặt hơi ngẩn ra, sau đó chảy xuống hai giọt nước mắt, lẩm bẩm nói: "Đây là biển rộng, biển rộng thâm ái của ta."

"Sau này người phải bảo vệ cho lá cờ này, chỉ cần lá cờ này bị hủy, như vậy người cũng sẽ chết." Hoàng Dật chỉ chỉ chiến kỳ phụ, sau đó nhắc nhở.

"Không thành vấn đề." Hoán Triều Giao Cơ hồi phục tinh thần, lập tức gật đầu, sau đó cô ấy như có suy nghĩ nhìn thảo nguyên phương xa một chút, nói: "Hình như có một đám người không có ý tốt đang đến đây!"

"Bọn họ sẽ bỏ chạy, người có lực chấn nhiếp này." Hoàng Dật cũng nhìn phương xa, khẽ cười nói.

Quả nhiên, một lát sau, phương xa xuất hiện một ít bóng người, bọn họ lúc này tương đương với xâm nhập vào lãnh địa của Hoàng Dật, nhưng bọn họ cũng không có sợ, ngược lại thần sắc tràn ngập phần nô, bọn họ đánh cho đầu rơi máu chảy, lại bị một người lạ chiếm lĩnh nơi đây, đây là chuyện không thể chịu đựng được. Rất nhanh, tất cả bọn họ liền vọt đến đây, nhìn về phía Hoàng Dật và Hoán Triều Giao Cơ xa xa.

Khi bọn họ thấy Hoán Triều Giao Cơ, bước chân nhất thời dừng lại, sau đó sắc mặt trở nên sợ hãi, thân thể bọn họ không tự chủ được run lên, sau đó hét lớn: "Hải yêu! Hải yêu từ dưới biển bò lên đây, chạy mau!"

Ngay sau đó, những người hùng hổ lao tới này, đều bỏ chạy tứ tán, cũng nữa quân cái khác. Bọn họ đều đem Hoán Triều Giao Cơ trở thành hải yêu trong truyền thuyết, mà hải yêu trong lòng đám người ở hải vực này, cũng là một ác mộng, tràn ngập lực uy hiếp kéo dài đời đời.

"Hừ!" Hoán Triều Giao Cơ nhìn đoàn người chạy tứ tán, hừ lạnh một tiếng, "Nhân loại ngu xuẩn! Cũng dám gọi ta là hải yêu, ta không phải là loại sinh vật dọa lạc ấy, ta là mỹ nhân ngư cao quý mà ưu nhã."

"Thôi bỏ đi, bọn họ cũng là vô tâm." Hoàng Dật khuyên can Hoán Triều Giao Cơ muốn động thủ, sau đó hẩn nhìn bốn phía một chút, nói: "Được rồi, ta phải rời đi một thời gian, người canh giữ chỗ này đi. Qua một thời gian sẽ có một nhóm người trong công hội của tôi chạy đến đây, xây dựng cảng, đến lúc đó người bảo hộ bọn họ một chút."

"Không thành vấn đề, có ta ở chỗ này, không ai dám đến đây phá lá cờ này." Hoán Triều Giao Cơ tự tin nói xong, khẩn cấp lao xuống biển, nhào vào trong cái ôm của đại dương, vui sướng bơi lội, vung vẩy bọt nước khắp bầu trời, trong không khí tràn ngập nước chụp tiếng vui sướng của cô ấy.

Đến tận đây, ba lãnh địa của Hoàng Dật tất cả đều đã xử lý xong, ba lãnh địa này phân công rõ ràng, hình thành một cơ cấu cơ bản của công hội, mà ba lãnh địa đều có thủ hộ giả hơn cấp 190 bảo vệ, phương diện an toàn tạm thời không thành vấn đề.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức lựa chọn tự sát, sau đó lại lựa chọn sống lại, đây là phương thức đến thành trấn nhanh nhất.

Sau một khắc, bên tai của Hoàng Dật truyền đến âm thanh âm ỉ, hẩn xuất hiện ở tại một thành phố tên là 【 Hải Tân thành 】, kích hoạt truyền tống trận ở đây, ở đây cách chỗ cảng chiến kỳ phụ của hẩn không xa, có thể đi qua rất nhanh.

Hoàng Dật đi tới truyền tống trận của thành phố, kiểm tra một chút, ở đây có

thể truyền tống đến Thiên Thai thành, hẩn lập tức lựa chọn truyền tống, thoáng cái vượt qua vô số cự ly, về tới chỗ ban đầu.

Chuyện lãnh địa của công hội đã bận xong, kế tiếp, hẩn sẽ cùng Bá Vương tìm kiếm 98 trái tim của Sa Đạo Vương.

Điều này quan hệ với bí mật của bảy đại ma vương.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 291: Mãng Xà

Kế tiếp, Hoàng Dật đem trọng tâm về tới bản thể, bản thể của hắn đang ở trong cửu điểm. Ánh mặt trời xuyên qua lá cây chiếu đến, chim chóc ca hát trong rừng cây, trong không khí tràn ngập yên vui, bên cạnh một người cũng không có.

Lúc này Tiểu Quần Quần không thấy login, tới gần khai giảng, cô ấy đã giải trừ trạng thái ướp lạnh, cuộc sống ngày thường, không thể một ngày 24 tiếng đồng hồ ở trong Thế Giới Thứ Hai. Mà Tần Thời Vũ thì bận rộn xử lý chuyện của Anh Hùng công hội, có đôi khi một ngày cũng nhìn không thấy cô ấy.

Hoàng Dật dường như lại nhớ tới loại sinh hoạt một mình mấy tháng trước, bên cạnh đã không có Tiểu Quần Quần tranh cãi âm ỉ, hắn đột nhiên có chút không quen, dường như thế giới này trở nên quạnh quẽ không ít.

Kế tiếp, Hoàng Dật gửi một tin tức cho Tần Thời Vũ, khiến cho cô ấy an bài một ít người chơi nghề nghiệp sinh hoạt đi đến lãnh địa cảng, xây dựng một ít phương tiện cơ sở của thành phố.

Sau đó, Hoàng Dật rời khỏi phòng, đi qua cầu treo trong rừng rậm, đi tới truyền tống trận. Mùa hè sẽ kết thúc, hình như hai ngày trước cũng đã qua lập thu, xuân đi thu tới, hắn đã bị giam giữ vài năm trong Hoa Hồng ngục giam, không biết lúc nào mới có thể rời đi. Cũng may mùa hè này nhanh hơn so với dự đoán, có Thế Giới Thứ Hai, trong khoảng thời gian này tâm tình trầm trọng của hắn đã rất giảm bớt, tất cả kế hoạch đều đi tới theo quỹ đạo dự đoán. Ngoại trừ hắn và số 9 Tần Thời Vũ ra, số 2, số 4, số 5, số 6, số 7, số 10 đều phát triển thế lực rất không tồi tại các đại lục khác, nhất là số 2. Mặt khác, tội phạm của Hoa Hồng Ngục Giam cũng đang hùng hực phấn đấu, bọn họ mang theo hy vọng của Hoàng Dật trải rộng tới mỗi một quốc gia, chỉ cần thuận lợi phấn đấu vài năm,

các đại lục đả thông, bọn họ tụ về cùng một chỗ, sẽ trở thành một thế lực siêu cường toàn cầu hóa, nhất cử nhất động đều có thể ảnh hưởng toàn bộ Thế Giới Thứ Hai.

Mà Anh Hùng công hội của hắc cũng phát triển cao tốc, hiện tại hội viên của công hội đã tuyển đầy 100 vạn người. Từ sau khi Tần Thời Vũ thuê cửa sổ của công hội đại sảnh trong các thành phố, chiêu mộ thành viên quy mô lớn, số lượng thành viên công hội tăng lên nhanh chóng, rất nhanh đạt được giới hạn 100 vạn người.

Hiện nay, 100 vạn người này đều ở bên trong Long Đô, thúc đẩy thành phố ấy đi đến con đường phồn hoa mà nỗ lực, điểm cống hiến công hội tăng lên nhanh chóng, không cần bao lâu là có thể tăng lên công hội cấp hai, đến lúc đó lại có thể chiêu mộ thêm 100 vạn người chơi, nghênh đón một thời kỳ phát triển cao tốc.

Dần dần, Hoàng Dật đi tới truyền tống trận, sau đó truyền tống tới tầng 60 của Chúng Thần chi tháp. Trong bí cảnh, người chơi không cách nào ngồi thú cưỡi, hắc chỉ có thể dùng lực lượng của mình đi đánh. Hiện tại, hắc đánh tầng này đã rất nhẹ nhàng, thời gian qua cửa rút ngắn tới 39 phút, chỉ kém 3 phút so với kỷ lục thế giới của Thiên Đạo. 3 phút này cũng là chênh lệch của chiến hồn, chiến hồn công kích của Hoàng Dật chỉ tới tầng thứ sáu, mà Thiên Đạo thì lại là tầng thứ chín, đồng thời kích hoạt công kích áo nghĩa.

Hoàng Dật hiện tại là cấp 63, tỷ lệ rơi đồ tầng 60 vô cùng cao, hầu như mỗi hai lần là có thể rơi ra một dây cương Địa Long Hành, dây cương này có thể tặng người, đến lúc đó có thể dùng để phân phối một Địa Hành Long cho cao tầng của công hội. Mặt khác, trong Chúng Thần chi tháp mỗi một lần đều có trang bị cam rơi ra, những cái này đều là tài phú, cũng chỉ có giai đoạn này mới có thể tới, chờ cấp bậc của Hoàng Dật thăng lên, tỷ lệ rơi đồ thấp xuống, sẽ không thể rơi ra nhiều thứ tốt như vậy.

Hoàng Dật thành thạo đẩy mạnh, cả đám BOSS ngã xuống ở trước mặt hắc,

cả đám quái nhỏ biến thành điểm kinh nghiệm của hắn, từng trang bị cam được hắn thu trong túi, hắn hầu như là dựa theo một loại trình tự bình thường.

Đánh đánh đánh, Hoàng Dật bỗng nhiên thu được một tin tức, là Bá Vương gửi tới -- "Miếu Sát, tôi chuẩn bị xong rồi, có thể xuất phát đi tìm 98 trái tim của Sa Đạo Vương."

Hoàng Dật mỉm cười, trả lời: "Gặp tại cửa đông Long Đô."

Ngay sau đó, hắn lập tức rời khỏi Chúng Thần chi tháp, truyền tống tới Long Đô.

Bên tai nhất thời truyền đến âm thanh huyên náo ồn ào, Hoàng Dật đi tới thành phố của mình -- Long Đô, hiện tại hắn cũng là thành chủ của thành phố này. Lúc này, Long Đô đã khôi phục tình cảnh phần vịnh trước đó, trong quảng trường truyền tống rộn ràng nhộn nhạo, có các loại nhân vật ra ra vào vào, thiếu nam thiếu nữ, người già trẻ nhỏ, người buôn bán, người chơi NPC, các loại nhân vật đều có, vô luận là hội viên của Anh Hùng công hội hay không, đều có thể đủ đến đây, là một thành phố tự do.

"A, anh sờ cái mông tôi làm gì, sắc lang!" Đúng lúc này, một người chơi nữ mập mập bỗng nhiên giận quát một tiếng với một người chơi nam bên cạnh, nhất thời khiến cho mọi người xung quanh quan tâm.

Người chơi nam kia chấn động, sau đó nhất thời nổi giận lên: "Tôi chỉ là không cẩn thận đụng phải, cái này cũng coi như sờ? Bà béo như bà, cho dù cho tôi sờ tôi cũng không thêm sờ."

"Anh còn có lý có phải không? Tôi sẽ cho anh biết thế nào là lễ độ, ngày hôm nay anh coi như được dạy dỗ một bữa!" Lúc này, người chơi nữ mập mập bỗng nhiên lấy ra vũ khí, muốn ra tay bên đường.

Mà tình huống lần này, cũng nhất thời khiến cho quần chúng vây xem xung quanh càng ngày càng nhiều, đều chuẩn bị xem náo nhiệt.

"Làm gì? Không được phép gây sự đánh nhau trong lãnh địa của Anh Hùng công hội!" Đúng lúc này, một đội người chơi bỗng nhiên từ trong đám người vọt ra, che giữa hai người chơi, giữ gìn trật tự, tựa hồ là một tiểu đội chấp pháp.

" Anh Hùng công hội chúng tôi hoan nghênh các nhân sĩ yêu thích hòa bình sĩ, ở chỗ này vô luận xảy ra cái gì, đều không cho phép động võ, đây là quy củ." Đội trưởng của tiểu đội chấp pháp nói với hai người chơi kia.

"Hừ! Cờ như anh gặp may mắn!" Người chơi nữ không cam lòng địa nhìn người chơi nam nói một tiếng, sau đó bước vào truyền tống trận, rời khỏi chỗ này.

Một vụ tranh chấp cứ như vậy được dẹp loạn dưới sự khuyên bảo của. tiểu đội chấp pháp Hoàng Dật không khỏi âm thầm gật đầu, xem ra Tần Thời Vũ làm thống trị công hội không tồi, vụ tranh chấp này vừa mới bắt đầu, đã có một tiểu đội chấp pháp xuất hiện rất nhanh, hơn nữa bọn họ đều có tố chất không tồi, không có ý thể hiếp người.

Cái này chỉ là một chuyện vụn vặt, kế tiếp, tâm tư của Hoàng Dật lại trở về chuyện của mình.

Hắn điều khiển hóa thân đi tới Long Đô, sau đó hai thân thể đi tới ngoài cửa đông Long Đô. Người ở đây rất ít, người chơi ra vào thành phố cơ bản đều là dùng truyền tống trận, chỉ có người chơi lần đầu tiên tới mới có thể đi cửa thành.

"Tôi đến rồi." Rất nhanh, bên cạnh Hoàng Dật vang lên âm thanh khàn khàn của Bá Vương.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, lúc này Bá Vương đang từ bên trong thành đi ra, ông ta vẫn chống cây quải trượng, nhưng trang bị trên người cũng đã rực rỡ hẳn lên. Trong khoảng thời gian này, dưới sự trợ giúp của Hoàng Dật, thực lực của ông ta tăng lên rất rõ ràng, thoág cái đuổi theo trình độ của người chơi hiện nay.

"Trái tim trong hóa thân của tôi dùng trái tim của Sa Đạo Vương, ông tới thử

một chút xem 98 trái tim còn lại ở đâu." Hoàng Dật nói xong, chỉ chỉ hóa thân của mình.

"Được!" Bá Vương gật đầu, vươn bàn tay tiểu tụy, đặt lên vị trí trái tim trong hóa thân của Hoàng Dật, sau đó nhắm hai mắt lại, ngâm xướng một đoạn giai điệu quý dị, giống như lần trước tìm kiếm Hắc Lang.

Dần dần, Bá Vương ngâm xong, mở mắt, sau đó nhìn Hoàng Dật, nói: "Tôi hiện tại nhận ra được hai chỗ gần đây nhất, một chỗ ở phương bắc cách 73 km, chỗ còn lại ở phía tây 95 km, chúng ta đi chỗ nào trước?"

"Đi chỗ gần nhất trước, chỗ kia tôi sẽ phái hóa thân đi qua dò đường." Hoàng Dật nói xong, bản thể và hóa thân đều cười lên Tấn Mãnh Long và Tốc Long, hướng về phương bắc và phương tây.

Nếu như đây là phân thân của Hoàng Dật, mà không phải hóa thân, như vậy hẳn không cách nào đồng thời cười hai thú cười, bởi vì mỗi người chơi chỉ có thể đồng thời sử dụng một con thú cười, nhưng hóa thân thì không giống, cái này cùng loại với một nhân vật khác, không bị hạn chế.

Thú cười của Bá Vương là Phong Long, ngoại hình tương đối nhỏ, giống như là Tốc Long còn nhỏ, nhưng da của nó càng căng mịn trơn tru hơn một ít. Phong long có năng lực phong hệ, đối với tốc độ di chuyển có tăng thêm rất lớn, tốc độ chạy cơ bản không kém gì Tấn Mãnh Long của Hoàng Dật. Hai người cười thú cười, nhanh chóng đi đến mục tiêu, dọc theo đường đi kéo ra hai làn khói bụi.

"Bá Vương, Linh Hồn Tự Khúc ông nghiên cứu thế nào rồi?" Hoàng Dật vừa chạy, vừa quay đầu nhìn Bá Vương hỏi.

"Cũng được." Bá Vương gật đầu, "Linh Hồn Tự Khúc tối nghĩa khó hiểu, nhưng hẳn là một thứ cùng loại với hiệu ứng quần thể, trong đoàn đội sẽ phát huy ra tác dụng cực kỳ cường đại. Tôi hiện nay nghiên cứu ra giai điệu thứ nhất, có hiệu quả tăng cường quần thể, giai điệu sau còn chưa nghiên cứu ra."

"Kế tiếp hẳn là có thể có hiệu quả làm giảm xác suất luân hồi." Hoàng Dật hướng Bá Vương nói, hẳn nghe một ít người chơi trong ba mươi vạn người của Phong Chí nói qua, trưởng lão của bọn họ sau khi nghiên cứu ra Linh Hồn Tự Khúc, giúp cho xác suất luân hồi của bọn họ giảm lại rất nhiều. Chỉ cần năng lực này nghiên cứu ra, vậy sau này đối với đoàn đội mà nói, đặc biệt đối với đoàn chiến trường bình thường liếm máu, sẽ có trợ giúp vô cùng lớn.

...

Cùng lúc đó, trong một địa cung nào đó của Thê Lương Sa Địa rộng lớn, có một ông già mặc áo choàng đen, mang khăn đội đầu màu đen. Trên cổ có quần một con măng xà màu đen, thè ra lưỡi rắn, có vẻ lạnh lạnh kinh khủng.

Ông già này, chính là một trong ba đại tướng quân dưới trướng của Sa Đạo Vương - Hắc Xà.

Lúc này, trong tay lão đang cầm một cái hộp màu vàng, trong hộp đặt một trái tim màu đen, trái tim đang đập có tiết tấu, dường như là một sinh mệnh.

"Trái tim này thật đúng là cường đại." Lúc này, Hắc Xà liếm liếm môi, tham lam nhìn chăm chăm trái tim, sau đó, giọng điệu của lão hơi trở nên có chút âm trầm, "Chỉ tiếc không đủ cực nhiệt chi lực, lần trước trong phòng đấu giá Thiên Thai thành, lúc đầu đã sắp chụp được bảo bối tràn ngập cực nhiệt chi lực, đáng tiếc cuối cùng lại bị người khác giành, thật sự là ghê tởm. Bất quá bảo bối ấy cũng chỉ là tràn ngập cực nhiệt chi lực mà thôi, tựa như không có chỗ gì đặc biệt, thật không rõ ràng người nọ vì sao phải tiêu hao bốn thánh tinh thạch để mua."

Hắc Xà khẽ lắc đầu, đem cái hộp cất vào, thì thào nói: "Cái này đã là trái tim thứ mười, chỉ cần đem tám mươi tám trái tim còn lại lấy tới tay, vậy ta sẽ trở thành Sa Đạo Vương thứ hai. Đến lúc đó, tôi nhất định sẽ tận tâm tận lực dốc sức cho ngài." Nói xong, lão quay đầu nhìn con măng xà đang quần trên người mình.

"Ừm, làm việc cho ta, là chuyện chính xác nhất ngươi làm trong đời này."

Lúc này, con mãng xà quẩn trên cõ Hắc Xà, bỗng nhiên phát ra một âm thanh thâm trầm.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 292: Trái Tim Thứ Hai

Tốc độ thú cưỡi của Hoàng Dật và Bá Vương đều rất nhanh, không một hồi thì đi tới gần mục tiêu.

"Ừa? Chỗ đó sao có thể có một khu rừng?" Đúng lúc này, Bá Vương bỗng nhiên nhìn phía trước nói, trên mặt đầy nếp nhăn có một tia kinh ngạc.

Chỉ thấy trong sa mạc cực nóng phía trước, đột ngột xuất hiện một khu rừng rậm, xanh mướt, trong sa mạc cực nóng khô hạn dường như một thiên đường. Khiến cho những người đi trong sa mạc, không nhin được muốn đi vào thăm dò một phen, tìm kiếm nguồn nước.

"Vậy nói rõ chúng ta tìm đúng chỗ." Hoàng Dật cũng nhìn khu rừng xa xa, "Đây là ảo ảnh, là ảo cảnh do Sa Đạo Vương làm ra, hấp dẫn mọi người tiến vào khu vực đó, bọn họ sẽ lạc đường, sau đó bị dẫn tới địa điểm giấu trái tim, cuối cùng bị nhốt chết, sinh mệnh tinh hoa bị trái tim hấp thu. Vô số năm trôi qua, cũng không biết hãn đã hấp thu sinh mệnh tinh hoa của bao nhiêu khách qua đường."

"Chúng ta đi qua đi, tôi nhận ra được trái tim quả thật là ở hướng kia." Bá Vương nói xong, kẹp bụng của Phong Long, khiến cho nó chạy nhanh hơn một ít.

Rất nhanh, hai người tiến vào bên trong ảo cảnh, lạc mất phương hướng, lại đi một hồi sau đó, bọn họ đi tới một ốc đảo.

Ở giữa ốc đảo này là một hồ nước hình trăng tròn, xung quanh sinh trưởng một vài cây thụ sa mạc, vài con thỏ trốn trong bụi cỏ, để phòng nhìn Hoàng Dật

và Bá Vương hai người khách không mời mà đến này.

"Hắn cũng là ở đây." Bá Vương nói xong, thúc Phong Long giảm tốc độ lại, bắt đầu di chuyển chung quanh ốc đảo.

"Lưu ý nhiệt độ một chút, nhiệt độ lối vào của địa cung sẽ thấp hơn một chút." Hoàng Dật nhắc nhở. Hắn lần đầu tiên phát hiện địa cung của Sa Đạo Vương, cũng là bởi vì nhận ra nhiệt độ của lối vào có vấn đề, cho nên mới tìm được lối vào.

Hai người tìm kiếm có mục đích, đi qua đi lại mấy lần trong ốc đảo, cẩn thận cảm nhận. Rất nhanh, Hoàng Dật tập trung vào khu vực dưới tàng cây của một gốc cây sương rồng lớn, nhiệt độ ở đây thấp hơn một ít so với nơi khác.

Kế tiếp, Hoàng Dật lấy ra quyển trục "Nê Bạo thuật" chuẩn bị từ sớm, phóng đến hướng khu vực đó.

"Ần!" Nhất thời, mặt đất của khu vực đó bị nổ tung lên, bùn đất toàn bộ văng ra, biến thành một hố sâu, lộ ra sự vật bên dưới.

Phía dưới là một thứ có hình miệng giếng, hàn khí từ chỗ đó lộ ra, tựa như một hàn động vạn năm bình thường.

"Tìm được rồi, ở đây cũng là lối vào." Hoàng Dật nói xong, thu hồi Tấn Mãnh Long, nhảy xuống hố sâu, đem miệng giếng đào lên.

Giây phút miệng giếng bị dời ra, một cổ hàn khí bỗng nhiên tung lên tận trời, mặt nước của ốc đảo xung quanh cấp tốc biến thành màu trắng, kết thành băng. Da của Hoàng Dật và Bá Vương cũng ngưng kết ra một tầng bông tuyết nho nhỏ, đông lạnh thấu nội tâm.

Cảnh này, cũng giống như lúc Hoàng Dật lần đầu tiên tiến vào địa cung Sa Đạo Vương, nguyên tố băng bên trong nồng nặc không gì sánh được, tất cả đều là do trái tim phát ra.

"Chúng ta xuống phía dưới đi!" Hoàng Dật nói xong, cử động thân mình, đem bông tuyết trên người phúi xuống, sau đó nhảy xuống.

"A! Thật lạnh, bộ xương già này của tôi sắp bị đông cứng rồi." Lúc này, Bá Vương cũng nhảy xuống, không khỏi đưa tay phủ quanh vai, run run nói.

"Kế tiếp, ông chuẩn bị thăng cấp rất nhanh, bên trong sa đạo địa cung có vô số quái tinh anh, điểm kinh nghiệm vô cùng cao, tôi lần đầu tiên đến liên tục thăng vài cấp." Hoàng Dật mỉm cười, sau đó lần thứ hai triệu hồi ra Tấn Mãnh Long, tiến vào chỗ sâu trong địa cung.

Kế tiếp, hai người quả nhiên phát hiện vô số binh sĩ bị đóng băng phía trước, liếc mắt nhìn không thấy điểm cuối, dường như tượng binh mã, tản mát từng trận hàn khí, dường như lọt vào thế giới băng đẳng.

Hoàng Dật trực tiếp thúc Tấn Mãnh Long vọt vào, Tấn Mãnh Long thoáng cái đụng ngã một đám binh sĩ, chúng nó đều tỉnh lại. Đầu triển khai công kích hướng Hoàng Dật và Bá Vương, đẳng cấp của chúng nó đều là cấp 65, cao hơn rất nhiều so với địa cung lần trước Hoàng Dật gặp phải, hẳn là hệ thống căn cứ đẳng cấp của người chơi tiến vào mà tự động điều chỉnh.

Bất quá chúng nó dưới sự tấn công bạo lực của Hoàng Dật và Bá Vương hai người, chỉ là một đồng điểm kinh nghiệm mà thôi.

"Kinh nghiệm của quái ở đây thật cao, tôi thoáng cái tăng 10%." Rất nhanh, Bá Vương cảm khái một tiếng, cười Phong Long, quơ quái trượng trong tay chỉ xuống hướng binh sĩ, một ít quang hoa màu tím nhất thời trút xuống, công kích tới đám binh sĩ. Còn Phong Long, thì thổi ra một cơn lốc xoáy, đem binh sĩ cuốn lên không trung, sau đó cho rơi xuống.

"Đây là phúc lợi của người chơi loại mạo hiểm. Người chơi loại mạo hiểm, bọn họ có thể mười ngày nửa tháng không có biện pháp luyện cấp, cho nên gặp phải loại địa cung này, sẽ có một bữa đại tiệc điểm kinh nghiệm, thoáng cái thăng vài cấp." Hoàng Dật vừa thả Ngải Độc Bệnh, vừa dành thời gian nói.

"Dựa theo loại tốc độ này, chờ lấy xong 98 trái tim, chúng ta sẽ được bao nhiêu điểm kinh nghiệm?" Bá Vương cười hắc hắc, chờ mong nói, quả trượng trong tay nhất thời vẽ ra nửa vòng tròn, phun ra quang hoa nửa một vòng cung tròn, thoáng cái bao trùm một khu vực lớn, đám quái nhất thời bắt đầu tự công kích lẫn nhau, giống như đột nhiên phát điên.

Hoàng Dật thấy cây quả trượng của Bá Vương, trong lòng có một ít tò mò, không khỏi hỏi: "Cây quả trượng của ông từ đâu tới? Sao chưa thấy ông đổi qua vũ khí?"

"Đây là vũ khí thuộc về nghề nghiệp dành riêng, tôi vừa lựa chọn nghề nghiệp thì có, có thể phát triển theo tôi, tôi không cần đi đánh vũ khí, trực tiếp đem một ít tài liệu tới thăng cấp vũ khí nghề nghiệp dành riêng là được." Bá Vương nói xong, vuốt ve cây quả trượng, giống như vuốt ve một bảo bối.

Kế tiếp, hai người cấp tốc đem những binh sĩ này thanh lý, điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật nhất thời tăng lên một đoạn, nhanh hơn rất nhiều so với Chúng Thần chi tháp luyện cấp.

"Tôi thăng một cấp." Lúc này, Bá Vương cảm khái một tiếng, thần sắc có chút không thể tưởng tượng.

"Kế tiếp hẳn là còn một đám quái tinh anh, còn có rất nhiều điểm kinh nghiệm." Hoàng Dật nói xong, tiếp tục thúc Tấn Mãnh Long đi xuống.

Quả nhiên, hai người tiếp tục đi một khoảng, phía trước lần thứ hai xuất hiện một đám quái, bất quá những con quái này nhìn qua uy mãnh hơn, rõ ràng là quái tinh anh phẩm chất cao hơn.

Kế tiếp, Hoàng Dật và Bá Vương lại một phen chiến đấu, sau khi tiêu tốn một thời gian, hai người mới đem bầy quái tinh anh này giết chết, tiếp tục thu được một đồng kinh nghiệm, rơi ra rất nhiều trang bị.

"Được rồi, kế tiếp, đánh chết BOSS thủ hộ cuối cùng, chúng ta có thể lấy

được trái tim Sa Đạo Vương." Hoàng Dật nói xong, cười Tấn Mãnh Long đi tới chỗ sâu nhất của địa cung.

Ở cuối địa cung này lại có chút không giống với địa cung đầu tiên, chỗ sâu nhất trực tiếp là một vực cao. Trên cao là một hộp kim loại màu vàng, hàn khí vô tận từ bên trong bay ra, chính là trái tim của Sa Đạo Vương.

Mà phía trước vực cao, thì có một pháp sư bị hàn băng đông cứng, pháp bào trên người là màu xanh, tựa hồ là một băng hệ pháp sư, trong tay cầm một thanh pháp trượng, cả người thoát nhìn giống như là một miếng hồ phách to lớn.

"Răng rắc!" Đúng lúc này, hàn băng trên người của pháp sư bỗng nhiên vỡ vụn ra, tên pháp sư nhất thời khôi phục năng lực hành động, nó nhìn Hoàng Dật và Bá Vương một chút, trực tiếp vung pháp trượng, phóng ra hai mũi tên hàn băng đến đây.

Hoàng Dật và Bá Vương trước đó đều ngưng thần đề phòng, từ lúc pháp sư vung tay, hai người đã đều tự thúc thú cười tránh ra một bên.

Thấy loại tình huống này, trong lòng Hoàng Dật hơi trầm xuống, dưới loại tình huống này hẳn thật không thể triệu hoán Anh Hùng ngục giam, chỉ phải hợp lực với Bá Vương hai người đem BOSS này đánh chết.

Đẳng cấp của pháp sư BOSS là cấp 70, nếu như đổi thành hẳn đây trước, vậy khẳng định là đánh không lại. Nhưng sau khi hẳn thu được vũ khí truyền kỳ thực lực tăng lên, còn có một con Tấn Mãnh Long cường đại, vậy có thể liều mạng, hơn nữa bên cạnh còn có một Bá Vương và một con Phong Long hiệp trợ, khả năng đánh chết lớn hơn.

"Vù!" Tốc độ của Tấn Mãnh Long vô cùng nhanh, thoáng cái vọt qua, lực lượng so với man ngưu còn lớn hơn, hầu như trong chớp mắt liền đụng tới trên người pháp sư!

Pháp sư nhất thời bị đụng trúng làm đầu óc có chút choáng váng, bất quá

không tiến vào trạng thái mê muội, đây dù sao không phải kỹ năng, rất khó có hiệu quả không chế.

"Trọng Phán!" Sau một khắc, Hoàng Dật nắm cơ hội, trực tiếp tung ra kỹ năng công kích đơn thể cường đại nhất của mình, thoáng cái làm giảm không ít giá trị sinh mệnh. Con BOSS này là pháp sư máu ít giáp mỏng, rất khó chống đỡ. Hoàng Dật loại nghề nghiệp công kích loại hình vật lý bạo lực cực đoan.

Pháp sư bị đập như thế một chút, lập tức hồi phục tinh thần, muốn thoát ra!

"Ầm ầm!" Đúng lúc này, Hoàng Dật thúc Tấn Mãnh Long phát ra một đạo thiểm điện, bổ vào trên người pháp sư, hiệu quả tê liệt thêm vào của kỹ năng lôi hệ lập tức có hiệu lực, làm cho nó tê liệt đến cả người run lên, ngay cả chạy trốn đều không thoát.

"Trọng Phán!"

"Trọng Phán!"

Điểm nô khí của Hoàng Dật tiêu hao như nước chảy, cả đám Trọng Phán nện trên người BOSS, đập cho lượng máu của nó càng ngày càng ít.

Rất nhanh, trạng thái tê liệt của pháp sư liền bị biến mất, nó cấp tốc vùng pháp trượng, sau đó thân ảnh bỗng nhiên chột lóe, xuất hiện ở một chỗ khác, rõ ràng là sử dụng kỹ năng chạy trốn chiêu bài của tất cả pháp sư -- dịch chuyển tức thời.

Ngay sau đó, pháp sư lập tức phóng ra một đạo tường băng, vững vàng chắn phía trước của Hoàng Dật, không cho hắn tiến lên, sau đó pháp sư hé miệng, bắt đầu ngâm xướng chú ngữ, hiển nhiên là muốn phóng ra một kỹ năng uy lực lớn.

"Linh Hồn Gào Thét!" Đúng lúc này, Bá Vương bỗng nhiên hét lên một tiếng hướng pháp sư, một vòng khí nhất thời tràn ra, bắn trúng pháp sư!

Sau đó pháp sư bưng kín lỗ tai, khí tức trở nên hỗn loạn, chạy lung tung bốn

phía, ngâm xương nhất thời bị cắt đứt.

Hoàng Dật nắm cơ hội, thúc Tấn Mãnh Long vòng qua tường bằng, sau đó nhảy lên cao, nhảy đến không trung, mang theo vạn quân chi lực nhào xuống pháp sư phía dưới.

"Rầm!" Pháp sư bị Tấn Mãnh Long nhào trúng, lực tấn công cường đại thoáng cái trút xuống trên người nó, làm nó giẫm ngã xuống mặt đất, trong lúc nhất thời không đứng dậy được.

Hoàng Dật nắm cơ hội, lập tức đem hình thái rìu hai tay chuyển đổi thành rìu một tay, cúi người xuống, đập ra một Trọng Phán kế tiếp hướng pháp sư trên mặt đất.

Hoàng Dật và Bá Vương hai người phối hợp, đạt được một khởi đầu không tồi.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 293: Kính Bảo Hộ Của Oswald

Sau khi chịu một lượng thương tổn lớn, pháp sư rốt cục gian nan đứng lên, nó đem pháp trượng cấp tốc hướng về Hoàng Dật một chút, sau đó một cổ hàn khí phun ra, không ngừng phun trên người Hoàng Dật, làm hấn và Địa Hành Long nửa bước khó đi, đồng thời chịu thương tổn kéo dài.

Nếu như là người chơi bình thường, gặp phải cái kỹ năng này có thể sẽ bị phun chết tươi, không tiếp cận được pháp sư, lại chạy trốn không được pháp sư, tiến thoái lưỡng nan.

"Hỏa diễm!" Sau một khắc, Hoàng Dật thả ra ngọn lửa màu vàng trên tứ chi trong hình thái thú vương, thoáng cái bao phủ tay chân, hàn khí phun trên người, không hề sản sinh ra ảnh hưởng gì.

Sau đó, hấn lập tức triệu hồi ra chó săn và chim ưng, cũng khống chế chó săn phun lửa hướng pháp sư, thiêu đốt nó.

"Linh Hồn Thâu Tống!" Lúc này, Bá Vương chống quái trượng một chút, một đạo ánh sáng xanh lục bắn ra trên người pháp sư, sau đó trên người pháp sư bỗng nhiên xuất hiện một sợi quang mang màu xanh, thoáng cái nối liền với Hoàng Dật và Bá Vương.

Ngay sau đó, một điểm sáng tia lục sắc dọc theo quang mang truyền tới trên người của Hoàng Dật và Bá Vương.

Hoàng Dật phát hiện, giá trị sinh mệnh của mình dĩ nhiên bắt đầu dần dần khôi phục lên, xem ra cái kỹ năng này là lợi dụng sinh mệnh tinh hoa của kẻ địch truyền đến trên người phe mình, khôi phục giá trị sinh mệnh của phe mình.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục thúc Tấn Mãnh Long đánh qua hướng pháp sư, đụng cho nó đầu óc choáng váng, sau đó lại là vài cái Trọng Phán đập xuống.

"Thật ghê tởm!" Pháp sư thấy công kích của mình chậm chạp không có hiệu quả, không khỏi tức giận mắng một tiếng, sau đó đem pháp trượng cầm mạnh xuống mặt đất, hét lớn một tiếng: "Toàn Bộ Đóng Băng!"

Ngay sau đó, bốn phương tám hướng khắp nơi đều tràn ngập một tầng hàn băng rất dày, thoáng cái đem Hoàng Dật và Bá Vương cả người lẫn thú cưỡi toàn bộ đóng băng, ngay cả chim ưng bay lượn trong không trung cũng không thể may mắn tránh khỏi, thoáng cái biến thành một tượng băng, thẳng tắp rơi xuống, vỡ thành năm bảy mảnh.

Cái kỹ năng này, là một đại chiêu của BOSS pháp sư, một khi dùng đến thì lập tức thay đổi chiến cuộc, nắm giữ chủ động.

"Nguyên tố băng rét lạnh thấu xương, xin cho nơi đây hóa thành kỷ băng hà, thành truyền kỳ của ngàn năm sau. Khi thời gian của muôn đời, chảy qua trên mặt đầy hàn băng của bọn chúng, khi tuyệt vọng trong mắt bọn chúng, đều hóa thành thống khổ và tử vong. . ." Đúng lúc này, pháp sư thần sắc nghiêm nghị, ngâm xướng một đoạn chú ngữ xa xưa, tựa như muốn sử dụng một công kích tuyệt thế!

"Đặc Xá" Sau một khắc, hàn băng trên thân thể của Hoàng Dật bỗng nhiên tan rã, sau đó hắt từ trên người Tấn Mãnh Long bị đóng băng nhảy xuống, bổ một rìu xuống pháp sư!

"Bộp!" Một rìu này của Hoàng Dật như tích tụ toàn sức lực, thoáng cái bổ xuống trên vai pháp sư.

"Xoẹt!" Sau một khắc, vai của pháp sư trực tiếp bị chém ra một vết thương rất dài, máu bắn ra như suối.

Pháp sư này sau khi đóng băng ở Hoàng Dật và Bá Vương, ngâm xướng kỹ

năng tuyệt thế kia, phòng ngự trên người sẽ giảm xuống thấp nhất, thoáng cái bị Hoàng Dật bổ một rìu xé gần nửa thân thể, hành động đều có chút bất tiện.

Đây là BOSS dã ngoại, chúng nó sẽ có hành vi của bị thương, thương thế càng nặng, hành động càng kém, toàn bộ thuộc tính cũng sẽ giảm, chân thực hơn một ít so với BOSS trong bí cảnh.

Mà lần này, hàn băng trên người của Bá Vương cũng rất cục tan ra, hai con Địa Hành Long cũng đồng thời khôi phục tự do.

Kế tiếp, Bá Vương và hai con Địa Hành Long tiếp tục triển khai vây công hướng pháp sư, một lần nữa nắm giữ quyền chủ động, đánh cho pháp sư BOSS không có lực hoàn thủ.

Hoàng Dật và Bá Vương đều là nghề nghiệp hi hữu một trong một vạn, hơn nữa hai con Địa Hành Long đồng dạng là một trong một vạn, con BOSS pháp sư cấp 70 chống lại hai người bọn họ có thể nói là có chút gian nan. Hơn nữa nghề nghiệp của BOSS này cũng là một nhược điểm rất lớn, bản thân là pháp sư máu giấy, còn là bằng hệ pháp sư loại lực công kích yếu nhất, lấy không chế là chính, công kích là phụ, tạo thành uy hiếp đối với hai người là có hạn. Nếu như nó là một hỏa hệ pháp sư lực công kích cường đại mà nói, như vậy Bá Vương rất nhanh có thể bị nó giết chết, Bá Vương mà chết, thì chỉ còn lại một mình Hoàng Dật, vậy sẽ là một cục diện khác.

BOSS ngang cấp, khác biệt của nghề nghiệp, uy hiếp đối với người chơi cũng không giống.

Kế tiếp, dưới thế tiến công mãnh liệt của Hoàng Dật và Bá Vương, BOSS pháp sư vẫn không thể đạt được chiến quả tốt, ngược lại là vết thương trên người liên tục tăng nhanh, càng ngày càng suy yếu, cuối cùng lượng máu bị đánh tới 10%.

Lúc này, Hoàng Dật rất cục lãng phí giá trị năng lượng mở ra Thời Gian Chi Nhân, phòng bị BOSS pháp sư, 10% cuối cùng thường thường là lúc BOSS

mãnh liệt nhất, không chú ý sẽ bị giết.

Bỗng nhiên, Thời Gian Chi Nhãn của Hoàng Dật thấy BOSS pháp sư sẽ thả ra một đại chiêu tại 5 giây sau, Hoàng Dật nắm chắc thời gian, bình tĩnh tiến hành chu toàn với BOSS.

Năm giây sau, hắn bỗng nhiên vươn tay, bắt được cổ tay BOSS, sau đó sử dụng [tước vũ khí]!

BOSS vừa vặn hé miệng, chuẩn bị ngâm xướng, thoáng cái ngâm miệng, bị hiệu quả cấm ngôn thêm vào của kỹ năng [tước vũ khí] cắt đứt.

Một đại chiêu còn chưa kịp thả ra, đã bị bóp chết trong nôi.

Kế tiếp, Hoàng Dật và Bá Vương hai người tiếp tục công kích, pháp sư đã không có pháp trượng, thực lực càng nhỏ yếu, 10 giây đi qua lượng máu của nó bị đánh tới 5%!

"Bá Vương, có kỹ năng cấm ngôn không? 5 giây sau cho nó!" Đúng lúc này, Thời Gian Chi Nhãn của Hoàng Dật lại nhìn thấy pháp sư BOSS tại 5 giây sau lần thứ hai sử dụng một đại chiêu.

Bá Vương không nói hai lời, lập tức vung quả trượng, hướng Hoàng Dật một chút, một đạo quang hoa màu tím nhất thời rơi xuống trên người của hắn!

Ngay sau đó, Hoàng Dật phát hiện thời gian hồi phục của một kỹ năng vừa sử dụng--[tước vũ khí] thoáng cái kết thúc, xem ra kỹ năng của Bá Vương là trợ giúp đồng đội giảm thời gian hồi phục của kỹ năng, là một kỹ năng phụ trợ vô cùng đặc thù.

Rất nhanh, pháp trượng một lần nữa về tới trong tay của BOSS pháp sư, nó lập tức giơ pháp trượng lên, muốn lần thứ hai thả ra một kỹ năng.

Đúng lúc này, Hoàng Dật trò cù diễn lại, lần thứ hai sử dụng [tước vũ khí], đem pháp sư BOSS cấm ngôn.

Pháp sư nhất thời trở nên ghen ghét không gì sánh được, hai kỹ năng siêu cường đều dùng không được, loại kỹ năng này đều là phải đến thời cơ thích hợp mới có thể dùng, hơn nữa sử dụng thì cũng chỉ cần hô lên tên của kỹ năng là được, nhưng lúc này đã mất cơ hội tốt. Đương nhiên, còn có một vài kỹ năng không cần ngâm xướng cũng không cần hô lên tên kỹ năng cũng có thể dùng, bất quá BOSS pháp sư không có loại kỹ năng này.

Cứ như vậy, hai đại chiêu đều bị Hoàng Dật cấm ngôn, BOSS này rốt cục đã không có hậu chiêu, cuối cùng bị Hoàng Dật và Bá Vương hai người hợp lực đánh chết, ngã xuống mặt đất.

Đánh BOSS này so với Hoàng Dật đánh BOSS thứ năm tầng 60 hình thức 1 người của Chúng Thần chi tháp còn mệt hơn một ít, BOSS kia cũng là 70 cấp, là kỵ sĩ cười Tấn Mạnh Long, theo lý mà nói so với BOSS pháp sư càng khó hơn. Nhưng pháp sư là BOSS dã ngoại, thực lực mạnh hơn không ít, dưới sự hợp lực của Hoàng Dật và Bá Vương hai người, đánh lâu như vậy mới chết.

"Hả? BOSS này rơi ra một cái mặt người?" Đúng lúc này, Bá Vương bỗng nhiên nhìn chăm chăm thi thể của BOSS pháp sư kinh ngạc nói một tiếng.

Hoàng Dật cúi đầu nhìn, quả nhiên, bộ phận mặt xung quanh con mắt của BOSS pháp sư đã tách ra, dường như bị lột một lớp da, nhìn qua có chút ghê tởm.

Hoàng Dật ngồi xổm thân thể xuống, đem da mặt nhặt lên, nhìn tỉ mỉ một chút, lúc này mới phát hiện cái này căn bản là không phải mặt người, mà là một kính bảo hộ, chỉ bất quá màu sắc và màu da giống nhau như đúc, căn bản không nhìn ra là hình dạng của kính bảo hộ.

Hoàng Dật kiểm tra thuộc tính của vật phẩm một chút.

【 kính bảo hộ của Oswald 】(trang bị đặc thù)

Sau khi mang vào, có thể tùy ý thay đổi khuôn mặt, phòng ngự ma pháp +2%, cũng tăng 10% phạm vi phạm vi nhìn.

Đây là một trang bị đặc thù có chứa thuộc tính hiếm thấy. Hoàng Dật trước đó cũng từng mua qua trang bị đặc thù như vậy, ví dụ như mặt nạ bảo hộ, loại trang bị này bình thường là không có thuộc tính, chỉ là vì che khuất bề ngoài, nhưng kính bảo hộ của Oswald lại có một chút thuộc tính, tuy rằng không lớn, nhưng cái thuộc tính này cũng tương đương với tặng không, người khác không có ủa. Cái này như trử vật giới chỉ Bá Vương khế ước của Hoàng Dật, trử vật giới chỉ của người bình thường là không có thuộc tính, nhưng của Hoàng Dật có, cái này tương đương nhiều hơn một trang bị so với người khác, chỉ là loại thuộc tính này rất thấp, không có hiệu quả quyết định.

"Cái kính bảo hộ này cậu cầm đi, cậu là Miếu Sát mọi người đều biết, bình thường cần thay đổi vẻ ngoài, che giấu tung tích." Bá Vương nói.

"Được!" Hoàng Dật cũng không khách khí, lập tức mang kính bảo hộ vào.

Nhất thời, hắn chỉ cảm thấy kính bảo hộ dung nhập vào trong da thịt, trở thành một phần thân thể của hắn, hắn đưa tay sờ sờ mặt mình, không có phát hiện bất luận cái gì dị dạng. Mà lúc này, vẻ ngoài của hắn cũng nhất thời biến thành một hình dạng khác, hắn còn có thể khiến cho mũi cao lên, con mắt lớn hơn nữa, lỗ tai nhỏ lại, ngũ quan đều có thể tùy ý thay đổi. Cái này đối với che giấu tung tích mà nói, quả thật là một đạo cụ cấp thần, sau này đi ở trên đường, hắn cũng không cần lo lắng bị người khác nhận ra.

BOSS pháp sư này sau khi chết, còn rơi ra một vài thứ khác, bên trong có một viên trang bị cam, thuộc tính phương diện tương khớp với Bá Vương, đương nhiên là do Bá Vương cầm. Ngoài ra, chiến lợi phẩm còn lại cũng là mấy thứ tài liệu tương đối trân quý, Hoàng Dật tỉ mỉ kiểm tra một chút, cũng không thấy【 năng lượng thạch đặc thù 】lần trước xuất hiện qua, phỏng chừng năng lượng thạch là xác suất quá nhỏ, lần trước cũng là gặp phải đại vận mới rơi ra.

Kiểm kê xong chiến lợi phẩm, kế tiếp cũng là mục đích của chuyến này. Hoàng Dật đi tới bục cao, nhìn về phía cái hộp, bên trong cũng là [trái tim của Sa Đạo Vương]. Lần này, hắn vẫn cảm thụ được cảm giác thoải mái, bất quá so với [Khế Ước thạch của Đọa Lạc chi vương] rơi ra từ công chúa mỹ nhân ngư mà nói, cái cảm giác thoải mái này đã yếu đi không ít, đọa lạc chi lực bên trong của phai nhật rất nhiều.

Hoàng Dật bắt đầu thử thu [trái tim của Sa Đạo Vương], lần trước hắn thu dẫn ra hệ thống thông báo, đưa tới Hắc Lang truy sát, mà lần này cũng rất bình tĩnh, không có dẫn phát động tĩnh gì, chỉ bất quá thu thời gian vẫn cần 10 phút.

Kế tiếp, Hoàng Dật và Bá Vương kiên trì đợi mười phút, rốt cục thu vào thành công!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 294: Cạnh Tranh Vô Hình

Trái tim này tràn ngập cực hàn chi lực, Hoàng Dật hiện tại không dùng được, cái này cần tìm Độc Cô Lãnh Tàng hỗ trợ. Lần trước Độc Cô Lãnh Tàng ở phòng đấu giá Thiên Thai thành dùng 4 tinh thạch mua một khối kim loại kỳ dị, có thể tản ra cực nhiệt chi lực, vừa lúc có thể dùng để giải trừ cực hàn chi lực của trái tim này. Hơn nữa bên trong khối kim loại có phong ấn một sinh vật quý dị, hẳn còn có thể dùng trái tim Sa Đạo Vương, đi thử xem sinh vật ấy rốt cục sẽ phát sinh biến hóa thế nào.

"Đi thôi, kế tiếp, chúng ta đi địa cung còn lại, hóa thân của tôi đã tới đó."
Hoàng Dật hướng Bá Vương nói một tiếng, sau đó xoay người rời khỏi địa cung.

...

Cùng lúc đó, Hắc Xà cũng đang di chuyển trong Thê Lương Sa Địa, tìm kiếm những trái tim còn lại của Sa Đạo Vương, lão và Hoàng Dật đang triển khai cạnh tranh trong vô hình, nhưng hai phương cũng không biết sự tồn tại của đối phương.

"Hắc Xà, người đây là đi đến Long Đô sao?" Lúc này, con mãng xà quần trên người Hắc Xà hỏi, ngữ khí thâm trầm, dường như là loại cảm giác của đại nhân vật giấu ở phía sau nói chuyện, thần thần bí bí.

"Chủ nhân, tôi là đi đến địa điểm giấu trái tim gần Long Đô." Hắc Xà lập tức lắc đầu, đưa tay lau mồ hôi trên trán, "Long Đô tôi không dám đi qua, chỗ đó đã bị Sát Thần chiếm lĩnh, bản thân hẳn có một con bò cạp cường giả làm thủ hộ giả, ngay cả Hắc Lang đều thiếu chút nữa chết trong tay của nó, thực lực của tôi và Hắc Lang không khác biệt lắm, tôi đi qua cũng chỉ có đường chết."

"Sát Thần quả thật là một mầm tốt, nếu như có thể để ta sử dụng, vậy kế hoạch của chúng ta sẽ càng thuận lợi thực hiện." Con mãng xà học ra cái lưỡi, ngữ khí có vẻ có chút tiếc nuối, sau đó con người tam giác của nó nhìn Hắc Xà một chút, tiếp tục nói: "Bất quá người cũng không cần lo lắng, chờ người hấp thu xong 98 trái tim của Sa Đạo Vương, ta sẽ cho người một ít bảo vật bất luận kẻ nào đều chưa thấy qua, đến lúc đó người có thể bước vào trình tự Thiên Vực trong miệng các người, đại lục này sẽ tùy ý người hoành hành." Khi nó nói đến hai chữ "đại lục", ngữ khí có chút khinh thường.

"Đa tạ chủ nhân! Tôi nhất định sẽ tận tâm tận lực làm việc cho ngài." Hắc Xà kích động nói, không chút nghi ngờ lời nói của mãng xà.

Lúc này, ánh mắt của Hắc Xà chuyển động, cẩn thận nhìn mãng xà quẩn trên người, cắn răng thử hỏi: "Không biết chủ nhân rốt cục đến từ địa phương nào đâu? Như vậy tôi sau này là làm việc cho ngài, thì có phương hướng hơn."

"Hừ!" Con mãng xà hừ lạnh một tiếng, dường như sấm rền vang lên, thẳng kích tâm linh, "Chuyện không nên hỏi, thì người không nên hỏi, người chỉ cần dựa theo mệnh lệnh của ta đi làm, đến lúc đó tự nhiên không thể thiếu chỗ tốt của người."

"Vâng! Vâng! Vâng!" Hắc Xà thân thể run lên, mồ hôi lạnh chảy ròng, nơm nớp lo sợ trả lời.

Bất quá trong mắt của lão vẫn cất dấu một tia hoang mang, lão gặp gỡ này mãng xà đã rất lâu, kiến thức qua rất nhiều thứ mới nghe lần đầu, thấy những năng lực kỳ dị chưa từng thấy, những năng lực này từ cổ chí kim không có bất luận kẻ nào có, trên sách sử cũng không có ghi chép qua. Thân phận của nó vẫn đều là một điều bí ẩn, không biết rốt cục đến từ đâu.

"Cái địa cung kia còn xa không? Ta không thích mặt trời! Muốn tránh né một chút." Lúc này, vậy xà hỏi.

"Không xa, còn mười km, tôi dùng tốc độ nhanh nhất đi qua." Hắc Xà lập tức

cung kính trả lời một tiếng, sau đó bước chân dường như một trận huyền ảnh, tốc độ bỗng nhiên tăng lên, vung lên một đường cát bụi trong sa mạc.

...

Hoàng Dật và Bá Vương đã từ địa cung đi ra, lúc này ốc đảo bên ngoài đã xảy ra thay đổi, sa thụ đã héo rũ, lá cây dường như khô mục, ảo ảnh cũng biến mất không thấy.

Trái tim của Sa Đạo Vương bị lấy đi, tất cả ở đây đều xảy ra thay đổi.

"Hả?" Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên kinh hãi, quay đầu nhìn chằm chằm một phương hướng, thần sắc ngưng trọng.

"Làm sao vậy?" Bá Vương thấy thần sắc của Hoàng Dật, không khỏi hiếu kỳ hỏi thăm.

"Có người tới." Hoàng Dật trầm giọng nói, "Hơn nữa còn là một vị đại nhân vật, trên người của đối phương có một trang bị truyền kỳ, hơn nữa đang nhanh chóng tiếp cận chúng ta, hình như là đặc biệt đến địa phương này, chúng ta phải nhanh chóng chạy thôi." Hoàng Dật nói xong, lập tức cười Tấn Mãnh Long.

Bá Vương cũng không dám dừng lại nhiều, lập tức cười lên Phong Long, sau đó hai người nhanh chóng nhanh chóng chạy đi, chỉ chốc lát thì không còn hình bóng, chỉ lưu lại một địa cung trống rỗng.

"Bá Vương, ông khiến cho Phong Long thổi gió liên tục đi, đem dấu chân của chúng ta thổi bay, nếu không bọn họ sẽ phát hiện chúng ta." Hoàng Dật quay đầu lại nhìn hàng dấu chân phía sau một chút, hướng Bá Vương nói.

"Được!" Bá Vương lập tức gật đầu, sau đó khống chế Phong Long thổi gió ra, đem dấu chân trên sa mạc thổi bay, không nhìn ra chút vết tích nào.

...

Qua một hồi, Hắc Xà rốt cục chạy tới ốc đảo trước đó Hoàng Dật bọn họ đến.

Lúc này, cây cối trong ốc đảo đã héo rũ, lá cây ố vàng, không có sinh cơ. Hắc Xà thấy cảnh này, có chút nghi hoặc.

Bỗng nhiên, Hắc Xà nhìn thấy lối vào địa cung bị khai mở, thần sắc nhất thời kịch biến, dường như nhìn thấy hình ảnh không thể tưởng tượng nhất trên thế giới này.

"Lối vào bị người đào lên? !" Hắc Xà kinh ngạc kêu một tiếng, sau đó lập tức vọt qua, tỉ mỉ kiểm tra một chút.

"Bùn đất vẫn còn mới mẻ, cho thấy địa cung vừa bị người đào lên không lâu, hơn nữa trên bùn đất còn có dấu chân của nhân loại, thoát nhìn địa cung tựa như tạo ngộ biến cố." Hắc Xà tự nói một tiếng, sau đó nhanh chóng nhảy xuống, tiến vào bên trong địa cung.

"Nhiệt độ không đúng." Vừa tiến vào địa cung, con mẫn xà quấn trên người Hắc Xà liền lập tức nói một tiếng.

Lúc này nhiệt độ trong địa cung tuy rằng vẫn rất thấp, nhưng so với lúc có trái tim Sa Đạo Vương, đã cao hơn nhiều, bọn họ hầu như thoáng cái thì nhận ra.

Hắc Xà lập tức phóng tới phía trước, khi lão thấy đại sảnh trống không, đã không có bất luận binh sĩ thủ hộ nào, sắc mặt càng trở nên trầm trọng, sau đó trực tiếp vọt tới chỗ sâu nhất trong địa cung, nhìn thấy cái bực cao trống không, cái gì cũng không có.

"Chết tiệt, dĩ nhiên có người tới trước chúng ta một bước!" Sắc mặt của Hắc Xà còn lạnh hơn so với nhiệt độ của địa cung, con người lạnh lẽo của lão nhìn quanh bốn phía, sau đó nói: "Người ở đây tựa như mới vừa đi không lâu, ta muốn nhìn xem là ai dám cướp giật bảo vật của ta." Dứt lời, lão lập tức chạy ra khỏi địa cung, một lần nữa trở về bên ngoài, bắt đầu tìm kiếm dấu chân bốn phía.

"Sao không có dấu chân rời đi của chúng?" Hắc Xà dạo qua một vòng, nhưng không phát hiện dấu chân của bất luận kẻ nào, trong lòng nhất thời có chút phiền não, không biết rốt cục nên đuổi theo phương hướng nào.

"Bọn chúng có thể tìm được trái tim này, tự nhiên cũng có thể tìm được trái tim tiếp theo, người phải nhanh chóng đi địa cung còn lại!" Mãng xà trầm giọng nói.

"Vâng!" Hắc Xà lập tức gật đầu, sau đó dùng tốc độ cao nhất chạy đến hướng địa cung còn lại gần Long Đô.

...

"Miếu Sát, kế tiếp chúng ta có đi địa cung còn lại không?" Bá Vương vừa chạy, vừa hướng Hoàng Dật hỏi.

"Nhìn tình huống." Hoàng Dật trầm ngâm một tiếng, "Hóa thân của tôi hiện tại đang ở ngay gần địa cung, tôi sẽ ở đây nhìn, nếu như hai ngày nay không có người đi vào trong đó, chúng ta đi qua. Hiện tại chúng ta tìm trái tim kế tiếp, người vừa rời khiến cho tôi nhớ đến một tên tướng quân khác dưới trướng của Sa Đạo Vương, Hắc Xà tướng quân, lần trước nó đi phòng đấu giá Thiên Thai thành mua một bảo vật cực nhiệt chi lực, phỏng chừng là lựa chọn làm phản, muốn đem 98 trái tim của Sa Đạo Vương chiếm làm của riêng, sau đó giải trừ cổ cực hàn chi lực. Hiện tại chúng ta và nó đã triển khai tranh đấu. Phỏng chừng nó đã thu thập được một phần trái tim, ưu thế duy nhất của chúng ta, cũng là giấu ở chỗ tối, nó còn không biết chúng ta là ai."

"Được, vậy cậu đem trái tim cho tôi, tôi sẽ tìm một phen, chỉ cần là trong 500 km, có trái tim đồng dạng, tôi có thể tìm thấy được, vượt quá cái cự ly này, tôi cũng bất lực." Bá Vương gật đầu nói.

Hoàng Dật lập tức lấy ra trái tim Sa Đạo Vương vừa rời thu được, sau đó đưa cho Bá Vương, trải qua một lần tìm tòi, hai người tập trung ở một khu vực ngoài 423 km, chỗ đó cũng có một trái tim Sa Đạo Vương.

Kế tiếp, hai người toàn lực điều khiển thú cưỡi, nhanh chóng chạy qua mục tiêu, hiện tại bọn họ tương đương với phải tranh thủ thời gian, chạy đến trước kẻ địch, đem trái tim này thu vào.

Chạy hồi lâu sau đó, thần sắc của Hoàng Dật hơi đổi, quay đầu hướng Bá Vương nói: "Hóa thân của tôi nhận biết được một trang bị truyền kỳ đang rất nhanh tiếp cận địa cung, xem ra đối phương mười phần cũng là Hắc Xà, nó hẳn là biết địa điểm cụ thể của tất cả địa cung, đang thu thập trái tim Sa Đạo Vương bên trong, chúng ta phải tăng nhanh tốc độ."

Kế tiếp, hai người lần thứ hai tăng nhanh tốc độ, cấp tốc chạy đến địa điểm giấu trái tim kế tiếp.

Tiêu hao một tiếng đồng hồ, hai người đem tất cả quái nhỏ trong địa cung giết chết, đem BOSS thủ hộ diệt trừ, cuối cùng lấy được trái tim tiếp theo.

Sau đó, hai người cũng không dừng lại, cấp tốc rời khỏi địa cung, tiếp tục tìm kiếm trái tim kế tiếp.

Cứ như vậy, Hoàng Dật và Bá Vương hai người giành giật từng giây tìm kiếm những trái tim Sa Đạo Vương còn lại, tuyến đường bọn họ chọn cũng rất quỷ dị, không chọn địa cung gần, mà là lựa chọn một ít địa cung ở xa, bỏ qua một ít trái tim, tranh thủ thời gian cho bản thân. Mà Hắc Xà càng không ngừng đuổi theo phía sau bọn họ, tuy rằng có thể lấy được một ít trái tim, nhưng đại đa số thời gian phát hiện địa cung đều là trống không, lão không biết là ai làm, chỉ đành ôm một bụng tức giận.

Dần dần, một ngày lại một ngày trôi qua, Hoàng Dật và Bá Vương hai người đã nửa tháng không quay về thành phố, vẫn đều bên ba tìm kiếm trong Thê Lương Sa Địa vô biên vô hạn. Sau một phen nỗ lực, bọn họ đã thành công thu được 32 trái tim, mà Hắc Xà vẫn không thể đuổi theo bọn họ.

Phương diện đẳng cấp, hai người cũng có tăng lên rất lớn, mỗi khi phát hiện một địa cung thì cũng ý nghĩa một bữa tiệc kinh nghiệm phong phú. Hoàng Dật

đã thăng lên cấp 68, mà Bá Vương vẫn là cấp 50, điểm kinh nghiệm của ông ta đều dùng ở chiến hồn, đã thành công đem chiến hồn tăng đến tầng thứ bảy.

Hôm nay, hai người đang ở trong một địa cung hoàn toàn mới giết quái, Hoàng Dật bỗng nhiên biến sắc, nhận biết được một trang bị truyền kỳ đang nhanh chóng tiếp cận.

Hắc Xà, rốt cục tới.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 295: Rình Coi

Trong nửa tháng nay, Hoàng Dật và Bá Vương từ đầu đến cuối đều cẩn thận tránh né Hắc Xà, không ngờ rằng hiện tại ở thời khắc mấu chốt lại xuất hiện một biến cố như thế.

"Bá Vương, Hắc Xà tới, tốc độ hiện tại của nó vô cùng nhanh, phỏng chừng qua hai ba phút sẽ đến đây, chúng ta phải nhanh chóng trốn đi!" Hoàng Dật quay đầu nhanh chóng nói với Bá Vương.

"Hiện tại chúng ta bị nhiều quái dây dưa như vậy, chạy ra cũng tốn một ít thời gian, hơn nữa những quái này có tốc độ rất nhanh, chúng ta chỉ sợ là không dứt đuôi được!" Bá Vương quơ quái trượng trong tay, hướng một đám quái tinh anh trước mắt thả ra kỹ năng công kích, trầm giọng nói.

Những quái tinh anh trước mặt bọn họ là loại hình tốc độ, rất khó cắt đuôi, nếu như hai người cùng nhau chạy, những quái tinh anh này sẽ vẫn đuổi theo bọn họ.

"Ông đi trước, tôi tới ngăn trở những con quái này, đến lúc đó tôi tự có biện pháp bảo mệnh." Hoàng Dật vội vã nói một tiếng, sau đó sử dụng kỹ năng kèm theo trong đôi giày truyền kỳ【Thế Giới Mạt Nhật】, phối hợp với Tiêu Thổ và Ngải Độc Bệnh, thoáng cái quét sạch một đoàn quái tinh anh xung quanh.

Bá Vương cũng không kéo dài, lập tức sử dụng một kỹ năng chạy trốn, cấp tốc chạy ra khỏi đàn quái, hướng về lối vào của địa cung, thoáng cái biến mất trong bóng tối. Đám quái tinh anh phía sau muốn truy kích, lại bị Hoàng Dật ngăn trở, thoáng cái đem tất cả thù hận chuyển qua trên người Hoàng Dật.

Trong địa cung âm u, Hoàng Dật giống như là một chiến thần không biết mệt mỏi, ra sức chém giết một đám rồi lại một đám quái tinh anh, tranh thủ thời gian để Bá Vương thoát đi!

Mà trong sa mạc bên ngoài, Hắc Xà đang cấp tốc tới, tốc độ nhanh đến nỗi thành một cái bóng, khí thế cường đại của Thánh Vực khiến cho một ít động vật trong sa mạc đều phải tránh xa!

Khoảng cách của hai bên càng ngày càng gần, chỉ một lát nữa hai bên sẽ gặp nhau!

Lúc này, năng lực Khứu Bảo của Hoàng Dật đã nhận thấy được Hắc Xà đã cách hắc không đủ một km, rất nhanh sẽ chạy đến đây. Mà Bá Vương hắc là đã thành công thoát khỏi phạm vi thù hận, rốt cuộc an toàn.

"Biến thân Bạch Long!", kế tiếp, Hoàng Dật nhất thời biến hóa, trở thành một con Bạch Long uy phong lẫm lẫm, sau đó hắc lập tức phát ra một tiếng long ngâm, vang khắp bốn phương tám hướng của địa cung.

Bầy quái nhỏ xung quanh nghe được cái âm thanh này, lập tức bỏ chạy, trong nháy mắt rời khỏi chiến đấu.

Cái này chính là kỹ năng chủng tộc của Bạch Long tộc【 long uy 】, có thể mạnh mẽ thoát khỏi trạng thái chiến đấu với kẻ địch xung quanh.

Sau khi thoát khỏi chiến đấu, Hoàng Dật có thể biến thân vô hạn, sau một khắc hắc lập tức biến thành Khứu Bảo Miêu, sau đó lần thứ hai sử dụng một kỹ năng chủng tộc khác là【 hư vô 】, thân thể thoáng cái biến mất trong không khí.

Lần này, quái tinh anh xung quanh không nhìn thấy Hoàng Dật, hơn nữa chúng nó vừa rồi đã thoát khỏi trạng thái chiến đấu với Hoàng Dật, hiện tại tất cả đều về chỗ, đứng thẳng hàng, một lần nữa biến thành tượng, dường như chưa bao giờ động qua.

Nếu như Hoàng Dật không thoát khỏi chiến đấu, mà là trực tiếp sử dụng [hư vô], vậy những con quái tinh anh này vẫn sẽ duy trì trạng thái chiến đấu, tới tới lui lui bốn phía tìm kiếm hãn, Hắc Xà khi đến sẽ biết Hoàng Dật trốn trong địa cung.

Mà hiện tại, những con quái này thoát khỏi chiến đấu, Hắc Xà không nhìn ra, còn tưởng rằng Hoàng Dật đã thoát đi.

Lúc này, Hoàng Dật ở trong trạng thái hư vô, yên tĩnh chờ đợi Hắc Xà đến, trạng thái này của hãn không những được tránh né một hồi chiến đấu, còn có thể thuận tiện nhìn coi động tĩnh của Hắc Xà.

Qua một hồi sau đó, lối vào của địa cung truyền đến tiếng bước chân gấp gáp. Sau đó, phạm vi tầm mắt của Hoàng Dật, xuất hiện một ông già mặc một thân màu đen, trên cổ quấn một mảng xà màu đen, hộc ra cái lưỡi, ánh mắt lạnh lạnh nhìn chăm chăm tất cả trước mắt.

Ông già này, cũng là Hắc Xà tướng quân mà Hoàng Dật đã từng gặp qua tại cửa phòng đấu giá Thiên Thai thành.

Lúc này, Hắc Xà thấy đám quái tinh anh kia, bỗng nhiên lộ ra một biểu tình nghi hoặc, thì thào nói: "Sao những binh sĩ này chỉ chết một phần, mà không chết toàn bộ? Địa cung này bị mở, cho thấy có người đã tới đây, nhưng những binh sĩ này vẫn chưa chết, cho thấy người nọ không có tiến vào đến chỗ sâu trong địa cung, chẳng lẽ là bị những binh sĩ này giết chết?"

"Có thể là phát hiện người đến cũng không nhất định." Đúng lúc này, mảng xà quấn trên người Hắc Xà bỗng nhiên nói, đầu rắn quỷ dị quay đầu nhìn bốn phía một chút.

Lúc này, Hoàng Dật tuy rằng là trạng thái hư vô, ngay cả thân thể cũng không có, nhưng hãn có thể rõ ràng cảm thụ được ánh mắt băng lãnh của mảng xà, giống như là có thể xem thấu mọi sự vật trên đời này.

"Phòng chừng cũng là vậy, những binh sĩ này hiện tại chỉ có cấp 75, vậy cho thấy người tiến vào địa cung sẽ không vượt quá cấp 70, không phải đối thủ của chúng ta." Hắc Xà nhìn đám binh sĩ, tựa như đơn giản xem thấu đẳng cấp của chúng nó, sau đó, cúi đầu nhìn mãng xà trên người, cung kính nói: "Chủ nhân, chúng ta đi vào xem!"

"Hả? Chủ nhân? !" Lần này, Hoàng Dật kinh hãi, không khỏi tỉ mỉ quan sát con mãng xà một chút.

Con mãng xà dài chỉ khoảng hai ba mét, toàn thân màu đen, không có một chút hoa văn, con mắt của nó là hình tam giác, bên trong không có bất luận tình cảm gì, có vẻ quỷ dị không gì sánh được.

Cho dù là động vật có lãnh khốc có lãnh huyết, cũng có cảm tình, nhưng con mãng xà này hoàn toàn không có, trong mắt của nó nhìn vạn sự vạn vật đều dường như không quan hệ với mình, cho dù con của mình đặt ở trước mắt, phòng chừng cũng sẽ không nhìn.

Tại trước đó, Hoàng Dật vẫn cho rằng con mãng xà này là sủng vật của Hắc Xà, không ngờ rằng nó lại là chủ nhân của Hắc Xà, loại tương phản này là vô cùng rõ ràng, hầu như là đem nhân vật trao đổi. Mà càng quan trọng hơn là, cái này truyền ra một tín hiệu, đó chính là Hắc Xà quả thật phản bội Sa Đạo Vương, nó không chỉ tìm trái tim của Sa Đạo Vương, còn lại một lần nữa nhận thức một chủ nhân mới.

Từ điểm này cho thấy, con mãng xà này khẳng định không tầm thường, thực lực hẳn là vượt qua Sa Đạo Vương, nếu không nó rất khó khiến cho Hắc Xà mạo hiểm phản bội chủ cũ. Thế nhưng nếu như nó thật có thực lực cường đại vượt quá Sa Đạo Vương, vậy hẳn là có một chút ngạo khí của cường giả, sẽ không giống sủng vật bình thường quần trên người của Hắc Xà. Con mãng xà này thể hiện ra một cảm giác quỷ dị, không biết thân phận chân chính là cái gì.

Lúc này, bầy quái tinh anh thấy Hắc Xà đến, lần thứ hai thức tỉnh, sau đó

công kích qua, có vẻ địch ta chẳng phân biệt được, chỉ cần là có người tới, vô luận là ai đều sẽ công kích.

Hắc Xà là cường giả Thánh Vực, đối phó những con quái này cũng là chuyện phất phất tay, bày quái tinh anh thoáng cái tất cả đều ngã xuống bỏ mạng, trong nháy mắt bị giết chết.

Sau đó, Hắc Xà lập tức tiến vào chỗ sâu trong địa cung, rất nhanh, Hoàng Dật nghe được âm thanh chiến đấu, nhưng không bao lâu thì im xuống, hẳn là thủ hộ giả và Hắc Xà xảy ra chiến đấu, nhưng bị giết chết rất nhanh.

Kế tiếp, qua mười phút, Hắc Xà một lần nữa từ đầu cùng đi tới, lão ta vừa đi vừa nói với măng xà: "Chủ nhân, chúng ta hiện tại chỉ có bốn mươi một trái tim, trái tim còn lại bị đám người kia lấy đi không ít, dựa vào những trái tim này, thực lực của ta chỉ sợ là không tăng lên được trình tự của Sa Đạo Vương."

"Ta cũng không ngờ sẽ phát sinh biến cố như vậy, bất quá người không cần sốt ruột, đến lúc đó ta tự có biện pháp, nhất định sẽ giúp người thuận lợi đột phá thực lực Thiên Vực, đến lúc đó người nên vì ta chiếm lĩnh mảnh đại lục này, người cũng là vương giả của đại lục này." Con măng xà nhàn nhạt nói, ngữ khí dường như là đang trần thuật một chuyện hực bình thường, không có đem cái này để ở trong lòng.

"Đa tạ chủ nhân! Chúng ta đi địa điểm kế tiếp!" Hắc Xà nói xong, nhanh chóng rời khỏi địa cung, biến mất ở lối vào.

Qua một hồi, năng lực【khứ bảo】của Hoàng Dật nhận biết trang bị truyền kỳ trên người Hắc Xà biến mất, hẳn mới rốt cục giải trừ trạng thái hư vô, sau đó cũng rời khỏi địa cung.

Trải qua một phen nhìn trộm, hẳn thu được một tình báo quan trọng, măng xà dĩ nhiên nói có thể khiến cho thực lực của Hắc Xà đột phá đến Thiên Vực cấp 200, cái này quả thật cũng là không thể tưởng tượng nổi, truyền thuyết trong lịch sử còn chưa bao giờ nghe nói qua!

Hiện nay, ba thủ hộ giả của Hoàng Dật đã coi như là một nhóm mạnh nhất của đại lục, nhưng đẳng cấp cao nhất cũng là Tử Linh Phi Long cấp 195, nó cách Thiên Vực cấp 200 chỉ 5 cấp, đừng xem chỉ có 5 cấp, chênh lệch của cái này cũng là cách biệt một trời, giống như cấp 99 và cấp 100, chỉ cách nhau một cấp, cũng hoàn toàn là hai cảnh giới khác biệt.

Mà thực lực của Hắc Xà, phỏng chừng cũng không khác biệt Hắc Lang lắm, cũng cỡ cấp 100, so sánh với Thiên Vực cấp 200 không biết kém bao xa, cả đời cũng không có khả năng đi tới, nhưng giọng điệu của con mãng xà, lại tựa như đã tính trước kỹ càng.

Nó rốt cục là lai lịch gì? Hoàng Dật cẩn thận suy tư, người có thể có loại năng lực này, tuyệt đối là siêu việt phạm nhân, hiện nay toàn bộ Thế Giới Thứ Hai không có khả năng xuất hiện loại đại nhân vật này.

Vừa rồi con mãng xà đó toàn màu đen, như sinh vật dưới trướng của bảy đại ma vương, nhưng Hoàng Dật vừa rồi lại không cảm thụ được cảm giác thoải mái trên người mãng xà, cho thấy con mãng xà này không phải nhân vật của bảy đại ma vương, mà là đến từ một thế lực khác.

Cái suy đoán này nhất thời khiến cho Hoàng Dật cảm giác lạnh cả người, ngửi được mùi vị của một âm mưu kinh thiên, lúc này bảy đại ma vương rục rịch, toàn bộ thế giới đều vì chuyện này mà cảm thấy kinh hãi, nhưng không ngờ rằng ngoài bảy đại ma vương, dĩ nhiên còn có một thế lực ẩn dấu khác!

Thế giới này quả thật biến thành một cái bánh kem ngon lành, bị hai thế lực theo dõi!

Bất quá thực lực hiện tại của con mãng xà kia rõ ràng còn không mạnh, phỏng chừng là xảy ra biến cố, thế cho nên nó hiện tại chỉ có thể bám trên người Hắc Xà để sinh tồn, nếu như có thể đem nó diệt trừ hoặc là bắt giữ, như thế có thể phát hiện không ít bí mật phía sau.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức gửi tin tức cho Bá Vương, sau đó hai người một

lần nữa tập hợp, nhanh chóng chạy đến hướng địa cung còn lại.

Hiện tại, trong tay Hoàng Dật có hơn 30 trái tim, mà trong tay của Hắc Xà có hơn 40 trái tim, kế tiếp chỉ còn 20 trái tim trong trạng thái vô chủ, bọn họ phải tranh thủ chiếm nhiều hơn Hắc Xà.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 296: Thiết Kế Hãm Hại

Một thời gian sau, Hoàng Dật và Bá Vương tốn hết thời gian và công sức tìm kiếm trái tim của Sa Đạo Vương, bọn họ đã thu được 42 trái tim, càng về sau, trái tim càng khó lấy được. Kỹ năng của Bá Vương chỉ có phạm vi năm trăm km, vượt quá phạm vi này không nhận biết được. Mà có đôi khi trong năm trăm km lại không có địa cung, bọn họ chỉ đành phải đổi một khu vực khác tiếp tục tìm kiếm, phí rất nhiều công sức mới có thể tìm được trái tim tiếp theo.

Mà mấy ngày này, Hoàng Dật vẫn đều nghĩ biện pháp đối phó mãng xà quỷ dị, dần dần có một kế hoạch ban đầu, hẳn không chế hóa thân của mình chạy đến đây, chuẩn bị tùy thời thực hành kế hoạch.

Hôm nay, Hoàng Dật và Bá Vương tìm đủ một ngày, rốt cục tìm được một địa cung, bọn họ lập tức đi đến địa cung, bắt đầu cấp tốc giết quái.

"Lấy được trái tim này xong, chúng ta trở về thành đi, trái tim còn lại trên cơ bản đều đã trong tay của Hắc Xà." Hoàng Dật vừa dùng Quỷ Phủ giết quái nhỏ, vừa quay đầu hướng Bá Vương nói.

"Được!" Bá Vương lập tức gật đầu.

"Hả?" Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên nhướng mày một cái, hướng Bá Vương lắc đầu: "Chúng phải rời đi sớm, Hắc Xà lại tới cửa."

"Vậy cậu cũng đi sao?" Bá Vương thu hồi quái trượng, hướng Hoàng Dật hỏi.

Hoàng Dật lắc đầu: "Không, vẫn như lần trước, ông chạy trước, tôi đoạn

hậu." Nói xong, hắc vung Quỷ Phủ vững vàng chắn phía sau của Bá Vương, dường như một bức tường kiên cố, chặn bầy quái đông như thủy triều.

Kế tiếp, Bá Vương lập tức vội vã xoay người chạy ra hướng lối ra, không được một hồi thì biến mất ở cuối bóng tối, trong địa cung chỉ còn lại một mình Hoàng Dật.

Hoàng Dật vừa giết, vừa quan sát bốn phía của địa cung. Rất lâu trước đây, hắc phát hiện ra trên tường của mỗi một địa cung Sa Đạo Vương, đều điêu khắc một ít điều văn ma pháp, thể hiện ra năng lực phòng hộ cường đại, muốn phá tường ra là chuyện rất khó, chỉ có thể đi từ cửa. Chỉ cần đem cửa ra vào ngăn chặn, đó chính là một hoàn cảnh phong bế, người ở bên trong không cách nào trốn ra.

Kế hoạch của Hoàng Dật, cũng là bởi vì là do có những điều văn ma pháp trên vách tường mà chế định.

Kế tiếp, hắc sẽ thực thi kế hoạch của mình, hắc muốn phục kích Hắc Xà, bức bách con mãng xà quý dị ra tay. Hắc lập tức biến thân trở thành hình thái Bạch Long, sau đó phát ra một tiếng long ngâm to rõ, sử dụng 【 long uy 】, thoát khỏi trạng thái chiến đấu với quái nhỏ bốn phía. Sau đó, hắc lập tức lấy ra 《 Anh Hùng chi thư 》, triệu hồi ra Anh Hùng ngục giam, sau đó vội vã đi vào.

Hoàng Dật trực tiếp đi tới hùgng hoàng thạch thất, tùy ý bắt lấy một chìa khoá, kiểm tra Anh Hùng chi thư một chút, phòng giam của chìa khoá giam giữ trữ một kiếm khách cấp 173.

Sau đó, Hoàng Dật lập tức đi tới phòng giam của tội phạm, cầm chìa khoá vào, nhưng không có lập tức mở cửa phòng giam, mà là lẳng lặng chờ đợi.

"Này, sao ngươi còn không mở chìa khoá?" Kiếm khách trong phòng giam thấy Hoàng Dật cầm chìa khoá vào, vốn dĩ còn có chút kích động, nhưng thấy Hoàng Dật sau đó lại không nhúc nhích, không khỏi có chút bất mãn.

"Đợi lát nữa người có thể đi ra." Hoàng Dật nói xong, không để ý tới nó, mà là lưu ý đến tình huống của hóa thân bên kia.

Lúc này, hóa thân của hắn đang ở bên ngoài lối vào của địa cung, đồng thời biến thành hình thái Khứu Bảo Miêu, sử dụng kỹ năng hư vô, lén lút núp ở đây.

Rất nhanh, trong phạm vi nhìn của hóa thân đã có thể thấy Hắc Xà, nó giống như một trận gió vọt đến đây.

"A! Chết tiệt, lại bị bọn chúng giành trước!" Lúc này, Hắc Xà đi tới lối vào, thấy lối vào đã bị mở, chửi bới một tiếng.

"Đi xuống xem!" Con mãng xà kia nhàn nhạt nói một tiếng.

"Vâng! Chủ nhân!" Hắc Xà lập tức nhảy vào lối vào, tiến vào bên trong địa cung.

Giây phút ấy, Hoàng Dật trong Anh Hùng ngục giam lập tức hành động, hắn cấp tốc vận chìa khoá, đem phòng giam cánh cửa mở ra 50%, có thể cho một phân thân có 50% thực lực của kiếm khách cấp 173 trốn ra.

50% thực lực của cường giả cấp 173, khẳng định vượt xa Hắc Xà, Hoàng Dật làm như vậy chính là vì bức bách mãng xà ra tay, nó không ra tay Hắc Xà hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Ngay sau đó, Hoàng Dật lập tức lựa chọn truyền tống ra Anh Hùng ngục giam, sau đó hắn lập tức biến thành hình thái Khứu Bảo Miêu, cũng sử dụng kỹ năng hư vô, biến mất ở trong không khí.

Bên cạnh lối vào của Anh Hùng ngục Giam cấp tốc biến mất, phân thân 50% thực lực của kiếm khách hiện thân hình ra, nó quay đầu nhìn thế giới này, có vẻ có chút hưng phấn.

Nhưng rất nhanh, theo Hoàng Dật rời đi, chìa khoá trên cánh cửa phòng giam của kiếm khách không còn bị khống chế, tự động bay về hòng hoàng thạch thất,

cửa phòng giam nhất thời bị khóa lại, kiếm khách và phân thân nhất thời bị cắt đứt liên hệ. Từ đó, phân thân của kiếm khách chỉ còn lại bản năng chiến đấu thuần túy.

Kế tiếp, Hoàng Dật điều khiển hóa thân ở lối vào, cấp tốc biến thành hình người, sau đó lại một lần nữa lấy ra 《Anh Hùng chi thư》, lại một lần nữa triệu hồi ra lối vào của Anh Hùng ngục Giam.

Mà lần này, vị trí xuất hiện lối vào của Anh Hùng ngục giam, vừa lúc cũng là lối ra của địa cung, vững vàng đem lối ra chặn kín lại!

Đây là biện pháp duy nhất mà Hoàng Dật có thể dùng để chặn lối ra của địa cung, nếu như đem miệng giếng lấp lại, đem bùn đất phủ lên, vậy chẳng khác nào chơi ngu lấy tiếng, Hắc Xà là cường giả Thánh Vực cường đại, có thể trực tiếp phá hủy miệng giếng, lập tức chạy ra, căn bản không có được hiệu quả phong bế.

Mà hiện tại, lối vào của Anh Hùng ngục Giam ngăn chặn lối vào này, cái này không cách nào đột phá, đừng nói là Hắc Xà, cho dù là thần tới đây, cũng không có khả năng phá hư lối vào của Anh Hùng ngục Giam. Trừ phi là thần linh đỉnh cấp ngang cấp với Tử Thần như Sinh Mệnh chi thần, Thời Gian Chi Thần, Không Gian Chi Thần mới có thể.

Lúc này, địa cung rốt cục hình thành một hoàn cảnh phong bế, phân thân của kiếm khách và Hắc Xà đều bị nhốt ở bên trong, mà lối ra duy nhất lại bị chặn, không cách nào chạy ra, trên vách tường địa cung lại khắc ma pháp điều khiển cường đại, rất khó bị phá. Kế tiếp, chúng nó chỉ có thể ở bên trong sống mái với nhau, chỉ có một phương chết đi, trận chiến này mới có thể kết thúc.

Kế tiếp, Hoàng Dật chuẩn bị xem kịch vui, hắn đem trọng tâm đặt ở bản thể đang ở trong địa cung, bản thể của hắn hiện tại là trạng thái hư vô, cho dù dư âm chiến đấu có mạnh mẽ cỡ nào cũng không giết chết hắn.

"Chủ nhân, sao tôi cảm giác bên trong địa cung này có chút quỷ dị." Đúng

lúc này, Hoàng Dật trong địa cung nghe âm thanh cách đó không xa truyền đến của Hắc Xà, sau đó thân ảnh của nó hiện ra, trên người vẫn quấn măng xà màu đen quý dị.

"A? Đó là cái gì!" Đúng lúc này, Hắc Xà bỗng nhiên phát hiện phân thân của kiếm khách trong địa cung, bỗng nhiên sửng sốt, tựa như còn chưa có phản ứng.

"Sao thủ hộ giả của cái địa cung này lại cường đại như vậy?" Măng xà thấy phân thân của kiếm khách, cũng nhất thời nghi hoặc lên.

"Hình như, hình như nó không phải thủ hộ giả!" Hắc Xà bỗng nhiên thì thào tự nói một tiếng, "Khí tức của nó quá mạnh mẽ, hình như còn mạnh hơn tôi một chút!"

"Vù!" Đúng lúc này, phân thân cũng phát hiện Hắc Xà đến, lập tức cầm kiếm vọt đến như thiểm điện, ra sức đâm một cái.

"Không được, hấn quá cường đại, chạy mau!" Măng xà thoáng cái cảm giác được không thích hợp, lập tức thúc dục một tiếng, mơ hồ có giọng điệu ra lệnh.

Hắc Xà không dám dừng lại nhiều, lập tức xoay người, dùng tốc độ cao nhất chạy đến lối ra, rất nhanh đi tới phía dưới cửa ra vào.

"Ha? Dĩ nhiên bị chặn!" Hắc Xà thấy lối vào một mảnh tối đen, kinh ngạc kêu một tiếng, nhưng nó không kịp nghĩ nhiều, lập tức nhảy tới lối ra vào.

"Ầm!" Ngay tại lúc Hắc Xà nhảy đến lối vào, trên lối vào bỗng nhiên toát ra một đạo kết giới màu đen, lập tức đem Hắc Xà hung hăng bắn ngược ra!

Nó chạm vào lối vào của Anh Hùng ngục Giam, mà lối vào đó có kết giới cường đại do Tử Thần tự mình bày ra, Hắc Xà tuy rằng là cường giả Thánh Vực cường đại, nhưng tại trước mặt Tử Thần, cũng là một con kiến to hơn một chút mà thôi.

Trải qua một chút dừng lại như thế, kiếm khách đã vọt đến đây, vùng đại

kiếm trong tay, đâm tới hướng Hắc Xà.

"Chết tiệt, có người hãm hại chúng ta!" Cái này, Hắc Xà rất cục ý thức được mình rơi vào cạm bẫy, trong địa cung này giam giữ một kiếm khách thực lực cường đại như vậy, mà nó lúc tiến vào địa cung, lối vào đã bị chặn, rõ ràng là có người muốn cho nó ở trong địa cung quyết nhất tử chiến với kiếm khách.

"Vị kiếm khách này, có cái gì nói không thể từ từ nói được không?" Hắc Xà vừa ra sức tránh né, vừa hướng kiếm khách nói.

Nhưng mà, kiếm khách kia chỉ là một phân thân, mất đi bản thể điều khiển, nó đã không có bất kỳ trí tuệ nào, chỉ còn lại bản năng chiến đấu nguyên thủy nhất, tàn sát tất cả sinh vật mình nhìn thấy, vô luận Hắc Xà nói cái gì không có tác dụng.

"Chủ nhân, hiện tại làm sao bây giờ, tôi không phải đối thủ của kiếm khách!" Lúc này, Hắc Xà cũng sử dụng toàn lực giao đấu với kiếm khách, nhưng chỉ có thể chống đỡ, mà không thể đánh trả, chỉ đành đem hy vọng đặt ở trên người măng xà.

Măng xà học lười ra, mắt lạnh nhìn chăm chăm kiếm khách, trong lúc nhất thời không lên tiếng, không biết suy nghĩ cái gì.

"Phập!" Đúng lúc này, phân thân một kiếm đâm vào bụng của Hắc Xà, bắn ra một dòng máu tươi, khiến cho Hắc Xà bị một thương tổn không nhỏ.

"Chủ nhân, nhanh cứu tôi!" Hắc Xà vừa tránh né, vừa lo lắng hô. Thế nhưng vô luận nó hô như thế nào, con măng xà đều như là không có nghe thấy, lâm vào yên lặng như chết.

Hắc Xà càng đánh càng kinh khủng, thương thế trên người cũng càng ngày càng nặng, từ lối ra của địa cung đánh tới chỗ sâu nhất của địa cung, tới tới lui lui, ánh sáng của các loại kỹ năng bao phủ tất cả, tất cả quái vật toàn bộ địa cung, đều biến thành bột phấn trong dư âm chiến đấu của hai cường giả Thánh

Vực, ngay cả thi thể đều không tìm được.

Loại cường giả Thánh Vực này, nhất cử nhất động đều là rung trời động đất, dù cho lúc này Hoàng Dật là trạng thái hư vô, cũng có thể cảm thụ được khí thế cường đại đó, hắn chỉ cần hiện thân hình ra, phỏng chừng sẽ trực tiếp sạch máu.

"Ầm! Ầm! Ầm!" Trong địa cung vẫn vang lên tiếng đánh nhau kịch liệt, hai người cường giả Thánh Vực lúc này đã đánh tới một mức độ gay cấn, trên người Hắc Xà đã tràn đầy máu tươi, tử vong chỉ là vấn đề thời gian.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 297: Giọt Máu Mãng Xà

Nhưng Hoàng Dật đợi lâu như vậy, con mãng xà từ đầu đến cuối đều không có ra tay, giống như đang xem náo nhiệt. Cái này không khỏi khiến cho hăn lo lắng, nếu như phân thân của kiếm khách không giết chết, còn ở lại trên thế giới này, vậy hăn sẽ rất khó giải quyết hậu quả.

"Phế vật vô dụng, đi chết đi cho ta!" Đúng lúc này, mãng xà bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, trong giọng nói thể hiện ra một sát ý.

Ngay sau đó, Hoàng Dật bỗng nhiên cảm giác được trong địa cung hiện ra một tia sáng chói mắt, dường như một mặt trời nhỏ mọc lên, chiếu sáng toàn bộ địa cung.

Mà tia sáng này, cũng là từ trên người Hắc Xà phát ra!

"A! Chủ nhân, ngài, ngài vì sao muốn cho tôi tự bạo, tôi là người hầu trung thành của ngài mà!" Lúc này, Hắc Xà nhất thời kinh khủng hét ầm lên, nhưng nó lại không thể khống chế bản thân, thân thể vẫn càng ngày càng sáng, dường như có một mặt trời đang thiêu đốt trong cơ thể, tản ra tia sáng che đầy tất cả.

Nghe được tiếng thét chói tai như bệnh tâm thần của Hắc Xà, trong lòng Hoàng Dật nhất thời ngẩn ra, không ngờ rằng mãng xà dĩ nhiên không tự mình ra tay, ngược lại còn mạnh mẽ khống chế Hắc Xà tự bạo!

Hắc Xà là cường giả Thánh Vực, một người cường giả Thánh Vực tự bạo, cái uy lực này sẽ lớn tới trình độ nào? Hoàng Dật đã không cách nào suy đoán, chính hăn cũng có kỹ năng loại tự bạo, đó chính là【 Sinh Mệnh Hiến Tế 】dưới hình thái linh miêu, hăn rõ ràng tự bạo rồi cục có bao nhiêu cường đại, theo đẳng

cấp hần tăng lên mà tăng lên, vẫn đều là đại chiêu của hần, bất luận công kích gì của hần, đều thua uy lực của tự bạo. Mà hần chỉ là tự bạo của một linh miêu mà thôi, so với tự bạo của cường giả Thánh Vực còn kém xa vạn dặm!

"Chủ nhân, ngài thật tàn nhẫn!" Đúng lúc này, Hắc Xà phát ra tiếng hét cuối cùng trong sinh mệnh, sau đó thân thể nổ mạnh, dường như một mặt trời bùng nổ trong địa cung!

Giây phút ấy, trước mắt Hoàng Dật là một mảnh trắng xoá, không thấy rõ bất luận thứ gì, bên tai cũng không có bất luận âm thanh gì, dường như đi tới giây phút vũ trụ sinh ra, một mảnh hỗn độn, vô thanh vô tức, không ánh sáng cũng không bóng tối!

Đây là hần lần đầu tiên thấy cường giả Thánh Vực tự bạo, uy lực vượt xa dự liệu của hần!

Theo Hắc Xà tự bạo, toàn bộ địa cung nhất thời gặp phải một lần tổn thương nặng nề xưa nay chưa từng có, điều văn ma pháp trên vách tường bốn phía với tốc độ mắt thường có thể thấy được bị chấn nát, sau đó toàn bộ địa cung bành trướng nứt ra bên ngoài, trần nhà xóc lên.

Từ phía trên của địa cung là Thê Lương Sa Địa mà nhìn qua, chỗ mặt đất của địa cung nhất thời phát nổ, mặt đất bị bung lên, vô số cát đá bắn ra bốn phương tám hướng, khu vực địa cung biến thành một hố sâu thật lớn!

Dần dần, tia sáng tán đi, âm thanh huyên náo nhỏ dần, Hoàng Dật rốt cục thấy rõ động tĩnh bốn phía, lúc này xung quanh đã là sắc trời sáng sớm, ánh mặt trời ấm áp chiếu đến, trên mặt đất một mảnh hỗn độn, giống như gặp phải thiên thạch đụng vào, mà hần lúc này ngay trong hố sâu.

Toàn bộ địa cung, bị hoàn toàn phá hủy từ tự bạo của Hắc Xà, chỉ có lối vào của địa cung còn vẫn hoàn chỉnh, chỗ đó có lối vào của Anh Hùng ngục Giam trấn áp, cho dù tự bạo có mạnh mẽ, căn bản cũng không phá hủy được lối vào của ngục giam.

Kế tiếp, Hoàng Dật kiên trì đợi một trận, cũng không có từ trạng thái hư vô hiện ra thân ảnh. Đợi hồi lâu, hắn cũng không có phát hiện bất kỳ động tĩnh nào, kiểm khách kia không biết đi nơi nào, hắn là bị nổ chết, mà mãng xà cũng hoàn toàn đã không có tung tích, tựa như cũng bị nổ thành tro bụi, toàn bộ hố sâu một mảnh tĩnh mịch.

Đợi như thế mười phút sau, bản thể của Hoàng Dật vẫn duy trì trạng thái hư vô, sau đó khống chế khởi hóa thân từ trong Anh Hùng ngục giam đi ra, tiến vào trong hố sâu, trực tiếp hướng về phía phế tích, sau đó bắt đầu đào.

Đào một hồi sau đó, dưới phế tích lộ ra một mảnh da đen, sau đó Hoàng Dật nắm mảnh da đen dùng sức kéo một cái, nhất thời kéo ra một cái áo choàng màu đen.

Cái áo choàng này cũng là trang bị truyền kỳ duy nhất của Hắc Xà, năng lực Khửu Bảo của Hoàng Dật có thể nhận biết rõ ràng vị trí của nó, cho nên đào ra.

Món trang bị truyền kỳ này, là Hoàng Dật thiết kế hãm hại ra, bản thân hắn không có tham dự chiến đấu, so với lấy được vũ khí truyền kỳ Quỷ Phủ của Hắc Lang còn dễ dàng hơn một ít. Kế tiếp, hắn lập tức kiểm tra thuộc tính áo choàng.

【Hắc Long Chi Bì】(truyền kỳ, trang bị phòng ngự- áo choàng)

Phòng ngự vật lý: 500

Lực lượng +800

Phòng ngự ma pháp +15%

Tỷ lệ bạo kích +10%

Giá trị sinh mệnh +15%

Giá trị tránh né +30%

Tá Quang: có thể mượn dùng tinh quang trên bầu trời, tự do tăng cường một loại thuộc tính, có thể chuyển đổi đến các loại thuộc tính cần tăng cường, thời gian hồi phục là một phút đồng hồ. Hiệu quả Tá Quang hiện tại là: lực lượng +700. Buổi tối hiệu quả gấp hai lần ban ngày.

Kỹ năng kèm theo: 【 tuyệt đối ẩn thân 】: sau khi sử dụng có thể khiến bản thân tiến vào trạng thái ẩn thân tuyệt đối, không cách nào bị thủ đoạn trinh sát bình thường phát hiện, kéo dài liên tục 5 phút, sau khi làm ra hành vi công kích hoặc là bị thương tổn, trạng thái ẩn thân tự động giải trừ. Mỗi lần sử dụng cần tiêu hao 3% giá trị sinh mệnh, thời gian hồi phục 5 phút.

Độ bền: 0/1500

Đăng cấp yêu cầu: Tùy theo đăng cấp của người sử dụng tăng lên mà tăng lên, hiện tại cấp 70

Trang bị đánh giá: 980

Vật phẩm giải thích: Hắc Long, đồng bạn thân ái của ta, da của người ta vẫn mặc ở trên người, nhưng ta không cách nào biến thành dáng dấp của người.

Đây là trang bị truyền kỳ ba kiện của Hoàng Dật, thuộc tính công phòng nhiều mặt, rất chiều cố nghề nghiệp loại chiến sĩ.

Nhưng cái truyền kỳ này Hoàng Dật hiện tại lại không mặc được, bởi vì trang bị truyền kỳ này dưới sự tự bạo của Hắc Xà, đã bị phá hủy nghiêm trọng, độ bền đã biến thành 0, không cách nào sử dụng, chỉ có thể đặt ở trong trữ vật giới chỉ.

Hắn sau này trừ phi có thể tìm được long thú bì, đồng thời giao cho thợ may đứng đầu, cái áo choàng này mới có thể được sửa chữa. Cái này cũng là chỗ làm cho người ta bất đắc dĩ của trang bị truyền kỳ, trang bị truyền kỳ trở lên, không cách nào dùng thủ đoạn bình thường sửa chữa độ bền, chỉ cần độ bền giảm tới 0, vậy phải sử dụng một ít tài liệu trân quý như thế giới thạch, lưu vân bố, long da thú mới có thể sửa.

Hiện nay, Hoàng Dật còn chưa bao giờ gặp qua long da thú, chỉ là nghe người chơi trên diễn đàn nói ra qua loại tài liệu này. Mà thế giới thạch hãn thật ra có thể tìm được, trong hồ trời ở cứ điểm của bọn họ có thể giới thạch, bất quá số lượng dự trữ rất ít. Thế giới thạch của mỗi đại lục là có hạn, cố định chỉ có 1000 tấn dự trữ, chỉ cần dùng xong sẽ không có, chỉ có thể xâm lấn đại lục khác, đi cướp đoạt loại tài nguyên này. Giống như long da thú, lưu vân bộ cũng là tài liệu trân quý ngang cấp, số lượng có hạn, dùng một ít thì sẽ bớt đi một ít.

Kế tiếp, ánh mắt của Hoàng Dật dừng lại ở vật phẩm giải thích-- "Hắc long, đồng bạn thân ái của ta, da của người ta vẫn mặc ở trên người, nhưng ta không cách nào biến thành dáng dấp của người."

Thấy những lời này, Hoàng Dật đại khái có thể đoán được một việc, "Hắc Long" được nhắc tới trong những lời này hẳn cũng là tướng quân thứ ba dưới trướng Sa Đạo Vương, Hoàng Dật trước đó đã gặp qua Hắc Lang, Hắc Xà hai tướng quân, nhưng chưa nhìn thấy tướng quân thứ ba, cái này lúc đầu đã rất kỳ quái.

Hắc long là một loại long tộc có thực lực không khác biệt Bạch Long lắm, long bì của long tộc là đi theo cả đời, không có khả năng lột da như rắn, cho nên hắc long rất có khả năng là đã chết, chỉ có như vậy, da của nó mới có thể bị lột xuống, chế tác thành áo choàng truyền kỳ, mặc trên người của Hắc Xà. Từ giọng điệu của những lời này trong vật phẩm giải thích mà xem, quan hệ của Hắc Xà và Hắc Long rất tốt, cái này càng chứng minh bọn họ hẳn đều là thành viên dưới trướng của Sa Đạo Vương.

Đến tận đây, ba đại tướng quân dưới trướng của Sa Đạo Vương toàn bộ ngã xuống, bên trong Hắc Lang và Hắc Xà đều là bởi vì Hoàng Dật mà chết, đều tự cống hiến một trang bị truyền kỳ. Mà Sa Đạo Vương cũng bị nhốt ở bảo tàng Hoàng Kim Thánh Long, chờ thực lực của Hoàng Dật tăng lên một ít, có thể đi qua đánh chết nó, đến lúc đó khẳng định sẽ rơi ra một ít thứ tốt.

Kế tiếp, hóa thân của Hoàng Dật thu hồi truyền kỳ áo choàng, sau đó tìm

kiếm bốn phía một hồi, muốn nhìn xem còn vật phẩm khác hay không, nhưng hăn tìm hồi lâu cũng không có tìm được, Hắc Xà hăn là chỉ rơi r a áo choàng. . .

Kế tiếp, hóa thân của Hoàng Dật lập tức lấy ra dây cương Địa Long Hành, triệu hồi ra Tốc Long, cười đi, sau đó cấp tốc rời khỏi chỗ này, chỉ chốc lát biến mất ở phương xa.

Tại chỗ này chỉ còn lại có một đồng phế tích, gió sa mạc thổi tới, thổi vào đồng cát đá, có vẻ hoang vắng không gì sánh được.

Đúng lúc này, trong phế tích đột nhiên rung động, sau đó một đầu rắn chạy trốn ra!

Con rắn này, cũng là con mãng xà trước đó!

Lúc này, nó hộc ra cái lưỡi, nhìn phương hướng rời đi của hóa thân Hoàng Dật, tự nói một tiếng: "Người này rốt cục là lai lịch gì? Dĩ nhiên có thể thiết kế đem Hắc Xà hại chết, đáng tiếc cho kí chủ ta bồi dưỡng lâu như vậy, cứ như vậy mà tự bạo, còn làm hại ta cũng bị thương, kế tiếp, chỉ có thể đi tìm một kí chủ mới."

Sau đó, mãng xà từ trong phế tích chui ra, trên thân thể có vài vết thương. Ngay sau đó, nó giãy dựa thân thể trườn tới phương xa trong sa mạc, biến mất ở phương xa, dung nhập vào Thê Lương Sa Địa vô biên vô hạn, không biết sẽ đi nơi nào.

Con mãng xà vừa rời đi, bản thể của Hoàng Dật nhất thời từ trong không khí hiện ra, hăn rốt cục rời khỏi trạng thái hư vô.

Hoàng Dật nhìn phương hướng mãng xà rời đi, hơi tự nói một tiếng: "Con mãng xà này rốt cục là lai lịch gì? Một cường giả Thánh Vực tự bạo dĩ nhiên chỉ khiến cho nó bị thương một chút, mà vừa rồi nó lại núp, không có ra tay tập kích hóa thân, nói rõ nó không muốn ra tay, nó rốt cục có mưu đồ gì? Nó vì sao muốn tìm kiếm kí chủ?" Trong lúc nhất thời, trong lòng của Hoàng Dật hiện lên vô số

điểm đáng ngờ. . .

Bất quá hãn cẩn thận ẩn dấu, con mãng xà này cuối cùng cũng để lộ ra một ít bí mật, vừa rồi Hoàng Dật sở dĩ không hiện thân, cũng là lo lắng con mãng xà này có thể không chết, dù sao nó tràn ngập quỷ dị, hơn nữa là nó chủ động khống chế Hắc Xà tự bạo, cái này cho thấy nó có nắm chắc có thể sống sót. Hoàng Dật liền tương kế tựu kế, bại lộ ra hóa thân của bản thân, hình dạng như đã rời khỏi nơi này, quả nhiên dẫn được con mãng xà ra, bị bản thể của hãn giám sát.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức đi đến đồng phế tích trước đó mãng xà ẩn thân, nhìn chăm chăm mặt đất chỗ đó, khóe miệng bỗng nhiên hơi nhếch lên.

Trên mặt đất, có lưu lại vài giọt máu của mãng xà

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 298: Tốc Phán Tốc Quyết

Vài giọt máu này có màu đỏ nhạt, nhìn qua không có gì khác biệt, nếu như là người khác thấy, vậy căn bản sẽ không lưu ý. Nhưng Hoàng Dật cũng biết chỗ quý dị của măng xà, những giọt máu là then chốt giúp hắn biết rõ ràng bí mật kia, hắn có thể lợi dụng những giọt máu này khiến cho Bá Vương tìm được tung tích của đối phương, nắm giữ quyền chủ động. Mặt khác, hắn còn có thể lợi dụng những giọt máu này tiến hành tiến hóa trong lần tiếp theo, nhìn đối phương rốt cục là lai lịch gì.

Hoàng Dật lập tức lấy ra một bình ma pháp, đem vài giọt máu trên mặt đất cất vào trong bình, bảo tồn nó lại. Bất quá hiện tại hắn không đi tìm con măng xà kia, để tránh khỏi rút dây động rừng.

Kế tiếp, Hoàng Dật gửi đi một tin tức cho Bá Vương, bảo ông ta trực tiếp trở về thành phố, hành trình tìm kiếm lần này xem như kết thúc.

...

Ngày hôm sau, Hoàng Dật trở về Thiên Thai thành, sau đó gửi tin cho Độc Cô Lãnh Tàng, khiến cho hắn ta mang theo khối kim loại có cực nhiệt chi lực đến đây, giải trừ cực hàn chi lực của những trái tim này. Độc Cô Lãnh Tàng lúc này đang có chuyện gì cần xử lý, hai người hẹn buổi tối gặp lại.

Hiện tại, Hoàng Dật vừa lúc là cấp 70, đã cao hơn so với Tần Thời Vũ, lọt vào trong top 100 của bảng xếp hạng khu Trung Quốc, mà đệ nhất thế giới Đào Phong đã là cấp 75, hiển nhiên là đang ra sức chạy nước rút đến cấp 100.

Lúc này, Hoàng Dật đang trên đường đi đến chiến giả đại sảnh của Thiên

Thai thành, chuẩn bị học tập kỹ năng của cấp 65. Hiện tại là ban ngày, theo lý là thời điểm login thấp, nhưng người trong thành lại không ít, phần lớn là khuôn mặt trẻ tuổi. Khi đi ngang qua công hội đại sảnh của Thiên Thai thành, Hoàng Dật bỗng nhiên phát hiện rất nhiều người đều đang xếp hàng đi vào, hình thành một cục diện rất quý dị.

"Ủa? Những người đó đang làm sao vậy?" Lúc này, xung quanh cũng có một người tò mò như Hoàng Dật, không giải thích được nhìn về phía công hội đại sảnh.

"Còn có thể có cái gì, đơn giản cũng là Anh Hùng công hội tăng lên công hội cấp 4, có thể chiêu mộ thêm một trăm vạn người, bọn họ đều muốn tranh thủ cơ hội gia vào, đến chậm thì hết danh sách." Người chơi còn lại giải thích.

"Anh Hùng công hội nổi tiếng như thế sao?" Người chơi kia hiển nhiên không quá quan tâm thời sự, nghi hoặc hỏi thăm.

"Đó là đương nhiên, hiện tại thì đãi ngộ của Anh Hùng công hội là tốt nhất, ngay cả Long Đô đều là của bọn họ, đây là việc mà không có bất kỳ công hội nào trên thế giới làm được. Phó hội trưởng của Anh Hùng công hội Tân Thời Vũ đều lên tiếng, chỉ cần thành viên công hội đạt được độ cống hiến nhất định, có thể được phân một căn nhà ở trong Long Đô. Loại thành phố lớn như Long Đô, có một căn nhà ở là chuyện làm cho người ta hâm mộ cỡ nào, cho dù cái gì cũng không làm, mở một cửa hàng bán đồ, một tháng cũng kiếm được mấy vạn kim tệ! Cái này tốt hơn nhiều so với đi làm kiếm tiền trong hiện thực." Trong giọng điệu của người chơi kia, tràn ngập hâm mộ, "Chỉ tiếc tôi đã gia nhập vào công hội khác, hơn nữa đẳng cấp của tôi cũng không đạt được yêu cầu của Anh Hùng công hội, nếu không tôi cũng muốn gia nhập vào Anh Hùng công hội."

"Phòng chưởng Miếu Sát có thể lấy được giải thưởng công hội tốt nhất sang năm, giải thưởng cá nhân tốt nhất cũng rất có hi vọng, nói không chừng sẽ trở thành ngựa ô đoạt huy chương!"

"Ai biết được, dù sao chúng ta sống cuộc sống của chúng ta là được, bọn họ suốt ngày bận rộn, cũng không thấy sướng hơn chúng ta bao nhiêu."

Nghe hai người này nói chuyện, Hoàng Dật nhất thời rõ ràng nguyên do chuyện tình, xem ra Tần Thời Vũ quản lý Anh Hùng công hội rất không tồi, hiện tại đã đến công hội cấp 4, tốc độ phát triển kinh người. Quan trọng hơn là cô ấy còn thiết lập một loạt chế độ thưởng phạt, hấp dẫn rất nhiều người gia nhập vào, Long Đô quả thật cũng là một bảo khố, một căn nhà ở bên trong, giống như một căn nhà ở trong hiện thực, đối với một ít người chơi bình thường mà nói, nó có lực hấp dẫn thật lớn.

...

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục đi, rất nhanh đi tới chiến giả đại sảnh, lên khu học tập kỹ năng của nghề nghiệp hi hữu trên tầng thứ năm, truyền tống tới chúng thần bí cảnh, chuẩn bị học tập kỹ năng cấp 65.

Kỹ năng cấp 65, cái này cơ bản là kỹ năng mà tất cả nghề nghiệp hi hữu hiện tại đều nỗ lực học tập, lên trên nữa cũng là kỹ năng cấp 75, chỉ có Đào Phong và vài người mới đạt được yêu cầu học tập.

Trong bí cảnh này cũng là một sân rộng, bốn phía sân rộng có rất nhiều BOSS chiến giả đứng không nhúc nhích, lúc này, trong sân rộng đang triển khai một trận chiến kịch liệt.

Có ba người chơi đang toàn lực công kích một vị BOSS chiến giả bên trong, bọn họ trước đó tựa như đã đánh rất lâu, hiện tại chiến giả vừa lúc sử dụng một kỹ năng cuồng bạo, cả người toát ra huyết quang, tựa như ở vào giai đoạn liều mạng cuối cùng, một chiêu một thức đều hung mãnh rất nhiều.

Trong ba người chơi này, một người là chiến sĩ gần người, cầm một thanh trường thương, tấn công có chút sinh mãnh; một người thợ săn trốn ở xa xa bắn cung tên, từng mũi tên được cấp tốc bắn ra, dường như là một sợi dây; người chơi còn lại thì có chút giống như thầy pháp, bên cạnh của hắn ta là một cây trụ

đồ đằng, tản ra tia sáng đỏ như máu, tăng cường sức chiến đấu của đồng đội. Ba người bọn họ phối hợp ăn ý, hẳn là bạn bè thân quen.

"A!" Đúng lúc này, chiến sĩ bên cạnh BOSS bỗng nhiên bị một công kích siêu cường của BOSS đánh bay, sau đó BOSS lập tức lao về phía thợ săn và thầy pháp, cục diện nhất thời trở nên tràn ngập nguy cơ!

Thợ săn và thầy pháp nhanh chóng chạy đi, để tránh bị BOSS công kích trúng, nhưng tốc độ của BOSS thật sự quá nhanh, bọn họ tránh né trở nên vô cùng gian nan.

"Vị bằng hữu kia, làm phiền đến đây giúp một chút!" Lúc này, tên thợ săn kia thấy Hoàng Dật xa xa, vội vàng hô một tiếng.

Đây là chuyện của một cái nhấc tay, Hoàng Dật không có chối từ, lập tức xách theo rìu hai lưỡi, một cái Truy Bộ vọt tới, đụng BOSS hôn mê.

Lúc này, người chiến sĩ bị đánh bay cũng nhanh chóng xông đến, cùng Hoàng Dật công kích BOSS, thoáng cái ổn định cục diện.

"Người anh em, cảm ơn!" Người chiến sĩ quay đầu hướng Hoàng Dật cảm ơn một tiếng.

"Một cái nhấc tay!" Hoàng Dật lơ đãng nói. Lúc này, hẳn mang theo kính bảo hộ của Oswald, khuôn mặt trải qua thay đổi, hơn nữa không có tổ đội với ba người, bọn họ đều không biết tên của hắn.

BOSS chiến giả lúc đầu đã không có bao nhiêu máu, hiện tại trải qua bốn người hợp lực công kích, rất nhanh đánh tới trạng thái hấp hối.

Lúc này, ba người tất cả đều nhìn Hoàng Dật một chút, có chút muốn nói lại thôi, chiến giả này ai đánh chết trước thì là của người đó, cho nên rất nhiều người sẽ ra tay cướp quái tại giai đoạn này, bọn họ đều muốn nhắc nhở Hoàng Dật, khiến cho hắn lui ra ngoài trước, nhưng lại ngại ngùng mở miệng.

Đúng lúc này, Hoàng Dật thu hồi vũ khí, chủ động lui đi ra ngoài, thoáng cái biểu lộ lập trường của mình, khiến cho ba người kia thở phào nhẹ nhõm.

Mà lúc này, thợ săn và chiến sĩ cũng đều ngừng tay, chỉ để lại thầy pháp còn đang công kích.

Rất nhanh, thầy pháp liền đem BOSS chiến giả giết chết, sau đó BOSS biến thành tro cốt, thầy pháp đi nhanh tới, đưa tay đặt trên tro cốt, học được kỹ năng cấp 65.

"Bạn thân, vừa rồi đa tạ hỗ trợ!" Chiến đấu kết thúc, ba người cùng nhau đi tới trước mặt của Hoàng Dật, cảm kích nói một tiếng.

"Tôi tới giới thiệu một chút." Lúc này, chiến sĩ tiến lên một bước nói: "Tôi là Mộ Vân, thầy pháp này là Địch Địch, thợ săn tên là Yên Trần, chúng tôi đều là của công hội Danh Tướng các, không biết người anh em xưng hô như thế nào?" Nói xong, ba người tất cả đều lấy ra danh thiếp của mình, đưa cho Hoàng Dật.

"Mộ Vân?" Hoàng Dật không khỏi quan sát chiến sĩ này vài lần, Mộ Vân cũng là một trong những người mới tốt nhất của năm ngoái, chỉ bất quá trước mặt Hoàng Dật và Lôi Thần hai người, hào quang của hắn ta bị che không ít.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp nhận danh thiếp của bọn họ, sau đó cũng lấy ra ba tấm danh thiếp của mình, phân biệt đưa cho bọn họ. Lúc này Hoàng Dật cũng không cần che giấu tung tích, kính bảo hộ Oswald của hắn có thể thiên biến vạn hóa, lần sau hắn có thể thay đổi thành dáng dấp khác, không cần lo lắng bị người nhận ra.

"Hả? Anh, anh là Miếu Sát?" Ba người sau khi tiếp nhận danh thiếp, lập tức kinh hãi, sau đó tất cả đều sửng sốt nhìn chăm chăm Hoàng Dật. Ba người bọn họ tuy rằng đều là nghề nghiệp hi hữu, đồng thời đến từ Danh Tướng các đại danh鼎鼎, thế nhưng so sánh với Hoàng Dật mà nói, thân phận của bọn họ không tính cái gì.

"Đúng vậy!" Hoàng Dật gật đầu, "Tôi ngày hôm nay là lần đầu tiên nhìn thấy người của Danh Tướng các, ba người các người đều là nghề nghiệp hi hữu, chắc là cao tăng của Danh Tướng các, hy vọng tương lai sẽ có ngày hợp tác."

"Chúng tôi không phải là cao tăng gì, đối với quyền lực và cái khác đều không có hứng thú, cũng là tùy tiện chơi chơi mà thôi." Mộ Vân hơi lắc đầu, sau đó nhìn vài chiến giả khác, nói: "Miếu Sát, chiến giả này vô cùng lợi hại, một mình đấu mười phần là đánh không lại, phỏng chừng đến cấp 80 mới một mình đấu được. Tại đẳng cấp này, cần vài người đánh mới có thể thắng lợi, anh vừa rồi giúp chúng tôi đánh một lần, không bằng chúng tôi cũng giúp anh đánh một lần đi!"

"Đúng vậy! Vừa rồi nếu như không phải anh ra tay, tôi có thể sẽ không thuận lợi học được kỹ năng cấp 65." Thầy pháp tên là "Địch Địch" cũng nói.

"Được, vậy cảm ơn các người!" Hoàng Dật cũng không phải người cố chấp, lập tức đáp ứng.

Kế tiếp, bốn người tới sân rộng, tìm một BOSS chiến giả khiêu chiến.

Có ba người này hỗ trợ, Hoàng Dật nhẹ nhàng hơn nhiều, tiêu hao một ít thời gian, thuận lợi đem BOSS giết chết, xuất hiện chiến giả tro cốt.

Hoàng Dật lập tức đưa tay đặt trên tro cốt, sau đó một cỗ năng lượng màu đỏ dọc theo cánh tay hần tiến vào trong cơ thể.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn học xong kỹ năng cấp 65 của Hành Hình quan【 Tốc Phán Tốc Quyết 】

【 Tốc Phán Tốc Quyết 】: Tiêu hao 100 điểm nội khí, trong vòng 20 giây kế tiếp, tăng 50% tốc độ công kích, thời gian hồi phục 1 phút.

100 điểm nội khí! Đây là kỹ năng tiêu hao nội khí lớn nhất của Hoàng Dật hiện nay, điểm nội khí cao nhất hiện tại của hắn chỉ có 250 điểm, dùng cái kỹ năng

này thì mất gần nửa. Bất quá hiệu quả của kỹ năng này cũng rất rõ ràng, tăng 50% tốc độ công kích, cho thấy trong cùng một thời gian, sử dụng cái kỹ năng này, hẳn có thể công kích càng nhiều lần, hấp thu càng nhiều nộ khí. So sánh như thế, vẫn là rất có lời.

Bất quá cái kỹ năng này có thời gian hồi phục, cho dù có đủ nộ khí cũng không thể dùng liên tục, tốt nhất là sử dụng trong giai đoạn gây sát thương lớn nhất.

"Được rồi, Miếu Sát, chúng tôi phải đi, hy vọng lần sau còn có cơ hội cùng nhau chiến đấu." Lúc này, Mộ Vân chào tạm biệt Hoàng Dật.

"Ừm, tạm biệt!" Hoàng Dật cũng nói một tiếng, sau đó truyền tống đi ra ngoài.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 299: Chuẩn Bị

Trở lại Thiên Thai thành, kế tiếp Hoàng Dật đi tới truyền tống trận, truyền tống về cứ điểm, hẳn đã có một thời gian không gặp Tiểu Quần Quần.

Nửa tháng không trở về, trong cứ điểm quanh quẽ rất nhiều, người chơi nghề nghiệp sinh hoạt cơ bản đều đã bị Tần Thời Vũ phái đến Long Đô hoặc là lãnh địa cạnh biển, khiến nơi đây trở thành một chỗ chân chính hoang tàn vắng vẻ, các căn phòng cơ bản đều trống, không có người ở.

"Anh, anh đã trở về!" Đúng lúc này, bên cạnh truyền tống trận vừa lúc xuất hiện một bóng người, cũng là Tiểu Quần Quần vừa login, cô ấy nhìn thấy Hoàng Dật, hai mắt sáng ngời, nhất thời kinh hỉ kêu một tiếng.

Bất quá rất nhanh, con mắt của cô ấy liền trở nên hồng hồng, cái miệng nhỏ nhắn hơi nhô lên, vừa nhìn thấy Hoàng Dật thì nhào vào trong lòng của hắn, tựa như có chút không vui.

Hoàng Dật đưa tay sờ sờ đầu của cô ấy, thân thiết nói: "Em sao vậy?"

Tiểu Quần Quần ngẩng đầu, hai mắt đầm lệ lưng tròng nhìn Hoàng Dật, lê hoa mang vũ nói: "Đã lâu không thấy anh, mấy ngày nay mỗi lần login, trong cứ điểm đều chỉ có một mình em, tiểu Vũ tỷ tỷ cũng bận, không chơi với em, tiểu Uông cũng đi chơi với đại long, suốt ngày bay tới bay lui trong lãnh địa. Trong rừng chỉ còn một mình em."

"Anh hiện tại không phải đã trở về sao?" Hoàng Dật sờ sờ đầu của cô ấy nói.

"Thế nhưng lát nữa em sẽ phải đi trường học, nghỉ đông mới có thể trở về."

Tiểu Quần Quần thương tâm nói.

Hoàng Dật ngồi xổm thân thể xuống, lau khô nước mắt của cô ấy, nói:
"Trong trường học sẽ có rất nhiều bạn học, em sẽ không cô đơn."

Tiểu Quần Quần ôm cái cổ của Hoàng Dật, làm nũng nói: "Anh, em còn một tiếng nữa sẽ logout, sau khi logout sẽ đi trường học, trong khoảng thời gian này không thể xuất hiện, anh có thể thỏa mãn một nguyện vọng nho nhỏ của em hay không!"

"Nguyện vọng gì?" Hoàng Dật hỏi.

"Cũng là rất lâu rất lâu trước đây, em còn là một con mèo nhỏ, anh cũng vẫn là một con mèo nhỏ, khi đó mẹ của chúng ta vẫn còn, anh bình thường hay ngậm em nhảy trong rừng rậm, em hiện tại muốn chơi trò chơi này." Tiểu Quần Quần hai mắt đầm lệ mờ mờ nhìn chăm chăm Hoàng Dật nói.

"Tốt!" Hoàng Dật gật đầu, sau đó lập tức biến thành hình thái linh miêu.

Tiểu Quần Quần cũng nhanh chóng biến hóa, biến thành mèo trắng nhỏ.

Ngay sau đó, Hoàng Dật mở miệng, ngậm mèo trắng nhỏ, bắt đầu nhảy qua từng cành cây trong rừng, từ cành cây của thân cây này nhảy đến cành cây của một thân cây khác. Vô số lá cây lướt qua trước mắt, ánh mặt trời soi rọi xuống, cùng lá cây xanh lục hỗn tạp cùng một chỗ, biến thành từng tia sáng không rõ, ánh vào đôi mắt của Hoàng Dật.

Hoàng Dật lại nghĩ tới nửa năm trước, hắn vừa tiến vào Thế Giới Thứ Hai, cùng mèo mẹ lưu lạc trong rừng rậm, mèo trắng nhỏ cũng vừa mới sinh ra, khi đó hắn bình thường cũng hay ngậm mèo trắng nhỏ nhảy trong rừng rậm như vậy . . . Thời gian ấy dường như đã qua đi vô số năm, từ chỗ sâu nhất của ký ức hiện ra, đó là khoảng thời gian ban đầu cũng là đơn thuần nhất khi hắn tiến vào Thế Giới Thứ Hai, sau đó trải qua một loạt chuyện tình, hắn đã không còn thể nghiệm được cuộc sống đơn thuần như vậy nữa.

"Meo meo~" Mèo trắng nhỏ cũng quơ móng vuốt, hài lòng kêu lên, dường như cũng về tới lúc ấy.

Dần dần, một giờ trôi qua, Hoàng Dật đứng trên vách núi, phía dưới cũng là hố trời sâu không thấy đáy, phạm vi nhìn phía trước trống trải, dãy núi vờn quanh.

Kế tiếp, hai người biến trở về hình người, Tiểu Quần Quần nhìn chăm chăm Hoàng Dật, cắn cắn miệng nhỏ, nói: "Anh, em phải đi học, chúng ta nghỉ đông gặp lại nha!"

"Được!" Hoàng Dật gật đầu, mỉm cười nhìn cô ấy, khuôn mặt tinh xảo nhỏ nhắn ấy ngay tại trước mắt hắn, lông mi thật dài, mũi nhỏ mà cao, môi phần hồng, giống như một búp bê, trưởng thành nhất định là một đại mỹ nữ mê chết người.

"Anh, em rất nhanh sẽ trưởng thành đó!" Tiểu Quần Quần nói xong, ôm cái cổ của Hoàng Dật, hôn một cái trên mặt của hắn, sau đó liền lập tức logout, biến mất ở trước mắt của Hoàng Dật.

Bên cạnh Hoàng Dật nhất thời an tĩnh lại, lúc này cả khu rừng cũng chỉ một mình hắn, trong mấy tháng sau này, bên cạnh của hắn đều không còn tiếng ồn ào của Tiểu Quần Quần, chờ lần sau gặp lại, đã là trời đông giá rét.

"Chờ em trưởng thành, anh đã già rồi. . ." Hoàng Dật thì thào một tiếng, sau đó quay đầu nhìn dãy núi bên ngoài, bóng lưng có chút tiêu điều.

Lúc này, ánh mặt trời bị lá cây cắt thành mảnh nhỏ rơi tới, lẳng lặng chiếu vào trên người hắn, khu rừng rất yên lặng, một bầy chim nhạn trên bầu trời thành quần kết đội bay tới phía trước, càng ngày càng xa.

Trời thu, sẽ tới.

...

Dần dần, buổi tối phủ xuống, tới thời điểm gặp mặt Độc Cô Lãnh Tàng.

Hoàng Dật rời khỏi cứ điểm, truyền tống tới Long Đô, rất nhanh gặp được Độc Cô Lãnh Tàng. Hiện tại, Độc Cô Lãnh Tàng cũng sáng lập một công hội, bình thường tương đối bận, hiện tại đến đây cũng là tranh thủ lúc rảnh rỗi.

Kế tiếp, hai người tổ đội, truyền tống tới Chúng Thần chi tháp, hóa thân của Hoàng Dật cũng cùng nhau tiến vào.

"Miếu Sát, cái này anh cầm dùng đi." Vừa tiến vào trong bí cảnh, Độc Cô Lãnh Tàng lấy ra khối kim loại kỳ dị đưa cho Hoàng Dật, lười biếng nói: "Khối kim loại này dùng rất tốt, tôi lợi dụng nó chế tạo vũ nổ, lần nào cũng được, thương tổn vô cùng cao, tuy rằng không rõ ràng sinh vật bên trong khối kim loại là cái gì, nhưng chỉ là uy lực của vũ nổ, cũng đã đủ khiến cho tôi thoả mãn."

Hoàng Dật gật đầu, tiếp nhận khối kim loại, nói: "Được, kế tiếp tôi thực nghiệm một chút, nhìn xem khối kim loại này sau khi gặp phải trái tim Sa Đạo Vương, sinh vật bên trong rốt cục sẽ xuất hiện thay đổi gì." Nói xong, hắn lấy ra một hộp kim loại.

Hộp kim loại này tản ra hàn khí, băng lãnh đến xương, Hoàng Dật đem nó đặt trên mặt đất, sau đó mở hộp, lộ ra vật bên trong.

Bên trong hộp, là một trái tim còn đập, mỗi một lần đập đều phun trào ra một cổ hàn khí, khiến cho nhiệt độ xung quanh kịch liệt giảm xuống.

Sau đó, Hoàng Dật cầm lấy khối kim loại kỳ dị, đặt ở trên trái tim!

Chỉ một thoáng, hai vật cực hàn và cực nhiệt nhất thời va chạm cùng nhau!

"Tạch!" Giây phút ấy, một làn khói trắng nhất thời bốc lên, cực nhiệt chi lực và cực lạnh lực gặp nhau, giống như để một miếng thịt vào chảo nóng!

Ánh mắt của Hoàng Dật và Độc Cô Lãnh Tàng nhìn chăm chăm chúng nó, đợi biến đổi sau đó.

Nhưng mà hồi lâu sau đó, hai cái vẫn duy trì loại trạng thái này, không có xuất hiện bùng nổ cũng không có xuất hiện hiện tượng khác.

" Trái tim này rất không tầm thường, nếu như tôi sử dụng kỹ năng băng hệ với khối kim loại này, phỏng chừng hiện tại đã nổi, mà nhiệt độ của trái tim này thấp đến trình độ nhất định, hiện tượng ngược lại không rõ ràng." Độc Cô Lãnh Tàng nhìn làn khói trắng, trầm ngâm nói.

"Tôi xem sinh vật bên trong thế nào!" Hoàng Dật nói xong, lập tức điều khiển hóa thân của mình, mở con mắt thứ ba, nhìn vào trong khối kim loại.

Con mắt thứ ba của hắn có thể xuyên qua khối kim loại, thấy động tĩnh bên trong. Rất nhanh, Hoàng Dật thấy được trong trái tim của Sa Đạo Vương, có một chút hàn khí không ngừng bị hấp thu vào trong khối kim loại, sau đó dịch thể bên trong hơi dao động, dường như hai thứ này xảy ra dung hợp thần kỳ nào đó.

Hoàng Dật kiên trì chờ đợi, hồi lâu sau đó, hắn rốt cục nhìn thấy sinh vật cỡ nòng nọc, nhưng vẫn thấy không rõ ngoại hình cụ thể, mờ mờ lung lung.

Lúc này, sinh vật quỷ dị ấy đang hấp thu cực hàn chi lực, từng chút dung nhập vào trong cơ thể.

Thấy cái hình ảnh này, Hoàng Dật có chút kinh ngạc, không ngờ rằng sinh vật vốn hắn là cực nhiệt chi lực, lại hấp thu cực hàn chi lực, hai loại lực lượng khác biệt, lại có thể dung nhập vào trong thân thể nó, sinh vật này càng lúc càng có vẻ quỷ dị.

Kế tiếp, Hoàng Dật đem những gì mình thấy nói cho Độc Cô Lãnh Tàng, hắn ta sau khi nghe được cái tình huống này, cũng kinh ngạc không ngớt. Nhưng mặc kệ thế nào, sinh vật này tuyệt đối là cái loại bảo bối có thể khiếp sợ thế giới.

Kế tiếp, hai người tiếp tục chờ đợi, thế nhưng qua hồi lâu trái tim của Sa Đạo Vương và khối kim loại cũng vẫn duy trì cái hiện tượng này, tốc độ trung hoà vô

cùng thông thả, không biết phải lúc nào mới có thể dừng lại.

"Miếu Sát, anh thả lỏng tay một chút đi! Lấy ra nhiều trái tim, đem khối kim loại bao phủ, khiến cho cực hàn chỉ lực chiếm thượng phong tuyệt đối, nhìn khối kim loại này có thay đổi gì." Lúc này, Độc Cô Lãnh Tàng đưa ra một đề nghị lớn mật.

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, cũng thấy được biện pháp này không tồi, kế tiếp hắn lại lấy ra một cái hộp, sau đó đem trái tim Sa Đạo Vương bên trong lấy ra, đặt trên khối kim loại.

"Két!" Lúc này, khối kim loại run mạnh lên, sau đó nguyên tố hỏa phát ra bên trong cũng kịch liệt tách ra, đồng thời đối kháng với hai trái tim, cũng không tỏ ra yếu kém.

Hoàng Dật liên tục ra tay, tiếp tục lấy ra rất nhiều hộp, móc ra rất nhiều trái tim, đặt trên khối kim loại . . . Dần dần, trên mặt đất đã chồng chất hơn hai mươi trái tim, dường như một núi nhỏ, hoàn toàn bao phủ khối kim loại, nhiệt độ trong không khí đã dưới giảm tới cực điểm, trên người của Hoàng Dật đã đầy một tầng bông tuyết, tiếp tục như vậy rất có thể sẽ biến thành một tượng băng.

Bất quá, khối kim loại gặp phải nhiều trái tim Sa Đạo Vương vây công, vẫn không bị đóng băng, mà là một mực kéo dài đối kháng, tản ra khói trắng càng ngày càng đậm.

Mà 20 nhiều trái tim cũng đập càng ngày càng kịch liệt, dường như cả núi nhỏ đều đang đập, mỗi một lần đập, hàn khí phun ra càng dày.

Hai bên tựa như dần dần tới giai đoạn đối kháng cao trào, một biến đổi kinh thế gần hoàn thành!

"Hình như muốn phát sinh thay đổi nào đó!" Lúc này, Độc Cô Lãnh Tàng sửa vẻ lười nhác, ngưng trọng nhìn chăm chăm trái tim, sau đó hướng Hoàng Dật nói: "Anh nhìn sinh vật bên trong có cái gì thay đổi không!"

Hoàng Dật cũng đang muốn làm như vậy, hắn lập tức điều khiển hóa thân, dùng con mắt thứ ba nhìn vào khối kim loại.

Ánh mắt của hắn nhất thời xuyên qua nhữn trái tim, cuối cùng nhìn thấy khối kim loại, sau đó lại nhìn thấy tình cảnh bên trong khối kim loại.

"Ồ?" Giây phút ấy, Hoàng Dật bỗng nhiên kinh ngạc kêu một tiếng

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 300: Lai Lịch Của Sinh Vật Quỷ Dị

Hoàng Dật nhìn chăm chăm bên trong khối kim loại, cả người không nhúc nhích, dường như là bị hóa đá!

Không ai biết, Hoàng Dật rốt cục thấy được hình ảnh như thế nào!

"Anh thấy cái gì?" Độc Cô Lãnh Tàng thấy biểu tình kinh ngạc của Hoàng Dật, không khỏi hỏi.

Hoàng Dật quay đầu nhìn hẩn một chút, ngăn chặn chấn động trong lòng, hít sâu một hơi, chậm rãi nói: "Anh có cảm thấy hay không, khối kim loại nhìn qua có chút giống một cái gì đó?"

Độc Cô Lãnh Tàng nhíu mày hồi tưởng một chút, khối kim loại cỡ bàn tay, hình dạng đại thể hình tròn, vật tương đồng với thứ như vậy có rất nhiều, hẩn trong lúc nhất thời không biết suy đoán như thế nào, không khỏi lắc đầu: "Đoán không ra, anh cảm thấy khối kim loại này giống cái gì?"

Hoàng Dật chậm rãi phun ra hai chữ: "Bào thai."

"Cái gì?" Độc Cô Lãnh Tàng sửng sốt, không thể tưởng tượng được: "Bào thai?! Bào thai sao có thể là kim loại?"

Hoàng Dật nhìn chăm chăm khối kim loại trong núi trái tim, trầm giọng nói: "Tôi cũng không thể tin được, nhưng tôi vừa rồi thấy, nhưng lại không thể không khiến cho tôi làm ra loại suy đoán này."

"Anh thấy cái gì?" Độc Cô Lãnh Tàng hiếu kỳ hỏi thăm.

"Tôi thấy được một mặt người." Hoàng Dật quý dị nói, "Khuôn mặt ấy còn cười với tôi."

"Mẹ kiếp!" Độc Cô Lãnh Tàng trực tiếp lui ra phía sau vài bước, kinh hãi nhìn chăm chăm khối kim loại, dường như nhìn thấy một mặt người đang cười quý dị với mình, khiến cho da đầu hằn tê dại. Hắn nuốt nước bọt, hướng Hoàng Dật nói: "Anh không nên dọa người như thế, bên trong sao có thể có mặt người được? Trong khoảng thời gian này tôi dùng nó không ít, anh nói như thế tôi cũng không dám dùng lại."

"Tôi không có dọa anh." Hoàng Dật lắc đầu, nghiêm túc nói, "Khối kim loại này chỉ là thoát nhìn giống như kim loại, nhưng lại không giống với bất kỳ kim loại nào chúng ta thấy qua, nếu như xem nó thành một bào thai, như vậy dịch thể nguyên tố hỏa bên trong cũng là nước ối, còn sinh vật quý dị đó cũng là một thai nhi, vừa rồi thai nhi hấp thu rất nhiều cực hàn chi lực, đã to lên gấp đôi không khác biệt lắm. Vừa rồi tôi rõ ràng nhìn thấy được mặt của nó, chìm nổi trong nước ối, nó tựa như biết tôi đang nhìn nó, còn cười với tôi."

"Thai nhi không phải ở bên trong tử cung sao? Sao có thể chạy ra bào thai? Hơn nữa trong bào thai cũng sẽ không có nước ối!" Độc Cô Lãnh Tàng cau mày hỏi.

Hoàng Dật lắc đầu: "Cái này cũng là chỗ hoang mang của tôi, nhưng sự thật cũng là như vậy, đây là bào thai của chủng tộc kỳ lạ nào đó, thai nhi ký sinh ở bên trong, thông thả sinh trưởng, một ngày nào đó khi nó hấp thu đầy đủ lực lượng, sẽ phá thai mà ra. Cái thai nhi này quý dị như vậy, chỉ cần đi ra sợ rằng sẽ gây ra kịch biến!"

"Vậy hiện tại làm sao bây giờ? Nếu không đem cái bào thai này ném xuống biển sâu vạn dặm đi, khiến cho nó vĩnh viễn không được đi ra?" Độc Cô Lãnh Tàng tàn nhẫn nói.

"Như vậy quá đáng tiếc!" Hoàng Dật trầm giọng nói, "Cái bào thai này chịu

đựng được hàn băng của 20 trái tim Sa Đạo Vương tấn công mà không có chuyện gì, loại bảo bối này dù cho có thể gây ra tai hoạ, cũng muốn điều tra rõ rốt cục là vật gì, nhìn xem có thể để chúng ta dùng hay không. Mà muốn biết rõ ràng nó rốt cục là vật gì, đầu tiên lấy tìm được Tử Vô Nhai, cái bào thai này là do bọn họ tìm được, anh tìm hắn ta hỏi một chút xem hắn tìm được món đồ chơi này ở nơi nào, tốt nhất là biết rõ ràng chủ nhân của bảo tàng, nhìn xem rốt cục là nhân vật của thời đại nào, sau đó đi thư viện xem lịch sử văn hiến, tìm tư liệu của phương diện này."

"Ừm! Cũng đúng, hơn nữa thai nhi bên trong là địch hay là bạn chúng ta đều không rõ ràng, lỡ như nó sau khi sinh ra có thể mang đến cho chúng ta trợ giúp lớn cũng không nhất định." Độc Cô Lãnh Tàng ôm một tia huyền tường nói.

"Quả thật có loại khả năng này, hiện tại chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến, nó không sinh ra vậy cũng tốt, coi nó là là một bảo bối mà dùng, cũng như trước đó. Nó có thể mang đến một ít kinh hỉ, cũng có thể dẫn ra một hồi tai nạn." Hoàng Dật trầm ngâm nói. Hiện tại hắn cũng không rõ ràng thai nhi rốt cục là nên xử lý như thế nào, hiện tại chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến.

"Vậy khiến cho nó hấp thụ nhiều cực hàn chi lực đi, khiến cho nó phát triển, dù sao nơi này là bí cảnh, cho dù nó đem chúng tôi giết chết cũng không có việc gì, không có tổn thất gì."

"Được, chúng ta đi đánh Chúng Thần chi tháp trước, rồi trở về nhìn cái bào thai này!" Hoàng Dật nói xong, lấy ra vũ khí truyền kỳ, vọt tới hướng quái nhỏ phía trước.

Độc Cô Lãnh Tàng cũng nhanh chóng đi theo, cùng Hoàng Dật đánh quái.

"Ồ? Miếu Sát, sao công kích của anh cao như thế? Hơn nữa cái vũ khí này thoạt nhìn hình như rất đặc thù, chẳng lẽ là một vũ khí truyền kỳ?" Độc Cô Lãnh Tàng thấy tốc độ đánh quái của Hoàng Dật kinh người, không khỏi hỏi một tiếng.

"Đúng vậy! Cái này quả thật là một vũ khí truyền kỳ." Hoàng Dật gật đầu, chém bay một con quái vật, huyết nhục bay ngang, thương tổn siêu cao.

"Đáng tiếc tôi ngay cả một trang bị truyền kỳ cũng không có, càng đừng nói là vũ khí truyền kỳ!" Độc Cô Lãnh Tàng khẽ lắc đầu, "Tôi mặc dù có tiền, nhưng không mua được truyền kỳ, cho đến nay, bất luận phòng đấu giá nào cũng không có bán qua trang bị truyền kỳ."

"Cái bào thai kia nghiên cứu ra, vũ khí truyền kỳ tính là cái gì." Hoàng Dật lắc đầu cười, "Nếu như sinh vật quý dị bên trong có thể để anh sử dụng, tác dụng mang đến, phỏng chừng không thua gì chuôi đao sắt mẻ của Đao Phong!"

"Nói đến Đao Phong, tôi gần đây thật ra có nghe nói một ít tin tức mặt trái của hắn ta." Độc Cô Lãnh Tàng bỗng nhiên nói.

"Hả? Tin tức mặt trái gì? Tôi đã có một thời gian không đi diễn đàn." Hoàng Dật hiếu kỳ mà hỏi thăm.

"Có truyền thông nói, tình trạng thân thể của Đao Phong gần đây không tốt lắm, sắc mặt tái nhợt mệt mỏi, tựa hồ là có quan hệ với chiến đấu cường độ cao quá lâu. Hắn vì giữ vị trí đệ nhất thế giới, chiến đấu không biết ngày đêm, hai năm chưa từng nghỉ ngơi, thân thể dù có khỏe mạnh cách mấy cũng sẽ suy yếu, nhưng hắn lại không dừng được, nếu không đệ nhất thế giới sẽ không còn là của hắn." Độc Cô Lãnh Tàng lắc đầu, "Ngày hôm trước có đội chó săn chụp được hình ảnh hắn đi bệnh viện, phỏng chừng là sinh bệnh rồi."

"Hả? Có chuyện này?" Hoàng Dật nhíu nhíu mày, Đao Phong cũng coi như là bạn của hắn, hiện tại xảy ra chuyện, khiến cho hắn có chút bất ngờ. Thật ra hắn cũng rõ ràng tình cảnh của Đao Phong, đệ nhất thế giới liên tục hai năm, không biết phía sau nỗ lực bao nhiêu tâm huyết, hơi lười biếng một chút thì không giữ được đệ nhất, một phút cũng không thể thư giãn. Chiến đấu cường độ cao như thế, thân thể nhất định là xảy ra vấn đề.

Đối với trạng thái thân thể, Hoàng Dật cũng rất coi trọng, hắn mỗi ngày dù

bận dù mệt, đều phải kiên trì rèn luyện thân thể, giữ huấn luyện, đem trạng thái thân thể điều chỉnh đến tốt nhất mới có thể tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

"Đệ nhất thế giới có cái gì tốt chứ? Có đôi khi thật đúng là không bằng người chơi bình thường trên đường, bọn họ có thể vui chơi giải trí, thư giãn thoải mái, tuy rằng không có tiếng tăm gì, nhưng tràn ngập niềm vui bình thường." Độc Cô Lãnh Tàng cảm khái một tiếng, "Tôi cũng đã lâu không có cảm nhận được cuộc sống như vậy, bất quá có đôi khi, chúng ta đều không trở về được."

...

Kế tiếp, hai người tốn gần hai giờ, mới đánh xong Chúng Thần chi tháp, sau đó về địa điểm ban đầu.

Lúc này, nhiệt độ của chỗ đó đã giảm xuống rất nhiều, cực hàn chi lực trên cơ bản đều đã bị xua tan không khác biệt lắm, chỉ còn lại sinh mệnh tinh hoa thuần túy nhất. Hoàng Dật đem những trái tim này cất lại, những cái này đều là bảo bối, cho dù không cần đi chế tác thánh tinh thạch cũng là một tài phú khổng lồ.

Kế tiếp, còn lại cái bào thai kia.

Hoàng Dật khống chế hóa thân, mở con mắt thứ ba nhìn vào bên trong bào thai.

Ánh mắt của hắn lại một lần nữa xuyên qua khối kim loại, nhìn thấy tình cảnh bên trong. Dịch thể nguyên tố hỏa vẫn nồng nặc như cũ, thai nhi quý dị bên trong cũng lớn hơn vài phần so với trước đó, nó đều đã phát triển hoàn thành, bắt đầu lơ lửng trong dịch thể nguyên tố hỏa như nước ối.

Lúc này, nó tựa như đã nhận ra ánh mắt của Hoàng Dật, quay đầu hướng Hoàng Dật nhìn một chút, lại lộ ra nụ cười quý dị, cái nụ cười này không được thân thiện cho lắm, cũng không có địch ý, cũng là lộ ra một cảm giác tà khí quý dị, làm cho người ta không muốn nhìn lần nữa.

"Thế nào, thai nhi có biến hóa không?" Độc Cô Lãnh Tàng hỏi.

"Ừm, lúc này tôi thấy được dáng dấp toàn thân của nó rõ ràng hơn, tay chân đều đã mọc ra." Hoàng Dật gật đầu, "Kế tiếp vẫn là tạm thời dừng cho nó lớn nữa, trước làm rõ ràng lai lịch của nó rồi nói sau."

"Được, tôi sẽ phái người đi liên hệ Tử Vô Nhai, hỏi thăm lai lịch của món đồ chơi này." Độc Cô Lãnh Tàng nói xong, đem khối kim loại cất lại, sau đó hai người liền truyền tống đi ra.

Kế tiếp, Độc Cô Lãnh Tàng từ biệt một tiếng với Hoàng Dật, sau đó quay trở về Cô Thành.

Hoàng Dật dự định tiếp tục đánh Chúng Thần chi tháp, nhưng mà đúng lúc này, hắn nhận được một tin tức, là do Đao Phong gửi tới --" Miếu Sát, gặp tại hoa viên không trung tầng 100 Long Đô!"

Thấy tin tức này, Hoàng Dật sửng sốt, hắn vừa rồi mới cùng Độc Cô Lãnh Tàng nói về Đao Phong, không ngờ rằng hiện tại đã có tin tức của Đao Phong, đối phương còn đặc biệt tới Long Đô, nói rõ là chuyên đến tìm của hắn.

Kế tiếp, Hoàng Dật cấp tốc chạy đến hướng bắc của Long Đô.

Hoa viên không trung là một địa điểm nổi danh của Long Đô, ở thành bắc, tổng cộng có một trăm tầng, liếc mắt nhìn không thấy đỉnh, là kiến trúc cao nhất của Long Đô. Hoa viên này được xây từng tầng, trồng đủ loại cây cối hoa cỏ. Vô số người chơi đều mộ danh đến Long Đô, chính là vì được nhìn thấy hoa viên không trung. Bất quá 50 tầng đầu tiên của hoa viên không trung có cầu thang, 50 tầng sau lại không có cầu thang, không có thủ đoạn đặc thù căn bản không thể đi lên.

Chạy bộ hơn nửa tiếng đồng hồ, tầm mắt của Hoàng Dật rốt cục xuất hiện một cự tháp cao tận tầng mây, chỗ đó không có ngọn đèn, giấu ở trong bóng tối.

Hoàng Dật ngửa đầu nhìn về nơi cao nhất, tựa như nhìn thấy Đao Phong đang đứng ở nơi đó, vị trí ấy cũng như địa vị của Đao Phong, đứng trên đỉnh thế giới.

Kế tiếp, Hoàng Dật trực tiếp biến thành hình thái Bạch Long, bay lên đỉnh của hoa viên không trung. Nhà ở trên mặt đất dần dần nhỏ lại, con người trở nên nhỏ bé như con kiến trên thế giới này, bọn họ vĩnh viễn cũng không leo lên trên đỉnh cao này được.

Nhưng đồng dạng, bọn họ vĩnh viễn sẽ không biết dòng nước ở trên cao này có bao nhiêu lạnh, không biết tịch mịch trong dòng nước lạnh.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 301: Quyết Định Quan Trọng Của Dao Phong

Lúc này, mặt trăng treo lơ lửng giữa bầu trời sao, ánh trăng sáng rọi xuống, trên không trung tĩnh lặng, không một chút âm thanh, mặt đất phía dưới trở nên nhỏ bé không gì sánh được, cả tòa Long Đô nhìn không sót gì, vạn ngọn đèn đường như vạn ngôi sao, chợt lóe chợt tắt.

Rất nhanh, Hoàng Dật bay đến tầng cao nhất của hoa viên không trung, từ xa đã thấy một bóng người cao ngạo đang đứng cạnh hoa viên, quan sát mặt đất, trăng sáng giống như đang làm nền, làm cho người này nổi bật ra một hình ảnh phong hoa tuyết đại.

Người này, cũng là đệ nhất thế giới - Dao Phong.

Hoàng Dật trực tiếp bay đến bên cạnh Dao Phong, sau đó đáp xuống, biến trở về hình người.

"Miếu Sát, thành phố của cậu thật xinh đẹp!" Dao Phong nhìn Long Đô phía dưới, cảm khái một tiếng.

"Chỉ là một thành phố nhật được mà thôi, không phải tôi xây dựng." Hoàng Dật đứng sóng vai, sau đó quay đầu nhìn Dao Phong một chút, nói: "Anh tìm đến tôi để làm gì?"

"Khen thưởng và huy chương vàng của giải thưởng người mới tốt nhất còn đang trong tay tôi, cậu chừng nào tới lấy? Tôi ở Yến Kinh." Dao Phong hỏi.

"Bỏ đi, anh giữ lại làm kỷ niệm đi!" Hoàng Dật lắc đầu nói, hăn đều thiếu chút nữa quên chuyện này.

"Đó chính là khen thưởng của giải thưởng người mới tốt nhất, là duy nhất trên thế giới, cậu không muốn sao?" Đào Phong hỏi ngược lại một tiếng.

Hoàng Dật lắc đầu: "Tôi tranh đoạt giải thưởng người mới tốt nhất, chỉ là vì giải thưởng đó có thể khiến cho tôi đưa ra một yêu cầu với tổng giám đốc của công ty Thời Đại Hoàng Sa tiên sinh, không phải vì bản thân giải thưởng. Nếu như giải thưởng này không quan hệ với Hoàng Sa tiên sinh, vậy tôi cũng không có hứng thú đi tranh đoạt, nó không đại biểu được cái gì."

Đào Phong cứ như vậy nhìn Hoàng Dật, không nhúc nhích, một cơn gió đêm thổi tới, thổi cho áo choàng của hai người bọn họ lay động.

"Tâm tính của cậu tốt hơn tôi, trước đây tôi rất hâm mộ cậu, bởi vì cậu có thể là tự mình mà sống. Bất quá hiện tại, tôi rất cực có thể không cần hâm mộ cậu rồi." Đào Phong quay đầu đi, một lần nữa nhìn Long Đô phía dưới, yếu ớt nói.

"Sao vậy?" Hoàng Dật từ giọng điệu của Đào Phong nghe ra một tia dị dạng, tựa như hắn ta cất dấu một tin tức quan trọng.

"Cậu biết không? Tôi hiện tại thật ra đang nằm ở trên giường bệnh nói chuyện với cậu." Đào Phong quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, cười khổ một tiếng, "Tôi vì giữ vị trí đệ nhất thế giới, đã liên tục chiến đấu hai năm, hầu như không có thả lỏng. Tháng trước, tôi bắt đầu cảm thấy thân thể không khỏe, sau đó đi bệnh viện kiểm tra một phen, phát hiện ung thư gan, hơn nữa đã đến thời kỳ cuối, cái này nếu ở một trăm năm trước cũng là bệnh nan y." Đào Phong lắc đầu cười.

"Đương nhiên, hiện tại y học phát triển, bệnh ung thư thời kỳ cuối không tính cái gì, ngày hôm trước tôi đã đi bệnh viện làm phẫu thuật, cơ bản đã không có vấn đề gì lớn, chỉ cần điều dưỡng một thời gian là tốt rồi. Bất quá trải qua một việc như thế, tôi bắt đầu nhìn lại những gì tôi làm trong hai năm nay, tôi bỗng nhiên phát hiện, hai năm tôi thật ra đều là vì người khác mà sống, tôi chiến đấu không biết ngày đêm, chỉ là vì giữ cái đệ nhất kia, không để cho người khác đuổi

theo tôi, không cho người hâm mộ của tôi thất vọng. Thế nhưng tôi dần dần phát hiện, cái vị đệ nhất này đã càng ngày càng khó, trong đại lễ thường niên vừa qua, tôi không lấy được giải thưởng cá nhân tốt nhất, ngược lại là khiến cho Lợi Kiếm một người hầu như không ai nghe qua giành được, cũng may cuối cùng tôi lấy được giải thưởng công hội tốt nhất, miễn cưỡng bảo vệ một chút mặt mũi."

"Mặt khác, cậu và Lôi Thần hai ngôi sao mới xuất hiện, cũng cho tôi cảm thấy áp lực lớn, tôi càng nỗ lực đi chiến đấu, tôi càng phát hiện bản thân càng ngày càng yếu, thời gian nỗ lực của tôi nhiều hơn so với các người, nhưng vẫn có thể bị các người đuổi theo, đây là chuyện làm cho người ta rất thống khổ. Hai năm, cơ thể của tôi đã tiêu hao quá nhiều, có đôi khi, tôi đang giết quái luyện cấp, bỗng nhiên sẽ đầu vầng mắt hoa, bình thường xuất hiện ảo giác, có mấy lần thậm chí là bởi vì thân thể vô cùng suy yếu, mà bị mạnh mẽ logout."

"Không ngờ rằng anh đã mệt đến loại tình trạng này, như vậy đệ nhất có ý nghĩa gì nữa?" Hoàng Dật quay đầu nhìn hắn, lắc đầu cảm khái một tiếng.

"Đúng vậy! Tôi gần đây đã suy nghĩ vấn đề này. Thân thể xuất hiện bệnh có thể chữa, nhưng nếu như tâm linh xuất hiện bệnh, vậy có thể chữa khỏi được sao? Tân của tôi đã mệt mỏi quá lâu, tôi muốn tự mình sống một lần, không đi lưu ý ánh mắt của người khác, cũng không đi lưu áp lực của ý dư luận, không đi lưu ý tiếng chất vấn của những người ủng hộ tôi, cho nên tôi làm ra một quyết định quan trọng."

"Quyết định gì?" Hoàng Dật nhìn chăm chăm Đào Phong không chuyển mắt, những lời kế tiếp hắn nghe được, có thể sẽ là một tin tức khiếp sợ toàn bộ thế giới.

"Tôi quyết định ẩn lui!" Đào Phong hít sâu một hơi, tựa như nói ra những lời này làm hao hết tất cả khí lực của hắn, "Tôi không muốn cứ tiếp tục như vậy, tôi không muốn làm đệ nhất thế giới thấy, tôi muốn chân chính hưởng thụ cuộc sống của tôi. Mặt khác, tôi cũng từ chức hội trưởng của Hiên Viên thị, giao cho Vân Tứ Hải, từ nay về sau tôi làm một người vô danh tiểu tốt, đi các nơi trong đại

lục, ngắm nhìn phong cảnh xinh đẹp, mệt mỏi thì nằm ở trên cỏ ngủ một giấc, khát nước thì uống sương sớm trên ngọn cỏ, đói bụng thì ăn quả dâu rừng, tôi không muốn luyện cấp ngày đêm, cũng không muốn đi tham dự bất luận cái tranh đấu gì, điển lễ trao giải của đại lễ thường niên tôi cũng không đi tham gia."

"Anh làm như vậy, sẽ đại biểu tất cả sẽ hóa thành bột nước, vinh dự của anh sẽ trở thành quá khứ, anh sẽ từ thần đàn đi xuống, biến thành một phàm nhân, anh thật sự bỏ được sao?" Hoàng Dật nhìn chăm chăm Đào Phong. Hắn không ngờ rằng Đào Phong dĩ nhiên làm ra một quyết định như thế, từ vị trí đệ nhất thế giới tự mình đi xuống, loại quyết đoán này người bình thường không thể có. Người hướng đến chỗ cao, nước chảy xuống chỗ thấp, đây là một loại quy luật tự nhiên, rất ít người thật sự có thể nhìn thấu hồng trần, vứt bỏ danh lợi.

"Tôi đã sớm nghĩ qua tất cả cái này, tôi cũng đã nói với Vân Tứ Hải, Lâm Dật Khâm, Long Hành Thiên Hạ, Đông Hoàng mấy người bọn họ, bọn họ cũng đều lý giải tôi. Tôi nghĩ cái này có thể là quyết định tốt nhất cả đời này tôi làm ra, tôi phải khiến cho tâm của tôi nghỉ ngơi." Đào Phong gật đầu nói.

"Một ngày nào đó anh sẽ trở về." Hoàng Dật nhìn bầu trời phương xa mênh mông, buồn bã nói.

"Vì sao?"

"Bởi vì anh thuộc về nơi này." Hoàng Dật quan sát trời đất mênh mông phía dưới, "Anh đã từng đứng ở chỗ này, quan sát thế giới này, quan sát qua chúng sinh phía dưới này, loại ngạo khí ấy sẽ không tiêu vong, nó sẽ không tình nguyện tịch mịch. Anh chỉ là tạm thời mất đi phương hướng, khi anh đã tìm được bản ngã, anh sẽ trở lại, người căn bản không thể quên được địa phương này." Hoàng Dật nói xong, vỗ vỗ vai của Đào Phong, "Tâm của anh tại phương xa, hành trình của thân thể, chỉ là vì tìm được bản thân. Chờ anh tìm được bản thân, anh mới biết được rốt cục mình cần đi đâu."

"Tôi cũng không biết." Đào Phong lắc đầu, có chút mờ mịt. Lúc này "đệ nhất

nhân” tựa như chỉ là một người đi đường lạc mất phương hướng, không còn là đệ nhất thế giới bề ngỗ thiên hạ, người đứng trên đỉnh thần đàn, lộ ra ra vẻ mềm yếu của con người bình thường.

"Tôi tin tưởng khi anh trở về, sẽ càng đáng sợ hơn so với hiện tại."

"Vì sao?"

"Đao giấu trong vỏ, ngược lại càng nguy hiểm hơn. Bởi vì không ai biết, trong khoảng thời gian anh biến mất, rốt cục sẽ trải qua chuyện gì, xảy ra thay đổi như thế nào, thanh đao của anh tương đương với ẩn dấu, không giống như như bây giờ, rút ra lóe sáng."

Đao Phong im lặng, lẳng lặng nhìn mặt đất dưới ánh trăng, nhìn vạn ngọn đèn dầu, trong không khí chỉ còn lại âm thanh gió đêm thổi bay áo choàng, phần phật phần phật.

"Có thể cậu nói, cũng là loại người như Lợi Kiếm!"

Hồi lâu sau đó, Đao Phong quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, "Miếu Sát, cậu phải cẩn thận Lợi Kiếm người này."

"Tại sao vậy?" Hoàng Dật từ trong miệng Đao Phong nghe được chuyện của Lợi Kiếm, không khỏi có chút ngoài ý muốn, "Lẽ nào anh đã đánh qua với hắn?"

Đao Phong gật đầu, "Ngay tại ngày hôm qua, tôi và hắn đánh qua một lần."

"Kết quả ra sao?"

"Hòa. Chúng tôi chỉ là đánh thử một lần, hai người đều không dùng toàn lực, hơn nữa cũng chỉ đánh một chút, nhưng trên thực tế, là tôi thua." Đao Phong nói xong, sắc mặt tràn đầy ngưng trọng, "Lúc đó, tôi dùng năm kỹ năng, mà hắn chỉ dùng bốn kỹ năng. Cậu cũng biết, tới trình tự như chúng ta, khác biệt của một kỹ năng là vô cùng lớn, tôi vẫn đều truy cầu dùng ít kỹ năng nhất để đạt được thắng lợi, thế nhưng hắn dùng kỹ năng còn ít hơn tôi. Tôi ngày hôm nay sở dĩ tới tìm

cậu, quan trọng nhất cũng là đem lý giải của tôi đối với hắc nói cho cậu, tôi sẽ ăn lui, sau này tự nhiên sẽ không gặp phải hắc, nhưng cậu khác biệt, hắc một ngày nào đó sẽ tìm đến cậu."

"Vì sao muốn tìm tôi? Tôi và hắc tựa như không có ân oán gì." Hoàng Dật nói xong, trong đầu hiện lên tình cảnh khi hoàn thành nhiệm vụ hi hữu, tại một nơi tên là Chúng Thần đình viện nhìn thấy dấu chân thần bí, dấu chân ấy đã khắc vào trong đầu hắc, từ đầu đến cuối không thể quên được, cái đó đại biểu cho một loại uy hiếp, nhưng Hoàng Dật chưa bao giờ gặp qua đối phương, loại uy hiếp này trở nên nhỏ đi rất nhiều, giống như hai người xa lạ.

"Tôi cũng không biết, có thể hắc chỉ là muốn tìm cậu luận bàn!" Đao Phong lắc đầu, "Thật ra kẻ địch của hắc hắc là tôi, bởi vì chuôi đao sứt mẻ của tôi, cũng là vũ khí của Đao Hoàng năm đó, tôi rất lý giải Đao Hoàng, đồng thời đối với kẻ địch của Đao Hoàng là Kiếm Hoàng cũng rất lý giải. Tôi mơ hồ cảm giác được, Lợi Kiếm tựa như chiếm được truyền thừa của Kiếm Hoàng, có vài kỹ năng mơ hồ có cái bóng của Kiếm Hoàng năm đó."

"Kiếm Hoàng truyền thừa sao?" Hoàng Dật thì thào một tiếng, cảm thụ được một áp lực vô hình. Lợi Kiếm người như thế từ trình độ nào đó mà nói, còn muốn đáng sợ hơn so với Đao Phong, người ngoài không biết hắc ta có năng lực gì. Những lời Đao Phong nói, chỉ sợ cũng là tư liệu trực tiếp về Lợi Kiếm cho đến bây giờ.

"Được rồi, Miếu Sát, tôi phải đi, không biết sau này còn có ngày gặp lại hay không, bất quá sự tích của cậu nhất định sẽ truyền bá khắp nơi trên đại lục, tôi khẳng định có thể nghe được, tôi sẽ ở một nơi nào đó trên đại lục, vỗ tay cho anh!" Đao Phong nói xong, vỗ vỗ vai của Hoàng Dật, sau đó trực tiếp nhảy xuống không khí phía trước, phía sau bỗng nhiên mọc ra một đôi cánh, bay về phía trắng sáng phương xa, bóng hình càng ngày càng nhỏ, giống như muốn bay đến mặt trăng. (Batman truyền thừa chẳng?)

"Anh sẽ trở về." Hoàng Dật nhìn bóng lưng của Đao Phong, tự nói một tiếng

trong gió.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 302: Thế Giới Tan Nát Cối Lòng, Dao Phong Ẩn Lui

Một tuần trôi qua, hôm nay, toàn bộ thế giới xảy ra một đại sự.

Vị trí đệ nhất thế giới của Dao Phong trên bảng đẳng cấp, bị người chơi Nhật Bản Miyamoto Musashi thành công vượt qua, bảo tọa đệ nhất của bảng đẳng cấp lần đầu đổi chủ kể từ khi Thế Giới Thứ Hai mở ra hai năm tới nay,.

Sau đó, đài truyền hình, trang internet, báo chí, diễn đàn khắp nơi đều bàn luận về chuyện này, suy diễn Dao Phong thực lực, có vài người chơi Trung Quốc thậm chí lớn tiếng chất vấn Dao Phong vì sao lại lười biếng như vậy, để cho người khác vượt mặt. Trong lúc nhất thời, Dao Phong trở thành đối tượng của một số “trẻ trâu” và “anh hùng bàn phím”, đặc biệt một ít người “yêu nước”, bọn họ ngữ khí sắc bén, đem Dao Phong mắng thành một quân bán nước, hình tượng gần như hoàn mỹ của Dao Phong lần đầu tiên gặp đả kích.

Thế nhưng đối với tất cả cái này, bản thân Dao Phong vẫn chưa làm ra bất luận cái gì đáp lại, cũng không có ký giả phỏng vấn được hẳn, điều này làm cho câu chuyện có vẻ càng khó phân biệt.

Ngay sau đó, chuyện càng làm cho người há hốc mồm xảy ra, vị trí đệ nhị của Dao Phong cũng không giữ được, bị đối thủ một mất một còn của hắn là Long Thứ chiếm lấy!

Nhưng cái này còn chưa xong, kế tiếp thứ tự của Dao Phong vẫn giảm xuống, cuối cùng rơi khỏi top 10, hơn nữa trong khoảng thời gian này, đẳng cấp của Dao Phong cũng chưa hề xuất hiện thay đổi, từ đầu đến cuối giữ tại cấp 75.

Lúc này, truyền thông của toàn bộ thế giới đều làm ra suy đoán, rất nhiều

người đều liên tưởng đến tình trạng thân thể của Đạo Phong, cho rằng hẳn tạm thời tu dưỡng một thời gian, qua một thời gian, sẽ một lần nữa phấn khởi tiến lên, đoạt lại vị trí đệ nhất. Đặc biệt là những người hâm mộ trung thành, bọn họ có một loại tin tưởng mù quáng đối với Đạo Phong.

Nhưng cuối cùng, hội trưởng hiện giữ của Hiên Viên thị Vân Tứ Hải tuyên bố một tin tức, tuyên bố Đạo Phong bởi vì nguyên nhân cá nhân, lựa chọn ẩn lui, đồng thời từ chối tất cả phỏng vấn.

Tin tức này, dường như một quả bom hạt nhân, nhất thời bùng nổ dư luận trên toàn thế giới.

Đạo Phong hầu như đã trở thành một ký hiệu của Thế Giới Thứ Hai, một tượng trưng, nhưng hiện tại nhân vật này lại ẩn lui không hề báo trước! Tin tức này khiến cho tất cả mọi người trở tay không kịp, nhất thời trở thành một trọng tâm câu chuyện lớn nhất của dư luận trong khoảng thời gian này, hầu như mỗi người đều thảo luận.

...

Buổi trưa hôm nay, Hoàng Dật sau khi login, đi diễn đàn nhìn một chút.

"Thế giới tan nát cõi lòng, Đạo Phong ẩn lui."

"Đạo Phong ẩn lui chi mê, rốt cục là vì nguyên nhân sức khỏe, hay là nhìn thấu danh lợi?"

"Phỏng vấn Giáo Hoàng: thật đáng tiếc không thể đánh một trận với Đạo Phong."

...

Chủ đề nóng trên trang đầu của diễn đàn cơ bản đều có quan hệ với Đạo Phong, Hoàng Dật vào bài post đầu tiên nhìn một chút.

"Thế giới tan nát cõi lòng, Đạo Phong ẩn lui. Từ sau khi Đạo Phong ẩn lui, toàn bộ Thế Giới Thứ Hai tựa như bị bao phủ bởi một tầng bóng ma, thế sự thay đổi cực nhanh, làm cho người ta không kịp tiếp thu. Tư thái tuyệt đại của Đạo Phong dường như vẫn còn của ngày hôm qua, trong mười tỷ người, giữ vị trí đệ nhất thế giới liên tục hai năm, cái thành tựu này trong tương lai có thể không còn có người có thể phá vỡ. Đạo Phong làm người chính trực, tràn ngập ánh mặt trời, làm việc quang minh lỗi lạc, không sử dụng thủ đoạn nhỏ, cho dù là cao thủ dị quốc như Giáo Hoàng, Thiên Đạo vậy cũng tràn ngập kính nể với anh ta. Đạo Phong ẩn lui, không phải tổn thất của Trung Quốc, mà là tổn thất của tất cả mọi người trên thế giới, chúng ta mất đi một vị lãnh tụ vĩ đại, tinh thần phẩm chất của anh ấy sẽ truyền lưu trong hồi ức, có thể qua rất nhiều năm sau, có thể thực lực của chúng ta đã vượt xa Đạo Phong, nhưng chúng ta vẫn tôn kính anh, lịch sử cũng sẽ không quên anh, tinh thần của anh sẽ khích lệ một đời rồi một đời người đi tới, truyền thuyết của hắn sẽ vẫn truyền lưu. . ."

Bài post này là một tổng kết với cả đời Đạo Phong, được rất nhiều người trên thế giới hưởng ứng và tán thành, số lượng bình luận trả lời vượt quá năm trăm triệu.

Đương nhiên, mỗi một việc nhất định đều sẽ có hai loại âm thanh, trong âm thanh đông đảo này, cũng hỗn loạn một ít tiếng mắng tức giận. Có vài người mạnh mẽ lên án Đạo Phong, kết tội là quân bán nước, người nhu nhược, những người này có thể dần dần sống qua ngày trong Thế Giới Thứ Hai, nhưng lúc này lại nhảy đi, bày tỏ chủ nghĩa yêu nước mạnh mẽ, chiếm điểm cao của đạo đức.

Loại trẻ trâu này Hoàng Dật đã gặp qua rất nhiều, bọn họ có yêu cầu rất cao đối với người khác, lại quên bản thân mình thật ra chưa từng cống hiến cái gì. Trong mắt bọn họ, Đạo Phong nên là đệ nhất, vô luận như thế nào cũng phải giữ đệ nhất, dù cho cửa nát nhà tan cũng phải giữ đệ nhất, nếu không cũng là chậm trễ, cũng là lười biếng, hắn là nên lôi ra ngoài xử bắn. Mà từ đầu tới đuôi, bọn họ cái gì đều chưa làm qua, nếu như thật sự có chiến tranh, bọn họ cũng là nhóm đầu tiên đầu hàng. (Một dạng khá giống thanh niên “yêu nước” trốn nghĩa vụ quân sự rồi lên các trang mạng xã hội hô hào yêu nước, xỉ vả nước khác và kêu

gọi “đánh nhau đi” ... Suyt, đi quá xa về vấn đề chính tờ rì rồi !)

Bất quá người như thế ít, phần lớn người đều có thể lý giải Dao Phong.

Kế tiếp, Hoàng Dật lui ra ngoài, tiếp tục kiểm tra các bài post khác, rất nhanh, hần thấy được danh nhân Văn Đào đăng một bài post trong diễn đàn-- "Lợi Kiếm, Long Thử, Miếu Sát, Lôi Thần, ai sẽ thay thế được vị trí của Dao Phong?"

Bài post này nhắc tới mình, Hoàng Dật không khỏi đi vào nhìn một chút.

"Hoan nghênh mọi người xem《 văn thao vũ lược 》, tôi là Văn Đào. Từ sau khi tin tức Dao Phong ẩn lui được công bố, toàn bộ dư luận trên thế giới hoàn toàn nổ tung, người tán dương có, người phê bình cũng có, người xem náo nhiệt càng nhiều, thế nhưng tất cả cái này đều đã không quan trọng, Dao Phong ẩn lui đã thành sự thật, vô luận thảo luận như thế nào, đều không có khả năng thay đổi. Kế tiếp, chúng ta nên bàn thực tế một chút. Trong người chơi Trung Quốc, ai có thể thay thế được vị trí của Dao Phong đây? Vừa nhìn thấy vấn đề này, trong lòng mọi người có thể sẽ lập tức hiện ra bốn cái tên-- Lợi Kiếm, Long Thử, Miếu Sát, Lôi Thần. Đương nhiên, có thể còn có người sẽ nói đến Bất Bại, Dục Do Tâm Sinh, Học Y Nhị Độ cùng vài vị cao thủ khác, thực lực của bọn họ quả thật rất mạnh, thực lực có thể còn hơn cả Miếu Sát, nhưng danh vọng của bọn họ so với bốn vị kể trên mà nói, lại kém không ít. Muốn thay thế được vị trí của Dao Phong, thực lực cùng danh vọng đều là thiếu một thứ cũng không được. Kế tiếp, chúng ta phân tích một chút bốn người này ai thích hợp thay thế Dao Phong nhất."

"Đầu tiên là Lợi Kiếm. Hần và Dao Phong là một trong hai người giành được giải thưởng cá nhân tốt nhất, người thay thế được Dao Phong hẳn là đến phiên hần, nhưng hần cũng là người đầu tiên cần loại trừ, bởi vì hần quá mức thần bí, vẫn giấu ở phía sau. Hiện tại hiểu biết của người trên thế giới đối với hần thật sự rất ít, ít nhất tôi cho tới bây giờ đều còn không biết Lợi Kiếm có những năng lực gì, đã làm được những chuyện gì. Người như vậy, không quá có thể trở thành

lãnh tụ của người chơi Trung Quốc."

"Kế tiếp là Long Thứ, người này có quan hệ sâu xa nhất với Đào Phong, bởi vì hắn vẫn đều là đối thủ một mất một còn của Đào Phong, Đào Phong vừa đi, tự nhiên chỉ còn lại hắn. Bất quá Long Thứ tính tình ẩn nhẫn, cũng không thích xuất đầu lộ diện, cho nên làm lãnh tụ cũng không rất thích hợp. Đương nhiên, hắn cũng là người chơi duy nhất trên thế giới có ngọc tỷ truyền quốc, nếu như hắn sáng lập một quốc gia, từ Long Thứ biến thành Long Đế, vậy hoàn toàn có thể trở thành lãnh tụ, dù sao có danh phận đế vương."

"Người thứ ba là Miếu Sát. Sự tiến bộ của Miếu Sát chúng ta đều cùng chứng kiến, nửa năm thời gian, với tốc độ hỏa tiễn lao lên, cuối cùng giành được giải thưởng người mới tốt nhất. Ngoài ra, hắn còn có một tên ban thưởng ngay cả Đào Phong cũng không từng có qua, tên Sát Thần ngay cả NPC trong Thế Giới Thứ Hai đều biết, nếu bàn về danh vọng, hắn so với Đào Phong còn muốn cao hơn. Mà so sánh với Lợi Kiếm và Long Thứ, hắn còn có một Anh Hùng công hội làm chống đỡ, tổng hợp lại mà xem, hắn thay thế Đào Phong là thích hợp nhất. Bất quá Miếu Sát người này quá mức tàn bạo, không có khí chất lãnh tụ bình dị gần gũi của Đào Phong, đầu tiên là giận dữ phá hủy điểm phục sinh của Phong Lâm trại, khiến cho một ít người vô tội bị liên lụy. Sau đó tại Long Đô, đã giết chết ba mươi vạn vô tội người, tuy rằng lúc đó hắn đã cho những người đó cơ hội sống, nhưng giết chết ba mươi vạn người dù sao cũng là chuyện nhân thần cộng phẫn, nếu như hắn có thể bình thản một ít, vậy quả thật cũng là Đào Phong thứ hai."

"Cuối cùng là Lôi Thần. Lôi Thần và Miếu Sát là cùng nổi danh, thế nhưng giống như Đào Phong áp chế Long Thứ, Lôi Thần từ đầu đến cuối đều bị Miếu Sát đè ép, hiện nay thực lực của Lôi Thần so với Miếu Sát còn mạnh hơn một ít, trong bảng xếp hạng thực lực gần đây, Lôi Thần xếp thứ 5 của khu Trung Quốc, mà Miếu Sát ở thứ 8, tuy rằng cái xếp hạng cũng không phải chính thức, chỉ là người chơi trong diễn đàn tự xếp hạng, nhưng cũng có một chút căn cứ. Mặt khác, Lôi Thần so với Miếu Sát mà nói, phương diện danh tiếng cũng tốt hơn, hơn nữa Thái Dương công hội dưới trướng hắn cũng tràn ngập tiềm lực, hắn

cũng thay thế được Đào Phong, rất có khả năng trở thành lãnh tụ của người chơi Trung Quốc."

"Tổng hợp lại mà xem, trong bốn người này, Miếu Sát thích hợp trở thành lãnh tụ của người chơi Trung Quốc nhất, Lôi Thần thứ hai, sau đó là Long Thứ, cuối cùng là Lợi Kiếm. Lãnh tụ cũng không chỉ có là một loại tượng trưng thân phận giả thuyết, nó còn có trách nhiệm trọng đại, nó sẽ trở thành biểu tượng của một nước, đại biểu hình tượng của tất cả người chơi trong quốc gia. Chúng ta đều biết lãnh tụ của Nhật Bản là Thiên Đạo, lãnh tụ của nước Mỹ là Giáo Hoàng, lãnh tụ của Ai Cập là Pharaohs, những người này đều đại biểu cho hình tượng quốc gia của mình. Càng quan trọng hơn là, tương lai phát sinh quốc chiến, lãnh tụ sẽ suất lĩnh người chơi tiến hành chiến đấu, năm bè bảy mảng là không cách nào làm được cái gì trong quốc chiến, phải có một lãnh tụ đem những người này tập hợp lại cùng nhau. . ."

Thấy xong bài post này, Hoàng Dật không ngờ rằng Văn Đào dĩ nhiên xếp hẳn vào lãnh tụ của người chơi khu Trung Quốc thích hợp nhất, đương nhiên, việc này cũng không phải một người định đoạt, ít nhất cần phần lớn người chơi Trung Quốc đều đồng ý mới có thể. Bản thân Hoàng Dật không bài xích cái thân phận này, dù sao mục đích của hắn lúc đầu chính là muốn lợi dụng Thế Giới Thứ Hai thực hiện mục đích của tổ chức, Trung Quốc là một quốc gia có thể lực cường đại nhất trong Thế Giới Thứ Hai hiện nay, có thể trở thành người chơi lãnh tụ của quốc gia, vậy càng dễ thực hiện mục đích của hắn.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn bình luận trả lời phía dưới một chút, những bình luận trả lời này rất kịch liệt, có vài người tán thành Hoàng Dật, còn có một chút người thì mạnh mẽ phản đối, nguyên nhân phản đối cũng là ở chỗ Hoàng Dật đã từng giết chết 30 vạn người. Trong mắt bọn họ, vô luận như thế nào, đây đều chỉ là ân oán cá nhân của Hoàng Dật và Phong Chí, đem 30 vạn người kéo vào vậy quá không nên. Cho dù Hoàng Dật lúc trước cho những người đó rời đi, đã cảnh cáo bọn họ rời khỏi đoàn đội của Phong Chí, vậy cũng vẫn là quá mức.

Hoàng Dật xem những bình luận trả lời này một chút, sau đó trực tiếp rời

khởi diễn đàn, tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 303: Nước Thuốc Thăng Cấp

Vừa login, Hoàng Dật xuất hiện trong cứ điểm.

Lúc này, xung quanh không có một bóng người, chỉ có ánh mặt trời xuyên qua lá cây chiếu tới, trên mặt đất hình thành những vết lốm đốm. Tiểu Quần Quần đã đến trường học, không còn ai tranh cãi ầm ĩ bên chân hắc, thế giới trở nên cô tịch không ít. Thật ra Hoàng Dật hoàn toàn có thể không cần quay về nơi đây, nhưng cái này giống như là một thói quen, mỗi lần đều bất tri bất giác chạy tới logout.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại bắt đầu hai việc của mỗi ngày.

Đầu tiên, hắc tử trong trữ vật giới chỉ lấy ra Lọ Thuốc, nhìn vào bên trong.

"Hả?" Hoàng Dật vừa nhìn thấy nước thuốc trong Lọ Thuốc, không khỏi kinh hãi!

Bên trong Lọ Thuốc, là một giọt nước thuốc năm màu!

Nước thuốc năm màu, loại nước thuốc này Hoàng Dật chưa bao giờ gặp qua, thậm chí nghe cũng chưa từng nghe nói qua, nước thuốc của hắc tử trước đó đều chỉ có một màu, ngay cả nước thuốc hai màu đều chưa thấy qua, mà giọt nước thuốc này lại có đến năm màu!

Lúc này, giọt nước thuốc đang cuộn qua lại trong Lọ Thuốc, ónh nhuận phát sáng, cũng không tan rã, có vẻ thần diệu phi phàm.

Hoàng Dật hiếu kỳ kiểm tra một chút.

【 nước thuốc thăng cấp 】(cấp A, vật phẩm ma pháp - nước thuốc) sử dụng trước cấp 100, có thể làm cho đẳng cấp tăng lên 1 cấp.

Nước thuốc có thể thăng cấp! Hoàng Dật có chút ngoài ý muốn, giọt nước thuốc này không thể nghi ngờ là tiết kiệm thời gian của hắn, hắn hiện tại đã cấp 73, mỗi lần thăng cấp đều cần nhiều ngày nỗ lực, giọt nước thuốc này trực tiếp giúp hắn giảm bớt không ít thời gian.

Bất quá hiện tại hiển nhiên không phải thời điểm dùng nước thuốc thích hợp nhất, đẳng cấp càng cao thăng cấp càng khó, đến cấp 90, không biết phải bao lâu mới có thể thăng một cấp, giọt nước thuốc này sử dụng tại lúc ấy mới là thích hợp nhất.

Hoàng Dật lấy ra một bình ma pháp, cẩn thận đem giọt nước thuốc này cất vào, để trong trữ vật giới chỉ, đợi đến hơn cấp 90 rồi dùng.

Kế tiếp, Hoàng Dật kiểm tra tỷ lệ thành công của chiến hồn. Hắn hiện tại cần đem ba tầng trước của chiến hồn phòng ngự xóa đi, đem ba tầng này dùng cho tầng thứ bảy, tầng thứ tám, tầng thứ chín của chiến hồn công kích, như vậy chiến hồn hoàn mỹ sẽ hoàn toàn hoàn thành.

Xóa tầng thứ ba của chiến hồn phòng ngự, sẽ khiến cho ba tầng trước gặp phải thất bại, tỷ lệ thành công của tầng thứ ba là 98%, vậy đại biểu tỷ lệ thất bại chỉ có 2%, mà tầng thứ hai càng thấp hơn, tỷ lệ thành công cao tới 99%, thất bại chỉ có 1%. Kế tiếp, Hoàng Dật tiêu hao giá trị năng lượng, sử dụng Thời Gian Chi Nhân kiểm tra hệ thống phán định của tầng thứ ba một chút.

Sau một khắc, khóe miệng của Hoàng Dật nhếch lên, hắn rốt cục thấy được thất bại! Rốt cục có thể xóa được ba tầng trước của chiến hồn phòng ngự! (Chỗ này chắc có người sẽ thắc mắc là sao nhanh quá vậy, sao ảo quá vậy. Thật ra thì nếu tính từ lúc bắt đầu xóa tầng thứ ba là trước khi đi tìm trái tim Sa Đạo Vương một tuần, đi tìm nửa tháng, sau đó qua một tuần luyện cấp, rồi bây giờ lại qua thêm một tuần của Đạo Phong, như vậy là 5 tuần, không nhanh đâu, mốc thời

gian như vậy là hợp lý rồi)

Kế tiếp, Hoàng Dật chọn tăng lên tầng thứ ba của chiến hồn phòng ngự, sau đó hệ thống phán định thất bại, ngay sau đó, tầng thứ ba, tầng thứ hai, tầng thứ nhất toàn bộ bị xóa sạch.

Chiến hồn chỉ cần tăng lên thất bại, sẽ có thể khiến cho thành quả chiến hồn của giai đoạn trước bị mất, tầng thứ nhất, tầng thứ hai, tầng thứ ba tất cả đều thuộc về giai đoạn đầu tiên, vô luận là tầng thứ ba thất bại hay là tầng thứ hai thất bại, đều có thể xóa ba tầng này. Đồng dạng, trong giai đoạn thứ hai, nếu như tầng thứ năm thất bại, như vậy tầng thứ tư, tầng thứ năm tương ứng sẽ bị xóa, không có khả năng chỉ còn tầng thứ sáu.

Hiện tại, chiến hồn hoàn mỹ của Hoàng Dật đi tới bước cuối cùng, chiến hồn sinh mệnh của hắn hiện tại kích hoạt ba tầng cuối, chiến hồn phòng ngự cũng kích hoạt ba tầng cuối, quan trọng nhất là chiến hồn công kích hiện tại đã kích hoạt đến tầng sáu, chỉ cần đem ba tầng cuối cùng kích hoạt, như vậy chiến hồn hoàn mỹ của hắn đã hoàn toàn đại thành. Đến lúc đó, hắn sẽ trở thành chiến hồn hoàn mỹ đầu tiên của Thế Giới Thứ Hai!

Kế tiếp, Hoàng Dật kiểm tra tầng thứ bảy của chiến hồn công kích một chút, tầng này ngày hôm nay được phán định là thành công, biên độ tăng lên cũng là lớn nhất, đạt được 8%. Bất quá đồng dạng, tiêu hao điểm kinh nghiệm cũng rất cao, Hoàng Dật chỉ cần lựa chọn tăng lên, sẽ giảm đến cấp 72, hắn quyết định nói cho Lôi Thần trước một tiếng, sau đó mới tăng tầng này.

Ngày hôm nay vận khí không tồi, hai chuyện thường ngày đều mang đến kinh hỉ. Kế tiếp, Hoàng Dật bắt đầu ra sức đánh Chúng Thần chi tháp tới. Hiện tại, nhiệm vụ quan trọng nhất của hắn, cũng là chạy nước rút đến cấp 100.

Cấp 100, người chơi có thể tiến vào trình tự Thánh Vực, còn có thể tiến hành chiến hồn tiến giai, lại nghênh đón một phân cách lớn, quan trọng hơn là, ai dẫn đầu đột phá cấp 100, là có thể thu được ưu ái của học viện hoàng gia Osco, được

trọng điểm bồi dưỡng, cũng khen thưởng 2 điểm vinh dự quốc gia.

Trước đó, vô luận hành động vĩ đại cỡ nào, đều là khen thưởng 1 điểm vinh dự quốc gia, mà duy nhất lần này là khen thưởng 2 điểm, cái này khiến cho toàn bộ thế giới điên cuồng luyện cấp. Hiện nay, đứng đầu bảng đẳng cấp thế giới là của Miyamoto Musashi, đẳng cấp là 77. Hoàng Dật hiện tại chỉ mới cấp 73, hơn nữa chiến hồn của hắn cũng còn chưa có xong, đẳng cấp thua kém không ít, muốn tranh đoạt trở thành người chơi đột phá cấp 100, trắc trở không nhỏ.

Dần dần, buổi tối phủ xuống, Hoàng Dật logout, về Hoa Hồng Ngục Giam.

Lúc này đang là thời gian ăn cơm tối, mà bên ngoài cũng náo nhiệt hơn so với bình thường một ít, Hoàng Dật đi ra phòng giam, đi đến căn tin.

"A Khải, ba tháng trôi qua, thời hạn của nhiệm vụ hi hữu hôm nay hết hạn, anh hoàn thành nhiệm vụ hi hữu chưa?"

"Chưa, thật đáng tiếc, bất quá tôi làm nhiệm vụ hi hữu được phân nửa, có thể lựa chọn chủng tộc hi hữu."

"Tôi cũng vậy, chỉ đạt được tiêu chuẩn của chủng tộc hi hữu, không có đạt được tiêu chuẩn của nghề nghiệp hi hữu. Bất quá cái này cũng không sai, có người nói toàn bộ thế giới chỉ có 6000 nghề nghiệp hi hữu, nhưng chủng tộc hi hữu đã có 500 vạn, bình quân trong 2000 người chơi chỉ có có một chủng tộc hi hữu, chúng ta coi như cũng là một chọi hai ngàn rồi."

...

Dọc theo đường đi, Hoàng Dật nghe không ít người đều đang nói về chuyện của nhiệm vụ hi hữu, bất tri bất giác đã ba tháng trôi qua. Ba tháng trước, mọi người trong Hoa Hồng ngục giam tiến vào Thế Giới Thứ Hai, mà ba tháng sau, thời hạn của nhiệm vụ hi hữu đi qua, có thể thống kê cuối cùng có bao nhiêu người hoàn thành nhiệm vụ hi hữu.

Kế tiếp, Hoàng Dật cấp tốc đi tới căn tin, nhận một phần cơm, sau đó tìm Lôi Thần. Lúc này, Lôi Thần đang ngồi thảo luận cùng một chỗ với mấy vị cao tăng, thấy Hoàng Dật đến, lập tức bắt chuyện một tiếng.

"A Dật, ngày hôm nay là thời gian hết hạn của nhiệm vụ hi hữu, cậu biết trong ngục giam chúng ta có bao nhiêu người hoàn thành nhiệm vụ hi hữu không?" Lôi Thần cười thần bí, trong giọng nói có chút kích động.

"Có bao nhiêu? Lẽ nào vượt quá dự tính?" Hoàng Dật thấy biểu tình của Lôi Thần, không khỏi cười hỏi một tiếng.

"Quả thật vượt quá dự liệu!" Lúc này, một cao tăng trong ngục giam Vương Cận gật đầu, hài lòng nói: " Trong ngục giam chúng ta 5172 tội phạm, người hoàn thành nhiệm vụ hi hữu có 571, tỉ lệ là một phần chín, mà bình quân thế giới là một phần 200 vạn, hiện nay toàn bộ thế giới tổng cộng có hơn 6000 nghề nghiệp hi hữu, mà trong Hoa Hồng ngục giam chúng ta, chiếm một phần mười bên trong."

"Tỉ lệ rất cao!" Hoàng Dật cảm khái một tiếng, số lượng nghề nghiệp hi hữu trong Hoa Hồng Ngục Giam, tương đương với hơn tổng của mười quốc gia, đoàn người này nếu như trưởng thành, không biết sẽ sản sinh bao nhiêu ảnh hưởng cho Thế Giới Thứ Hai, quan trọng hơn là bọn họ đều nghe lệnh của Hoàng Dật!

Mà bất luận thế lực gì còn lại, cho dù là Hiên Viên thị dưới trướng của Đào Phong, Thiên Đường công hội dưới trướng của Giáo Hoàng, Đông Doanh công hội dưới trướng của Thiên Đạo, ba công hội này cộng lại, cũng không có nhiều nghề nghiệp hi hữu như vậy. Dù sao bọn họ còn có đông đảo đối thủ cạnh tranh trong quốc gia, ví dụ như khu Trung Quốc hiện tại có trên trăm công hội cướp người với Hiên Viên thị, đặc biệt Danh Tướng các, đây là công hội không thua gì Hiên Viên thị.

"Đó là đương nhiên, công ty Thời Đại phân phát những mũ giáp này, có một

thuộc tính cải thiện, hẳn là lo lắng chúng ta đã thua thiệt người khác hai năm, cho nên những mũ giáp này có thể cho người sử dụng lựa chọn phương hướng đại khái của nhiệm vụ hi hữu. Ví dụ như trong ngục giam chúng ta có quán quân đấu kiếm thể vận hội Olympic, như vậy hẳn có thể lựa chọn một nhiệm vụ hi hữu phương diện của kiếm thuật; mà ca sĩ của chúng ta, có thể lựa chọn một nhiệm vụ hi hữu có quan hệ với âm nhạc; bác sĩ có thể lựa chọn một nhiệm vụ hi hữu có quan hệ với phương diện y thuật. . . Trải qua điều chỉnh như thế, tỷ lệ hoàn thành cao hơn. Mà thiết bị giả thuyết trước đó, không có lựa chọn như thế, cái này coi như một bồi thường của công ty Thời Đại với chúng ta." Lúc này, Bá Vương mỉm cười nói.

"Vậy chủng tộc hi hữu có bao nhiêu người?" Hoàng Dật lại hỏi. Chủng tộc hi hữu cũng là trợ lực cường đại, bình quân trong 2000 người mới có một người, cũng là nhân tài vô cùng quan trọng. Nếu như nói nghề nghiệp hi hữu là nhân tài đứng đầu, như vậy chủng tộc hi hữu cũng là trụ cột vững vàng, thậm chí có thể cấu thành một đoàn thể chủng tộc hi hữu, tất cả thành viên đều là chủng tộc hi hữu, mà nghề nghiệp hi hữu thì không có cách nào làm như thế, nhân số quá ít.

"Chủng tộc hi hữu thì nhiều, trong 5172 tội phạm, có 4223 người là chủng tộc hi hữu." Lôi Thần mỉm cười, "Cùng với nghề nghiệp hi hữu, tỷ lệ không khác biệt 90%!"

"Vậy địa vực phân chia thế nào?" Hoàng Dật lại hỏi.

Vương Cận uống một ngụm canh, nói: "Hiện nay 571 nghề nghiệp hi hữu của chúng ta, phân bố 150 quốc gia và khu trên thế giới, trên cơ bản ba phần tư quốc gia của thế giới, đều có nghề nghiệp hi hữu của chúng ta. Bên trong, Trung Quốc là số lượng nhiều nhất, tổng cộng có 132 nghề nghiệp hi hữu, nam bắc phân bố cơ bản phân nửa, nói cách khác sẽ có hơn 60 nghề nghiệp hi hữu ở nam hạ, gia nhập vào Thái Dương công hội của Lôi ca, còn có 60 nghề nghiệp hi hữu sẽ bắc thượng, gia nhập vào Anh Hùng công hội của cậu."

Lúc này, Lôi Thần tiếp câu chuyện: "Mặt khác, Ấn Độ cũng là một khu có số

lượng khá lớn, tổng cộng có 75 nghề nghiệp hi hữu phân bố tại Ấn Độ, bọn họ sẽ sáng tạo một thế lực chi nhánh cho chúng ta tại Ấn Độ, với năng lực của 70 người bọn họ tuyệt đối có thể sáng tạo một thế lực số một số hai, hiện nay Ấn Độ không có bất luận công hội nào có nhiều nghề nghiệp hi hữu như vậy. Thứ ba là nước Mỹ, trong ngục giam chúng ta, có 51 nghề nghiệp hi hữu tại nước Mỹ, công hội bọn họ sáng tạo phát triển lên, chen vào top 3 hoàn toàn không thành vấn đề, nếu như phát triển tốt, có thể so sánh với Thiên Đường công hội của Giáo Hoàng. Còn ở Nhật Bản và Nga, mỗi nơi có hơn 30 nghề nghiệp hi hữu. Nói chung, người của chúng ta hiện nay cơ bản đã trải rộng các quốc gia quan trọng trên thế giới."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 304: Anh Hùng Xuất Hiện Lớp Lớp

"Mà chủng tộc hi hữu càng cao hơn, chúng ta có hơn 4000 chủng tộc hi hữu, trên cơ bản bao trùm tới 90% quốc gia và khu trên thế giới, chỉ có một vài quốc gia ngoại lệ. Có vài quốc gia thậm chí không có nghề nghiệp hi hữu người, cho nên chủng tộc hi hữu được cho là một trong người chơi đỉnh cấp, địa vị không kém bao nhiêu với nghề nghiệp hi hữu." Bá Vương nói.

"Không chỉ có như vậy." Lôi Thần lộ ra nụ cười của một người nắm quyền, "Trong một vài quốc gia tương đối quan trọng, tôi đều an bài một ít anh em đột nhập vào các công hội lớn, ví dụ như Đông Doanh công hội dưới trướng của Thiên Đạo, Thiên Đường công hội dưới trướng của Giáo Hoàng, tôi an bài đều là nghề nghiệp hi hữu đi vào, lúc này là thời gian bọn họ khát cầu nhân tài, sẽ được bồi dưỡng trọng điểm. Bọn họ những thám tử này, đem không ngừng cung cấp tình báo cho chúng ta, đồng thời tại thời gian quan trọng nhất bại lộ ra, để cho những kẻ đó nguyên khí đại thương. Nói chung một câu, chờ quốc chiến mở ra, các đại lục đả thông, là thời khắc chúng ta quật khởi, đến lúc đó mọc lên như nấm, đánh cho bọn họ trở tay không kịp."

"Bất quá, có một giới hạn chúng ta không thể vượt qua!" Hoàng Dật nhếch miệng, nói, "Chúng ta không thể thương tổn tình cảm của các anh em, bọn họ dù sao cũng có tổ quốc, đừng để cho bọn họ làm chuyện có lỗi với quốc gia, nếu không trong lòng bọn họ cũng không chịu nổi."

"Điểm này tôi đã sớm lo lắng tới." Lôi Thần gật đầu, "Nếu như điểm này đều không đạt được, chúng ta có khác gì liên bang."

Hoàng Dật ăn một ngụm cơm, trầm ngâm nói: "Hiện tại toàn bộ thế giới đã thành lập hơn một ngàn công hội, chỉ riêng đại lục chúng ta đã có hơn một trăm

công hội, hiện tại tới giai đoạn anh hùng xuất hiện lớp lớp, quần hùng tranh giành. Hiện tại thế cục của đại lục đã càng ngày càng khó bề phân biệt, Đào Phong ẩn lui, sẽ mang đến ảnh hưởng trọng đại cho Hiên Viên thị, mà Danh Tướng các cũng gần khởi động đưa ra thị trường. Hiện nay Anh Hùng công hội của tôi, và Thái Dương công hội của ông được coi là hai công hội có tiềm lực phát triển lớn nhất, kế tiếp chúng ta có nên đưa ra thị trường hay không?"

Nếu như là tiền nhỏ, Hoàng Dật không thiếu, có thể hoàn toàn hỏi số 5, số 5 dưới tay khống chế rất nhiều ngân hàng, vài tỷ đôla, mấy chục tỷ đôla đều không thành vấn đề, tùy thời đều có thể lấy ra. Nhưng hiện tại tổ chức đã nguyên khí đại thương, khắp nơi đều cần dùng tiền, Hoàng Dật cũng phải lo lắng cho tổ chức. Hơn nữa muốn khiến cho công hội mở rộng, trở thành thực lực số một số hai của Thế Giới Thứ Hai, vậy không còn là vấn đề mấy chục tỷ đôla có thể giải quyết, chỉ có đầu tư bán cổ phiếu đưa ra thị trường mới có thể đủ hấp dẫn tài chính đến, nếu không căn bản không cách nào lay động Liên Bang Thế Giới.

"Vân Phi, cậu cảm thấy đâu?" Lôi Thần quay đầu nhìn về phía một người nam nhả nhận mang mắt kính bên cạnh, hắn ta tên Đường Vân Phi, trước khi bị bỏ tù là một trùm tài chính lớn, hắn trước đó vẫn chủ trương khiến cho công hội của Hoàng Dật và Lôi Thần đưa ra thị trường, nhanh chóng mở rộng bước tiến.

"Đương nhiên cần!" Đường Vân Phi gật đầu, "Hiện tại công hội của a Dật thật ra là có tiền đồ nhất, là công hội duy nhất có lãnh địa phụ, còn có thành phố lớn như Long Đô, tài sản rất cao, như vậy giá trị cũng sẽ cao rất nhiều. Bất quá đưa ra thị trường cũng là thanh kiếm 2 lưỡi, tôi cảm thấy trước để cho Thái Dương công hội của Lôi ca làm thử nghiệm tương đối tốt hơn, nếu như hiệu quả còn có thể, thì khiến cho Anh Hùng công hội đưa ra thị trường. Lôi ca, anh hiện tại phải đem Thái Dương công hội làm tốt lên, như vậy lúc đầu tư mới có giá trị cao, có thể lôi kéo càng nhiều tiền."

"Được!" Lôi Thần gật đầu, "Tôi hiện tại cũng thiếu tiền, muốn phát triển không có biện pháp phát triển, chỉ dựa vào vài người chúng ta, căn bản không có biện pháp gom góp được nhiều tài chính như vậy, đầu tư có thể giải quyết vấn đề

rất lớn cho chúng ta. Đến lúc đó đưa ra thị trường, vô số tiền đều có thể cho chúng ta tiêu xài, muốn dùng như thế nào thì dùng như thế ấy, chúng ta điên cuồng mở rộng, thoáng cái phát triển lên, dù sao không phải tiền của chúng ta, dùng không đau lòng. Chỉ cần công hội kêu ngạo, cổ đông cũng sẽ không phản đối chúng ta."

Lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên hướng Lôi Thần mỉm cười: "Lôi ca, anh lát nữa sau khi login, nói một tiếng với ông chủ thần bí, tôi sẽ xuống cấp, anh có thể lấy được 500 vạn, có thể giải quyết một chút cục diện tài chính khẩn trương."

Lôi Thần nhướng mày một cái, lắc đầu: "500 vạn quá ít, tôi và hãn nói chuyện, nhìn xem có thể tăng lên hay không, thực lực hiện tại của cậu càng ngày càng cao, giá trị tự nhiên cũng là nước lên thì thuyền lên, không ra nhiều tiền, sao giết được cậu?"

...

Bữa cơm này, ăn xong trong bầu không khí khoái trá. Hiện tại mọi người trong Hoa Hồng ngục giam, đều thoát khỏi ràng buộc của nhiệm vụ hi hữu, có thể chính thức bắt đầu làm lớn một hồi. Mà người tiến độ nhanh giống như Bá Vương, đã vượt qua trình độ chủ lưu của người chơi hiện tại, có thể phát huy chiến lực thật lớn.

Hoa Hồng Ngục Giam, dường như một cỗ máy đã được lên dây cót, bắt đầu cấp tốc bay vút lên phía trước.

Kế tiếp, Hoàng Dật về phòng giam, một lần nữa login.

Vừa login, chuyện đầu tiên tự nhiên cũng là đem tầng thứ bảy của chiến hồn công kích tăng lên, lực công kích tăng lên 8%, mà đẳng cấp của hãn giảm xuống cấp một, biến thành 72 cấp.

Hoàng Dật chuyển chức trở thành Hành Hình quan bạo lực, hơn nữa sử dụng cũng là trang bị truyền kỳ cường đại, lực công kích đã cao tới 4 vạn, dưới vài

tình huống cực hạn, có thể trong nháy mắt đột phá 10 vạn, cho nên chiến hồn tầng thứ bảy tăng lên 8%, thực tế lượng tăng thêm vô cùng cao, có thể cảm thụ được rõ ràng.

Kế tiếp, Hoàng Dật đem ánh mắt tập trung ở kỷ lục thế giới tầng 60, hẳn đã rất lâu không phá kỷ lục thế giới!

Hiện nay, kỷ lục thế giới tầng 60 vẫn là 36 phút 21 giây do Thiên Đạo giữ, mà kỷ lục tốt nhất của Hoàng Dật trước đó đều là 37 phút, hiện tại chiến hồn tầng thứ bảy tăng lên 8% lực công kích, hẳn thật ra có hi vọng có thể phá vỡ kỷ lục thế giới này.

Kế tiếp, Hoàng Dật sử dụng các loại vật phẩm ma pháp, đem thực lực của mình đề thăng tới trạng thái đỉnh phong, hơn nữa lúc này là ban đêm buổi tối, thuộc tính của hắn sẽ tăng thêm 20%, chính là thời khắc hắn mạnh nhất.

Hoàng Dật lúc này vừa lúc ngay bên cạnh truyền tống trận của Thiên Thai thành, hắn lập tức truyền tống tới tầng 60 của Chúng Thần chi tháp.

Vừa tiến vào bí cảnh, Hoàng Dật dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới phía trước! Hắn cũng không có thanh lý quái nhỏ trên đường, muốn phá kỷ lục thế giới, không thể lãng phí thời gian trên người quái nhỏ, phương pháp nhanh nhất cũng là trực tiếp đi giết BOSS!

Hoàng Dật dường như một cái bóng, lướt qua những quái nhỏ này, quái nhỏ dọc theo đường đi tất cả đều bị hấp dẫn, dương nanh múa vuốt truy kích hắn. Sinh mệnh cũng phòng ngự của Hoàng Dật đều khá cao, quái nhỏ truy kích không thể tạo thành thương tổn lớn, hơn nữa sau khi hắn chuyển chức, bị công kích cũng có thể tăng nội khí, những quái nhỏ này truy kích ngược lại gia tăng điểm nội khí của hắn.

Rất nhanh, Hoàng Dật đi tới trước mặt BOSS thứ nhất kiểm khách!

"Người muốn tới khiêu chiến của ta sao?" Lúc này, kiểm khách thấy Hoàng

Dật, hô lên câu lời kích đầu tiên.

"Tốc Phán Tốc Quyết!" Hoàng Dật sử dụng kỹ năng mới học được của cấp 65, trong 20 giây tăng lên 50% tốc độ công kích!

"Truy Bộ!" Ngay sau đó, Hoàng Dật trực tiếp đem BOSS đụng hôn mê!

"Trọng Phán!" Sau đó, Hoàng Dật sử dụng kỹ năng công kích đơn thể mạnh nhất đập xuống, tốc độ công kích hiện tại của hắn siêu cao, rìu hai tay dường như quạt, thay phiên nện ở trên người BOSS.

Hai giây thời gian mê muội trôi qua, BOSS kiếm khách vắng thịt nát khắp bầu trời, sinh mệnh tinh hoa bị Hoàng Dật hấp thu, hồi phục 20% giá trị sinh mệnh, còn rơi ra một trang bị xanh dương!

Chỉ là hai giây đồng hồ, BOSS chỉ hô lên một câu lời kích đã bị giết chết! Đây là Hoàng Dật hiện tại, lực công kích của hắn đã cường hãn đến mức có thể hai giây đồng hồ dễ dàng đem BOSS thứ nhất nghiền chết!

Ngay sau đó, Hoàng Dật ngay cả trang bị trên mặt đất đều không nhặt, trực tiếp nhắm về phía BOSS thứ hai.

...

Cứ như vậy, Hoàng Dật dựa vào lực công kích siêu cường, cấp tốc nghiền qua từng BOSS, ngay cả BOSS cuối cùng cũng không có phí thời gian quá lớn, rất nhanh nghiền qua. Lần này phá kỷ lục, phần lớn thời gian đều tốn thời gian chạy, mà một ít người thực lực còn mạnh hơn so với Hoàng Dật, có thể còn không cách nào phá vỡ cái kỷ lục này, bởi vì tốc độ của bọn họ chậm hơn so với Hoàng Dật, thời gian lãng phí sẽ càng nhiều.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn vượt qua tầng 60 quy mô 1 người của Chúng Thần chi tháp, thời gian qua cửa là 35 phút 49 giây, phá vỡ kỷ lục thế giới, bạn thu được một phần khen thưởng phong phú!

Hoàng Dật lần này qua cửa, sớm hơn kỷ lục thế giới mười giây, biên độ bình thường.

Kế tiếp, trong hư không phía trước, đột nhiên xuất hiện một bảo hộp ánh sáng lấp lánh, cũng là khen thưởng phong phú của phá vỡ kỷ lục thế giới.

Hoàng Dật lập tức tiến lên, quen việc dễ làm mở bảo hộp, nhìn vào bên trong.

Trong bảo hộp có ba món đồ, số lượng như trước đó.

Thứ nhất, là một đoàn ánh sáng xanh lục, đây là điểm kinh nghiệm, Hoàng Dật đưa tay chạm vào ánh sáng này, sau đó gia tăng 50% điểm kinh nghiệm.

Vật phẩm thứ hai, là một khối năng lượng thạch cấp A, có thể tăng 5000 điểm giá trị năng lượng, Hoàng Dật sau khi đánh chết Hắc Lang, thu được một nhóm năng lượng thạch như vậy, cái này là vật tư chiến lược vô cùng quan trọng, đương nhiên là càng nhiều càng tốt.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn về phía dạng vật phẩm thứ ba, trước đây hãn phá vỡ kỷ lục thế giới, vật phẩm thứ ba đều là trang bị, nhưng lần này, là một quyển trục.

Hoàng Dật cầm lấy quyển trục, mở ra nhìn, bên trong là một bản địa đồ, hình vẽ và đánh dấu ký hiệu chằng chịt, chỉ hướng về một sơn cốc. Mà trên bản đồ, thì viết mấy chữ lớn " bản đồ Địa Long cốc "

Cái này là một bản đồ của Địa Long cốc, Đào Phong sau khi phá vỡ kỷ lục thế giới của tầng 60, cũng chiếm được một bản đồ của Địa Long cốc, cho nên mới có thể tìm được Địa Long cốc kia. Địa Long cốc ấy hiện tại đã trở thành khu vực tư hữu của bọn họ, lối vào chỉ có bọn họ biết, còn có người thủ vệ ở đây, nghiêm cấm người ngoài tiến vào, nếu như không phải Hoàng Dật và Đào Phong quan hệ tốt, hãn cũng không vào được.

Địa Hành Long bên trong của Địa Long cốc là một loại tài nguyên quý giá

ủa, hiện tại toàn bộ là của công hội Hiên Viên thị, cao tầng công hội của bọn họ hiện tại trên cơ bản là mỗi người một Địa Hành Long, còn tiện tay “chém giá” người bên ngoài. Mà người khác muốn vào Địa Long cốc, phải nộp phí vào cửa cao tới 200 vạn, cái này chỉ là vé vào cửa mà thôi, không thể cam đoan khi đi vào nhất định có thể bắt được.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 305: Tù Trưởng Bán Thú Nhân

Bất quá mặc dù là như vậy, vẫn là có rất nhiều cao tầng công hội và một ít người chơi phú ông đi vào bắt giữ. Dây cương Địa Long Hành có thể mua trong tay người chơi bình thường, vượt quá cấp 65, tỷ lệ rơi của dây cương sẽ rất thấp, nhưng mỗi ngày đều có vô số người chơi đánh Chúng Thần chi tháp, số lượng nhiều, rơi ra tự nhiên cũng nhiều. Có dây cương Địa Long Hành, phần lớn người đều muốn dùng, đây là nhân chi thường tình, Địa Hành Long là thú cưỡi đỉnh cấp nhất hiện nay, thực lực cường đại, hơn nữa chỉ là nhìn qua đã uy phong lẫm lẫm, dữ tợn khốc huyễn, cho nên Địa Long cốt của Hiên Viên thị vẫn làm ăn vô cùng nóng, tiền tới ào ào, dường như một con gà mái đẻ trứng.

Tấm bản đồ trong tay của Hoàng Dật, thì lại là một Địa Long cốt khác, vậy đại biểu một điểm tài nguyên hoàn toàn mới thuộc về hắn. Anh Hùng công hội của hắn cũng có một Địa Long cốt dành riêng, hắn có thể cho một ít cao tầng công hội có độ cống hiến cao đi vào bắt, tăng lên thực lực. Quan trọng hơn là, hắn có thể giống như Hiên Viên thị, đem Địa Long cốt tới buôn bán, người ngoài tiến vào một lần sẽ nộp 200 vạn kim tệ, cùng Hiên Viên thị lũng đoạn thị trường thú cưỡi Địa Hành Long.

Cái phần bản đồ này đối với Hoàng Dật mà nói, giá trị không cách nào đánh giá, cái này cũng trở thành sản nghiệp lớn thứ hai sau Long Đô.

Kế tiếp, Hoàng Dật cất bản đồ Địa Long cốt, sau đó rời khỏi Chúng Thần chi tháp.

"Này, phát hiện không, Miếu Sát lại phá vỡ kỷ lục thế giới! Phá vỡ chính là kỷ lục tăng 60 của Thiên Đạo, Miếu Sát này và Thiên Đạo thật đúng là oan gia!" Hoàng Dật vừa truyền tống đi ra, liền lập tức nghe được có một vài người trong

quảng trường truyền tống đang nghị luận chuyện vừa rồi.

"Tôi cũng thấy Miếu Sát và Thiên Đạo rất có thù oán, nếu không sao lúc Đạo Phong giữ kỷ lục thế giới, Miếu Sát không đi phá, mà lúc Thiên Đạo giữ kỷ lục, Miếu Sát lại phá, cái này rõ ràng là chuyện kẻ thù mới có thể làm!"

"Không biết kế tiếp Miếu Sát còn có thể phá kỷ lục tiếp hay không, bình thường sẽ liên tục phá hai lần, mỗi lần đều có thể thu được 50% điểm kinh nghiệm, có thể trực tiếp thăng lên một cấp, bất quá lần thứ ba phá kỷ lục sẽ không có khen thưởng."

"Đợi lát nữa sẽ biết!"

...

Nghe những người chơi này đối thoại, Hoàng Dật cười thần bí, sau đó tiếp tục truyền tống tới tầng 60. Chúng Thần chi tháp.

Hắn quả thật còn muốn phá kỷ lục một lần, lần thứ hai thu 50% điểm kinh nghiệm, đây là thời khắc thăng cấp nhanh nhất.

Lần này, Hoàng Dật cũng như trước đó, chỉ giết BOSS, không lãng phí thời gian giết quái nhỏ, sau khi tốn hơn 30 phút, lại phá kỷ lục thế giới trước đó vài giây, lần thứ hai thu được 50% điểm kinh nghiệm.

Bất quá đây là lần thứ hai hắn phá cùng một kỷ lục, khen thưởng sẽ giảm rất nhiều, chỉ còn lại một loại khen thưởng là điểm kinh nghiệm, ngay cả năng lượng thạch và bản đồ Địa Long cốc cũng không có. Mà nếu như hắn tiếp tục phá cái kỷ lục này, vậy hắn sẽ không có gì, không có bất luận cái khen thưởng gì.

Hiện tại, đẳng cấp của Hoàng Dật lại khôi phục 73 cấp, cái này cách lúc hắn giáng cấp mới qua một tiếng đồng hồ mà thôi.

Kế tiếp, cũng là tìm kiếm Địa Long cốc hoàn toàn mới kia. Hoàng Dật gửi

một tin tức cho Tần Thời Vũ, lúc này cô ấy đang ở Long đại sảnh nghị sự của Đô, Hoàng Dật quyết định đem bản đồ đưa cho cô ấy, khiến cho cô ấy an bài nhân thủ đi tìm kiếm cái địa điểm này.

...

Lúc này, trong một khu rừng nào đó ở phương bắc đại lục, một bộ lạc Bán Thú Nhân cỡ lớn.

Bộ lạc Bán Thú Nhân này dường như một quốc gia, thống trị cả rừng rậm, bên trong tùy ý có thể thấy được một ít nhà gỗ, một ít Bán Thú Nhân sinh hoạt ở nơi đây. Ở giữa rừng, có một khu vực được hàng rào cao to vây quanh, bốn phía đều có trạm canh gác, bên trên đốt đuốc, cả đám Bán Thú Nhân thần sắc cảnh giác tuần tra, bọn họ ánh mắt như điện, cơ thể cường tráng, trang bị hoàn mỹ, không phải Bán Thú Nhân bình thường có thể sánh bằng.

Một căn nhà gỗ nhỏ trong hàng rào này, cao tới năm tầng sáu, bên trong đều chống một cây cột lớn, do những thân cây hơn trăm năm tuổi tạo thành. Bên ngoài căn nhà, có một ít xương thú lớn, ngay lối vào, còn treo một xương sọ của Bá Vương Long uy phong lẫm lẫm. Trong tập tục của Bán Thú Nhân, xương sọ treo trước cửa nhà, cũng là con mồi đặc ý nhất của chủ nà. Mà trước cửa căn nhà này treo xương sọ của Bá Vương Long, cho thấy chủ nhân của nó, đã từng giết chết Bá Vương Long.

Lúc này đã là đêm khuya, một phòng nhỏ trong nhà lại chập chờn ánh lửa, hiển nhiên là có người bí mật họp đêm khuya.

"Tù trưởng đại nhân tôn kính, vừa rồi Lôi Thần lại truy tung ra Miếu Sát, bất quá Lôi Thần nói, Miếu Sát vẫn không muốn giao ra《Linh Hồn Tự Khúc》của chúng ta, cuối cùng chỉ có thể đem Miếu Sát giết chết. Bất quá hiện tại thực lực của Miếu Sát càng ngày càng mạnh, dù cho Lôi Thần nhiều lần đánh chết hãn, cũng không thể đủ ngăn trở bước chân quật khởi của hãn, hiện tại Lôi Thần muốn giết hãn đã càng ngày càng khó, muốn tôi tiền thưởng cao hơn." Lúc này,

trong phòng nhỏ vang ra âm thanh của một người nam, nếu như Hoàng Dật ở chỗ này nghe trộm, nhất định có thể nghe ra được, chủ nhân của âm thanh này là Phong Chí.

"Phong Chí, chuyện này người quá khiến cho ta thất vọng! Lần này cho người suất lĩnh hai mươi vạn dũng sĩ Bán Thú Nhân của tộc ta, chinh đi đến Tuyệt Vọng bình nguyên, ngay cả Hắc Man cũng mang theo Linh Hồn Tự Khúc đi trợ giúp các người, vốn định đánh một hồi thắng trận, cướp đoạt một ít tài nguyên. Không ngờ rằng các người nhiều người như vậy, dĩ nhiên ngay cả Tuyệt Vọng bình nguyên đều chưa tới thì đã toàn quân bị diệt, ngay cả Hắc Man cũng không sống sót, chí bảo của tộc ta《Linh Hồn Tự Khúc》còn rơi vào trong tay của kẻ địch!" Lúc này, một âm thanh uy nghiêm truyền đến, trong giọng nói có mùi vị nắm giữ quyền sinh sát, muốn làm cho người ta không kim lòng được phải thần phục.

"Tù trưởng đại nhân, đối với tất cả cái này tôi vô cùng xin lỗi. Tôi cũng không ngờ rằng Miếu Sát dĩ nhiên ghê tởm như vậy, nhưng thực lực của hãn vô cùng mạnh, tôi không phải đối thủ của hãn. Cho dù là trong đại lục, cũng chỉ có rất ít người có thể giết chết hãn, chúng tôi tìm Lôi Thần ra tay cũng là bất đắc dĩ, hãn và Miếu Sát là kẻ địch." Phong Chí nhanh chóng giải thích nói.

"Lẽ nào người không nghĩ tới, Lôi Thần giết hãn nhiều lần như vậy, lấy nhiều tiền thưởng như vậy, nhưng vì sao thực lực của Miếu Sát lại càng ngày càng mạnh? Phía sau cái này có phải là có bí mật?"

"A? Tuyệt đối sẽ không! Lôi Thần và Miếu Sát là tử địch, giống như Đao Phong và Long Thứ, vừa thấy mặt tuyệt đối là cục diện không chết không ngớt. Miếu Sát sở dĩ càng ngày càng mạnh, là bởi vì tốc độ tăng lên thực lực của hãn lúc đầu cũng rất nhanh, hãn vẫn đều là như thế, không ai ngăn trở. Nếu như không có Lôi Thần giết hãn vài lần, thực lực của hãn sẽ càng mạnh hơn, không biết hiện tại đã đến nông nổi nào!" Phong Chí nói như đinh đóng cột, trong giọng nói đối với Lôi Thần tin tưởng vững chắc không nghi ngờ, "Hơn nữa Lôi Thần là nhân vật có tiếng tăm như vậy, không có khả năng lừa dối tôi, loại cao

thủ đỉnh cấp như hãn chỉ có thể giao hảo, không thể đi hoài nghi hãn, lỡ như hãn nổi tính tình lên, không hợp tác với chúng ta, chúng ta sẽ rất khó tìm được đồng bọn hợp tác cường đại như thế."

"Những cái này là chuyện của người, ta muốn chỉ là kết quả, chỉ cần người có thể lấy lại Linh Hồn Tự Khúc, tất cả đều tốt, nếu không thì đừng trách ta thủ đoạn độc ác!" Nói xong lời cuối cùng, âm thanh uy nghiêm đã tràn ngập sát ý.

"Thế nhưng, nếu như chúng ta đem Miếu Sát giết luân hồi, hãn cũng không muốn giao ra Linh Hồn Tự Khúc đâu?" Phong Chí sa sút tinh thần nói.

"Người còn chưa giết đến luân hồi, sao biết hãn không muốn giao ra? Một người Lôi Thần quá ít, người đi liên hệ thêm một ít cao thủ, khiến cho Miếu Sát mỗi ngày đều sống trong truy sát của các loại cao thủ, người nhìn hãn có giao hay không!"

"Được! Tôi đi liên hệ các đại cao thủ, để cho bọn họ ra tay đối phó Miếu Sát. Nhưng hy vọng Linh Hồn Tự Khúc sau khi lấy trở về, tù trưởng đại nhân có thể đem cơ hội đi thử luyện của thánh địa Bán Thú Nhân ở Trung Ương đại lục cho tôi. . ."

"Vẫn là câu nói kia, chỉ cần người lấy lại Linh Hồn Tự Khúc, tất cả đều có."

...

Chỉ chớp mắt, một tuần trôi qua.

Cả tuần nay, trong Anh Hùng công hội có một đám người nòng cốt, cầm bản đồ của Hoàng Dật, không ngại cực khổ tìm kiếm Địa Long cốc, đại lục quá lớn, cho dù có bản đồ cũng rất khó tìm được một chỗ, khắp nơi đều là hoang sơn dã lĩnh.

Hôm nay, người của Anh Hùng công hội rốt cục tại một dãy núi hoang tàn vắng vẻ, tìm được lối vào của Địa Long cốc, bọn họ thông báo cho Hoàng Dật

trước tiên.

Hoàng Dật phái hóa thân đi qua, cười Tốc Long, trèo đèo lội suối chạy tới chỗ đó. Chỗ đó rất xa, cho dù là với tốc độ của Tốc Long, đều tiêu hao rất lâu mới tới được.

Lối vào của Địa Long cốc nằm ở cái hang nhỏ trong một khu rừng đại thụ, đại thụ trong rừng rậm cao tới mấy trăm mét, hầu như là cao tận tầng mây, một hang núi nho nhỏ giấu ở chỗ này, không có bản đồ căn bản không phát hiện được. trong hang núi, cỏ dại sum xuê, nhưng đã bị người dọn ra một con đường, Hoàng Dật đi vào dọc theo con đường này.

Vừa tiến vào hang núi, Hoàng Dật nhìn thấy có hơn hai mươi người đứng trong hang núi, bọn họ đang nghiêm mật thủ hộ bên ngoài hang động. Còn có mấy trận pháp sư, đang ở một bên kiến tạo truyền tống trận loại nhỏ, phỏng chừng còn cần một thời gian mới có thể xong, đến lúc đó có thể trực tiếp từ Long Đô truyền tống đến đây, không cần chạy bộ.

"Miếu Sát đại ca, anh đã đến rồi!" Lúc này, trong đám người chơi kia, tiểu đội trưởng dẫn đầu thấy Hoàng Dật, lập tức cung kính nói.

Tiểu đội trưởng này, tên là Ma Tông Việt Quốc, là người cũng chiến đấu với Hoàng Dật khi giải cứu Long Đô. Hoàng Dật sau khi sáng lập Anh Hùng công hội, 60 vạn người lúc đó theo Hoàng Dật đột phá vòng vây đều gia nhập Anh Hùng công hội.

"Ma Tông Việt Quốc, cái hang núi này cũng là lối vào của Địa Long cốc sao?" Hoàng Dật gật đầu, sau đó chỉ về phía hang núi kia.

"Đúng vậy!" Ma Tông Việt Quốc gật đầu, "Chúng ta đã cho anh em thích khách đi vào tra xét một phen, bên trong là một bồn địa lớn, các loại Địa Hành Long đều có."

"Tôi tự mình vào xem!" Hoàng Dật gật đầu, sau đó đi vào trong hang núi.

Qua hồi lâu, Hoàng Dật mới đi qua hang núi dài, đi tới lối ra.

Hiện ra ở trước mắt, là một bồn địa hoàn toàn mới, núi sông kéo dài, rừng rậm bình nguyên cái gì cần đều có, liếc mắt nhìn không thấy điểm cuối, mơ hồ có thể thấy Địa Hành Long thành đàn di chuyển ở bên trong, Lương Long cổ dài uống nước bên hồ, một tiếng rống của Bá Vương Long từ rừng rậm phương xa truyền đến. . . Cái này rõ ràng là một Địa Long cốc hoàn toàn mới.

Nơi này là một bảo khố, sau này có thể hấp dẫn một ít người chơi giàu có tiến vào bắt giữ Địa Hành Long, mỗi người đều phải nộp hai trăm vạn kim tệ. Tài chính xây dựng cho lãnh địa cạnh biển, cơ bản đã có tin tức.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 306: Kính Đoạn

Kế tiếp, Hoàng Dật cười Tốc Long khảo sát một phen trong Địa Long cốc hoàn toàn mới, ở đây quả thật là có đủ loại Địa Hành Long. Bên trong có một vài là chủng loại hoàn toàn mới, chưa bao giờ gặp qua trong Địa Long cốc của Hiên Viên thị trước đó, hẳn là ở đây đặc biệt có. Cứ như vậy, Địa Long cốc này càng hấp dẫn người.

Hoàng Dật sau khi tra xét xong, rời khỏi chỗ này, một lần nữa trở về bên ngoài.

"Ma Tông Việt Quốc, các người canh giữ tốt chỗ này, không để bất luận kẻ nào đi vào, chờ truyền tống trận xây xong, sẽ có người lần lượt tới thủ hộ, đến lúc đó sẽ cho mỗi người một lượng lớn độ cống hiến." Hoàng Dật hướng Ma Tông Việt Quốc phân phó một tiếng.

"Tốt!" Ma Tông Việt Quốc lập tức gật đầu, mà người còn lại sau khi nghe có một lượng lớn độ cống hiến, đều có vẻ vô cùng hài lòng.

Sau đó, Hoàng Dật liền cười Tốc Long rời khỏi đây, hóa thân của hắn đến đây chỉ là khảo sát thực địa một chút.

Trong rừng rậm hoang tàn vắng vẻ, Tốc Long của Hoàng Dật dường như một cái bóng chợt lóe mà qua. Ngày hôm nay là trời đầy mây, trên bầu trời là mây đen lớn, làm mặt đất một mảnh âm u, có chút áp lực.

Trong rừng rậm ngay cả chim cũng không có, tĩnh một mảnh mịch, Hoàng Dật cô độc ở trong đó, dường như đi trong một quốc gia bị quên lãng.

Dần dần, Hoàng Dật đi tới một khu rừng, ở đây lá cây rậm rạp, phạm vi nhìn rất kém cỏi, không nhìn thấy chỗ quá xa.

"Vù!" Đúng lúc này, Hoàng Dật chỉ kịp nghe một âm thanh rất nhỏ mà gấp, sau đó liền cảm giác được đầu gối tê rần, thoáng cái trừ đi 1/4 giá trị sinh mệnh.

Hoàng Dật cúi đầu nhìn, đầu gối của hắn trúng một mũi tên!

Loại tên này là mũi tên thép rất nhỏ, đại khái chỉ có 30 cm, cả vật thể đều là dùng thép chế thành, tính xuyên thấu rất mạnh. Đuôi tên cũng là do kim loại chế thành, khắc thành một đôi cánh, mặt trên có khắc một chữ "Đoạn".

Cái này hiển nhiên là mũi tên đặc chế của ai đó, đặc biệt phục kích hắn ở chỗ này!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn đã bị người chơi Trung Quốc 【 Kính Đoạn 】 công kích ác ý, có 30 phút thời gian phòng vệ chính đáng. Bởi bạn đã cống hiến 3 điểm vinh dự quốc gia Trung Quốc, đối mặt công kích ác ý của người chơi Trung Quốc thì, bạn được tăng 15% thuộc tính, nghiêm phạt sau khi tử vong giảm xuống 1/3, 【 Kính Đoạn 】 giảm 15% thuộc tính, nghiêm phạt sau khi tử vong tăng gấp ba.

Kính Đoạn! Nghe được tên này, Hoàng Dật hơi ngẩn ra, cái này rõ ràng là một trong tứ đại thích khách Trung Quốc!

Trên Kim Tự Tháp thích khách của khu Trung Quốc, Long Thứ là đứng cao nhất, phía dưới hắn, là Long Hành Thiên Hạ, Vô Danh Thị, Kính Đoạn, Tầm Hoa tứ đại thích khách này, bọn họ đều là nghề nghiệp hi hữu, cường đại hơn so với nghề nghiệp thích khách bình thường. Trong tứ đại thích khách này, Vô Danh Thị đã gia nhập Anh Hùng công hội, Hoàng Dật đối với thực lực của hắn có lý giải nhất định, biết loại đại thích khách này có bao nhiêu đáng sợ, bọn họ đánh phó bản có thể không được, nhưng giết người là hạng nhất, có thể đối phó đối thủ mạnh hơn so với chính mình.

Một mũi tên vừa rồi, đã hoàn toàn thể hiện ra thực lực của đối phương, Hoàng Dật cười Tốc Long, thân ảnh hầu như nhanh đến thấy không rõ, nhưng mặc dù là di chuyển tốc độ cao như vậy, Kính Đoạn vẫn có thể công kích trúng hãn, loại kỹ xảo xạ kích này không phải người bình thường có thể có, hơn nữa Kính Đoạn chỉ một tên đã xóa mất 1/4 giá trị sinh mệnh hóa thân của Hoàng Dật, thể hiện ra lực công kích của hãn ta cũng rất mạnh.

Hoàng Dật thúc Tốc Long ngừng lại, hiện tại cục diện vô cùng nghiêm trọng, Kính Đoạn hiển nhiên là thông qua phương pháp truy tung nào đó đã biết vị trí của hãn, cấp tốc đuổi theo, cố ý đối phó hãn. Trận chiến này bản thân hãn không có nắm chắc, bởi cái này chỉ là hóa thân của hãn, thuộc tính chỉ có 50% của bản thể, đây là 50% toàn bộ thuộc tính, vô luận là giá trị sinh mệnh, công kích, phòng ngự, giá trị tránh né, tốc độ công kích, tất cả thuộc tính đều chỉ có 50%! Mà Kính Đoạn lại là một đại thích khách thành danh từ lâu, giết người vô số, hai bên kém nhau vài bậc.

Bất quá vừa rồi là Kính Đoạn ra tay công kích mở đầu, bởi Hoàng Dật mình có 3 điểm vinh dự quốc gia, cho nên thuộc tính cơ sở của hóa thân gia tăng 15%, mà Kính Đoạn giảm 15% thuộc tính, nhờ có cái này, chênh lệch giảm đi một chút.

Hoàng Dật quay đầu nhìn chung quanh, tìm kiếm thân ảnh của Kính Đoạn, nhưng đập vào mắt đều là rừng cây rậm rạp, căn bản không biết Kính Đoạn trốn ở nơi nào, một trận gió thổi tới, lá cây bụi cỏ càng không ngừng lay động, dường như khắp nơi đều là thân ảnh của Kính Đoạn, có cảm giác trông gà hoá cuốc.

"Rốt cục là nguyên nhân gì, làm cậu mạo hiểm nghiêm phạt tử vong gấp ba tới phục kích tôi?" Hoàng Dật hướng rừng cây bốn phía bình tĩnh nói, hãn có thể thu được hệ thống nhắc nhở, đối phương tự nhiên cũng có thể thu được. Nghiêm phạt gấp ba, cái này đại biểu cho tử vong sẽ giảm 3 cấp, rơi 3 trang bị, tương đương với chết 3 lần, người bình thường không dám làm như thế.

Bất quá bốn phía vẫn là một mảnh vắng vẻ, Kính Đoạn vẫn chưa hiện ra,

dường như đang chuẩn bị cho lần công kích tiếp theo.

Hoàng Dật cũng kiên trì chờ đợi, đem thính giác phát huy tới cực hạn, gió thổi cỏ lay đều không giấu diếm được hẳn.

Khu rừng này lâm vào yên lặng như chết, hai người đều không có động tĩnh, một người ở ngoài sáng, một người ở trong tối.

"Vù!" Đúng lúc này, một trận gió bỗng nhiên thổi tới, nhưng đồng thời trong gió có ẩn giấu một mũi tên bay tới, đâm phá ngọn cỏ, xuyên qua lá cây, hung hăng bắn về phía Hoàng Dật.

Hầu như là ở đồng thời, đầu của Hoàng Dật mạnh mẽ nghiêng qua, mũi tên bay vụt qua lỗ tai của hắn!

Hắn tránh thoát được mũi tên này, nhưng kinh phong vẫn quét cho lỗ tai của hắn đau, nếu như bị bắn trúng, phỏng chừng là mất nửa cái mạng!

Bất quá mũi tên này cũng làm bại lộ phương hướng của Kính Đoạn, Hoàng Dật hầu như là trong nháy mắt thúc Tốc Long, thiểm điện vọt qua!

Tốc Long như một cái bóng, trong chớp mắt liền phóng qua, từ một bụi cỏ rậm rạp nhảy tới. Sau đó, Hoàng Dật liền nhìn thấy trên một thân cây, có một bóng người đang leo lên!

Bóng người này khá là mập mạp, mặc một thân giáp da màu xanh lục, không khác biệt màu của lá cây, tính bí mật rất mạnh. Vóc người hắn mặc dù hơi mập, nhưng hành động lại vô cùng mạnh mẽ, dường như một con khỉ nhanh nhẹn, thoáng cái leo lên trên đỉnh, khiến cho thú cười của Hoàng Dật không có cách nào phát huy công dụng.

"Sát Thần trong truyền thuyết cũng không hơn gì cái này!" Lúc này, Kính Đoạn đã bò lên trên cây, ngồi ở trên một cây thân cây, thả hai chân xuống, từ chỗ cao nhìn xuống Hoàng Dật, thần sắc dễ dàng, trong giọng nói tràn đầy khinh

thường.

Hoàng Dật ngẩng đầu nhìn đối phương, cũng không có phản bác, Kính Đoạn rõ ràng là làm hóa thân thành bản thể của hắn, cho nên mới nói như thế.

"Là ai gọi cậu tới?" Hoàng Dật nhìn chăm chăm Kính Đoạn hỏi. Hắn và đối phương không oán không thù, đối phương không thể đánh tới, rõ ràng là có người mời ra tay.

"Người đã lấy thứ không nên lấy." Kính Đoạn cười nhạt một tiếng, sau đó lấy ra một cây nỏ tinh xảo, "Đem《 Linh Hồn Tự Khúc 》 giao ra đây, ta có thể không giết ngươi."

"Bảo bối đó tôi đã tặng người khác, cậu đã định trước là không lấy được!" Hoàng Dật lắc đầu nói. Mà lần này, hắn cũng rất cục đã biết nhân vật phía sau là ai, quả nhiên như suy đoán của hắn, Phong Chí là một chủng tộc bình thường và nghề nghiệp bình thường, căn bản không có cách nào tới đối phó hắn, cho nên chỉ có thể nhờ người khác tới giết hắn, phỏng chừng kia ông chủ phía sau của Lôi Thần cũng là Phong Chí.

Khuôn mặt mập của Kính Đoạn khẽ mỉm cười, trong tay thường thức cây nỏ tinh xảo kia, ngay cả con mắt cũng không nhìn qua Hoàng Dật, từ đầu tới đuôi đều tràn ngập miệt thị, nếu như là người bình thường, lúc này có thể đã tức chết.

"Vù! Vù! Vù!!" Ngay trong nháy mắt này, Kính Đoạn đột nhiên bắn ba mũi tên tới hướng Hoàng Dật, phân biệt từ ba góc độ phong kín đường lui của Hoàng Dật!

Động tác công kích của Kính Đoạn này, và vẻ mặt của hắn ta hoàn toàn không thể liên hệ cùng một chỗ! Lúc này cả người hắn thoát nhìn rất坦然, lười biếng, tựa hồ là đang nói chuyện phiếm, nhưng tay hắn lại nhanh như cái bóng, không có bất luận cái gì báo trước liền hoàn thành một lần bắn ba tên, có cảm giác tiểu lí tàng đao, giấu nhanh trong chậm, làm cho người ta khó lòng phòng bị!

Nhưng tốc độ của Hoàng Dật lại nhanh hơn, từ lúc âm thanh nổ vang lên, cũng đã móc ra Quỷ Phủ, vững vàng chắn trước người. Âm thanh của tên nổ, giống như là súng lệnh của những buổi thi đấu điền kinh vậy, vang lên trong nháy mắt, Hoàng Dật liền làm ra phản ứng!

Cũng trong nháy mắt, ba mũi tên tất cả đều bắn trúng Quỷ Phủ, tất cả đều bị chặn, rơi xuống mặt đất.

"Không ngờ rằng người còn thật sự có tài, như vậy chơi mới thú vị." Kính Đoạn nói xong, thân thể mập mạp bỗng nhiên nhoáng lên, sau đó thân ảnh biến mất trên cành cây, không nhìn thấy mảy may!

Cái này thành linh cũng là kỹ năng loại ẩn thân của thích khách, bất quá kỹ năng ẩn thân của thích khách rất nhiều, có ẩn thân bình thường, ẩn thân tuyệt đối, ẩn thân tại chỗ, ẩn thân di động, ẩn thân sau khi công kích sẽ hiện hình, ẩn thân sau khi công kích sẽ không hiện hình. . . Đủ loại, Hoàng Dật cũng không biết Kính Đoạn sử dụng rốt cục là loại nào.

Hoàng Dật cũng không vội, đối phó phương diện ẩn thân, hóa thân của hắn so với bản thể càng có ưu thế hơn. Kế tiếp, da trên trán hắn nhất thời nhúc nhích, sau đó mở con mắt thứ ba, con mắt lợi hại không gì sánh được, tản ra một trận huyết quang, có vẻ quỷ dị đến cực điểm!

Con mắt thứ ba này có kỹ năng chuyên phá các loại thị giác, là năng lực đặc biệt của hóa thân, cũng là tác dụng mạnh nhất. Hắn quay đầu nhìn trái nhìn phải, dường như một máy quét, cấp tốc đảo qua xung quanh.

Rất nhanh, Hoàng Dật phát hiện trong bụi cỏ bên trái, có một thân ảnh mờ nhạt, thành linh cũng là Kính Đoạn!

Kính Đoạn trong khoảng thời gian ngắn đã ẩn thân từ trên cây xuống tới mặt đất, cũng trốn ở trong bụi cỏ, tốc độ cực nhanh, quả thật là trái với lẽ thường.

Hoàng Dật làm bộ tiếp tục nhìn quét, dường như không có phát hiện Kính

Đoạn, nhưng trong lòng đã sớm làm tốt chuẩn bị.

"Dã Tính Hô Hoán!" Hoàng Dật thừa dịp lúc này, lập tức triệu hồi ra chó săn và chim ưng, phân tâm điều khiển chúng nó, nhìn xung quanh, giả hình dạng đề phòng cẩn thận.

Lúc này, Kính Đoạn đã ẩn thân lặng lẽ đi tới, vũ khí trong tay hắn đã đổi thành một dao găm, nắm trong tay, góc độ của dao găm rất chú ý, bước chân rất nhẹ, không có bất luận âm thanh, ngay cả cây cỏ trên mặt đất cũng không giẫm đến.

Rốt cục, Kính Đoạn dần dần đi tới gần, chỉ còn mười bước cuối cùng là có thể đến đây!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 307: Phân Thân Và Hóa Thân Chiến Đấu

Lần này hoàn toàn ngoài dự liệu của Hoàng Dật, thích khách không có kỹ năng xung phong, chỉ có chiến sĩ và kỵ sĩ mới có kỹ năng loại xung phong.

Trong nháy mắt, dường như là bản năng chiến đấu bình thường, Hoàng Dật quay người cũng là một rìu bổ xuống!

Kính Đoạn lúc này đã không có hiệu quả ẩn thân, thần sắc kinh hãi, cái đâm lên này đã đủ bí mật, cũng đủ bất ngờ, nhưng không ngờ rằng vẫn bị Hoàng Dật phát hiện, cũng làm ra phản kích rất mạnh!

Lúc này, dao găm của Kính Đoạn đâm về phía Hoàng Dật, dao găm bén nhọn lóe ra chói mắt!

Rìu của Hoàng Dật cũng bổ về phía Kính Đoạn, lưỡi rìu khai phá không khí!

Hai công kích sắc bén của cho nhau hướng đối phương công kích đi qua, nếu như hai người không tránh, đó chính là công kích lấy mạng đổi mạng.

Sau một khắc, Kính Đoạn rút lui thiểm điện, thích khách không thể liều mạng với chiến sĩ.

Tính linh hoạt của thích khách rất mạnh, lập tức né tránh Hoàng Dật, hai người phân ra mà đứng.

Một trận gió thổi tới, không khí khẩn trương hơi giảm xuống, lần đầu tiên giao phong hai người đánh ngang tay, ai cũng không chiếm được tiện nghi.

Nhưng trên thực tế Hoàng Dật chiếm thượng phong, hắn đã phá hai kỹ năng

ấn thân và xung phong của Kính Đoạn.

"Cạch! Cạch! Cạch!" Sau một khắc, Kính Đoạn móc ra nỏ, bắn ba lần hướng Hoàng Dật, tốc độ nhanh dường như một huyền ảnh, ngay cả dấu hiệu cũng không có, tên nỏ đã bắn đến đây.

Hoàng Dật sớm có chuẩn bị, rìu trong tay giơ lên, như một tấm chắn chặn ba tên nỏ đó.

Nhưng ngay tại giờ phút này, thân ảnh của Kính Đoạn lần thứ hai xung phong đến đây, dao găm trong tay lóe hàn quang, đâm xuống Hoàng Dật!

Một chuỗi động tác của hắn, nhanh đến hầu như thấy không rõ, sau khi tên nỏ vừa bắn ra, thân thể cấp tốc lao đến, chuỗi động tác gần như hoàn mỹ.

Lúc này, Hoàng Dật đang giơ rìu trong tay để đỡ tên nỏ, đối mặt lần trùng kích này của Kính Đoạn, căn bản không kịp làm ra động tác gì!

Cự ly của hai bên lúc đầu không xa, Kính Đoạn dùng kỹ năng xung phong, hai người hầu như là trong chớp mắt liền muốn đụng vào nhau!

Ngay tại giờ phút này, thân ảnh của Hoàng Dật bỗng nhiên bước một bước nhỏ tới hướng Kính Đoạn!

Một bước rất nhỏ, có thể không đáng kể!

Trong nháy mắt qua đi, hai người đụng vào nhau!

Sau một khắc, Kính Đoạn không nhúc nhích, đột nhiên bị mê muội!

Vừa rồi, tay của Hoàng Dật không kịp làm ra động tác, nhưng hắn còn có chân, lập tức sử dụng "Truy Bộ", đụng vào Kính Đoạn, dùng kỹ năng xung phong phá kỹ năng xung phong của đối phương!

Xung phong của Kính Đoạn trước đó đã dùng qua, chỉ có hiệu quả đột tiến,

mà không có hiệu quả mê muội, không bằng kỹ năng xung phong chính quy của chiến sĩ như Hoàng Dật, bị đụng trúng lập tức mê muội ngay!

Đương nhiên, cái này cũng là Hoàng Dật, nếu như vừa rồi đổi thành người bình thường, vậy căn bản không kịp làm ra những phản ứng này, trước đó ngăn chặn ba tên nỏ của Kính Đoạn, sau đó chắc chắn sẽ trúng một kích này!

Tốc độ phản ứng nhanh, có thể chỉ có thể ngăn cản tên nỏ, nhưng không đỡ được xung phong của Kính Đoạn!

Mà cao thủ có tốc độ phản ứng nhanh hơn, có thể có thể cản tên nỏ, sau đó tránh né xung phong của Kính Đoạn!

Mà Hoàng Dật không chỉ chặn tên nỏ, còn thành công đụng hôn mê Kính Đoạn, bảo vệ bản thân, làm choáng kẻ địch, thoáng cái từ bị động biến thành chủ động, nắm giữ cục diện!

Tốc độ phản ứng của cái phản kích này quá cao, cơ hội chớp mắt liền biến mất, chỉ cần chậm trong nháy mắt, sẽ bị Kính Đoạn công kích trúng.

Chiến đấu với nghề nghiệp loại linh hoạt như thích khách là như thế này, mỗi một giây đồng hồ đều có nhiều loại thay đổi, khảo nghiệm tốc độ phản ứng.

Hiện tại, cũng là thời gian Hoàng Dật đánh phản kích, Kính Đoạn sau khi bị mê muội không làm ra phản ứng, hiển nhiên là không có kỹ năng giải khống chế, chỉ có thể bị đụng choáng váng hai giây, tiếp thu hai giây đồng hồ tấn công bạo lực của Hoàng Dật.

Mà cao thủ trong quyết đấu, hai giây đồng hồ đủ để trí mạng!

Sau một khắc, Hoàng Dật bổ một Trọng Phán hướng Kính Đoạn, lưỡi rìu bén nhọn bổ nát không khí, mang theo lực công kích gấp ba lần, tăng thêm Bạo Thương phù văn cường đại, hung hăng bổ vào trên người của Kính Đoạn!

"Bộp!" Kính Đoạn trực tiếp bị đánh cho huyết nhục khắp bầu trời, ngay cả thi

thể cũng không thấy!

Hoàng Dật hơi ngẩn ra, không ngờ rằng Kính Đoạn dĩ nhiên bị một chiêu giết chết!

Bỗng nhiên, hắn nhận ra không thích hợp, Trọng Phán sau khi giết chết kẻ địch, sẽ hấp thu sinh mệnh tinh hoa của kẻ địch, hồi phục 20% giá trị sinh mệnh, mà hắn hiện tại không có hồi phục bất kỳ giá trị sinh mệnh gì!

Ngay tại giờ phút này, đỉnh đầu của Hoàng Dật bỗng nhiên cảm giác được một tia hàn ý, dường như một kim nhỏ đâm xuống, dường như muốn đâm thủng toàn bộ lưng cốt của hắn!

Hoàng Dật theo phản xạ có điều kiện lao tới phía trước một chút, khó khăn né tránh, sau đó nhanh chóng quay đầu nhìn.

Chỉ thấy phía sau của hắn, lại một Kính Đoạn từ không trung nhảy xuống, rơi vào chỗ hắn vừa rời đứng, trong tay nắm một dao găm lóe ra hàn quang!

Nếu như vừa rời Hoàng Dật trốn chậm một bước, vậy dao găm sẽ cắm vào đỉnh đầu hắn!

Thấy cảnh tượng như vậy, Hoàng Dật nhất thời rõ ràng tất cả trước đó!

Kính Đoạn trước đó, chỉ là một phân thân, Kính Đoạn chân chính thật ra dùng kỹ năng tuyệt đối ẩn thân nào đó, ở trên cây mai phục. Dù sao trong thời gian ngắn, là không có khả năng từ trên cây nhảy xuống trốn trong bụi cỏ, thời gian không đủ, phân thân trong bụi cỏ là hắn sớm an bài ở đây chờ.

Phân thân vừa rời chân thật không gì sánh được, quả thật là như thật, ngay cả con mắt thứ ba của Hoàng Dật đều bị lừa gạt, thành công hấp dẫn hỏa lực.

Mà ở trong nháy mắt Hoàng Dật đánh chết phân thân giả, Kính Đoạn mới bắt được cơ hội từ trên cây nhảy xuống, mang theo vạn quân chi lực, hướng Hoàng Dật triển khai một lần đánh lén bí mật mà sắc bén.

Cái này liên tiếp mai phục, quả thật làm cho người ta khó lòng phòng bị, chết như thế nào cũng không biết.

Cũng may Hoàng Dật có thói quen giữ cảnh giác, tại giây phút cuối cùng mới né được, nếu không đã bỏ mạng tại công kích này.

Lúc này, Kính Đoạn từ trên cao trong nhảy xuống, đánh lén thất bại, thân thể còn đang ngồi xuống, để giảm quán tính rơi.

Hoàng Dật nắm chặt cơ hội ngàn năm có một, cấp tốc xông lên, lần thứ hai nện xuống một Trọng Phán!

"Bộp!" Kính Đoạn lại bạo thịt nát khắp bầu trời, trực tiếp bị giết chết!

"Vù!" Ngay trong nháy mắt này, tại lúc Hoàng Dật không kịp phản ứng, phía sau của hắn bỗng nhiên bắn ra ra một tia hàn quang, trong hư không đâm ra một dao găm, hung hăng đâm vào sau lưng hắn, mà cùng lúc đó, lại một Kính Đoạn từ phía sau hắn hiện ra.

Sau một khắc, lượng máu của Hoàng Dật trực tiếp thấy đáy, bị đánh lén!

Mãi cho đến lúc này, Hoàng Dật mới rõ ràng ý đồ thật sự của Kính Đoạn!

Kính Đoạn thứ nhất là giả, lẫn lộn lực chú ý của hắn. Mà Kính Đoạn thứ hai cũng giả, cho dù là Hoàng Dật cũng không có nhận thấy được dị dạng, cho rằng Kính Đoạn thứ hai thì là thật. Mà Kính Đoạn chân chính thật ra đã sớm thành mò tới phía sau của hắn, triển khai công kích thật sự!

Lần này đầu, Hoàng Dật phá hai phân thân của Kính Đoạn, nhưng bản thân cũng gặp công kích, ở vào hạ phong, những phân thân liên tiếp này mê hoặc, khiến cho hắn bị động.

Bất quá Hoàng Dật không có tử vong,【Được Miễn Tử Hình】của hắn phát huy tác dụng, để lại một giọt máu cuối cùng!

"Tối Hậu Nhất Bác!" Hoàng Dật trong nháy mắt mở ra kỹ năng bảo mệnh, trở tay cũng là một chém phía sau!

Kính Đoạn không có ngờ tới Hoàng Dật dĩ nhiên không chết, lần này có chút vội vàng, thân mình hơi nghiêng, né qua.

Nhưng Hoàng Dật lại dường như u nhọt trên người, vẫn bám lấy hãn, rìu trong tay hung hăng bổ ra, khiến cho Kính Đoạn thoáng cái đã không có thời gian hoàn thủ.

"Tiêu Tho!"

"Thế Giới Mạt Nhật "

"THẨM PHÁN!"

Lần này, Hoàng Dật không hề giấu tài, thoáng cái sử dụng ba kỹ năng phạm vi siêu rộng. Trước đó hãn không dùng toàn lực, nhưng một loạt động tác của Kính Đoạn lần này thiếu chút nữa đã giết hãn chết, hãn không thể có bảo lưu.

Kỹ năng phạm vi là phương thức tốt nhất để đánh thích khách, vô luận ẩn thân như thế nào, phân thân ra sao, đều bên trong phạm vi, bị thương tổn kéo dài liên tục.

ba Kỹ năng của Hoàng Dật vừa ra, Kính Đoạn lập tức bị thương tổn không nhỏ, nham thạch nóng chảy bên dưới đem tất cả bụi cỏ bao trùm, khiến cho khu vực xung quanh biến thành biển lửa, mà Ngải Độc Bệnh che đậy tầm mắt, bốn phía đều là khói độc.

"Ha ha, Miếu Sát không hơn gì cái này, dĩ nhiên sử dụng nhiều kỹ năng như vậy, ngày hôm nay chơi mệt rồi, sau này còn gặp lại!" Lúc này, âm thanh trào phúng của Kính Đoạn bỗng nhiên vang lên, sau đó càng ngày càng xa, thoáng cái biến mất ở phương xa!

Mười giây đồng hồ sau, Thế Giới Mạt Nhật và Ngải Độc Bệnh tất cả đều biến

mất, chỉ còn Tiêu Thổ đang kéo dài, trên mặt đất một đồng hỗn độn, trong rừng rậm dường như phát sinh thiên tai.

Hoàng Dật ngừng Tiêu Thổ, nhìn phương hướng biến mất của Kính Đoạn, lông mày hơi nhíu lại.

Đây là một trận hãn đánh mạo hiểm nhất, quý kế của Kính Đoạn nhiều quá, phát huy đầy đủ bản tính hèn mọn của một người thích khách, hãn ngày hôm nay thiếu chút nữa đã thua ở chỗ này.

Bất quá cái này cũng là hóa thân của hãn, thực lực quá yếu, nếu như là bản thể của hãn tới, vậy sẽ không giống. Toàn bộ thuộc tính tăng cao, linh hoạt, giá trị tránh né, lực công kích, lực phòng ngự, sinh mệnh lực tất cả đều tăng lên, cái này không phải đơn giản tăng lên 50% thuộc tính đơn giản như vậy, từ phút đầu chiến đấu đã hoàn toàn biến thành một loại quỹ tích khác.

Có đôi khi đối phương có thể thuận lợi đánh chết hóa thân của hãn, nhưng công kích bản thể của hãn thì, có thể ngay cả phòng ngự đều phá không được, càng đừng nói giết hãn. Bản thể và hóa thân nhìn như chỉ có 50% thuộc tính khác biệt, nhưng thực tế năng lực lại cách biệt một trời, tăng lên 1%, thực lực đều là tăng lên rất nhiều.

Hóa thân của Hoàng Dật đi đánh Kính Đoạn vẫn là quá cật lực, rất khó giết chết đối phương. Kế tiếp, hãn một lần nữa cười lên Tốc Long, sau đó chạy tới thành trấn.

Khu rừng lại khôi phục yên tĩnh, chỉ còn cây cối trên mặt đất bị Tiêu Thổ đốt trụi, chứng minh ở đây đã từng phát sinh qua một hồi chiến đấu.

Đúng lúc này, trên một thân cây bỗng nhiên toát ra một bóng người, cũng là Kính Đoạn!

Hãn nhìn xa phương hướng đi xa của Hoàng Dật, mày nhăn lại, thì thào tự nói: " Miếu Sát tựa như cũng không mạnh như trong truyền thuyết, thuộc tính

của hắn quá thấp, phân thân thứ ba của mình công kích, dĩ nhiên có thể trực tiếp đem hắn đánh tới hết máu. . ."

Kính Đoạn lắc đầu, sau đó linh hoạt nhảy xuống, từ một hướng khác rời đi.

Trận chiến đấu này, bản thể của hắn căn bản không ra tay, ba Kính Đoạn trước đó, tất cả đều là phân thân của hắn.

Hắn không biết chính là, bản thể của Hoàng Dật cũng đồng dạng không ra tay, trong trận chiến vừa rồi, bản thể của Hoàng Dật đang luyện cấp trong Chúng Thần chi tháp, một tâm lưỡng dụng chiến đấu.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 308: Thăng Cấp Hóa Thân

Lúc này, Hoàng Dật vừa cười Tốc Long, vừa tự hỏi cuộc chiến vừa rồi, đây là kẻ địch mạnh nhất hắn gặp phải sau khi tới Thế Giới Thứ Hai, Kính Đoạn là cao thủ từ lâu thành danh.

Tại trước đó, Hoàng Dật vốn dĩ còn gặp phải một người Băng Phong Thủy Hồn, đối phương cũng là một gã cao thủ, nhưng là Sa Vương giết chết, cũng không phải hắn ra tay đánh chết, tình huống cũng không giống.

Trải qua trận chiến này, Hoàng Dật đối với hóa thân đã có chút không đủ, hiện tại cái hóa thân này vẫn là quá yếu. Hắn lúc đó chế tác hóa thân, chỉ là tùy tiện chọn một thi thể cấp thấp để chế tác, khi đó đẳng cấp của hắn thấp, làm như vậy cũng là bất đắc dĩ.

Hiện tại, hắn đã cấp 74, là thời gian thay đổi một hóa thân mạnh hơn. Đến lúc đó, sẽ đem trái tim, hai chân, máu, cùng với con mắt thứ ba kỳ dị qua, những cái này đều là chỗ tinh hoa của hóa thân hiện tại, có thể tiếp tục sử dụng, còn lại toàn bộ thay một lần.

Kế tiếp, Hoàng Dật khống chế bản thể đang ở phương xa, từ trong Chúng Thần chi tháp trở về cứ điểm không người, sau đó triệu hồi ra tới Anh Hùng ngục giam, đi vào.

Hoàng Dật trực tiếp đi tới phòng xác, ở đây đều là thi thể, trên cơ bản là dựa theo đẳng cấp mạnh yếu. Hắn hiện tại cấp 74, thi thể thích hợp luyện chế nhất là khoảng cấp 150, cao hơn cấp bậc này, thời gian luyện chế sẽ tăng lên rất nhiều.

Kế tiếp, Hoàng Dật cẩn thận lựa chọn, trước mắt có các loại thi thể. Ma thú

có bò sát, hải dương, bầu trời, thậm chí gọi không ra tên; mà phương diện nhân loại, có kiếm khách, pháp sư, quyền sư, cung tiễn thủ các loại cường giả; trừ cái này ra, còn có một vài nhân thú kết hợp, đầu chó thân người, thân chó đầu người, nửa người nửa cầu, chó mèo kết hợp, nói chung là hình thù kỳ quái, hình thái tràn ngập sáng ý. . . Hoàng Dật chọn một hồi, cuối cùng chọn được rất nhiều bộ phận.

Bộ phận đầu tiên, là đôi cánh của một thi thể cấp 153. Thi thể này bản thân là người, nhưng phía sau lưng mọc ra một đôi cánh màu đen, cánh hình giọt nước, phủ kín lông chim màu đen, mỗi một lông chim trên đều tản ra khí tức dày đặc của nguyên tố hắc ám, lông chim bén nhọn không gì sánh được, giống như là một thanh đao nhọn, nhìn qua tràn ngập sát khí.

Có hai cánh này, hóa thân sẽ có năng lực không chiến, không cần biến thân trở thành Bạch Long, tiện hơn rất nhiều.

Bộ phận thứ hai, là đôi tay trắng kiện của quyền sư cấp 152. Quyền sư cũng là thuộc về nghề nghiệp loại chiến sĩ, chỉ bất quá vũ khí là nắm tay mà thôi, so với đao chiến sĩ, kiếm chiến sĩ, bạo lực binh khí chiến sĩ và các chiến sĩ loại hình còn lại mà nói, lực cánh tay của quyền chiến sĩ là mạnh nhất, bởi vì bọn họ cũng là dùng lực lượng của bản thân đi chiến đấu, vũ khí chỉ là tác dụng phụ trợ. Cánh tay của quyền chiến sĩ, thô như đùi của Hoàng Dật, cơ bắp từng khối từng khối, ẩn chứa lực lượng bạo tạc, một quyền đánh ra phòng chừng có uy thế khai sơn liệt địa!

Có hai cánh tay, vậy Hoàng Dật có thể phát huy ra chiến lực càng mạnh, dù sao hóa thân của hắn chỉ có 50% thuộc tính của bản thể, muốn tạo thành thương tổn lớn hơn cho kẻ địch, sẽ phải ra tay từ chế tác tài liệu của hóa thân. Hai cánh tay này, có hiệu quả rất lớn tăng lên đối với lực công kích của hóa thân.

Bộ phận thứ ba, là một thân người của cường giả thích khách cấp 156. Hoàng Dật vừa rồi mới đánh một trận với Kính Đoạn, biết tính linh hoạt của thích khách có bao nhiêu nghịch thiên, đây là đặc thù của nghề nghiệp thích khách. Thân

người tràn ngập một cảm giác nhanh nhạy, đường cong cơ thể rất nhu hòa, lực lượng đều ở bên trong, không giống cánh tay quyền sư trước đó. Cái này dù sao cũng là thân người, cơ bắp nếu như quá rõ ràng, vậy sẽ ảnh hưởng tính linh hoạt của thân thể, mà thân thể của thích khách lại vừa đúng.

Thân người của cường giả thích khách, sẽ trở thành cơ sở chủ thể của hóa thân, tác dụng phối hợp linh hoạt chủ yếu, có thể xếp vào hai cánh tay, hai chân, cánh cùng các bộ phận tăng cường linh hoạt, điều khiển càng tiện.

Bộ phận thứ tư, là vẩy trên người của một con Long Quy ngư cấp 150, vẩy của Long Quy ngư lấp lánh ánh sáng, xếp chặt chẽ, nhìn qua dường như mặc một thánh khải, chỉ là nhìn đã có một cảm giác đao thương bất nhập, có tính phòng ngự nghịch thiên. Cái này cũng là sở trường đặc biệt của ma thú Long Quy ngư, lực công kích của chúng nó không mạnh, nhưng năng lực kháng sát thương siêu cường, tất cả đều là dựa vào tầng vẩy trên người.

Hoàng Dật dự định đem bộ vẩy lột xuống, sau đó ghép vào thân thể thích khách, có thể khiến thân thể thích khách mình có tính linh hoạt cực cao đồng thời, còn có năng lực phòng ngự rất mạnh, có thể nói là một thân thể hoàn mỹ.

Bộ phận cuối cùng, là lỗ tai của một người tinh linh pháp sư cấp 149. Thi thể này là một người mù, nhưng lỗ tai lớn hơn so với lỗ tai của tinh linh bình thường, người mù không có thị giác, cho nên thường thường thính giác sẽ vô cùng nhạy bén, nói vậy pháp sư này khi còn sống cũng là dựa vào đôi tai hoành hành thiên hạ. Lỗ tai tinh linh có màu xanh lục, cùng màu với rừng rậm, hơn nữa xung quanh lỗ tai mơ hồ có một chút nguyên tố phong hệ lưu động, từ đầu đến cuối vờn quanh, cho dù chết cũng không tán đi, rõ ràng là có chỗ thần diệu.

Có đôi tai này, hóa thân của Hoàng Dật khi đối phó kẻ địch có ẩn thân tuyệt đối, có ưu thế rất lớn. Con mắt thứ ba của Hoàng Dật không nhìn thấu ẩn thân tuyệt đối, nhưng lỗ tai lại có thể nghe tiếng bước chân của ẩn thân. Ngoài ra dưới hình thái Bán Thú Nhân của Hoàng Dật, còn có một kỹ năng chủng tộc là【 Truy Tung Khứu Giác 】, có thể căn cứ khứu giác để loại trừ ẩn thân tuyệt đối của đối

phương, bất quá cái này cần biến thân thành hình thái Bán Thú Nhân mới được, có chút không tiện.

Năm bộ phận đều là chỗ trọng điểm của lần thăng cấp hóa thân này, cùng với trước đó hai chân có năng lực hỏa hệ của Lucifer, có trái tim Sa Đạo Vương, con mắt thứ ba có thể nhìn thấu nhiều thứ cản trở thị giác, hóa thân của hắn trải qua lần thăng cấp này, nhất định có thể nghênh đón một thời kỳ tăng mạnh, trở thành một thân thể gần như không gì làm không được!

Kế tiếp, Hoàng Dật lợi dụng luyện thi thuật, đánh ra năm cổ năng lượng luyện thi kỳ dị, nhập vào năm bộ phận trên năm thi thể. Năm cổ năng lượng luyện thi thuật, sẽ chậm rãi để lại ý chí của hắn trên năm thi thể, cuối cùng đơn độc tách ra, sau đó tiến hành bước luyện chế tiếp theo, cuối cùng từng bước tổ hợp lại.

Làm xong tất cả cái này, Hoàng Dật vỗ vỗ tay, chờ mong nhìn năm thi thể, sau đó rời khỏi Anh Hùng ngục giam.

...

Cùng lúc đó, tại một trấn nhỏ trong đại lục.

Trong quán rượu duy nhất của trấn nhỏ, lúc này đang có bốn năm người đang uống rượu nói chuyện phiếm.

"Kính Đoạn đại ca, nói về cuộc chiến của anh và Miếu Sát đi!" Lúc này, một thiếu niên ân cần rót rượu cho một tên mập.

Tên mập này, mặc một thân giáp da màu xanh lục, bên hông là vài con dao găm, cả người lộ ra một khí chất hèn mọn, chính là trước đó Kính Đoạn chiến đấu một trận với hóa thân của Hoàng Dật.

Kính Đoạn cầm lấy ly rượu, ngửa đầu uống cạn, sau đó đưa tay lau miệng, cười hắc hắc, nói: "Miếu Sát thật ra không có gì đáng sợ, cũng là phản ứng tức

độ nhanh một ít, thực lực bản thân thật sự không mạnh, thiếu chút nữa đã bị tao giết chết!"

"Oa! Kính Đoạn đại ca thật lợi hại!" Một thiếu niên khác lập tức nịnh nọt, sau đó hiếu kỳ nói: "Quá trình chiến đấu cụ thể là thế nào?"

"Lúc đó, tao kỹ năng truy tung đặc biệt tìm được tung tích của Miếu Sát, sau đó mai phục trên đường. . ." Kế tiếp, Kính Đoạn đem quá trình chiến đấu nói một lần, dẫn tới mấy người đồng bọn xung quanh đều sợ ngây người.

"Miếu Sát thật sự có tiếng không có miếng sao? Vì sao lúc giết 30 vạn người của Phong Chí lại sinh mãnh như vậy? Em xem qua video trong diễn đàn, ngay lúc đó Miếu Sát quả thật là một chiến thần, không yếu đuối giống như thế!" Lúc này, một thiếu niên gầy yếu nghi hoặc một tiếng.

"Mộc Hoàng, mày biết cái gì, Kính Đoạn đại ca là ai, anh ấy sẽ gạt chúng ta sao? Tao cảm thấy Miếu Sát phỏng chừng cũng là năng lực quần chiến mạnh một chút mà thôi, vừa rồi Kính Đoạn đại ca cũng nói, cuối cùng Miếu Sát liên tiếp dùng ba kỹ năng quần chiến mới bức lui anh ấy. Nếu nói đến đấu một mình, phỏng chừng Miếu Sát cũng chỉ là một thằng rác rưởi không hơn."

"Ừm, Phồn Hoa Lạc Mạc nói không sai, tao thấy Miếu Sát cũng là cái loại quần chiến mạnh, không phải đấu một mình, Kính Đoạn đại ca nếu như toàn lực ra tay, nhất định có thể giết được Miếu Sát."

Kính Đoạn nghe mấy người xung quanh nói chuyện, gật đầu cười: "Tao toàn lực ra tay quả thật có rất bó lớn ác có thể bắt hãn. Nhưng tao lúc đó cũng có một chút lo lắng, Miếu Sát tuy rằng không mạnh như trong tưởng tượng của tao, nhưng lúc đó ba phân thân của tao trên cơ bản đều bị hãn phế, tao vốn tưởng rằng dùng phân thân ám sát, hãn có thể bị tao giết, nhưng không ngờ rằng bị hãn né được. Chiêu thức này là phương thức chiến đấu hạch tâm của tao, mất đi ba phân thân, chiến đấu kế tiếp sẽ rất không tiện, cho nên tao tạm thời rời đi, tiếp theo tao thay đổi sách lược một chút, nhất định có thể giết hãn."

"VẬY anh lúc nào ra tay? Chúng em cũng muốn đi xem!" Một thiếu niên hai mắt tỏa sáng nói, trong tay cũng không nhàn rỗi, tiếp tục rót đầy rượu cho Kính Đoạn.

"Chờ tao học được kỹ năng cấp 75 rồi nói, Miếu Sát cũng như với tao, cũng là cấp 74, có nhiều kỹ năng, lúc đánh mới có nhiều chuyện hơn, chơi cũng càng thú vị." Kính Đoạn tự tin nói, sau đó đem ly rượu uống cạn sạch một hơi.

"Nếu như Miếu Sát vẫn trốn ở trong lãnh địa công hội của hắn thì làm sao bây giờ đây? Chúng ta không có khả năng giết vào, trong lãnh địa công hội của hắn có tuyệt thế cường giả thủ hộ, ai đi vào đều phải chết." Lúc này, một thiếu niên lo lắng hỏi.

"Hắn không ra, chúng ta dẫn hắn đi ra. Chỉ cần giết mấy tiểu lâu la của Anh Hùng công hội, hắn nhất định sẽ tới tìm tao báo thù." Kính Đoạn thần nhiên cười, trong giọng nói tràn ngập một loại cảm giác nắm chắc.

"Kính Đoạn đại ca, anh thật là thần tượng của chúng em, xem ra không cần bao lâu là có thể đuổi kịp và vượt qua Long Thứ, trở thành thích khách đệ nhất thế giới!"

"Đó là đương nhiên, mấy đứa làm việc cho tao, đến lúc đó tao vui vẻ, dạy cho mấy đứa một chiêu nửa thức, nhất định để cho mấy đứa hưởng thụ."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 309: Sĩ Đồ Và Tịch Dương

Ngày tháng kế tiếp, Hoàng Dật vượt qua trong chờ mong vô hạn, năm thi thể trong Anh Hùng giam ngục đã được hẩn luyện chế không khác biệt, chỉ thiếu bước cuối cùng.

Mà mấy ngày qua, trong Hoa Hồng ngục giam cũng có một nhóm tội phạm chạy tới một ít thành trấn gần Long Đô phụ, xin gia nhập Anh Hùng công hội của Hoàng Dật, những người này đều là nhân tài chất lượng tốt nhất, trên cơ bản đều là chủng tộc hi hữu, còn có một nhóm nghề nghiệp hi hữu. Hiện nay, nhóm cao thủ đã chiêu mộ được trong Anh Hùng công hội, số lượng nghề nghiệp hi hữu đã đạt được 67 người, xếp thứ ba trong tất cả công hội, mà xếp thứ hai, chính là Thái Dương công hội dưới trướng của Lôi Thần.

Hai công hội này sắp tới sẽ điên cuồng tăng trưởng số lượng nhân tài, khiến cho người ngoài dường như lại nhìn thấy đoạn thời gian trước, Hoàng Dật và Lôi Thần vì tranh đoạt giải thưởng người mới tốt nhất mà tranh đấu với nhau, mà cái này cũng càng làm cho người ngoài sản sinh cảm giác Hoàng Dật và Lôi Thần là tử địch vậy.

Một thời gian tương lai, khi tất cả tội phạm lựa chọn quốc tịch Trung Quốc trong Hoa Hồng Ngục Giam, tất cả đều gia nhập vào Anh Hùng công hội và Thái Dương công hội, hai công hội này còn có thể tiến thêm một bước!

Số lượng nghề nghiệp hi hữu, biểu lộ độ mạnh yếu của công hội trên trình độ rất lớn, dù sao công hội dựa vào cũng là nhân tài. Mà nghề nghiệp hi hữu cũng là nhân tài cao cấp nhất, có ưu thế trời sinh, bọn họ là nhân vật ở ngoài quy tắc, có thể phá vỡ cân đối của Thế Giới Thứ Hai trên trình độ nhất định. Đương nhiên, cơ hội trở thành nghề nghiệp hi hữu mỗi người đều có, công bình nhất, trên đến

liên bang chủ tịch, dưới đến bình dân khát cái đều bình đẳng. Có bỏ nhiều tiền, dùng thiết bị giả thuyết đắt tiền, cũng chỉ có thể mua được nghề nghiệp cao cấp, nằm ở vị trí nửa vời. Mà muốn thu được nghề nghiệp hi hữu cường đại, vậy nhất định phải buông tha đặc quyền như Hoàng Dật, như người chơi bình thường đi làm nhiệm vụ hi hữu.

Hôm nay, Hoàng Dật vẫn như bình thường, ăn xong bữa sáng, rèn luyện thân thể một phen, sau đó liền login đi diễn đàn nhìn một chút.

"Sát Thần Lôi Thần điên cuồng tranh đấu! Số lượng nghề nghiệp hi hữu của Anh Hùng công hội với Thái Dương công hội đạt được 72 người, đồng thời phá vỡ kỷ lục thế giới, cùng đệ nhất thế giới!"

trong chủ đề nóng 24 tiếng đồng hồ của diễn đàn, bài post đứng đầu cũng tin tức mới nhất về Anh Hùng công hội và Thái Dương công hội, đây là tin tức Hoàng Dật không biết, hẳn là phát sinh lúc hắn logout, hẳn không khỏi vào nhìn một chút.

"Căn cứ số liệu biểu hiện mới nhất của bảng xếp hạng, Anh Hùng công hội dưới trướng của Sát Thần hôm nay liên tiếp chiêu mộ 5 dũng tướng, số lượng nghề nghiệp hi hữu đạt tới 72 người, dẫn đầu phá vỡ kỷ lục thế giới 71 người trước đây do Hiên Viên thị giữ, tạm xếp hạng nhất thế giới. Mà Thái Dương công hội dưới trướng của Lôi Thần cũng không cam lòng lạc hậu, ngày hôm nay cũng có ba ngôi sao mới gia nhập vào, số lượng nghề nghiệp hi hữu đồng dạng đạt được 72 người, vượt qua Hiên Viên thị, đuổi theo Anh Hùng, cùng đứng hạng nhất thế giới. Mà Hiên Viên thị sau khi mất đi Đào Phong, xếp hạng trên thế giới đã xuống tới thứ ba, phong cảnh không còn!"

Sau đoạn thứ nhất của bài post, là ảnh chụp màn hình số liệu của bảng xếp hạng, Anh Hùng công hội và Thái Dương công hội quả nhiên với số lượng 72 người nghề nghiệp hi hữu đồng thời đứng hạng nhất, mà Hiên Viên thị thua kém một người nên đành xếp hạng ba, công hội hạng tư còn cách khá xa, là Thiên Đường công hội dưới trướng của Giáo Hoàng, số lượng nghề nghiệp hi hữu chỉ

53 người.

Ngay sau đó, tác giả của bài post này cũng biểu đạt quan điểm của mình một chút.

"Trong khoảng thời gian này, Giáo Hoàng liên tiếp điều chỉnh cơ cấu công hội, Đào Phong buồn bã ẩn lui, cái này đều thể hiện ra sự vắng lạnh của đời trước. Mà ngày hôm nay, Anh Hùng công hội và Thái Dương công hội đồng thời phá vỡ kỷ lục, cũng đánh dấu Thế Giới Thứ Hai chính thức tiến vào giai đoạn đổi cũ thay mới, đời trước với Đào Phong, Giáo Hoàng dẫn đầu, đã bị một đời do Sát Thần, Lôi Thần dẫn đầu vượt mặt, tương lai sẽ là thời đại của những người mới."

"Sắp tới, Thế Giới Thứ Hai được tăng thêm hơn trăm nghề nghiệp hi hữu, trải rộng các quốc gia, nhóm người mới tăng này, hoặc lựa chọn một mình, hoặc lựa chọn tự mình sáng tạo thế lực, hay lựa chọn gia nhập vào thế lực khác, có rất ít người gia nhập công hội đã thành danh. Nghề nghiệp hi hữu mới tăng của khu Trung Quốc là một ảnh thu nhỏ như thế, chỉ có ít người gia nhập Hiên Viên thị và Danh Tướng các, phần lớn đều gia nhập Anh Hùng và Thái Dương, cái này cũng biểu lộ tiềm lực lớn của hai công hội mới mang đến lực hấp dẫn lớn, có những nghề nghiệp hi hữu này gia nhập vào, cũng đem có thể khiến tiềm lực của hai công hội này nâng cao một bước. . ."

Hoàng Dật nhìn bình luận phía dưới, trên cơ bản tất cả người chơi đều cho rằng hắc và Lôi Thần là quan hệ không chết không thôi, người hâm mộ của hai bên thậm chí còn mắng nhau té khói, đầy mùi thuốc súng. Hơn nữa trước đó cũng có một bài post nói qua ân oán của hai người, đặc biệt Lôi Thần vì tiền thưởng mấy lần đánh chết Hoàng Dật, những bài post này đều thêm mắm thêm muối đem quan hệ của hai người hình dung như thủy hỏa bất dung, giống như Đào Phong và Long Thứ năm đó.

Hoàng Dật rất vui lòng nhìn thấy loại hiểu lầm này, thế nhân hiểu lầm càng sâu, hắc và Lôi Thần càng có thể lợi dụng loại hiểu lầm này để giành được tiền

lời phong phú, mấy ngàn vạn tiền thưởng của Lôi Thần chứng minh đã điểm này.

Thân phận của Lôi Thần, hiện nay còn chưa có bất luận kẻ nào đoán được, dù sao Lôi Thần năm đó là bị bí mật thâm phán, bên ngoài căn bản không biết có một người như ông, chỉ biết là có một đám phần tử khủng bố gây ra rò rỉ hạt nhân Thái Bình Dương. Đám người biết tin tức của Liên Bang Thế Giới, cũng không thể chứng minh Lôi Thần là Lôi Thần, có công ty Thời Đại uy hiếp, bọn họ không có cách nào điều tra chuyện tương quan với Thế Giới Thứ Hai.

Kế tiếp, Hoàng Dật lui ra ngoài, tiếp tục xem bài post còn lại.

"Thiên Đạo tiếp tục lập thần thoại, với mức độ tăng lên 5 phút, lần thứ hai phá vỡ kỷ lục thế giới tầng 60f` Chúng Thần chi tháp!"

Đúng lúc này, lại một bài post hấp dẫn lực chú ý của Hoàng Dật, hần đi vào nhìn một chút.

"Tin tức mới nhất! 7 giờ 55 phút giờ Tokyo sáng nay, Thiên Đạo với cấp 65, lần thứ hai phá vỡ kỷ lục thế giới tầng 60 của Chúng Thần chi tháp, đồng thời đem thời gian kỷ lục đẩy lên gần 5 phút, trở thành lần phá kỷ lục có mức độ lớn nhất của tầng 60 hiện nay. Bởi sau khi phá kỷ lục tầng 60 của Chúng Thần chi tháp, có thể thu được một bản đồ Địa Long cốc, cho nên kỷ lục thế giới này hấp dẫn tất cả cao thủ tích cực tham dự, hiện nay đã có 14 người phá vỡ qua kỷ lục thế giới này, bao gồm Miếu Sát vẫn đối nghịch với Thiên Đạo. Thiên Đạo lần này phá kỷ lục, đã thành công bảo vệ vinh dự vua kỷ lục của mình, cái kỷ lục siêu cường này, tương lai hẳn là không người có thể phá, trở thành một kỷ lục vĩnh cửu, số lượng Địa Long cốc tập trung tại 14, mà Trung Quốc cũng thành người thắng lớn nhất, Đạo Phong và Miếu Sát đều thu được một bản đồ Địa Long cốc. . ."

Hoàng Dật thấy thời gian phá kỷ lục của Thiên Đạo, không khỏi so sánh với hần hiện tại một chút. Hần hiện tại là cấp 75, vốn hẳn là thời gian phá kỷ lục thích hợp nhất, nhưng dù cho hần dùng toàn lực, cũng vẫn rất khó phá vỡ kỷ lục

thế giới của Thiên Đạo hiện tại, đối phương hẳn là có bảo bối cường đại nào đó, có thể khiến thời gian chạy bộ rút ngắn rất nhiều. Tới thực lực như bọn họ, thời gian giết BOSS thật ra không cần bao lâu, cũng là nhìn thời gian chạy bộ, ai có thể đạt được ưu thế trong giai đoạn chạy, người đó có thể phá kỷ lục.

Bất quá Hoàng Dật cũng không thêm để ý, hẳn đã phá qua kỷ lục này hai lần, phá nữa cũng không có ý nghĩa.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Hắn xuất hiện trong một căn phòng ở Long Đô, hiện tại Long Đô đã trở thành khu vực tụ tập của Anh Hùng công hội, thành viên công hội phần lớn tụ tập ở đây, một ít cao tăng được phân một căn nhà của mình ở chỗ này.

Lúc này, trên đường phố ngoài cửa sổ không có người, phần lớn đều đã đi học đi làm, không có người login, ánh mặt trời lẳng lặng soi sáng.

Hoàng Dật lập tức gửi tin tức cho vài người, sau đó rời trụ sở của mình, đi đến quảng trường truyền tống Long Đô.

Đi qua mấy con phố lớn ngõ nhỏ, Hoàng Dật liền đi tới quảng trường truyền tống, lúc này trong đoàn người lưu động ở quảng trường, có một vị tinh linh kiểm khách đặc biệt chói mắt đứng ở nơi đó. Tinh linh kiểm khách thân cao một mét tám, vóc người thon dài, tóc xõa, tai nhọn, khuôn mặt tinh xảo trắng nõn, thậm chí có thể nói có chút đẹp, hẳn ta lẳng lặng đứng ở nơi đó, lại tản ra một khí chất ôn hòa, rõ ràng một người mỹ nam tử, tuy rằng đứng trong đoàn người, mà có một cảm giác như hạc giữa bầy gà.

Người nam này hấp dẫn không ít người quay đầu nhìn, cũng hấp dẫn Hoàng Dật chú ý, hẳn lập tức gửi mời tổ đội.

"Sĩ Đồ, cậu quá chói mắt." Tinh linh mỹ nam tử kiểm khách vừa vào đội, Hoàng Dật dùng hình thức đội ngũ trêu chọc một tiếng, người ngoài không nghe thấy bọn họ nói.

"Không nên lưu ý những chi tiết này, bọn họ lúc nào tới?" Tinh linh mỹ nam tử khẽ cười hỏi, hẳn ta tên là Sĩ Đồ, là một gã tội phạm trong Hoa Hồng Ngục Giam, là một nghề nghiệp hi hữu loại kiếm khách, tiến vào Thế Giới Thứ Hai phát triển không tồi, được Hoàng Dật trọng điểm bồi dưỡng.

"Tịch Dương tới!" Ngay lúc Sĩ Đồ nói vừa dứt lời, Hoàng Dật bỗng nhiên thu được một lời mời xin nhập đội, là của một người chơi tên là Tịch Dương. Tịch Dương cũng là một tội phạm trong Hoa Hồng Ngục Giam, thực lực tăng lên rõ ràng, cũng được Hoàng Dật trọng điểm bồi dưỡng.

"Sĩ Đồ, cậu quá chói mắt!" Tịch Dương vừa vào đội, ở xa xa nói một tiếng với tinh linh mỹ nam tử, âm thanh tục tằng. Ngay sau đó, thân ảnh của Tịch Dương từ trong đoàn người đi tới.

Tịch Dương là một nghề nghiệp hi hữu loại kỵ sĩ, nghề nghiệp đặc thù có chút cùng loại với tướng quân, thuộc về nghề nghiệp hình đoàn đội, có thể mang đến hiệu quả cho đội viên trong đội ngũ, kỹ năng nghiêng về hướng chỉ huy, mệnh lệnh, kèn lệnh và các loại năng lực của chiến trường. Hình thể của hắn cũng giống như tướng quân ngang dọc sa trường, cường tráng uy mãnh, mặc áo giáp đỏ như máu, dường như vừa đánh thắng trận, chiến thắng trở về.

"Sĩ Đồ, cậu quá chói mắt!" Đúng lúc này, lại một người gia nhập đội ngũ, sau đó một ông già chống gậy trong đoàn người đi tới, người này chính là Bá Vương.

"Ông là người thứ ba nói như vậy." Sĩ Đồ nhún nhún vai, bất đắc dĩ cười.

Nụ cười của hắn, nhất thời dẫn một ít thiếu nữ con mắt đăm đăm trong truyền tống trận. Có vài cô gái thậm chí cố ý đi tới trước mặt hắn, làm bộ truyền tống rời đi, nhưng rất nhanh lại truyền tống trở về, làm bộ là vừa truyền tống đến đây, chỉ chốc lát tới tới lui lui truyền tống năm sáu lần, chính là vì gần gũi nhìn hắn nhiều một cái.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 310: Sáng Tạo Đoàn Đội Hạch Tâm

"Sĩ Đồ, cậu cũng quá tởm! Trong thế giới hiện thực là một đại hán hôi chân, thế giới giả thuyết làm thành một mỹ nam tử, hấp dẫn thiếu nữ vô tri quan tâm!" Tịch Dương chưa xót nói, "Sớm biết vậy tôi cũng tốn một chút tâm tư, làm một hình tượng giả thuyết như vậy, hình tượng giả thuyết của tôi vẫn là quá thô ráp."

"Không nên lưu ý những cái chi tiết này." Sĩ Đồ hơi lắc đầu, sau đó nhìn xa xa một chút, nói: "Ác Ma cũng tới, chúng ta vào đi thôi!"

Lời nói của hắn vừa dứt, Hoàng Dật quả nhiên nhận được xin nhập đội của một người, là Quang Minh Ác Ma gửi tới, Hoàng Dật lập tức kéo hắn vào đội.

"Sĩ Đồ, cậu quá chói mắt." Quang Minh Ác Ma đi tới, nhếch miệng với Sĩ Đồ, lộ ra một nụ cười tà tà.

Quang Minh Ác Ma đồng dạng là người nổi bật trong Hoa Hồng ngục giam, nghề nghiệp hi hữu là pháp sư hệ hắc ám hiểm thấy, người này có chút tà khí, một đôi mắt hoa đào, khoe miệng luôn lơ đãng lộ ra một nụ cười xấu xa, đặc biệt lúc thấy gái đẹp, nhưng vẫn có một vài cô gái thích nụ cười xấu xa này, là hai loại khí chất hoàn toàn khác biệt với Sĩ Đồ.

"Được rồi, người đủ, chúng ta vào đi thôi, ngày hôm nay đánh tầng 60, tranh thủ đem các người lên cấp 50." Hoàng Dật nói xong, truyền tống tới tầng 60 hình thức 5 người của Chúng Thần chi tháp.

Hiện nay, đẳng cấp của Bá Vương là cấp 50, còn đang nỗ lực tăng chiến hồn, mà Sĩ Đồ, Tịch Dương, Quang Minh Ác Ma đều là cấp 48, còn chưa đạt tới cấp 50. Bất quá Hoàng Dật dẫn theo bọn họ một thời gian, có thể tốc độ thăng cấp

của bọn họ nhanh hơn, ngày hôm nay có thể thăng lên cấp 50.

"Các người phụ trợ, tôi và Bá Vương ra tay là được, Bá Vương ông chú ý hồi máu một chút." Hoàng Dật nói xong, lấy ra Quỷ Phủ vọt tới, bốn người theo sát sau.

Vị trí trị liệu trong đoàn đội này, cũng là do Bá Vương đảm đương. Bá Vương là nghề nghiệp loại dị sĩ, nghề nghiệp loại dị sĩ là đặc thù nhất trong bảy nghề nghiệp lớn, chỗ đặc thù của nghề nghiệp này cũng là dung hợp, đem vài loại nghề nghiệp dung hợp cùng một chỗ, rất đa dạng hóa. Nhưng đa dạng hóa đồng thời, cũng ý nghĩa bình thường hóa, mỗi loại năng lực đều không thể phát huy đến mức tận cùng, nếu như chơi tốt, vậy nghề nghiệp loại dị sĩ cũng là toàn năng, chơi không tốt cũng là toàn bộ phế. Nghề nghiệp hi hữu của Bá Vương là người điều khiển linh hồn, có năng lực quần công của pháp sư, có năng lực hồi máu của mục sư, còn có một chút năng lực chạy trốn và truy tung của thích khách, tổng thể theo hướng pháp hệ, quan trọng hơn là, ông ta chơi rất có thứ tự.

"Linh Hồn Tự Khúc - Hy Vọng!" Đúng lúc này, Bá Vương bỗng nhiên ngâm xướng một đoạn giai điệu quý dị, đây là một đoạn giai điệu từ trong《Linh Hồn Tự Khúc》nghiên cứu ra, có thể tăng cường 10% toàn bộ thuộc tính tất cả thành viên đoàn đội, thời gian kéo dài đến một giờ. Loại kỹ năng tăng cường hiệu quả lớn, thời gian dài như vậy, Hoàng Dật tới nay chỉ thấy qua một lần, đó chính là kỹ năng Niết Pháp Lôì Mổ của Tiểu Quần Quần, trừ cái này ra, cho dù là nghề nghiệp hi hữu, cũng không có kỹ năng quần thể biến thái như thế.

Đoạn giai điệu này chỉ có hơn mười giây, Bá Vương rất nhanh ngâm xướng hoàn tất, ngay sau đó thuộc tính của Hoàng Dật tăng cao 10%, tăng mạnh nhất cũng là lực công kích của hắn.

Năm người chậm rãi đẩy mạnh, Hoàng Dật tuy rằng lực công kích cường hãn, nhưng nơi này là hình thức 5 người của tầng 60, quái vật lợi hại hơn rất nhiều, giết cũng tương đối phiền phức.

"Ài, thật phiền, đánh phỏ bản không có ý nghĩa gì hết, vẫn là giết người sướng tay hơn! Tôi vẫn thích bầu không khí thiết huyết xung phong liều chết trên chiến trường!" Tịch Dương ngáp một cái, buồn chán nói.

"Chút thực lực ấy của anh, ra chiến trường cũng là muốn chết, bị người khác đánh hai cái liền ngỏm!" Quang Minh Ác Ma nói xong, giơ pháp trượng trong tay, đánh ra một kỹ năng hướng một đám quái cách đó không xa.

Nhưng lúc này, công kích của Hoàng Dật chưa đến đám quái kia, lần này công kích của Quang Minh Ác Ma, lập tức làm cho đám quái kia thoáng cái vọt đến đây.

"Người cứu mạng!" Quang Minh Ác Ma lúc này mới phản ứng, khoa trương la to một tiếng, vội vàng xách đồ chạy trốn.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, chỉ thấy mười mấy con quái đang truy sát Quang Minh Ác Ma yếu đuối, mắt thấy sẽ đuổi kịp hắn ta!

Bỗng nhiên, Quang Minh Ác Ma quay người vung pháp trượng lên, sử dụng một kỹ năng thuận phát quần công của hệ hắc ám, thoáng cái làm cho bầy quái bị mù một hồi, khiến cho chúng nó ở trong bóng tối vô biên, tạm thời không nhìn thấy thân ảnh của Quang Minh Ác Ma.

" Pháp Vong Khô! Khô!" Hoàng Dật lập tức vươn tay hướng đám quái kia, làm một tư thế kéo lưới!

Ngay sau đó, một tấm lưới màu xám từ trong tay của Hoàng Dật bay ra, thoáng cái bao phủ bầy quái, khiến bọn chúng bị nhốt bên trong.

Lúc này, tay của Hoàng Dật chỉ hơi nắm chặt, dường như là muốn thu nạp cái gì.

Sau đó, tấm lưới màu xám phủ lấy bầy quái, thoáng cái bị kéo trở về, rơi vào bên cạnh của Hoàng Dật, bị hắn đập hai ba cái giết chết.

Cái kỹ năng này, là kỹ năng mới học cấp 75 của Hoàng Dật, tên là Pháp Vồng Khôi Khôi.

【 Pháp Vồng Khôi Khôi 】: Kỹ năng khống chế quần thể, tiêu hao 30 điểm nội khí, phóng ra một tấm lưới pháp luật, mạnh mẽ bắt giữ tất cả mục tiêu trong 100 mét xung quanh, trong khu vực không vượt quá 100 mét vuông, kéo tới bên cạnh, cũng trong 10 giây tăng lên 100% phòng ngự, thời gian hồi phục 3 phút.

Cái kỹ năng này là không phân biệt được địch ta, vô luận là kẻ địch hay là người phe mình tất cả đều sẽ bị bắt hết. Sử dụng với đồng đội, có công năng cứu hộ, khiến cho đối phương cấp tốc rời xa nguy hiểm. Sử dụng với kẻ địch, thì có công năng trào phúng, khiến cho đối phương thoáng cái tất cả đều công kích mình, bất quá lúc này công kích sẽ không có uy hiếp lớn, bởi vì trong thời gian ấy Hoàng Dật sẽ tăng lên 100% phòng ngự, bị đánh cũng không có việc gì.

"A! Làm tôi sợ muốn chết!" Quang Minh Ác Ma khoa trương vỗ vỗ ngực. Sau đó hắt tròng Sĩ Đồ, hung ác nói: "Cậu không phải có một kỹ năng làm choáng khu vực sao? Vừa rồi thấy tôi bị truy sát cũng không tới giúp tôi giải vây một chút."

"Không nên lưu ý những chi tiết này." Sĩ Đồ nhàn nhạt lắc đầu, "Chính anh tự tay đi công kích bọn chúng, chút lực công kích của anh không phải tự tìm đường chết sao?" Nói xong, hắt liền theo Hoàng Dật tiếp tục đi tới.

"Này, Dật ca, tôi lúc nào mới có thể lợi hại giống như anh vậy hả?" Quang Minh Ác Ma cũng đuổi theo, lớn tiếng hỏi.

Bá Vương quay đầu nhìn hắt một cái, khàn khàn nói: "Tiểu tử, chờ cậu tăng chiến hồn đến tầng thứ chín, đồng thời thành công chuyển chức rồi nói sau! Chiến hồn của tôi hiện tại đều mới tầng thứ tám, cái này coi như may mắn, có vài người làm một hai năm còn chưa tới tình trạng của tôi."

"Chiến hồn tầng thứ chín làm sao thăng, tỷ lệ 2% cũng quá khó khăn, lẽ nào chúng ta cũng phải kéo dài một hai năm sao? Nếu như vậy, chúng ta đến năm

nào tháng nào mới có thể trưởng thành được?" Lúc này, Tịch Dương cũng nhíu mày hỏi, trong giọng nói có chút cấp bách.

Nghe thấy bọn họ nói chuyện phiếm, Hoàng Dật cũng hiểu được vấn đề này rất vướng tay chân, hẳn hiện tại có nhân tài, nhưng đều là một ít nghề nghiệp hi hữu vừa mới tiến vào Thế Giới Thứ Hai, tất cả đều là tay mới, bọn họ phải đem chiến hồn tăng tới tầng 9, sẽ không biết đến năm nào tháng nào.

"Như vậy đi!" Hoàng Dật suy nghĩ một chút, nói: "Tôi ở trong diễn đàn thấy một phương pháp, trong người tầng 50 hình thức 5000 của Chúng Thần chi tháp, có một BOSS tên Cường Thi vương, có tỷ lệ có thể rơi ra tinh thần thạch, có thể khiến cho tầng thứ chín của chiến hồn thành công 100%, chúng ta đi đánh vài lần, tranh thủ để cho mỗi người đều có thể tăng đến tầng thứ chín."

"Nhưng Anh Hùng công hội chúng ta bây giờ còn không có đoàn năm ngàn người, đều là đoàn thể nhỏ do người chơi tự lập thành, quy mô phổ biến chỉ có hơn mười người, ngay cả đoàn năm trăm người chưa tổ chức được vài lần, càng đừng nói đoàn năm ngàn người." Bá Vương lắc đầu nói, ông tới Anh Hùng công hội đã được một thời gian, đối với tình huống nơi này tương đối lý giải.

"Vậy tôi lập tức bắt tay vào sáng tạo quân đoàn hạch tâm của chúng ta, hiện tại các người cũng tới, có nhân thủ, là thời gian xây dựng đoàn đội hạch tâm." Hoàng Dật trầm ngâm một tiếng, sau đó lập tức sáng tạo đoàn đội ngay trong bí cảnh.

Sáng tạo đoàn đội không cần đi gặp NPC, trực tiếp dùng hình thức hệ thống là được. Hoàng Dật mở hình thức sáng tạo đoàn đội, sáng lập một đoàn đội cỡ lớn, chọn là "Đoàn phó bản", mệnh danh là [Anh Hùng Chi Kiếm], cũng đem đoàn đội nhét vào dưới Anh Hùng công hội.

Ngay sau đó, Hoàng Dật gửi lời mời qua Sĩ Đồ, nói: "Sĩ Đồ, cậu cảm thấy hứng thú đối với phương diện phó bản, tôi đem đoàn trưởng đoàn phó bản của công hội cho cậu, tất cả chuyện liên quan đến phó bản và bí cảnh, đều do cậu an

bài."

"Tốt!" Sĩ Đồ gật đầu, tiếp nhận bổ nhiệm, liền trở thành đoàn trưởng của [Anh Hùng Chi Kiếm].

Ngay sau đó, Hoàng Dật lại sáng lập một đoàn đội khác, loại dùng chọn vì "Đoàn chiến trường", mệnh danh là [Anh Hùng Chi Huyết], cũng đem đoàn đội nhét vào dưới Anh Hùng công hội.

Sau đó, Hoàng Dật bổ nhiệm Tịch Dương, nói: "Tịch Dương, anh không phải thích cảm giác xung phong liều chết trong chiến trường sao? Hiện tại đoàn chiến trường của công hội chúng ta cho anh phụ trách, sau này chuyện chinh chiến sa trường, công thành đoạt đất để anh an bài."

"Ha ha! Được, tôi thích làm chuyện như vậy!" Tịch Dương cười sang sảng, hài lòng tiếp nhận bổ nhiệm.

Kế tiếp, Hoàng Dật sáng lập đoàn đội thứ ba, đó là một đoàn mạo hiểm, mệnh danh là [Anh Hùng Chi Quang], sau đó hân bổ nhiệm cho Bá Vương, nói: "Bá Vương, ông là nghề nghiệp loại dị sĩ, năng lực đa dạng, vừa lúc thích hợp các loại tình hình dã ngoại mạo hiểm, cho nên đoàn mạo hiểm của chúng ta ông tới phụ trách. Bất quá đoàn mạo hiểm cần tri thức quan sát của dã ngoại mạo hiểm, phương diện này ông chỉ sợ là không đủ, cho nên ông tìm một ít cao thủ am hiểu phương diện này trong công hội chúng ta, bổ sung đoàn đội của ông."

"Không thành vấn đề!" Bá Vương gật đầu, tiếp nhận bổ nhiệm.

Hoàng Dật nhìn Sĩ Đồ, Tịch Dương, Bá Vương ba người một lần, nói: "Hiện tại ba đoàn đội tất cả đều thành lập, ba đoàn đội này, cũng là đoàn đội hạch tâm của Anh Hùng công hội chúng ta, là chiêu bài của chúng ta, đại biểu cho hình tượng và vinh dự của chúng ta. Cái này không phải vui chơi, các người phải nghiêm túc trong việc này, tôi hy vọng nửa năm sau, ba đoàn đội của chúng tôi, đều có thể được bình chọn trở thành đoàn đội cấp S cao cấp nhất."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 311: Gặp Lại Kính Đoạn

Cái gọi là đoàn đội cấp S, thật ra là một cách nói dân gian, chủ yếu đến từ chính cơ cấu bình xét cấp bậc trong diễn đàn. Trong diễn đàn có đủ loại tổ chức của người chơi, bên trong có một vài tổ chức cũng là chuyên môn bình chọn thực lực mạnh yếu của một đoàn đội.

Ví dụ như phương diện đoàn phó bản, bọn họ sẽ căn cứ tiến độ của đoàn đội trong Chúng Thần chi tháp, thời gian qua cửa, tỷ lệ thương vong, bảng xếp hạng số liệu và các chỉ tiêu khác bình chọn thực lực của một đoàn phó bản, tổng cộng chia làm năm trình tự, yếu nhất là cấp D, cao cấp nhất chính là cấp S, giống như Viêm Hoàng quân đoàn, Thiên Sứ quân đoàn, Thiên Đoàn những đoàn đội danh chấn thế giới này, tất cả đều là đoàn đội cấp S, mục tiêu của Hoàng Dật cũng là trình tự này.

Trong nửa năm, muốn khiến cho ba đoàn đội đều trở thành đoàn đội cấp S, cái độ khó này vô cùng cao, bất quá Hoàng Dật rất có lòng tin với Sĩ Đồ, Tịch Dương, Bá Vương.

"Đại ca, vậy còn tôi?" Đúng lúc này, Quang Minh Ác Ma một bên không khỏi buồn bực, "Bọn họ đều làm quan, tôi cái gì cũng không có! Tôi cũng muốn làm quan!"

"Yên tâm, có phần của cậu!" Hoàng Dật mỉm cười, sau đó sử dụng quyền hạn cao nhất của hội trưởng công hội, đem Quang Minh Ác Ma bổ nhiệm thành đường chủ pháp sư đường, chủ quản tất cả nghề nghiệp loại pháp sư của Anh Hùng công hội.

"Ừm! Đường chủ pháp sư đường, nghe hình như rất lợi hại!" Quang Minh Ác

Ma được bổ nhiệm, không khỏi sờ sờ cảm, thỏa mãn nói.

"Đây là vấn đề cơ cấu của công hội, trước trận Giáo Hoàng nhiều lần điều chỉnh cơ cấu công hội, là bởi vì hệ thống của bọn họ có vấn đề, cao tầng tranh quyền lẫn nhau, khiến cho ông ta rất đau đầu. Cao tầng của công hội chúng ta hiện tại cơ bản đều là người một nhà, không tồn tại vấn đề tranh quyền, nhưng có một vài anh em không phải trong Hoa Hồng Ngục Giam, ví dụ nhân tài như Vô Danh Thị, chúng ta cũng phải chiếu cố tâm tình của đối phương một chút, cho nên tôi sẽ cố gắng thay đổi cơ cấu công hội đơn giản nhất. Nói tóm lại, suy nghĩ của tôi cũng là sắp xếp bảy hoành ba tung hai bộ."

Hoàng Dật nói dừng một chút, nói: "Bảy hoành, cũng là bảy loại người chơi, cũng là bảy nghề nghiệp lớn, hiện tại đã có thích khách đường, do Vô Danh Thị phụ trách, pháp sư đường coi như đường thứ hai, đến tiếp sau sẽ đem năm đường còn lại cũng thành lập, bảy đường này phụ trách cung cấp nhân tài. Ba tung cũng là ba loại công dụng, chia làm đoàn phó bản, đoàn mạo hiểm, đoàn chiến trường, ba đoàn này cần người nào, thì đi tìm từ bên trong bảy nghề nghiệp lớn. Hai phòng ban, cũng là bộ phận hậu cần và bộ sự vụ, bộ phận hậu cần phụ trách quản lý người chơi nghề nghiệp sinh hoạt, nhà kho công hội, quản lý tài nguyên, bộ sự vụ cũng là phụ trách hoạt động thông thường của công hội, ví dụ như trường hay khen thưởng, đối ngoại, huấn luyện. Bảy hoành ba tung hai bộ, tổng cộng cũng là 12 người phụ trách, địa vị tất cả đều như nhau, không tồn tại quan hệ cấp trên cấp dưới, bất quá tất cả các người đều do phó hội trưởng Tần Thời Vũ quản."

"A, cũng là mỹ nữ phó hội trưởng kia sao? Tôi còn chưa thấy qua mặt mũi thật sự của cô ấy đâu? Cô ấy suốt ngày đều mang một mặt nạ bảo hộ, nhưng vóc người cũng đã là cực phẩm, ánh mắt của đại ca thật tốt, tìm một chị dâu đẹp như thế." Quang Minh Ác Ma hai mắt tỏa sáng nói.

Hoàng Dật vỗ vỗ vai của Quang Minh Ác Ma, sau đó nhìn ba người còn lại một chút, nói: "Các người cố gắng làm đi! Hiện tại danh tiếng của công hội chúng ta có rồi, tiềm lực cũng đủ lớn, nhưng nói về nội tình và thực lực của công hội, căn bản không thể so sánh với Hiên Viên thị, Danh Tướng các bọn họ. Hiện

tại công hội của chúng ta là công hội cấp 6, 600 vạn hội viên, số lượng còn nhiều hơn sao với vài quốc gia trong thế giới hiện thực. Ba đoàn đội lớn các người thiếu người nào cơ bản đều có thể tìm được, 600 vạn người đều đếm không hết, cũng đủ các người chọn ra một ít đoàn viên thích hợp, tạo thành một đoàn đội ưu tú. Nếu như các người cảm thấy mình quản một đoàn còn chưa đủ, các người có thể tùy thời mở đoàn thứ hai, đoàn thứ ba. . . Đây đều phải nhìn bản lĩnh của các người. Chúng ta đều là tội phạm của Hoa Hồng Ngục Giam, sống dưới cùng một mái hiên, đến lúc đó cũng không nên bại bởi Thái Dương công hội của Lôi ca!"

Bốn người nghe Hoàng Dật nói, tất cả đều nghiêm túc gật đầu.

"Chúng ta đều có cùng một mục tiêu, đó chính là rời khỏi Hoa Hồng Ngục Giam âm u. Chờ chúng ta cường đại đến mức có thể ảnh hưởng toàn bộ Thế Giới Thứ Hai, vậy có cơ hội lật đổ Liên Bang Thế Giới, đến lúc đó có thể giành được tự do. Có công ty Thời Đại, Liên Bang Thế Giới sẽ không thể khai đao Hoa Hồng Ngục Giam, chúng ta có thể cạnh tranh công bằng, truy cầu tự do thật sự, hy vọng khi đó sẽ không lâu." Hoàng Dật yếu ớt thở dài, sau đó nhìn phía trước.

Tại phía trước của bọn họ, đều là kẻ địch, cản trở bọn họ, không nhìn thấy điểm cuối.

. . .

Kế tiếp, năm người tiếp tục đánh Chúng Thần chi tháp, dưới sự dẫn dắt của Hoàng Dật, Sĩ Đồ, Quang Minh Ác Ma, Tịch Dương ba người tất cả đều thăng lên cấp 50, có thể thức tỉnh chiến hồn.

"Được rồi, ngày hôm nay đến đây thôi. Sĩ đồ, cậu nhanh chóng xây dựng một đoàn phó bản năm ngàn người đi, chúng ta đi đánh tầng 50 của Chúng Thần chi tháp sớm một chút, tranh thủ kiếm một khối tinh thần thạch cho mỗi người cao tầng trong công hội chúng ta. Phương diện thành viên đoàn đội, phạm là thành viên tham dự đánh bí cảnh, tất cả đều khen thưởng độ cống hiến, bọn họ có thể dùng độ cống hiến đi đổi tiền, đổi bất động sản của Long Đô, đổi trang bị trong

kho hàng của công hội, hoặc là tài nguyên gì đều có thể, điều kiện cậu cứ việc ra, không lo không chiêu được người."

"Được! Tôi đi!" Sĩ đồ gật đầu, sau đó lập tức rời khỏi Chúng Thần chi tháp.

"Các người cũng đi bận đi, tôi phải đi xử lý một chút chuyện tình khẩn cấp." Hoàng Dật nói một tiếng với ba người còn lại, sau đó liền ra Chúng Thần chi tháp.

Ngay sau đó, Hoàng Dật lập tức truyền tống tới Thiên Thai thành, sau đó nhanh chóng hướng chạy ra ngoài thành.

Vừa rồi, hắn nhận được một tin tức khẩn cấp, là Tần Thời Vũ gửi tới--

Một trong tứ đại thích khách Trung Quốc Kính Đoạn, đang ở khu vực ngoài Thiên Thai thành, đánh chết người chơi của Anh Hùng công hội, cũng kêu gào "Hội viên của Anh Hùng công hội, thấy một lần giết một lần, người lui hội không giết!"

Loại kêu gào này, đã không phải là mâu thuẫn nhỏ đơn giản, mà là liên quan đến vấn đề mặt mũi của công hội, phải diệt trừ đối phương mới được.

Nếu như đối phương là người bình thường, vậy Tần Thời Vũ có thể phái một đội chấp pháp đi qua xử lý, nhưng Kính Đoạn người này lại không tầm thường, hiện nay trong Anh Hùng công hội, chỉ có Hoàng Dật có năm chắc 100% có thể đánh chết hắn, chỉ có thể để hắn tự thân ra tay.

Lúc này, không phải hóa thân của Hoàng Dật ra tay, mà là bản thể của hắn, hắn cưỡi Tấn Mãnh Long cường đại, dùng tốc độ cao nhất chạy qua.

...

"Gọi hội trưởng Miếu Sát của các người ra đánh với ta, nếu không tiểu lâu la của Anh Hùng công hội các người, ta thấy một lần giết một lần, Thiên Thai thành cách Long Đô không xa, có rất nhiều người chơi của Anh Hùng công hội

thường lui tới, ta mỗi ngày đều có thể giết rất nhiều người, đương nhiên các người lui hội, vậy ta sẽ không giết." Xa xa, Hoàng Dật đã nghe thấy được tiếng kêu gào của Kính Đoạn, lúc này đối diện của Kính Đoạn là năm sáu người chơi của Anh Hùng công hội, trên mặt bọn họ đều tràn ngập oán giận. Mà xung quanh có một đám người vây xem náo nhiệt.

"Mày là cái thá gì! Mày bất quá chỉ là tứ đại thích khách của khu Trung Quốc mà thôi, toàn bộ thế giới có hơn hai trăm quốc gia và khu, để mày vào phạm vi thế giới mà xem, cái gì cũng không có! Ngay cả thích khách mạnh nhất trong bọn mày là Long Thứ, cũng không dám nói như vậy với hội trưởng!" Một người chơi của Anh Hùng công hội, tức giận mắng Kính Đoạn, để bảo toàn danh dự của Hoàng Dật.

"Hừ! Trước đó tao mới đánh qua với Miếu Sát, thằng đó cỡ nào tao không rõ ràng sao? Nếu như không phải sách lược của tao sai lầm, lúc đó tao có thể giết hẳn rồi, làm sao chờ tới bây giờ." Kính Đoạn nghịch dao găm trong tay, lắc đầu kinh thường nói.

Mà đoàn người vây xem xung quanh nghe thế, cũng không khỏi kinh hãi, nhất thời nghị luận lên.

"Không phải chứ, lẽ nào Kính Đoạn và Miếu Sát đã sớm đánh qua một lần?"

"Đây là thật vậy sao? Sao không nghe thấy trên diễn đàn có người nói qua?"

"Kính Đoạn là cao thủ thành danh từ lâu, hẳn là sẽ không gạt người! Chỉ là Miếu Sát thật sự yếu như vậy sao? Kính Đoạn tuy rằng cũng là cao thủ, nhưng cảm giác không có đạt được trình tự như Miếu Sát, trừ phi đối thành Long Thứ còn không khác biệt lắm."

...

Tiếng nghị luận của người xung quanh vang lên như con ruồi, truyền tới trong tai của năm hội viên Anh Hùng công hội, sắc mặt của bọn họ bởi vì oán

giận mà đỏ lên.

"Đã vậy còn dám vũ nhục hội trưởng của chúng tao, tao liều mạng với mày!" Một người chơi chiến sĩ của Anh Hùng công hội, không chịu nổi kích thích, xách đại đao vọt qua.

"Tôi đến!" Đúng lúc này, trong đám người đột nhiên vang lên một âm thanh chẳng hề để tâm, ngay sau đó, một người chơi đồng dạng mặc giáp da, trong tay cầm dao găm, từ trong đám người chậm rãi đi ra.

Thấy người này, sắc mặt của Kính Đoạn hơi trở nên ngưng trọng lên, hừ lạnh một tiếng: "Vô Danh Thị, không ngờ rằng anh dĩ nhiên sa đoạ như thế, làm tay sai cho Miếu Sát!"

Người mới tới này, cũng là một trong tứ đại thích khách của Trung Quốc nổi danh với Kính Đoạn -- Vô Danh Thị, cũng là đường chủ thích khách đường của Anh Hùng công hội.

"A! Vô Danh Thị đại ca, anh đã đến rồi, thằng Kính Đoạn này một mực kêu gào, quá kiêu ngạo! Mau giết hắn đi!" Năm người chơi của Anh Hùng công hội, thấy Vô Danh Thị đến, lập tức kích động lên, thoáng cái có chỗ dựa, tất cả đều tụ tập xung quanh hắn.

Lúc này, quần chúng vây xem xung quanh cũng kích động lên, Vô Danh Thị cũng là một trong tứ đại thích khách Trung Quốc, hai người có thể nói là lực lượng ngang nhau, bọn họ tranh đấu nhất định tràn ngập đặc sắc. Rất nhiều người chơi đều mở ghi hình, chuẩn bị đem trận đại chiến của hai vị đại thích khách quay lại, đăng lên diễn đàn.

"Các người vẫn là quá gấp gáp, Kính Đoạn kêu gào như vậy, rõ ràng là khiêu khích các người, để cho các người ra tay công kích trước, như vậy hắn sẽ không có giá trị tội ác." Vô Danh Thị nhìn năm hội viên của Anh Hùng công hội một chút, sau đó lại quay đầu nhìn Kính Đoạn một chút, cười nhạt một tiếng, nói: "Kính Đoạn, chúng ta tới chơi chút đi, Miếu Sát đại ca không thềm đếm xỉa tới

loại tiểu nhân vật này, tôi tới là đủ rồi."

" Khẩu khí thật lớn! Xem ra Miếu Sát vì giữ gìn mặt mũi của mình, không đem chuyện của trận đánh trước nói ra! Ài! Anh không thấy được lần kia Miếu Sát bị tôi bức thành bộ dáng gì, chẹp, quá chật vật!" Kính Đoạn nói xong, con mắt hơi híp, dường như là đang hồi tưởng lại loại cảm giác kia.

"Vừa vặn tôi cũng rất hoài niệm chiến đấu của ngày nào đó, chúng ta ngày hôm nay thử lại một lần đi!" Đúng lúc này, âm thanh của Hoàng Dật rất cực vang lên.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 312: Xung Phong Phá Ẩn Thân

Mọi người đều quay đầu lại, nhìn về phía sau.

Chỉ thấy lúc này, phía sau bọn họ là một con Tấn Mãnh Long cao to uy mãnh, Tấn Mãnh Long cao tới ba mét, cơ bắp cuồn cuộn, tràn ngập lực lượng bạo tạc. Ánh mắt nó như điện, trên đầu mọc một sừng dài, nộ trùng trời xanh. Trong miệng đầy răng nhọn, tứ chi lóe sáng. Nó nhìn quanh bốn phía, trong mắt toát ra khí tức mạnh mẽ, dường như tùy thời đều muốn thoát cương lao ra, đồ thần sinh linh.

Mà trên lưng Tấn Mãnh Long, là một người nam thanh tú, hãnh nhìn xuống Kính Đoạn trong đám người, trong tay cầm một cây rìu toàn thân màu đen, nhìn qua có uy thế khai sơn liệt địa.

Một người một rồng kết hợp cùng một chỗ, dường như một chiến thần vô địch trong sân, trăm vạn người đều có thể giết ra giết vào, thoáng cái hấp dẫn ánh mắt mọi người.

"Con Tấn Mãnh Long này quá khí phách! Nếu như con ngựa hoang của tôi nhìn thấy con Tấn Mãnh Long này, phỏng chừng sẽ trực tiếp sợ đến xụi lơ trên mặt đất."

"Dã lộc của tôi cũng không tốt hơn, nếu như tôi cũng có Địa Hành Long là tốt rồi, cho dù là Áp Chủy Long cũng thỏa mãn!"

"Tôi trước đó trên diễn đàn xem qua Thiên Đạo có một con Tấn Mãnh Long, bất quá con của Miếu Sát hình như không giống, trên đầu còn có sừng, không biết là giống gì!"

"Hừ, không cần bao lâu, tôi cũng sẽ có Địa Hành Long! Tôi đã đánh ra một dây cương Địa Long Hành, chờ tôi gom đủ 200 vạn, tôi cũng có thể tiến vào Địa Long cốc bắt Địa Hành Long."

...

Đoàn người nhất thời nghị luận, đa số người trên sân, đều là lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy thú cưỡi như Địa Hành Long, còn là Tấn Mãnh Long có chút cường đại trong Địa Hành Long, không khỏi nhìn đến đăm đăm, cả đời bọn họ có thể đều không bắt được thú cưỡi cường đại như vậy.

"Miếu Sát, từ lần trước sau khi đánh một trận, ta chờ đợi ngày này rất khổ cực!" Lúc này, Kính Đoạn nhìn chăm chăm Hoàng Dật, sắc mặt khinh miệt, còn dùng dao găm trong tay làm một động tác cắt yết hầu, rất tự tin.

Lúc này, đoàn người đã tự động nhường ra một con đường, khiến cho Tấn Mãnh Long của Hoàng Dật đi vào trong vòng tròn, đứng ở đối diện Kính Đoạn.

"Miếu Sát đại ca, anh, anh đã đến rồi!" Lúc này, hội viên của Anh Hùng công hội kích động ngửa đầu nhìn chăm chăm Hoàng Dật, dường như nhìn thiên thần hạ phàm, bọn họ là lần đầu tiên nhìn gần Hoàng Dật nhân vật đỉnh cấp thế giới này, nói chuyện đều có chút bất ổn.

"Các người lui ra ngoài đi, kế tiếp giao cho tôi." Hoàng Dật gật đầu với mấy người, sau đó nhìn về phía Vô Danh Thị, nói: "Vô Danh Thị, anh không cần tính toán với Kính Đoạn, bởi vì sau ngày hôm nay, Trung Quốc chỉ còn lại tam đại thích khách, Kính Đoạn sẽ xoá tên từ bên trong."

Những lời này của Hoàng Dật, nói rất nhẹ nhàng, dường như là ở trình bày một sự thật đã định ra, làm cho người ta sản sinh một loại tín phục không hiểu.

Người xung quanh mở ra ghi hình, cũng đều đem những lời này của Hoàng Dật thu vào!

Những lời này quá cuồng vọng, dĩ nhiên trực tiếp đem một trong tứ đại thích khách của Trung Quốc - Kính Đoạn xoá tên, tất cả mọi người đều ngừng hô hấp lại, chuẩn bị quan sát trận chiến đỉnh phong này, mà có vài người chơi gửi tin tức gọi thân bằng hảo hữu của mình đến đây cùng nhau quan sát.

"Khẩu khí thật lớn, người có mấy cân mấy lượng tôi còn không rõ ràng sao? Lần kia ta tha cho người không chết, nếu không người ngày hôm nay căn bản không có tư cách đứng ở chỗ này nói với ta như vậy!" Kính Đoạn cười lạnh một tiếng, nhưng trong tay vẫn không có động tác, vẫn lẳng lẳng đứng ở nơi đó.

"Phép khích tướng của cậu quá ngây thơ rồi!" Hoàng Dật nói xong, xoay người xuống Tấn Mãnh Long, nhìn Kính Đoạn nói: "Cậu chậm chạp không động thủ, đơn giản là sợ tiến vào trạng thái tội ác mà thôi. Thật ra người tự tin, sẽ không sợ hãi trạng thái tội ác!" Nói xong, trong tay Hoàng Dật bắn ra một ngọn lửa cỡ ngón cái, bay qua hướng Kính Đoạn, nhẹ nhàng đánh vào trên người của hắn ta.

Sau một khắc, trên người Hoàng Dật nhất thời xuất hiện một vòng huyết khí, tiến vào trạng thái tội ác.

Mà ngọn lửa kia không tạo thành thương tổn gì cho Kính Đoạn, cho thấy Hoàng Dật lần này là cố ý chủ động ra tay, khiến cho bản thân thoải mái gánh chịu trạng thái tội ác.

Mà cảnh này, lần thứ hai khiến cho người chung quanh tán thán lên.

"Đây mới là khí độ của cao thủ! Kính Đoạn ở chỗ này chít chít méo mó cả ngày còn không động thủ, lúc này Miếu Sát vừa đến, liền trực tiếp ra tay, vẫn là dùng công kích yếu nhất đi thương tổn đối phương, khiến cho mình chủ động gánh chịu trạng thái tội ác."

"Còn nữa! Miếu Sát từ trên con Tấn Mãnh Long leo xuống, cho thấy hắn không dựa vào Tấn Mãnh Long cường đại, không cần chiến lực này, chỉ dùng thực lực của mình đi đánh."

"Đúng vậy! Cái này mới đúng là phong phạm cao thủ, tại khí tràng Kính Đoạn cũng đã thua!"

...

Nghe thấy đoàn người chung quanh nói, khoe miệng Kính Đoạn hơi xụ xuống, có chút không dễ coi cho lắm. Nhưng hắn cũng là nhân vật thành danh đã lâu, rất nhanh liền điều chỉnh lại, cười nhạt một tiếng, quay đầu nhìn một khu vực trong đám người.

Trong đoàn người, có vài thiếu niên đang đứng, đang nhìn chăm chăm Kính Đoạn không chuyển mắt.

"Mấy đứa nhìn cho kỹ, xem tao là làm sao đánh bại Miếu Sát! Chờ một lát, hắn ta ngay cả thi thể cũng không sẽ còn!" Kính Đoạn nói một tiếng với mấy thiếu niên kia, trong quá trình nói chuyện, hắn bỗng nhiên móc ra nỏ, bắn liên tục về hướng Hoàng Dật, tốc độ tay nhanh đến thấy không rõ, ngay cả Vô Danh Thị quan chiến trong đám người đều có chút ngoài ý muốn.

Bất quá tốc độ phản ứng của Hoàng Dật lại nhanh hơn, hơi nhắc cây rìu trong tay, giống như một tấm chắn, dễ dàng chặn lại ba mũi tên nỏ.

"Xì!" Ngay tại giờ phút này, một âm thanh dường như độc xà khè lưỡi từ sau tai của Hoàng Dật vang lên, một tia hàn quang bỗng nhiên bắn ra, một Kính Đoạn hiện lên phía sau hắn, trong tay nắm chặt một dao găm, đâm mạnh hướng cái cổ của Hoàng Dật.

"Keng!" Trong sát na, tay kia của Hoàng Dật trực tiếp trở đầu rìu, che sau lưng, dao găm trực tiếp đâm vào lưỡi rìu, không thể phạm tới hắn.

Một chút vừa rồi, Kính Đoạn với góc độ xảo quyết và tốc độ rất nhanh mở ra tiền hậu giáp kích hướng Hoàng Dật, hai lần công kích quả thật cũng là phát sinh như điện quang nẩy lửa, nhưng Hoàng Dật ngay cả kỹ năng cũng không dùng, trực tiếp dựa vào tốc độ phản ứng và tốc độ công kích, phân biệt dùng rìu trong

tay trong nháy mắt hoàn thành hai lần phòng hộ ở chính diện và sau lưng, rìu hai lưỡi dường như hai tấm chắn, vững vàng chặn trước ngực sau lưng.

Kính Đoạn lần này công kích, khiến cho khán giả xung quanh hít một hơi, bọn họ trước đó thậm chí đều không có phản ứng.

Mà phòng ngự lâm thời của Hoàng Dật, khiến cho những khán giả này trực tiếp choáng váng, rất lâu sau mới có phản ứng lại!

Một chút vừa rồi, hầu như là lúc Kính Đoạn làm ra công kích, Hoàng Dật cũng đã làm ra phòng ngự tương ứng! Cái này là tốc độ phản ứng nhân loại có thể đạt được sao?

"O? Sao thuộc tính linh hoạt của hắc thoáng cái tăng lên nhiều như vậy!" Lần này, Kính Đoạn cũng không phải đùa, hắc bỗng nhiên cảm giác được một tia không thích hợp, hắc trước đó đánh qua một lần với hóa thân của Hoàng Dật, biết thuộc tính của hóa thân không mạnh bao nhiêu. Mà Hoàng Dật hiện tại, cho hắc cảm giác hình như là thoáng cái tăng lên vài lần, tính linh hoạt nhanh hơn so với trước đó.

Bất quá Kính Đoạn cũng không kịp nghĩ nhiều, bởi vì lúc này, Hoàng Dật đã triển khai phản kích sắc bén phân thân của Kính Đoạn ở phía sau!

"Vù!" Lưỡi rìu của Hoàng Dật phát ra tiếng xé gió uy vũ, cấp tốc bổ xuống phân thân của cái kia Kính Đoạn phía sau!

Kính Đoạn nhanh chóng khống chế phân thân lui lại, lần trước hắc sơ dĩ sai lầm, là bởi vì đem mấy phân thân đi chịu chết, với suy nghĩ khiến cho Hoàng Dật tê liệt, tiện để hắc đánh lén, nhưng cái chiến thuật này đã được chứng minh là thất bại. Mà ngày hôm nay, chiến thuật của hắc cũng là giữ phân thân, dùng cả đám phân thân liên tục quấy rầy Hoàng Dật, khiến cho Hoàng Dật bận trước bận sau, cuối cùng hắc sẽ tìm cơ hội ra tay.

Tính linh hoạt của Kính Đoạn cao hơn so với Hoàng Dật, khi rìu gần bổ

xuống, hắn đã bắt đầu lui về phía sau!

"Vù!" Hoàng Dật vốn dĩ còn đang công kích hóa thân, rìu đều còn chưa có bổ xuống, thân ảnh của hắn lại bỗng nhiên chột lóe, nhằm bản thể của Kính Đoạn phía xa, hành động quả thật không hề có quy luật!

Trong mắt Kính Đoạn chột lóe vẻ kinh ngạc, bản thể bỗng nhiên trở nên mờ nhạt, biến mất trong không khí, cũng là ẩn thân.

Hoàng Dật vừa rồi sử dụng chính là 【 Truy Bộ 】, sau khi dung hợp Đột Tập Trảm phù văn, có 5 lần xung phong. Bất quá hiện tại Kính Đoạn ẩn thân, hắn thoáng cái mất đi mục tiêu, mà hiện tại hắn lại không có năng lực của con mắt thứ ba, muốn tìm được Kính Đoạn cũng chỉ có thể sử dụng đạo cụ, hoặc là biến thân trở thành hình thái Bán Thú Nhân, dùng Truy Tung Khứu Giác để tìm.

Nhưng hai loại phương thức này đều quá phiền phức, Hoàng Dật quyết định dùng xung phong phá ẩn thân! Lúc này số lần xung phong của hắn còn 4 lần, hắn nhìn cục diện trước mắt một chút, trong lòng phán đoán phương hướng có khả năng chạy trốn nhất của Kính Đoạn, sau đó như thiểm điện vọt tới hướng kia!

Mà lần này xung phong, hắn không đụng trúng vật thể gì, cho thấy lần phán đoán này sai lầm!

Kế tiếp, trong lòng Hoàng Dật cấp tốc tính toán, nếu như Kính Đoạn trước đó là từ một phương hướng chạy trốn, như vậy dựa theo tốc độ di chuyển của đối phương, lúc này đại khái đã đi tới vị trí khác. Ngay sau đó, hắn liền phóng qua hướng vị trí kia, trong chớp mắt liền chạy 40 mét, nhưng vẫn không đụng trúng cái gì.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục tính toán phương vị, sau đó mở ra lần xung phong thứ tư!

Lần này, Hoàng Dật sau khi xung phong được phân nửa cự ly, rốt cục đã nhận ra một tia dị dạng bên cạnh, tựa như vừa rồi lướt thoáng qua một cái gì đó!

Loại cảm giác này vô cùng nhỏ, hơn nữa chợt lóe mà qua, làm cho người ta không kịp tự hỏi!

Hoàng Dật trong nháy mắt mở ra lần xung phong thứ năm, trực tiếp hướng chỗ vừa rồi nhận biết được trùng kích qua!

"Ầm!" Thân ảnh của Hoàng Dật nhanh đến thấy không rõ, đụng trúng một thứ, sau đó trong không khí hiện ra thân ảnh của Kính Đoạn, hẳn ở trong ẩn thân bị Hoàng Dật xung phong đụng trúng, thoáng cái hiện ra thân hình!

Lúc này, khán giả xung quanh đã hoàn toàn tròn tròn mắt, trước đó Kính Đoạn ẩn thân, Hoàng Dật hình như là xung phong không mục đích, thế nhưng vọt tới lần thứ năm, lại bỗng nhiên đem Kính Đoạn đụng ra!

Cái này trước sau chỉ một giây đồng hồ, năm lần xung phong đều chỉ có một chuỗi cái bóng, tốc độ nhanh đến thấy không rõ!

" Năng lực suy đoán của Miếu Sát, là kẻ hủy diệt của thích khách chúng ta!" Vô Danh Thị thấy cảnh tượng như vậy, thì thảo tự nói một tiếng, trong lòng đối với Hoàng Dật chỉ còn lại thuyết phục.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 313: Kỹ Năng Cường Chế

Ẩn thân là năng lực chiêu bài của thích khách, thích khách sở dĩ có thể xuất quỷ nhập thần, cũng là dựa vào đủ loại kỹ năng của ẩn thân. Muốn đối phó loại kỹ năng này, hoặc dùng thủ đoạn làm hiện ẩn thân, hoặc là thủ đoạn truy tung. Nhưng vừa rồi Hoàng Dật cái gì cũng không dùng, gần là suy đoán phương hướng có thể chạy trốn của kẻ địch, rồi căn cứ tốc độ chạy của kẻ địch, tính toán phương vị có thể xuất hiện của mục tiêu, từng bước suy đoán ra vị trí ẩn thân của kẻ địch, cũng thành công đem đối phương lôi ra!

Đây là một loại năng lực gần như chỉ có thể tồn tại trên lý thuyết. Đầu tiên, cái này cần phải có một kỹ năng nhiều lần xung phong, mà chiến sĩ bình thường chỉ có thể xung phong một lần, không cách nào xung phong liên tiếp 5 lần giống như Hoàng Dật.

Mặt khác, còn có một yêu cầu càng làm cho người tuyệt vọng hơn, đó chính là trong khoảng thời gian ngắn nhất suy đoán ra phương vị ẩn thân của đối phương, đây là không được phép suy nghĩ lâu, chỉ có thể trong thời gian ngắn nhất hoàn thành suy đoán, nếu không một lúc sau, người ẩn thân đổi một phương hướng, vậy không thể tìm ra!

Vừa rồi Hoàng Dật năm lần xung phong, chính là sử dụng loại năng lực chỉ có thể xuất hiện trong truyền thuyết, cái này cho thấy năng lực tính toán của Hoàng Dật hầu như đạt được cực hạn, giống như là loại người từ nhỏ được đặc biệt huấn luyện.

Trong lòng Vô Danh Thị, đã vĩnh viễn ghi lại một màn vừa rồi, năm lần xung phong, là một một hình ảnh thích khách không muốn nhất, cũng không có khả năng thấy nhất! Một người chiến sĩ, dĩ nhiên có thể dùng xung phong tới phá ẩn

thân của thích khách!

Lúc này, Kính Đoạn bị Hoàng Dật phá ra từ trong không khí, đồng thời bị mê muội, trong mắt thoáng cái toát ra một vẻ kinh hãi. Hắn căn bản không có phản ứng cái này rốt cục làm sao phát sinh, sau khi ẩn thân, hắn theo lý hoàn toàn biến mất, nhưng hiện tại lại bị đụng ra khó hiểu!

Nhưng lúc này, hắn đã không có thời gian tự hỏi, cây rìu to lớn của Hoàng Dật đã hung hăng bổ xuống tới. Không khí bị xé rách vang lên bên tai, khiến cho tóc gáy hắn đứng thẳng, chỉ cần bị bổ trúng, với thân thể yếu đuối của thích khách, rất có khả năng sẽ trực tiếp hóa thành thịt nát!

Lúc này, Hoàng Dật dùng chính là kỹ năng công kích đơn thể cường đại nhất - Trọng Phán, đập trúng rất có khả năng sẽ trực tiếp giết chết Kính Đoạn! Nhưng nếu như bị né tránh, vậy sẽ lãng phí 30 điểm nội khí.

Hắn trước đó lúc tới, cũng đã đem nội khí hấp thu đầy, Quỷ Phủ truyền kỳ mỗi một giây có thể tăng 1 điểm nội khí, mà tốc độ giảm nội khí cũng là mỗi giây 1 điểm, cái này khiến điểm nội khí của hắn sẽ không giảm hết.

Chiến đấu với nghề nghiệp loại linh hoạt như thích khách, điểm nội khí là một vấn đề lớn, phương thức tốt nhất, cũng là dùng hai trăm điểm nội khí đánh xong trận chiến đấu này, một điểm cũng không thể lãng phí.

Lúc này, khán giả xung quanh tất cả cũng đều nhìn nhìn chăm chăm cảnh này không chuyển mắt, bọn họ ngừng hô hấp lại, chờ mong kết quả!

Còn các thiếu niên đi theo Kính Đoạn, tất cả đều lo lắng nhìn Kính Đoạn, dường như một rìu này bổ xuống trên người bọn họ.

Trong lúc nguy cấp, Kính Đoạn rốt cục thể hiện ra chỗ cường hãn của một trong tứ đại thích khách của Trung Quốc, thân thể hắn bỗng nhiên chột lóe, thoáng cái xuất hiện ở một chỗ xa xa, thoáng cái lại tránh được Trọng Phán của Hoàng Dật!

"Dịch chuyển tức thời! Cường chế dịch chuyển tức thời!" Người chung quanh bỗng nhiên sợ hãi than một tiếng! Thoáng cái nhận ra kỹ năng của Kính Đoạn.

Dịch chuyển tức thời là kỹ năng chiêu bài chỉ pháp sư mới có, trong nháy mắt dịch chuyển đến khu vực khác, không cần mục tiêu cũng có thể thả ra!

Mà thích khách cũng có kỹ năng[Thoáng Hiện] cùng loại, cũng có thể trong nháy mắt di chuyển đến một phương hướng khác, nhưng so sánh với dịch chuyển tức thời có một khác nhau lớn, đó chính là cần mục tiêu mới có thể sử dụng, sau khi sử dụng trong nháy mắt xuất hiện tại phía sau mục tiêu.

Mà Kính Đoạn vừa rồi, không có bất luận mục tiêu gì trực tiếp di chuyển qua, cái này cho thấy hẳn dùng không phải Thoáng Hiện, mà là dịch chuyển tức thời! Cái này chỉ có hai loại nguyên nhân để giải thích. Hoặc dịch chuyển tức thời của hắn là kỹ năng ngoại lai, ví dụ như thu được Thiên Phú Chi Huyết có năng lực của dịch chuyển tức thời, trang bị truyền kỳ trở lên, hoặc là sách kỹ năng. Mặt khác, chính là loại Thoáng Hiện hiếm có của thích khách này, đã bị hủy bỏ hạn chế cần mục tiêu mới có thể sử dụng, biến thành dịch chuyển tức thời.

Bất quá, nếu như chỉ là dịch chuyển tức thời, khán giả cũng sẽ không kinh ngạc như thế, dù sao kỹ năng ngoại lai tuy rằng hiếm thấy, nhưng không đến mức kinh ngạc thành như vậy. Bọn họ sở dĩ kinh ngạc như thế, là bởi vì Kính Đoạn vừa rồi đang trong trạng thái mê muội, cái này vốn là không thể làm ra động tác gì, nhưng hắn vẫn có thể dịch chuyển tức thời, cái này cho thấy dịch chuyển tức thời của hắn là một kỹ năng cường chế di chuyển cực kỳ hiếm thấy!

Kỹ năng cường chế, cũng là có thể cường chế sử dụng, không nhìn trạng thái khống chế, dù cho bị mê muội cũng có thể sử dụng. Loại hiệu quả cường chế này, bình thường là kỹ năng loại giải khống chế mới có, ví dụ như[Đặc Xá] của Hoàng Dật, dù cho hắn bị mê muội ở cũng có thể sử dụng, trong nháy mắt giải trừ trạng thái mê muội. Nhưng kỹ năng của Kính Đoạn cũng không phải kỹ năng

loại giải khổng, mà là một kỹ năng cường chế loại di chuyển! Cái này khó lường!

Kính Đoạn lần này cường chế dịch chuyển tức thời, cũng khiến cho Trọng Phán của Hoàng Dật thất bại, lãng phí 30 điểm nội khí.

Lúc này, Kính Đoạn còn trong mê muội, cái này vốn dĩ là thời gian tấn công tốt nhất của Hoàng Dật, nhưng lúc này Kính Đoạn cách hẳn quá xa, [Truy Bộ] của Hoàng Dật đã dùng xong, chỉ có thể tự mình xông lên, nhưng cự ly xa như vậy, chờ hẳn xông lên thời gian mê muội của Kính Đoạn đã sớm qua!

Tất cả biến cố này xuất hiện trong nháy mắt trong, Hoàng Dật tựa như thoáng cái lãng phí một cơ hội công kích!

Ngay tại giờ phút này, rìu trên tay phải của Hoàng Dật bỗng nhiên bay ra, như tên rời dây cung, bay hướng về phía Kính Đoạn!

Cái này chính là kỹ năng thêm vào [Phi Phủ] từ Quỷ Phủ truyền kỳ của Hoàng Dật, ném rìu trong tay, bay đi với tốc độ mỗi giây 100 mét, tất cả mục tiêu ven đường bị cường chế văng ra, cũng tạo thành thương tổn tương đương với 30% lực công kích.

Thời gian hồi phục của kỹ năng này là 5 phút, lúc này Quỷ Phủ là trạng thái rìu hai tay, cho nên thời gian hồi phục là tính riêng, hai loại rìu đều có thể sử dụng một lần, hiện tại Hoàng Dật dùng chính là tay phải!

"Vù vù!" Cây rìu bay với tốc độ 100 mét mỗi giây cấp tốc cắt không khí, hầu như trong chớp mắt đi tới bên cạnh Kính Đoạn.

Kính Đoạn thoáng cái lại lọt vào chỉ mảnh treo chuông!

Khán giả xung quanh cũng đều nhìn chăm chăm Kính Đoạn!

Mấy người đi theo Kính Đoạn, chăm chú nắm chặt bàn tay!

Sau một khắc, Kính Đoạn lần thứ hai biến mất!

Trong nháy mắt, khán giả đều không có phản ứng, bọn họ chỉ nhìn thấy Kính Đoạn thoáng cái biến mất, giống như cưỡng chế ẩn thân.

Nhưng dưới loại tình huống này, ẩn thân không có ý nghĩa, hắn vẫn đang mê muội, vẫn sẽ bị Phi Phủ công kích trúng.

Mà lúc này, Hoàng Dật và Vô Danh Thị hai người cũng kinh hãi, chỉ có bọn họ mới nhìn thấy chân tướng!

Vừa rồi, Kính Đoạn đột ngột xuất hiện trong đám người, phía sau của một khán giả, giống như dịch chuyển tức thời!

Nhưng lần này cũng không phải dịch chuyển tức thời, mà là Thoáng Hiện của thích khách, cần mục tiêu mới có thể sử dụng, chỉ bất quá Kính Đoạn đem cái kỹ năng này cưỡng chế hóa, có thể khiến hắn trong lúc mê muội cũng vẫn có thể sử dụng. Mà mục tiêu Thoáng Hiện của hắn, cũng là quần chúng vây xem xung quanh, hắn đem quần chúng cũng trở thành một loại đạo cụ.

Kính Đoạn lần này chạy trốn, quả thật có một mùi vị như thần!

Kể cả là Vô Danh Thị đều sợ hãi than lên, nếu như đối thành là hắn, dưới tình huống như vậy, hắn là không dùng khán giả để làm bia đỡ đạn, cái này có vẻ như đang gian lận.

Sau một khắc, ngay lúc đoàn người còn không có phản ứng, Hoàng Dật trong chớp mắt ném ra rìu tay trái, mà trước đó Phi Phủ tay phải bị hắn bỏ dở, cấp tốc bay trở về!

"Vù!" Phi Phủ thứ hai mang theo tiếng xé gió cấp tốc xoay tròn, mục tiêu cũng là Kính Đoạn trong đám người!

Lúc này, Hoàng Dật không thể tránh né phải ngộ thương khán giả, hắn từ bắt đầu đến bây giờ, vẫn không dùng Tiêu Thố, Ngải Độc Bệnh, Thế Giới Mạt Nhật

những kỹ năng phạm vi, là bởi vì xung quanh có nhiều người vây xem, hãn không thể toàn lực ra tay. Nhưng hiện tại Kính Đoạn bắt đầu lợi dụng khán giả xung quanh để chiến đấu, vậy hãn cũng chỉ có thể làm ra hành động ngộ thương.

Thấy Phi Phủ bay tới, Kính Đoạn trong lòng trống rỗng!

Hãn vừa rồi sử dụng một kỹ năng mới học của cấp 75【Thời Khắc Cường Chế】, trong một giây đồng hồ kế tiếp, sử dụng bất luận kỹ năng gì đều là cường chế, trong một giây đồng hồ hãn liên tục sử dụng Dịch Chuyển Tức Thời và Thoáng Hiện, tránh thoát hai lần công kích sắc bén của Hoàng Dật. Mà hiện tại, trạng thái cường chế đã qua, hãn không có cách nào cường chế sử dụng kỹ năng khác, chỉ có thể cắn răng chịu lần công kích này!

"Phập!" Sau một khắc, Phi Phủ bay vào trong đoàn người, thoáng cái đem đám khán giả hất văng ra hai bên, Phi Phủ của Hoàng Dật, góc độ cực kỳ xảo quyệt, thoáng cái đem Kính Đoạn từ trong đoàn người bắn ra!

Mà cái Phi Phủ này, cũng khiến khán giả xung quanh bị thương tổn tương đương với 30% lực công kích của Hoàng Dật, cái tỉ lệ thương tổn này không tính lớn, nhưng Hoàng Dật là một Hành Hình quan bạo lực siêu cấp, thương tổn 30% lực công kích đã vô cùng cao. Một ít người chơi máu giấy trang bị tương đối kém, thậm chí thoáng cái bị mất hơn 80% lượng máu, thiếu chút đã chết.

Mãi cho đến lúc này, khán giả mới rốt cục thấy được thân ảnh của Kính Đoạn, thế mới biết vừa rồi hãn là Thoáng Hiện tới trong đoàn người. Những khán giả này đều là người chơi bình thường, tốc độ phản ứng của bọn họ kém rất nhiều so với Hoàng Dật và Vô Danh Thị những cao thủ này. Từ lúc Kính Đoạn bị Hoàng Dật mê muội đến bây giờ, xảy ra một loạt thay đổi, không kịp nhìn, tất cả cái này đều là xảy ra nhanh như ánh lửa điện quang, những khán giả này còn chưa kịp hiểu, cũng đã xảy ra kế tiếp thay đổi.

Lúc này, thời gian kết thúc mê muội của Kính Đoạn, chỉ còn lại nửa giây cuối cùng, Phi Phủ của Hoàng Dật không đem Kính Đoạn giết chết.

Thời khắc mê muội quý giá này tựa như sẽ hết!

Nhưng vào lúc này, Kính Đoạn lại vững vàng bị một tấm lưới bao phủ, dường như một con cá rơi vào lưới đánh cá!

Cái này hầu như là chuyện phát sinh trong nháy mắt, ngay tại giây phút Kính Đoạn bị Phi Phủ bắn ra, hắn đã bị tấm lưới phủ kín!

Đây là hậu chiêu mà Hoàng Dật chuẩn bị từ lâu, vừa rồi khi Phi Phủ ra khỏi tay, tay hắn rốt cục cũng được giải phóng, không còn cầm vũ khí!

Cái này cũng đại biểu hắn có thể sử dụng kỹ năng còn lại --【 Pháp Võng Khôi Khôi 】!

Khi Phi Phủ ra tay, tay hắn cũng đồng thời ném qua hướng Kính Đoạn, một tấm lưới màu xám nhất thời cấp tốc bao phủ tới, hai kỹ năng kết hợp không sai chút nào.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 314: Một Lần Chiến Đấu Kinh Điển Nhất Của Hoàng Dật

Sau một khắc, tay của Hoàng Dật hơi nắm lại, sau đó tấm lưới nhanh chóng thu hồi, thoáng cái đã đem Kính Đoạn đến bên cạnh, hầu như là trong nháy mắt liền tới đây, tầm mắt của khán giả xung quanh đều còn dừng lại tại chỗ trước đó của Kính Đoạn, không kịp nhìn về.

Mà lúc này, Phi Phủ đầu tiên của Hoàng Dật đã bay trở về trong tay!

Sau một khắc, hắn trực tiếp đập Trọng Phán xuống Kính Đoạn!

Kính Đoạn trong mắt đầy lo lắng, hắn chỉ còn chưa đến nửa giây thời gian là có thể khôi phục tự do, đến lúc đó có thể thoát thân, sử dụng các loại thủ đoạn chạy trốn của thích khách, như rồng về biển rộng, không cách nào nắm bắt.

Nhưng lúc này, Trọng Phán của Hoàng Dật lại khiến cho hắn đã không có nắm chắc, hắn đã hoàn toàn không cách nào tính ra rốt cục là thời gian mê muội kết thúc trước, hay là cây rìu này bổ xuống trước!

Bất quá Kính Đoạn cũng không hoàn toàn buông tha chống lại, hắn cũng có chuẩn bị, bản thể của hắn tuy rằng bị hôn mê hai giây, nhưng hai giây đồng hồ này hắn vẫn có thể điều khiển phân thân, lúc này ba phân thân của hắn đều đã tới bên cạnh của Hoàng Dật!

"Xoạt! Xoạt!" Giờ phút này, trong không khí phía sau của Hoàng Dật bỗng nhiên bắn ra hai đạo hàn quang, sau đó hai phân thân của Kính Đoạn hiện ra, từng phân thân dùng dao găm đâm xuống Hoàng Dật, tốc độ nhanh không gì sánh được!

"Cạch! Cạch Cạch!!" Cùng lúc đó, phân thân đầu tiên của Kính Đoạn, cũng nhanh chóng bắn ra ba tên nỏ về hướng Hoàng Dật!

Lúc này, hy vọng duy nhất của Kính Đoạn, cũng là muốn cho công kích của mình rơi vào trên người của Hoàng Dật trước!

Hắn trước đó chiến đấu với Hoàng Dật tại trong rừng rậm, đã nghiệm ra Hoàng Dật vô cùng mỏng, chỉ cần bị dao găm của hắn đâm trúng sẽ hết máu, bất quá ngày đó Hoàng Dật chỉ còn lại 1 điểm giá trị sinh mệnh cuối cùng, không lập tức chết đi. Nhưng hiện tại, ba phân thân của hắn đồng thời công kích Hoàng Dật, một lần công kích giết không chết, vậy hai lần công kích, và ba lần công kích đồng thời tới, Hoàng Dật hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Trong nháy mắt, Hoàng Dật cũng nhận biết công kích từ phía sau tới, bất quá hắn cũng không thêm để ý, không né không tránh, cứ như vậy lấy mạng đổi mạng với Kính Đoạn!

Lúc này, một ít người chơi phản ứng nhanh trên sân, đã đem ánh mắt rút trở về, mà giây phút ấy, bọn họ cũng thấy được hình ảnh cuối cùng của trận đấu này.

Kính Đoạn ba phân thân công kích, đánh trúng Hoàng Dật trước, hai thanh dao găm và ba mũi tên nỏ, hung hăng đánh trúng hắn!

Trong nháy mắt, Kính Đoạn cũng lộ ra một nụ cười, chuẩn bị nhìn hình ảnh Hoàng Dật bị giết chết.

Nhưng bỗng nhiên, ánh mắt của hắn đại ra, bởi vì hắn nhìn thấy lượng máu còn lại của Hoàng Dật --

96%!

Ba phân thân của hắn công kích, chỉ đánh được 4% lượng máu của Hoàng Dật!

Kính Đoạn trong đầu trống rỗng, Hoàng Dật trước mắt đã phá vỡ nhận thức

của hắn, hắn vẫn đều cho rằng Hoàng Dật rất yếu đuối, bị phân thân của hắn đánh trúng sẽ hết máu. Mà hiện tại, một Hoàng Dật gần như là thiết bản xuất hiện ở trước mặt của hắn!

Bất quá Kính Đoạn đã không cách nào tiếp tục tự hỏi, bởi vì Trọng Phán của Hoàng Dật đã rơi xuống!

"Bộp!" Sau một khắc, Kính Đoạn bị đập thành thịt nát khắp bầu trời, máu rơi vấy ra bốn phía, văng trên mặt của khán giả.

Mà khán giả cũng rất cực bị máu trên mặt làm kinh động, lập tức quay đầu nhìn về phía của Hoàng Dật, nhưng giây phút ấy, bọn họ chỉ nhìn thấy huyết nhục khắp bầu trời, Kính Đoạn đã biến mất không thấy.

Mọi người tựa như đều sửng sốt một chút, tất cả đều lặng ngắt nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

Trong ánh mắt kinh ngạc đến ngây người của mọi người, Hoàng Dật vươn tay, lau máu tươi trên mặt, khuôn mặt thanh tú nhất thời đầy máu, trở nên có chút dữ tợn.

Vài giây sau đó, mọi người rất cực phản ứng lại, trận chiến này là Hoàng Dật thắng! Kính Đoạn thì ngay cả thi thể cũng không còn, bạo huyết nhục khắp bầu trời.

Mà ở thời khắc khai chiến của 4 giây trước đó, Kính Đoạn còn nói với đồng bọn của hắn, muốn cho Hoàng Dật ngay cả thi thể cũng không còn, chỉ qua 4 giây, chính hắn ngay cả thi thể đều không còn.

Trận chiến này vô cùng ngắn, chỉ kéo dài 4 giây, hầu như cũng là một cái hô hấp.

Nhưng chỉ là 4 giây, một trong tứ đại thích khách của Trung Quốc Kính Đoạn, bị Hoàng Dật giết được ngay cả thi thể cũng không còn--

Giây đầu tiên, Kính Đoạn dẫn đầu triển khai công kích, bản thể dùng nỗ lực chính diện, đồng thời dùng phân thân đánh lên phía sau Hoàng Dật, tiền hậu giáp kích, nhưng bị Hoàng Dật cấp tốc dùng vũ khí ngăn trở!

Giây thứ hai, Hoàng Dật mở ra phản kích, một rìu bổ ngược về phân thân của Kính Đoạn, phân thân lui nhanh. Sau đó Hoàng Dật bỗng nhiên mở ra kỹ năng xung phong tiến tới hướng bản thể của Kính Đoạn, Kính Đoạn quả quyết ẩn thân tránh đi. Ngay sau đó, Hoàng Dật liên tục xung phong năm lần rất nhanh, suy đoán ra vị trí của Kính Đoạn, sau đó dùng hãn hôn mê, phá vỡ ẩn thân.

Giây thứ ba, Hoàng Dật đập Trọng Phán xuống Kính Đoạn, nhưng bị Kính Đoạn cưỡng chế dịch chuyển tức thời né tránh. Hoàng Dật dùng Phi Phủ tay phải, Kính Đoạn dùng cưỡng chế thoát hiện trốn vào đoàn người, lần thứ hai né tránh. Hoàng Dật lại dùng Phi Phủ tay trái, đồng thời sử dụng Pháp Vòng Khô Khô tóm lấy Kính Đoạn.

Giây thứ tư, Kính Đoạn muốn tránh cũng không được, bị Phi Phủ tay trái của Hoàng Dật bắn trúng, sau đó bắn ra đoàn người, ngay sau đó bị lưới của Hoàng Dật chụp trúng, trong nháy mắt kéo quay về bên cạnh. Ngay sau đó, Hoàng Dật nện Trọng Phán xuống, Kính Đoạn cũng dùng ba phân thân đồng thời công kích, nhưng hãn chỉ tạo thành thương tổn 4% giá trị sinh mệnh của Hoàng Dật, mà bản thân lại bị Trọng Phán đập thành thịt nát khắp bầu trời.

4 giây, hầu như là một thời gian không đáng kể, trận chiến giữa cao thủ được kéo màn che!

Trong cái này, mỗi một giây đồng hồ đều phát sinh rất nhiều thay đổi, không chú ý sẽ thay đổi chiến cuộc.

Chiến đấu loại trình tự này, rất nhiều khán giả xung quanh không nhìn ra cũng không hiểu, thậm chí ngay cả phản ứng đều không có!

Bất quá, có thể khẳng định chính là, cái này sẽ là một trận chiến khiếp sợ thế giới, những khán giả xung quanh đã không cách nào tưởng tượng, khi bọn họ

dem đoạn video này đăng lên diễn đàn, rốt cục sẽ gây ra chấn động thế nào!

Đây là lần chiến đấu một mình duy nhất của Hoàng Dật cho tới nay, cũng là một lần chiến đấu ngắn nhất, kinh điển nhất.

Chiến đấu tại Phong Lâm trại, Hoàng Dật chỉ là ăn hôi mà thôi, đa số là dựa vào phân thân của yêu hầu;

Một lần tại Long Đô, Hoàng Dật tàn sát 30 vạn người Phong Chí, thể hiện ra thực lực tuyệt đối phá hủy tất cả của hắn, không quan hệ với kỹ xảo;

Mà lần này chiến đấu, Hoàng Dật cũng không dùng kỹ năng công kích phạm vi siêu lớn, dùng chỉ là kỹ xảo chiến đấu của hắn, bốn giây ngắn, đã đem một trong tứ đại thích khách của Trung Quốc thành danh từ lâu Kính Đoạn giết chết!

Cái này đã định trước sẽ trở thành một trận chiến được vô số người ghi khắc, cũng trở thành một trong các video đối chiến kinh điển nhất của toàn bộ Thế Giới Thứ Hai, Hoàng Dật dùng 4 giây ngắn, bày ra một kỷ lục trên thế giới, thời gian đánh chết cực hạn có thể đạt được của một người chiến sĩ chống lại một người thích khách đỉnh cấp, lúc này chỉ có 4 giây mà thôi!

Cho dù là một hai năm sau đó, khi thực lực phổ biến của người chơi đạt được cảnh giới Thánh Vực, vượt xa thực lực hiện tại của Hoàng Dật, cũng vẫn có rất nhiều người chơi xem lại video này. Bọn họ sẽ quay chậm, nghiên cứu từng hình ảnh, đây là một trận chiến vĩnh viễn không bị lãng quên.

"Các người là đồng bọn của Kính Đoạn!" Lúc này, Hoàng Dật đi tới trước mặt mấy người thiếu niên kinh ngạc đến ngây người, bình tĩnh hỏi.

Mấy người kia chính là người hâm mộ của Kính Đoạn, trong mắt bọn họ, Kính Đoạn cũng là đại thần, bọn họ theo đại thần cùng nhau chạy đến đây, chuẩn bị thấy đại thần đại triển thần uy ra sao, đem Hoàng Dật đùa chết. Kết quả bọn họ chỉ nhìn 4 giây, đại thần đã bị Hoàng Dật hành hạ đến chết, ngay cả thi thể

đều không còn.

Hiện tại, bọn họ bị Hoàng Dật hỏi như thế, tất cả nhất thời đều run run một chút, cảm giác được nhiệt độ xung quanh đều giảm xuống không ít, dường như biến thành trời đông giá rét. Nếu như Hoàng Dật muốn tru sát đồng đảng của Kính Đoạn, vậy bọn họ cũng là nhóm người đầu tiên chết thảm, ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có.

"Các người chuyển cáo Kính Đoạn một chút, nếu như hắn còn gây phiền phức cho thành viên của Anh Hùng công hội, vậy không phải tử vong, mà là luân hồi." Hoàng Dật nói những lời này rất nhẹ nhàng, dường như đây là một chuyện không khó khăn, có thể làm được vô cùng đơn giản.

Ngay sau đó, trong ánh mắt sợ hãi của bọn họ, Hoàng Dật xoay người, đi tới bên cạnh Tấn Mạnh Long, cười lên.

Sau đó, hắn chào hỏi Vô Danh Thị và vài thành viên của Anh Hùng công hội, cấp tốc rời khỏi chỗ này, chỉ còn lại cho mọi người một bóng lưng nhuộm đầy máu tươi.

"Sát Thần, đây mới là Sát Thần!" Hồi lâu sau đó, một người chơi trong đám người phát ra âm thanh kích động!

"Đao Phong bọn họ cũng không hơn gì cái này! Thực lực của Miếu Sát hoàn toàn là đỉnh cấp thế giới!"

"Long ca, anh mau nói cho tôi biết vừa rồi xảy ra chuyện gì đi? Miếu Sát sau khi phá ải thân của Kính Đoạn, phía sau xảy ra cái gì? Tôi ngây người một chút, phía sau không thấy rõ ràng!"

"Tôi cũng không rõ ràng! Máy chiếu của Sát Thần đánh quá nhanh, trình độ của tôi tuy rằng cũng không tệ lắm, nhưng vừa rồi thật sự không hiểu, đợi lát nữa về xem video, quay chậm lại nhìn!"

"Thế nào, hội trưởng của chúng tôi rất mạnh đúng không! Muốn gia nhập Anh Hùng công hội thì nhanh lên! Chậm sẽ không còn cơ hội!" Lúc này, Vô Danh Thị cũng mạnh mẽ dè tâm tình kích động xuống, hô to một tiếng hướng khán giả bốn phía. Nhưng âm thanh run nhẹ của hắn, vẫn thể hiện ra chấn động của mình. Hắn và Kính Đoạn đều là một trong tứ đại thích khách của Trung Quốc, hắn trước đó cũng biết Hoàng Dật rất mạnh, nhưng không chân chính thấy qua một mình đấu, ngày hôm nay tận mắt nhìn thấy, nhất thời bị chấn động thật lớn, hắn và Hoàng Dật căn bản là không phải một đẳng cấp.

Quan trọng hơn là, Hoàng Dật từ đầu tới đuôi chưa dùng toàn lực, hắn không dùng Tấn Mãnh Long, không dùng kỹ năng dành riêng, không dùng mấy kỹ năng công kích phạm vi lớn, nếu như thật sự buông tay buông chân, vậy trận chiến này có thể sẽ kết thúc nhanh hơn.

...

Lúc này, Hoàng Dật đã xem lại trận chiến vừa rồi, hắn quả thật không dùng toàn lực.

Bất quá chiến đấu sơ dĩ nhanh như vậy, cũng có quan hệ rất lớn với Kính Đoạn khinh địch, Kính Đoạn lâm hóa thân cũng là bản thể, đánh giá thấp thực lực của hắn, kết quả lần này, bản thể của hắn xuất hiện, sách lược chiến đấu của Kính Đoạn liền lập tức phế bỏ.

Thật ra thực lực của Kính Đoạn vô cùng cường, loại phản ứng tại thời khắc nguy cơ của hắn, vượt xa người bình thường, danh xưng một trong tứ đại thích khách Trung Quốc của hắn không phải tùy tiện gọi ra, là thật sự có thực lực.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 315: Đệ Nhất Cao Thủ Tiểu Học Bạch Tháp

Ở chiến trường trước đó, đoàn người dần dần tán đi, mấy người thiếu niên theo Kính Đoạn đến cũng dự định rời khỏi đây.

"Các người dừng một chút." Đúng lúc này, phía sau của mấy người thiếu niên vang lên một âm thanh, tất cả bọn họ đều đứng lại, quay đầu nhìn.

Lúc này, Vô Danh Thị cầm một con dao găm, chậm rãi đi tới.

"Các người là đồng bọn của Kính Đoạn phải không!" Vô Danh Thị nhìn bọn họ, vung vung dao găm trong tay, nói: "Đây là vũ khí cam vừa rồi rơi ra của Kính Đoạn, các người đi nói cho Kính Đoạn, nếu như hãn nguyên ý gia nhập vào Anh Hùng công hội chúng tôi, tôi thích khách đường làm thủ hạ của tôi, vậy tôi có thể đem vũ khí cam này trả lại cho hãn, chuyện không thoải mái trước đó chúng ta đều có thể quên, còn có thể cho hãn một tương lai tốt, vinh hoa phú quý đều đang chờ hãn."

Mấy người thiếu niên nhìn trang bị cam kia một chút, nuốt nước bọt, một người thiếu niên bên trong gật đầu, nói: "Tôi sẽ nói cho Kính Đoạn đại ca, bất quá anh ấy vừa rồi sau khi tử vong đã logout, hơn nữa ngày hôm qua anh ấy nói, bạn gái nhỏ của anh ấy ngày hôm nay sẽ đi tìm anh ấy chơi, không biết ngày hôm nay còn có thể login hay không, tôi ngày mai sẽ nói với anh ấy."

"Bạn gái nhỏ? Bạn gái thì bạn gái đi, sao thêm một chữ nhỏ?" Vô Danh Thị khẽ nhún mày nói.

"Bạn gái của anh ấy mới học lớp bốn! Đương nhiên gọi bạn gái nhỏ, hơn nữa Kính Đoạn đại ca đã thay đổi mấy người bạn gái rồi!" Một người thiếu niên tựa

như biết rất nhiều tin tức của Kính Đoạn, nhiều chuyện một câu.

"Mẹ kiếp! Kính Đoạn là cầm thú sao? Ngay cả nữ sinh lớp bốn đều không buông tha? Còn thay đổi mấy người?" Vô Danh Thị không khỏi nói bậy một câu.

"Rất kỳ quái sao? Kính Đoạn đại ca là đệ nhất cao thủ của tiểu học Bạch Tháp, kết bạn gái tự nhiên dễ dàng!" Một người thiếu niên thản nhiên nói.

"Tiểu học Bạch Tháp. . . Kính Đoạn là học sinh tiểu học? !" Vô Danh Thị nhất thời há to miệng, vẻ mặt khiếp sợ.

"Đúng vậy!" Một thiếu niên nghiêm túc gật đầu, ngữ khí có chút kiêu ngạo, "Hình tượng của Kính Đoạn đại ca là giả thuyết, thật ra anh ấy trong hiện thực là lớp trưởng của lớp năm trong tiểu học Bạch Tháp, là học trưởng phong vân của toàn bộ trường chúng tôi! Anh ấy không chỉ lợi hại trong Thế Giới Thứ Hai, học tập cũng rất lợi hại, giành được toàn bộ giải thưởng của thành phố, chúng tôi và anh ấy không phải một năm học, nhưng ngay cả thầy cô chúng tôi đều bình thường nói anh ấy là thần đồng, muốn chúng tôi theo gương anh ấy. Chúng tôi đều tin tưởng, chờ sau này anh ấy lớn lên, nhất định có thể trở thành cao thủ như Đào Phong, không gian tiến bộ của hắn còn rất lớn."

Nghe xong lời nói này, Vô Danh Thị hoàn toàn choáng váng, hắn không ngờ rằng mình dĩ nhiên vẫn đều được xưng là tứ đại thích khách Trung Quốc với một người học sinh tiểu học, mà hắn trước đó vẫn đều nghĩ Kính Đoạn trở thành một đối thủ đáng tôn kính.

Bất quá hồi tưởng một phen, hắn lại có chút phát hiện. Loại biểu hiện của Kính Đoạn trước đó, cũng quả thật có một chút giống học sinh tiểu học, nói chuyện không có cố kỵ gì. Mà mấy người thiếu niên trước mắt này, đều là tiểu đồng bạn của Kính Đoạn, thoát nhìn cũng là tiểu học, khó trách sao bọn họ có thể đi chung.

"Hiện tại học sinh tiểu học đều mạnh như thế sao?" Vô Danh Thị tự thì thào nói, "Mới lớp năm, đã có tốc độ phản ứng nhanh như vậy, có thể đem thích

khách chơi tốt như vậy, còn có thể đổi mấy người bạn gái, lão tử đến bây giờ còn chưa có bạn gái!"

"Đại thúc, thời đại thay đổi rồi, học sinh tiểu học hiện tại đã không thể so sánh nổi! Kính Đoạn đại ca sớm muộn sẽ thay thế được Đào Phong, Lợi Kiếm, Miếu Sát, trở thành đại thần một đời mới!" Một người thiếu niên thắm thía nói một tiếng với Vô Danh Thị, giống như là đang dạy dỗ đạo lý nhân sinh, sau đó bọn họ liền xoay người rời đi.

Vô Danh Thị ngơ ngác nhìn bóng lưng càng ngày càng xa của bọn họ, lúc này, bóng lưng của bọn họ tựa như cao to lên.

...

Ngày hôm sau, Hoàng Dật login sớm, hân vận như bình thường, đầu tiên là đi diễn đàn nhìn.

"Chấn động thế giới! Miếu Sát chỉ dùng 4 giây, thêm điện giết chết một trong tứ đại thích khách Trung Quốc Kính Đoạn, Long Thứ tuyên bố bình luận!" Trong chủ đề nóng 24 tiếng đồng hồ, xếp hạng nhất, chính là đoạn chiến đấu 4 giây ngày hôm qua của Hoàng Dật và Kính Đoạn, bất quá Long Thứ lại tuyên bố bình luận, cái này không khỏi khiến cho Hoàng Dật hứng thú, hân lập tức đi vào nhìn một chút.

Trong bài post này, có đăng một video, chính là trận đấu của ngày hôm qua, bắt đầu từ lúc Kính Đoạn kêu gào, đến Vô Danh Thị xuất hiện, đến Hoàng Dật xuất hiện, rồi đến 4 giây chiến đấu, hoàn chỉnh thể hiện ra.

Sau đó, tác giả bài post cũng tiến hành phân tích chi tiết với hình ảnh 4 giây chiến đấu, cũng đặc biệt chậm quay, lấy những hình ảnh quan trọng, thêm giải thích, suy đoán hiệu quả kỹ năng, phân tích, chỉ 4 giây ngắn, khiến cho hân viết ra một bài post hơn năm ngàn chữ.

Mà cái video chiến đấu này, cũng được tác giả bài post xưng là một trong hai

video kinh điển nhất của năm nay, mà video ngắn nhất còn lại là ở một tháng trước, Long Thứ 3 giây thiểm điện đánh chết một trong tứ đại thích khách của Trung Quốc Tầm Hoa, so với thời gian Hoàng Dật đánh chết Kính Đoạn còn muốn ngắn hơn.

Thích khách chiến đấu cũng là cấp tốc như thế, bọn họ là cao công thủ yếu, đánh với nghề nghiệp hình phòng ngự thì thời gian có thể dài một chút, nhưng đi đánh với nghề nghiệp bạo lực, thường thường cũng là chuyện của vài giây, hoặc với cao công kích giết chết đối phương, sẽ bởi vì quá mỏng mà bị giết chết.

Tại cuối cùng của bài post này, tác giả bài post dùng một dòng chữ đỏ rất lớn, cập nhật một tin tức --

" Thích khách đệ nhất thế giới Long Thứ, bình luận trả lời tại bài đăng số 278542245!"

Những lời này, chính là một sáng điểm lớn khác của bài post này, đây là Long Thứ lần đầu trả lời trong diễn đàn!

Hoàng Dật hiếu kỳ dùng công năng tìm kiếm, tìm "Long Thứ", phát hiện đối phương quả thật bình luận trả lời, hần lập tức vào kết quả, tự động chuyển tới phần bình luận trả lời của Long Thứ.

Bình luận của Long Thứ rất đơn giản, chỉ có hai chữ --

"Không tồi "

Long Thứ lần đầu tiên tuyên bố ngôn luận trong diễn đàn, cũng là hai chữ vô cùng đơn giản, chưa từng nhiều nói, thần bí giống như bản thân hần.

Hai chữ này không để lộ ra tin tức có giá trị gì, Hoàng Dật lập tức ra ngoài, nhìn chủ đề nóng của 24 tiếng đồng hồ khác.

"Tin tức nặng ký! Kính Đoạn hôm nay gia nhập vào Anh Hùng công hội!"
Đúng lúc này, Hoàng Dật lại nhìn thấy một chủ đề nóng!

"Tin tức nặng ký! Kính Đoạn nhận lời mời của Vô Danh Thị, gia nhập vào thích khách đường của Anh Hùng công hội! Từ hôm qua Kính Đoạn bị sau khi Miếu Sát thiểm điện đánh chết, bên ngoài liền suy đoán Kính Đoạn có thể áp dụng biện pháp trả thù. Nhưng theo tin tức mới nhất biểu hiện, đường chủ thích khách đường của Anh Hùng công hội Vô Danh Thị, tự mình mời Kính Đoạn gia nhập vào Anh Hùng công hội, Kính Đoạn biểu thị đồng ý. Cảnh này, không khỏi khiến cho người viết nhớ tới Dao Phong và Long Hành Thiên Hạ, Long Hành Thiên Hạ đã từng ám sát qua Dao Phong, kết quả bị Dao Phong đánh bại, sau đó hắn liền đi theo Dao Phong, đến nay đã trở thành một trong các cao tăng của Hiên Viên thị. . ."

Trong lòng Hoàng Dật khẽ gật đầu, Vô Danh Thị làm chuyện này không tồi, dĩ nhiên có thể đem Kính Đoạn kéo tới, hóa thù thành bạn, bất quá hắn không cho Kính Đoạn thực quyền, chỉ cho một ít tài nguyên và địa vị.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại nhìn mấy bài post, lý giải tin tức thời sự mới nhất một chút, sau đó liền tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Năm thi thể trong phòng xác hiện tại hắn là luyện chế được rồi, Hoàng Dật triệu hồi ra Anh Hùng ngục giam, cùng hóa thân đi vào.

Đi tới phòng xác, Hoàng Dật đi tới bên cạnh của năm thi thể kiểm tra một chút, năm bộ phận của năm thi thể này tất cả đều đã được luyện chế hoàn tất, có thể tiến hành trình tự cuối cùng.

Hoàng Dật đem năm bộ phận từ trong thi thể cũ tách ra, điều chỉnh kích cỡ và tỉ lệ. Ngay sau đó, hắn dùng luyện thi thuật tách rời hóa thân của mình, đem trái tim, máu, hai chân, con mắt thứ ba để lại, sau đó bắt đầu lắp ráp các bộ phận khác, chế tạo một hóa thân hoàn toàn mới.

Trong hóa thân hoàn toàn mới này, thân người là cơ sở, đây là thân người của một cường giả thích khách cấp 156, cộng thêm một cái đầu, tràn ngập cảm giác nhay bén, có thể phối hợp linh hoạt các bộ phận của thân thể giống như thích

khách. Hoàng Dật đem hai chân của Lucifer xếp phía dưới, khiến cho hóa thân có một ít năng lực hỏa hệ; sau đó, Hoàng Dật đem cánh tay cường tráng của một quyền sư cấp 152, hợp ở hai sườn, khiến cho hóa thân có lực lượng bạo tạc; kế tiếp, Hoàng Dật đem đôi cánh màu đen của cường giả cấp 153, cắm ở phía sau của thân thể, có thể khiến hóa thân mình có năng lực phi hành; sau đó là con mắt thứ ba của hóa thân trước đó, Hoàng Dật vẫn đặt giữa trán của hóa thân mới; còn có đôi tai của tinh linh pháp sư cấp 149, Hoàng Dật cũng khiến cho nó thay thế lỗ tai vốn có của thích khách.

Kế tiếp, Hoàng Dật đem trái tim cường hãn của Sa Đạo Vương, máu của Lucifer, cho vào trong thân người, trái tim này sẽ giống như động cơ, cung cấp sinh mệnh cho hóa thân, cũng đem máu của Lucifer cung cấp đến toàn thân.

Cuối cùng, Hoàng Dật đem miếng vảy có lực phòng ngự cao của Long Quy cấp 150, ghép vào bề ngoài của hóa thân, có thể khiến quanh thân nó bao trùm một tầng kim lân thật nhỏ, có lực phòng hộ rất mạnh.

Hiện nay, hóa thân thoát nhìn cơ bản đã thành hình, có nhiều năng lực, thực lực vượt xa hóa thân trước đó, có thể nói là một thân thể hoàn mỹ.

"Biến thân Bạch Long!" Sau một khắc, Hoàng Dật biến thành hình thái Bạch Long, sau đó vươn móng vuốt, phá da của mình, chảy ra một ít máu thiên phú hỗn tạp của Bạch Long tộc, rơi vào trên người hóa thân hoàn toàn mới.

Hóa thân lập tức đem giọt máu hấp thu vào trong cơ thể.

"Thân Ngoại Hóa Thân luyện chế!" Kế tiếp, Hoàng Dật sử dụng luyện chế thuật Thân Ngoại Hóa Thân của Bạch Long tộc, một đoàn quang mang màu đỏ từ trên người hắt bay ra, nhập vào trong cơ thể hóa thân, bắt đầu dung hợp các bộ phận thân thể.

Lần này luyện chế Thân Ngoại Hóa Thân phức tạp hơn so với lần trước, bởi vì lần này bộ phận nhiều hơn, hơn nữa là đến từ các thi thể khác biệt, khí tức sẽ tương khắc, rất khó dung hợp cùng một chỗ.

Hoàng Dật luyện chế sau một tiếng đồng hồ, các bộ phận của hóa thân mới rốt cục dung hợp được, bộ phận của các thi thể khác biệt, hoàn toàn sinh trưởng trên thân người của thích khách, biến thành một phần, không phân biệt được khác lạ.

Thân thể hoàn toàn mới trước nay chưa có, chậm rãi thành hình.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 316: Thế Giới Hai Người Hương Diễm

"Bịch! Bịch! Bịch!" Lúc này, trái tim của hóa thân rất cục đập lên, vang ra tiếng tim đập mạnh mẽ, mang theo máu của Lucifer chạy tới khắp ngõ ngách trong thân thể!

Hóa thân này rất cục có thể sử dụng, bề ngoài của nó ngẫu nhiên gì sánh được, hai chân bốc lửa, đôi tay sắc chắc đầy cơ bắp, cặp cánh màu đen, con mắt thứ ba lạnh lạnh quý dị, lỗ tai có nguyên tố phong hệ vờn quanh, vậy toàn thân sáng lấp lánh. . . Cái thân thể này chỉ là nhìn qua, đã cho một loại cảm giác không thể chiến thắng, hầu như bao dung các loại năng lực, thuộc về một thân thể toàn năng hình!

Hoàng Dật lập tức điều khiển hóa thân này thử, lần này cảm giác điều khiển của hãn quả nhiên không giống! Nếu như nói trước đó hãn điều khiển hóa thân của viên hầu, giống như điều khiển một con rối, vậy hiện tại giống như là điều khiển một Transformers, bản thân có các loại năng lực.

Hoàng Dật khống chế hóa thân đập cánh, hóa thân bỗng nhiên bay lên không trung. Đôi cánh màu đen có chứa thuộc tính hệ hắc ám, rìa cánh bén nhọn vô cùng, giống như một lưỡi đao, có thể sử dụng như vũ khí, một cánh quét qua, phỏng chừng có thể đem một ít kẻ địch yếu đuối tước thành hai nửa.

Năng lực phi hành của hóa thân này không giống với Bạch Long tộc, Bạch Long tộc mặc dù có năng lực phi hành, nhưng không có hai tay, không thể cầm vũ khí, rất không tiện. Mà hóa thân có thể sử dụng vũ khí chiến đấu trong lúc phi hành, đánh không lại có thể tùy thời bay lên chạy trốn, có cơ hội lại hạ xuống công kích kẻ địch. Hơn nữa Hoàng Dật tiến hóa là Bạch Long lúc, hấp thu tinh huyết trải qua suy yếu, không có tiến hóa thành Bạch Long tộc hoàn chỉnh, năng

lực yếu nhược rất nhiều, ngay cả thời gian phi hành cũng chỉ có vài phút, hiện tại cánh của hóa thân, không có hạn chế thời gian phi hành, muốn bay bao lâu có thể bay bấy lâu.

Thực lực của hóa thân này vượt xa hóa thân viên hầu trước đó, tuy rằng nó vẫn chỉ có 50% thuộc tính của Hoàng Dật, nhưng các bộ phận trên người lại có thể mang đến một ít tăng thêm. Ví dụ như đôi tay của quyền sư, tràn ngập lực lượng, công kích có một chút tăng thêm, khiến cho hóa thân đánh ra thương tổn cao hơn. Còn trái tim Sa Đạo Vương, thì lại có tăng thêm của phương diện sinh mệnh, khiến cho giá trị sinh mệnh và tốc độ hồi phục sinh mệnh của hóa thân đều có tăng lên.

Có hóa thân này, thủ đoạn của Hoàng Dật càng mạnh.

Hoàng Dật khiến cho hóa thân đáp xuống, biến mất cánh, chờ lúc cần thì thể hiện ra. Lúc này hóa thân và hãn giống nhau như đúc, mặc trang bị như nhau, khuôn mặt cũng như nhau, hoàn toàn có thể đánh tráo.

Kế tiếp, Hoàng Dật truyền tống ra Anh Hùng ngục giam, bản thể đi Chúng Thần chi tháp luyện cấp, còn hóa thân gửi một tin tức cho Vô Danh Thị, khiến cho hãn mang Kính Đoạn tới tầng cao nhất đại sảnh thị chính của Long Đô.

Đại sảnh thị chính của Long Đô, là nơi quyền lợi then chốt của phó lãnh địa, có thể kiểm tra các hạng số liệu của phó lãnh địa, đồng thời quản lý một ít, chỉ có cao tầng của Anh Hùng công hội mới có thể tiến vào, coi như một khu vực làm việc của cao tầng.

Hóa thân của Hoàng Dật đi qua đường phố buổi chiều, ngày hôm nay là chủ nhật, trên đường phố tương đối náo nhiệt, đoàn người như nước chảy.

Lúc này, lá cây cạnh phố đã bắt đầu ố vàng, thể hiện một trời thu đã đến.

Hoàng Dật đi qua một con phố, cuối cùng đi tới đại sảnh thị chính, trực tiếp lên tầng cao nhất. Tầng cao nhất là khu vực làm việc của hội trưởng và phó hội

trưởng công hội, chỉ có hắc và Tần Thời Vũ có thể tùy ý ra vào.

Hoàng Dật đẩy cánh cửa ra, đi vào, sau đó không khỏi ngần ra.

Lúc này, trong phòng đang có một cô gái mang mặt nạ bảo hộ, lúc này cô ấy nằm trên bàn, tựa hồ là mệt đến ngủ quên, mái tóc rơi xuống, theo gió mát lắc lư.

Cô gái này chính là Tần Thời Vũ, chuyện trong công hội trên cơ bản đều là cô ấy quản, mệt hơn nhiều so với Hoàng Dật, nói vậy cô ấy đã mệt mỏi ở chỗ này rất lâu, không nhận được năm ngủ quên trên bàn.

Hoàng Dật lẳng lặng nhìn cô ấy, trong lòng mềm nhũn, nhẹ nhàng đi qua, đưa tay sờ sờ mái tóc, mùi hương của cô ấy quanh quẩn ở chóp mũi, đặc biệt dễ ngửi.

Tựa như đã rất lâu, hắc chưa được đơn độc ở cùng một chỗ với cô ấy.

"A ~" Đúng lúc này, Tần Thời Vũ tựa như đã nhận ra có người đến, mở mắt, buồn ngủ mông lung nhìn bốn phía một chút. Khi cô ấy nhìn thấy Hoàng Dật đứng một bên thì, trong mắt nhất thời có chút xấu hổ, ngồi thẳng thân thể.

"Dật ca, anh đến đây lúc nào thế!" Tần Thời Vũ ngửa đầu nhìn Hoàng Dật, ôn nhu hỏi.

"Anh vừa tới." Hoàng Dật nói xong, vươn tay, giúp Tần Thời Vũ chỉnh sửa tóc loạn.

Cảm thụ được động tác thân thiết đã lâu, trong mắt Tần Thời Vũ nhất thời hiện ra một tầng hơi nước, nói: "Dật ca, anh đã lâu không có chải đầu cho em, em hiện tại thật giống như về lại rất lâu rất lâu trước đây, khi đó chúng ta đều còn nhỏ, anh thậm chí có thể ôm em ngủ, nhưng sau đó số lần chúng ta gặp mặt lại càng ngày càng ít, lần cuối gặp mặt, đã là chuyện rất lâu trước đây."

"Đúng vậy! Rất lâu cũng không có gặp em, em đều đã trưởng thành!" Hoàng Dật cũng cảm khái một tiếng, thời gian tang thương, chỉ chớp mắt một bé gái cũng đã hoàn toàn lớn lên, biến thành một cô gái.

Thân thể mềm mại của Tần Thời Vũ hơi nghiêng, tựa vào trong lòng Hoàng Dật, ôm lưng của Hoàng Dật, nỉ non nói: "Dật ca, anh biết không? Em mỗi một lần ở chỗ này thức đêm xử lý chuyện của công hội, cũng là muốn cho chúng ta nhanh chóng phát triển lớn mạnh, từng bước giúp anh đi ra Hoa Hồng Ngục Giam. Em được muốn tận mắt nhìn thấy hình dạng trong hiện thực của anh, chứ không phải mỗi ngày nhìn khuôn mặt giả thuyết của anh, cho dù anh đứng ở trước mặt của em, em cũng không nhìn thấy dung nhan của anh."

"Ngày đó sẽ đến!" Hoàng Dật cũng chăm chú ôm Tần Thời Vũ, vuốt ve tóc cô ấy, "Anh tin tưởng, sẽ có một ngày như vậy, ánh mặt trời xán lạn, em mặc bộ váy xinh đẹp nhất, duyên dáng yêu kiều đứng ở cửa Hoa Hồng Ngục Giam. Gió nhẹ thổi bay tóc em, em đứng ở trong thế giới tốt đẹp kia, anh từng bước đi ra Hoa Hồng Ngục Giam, từ trong thế giới hắc ám ẩm ướt đi ra, đi tới cạnh em, sau đó em nắm tay anh dẫn anh về nhà."

Nước mắt của Tần Thời Vũ rốt cục không nhịn được rơi xuống, rơi vào trên người của Hoàng Dật, cô ấy nức nở nói: "Em thật muốn ngày đó lập tức tới!"

"Tại trước đó, khiến cho anh nhìn em trước đi! Em luôn luôn mang mặt nạ bảo hộ, anh đều chưa có xem qua dáng vẻ của em." Hoàng Dật nói xong, vươn ngón tay, vuốt ve mặt của Tần Thời Vũ.

"Ừm!" Tần Thời Vũ hai mắt đắm lệ mông lung nhìn chăm chăm Hoàng Dật, sau đó tay vươn trắng nõn, lần đầu tiên cởi mặt nạ bảo hộ của mình xuống.

Khi mặt nạ bị tháo xuống, giây phút ấy, một dung nhan tuyệt thế nhất thời hiện ra ở trước mặt của Hoàng Dật.

Hoàng Dật nhìn khuôn mặt này, nhất thời như là về tới những năm trước đây. Đây là một khuôn mặt hãn vĩ vĩnh viễn cũng sẽ không quên, chỉ bất quá so với khi ấy càng đẹp hơn, lui đi về ngây ngô của thiếu nữ, thêm một ít vẻ quyến rũ của phụ nữ.

Mặt cười của Tần Thời Vũ không có một tia tỳ vết nào, tuyết trắng ónh nhuận, hơi lộ ra một răng mây đỏ, cái mũi tinh xảo điểm trên mặt cười, môi đỏ mọng non mềm hơi mấp máy, thở ra từng mùi thơm, tựa như đang chờ đợi một nụ hôn môi, đôi mắt đẹp dường như hai hồ nước rung động, có một tia cao ngạo, lại có một chút mê hoặc.

Khuôn mặt tuyệt thế như vậy, cứ như thế lộ ra trước mắt của Hoàng Dật, hình dạng mặc cho quần hải, tựa như muốn cho hắn làm gì thì làm.

Đúng lúc này, Tần Thời Vũ khẽ vươn cái lưỡi non mềm, liếm liếm môi, con mắt hơi chớp một chút, phát ra quyến rũ vô tận.

Trong lòng Hoàng Dật rung động, hắn mỗi ngày ở trong Hoa Hồng ngục giam, nhìn một đám đàn ông, dục vọng của phương diện nam nữ đã bị áp lực hồi lâu, hiện tại bỗng nhiên thấy khuôn mặt tuyệt sắc của Tần Thời Vũ, tà hỏa thoáng cái thăng lên, muốn cởi ra quần, đi tàn sát bữa bãi chủ nhân của khuôn mặt đẹp này.

Tần Thời Vũ tựa như biết suy nghĩ của Hoàng Dật, vươn cái lưỡi thơm tho, mở cái miệng nhỏ nhắn, nhắm ngay đũng quần của Hoàng Dật, xuân ý nhộn nhạo trong mắt.

"Hồ ly tinh, học được chiêu này từ nơi nào, ngay cả anh đều dám mê hoặc!" Hoàng Dật nhéo nhéo mặt của Tần Thời Vũ, cuối cùng đem tà hỏa đè ép xuống, làm bộ hung ác khiển trách.

"Dật ca, anh đã quên sao? Em lúc đầu được huấn luyện qua loại bản lĩnh câu dẫn đàn ông, mê hoặc là vũ khí lợi hại nhất của phụ nữ, kẻ địch chết ở một chiêu này của em cũng không ít đâu!" Tần Thời Vũ cắn môi đỏ mọng, nũng nịu trong lòng Hoàng Dật nói.

Hoàng Dật bỗng nhiên nhớ tới, Tần Thời Vũ quả thật là có loại bản lĩnh câu dẫn đàn ông này, trước đây chấp hành một ít nhiệm vụ, nếu như là đối mặt một ít mục tiêu nam tính háo sắc, thì thường phái Tần Thời Vũ ra tay. Dưới khuôn mặt

như thiên sứ của cô ấy, cắt đứt một trái tim giết người không thấy máu.

"Em vẫn là mang mặt nạ đi, anh sợ không nhìn được." Hoàng Dật sờ sờ đầu của cô ấy, căn cứ môi nói.

"Anh có thể không cần nhìn." Tần Thời Vũ nói xong, liếm liếm môi, con mắt nháy lên, lại tản mát ra một thần thái quyến rũ.

"Thế nhưng, anh từ chưa làm qua, còn, còn không sẽ. . ." Hoàng Dật sắc mặt đỏ lên, có chút xấu hổ.

"Em cũng từ chưa làm qua, nhưng em xem qua rất nhiều phim, biết các loại tư thế, em tới dạy anh cho!" Tần Thời Vũ nói xong, đưa tay sờ sờ mặt của Hoàng Dật, giống như đang đùa giỡn hân, "Hi hi! Dật ca, em là lần đầu tiên nhìn thấy hình dạng xấu hổ của anh đấy! Thật đáng yêu!"

"Chúng ta, chúng ta vẫn là làm chính sự đi! Đợi lát nữa Vô Danh Thị muốn tới! Bị bọn họ thấy không tốt." Hoàng Dật hít sâu một hơi, đem tay của Tần Thời Vũ mở ra, dời ánh mắt đi.

"Được rồi! Em cũng không tin anh có thể vẫn nhìn xuống! Hừ!" Tần Thời Vũ kiêu hãnh một tiếng, sau đó một lần nữa mang mặt nạ bảo hộ vào, đem khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành che lại.

"Đại ca, chúng tôi tới!" Hân như ngay tại lúc Tần Thời Vũ vừa mang mặt nạ, ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa của Vô Danh Thị.

"Vào đi!" Hoàng Dật hít sâu một hơi, khôi phục bình thường, cao giọng nói.

Sau đó, cửa phòng bị mở, Vô Danh Thị mang theo Kính Đoan đi đến.

Vô Danh Thị thấy Tần Thời Vũ đã ở trong phòng, không khỏi cung kính kêu lên: "Chị. . . Phó hội trưởng được!" Hân vừa mới nói một chữ, bỗng nhiên mới phản ứng, lập tức đổi giọng.

"Trực tiếp gọi chị dâu là được!" Tần Thời Vũ nhìn Vô Danh Thị, thoải mái nói.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 317: Kế Hoạch Của Hai Bên

Thân thể Hoàng Dật bỗng nhiên run lên, thiếu chút nữa đứng không vững, hắn không ngờ rằng Tần Thời Vũ dĩ nhiên phóng khoáng như thế trước mặt người ngoài, một chút cũng không giống như hình dạng bình thường của băng sơn mỹ nhân.

"Hả?" Vô Danh Thị cũng không ngờ rằng cảnh này, bọn họ chỉ ngẫm gọi Tần Thời Vũ là chị dâu, hiện tại nghe những lời này, trong lúc nhất thời đều ngây ngẩn cả người. Nhưng rất nhanh, hắn liền có phản ứng, liên tục kêu lên: "Chào chị dâu! Chào chị dâu! Chào đại ca!"

"Ừm, cái kia Vô Danh Thị, cái kia, anh đem Kính Đoạn mang đến chứ?" Hoàng Dật sờ sờ mũi, giả vờ bình tĩnh hỏi thăm.

"Tôi không phải đứng ở chỗ này sao?" Kính Đoạn khẽ nhú mày nói, "Tôi lớn như vậy, anh đều không nhìn thấy?"

"Xin lỗi, vừa rồi hoa mắt!" Hoàng Dật khước miệng hơi giựt giựt, sau đó nói: "Hoan nghênh cậu gia nhập vào Anh Hùng công hội, sau này chúng ta cũng là anh em trong nhà, cậu đi theo Vô Danh Thị, có chuyện gì có thể trực tiếp tìm hắn!"

"Được!" Kính Đoạn gật đầu, không có biểu hiện ra cái gì dị nghị.

"Đại ca, Kính Đoạn là một người có tiềm lực, hắn còn là một học sinh tiểu học!" Vô Danh Thị lập tức khen ngợi Kính Đoạn, cho đủ mặt mũi, "Hắn mới học lớp năm, hiện tại đã có thực lực này, chờ qua một vài năm, hắn rất có khả năng sẽ đạt được trình độ của các người!"

"Cái gì? Học sinh tiểu học? !" Lúc này, Tần Thời Vũ nhất thời sửng sốt, ngoài ý muốn nhìn Kính Đoạn một chút, "Đứa nhỏ bây giờ sao lợi hại như vậy, Tiểu Quần Quần cũng đã rất lợi hại, hiện tại lại thêm một đứa nhỏ!"

"Tôi rất thành thực!" Kính Đoạn nhàn nhạt nói, "Bạn gái tôi đều đổi vài người, không giống hai người các người, ai biết các người vừa rồi ở chỗ này lên lút làm cái gì, đặc biệt là loại biểu tình vừa rồi của Miếu Sát, vừa nhìn liền biết có chuyện, giống như năm đó biểu tình của tôi và bạn gái lên lên hôn môi."

"Khụ khụ! Chúng tôi nói chính sự đi!" Hoàng Dật nhanh chóng ngăn lại Kính Đoạn, "Kính Đoạn à, anh hỏi em, em sợ dĩ muốn tới ám sát anh, có phải là Phong Chí ở sau lưng sai khiến?"

"Đúng vậy!" Kính Đoạn gật đầu, "Hắn nói với tôi chỉ cần tôi có thể từ trong tay lấy lại một thứ gì đó tên là 《Linh Hồn Tự Khúc》, là có thể cho tôi một số tiền thưởng, trước đó còn trả tôi 300 vạn tiền đặt cọc, tôi thấy hắn rất đủ thành ý, đáp ứng thử một lần. Hắn còn nói với tôi, nếu như tôi ra tay chậm, có thể không có cơ hội."

"Ra tay chậm, thì không có cơ hội?" Hoàng Dật thì thầm nhớ kỹ những lời này, "Vậy ý tứ của hắn là, ngoại trừ Lôi Thần và em ở ngoài, hắn còn tìm rất nhiều ca thủ tới mai phục anh, không lấy lại 《Linh Hồn Tự Khúc》 thì sẽ không bỏ qua?"

"Hắn là như vậy!" Kính Đoạn gật đầu, "Chỉ cần hắn cho tiền thưởng đủ cao, đừng nói là tôi, cho dù là Long Thử, Lợi Kiếm những người này phỏng chừng sẽ động tâm."

"Được rồi, anh đã biết, các người lui ra đi!" Hoàng Dật gật đầu nói.

"Được! Miếu Sát đại ca tạm biệt, Chị. . . Phó hội. . . Chị dâu tạm biệt!" Vô Danh Thị tạm biệt Hoàng Dật và Tần Thời Vũ, sau đó liền mang theo Kính Đoạn rời khỏi.

"Dật ca, xem ra Phong Chí đối với《 Linh Hồn Tự Khúc 》 là quyết tâm muốn lấy về, sau này khẳng định sẽ mua được cao thủ lợi hại hơn tới ám sát anh, hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ?" Vô Danh Thị và Kính Đoạn sau khi rời đi, Tần Thời Vũ nhăn đôi mi thanh tú hướng Hoàng Dật hỏi.

"Chỉ có thể dùng biện pháp duy nhất!" Hoàng Dật dừng một hồi, nói: "Đem Phong Chí bọn họ diệt tộc, trên đến bộ tộc tù trưởng, dưới đến NPC bình dân, toàn bộ giết chết. Em khiến cho Tịch Dương tổ chức một đoàn chiến trường khoảng 50 vạn người, trong vòng một tháng chúng ta sẽ hành động. Mặt khác, khiến cho bộ phận hậu cần đi tra xét vị trí cụ thể của bộ tộc Phong Chí bọn họ, bọn họ ít nhất là bộ tộc lớn trên trăm vạn người, điều tra vị trí cũng không rắc rối."

"Tốt!" Tần Thời Vũ gật đầu, "Dật ca, hiện tại đoàn phó bản của Sĩ Đồ đã có hơn 20 vạn người chơi báo danh, có thể mở 400 đến 500 phân đoàn, Sĩ Đồ đã an bài hơn 400 phân đoàn trưởng, khiến cho những phân đoàn trưởng này tổ chức đoàn đội của mình bắt đầu đánh 500 người hình thức của Chúng Thần chi tháp, sau đó sẽ đem người có biểu hiện ưu tú trong từng đoàn điều ra, cấu thành đoàn phó bản hạch tâm【 Anh Hùng Chi Kiếm 】của chúng ta. Chúng ta có cần tổ chức một đoàn đội 5000 người, đi đánh tầng 50 của Chúng Thần chi tháp đêm nay hay không?"

Hoàng Dật gật đầu: "Có thể! Em gọi Sĩ Đồ chọn 5000 người chơi phó bản tương đối ưu tú, 8 giờ đêm nay anh tự mình chỉ huy bọn họ đi đánh, tranh thủ đánh một ít tinh thần thạch ra, khiến cho những cao tầng chúng ta, mỗi người đều đem chiến hồn tăng lên tầng thứ chín!"

"Chỉ tiếc tỷ lệ rơi của tinh thần thạch rất thấp, có người nói tỷ lệ rơi cố định là 20%, đánh 5 lần mới có thể rơi một viên. Có đôi khi cực cực khổ khổ giết chết BOSS, kết quả không rơi ra, tương đương với lãng phí thời gian của 5000 người, hy vọng đêm nay chúng ta có vận may." Tần Thời Vũ nhún mày, cảm thấy có chút không thể tránh được.

"Cái này em không cần lo lắng, anh tự có biện pháp!" Hoàng Dật cười thần bí.

...

Cùng lúc đó, trong khu rừn gở một nơi nào đó phía bắc đại lục, trong một bộ lạc Bán Thú Nhân cỡ lớn.

"Tù trưởng đại nhân tôn kính, Kính Đoạn ám sát thất bại, lãng phí tiền đặt cọc của chúng ta!" Trong nơi ở tù trưởng nằm giữa bộ lạc, Phong Chí hung hăng nói, có vẻ tức giận mà lại bất đắc dĩ.

"Tên phế vật nhà ngươi!" Một tiếng mắng uy nghiêm vang ra, người nói chính là một Bán Thú Nhân thân thể to lớn, lớp da vàng trên người gã có một hoa văn tục tũn, dường như là nham thạch, đây là thú văn sau khi Bán Thú Nhân tấn chức là Thánh Vực mới xuất hiện.

Bán Thú Nhân cao lớn kia, chính là tù trưởng của bộ lạc này, ánh mắt của gã dường như lôi điện, nhìn xuống Phong Chí, trên mặt đầy tức giận, dường như tùy thời đều muốn ra tay giết chết.

"Tù trưởng đại nhân!" Phong Chí bất đắc dĩ lắc đầu, "Miếu Sát không có khả năng đem 《Linh Hồn Tự Khúc》 giao ra, chúng ta tìm người giết hãn cũng vô dụng!"

"Nếu giết hãn vô dụng, vậy giết người chung quanh hãn, giết thân nhân của hãn, buộc hãn giao ra!" Tù trưởng Bán Thú Nhân cao to vẻ mặt đầy giận dữ, "《Linh Hồn Tự Khúc》 đời đời lưu truyền tới nay, một đời rồi một đời tộc nhân nghiên cứu huyền bí bên trong, hiện tại sắp nghiên cứu ra, lại rơi vào trong tay của người khác, ta quyết không cho phép loại chuyện này phát sinh, phải lấy trở về!"

"Thân nhân của Miếu Sát?" Phong Chí thì thào một tiếng, hai mắt bỗng nhiên sáng ngời, "Tôi biết hãn rất quan tâm một người tên là Tần Thời Vũ, ả là

phó hội trưởng của Anh Hùng công hội, không bằng chúng ta đem ả bắt đến đây, bức Miếu Sát dùng 《Linh Hồn Tự Khúc》 trao đổi người. Bất quá Tần Thời Vũ vô cùng lợi hại, tuy rằng không bằng Miếu Sát, nhưng tại đại lục có rất ít người có thể đánh bại ả, càng đừng nói bắt sống. Đương nhiên, nếu như tù trưởng đại nhân nguyện ý tự thân ra tay, vậy Tần Thời Vũ nhất định có thể bắt dễ như trở bàn tay."

"Ừm, xem ra cũng chỉ có thể là ta tự mình ra tay!" Tù trưởng Bán Thú Nhân trầm ngâm một tiếng, "Người suy nghĩ đem Tần Thời Vũ dẫn ra, nếu như ả vẫn ở trong lãnh địa công hội, ta không có cách nào bắt sống ả."

"Được, tôi đi làm ngay!" Phong Chí lập tức gật đầu, sau đó lập tức xoay người rời khỏi.

...

Buổi tối phủ xuống.

Long Đô vạn ngọn đèn dầu, trên đường phố đều sáng lên đèn đường, soi sáng đoàn người rộn ràng nhốn nháo, cao điểm người chơi login đã đến.

Lúc này, trong quảng trường truyền tống của Long Đô càng náo nhiệt hơn so với bình thường, trong một góc, lẳng lặng tập kết một đội ngũ năm ngàn người, mỗi người bọn họ đều là trang bị sáng rực, khí chất phi phàm, mỗi người đều là người chơi tương đối cao cấp. Bọn họ đều là người chơi phó bản Sĩ Đồ chọn ra, đêm nay sẽ dưới sự chỉ huy của Hoàng Dật, đi đánh tầng 50 của Chúng Thần chi tháp.

Lúc này, mỗi người đều là kiến chân dựa tường, vừa nói chuyện phiếm, vừa đợi Hoàng Dật xuất hiện.

"Thiên Sát, cậu cảm thấy ngày hôm nay có thể rơi ra tinh thần thạch không?"

"Khó mà nói, tỷ lệ rơi của tinh thần thạch quá thấp, cho dù là Viêm Hoàng

quân đoàn đều bình quân hai ngày mới có thể đánh ra một viên tinh thần thạch. Hơn nữa cho dù rơi ra cũng không tới phiên chúng ta, cho dù chúng ta có hiệu suất như Viêm Hoàng quân đoàn, bình quân hai ngày là có thể rơi ra một viên, đoàn 5000 người chúng ta muốn mỗi người một viên, thì cần đến mười ngàn ngày, tương đương với 27 năm! Đến lúc đó Thế Giới Thứ Hai còn không đều là một vấn đề."

"Cũng phải nha! Bất quá cũng may mỗi người đều có thể lấy được độ cống hiến, tôi thêm 300 điểm độ cống hiến, là có thể đi kho hàng công hội đổi một cái trang bị cam."

"Mau nhìn, Miếu Sát đại ca tới!"

Đúng lúc này, trong đám người bỗng nhiên vang lên một âm thanh kinh hãi, sau đó đoàn người ngừng nói chuyện phiếm, đều quay đầu nhìn, thấy phương xa chậm rãi đi tới một bóng người.

Người này cứ bình tĩnh như vậy từ trong bóng đêm đi ra, nhưng hình như đi vào trong lòng mỗi người, đủ để cho mỗi một thành viên Anh Hùng công hội cảm thấy nhiệt huyết sôi trào!

Người này, chính là lãnh tụ của Anh Hùng công hội -- Miếu Sát!

Lúc này, Hoàng Dật dùng chính là bản thể cường đại nhất, hần đi tới trước mặt đoàn người, nhìn mọi người chung quanh một lần, đảo qua trên từng khuôn mặt kích động, nhìn mấy ngàn ánh mắt cuồng nhiệt.

Hoàng Dật hướng bọn họ gật đầu, cao giọng nói: "Khiến cho mọi người đợi lâu, đêm nay chúng ta bắt đầu đánh tầng 50 của Chúng Thần chi tháp. Đây là hình thức 5000 người, cần năng lực phối hợp tốt, bất quá mọi người cơ bản đều là người chơi cấp 65 trở lên, đánh tầng này sẽ tương đối dễ dàng, không cần khẩn trương."

Sau đó, Hoàng Dật nhìn Sĩ Đồ một chút, nói: "Sĩ Đồ, các người ở bên ngoài

chờ trước, một mình tôi đi vào, chờ tôi gọi các người vào, các người hãy tiến vào."

"Tốt!" Sĩ Đồ gật đầu.

Hoàng Dật truyền tổng tới 50 tầng của Chúng Thần chi tháp. Nơi này là hình thức 5000 người, trang bị, tài liệu những vật phẩm này sẽ căn cứ thực lực chính thể của người chơi trong đoàn đội để an bài, nhưng tinh thần thạch lại cố định tỷ lệ rơi 20%.

Kế tiếp, Hoàng Dật sử dụng Thời Gian Chi Nhãn, kiểm tra tỷ lệ rơi đồ của tầng này.

Kiểm tra tỷ lệ rơi đồ tiêu hao giá trị năng lượng vô cùng thấp, hoàn toàn trong phạm vi có thể chịu được của hắn.

Vật phẩm của tầng này rất nhiều, Hoàng Dật cẩn thận tra, nhưng nhìn hồi lâu cũng không phát hiện tinh thần thạch.

Sau đó, Hoàng Dật trực tiếp truyền tổng đi ra ngoài, về tới trước mắt của năm ngàn người, lập tức bố trí lại phó bản, lần thứ hai truyền tổng vào, tiếp tục dùng Thời Gian Chi Nhãn nhìn.

Cứ như vậy, Hoàng Dật tại liên tiếp ra vào bốn lần, rốt cục không có trở ra.

Mà Sĩ Đồ bên ngoài, đã ra lệnh toàn đoàn tiến vào!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 318: Tinh Thần Thạch

Hoàng Dật trước đó chỉ huy qua đoàn 5000 người một lần, chính là trợ giúp Viêm Hoàng quân đoàn tranh đoạt thủ sát Cường Thi vương, đó là đoàn đội đỉnh cấp thế giới, đã phối hợp hồi lâu, chỉ huy rất dễ.

Mà đoàn đội hiện tại, chỉ là một đám người lâm thời triệu tập, không có ăn ý, chỉ huy lao lực hơn. Bất quá thành viên của đoàn này bình quân đều hơn cấp 65, lợi hại hơn rất nhiều so với Viêm Hoàng quân đoàn ngay lúc đó, đánh cũng nhanh hơn một ít.

"Các vị phân đoàn trưởng hãy chú ý, chúng ta trực tiếp đánh Cường Thi vương, đợi lát nữa tôi đem BOSS thứ nhất Long Thương. Pheles dẫn dắt rời đi, các người nhanh chóng qua cầu, đi ngọn núi của Cường Thi vương." Hoàng Dật ra lệnh một tiếng.

Sau đó, Hoàng Dật một mình lao về phía Pheles, mở ra Tuyên Án, đem Pheles dặt lên trên không trung. Cái này chính là đấu pháp hãn đã từng sử dụng qua khi trợ giúp Viêm Hoàng quân đoàn giành thủ sát Cường Thi vương, toàn bộ thế giới chỉ có hãn có thể làm được, bởi vì cái này là kỹ năng dành riêng của hãn.

Hoàng Dật ra sức tránh né truy sát của Pheles, đoàn đội bên dưới, thì tranh thủ thời gian xông lên cầu treo, nhanh chóng chạy tới ngọn núi của Cường Thi vương.

Không bao lâu, toàn bộ đoàn đội liền đã thành công di chuyển, Hoàng Dật thấy thời gian không khác biệt lắm, lập tức vọt tới trước mặt BOSS, lựa chọn chịu chết.

Kế tiếp, Hoàng Dật sống lại, hần vọt tới bên cạnh vách núi, trực tiếp biến thành hình thái Bạch Long, bay đến ngọn núi của Cương Thi vương, BOSS thứ nhất bị đi vòng đơn giản như vậy, bớt không ít thời gian.

"Mọi người đem BUFF tăng lại một lần, Tanker chính chuẩn bị, chúng ta hiện tại là đoàn đội cấp 65, giết BOSS này sẽ không quá khó khăn." Hoàng Dật chỉ huy một tiếng, hiện tại bọn họ chỉ thiếu phối hợp, thực lực vẫn là vô cùng mạnh.

Kế tiếp, đoàn đội trên cơ bản cũng là dùng đấu pháp nghiền dè, lượng sát thương của bọn họ, vượt xa Viêm Hoàng quân đoàn ngay lúc đó, rất nhanh đem Cương Thi vương đánh tới trạng thái hết máu.

Sau đó, Hoàng Dật vẫn dựa theo đấu pháp độc đáo mình sáng tạo, khiến cho mọi người ngừng tay, sau đó tự mình Tuyên Án Cương Thi vương, dặt lên không trung, cách ly uy hiếp của cương thi nhỏ đối với đoàn đội, một kỹ năng gây tỷ lệ tử thương cao nhất, liên tránh thoát dễ dàng như vậy.

...

Cứ như vậy, Cương Thi vương một lần rồi lại một lần chết đi, mọi người đánh rất thuận lợi, BOSS này hiện tại đã không có độ khó gì, chỉ là phí một ít thời gian mà thôi.

"Được rồi, đến kỹ năng Thi Thủy Hồng Lưu! Mọi người mở bạo phát, tranh thủ trước khi Thi Thủy Hồng Lưu đến, đem Cương Thi vương đánh chết." Hoàng Dật thấy thời gian không khác biệt lắm, lập tức ra lệnh cho toàn đoàn.

Sau đó, toàn đoàn mở ra một đợt bạo phát, tranh thủ trước khi Thi Thủy Hồng Lưu đến, liền đem Cương Thi vương giết chết.

Lúc trước Hoàng Dật suất lĩnh Viêm Hoàng quân đoàn giành thủ sát, vào lúc này nghênh đón đoàn diệt, chỉ còn lại một mình hần còn sống, mà hiện tại dễ dàng giết chết.

Kế tiếp, là hình thái cuối cùng của Cương Thi vương, hình thái này chỉ có hai trăm vạn máu, Hoàng Dật hầu như là vừa động tay đã đánh chết.

Lần này Cương Thi vương đánh chết, thuận lợi hoàn thành chưa đến nửa giờ, nhanh hơn rất nhiều so với dự đoán của Hoàng Dật!

Hoàng Dật đi tới chỗ vật phẩm rơi ra từ BOSS, trực tiếp đem tinh thần thạch ra, mà trang bị còn lại tương đối kém, phần lớn là một ít trang bị tím, ngay cả trang bị cam cũng không có, không bằng lần trước Viêm Hoàng quân đoàn lấy thủ sát của Cương Thi vương.

"Chúng ta vận khí thật tốt, dĩ nhiên lần đầu tiên rơi ra tinh thần thạch!"

"Ừm, hơn nữa hiệu suất dĩ nhiên còn muốn cao hơn so với Viêm Hoàng quân đoàn, bọn họ cần giết chết BOSS thứ nhất, sau đó mới giết Cương Thi vương, hơn nữa Cương Thi vương mỗi lần sống lại, bọn họ đều xuất hiện thương vong, mà có Miếu Sát đại ca, hai vấn đề khó khăn không nhỏ này đều được giải quyết!"

"Đúng vậy, chúng ta là đội ngũ lâm thời thối, vậy mà còn lợi hại hơn so với Viêm Hoàng quân đoàn! Hy vọng nhiều tinh thần thạch rơi ra, đến lúc đó nói không chừng cũng có thể phân cho tôi một phần!"

Mọi người nghị luận lên, bọn họ đều thấy tinh thần thạch, ánh mắt mỗi người đều tỏa sáng, cực kỳ hâm mộ nhìn chăm chăm khối đá kia, bọn họ không biết năm nào tháng nào, mới có thể lấy được một khối tinh thần thạch như thế.

"Được rồi, mọi người đi ra ngoài đi, đợi lệnh tại chỗ!" Hoàng Dật thu hồi tinh thần thạch, hướng mọi người hạ lệnh.

Ngay sau đó, tất cả mọi người rời khỏi Chúng Thần chi tháp, một lần nữa về truyền tống trận bên ngoài, lặng lẽ chờ đợi.

Mà Hoàng Dật tắc tiếp tục bố trí bí cảnh, ra ra vào vào, dùng Thời Gian Chi

Nhân kiểm tra, không có tinh thần thạch thì không đánh, tiết kiệm rất nhiều thời gian.

Rốt cục, tại lần cuối cùng, Hoàng Dật lần thứ hai thấy được một tinh thần thạch.

Sau đó, mọi người lần thứ hai tiến vào.

...

Chi đoàn đội Hoàng Dật đêm nay suất lĩnh, đã đủ để khiếp sợ toàn bộ thế giới, bọn họ trong một giờ ngắn, đánh ra được hai khối tinh thần thạch, loại hiệu suất này quả thật là không thể tưởng tượng.

Người khác không có Thời Gian Chi Nhân, chỉ có thể đánh một lần rồi lại một lần, dựa vào vận khí kiếm tinh thần thạch, mà Hoàng Dật là thấy có tinh thần thạch mới đánh, bách phát bách trúng. Mặt khác, kỹ năng dành riêng của hắn【tuyên án】, cũng khiến cho thời gian của chi đoàn đội này giảm đi rất nhiều.

"Được rồi, ngày hôm nay khổ cực các vị! Sĩ Đồ, cậu an bài người phân độ cống hiến cho mọi người." Hoàng Dật phân phó Sĩ Đồ một tiếng, người chơi bình thường sau khi có độ cống hiến, có thể dùng đổi các loại vật phẩm, cái này coi như thù lao Hoàng Dật trả cho bọn họ. Độ cống hiến Hắn khen thưởng cho nhóm người này, cộng lại có thể đi kho hàng công hội đổi một món trị giá ngàn vạn kim tệ.

Anh Hùng công hội hiện tại tài chính đầy đủ, Hoàng Dật và hội trưởng hiện giữ của Hiên Viên thị Vân Tứ Hải thông đồng với nhau, lưng đoạn thị trường thú cưỡi Địa Hành Long, người ngoài muốn đi vào Địa Long cốc, phải nộp hai trăm vạn kim tệ, cảnh này khiến Địa Long cốc mỗi ngày đếm tiền, trở thành trụ cột sản nghiệp hiện nay của Anh Hùng công hội.

Đêm nay, Hoàng Dật tương đương với dùng ngàn vạn kim tệ, đổi lấy hai tinh

thần thạch vô giá, hơn nữa trang bị rơi ra đều là đưa về kho hàng công hội, nỗ lực thực tế càng ít hơn, đây là chỗ tốt của hội trưởng công hội.

"A! Miếu Sát đại ca ghê gớm thật, tôi chỉ đánh một giờ, được khen thưởng nhiều độ cống hiến như vậy, có thể đi kho hàng công hội đổi được hơn hai vạn kim tệ!"

"Ha ha, tôi cũng vậy, bất quá tôi không đổi tiền, tôi toàn dùng để đổi trang bị cam!"

Trong đám người tràn ngập tiếng vui cười, tất cả mọi người có vẻ vô cùng hài lòng, trong mắt bọn họ, một giờ có thể kiếm trên hai vạn kim tệ, đây là chuyện tốt xách đèn lồng đều không tìm được.

Nhìn dáng dấp hài lòng của bọn họ, Hoàng Dật cũng mỉm cười, sau đó rời khỏi chỗ này.

Kế tiếp, Hoàng Dật đem hai tinh thần thạch tặng cho Tần Thời Vũ và Bá Vương hai người, hai người bọn họ đều đem chiến hồn tăng tới tầng 8, có hai tinh thần thạch, là có thể tăng tầng thứ chín, vượt qua cửa ải này.

...

Kế tiếp, buổi tối mỗi ngày Hoàng Dật sẽ cùng một đoàn 5000 người do Sĩ Đồ tổ chức, đánh Cương Thi vương của tầng 50, bình quân mỗi đêm có thể xuất hiện hai tinh thần thạch, vật báu vô giá trong mắt của người ngoài, cứ như vậy bị Hoàng Dật đánh ra rất nhiều, phân tới trong tay của mỗi một cao tầng trong công hội.

Hiện nay, trong toàn bộ Anh Hùng công hội hiện tại là một bầu không khí phát triển không ngừng, Tịch Dương, Sĩ Đồ, Bá Vương ba người này tất cả đều bận rộn chuyện của ba đoàn đội hạch tâm. Trong công hội nhân tài đông đúc, ba đoàn đội cơ bản đều có thể được phân đến hai mươi nghề nghiệp hi hữu, cái này hoàn toàn là phối trí của đoàn đội đỉnh cấp thế giới mới có.

Toàn bộ Anh Hùng công hội, nhìn qua đầy rức rờ.

Nhưng phía sau ánh sáng, thường thường cất dấu âm mưu.

Hôm nay, Tần Thời Vũ nhận được một tin tức --

Có một vị cao thủ siêu cấp, đang ở ngoài Thiên Thai thành chặn giết thành viên của Anh Hùng công hội!

Lúc này, giống với lần gây sự trước đó của Kính Đoạn, ngay cả địa điểm cũng không thay đổi.

Bất quá với lần kia khác biệt chính là, lúc này Hoàng Dật, Vô Danh Thị, Kính Đoạn, Bá Vương và nhóm cao thủ mạnh nhất hầu như không có login, không ai có thể đi đánh bại tên cao thủ siêu cấp kia. Toàn bộ Anh Hùng công hội, chỉ có Tần Thời Vũ có thực lực này, cô ấy là cao thủ đệ nhị trong Anh Hùng công hội gần với Hoàng Dật, mạnh hơn so với Vô Danh Thị và Kính Đoạn.

Tần Thời Vũ quyết định tự thân ra tay, cô ấy lập tức truyền tống tới Thiên Thai thành, đi ra khỏi cửa thành, cỡi Tấn Mãnh Long chạy tới địa điểm xảy ra chuyện.

Cô ấy không biết chính là, một âm mưu nhằm vào cô ấy, đang từ từ triển khai.

...

"Tù trưởng đại nhân, có thám tử bẩm báo, Tần Thời Vũ đã ra khỏi thành, có thể đến nơi đây rất nhanh." Lúc này, trên con đường phía trước của Tần Thời Vũ, có hai Bán Thú Nhân đang lảng lạng mai phục, một người là Phong Chí, người còn lại tắc là tù trưởng của bộ lạc bọn họ, đây là một vị cao thủ Thánh Vực cường đại!

"Đợi lát nữa người đứng ở đây, ta đi bắt sống ả!" Tù trưởng Bán Thú Nhân lạnh lùng cười, nói như đúng rồi.

...

Lúc này, Tần Thời Vũ cười Tấn Mãnh Long đã rời Thiên Thai thành rất xa, phong cảnh hai bên cấp tốc lui dần, gió thổi rối loạn tóc cô ấy, lộ ra cặp mắt lạnh như băng, tràn ngập sát khí.

Đúng lúc này, trong con người của cô ấy bỗng nhiên chiếu ra một thân thể cao lớn, cấp tốc tới hướng cô ấy!

Cô ấy nhanh chóng nhìn về phía thân thể cao to, sau đó con người cô rút lại!

"Cô gái nhỏ, chúng ta tới chơi một chút đi!" Thân thể cao to ấy là một Bán Thú Nhân cười lớn một tiếng, cơ thể săn chắc, thậm chí còn rất nhiều hoa văn, hiển nhiên là thú văn của Bán Thú Nhân Thánh Vực mới có.

"Người là ai? Chúng ta tựa như không oán không thù!" Tần Thời Vũ lập tức ngừng Tấn Mãnh Long, tại trước mặt của cường giả Thánh Vực, tốc độ của Tấn Mãnh Long không đáng kể chút nào.

"Không oán không thù?" Bán Thú Nhân nhướng mày một cái, "Cái này phải hỏi Miếu Sát, chỉ cần hãnh đem《Linh Hồn Tự Khúc》giao ra đây, chúng ta mới có thể chân chính không oán không thù!"

Tần Thời Vũ trong mắt nhất thời cả kinh, trong lòng mơ hồ có dự cảm không ổn, lạnh lùng nói: "Người là người của Phong Chí?"

"Không, Phong Chí là người của ta!" Bán Thú Nhân Thánh Vực lắc đầu cười, sau đó hầu như là chớp mắt vọt tới bên cạnh của Tần Thời Vũ, bàn tay to phủ xuống, đem Tần Thời Vũ bắt giữ.

Bán Thú Nhân này, chính là tù trưởng của bộ lạc chỗ Phong Chí, bọn họ đợi rất lâu, rốt cục đợi được cơ hội tốt ngày hôm nay, thành công đem Tần Thời Vũ dẫn ra, bắt cô ấy làm con tin.

"Người có thể lựa chọn tự sát, như vậy ta cũng không cách nào bắt người, nhưng nếu như người không nghĩ qua là luân hồi, sợ rằng Miếu Sát sẽ rất thương tâm! Người tốt nhất ngoan ngoãn chờ, ta tin tưởng Miếu Sát nhất định sẽ đến cứu người rất nhanh." Tù trưởng Bán Thú Nhân lập tức đem Tần Thời Vũ trói chặt, sau đó liền xách theo cô ấy bước nhanh rời đi.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 319: Đại Náo Bộ Lạc

Sau một tiếng đồng hồ, Hoàng Dật login.

Lúc này, hắn xuất hiện tại tầng cao nhất của đại sảnh thị chính, những ngày trước, Tần Thời Vũ luôn ở chỗ này xử lý sự vụ của công hội, nhưng ngày hôm nay vị trí kia lại vắng vẻ, không biết cô ấy đi nơi nào.

Đúng lúc này, Hoàng Dật nhận được một tin tức, cũng là Tần Thời Vũ gửi tới, hắn lập tức mở nhìn một chút --

"Dật ca, Phong Chí bọn họ bắt em làm con tin, mang về bộ lạc bọn họ, hiện tại muốn anh đem 《Linh Hồn Tự Khúc》 làm trao đổi. Tù trưởng bộ lạc của bọn họ là một cường giả Thánh Vực, anh xem có biện pháp nào cứu em không, không có biện pháp thì em tự sát, xác suất luân hồi dù sao cũng nhỏ."

Thấy tin tức này, Hoàng Dật hơi ngẩn ra, hắn không ngờ rằng lúc mình logout, dĩ nhiên xuất hiện đại sự như vậy, bọn họ tính toán Phong Chí, Phong Chí cũng tính toán bọn họ, hơn nữa hiện tại là Phong Chí bọn họ thành công trước một bước!

"Anh đi cứu em!" Hoàng Dật trực tiếp gửi bốn chữ qua, sau đó lập tức biến thành hình thái Bán Thú Nhân, ngay sau đó, hắn đi tới vị trí Tần Thời Vũ ngồi qua, hít hít mũi.

Một mùi thơm quanh quẩn chớp mũi, Hoàng Dật nhớ kỹ mùi này, sau đó liền dùng dùng sát khí rời khỏi.

"Tiểu Mê Đồ, đem tư liệu của bộ lạc Phong Chí cho tôi. Mặt khác, chuẩn bị

vật tư chiến đấu cho 50 vạn người, danh sách cụ thể đi bàn với Tịch Dương." Hoàng Dật lập tức gửi một tin tức cho trưởng bộ phận hậu cần Tiểu Mê Đồ.

Tiểu Mê Đồ cũng là một tội phạm có biểu hiện xuất sắc trong Hoa Hồng Ngục Giam, trước khi vào tù đã từng tham gia chiến tranh Đông Á, lần thứ năm vừa vặn làm hậu cần, Hoàng Dật đặc biệt đem bộ phận hậu cần của Anh Hùng công hội giao cho hắn.

"Tốt Dật ca, tôi đem tư liệu gửi cho anh!" Tiểu Mê Đồ lập tức đem tư liệu bộ lạc của Phong Chí gửi đến.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại gửi một tin tức cho Tịch Dương: "Tịch Dương, cậu cấp tốc tập kết đoàn chiến trường, tôi muốn 50 vạn người, chuẩn bị trong mấy ngày nay, lập tức muốn đánh trận. Phương diện vật tư chiến đấu cậu hỏi Tiểu Mê Đồ, hắn sẽ chuẩn bị."

"Tốt! Đại ca! Tôi đi làm ngay!" Tịch Dương lập tức trả lời, giữa những hàng chữ lộ ra một vẻ hưng phấn.

Kế tiếp, Hoàng Dật gửi một cái tin tức cho Bá Vương: "Bá Vương, qua hai ngày nữa đoàn chiến trường dưới trướng của Tịch Dương muốn đánh trận, đến lúc đó ông cũng xuất chinh.《Linh Hồn Tự Khúc》 của ông hiện tại đã nghiên cứu ra hai đoạn giai điệu, có thể tăng thuộc tính của toàn quân đoàn, giảm xác suất luân hồi của toàn quân đoàn, một mình ông bằng với một đoàn."

"Không thành vấn đề!" Bá Vương cũng lập tức trả lời.

Hiện tại, toàn bộ Anh Hùng công hội dường như một động cơ được kích hoạt, các bộ phận đều hợp tác chặt chẽ, chuẩn bị cho cuộc viễn chinh gần đến.

Kế tiếp, hóa thân của Hoàng Dật cười Tịch Long, dựa theo vị trí tọa độ của Tiểu Mê Đồ cho, nhanh chóng chạy tới bộ lạc của Phong Chí.

Một Sát Thần, đang cấp tốc đến gần đám Bán Thú Nhân kia.

...

"Tù trưởng đại nhân, hiện tại Tần Thời Vũ đã rơi vào trong tay chúng ta, nói vậy Miếu Sát hiện tại đã biết tin tức này. Hẳn cũng có thể biến thành Bán Thú Nhân, có thể theo mùi vị truy tung đến đây, phỏng chừng hẳn mang theo Linh Hồn Tự Khúc tới! Với tốc độ của hẳn, hai ngày sau là có thể đến." Phong Chí khẽ cười nói, lúc này hẳn đang ở cùng tù trưởng Bán Thú Nhân trong một ngôi nhà, nhìn Tần Thời Vũ bị trói chặt trước mắt.

"Cô gái nhỏ, người đừng có gấp, người yêu của người lập tức tới cứu người, người chờ một chút đi!" Tù trưởng Bán Thú Nhân nhìn Tần Thời Vũ, mỉm cười, sau đó xoay người bước nhanh rời đi.

Phong Chí hung hăng nhìn bộ ngực căng tròn của Tần Thời Vũ, liếm liếm môi, trong mắt tràn đầy sắc dục, nhưng cuối cùng hẳn chỉ có thể xoay người rời đi, hẳn không có khả năng thật sự đi mạo phạm Tần Thời Vũ. Mạnh mẽ chạm vào đối phương, mỗi giây tăng một điểm giá trị tội ác, giống như Hoàng Dật lúc trước công thi thể của Tần Thời Vũ tại Long Đô. Về phần cởi quần áo, cường hôn loại chuyện mạo phạm thân thể này, vậy nghiêm phạt càng lợi hại hơn, trực tiếp gặp trời phạt, bị sét đánh chết.

Tần Thời Vũ nhìn chăm chăm thân ảnh rời đi của bọn họ, trong lòng có chút lo lắng, không biết Hoàng Dật sẽ làm sao tới cứu cô ấy. Thời gian của cô ấy cũng không nhiều, cô ấy hiện tại đang trong tình huống đặc thù, nếu như mạnh mẽ logout, vậy nhân vật của cô ấy vẫn ở chỗ này, trong trạng thái không người điều khiển. Trừ phi cô ấy có thể tự sát, thoát khỏi trạng thái này, như vậy mới có thể logout bình thường, nhưng tự sát sẽ đổi mất mạo hiểm luân hồi.

...

Tốc Long của Hoàng Dật chạy rất nhanh, tại lúc gần tối, chạy tới một khu rừng rậm, sớm hơn so với thời gian dự đoán của Phong Chí.

Hẳn hiện tại là hình thái Bán Thú Nhân, sử dụng kỹ năng chủng tộc 【 Truy

Tung Khứu Giác], một đường ngửi mùi của Tần Thời Vũ, truy tung tới đây.

Khu rừng rậm này, tên là Thị Huyết Sâm Lâm, chính là đại bản doanh của bộ lạc Phong Chí bọn họ. Đại lục có vô số bộ lạc Bán Thú Nhân, bộ lạc của Phong Chí bọn họ cũng được coi như bộ lạc cỡ lớn, có 180 vạn nhân khẩu, người chơi bên trong có 50 nhiều vạn, khắp rừng rậm giống như một quốc gia, được bọn họ thống trị.

Lúc này đang là buổi tối, trong rừng rậm một mảnh đen kịt, chim thú kêu to, chính là thời cơ tốt để giết người phóng hỏa.

Hoàng Dật lập tức chui vào rừng rậm, dọc theo mùi của Tần Thời Vũ truy tung qua.

Dọc theo đường đi, Hoàng Dật thấy được rất nhiều dấu vết di chuyển, thể hiện ra trong rừng rậm có rất nhiều nhân loại. Đi một hồi lâu, hẳn rốt cục bắt đầu phát hiện tháp canh gác, ở trên có Bán Thú Nhân đang tuần tra.

Hoàng Dật lặng lẽ né tránh bọn họ, hẳn từ nhỏ đã được huấn luyện năng lực phản trình sát, tránh né những lính gác này đương nhiên là không nói chơi.

Dần dần, càng đi vào bên trong, trạm canh gác xung quanh càng nhiều, đến cuối cùng đã vô số, muốn tránh cũng không được.

Mà đến nơi đây, mùi của Tần Thời Vũ cũng biến mất, hẳn là bị cường giả Thánh Vực mạnh mẽ xóa đi, khiến cho Hoàng Dật không cách nào truy ra vị trí cụ thể.

Lúc này, đường phía trước trở nên trắc trở, trạm canh gác quá dày đặc, mùi của Tần Thời Vũ lại biến mất, không biết cô ấy rốt cục ẩn thân nơi nào.

"Tiểu Vũ, em ở đâu? Nói cho anh biết vị trí." Kế tiếp, Hoàng Dật gửi một tin tức cho Tần Thời Vũ.

"Không biết, lúc em tới là bịt mắt, em chỉ biết em đang ở trong một hầm

ngâm." Tần Thời Vũ lập tức trả lời.

Cái này, cục diện cũng rất phiền phức, Hoàng Dật không biết Tần Thời Vũ rốt cục bị giấu ở địa phương nào, muốn tìm được cô ấy dường như tìm kim biển rộng, chỉ có tù trưởng bộ lạc và Phong Chí mới biết được vị trí cụ thể của cô ấy.

Kế tiếp, Hoàng Dật chỉ có thể thực thi phương án dự bị, hẩn lập tức biến thành hình thái mèo trắng nhỏ linh hoạt nhất, sau đó tiếp tục đi tới. Hình thái Bán Thú Nhân đã vô dụng, hơn nữa mục tiêu quá lớn, dễ bị phát hiện, mà hình thái linh miêu rất nhỏ, rất bí mật, trạm canh gác có nhiều cũng rất khó phát hiện hẩn.

Dần dần, Hoàng Dật vượt qua vô số trạm canh gác tháp, rốt cục bắt đầu nhìn thấy một ít nhà gỗ, trong cửa sổ lóe ra ngọn đèn màu cam, trong nhà gỗ mơ hồ có một chút thân ảnh của Bán Thú Nhân, bọn họ bình tĩnh sinh hoạt ở chỗ này.

Xem ra, ở đây cũng là khu cư trú của bộ lạc, trạm canh gác tháp không nhiều như trước đó, Hoàng Dật có thể yên tâm đi tới.

Theo Hoàng Dật thâm nhập, nhà gỗ dọc theo đường đi cũng càng ngày càng tinh xảo, thể hiện ra địa vị của chủ nhân càng ngày càng cao.

Đi như thế một tiếng đồng hồ, Hoàng Dật đã tới khu vực trung tâm, nơi này bốn phía trên cơ bản đều là nhà ở, vô số Bán Thú Nhân cư trú, rất có mùi vị của một thành phố nhỏ.

Kế tiếp, Hoàng Dật sẽ đại náo bộ lạc Bán Thú Nhân này, hẩn tìm một chỗ tương đối hẻo lánh, lập tức triệu hồi ra Anh Hùng ngục giam, sau đó đi vào.

Sau vài phút, hẩn vội vã đi ra, sau đó chạy ra phương xa, mà lối vào của Anh Hùng ngục giam phía sau hẩn, thì dần dần biến mất, một con nhím khổng lồ mình đầy gai nhọn dần hiện ra!

Đây là phân thân của tội phạm do Hoàng Dật thả ra, nơi này là khu vực trung

tâm của bộ lạc, con nhím này trốn không thoát, gặp người thì giết, vô luận giết là ai, đều sẽ mạo phạm bộ lạc Bán Thú Nhân, nhất định có thể dẫn động cao thủ trong bộ lạc đến đây bao vây tiêu diệt.

Người cường đại nhất của bộ lạc, cũng là tù trưởng bộ lạc hơn cấp 100, vừa bước vào trình tự Thánh Vực, ngoài ra còn có một vài cao thủ cấp 80 90, Hoàng Dật căn bản không có cách nào liều mạng với bọn họ, chỉ có thể dựa vào loại phương pháp này để tiêu hao sức chiến đấu của bọn họ.

"A! Có địch tập kích!" Đúng lúc này, Hoàng Dật nghe chỗ trước đó truyền đến một tiếng thét kinh khủng, sau đó một căn nhà ở tựa như bị cự thú cạy mạnh phá tan, vài cây đại thụ cũng bị đụng ngã, sau đó là tiếng kêu thảm thiết của một ít Bán Thú Nhân.

Chỉ một thoáng, bộ lạc Bán Thú Nhân bị giạt mình tỉnh giấc!

Một ít trong nhà gỗ đã tắt đèn, bỗng nhiên sáng lên ngọn đèn, sau đó là âm thanh chiến đấu, tiếng va chạm của đao kiếm, tiếng chạy bộ, tiếng la hét, các loại âm thanh đan vào cùng nhau, phá vỡ một đêm bình tĩnh.

Hoàng Dật tiếp tục đi tới, hắc hiện tại đang ở khu vực trung tâm của bộ lạc Bán Thú Nhân, cách mỗi một khoảng cách, hắc thả ra phân thân của một tội phạm. Phân thân của tội phạm hắc thả ra, đều là cái loại có thể tạo thành thương vong rất lớn, nhưng trên cơ bản có thể bị tiêu diệt.

Cứ như vậy, toàn bộ bộ lạc Bán Thú Nhân đều bị Hoàng Dật làm cho âm ỉ túi bụi, khắp nơi đều là tiếng cảnh báo, tiếng thét chói tai, tiếng kêu thảm thiết, tiếng giết địch không dứt bên tai, trên trăm vạn Bán Thú Nhân hoàn toàn bị cuốn vào, âm ỉ gà chó không yên.

Đúng lúc này, khắp rừng rậm bầu trời, bỗng nhiên vang lên một âm thanh tức giận--

"Miếu Sát, ta biết người đã đến, người cũng dám phá hư bộ lạc của chúng ta

như vậy, bất quá người không tìm được Tần Thời Vũ, ả đã bị chúng ta giấu, muốn cứu Tần Thời Vũ trở về, thì người ngoan ngoãn đầu hàng, đồng thời giao ra Linh Hồn Tự Khúc."

Cái âm thanh này, cũng là âm thanh của tù trưởng Bán Thú Nhân!

Hoàng Dật lúc này đang trốn ở dưới một đại thụ, sau khi hắn nghe được âm thanh này, hơi lắc đầu, hắn cũng không dự định đầu hàng, đối phương tuy rằng bắt được Tần Thời Vũ, nhưng cũng không dám giết cô ấy, con tin còn sống mới có giá trị. Hơn nữa tù trưởng Bán Thú Nhân lúc này, hắn là đang bận rộn cùng các cao thủ đánh chết đám phân thân của tội phạm, không rảnh tìm kiếm hắn.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục chuyển động trong rừng rậm, dùng phương pháp của mình tìm kiếm Tần Thời Vũ.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 320: Hầm Ngâm

Lúc trước Hoàng Dật trợ giúp Viêm Hoàng quân đoàn giành được thủ sát của Cương Thi vương, đã từng thu được một đôi giày truyền kỳ tên là [Thiết Cốt Chi Ngoa], sau đó đưa cho Tần Thời Vũ, cô ấy vẫn đều mang ở trên người.

Hiện tại, Hoàng Dật dựa vào năng lực [khứu bảo] tìm kiếm, tất cả bảo vật trong phạm vi 10 km sẽ thể hiện ra, chỉ cần tra thấy được trang bị truyền kỳ, cơ bản là có thể xác định phương hướng của Tần Thời Vũ, trừ phi trong bộ lạc này cũng có trang bị truyền kỳ.

Dọc theo đường đi, Hoàng Dật phát hiện không ít bảo vật, đều là của bộ lạc Bán Thú Nhân, nhưng trang bị truyền kỳ thật ra vẫn không phát hiện.

" Miếu Sát chết tiệt, không biết từ nơi nào đưa tới nhiều cường giả như vậy, Tử Dạ trưởng lão vừa rồi chết trận!"

"Tù trưởng đại nhân bị thương! Nhanh! Mọi người nhanh đi trợ giúp!"

...

Lúc này, Hoàng Dật nhìn thấy một đám Bán Thú Nhân phía trước đang cấp tốc đi tới, cầm một cây đuốc rực cháy, ánh lửa chập chờn chiếu sáng rừng cây, mang đến một bầu không khí tiêu sát.

Xem ra, lúc này bộ lạc Bán Thú Nhân đã tới thời khắc sinh tử tồn vong, ngay cả tù trưởng Thánh Vực đều đã bị thương, càng không thể đến đây truy sát hãn.

Hoàng Dật tranh thủ thời gian, tiếp tục tìm kiếm trong bộ lạc, thân ảnh của hãn lao qua từng căn nhà ở, hướng về phương xa.

Đúng lúc này, Hoàng Dật bỗng nhiên phát hiện ở 10 km phía trước, có một việc trang bị truyền kỳ!

Trong lòng hân hoan vui vẻ, lập tức nhanh chóng chạy qua, thân ảnh nhanh chóng chọt lóe trong rừng rậm, không bị bất luận kẻ nào phát hiện.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền đi tới địa điểm, nơi này là một nhà gỗ bình thường, không có bất luận cái gì dị dạng, nhìn từ bề ngoài, căn bản sẽ không có liên hệ với hầm ngầm.

Nhưng năng lực Khứu Bảo của Hoàng Dật lại phát hiện, trang bị truyền kỳ ngay dưới chân của hắn, nhưng không biết lối vào hầm ngầm rốt cục giấu ở nơi nào bên trong nhà gỗ.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức biến thân trở thành hình người, sau đó cái trán nhúc nhích, mở ra con mắt thứ ba.

Con mắt thứ ba có năng lực xuyên thấu, hắn nhìn vào bên trong nhà gỗ xung quanh, ánh mắt xuyên qua tường gỗ, nhìn thấy tình hình bên trong. Lúc này, hắn phát hiện, trong những căn nhà gỗ dĩ nhiên đều có một Bán Thú Nhân len lén canh giữ, bọn họ cũng không có bởi vì âm ỉ long trời lở đất bên ngoài mà rời đi. Nếu có người ngoài len lén len vào, nhất định sẽ bị người ở bên trong phát hiện.

Dần dần, ánh mắt của Hoàng Dật đảo qua từng căn nhà gỗ, cuối cùng ở một nhà gỗ bên phải, phát hiện lối vào của hầm ngầm. Lối vào giống như một miệng giếng, bị một tấm ván gỗ phủ lên, trên tấm ván gỗ có một Bán Thú Nhân đang ngáp ngủ.

Hoàng Dật lén lút đi tới, tới bên cạnh nhà gỗ, sau đó lần thứ hai biến thành hình thái linh miêu, hai ba cái liền từ cửa sổ leo vào, sau đó nhẹ nhàng mà đi tới trước lối vào.

Trên tấm ván gỗ của lối vào, là một Bán Thú Nhân đang nằm, muốn đi vào hầm ngầm nhất định phải đem Bán Thú Nhân đánh chết, nhưng tốc độ đánh chết

phải nhanh, hơn nữa không thể khiến cho đối phương phát ra động tĩnh, nếu không sẽ kinh động người bên ngoài.

Kế tiếp, Hoàng Dật lần thứ hai biến thành người hình, lấy ra Quỷ Phủ truyền kỳ, chuyển đổi thành hình thái rìu một tay, sau đó sử dụng [Tốc Phán Tốc Quyết], trong 20 giây tăng lên 50% tốc độ công kích.

Ngay sau đó, hắn đem rìu vung lên cao!

Ánh trắng ngoài cửa sổ chiếu vào, rọi hình ảnh cầm rìu giơ lên của hắn lên trên tường, cánh tay vô cùng trắng kiện, cơ bắp cuồn cuộn, đây là đôi tay lấy ra từ một quyền sư cấp 150! Bên trong ẩn chứa lực lượng kinh người!

Sau một khắc, Hoàng Dật sử dụng toàn lực, hướng cái cổ của Bán Thú Nhân hung hăng bổ xuống một [Trọng Phán]!

"Phập!" Âm thanh kim loại cắm vào da thịt vang lên, Quỷ Phủ chọt sâu vào cái cổ của Bán Thú Nhân!

Nhưng Bán Thú Nhân da dày thịt béo, Hoàng Dật không thể lập tức đánh chết, ngược lại làm đối phương thức tỉnh!

Trong tay Bán Thú Nhân cầm một cây búa, vừa nhìn thấy Hoàng Dật, vô thức đập đến, đồng thời cái miệng cũng mở ra, muốn phát ra tiếng kêu!

Chỉ cần hắn ta hô lên, vô luận là hô cái gì, tất cả Bán Thú Nhân xung quanh đều có thể nghe! Đến lúc đó kế hoạch của Hoàng Dật sẽ trực tiếp ngâm nước nóng!

"Tước vũ khí!" Ngay tại giờ phút này, Hoàng Dật sử dụng Tước Vũ Khí, không chỉ cướp đi vũ khí, còn làm đối phương bị cấm ngôn hai giây!

Bán Thú Nhân mở miệng, nhưng từ đầu đến cuối hô không ra tiếng, dường như một câm!

"Trọng Phán!" Hoàng Dật lần thứ hai nện một công kích đơn thể mạnh nhất xuống Bán Thú Nhân!

Bán Thú Nhân trực tiếp bị đập thành huyết nhục không rõ, nhưng vẫn không chết.

Hoàng Dật tiếp tục dùng【 Trọng Phán 】, cây rìu trên đôi tay trắng kiệu bổ xuống trên người Bán Thú Nhân. Lúc này, hẳn có Tốc Phán Tốc Quyết, tốc độ công kích rất nhanh, mà đôi tay trắng kiệu này có thể tăng lực công kích, giá trị sinh mệnh của Bán Thú Nhân giảm xuống với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Cuối cùng, thời gian cấm ngôn của Bán Thú Nhân kết thúc, cũng đồng thời bị Hoàng Dật chém thành nát bấy, ngay cả thi thể đều không còn.

Hoàng Dật trước đó hấp thu đầy 250 điểm nội khí đã tiêu hao xong, nếu như Bán Thú Nhân còn chịu được thêm một chút, vậy hẳn đã không còn nội khí để dùng Trọng Phán.

Lúc này, ngoài phòng vẫn im ắng, chỉ có âm thanh huyền ảo ồn ào phương xa mơ hồ truyền đến, Hoàng Dật vừa rời chiến đấu không khiến cho người bên ngoài chú ý.

Lực lượng thủ vệ của hầm ngầm này cũng không nhiều, tù trưởng hẳn là rất có lòng tin đối với tính bảo mật của địa phương này, dù sao phương thức dùng năng lực Khứu Bảo để tìm người giống như Hoàng Dật vẫn là mới nghe lần đầu, thuộc về một loại năng lực dành riêng, không có nhiều người biết.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn về phía tấm ván gỗ.

Tấm ván gỗ này cũng không phải là ván gỗ bình thường, mà là ván gỗ của một loại cây cối đặc thù, cả vật thể có một ít ma pháp điều khiển kỳ dị, những điều khiển này được khắc liền nhau, cực kỳ tự nhiên, không phải do người là điêu khắc ra, mà là tự nhiên mọc ra.

Hoàng Dật nhận ra loại gỗ này, loại gỗ này là điều văn mộc, là một loại gỗ cực kỳ cứng, ngay cả cường giả Thánh Vực đều không có biện pháp dùng sức mạnh phá vỡ. Hèn chi tù trưởng Bán Thú Nhân chỉ phái một Bán Thú Nhân trông coi ở chỗ này, dù cho không ai ở chỗ này trông coi, hầm ngầm này cũng đủ kiên cố.

Hoàng Dật thử một chút, cánh tay sử dụng toàn lực nâng tấm ván gỗ lên, nhưng tấm ván gỗ dường như mọc trên mặt đất, căn bản không có cách nào nâng lên.

Mà trên tấm ván gỗ cũng không có ổ khoá khổng lồ các loại, hẳn là thuộc về một loại cánh cửa cơ quan, phải tìm được cơ quan mới có thể mở.

Bất quá cái này không làm khó được Hoàng Dật, kế tiếp, hắn sử dụng con mắt thứ ba, cẩn thận lục soát từng ngõ ngách của phòng này, ánh mắt xuyên thấu đảo qua mỗi một vật phẩm.

Rất nhanh, Hoàng Dật dễ dàng tìm được cơ quan, đó là một ván gỗ trên tường, ván gỗ còn lại đều là chết, riêng ván gỗ này có thể hoạt động, rõ ràng là có chuyện.

Hoàng Dật nhẹ nhàng đẩy ván gỗ, nhất thời, điều văn mộc trên lối vào hầm ngầm tự động mở lên, bên trong là từng bậc thang, thông xuống hầm ngầm bên dưới.

Hoàng Dật rút cục thở dài một hơi, lập tức từ bậc thang đi xuống phía dưới, đi tới hầm ngầm.

Lúc này, Tần Thời Vũ đang bị trói chặt, nhét vào góc hầm, cô ấy sau khi nghe tiếng bước chân vang lên, nhất thời mở đôi mắt đẹp, nhìn qua hướng lối vào, trong mắt mơ hồ có một tia chờ mong.

Giây phút ấy, cô ấy lập tức thấy được trên cầu thang, xuất hiện một thân ảnh quen thuộc, hẳn từng bước từ trong bóng tối đi tới, dường như khai phá hắc ám

vô tận và sương mù dày đặc, đi đến cô ấy.

Trong mắt Tần Thời Vũ nhất thời hiện lên một tầng hơi nước, mỗi khi cô ấy gặp phải nguy hiểm, thân ảnh này sẽ xuất hiện, vô luận cách xa bao nhiêu, vô luận có bao nhiêu người ngăn trở, hắn sẽ đột phá vòng vây, để đến bên cạnh cô ấy, mang cô ấy rời đi.

Khi Long Đô bị vây, thân ảnh này đi qua hải dương khô lâu cuộn cuộn, đi qua hơn ba mươi vạn người Phong Chí ngăn trở, mang theo cô ấy thoát khỏi chỗ đó.

Mà lần này, hắn đi qua bộ lạc do một cường giả Thánh Vực tọa trấn, tại một chỗ ít người có thể bị tìm được, tìm tới cô ấy.

Chỉ cần có hắn, tựa như tất cả trắc trở cũng không là trắc trở, đây là một loại tín nhiệm không hiểu. Dù cho có một ngày, cô ấy bị nhốt dưới trong vực sâu vạn dặm, ngăn cách với nhân thế, cô ấy cũng sẽ không sợ, bởi vì cô ấy biết, người kia nhất định sẽ đến, vô luận cách xa bao nhiêu.

"Tiểu Vũ, anh tới." Hoàng Dật đi tới bên cạnh Tần Thời Vũ, cúi thân thể xuống, cõng dây thừng trói trên người cô.

"Dật ca!" Tần Thời Vũ nhất thời khóc ra, chăm chú ôm Hoàng Dật, vẻ yếu đuối cô thiếu nữ toát ra không chút nào che giấu.

Hoàng Dật mỉm cười, đưa tay vỗ vỗ lưng cô ấy, nhưng mặc cô ấy khóc.

Hai người, cứ như thế ở trong hầm ngầm âm u, ôm lấy nhau.

Mà ở trên đỉnh đầu bọn họ, là hơn một trăm vạn kẻ địch.

"Chúng ta đi thôi! Qua vài ngày chúng ta trở lại tiêu diệt bọn họ." Hoàng Dật nói xong, đưa tay lau khô nước mắt của Tần Thời Vũ.

"Thế nhưng nơi đây đang ở trong bộ lạc, chúng ta trốn không đi, em cũng

không có năng lực đối tới đối lui như anh." Tần Thời Vũ mặt nhăn nói.

"Không có việc gì, anh có biện pháp." Hoàng Dật mỉm cười, cho cô ấy một ánh mắt yên tâm.

Kế tiếp, Hoàng Dật quay đầu nhìn bốn phía hầm ngầm này một chút, tường ở đây, trần nhà, mặt đất đều có ma pháp điều khiển, khiến hầm ngầm trở thành một nhà lao rất khó bị công phá.

"Anh đang nhìn cái gì?" Tần Thời Vũ không giải thích được hỏi.

"Tôi muốn cho bọn họ một phần đại lễ! Em đi ra bên ngoài chờ anh trước." Hoàng Dật nói xong, lập tức lấy ra 《Anh Hùng chi thư》, triệu hồi ra Anh Hùng ngục giam, bước vào.

Tần Thời Vũ tuy rằng hiếu kỳ, nhưng vẫn ngoan ngoãn rời đi, đi qua cầu thang tới bên ngoài.

Kế tiếp, Hoàng Dật từ trong Anh Hùng giam ngục, thả ra phân thân của một tội phạm cường đại nhất từ khi hắn đi tới bộ lạc Bán Thú Nhân. Tội phạm này tên là Hỏa Nữ, cao tới cấp 151, Hoàng Dật thả ra phân thân có 40% thực lực của cô ấy! Thực lực của phân thân này, còn mạnh hơn vài phần so với tù trưởng Bán Thú Nhân mới hơn cấp 100.

Muốn đánh bại phân thân này, tù trưởng phải tập hợp đám cao thủ cấp 80 90 trong bộ lạc, mọi người hợp lực mới được. Nhưng như vậy cũng sẽ lưỡng bại câu thương, đánh xong trận chiến này, toàn bộ cao thủ của bộ lạc Bán Thú Nhân cũng ngã xuống không khác biệt lắm.

Mà khi đó, cũng là thời khắc Hoàng Dật mở ra chiến tranh diệt tộc.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 321: Âm Thanh Quý Dị Dưới Hàm Ngâm

Sau khi thả phân thân của Hỏa Nữ, Hoàng Dật cấp tốc rời khỏi chỗ này, về phòng bên ngoài, sau đó hẩn tấm ván gỗ đóng lại, đem phân thân của Hỏa Nữ nhốt bên trong.

Hoàng Dật tựa như có thể thấy, biểu tình đặc sắc tuyệt luân của tù trưởng Bán Thú Nhân khi mở hàm ngâm.

"Dật ca, sao biểu tình của anh có cảm giác âm hiểm vậy?" Tần Thời Vũ thấy Hoàng Dật đi ra, không khỏi thấp giọng hỏi.

"Anh tặng bọn họ một phần đại lễ, lần sau bọn họ mở hàm ngâm, là có thể thấy thành ý của anh." Hoàng Dật cười âm hiểm, sau đó dặt tay nhỏ mềm mại của Tần Thời Vũ, đi tới bên cạnh cửa sổ, lặng lẽ nhảy ra.

Lúc này, bọn họ sẽ không thể đi loạn, Tần Thời Vũ không có biến thân, một người sống như thế, muốn thần không biết quỷ không hay từ khu vực trung tâm của bộ lạc rời đi là hoàn toàn không có khả năng, tùy thời sẽ bị phát hiện.

"Nắm chặt anh, chúng ta bay ra!" Hoàng Dật hướng Tần Thời Vũ căn dặn một tiếng, sau đó phía sau lưng bỗng nhiên "phập" một tiếng, mở một đôi cánh màu đen, dường như một hắc ám thiên sứ. Trong đôi cánh toát ra khí tức hắc ám thuần khiết, từng lông chim thật dài, dường như một mũi đao nhọn, lợi hại không gì sánh được.

Đôi cánh này, chính là đôi cánh mà Hoàng Dật lấy trên người một cường giả cấp 150, ráp vào hóa thân, hiện tại lần đầu tiên xuất hiện công dụng.

Kế tiếp, Hoàng Dật đập đôi cánh màu đen, toát ra một dòng khí lưu yếu ớt, mang theo Tần Thời Vũ cấp tốc bay lên bầu trời đêm, biến mất tại chỗ.

Hoàng Dật bay rất cao, hầu như bay vào tầng mây, người trên mặt đất cơ bản đều bị lá cây rừng rậm che khuất, cho dù ngẩng đầu cũng rất khó thấy bọn họ.

Trong rừng rậm phía dưới, còn có thể thấy cây đuốc di chuyển chung quanh, âm thanh huyền ảo ồn ào, tiếng đánh nhau mơ hồ truyền đến, đám Bán Thú Nhân còn đang bận rộn đánh chết phân thân của tội phạm, không biết đã chết bao nhiêu người.

Đến tận đây, Hoàng Dật thành công mang theo Tần Thời Vũ, chạy ra bên ngoài.

...

"Dật ca, sao năng lực gì anh cũng đều có vậy!" Trên không trung, Tần Thời Vũ ôm Hoàng Dật, đôi mắt đẹp sùng bái nhìn hắn, còn cố ý đem bộ ngực đầy đặn của mình ép chặt trong lòng hắn, ép đến độ biến hình.

"Em còn như vậy, anh sẽ ngã xuống." Hoàng Dật cảm thụ được sự thoải mái tê tái trong lòng, thân thể khẽ run lên, ngay cả tiết tấu phi hành đều bị rối loạn.

"Được rồi, không đùa anh nữa." Tần Thời Vũ hơi cười một ít, sau đó nói: "Dật ca, ngày hôm qua anh 2 bảo em hỏi anh, đại khái lúc nào bại lộ thân phận?"

Hoàng Dật trầm ngâm một hồi, nói: "Số 2 là con bài chưa lật lớn nhất của chúng ta, không thể đơn giản bại lộ, chờ lúc quốc chiến rồi nói sau!"

"Ừm!" Tần Thời Vũ gật đầu, sau đó nhìn bầu trời, cảm khái một tiếng "Nếu như anh 3 và anh 8 còn sống thì tốt rồi, chúng ta lại có thêm hai lá bài chưa lật."

"Khi chúng ta đi trên con đường này, tử vong vẫn theo chúng ta, chúng ta lúc nào cũng như đang khiêu vũ trên lưỡi dao, không cẩn thận là sẽ chết." Hoàng Dật chặt ôm chặt Tần Thời Vũ trong lòng, nhìn đôi mắt đẹp gần trong gang tấc

của cô ấy, động tình nói: "Tiểu Vũ, sau này em chấp hành nhiệm vụ, ngàn vạn lần phải nhớ kỹ cẩn thận, anh không hy vọng khi anh rời khỏi Hoa Hồng Ngục Giam, chỉ có thể mua một bó hoa hồng, đặt trên mộ của em, nhớ lại dáng dấp của em."

"Em nhất định sẽ bảo vệ tốt bản thân, em muốn đích thân thấy anh từ trong Hoa Hồng ngục giam đi ra."

...

Bay một hồi lâu, hai người rốt cục rời khỏi phạm vi của Thị Huyết Sâm Lâm.

Bọn họ cấp tốc đáp xuống, ngồi lên thú cưỡi, nhanh chóng chạy về Long Đô.

Hai con Địa Hành Long mạnh mẽ, nhanh chóng phóng đi dưới trăng sáng, một đường không gặp cản trở gì, an toàn về tới Long Đô.

"Tịch Dương, đoàn đội của cậu tập kết thế nào rồi?" Sau khi trở lại Long Đô, Hoàng Dật lập tức gửi tin cho Tịch Dương.

"Ngày hôm nay vừa gửi thông báo, các phân đoàn trưởng đều an bài người, đại khái ngày kia là có thể tập kết được 50 vạn người xuất chinh. Mặt khác, bộ phận hậu cần của Tiểu Mê Đồ bên kia, cũng chuẩn bị xong tất cả vật tư vào ngày kia." Tịch Dương nhanh chóng trả lời, nói cho Hoàng Dật biết tiến độ cơ bản.

Hoàng Dật gật đầu, Tịch Dương làm việc còn muốn nhanh hơn so với trong tưởng tượng của hắn, chỉ cần đợi đến ngày kia bọn họ có thể xuất chinh, san bằng bộ lạc Bán Thú Nhân.

...

Cùng lúc đó, tại Thị Huyết Sâm Lâm xa xôi.

Phân thân cuối cùng của tội phạm, rốt cục bị tù trưởng Bán Thú Nhân một gậy đập nát tiêu tán trên không trung.

Trận chiến này, bọn họ trả giá rất đắt, nhưng không thu được bất luận chỗ tốt gì, Hoàng Dật đều chỉ thả phân thân của tội phạm, giết chết không có bất luận cái gì khen thưởng. Nếu như là bản thể của tội phạm, vậy sau khi giết chết còn có thể lưu lại một thi thể cường đại, bù đắp tổn thất của bọn họ.

"Tình huống thương vong của chúng ta ra sao?" Tù trưởng hướng một Bán Thú Nhân cấp 80 hỏi, sắc mặt tràn đầy sương lạnh.

Bán Thú Nhân cấp 80 nơm nớp lo sợ tiến tới hai bước, cung kính đáp: "Báo cáo tù trưởng đại nhân, tình huống thương vong đã biết của đêm nay như sau: Tử Dạ trưởng lão, Ma Dạ trưởng lão, Lãnh Dạ trưởng lão, Hàn Dạ trưởng lão, Vũ Dạ trưởng lão toàn bộ tử vong, tế ti trưởng Đông Dạ tử vong, đại pháp sư Bạch Dạ trọng thương, mặt khác còn có 13 vạn dũng sĩ tử vong. . ."

"Rầm!" Tù Trưởng Bán Thú Nhân cảm mạnh lang nha bổng xuống mặt đất, đập ra một hố sâu, thể hiện ra phần nộ trong nội tâm, tất cả Bán Thú Nhân xung quanh, đều bị dọa đến run lên.

Tù trưởng nổi giận, không ai có thể ngăn cản!

Sau một khắc, tù trưởng nhìn quanh bốn phía, sử dụng thực lực của cường giả Thánh Vực, cao giọng hô: "Miếu Sát, ta biết người còn trốn trong rừng, hiện tại ta cho người một cơ hội cuối cùng, người mau mau đem Linh Hồn Tự Khúc giao ra đây, nếu không ta hiện tại sẽ đi giết chết Tần Thời Vũ, lỡ như ả luân hồi, các người sau này sẽ rất khó gặp lại!"

Trong Thị Huyết Sâm Lâm, khắp nơi đều có thể nghe được âm thanh này, hơn một trăm vạn Bán Thú Nhân, tất cả đều nghẹn khuất nghe âm thanh này, toàn bộ bộ lạc của bọn họ, bị một mình Hoàng Dật làm âm ỉ gà chó không yên! Giờ này phút này, mỗi người đều hận không thể ăn tươi thịt hăng, uống sống máu của hăng.

"Người không ra sao? Được! Vậy ta hiện tại đi giết Tần Thời Vũ, tương lai bộ lạc chúng ta và các người không chết không thôi!" Tù trưởng hầu như là

nghe thấy nói ra những lời này, sau đó đi nhanh đến hướng hầm ngầm. Mà đám Bán Thú Nhân xung quanh cũng nhanh chóng đuổi theo.

Lúc này, bầu không khí của Thị huyết Sâm Lâm dường như đọng lại, tù trường hoàn toàn tức giận, kế tiếp cũng là điên cuồng trả thù!

Rất nhanh, tù trưởng liền suất lĩnh tất cả cao thủ trong bộ lạc, hùng hổ đi tới trước nhà gỗ giam giữ Tần Thời Vũ. Tù trưởng ngay cả vào cửa cũng không mở, trực tiếp một gậy đập nát tường gỗ, đập phế tích đi qua.

"Hả? Thủ vệ dĩ nhiên tự ý rời đi! Tử tội!" Tù trưởng thấy bên trong không có một bóng người, không khỏi giận quát một tiếng.

Bán Thú Nhân thủ vệ vốn dĩ ở chỗ này đã bị Hoàng Dật giết, ngay cả thi thể đều đã biến mất, không để lại chút vết tích nào, tù trưởng chỉ cho rằng đối phương tự ý rời khỏi chỗ này.

Kế tiếp, tù trưởng trực tiếp đi tới một vách tường khác, mở cơ quan ván gỗ.

Sau một khắc, tấm ván gỗ điều khiển trên lối vào của hầm tự động mở ra, lộ ra một cầu thang, thông xuống hầm ngầm về phía dưới.

"Miếu Sát, kế tiếp, người chờ nghe tiếng kêu thảm của Tần Thời Vũ đi." Tù trưởng nở nụ cười tàn khốc một tiếng, sau đó hướng sang một cao thủ Bán Thú Nhân cấp 80 bên cạnh, nói: "Vân Dạ, người đi vào dùng phương pháp tàn nhẫn nhất, đem Tần Thời Vũ giết chết, sau đó đem thi thể của ả ra đây."

"Vâng!" Cao thủ Bán Thú Nhân kia gật đầu, lập tức đi vào hầm ngầm, thân hình to lớn hoàn toàn biến mất trước mắt của mọi người.

Người còn lại không tiến vào, tất cả đều ở bên ngoài. Còn tù trưởng quay đầu nhìn chung quanh, gã cần Tần Thời Vũ chết, bức Hoàng Dật xuất hiện.

Lúc này, trong rừng rậm bốn phía một mảnh tĩnh mịch, gió đêm thổi tới, thổi lá cây xào xạc, mang theo một vẻ gấp gáp, không biết Hoàng Dật trốn ở phương

nào.

"Ầm! Ầm! Ầm!" Đúng lúc này, trong hầm ngầm bỗng nhiên truyền đến tiếng đánh nhau kịch liệt, xuyên qua bùn đất vang lên, toàn bộ mặt đất dường như đều có địa chấn, rung lên.

"Miếu Sát, người nghe thấy không? Hiện tại trong hầm ngầm truyền đến âm thanh lớn như vậy, có thể thấy được Tần Thời Vũ đang gặp đả kích kịch liệt cỡ nào, người nếu không ra, có thể ngay cả thi thể cũng không được nguyên vẹn!" Tù trưởng cao giọng hô, dụ dỗ Hoàng Dật đi ra.

Nhưng bốn phía vẫn yên tĩnh, không có bất luận kẻ nào xuất hiện.

Đúng lúc này, tiếng đánh nhau trong hầm ngầm ngừng lại, trở về bình tĩnh.

Tất cả mọi người kiên trì chờ đợi, nhìn chăm chăm lối vào hầm ngầm, đợi Vân Dạ bên trong đem thi thể của Tần Thời Vũ mang ra.

Thời gian trôi qua từng giây, nhưng trong hầm ngầm từ đầu đến cuối không ai đi ra, cái này không khỏi khiến cho bầu không khí trở nên quỷ dị.

Tù trưởng cũng cảm giác được có chút không thích hợp, gã tự mình đi qua, tiến vào hầm ngầm.

"Rầm! Rầm! Rầm!" Rất nhanh, trong hầm ngầm lần thứ hai truyền đến tiếng đánh nhau kịch liệt, toàn bộ mặt đất dường như gặp chấn địa lợi hại hơn, dường như sơn băng địa liệt.

"Lẽ nào tù trưởng đại nhân đang tiên thi?" Lúc này, một người Bán Thú Nhân cấp 90 bên ngoài không khỏi nhú mày.

"Tiên thi kịch liệt như thế, có thể thấy được tù trưởng đại nhân có bao nhiêu giận, đã bao nhiêu năm, ta vẫn là lần đầu tiên thấy tù trưởng đại nhân nổi giận lớn như vậy! Miếu Sát lần này là tự tìm đường chết, sau này chúng ta nhất định phải giết chết toàn bộ người có quan hệ với hắn ủa, một người cũng không để

lại!" Người Bán Thú Nhân còn lại nghiêng răng nói.

"A!" Đúng lúc này, trong hầm ngầm truyền đến tiếng kêu thảm thiết của tù trưởng, xuyên qua bùn đất vang lên.

"Không tốt! Phía dưới có cái gì!" Nhất thời, tất cả Bán Thú Nhân trên sân khiếp sợ lên, đều nhìn chăm chăm mặt đất dưới chân.

Lúc này, mặt đất dưới chân chấn động kịch liệt, không biết trong hầm ngầm phía dưới rốt cục xảy ra chuyện gì.

"Ầm ầm!" Đúng lúc này, mặt đất bỗng nhiên sụp đổ, hầm ngầm rốt cục đạt được cực hạn, chấn sụp toàn bộ hầm ngầm, một đám Bán Thú Nhân đứng ở trên nhất thời rơi xuống phía dưới.

Trong hầm ngầm đã là một biển lửa, trong biển lửa, mơ hồ có thể thấy được một người nữ toàn thân bốc lửa, ánh mắt không mang theo bất luận tình cảm gì.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 322: Làn Thứ Tư Tiến Hóa

Người nữ này, chính là phân thân của Hỏa Nữ do Hoàng Dật thả ra, thực lực cực kỳ lợi hại, ngay cả tù trưởng Bán Thú Nhân cũng không phải đối thủ.

"Ghe tởm! Tần Thời Vũ được cứu ra! Miếu Sát, ta với người không chết không thôi!" Tù trưởng Bán Thú Nhân hét lớn một tiếng, nộ khí rung trời, vang khắp rừng rậm, vô số dã thú sau khi nghe thấy, đều lạnh run.

Đêm nay, bọn họ không chỉ tổn thất nhân thủ, ngay cả con tin cũng được cứu, hoàn toàn rơi vào hạ phong, kế hoạch chuẩn bị hồi lâu, cứ như thế bởi vì Hoàng Dật đến mà hoàn toàn thất bại.

"Biến Lửa Ngập Trời!" Đúng lúc này, Hỏa Nữ hừ lạnh một tiếng, sau đó quanh thân bỗng nhiên bộc phát ra một vòng hỏa diễm, quét ngang bốn phương tám hướng!

Ngọn lửa mãnh liệt phá hủy tất cả nhà gỗ, tất cả cây cối, đem khu vực xung quanh biến thành biển lửa, hơn nữa ngọn lửa còn quét về hướng rừng rậm. Lần này, không biết bao nhiêu Bán Thú Nhân bị chết cháy, trời đêm bị đốt đỏ rực, cả bộ lạc Bán Thú Nhân, bị thương tổn nặng nề chưa từng có!

"Ngừng tay!" Tù trưởng Bán Thú Nhân hai mắt như nứt ra, tức giận đến phun ra một ngụm máu, thân thể bởi vì tức giận mà kịch liệt phập phồng, gãi lập tức cần lang nha bổng vọt tới, liều mạng với phân thân của Hỏa Nữ.

"Ầm!" Hỏa Nữ trực tiếp ném một quả cầu về hướng tù trưởng, khí tức nguyên tố hỏa kịch liệt thoáng cái nổ ra trên người tù trưởng, làm gã nổ bay đi, huyết nhục không rõ ngã xuống đất, mùi thối khét bốc lên.

"Mọi người, toàn lực công kích ả cho ta!" Tù trưởng lập tức đứng lên, ra sức hô đám Bán Thú Nhân cấp 80 90 xung quanh.

Kế tiếp, tù trưởng mang theo tất cả cao thủ trong bộ lạc, bắt đầu vây công Hỏa Nữ, thời khắc liều mạng đã đến.

Buổi tối hôm nay, đã định trước máu chảy thành sông.

...

Chỉ chớp mắt, hai ngày trôi qua.

Anh Hùng công hội đã tập kết 50 vạn đại quân, tất cả vật tư chiến tranh đều đã chuẩn bị.

Căn cứ tình báo của thám tử mà xem, từ ngày đó Hoàng Dật đại náo một phen tại Thị Huyết Sâm Lâm, bộ lạc Bán Thú Nhân tổn thất thảm trọng, đặc biệt là Hỏa Nữ cuối cùng, hầu như khiến cho bộ lạc Bán Thú Nhân muốn xoá tên tại đại lục, tạo thành thương vong rất lớn.

Hiện nay, trong bộ lạc Bán Thú Nhân, cao thủ đã trên cơ bản toàn bộ tử vong, ngay cả tù trưởng đều đã bị trọng thương, liên tiếp vài ngày đều nằm trên giường. Mà Bán Thú Nhân bình thường càng là máu chảy thành sông, xác chết khắp nơi, trong bộ lạc một mảnh tĩnh mịch, phòng ốc sập nát, cây cối thiêu hủy, không còn cảnh tượng náo nhiệt của ngày xưa nữa. Khắp rừng rậm, trở thành Thị Huyết Sâm Lâm chân chính.

Mà Anh Hùng công hội, mỗi người tinh thần no đủ, chỉ đợi thời khắc xuất chinh đến. Hiện nay, Tịch Dương đã hạ lệnh cho bộ đội tiên phong tiến lên, bọn họ đi đầu, có tình huống gì có thể tùy thời thông báo đại bộ đội.

"Miếu Sát đại ca, hiện tại đại bộ đội đã tập kết hoàn tất." Lúc này, Hoàng Dật đang đánh Chúng Thần chi tháp, bỗng nhiên nhận được báo cáo của Tịch Dương.

"Tốt, tôi tới!" Hoàng Dật trả lời, sau đó điều khiển hóa thân đi đến địa điểm tập kết của bộ đội.

Rất nhanh, hóa thân của Hoàng Dật liền cười Tấn Mãnh Long, đi tới chỗ tập kết ngoài Long Đô của đại bộ đội.

Trước mắt là một biển người mênh mông, kéo dài vô tận, mỗi người đều đang xoa tay, thần tình chuẩn bị thi thố tài năng. 50 vạn đại quân bọn họ, đều là người chơi loại hình chiến trường tương đối cao cấp trong Anh Hùng công hội, trước đó cũng đã tham dự qua chiến trường giữa một ít thế lực, có một chút kinh nghiệm chiến trường trong người.

Trong đội quân này, các loại nghề nghiệp đều có. Ở phía trước, là phương trận kỵ sĩ, bọn họ giáp sắt khiên dày, đao kiếm thương chùy, ánh sáng lấp lánh, trực tiếp kéo dài. Thú cưỡi của mỗi người, trên cơ bản đều là Hắc Lân chiến mã cấp ba, tốc độ xung phong của loại này rất nhanh, sức chịu đựng mạnh, ngày đi ngàn dặm dễ dàng, là một trong các thú cưỡi thích hợp chiến trường nhất.

Tại phía trước quân đoàn, còn có một loạt lá cờ màu đen giơ cao, trên mỗi lá cờ đều viết một chữ "SÁT" đỏ như máu, dường như là máu tươi nhuộm thành. Một trận gió thổi tới, thổi mặt cờ bay phấp phới, tràn ngập một bầu không khí tiêu sát. Đây là quân kỳ của Anh Hùng công hội, là làm dựa theo hình thức của chiến kỳ.

Lúc này, quân đoàn trưởng Tịch Dương cười một Tấn Mãnh Long đứng ở trước đội ngũ, hãnh khoác áo giáp rất nặng, tay cầm chiến đao, trên thân thể to lớn, áo choàng màu đỏ hơi lay động, giống như tướng quân cổ đại xung phong trong chiến trường.

Mà ở phía sau hẳn, là Bá Vương, Vô Danh Thị, Kính Đoạn cùng mấy người cao tầng, bọn họ cũng đi ra theo, mỗi một cao tầng đều cười Địa Hành Long cường đại, đứng phía trước quân đoàn.

Ánh mắt của Hoàng Dật, đảo qua trên người từng thành viên, gật đầu với bọn

họ. Công hội của hãn mới thành lập không bao nhiêu thời gian, cũng đã có một nhóm nòng cốt giống như Vân Tứ Hải, Lâm Dật Khâm, Đông Hoàng, Long Hành Thiên Hạ trong Hiên Viên thị, mỗi người đều có một nét độc đáo.

Lúc này, tất cả mọi người đang nhìn Hoàng Dật, đợi mệnh lệnh cuối cùng của hãn.

Sau một khắc, Hoàng Dật nhìn quét năm mươi vạn người một lần, sử dụng hình thức quân đoàn, cao giọng hạ lệnh: "Ta tuyên bố, tức khắc xuất chinh! San bằng Thị Huyết Sâm Lâm!"

Dứt lời, hãn đi đầu cười Tấn Mãnh Long phóng đến hướng Thị Huyết Sâm Lâm, mà phía sau của hãn, hơn 10 vạn người tất cả đều cũng thúc thú cười chạy theo!

Âm thanh giã đạp của hơn mười vạn con thú cười nhất thời vang lên, dường như là tiếng sấm rền trong mây, khí thế như lũ, ngay cả mặt đất đều rung lên, hạt cát trên mặt đất chấn động kịch liệt, che cả bầu trời. Nhánh quân đội này quả thật không cách nào ngăn cản, đi đến đâu, nơi ấy sẽ biến thành một mảnh phế tích, không ai chống đỡ được!

Từng Sát Kỳ đón gió phấp phới, dẫn theo nhánh quân đội này đi đến Thị Huyết Sâm Lâm.

...

Cùng lúc đó, bản thể của Hoàng Dật tiếp tục ở trong Chúng Thần chi tháp.

Hãn rất nhanh sẽ đến cấp 80, đến lúc đó sẽ nghênh đón một lần tiến hóa hoàn toàn mới, thực lực có thể tăng lên một ít, năng lực càng đa dạng.

Hiện nay, tốc độ thăng cấp của Hoàng Dật đã rất là chậm, cho dù là bản thể của hãn một ngày một đêm đánh Chúng Thần chi tháp, cũng rất khó giữ tốc độ thăng cấp như lúc trước. Bất quá dưới một phen điên cuồng luyện cấp, đẳng cấp

của hắn đã đuổi vô cùng hung mãnh, đứng đầu bảng đẳng cấp thế giới là Miyamoto Musashi của Nhật Bản, đẳng cấp là cấp 82, Hoàng Dật đã gần đuổi tới!

Đây là chỗ tốt của có hai thân thể, hắn dùng bản thể cường đại nhất liên tục luyện cấp, cơ bản không lãng phí thời gian làm chuyện khác, việc khác cơ bản đều cho hóa thân đi làm. Loại hiệu suất này không ai có thể bằng được, cho dù là Miyamoto Musashi cũng không có khả năng giữ loại trạng thái luyện cấp điên cuồng này, dù sao cũng phải lãng phí thời gian đi xử lý một ít việc riêng.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn thăng lên cấp 80! Bạn là chủng tộc hi hữu Thú Vương, hiện nay có thể tiến hành tiến hóa một lần. Lần tiến hóa này không có hạn chế, tiến hóa cần tiêu hao một giọt máu của chủng tộc tương ứng, hấp thu tinh hoa sinh mệnh bên trong, lĩnh ngộ sở trường đặc biệt với thiên phú của chủng tộc ấy. Nhưng cường độ tinh hoa sinh mệnh trong máu, không thể vượt quá hạn chế nhất định, bằng không không cách nào hấp thu.

Lần này tiến hóa, vẫn như lần trước, chỉ cần một giọt máu bình thường là được, không biết lần tiến hóa tiếp theo có thể càng rộng rãi hơn hay không.

Lần này tiến hóa, Hoàng Dật đã có hai phương hướng.

Phương hướng đầu tiên, cũng là ma vật trước đó Tử Linh Phi Long bắt được, đó là chủng tộc của bảy đại ma vương, trong đại lục hoàn toàn không tìm được. Hoàng Dật tiến hóa trở thành ma vật, có thể có lý giải sâu hơn đối với bảy đại ma vương.

Phương hướng thứ hai, là giọt máu măng xà sau khi Hoàng Dật thiết kế hại chết Hắc Xà, thu hoạch được. Măng xà ấy lai lịch thần bí, còn nói qua có thể cho Hắc Xà trực tiếp thăng tới thực lực Thiên Vực hơn cấp 200, sau đó Hắc Xà tự bạo cũng không thể giết chết nó. Loại chủng tộc thực lực cường đại như vậy, cũng vô cùng đáng để tiến hóa.

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, quyết định thử giọt máu măng trước xà, dù sao

mãng xà cũng mạnh hơn một ít.

Kế tiếp, hắn lấy ra một cái chai, bên trong cũng là vài giọt máu mãng xà trước đó thu thập được, vài giọt xà máu cực kỳ óng ánh, từ đầu đến cuối đều giữ một giọt, tính ngưng tụ vô cùng cường, cũng không hòa tan.

Hoàng Dật cẩn thận lấy ra một giọt, sau đó hít sâu một hơi, thử hấp thu một chút.

"[hệ thống nhắc nhở]: Bạn thu được giọt máu của giống loài thần bí, có lựa chọn hấp thu tiến hóa hay không?"

Hệ thống nhắc nhở cũng không có nói ra tên gọi của giống loài này, chỉ là không rõ ràng xưng là giống loài thần bí, cái này không khỏi khiến cho Hoàng Dật hiếu kỳ, hắn lập tức lựa chọn hấp thu.

Ngay sau đó, bàn tay hắn nhất thời truyền ra một lực hút, muốn đem giọt máu mãng xà hút vào trong cơ thể.

Nhưng mà, vô luận lực hút của bàn tay có bao nhiêu mạnh, giọt máu mãng xà từ đầu đến cuối vẫn giữ nguyên dạng, ngay cả động cũng không động.

"[hệ thống nhắc nhở]: Cường độ tinh huyết của giọt máu quá cao, không cách nào hấp thu."

Rất nhanh, Hoàng Dật lần thứ hai thu được nhắc nhở thất bại, sau đó lực hút trên bàn tay nhất thời biến mất, giọt máu mãng xà trong bàn tay vẫn là dáng dấp ban đầu.

Cái cục diện này, giống như là trước đó Hoàng Dật hấp thu máu hoàn chỉnh của Bạch Long vương, cường độ rất cao. Lần đó Bạch Long vương tiêu hao tinh lực, mới làm tinh huyết suy yếu phần lớn, cuối cùng mới được hấp thu. Nhưng lần này hắn không có biện pháp, không ai có thể suy yếu giọt máu mãng xà này.

Hoàng Dật một lần nữa đem giọt máu mãng xà bỏ vào cái chai, đợi lần tiến

hóa cấp 100 thì thử lại. Hiện tại hẳn chỉ có thể lựa chọn tiến hóa ma vật trước.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức chạy về cứ điểm.

Lúc này, ở đây không có một bóng người, gió tịch mịch thổi trong rừng rậm, những người trước đó đều đã di cư tới Long Đô, Tiểu Quần Quần đến trường, ở đây sẽ không còn một ai.

Hoàng Dật từng bước đi tới, rất nhanh liền đi tới gần hang của Tử Linh Phi Long.

Lúc này, Tử Linh Phi Long đang ngủ trên mặt đất, mà ở trên cánh của nó, là một con chó vàng nằm ngủ ngã ngửa ra, ngủ còn thoải mái hơn.

Mà ở bên kia, là một kết giới kiên cố, bên trong nhốt một con sinh vật đen kịt.

Đây chính là mục tiêu chuyến này của Hoàng Dật!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 323: Vô Nhãn Ma

"Miếu Sát, đã lâu không gặp." Tử Linh Phi Long phát hiện Hoàng Dật đến, nhàn nhạt nói một tiếng.

Lúc này, con chó kia rốt cục đã nhận ra có người đến, ngẩng đầu lười biếng nhìn một chút.

Khi nó nhìn thấy Hoàng Dật sau đó, lập tức ngồi dậy, hưng phấn học đầu lười, chạy vội tới, vươn chi trước nhào lên trên người Hoàng Dật, nhảy nháy, cái đuôi lắc liên tục.

"Đã lâu không gặp!" Hoàng Dật đưa tay sờ sờ tiểu Uông, lông của nó càng ngày càng mịn, xem ra đi theo Tử Linh Phi Long rất không tồi.

"Tử Linh Phi Long, người giúp ta lấy ra một giọt máu trên người ma vật đi." Hoàng Dật tiến lên vài bước, hướng Tử Linh Phi Long nói.

"Được!" Tử Linh Phi Long phun ra một hơi thở hướng ma vật trong kết giới, một đạo quang mang huyết sắc nhất thời bay vào kết giới, hung hăng bắn trúng ma vật.

"Xì!" Ma vật thống khổ kêu một tiếng, lập tức bị thương, bay ra vài giọt máu.

Hoàng Dật nhanh tay lẹ mắt, lập tức tiến lên, đưa tay hứng một giọt bên trong.

Giọt máu này cũng không phải màu đỏ, mà là cùng màu với ma vật, đen như mực, dường như là một giọt nước mực.

Hoàng Dật lập tức thử hấp thu một chút.

"[hệ thống nhắc nhở]: Bạn thu được giọt máu của giống loài thần bí, có lựa chọn hấp thu tiến hóa hay không?"

Lần này, hệ thống nhắc nhở vẫn không có nói ra tên, vẫn là dùng giống loài thần bí để xưng hô.

Hoàng Dật lựa chọn hấp thu, tay hắn lần thứ hai truyền đến một lực hút!

Lúc này, giọt máu không ngoan cố như giọt máu măng xà trước đó, mà là thuận lợi hút vào.

Kế tiếp, Hoàng Dật bắt đầu lần tiến hóa thứ tư tại chỗ!

Cảm giác đau nhức quen thuộc lại một lần nữa truyền đến, mỗi một lần tiến hóa, hắn đều phải trải qua một phen thống khổ khó có thể chịu được, thân thể bị mạnh mẽ xoay chuyển, phá vỡ quy luật tạo vật của thiên nhiên, trong khoảng thời gian ngắn biến thành một loại sinh vật khác.

Tiểu Uông tựa như đã nhận ra Hoàng Dật đau đớn, im lặng ghé vào bên cạnh hắn, đuôi phe phẩy, cùng hắn vượt qua.

Dần dần, thân thể của Hoàng Dật bắt đầu thay đổi, đầu tiên cũng là màu sắc toàn thân, thân thể của hắn bắt đầu biến thành màu đen, dường như người da đen người, đến cuối cùng thậm chí hoàn toàn đen như nước mực.

Sau đó, đầu của hắn biến thành hình dáng cùng loại với khi, đỉnh đầu mọc ra một cái sừng. Ngay sau đó, tay chân của hắn biến thành tứ chi giống trâu bò, còn mọc ra một cái đuôi như đuôi rắn. Mặt khác, cả người hắn đều phun ra một làn khói màu đen, bao phủ khu vực xung quanh.

Còn ma vật trong kết giới, tựa như cũng đã nhận ra thay đổi của Hoàng Dật, quay đầu hướng Hoàng Dật, tuy rằng nó không có mắt, nhưng tựa như có thể thấy tất cả.

Rốt cục, cảm giác đau đớn của Hoàng Dật hoàn toàn biến mất, thân thể trở nên giống ma vật như đúc.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn hoàn thành tiến hóa.

Giai đoạn tiến hóa hiện tại: cấp thứ năm

Hình thái tiến hóa hiện tại: Vô Nhãn Ma

Sở trường hình thái hiện tại: năng lực thị giác, năng lực ma hệ. Dưới tất cả hình thái, có năng lực tâm nhãn, không nhìn trạng thái trí minh, không nhìn thực hiện che khuất. Dưới hình thái Vô Nhãn Ma, lâm thời trở thành một thành viên của ma hệ.

Năng lực hiện tại:

【 Âm Hắc Chuyển Hóa 】: Dưới hình thái tất cả, mỗi khi giết chết một mục tiêu không thua kém đẳng cấp của bản thân, có thể chuyển hóa thành 1 điểm khí tức âm hắc, khí tức âm hắc tồn trữ 5 ngày. Mỗi điểm khí tức âm hắc, có thể tăng 1 điểm giá trị sinh mệnh cao nhất dưới hình thái Vô Nhãn Ma.

【 Ma Hóa 】: Dưới hình thái tất cả, có thể thả ra tất cả khí tức âm hắc tồn trữ, khiến bản thân ma hóa, tất cả công kích chuyển hóa là âm hắc công kích, không cách nào bị ngăn cản. Mỗi 1 vạn điểm khí tức âm hắc, có thể kéo dài 1 giây ma hóa.

Lúc này, Hoàng Dật rốt cục đã biết tên gọi của sinh vật, cái này quả thật là sinh vật ma hệ của bảy đại ma vương, không như hệ thống sinh vật của đại lục.

Tên của Vô Nhãn Ma cũng như hình tượng, chủng tộc không có mắt, Hoàng Dật hiện tại cũng là như vậy. Nhưng không có mắt không có nghĩa hẳn không nhìn thấy, năng lực nhìn của hắn hiện tại, vẫn có thể "Thấy" tình cảnh xung quanh, hẳn có thể thấy tiểu Uông nằm bên cạnh mình, cách đó không xa cũng là Tử Linh Phi Long, đối diện là một tảng đá. . . Chỉ bất quá những tình cảnh này,

là trực tiếp hiện ra trong đầu hắc, không phải thông qua con mắt nhìn, hình ảnh này không có màu sắc, thế giới một màu xám trắng. Năng lực Tâm Nhân như vậy, là mỗi một hình thái đều có, cho dù Hoàng Dật biến trở về hình người cũng vẫn tồn tại.

Năng lực Tâm Nhân có thể không nhìn trí minh, sau này cho dù có người sử dụng kỹ năng trí minh với Hoàng Dật cũng vô dụng, mặt khác, tâm nhân còn có thể không nhìn che khuất, cho dù xung quanh tràn ngập khói, cũng vẫn có thể thấy. Con mắt thứ ba của cũng hóa thân cũng có loại năng lực nhìn thấu sương mù dày đặc, bất quá con mắt thứ ba chỉ có hóa thân có thể sử dụng, mà năng lực tâm nhân vô luận là hóa thân hay là bản thể đều có thể dùng.

Tiến hóa thành Vô Nhân Ma, Hoàng Dật còn có thể lâm thời chuyển hóa thành nhân vật của bảy đại ma vương, sau này bảy đại ma vương xâm lấn thế giới này, tỷ lệ giữ mạng của hắc sẽ tăng rất nhiều, những ma vật khác còn tưởng rằng hắc là người một nhà, sẽ không ra tay tấn công hắc.

Tại phương diện năng lực, hai kỹ năng của Vô Nhân Ma cũng vô cùng xuất sắc. Đầu tiên, Âm Hắc Chuyển Hóa là không có số lượng hạn chế, chỉ có hạn chế thời gian. Nếu như trong 5 ngày, hắc kiếm được 100 vạn điểm khí tức âm hắc, như vậy hắc biến thành hình thái Vô Nhân Ma, lúc này, hắc sẽ có 100 vạn giá trị sinh mệnh! Chỉ luận về lượng máu, so với bất luận tanker nào đều cao hơn, chỉ bất quá phòng ngự của Vô Nhân Ma rất thấp, 100 vạn giá trị sinh mệnh cũng chống không được bao lâu.

Mà kỹ năng thứ hai Ma Hóa, là một loại tiêu hao khí tức âm hắc, có thể khiến tất cả công kích biến thành công kích âm hắc, không cách nào bị ngăn cản! Vô luận kẻ địch có phòng ngự vật lý, phòng ngự ma pháp, kháng tính cao bao nhiêu, cũng không có biện pháp ngăn cản thương tổn của hắc, tương đương với Hoàng Dật có bao nhiêu lực công kích, là có thể đánh đối phương bao nhiêu máu. Đối với nghề nghiệp loại bạo lực như Hoàng Dật mà nói, cái kỹ năng này quả thật như là chế tạo cho hắc.

Mà Vô Nhân Ma còn mang đến cho Hoàng Dật một kinh hỉ, đó chính là khiến cho hần lần đầu tiên tiếp xúc tới khí tức ám hắc!

Trên người Hoàng Dật đang chảy huyết mạch Niết Pháp Lôì Mỗ, đây là huyết mạch siêu việt thần và ma, Tiểu Quần Quần đã thức tỉnh trước hần một bước rồi, huyết mạch ấy mang đến trợ lực vô cùng lớn. Cô ấy hiện tại mới chỉ có cấp 50 mà thôi, nếu như thăng lên cấp hai ba trăm, không biết huyết mạch Niết Pháp Lôì Mỗ sẽ là bộ dáng gì nữa.

Mà huyết mạch Niết Pháp Lôì Mỗ của Hoàng Dật chậm chạp không thức tỉnh, là bởi vì không có khí tức ám hắc, cần đến vực sâu theo như lời của thần thú mới thu được. Mà hiện tại, thực lực của hần còn không đủ để đi vực sâu đó, huyết mạch Niết Pháp Lôì Mỗ tương đương với chỉ có thể nhìn không thể dùng. Lúc này Vô Nhân Ma có thể chuyển hóa khí tức ám hắc, không biết có thể để huyết mạch Niết Pháp Lôì Mỗ sử dụng hay không, nếu như có thể nói, vậy hần có thể chậm rãi thức tỉnh.

Kế tiếp, Hoàng Dật một lần nữa biến trở về hình người, có con mắt, phạm vi nhìn rất cực biến thành màu sắc rực rỡ, thế giới nhất thời trở nên đủ màu, mỹ lệ không gì sánh được. Loại trạng thái tâm nhãn vừa rồi, thế giới một màu xám trắng, quá mức áp lực, không thoải mái như hiện tại.

"Miếu Sát, năng lực của người quả thật là thần kỳ, ta sống nhiều năm như vậy, còn chưa bao giờ gặp qua sinh vật nào có năng lực cường đại như vậy!" Đúng lúc này, Tử Linh Phi Long hướng Hoàng Dật cảm khái một tiếng, trong con mắt lớn tản ra quang mang kỳ dị, vừa rồi nó tận mắt thấy Hoàng Dật tiến hóa, cho dù loại cường giả như nó, cũng không gặp qua loại năng lực này.

"Loại năng lực này quả thật rất mạnh!" Hoàng Dật từ chối cho ý kiến gặt đầu, một lần rồi lại một lần tiến hóa, có thể khiến tiềm lực của hần trở nên vô cùng, cái này chính là năng lực chiêu bài của thú vương!

"Ta phải đi xử lý việc khác! Tử Linh Phi Long, tiểu Uông, tạm biệt!" Hoàng

Dật hướng Tử Linh Phi Long nói một tiếng, sau đó lại duỗi tay sờ sờ đầu của tiểu Uông, lập tức xoay người rời khỏi.

Kế tiếp, Hoàng Dật trực tiếp đi tới truyền tống trận của cử điểm, truyền tống tới tầng 78 của Chúng Thần chi tháp.

Hắn muốn làm một thực nghiệm, quái nhỏ ở đây là cấp 78-88, có một phần quái nhỏ phù hợp yêu cầu chuyển hóa khí tức ám hắc.

Hoàng Dật lấy ra Quỷ Phủ, trực tiếp vọt qua hướng một quái nhỏ 80 cấp, cấp tốc chém chết nó.

Nhất thời, một hắc khí từ thi thể của quái nhỏ nhẹ nhàng bay ra, nhập vào trong cơ thể của Hoàng Dật.

"[hệ thống nhắc nhở]: Bạn thu được 1 điểm khí tức ám hắc, bởi bạn có huyết mạch Niết Pháp Lô Mỗ, khi hấp thu khí tức ám hắc có thể tiến hành thức tỉnh, xin hỏi có đem khí tức ám hắc hút vào trong huyết mạch Niết Pháp Lô Mỗ hay không?"

Thấy hệ thống nhắc nhở, Hoàng Dật rốt cục thở ra một hơi, hắn tìm được một phương thức khác thức tỉnh huyết mạch Niết Pháp Lô Mỗ! Chỉ cần hắn chăm chỉ một ít, đánh nhiều khí tức ám hắc, huyết mạch Niết Pháp Lô Mỗ của hắn sẽ từng bước thức tỉnh.

Bất quá muốn hoàn toàn thức tỉnh phỏng chừng vẫn là không quá có thể, lúc đó thần thú nói qua, trong vực sâu có một đạo khí tức ám hắc tinh thuần, phẩm chất của khí tức ám hắc khẳng định là cao nhất, mà khí tức ám hắc do Vô Nhân Ma của Hoàng Dật hấp thu, không đạt được loại phẩm chất này.

Hoàng Dật tiếp tục đánh Chúng Thần chi tháp, một chút rồi lại một chút khí tức ám hắc được hắn hấp thu, hắn cũng không có lựa chọn đem những hắc ám khí tức này hấp thu vào huyết mạch Niết Pháp Lô Mỗ, mà là lựa chọn tồn trữ.

Kế tiếp, hãn sẽ đi đánh tù trưởng Bán Thú Nhân, đối phương là cao thủ Thánh Vực, dù cho bị thương cũng vẫn có phòng ngự rất mạnh. Hãn phải chuẩn bị khí tức ám hắc, đem mình ma hóa, như vậy có thể tạo thành thương tổn, càng có nắm chắc có thể đánh chết đối phương.

. . .

Cứ như vậy, Hoàng Dật liên tiếp đánh Chúng Thần chi tháp ba ngày. Mà hóa thân của hãn mang theo đại bộ đội chạy ba ngày đường, đại bộ đội tốc độ chậm, còn một ngày mới có thể đến Thị Huyết Sâm Lâm.

Mà lúc này, Hoàng Dật đã hấp thu 10 vạn điểm khí tức ám hắc, có thể kéo dài 10 giây ma hóa!

Hãn rốt cục ngừng tay, cười Tốc Long, dùng tốc độ nhanh nhất đuổi theo đại bộ đội.

Một ngày sau đó, Hoàng Dật suất lĩnh 50 vạn đại quân, rốt cục đi tới Thị Huyết Sâm Lâm, cùng tiên phong bộ đội hội hợp.

Kế tiếp, cũng là thời khắc chính thức mở ra chiến tranh diệt tộc.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 324: Không Chừa Lại Một Ai

Cùng lúc đó, trong bộ lạc Bán Thú Nhân tại Thị Huyết Sâm Lâm, trong nơi ở của tù trưởng đang có hai người.

Một người bên trong chính là tù trưởng, sắc mặt gầy đầy vẻ tái nhợt, suy yếu nằm ở trên giường, cánh tay trái đã không có, mà trên người là từng vết thương lớn, thoát nhìn mà giật mình.

Mà một người khác, là một thiếu niên Bán Thú Nhân trẻ tuổi, khuôn mặt mơ hồ có chút giống với tù trưởng, vóc người cường tráng, so sánh với tù trưởng có một vẻ khỏe mạnh mà người tuổi trẻ đặc biệt có. Bất quá trên người của hắn cũng đầy phong trần mệt mỏi, tựa như vừa gấp gáp trở về nơi này. Lúc này, hắn đang ngồi bên giường tù trưởng, lo lắng nhìn tù trưởng, chăm chú nắm tay gầy.

"Huyết Dạ. Lưu Oanh, hài tử của ta, con rốt cục từ Trung Ương đại lục trở về! Hai năm không gặp, con đã cao hơn, thực lực cũng mạnh hơn, nói vậy tại thánh địa Bán Thú Nhân đã được tài bồi tốt." Lúc này, tù trưởng nhìn thiếu niên bên giường, suy yếu cười "Một kiếp này, bộ lạc chúng ta chỉ sợ là tránh không khỏi, ngày hôm qua đã có người bẩm báo với ta, nói Sát Thần đang suất lĩnh đại quân nhanh chóng tới, hiện tại nói vậy đã đến Thị Huyết Sâm Lâm, đợi lát nữa hẳn là sẽ tiến công chúng ta."

"Miếu Sát!" Thiếu niên tên gọi là Lưu Oanh, nghiêng răng phun ra hai chữ này, trong mắt là thù hận đặc hơn đến không cách nào hóa giải "Con nhất định phải đem hắn dẫn vật đến chết, đem mọi người có quan hệ với hắn toàn bộ dẫn vật đến chết! Đợi lát nữa con sẽ đi nghênh chiến hắn!"

"Đứa nhỏ, không nên như vậy!" Tù trưởng nắm chặt tay của Lưu Oanh, trong

mắt hiện lên một tia từ ái, chậm rãi nói: "Lần này, chúng ta quả thật là chắc chắn thất bại! Năm đó, khi chúng ta chinh chiến những bộ lạc nhỏ, bọn họ cũng chỉ có thể mở mắt trừng trừng nhìn bộ lạc của mình bị diệt vong, hiện tại đến phiên chúng ta, thế giới rất công bằng, đây là mệnh được yếu thua. Cha hy vọng con không nên bị thù hận che mắt, Sát Thần quá mức cường đại, con hiện tại không nên đi tìm hãn báo thù, nếu không người cũng sẽ chết."

"Vậy con làm sao bây giờ, lẽ nào mở mắt nhìn hãn đem cha giết chết sao? Lẽ nào con mở mắt nhìn hãn tiêu diệt bộ lạc chúng ta? Tiêu diệt con dân của chúng ta?" Lưu Oanh cắn răng, hỏi ngược lại ba câu, trong mắt chảy xuống hai hàng nước mắt, bàn tay nắm chặt, gân xanh nổi lên.

"Cha là cường giả Thánh Vực, không dễ dàng chết như vậy! Miếu Sát suất lĩnh đại quân của mình đến đây bao vây diệt trừ chúng ta, nhất định sẽ không dẫn ra phân thân của cường giả, cường giả ấy không phân biệt được địch ta, gặp người thì giết, hãn dẫn tới nhất định sẽ làm bị thương người một nhà. Mà với năng lực của hãn, cũng rất khó giết chết ta, hơn nữa cha cũng không phải không còn sức đánh một trận, đợi lát nữa nói không chừng ai sống ai chết!" Bán Thú Nhân tù trưởng nói xong, trên người tản ra một cỗ khí thế cường đại, dường như thực lực của cường giả Thánh Vực lại trở về trên người của mình.

"Vậy cha muốn con làm cái gì?" Lưu Oanh lau khô nước mắt hỏi.

Tù trưởng sờ sờ tay của Lưu Oanh, nói: "Chúng ta phải chuẩn bị một con đường lui. Đứa nhỏ, con là hy vọng của bộ lạc chúng ta, ta không muốn con tử chiến ở chỗ này, con có tiềm lực vô cùng, tương lai nhất định sẽ làm ra công tích vĩ đại hơn so với cha. Hiện tại, con dân vô tội trong bộ lạc đã tập kết ở gần tế đàn, đợi lát nữa nếu như chúng ta đối phó không nổi, bộ lạc thật sự muốn tiêu diệt vong, con suất lĩnh những con dân vô tội ấy sử dụng tế đàn truyền thống, tế đàn là tổ tiên bộ lạc tu kiến, có thể tiến hành một lần truyền tống quần thể quy mô lớn, có thể đồng thời đem hơn mười vạn người cùng nhau truyền tống đến phía nam. Đến lúc đó, các người một lần nữa tìm một khu rừng trốn đi, kéo dài huyết mạch của bộ lạc chúng ta, không nên bị Miếu Sát diệt tộc. Chờ sau này,

các người phát triển lớn mạnh, rồi tìm cơ hội báo thù, trước khi không lớn mạnh, các người tốt nhất quên thù hận này, trở thành chuyện gì cũng chưa hề phát sinh qua, yên bình mà sinh hoạt!"

"Vậy cha cũng cùng đi theo mọi người chứ?" Lưu Oanh thân thiết hỏi thăm.

Tù trưởng lắc đầu: "Ta là bộ lạc tù trưởng, không thể bỏ lại bộ lạc một mình rồi đi, ta muốn cùng dũng sĩ Bán Thú Nhân ở nơi này chiến đấu đến thời khắc cuối cùng! Nếu như chúng ta thắng lợi, vậy các người tự nhiên không cần lãng phí một lần truyền tống duy nhất của tế đàn."

"Nếu như chiến đấu thất bại, cha làm sao bây giờ?"

"Khi đó ta nhất định đã chết trận, con cũng là tù trưởng mới của bộ lạc, ta sẽ ở Minh giới xa xôi, cầu khẩn cho con." Tù trưởng nói xong, sờ sờ đầu của Lưu Oanh, đã làm tốt chuẩn bị chết trận.

"Tù trưởng đại nhân! Bọn họ chuẩn bị bắt đầu tiến công!" Đúng lúc này, ngoài cửa đột nhiên vang lên một tiếng bấm báo gấp gáp.

"Được rồi, hài tử của ta, con nhanh đi gặp những con dân bình thường này đi! Con ngàn vạn lần phải nhớ kỹ, nếu như bộ lạc thật sự đã không cách nào cứu lại, con ngàn vạn lần không nên do dự, trực tiếp mở ra truyền tống của tế đàn, dẫn dắt mười vạn con dân rời khỏi đây, kéo dài hương hỏa!" Tù trưởng nói xong, mạnh mẽ hít sâu một hơi, sau đó từ trên giường đi xuống, bước chân mặc dù có chút phù phiếm, nhưng cuối cùng cũng đứng ổn thân thể.

"Cha!" Nước mắt trong mắt của Lưu Oanh hoàn toàn òa ra, chăm chú ôm lấy tù trưởng.

Trong mắt của tù trưởng, cũng chảy xuống hai hàng lão lệ, đưa tay vỗ lưng Lưu Oanh, cái này có thể là vài giây chung ở chung cuối cùng cả đời này của cha con bọn họ.

Ánh trăng ngoài cửa sổ chiếu vào, chiếu lên trên người cha con bọn họ, kéo ra hai cái bóng ôm nhau trên mặt đất.

Lúc này, tù trưởng bỗng nhiên có chút hối hận, nếu như gã không phái Phong Chí đi xuất chinh. . . Nếu như Phong Chí lúc ở Long Đô không đi sát hại Tần Thời Vũ. . . Nếu như vậy Linh Hồn Tự Khúc bị Hoàng Dật thu được, bọn họ không đi đoạt lại. . .

Mỗi một giai đoạn, gã đều đã từng có cơ hội cứu vãn, nhưng từng bước đi nhầm, cuối cùng tạo thành cục diện hãn phải chết của ngày hôm nay.

bộ Lạc vô số năm bình yên, kéo dài cho tới hôm nay, rốt cục nghênh đón thời khắc diệt vong!

Trong bộ lạc ngoài cửa sổ, có từng cây đuốc di chuyển, ánh lửa chập chờn, làm cho đêm tối của khu rừng tăng một tia gấp gáp khẩn trương.

"Đi thôi!" Tù trưởng vỗ vỗ lưng Lưu Oanh, sau đó sắc mặt nghiêm lại, khôi phục uy nghiêm của tù trưởng.

"Cha, xin bảo trọng!" Lưu Oanh cũng biết tình huống lúc này nguy cấp, hướng về tù trưởng nặng nề nói một tiếng, sau đó xoay người cấp tốc rời đi, muốn đi ra cánh cửa.

"Chậm đã!" Tù trưởng bỗng nhiên hô một tiếng, sau đó mấp máy miệng, run giọng nói: "Đứa nhỏ, tới ôm một chút!"

"Vâng!" Lưu Oanh lập tức quay thân trở về, nhào vào trong lòng tù trưởng.

"Được rồi! Đứa nhỏ, bảo trọng!" Tù trưởng nói xong, sờ sờ đầu của Lưu Oanh, sau đó bước nhanh rời đi, biến mất ở trong bóng đêm.

Lưu Oanh quay đầu nhìn bóng lưng của tù trưởng lần cuối cùng, cũng xoay người, bước nhanh tới hướng một phương hướng khác.

Lúc này, trong bộ lạc bên ngoài, đã là toàn dân đề phòng, tất cả người lớn đều cầm lấy vũ khí, thấp cây đuốc, khắp nơi đều là tiếng từ biệt của cha mẹ với đứa nhỏ, tiếng khóc của đứa nhỏ, tiếng lá cây xào xạc trong gió đêm, các loại âm thanh đan vào cùng một chỗ, làm cho trái tim của người ta đập loạn nhịp.

Buổi tối quyết chiến, đã đến.

...

"Bá Vương, ông dùng Linh Hồn Tự Khúc, tăng trạng thái của toàn quân đoàn chúng ta đi!" Lúc này, bên ngoài Thị Huyết Sâm Lâm, Hoàng Dật hướng Bá Vương nói.

"Được!" Bá Vương gật đầu, sau đó hướng toàn đoàn bắt đầu ngâm xướng.

Tiếng ca của ông vô cùng quý dị, giống như là u linh đang hát, lúc nhanh lúc chậm, lúc cao lúc thấp, vang lên trong Thị Huyết Sâm Lâm, truyền vào trong tai mỗi người.

Ánh trăng xuyên qua lá cây chiếu tới, chiếu vào khuôn mặt 50 vạn đại quân, liếc mắt nhìn qua, bóng người lay động, đao quang kiếm ảnh.

Bá Vương tổng cộng ngâm ba đoạn giai điệu, bên trong có một đoạn là hô qua mới vừa nghiên cứu ra, hiện tại vừa lúc có công dụng.

Khi tiếng ca của ông chấm dứt, trên người mỗi người của 50 vạn đại quân đều được thêm ba BUFF siêu cường.

BUFF thứ nhất, tăng 10% toàn bộ thuộc tính, kéo dài liên tục 1 giờ.

BUFF thứ hai, giảm 90% tỷ lệ luân hồi, kéo dài liên tục 3 giờ.

BUFF thứ ba, sau khi tử vong, điểm kinh nghiệm bị mất giảm 50%, kéo dài liên tục 5 giờ.

Khi năm mươi vạn đại quân thấy ba BUFF trên người mình, tất cả nhất thời đều sợ ngây người!

"Đây là kỹ năng gì, BUFF thật mạnh! Nghe chưa từng nghe nói qua!"

"Tôi trước đây đánh qua rất nhiều trận, chiến tranh của NPC cũng tham dự qua, nhưng chưa bao giờ thấy qua BUFF cường đại như thế!"

"Ha ha! Lúc này có thể buông tay buông chân, không cần lo lắng tử vong!"

Năm mươi vạn đại quân nghị luận lên, cảm thấy hưng phấn không gì sánh được, sĩ khí nhất thời tăng cường không ít!

"Tôi hiện tại rất cực rõ ràng, vì sao đám Bán Thú Nhân kia vô luận như thế nào đều phải lấy lại 《Linh Hồn Tự Khúc》, cái này thật là vật báu vô giá!" Kính Đoạn cũng cảm khái, hẳn rất cực kích thích được tác dụng của《Linh Hồn Tự Khúc》!

Kế tiếp, Hoàng Dật hướng toàn quân đoàn hạ lệnh: "Hiện tại, đem tất cả BUFF có thời gian kéo dài quá 30 phút tăng lại một lần!"

Sau đó, trong năm mươi vạn nhân, tất cả kỹ năng BUFF phù hợp yêu cầu đều dùng ra, nhất thời là toàn đoàn được thêm 114 BUFF vượt quá 30 phút, thực lực của mỗi người đều tăng lớn!

Hoàng Dật tiếp tục hô: "Các vị đoàn trưởng suất lĩnh được phân đoàn của mình, dựa theo an bài trước đó hành sự. Trong bộ lạc Bán Thú Nhân, nam nữ già trẻ một người không để lại, chúng ta muốn diệt tộc, không thể để lại bất luận hậu hoạn gì! Đây là thế giới giả thuyết, không nên ôm chủ nghĩa nhân đạo với kẻ địch."

"Vâng!" 50 vạn đại quân chinh tề hô, âm thanh cuộn cuộn đánh tan mây đen trên bầu trời, toàn bộ Thị Huyết Sâm Lâm đều nghe được cái âm thanh này, người trong bộ lạc Bán Thú Nhân, cũng sợ đến run run.

"Tịch Dương, kế tiếp cậu chỉ huy, tôi đi tìm tù trưởng Bán Thú Nhân." Hoàng Dật hướng Tịch Dương nói.

"Tốt!" Tịch Dương gật đầu, chiến đao trong tay run run, thể hiện ra hình dáng khẩn cấp.

Kế tiếp, Hoàng Dật ra mệnh lệnh cuối cùng hướng toàn đoàn: "Ta tuyên bố, hiện tại bắt đầu tiến công! Lúc!"

Lời nói vừa dứt, Hoàng Dật dẫn đầu cười Tấn Mãnh Long vọt vào chỗ sâu trong rừng rậm.

Sau đó năm mươi vạn đại quân nhất thời hành động, bọn họ cũng cười thú cưỡi của mình ra sức lao về phía trước, âm thanh của hơn mười vạn chiến mã dường như sấm rền, toàn bộ mặt đất đều rung động lên!

Thời khắc diệt tộc, rốt cục đã tới!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 325: Gió Thổi Cỏ Nghiêng

Hoàng Dật lao lên trước, rừng rậm xung quanh dường như lưu quang rút đi, tất cả trạm canh gác dọc theo đường đi đều đã bị bộ đội tiên phong hủy, không bị bất luận cái gì ngăn trở.

Rất nhanh, hắn vọt tới phạm vi bộ lạc Bán Thú Nhân, nhưng bên ngoài bộ lạc không đèn không đuốc, một mảnh tĩnh mịch, không có bất luận kẻ nào, hắn là tất cả đều đã tập hợp ở cùng nhau, buông tha phòng ngự bên ngoài khu vực.

Hoàng Dật tiếp tục đi tới, hướng tới chỗ sâu trong bộ lạc!

Dọc theo đường đi, hắn nhìn thấy không ít vết tích bị hủy, bùn đất trên mặt đất thậm chí đã bị máu tươi nhuộm đỏ, làm cho người ta nhìn thấy mà giật mình. Không biết tai nạn vài ngày trước, rốt cục khiến cho bộ lạc Bán Thú Nhân chết bao nhiêu vạn người!

"Vù!" Đúng lúc này, một mũi tên bỗng nhiên từ phía sau phế tích nhà ở bay ra, xuyên thấu tầng tầng hắc ám, bắn về phía Hoàng Dật.

Hoàng Dật nhắc lưỡi rìu lên, dường như một tấm chắn, chặn mũi tên lại!

Còn Tấn Mãnh Long của hắn, thì trực tiếp nhảy về hướng phế tích, đụng vào phế tích, thoáng cái giẫm trúng một Bán Thú Nhân, sau đó nó trực tiếp mở cái miệng lớn, lộ ra vậy hai hàm răng nhọn như dao găm, cắn xuống đầu của Bán Thú Nhân phía dưới.

"Răng rắc!" Bán Thú Nhân nhất thời chết thảm!

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục cười Tấn Mãnh Long đi tới, tìm kiếm thân ảnh

của tù trưởng Bán Thú Nhân, những kẻ địch lẻ loi này thì giao cho phía sau xử lý, chỉ cần bọn họ tất cả đến, ở đây sẽ trực tiếp biến thành đất bằng.

"Vù! Vù! Vù!" Đi tới một hồi, phía sau một đồng phế tích nhất thời phóng ra trên trăm mũi tên, rậm rạp, dường như mưa tên, hướng xuống Hoàng Dật!

Hoàng Dật đem lưới rìu to ngăn trước người, hai chân kẹp chặt, thúc Tấn Mãnh Long vọt qua phế tích!

Phía sau phế tích là trên trăm cung tiễn thủ Bán Thú Nhân! Bọn họ thấy Hoàng Dật đến, thần sắc đều vui vẻ, cho rằng Hoàng Dật là đến thí mạng, hơn trăm người lần thứ hai mở cung bắn tới hướng Hoàng Dật!

Trên trăm mũi tên lần thứ hai bắn ra, hung hăng bắn vào trên người Hoàng Dật, tựa như muốn bắn hấn thành một con nhím!

Nhưng khi mũi tên rơi vào trên người Hoàng Dật, dường như mất đi tác dụng, đều rơi xuống, chỉ có mười mũi tên bắn trúng.

Hoàng Dật có Pháp Luật Bảo Hộ, không sợ chiến thuật biển người, hơn nữa sinh mệnh và phòng ngự của hắn cũng không yếu, bị cung tiễn thủ bình thường bắn trúng cũng không có trở ngại gì.

Lúc này, Tấn Mãnh Long của Hoàng Dật rốt cục vọt tới trong đoàn người, giống như sói vào bầy dê, bắt đầu ra sức tàn sát ở bên trong.

"Phập! Phập! Phập!" Từng cái đầu rơi xuống, máu tươi phun lên bầu trời đêm. Rìu hai lưỡi của Hoàng Dật mỗi một lần bổ xuống, thì có một cái đầu rơi xuống đất, mà Tấn Mãnh Long cũng không có nhàn rỗi, răng nhọn của nó, trảo, đuôi cùng nhau khởi công, ra sức tàn sát đàn Bán Thú Nhân này.

Một người một rống quả thật vô địch!

Rất nhanh, trên trăm tên Bán Thú Nhân bị tàn sát không còn, tại trước mặt Tấn Mãnh Long, không ai trốn thoát.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục đi tới, tìm thân ảnh của tù trưởng Bán Thú Nhân.

Dọc theo đường đi, hắc thường thường đều có thể gặp phải một ít Bán Thú Nhân mai phục, nhưng tất cả đều bị hắc giết chết, theo hắc càng ngày càng đi vào sâu, kẻ địch gặp phải cũng càng ngày càng nhiều, tốc độ đi tới nhất thời chậm lại.

Lúc này, Hoàng Dật đang bị mấy trăm dũng sĩ Bán Thú Nhân liều mạng chặn lối đi, đàn dũng sĩ Bán Thú Nhân có thực lực không tầm thường, cuốn chặt lấy hắc.

"Miếu Sát đại ca, chúng tôi tới giúp anh!" Đúng lúc này, phía sau của Hoàng Dật bỗng nhiên truyền đến âm thanh của người chơi.

Ngay sau đó, một đám kỵ sĩ cưỡi chiến mã từ phía sau Hoàng Dật vọt ra, cấp tốc gia nhập chiến đoàn, thoáng cái tách đám Bán Thú Nhân ra, sau đó đem chiến đao chặt xuống, bắt đầu chiến đấu kịch liệt với đám kia Bán Thú Nhân.

Áp lực của Hoàng Dật nhất thời giảm bớt không ít, rất nhanh liền cùng đám người chơi kỵ sĩ kia đem kẻ địch tiêu diệt.

Sau đó, Hoàng Dật suất lĩnh bọn họ tiếp tục tiến về phía trước, chỗ đi qua không người sống sót!

Dần dần, khắp nơi xung quanh đều có thể thấy người chơi của Anh Hùng công hội, mọi người hầu như cũng không có gặp phải chống lại hữu hiệu, chỉ là chiến đấu quy mô nhỏ, không có gặp gỡ đại bộ đội!

Lúc này, toàn bộ Thị Huyết Sâm Lâm, người chơi của Anh Hùng công hội trải rộng các nơi, cả đám phân đoàn dưới sự dẫn dắt của phân đoàn trưởng, đi tới hướng khu vực được chỉ định trước, dường như một mũi đao nhọn, đâm vào trong Thị Huyết Sâm Lâm, tiếng vó ngựa đập trên lá cây, đập nát nửa bộ lạc.

Đi tới như thế một lúc, Hoàng Dật mang theo đội kỵ sĩ, bỗng nhiên ngừng lại,

sắc mặt ngưng trọng nhìn chăm chăm phía trước.

Phía trước cây đuốc sáng rực, xây dựng công sự phòng ngự đơn giản, hầu như có trên vạn Bán Thú Nhân ở đây sẵn sàng đón địch, ánh lửa chập chờn chiếu vào trên mặt bọn họ, thể hiện ra một bầu không khí tiêu sát!

"Miếu Sát đại ca, chúng ta đừng phải chỗ cứng, có cần gọi giúp đỡ đến đây hay không?" Đội trưởng của tiểu đội kỵ sĩ thấy loại tình huống này, không khỏi xin chỉ thị Hoàng Dật.

"Ừm, anh đi gọi một đoàn một vạn người đến đây, chúng ta tiêu diệt bọn họ!" Hoàng Dật gật đầu nói, lúc này hắn cũng không dám chủ quan, đàn Bán Thú Nhân coi như tương đối tinh nhuệ, mấy BOSS bên trong muốn vây công hắn, hắn cũng sẽ ôm hận chết ở chỗ này.

Người chơi kỵ sĩ nghe được Hoàng Dật cho phép, lập tức gửi tin tức cho phân đoàn trưởng, sau đó thúc chiến mã, biến mất trong bóng đêm.

Rất nhanh, đội trưởng kỵ sĩ đã trở lại, trong bóng đêm phía sau hắn, là vô số bóng người, tiếng vó ngựa dường như nhịp trống vang lên.

Những người chơi này là đoàn một vạn người, bọn họ thấy Hoàng Dật trên Tấn Mạnh Long, thần sắc đều kích động lên, vì mình có thể cùng hội trưởng chiến đấu mà cảm thấy hưng phấn.

"Miếu Sát đại ca, tôi dẫn dắt đoàn đội một vạn người của tôi đến!" Lúc này, một người kỵ sĩ cười Liêm Dao Long tiến lên, đi tới bên cạnh Hoàng Dật báo cáo nói.

"Được! Kế tiếp, cậu chỉ huy đoàn đội lao tới đừng sập trận hình phía trước của bọn họ, gặp phải BOSS để cho tôi đánh!" Hoàng Dật gật đầu.

Kỵ sĩ gật đầu, lập tức hướng đoàn đội chỉ huy: "Mọi người nghe lệnh, phòng kỵ lên trước, nghề nghiệp còn lại theo sau, khi tất yếu có thể xuống ngựa sử

dụng kỹ năng uy lực lớn! Kế tiếp nghe tôi ra lệnh, ba, hai, một, lên!"

Theo lời nói của hắc vừa dứt, lớp phòng kỵ mặc giáp dày rất nặng nhất thời xông ra ngoài, bọn họ giữ tấ chắn vững vàng che ở trước người, chiến mã của bọn họ cũng khoác bộ giáp rất nặng, dường như một dòng lũ sắt thép, nhằm về phía một vạn Bán Thú Nhân phía sau công sự phòng ngự! Lực xung phong mạnh mẽ, khiến cho mặt đất đều rung động lên, Hoàng Dật cũng cười Tấn Mãnh Long cùng nhau xung phong!

"Bắn!" Đúng lúc này, trong một vạn Bán Thú Nhân, bỗng nhiên vang lên một âm thanh trung khí mười phần, tựa hồ là tổng chỉ huy của một vạn Bán Thú Nhân này!

"Vù! Vù! Vù!" Sau đó, một vạn Bán Thú Nhân lập tức phát động công kích, hơn một ngàn cung tiễn thủ đứng ở phía sau công sự phòng ngự, bắn tên ra hướng dòng lũ sắt thép, che trời phủ trăng!

"Keng! Keng! Keng!" Mũi tên bắn trúng tấ chắn của phòng kỵ, đều rơi xuống, chỉ có số ít người bất hạnh bị bắn trúng bộ phận khe của giáp, gặp phải thương tổn lớn.

Trong quá trình xung phong, không ngừng có người ngã xuống ngựa, hoàn toàn chết trận!

Rất nhanh, phòng kỵ phía trước vọt tới trước công sự phòng ngự, Bán Thú Nhân chỗ đó nhất thời đồng loạt giơ lên thương, ngăn cản trùng kích của phòng kỵ, hai bên tạm thời lâm vào trạng thái giằng co.

Đúng lúc này, mặt đất dưới chân của một vạn Bán Thú Nhân, bỗng nhiên toát ra nham thạch nóng chảy cực nóng, sau đó một làn khói độc màu xanh quét ngang tất cả mà ra, bao phủ khu vực hai trăm mét xung quanh!

Cái này chính là Hoàng Dật đánh lén, hắc có hai thân thể, bản thể ở phía trước xung phong, mà hóa thân từ trên bầu trời bay đến trong đàn Bán Thú

Nhân, phóng ra "Tiêu Thố", "Thế Giới Mạt Nhật" "Thẩm Phán" phạm vi siêu lớn, thoáng cái làm nhiễu loạn tiết tấu công kích của bọn họ!

Mà lần này quấy rầy, cũng nhất thời khiến cho phòng kỵ phá tan công sự phòng ngự, tìm ra một khe thủng, đâm vào đàn Bán Thú Nhân, vạn người phía sau ào ào mà vào!

"Chết đi cho ta!" Đúng lúc này, trong đàn Bán Thú Nhân, một thống lĩnh Bán Thú Nhân lớn, cưỡi một con man ngưu cao ba mét hơn, khiêng một cây chùy cỡ ván cửa, vọt qua hướng đoàn người, dường như một con mãnh thú hồng hoang vọt đến, mang theo thiên quân chi lực.

Thống lĩnh Bán Thú Nhân quả thật là tồn tại vô địch, phòng kỵ cường thịnh cũng căn bản không đỡ được nó! Chỉ là con man ngưu của nó, cũng đã đủ dọa người rồi!

"Ầm ầm!" Đúng lúc này, một thiểm điện thô như cánh tay bổ trúng tên thống lĩnh Bán Thú Nhân, đem thế xung phong hung mãnh của nó ngăn trở, bị hiệu quả tê liệt.

"Kẻ địch của mày là tao!" Lúc này, Hoàng Dật cười Tấn Mãnh Long đi qua thiên quân vạn mã, vọt đến hướng thống lĩnh Bán Thú Nhân.

Đạo thiểm điện vừa rồi, chính là Tấn Mãnh Long biến dị phóng ra.

"Rầm!" Rất nhanh, Tấn Mãnh Long hung hăng đụng vào bụng man ngưu của thống lĩnh Bán Thú Nhân, sừng nhọn trên trán của Tấn Mãnh Long hơi lóe ra điện quang, hung hăng đâm phá bụng của man ngưu, đâm vào trong cơ thể của nó.

Sau đó, trên sừng Tấn Mãnh Long lần thứ hai phóng ra một đạo thiểm điện thô to, từ trong nội tạng man ngưu oanh ra, điện lưu đi khắp ngũ tạng lục phủ, đi khắp thân thể, thoáng cái đem phần trong cơ thể man ngưu cày thành một tương hồ, nội tạng toàn bộ biến thành thịt nát bầy.

"Ầm ầm!" Sau một khắc, thân thể của con man ngưu kịch liệt run lên, sau đó thẳng tắp ngã xuống, bị chết đến không thể chết lại.

Mà thống lĩnh Bán Thú Nhân cũng rơi xuống, mất đi thú cười trợ lực.

Tấn Mãnh Long biến dị của Hoàng Dật, dựa vào tốc độ phi phàm và năng lực biến dị, thoáng cái đạt được kỳ hiệu!

"Chết tiệt!" Bán Thú Nhân thấy tọa kỵ của mình chết, không khỏi nổi giận gầm lên một tiếng, quơ cây chùy nện xuống hướng Hoàng Dật!

Nhưng vào lúc này, thân thể của nó liền bỗng nhiên dừng lại, cự chùy cũng không thể nện xuống nữa!

Nó bị mê muội hai giây!

Tại phía sau của nó, lại một Hoàng Dật hiện ra.

Vừa rồi Hoàng Dật cười ở trên Tấn Mãnh Long, không có cách nào dùng Truy Bộ, nhưng hóa thân của hắn không có ngồi thú cười, có thể sử dụng Truy Bộ, thoáng cái đem Bán Thú Nhân đụng hôn mê.

Hai thân thể của Hoàng Dật, dường như hai người chơi, phối hợp mật thiết.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 326: Giết Thống Lĩnh Bán Thú Nhân

"Tốc Phán Tốc Quyết!"

"Trọng Phán!"

Hoàng Dật tiêu hao 100 điểm nội khí, làm cho trong 20 giây kế tiếp, tăng 50% tốc độ công kích, sau đó liền hung hăng đập xuống kỹ năng công kích đơn thể mạnh nhất hướng thống lĩnh Bán Thú Nhân!

Lưỡi rìu lóe ra tia sáng bén nhọn, mang theo tiếng xé gió, hung hăng bổ vào trên người thống lĩnh Bán Thú Nhân, đập cho thân thể kịch liệt nhoáng lên, máu thịt bị bổ ra.

Đẳng cấp của thống lĩnh Bán Thú Nhân là cấp 80, cũng như Hoàng Dật, BOSS dã ngoại mạnh hơn so với người chơi ngang cấp, nhưng trên người nó đầy thương tích, hẳn là vài ngày trước lưu lại chiến đấu với phân thân của tội phạm, khiến nó hiện tại không cách nào phát huy toàn lực.

"Trọng Phán!"

"Trọng Phán!"

Bản thể của Hoàng Dật và hóa thân đồng thời nện xuống Trọng Phán, tốc độ công kích tăng nhanh, hai tay dường như cánh quạt, thay phiên bổ xuống. Công kích của hóa thân tuy rằng không cao bằng bản thể, nhưng ít ra cũng có thể gây một ít thương tổn.

Hoàng Dật phân tâm điều khiển hai thân thể, cứ như thế điên cuồng công kích thống lĩnh Bán Thú Nhân, trong hai giây đồng làm giảm rất nhiều sinh

mệnh của nó!

Cái này cũng là người trải qua huấn luyện như Hoàng Dật mới có thể làm được, nếu như đổi thành là người thường, đã sớm không lo được bản thân, căn bản không có cách nào trong thiên quân vạn mã, điều khiển hai thân thể tiến hành chiến đấu.

"Rào!" Tấn Mãnh Long nhất thời mở miệng rộng, hướng Thống lĩnh Bán Thú Nhân cắn một cái, một khối thịt lớn nhất thời bị xé xuống, máu tươi văng khắp nơi, sắc mặt của Bán Thú Nhân đau đến tái nhợt!

Hai giây đồng hồ sau, Thống lĩnh Bán Thú Nhân khôi phục hành động năng lực, nó trợn mắt giơ cây chùy trong tay lên, lần thứ hai nện xuống hướng Hoàng Dật.

Hoàng Dật hai chân kẹp chặt, Tấn Mãnh Long nhất thời nhảy ra tránh né, Tấn Mãnh Long là thú cưỡi cấp bốn cao cấp, lực công kích và năng lực di chuyển cường đại, lập tức né tránh công kích của thống lĩnh Bán Thú Nhân, ngược lại còn vòng ra phía sau của nó.

"Bộp!" Hoàng Dật lần thứ hai chém xuống, tiếp tục tăng thêm thương thế trên người Bán Thú Nhân.

"Chiến tranh dẫm đạp!" Thống lĩnh Bán Thú Nhân lập tức nhắc chân phải tráng kiện lên, hung hăng dẫm xuống mặt đất một bước!

Nhất thời, mặt đất run lên, một vòng sóng xung kích quét ra, quét ngang đám người xung quanh, hơn mười thành viên Anh Hùng công hội đều bị hất ngã xuống đất, sau đó bị một đám Bán Thú Nhân nhào tới vây công.

Tấn Mãnh Long linh hoạt nhảy lên, né tránh sóng xung kích, không bị bất luận thương tổn gì. Sau đó nó lại nhanh chóng tiến tới, tiếp tục công kích Thống lĩnh Bán Thú Nhân, rìu của Hoàng Dật cũng hung hăng đập xuống.

"Cuồng thú cuồng bạo!" Đánh vài lượt sau, thống lĩnh Bán Thú Nhân không công kích được Tấn Mãnh Long, không khỏi ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, trên người nhất thời xuất hiện một tầng huyết khí, tốc độ công kích thoáng cái tăng lên, xoay người quét một chùy tới hướng Hoàng Dật phía sau!

"Vù!" Một chùy này tốc độ nhanh không gì sánh được, mang theo tiếng xé gió bén nhọn, cho dù là Tấn Mãnh Long cũng tránh không khỏi, mắt thấy sẽ bị đập trúng!

"Phi Phủ!" Hoàng Dật hầu như trong nháy mắt liền làm ra phán đoán thích hợp nhất, rìu tay trái ném tới thống lĩnh Bán Thú Nhân, hầu như là trong nháy mắt đập tới trên người nó.

Sau một khắc, thân thể của thống lĩnh Bán Thú Nhân bị mạnh mẽ hất văng ra, một chùy của nó cũng quét hụt.

Hoàng Dật đã tránh thoát được một kiếp!

Hiện tại, điểm nội khí của hắn đã ít hơn phân nửa, không dám chiến đấu gần người với thống lĩnh Bán Thú Nhân sau khi cuồng bạo, mà là thúc Tấn Mãnh Long thoáng rời khỏi một chút, cuồng bạo của Bán Thú Nhân hẳn là có thời gian hạn chế, không có khả năng tiếp tục cuồng bạo.

Kế tiếp, Hoàng Dật bắt đầu công kích những Bán Thú Nhân bình thường, mỗi một rìu nện xuống thì có một người ngã xuống đất, đồng thời còn có thể hấp thu nội khí, nội khí khô cạn cấp tốc được bổ sung.

"Đừng chạy!" Thống lĩnh Bán Thú Nhân hai mắt đỏ lên, tựa như đã lâm vào trạng thái điên cuồng, sử dụng một kỹ năng xung phong hướng Hoàng Dật, đụng bay Bán Thú Nhân trên đường.

Hoàng Dật thúc Tấn Mãnh Long cấp tốc né tránh, vờn quanh trong đám người, dùng thân thể của Bán Thú Nhân khác để ngăn cản xung phong của thống lĩnh, hai người cứ như thế đuổi bắt nhau trong chiến trường.

Lúc này, quân đội hai bên đang đánh nhau kịch liệt, hai bên đã đánh đến không thể hòa giải, âm thanh đao kiếm đâm vào da thịt, tiếng la hét, tiếng kêu thảm thiết, tiếng vó ngựa dầy xéo cùng các loại âm thanh đan vào cùng một chỗ; ánh lửa, ánh đao, ánh trăng hòa lẫn với nhau, đây là chiến trường máu và lửa, chỉ có một bên hoàn toàn chết đi, chiến đấu mới có thể kết thúc.

Hiện nay, đoàn một vạn người của Anh Hùng công hội đang chiếm thượng phong, bọn họ đều là bộ đội tinh nhuệ, hơn nữa nghề nghiệp phối trí đầy đủ, nhân số của từng nghề nghiệp được an bài chặt chẽ, có thể phát huy tác dụng phối hợp lớn nhất. Kỵ sĩ ngăn cản công kích, chiến sĩ công kích gần người, thợ săn công kích viễn trình, pháp sư công kích phạm vi lớn, thích khách ám sát, mục sư hồi máu, toàn bộ đoàn đội dường như một cỗ máy phối hợp chặt chẽ, nghiền ép về phía trước trong chiến trường.

"Ầm!" Một người pháp sư của Anh Hùng công hội, ngâm xướng hồi lâu, rốt cục phóng ra một đại chiêu nghề nghiệp, một đạo quang mang màu tím nhất thời từ trong đàn Bán Thú Nhân bùng nổ ra, trên trăm Bán Thú Nhân bị hất bay lên!

"Vù! Vù! Vù!" Mấy trăm thợ săn và cung tiễn thủ, đồng thời bắn tên ra, hình thành một trận mưa tên dày đặc, hung hăng bắn vào đám Bán Thú Nhân này, cắm thật sâu vào trong cơ thể, đuôi tên bởi vì lực quá mạnh mà kịch liệt lắc lư.

"Tự nhiên chi lực!" Một đám mục sư mặc pháp bảo màu trắng, giơ mục sư trượng trong tay lên, bắn ra một phiến ánh sáng xanh lục hướng đoàn người, rơi vào trên người thành viên của Anh Hùng công trong phạm vi hội, bọn họ nhất thời được trị liệu, lượng máu thoáng cái hồi lên.

Anh Hùng công hội phối hợp chặt chẽ, từng bước đẩy mạnh, người đứng trên sân, Bán Thú Nhân càng ngày càng ít, thi thể Bán Thú Nhân nằm trên mặt đất càng ngày càng nhiều.

Lúc này, Hoàng Dật và thống lĩnh Bán Thú Nhân vẫn đang truy đuổi, nhưng huyết quang trên người của thống lĩnh Bán Thú Nhân đã phai nhạt xuống, khô

phục nguyên dạng.

Lúc này, Hoàng Dật rút cục thúc Tấn Mãnh Long xoay người, bắt đầu nhanh chóng phóng tới hướng Thống lĩnh Bán Thú Nhân, Tấn Mãnh Long cường tráng đạp chi sau tráng kiện, từ một thi thể giẫm bước phóng qua, mang theo vạn quân chi lực hung hăng đụng vào thống lĩnh Bán Thú Nhân.

"Ầm!" Thống lĩnh Bán Thú Nhân trực tiếp bị đụng bay, té trên không trung!

Ngay tại giờ phút này, trên không trung hiện lên tới một bóng đen, cũng là hóa thân của Hoàng Dật, hấn vỗ cánh chém xuống Bán Thú Nhân!

Rìa cánh bén nhọn, dường như dao găm xẹt qua thân thể của thống lĩnh Bán Thú Nhân, kéo ra một vết thương thật dài, chảy máu xuống khắp bầu trời.

Bán Thú Nhân bị công kích, thân thể nhất thời đảo lộn mấy vòng, lúc này mới rơi xuống dưới!

Cùng lúc đó, bản thể của Hoàng Dật lập tức giục Tấn Mãnh Long, nhanh chóng lao về chỗ Thống lĩnh Bán Thú Nhân rơi xuống, Tấn Mãnh Long ngẩng đầu, dùng sừng của mình đâm tới Thống lĩnh Bán Thú Nhân đang rơi xuống!

"Phập!" Thống lĩnh Bán Thú Nhân từ không trung rơi xuống, rơi ngay sừng nhọn trên đỉnh đầu của Tấn Mãnh Long, lớp da vốn dĩ có lực phòng ngự rất mạnh, thoáng cái bị sừng bén nhọn của Tấn Mãnh Long đâm phá, hoàn toàn đâm vào trong cơ thể!

"Ầm ầm!" Sau một khắc, sừng của Tấn Mãnh Long trong cơ thể Thống lĩnh Bán Thú Nhân phóng ra một đạo thiểm điện thô to, năng lực lôi điện cường đại, từ trong ngũ tạng lục phủ của Thống lĩnh Bán Thú Nhân đánh ra, dọc theo mỗi một huyết quản, bổ tới toàn thân, ngay cả nội tạng đều bị đốt trụi.

Thân thể Thống lĩnh Bán Thú Nhân kịch liệt run lên, há mồm phun ra một ngụm máu, thoáng cái bị thương nặng!

"Vù! Vù! Vù!" Lúc này, cung tiễn thủ trong Anh Hùng công hội cũng bắt được cơ hội, hung hăng bắn ra một đợt tên, bắn vào trong cơ thể Thống lĩnh Bán Thú Nhân.

"Phập!" Ba thích khách đồng thời hiện ra xung quanh Thống lĩnh Bán Thú Nhân, ba dao găm sắc bén tiến vào thân thể của nó, bắn ra ba dòng máu tươi.

"Rầm!" Một người kỵ sĩ mở ra xung phong của thú cưỡi, đụng vào trên người Thống lĩnh Bán Thú Nhân.

"Viêm bạo!" Năm sáu pháp sư hệ hỏa đồng thời kỹ năng công kích đơn thể uy lực lớn hướng Thống lĩnh Bán Thú Nhân!

Thống lĩnh Bán Thú Nhân gặp một loạt công kích, hầu như đã trong trạng thái gần chết, Hoàng Dật lập tức thúc Tấn Mãnh Long xông lên, một rìu đem đầu của nó bổ xuống.

Thống lĩnh Bán Thú Nhân hung hãn, cứ như thế chết đi, ngay cả kỹ năng bảo mệnh cuối cùng đều chưa kịp mở ra!

Lúc này, Bán Thú Nhân còn lại thấy thống lĩnh chết thảm, nhất thời mất đi ý chí chiến đấu, bắt đầu bỏ chạy, vô tâm phản kháng.

"Các tiểu đội phân công nhau truy kích, không nên bỏ qua một ai!" Đội trưởng kỵ sĩ một đao chém chết một Bán Thú Nhân, sau đó hạ lệnh toàn đoàn.

Ngay sau đó, toàn đoàn bắt đầu dựa theo từng tiểu đội, truy kích Bán Thú Nhân đào tẩu, thú cưỡi của bọn họ phần lớn là Hắc Lân mã mau lẹ, đuổi theo những Bán Thú Nhân kia, mở ra tàn sát!

Trận chiến biến thành nghiêng về một phía, cả đám Bán Thú Nhân bị tàn sát tàn nhẫn, máu tươi nhuộm đỏ mặt đất, trở thành phân bón cỏ dại của năm sau. Từng thi thể ngã xuống, chết không nhắm mắt nhìn chăm chăm bầu trời đêm, trời sao xoay quanh kêu rên sắp chết của vô số Bán Thú Nhân.

Trăng sáng trên bầu trời, tựa như cũng không đành lòng thấy thảm trạng như vậy, lập tức gọi đoàn mây đen lớn đến đây, che khuất mình, sắc trời nhất thời ảm đạm xuống.

"Đại ca, chúng tôi thấy tù trưởng Bán Thú Nhân, hẳn vô cùng dũng mãnh, chúng tôi đối phó không nổi!" Đúng lúc này, Hoàng Dật đột nhiên nhận được một tin tức, cũng là Tịch Dương gửi tới!

Hoàng Dật lập tức thúc Tấn Mãnh Long, nhanh chóng chạy qua. Chỉ cần tù trưởng Bán Thú Nhân bị giết chết, vậy trận chiến này cơ bản xác định thắng rồi.

Trong rừng rậm u ám, thân ảnh của Hoàng Dật cấp tốc lao đi, ánh lửa trên ngọn đuốc xa xa, cấp tốc sáng lên trên mặt hắn, lại cấp tốc vụt tối, bên tai đều là âm thanh ầm ỹ.

Thình thoảng có một vài Bán Thú Nhân quỳ xuống cầu xin tha thứ, nhưng sau khi âm thanh vũ khí đâm vào da thịt vang lên, tiếng cầu xin cũng ngừng.

Đây là chiến tranh diệt tộc, không tiếp nhận đầu hàng, mãi cho đến khi giết xong người cuối cùng mới thôi!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 327: Thù Hận Của Lưu Oanh

Lúc này, tại chỗ sâu nhất của bộ lạc Bán Thú Nhân.

Nơi này có một tế đàn lớn đường kính chừng vài trăm mét, tế đàn dùng từng tảng đá lớn xây mà thành, mỗi một tảng đá đều thể hiện ra vết tích cọ rửa của năm tháng, bề mặt phủ đầy rêu xanh, một ít cỏ dại từ trong khe đá ngoan cường sinh trưởng.

Trên tế đàn, lúc này có mười vạn Bán Thú Nhân, bọn họ phần lớn là một ít cư dân tay không tác sắt, mẹ đang ôm con ngâm hát ca dao, dỗ trẻ nhỏ đi vào giấc ngủ.

Nhưng đứa nhỏ vẫn mở to mắt, nhìn chỗ phương xa nơi âm thanh huyền ảo mơ hồ truyền đến, hỏi cha đi nơi nào, người mẹ sắc mặt đỏ ửng, không nói gì.

Lúc này, bốn phía coi như yên tĩnh, bọn họ ở địa phương an toàn nhất trong bộ lạc, chỉ có một vài tiếng nói chuyện thấp giọng và tiếng khóc vang lên trong đám người.

Đứng trước đội ngũ nhất phương của, là một Bán Thú Nhân trẻ, hăn đứng thẳng thân thể, cơ thể cường tráng, có vài phần hình bóng của tù trưởng, tương lai nhất định có thể làm một thủ lĩnh cường đại. Bán Thú Nhân này chính là Lưu Oanh, hăn theo lệnh của cha, ở chỗ này thủ hộ những con dân kia, chuẩn bị tùy thời mở ra truyền tống của tế đàn.

Lúc này, hăn đứng ở phía trước đoàn người, dường như một pho tượng điêu khắc, nhìn bầu trời đêm phương xa, bầu trời đêm của chỗ đó bị lửa đốt thành màu đỏ, mơ hồ có âm thanh giao chiến xa xa truyền tới. Mỗi một tiếng kêu thảm

thiết của Bán Thú Nhân truyền đến, cái miệng của hắn sẽ co quắp một chút, tay hắn nắm chặt, khớp xương trắng bệch, trong mắt là huyết quang thù hận.

"Miếu Sát, ta nhất định sẽ làm thánh địa Bán Thú Nhân phát lệnh truy sát, khiến cho người vĩnh viễn bị tất cả Bán Thú Nhân truy sát!" Lưu Oanh cắn răng, thấp giọng run rẩy tự nói, khoe miệng chảy ra máu tươi.

Ngay sau đó, hắn há mồm phun ra một ít thịt nát, hắn bởi vì phần nộ mà cắn đứt đầu lưỡi, thù hận của hắn đối với Hoàng Dật đã thấm vào xương tủy.

...

Dần dần, Hoàng Dật đi qua hơn phân nửa bộ lạc Bán Thú Nhân, dọc theo đường đi thấy được vô số tử thi, năm mươi vạn đại quân của hắn vừa đếm, trên cơ bản là đều là nghiền ép, không ai ngăn cản được.

Bất quá, càng đến gần chỗ của Tịch Dương, thi thể Bán Thú Nhân trên mặt đất lại càng nhiều, xem ra trước đó ở đây trải qua một phen giết chóc kịch liệt.

Dọc theo đường đi, Hoàng Dật thấy được rất nhiều người chơi của Anh Hùng công hội, bọn họ tất cả đều đi cùng một phương hướng, những người này thấy Hoàng Dật đến, đều chào hỏi, thần sắc mừng rỡ, dường như thoáng cái có chỗ dựa, lập tức theo sát phía sau của hắn.

Dần dần, người phía sau Hoàng Dật càng ngày càng nhiều, xông lên phía trước, mà phương xa cũng dần dần truyền đến tiếng hét hò rung trời.

Đi qua một bụi cỏ, phía trước nhất thời rộng mở, nơi này là một bãi cỏ lớn, trắng sáng treo trên cao, rọi xuống ánh sáng trắng. Dưới ánh trắng, đang tiến hành một trận hỗn chiến, gần mười vạn danh Bán Thú Nhân, đang ra sức chém giết cùng hơn mười vạn thành viên của Anh Hùng công hội! Khắp nơi đều có thể thấy ánh đuốc chập chờn, thiêu đốt cỏ khô trên đất.

Đây là một chiến trường lớn nhất, bảy phần mười thành viên của Anh Hùng

công hội đều ở chỗ này, mà bộ lạc Bán Thú Nhân cũng như vậy, ở đây chiến đấu, quyết định thắng bại trận chiến đêm nay.

Lúc này, Hoàng Dật nhìn lướt qua chiến trường, lập tức phát hiện phương xa có một Bán Thú Nhân cao to không gì sánh được, cao hơn mười mét. Trên người Bán Thú Nhân có vô số đường văn, dường như là ma pháp điều văn khắc lên, cầm lang nha bổng lớn, trong đoàn người của Anh Hùng công hội chém giết lung tung, dường như một con mãnh thú viễn cổ, không ai cản được, mỗi một gậy đánh xuống, thì có một đám người bị quét bay ra.

Người này, tám chín phần cũng là tù trưởng Bán Thú Nhân! Bất quá lúc này hành động của gã đã vô cùng chậm chạp, chỉ dựa vào sức mạnh giết chóc, đã không có khí thế giơ tay nhắc chân quét ngang một tầng lớn của cường giả Thánh Vực. Gã hẳn là đã bị trọng thương trong chiến đấu của mấy ngày trước, thế cho nên hiện tại không phát huy được toàn lực, bằng không hiện tại Anh Hùng công hội đã sớm thua, chỉ là tù trưởng một cường giả Thánh Vực, cũng đủ một mình đấu năm mười vạn người bọn họ.

Hoàng Dật không dám chậm trễ, lập tức thúc Tấn Mãnh Long vọt qua hướng tù trưởng, mà đám người chơi phía sau cũng theo hăn gia nhập chiến trường, tăng thêm một phần mới mẻ. Bán Thú Nhân cản trở dọc theo đường đi, hoặc bị Tấn Mãnh Long đánh bay căn chết, hoặc bị vũ khí của Hoàng Dật đánh xuống đầu. Hăn ở trong chiến trường quả thật là một tướng quân vô địch, giết ra giết vào, không ai có thể ngăn được, đi đến đâu kẻ địch sẽ chết đến đó.

"Miếu Sát đại ca, anh đã đến!" Lúc này, Hoàng Dật đi tới trong một đám người chơi của Anh Hùng công hội, Tịch Dương vừa lúc ở chỗ này, hăn lập tức kích động bắt chuyện một tiếng hướng Hoàng Dật, tựa như đã đau khổ đợi hăn rất lâu.

Ngoại trừ Tịch Dương, ở đây còn có Bá Vương, Vô Danh Thị, Kính Đoạn, cùng với vài nghề nghiệp hi hữu của Hoa Hồng Ngục Giam, trên cơ bản cao tầng của Anh Hùng công hội trong lần xuất chinh này đều ở đây, bọn họ tất cả đều là

về mặt ngưỡng trọng.

"Tù trưởng Bán Thú Nhân vô cùng lợi hại, đã giết không ít người của chúng ta. Bất quá nó cũng bị thương nặng, ngay cả cánh tay đều không có, lưng trái còn có một vết thương lớn, hành động vô cùng bất tiện, hiện tại hẳn là dùng hơi thở cuối cùng chiến đấu. Nhóm nghề nghiệp viễn trình có lực công kích cao nhất của chúng tôi, cũng tạo thành thương tổn rất lớn cho nó!" Tịch Dương chỉ vào Bán Thú Nhân cao to cách đó không xa, hướng Hoàng Dật nói, "Hiện tại chúng ta dùng phân đoàn phòng kỵ có phòng ngự cao nhất tiêu hao chiến lực của nó, thực lực của nó đã yếu đi rất nhiều so với trước đó, công kích một hồi sẽ dừng lại thở dốc nghỉ ngơi, bất quá chúng ta vẫn không cản được nó, hiện tại phân đoàn phòng kỵ đã tử thương quá nửa, kế tiếp nếu như không ai cản được nó, vậy nó sẽ đại sát bốn phương, tổn thất của chúng ta sẽ trở nên cực kỳ thảm trọng!"

Hoàng Dật quay đầu nhìn qua, quả nhiên, phòng kỵ dưới chân của tù trưởng đã nằm một đồng, một đoàn đội phòng kỵ năm trăm người, hiện tại chỉ còn lại có hai trăm người. Mà xa xa là một đám pháp sư công kích cao nhất, thợ săn cung tiễn thủ, cùng với nghề nghiệp viễn trình loại dị sĩ đang ra sức công kích tù trưởng, công kích của bọn họ tuy rằng không tính cái gì với tù trưởng Bán Thú Nhân, nhưng công kích của mọi người cộng lại cùng một chỗ thì vô cùng khả quan.

Thân thể cao to của tù trưởng Bán Thú Nhân ra sức chém giết, gã hẳn là dùng hình thái cao nhất lớn, thân thể cao tới mười mét, dường như một núi nhỏ, cho dù phòng kỵ cưỡi Hắc Lân mã, cũng chỉ có thể đụng vào chân của gã.

Lúc này, tù trưởng Bán Thú Nhân đã bị đánh cho cả người đều là máu, phần eo có một lỗ máu lớn, bên trong mơ hồ thấy được khớp xương, máu không ngừng từ bên trong chảy ra.

"Các người tiếp tục dùng chiến thuật tiêu hao, tôi đi kiểm chế nó." Hoàng Dật nói xong, lập tức thúc Tấn Mãnh Long, vọt qua hướng tù trưởng Bán Thú Nhân!

Chi sau cường đại của Tấn Mãnh Long đập xuống đất nhanh chóng phóng tới, rìu trong tay của Hoàng Dật cũng được nắm chặt, quang ảnh chiến đấu của vô số người xuất hiện trong mắt của hắn, ánh mắt của hắn nhìn chăm chăm tù trưởng Bán Thú Nhân.

Đây là cường giả Thánh Vực thứ hai Hoàng Dật tự mình chiến đấu cho tới nay. Lần trước hắn đánh lén Quỷ Phủ. Hắc Lang, nhưng thương thế của Hắc Lang nặng hơn so với tù trưởng Bán Thú Nhân, trên cơ bản cũng chỉ còn lại một hơi thở cuối cùng, ngay cả tứ chi cũng không có, đứng đều đứng không được. Mà tù trưởng Bán Thú Nhân trước mắt còn có thể đứng lên chiến đấu, trận chiến kế tiếp chắc chắn vô cùng khó.

"Ầm!" Tấn Mãnh Long tốc độ rất nhanh, phóng qua một hàng phòng kỵ dưới chân của tù trưởng Bán Thú Nhân, hung hăng đụng vào chân tù trưởng Bán Thú Nhân, đem thân thể của tù trưởng đụng nhoáng lên, nhưng không thể đâm thủng da, thể hiện ra năng lực phòng ngự cường hãn.

"A?" Tù trưởng Bán Thú Nhân cảm giác được lần trùng kích này tựa như sinh mãnh hơn so với người khác trùng kích, không khỏi cúi đầu nhìn một chút.

"Tù trưởng, người không phải vẫn đều đang tìm ta sao? Hiện tại ta tới!" Hoàng Dật nói xong, sử dụng Trọng Phán, rìu trong tay mạnh tới chân của tù trưởng Bán Thú Nhân.

"Phập!" Quỷ Phủ là vũ khí truyền kỳ cường đại, thoáng cái xé rách da chân của tù trưởng, thương tổn được gĩa.

"Miếu Sát!" Lúc này, tù trưởng nhìn chăm chăm Hoàng Dật, nghiến răng phun ra hai chữ, ra sức quơ lang nha bổng trong tay đập xuống hướng Hoàng Dật Thái, hung mãnh hơn so với trước đó!

Một gậy này nếu như bị đập trúng, đừng nói là Hoàng Dật, cho dù là một ngọn núi đều phải bị đập vỡ!

Tấn Mạnh Long tựa như biết lợi hại, thân ảnh cấp tốc lao tới, vọt qua dưới chân tù trưởng, né tránh một kích hùng hổ.

Lúc này, thân thể của tù trưởng Bán Thú Nhân là hình thái lớn nhất, rất nhiều người đều có năng lực biến đổi thân thể lớn nhỏ, thân thể lớn dù rằng có phạm vi thương tổn rộng, nhưng cũng đồng nghĩa tính linh hoạt giảm xuống rất nhiều. Hiện tại tù trưởng Bán Thú Nhân lúc đầu cũng đã trong trạng thái trọng thương, thân thể lại biến lớn như vậy, rất khó công kích trúng Hoàng Dật trên Tấn Mạnh Long.

Cứ như vậy, Hoàng Dật linh hoạt tránh né công kích của tù trưởng, chạy qua chạy lại dưới chân của gã, Quỷ Phủ trong tay từng chút bổ vào chân của gã, tạo thành từng vết thương. Mà đám nghề nghiệp viễn trình công kích cao nhất phương xa, cũng một mực liên tục công kích tù trưởng Bán Thú Nhân, đem giá trị sinh mệnh của gã đánh cho càng ngày càng ít.

"Chiến tranh dẫm đạp!" Tù trưởng Bán Thú Nhân rốt cục không thể nhịn được nữa, trực tiếp giơ chân lên, dùng một giẫm g` mặt đất!

Nhất thời, mặt đất như bị thiên thạch va trúng, run rẩy một chút, một vòng sóng gợn lớn quét ra bốn phương tám hướng, bụi cỏ trên mặt đất dường như bị một trận cuồng phong thổi qua, đều gập xuống, mà đám phòng kỵ xung quanh bởi vì né tránh không kịp, thoáng cái bị quét bay ra.

Cái kỹ năng này, rõ ràng là cũng như kỹ năng của thống lĩnh Bán Thú Nhân trước đó Hoàng Dật đối chiến, chỉ bất quá uy lực lớn hơn vô số lần, quả thật đã không phải cùng một kỹ năng! Cường giả Thánh Vực và người thường sử dụng cùng một kỹ năng, là hai khái niệm khác biệt!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 328: Quỷ Vân Chi Ngữ

Tấn Mãnh Long đã quen thuộc đối với chiêu Chiến Tranh Dẫm Đạp này, khi sóng xung kích đến thoáng cái nhảy lên cao, dễ dàng tránh thoát một kích này.

"Truy Bộ!" Lúc này, hóa thân của Hoàng Dật cũng tham dự vào chiến đoàn, vùng đôi cánh màu đen từ không trung bay xuống mặt đất, ra sức xông tới hướng tù trưởng, hình thành một cái bóng màu đen!

Tù trưởng Bán Thú Nhân tựa như sớm có chuẩn bị, thân thể nhất thời tản ra kim quang chói mắt, tràn ngập toàn thân, dường như một kim cương chiến thần, đứng sừng sững giữa trời đất!

"Ầm!" Hóa thân hung hăng đụng vào tù trưởng Bán Thú Nhân, nhưng tù trưởng lại bất động, tầng kim quang trên người vững vàng ngăn chặn lần trùng kích này, cũng không tiến vào trạng thái mê muội.

Kỹ năng của nghề nghiệp bình thường đối với BOSS là không có hiệu quả khổng lồ, không cách nào làm BOSS mê muội, cấm ngôn, trí mạnh các loại, chỉ có nghề nghiệp hi hữu mới có thể, nhưng mà kỹ năng nghề nghiệp hi hữu của Hoàng Dật, đã mất đi hiệu quả khổng lồ trước mặt tầng kim quang của tù trưởng.

tù trưởng Bán Thú Nhân quả thật cường tới cực điểm, cho dù là trạng thái trọng thương đều dũng mãnh như vậy, đều tựa như không cách nào chiến thắng!

"Đàn kiến hôi các người, đừng mơ đánh bại ta!" Tù trưởng hét lớn một tiếng, sau đó cúi đầu nhìn lỗ máu trên thân một chút, vết thương đã chảy không biết bao nhiêu máu tươi, toàn bộ mặt đất đều đã bị nhuộm đỏ.

Gã nhìn loại tình huống này, khoe miệng hơi nhếch lên, tựa như đạt được yêu cầu sử dụng của một kỹ năng nào đó, sau đó lập tức hướng lên trời rống một tiếng, sóng âm tứ tán ra: "Thú Huyết Lĩnh Vực!"

Giây phút ấy, toàn bộ trời đất đều vang lên cái âm thanh này, máu tươi trên mặt đất trước đó, bỗng nhiên hình thành một cỗ huyết khí trùng kích, dọc theo bốn phương tám hướng, bao phủ mỗi người, hình thành một lĩnh vực đỏ máu ba trăm mét xung quanh.

Trong lĩnh vực, tất cả Bán Thú Nhân nhất thời trở nên sinh mãnh không gì sánh được, một chiêu một thức uy vũ sinh phong, còn thành viên của Anh Hùng công hội, lại trở nên hư nhược hơn không ít, chân tựa như bị lún bùn nước, trở nên nặng nề không gì sánh được.

Cái kỹ năng này hầu như thoắt cái xoay chuyển chiến cuộc, hơn phân nửa là một đại chiêu của tù trưởng Bán Thú Nhân, điều kiện sử dụng cũng cực kỳ hà khắc.

Đứng trong lĩnh vực này, thân thể của tù trưởng cũng nhất thời linh hoạt lên, gã lập tức quơ lang nha bổng, cấp tốc đập xuống Hoàng Dật, dường như một ngọn núi đè xuống!

Lúc này, tình huống của Hoàng Dật nguy cấp tới cực hạn, hắn đang ở trong lĩnh vực, thân thể bỗng nhiên trở nên suy yếu, ngay cả tốc độ di chuyển của Tấn Mãnh Long đều chậm lại, một gậy này căn bản tránh không thoát!

Lang nha bổng càng ngày càng gần, càng lúc càng lớn trong mắt của Hoàng Dật, mang theo vạn quân chi lực nện xuống tới, hắn tựa như sẽ chết hơn thế!

"Phi Phủ!" Tại thời khắc chỉ mảnh treo chuông, Hoàng Dật ném rìu tay trái ra, bay về phía tù trưởng Bán Thú Nhân!

Phi Phủ có thể hất văng kẻ địch ra, nhưng thân thể tù trưởng quá lớn, muốn hất văng thân thể của gã là không có khả năng, cho nên Phi Phủ của Hoàng Dật

là ném tới hướng cánh tay!

"Phập!" Rìu thoáng cái bay trúng cánh tay Bán Thú Nhân, làm cánh tay hơi trật một chút, nhưng vẫn chưa đủ, lang nha bổng vẫn có thể đánh tới Hoàng Dật.

"Phi Phủ!"

Hoàng Dật lần thứ hai ném ra rìu tay phải, tiếp tục công kích cánh tay tù trưởng, đem cánh tay lần thứ hai hất văng ra một ít!

Hai thanh Phi Phủ đồng thời sử dụng, rốt cục đem cánh tay tù trưởng hất văng ra, lang nha bổng hầu như là đảo qua Tấn Mãnh Long của Hoàng Dật, kinh phong thổi trúng áo choàng của Hoàng Dật làm bay phấp phới.

Đây là cường giả Thánh Vực, chỉ cần còn có một chút lực chiến đấu, thực lực sẽ vẫn cường hãn không gì sánh được, may mà tù trưởng không phải thời kỳ toàn thịnh, nếu không Hoàng Dật có nhiều mạng cũng không đủ chết!

Lúc này, Hoàng Dật đã không thể tiếp tục cận chiến với tù trưởng, chiến đấu trong kết giới huyết sắc, quả thật cũng là tự tìm đường chết, hăn lập tức thúc Tấn Mãnh Long lao ra bên ngoài, né tránh phạm vi công kích của tù trưởng.

Lúc này, đám nghề nghiệp viễn trình siêu cường xa xa, đã rất khó tạo thành thương tổn cho tù trưởng, tù trưởng ở trong lĩnh vực huyết sắc, thực lực tăng lớn, ngay cả phòng ngự đều tăng lên một tầng, hầu như là phủ thêm một mai rùa, không cách nào bị thương tổn, cho mọi người đánh, cũng đánh không chết.

Cục diện thoáng cái khó xử lên, tiếp tục như vậy, đối với Anh Hùng công hội rất không có lợi!

"Phòng kỵ tạm thời lui ra phía sau, né tránh tù trưởng!" Lúc này, Tịch Dương thấy tình huống không đúng, lập tức hạ lệnh hướng đám phòng kỵ kia.

Hai trăm phòng kỵ dưới chân của tù trưởng nhất thời lui ra, không tiến hành liều mạng cùng tù trưởng Bán Thú Nhân.

"Hiện tại phòng ngự của tù trưởng Bán Thú Nhân rất cao, không cách nào đánh, tôi đem nó dẫn đi, chờ các người giết xong Bán Thú Nhân còn lại, chúng ta hợp lực giết chết tù trưởng!" Hoàng Dật hướng đoàn đội nói một tiếng, sau đó cười Tấn Mãnh Long lao qua hướng chỗ không người.

"Miếu Sát, đừng nghĩ chạy trốn!" Tù trưởng hận thấu xương Hoàng Dật, hướng hắc rít gào một tiếng, sau đó đuổi theo, chỉ giết một mình hắc, tựa như không giết chết thì không bỏ qua!

Dần dần, Hoàng Dật cười Tấn Mãnh Long rời khỏi thảo nguyên, một lần nữa đi rừng rậm, vậy tù trưởng từ đầu đến cuối vẫn đi theo phía sau của hắc, dường như một ngọn núi trùng kích đến đây, nghiền ép cây cối trên đường, nhưng từ đầu đến cuối vẫn không cách nào đuổi kịp hắc.

Cứ như vậy, Hoàng Dật mang theo tù trưởng Bán Thú Nhân đi lòng vòng rừng rậm, giữ chân chiến lực cường đại này.

Bất quá khiến cho Hoàng Dật cảm thấy thất vọng chính là, lĩnh vực của tù trưởng vẫn tồn tại, không có dấu hiệu biến mất, khiến gã vẫn là một con rùa, rất khó giết chết.

...

Mà mặt khác, hóa thân của Hoàng Dật vẫn xung phong trong chiến trường trên thảo nguyên, hắc mở cánh chim màu đen, bay qua đàn Bán Thú Nhân, cánh sắc bén chặt đứt thân thể của một người rồi lại một người Bán Thú Nhân, dường như đôi cánh Tử Thần.

Hoàng Dật bay lên không trung, nhìn xuống chiến trường chém giết phía dưới, hơn mười vạn người chém giết. Trong chiến trường, có vài bóng người đặc biệt nổi bật, chính là Tịch Dương, Vô Danh Thị, Kính Đoạn mấy người cao thủ.

Tịch Dương cười Tấn Mãnh Long cao to, áo choàng màu đỏ nhuộm đầy máu

tươi, chiến đao trong tay mở rộng ra, xung phong liều chết trong chiến trường, kẻ địch trên đường đều bị hấn đánh chết hoặc đánh bay, dường như một chiến thần không biết mệt mỏi, không người có thể cản. xung quanh của hấn còn có một vòng sáng kim sắc, người đi tới đâu, vòng sáng theo cùng đến đấy, người chơi đứng ở xung quanh hấn cũng có thể hưởng đến ánh sáng của vòng sáng, thực lực trở nên uy mãnh.

Tịch Dương là nghề nghiệp loại tướng quân, chiến trường chính là hoàn cảnh thích hợp hấn nhất, ở chỗ này hấn có thể phát huy ra chiến lực mạnh hơn, còn có thể mang đến vòng sáng tăng cường cực lớn cho bộ hạ của tướng quân. Quan trọng hơn là, hấn bây giờ còn chưa có chuyển chức, cũng không có tăng tâng thứ chín của chiến hồn, chỉ dựa vào một thân trang bị cam và một thân BUFF, liền làm tới loại trình tự này!

Vô Danh Thị và Kính Đoạn hai người thích khách thì lại là một loại đấu pháp khác, bọn họ xuất quỷ nhập thần, không liều mạng cùng kẻ địch, giống như hai thanh lưỡi lê ẩn dấu, chuyên môn chọn kẻ địch suy yếu ra tay. Bọn họ mỗi một lần hiện thân, thì đại biểu cho một kẻ địch chết đi, hơn nữa chết đều là kẻ địch trình tự của đội trưởng Bán Thú Nhân, giết một người bằng giết một trăm.

Hoàng Dật nhìn quét chiến trường một hồi, mí mắt bỗng nhiên hơi một hiên, tập trung trên người một người chơi của Anh Hùng công hội.

Người chơi này mặc trường bào màu tím đặc thù, tay phải cầm tấm khiên của nghề nghiệp kỵ sĩ, tay trái cầm một cây gậy cùng loại với côn điện, dòng điện chọt lóe trên thân, có vẻ kỳ dị không gì sánh được.

Từ trang phục của hấn mà xem, người chơi này hấn là đồng thời có sức tấn công của pháp sư lôi hệ và phòng ngự nghề nghiệp kỵ sĩ, biểu hiện trong hình thức đoàn đội, người chơi này tên là Quỷ Vân Chi Ngữ, là một nghề nghiệp loại dị sĩ.

Hoàng Dật có ấn tượng với Quỷ Vân Chi Ngữ, cũng là một người trong Hoa

Hồng ngục giam, bình thường rất điệu thấp, không hiện thân phận.

Quý Vân Chi Ngữ chỉ có cấp 50, lúc này hẳn đang cùng một phân đoàn 500 người, vậy công một BOSS Bán Thú Nhân cấp 80 cường đại, người còn lại trong phân đoàn cơ bản đều là cấp 65 trở lên, cũng phần lớn chuyển chức qua, nhưng bọn họ lại lấy Quý Vân Chi Ngữ là trung tâm.

Hoàng Dật nhìn số liệu sát thương của phân đoàn, phát hiện lượng sát thương của Quý Vân Chi Ngữ, vậy mà đứng đầu đoàn 500 người! So với người chơi đã chuyển chức còn muốn cao hơn!

Quý Vân Chi Ngữ mới tiến vào Thế Giới Thứ Hai không bao lâu, còn chưa có đem chiến hồn tăng tới tầng thứ chín, cũng không có tiến hành chuyển chức, nhưng lượng sát thương của hẳn ta lại có thể đứng đầu phân đoàn năm trăm người, một màn khác thường này lập tức khiến cho Hoàng Dật hứng thú.

Hoàng Dật lập tức vỗ cánh, bay qua nhìn một chút.

Tới gần, Hoàng Dật rốt cục nhìn thấy mảnh khoe, chỉ thấy Quý Vân Chi Ngữ lúc này và trên người BOSS cấp 80, có nổi lên một dòng điện lưu màu xanh, dường như một sợi dây đem hai người bọn họ buộc lại với nhau.

Trên người của BOSS, cuộn cuộn không ngừng có điện lưu chạy ra, nhập vào trong cơ thể Quý Vân Chi Ngữ, tựa như đang truyền cái gì đó.

Lực công kích của Quý Vân Chi Ngữ càng ngày càng cao, mỗi một giây đều tăng lên, thương tổn tạo thành càng lúc càng lớn. Trái lại BOSS Bán Thú cấp 80 Nhân, sát thương của nó vẫn đều giảm, đối mặt một người phòng kỵ trang bị bình thường, dĩ nhiên không đánh ra thương tổn cao, không có tác dụng, không có sức chiến đấu thực tế.

Cảnh này rất rõ ràng, Quý Vân Chi Ngữ đang thông qua dòng điện lưu, cướp lấy lực công kích của Bán Thú Nhân BOSS, về lâu về dài, trận chiến này cơ bản đã không cần lo lắng.

"Ầm!" Đúng lúc này, côn điện trong tay trái Quỷ Vân Chi Ngữ, bổ ra một đạo thiểm điện thô như cánh tay, rơi vào trên người BOSS Bán Thú Nhân, nhất thời tạo thành một thương tổn rất lớn, mạnh mẽ đem nó đánh chết.

BOSS Bán Thú Nhân rơi ra vài trang bị, ngửa mặt lên trời rồi ngã xuống, dòng điện lưu giữa nó và Quỷ Vân Chi Ngữ, cũng nhất thời biến mất.

"Được rồi! Kế tiếp, chúng ta đi tìm kiếm mục tiêu tiếp theo, tôi còn có một chút giá trị năng lượng." Quỷ Vân Chi Ngữ hướng phân đoàn 500 người nói, suất lĩnh bọn họ đi địa phương khác.

Đúng lúc này, hóa thân của Hoàng Dật lập tức bay xuống, đáp trước mặt bọn họ.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 329: Một Người Cuối Cùng

"Miếu Sát đại ca!" Lúc này, phân đoàn năm trăm người rốt cục phát hiện Hoàng Dật, lập tức chào hỏi, thần sắc cuồng nhiệt.

"Miếu Sát đại ca, có cái gì phân phó sao?" Quỷ Vân Chi Ngữ là đoàn trưởng của phân đoàn này, hần lập tức tiến lên một bước, hướng Hoàng Dật hỏi.

Hoàng Dật hướng hần gật đầu, nói: "Quỷ Vân Chi Ngữ, tôi vừa rồi phát hiện, dòng điện lưu của cậu tựa như có thể liên tục ăn cắp lực công kích của kẻ địch, dòng điện lưu có thể tiếp tục ăn cắp được không?"

Quỷ Vân Chi Ngữ lập tức gật đầu: "Đúng! Nghề nghiệp dị sĩ của tôi tên là Thiểm Điện U Hồn, đồng thời có năng lực sát thương của pháp sư lôi hệ và năng lực phòng ngự của kỵ sĩ. Dòng điện lưu vừa rồi chính là kỹ năng dành riêng của nghề nghiệp hi hữu, tên là [Tĩnh Điện Nối Liền], có thể ăn cắp lực công kích của một mục tiêu, cho một mục tiêu phe mình sử dụng."

"Vậy số liệu cụ thể của kỹ năng là thế nào?" Hoàng Dật đưa tay sờ sờ cằm, tiếp tục hỏi.

"Cái kỹ năng này mỗi giây có thể ăn cắp 0. 1% lực công kích của kẻ địch, lực công kích ăn cắp không thể vượt quá 50% lực công kích của kẻ địch, bất quá có đôi khi đều kiên trì không được lâu như vậy, bởi vì cự ly giữa của hai người không thể vượt quá 50 mét, bằng không điện lưu sẽ bị cắt đứt, hơn nữa sẽ đem lực công kích trước đó ăn cắp được trả lại cho kẻ địch. Nếu như là một ít BOSS tương đối linh hoạt, vậy có thể sớm thoát đi, sẽ vượt qua cự ly này."

Hoàng Dật đưa tay sờ sờ cằm, trầm ngâm nói: "Vậy kỹ năng của cậu có thể

sử dụng với người ngoài không? Ví dụ như thêm trên người tôi, khiến cho tôi đi ăn cắp lực công kích của BOSS."

"Có thể!" Quỷ Vân Chi Ngữ lập tức gật đầu.

Hoàng Dật bỗng nhiên mỉm cười, hỏi ra một vấn đề cuối cùng: "Nếu như ăn cắp lực công kích của một cường giả Thánh Vực, 3000 điểm năng lượng của cậu dùng hết, đại khái có thể ăn cắp bao lâu?"

Quỷ Vân Chi Ngữ suy nghĩ một hồi, nói: "Đẳng cấp của cường giả Thánh Vực gấp đôi tôi, 3000 điểm năng lượng dùng hết, phỏng chừng chỉ có thể ăn cắp 5 phút, có thể ăn cắp 30% lực công kích, chỉ cần giá trị năng lượng của tôi dùng hết, vậy lực công kích sẽ trả lại cho đối phương."

"Tốt! Vậy đợi lát nữa cậu theo tôi cùng đi đánh tù trưởng Bán Thú Nhân." Hoàng Dật vỗ vỗ vai của Quỷ Vân Chi Ngữ nói, sau đó lập tức lấy ra một viên năng lượng thạch cấp C, để trong tay hắn, "Cậu đem năng lượng hồi đầy đi!"

Có kỹ năng dành riêng của Quỷ Vân Chi Ngữ, Hoàng Dật đối phó tù trưởng dễ dàng hơn rất nhiều. Nếu như thật sự thuận lợi, hắn có thể dựa vào Quỷ Vân Chi Ngữ hỗ trợ, ăn cắp 30% lực công kích của tù trưởng. Tù trưởng là một cường giả Thánh Vực cường đại, 30% lực công kích không biết cao bao nhiêu, nhất định có thể cho lực công kích của hắn tăng lên một bậc lớn. Hiện tại lĩnh vực của tù trưởng vẫn không giảm, phòng ngự rất cao, chỉ có tăng lực công kích, mới có khả năng phá vỡ.

Mà tù trưởng mất đi 30% lực công kích, uy hiếp cũng sẽ giảm, so ra, trận chiến này sẽ dễ dàng không ít.

"Tốt!" Quỷ Vân Chi Ngữ lập tức gật đầu, nắm chặt khối năng lượng thạch.

Kế tiếp, Hoàng Dật rời khỏi đây, tiếp tục dò xét trong chiến trường.

Tính cơ động của hắn vô cùng mạnh, thấy Bán Thú Nhân ở đâu nhiều thì đáp

xuống, thả ra một lần "Tiêu Thổ", "Thế Giới Mạt Nhật", "Ngải Độc Bệnh" ba kỹ năng phạm vi lớn, một đường giết sạch, giảm bớt áp lực cho thành viên của Anh Hùng công hội.

Hiện tại, Anh Hùng công hội đã chiếm thượng phong tuyệt đối, giết được Bán Thú Nhân càng ngày càng nhiều, trên sân thường thường có người thăng cấp, kinh nghiệm của BOSS cấp 80 90 trong chiến trường vô cùng phong phú, chỉ cần tử vong thì ý nghĩa điểm kinh nghiệm khổng lồ rơi xuống.

"Năm ngàn pháp sư hỏa hệ chuẩn bị, toàn bộ sử dụng Biển Lửa Ngập Trời!" Lúc này, Hoàng Dật thấy phía trước có âm thanh chỉ huy của một người đoàn trưởng một đoàn hỏa pháp sư ngàn người, đoàn này tất cả đều là pháp sư hỏa hệ lực công kích rất mạnh.

Theo phân đoàn trưởng ra lệnh, năm ngàn pháp sư hỏa hệ nhất thời đều dùng ra một kỹ năng thương tổn phạm vi lớn【Biển Lửa Ngập Trời】, tất cả đều đánh tới hướng trên vạn Bán Thú Nhân phía trước.

Chỉ một thoáng, ánh lửa ngập trời chiếm toàn bộ tầm mắt, khắp nơi đều là lửa, dường như ngay cả thế giới đều biến thành một biển lửa!

Trên vạn Bán Thú Nhân đứng mũi chịu sào, nhất thời bị biển lửa của năm ngàn pháp sư hỏa hệ bao trùm, tất cả đều bị thương tổn rất lớn, tiếng kêu thảm thiết đồng thời vang lên, chấn động đồ sộ không gì sánh được!

"Ba ngàn thợ săn chuẩn bị, toàn bộ sử dụng Mưa Tên!" Một phân đoàn trưởng thợ săn, phát ra chỉ huy, sau đó ba ngàn mũi tên của thợ săn bắn về phía đám Bán Thú Nhân trong biển lửa, che cả bầu trời.

"Phập! Phập! Phập!" Âm thanh tên bắn vào da thịt vang lên, phối hợp tiếng kêu thảm thiết của đám Bán Thú Nhân, có vẻ ghê rợn không gì sánh được.

"Hai ngàn chiến sĩ, toàn bộ mở ra xung phong!" Một đoàn trưởng của đoàn chiến sĩ, cầm đại đao trong tay vung lên phía trước, sau đó vọt tới.

Ngay sau đó, hai ngàn chiến sĩ dường như một dòng nước lũ, anh dũng xung phong hướng đám Bán Thú Nhân tàn máu, đùng cả đám Bán Thú Nhân, sau đó vũ khí trong tay điên cuồng nện xuống.

"Bộp! Bộp! Bộp!" Cả đám của Bán Thú Nhân ngã xuống!

Hơn một vạn Bán Thú Nhân, chịu đựng vài đợt luân phiên công kích, cơ bản bị tàn sát hầu như không còn.

Đây là chiến tranh lớn, lực lượng của một người quả thật có thể không nhìn, mấy đoàn lớn liên thủ luân phiên công kích, có thể giết chết một vạn Bán Thú Nhân, nếu như đối thành là một người tới giết không biết phải giết bao lâu.

Lúc này, trên chiến trường cơ bản tùy ý đều có thể nhìn thấy loại cục diện này. Các phân đoàn, các đại đoàn của Anh Hùng công hội phối hợp với nhau, mà đám Bán Thú Nhân kia lại không có tổ chức, bị giết không có lực hoàn thủ.

Thời gian trôi qua từng gia, tiếng kêu thảm thiết của Bán Thú Nhân trên chiến trường càng ngày càng ít, trên mặt đất đã nằm đầy thi thể của Bán Thú Nhân, máu nhuộm đỏ bãi cỏ.

Hoàng Dật bay trên không trung, đưa mắt ra nhìn, đứng trên thảo nguyên cơ bản đều là người của Anh Hùng công hội, bọn họ giơ cao Sát Kỳ, một trận gió đêm thổi tới, gợi ánh đuốc không ngừng nhấp nháy, chiếu sáng chữ "Sát" dữ tợn trên quân kỳ.

Bộ lạc này, trên cơ bản đã bị tiêu diệt.

Kế tiếp, Hoàng Dật đem lực chú ý đặt trên bản thể.

Lúc này, bản thể của hắn còn đang mang theo tù trưởng di động khắp nơi, tù trưởng đã sớm bị trọng thương trong chiến đấu với phân thân của tội phạm vài ngày trước, không chỉ có thiếu một cánh tay, trên lưng còn có một lỗ máu thật lớn, đi đường vô cùng bất tiện, gã là cường giả Thánh Vực, so với tốc độ di

chuyển của Tấn Mãnh Long còn muốn thấp hơn, từ đầu đến cuối đều đuổi không kịp.

"Miếu Sát! Người hại bộ lạc chúng ta tổn thương nặng như vậy, ta nhất định đem người ăn sống nuốt tươi!" Tù trưởng Bán Thú Nhân vừa đuổi theo Hoàng Dật vừa ra sức gào thét.

Hoàng Dật cúi đầu nhìn, lúc này mặt đất dưới chân của hắn vẫn là màu đỏ, lĩnh vực của tù trưởng vẫn chưa có biến mất, phỏng chừng là một kỹ năng có thể vẫn kéo dài liên tục đến khi tử vong.

"Được rồi! Chúng ta đánh một trận đi!" Hoàng Dật hướng tù trưởng phía sau hô to một tiếng, sau đó thúc Tấn Mãnh Long chuyển hướng, phóng đi chiến trường trên thảo nguyên.

Hoàng Dật mang theo tù trưởng, một đường đi tới, cuối cùng một lần nữa trở về chiến trường trong thảo nguyên.

Hiện tại, chiến đấu ở đây đã hoàn toàn xong, hơn mười vạn Bán Thú Nhân bị tàn sát không còn. Người chơi của Anh Hùng công hội đang nhặt chiến lợi phẩm có tổ chức có kỷ luật, đợi lát nữa chiến đấu sau khi kết thúc, người của bộ phận hậu cần sẽ kiểm kê một phen, đem tất cả chiến lợi phẩm để vào kho hàng công hội.

"Con dân thân ái của Ta! Ta sẽ báo thù cho các người!" Lúc này, tù trưởng cũng thấy được hình ảnh trước mắt, con dân bộ lạc ngày xưa cùng nhau sinh hoạt, dũng sĩ Bán Thú Nhân theo gã chinh chiến vô số bộ lạc nhỏ, lúc này đã hoàn toàn biến mất trước mắt gã. Hiện tại đại thế đã mất, trong bộ lạc chỉ còn lại một người gã.

"Tất cả nghề nghiệp hi hữu, toàn bộ đến đây đợi lệnh, một có cơ hội thì công kích tù trưởng Bán Thú Nhân!" Lúc này, Hoàng Dật lập tức sử dụng hình thức quân đoàn, chỉ huy năm mươi vạn đại quân, mỗi người đều nghe được âm thanh này.

Sau một khắc, tất cả nghề nghiệp hi hữu lập tức buông mọi chuyện, từ các góc, các phân đoàn đi qua hướng của Hoàng Dật, thể hiện ra phục tùng tuyệt đối.

Hiện nay, trong năm mươi vạn đại quân, nghề nghiệp hi hữu đại khái có 25 người, kỹ năng bình thường không cách nào sản sinh uy hiếp đối với tù trưởng, nhưng kỹ năng dành riêng độc nhất vô nhị của nghề nghiệp hi hữu, thì có uy hiếp rất lớn, có thể trực tiếp thay đổi kết quả của trận chiến này, ví dụ như kỹ năng dành riêng của Quỷ Vân Chi Ngữ.

Rất nhanh, 25 người nghề nghiệp hi hữu, tất cả đều đi tới gần Hoàng Dật, giằng co với vậy tù trưởng, trên sân tràn ngập một bầu không khí ngưng trọng.

"Hừ! Đàn kiến hôi các người, ta có lĩnh vực bí thuật do tổ tông Bán Thú Nhân truyền xuống, trong lĩnh vực này, các người đừng nghĩ giết chết ta!" Tù trưởng nhìn một đám nhân loại nhỏ bé phía trước, nói.

"Thật sao? Vậy tôi sẽ thử một lần!" Hoàng Dật nói xong, quay đầu nhìn 25 người nghề nghiệp hi hữu phía sau, lập tức thấy được Quỷ Vân Chi Ngữ, sau đó khẽ gật đầu.

Ngay sau đó, Hoàng Dật xách theo rìu hai lưỡi, vọt qua hướng tù trưởng cao to hơn mình mấy lần!

Chiến đấu cuối cùng, chính thức mở ra!

...

Cùng lúc đó, trong tế đàn của bộ lạc Bán Thú Nhân, hơn mười vạn con dân Bán Thú Nhân vẫn đứng ở chỗ này, sắc mặt của mỗi người đều là một mảnh trầm trọng, tiếng khóc của phụ nữ và đứa nhỏ vẫn không có ngừng qua.

Con trai của tù trưởng Bán Thú Nhân-- Huyết Dạ. Lưu Oanh, vẫn không nhúc nhích đứng ở trước đội ngũ, nhìn bầu trời phương xa. Tại trước đó, bầu trời bị đốt cho đỏ bừng, tiếng kêu thảm thiết của cả đám Bán Thú Nhân truyền đến.

Nhưng hiện tại ánh lửa đã ảm đạm rất nhiều, cơ bản không hề nghe có tiếng kêu thảm của Bán Thú Nhân truyền đến, tựa như tỏ rõ tất cả đều đã hết.

Đúng lúc này, trong rừng rậm phía trước nhanh chóng lao ra một bóng người, cũng là một thám tử Bán Thú Nhân.

Tên Bán Thú Nhân này trực tiếp đi tới trước mặt của Lưu Oanh, "Kịch" một tiếng quỳ xuống ở trước mặt hắn, khóc nói: "Lưu Oanh thiếu chủ, hiện tại tộc của ta đã hoàn toàn bị tiêu diệt, chỉ còn lại tù trưởng đại nhân còn đang chiến đấu, căn cứ tình huống hiện tại mà xem, chúng ta đã không còn đường thắng, xin thiếu chủ căn cứ phân phó của tù trưởng trước đó, dẫn dắt con dân cuối cùng của bộ lạc chúng ta, sử dụng tế đàn truyền thống, đi xuống phía nam."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 330: Tĩnh Điện Liên Tiếp

Bán Thú Nhân còn lại sau khi nghe được tin tức này, phần lớn bắt đầu khóc lên, vốn dĩ chỉ là tiếng khóc của số ít người, biến thành thành tiếng khóc tập thể, bầu không khí bi thương tràn ngập trong bóng đêm.

"Các vị tể tự vào chỗ, bắt đầu chuẩn bị nghi thức khởi động!" Lưu Oanh lau khô nước mắt, sau đó cố nén âm thanh bi thương, cao giọng tuyên bố.

...

Lúc này, Tấn Mãnh Long của Hoàng Dật đạp trên mặt đất đỏ như máu, vọt qua hướng vọt tù trưởng to lớn.

Tù trưởng cũng nhìn chăm chăm Hoàng Dật cấp tốc vọt tới, vung lang nha bổng hung hăng nện xuống, kéo ra một cái bóng lớn!

"Cách cách!" Đúng lúc này, Tấn Mãnh Long đánh ra một đạo thiểm điện, rơi vào trên cánh tay tù trưởng, làm tay của gã khẽ run lên. Hoàng Dật nương cơ hội này, cấp tốc vọt tới cự ly trong vòng 50 mét tù trưởng!

"Quý Vân Chi Ngữ, nhanh thêm điện lưu cho tôi!" Hoàng Dật lập tức quay lại 25 người nghề nghiệp hi hữu hô to một tiếng.

"Tĩnh Điện Nối Liên!" Sau một khắc, Quý Vân Chi Ngữ đợi lâu lập tức phát phát cơn điện trong tay, hướng về Hoàng Dật và tù trưởng!

Nhất thời, một dòng điện lưu màu xanh từ cơn điện lóe ra, nhanh chóng bắn về phía Hoàng Dật, rơi vào trên người hắn, cấp tốc kéo dài phía trước, đánh vào trên người của tù trưởng.

Sau một khắc, dòng điện lưu này liền ổn định xuống, đem Hoàng Dật và tù trưởng nối với nhau, xa xa nhìn qua dường như là bị một sợi dây nối lại.

Lúc này, Hoàng Dật cảm giác được lực lượng của mình càng ngày càng mạnh, lực công kích bắt đầu tăng lên, mỗi giây ăn cắp 0.1% lực công kích của tù trưởng, chỉ cần dòng điện lưu còn, cự ly giữa bọn họ không có vượt quá 50 mét, vậy có thể tiếp tục ăn cắp, đến khi Quỷ Vân Chi Ngữ không còn giá trị năng lượng mới thôi.

Kế tiếp, cũng là thời khắc nhảy múa trước dao, Hoàng Dật không thể đi ra xa, chỉ có thể di chuyển trong khu vực 50 mét xung quanh tù trưởng.

Mà lúc này, tù trưởng cũng một lần nữa điều chỉnh tiết tấu công kích, lang nha bổng trong tay lần thứ hai giơ lên.

"Vù!" Đúng lúc này, một bóng đen bỗng nhiên đánh về phía mặt gã!

Tù trưởng hết hồn, vội thu hồi tay, vỗ tay phía trước, dường như vỗ ruồi, muốn đem bóng đen vỗ tới!

Nhưng bóng đen lại linh hoạt không gì sánh được, thoáng cái tránh ra, không bị vỗ trúng.

Bóng đen này là hóa thân của Hoàng Dật, hóa thân có phi hành năng lực, thích hợp dùng để quấy rầy. Lỗ tai tinh linh có năng lực phong hệ, lúc tù trưởng vung tay, kéo gió lưu động, hóa thân nghe thấy được tiếng gió thổi, lập tức phán đoán ra quỹ tích công kích của tù trưởng, thoáng cái né ra.

"Phập!" Lúc này, bản thể của Hoàng Dật đang dựa vào lực công kích càng ngày càng cao của mình, tới công kích tù trưởng, Quỷ Phủ sắc bén không gì sánh được, lập tức chẻ ra lớp da của tù trưởng, máu tươi văng khắp nơi ra, tạo thành thương tổn.

Mà nghề nghiệp viễn trình còn lại trên sân, bao gồm nghề nghiệp hi hữu ở

bên trong đều thử công kích tù trưởng, nhưng hiệu quả rất nhỏ, lĩnh vực dưới chân tù trưởng vô cùng lợi hại, trong lĩnh vực gã hầu như là đao thương bất nhập.

Lúc này, tù trưởng cấp tốc điều chỉnh lại công kích tiết tấu, tiếp tục quơ lang nha bổng đập xuống hướng bản thể của Hoàng Dật.

"Vù!" Hầu như là đồng thời, hóa thân lần thứ hai vỗ cánh, lao tới hướng mặt của tù trưởng, đôi cánh sắc bén hung hăng xẹt qua con mắt tù trưởng!

Tù trưởng lập tức nghiêng đầu, muốn tránh hóa tập kích, nhưng hóa thân dường như u nhọn trên người, vỗ cánh bám theo, thân thể vô cùng linh hoạt, căn bản không để cho cơ hội né tránh, cách con mắt của gã càng ngày càng gần!

Lúc này, tù trưởng rốt cục thu hồi tay, vung về hóa thân, giống như đang đuổi một con ruồi đáng ghét.

Hóa thân đảo cánh, tránh thoát công kích tù trưởng.

"Phốc!" Nương cơ hội này, bản thể của Hoàng Dật, lần thứ hai công kích tới tù trưởng, tạo thành một thương tổn lớn hơn nữa.

Hắn lúc nào cũng đều ăn cắp lực công kích của tù trưởng, thương tổn tạo thành một lần cao hơn so với một lần, dòng điện lưu vẫn còn, vẫn hề bị cắt đứt, tiếp tục như vậy, tù trưởng rất có khả năng sẽ bị hắn giết chết như thế.

Lúc này, tù trưởng rơi vào bị động, gã chỉ có một tay, hoặc lựa chọn công kích bản thể của Hoàng Dật, nhưng như vậy sẽ bị hóa thân công kích đến bộ phận yếu đuối như con mắt. Mà chỉ cần lựa chọn công kích hóa thân, phải chịu bản thể của Hoàng Dật công kích.

Lúc này, hơn mười vạn người chơi trong chiến trường, tất cả đều làm thành một vòng lớn, ở xa quan sát Hoàng Dật và tù trưởng chiến đấu, bọn họ thần sắc khẩn trương, bàn tay nắm chặt, dường như đem bản thân trở thành Hoàng Dật.

"Cuồng Phách Chi Khí!" Tù trưởng rốt cục không thể nhịn được nữa, rít gào một tiếng, lang nha bổng cầm trong tay hung hăng nện xuống mặt đất!

"Ầm!" Giây phút ấy, một trận khí tức kim hoàng từ lang nha bổng cấp tốc tán ra, quét ngang tất cả!

Bản thể của Hoàng Dật đứng mũi chịu sào, Tấn Mãnh Long căn bản không có cách nào tránh né loại công kích toàn bộ phạm vi này, một người một rồng nhất thời bị khí lưu trùng kích cấp tốc bay ra!

Lần này, cự ly của Hoàng Dật và tù trưởng càng ngày càng xa, dòng điện lưu giữa bọn họ càng ngày càng mỏng, giống như là một sợi dây thun bị kéo càng ngày càng dài, càng ngày càng bất ổn, càng ngày càng mờ, rất nhanh sẽ vượt qua 50 mét!

Chỉ cần vượt quá 50 mét, điện lưu trên người của hắn và tù trưởng đã bị cắt đứt, đến lúc đó lực công kích trước đó ăn cắp được sẽ trả cho tù trưởng toàn bộ, trước đó nỗ lực cũng tuyên bố thất bại trong gang tấc!

Lúc này, trong tất cả kỹ năng Hoàng Dật, thích hợp nhất cũng là 【 Truy Bộ 】, nếu như hắn sử dụng Truy Bộ có thể cấp tốc tiếp cận tù trưởng, giữ cự ly 50 mét, nhưng hắn hiện tại bị quét bay trên không trung, căn bản không cách nào sử dụng Truy Bộ!

"Xong! Miếu Sát đại ca muốn vượt quá cự ly!" Lúc này, một người có nghề nghiệp hi hữu đứng ở bên cạnh Quỷ Vân Chi Ngữ thì thào một tiếng.

"Tù trưởng vẫn là quá lợi hại, cho dù là trọng thương, đều rất khó giết chết!" Người còn lại cũng khe khẽ thở dài.

Lúc này, ngay cả Quỷ Vân Chi Ngữ cũng thần sắc buồn bã, nắm chặt côn điện trong tay, chuẩn bị một lần nữa thả ra Tĩnh Điện Nổi Liên cho Hoàng Dật.

"Pháp Vồng Khôi Khôi!" Ngay tại thời khắc chỉ mảnh treo chuông, hóa thân

bay lượn trên bầu trời, bỗng nhiên đưa tay chụp về hướng Hoàng Dật, một tấm lưới màu xám nhanh chóng bao phủ hướng Hoàng Dật, là kỹ năng cấp 75[Pháp Vồng Khôì Khôì]!

Sau một khắc, tấm lưới màu xám lập tức quấn lấy Hoàng Dật đang bị bay đi, ngăn cản hẳn bay ra xa hơn!

Sau đó, bàn tay của hóa thân nắm chặt, tấm lưới cấp tốc bị kéo về, dường như lưới cá, đem Hoàng Dật kéo đến đây!

Lần này, cự ly của Hoàng Dật và tù trưởng rốt cục giữ được, dòng điện lưu lúc đầu đã bị kéo đến gần bị cắt đứt một lần nữa trở lại nguyên hình, có vẻ vô cùng ổn định!

Hoàng Dật một người phân hai sức, bản thể và hóa thân phối hợp, dường như hai người chơi thân mật, liên thủ hóa giải nguy cơ lần này!

"A! Không ngờ rằng còn có chiêu này!" Vô Danh Thị trong đám người kinh hãi nói.

"Trước đó tôi đã tự mình hưởng qua tư vị của kỹ năng này, Miếu Sát lần này dùng hóa thân phóng ra, cứu bản thể của mình, quả thật là thần lai chi bút!" Kính Đoạn đứng ở bên cạnh của Vô Danh Thị cũng cảm khái một tiếng, nhưng con mắt nhạy cảm lại không dời khỏi người Hoàng Dật, dường như muốn đem hình ảnh chiến đấu mỗi một giây của hắn đều vững vàng nhớ kỹ.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục sử dụng chiến thuật trước đó dây dưa với tù trưởng, bản thể của hắn dựa vào lực công kích càng ngày càng mạnh thương tổn tù trưởng liên tục, mà hóa thân thì nhìn chăm chăm vào con mắt của tù trưởng mà công kích, không cho gã ra tay đối phó bản thể.

Cứ như vậy, thời gian trôi qua từng giây, lực công kích của Hoàng Dật lúc nào cũng được tăng cường, hắn mỗi một lần nện xuống, sẽ đem tù trưởng bổ cho huyết nhục bay ngang!

Hai chân của tù trưởng đã bị thương không chịu nổi, bị bổ không còn nguyên vẹn, bước tiến cũng càng ngày càng suy yếu, gã lúc này đã là vẻ mặt tro ngụi, gã lúc đầu cũng đã trọng thương, hiện tại lại mạnh mẽ chiến đấu lâu như vậy, còn bị Hoàng Dật công kích lâu như vậy, tựa như tùy thời đều sẽ ngã xuống.

Mà tù trưởng trong lúc ấy cũng sử dụng những kỹ năng, nhưng đều bị Hoàng Dật thành công hóa giải, mọi người đều lau mồ hôi thay Hoàng Dật, trong cái này mỗi một giây đồng hồ đều mạo hiểm không gì sánh được, không chú ý sẽ bị tù trưởng đánh thành thịt nát.

"Miếu Sát đại ca, giá trị năng lượng tôi chỉ đủ 10 giây cuối cùng!" Năm phút đồng hồ sau, Quỷ Vân Chi Ngữ rốt cục hô to một tiếng, cho Hoàng Dật một cảnh cáo.

Lúc này, Hoàng Dật ăn cắp lực công kích, đã khiến cho công kích của hắn đạt được 20 vạn xưa nay chưa từng có!

Không có bất luận một người chơi nào có thể đạt được lực công kích 20 vạn, cho dù là Hoàng Dật trước đó lấy công kích bạo lực làm sở trường đặc biệt, cũng chỉ có 4 vạn lực công kích, hiện tại sau khi ăn cắp lực công kích của tù trưởng, tăng đến con số nghe rợn cả người.

Lúc này, mỗi một riu bổ xuống, tù trưởng sẽ kịch liệt run lên một phen, cách tử vong đã không xa, chỉ cần Hoàng Dật tiếp tục duy trì loại công kích này, vậy không cần một phút đồng hồ là có thể giết chết tù trưởng.

Nhưng lời nói này của Quỷ Vân Chi Ngữ, khiến cho một phút đồng hồ này có vẻ xa xôi, lực công kích cường hãn rất nhanh sẽ trở về trên người của tù trưởng.

"Đến đây đi!" Sau một khắc, Hoàng Dật đổi mặt công kích của tù trưởng, không hề dùng hóa thân đi làm phiền, mà là dùng bản thể chịu đòn!

"Ừm!" Tù trưởng lúc đầu đã là thần chí không rõ, gần chết đi, nhưng thấy

hành vi chịu chết của Hoàng Dật, không khỏi thanh tỉnh một ít, quơ lang nha bổng nện xuống hướng Hoàng Dật!

"Ầm!" Sau một khắc, Hoàng Dật bị lang nha bổng đập tủng, tựa như sẽ biến thành thịt nát.

"A!" Lần này, tất cả mọi người hầu như phát ra một tiếng hét thảm, dường như một gậy này nện trên người mình!

Thấy loại tình hình này, Hoàng Dật sẽ biến thành thịt nát, ngay cả thi thể cũng không sẽ còn lại!

Nhưng vào lúc này, trên người của Hoàng Dật bỗng nhiên toát ra một trận quang mang kỳ dị, thoáng cái chặn một gậy này, Hoàng Dật cũng không bị đập thành thịt nát, mà là còn lại 1 điểm giá trị sinh mệnh cuối cùng.

Hiện tại, là lúc lượng máu của Hoàng Dật ít nhất.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 331: Một Lần Thương Tổn Cao Nhất Trong Lịch Sử

Lúc lượng máu ít nhất, cũng là lúc Hoàng Dật mạnh nhất! Kế tiếp, chính là thời khắc phản kích của hắn!

Vừa rồi Hoàng Dật sở dĩ không bị giết chết, là bởi vì thiên phú mới tăng sau khi chuyển chức【Được Miễn Tử Hình】, không cách nào bị trực tiếp giết chết, vô luận gặp phải một thương tổn mạnh mẽ cỡ nào đều có thể còn 1 điểm giá trị sinh mệnh, hơn nữa trong một phút đồng hồ kế tiếp, tăng lên trăm phần trăm lực công kích!

Đây là căn cứ số liệu của thuộc tính, Hoàng Dật trước đó vẫn đều ăn cắp lực công kích của tù trưởng, hiện tại lực công kích của hắn đã tăng vọt tới hai mươi vạn, hiện tại tăng lên 100%, lực công kích cũng từ hai mươi vạn tăng tới bốn mươi vạn!

Mặt khác, Hoàng Dật có một thiên phú chủng tộc【Thú Huyết Phí Đằng】: giá trị sinh mệnh mỗi khi giảm 5%, lực công kích tăng lên 1%. Cái này khiến Hoàng Dật lần thứ hai tăng lên gần 20% lực công kích, từ bốn mươi vạn tăng lên tới bốn mươi tám vạn!

"Tối Hại Nhất Bác!" Sau một khắc, Hoàng Dật sử dụng kỹ năng bảo mệnh, bất tử trong mười giây đồng hồ, cũng tăng lên 15% lực công kích, 15% tỷ lệ bạo kích, 15% hiệu quả bạo kích.

Lúc này, lực công kích của hắn tiếp tục tăng vọt! Từ bốn mươi tám vạn tăng lên tới năm mươi lăm vạn!

"Miếu Sát đại ca sao không chết? Còn giống như mạnh hơn không ít! Chuyện

gì xảy ra?"

"Tù trưởng có nguy hiểm! Khí tức của Miếu Sát đại ca hiện tại rất mạnh mẽ, làm cho người ta có một cảm giác không cách nào chiến thắng!"

Lúc này, thành viên Anh Hùng công hội đều la lên, nhìn chăm chăm Hoàng Dật phương xa.

Mà tù trưởng lúc này, thân thể cũng khẽ run lên, cảm thấy một tia khí tức tử vong.

Nhưng mà, thay đổi của Hoàng Dật lại còn chưa có kết thúc!

"Cự Thú Biến Thân!" Kế tiếp, hắc sử dụng đại chiêu chủng tộc của Thú Vương, thân thể bỗng nhiên biến đổi!

Hắc trải qua bốn lần tiến hóa, hình thái cự thú cũng xảy ra thay đổi! Đầu của hắc mọc ra bốn cái sừng, bắn ra bốn đạo quang mang kim sắc lên tận trời, cuộn cuộn lên tinh không, từng đạo tinh quang dọc theo tia sáng truyền xuống, từ trên sừng rót vào trong cơ thể hắc, giống như đang rót vào lực lượng vô tận!

Sau đó, sau lưng của hắc mọc ra một đôi cánh thịt cực lớn, đập cánh một cái liền bay lên không trung, che cả bầu trời, kéo ra một cái bóng lớn, che khuất rất nhiều người.

Móng tay cấp tốc biến dài, hình thành một mũi gai nhọn, dưới ánh trăng phản ra tia sáng sắc bén, giống như là một thanh lưỡi lê.

Miệng hắc mọc ra hai hàm răng, không ngừng có máu tươi chảy xuống . . .

Hoàng Dật lúc này, trong nháy mắt biến thành một con cự thú dữ tợn, hình thể khổng lồ so sánh với tù trưởng cũng không thua kém bao nhiêu, mà hai thanh Quỷ Phủ, cũng đang lớn dần thành mười mét hơn!

Quan trọng hơn là, Cự Thú Biến Thân của hắc còn mang đến thuộc tính bạo

tăng, một phút đồng hồ kế tiếp, toàn bộ thuộc tính của hắc tăng gấp đôi, thương tổn giảm phân nửa.

Lúc này, lực công kích của Hoàng Dật từ năm mươi lăm vạn trước đó, bỗng nhiên tăng vọt tới một trăm mười vạn! Thành công vượt quá trăm vạn điểm! Chỉ nói về lực công kích, so với trạng thái đỉnh phong của tù trưởng còn muốn cao hơn!

Không chỉ có như vậy, các thuộc tính còn lại của Hoàng Dật lúc này cũng toàn bộ tăng vọt, bao gồm tốc độ công kích, xác suất bạo kích, hiệu quả bạo kích đều tăng!

Bây giờ, thành viên của Anh Hùng công hội hoàn toàn đại ra, Hoàng Dật đã không còn là một người chơi, mà là một con cự thú hồng hoang, vượt khỏi cảnh giới hiện tại!

Mà tù trưởng sau khi thấy thay đổi của Hoàng Dật, trên mặt cũng nhất thời trở nên một vẻ tro xám, Hoàng Dật lúc này đã vượt qua thời kì đỉnh phong của gã!

"Ma Hóa!" Nhưng Hoàng Dật còn chưa dừng lại, hắc lại sử dụng một kỹ năng khiến cho mọi người hoàn toàn tan vỡ!

Đây là kỹ năng của Vô Nhân Ma khi hắc tiến hóa cấp 80! Thuộc về kỹ năng ma hệ!

Chỉ một thoáng, thân thể của hắc bỗng nhiên phun ra một làn khói đen, bao phủ toàn thân, hình thái cự thú của hắc vốn dĩ đã lấp lánh vô số ánh sao, nhưng lúc này đã đen kịt như mực, toàn thân màu đen, đồng thời còn tràn ngập một làn khói đen!

Trong mắt của mọi người, Hoàng Dật dường như liên tục thay đổi, từ cự thú hồng hoang, thoáng cái thăng cấp trở thành quái thú từ trong Ma giới bước ra! Muốn tàn sát đại lục này, sinh linh đồ thần, hủy diệt tất cả, không ai có thể ngăn

trở!

Mười vạn điểm khí tức ám hắc trước đó Hoàng Dật tồn trữ rốt cục phát ra công dụng, khí tức ám hắc có thể kéo dài cho hắn mười giây thời gian Ma Hóa!

Trong lúc này, công kích của hắn không cách nào bị phòng ngự, có bao nhiêu công kích là có thể đánh ra bấy nhiêu thương tổn!

Kế tiếp, Hoàng Dật rốt cục giơ cây rìu dài hơn mười mét, che phủ ánh trăng, hình thành một hình ảnh dữ tợn, nhắm ngay tù trưởng!

Giây phút ấy, mọi người ngừng hô hấp lại, hơn mười vạn ánh mắt nhìn chăm chăm Hoàng Dật, theo dõi một kích tuyệt thế kế tiếp của hắn!

"Trọng Phán!" Sau đó, Hoàng Dật sử dụng một chiêu mạnh nhất, lưỡi rìu mang theo một lực lượng trước nay chưa có, phảng phất như trong sử thi đi ra đập xuống!

Một đòn này là gấp ba lực công kích của hắn, hắn hiện tại một trăm mười vạn công kích, như vậy Trọng Phán nện xuống cũng là ba trăm ba mươi vạn công kích!

Bởi lúc này hắn đang là trạng thái Ma Hóa, tù trưởng căn bản không cách nào phòng ngự lần công kích này, chỉ có thể mạnh mẽ chịu đựng.

Không chỉ có như vậy,【 Trọng Phán 】của Hoàng Dật còn dung hợp Bạo Thương phù văn, thương tổn tạo thành còn có thể tăng thêm 30%!

Lực công kích ẩn chứa trong một kích này của Hoàng Dật, thật ra đã đạt hơn bốn trăm vạn!

Tất cả mọi người nhìn chăm chăm một kích ẩn chứa lực lượng cuộn cuộn này!

Tù trưởng vẻ mặt tuyệt vọng nhìn chăm chăm một kích này!

Hoàng Dật tràn ngập sát khí nhìn chăm chăm một rìu này!

Lúc này, lưỡi rìu đều đã bốc cháy lên, đó là ánh lửa của nhiệt độ cao khi trải qua kịch liệt ma sát với không khí, giống như thiên thạch ma sát với tầng khí quyển, uy lực của nó đã đạt được một cực hạn.

"ẦM!" Rốt cục, Quỷ Phủ dường như tiểu hành tinh, rơi xuống trên người của tù trưởng!

Sau một khắc, một làn sóng trùng kích không gì sánh kịp quét ra!

Cây cỏ trên mặt đất bị nhổ tận gốc, bùn đất bay lên bầu trời!

Người chơi của Anh Hùng công hội tất cả bị hất bay, căn bản không cách nào khác ngăn cản!

Rừng rậm bốn phía ngã xuống, hình thành một vòng đất trống lớn!

Một kích này, dường như một quả bom hạt nhân phát nổ, khiến cho khu vực lớn gặp một lần tổn thương cực lớn trước nay chưa có.

Cùng lúc đó, hơn mười vạn người chơi trong quân đoàn, toàn bộ thấy được một con số thương tổn vĩnh hằng khó quên của--

Mười triệu!

Một kích tuyệt thế vừa rồi của Hoàng Dật, không chỉ ẩn chứa bốn trăm vạn lực công kích, còn đánh ra một bạo kích! Hơn nữa hiệu quả bạo kích vượt gấp hai!

Vừa rồi hẳn được tăng các loại thuộc tính, không chỉ có lực công kích, ngay cả tỷ lệ bạo kích, hiệu quả bạo kích, tốc độ công kích và các loại thuộc tính khác toàn bộ cùng nhau tăng vọt. Các loại nhân tố kết hợp, hẳn đánh ra mười triệu điểm thương tổn trước nay chưa có! Mười tỷ người chơi trên thế giới nghĩ cũng không dám nghĩ!

Hoàng Dật giây phút ấy, đã biến thành một Sát Thần chân chính, cái này quả thật cũng là một lần công kích của thần!

Mà trong tế đàn phương xa, Huyết Dạ. Lưu Oanh chỉ nhìn thấy trên bầu trời phương xa, bỗng nhiên bộc phát ra một tia sáng trước nay chưa có, sau đó mặt đất dưới chân của hắn run lên, dù cho cách xa như vậy, cũng vẫn có thể cảm thụ được chấn động của một kích tuyệt thế kia!

Trong lòng của Lưu Oanh hoàn toàn tuyệt vọng, công kích loại trình độ này, hầu như có thể chống lại với một ít cường giả của Trung Ương đại lục, mà tù trưởng chỉ có thực lực của Thánh Vực sơ cấp mà thôi.

...

Rốt cục, tia sáng dần dần tiêu tán, phảng phất như thế giới mới sinh ra, hơn mười vạn người chơi đều ngẩng lên, nhìn Hoàng Dật và tù trưởng phương xa.

Lúc này, chỗ đó đã biến thành một hố to, giống như là thiên thạch đụng xuống, Hoàng Dật vẫn đang trên không trung, nhưng thân ảnh của tù trưởng đã biến mất không thấy. Chỉ có một mùi máu tươi nhàn nhạt phiêu tán trong không khí, tựa như vừa rồi tù trưởng đã bị một kích tuyệt thế của Hoàng Dật đánh nát, ngay cả cận vệ của thi thể đều không tìm được.

Hơn mười vạn người cứ như vậy nhìn chăm chăm Hoàng Dật trên không trung, dường như đang nhìn một vị thần linh, một lần công kích vừa rồi, phá vỡ nhận thức của mọi người đối với Hoàng Dật.

Hoàng Dật nhìn hố sâu lớn phía dưới, trong lòng cũng cực kỳ chấn động. Vừa rồi là thời khắc bạo phát cường đại nhất của hắn, cường giả Thánh Vực nếu như chỉ dùng thân thể ngăn cản là tuyệt đối phải trọng thương, nếu như là loại cường giả Thánh Vực trọng thương như tù trưởng, vậy sẽ trực tiếp tử vong.

Loại công kích này, chỉ có dùng kỹ năng đặc thù và thiên phú mới có thể tránh thoát, ví dụ như 【Được Miễn Tử Hình】, 【Tối Hậu Nhất Bác】, hoặc là

hình thái Hư Vô, nếu không chỉ có thể là chết.

Bất quá trải qua một kích tuyệt thế vừa rồi, giá trị sinh mệnh của Hoàng Dật bỗng nhiên hồi đầy, nghề nghiệp của hắn có một thiên phú hút máu 3%, một kích vừa rồi là mười triệu thương tổn, đó chính là tương đương với thoắt cái hút 30% vạn giá trị sinh mệnh, thoắt cái hồi đầy.

Mà lực công kích của hắn cũng theo lượng máu tăng lên, mà đột nhiên giảm xuống 20%, tốc độ công kích cũng giảm xuống 100%.

"Vù!" Ngay tại giờ phút này, trong hố sâu bỗng nhiên nhảy ra một bóng người bán trong suốt màu xanh lục! Chạy trốn nhanh về phương xa, tốc độ nhanh như gió!

Hoàng Dật ngưng thần nhìn, bóng người bán trong suốt cũng là tù trưởng Bán Thú Nhân, tựa hồ là linh hồn của gã, chỉ bất quá lúc này đã khôi phục cỡ người bình thường, hơn nữa tốc độ cũng trở nên nhanh không gì sánh được!

Một kích tuyệt thế vừa rồi, vậy mà không có giết chết nó, xem ra hơn phân nửa là sử dụng tuyệt kỹ bảo mệnh.

Cũng may lượng máu của tù trưởng bán trong suốt chỉ có một vạn điểm, tùy tiện đánh một chút là sẽ chết.

Lúc này, tốc độ của tù trưởng bán trong suốt rất nhanh, vẫn chạy trốn tới phương xa, mắt thấy sẽ hoàn toàn trốn thoát!

Đúng lúc này, cây rìu trong tay Hoàng Dật ném ra, truy kích qua hướng tù trưởng chạy trốn, chính là kỹ năng Phi Phủ!

Tốc độ của Phi Phủ là mỗi giây 100 mét, nhanh hơn so với tù trưởng, hai bên chậm rãi tiếp cận.

Một trăm mét, hai trăm mét, ba trăm mét!

Mà tù trưởng bán trong suốt từ đầu đến cuối không có chuyển biến, dọc theo một đường thẳng đi tới, tựa như có hạn chế nào đó.

Rốt cục, Phi Phủ bắn trúng tù trưởng bán trong suốt, nhất thời đánh ra một thương tổn tương đương với 30% lực công kích lúc này của Hoàng Dật.

Sau một khắc, tù trưởng bán trong suốt trực tiếp bị kích bạo, rơi ra vật phẩm khắp bầu trời!

tù Trưởng tung hoành một đời, cuối cùng hoàn toàn bị giết chết!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 332: Linh Hồn Chạy Trốn

Giây phút ấy, một lượng điểm kinh nghiệm khổng lồ nhất thời xuống tới, rơi vào trên người của tất cả thành viên đoàn đội trong phạm vi!

Trong cái này, Hoàng Dật đánh chết cống hiến cao nhất, hơn nữa được một kích cuối cùng, thu được phần lớn điểm kinh nghiệm, trên người liên tiếp tuôn ra hai dòng nước ẩm, một hơi thăng lên cấp 82, ngang hàng với Miyamoto Musashi đứng đầu bảng đẳng cấp thế giới!

Mà trên bảng xếp hạng, đẳng cấp của Hoàng Dật đã xếp thứ hai Trung Quốc khu, gần với Long Thứ, trong phạm vi thế giới là thứ chín, hầu như là thoát cái thì từ mấy vạn nhảy lên top 10.

"Thành công! Miếu Sát đại ca giết chết cường giả Thánh Vực! Đây chính là cường giả Thánh Vực hơn cấp 100! Chúng ta nhiều người như vậy đều vậy công không chết nó, nhưng Miếu Sát đại ca một người làm được!"

"Kỹ năng liên tiếp vừa rồi anh ấy dùng có lai lịch thế nào? Hình như trực tiếp đem lực công kích tăng rất nhiều lần!"

"Mười triệu điểm thương tổn! Con số thương tổn lão tử không hề nghĩ qua!"

Đám người nhất thời nghị luận lên, một màn vừa rồi quả thật cũng quá thần, thương tổn cao tới mười triệu, chấn động tâm của mỗi người, chỉ sợ ngay cả Hoàng Dật, cũng rất khó phá vỡ.

Lúc này, năm mươi vạn người chơi tất cả đều cuồng nhiệt nhìn chăm chăm Hoàng Dật trên bầu trời, lực ngưng tụ toàn trường lên tới cao nhất, có nhân vật

cường đại như thế làm lãnh tụ, sau này còn có cái gì có thể ngăn cản được bọn họ?

Nếu như nói, trước đó bọn họ chỉ là đem Hoàng Dật trở thành lão đại công hội, như vậy trải qua một lần công kích tuyệt thế vừa rồi, bọn họ đem Hoàng Dật trở thành một người lãnh tụ, người lãnh đạo có thể suất lĩnh bọn họ thực hiện một sự nghiệp vĩ đại, không còn là một chức vị xưng hô đơn giản như vậy.

"Được rồi! Hiện tại bộ lạc Bán Thú Nhân đã bị chúng ta hoàn toàn tiêu diệt! Sau đó, mọi người đi các khu vực của bộ lạc rà soát đi, kiểm kê chiến lợi phẩm, sau đó báo cho tôi!" Lúc này, Tịch Dương hướng toàn đoàn hạ lệnh.

Kế tiếp, năm mươi vạn người bắt đầu tản đi dưới sự dẫn dắt của các phân đoàn, cướp đoạt chiến lợi phẩm trong bộ lạc. Đây là hình thức quân đoàn, mỗi người đều chỉ có quyền nhặt, không có quyền phân phối, nhặt được chiến lợi phẩm là không cách nào nhét vào trữ vật giới chỉ, chỉ có thể để cùng một chỗ, khiến cho người có quyền phân phối tới xử lý.

Lúc này, Hoàng Dật đang nhanh chóng bay về phía chỗ tù trưởng tử vong, vừa rồi tù trưởng cũng rơi vật phẩm, đây chính là vật phẩm của cường giả Thánh Vực, không phải BOSS bình thường có thể bằng được.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền đi tới khu vực tử vong của tù trưởng, thu cánh đáp xuống mặt đất.

Tù trưởng tổng cộng rơi ra tám món vật phẩm, nhiều hơn so với trước đó đánh chết Quỷ Phủ. Hắc Lang, bất quá Hắc Lang rơi ra trữ vật hạng liên, bên trong có toàn bộ gia sản, mà tù trưởng Bán Thú Nhân không có đeo trang bị trữ vật, hiện tại không có rơi ra.

Trong tám vật phẩm này, trang bị có bốn, tất cả đều là trang bị và đồ trang sức thuần một sắc cam.

Hoàng Dật tùy ý nhặt lên một dây chuyền cam nhìn một chút --

【Dây Chuyền Tiên Tổ】(trang bị cam, bộ trang sức - dây chuyền)

Phòng ngự ma pháp: 250

Lực lượng +400

Thể chất +100

Tỷ lệ bạo kích +2

Hiệu quả bạo kích +10

Tốc độ công kích +5

Độ bền: 2000/2000

Đăng cấp yêu cầu: 100

Trang bị đánh giá: 500

Vật phẩm giải thích: Đồ trang sức có ma lực thần kỳ, tập hợp đủ một bộ, có thể khiến đăng cấp tạm thời được tăng lên.

【 Bộ trang sức Tiên Tổ】

Kỹ năng kèm theo 【 đăng cấp tăng lên 】: từng món trang sức, có thể khiến đăng cấp bản thân lâm thời tăng 20 cấp, đồng thời có thuộc tính tăng thêm do đăng cấp tăng lên mang đến, kéo dài liên tục 10 giây, thời gian hồi phục 10 ngày, hiệu quả bốn món có thể chồng.

Thấy trang bị này, Hoàng Dật trước mắt sáng ngời.

Thật ra trang sức này bản thân chỉ là trang bị cam, đối với người khác mà nói có thể là tha thiết ước mơ, nhưng đối với Hoàng Dật loại người chơi có trang bị truyền kỳ mà nói, trang bị cam cũng chỉ là trang bị quá độ mà thôi.

Hoàng Dật sở dĩ sẽ nhìn trúng dây chuyền, hoàn toàn là bởi vì đây là một bộ trang sức cam, hiệu quả kèm theo là một kỹ năng hiếm thấy [đẳng cấp tăng lên], từng món trang sức có thể làm thời tăng lên hai mươi cấp, như vậy bốn món trang sức cộng lại cũng là tám mươi cấp, trong vòng mười giây đồng hồ, đẳng cấp của hắn thoáng cái tăng lên tám mươi cấp! Có thể kéo dài liên tục mười giây đồng hồ!

Thật ra thuộc tính do kỹ năng này mang đến cũng không nhiều, người chơi mỗi khi tăng lên một cấp, mức độ tăng lên của thuộc tính thật ra rất nhỏ, cho dù Hoàng Dật tăng lên cấp 80, hiệu quả của thuộc tính cũng không rõ ràng, chỉ có thuộc tính đẳng cấp áp chế sẽ tương đối rõ ràng.

Chỗ tốt lớn nhất của kỹ năng này ở chỗ, Hoàng Dật trong 10 giây kéo dài của kỹ năng, có thể mặc trang bị cao cấp hơn! Trang bị mới là trọng điểm tăng lên của thực lực, nếu như lúc Hoàng Dật cấp 100, thoáng cái tăng tới cấp 180, mặc một thân trang bị cấp 180, vậy thuộc tính không biết sẽ tăng lên bao nhiêu!

Đương nhiên, tiền đề là hắn phải hao tổn tâm cơ đi thu thập một ít trang bị cao hơn đẳng cấp bản thân 80 cấp mới được, hơn nữa là loại phẩm chất vô cùng cao, nếu như là một ít trang bị xanh lá trang bị xanh dương, vậy phỏng chừng còn không bằng một thân trang bị cam cấp 100 của hắn.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn ba món trang sức cam còn lại, cũng là ba món còn lại. Hiện tại, bộ trang sức tất cả đều bị hắn thu được, bất quá phải đến cấp 100 mới có thể dùng, Hoàng Dật thu vào trữ vật giới chỉ.

Lúc này, trên mặt đất còn lại bốn vật phẩm, trong cái này có vật phẩm Hoàng Dật vô cùng quen thuộc, đây là một khối năng lượng thạch, bất quá màu sắc có chút đỏ lên.

Cái này cũng là năng lượng thạch đặc thù Hoàng Dật tìm kiếm đã lâu, có thể cung cấp một lần năng lượng vô hạn!

Trước đó Hoàng Dật đã từng có một khối năng lượng thạch đặc thù, tại lúc

Long Đô bị nhốt dùng mất, một hơi Tuyên Ân hơn ba mươi vạn người của Phong Chí bọn họ, chấn kinh thế giới. Tại sau đó, hắc vẫn đều đang tìm loại năng lượng thạch đặc thù này, nhưng vẫn không rơi ra, dù cho đều là cường giả Thánh Vực như Hắc Lang cũng không có rơi ra, không ngờ rằng tù trưởng lại rơi một khối ra.

Trong ba vật phẩm còn lại trên mặt đất, phân biệt là một tảng đá, hai quyển sách.

Hoàng Dật trước cầm lấy một quyển sách nhìn một chút. Trang giấy của quyển sách vô cùng cổ, phong bì đều có chút cũ, tựa như bị lật xem vô số lần, bìa mặt vẽ một đồ án, một bóng người đứng trên mặt đất, lấy bản thân làm trung tâm, một khu vực xung quanh đều biến thành đỏ như máu.

Phía trên hình vẽ, viết một dòng chữ lớn: Bí thuật Bán Thú Nhân. Thú Huyết Linh Vực.

Cái này cũng là kỹ năng lĩnh vực trước đó tù trưởng Bán Thú Nhân dùng làm cho người ta đau đầu không gì sánh được! Hoàng Dật lập tức kiểm tra một chút.

【Bí thuật Bán Thú Nhân. Thú Huyết Linh Vực】(cấp B, sách kỹ năng)

Sau khi sử dụng, có thể học được kỹ năng 【 Thú Huyết Linh Vực 】.

【 Thú Huyết Linh Vực 】: Khi giá trị sinh mệnh thấp hơn 1% thì có thể thi triển, phóng ra Thú Huyết Linh Vực, có thể khiến trong ba trăm mét xung quanh, tất cả mục tiêu phe mình tăng 30% tốc độ công kích, tốc độ di chuyển, giá trị phòng ngự, giảm tất cả mục tiêu kẻ địch 30% tốc độ công kích, tốc độ di chuyển, giá trị phòng ngự. Khi giá trị sinh mệnh vượt qua 1% thì, lĩnh vực tự động biến mất.

Cái kỹ năng này đối với Hoàng Dật mà nói là không có tác dụng gì, lúc lượng máu hắc 1%, rất nhanh sẽ hút máu lên, lượng máu không bao giờ dừng lại tại 1%. Chỉ có một vài kỵ sĩ chuyên tinh phòng ngự và sinh mệnh, mới mình có

những kỹ năng này, quyển sách này để cho kỵ sĩ dùng thích hợp nhất.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn quyển sách thứ hai, cái này cũng là một quyển sách kỹ năng, tên là 【bí Thuật Bán Thú Nhân. Linh Hồn Chạy Trốn 】

【 Linh Hồn Chạy Trốn 】: sau khi tử vong tạm thời không rơi vật phẩm, không nhìn trạng thái Toái Thi, có thể đem linh hồn của mình bắn thẳng ra ngoài một km, linh hồn có một vạn điểm giá trị sinh mệnh, có thể được loại kỹ năng phục sinh làm sống lại. Sau khi sống lại, không rơi vật phẩm, nhưng đẳng cấp vẫn giảm xuống một cấp. Linh hồn sau khi bị giết chết, hoàn toàn tử vong, rơi ra vật phẩm.

Cái kỹ năng này, chính là kỹ năng trước đó tù trưởng sử dụng khi gặp một kích tuyệt thế, lúc đó gã bay ra linh hồn bán trong suốt, chỉ tiếc bị một Phi Phủ của Hoàng Dật đánh bạo.

Cái kỹ năng này Hoàng Dật cũng vô cùng cần, hẳn từ khi thăng lên cấp 2 thì chưa chết qua, nhưng hiện tại kẻ thù hẳn tăng nhanh, chiến đấu sau này phải đối mặt càng ngày càng nhiều, khó bảo toàn không chết. Trên người hẳn có trang bị truyền kỳ, chỉ cần rơi ra cũng là tổn thất rất lớn, mà cái kỹ năng này có thể đem linh hồn của mình chạy đi, tương đương với chỉ giảm cấp không rơi trang bị, tổn thất thoáng cái giảm rất nhiều.

Đương nhiên, cái này chỉ là dưới trạng thái tử vong, nếu như là luân hồi vậy không có biện pháp.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức lựa chọn học tập cái kỹ năng này, thủ đoạn đào sinh lại thêm một loại, bất quá hẳn lại hy vọng mình vĩnh viễn cũng không cần đến cái kỹ năng này.

Hiện tại, trong vật phẩm của tù trưởng, chỉ còn lại một vật cuối cùng, đây là một tảng đá.

Tảng đá cỡ nắm tay, cả vật thể màu đỏ sẫm thịt, hình dạng có chút như là một

trái tim, Hoàng Dật nhặt lên kiểm tra một chút.

【 Bộ Lạc Chi Tâm 】(vật phẩm đặc thù)

Có thể sáng tạo một bộ lạc, kích thước bộ lạc không được vượt qua một trăm km, cũng có thể khiến cho bộ lạc gia nhập vào thế lực một phương, có thể khiến bộ lạc trở thành lãnh địa của thế lực ấy, người sáng tạo trở thành tù trưởng bộ lạc. Chỉ cần tù trưởng bị người chơi giết chết, Bộ Lạc Chi Tâm trăm phần trăm rơi ra, bộ lạc thuộc về người nhặt được.

Tác dụng của Bộ Lạc Chi Tâm dĩ nhiên không khác biệt với chiến kỳ, đều là có thể sáng tạo lãnh địa. Khác nhau duy nhất, cũng là chiến kỳ bị phá huỷ sau sẽ biến mất, mà Bộ Lạc Chi Tâm chỉ rơi ra, chỉ cần bị người khác nhặt được, vậy bộ lạc cực cực khổ khổ kiến tạo lên sẽ thuộc về người khác, thuộc về vật phẩm lưu động.

Hoàng Dật cầm Bộ Lạc Chi Tâm, trong lòng trầm tư lên. Vật phẩm như vậy là có mạo hiểm rất lớn, làm không tốt tổn một số tiền lớn kiến tạo một bộ lạc, hãn bị người chơi giết chết, Bộ Lạc Chi Tâm rơi cho người khác, tiền trước đó không chỉ mất hết, còn tăng cường thực lực của kẻ địch.

Bất quá Hoàng Dật suy nghĩ một hồi, cuối cùng quyết định sử dụng!

Công hội của hãn hiện tại có ba lãnh địa, tốc độ phát triển rất nhanh, có Bộ Lạc Chi Tâm, hãn có thể thêm một lãnh địa, công hội sẽ phát triển càng mạnh hơn.

Mà hiện nay, người chơi có thể giết chết hãn có thể đếm được trên đầu ngón tay, cho dù giết chết hãn, hãn cũng còn có một kỹ năng【 Linh Hồn Chạy Trốn 】, Bộ Lạc Chi Tâm sẽ không rơi ra, trừ phi ngay cả linh hồn của hãn cũng bị giết chết.

Đến tận đây, vật phẩm của tù trưởng Bán Thú Nhân rơi ra toàn bộ được kiểm kê xong, ngoại trừ sách kỹ năng【 Thú Huyết Linh Vực 】, vật phẩm còn lại hãn

đều dùng được.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 333: Tế Đàn Truyền Tống

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn tình hình bốn phía một chút, lúc này, trong rừng rậm khắp nơi đều là ánh đuốc, từng nhóm thành viên của Anh Hùng công hội đang tìm kiếm chiến lợi phẩm khắp nơi, trong không khí tràn ngập một sự hưng phấn.

Chiến dịch này rốt cục kết thúc, một bộ lạc Bán Thú Nhân hơn trăm vạn người, cứ như vậy bị tiêu diệt, mỗi họa sau này hoàn toàn giải trừ, không còn người mời sát thủ đi ám sát hãn.

Đây là một trận chiến tranh không có đúng sai. Những Bán Thú Nhân này cũng không sai, cho dù đổi thành là Hoàng Dật, chí bảo như《Linh Hồn Tự Khúc》bị mất, hãn cũng khẳng định sẽ nghĩ cách tìm kẻ địch lấy lại.

Mà Hoàng Dật nếu muốn được yên bình, phải tới hủy diệt bộ lạc Bán Thú Nhân này, cái này cũng không có sai.

Trận chiến này, là mạnh được yếu thua, là quy luật của thiên nhiên.

Kế tiếp, Hoàng Dật cười Tấn Mãnh Long, bắt đầu di chuyển trong bộ lạc, vài ngày trước hãn chạy đến đây tìm Tân Thời Vũ, đã từng thông qua năng lực Khứu Bảo phát hiện mấy bảo vật, tuy rằng không có tốt như trang bị truyền kỳ, nhưng có thể đem để vào kho hàng công hội hấp dẫn người khác.

Hãn cười Tấn Mãnh Long, tốc độ rất nhanh, thoáng cái vượt qua rừng rậm, đi qua một đồng phế tích, đi tới một địa điểm có giấu bảo vật trước đó phát hiện qua.

Nhưng mà lần này đến đây, hãn lại ngẩn ra, năng lực Khứu Bảo của hãn

không nhận biết được nhận bất kỳ bảo vật nào tồn tại!

Mà hẳn rõ ràng nhớ kỹ, vài ngày trước lúc hẳn quấy rối trong bộ lạc, ở đây rõ ràng cất giấu một bảo vật!

"Cộp! Cộp! Cộp!" Lúc này, vừa lúc có một đội kỵ binh của Anh Hùng công hội đi qua đây, mỗi người đều cầm đuốc, ánh lửa chập chờn chiếu sáng bốn phía.

Hoàng Dật lập tức gọi bọn họ lại, trực tiếp thúc Tấn Mãnh Long, đi tới bên cạnh đội trưởng, nhìn hẳn hỏi: "Nơi này có ai tới chưa?"

"Chưa có!" Đội trưởng thấy Hoàng Dật hỏi mình, có chút kích động "Phân đoàn trưởng vừa rồi mới khiến cho chúng tôi tới nơi này lục soát chiến lợi phẩm, khu vực này trước đó còn chưa có đi qua, chúng tôi là nhóm đầu tiên đến đây tìm bảo vật."

"Tôi đã biết, các người tiếp tục đi tìm đi!" Hoàng Dật gật đầu, khoát tay với bọn họ.

Lúc này, trong lòng của Hoàng Dật hiện lên một dự cảm không ổn. Trước đó không ai tới lục soát qua, nhưng bảo vật lại không thấy, mà lúc giết địch, lại không có rơi ra, các loại thay đổi bất thường cho thấy, bảo vật hẳn là đã bị người mang đi!

Hoàng Dật hầu như lập tức xác định, bộ lạc Bán Thú Nhân này chưa tuyệt, còn có một nhóm người chạy thoát, hơn nữa hành động của bọn họ rất bí mật, tránh thoát thám tử của Anh Hùng công hội!

Nghĩ tới đây, Hoàng Dật lập tức gửi tin cho Tịch Dương, khiến cho hẳn nhanh chóng phái người đi điều tra chung quanh, nhất định phải đem nhóm người còn lại điều tra ra!

Rất nhanh, mỗi phân đoàn đều được lệnh, sau đó từng đội ngũ cầm đuốc, ngồi chiến mã, nhanh chóng đi khắp các hướng trong khu rừng.

Tiếng vó ngựa dày đặc, vang lên trong rừng rậm dưới bầu trời đêm, ánh lửa chập chờn dường như một vì sao, tán ra các góc rừng rậm.

...

Cùng lúc đó, Lưu Oanh đang ở trong tế đàn, đứng chung một chỗ với hơn mười vạn con dân Bán Thú Nhân.

Có một nhóm tế tự vây quanh bốn phía của tế đàn, đang chuẩn bị khởi động nghi thức của tế đàn. Cái tế đàn này quá lớn, muốn một hơi đem hơn mười vạn người truyền tống cự ly xa, thuộc về một loại phương thức truyền tống cực kỳ đặc thù. Hơn nữa cái tổ tiên này được bọn họ xây dựng từ vô số năm trước, cho đến bây giờ mới dùng cơ hội duy nhất này, cần nghi thức khởi động vô cùng dài dòng mới có thể kích hoạt.

Lúc này, gió đêm thổi tới, thổi cho lá cây trong rừng rậm xào xạc, thổi cho cỏ hoang trong tế đàn bất lực chập chờn, thổi cho hơn mười vạn Bán Thú Nhân trong lòng lạnh lẽo. Trong trời đêm chỉ có tiếng kêu của chim thú truyền đến, uyển chuyển êm tai, nhưng đàn Bán Thú Nhân không có bất kỳ tâm tư tán thưởng nào, bọn họ đều thấp giọng khóc.

Lưu Oanh quay đầu, nhìn những con chim Dạ Oanh kia, hai hàng nước mắt lại từ trong mắt chảy xuống. Tên của hắn đến từ Dạ Oanh, đêm hắn sinh ra, một đám Dạ Oanh từ trong bộ lạc bay qua, tiếng hót uyển chuyển vang vọng bầu trời đêm, sau đó trong bộ lạc vang lên tiếng khóc sau khi sinh của hắn, to rõ không gì sánh được. Tù trưởng ôm hắn, tự mình đặt tên cho hắn là Lưu Oanh, hy vọng hắn sẽ tự do tự tại giống như Dạ Oanh.

Mà hiện tại, người cha mà hắn gọi là tù trưởng đã sinh tử không rõ, vùng đất quê nhà đã bị hủy diệt, từ nay về sau bọn họ cũng là một đám tang gia khuyến, chỉ có thể đi qua tế đàn truyền tống đến phía nam xa lạ tránh né tai họa, trong lòng có gông xiềng báo thù, tâm linh không còn tự do.

Lưu Oanh dùng hai mắt đầy nước, nhìn bộ lạc phương xa. Từ phương hướng

của bộ lạc vừa rồi, vang lên tiếng bùng nổ tuyệt thế rung động mặt đất, ánh sáng như thiên thạch rơi xuống cũng tiêu tán, bộ lạc đã hoàn toàn yên tĩnh, động tĩnh gì cũng không có, dường như bình tĩnh như tử vong.

"Lưu Oanh thiếu chủ, hiện tại nghi thức khởi động của tế đàn đã kết thúc, các tế tự đã giết chết đủ dã thú, thu được tế tự chi huyết cần để truyền tống, chỉ cần ngâm xương xong tế tự chi khúc, có thể truyền tống đến Mộc Quang Sâm Lâm ở phương nam." Đúng lúc này, một người Bán Thú Nhân gấp gáp chạy đến trước mặt Lưu Oanh, bẩm báo.

Lưu Oanh quay đầu nhìn một chút, quả nhiên, bốn phía của tế đàn, lúc này đã đầy máu tươi của dã thú, chảy vào trong tế đàn do tổ tiên xây lên. Mà một ít tế tự cầm tế tự khí cụ, đã phân loại ở bốn phía tế đàn, chỉ cần hãm ra lệnh một tiếng, có thể lập tức bắt đầu ngâm xương tế tự chi khúc, bắt đầu chính thức truyền tống.

Kế tiếp, Lưu Oanh quay đầu nhìn hơn mười vạn Bán Thú Nhân một chút, cố nén bi thương, cao giọng nói: "Các vị tộc bào, hiện tại bộ lạc diệt vong, chúng ta phải kéo dài hương hỏa của bộ lạc. Hiện tại, lát nữa tế đàn sẽ mở ra, có thể đem chúng ta truyền tống đến phía nam, tránh né trận tai họa này."

Hơn mười vạn Bán Thú Nhân trên sân sững sốt, thời khắc ly biệt rốt cục sẽ đến!

Lần này, các loại tâm tình không muốn bỗng nhiên lên cao!

"Không, tôi phải về bộ lạc đi tìm cha tôi! Tôi không tin ông ấy sẽ chết!"

"Tôi cũng muốn quay về bộ lạc tìm anh của tôi!"

"Tôi muốn ở lại quê nhà của tôi, tôi chết cũng muốn chết tại đây!"

Trong lúc nhất thời, một ít Bán Thú Nhân trong đám người bắt đầu kêu to lên, tại thời khắc cuối cùng, bọn họ làm ra lựa chọn không đồng dạng!

"Làm càn!" Lưu Oanh nhất thời hừ lạnh một tiếng, khiển trách: "Các người trở lại bộ lạc, chỉ là hi sinh vô vị, chỉ là hành vi của người nhu nhược, sau này các người sẽ không còn cơ hội báo thù, các người còn chưa có giác ngộ được sao?"

Trong bầu trời đêm, đám Bán Thú Nhân la hét nhất thời im lặng xuống, chỉ còn lại có một ít tiếng khóc.

Gió đêm lẳng lặng thổi tới, gọi lên mây đen che đầy trăng sáng, Lưu Oanh rốt cục hướng tế tự bốn phía của tế đàn hạ lệnh: "Ta tuyên bố, tế tự bắt đầu!"

Tiếng nói của hân vừa dứt, một đám tế tự Bán Thú Nhân bốn phía của tế đàn bắt đầu ngâm xướng. Bọn họ vung pháp trượng, nhảy múa vũ điệu Dĩ Thú Chi Vũ do tổ tiên truyền xuống, ngâm xướng giai điệu đến từ lịch sử xa xưa, âm phù quỹ dị vang trong trời đêm, cùng gió đêm trộn lẫn với nhau.

"Ầm ầm!" Theo tế tự ngâm xướng, tế đàn bắt đầu chậm rãi lặn xuống, tựa như muốn lặn đến chỗ sâu dưới nền đất.

Tiếng khóc của hơn mười vạn Bán Thú Nhân trên tế đàn nhất thời lớn hơn nữa, cả đám Bán Thú Nhân nhìn xa phương hướng của bộ lạc, nhìn cố hương của bọn họ, cái này là thời khắc cuối cùng bọn họ có thể thấy cố hương.

"Bảo bối ngoan, ngủ ngoan nha con, đừng khóc!" Một người mẹ Bán Thú Nhân chảy nước mắt, đỡ một đứa trẻ nhỏ trong lòng, thế nhưng thân thể của đứa bé lắc lư trái phải, ngủ cũng không an ổn.

"Bảo bối, con nhất định phải nhớ kỹ, bộ lạc của chúng ta bị một người tên là Miếu Sát hủy diệt, con sau này nhất định phải lớn lên thành một dũng sĩ cường tráng, báo thù cho chúng ta! Mẹ hiện tại muốn đi tìm cha của con, vĩnh biệt con, mẹ vĩnh viễn yêu con!" Tiếng ca của người mẹ bỗng nhiên ngừng lại, cúi người hôn đứa nhỏ trong lòng một ngụm, sau đó lập tức đem đứa nhỏ nhét vào trong tay của một người Bán Thú Nhân bên cạnh.

Ngay sau đó, người mẹ Bán Thú Nhân này nhảy xuống tế đàn, đáp xuống mặt đất, chạy về hướng bộ lạc.

Cô ấy muốn đi tìm chồng của mình, dù cho người chồng đã biến thành một đồng xương trắng!

Mà người mẹ Bán Thú Nhân này chạy đi, cũng dẫn động Bán Thú Nhân còn lại, nhất thời lại có mấy người Bán Thú Nhân không chịu nổi nhảy xuống tế đàn, chạy về hướng bộ lạc!

Cả đám Bán Thú Nhân lao về phía bộ lạc, dường như là từng con thiêu thân lao vào ngọn lửa, những thân ảnh ấy nhỏ dần nhỏ dần, ánh thật sâu vào mắt của Lưu Oanh, đau đớn trái tim của hân.

Những Bán Thú Nhân này, đúng là vẫn còn không thể giác ngộ.

"Oa oa!" Lúc này, đứa bé tựa như phát hiện âm thanh xung quanh, đang ngủ giật mình tỉnh giấc, bất lực khóc lên. Mà người chung quanh dường như thế nào cũng không nín khóc được, bởi vì âm thanh của bọn họ, không phải âm thanh của mẹ mà đứa bé quen thuộc.

"Lộp cộp! Lộp cộp!" Đúng lúc này, trong rừng rậm hướng bộ lạc, bỗng nhiên truyền đến tiếng vó ngựa, âm thanh càng ngày càng vang, dường như có một đội nhân mã gần chạy đến đây!

Cùng lúc đó, hướng của âm thanh còn có một ánh đuốc, ánh lửa chớp chớp xuyên qua rừng rậm, khiến cho không khí bỗng nhiên tràn ngập một sự khẩn trương.

Lúc này, âm thanh ngâm xương của tế tự cũng tới thời khắc gấp nhất, tế đàn lặn xuống mặt đất không đủ một mét, gần hoàn thành truyền tống!

Giờ phút này, tiếng gió đêm, tiếng khóc, tiếng ngâm xương, tiếng vó ngựa đan vào nhau; ánh lửa, ánh trăng, ánh sao và nước mắt trộn lẫn với nhau.

Lưu Oanh vẫn không nhúc nhích nhìn tế đàn lặn xuống, nghe các loại âm thanh bên tai, nhìn các loại tia sáng trước mắt, nhìn phương hướng của bộ lạc!

Nước mắt chảy xuống, tiếng vó ngựa lạnh lùng, làm cho người ta không thể yên lòng, ta đang đợi, tế tự chi khúc hoàn thành dẫn dắt tộc nhân, cầu khẩn bộ lạc bình yên, hi sinh không hề vô ích, chiến hỏa thiêu đốt, tế đàn bắt đầu lặn xuống, ta đang đợi, tộc nhân sau khi giác ngộ xuống phía nam một lần nữa khai khẩn.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 334: Miếu Thờ Tượng Thần

Rốt cục, tiếng vó ngựa đã đi qua rừng cây, xuất hiện ở trước mắt của đám Bán Thú Nhân trên tế đàn!

Những người trên chiến mã, trong tay cầm một cây đuốc, một trận gió đêm thối tới, ánh lửa bị thổi làm chập chờn, chiếu vào khuôn mặt của bọn họ, ánh mắt của bọn họ lạnh lùng, nhìn phương hướng của tế đàn xa xa.

Người dẫn đầu của tiểu đội này, là một người nam cười Tấn Mãnh Long, trong tay hắn cầm hai thanh rìu dữ tợn, ánh mắt tiêu sát, chính là Hoàng Dật.

Vừa rồi hóa thân của hắn bay lên cực cao, bao quát mặt đất, rốt cục phát hiện tế đàn lớn này, ở đây không có cây cối, trên không trung rất dễ phát hiện.

Hơn nữa lỗ tai của hóa thân nhạy bén không gì sánh được, có năng lực phong hệ, hắn từ trong gió đêm của tế đàn thối tới, nghe được từng tiếng ca của tế tự, cuối cùng phán đoán ra kẻ địch ngay tại phương hướng này, sau đó bản thể của hắn liền suất lĩnh nhóm người người chơi kia đến đây.

Lúc này, Lưu Oanh cũng nhìn Hoàng Dật, hai tử địch đối diện nhau như thế dưới trời đêm, trong ánh mắt bọn họ tựa như đang tỏa ra từng tia lửa.

"Lưu Oanh thiếu chủ, tên đứng trước của đội ngũ kia là Miếu Sát, là hắn hủy diệt bộ lạc của chúng ta, chờ chúng ta truyền tống đến Mộc Quang Sâm Lâm phía nam, nhất định phải dùng bí thuật miếu thờ tượng thần, đem hình tượng của hắn điêu khắc ra, để tất cả tộc nhân nguyện rửa!" Lúc này, một người Bán Thú Nhân ghé vào bên tai của Lưu Oanh, hạ giọng nói.

Âm thanh của Bán Thú Nhân này rất thấp, chỉ có hai người nghe được, một người là Lưu Oanh, mà người còn lại, cũng là hóa thân của Hoàng Dật đang bay trên bầu trời, lỗ tai của hóa thân hầu như cực thính, nghe được rõ ràng cái âm thanh này.

Lưu Oanh nghe được lời nói này của Bán Thú Nhân, trong mắt nhất thời toát ra quang mang thù hận, nhìn chăm chăm Hoàng Dật, hầu như là từ trong hàm răng nói ra một câu: "Người cũng là Miếu Sát phải không! Bộ lạc chúng ta, sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ thù hận của ngày hôm nay, tương lai chúng ta nhất định sẽ quay về tìm người!"

Mà cùng lúc đó, tế đàn cũng lặn tới mặt đất, tia sáng bắt đầu bùng lên, sẽ truyền tống rời khỏi!

"Miếu Sát đại ca, tôi tiêu hao điểm kinh nghiệm của hai cấp, có thể sử dụng một kỹ năng, cắt đứt truyền tống của những người này!" Một người chơi vội vàng nói với Hoàng Dật, muốn ngăn cản đám người kia truyền tống.

Khóe miệng của Hoàng Dật lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường, lắc đầu: "Cấp bậc của cậu quan trọng hơn, không cần ngăn cản bọn họ, để cho bọn họ chạy đi!"

"Hả? Miếu Sát đại ca, không được! Không thể ở lại bất luận hậu họa gì, bọn họ sau này sẽ trả thù chúng ta!" Một người cao tăng công hội nhanh chóng khuyên, âm thanh của hắn gấp không gì sánh được, thậm chí đã giơ vũ khí lên, muốn ra tay!

"Không có việc gì, tôi có quyết định của mình." Hoàng Dật khoát khoát tay ngăn cản người cao tăng của công hội kia, hắn cứ như vậy nhìn tế đàn, nhìn đám Bán Thú Nhân Lưu Oanh bọn họ truyền tống rời đi.

Sau một khắc, tế đàn bỗng nhiên lóe ra tia sáng chói mắt, dường như một mặt trời từ nơi này sinh ra, một khí tức sử thi cổ xưa cuộn cuộn đập vào mặt, quét ngang khu rừng!

Sau đó, hơn mười vạn người trên tế đàn toàn bộ biến mất!

Kẻ địch cuối cùng, cứ như vậy được Hoàng Dật để cho chạy!

Thành viên công hội phía sau của Hoàng Dật đều có chút tiếc hận, nhưng đây là Hoàng Dật ra lệnh, bọn họ không thể cãi, chỉ có thể mở mắt nhìn kẻ địch chạy mất.

"Mọi người trở về đi! Tiếp tục tìm kiếm bảo vật còn lại trong bộ lạc!" Hoàng Dật hướng thành viên công hội bốn phía phân phó một tiếng, sau đó tự cười Tấn Mãnh Long rời khỏi, biến mất trong rừng rậm phía trước, hóa thân cũng từ không trung bay khỏi đây.

Đám thành viên công hội quay đầu, nhìn tế đàn vắng vẻ, sau đó thở dài một tiếng, một lần nữa trở về hướng bộ lạc.

Tại chỗ chỉ còn lại có một mình Bá Vương, ông nhìn tế đàn một chút, lại nhìn hóa thân đang rời đi của Hoàng Dật, tựa như bỗng nhiên rõ ràng cái gì, nhanh chóng đuổi theo hướng bản thể của Hoàng Dật.

"Miếu Sát, cậu vừa rời thả đám Bán Thú Nhân kia rời đi, là không phải bởi vì hóa thân của cậu nghe được tin tức gì?" Bá Vương rất nhanh đuổi theo Hoàng Dật, đem nghi vấn trong lòng hỏi ra.

Hoàng Dật quay đầu nhìn ông ta một chút, mỉm cười: "Đúng vậy, tôi nghe thấy địa điểm bọn họ muốn đi, địa điểm kia khiến cho tôi buông tha suy nghĩ giết chết bọn họ."

"Hả? Là địa điểm gì?" Bá Vương hơi ngẩn ra, hiếu kỳ hỏi thăm.

Hoàng Dật nhìn chăm chăm Bá Vương, nói ra bốn chữ: "Mộc Quang Sâm Lâm."

"A!" Bá Vương sau khi nghe bốn chữ đó, kinh hô một tiếng, tròn mắt chuyển động, tựa như lập tức rõ ràng suy nghĩ của Hoàng Dật, sợ hãi nói: "Cậu

đây là đưa tiền qua cho Lôi Thần!"

"Đúng vậy!" Hoàng Dật gật đầu, " Thái Dương đảo của Lôi Thần ngay gần Mộc Quang Sâm Lâm, khu rừng ấy đã là vật trong bàn tay của công hội bọn họ, được bọn họ nắm vững trong tay. Thái Dương công hội của ông ấy cũng không so được với Anh Hùng công hội chúng ta, chúng ta sống rất thoải mái, vô luận là Long Đô hay là Địa Long cốc, mỗi ngày đều có rất nhiều tài chính vào túi. Nhưng Thái Dương công hội của Lôi Thần lại không được, không có tiền gì, công hội phát triển đã bị trở ngại rất lớn, mà Lưu Oanh mang theo bảo vật của bộ lạc truyền tống đến Mộc Quang Sâm Lâm, cũng là tương đương đem những tài bảo này đưa đến cửa nhà của Lôi Thần, vừa vận giải quyết vấn đề tài chính của bọn họ."

"Cái này Lôi Thần sẽ vui vẻ đến chết mất!" Bá Vương lắc đầu cười, "Hai người các người, thật đúng là biết trợ giúp lẫn nhau!"

"Đây là đương nhiên, Thái Dương công hội cũng là công hội của tôi, đều là người một nhà. Tôi càng hy vọng thấy hai công hội chúng tôi cùng nhau lớn mạnh, khiến cho người ngoài vĩnh viễn sản sinh cảm giác chúng tôi là tử địch. Nếu như chúng ta phát triển quá nhanh, vượt xa Thái Dương công hội của Lôi Thần, vậy người ngoài sẽ không sinh ra loại ảo giác này, bởi vì bọn họ cho rằng hai bên đã không cùng một cấp." Hoàng Dật ý vị thâm trường nói.

"Ngày mai chúng ta ăn sáng, đem tin tức tốt này nói cho Lôi Thần đi!" Bá Vương cười hắc hắc, nếp nhăn trên mặt già khép lại với nhau.

Kế tiếp, hai người cũng chậm rãi đi về bộ lạc.

Lúc này, các phân đoàn của Anh Hùng công hội, đã đem chiến lợi phẩm còn lại của bộ lạc đoạt sạch sẽ, tất cả đều chất đống tại một bãi đất trống, chất thành một ngọn núi.

Tịch Dương, Vô Danh Thị, Kính Đoạn mấy người cao tăng, đang đứng trước núi tài bảo, nói chuyện với nhau cái gì đó. Mà hội viên còn lại của Anh Hùng

công hội, thì nhìn núi chiến lợi phẩm, hơi nuốt nước bọt, thần sắc tràn đầy hâm mộ, nhưng bọn họ không có quyền hạn đi lấy, chỉ có thể dùng độ cống hiến đi đổi.

"Miếu Sát đại ca, hiện tại chiến lợi phẩm đã thu hoạch hoàn tất!" Lúc này, Tịch Dương thấy Hoàng Dật đến, lập tức tiến lên vài bước báo cáo nói: "Giá trị của những chiến lợi phẩm này, tính sơ bộ ra là hai trăm triệu kim tệ, hoàn toàn không xứng với quy mô của bộ lạc này. Phần lớn tài vật của bộ lạc này, hẳn là đều bị người mang đi!"

"Ừm! Tôi biết!" Hoàng Dật gật đầu, hẳn chính là cần Lưu Oanh đem tài bảo này đưa cho Lôi Thần, giải quyết vấn đề tài chính của công hội bọn họ.

"Trong những tài vật này, đồ tốt nhất là cái gì?" Hoàng Dật nhìn chăm chăm đồng chiến lợi phẩm chồng chất thành núi nhỏ hỏi.

"Chúng tôi sàng chọn một chút, đồ tốt nhất tổng cộng là hai cái này!" Tịch Dương nói xong, chỉ chỉ hai món vật phẩm đặt ở một nơi khác bên cạnh.

Hoàng Dật quay đầu nhìn một chút, trong hai vật phẩm, phân biệt là một quyển trục và một tấm da thú.

Ánh mắt của hắn đặt vào tấm da.

Loại da này toàn thân tràn ngập từng đồ án hình rồng, loại đồ án này cũng không phải được khắc ra, mà là thiên nhiên hình thành. Trong đêm tối, ánh trăng chiếu xuống, được tấm da hấp thu vào, có vẻ vô cùng thần diệu.

"Long Thú bì?" Hoàng Dật quay đầu nhìn Tịch Dương một chút.

"Đúng vậy! Cái này chính là một trong các tài liệu đỉnh cấp Long Thú bì!" Tịch Dương gật đầu.

Khóe miệng Hoàng Dật giương lên, hẳn vừa lúc tìm kiếm loại tài liệu này. Long Thú bì và Thế Giới thạch, Lưu Vân bố hi hữu như nhau, số lượng có hạn,

thuộc về tài nguyên không thể tái sinh. Long Thú bì là từ trên người một loại sinh vật hiếm thấy tên là "Long Thú" lột xuống, cho tới nay, Hoàng Dật chỉ nghe qua tin tức của một con Long Thú, đó chính là thú cưỡi của Lôi Thần, thú cưỡi của Lôi Thần cũng là một con Hải Long Thú hiếm thấy.

Tác dụng lớn nhất của Long Thú bì, Thế Giới thạch, Lưu Vân bố, cũng là dùng để sửa chữa và chế tạo trang bị truyền kỳ trở lên! Hố trời chỗ cứ điểm chủ của Anh Hùng công hội, có Thế Giới thạch, là Tần Thời Vũ vật và tìm được.【 dấu chân của Mặt Nhật Sứ Giả 】dưới chân và【 Quỷ Phủ 】trong tay của Hoàng Dật hai món trang bị truyền kỳ, chỉ cần độ bền tiêu hao hết, phải dùng Thế Giới thạch mới có thể sửa chữa.

Trong quá trình tìm kiếm trái tim Sa Đạo Vương trước đó của Hoàng Dật và Bá Vương, đã từng hại chết Hắc Xà, lần kia hãn thu được hai món đồ, là giọt máu mãng xà thần bí ca, một cái khác là một cái áo choàng truyền kỳ tên là 【 Hắc Long Chi Bì 】【. Thế nhưng áo choàng không có độ bền, hãn mặc không được, cần tìm được Long Thú bì loại tài liệu đỉnh cấp này mới có thể sửa chữa.

Hiện tại, hãn rốt cục thu được loại tài liệu đỉnh cấp này, vậy truyền kỳ áo choàng rốt cục có hi vọng mặc vào!

Kế tiếp, Hoàng Dật kiểm tra vật phẩm thứ hai, đây là một cái quyển da dê --

【Kỹ Thuật Xây Dựng Miếu Thờ Tượng Thần】(vật phẩm đặc thù)

Kỹ năng xây dựng mà kiến trúc sư có thể học được, xây dựng miếu thờ, cũng bố trí tượng thần của một tôn giáo trong miếu thờ, để tín đồ cung phụng, tượng thần sẽ thu được Tín Ngưỡng chi lực của tín đồ, cũng tặng lại cho tín đồ thuộc tính tăng thêm nhất định.

"Tín Ngưỡng chi lực!" Ánh mắt Của Hoàng Dật, từ đầu đến cuối đều dừng lại ở bốn chữ này.

Hãn trước đó đi Địa Long cốc của Hiên Viên thị, đã từng được Nhược Thủy

đưa vào trong giáo đường của Hiên Viên trấn, lúc đó trong giáo đường đang có một đám thánh nữ ca hát, sau đó thánh nữ hướng Hoàng Dật hát một bài 《 phúc âm Johannis 》, giúp cho hắn thu được 20 điểm Tín Ngưỡng chi lực.

Lúc đó hệ thống đã từng nhắc nhở hắn, cần gom đủ một tỷ điểm Tín Ngưỡng chi lực, mới có thể thu được một loại tinh thần, mà tinh thần vừa lúc cũng là một điều kiện trở thành anh hùng sử thi, bằng không hắn cho dù có tên ban thưởng [Sát Thần], cũng chỉ có thể trở thành anh hùng truyền kỳ.

Lúc đó Hoàng Dật cảm thấy rất vô lực, một tỷ điểm Tín Ngưỡng chi lực không biết đến năm nào tháng nào mới đủ, cho dù hắn cái gì cũng không làm, đứng ở trong thánh đường để người ta hát 《 phúc âm Johannis 》, cũng không biết phải bao lâu mới có thể gom đủ một tỷ Tín Ngưỡng chi lực.

Mà hiện tại có 《thuật chế tạo tượng thần》, hắn có thể phát triển theo phương hướng này, xây dựng miếu thờ của mình tại các chỗ của đại lục, để cho người khác cung phụng tượng thần của mình, thu thập Tín Ngưỡng chi lực của mọi người, cứ như vậy, một tỷ điểm Tín Ngưỡng chi lực sẽ dễ hơn.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 335: Thời Đại Của Đại Hàng Hải

Bất quá, chuyện này cũng không phải thời gian ngắn có thể làm được, cần bàn bạc kỹ hơn.

Quyển da dê bình thường ghi chép đều là kỹ năng đặc thù, cần tốn thời gian nghiên cứu, giống như《 luyện thi thuật 》, 《 Thân Ngoại Hóa Thân thuật 》của hãn trước đó, cùng với《 Linh Hồn Tự Khúc 》hãn cho Bá Vương đều là hình thức quyển da dê, lên một ít thời gian mới nghiên cứu thấu, không giống sách kỹ năng có thể trực tiếp học được.

Hơn nữa tấn chức là anh hùng sử thi không biết phải lúc nào, khi cấp 100 mới có thể bắt đầu tấn chức là anh hùng truyền kỳ, mà tinh thần loại này, liên quan với anh hùng sử thi, bây giờ còn quá sớm.

"Tịch Dương, mấy thứ này đều mang về cho Tiểu Mê Đồ xử lý đi, hãn là trưởng bộ phận hậu cần." Hoàng Dật nói với Tịch Dương.

"Tốt!" Tịch Dương gật đầu, hãn và Tiểu Mê Đồ đều là người của Hoa Hồng Ngục Giam, đều hiểu rõ nhau.

"Quý Vân Chi Ngữ!" Lúc này, Hoàng Dật quay đầu nhìn về phía Quý Vân Chi Ngữ, nói: "Cậu đêm nay đánh không tôi, sau này coi như đường chủ đệ tử đường đi! Hiện tại chúng ta chỉ có một đường chủ, thay mặt không có chính thức."

Trước đó, Hoàng Dật thấy qua Quý Vân Chi Ngữ chỉ huy một phân đoàn đánh chết BOSS Bán Thú Nhân cấp 80, bản thân hãn chỉ có cấp 50, nhưng chỉ huy một đá người chơi cấp 65 trở lên đánh cho có hình có dạng, có năng lực lãnh

đạo tâm thường, hơn nữa thực lực của bản thân hẳn cũng vô cùng cường hãn, vô cùng thích hợp làm một đường chủ.

"Tốt! Cảm ơn đại ca!" Quý Vân Chi Ngữ bình tĩnh gật đầu, có vẻ rất thông dong điệu thấp.

Kế tiếp, Hoàng Dật vận dụng quyền hạn cao nhất của công hội, đem Quý Vân Chi Ngữ tấn chức làm đường chủ đệ nhị đường, trở thành một trong những nhân vật có quyền lợi cao nhất dưới Hoàng Dật và Tần Thời Vũ, là tồn tại mà bảy trăm vạn hội viên trong Anh Hùng công hội chỉ có thể ngưỡng vọng.

Anh Hùng công hội loại công hội cỡ lớn như vậy, bản thân có mấy trăm vạn người chơi, chức vị đẳng cấp rất nhiều, nghiêm ngặt dựa theo mô hình Kim Tự Tháp để quản lý, một tầng quản một tầng, nếu không mấy trăm vạn hội viên cho Hoàng Dật một người đi quản, đó là căn bản quản không được.

Hiện nay, lãnh tụ cao nhất của Anh Hùng công hội cũng là Hoàng Dật, hẳn đã người sáng tạo cũng là hội trưởng, thuộc về nhân vật cấp đầu tiên.

Thứ hai là phó hội trưởng Tần Thời Vũ, quản lý công hội các loại sự vụ, thuộc về nhân vật thứ hai.

Xuống chút nữa là bảy đường ba đoàn hai bộ tổng cộng mười hai người phụ trách, bọn họ thuộc về nhân vật cấp thứ ba.

Sau đó là chức phó, ví dụ như phó đường chủ thích khách đường Kính Đoạn, hẳn là thuộc về nhân vật cấp thứ tư.

Xuống nữa còn có các loại cấp bậc, ví dụ như [Anh Hùng Chi Huyết] của đoàn chiến trường lần này xuất chinh, bên trong có đoàn trưởng của 5 vạn người, đoàn trưởng 50 vạn người, 100 vạn người, về phần chức vị nhỏ như đại đội trưởng, tiểu đội trưởng vậy càng nhiều.

Trong tất cả những chức vị này, có thể ảnh hưởng sinh tử tồn vong của công

hội, cũng là ba nhân vật trên cùng, đây là hạch tâm lãnh đạo của công hội, quyết định tương lai của một công hội. Hiện nay những nhân vật hạch tâm này ngoài Hoàng Dật và Tần Thời Vũ, chỉ có bảy người, bọn họ là đường chủ thích khách đường Vô Danh Thị, đường chủ pháp sư đường Quang Minh Ác Ma, đường chủ dị sĩ đường Quỷ Vân Chi Ngữ, đoàn trưởng đoàn bí cảnh【 Anh Hùng Chi Kiếm 】Sĩ Đồ, đoàn trưởng đoàn chiến trường 【 Anh Hùng Chi Huyết 】Tịch Dương, đoàn trưởng đoàn mạo hiểm 【 Anh Hùng Chi Quang 】Bá Vương, trưởng bộ phận hậu cần Tiểu Mê Đồ.

Chức vị của bảy người này như nhau, ngoại trừ Vô Danh Thị, sáu người còn lại đều là người trong Hoa Hồng Ngục Giam. Nhưng tư lịch của Vô Danh Thị già nhất, hẳn là nhóm đầu tiên gia nhập vào Anh Hùng công hội, thích khách đường cũng là một đường sớm nhất.

Tương lai, theo công hội phát triển lớn mạnh, còn có thể có nhiều nhân vật thứ ba. Giống như lãnh địa cảng còn đang xây dựng của Anh Hùng công hội, đến lúc đó Hoàng Dật khẳng định phải an bài một người tới phụ trách sự vụ của lãnh địa, mỗi lãnh địa đều phải có một người phụ trách.

"Các vị, lần này Anh Hùng công hội chúng ta lần đầu tiên xuất chinh, chúng ta thu được thắng lợi, mọi người khổ cực!" Lúc này, Hoàng Dật hướng hơn mười vạn người chơi bốn phía cao giọng nói, sau đó cúi mình hướng mọi người.

Hơn mười vạn người chơi đều tràn đầy nụ cười hài lòng, lần này xuất chinh rất nhẹ nhàng thu được thắng lợi, bọn họ sau khi trở về đều được độ cống hiến hoặc nhiều hoặc ít, có thể đi kho hàng công hội đổi các loại vật phẩm.

"Tịch Dương, cậu dẫn bọn họ trở về đi!" Hoàng Dật quay đầu nhìn Tịch Dương nói một tiếng, sau đó hẳn liền cười Tốc Long rời khỏi.

Hắn cần tốc độ nhanh nhất trở về Long Đô, tiếp tục đánh Chúng Thần chi tháp, tranh thủ thời gian luyện cấp. Hắn hiện tại hoàn toàn có tư cách chạy nước rút thành người chơi đầu tiên đột phá cấp 100, đến lúc đó sẽ trực tiếp thu được 2

điểm vinh dự quốc gia! Đồng thời còn có thể được học viện hoàng gia Osco bồi dưỡng trọng điểm, cơ hội này vô cùng khó có được, tất cả cao thủ trên thế giới đều đang tranh thủ.

Tốc Long của Hoàng Dật vô cùng nhanh, nhanh như điện chớp, tại hừng đông thì trở về Long Đô.

Lúc này, phương xa nổi lên tia sáng trắng, Long Đô cũng bắt đầu quạnh quẽ ửng lên, tất cả mọi người bận rộn công việc riêng. Ánh sáng mặt trời chiếu vào tòa thành phố trong sa mạc, hoa viên không trung nổi bật không gì sánh được, xa xa là có thể thấy một tia màu xanh, tỏa ra đầy hương thơm, bay đầy toàn thành.

Kế tiếp, Hoàng Dật về tới trụ sở của mình, đang chuẩn bị logout.

Lúc này, trong trời đất bỗng nhiên vang lên một âm thanh --

"[hệ thống thông báo]: Người chơi nước Mỹ [Giáo Hoàng] dẫn đầu thành lập tôn giáo đầu tiên [Thiên Đường Giáo], khen thưởng danh vọng công cộng 1000 điểm, thu được [thành tựu duy nhất]-[đệ nhất tôn giáo], điểm vinh dự quốc gia nước Mỹ +1."

Tôn giáo đầu tiên!

Hoàng Dật hơi ngẩn ra, bọn họ vừa rồi mới đoạt được [kỹ thuật xây dựng miếu thờ tượng thần] tại bộ lạc Bán Thú Nhân, còn chưa có thăm dò sáng tạo tôn giáo như thế nào, không ngờ rằng hiện tại lại nghe được tin tức Giáo Hoàng sáng tạo tôn giáo.

Lúc này, thế lực của Giáo Hoàng càng lúc càng lớn, gã trước đó sáng lập công hội đầu tiên trên thế giới, hiện tại lại sáng lập tôn giáo đầu tiên trên thế giới, tay nắm hai thế lực siêu cấp!

Đúng lúc này, trong trời đất lại vang lên một âm thanh --

"[hệ thống thông báo]: Người chơi nước Mỹ [Giáo Hoàng] cống hiến 3

điểm vinh dự quốc gia, đạt được điều kiện tên ban thưởng, tên ban thưởng đặc biệt là 【 Giáo Hoàng 】."

Lần này, kế sau【 Sát Thần 】của Hoàng Dật, tên ban thưởng thứ hai sinh ra!

Phương thức thu hoạch của tên ban thưởng này có chút không giống với Hoàng Dật, lúc Hoàng Dật thu được tên ban thưởng【 Sát Thần 】, là toàn bộ người chơi thế giới đều cùng nhau tham dự, cuối cùng do hệ thống tiến hành sàng chọn tổ hợp, do đó xác định tên ban thưởng là【 Sát Thần 】.

Mà tên ban thưởng của Giáo Hoàng, thì lại là hệ thống trực tiếp chỉ định, hơn nữa tên ban thưởng này và tên của gã cũng như nhau, hệ thống hẳn là cảm thấy hai chữ "Giáo Hoàng" này bản thân cũng đã rất khí phách, hoàn toàn có thể dùng làm tên ban thưởng.

Tương lai, người chơi có thể thu được tên ban thưởng khẳng định sẽ càng ngày càng nhiều. Chỉ là khu Trung Quốc, hiện nay có Đào Phong, Long Thứ, Lôi Thần ba người có 2 điểm vinh dự quốc gia, ba người bọn họ đều tùy thời có thể thu được tên ban thưởng.

Kế tiếp, Hoàng Dật logout, về tới Hoa Hồng Ngục Giam.

Lúc này, Hoa Hồng Ngục Giam đang giờ ăn sáng, Hoàng Dật đi ra phòng giam của mình, đi đến căn tin.

"A Dật, mau tới đây!" Hoàng Dật vừa nhận một phần bữa sáng, thì nghe thấy được Lôi Thần nói. Lúc này ông ta đang cùng Vương Cận, Đường Vân Phi hai cao tăng của Thái Dương công hội ngồi cùng một chỗ.

Hoàng Dật lập tức đi qua, ngồi ở đối diện Lôi Thần.

"A Dật, vừa rồi có người nói Giáo Hoàng lấy được tên ban thưởng, có chuyện này?" Lôi Thần hướng Hoàng Dật hỏi.

"Đúng vậy! Lúc tôi vừa logout nghe được! Tên ban thưởng của gã cũng là

Giáo Hoàng." Hoàng Dật uống một ngụm cháo nói.

"Không ngờ rằng tôi vẫn chậm một bước." Lôi Thần lắc đầu cười, "Lúc đầu đêm nay tôi cũng có thể lấy được tên ban thưởng."

"Sao? Ông làm ra đại sự tình gì?" Hoàng Dật nhất thời hứng thú, hiếu kỳ nhìn chăm chăm Lôi Thần.

"Lôi ca quả thật làm một đại sự!" Lúc này, Vương Cận tiếp nhận câu chuyện, khẽ cười nói: "Mấy ngày qua, Lôi ca tự mình tổ chức một nhóm người chơi nghề nghiệp sinh hoạt đỉnh cấp, tập thể xây dựng một chiếc đại hạm cao cấp, đêm nay cũng là trình tự tôi quang cuối cùng. Chỉ cần tôi quang hoàn thành, vậy anh ấy sẽ làm ra chiếc đại hạm cao cấp đầu tiên trên thế giới có thể vượt biển, các đại lục của Thế Giới Thứ Hai sẽ bắt đầu tiến vào thời đại liên thông, không còn tách biệt, đây chính là nhắc lên một thời đại mới!"

"Nhanh như vậy!" Hoàng Dật ngẩn ra, Anh Hùng công hội của hắn ngay cả cảng đều chưa có xây xong, mà Lôi Thần bên này đã làm ra viễn dương đại hạm, có thể bắt đầu giao dịch vượt biển, cùng lúc này trên biển, bọn họ đi ở tuyến đầu tuyệt đối.

Lôi Thần gật đầu: "Tôi thu được một bản vẽ viễn dương đại hạm trân quý, loại đại hạm này không phải thuyền nhỏ bình thường, mà là cái loại thuyền cỡ lớn thật sự, có thể vượt hải dương, ngăn cản nguy hiểm trên biển. Mặt khác, lúc tôi chưa vào ngục, từng đảm nhiệm quan quân hải quân, dưới trướng có một chiếc mẫu hạm, còn đánh qua chiến tranh Đông Á lần thứ năm, đối với phương diện này đã quen việc dễ làm."

"Chỉ tiếc, vì làm ra chiến viễn dương đại hạm này, Thái Dương công hội chúng tôi hầu như không còn gì cả, cứ cuối tuần đều phải thu một chút hội phí hưởng hội viên, khiến cho rất nhiều người đều lui hội." Vương Cận thở dài một hơi, "Giá trị chế tạo của một chiếc viễn dương đại hạm, cũng cỡ năm trăm triệu kim tệ, công hội chúng tôi hiện tại đang phát triển, khắp nơi đều cần dùng tiền,

năm trăm triệu kim tệ này đã là lấy đông đắp tây, ảnh hưởng tốc độ phát triển của công hội, hiện tại không cách nào chế tạo chiếc thứ hai. Đường Vân Phi chuẩn bị khiến cho chúng tôi đưa ra thị trường, tập trung một lượng tài chính lớn, tạo ra một chi hạm đội, bất quá với chút tài sản hiện tại của công hội chúng tôi, giá trị cũng sẽ không cao."

"Không cần lo lắng, tôi muốn nói cho các người một tin tức tốt." Lúc này, Hoàng Dật mỉm cười, lau miệng, nói: "Tôi tặng cho các người một số tiền đi qua, ngay tại Mộc Quang Sâm Lâm..." Kế tiếp, Hoàng Dật đem chuyện tối hôm qua nói ra.

"A Dật, cậu đây chính là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi!" Nghe xong Hoàng Dật nói, Lôi Thần cảm khái một tiếng, "Theo như cậu nói, vậy tài phú của bộ lạc Lưu Oanh mang đến, phỏng chừng ít nhất cũng năm tỷ kim tệ, như vậy chúng tôi ít nhất có thể chế tạo mười chiếc viên dương đại hạm, có thể cấu thành một chi hạm đội loại nhỏ, như vậy, giao dịch vượt biển của chúng tôi cũng tương đối có quy mô."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 336: Nước Thuộc Miếu Sát

"Đúng vậy!" Đường Vân Phi cũng gật đầu, "Đến lúc đó là thời cơ thích hợp nhất để chúng ta đưa ra thị trường, kiếm một số tiền, tạo mấy ngàn chiếc viên dương đại hạm ra, dùng tốc độ nhanh nhất trở thành cự phách trên biển, nắm trong tay mệnh dịch của các đại lục toàn bộ thế giới."

Hoàng Dật mỉm cười, hiện tại Anh Hùng công hội của hắn phát triển rất thuận lợi tại đại lục, Thái Dương công hội của Lô Thần cũng gần mở ra mệnh dịch hải dương, vừa vận hình thành tác dụng góc bù, tương lai một mảnh quang minh.

Ăn xong bữa sáng, Hoàng Dật về tới phòng giam của mình nghỉ ngơi một hồi, đem trạng thái tinh thần của mình điều chỉnh đến điều kiện tốt nhất, mới login.

Hắn đầu tiên là đi diễn đàn nhìn một chút, hắn muốn nhìn tin tức sáng tạo tôn giáo của Giáo Hoàng, hắn muốn thu thập Tín Ngưỡng chi lực, hơn nữa đã có [kỹ thuật xây dựng miếu thờ tượng thần], chỉ chưa sáng tạo một tôn giáo.

Hoàng Dật mở chủ đề nóng 24 tiếng đồng hồ--

"Danh phù kỳ thực! Giáo Hoàng sáng tạo tôn giáo đầu tiên của Thế Giới Thứ Hai[Thiên Đường Giáo], tay giữ hai thế lực lớn, thay thế Đạo Phong, trở thành đệ nhất nhân mới của thế giới!"

"Thương tổn cao nhất trên lịch sử xuất hiện! Sát Thần một rìu đánh chết cường giả Thánh Vực, đánh ra mười triệu thương tổn!"

"Anh Hùng công hội đại phát thần uy, diệt sát một bộ lạc Bán Thú Nhân hơn trăm vạn người, thù hận của Miếu Sát với Bán Thú Nhân chủng tộc thắng tới đỉnh phong, Bán Thú Nhân các nơi trên thế giới tập thể bạo phát lửa giận."

. . .

Trong ba bài post đầu tiên, bài post thứ hai và thứ ba, đều có quan hệ với chuyện tối hôm qua Hoàng Dật diệt sát bộ lạc Bán Thú Nhân, bất quá hẳn vẫn tiến vào bài post đầu tiên.

" Los Angeles Nước Mỹ hôm nay 15:31 phút, Giáo Hoàng lần thứ hai làm ra hành động vĩ đại, sáng lập tôn giáo đầu tiên của Thế Giới Thứ Hai, trở thành[Giáo Hoàng] danh phù kỳ thực, thu được tên ban thưởng của hệ thống. Đây là thế lực thứ hai anh tạo ra từ sau khi sáng lập công hội đầu tiên của thế giới, tôn giáo loại thế lực hoàn toàn mới này, ngày sau chắc chắn sẽ phát dương quang đại! Mà từ sau khi Đạo Phong ẩn lui, vị trí đệ nhất thế giới vẫn tồn tại tranh luận, bên trong bao gồm nhóm cao thủ lâu đời Giáo Hoàng, Thiên Đạo, Miyamoto Musashi, Long Thứ, Pharaohs, Dire Pooh dẫn đầu, cùng với Lợi Kiếm nhân vật thần bí giành được giải thưởng người mới tốt nhất, thậm chí còn có hai ngôi sao mới nổi Miếu Sát và Lôi Thần, những người này đều có tư cách đứng trên đỉnh thế giới. Nhưng hiện tại, Giáo Hoàng sáng lập tôn giáo đầu tiên, đè các cao thủ còn lại, phương diện dư luận cũng không còn tranh luận, anh đã hoàn toàn thay thế được Đạo Phong, trở thành người đệ nhất thế giới mới."

"Theo tin được biết, Giáo Hoàng lần này sáng tạo tôn giáo cũng không đơn giản. Từ hai năm trước, anh sau khi lần đầu tiên qua được 20 tầng Chúng Thần chi tháp lần đầu tiên, thì thu được vật phẩm then chốt để sáng tạo tôn giáo là[Tôn Giáo Chi Tâm]. Bắt đầu từ khi đó, Giáo Hoàng liền bắt đầu bắt tay vào làm chuẩn bị, mãi cho đến hai năm sau, mới rốt cục hoàn thành sáng tạo tôn giáo, lúc này có thể nói là vô cùng chậm. . ."

"Tôn Giáo Chi Tâm!" Hoàng Dật vững vàng nhớ kỹ đạo cụ này. Đạo cụ như vậy hiển nhiên là một loại vật phẩm đặc thù, cần là người đầu tiên phá kỷ lục của

một tầng có thể lấy được. Trước đó Hoàng Dật phá vỡ qua rất nhiều kỷ lục thế giới của Chúng Thần chi tháp, nhưng đều là phá trên cơ sở của người khác, cũng không phải kỷ lục đầu tiên!

Mà hiện nay, tầng 10 đến tầng 70 đều đã có người đánh qua, hẳn muốn thu được Tôn Giáo Chi Tâm, phương pháp nhanh nhất, cũng là qua cửa tầng 80. Hiện nay toàn bộ thế giới còn chưa có bất luận kẻ nào có thể đi qua tầng 80, chỉ cần hẳn qua, như vậy vô luận hẳn tốn bao nhiêu thời gian, đều là kỷ lục thế giới đầu tiên của tầng 80.

Kế tiếp, Hoàng Dật lui đi ra ngoài, nhìn bài post thứ hai.

Bài post này nói về mười triệu thương tổn của tối hôm qua khi hẳn đánh chết tù trưởng. Lúc đó hơn mười vạn hội viên của Anh Hùng công hội đều mắt thấy chuyện này, bên trong có rất nhiều người đều mở công năng ghi hình, đây là không giấu diếm được, sẽ có người truyền lên diễn đàn. Bất quá Hoàng Dật cũng không phản đối hành vi như vậy, cái này ít nhất có thể tạo thế cho Anh Hùng công hội của hẳn, hấp dẫn càng nhiều cao thủ gia nhập vào.

Hoàng Dật vào nhìn một chút, trong bài post đầu tiên là một video, video bắt đầu từ lúc Hoàng Dật được Quỷ Vân Chi Ngữ dùng Tĩnh Điện Nối Liên, kéo dài đến sau vài phút Tĩnh Điện Nối Liên gần kết thúc. Sau đó Hoàng Dật sử dụng một loạt kỹ năng, cuối cùng biến thành một con cự thú dữ tợn màu đen, nện ra công kích tuyệt thế xuống tù trưởng, gây ra mười triệu thương tổn.

Bài post này cùng tất cả bình luận trả lời, trong câu chữ đều là một giọng điệu không thể tin tưởng, dù sao người chơi giai đoạn hiện nay, muốn đánh ra mười triệu thương tổn căn bản là không có khả năng, Hoàng Dật lần này không khác là một kích của thần.

Hoàng Dật hơi nhìn một chút, liền vào chủ đề nóng thứ ba của 24 tiếng đồng hồ, bài post này nói về chuyện của Anh Hùng công hội tiêu diệt bộ lạc Bán Thú Nhân.

"Tối hôm qua, Anh Hùng công hội triển khai bao vây diệt trừ đối với một bộ lạc Bán Thú Nhân vượt qua trăm vạn người, căn cứ tin tức trước đó thu thập được mà xem, trận chiến này bắt đầu từ xung đột của Miếu Sát và Phong Chí tại Long Đô. Lúc đó, Miếu Sát vì trợ giúp Tần Thời Vũ báo thù, đánh chết ba mươi vạn người dưới trướng của Phong Chí, bao gồm hai mươi vạn Bán Thú Nhân quân viễn chinh của Phong Chí. Sau đó Phong Chí rơi ra một vật phẩm quan trọng bộ lạc của, vì lấy lại vật phẩm ấy, bộ lạc phía sau của Phong Chí, bỏ một số tiền lớn mời các cao thủ ám sát Miếu Sát, bên trong bao gồm một trong tứ đại thích khách Trung Quốc Kính Đoạn. Lúc này mới có video kinh điển Miếu Sát bốn giây đánh chết Kính Đoạn, sau đó, Kính Đoạn liền gia nhập Anh Hùng công hội."

"Người viết suy đoán, Kính Đoạn hẳn là đem chuyện của Phong Chí treo nói cho Miếu Sát, cho nên Miếu Sát mới hạ quyết tâm tiêu diệt bộ lạc. Mà tối hôm qua, bọn họ cũng thành công đem bộ lạc Bán Thú Nhân này diệt sạch. Cái hành động này, đã hoàn toàn đẩy Miếu Sát về mặt đối lập của chủng tộc Bán Thú Nhân. Từ trong lý lịch giết người của Miếu Sát, chúng ta không khó phát hiện, lần đầu tiên giết người là ở Phong Lâm trại, cũng là một bộ lạc Bán Thú Nhân. Mà lần thứ hai giết người, thì lại là tại Long Đô đánh chết ba mươi vạn người dưới trướng của Phong Chí, người bị hại phần lớn là Bán Thú Nhân, sự kiện tàn sát lần ấy, khiến toàn bộ Bán Thú Nhân các nơi của thế giới, bắt đầu ôm địch ý đối với Miếu Sát. Mà hành động diệt tộc tối hôm qua sau khi phát sinh, đã hoàn toàn dẫn bạo lửa giận của tất cả người chơi Bán Thú Nhân các nơi trên thế giới! Nhiều lần nhắm vào Bán Thú Nhân, cái này đã là một loại khiêu khích trần trụi!"

"Lần này, Miếu Sát sẽ nghênh đón một lần họa kiếp trước nay chưa có. Hiện nay các nơi thế giới đều có người chơi Bán Thú Nhân, đều tự phát ra thỉnh cầu từ trưởng của bộ lạc, muốn cho thánh địa Bán Thú Nhân của Trung Ương đại lực tuyên bố lệnh truy sát, hoàn toàn đem Miếu Sát liệt vào kẻ thù chung của toàn bộ chủng tộc Bán Thú Nhân! Chỉ cần thánh địa Bán Thú Nhân phát lệnh truy sát, vậy Miếu Sát sẽ vĩnh viễn không bình an, chỉ là khu Trung Quốc đã có một ngàn

năm trăm vạn người chơi Bán Thú Nhân, một ngàn năm trăm vạn người chơi này, đều muốn trở thành kẻ địch của Miếu Sát, mà các đại lục sau khi thông nhau, kẻ địch mà Miếu Sát phải đối mặt, sẽ nghênh đón bạo phát chưa từng có. .
."

Thấy bài post này, trong lòng Hoàng Dật nhất thời trầm xuống, nếu như thánh địa Bán Thú Nhân thật sự phát lệnh truy sát, đưa hãn xếp vào kẻ địch, vậy hãn sau này quả thật sẽ trở nên phiền phức không gì sánh được. Bán Thú Nhân là một trong một trăm chủng tộc bình thường, toàn bộ thế giới có 10 tỷ người chơi, nếu như dựa theo phần trăm để tính, thì có một trăm triệu người chơi Bán Thú Nhân, đến lúc đó một trăm triệu người chơi đều là kẻ địch của hãn.

Bất quá Hoàng Dật cũng không sợ, Bán Thú Nhân chỉ là chủng tộc bình thường, người chơi nhiều đối với hãn cũng không có uy hiếp, căn bản không giết chết hãn. Nhưng hãn lại sẽ có rất nhiều phiền phức, hiện tại hãn có một Anh Hùng công hội, đến lúc đó khó tránh khỏi sẽ liên lụy đến thành viên công hội. Hơn nữa trong công hội của hãn lúc đầu có người chơi chủng tộc Bán Thú Nhân, đến lúc đó bọn họ khẳng định là sẽ lui hội, không có khả năng vì Hoàng Dật mà cãi lại lệnh truy sát của chủng tộc Bán Thú Nhân.

Nhưng hiện tại chuyện tình đều đã xảy ra, vậy tự nhiên không có khả năng lùi bước, binh đến tướng cản, nước đến đất dâng, chờ chuyện này phát sinh, hãn tự nhiên có phương pháp ứng đối.

Kế tiếp, Hoàng Dật rời khỏi diễn đàn, tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

...

Lúc này, Hoàng Dật xuất hiện tại nơi ở trong Long Đô, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ người, trên đường phố khá ít, phần lớn đi đi học đi làm, người online thời gian dài giống như hãn rất ít.

Kế tiếp, Hoàng Dật bắt đầu hai chuyện thông thường của mỗi ngày.

Hắn đầu tiên lấy ra Lọ Thuốc, kiểm tra nước thuốc bên trong.

"Hả?" Vừa lấy ra Lọ Thuốc, Hoàng Dật kinh ngạc kêu lên một tiếng, sững sờ nhìn chăm chăm Lọ Thuốc.

Lúc này, trong Lọ Thuốc là một giọt nước thuốc đỏ như máu khá lớn, nước thuốc trước đó sinh ra trên cơ bản cũng là như một giọt nước. Mà ngày giọt nước thuốc trong Lọ Thuốc hôm nay, thì lớn cỡ như bóng bàn, hơn nữa cũng không tan, là một giọt hoàn chỉnh, có vẻ như là một giọt máu phóng đại hơn mười lần!

Loại nước thuốc này Hoàng Dật trước đó chưa từng thấy qua, hắn lập tức kiểm tra một chút.

【 nước thuốc Miếu Sát 】(cấp S, vật phẩm ma pháp - nước thuốc)

Có thể trực tiếp giết chết một người chơi, không cách nào dùng bất cứ phương thức gì ngăn cản.

Nước thuốc Miếu Sát!

Hoàng Dật nhìn bốn chữ này, ngẩn ra, hắn trước đó từ trong tay của một Hành Cước Thương Nhân tên là Khố Lạp Minh Nguyệt, mua Lọ Thuốc này lúc, đối phương đã nói qua Lọ Thuốc có tỷ lệ nhất định có thể sinh ra nước thuốc Miếu Sát hiếm thấy, sau khi sử dụng có thể trực tiếp giết chết một người.

Thế nhưng lâu như vậy, hắn từ đầu đến cuối không gặp phải loại nước thuốc này, không ngờ rằng ngày hôm nay lại xuất hiện!

Giọt nước thuốc này đạt đến cấp S, vượt qua tất cả nước thuốc trước đó hắn thấy. Một lần tốt nhất của hắn trước đó, cũng là thu được một giọt nước thuốc thăng cấp, bây giờ còn bảo tồn trong trữ vật giới chỉ của hắn, chờ sau cấp 90 rồi dùng.

Giọt nước thuốc Miếu Sát này sở dĩ được xếp vào cấp S, là bởi vì nó có thể trăm phần trăm giết chết một người chơi, không cách nào dùng bất cứ phương

thức gì ngăn cản, dù cho Dao Phong, Long Thử, Lợi Kiếm bọn họ cũng không cản được, mở kỹ năng bảo mệnh không tác dụng, tuyệt đối phải chết một lần!

Bất quá giọt nước thuốc này không cách nào sử dụng đối với NPC, chỉ có thể dùng với người chơi, mà hiện tại Hoàng Dật muốn giết một người chơi đã rất nhẹ nhàng, người có thể khiến cho hắn sử dụng giọt nước thuốc Miếu Sát này có thể đếm được trên đầu ngón tay, giọt nước thuốc này không biết có cơ hội dùng hay không.

Kế tiếp, Hoàng Dật lấy ra một bình ma pháp sạch sẽ, đem giọt nước thuốc này đổ vào, đây là một đòn sát thủ, để trong trũ vật giới chỉ có thể làm một thủ đoạn đối địch dự bị.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 337: LệNh Truy Sát

Sau đó, Hoàng Dật bắt đầu kiểm tra tỷ lệ thành công của chiến hồn công kích.

Hiện tại chiến hồn công kích của hắn đã tới tầng thứ bảy, còn hai tầng cuối cùng.

Tiêu hao 1500 điểm giá trị năng lượng, Hoàng Dật tra thấy được tỷ lệ thành công của chiến hồn công kích tầng thứ tám, rõ ràng là -- thành công! Hơn nữa biên độ tăng lên của là lớn nhất 9%!

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức lựa chọn tăng lên, điểm kinh nghiệm nhất thời trừ đi 80%, từ cấp 82 xuống tới cấp 81, biến mất trên bảng xếp hạng.

Bất quá thực lực của hắn lại tăng lên vô cùng rõ ràng, hắn là nghề nghiệp bạo lực công kích, lực công kích vượt xa người chơi bình thường, hắn tăng lên 9% lực công kích, thực tế là vô cùng kinh khủng. Lực công kích của hắn nhất thời từ trước đó là hơn 4 vạn 9000, tăng lên tới 5 vạn 3000, thoáng cái tăng 4000 công kích!

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức rời khỏi nơi ở, đi tới truyền tống trận Long Đô, chuẩn bị đánh Chúng Thần chi tháp.

Trước đó, hắn cao nhất chỉ có thể đánh tầng 78, hiện tại công kích thoáng cái tăng lên 9%, hắn là có thể qua cửa tầng 79.

Bất quá lúc Hoàng Dật truyền tống, lại chọn tầng 70!

Hiện nay, kỷ lục thế giới của tầng 70 là Miyamoto Musashi giữ, thời gian là

16 phút 31 giây.

Hoàng Dật trước đó vẫn không trùng kích kỷ lục thế giới này, bởi vì sau khi phá vỡ kỷ lục, có thể thu được 50% điểm kinh nghiệm, cho nên cấp thấp phá kỷ lục là vô cùng không có lời, còn rất lao lực.

Hiện tại, đẳng cấp của Hoàng Dật là cấp 81, lực công kích cũng tăng, thật ra có thể trùng kích kỷ lục thế giới này. Chờ cấp bậc của hắn cao hơn một ít, kỷ lục thế giới cũng sẽ bị nhiều người phá vỡ, độ khó cũng càng ngày càng cao, đến lúc đó có thể hắn không phá được kỷ lục.

Kế tiếp, Hoàng Dật sử dụng các loại vật phẩm ma pháp, đem thực lực của mình tăng lên, sau đó liền truyền tống tới tầng 70, bắt đầu trùng kích kỷ lục thế giới này.

Tầng 70 là một đại sảnh, phạm vi tương đối nhỏ, giữa năm BOSS có thể đi thẳng đến, không cần đi đường vòng, cho nên thời gian đi đường rất ngắn.

Trong hoàn cảnh như vậy, thời gian đánh chết BOSS có vẻ rất quan trọng, chỉ cần có thể giữ ưu thế trong giai đoạn đánh chết BOSS, vậy tám chín phần có thể phá vỡ kỷ lục thế giới.

Hoàng Dật không để ý quái nhỏ trên đường, trực tiếp dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến thứ hai BOSS!

Đây là bộ đấu pháp mới hắn dùng để tranh đoạt kỷ lục thế giới!

Năm BOSS của tầng 70 cũng không phải một đường, mà là phân bố theo năm góc hình ngôi sao, nếu như dùng phương thức truyền thống lần lượt đánh chết năm BOSS, thì tương đương với đi hết một vòng.

Mà Hoàng Dật căn cứ loại địa hình này, nghĩ ra một đấu pháp hoàn toàn mới!

Hắn xung phong đến BOSS thứ hai đồng thời, rìu tay trái sử dụng 【Phi Phủ】, ném qua hướng BOSS thứ nhất!

Cự ly nhất xa của Phi Phủ là 20 mét nhân với đẳng cấp của Hoàng Dật, hăn hiện tại là cấp 81, như vậy lúc này Phi Phủ có thể bay đến 1620 mét. Mà BOSS thứ nhất cách hăn là 1000 mét, hoàn toàn có thể bị hăn công kích trúng.

Phi Phủ bay với tốc độ mỗi giây 100 mét nhanh chóng bay hướng BOSS thứ nhất, 10 giây sau liền công kích tới BOSS thứ nhất, tạo thành một thương tổn tương đương với 30% lực công kích của Hoàng Dật

Sau đó, Hoàng Dật lựa chọn thu hồi, mà BOSS thứ nhất vì bị hăn công kích, đương nhiên là truy sát đến hướng của hăn, tương đương với đưa đến trước mặt hăn chủ động cho hăn giết.

Ngay sau đó, Hoàng Dật lại ném ra【 Phi Phủ 】của tay phải, ném tới hướng BOSS thứ ba, cự ly vẫn là 1000 mét!

Sau đó BOSS thứ ba bị hăn công kích trúng, đương nanh múa vuốt chạy tới hướng hăn!

Mà lúc này, Hoàng Dật cũng đi tới trước mặt BOSS thứ hai, bắt đầu công kích!

Đánh đánh, BOSS thứ nhất và BOSS thứ ba lần lượt chạy tới bên cạnh của Hoàng Dật, hăn tương đương với một hơi có thể giết ba BOSS, tiết kiệm thời gian chạy đi của hai BOSS!

Năm phút đồng hồ sau, cả ba BOSS tất cả đều bị Hoàng Dật thuận lợi giết chết!

Sau đó Hoàng Dật nhắm về phía BOSS thứ tư, mà Phi Phủ cũng đã làm lạnh hoàn tất, hăn ném qua hướng BOSS thứ 5, đem nó dẫn đến đây. . .

Cứ như vậy, Hoàng Dật dựa vào Phi Phủ kéo quái, chỉ chạy hai lần, liền đem năm BOSS đánh chết!

Mà lần này, thời gian qua cửa của Hoàng Dật là 8 phút 11 giây!

Cái này so với kỷ lục thế giới trước đó, sớm hơn phân nửa thời gian!

Loại mức độ này, trong lịch sử của Thế Giới Thứ Hai chưa bao giờ xuất hiện qua!

Chưa từng có một kỷ lục thế giới nào, có thể sớm hơn phân nửa thời gian so với kỷ lục lần trước!

Sau khi phá vỡ kỷ lục, trong hư không phía trước của Hoàng Dật, xuất hiện một bảo hộp ánh sáng lấp lánh, đây là khen thưởng phong phú của hệ thống dành cho người phá kỷ lục.

Hoàng Dật đi tới, đưa tay mở bảo hộp, chờ mong nhìn vào bên trong.

Trong bảo hộp cũng như trước đó, chứa ba món đồ.

Thứ nhất, là một đoàn ánh sáng xanh lục, đây là 50% điểm kinh nghiệm, Hoàng Dật đưa tay chạm vào, sau đó đăng cấp một lần nữa thăng tới cấp 82.

Vật phẩm thứ hai, là một khối năng lượng thạch cấp S, có thể tăng 5000 điểm giá trị năng lượng, Hoàng Dật thu vào trong túi.

Kế tiếp cũng là vật phẩm thứ ba, đây là một quyển da dê, hình thức không khác biệt bản đồ Địa Long cốc lần trước Hoàng Dật lấy được, tựa như cũng là một bản đồ.

Hoàng Dật cầm lấy quyển da dê mở ra nhìn. Cái này quả nhiên là một bản đồ, trên bản đồ vẽ các loại địa hình, một ký hiệu đỏ được đánh dấu ở trong, chỉ hướng một khu vực được đánh dấu bằng vòng tròn màu đỏ.

Phía trên quyển da dê, viết mấy chữ -- " bảo tàng của Lôi Trạch Tư "

Cái này là một bản đồ bảo tàng, hơn nữa đây là bản đồ bảo tàng thu được sau

khi phá kỷ lục thế giới, bảo tàng khẳng định phong phú không gì sánh được, giá trị hẳn là không thể nhỏ hơn so với Địa Long cốc trước đó.

Hiện nay, đoàn mạo hiểm [Anh Hùng Chi Quang] của Anh Hùng công hội đã thành lập rồi, vừa lúc có thể phát ra công dụng, chờ đoàn trưởng đoàn mạo hiểm Bá Vương tới, hẳn có thể khiến cho ông ta an bài đi tìm kiếm cái bảo tàng này.

Kế tiếp, Hoàng Dật rời khỏi Chúng Thần chi tháp, sau đó lần thứ hai truyền tống tới tầng 70, dùng phương pháp đồng dạng, lần thứ hai phá kỷ lục, lần thứ hai thu được 50% điểm kinh nghiệm, một lần nữa trở về bảng đẳng cấp thế giới.

Kỷ lục thế giới của hẳn rất khó bị phá, sớm hơn phân nửa thời gian, lưu cho người khác một nan đề khó giải.

Sau đó, Hoàng Dật bắt đầu đánh tầng 79 của Chúng Thần chi tháp, bắt đầu thăng cấp với tốc độ cao nhất, thuận tiện thu thập khí tức ám hắc, vì thức tỉnh huyết mạch Niết Pháp Lô Mỗ mà vào đi nỗ lực.

Dần dần, Hoàng Dật ra ra vào vào, hình thức 1 người đánh xong, thì đánh hình thức 5 người của mấy tầng thấp hơn. Khí tức ám hắc được hẳn thu thập, sau đó toàn bộ được huyết mạch Niết Pháp Lô Mỗ hấp thu. Ngoài ra, còn có vài kiện trang bị cam trang bị tím rơi ra, tất cả đều được hẳn bỏ vào kho hàng công hội, khiến cho hội viên dùng độ cống hiến để đổi.

Cứ như vậy, Hoàng Dật liên tiếp đánh tới đêm khuya, trên bầu trời ánh trăng sáng tỏ, lấp lánh vô số ánh sao, bảy ngôi sao tỏa sáng.

Đúng lúc này, trong trời đất bỗng nhiên vang lên một âm thanh--

"[hệ thống thông báo]: Người chơi Trung Quốc [Lô Thần] dẫn đầu xây dựng viễn dương đại hạm đầu tiên, khen thưởng danh vọng công cộng 1000 điểm, thu được [thành tựu duy nhất]-[hàng hải thời đại], điểm vinh dự quốc gia Trung Quốc +1."

Hoàng Dật nhìn lên tinh không, cười nhạt một tiếng. Xem ra viễn dương đại hạm của Lôi Thần đã tới quang hoàn tất, thành công dẫn ra hệ thống thông báo, mà ông ta trước đó cũng đã có 2 điểm vinh dự quốc gia, kế tiếp hẳn là sẽ thu được tên ban thưởng của hệ thống.

Quả nhiên, sau một khắc trong trời đất lần thứ hai vang lên một âm thanh --

"【 hệ thống thông báo 】: Người chơi Trung Quốc 【 Lôi Thần 】 cống hiến 3 điểm vinh dự quốc gia, đạt được điều kiện của tên ban thưởng, tên ban thưởng đặc biệt là 【 Lôi Thần 】."

Quá trình của tên ban thưởng này và tên ban thưởng của Giáo Hoàng hầu như là như nhau, đều là không thêm tên, "Lôi Thần" hai chữ này nghe ra cũng đã đủ vang dội khí phách, không cần dùng tên ban thưởng khác.

Đến tận đây, toàn bộ thế giới đã có ba người thu được tên ban thưởng, đợi khi cấp 100 bọn họ đều có cơ hội trở thành anh hùng truyền kỳ.

Ngay tại đây, Hoàng Dật cho rằng tiếng thông báo đã hết, trong trời đất bỗng nhiên vang lên một tiếng thông báo, mà tiếng thông báo này, lại có quan hệ với hẳn--

"【 hệ thống thông báo 】: Bởi 【 Sát Thần 】 nhiều lần tàn sát Bán Thú Nhân, coi là khiêu khích đối với toàn bộ chủng tộc Bán Thú Nhân, thánh địa Bán Thú Nhân ở Trung Ương đại lục đem 【 Sát Thần 】 liệt vào kẻ thù chung của Bán Thú Nhân, đồng thời công bố lệnh truy sát, hiệu triệu tất cả Bán Thú Nhân trên thế giới cộng đồng truy sát 【 Sát Thần 】, tất cả truy Bán Thú Nhân sát thành công, đều có thể thu được Bán Thú Nhân thánh địa tử mĩ tài bồi."

Lần này, lệnh truy sát vang vọng toàn bộ thế giới, hơn hai trăm khối đại lục tất cả đều nghe được âm thanh này!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 338: Phong Quá Vô Ngân

Kế tiếp, Hoàng Dật rời khỏi Chúng Thần chi tháp, đi tới đại sảnh thị chính, Tần Thời Vũ hiện tại không login, nhưng tin tức này khẳng định sẽ truyền vào trong tai cô ấy, đến lúc đó cô ấy nhất định sẽ xuất hiện.

Hoàng Dật đi trên đường phố phồn hoa, trên đường phố rộn ràng nhốn nháo, rất nhiều người đều đang nghị luận lệnh truy sát vừa rồi.

"Anh nói Miếu Sát sẽ bởi vì sự kiện này mà ngã xuống không?"

"Không có khả năng đâu, hắn có thể giết người quá ít, phỏng chừng chỉ có Long Thứ, Lợi Kiếm mấy người bọn họ, nhưng bọn họ cũng không phải Bán Thú Nhân, không oán không thù với Miếu Sát."

"Cái này cũng không nhất định, hiện tại Miếu Sát là kẻ thù chung của chúng tộc Bán Thú Nhân, trong một vài bộ lạc Bán Thú Nhân có cường giả Thánh Vực, nếu như bọn họ ra tay đuổi giết Miếu Sát, vậy Miếu Sát hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

...

Dọc theo đường đi, Hoàng Dật nghe được các tiếng nghị luận, phần lớn không ôm hy vọng gì đối với tương lai của hắn, cho rằng hắn gần từ trên thần đàn ngã xuống.

Đúng lúc này, một đội chấp pháp của Long Đô từ phía trước đi tới, đội trưởng sau khi thấy Hoàng Dật, hơi ngần ra, sau đó nhanh chóng nói: "Chào hội trưởng!"

"Chào hội trường!" Thành viên còn lại của đội chấp pháp, cái này cũng đều có phản ứng, lập tức hô một tiếng.

Lúc này, những hội viên của Anh Hùng công hội tất cả đều nhìn hẩn, ánh mắt có chút thân thiết, bọn họ là đứng ở bên này của Hoàng Dật.

Mà lần này, cũng nhất thời khiến người trên đường phố đều ghé mắt, bọn họ quay đầu nhìn chăm chăm Hoàng Dật, ánh mắt có đủ loại, trong không khí hơi tràn ngập một sự khẩn trương ngưng trọng.

"Không cần lưu ý, các người tiếp tục đi." Hoàng Dật nhìn những hội viên của công hội này, hơi gật đầu, sau đó tiếp tục đi tới, không có biểu hiện ra tâm tình gì, tựa như đối mặt một chuyện bình thường.

Đoàn người tất cả đều quay đầu nhìn bóng lưng của Hoàng Dật, bọn họ vốn dĩ muốn nhìn phản ứng của Hoàng Dật đối với lệnh truy sát, kết quả cái gì đều không thấy được, có chút thất vọng.

Rất nhanh, Hoàng Dật đi qua đoàn người, đi tới đại sảnh thị chính. Ở đây cũng chỉ có một mình hẩn, hẩn lên trên tầng cao nhất, ở đây không có bật đèn, một mảnh tối đen, ánh trăng ngoài cửa sổ chiếu vào, tràn ngập an tường.

Hoàng Dật đi tới bên cửa sổ, quan sát Long Đô ngoài cửa sổ, lúc này vạn ngọn đèn sáng, sự phồn hoa của Long Đô hiện ra hoàn chỉnh. Lúc trước hẩn cứu thành phố này, nhưng không ai nghĩ tới, chuyện kia lại trực tiếp từng bước diễn biến thành lệnh truy sát của ngày hôm nay, tương lai cũng không biết sẽ diễn biến thành bộ dáng gì nữa.

"Dật ca, vừa rồi có thủ hạ nói với em rằng anh bị thánh địa Bán Thú Nhân phát lệnh truy nã?" Lúc này, phía sau truyền đến âm thanh thân thiết của Tần Thời Vũ, cô ấy rõ ràng là vừa rồi mới nghe được tin tức, gấp gáp login.

"Đúng vậy!" Hoàng Dật quay lưng trong bóng tối, nhìn Long Đô phía dưới.

"Chúng ta sau này làm sao bây giờ?" Tần Thời Vũ đi lên, đứng sóng vai với Hoàng Dật.

Hoàng Dật mỉm cười: "Cái lệnh truy sát này khẳng định sẽ dẫn ra một nhóm chim đầu đàn, ai ra mặt thì chúng ta giết tên đó. Ngày hôm qua chúng ta giết bộ lạc kia, cướp đoạt được một đồng thứ tốt, vừa mới nếm được ngon ngọt. Tại trước đó, chúng ta không có cơ đi xâm lược bộ lạc khác, hiện tại lệnh truy sát này tới, chúng ta vừa lúc có mượn cơ."

Tần Thời Vũ gật đầu, đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Hoàng Dật, ôn nhu nói: "Vô luận anh làm cái gì, em từ đầu đến cuối đều đứng ở bên anh."

"Bất quá, tất cả Bán Thú Nhân trong công hội chúng ta đều bị cưỡng chế thanh lý, bọn họ có thể ngay cả độ cống hiến đều còn chưa kịp dùng. Em nói một chút với Tiểu Mê Đồ, khiến cho hắn an bài người cho những Bán Thú Nhân này một ít bồi thường, sau cái này, duyên phận của chúng ta và bọn họ cũng tới đây thôi."

Hoàng Dật nói xong, quay đầu nhìn bầu trời ngoài cửa sổ, những ngôi sao lúc này, giống như là một con mắt, tất cả đều đang nhìn hắn.

Mười tỷ người trên thế giới, đều đang chờ đợi hắn kế tiếp sẽ làm ra phản ứng gì.

...

Ngày hôm sau, Hoàng Dật vẫn như bình thường, đi diễn đàn.

"Thánh địa Bán Thú Nhân tuyên bố lệnh truy sát, Sát Thần thành kẻ thù chung của Thế Giới Thứ Hai, Sát Thần tương lai sẽ đi con đường nào?"

"Lôi Thần nhắc lên thời đại hàng hải! Làm ra viễn dương đại hạm đầu tiên, các đại lục của Thế Giới Thứ Hai sẽ bắt đầu nối liền và thông nhau!"

Hai thông báo tối hôm qua, thoảng cái chiếm hai vị trí đầu của chủ đề nóng

24 tiếng đồng hồ trong diễn đàn, Hoàng Dật mở cái thứ nhất nhìn một chút.

"Từ sau khi Sát Thần tự mình suất lĩnh thành viên Anh Hùng công hội, tiêu diệt một bộ lạc Bán Thú Nhân trên trăm vạn người, đã hoàn toàn gây ra lửa giận của cộng đồng Bán Thú Nhân các nơi trên thế giới. Đêm qua, thánh địa Bán Thú Nhân rốt cục tuyên bố lệnh truy sát, tuyên bố đem Sát Thần xếp vào kẻ thù chung của Bán Thú Nhân. Lệnh truy sát vừa ra, Bán Thú Nhân các nơi trên thế giới vui mừng khôn xiết, có không ít công hội đều biểu thị đem Sát Thần xếp vào sổ đen. Trong cái này, người chơi cao thủ của Trung Quốc Phong Quá Vô Ngân công khai biểu thị, Sát Thần là bại hoại của người chơi Trung Quốc, hẳn sẽ tập hợp tất cả lực lượng của Bán Thú Nhân, đem đối phương diệt trừ. . ."

"Phong Quá Vô Ngân?" Hoàng Dật nhớ kỹ tên này, hơi nhú nhú mày, người này hẳn mơ hồ nghe nói qua, đối phương là một cao thủ hạng ba, đối với người chơi bình thường mà nói có thể là đại danh nhân, nhưng đối với Hoàng Dật mà nói cũng không tính cái gì.

Kế tiếp, hắn lui ra ngoài, muốn tìm nhân vật này. Nhưng mà, hắn còn chưa có bắt đầu tìm, thì trong chủ đề nóng 24 tiếng đồng hồ, trực tiếp thấy được bài post phát biểu của Phong Quá Vô Ngân, tiêu đề của bài post này rất khí phách --

"Ta tuyên bố, Miếu Sát -- chết!"

Những lời này, cũng là lời thoại kinh điển của Hoàng Dật, hầu như tất cả mọi người trên thế giới đều biết, Hoàng Dật trước khi sử dụng kỹ năng【 Tuyên Án 】, đều cần phải nói ra câu này, tuyên bố ai chết, người đó sẽ chết, cho tới bây giờ chưa từng bị thua, những lời này trở thành tiêu chí của hắn.

Hiện tại, Phong Quá Vô Ngân dùng những lời này tới làm tiêu đề, rõ ràng là trần trụi khiêu khích, bài post này cũng quả thật vô cùng bắt mắt, lượng trả lời hơn cả trăm triệu.

Hoàng Dật lập tức đi vào nhìn một chút.

"Từ lúc Miếu Sát hủy diệt Phong Lâm trại, tôi đã cảm thấy hãn không phải thứ tốt. Quả nhiên, sau đó hãn tàn sát hơn ba vạn người chơi tại Long Đô, gần đây lại táng tận thiên lương diệt sát một bộ lạc. So sánh với vẻ quang minh lỗi lạc của Đạo Phong, Miếu Sát cũng là bại hoại của khu Trung Quốc, ngày sau chắc chắn tai họa càng nhiều người hơn. Tôi tuyên bố, từ hôm nay trở đi, tôi sẽ chính thức bắt đầu tiến hành truy sát đối với Miếu Sát, đồng thời cũng hoan nghênh mọi người gia nhập vào【 Phản Sát Liên Minh 】do tôi sáng tạo. Công hội chúng tôi lập chí trở thành công hội cỡ lớn của khu Trung Quốc, cùng các công hội lớn của Trung Quốc sáng tạo một tổ chức trật tự, đối với tất cả người chơi bại hoại cùng loại như Miếu Sát, tiến hành thẩm phán công bình công chính. Đồng thời, chúng tôi sẽ chế định pháp luật của Thế Giới Thứ Hai, quy phạm hành vi của người chơi, bảo hộ lợi ích của người chơi bình thường. . ."

Phong Quá Vô Ngân trong bài post này, đầu tiên là đem Hoàng Dật hung hăng giẫm một phen, sau đó tự mình chiếm điểm cao đạo đức, đem tất cả đều nhuộm thành danh chính ngôn thuận. Sau đó hãn dùng văn chương phần lớn đặt trong công hội【 Phản Sát Liên Minh 】của mình, dùng nhân vật điểm nóng Hoàng Dật tiến hành làm nền, để tiến hành tuyên truyền cho công hội của mình. Hãn hiện tại là một người tự cho mình là đầu lĩnh, tổ chức tất cả người chơi tiến hành truy sát Hoàng Dật, thoáng cái hạ thấp Hoàng Dật, nâng bản thân lên, thu được rất nhiều quan tâm và nhân khí, thoáng cái trở thành một đại biểu.

Sau này, phàm là chuyện tình liên quan đến đến truy sát của Hoàng Dật, Phong Quá Vô Ngân sẽ trở thành một đầu lĩnh, sẽ có ký giả tiến hành phỏng vấn hãn, hỏi ý kiến của hãn này nọ, hãn tương đương với là đại biểu một trăm triệu người chơi Bán Thú Nhân, nhất thời biến thành đại danh nhân, cho một loại cảm giác có thể ngồi ngang hàng với Hoàng Dật.

Trong phần trả lời bên dưới, Hoàng Dật mơ hồ thấy được một ít vết tích của thủy quân, đây là một hành vi “nâng bi” làm nền.

"Phản Sát Liên Minh sao?" Trong lòng Hoàng Dật cười lạnh một tiếng, sau đó lập tức rời khỏi diễn đàn, tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Vừa online, Hoàng Dật gửi một tin tức cho Tiểu Mê Đồ, khiến cho hẳn ta an bài người đi thu thập tin tức của công hội【Phản Sát Liên Minh】.

Hiệu suất làm việc của Tiểu Mê Đồ rất nhanh, không được một giờ đã gửi cho Hoàng Dật một phần tư liệu chi tiết.

Công hội【Phản Sát Liên Minh】mới vừa sáng tạo vào hôm qua, chủ đề nóng trên diễn đàn tạo ra hiệu quả tuyên truyền tốt, công hội này chỉ một ngày, đã chiêu mộ đầy một trăm vạn người chơi, đại đa số đều là Bán Thú Nhân muốn truy sát Hoàng Dật.

Thế phát triển của công hội này vô cùng mạnh, phương diện tài chính sớm có chuẩn bị, phía sau hẳn là có nhân vật thần bí tài trợ, nếu như cho bọn họ một thời gian, nói không chừng thật đúng là có thể phát triển lên, cầm cờ đi trước trong mấy vạn công hội khu Trung Quốc.

Lãnh địa của công hội này, ở một thành trấn bỏ hoang tên là "Liệt Diễm trấn", cách Long Đô không quá xa.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức điều khiển hóa thân, cưỡi Tốc Long, nhanh chóng chạy qua hướng lãnh địa của công hội. Với tốc độ của Tốc Long, buổi tối là có thể đến lãnh địa kia.

Hiện nay, Phong Quá Vô Ngân kêu gào rất lợi hại, như vậy Hoàng Dật sẽ làm một lần giết gà dọa khỉ đơn giản, đem công hội của bọn họ trực tiếp tiêu diệt, dùng phương thức này cảnh cáo người khác, ai ra mặt thì giết người đó.

...

Cùng lúc đó, tại Liệt Diễm trấn, vài tên người chơi Bán Thú Nhân đang uống rượu trong quán rượu trung tâm của thành trấn.

"Đại ca, công hội của chúng ta thật đúng là tiền đồ vô lượng! Một ngày chiêu mộ được một trăm vạn người chơi, danh tiếng Miếu Sát thật đúng là dễ dùng."

Một tên mập vừa uống rượu, vừa ngây ngô cười nói.

"Danh tiếng của Miếu Sát quả thật không tồi, chỉ một ngày đã tạo ra hiệu quả lớn như vậy, vượt quá dự liệu của tôi." Một người trung niên hơn ba mươi tuổi đắc ý cười cười, gã chính là Phong Quá Vô Ngân.

"Nhưng chúng ta làm như vậy, có thể khiến cho Miếu Sát ghi thù hay không? Lỡ như hãn tới giết chúng ta thì làm sao bây giờ?" Người còn lại có chút lo lắng nói.

"Miếu Sát là nhân vật nào, thời gian của hãn đều dùng để luyện cấp, làm sao tới quản chúng ta, chúng ta không đi giết hãn đã không sai rồi!" Phong Quá Vô Ngân lắc đầu nói, "Bất quá hiện tại chúng ta còn không thể ra tay với hãn, chờ chúng ta phát triển mấy tháng, lớn mạnh lên, đến lúc đó cũng là tử kỳ của Miếu Sát. Mà khi đó tôi cũng sẽ được thánh địa Bán Thú Nhân tài bồi, tôi lần này cần giẫm hãn thượng vị, trở thành cao thủ siêu cấp của khu Trung Quốc!"

Nói xong, Phong Quá Vô Ngân nở nụ cười mãn nguyện, cùng mấy người khác nhiệt tình cộng ly, tựa như nhìn thấy một tương lai rực rỡ.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 339: Thiên Mạc Sát Cơ

Thật ra nếu như đổi thành là Long Thứ, Lợi Kiếm nhân vật như vậy, có thể bọn họ không có thời gian rảnh để ý tới chuyện của những con cá nhỏ tôm nhỏ này, bọn họ có nhiều chuyện quan trọng hơn để làm, ví dụ như trùng kích cấp 100. Nhưng Hoàng Dật vừa vặn có hai thân thể, một có thể luyện cấp, còn lại có thời gian để xử lý việc này.

Lúc này, trong Liệt Diễm trấn chỉ có mấy vạn người chơi, bọn họ đều đang nói về chuyện làm sao diệt giết Hoàng Dật, được thánh địa Bán Thú Nhân tỉ mỉ tài bồi. Ai cũng không biết, Sát Thần người mà lúc này bọn họ đang nói, đã trên đường chạy tới chỗ bọn họ.

Sa mạc dưới ánh trăng, là một màu trắng bạc mênh mông vô bờ, Tốc Long bay đập mà qua, bụi vung lên khắp bầu trời, Hoàng Dật trên lưng hình thành một cái bóng nhanh chóng lao tới.

Đêm khuya yên tĩnh, Hoàng Dật cười Tốc Long bò lên cồn cát, nhìn xuống xa xa.

Phía dưới cồn cát là một trấn nhỏ, bên trong sáng một chút đèn dầu, trăng tròn treo trên cao, yên tĩnh soi sáng.

Ánh lửa nhỏ này, trong đại mạc không hề bắt mắt, nhưng có một hy vọng cháy lan ra đồng cỏ. Nếu như cho bọn họ một ít thời gian để lớn, có thể bọn họ đem đốt thành một ngọn lửa cháy mạnh.

Đây là lãnh địa hạch tâm của công hội [Phán Sát Liên Minh], 100 km xung quanh đều là lãnh địa của bọn họ, đi qua một khoảng cách, cũng là một thành

phố lớn tên là Sa Long, bọn họ hẳn là muốn dựa vào Sa Long thành.

Kế tiếp, Hoàng Dật mở con mắt thứ ba trên trán, tỉ mỉ quan sát thành trấn nhỏ này, ánh mắt dường như một máy quét, cẩn thận đảo qua từng khu vực.

"Ồ? Năm thủ hộ giả!" Mới nhìn một hồi, Hoàng Dật phát hiện trong Liệt Diễm trấn nho nhỏ, dĩ nhiên cất dấu năm cơ giáp thủ hộ cấp 100.

Cơ giáp thủ hộ có thể tại mua được trong công hội đại sảnh, giá năm trăm vạn kim tệ một cái. Công hội mới bình thường căn bản mua không nổi cơ giáp thủ hộ như vậy, mà công hội này mới thành lập trong một ngày, đã có năm cơ giáp như vậy. Cái này cũng chứng thực suy đoán trong tình báo của Tiểu Mê Đồ, Phản Sát Liên Minh quả thật là có chu6a3n bị mà đến, phía sau có người thần bí tài trợ.

Kế tiếp, Hoàng Dật liền lập tức chạy vào Liệt Diễm trấn phía dưới, lãnh địa công hội còn chưa có phương tiện cơ sở như thành tường, người ngoài có thể tùy thời đi vào, chỉ cần không bị phát hiện, cơ giáp thủ hộ sẽ không đến truy sát.

"Vù!" Lúc đến bên ngoài thành trấn, Hoàng Dật biến thành hình thái linh miêu, lặng yên không một tiếng động lén vào, hẳn đặc biệt chọn chỗ tối mà đi, hoặc là nhảy trên nóc nhà, đi qua hướng chiến kỳ.

Lúc này, người chơi bốn phía của thành trấn phần lớn nghị luận chuyện có quan hệ với hắn, người người đều là xoa tay, thương thảo các loại phương pháp đánh chết hắn. Tuy rằng bản thân thực lực bọn họ không được, nhưng muốn giết một người lại có rất nhiều loại phương thức, ví dụ như 【 nước thuốc Miếu Sát 】, có loại nước thuốc này, dù cho một người chơi cấp 1 cũng có thể giết chết Hoàng Dật. Bất quá đây là nước thuốc cấp S, bọn họ là khẳng định không có.

Nghe đủ loại phương thức giết người này, Hoàng Dật có chút rung mình, không sợ kẻ trộm trộm đồ chỉ sợ kẻ trộm nhớ thương, hẳn được nhiều người nhớ thương như vậy, sau này khó bảo toàn sẽ không bị lật thuyền trong mương.

Rất nhanh, Hoàng Dật đi tới khu vực chiến kỳ của công hội, nơi này là một bãi đất trống, lúc này đang có trên trăm người chơi kiến trúc sư khí thế ngất trời xây dựng pháo đài ở chỗ này.

"Mọi người nhanh chóng lên, tranh thủ trước hừng đông đem pháo đài xây xuống, ai biết tên Sát Thần Miếu Sát đó sẽ đến lúc nào, chúng ta phải làm tốt chuẩn bị vạn toàn, khiến cho hắn tới cũng không phá được chiến kỳ của chúng ta!" Lúc này, một người đốc công hướng kiến trúc sư bốn phía hô to.

Pháo đài này chỉ xây được phân nửa, dựa theo loại tốc độ xây dựng này, phỏng chừng qua một ngày là có thể xây xong, đến lúc đó chiến kỳ sẽ được pháo đài vững vàng bảo hộ, nhất thời không công phá được.

Trừ cái này ra, hai cơ giáp thủ hộ cấp 100 đang tuần tra ở chỗ này, chúng nó thân cao mười mét hơn, bảo hộ mật thiết chiến kỳ, muốn công kích chiến kỳ, nhất định phải bị chúng nó công kích. Bất quá chúng nó chỉ là máy móc, không có mạnh như cường giả Thánh Vực ngang cấp.

Trong lòng Hoàng Dật cười lạnh một tiếng, sau đó lập tức tìm một chỗ hẻo lánh, triệu hồi ra Anh Hùng ngục giam, sau đó đi vào. . .

Sau vài phút, hắn một lần nữa truyền tống đi ra, sau đó điên cuồng chạy trốn hướng phương xa. Mà lối vào của Anh Hùng ngục giam phía sau hắn, dần dần tiêu tán, một con Sa Lang chừng hơn mười mét hiện ra.

Trong Mắt Sa Lang lóe ra tia sáng đỏ rực, răng nanh chảy xuống nước dãi màu xanh, rơi xuống mặt đất phát ra tiếng ăn mòn "xèo xèo", tanh hôi không gì sánh được. Lúc này, ánh trăng rơi xuống, nó quay đầu nhìn quanh thế giới này, dường như một con mãnh thú từ Cửu U bò lên, muốn tàn sát mặt đất.

Đây là phân thân của một con ma thú cấp 155, nếu như tất cả cơ giáp thủ hộ cùng tiến lên, vậy phân thân hắn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng cơ giáp thủ hộ cũng sẽ báo hỏng vài cái.

Rốt cục, lối vào của Anh Hùng ngục Giam hoàn toàn tiêu tán, cái này phân thân và bản thể của ma thú trong ngục giam nhất thời mất đi liên hệ, chỉ còn lại có bản năng dã thú thuần túy. Lúc này xung quanh không có bất luận kẻ nào, nó bắt đầu di chuyển không mục đích, mở ra tứ chi, dần dần đi tới một con phố phồn hoa của.

"Mau nhìn! Đó, đó là con gì vậy? !" Rất nhanh, trên đường phố có người chơi phát hiện ra con Sa Lang, hồng quang trong mắt của nó quá mức chói mắt, trong đêm đen dường như một đèn cảnh báo, chợt lóe chợt lóe, làm cho người ta tim đập nhanh.

Trên đường phố có vài người chơi không có phát hiện ra con Sa Lang, vẫn cười nói đi tới, bọn họ không phát hiện, một ít người chơi xung quanh đang nhìn chăm chăm một phương hướng, trừng to mắt ra, trên mặt tràn đầy kinh khủng.

Lúc này, Sa Lang cúi đầu, nhất thời cắn xuống một người chơi Bán Thú Nhân.

"A!" Tên người chơi kia nhất thời phát ra một tiếng kêu thảm thiết thê lương, vy tiếng kêu thảm thiết nhất thời đâm phá bầu trời đêm, vang ra các góc của trấn nhỏ, truyền vào trong tai của mỗi người, thoáng cái phá vỡ sự yên lặng của trấn nhỏ.

"Ừc!" Lúc này, Sa Lang há miệng, trực tiếp đem người chơi nuốt vào trong miệng, răng nhọn nhấm nuốt, phát ra âm thanh khớp xương bị nhai, làm cho người ta nghe sợ nổi da gà, mà tiếng kêu thảm thiết của tên người chơi kia cũng nhất thời biến mất.

Lần này, mọi người tất cả đều bị kinh động, quay đầu nhìn về phía con Sa Lang.

"A! Có, có quái vật tới! Mọi người chạy mau!" Lần này, dường như có một hòn đá rơi xuống mặt nước yên tĩnh, bầu trời đêm yên bình nhất thời vang lên các loại tiếng thét chói tai, mọi người trên đường phố đều bắt đầu bỏ chạy tứ tán,

vừa chạy vừa thét, tràng diện trở nên hỗn loạn không gì sánh được.

Liệt Diễm trấn, hoàn toàn sôi trào!

Lúc này, mấy người Phong Quá Vô Ngân đang uống rượu trong quán cũng nghe thấy được tiếng kêu thảm thiết bên ngoài, một người chơi sắc mặt nhất thời trở nên trắng bệch, lẩm bẩm nói: "Hắn, hắn tới! Sát Thần tới!"

Sắc mặt của Phong Quá Vô Ngân cũng là một đầy vẻ kinh hãi, hai chữ Sát Thần này, có thể mang đến cảm giác kinh khủng cho bất luận kẻ nào, đối phương giống như là một ma vương, đi tới đâu thì tàn sát đến đâu, tới nay còn chưa có người ngăn cản được.

Công hội của gã mới sáng tạo một ngày, vốn tưởng rằng Hoàng Dật không có thời gian đi đối phó, gã có thể bình yên phát triển, nhưng không ngờ rằng chỉ một ngày thời gian, Sát Thần liền chạy đến đây!

"Nhanh, nhanh khiến cho cơ giáp thủ hộ đi qua diệt giết hắn!" Phong Quá Vô Ngân vừa sợ vừa giận nói, "Hắn cũng dám tới, quả thật là tìm chết! Tôi khiến cho hắn có đến mà không có về! May là chúng tôi một hơi mua năm cơ giáp thủ hộ! Lần này, tôi muốn cho hắn có đến mà không có về!"

"Được rồi, nhanh mở ra Thiên Mạc thành trấn!" Lúc này, một gã mập mạp bên cạnh bỗng nhiên nhắc nhở: "Chúng ta sau khi mở ra Thiên Mạc thì hắn chạy không thoát, chúng ta tới đóng cửa đánh chó! Dùng năm cơ giáp cấp 100 đi đối phó hắn, nhất định có thể dễ như trở bàn tay!"

"Không tồi, Miếu Sát quả thật là đưa tới cửa cho chúng ta giết!" Dứt lời, Phong Quá Vô Ngân lập tức vận dụng quyền hạn cao nhất của công hội, đem Thiên Mạc trong thành trấn mở ra.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ở Liệt Diễm trấn đột nhiên thấy, bốn phía của thành trấn nhất thời sáng lên một đạo kết giới kim sắc, vững vàng đem toàn bộ thành trấn bao phủ, giống như là một màn trời ập xuống thành trấn.

Đây là Thiên Mạc, một trong các phương tiện phòng ngự cơ sở nhất của từng thành phố, chỉ cần mở ra toàn bộ thành phố sẽ biến thành trạng thái phong bế, người ngoài rất khó vào được, trừ phi có thể phá được tầng Thiên Mạc này. Nhưng Thiên Mạc của Liệt Diễm trấn không nhìn công kích dưới cấp 100, người bình thường không cách nào phá vỡ.

Bất quá, mở ra Thiên Mạc cần tiêu hao rất nhiều ma pháp thạch để duy trì, loại tiêu hao này tương đối kinh người, Phong Quá Vô Ngân vì vậy khốn Hoàng Dật, không tiếc chảy máu.

"Mọi người chú ý, tên súc sinh Miếu Sát ngay trong trấn nhỏ chúng ta, mọi người lưu ý bốn phía một chút, ép hắn xuất hiện cho tôi, lần này hắn phải chết không thể nghi ngờ!" Phong Quá Vô Ngân sử dụng hình thức công hội, gửi một tiếng cảnh báo cho tất cả người chơi trong thành trấn. Ngay sau đó, đám người bọn họ lập tức rời khỏi quán, đằng đằng sát khí đi ra bên ngoài, bắt đầu tìm kiếm Hoàng Dật.

Đoàn người Phong Quá Vô Ngân vừa đi ra ngoài, thì phát hiện xa xa của thành trấn đang có một Sa Lang tàn sát mà đến, dọc theo đường đi không có bất luận cái gì ngăn trở, đi tới đâu nhà cửa nơi ấy đều hủy diệt, dường như bão tới vậy. Còn người chơi thì chết có chết bị thương có bị thương, toàn bộ Liệt Diễm trấn thoáng cái biến thành địa ngục nhân gian.

"Chết tiệt! Miếu Sát lại dẫn cường giả đến!" Thấy cảnh này, mấy người Phong Quá Vô Ngân nhất thời chửi ầm lên một tiếng, bọn họ cũng đều biết một trong các năng lực tiêu chí của Hoàng Dật cũng là dẫn phân thân của cường giả tới, hiện tại con Sa Lang này xuất hiện, lãnh địa của bọn họ liền gặp tai ương.

"Trước không chế cơ giáp thủ hộ đem con cự thú này diệt rồi nói, các người nhanh dẫn người đi tìm Miếu Sát!" Phong Quá Vô Ngân nói xong, lập tức sử dụng hình thức công hội, điều khiển cơ giáp thủ hộ trong lãnh địa tới.

Cùng lúc đó, Hoàng Dật đã đi tới khu vực chiến kỳ của lãnh địa, nơi này là

đường phải đi qua của Sa Lang, đến lúc đó ở đây sẽ biến thành một đồng phế tích, mà khi đó chính là thời khắc hãn ra tay.

Lúc này, mấy trăm kiến trúc sư ở đây sớm đã chạy đi, nhưng hai cơ giáp thủ hộ còn đang thủ hộ ở chỗ này, ánh trăng chiếu vào thân thể sắt thép của chúng nó, phản xạ ra ánh sáng chớp nhoáng.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 340: Đối Thoại Từ Xa

"Răng rắc!" Bỗng nhiên, hai cơ giáp thủ hộ chuyển đầu qua, nhìn về phía Sa Lang đang cất bước đập tới, trong mắt lập tức lóe ra một tia sáng đỏ, tựa như phán đoán đây là kẻ địch.

Ngay sau đó, hai cơ giáp thủ hộ lập tức vọt qua, vững vàng chắn phía trước Sa Lang, hai thanh trường đao lớn trong tay chắn phía trước, ánh trắng lướt qua lưỡi đao, tràn ngập sát khí máy móc.

"Vù!" Sau một khắc, Sa Lang nhào tới, bắt đầu cận chiến với hai cơ giáp thủ hộ, kiến trúc của khu vực ấy nhất thời bị dư âm chiến đấu chấn thành bột phấn.

Lúc này, bên cạnh chiến kỳ không còn cơ giáp thủ hộ, chiến kỳ lẻ loi trong trời đêm, có vẻ yếu đuối không gì sánh được.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức xách theo rìu hai lưỡi vọt tới, lao thẳng đến hạch tâm công hội của Phản Sát Liên Minh!

"Oanh!" Sau một khắc, rìu của Hoàng Dật chém trúng cột cờ chiến kỳ, nhất thời chém cho chiến kỳ kịch liệt rung lên.

Sau một giây, trong phạm vi của lãnh địa, nhất thời vang lên một âm thanh --

【 lãnh địa thông báo 】: Sát Thần đang công kích chiến kỳ của lãnh địa.

Lần này, tất cả người chơi trong lãnh địa, đều rõ ràng là chuyện gì xảy ra!

Trước đó bọn họ chỉ suy đoán là Hoàng Dật tới, nhưng hiện tại tiếng lãnh địa thông báo vang lên, vậy không cần hoài nghi, kẻ địch của bọn họ quả thật tới!

Công hội này mới thành lập một ngày, hãn đã giết tới!

Lúc này, người chơi trong lãnh địa hầu như tất cả đều là Bán Thú Nhân vô cùng thống hận Hoàng Dật, hiện tại nghe được tiếng thông báo này, nhất thời vừa sợ vừa giận, muốn đi qua bảo vệ chiến kỳ, thế nhưng lại sợ chết, đi đối phó Hoàng Dật, trong lòng lại khó chịu.

Phong Quá Vô Ngân vẻ mặt sương lạnh, nhìn phương hướng của chiến kỳ, nói: "Mọi người lập tức đi đến chiến kỳ hộ kỳ! Chỗ đó có cơ giáp thủ hộ, chúng ta không cần sợ! Nếu như chiếm được tiện nghi, khiến cho chúng ta giết chết hãn, vậy có thể được thánh địa Bán Thú Nhân tử mĩ tài bồi."

Nghe thế lời nói, Bán Thú Nhân trong thành trấn nhất thời hạ quyết tâm, cả đám đập ánh trăng, từ bốn phương tám hướng của thành trấn chạy về chỗ của chiến kỳ.

Lúc này, Hoàng Dật còn đang ra sức công kích chiến kỳ, lượng máu của chiến kỳ là 100 vạn, nếu như là bản thể của hãn tới, đánh một hồi sẽ cạn, nhưng cái này chỉ là phân thân của hãn, đánh tương đối chậm.

Hoàng Dật vừa công kích, vừa nhìn phương xa, lúc này hãn mơ hồ có thể thấy cả đám bóng người nhanh chóng tới, chờ bọn họ chạy đến đây, vậy hãn có phiền phức.

"Tốc Phán Tốc Quyết!"

"Trọng Phán!"

"Trọng Phán!"

Hoàng Dật nện cả đám Trọng Phán xuống, lượng máu của chiến kỳ từng chút giảm xuống, nhanh chóng giảm xuống 50 vạn!

"Răng rắc!" Trên cột cờ xuất hiện một khe nứt lớn, cột cờ cũng bắt đầu hơi cong xuống, tiếp qua một chút nữa sẽ bị gãy.

"Vù!" Lúc này, một mũi tên từ chỗ sâu trong bóng tối bắn đến đây, mang theo một âm thanh đâm phá không khí.

Hoàng Dật lắc đầu tránh né, mũi tên lướt thoáng qua, lúc này, chiến kỳ chỉ còn lại hơn bốn mươi vạn máu!

"Thấy rồi! Đó chính là Miểu Sát, tất cả cung tiễn thủ nhanh xạ kích!" Lúc này, xa xa vang lên một âm thanh, ngay sau đó một ít cung tiễn thủ đều lấp tên, mở cung, hung hăng bắn về hướng Hoàng Dật.

Lỗ tai của hóa thân là lỗ tai của một tinh linh pháp sư, nhạy bén không gì sánh được, có năng lực phong hệ, lỗ tai hơi lay động, liền nghe được âm thanh tên đâm phá không khí, phán đoán được phương hướng mỗi một mũi tên bắn tới.

Sau đó, Hoàng Dật bắt đầu tránh né, thân người của phân thân vốn dĩ là một thích khách cấp 150, vô cùng linh hoạt, hơi nhoáng lên một chút liền né tránh phần lớn tên.

"Keng!" Có vài mũi tên Hoàng Dật không thể né tránh, cuối cùng bị bắn trúng. Nhưng da của hóa thân, là vảy của long quy cấp 150, có năng lực phòng hộ rất mạnh, vài mũi tên này bắn trúng người hắn, giống như là bắn tấm thép, không thể xuyên vào, chỉ tạo thành cho hắn một ít thương tổn chấn động.

Nhưng` trải qua một chút làm lỡ như thế, bốn phương tám hướng đã bị vây chặt như nêm cối, mấy vạn người chơi bắt đầu lần lượt chạy đến đây.

"Ầm!" Đúng lúc này, Sa Lang và hai cơ giáp thủ hộ cũng đã chiến đấu đến mức gay cấn, một con cơ giáp thủ hộ trực tiếp bị Sa Lang một vuốt vồ trúng, thân thể sắt thép nhất thời bay ngược ra ngoài, dọc theo đường đi đập trúng hơn mười căn nhà, tất cả đều bị lực trùng kích của nó san bằng.

"Tất cả kỵ sĩ, ngồi thú cưỡi xông tới!" Lúc này, người chỉ huy của công hội Phản Sát Liên Minh, bắt đầu đưa ra một mệnh lệnh khác.

Sau đó tất cả kỵ sĩ bốn phương tám hướng, tất cả đều ngồi lên đủ loại thú cưỡi, cấp tốc xung phong đến hướng Hoàng Dật!

Từng con thú cưỡi cường tráng, lao trên mặt đất, hùng hổ vọt đến hướng Hoàng Dật, hiện lên từng cái bóng!

Hoàng Dật lúc này chỉ là một hóa thân, chỉ cần bị những kỵ sĩ này xông đến, vậy hậu quả sẽ không thể lường được!

Sau một khắc, phía sau Hoàng Dật bỗng nhiên mọc ra một đôi cánh màu đen, sau đó cấp tốc bay lên, hầu như trong chớp mắt liền vọt đến không trung!

Mà hầu như là ở đồng thời, chỗ hắn vừa đứng thẳng nhất thời bị vài kỵ sĩ xông tới, nếu như hắn chậm một chút, hiện tại có thể cũng là một cục diện khác!

Hoàng Dật bay trên không trung, tiếp tục công kích cột cờ, độ cong của cột cờ đã càng lúc càng lớn, phát ra tiếng "rắc" cũng càng lúc càng lớn, thể hiện ra nó đã tới cực hạn, rất nhanh sẽ hết máu.

"Ha ha! Vừa rồi Miếu Sát một mực tránh né công kích của chúng ta, cho thấy hắn rất có khả năng không cách nào giống như lần ở Long Đô, không nhìn công kích của hơn vạn người. Kế tiếp, tất cả mục sư thêm thủ hộ cho chiến kỳ, tất cả nghề nghiệp viễn trình tranh thủ thời gian phóng kỹ năng! Chúng ta ngày hôm nay muốn đồ thần, Miếu Sát có gì đặc biệt hơn người, cũng không phải bị chúng ta đánh cho né qua né lại sao!" Lúc này, chỉ huy phát ra một tiếng cười to vui sướng.

"Ầm! Ầm!" Lúc này, tất cả nghề nghiệp viễn trình, vô luận là cung tiễn thủ, hay là nghề nghiệp pháp hệ, tất cả đều phóng ra đủ loại kỹ năng hướng Hoàng Dật, che cả bầu trời.

Mà tất cả mục sư đều thêm thủ hộ và hồi phục cho chiến kỳ, chiến kỳ tương đương với một loại sinh mệnh đặc thù, cũng có thể được hồi máu, Hoàng Dật lần này giống như phí công, tốc độ đánh của hắn không bằng tốc độ hồi máu của

mục sư, cột cờ thoáng cái đã được hồi lại hơn 50 vạn máu, mắt thấy sẽ thất bại.

"Đám ô hợp bọn mày, cho rằng tao thật sự dễ giết như vậy sao?" Hoàng Dật thấy không cách nào mạnh mẽ đánh hạ chiến kỳ, đơn giản dời mục tiêu, quay đầu nhìn về phía đám người chơi xung quanh, sau đó hăn vỗ cánh, nhất thời lao về phía đoàn người!

"Phập! Phập! Phập!" Đôi cánh sắc bén của Hoàng Dật, nhanh chóng lướt qua trong đám người, thoáng cái cả trúng ít người, để cho bọn họ bị thương tổn rất lớn.

Sau đó rìu của Hoàng Dật mở rộng ra, một lần chém ra cũng là một người ngã xuống, dường như sói vào bầy dê, bắt đầu tàn sát.

Lực công kích của hăn đối với chiến kỳ rất chậm, thế nhưng giết người chơi lại rất nhanh, cho dù là chỉ có 50% thuộc tính của bản thể, chống lại những cái người chơi bình thường trang bị xanh tím cũng vẫn rất cao, cả đám người bị hăn tàn sát.

"Thẩm phán!"

"Tiêu Thổ!"

"Thế Giới Mạt Nhật!"

Hoàng Dật không chút nào nường tay, thoáng cái sử dụng ba kỹ năng phạm vi lớn, một vòng người chơi xung quanh toàn bộ đều trong phạm vi, thoáng cái bị ba lần thương tổn.

Lúc này, đoàn người rốt cục bắt đầu chạy, bọn họ trước đó đều cảm thấy có tiện nghi chiếm mới đến đây, hiện tại vừa nhìn thấy Hoàng Dật hung mãnh như thế, mỗi người đều hết hồn, sợ bị giết chết luân hồi, đều bắt đầu lui về phía sau.

"Bọn mày cho rằng có thể muốn giết tao thì giết, giết không được có thể chạy sao?" Hoàng Dật hừ lạnh một tiếng, sau đó triệu hồi ra Tấn Mãnh Long, lập tức

cười lên, truy sát người chơi chạy trốn bốn phía, một người đều không buông tha!

Những người chơi này lúc đầu cũng là người chơi bình thường, trang bị quá kém, thường thường còn chưa chạy ra phạm vi công kích, cũng đã bị thương tổn từ ba kỹ năng công kích của Hoàng Dật, đều ngã xuống, người có cơ hội chạy ra vô cùng ít.

"Ầm ầm!" Lúc này, Tấn Mãnh Long phóng ra tới một đạo thiểm điện, bổ vào một người chơi gần chạy thoát.

Người chơi này, chính là tên chỉ huy trước đó, trang bị của hắn không tồi, lúc đầu đã chạy trốn ra xa, nhưng cuối cùng bị Tấn Mãnh Long bổ sét hết lượng máu cuối cùng, chết thảm tại chỗ.

Đến tận đây, đám người chơi đến đây truy sát hắn, tất cả đều ngã xuống, một người đều không thoát.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục vọt tới bên cạnh chiến kỳ, bắt đầu công kích, đã không có người chơi quấy rầy, lượng máu của chiến kỳ tiếp tục giảm xuống nhanh chóng, rất nhanh sẽ bị phá giảm, đến lúc đó công hội này sẽ tuyên bố bị tiêu diệt.

"Miếu Sát, tên bại hoại này, dĩ nhiên sát hại nhiều người vô tội như vậy, bọn họ và mày không oán không thù, sao mày lại tới giết hại bọn họ!" Lúc này, Phong Quá Vô Ngân rốt cục mang theo một đám người chơi đi tới, nghĩa chính ngôn từ hướng Hoàng Dật xa xa hô.

"Không oán không thù? Bọn mày sáng tạo một Phản Sát Liên Minh, luôn miệng nói muốn truy sát tao, hiện tại sao biến thành không oán không thù?" Hoàng Dật vừa công kích chiến kỳ, vừa hỏi ngược lại một tiếng.

"Mỗi người đều có ngôn tự do luận, chúng tao chỉ là dừng lại giai đoạn nói chuyện, cũng không có ra tay, mày hắn là tiến hành biện giải công bình với

chúng tao, chứ không phải đến đây ra tay giết hại những người vô tội này! Mày là thằng bại hoại, khu Trung Quốc có người chơi như mày, thật sự là một loại sỉ nhục!" Phong Quá Vô Ngân vẻ mặt khinh thường nói.

"Mày bị nào tàn hả?" Hoàng Dật trực tiếp hỏi ngược lại một tiếng, rừ to trong tay tiếp tục chém vào cột cờ, "Tao lúc đầu đều không quen mày, chính mày muốn nhảy ra truy sát tao, hấp dẫn đại chúng, làm nền nâng mình lên. Hiện tại thấy đánh không lại tao, muốn công bình biện giải?"

"Mặc kệ thế nào, mày hiện tại đã phạm vào tội lớn ngấp trời, mau mau ngừng tay, khiến cho chúng tao tới công bình thẩm phán mày!" Phong Quá Vô Ngân sắc mặt không thay đổi, vừa nói, vừa khiến cho ba cơ giáp thủ hộ vọt đến đây, còn bản thân núp ở phía sau, không dám lộ mặt.

"Muốn đánh thì mau tới đây, mày còn đứng ở xa xa, cái chiến kỳ này sẽ bị tao đánh gãy, bây giờ còn 26 vạn máu!" Hoàng Dật vừa công kích, vừa nói một tiếng.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 341: Đánh Chết Thủ Lĩnh

"Ầm!" Đúng lúc này, một âm thanh như máy móc phát nổ vang lên, ngay sau đó xác của một cơ giáp thủ hộ văng ra xa, đập phá nhà cửa trên đường, kéo ra một đường dài trên mặt đất, cuối cùng dừng ở bãi đất trống giữa Phong Quá Vô Ngân và Hoàng Dật.

Sau đó, bộ cơ giáp này không đứng lên, giữa ngực nó thủng một lỗ lớn, động cơ bên trong đã bị hoàn toàn phá hủy, không cách nào dùng.

"A! Cơ giáp thủ hộ năm trăm vạn kim tệ của ta, vậy mà lại hỏng! Miếu Sát, tao và mày không đội trời chung!" Phong Quá Vô Ngân nhìn chăm chăm cơ giáp, hai mắt nhất thời như nứt ra.

"Mày cái này không phải nói nhảm sao? Từ khi mày sáng tạo công hội Phản Sát Liên Minh, chúng ta cũng đã không đội trời chung." Hoàng Dật nói, lúc này chiến kỳ đã bị hấn đánh chỉ còn lại hơn mười vạn máu, khe nứt trên cột cờ càng ngày càng rõ ràng, sắp sửa bị gãy.

"Ầm! Ầm! Ầm!" Lúc này, ba cơ giáp thủ hộ theo Phong Quá Vô Ngân mà đến, đạp bước tiến năng nề, rung động mặt đất, hùng hổ vọt tới bên cạnh của Hoàng Dật, đem ba chiến đao lớn đồng thời chặt xuống, ánh đao loáng lên, chiếu sáng thân thể của Hoàng Dật.

"Vù!" Hoàng Dật vỗ đôi cánh màu đen, nhất thời dường như một con tinh linh màu đen bay lên trên cao, thoáng cái né tránh công kích liên thủ của ba cơ giáp thủ hộ!

"Ngao ô!" Lúc này, con Sa Lang ngựa mặt lên trời tru lớn một tiếng, một vuốt

võ bay đầu của một cơ giáp thủ hộ khác, kết thúc trận chiến đấu này.

Đến tận đây, năm cơ giáp thủ hộ trong lãnh địa của Phản Sát Liên Minh đã hư hết hai, khiến cho Phong Quá Vô Ngân tổn thất thảm trọng.

Còn phân thân của sa lang, cũng đổ máu rất nhiều, bị một ít thương tổn, nhưng nó có bị thương nặng, cũng không có tổn thất gì với Hoàng Dật, Sa Lang không phải phân thân của hắn, chết thì chết.

"Kịch! Kịch! Kịch!" Lúc này, Sa Lang đạp bước tiếp tục đi phía trước, trong mắt không có bất luận tình cảm, thấy cái gì thì giết cái đó. Mà nếu như nó tiếp tục đi tới như thế, vậy nó sẽ đi tới bên cạnh chiến kỳ, với lực công kích của nó, phòng chừng một vuốt là có thể vỗ đứt chiến kỳ lung lay sắp đổ.

Phong Quá Vô Ngân thấy cự ly của Sa Lang dữ tợn và chiến kỳ càng ngày càng gần, khước miệng giựt giựt, sau đó cắn răng phát ra mệnh lệnh hướng hai cơ giáp, khiến cho chúng nó đi qua công kích Sa Lang, chỉ còn lại một cơ giáp thủ hộ chiến kỳ.

"Mày dùng một cơ giáp, chỉ sợ là không thủ được chiến kỳ!" Hoàng Dật bay trên trời cao, hướng Phong Quá Vô Ngân xa xa hô một tiếng, sau đó trên bàn tay "Phụp" một tiếng, sáng lên ngọn lửa thú vương. Sau đó hắn bắn tay ra, đem ngọn lửa phóng ra ngoài, bắn vào chiến kỳ, thoáng cái đốt cháy chiến kỳ, bốc cháy hừng hực lên, lượng máu của chiến kỳ từng bước giảm xuống.

"Tao xxx mẹ mày, mày có thể yên tĩnh một chút hay không?" Phong Quá Vô Ngân thấy cảnh tượng như vậy, nhất thời tan vỡ, đặt mông ngồi trên mặt đất, chửi ầm lên.

Hắn lúc đầu cho rằng chiến kỳ an toàn, không ngờ rằng Hoàng Dật dĩ nhiên lại làm ra loại đấu pháp mới, hỏa cầu giống như hỏa pháp sư, cho dù có cơ giáp thủ hộ cũng không phát huy ra tác dụng.

Hoàng Dật cũng không yên tĩnh, ngược lại hỏa cầu trong tay bắn ra từng đợt,

đánh cho lượng máu của chiến kỳ càng ngày càng ít. Ngọn lửa này là ngọn lửa lúc đầu trên tứ chi của thú vương, độ day cực cao, rất khó dập tắt. Mà từ khi hãn tiến hóa cấp 60, ngọn lửa này có thể phóng ra ngoài như hỏa cầu, chỉ bất quá bình thường hãn đều công kích cận chiến, bình thường không cần ngọn lửa này.

Hãn vừa mới tiến hành tiến hóa cấp 80 không lâu, ngọn lửa này lại có tăng lên, từ màu xanh lục trước đó, biến thành màu xanh da trời, thoát nhìn mỹ lệ mà quý dị. Hiện nay, ngọn lửa này đã trải qua năm lần tiến hóa, từ màu đỏ ban đầu, đến màu cam sau khi tiến hóa của cấp 20, đến màu vàng của cấp 40, rồi đến màu xanh lục cấp 60, cuối cùng đến màu xanh da trời của bây giờ. Màu sắc thay đổi, trên cơ bản là dựa theo màu của cầu vòng để thăng cấp, một lần lợi hại hơn so với một lần, không biết tới cấp 100 sẽ tiến hóa thành bộ dáng gì nữa.

Lúc này, chiến kỳ đã bị đốt cháy tới năm vạn máu cuối cùng, cột cờ đã biến thành một cây củi đen, tùy thời đều sẽ gãy!

Hoàng Dật bỗng nhiên ngừng tay, không tiếp tục công kích, chỉ cần chiến kỳ bị xoá, như vậy Phản Sát Liên Minh sẽ giải tán, ba cơ giáp thủ hộ còn lại sẽ cùng nhau biến mất, sẽ không tiếp tục tồn tại, đến lúc đó phân thân của Sa Lang sẽ không có người đánh.

Kế tiếp, Hoàng Dật vỗ cánh, vọt qua hướng Phong Quá Vô Ngân, những người này hãn đều muốn giết chết, một người trong công hội này cũng không thể để lại.

"Phập! Phập! Phập!" Rì rào cánh sắc bén của Hoàng Dật, lướt qua trong đám người chơi phía sau của Phong Quá Vô Ngân, quét qua quét lại, mỗi một lần bay qua, rì rào cánh sắc bén sẽ cắt ra một đường máu tươi, bắn lên không trung, nhuộm đỏ bầu trời.

"Tất cả đều bắn! Con mẹ nó, cũng dám bay qua tìm cái chết!" Lúc này, Phong Quá Vô Ngân mắng to một tiếng, sau đó mở cung tiễn một hơi bắn ba tên hướng Hoàng Dật.

Phong Quá Vô Ngân là một thợ săn, đồng thời cũng là người lợi hại nhất trong những người chơi này, ba tên này bắn ra tới, thoáng cái thể hiện ra khác biệt, vừa hiểm vừa nhanh, thoáng cái bắn trúng Hoàng Dật, nhưng bị tầng vẩy kim sắc của Long Quy ngăn trở.

Mà người chơi còn lại tất cả cũng đều mở ra thể tiến công, đều giơ lên vũ khí, công kích che cả bầu trời hướng qua Hoàng Dật.

Hoàng Dật đập mạnh cánh, tránh né phần lớn công kích, nhưng vẫn có ít không tránh thoát, bị bắn trúng. Sau khi trải qua tầng vẩy trên người cùng với Pháp Luật Bảo Hộ, những thương tổn này vẫn gây ảnh hưởng lớn cho hắn, thiếu chút nữa đánh hết lượng máu của hắn.

"Tối Hậu Nhất Bức!" Hoàng Dật mở ra kỹ năng bảo mệnh của thú vương, sau đó đáp xuống mặt đất!

Ngay sau đó, Tiêu Thổ lần thứ hai mở ra, trên mặt đất bao phủ một tầng nham thạch nóng chảy, đốt cháy mọi người xung quanh.

"Trọng Phán!" Sau đó, Hoàng Dật một kích Trọng Phán giết chết một người chơi yếu đuối, đánh bạo thi thể, hồi phục 20% giá trị sinh mệnh của bản thân!

Hoàng Dật lại liên tiếp mở ra bốn lần Trọng Phán, giết chết bốn người chơi yếu, đem lượng máu hoàn toàn hồi đầy!

"Thẩm phán!" Thân thể của Hoàng Dật xoay tròn lên, phóng ra tới một làn khói của Ngải Độc Bệnh, cấp tốc lan tràn ra, cùng Tiêu Thổ thương tổn đoàn người!

Hắn một đường xoay tròn đi qua, quét ngang người chơi, sau khi chịu đựng một loạt thương tổn, một ít người chơi yếu đều ngã xuống bỏ mạng, dường như lúa gặt.

Đoàn người thấy loại tình huống này, nhất thời chạy tứ tán, tránh né phong

mang, công hội bọn họ mới thành lập một ngày, những người chơi này đều là ngày hôm nay mới gia nhập vào, không có tổ chức gì cả.

"Mẹ nó! Một đám phế vật!" Phong Quá Vô Ngân thấy những người chơi này chạy tứ tán, chửi ầm lên một tiếng, sau đó bản thân cũng né tránh.

"Truy Bộ!" Hoàng Dật lập tức dừng xoay tròn, nhìn chăm chăm Phong Quá Vô Ngân, hung hăng đụng vào người của hắn ta, làm hắn mê muội hai giây.

"Trọng Phán!"

"Trọng Phán!"

Hoàng Dật nện Trọng Phán xuống, Phong Quá Vô Ngân ngay cả trang bị tốt, cũng không đối phó nổi một chiêu mạnh nhất của Hoàng Dật loại nghề nghiệp bạo lực này, lượng máu giảm nhanh chóng.

" THÚ HUYẾT BÔN ĐĂNG!" Rất nhanh, Phong Quá Vô Ngân liền phản ứng lại, lập tức sử dụng kỹ năng giải khống, khôi phục tự do. Sau đó thân thể hắn nhoáng lên, biến mất trong không khí, là kỹ năng ẩn thân của thợ săn.

Ẩn thân là năng lực chiêu bài của thích khách, thích khách có đủ loại ẩn thân, nghề nghiệp thợ săn cũng có ẩn thân, chỉ bất quá không có phong phú như thích khách, hơn nữa ẩn thân này cũng chỉ là ẩn thân bình thường, không phải ẩn thân tuyệt đối.

"Mày trốn không thoát đâu!" Hoàng Dật nhàn nhạt nói một tiếng, cái trán nhúc nhích, mở con mắt thứ ba ra!

Ánh mắt lợi hại của hắn dò xét tất cả, nhìn lướt qua xung quanh, lập tức thấy được Phong Quá Vô Ngân ẩn thân chạy trốn! Hắn lập tức vỗ cánh đuổi theo, lại đánh xuống một Trọng Phán!

Xa xa nhìn qua, rìu to bản của Hoàng Dật mang theo tiếng xé gió bén nhọn trực tiếp bổ vào không khí, sau đó liền bị vật gì trong không khí chặn lại, không

có tiếp tục chặt xuống.

Ngay sau đó, tại chỗ xuất hiện thân ảnh của Phong Quá Vô Ngân, hắn trực tiếp bị Hoàng Dật đập ra trạng thái ẩn thân!

Phong Quá Vô Ngân sửng sốt, không ngờ rằng Hoàng Dật phá ẩn thân nhanh như vậy, lần này không khỏi có chút hoảng loạn, vung chân chạy.

"Vù!" Đúng lúc này, phía sau hắn cấp tốc bay tới một Phi Phủ, hung hăng chém vào lưng của hắn, tạo thành một thương tổn lớn, khiến cho hắn biến thành trạng thái gần hết máu, đồng thời cũng đem thân thể của hắn hất ra bên cạnh.

"Vù!" Lại một Phi Phủ khác bay tới, công kích trên người của hắn, trực tiếp đem lượng máu của hắn đánh hết!

Sau một khắc, Phong Quá Vô Ngân ngã xuống đất, không còn tiếng động.

"Giả chết à?" Hoàng Dật thu hồi rìu, sau đó từng bước đi qua hướng Phong Quá Vô Ngân.

Nghề nghiệp thợ săn có kỹ năng giả chết vô cùng trứ danh, có thể giả chết, đồng thời giảm thương tổn, nếu như là đụng phải NPC thường thường có thể đã lừa gạt bọn họ, thế nhưng chống lại người chơi rất vô lực, căn bản không có cách nào lừa gạt, chỉ có bị buộc mới bắt buộc sử dụng.

Hoàng Dật đi tới hướng Phong Quá Vô Ngân, dưới chân bỗng nhiên vang lên "Răng rắc" một tiếng, xuất hiện một bẫy khóa chân, vài sợi dây sinh trưởng ra, lập tức khóa chặt hai chân của hắn tại chỗ.

Sau đó, Phong Quá Vô Ngân lập tức đứng dậy, từ trạng thái chết giả khôi phục lại, nhanh chóng bỏ chạy phương xa!

Hắn cũng là một tiểu cao thủ, tuy rằng không mạnh như Hoàng Dật, nhưng cái bẫy này lại dùng rất lô hỏa thuần thanh, vừa rồi hắn trong quá trình chạy, cái bẫy này được hắn vô thanh vô tức phóng ra, ngay cả Hoàng Dật đều bị lừa,

thoáng cái trúng chiêu.

"Mày vẫn trốn không thoát đâu! Pháp Vồng Khôi Khôi!" Hoàng Dật đứng ở trong bầy, trực tiếp vươn tay, hướng về thân ảnh chạy trốn của Phong Quá Vô Ngân!

Một tấm lưới màu xám nhất thời vút qua, thoáng cái bao phủ Phong Quá Vô Ngân, hắt ta ra sức giãy dụa, nhưng đều không cách nào trốn ra, giống như con cá bị lưới đánh cá cuốn lấy.

Hoàng Dật nắm chặt bàn tay, giống nắm vận mệnh của Phong Quá Vô Ngân trong tay, đùa bỡn trong lòng bàn tay.

Tấm lưới theo tay của Hoàng Dật kéo đến đây, Phong Quá Vô Ngân một lần nữa bị đưa về tới bên cạnh của hắn.

"Trọng Phán!" Đợi Phong Quá Vô Ngân, là một rìu cắt không khí của Hoàng Dật!

"Bộp!" Sau một khắc, Phong Quá Vô Ngân bị hung hăng đập, trúng thân thể hoàn toàn bị đánh bại!

Đến tận đây, thủ lĩnh cao nhất của Phản Sát Liên Minh, cứ như vậy trong lãnh địa công hội của mình, chết thảm trước mắt của chúng hội viên

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 342: Bàn Lại Chuyện Sáng Tạo Chúng Tộc

"Lão đại, lão đại cứ như vậy bị chơi chết!" Một người cao tăng công hội ngơ ngác nhìn Hoàng Dật, nỉ non nói.

"Lão đại không phải vừa rồi mới bảo chúng ta mở ra Thiên Mạc, suất lĩnh chúng ta đến đây, dùng cơ giáp thủ hộ để đối phó Miếu Sát sao? Sao thoáng cái tự mình chết thảm ở chỗ này, ngay cả thi thể đều không còn." Người hội viên còn lại ngây ngốc nói.

Bọn họ theo Phong Quá Vô Ngân đến đây, đều muốn phân một phần canh, không ngờ rằng hiện tại một chút chỗ tốt còn chưa đến, ngược lại người một nhà chết thảm ở chỗ này.

Bọn họ trước đó mở ra Thiên Mạc, vốn là muốn đóng cửa đánh chó, hiện tại cũng quả thật là đóng cửa đánh chó, chỉ bất quá bọn họ biến thành chó, ra tay đánh chó là Hoàng Dật.

Kế tiếp, Hoàng Dật cỡi Tấn Mãnh Long, hưởng một đám người chơi còn lại bốn phía tàn sát, những người chơi này đã không có thủ lĩnh, thoáng cái biến thành một đám ô hợp, chạy tứ tán khắp nơi, cuối cùng bị hấn tiêu diệt từng bộ phận.

"Xẹt!" Tấn Mãnh Long bổ một đạo thiểm điện xuống, đánh chết một người chạy trốn cuối cùng, bốn phía hoàn toàn trống trải.

Ở điểm phục sinh của thành trấn, tụ tập tất cả người chơi bị giết chết, bọn họ đều trốn ở trong kết giới của điểm phục sinh, không dám đi ra, sợ bị Hoàng Dật lần thứ hai giết chết.

"Hội trưởng, hiện tại chiến kỳ của chúng ta bại lộ trước mặt Miếu Sát, hẳn có thể đánh hạ hay không?" Lúc này, một người hội viên tỉnh tỉnh mê mê hưởng Phong Quá Vô Ngân hỏi.

"Cút! Cái con mẹ nó lão tử đang phiền!" Phong Quá Vô Ngân nhất thời quát một tiếng.

"Cái ** mẹ, mày chửi cái đêch gì! Lão tử gia nhập vào công hội của mày là để mắt mày, mày không nhìn được bộ dạng kinh hãi của mày bây giờ, bị Miếu Sát ngược thành như vậy!" Người hội viên nhất thời cũng nổi cơn tức, hai người lập tức biến thân thành mấy bà bán hàng ngoài chợ chửi nhau ầm ầm, nhất thời làm cho bầu không khí của điểm phục sinh mù mịt chướng khí.

...

"Ầm ầm!" Lúc này, Sa Lang và hai cơ giáp thủ hộ cũng đến chiến đấu thời khắc cuối cùng, đuôi của Sa Lang đã bị chém đứt, trên người là đầy vết thương, chảy máu rất nhiều, nhuộm đỏ mặt đất.

Mà hai cơ giáp thủ hộ, cũng có một con bị chém rớt cánh tay, lưng lay sắp đổ, tùy thời đều báo hỏng!

Hiện tại, phân thân của Sa Lang đã không có giới trị lợi dụng, chờ bị tiêu diệt. Về phần khiến cho nó đi phá hư điểm phục sinh, tàn sát người chơi sống lại, vậy có chút không quá thực tế, phân thân của Sa Lang cách điểm phục sinh quá xa, hơn nữa không cùng phương hướng.

Kế tiếp, Hoàng Dật kiên trì đợi một hồi, phân thân của Sa Lang nhất thời không chịu nổi, cuối cùng bị cơ giáp thủ hộ hung bố một đao vào bụng, bụng bị xé ra, nội tạng rơi đầy đất, cuối cùng chết trận. Sau đó, thi thể của nó biến mất, dù sao chỉ là một hóa thân, không để lại thi thể.

Lúc này, Hoàng Dật có thể yên tâm mà công kích chiến kỳ, hẳn tiếp tục ẩn núp thủ hộ giả dưới chiến kỳ, phóng hỏa cầu đánh vào cột cờ, tiếp tục đốt.

"Răng rắc!" Rốt cục, chiến kỳ bị hoàn toàn đốt đứt, rơi xuống mặt đất, hai chữ "Phản Sát" uy phong lẫm lẫm giờ đã lem luốc, nằm trên mặt đất, thoáng cái dính đầy bụi.

Sau một khắc, trong trời đất vang lên một âm thanh, tất cả mọi người trong khu vực này đều nghe được --

"[khu vực thông báo]: [Sát Thần] phá huỷ chiến kỳ của công hội [Phản Sát Liên Minh], [Phản Sát Liên Minh] cưỡng chế giải tán, hội trưởng [Phong Quá Vô Ngân] trong một năm không cách nào sáng tạo công hội thứ hai."

Tiếng thông báo này, vang lên trong ngày đầu tiên thành lập của Phản Sát Liên Minh, vang lên trong tai của tất cả người chơi trong lãnh địa Liệt Diễm trấn, mỗi người đều ngẩn ra.

Phong Quá Vô Ngân vừa nãy còn hung hãn chửi nhau với hội viên, bây giờ dường như là đã đánh mất hồn phách, trên mặt đại ra, hắn lúc này ngày hôm qua, còn mãi nguyện sáng lập [Phản Sát Liên Minh], ngày hôm nay một trăm vạn hội viên gia nhập vào, khiến cho hắn có một loại cảm giác dường như thoáng cái ngồi ngang hàng với Hoàng Dật, đứng trên đỉnh của thế giới, nhưng hiện tại chỉ là một ngày, công hội này đã bị Hoàng Dật phá huỷ.

Còn có 90 vạn danh hội viên, thậm chí còn chưa kịp chạy tới lãnh địa nhìn một cái, lãnh địa đã không bao giờ tồn tại nữa.

"Hội trưởng, còn nhớ rõ không? Anh ngày hôm qua trên diễn đàn thế đăng bài post, tiêu đề của bài post hình như là gọi 'Ta tuyên bố, Miếu Sát -- chết!' Ở? Tôi hình như nhớ không rõ lắm, hội trưởng, là như thế này phải không?" Lúc này, người chơi trước đó cãi nhau với Phong Quá Vô Ngân, bỗng nhiên làm bộ làm tịch hỏi một tiếng, vẻ mặt nghiêm túc hướng Phong Quá Vô Ngân dò hỏi.

"Ha ha!" Lúc này, một ít người chơi xung quanh cũng đều cười rộ lên, bọn họ thật ra cũng vừa mới vừa gia nhập vào công hội một ngày, cũng chưa nói tới có tình cảm với Phong Quá Vô Ngân, hơn nữa vừa rồi hắn và người chơi kia chửi

nhau, một chút phong độ cũng không có, khiến cho tất cả mọi người đối với hội trưởng thất vọng cực kỳ, hiện tại đơn giản cười nhạo hân.

Cảm thụ được tiếng cười nhạo của bốn phía, Phong Quá Vô Ngân vẽ mặt đỏ lên, nắm chặt nắm tay.

"Không xong, Miếu Sát hủy diệt chiến kỳ, đợi lát nữa có thể tới hủy diệt điểm phục sinh hay không? Giống như lần kia tại Phong Lâm trại, chúng ta phải nhanh chóng logout tránh né Sát Thần!" Lúc này, một người người chơi sợ hãi mạnh, lập tức lựa chọn logout.

Người chơi còn lại cũng nhất thời cảm thấy có lý, đều lựa chọn logout, trong lúc nhất thời xung quanh vắng vẻ không ít.

"Lão đại, đừng để ý bọn họ cười nhạo, ít nhất phía sau chúng ta còn có một chỗ dựa vững chắc!" Lúc này, một người cao tăng công hội Phản Sát Liên Minh thấp giọng nhắc nhở một tiếng bên tai Phong Quá Vô Ngân, bọn họ và Phong Quá Vô Ngân đã sớm là người nhà, không phải hội viên mới gia nhập vào.

"Trước logout, ngày mai rồi nói, đợi lát nữa tên súc sinh Miếu Sát sẽ giết qua tới!" Phong Quá Vô Ngân nói xong, lập tức lựa chọn logout, lựa chọn hoàn toàn tránh né Sát Thần Hoàng Dật.

Cùng lúc đó, Hoàng Dật đang đi đến khu vực trung gian của thành trấn.

Công hội bị diệt, nhưng thành trấn vẫn như trước, Thiên Mạc bốn phía vẫn còn, hẳn phải tắt Thiên Mạc mới có thể rời khỏi đây.

Thiên Mạc là kết giới hộ thành, động lực hạch tâm là tháp ma pháp, tháp ma pháp của Long Đô cao hơn ở đây rất nhiều lần. Hoàng Dật đã sớm quen việc dễ làm, rất dễ tìm được tháp ma pháp, trực tiếp bay lên tháp đỉnh, đem động lực đập vài búa.

Nhất thời, Thiên Mạc bốn phía của Liệt Diễm trấn toàn bộ tiêu tán, không

còn có bất luận cái gì ngăn trở, Hoàng Dật trực tiếp rời khỏi phế tích, bắt đầu trở về hướng Long Đô.

Không được một buổi tối, hắc tiêu diệt nơi đây, tốc độ nếu nhanh, còn có thể chạy trở về ngủ một giấc.

Hoàng Dật đối Túc Long, trong sa mạc dưới ánh trăng màu bạc, chạy trở về, cát bụi vung lên che cả bầu trời, bầu trời như đang theo dõi hắn, mười tỷ người chơi lúc này còn đang chờ đợi phản ứng của hắn đối mặt lệnh truy sát.

Mà ngày mai, bọn họ sẽ biết phản ứng của Hoàng Dật.

...

Trở lại Long Đô thì, đã là bốn giờ sáng, phồn hoa trên đường phố đã có hạ thấp, người chơi cũng ít.

Hoàng Dật trực tiếp đi tới đại sảnh thị chính, lên trên tầng cao nhất, mở cửa, nhất thời thấy được một bóng lưng nổi bật, cũng là Tần Thời Vũ.

Lúc này, cô ấy còn đang đứng bên cạnh cửa sổ dưới ánh trăng, ở chỗ này chờ đợi như cũ, giống như là một người vợ đang chờ đợi chồng trở về.

"Anh đã trở về." Hoàng Dật nói một tiếng, ngữ khí dễ dàng như là đi ra ngoài hút thuốc, sau đó đi vào.

"Thế nào?" Tần Thời Vũ xoay người, thân thiết nhìn hắn hỏi.

"Công hội bọn họ bị tiêu diệt!" Hoàng Dật đi tới bên cạnh Tần Thời Vũ, đứng sòng vai với cô ấy, nhìn Long Đô phía dưới "Bất quá bọn họ chỉ là người thứ nhất, ngày mai khẳng định sẽ nhảy ra người thứ hai, người thứ ba, người thứ tư truy sát tổ chức của anh, dù sao cũng là thánh địa Bán Thú Nhân phát lệnh truy sát, không dễ dàng bị tiêu diệt như vậy. Em an bài Tiểu Mê Đồ thành lập một tổ tình báo chuyên môn phụ trách chuyện này, chuyên môn phụ trách thu thập tin tức của công hội truy sát anh, có bao nhiêu công hội như vậy, anh sẽ tiêu

diệt bấy nhiêu, giết cho tất cả mọi người sợ, sẽ không có người dám làm như thế."

"Nhưng tiếp tục như vậy, từ đầu đến cuối cũng không phải biện pháp, lệnh truy sát chỉ cần còn, phiền toái của anh từ đầu đến cuối sẽ có." Tần Thời Vũ nhăn đôi mi thanh tú nói.

Hoàng Dật nhếch khóe miệng, lắc đầu, nói: "Đem chủng tộc Bán Thú Nhân này tiêu diệt, thì không có những phiền phức kia, đến lúc đó anh muốn cho chủng tộc bình thường của thế giới này biến thành 99, đem chủng tộc Bán Thú Nhân này hoàn toàn gạt bỏ trong hệ thống!"

"Cái này sao có thể?" Tần Thời Vũ hơi kinh hãi.

"Cái này không phải chỉ vì bản thân anh." Hoàng Dật lắc đầu "Em biết Bạch Long vương chứ! Lần kia Long Đô bị hải dương khô lâu vây khốn, anh mang theo thi thể của em thoát đi ra ngoài, kết quả bị Hắc Lang truy sát đến, sau đó cũng là Bạch Long vương đứng ra đẩy lùi Hắc Lang. Ngài ấy đã cứu chúng ta một mạng, còn trợ giúp anh tiến hóa thành Bạch Long tộc, anh tự nhiên phải báo ân."

"Thế nhưng cái báo ân này và tiêu diệt chủng tộc Bán Thú Nhân có liên hệ gì?" Tần Thời Vũ không giải thích được nói.

"Bởi vì ngài ấy vào đêm cứu chúng ta, tại một ốc đảo đã từng nói, ngài ấy rất tiếc Bạch Long tộc không có chủng tộc phụ thuộc, muốn khiến cho anh sáng tạo một chủng tộc phụ thuộc Bạch Long tộc. Lúc đó anh cũng thấy không có khả năng, thế nhưng trải qua việc gần đây, anh và chủng tộc Bán Thú Nhân đã hoàn toàn đứng lập, cho nên anh quyết định nghĩ biện pháp đi thánh địa Bán Thú Nhân ở đại lục Trung Ương, đem thánh địa hủy diệt, đồng thời lấy chủng tộc chi tâm, sử dụng nó, anh có thể sáng tạo một chủng tộc mới, cho người chơi lựa chọn." Hoàng Dật êm tai nói.

"Còn có chuyện như vậy?" Tần Thời Vũ hơi ngẩn ra, cảm thấy có chút không

thể tưởng tượng. Dù sao hệ thống đặt ra cũng là 100 chủng tộc bình thường, hành vi của Hoàng Dật, quả thật là thay đổi hệ thống thiết trí, làm cho người ta nghĩ cũng cảm thấy không có khả năng.

Bất quá Thế Giới Thứ Hai là một thế giới cực kỳ tự do, cũng không chừng có thể làm được sáng tạo một chủng tộc, quan trọng hơn là, cô ấy đối với Hoàng Dật có một loại tín nhiệm không hiểu.

"Vậy anh dự định đi đại lục Trung Ương thế nào? Tiêu diệt thánh địa Bán Thú Nhân thế nào? Chỗ đó là thánh địa bộ tộc, cao thủ nhiều như mây." Tần Thời Vũ hỏi.

Hoàng Dật nhìn ánh sáng ngọc ngoài cửa sổ, buồn bã nói: "Từng bước một thôi! Bước đầu tiên trong kế hoạch của anh, cũng là dẫn đầu tới cấp 100, như vậy thì có tư cách đi đến đại lục Trung Ương, thu được bồi dưỡng trọng điểm của học viện hoàng gia Osco."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 343: Ngàn Dặm Độc Hành

Hiện nay, đẳng cấp của Hoàng Dật đã vào top 10 bảng xếp hạng thế giới, cùng cấp với đệ nhất thế giới Miyamoto Musashi, hoàn toàn có tư cách tranh đoạt người thứ nhất thăng lên cấp 100. Bất quá cạnh tranh sẽ vô cùng kịch liệt, hiện nay top 100 của bảng đẳng cấp thế giới tất cả đều là cấp 82, đuổi vô cùng chặt.

"Dật ca, em tin tưởng anh nhất định có thể!" Tần Thời Vũ nhìn Hoàng Dật nói, ngoài cửa sổ thổi vào tới một trận gió đêm, thổi loạn tóc cô ấy, lộ ra cặp mắt mỹ lệ.

...

Dần dần, một đêm trôi qua.

Ngày hôm sau, Hoàng Dật ăn xong bữa sáng, login sớm, đi diễn đàn nhìn chủ đề nóng 24 tiếng đồng hồ.

"Sát Thần cương quyết đánh trả lệnh truy sát! Phản Sát Liên Minh thành lập một ngày đã bị tiêu diệt!"

"Miếu Sát tiêu diệt Phản Sát Liên Minh, dẫn phát lửa giận chưa từng có của Bán Thú Nhân các nơi trên thế giới! Khu Trung Quốc đã có 103 công hội kết minh, liên thủ phát ra cảnh cáo đối với Anh Hùng công hội: Thành viên của Anh Hùng công hội, lui hội không giết!"

"Giáo Hoàng sáng tạo tôn giáo đầu tiên, Lôi Thần xây dựng viễn dương đại hạm, Miếu Sát dẫn phát lệnh truy sát toàn cầu, ba sự kiện lớn cho thấy, Thế Giới

Thứ Hai chính thức tiến vào thời đại toàn cầu hóa!"

" Kế hoạch đưa ra thị trường của Danh Tướng các đã tiến vào giai đoạn cuối cùng, dự tính trong tháng đăng ký NASDAQ đưa ra thị trường!"

. . .

Hoàng Dật nhìn lướt qua chủ đề nóng 24 tiếng đồng hồ, phần lớn với có quan hệ lệnh truy sát của hắn. Tối hôm qua hắn tiêu diệt Phản Sát Liên Minh, không chỉ không dọa Bán Thú Nhân còn lại, ngược lại gây ra lửa giận càng mạnh mẽ, cái này đã ở trong dự liệu của hắn.

Trước khi tử vong không có phủ xuống, mỗi người đều có cốt khí.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Vừa tiến vào Thế Giới Thứ Hai, hắn liền thu được tin tức của một phân hội viên công hội gửi tới, cũng là tư liệu của 103 công hội kết minh. Trong những tư liệu này, bao gồm địa điểm, nhân số, lý lịch hội trưởng và các loại tin tức. Đây là bộ phận tình báo dưới trướng của Tiểu Mê Đồ bắt được, hiệu suất làm việc của bọn họ vô cùng cao, Hoàng Dật đều còn chưa có bắt đầu phân phó, tư liệu cũng đã đưa lên cửa.

Kế tiếp, bản thể của Hoàng Dật tiếp tục luyện cấp tại Chúng Thần chi tháp, mà hóa thân cỡi Tốc Long, dựa theo địa điểm của 103 công hội trong tư liệu bắt đầu đi qua.

Hoàng Dật không gọi bất luận kẻ nào, dựa vào một hóa thân, bắt đầu ngàn dặm độc hành.

Kế tiếp, là một hồi đơn phương tàn sát --

Năm giờ sau, một trong 103 công hội kết minh【 Xã Hội Đen 】 gặp phân thân của một đạo khách Thánh Vực cấp 152 công kích, thành phố của công hội vừa xây xong trực tiếp biến thành phế tích, chiến kỳ công hội bị xoá, kho hàng công

hội bị cướp sạch không còn, công hội tuyên bố giải tán!

Bảy giờ sau, một trong 103 công hội kết minh【 Thiên Lang quốc gia 】 gặp cá sấu hai đầu Thánh Vực công kích, chiến kỳ bị hủy, 13 vạn thành viên công hội bao gồm hội trưởng 【 Long Ngạo Thiên 】 ở bên trong bị dư âm chiến đấu đánh chết, công hội tuyên bố bị diệt!

Buổi tối 21 giờ lẻ bảy phút, một trong 103 công hội kết minh【 Thái Cực Môn 】, cao tầng của công hội họp tại đại sảnh thị chính thì, bị Hoàng Dật xông vào, một đám cao tầng công hội toàn bộ bị giết, hội trưởng 【 Hậu Nghệ Nghịch Thần 】 bất hạnh luân hồi, mười phút sau, chiến kỳ công hội ngã xuống.

Buổi tối 23 giờ 55 phút, một trong 103 công hội kết minh【 Thuyền Hải Tặc 】, lãnh địa công hội xuất hiện một hỏa điểm cự nhân, thành phố công hội trực tiếp bị đốt thành tro tã, nhân số tử thương vượt hơn 12 vạn.

...

Một đêm sau đó, trong 103 công hội kết minh có 8 công hội bị Hoàng Dật tiêu diệt, tổn thất kinh tế tạo thành không cách nào đánh giá.

Ngày hôm sau, việc này tạo thành oanh động tại diễn đàn!

Bán Thú Nhân lửa giận lần thứ hai bạo phát, trong bài post top 10 của diễn đàn, có 7 bài post là công khai lên án Hoàng Dật, Hoàng Dật được xưng là tội nhân số một toàn cầu!

Nhưng mà, ác mộng vẫn chưa ngưng!

Ngày hôm sau, trong công hội kết minh, tiếp tục có 5 công hội bị diệt! Bên trong còn bao gồm công hội lớn xếp hạng 185 của khu Trung Quốc【 Long Chiến Vu Dã 】.

Ngày thứ ba, công hội kết minh không giảm ngược lại còn tăng, chỉ riêng khu Trung Quốc, công hội kết minh truy sát Hoàng Dật tăng tới 434. Toàn cầu Bán

Thú Nhân liên danh hướng công ty Thời Đại khởi xướng kháng nghị, yêu cầu xóa bỏ tài khoản "Miếu Sát", giới truyền thông tập thể đưa tin, khiến nên sự kiện càng thêm nóng, nhưng công ty Thời Đại cũng không có bất cứ đáp lại gì.

Cùng lúc đó, công hội kết minh tiếp tục gặp Hoàng Dật điên cuồng trả thù, trong vòng một ngày có 9 công hội bị diệt!

Ngày thứ tư, người chơi Bán Thú Nhân trong diễn đàn xác định Hoàng Dật là đại ma vương thứ tám, xem thành kẻ thù chung thế giới, không có tình cảm, giết người không chớp mắt. Cũng thông qua dư luận tạo áp lực hướng các công hội lớn【 Hiên Viên thị 】,【 Danh Tướng các 】,【 Đông Doanh 】,【 Thái Dương 】,【 Thiên Đường 】, yêu cầu bọn họ nhận trách nhiệm, tham dự sự kiện truy sát.

Ngày thứ năm, Hoàng Dật tiêu diệt 8 công hội kết minh, khí thế không giảm.

Cùng một ngày, hội trưởng của Hiên Viên thị Vân Tứ Hải tuyên bố giữ trung lập!

Thiên Đạo tuyên bố Đông Doanh công hội giữ trung lập!

Lôi Thần tuyên bố Thái Dương công hội giữ trung lập!

Lữ Bố tuyên bố Danh Tướng các công hội giữ trung lập!

Giáo Hoàng giữ im lặng!

Bán Thú Nhân một phương rơi vào cục diện không người viện trợ.

Ngày thứ sáu, một trong công hội kết minh【 Thần Duệ 】 bị Hoàng Dật xâm lấn, hội trưởng quỳ xuống tại chỗ, hướng Hoàng Dật xin lỗi.

Hoàng Dật tuyên bố tha thứ【 Thần Duệ 】 công hội, tài vật trị giá trên trăm triệu của Thần Duệ công hội có thể bảo lưu.

Trải qua ảnh hưởng của việc này, số lượng công hội kết minh lần đầu xuất

hiện giảm xuống, trong vòng một ngày tổng cộng có 21 công hội rời khỏi kết minh, tuyên bố không hề tham dự sự kiện truy sát!

Ngày thứ bảy, công ty Thời Đại tuyên bố đáp lại, nói sẽ không can thiệp hành vi của bất luận người chơi nào trong Thế Giới Thứ Hai, giữ tôn chỉ tự do của Thế Giới Thứ Hai.

Sau khi nhận được tuyên bố, thái độ của người chơi phân hoá hai cực.

Cùng lúc, số lượng của công hội kết minh vẫn giảm xuống, trong vòng một ngày có tổng cộng hơn hai trăm công hội rời khỏi kết minh!

Về phương diện khác, có năm trăm vạn Bán Thú Nhân tuyên bố biểu thị thất vọng đối với thái độ của công ty Thời Đại, cũng nói nếu như công ty Thời Đại không thay đổi thái độ, bọn họ sẽ rời khỏi Thế Giới Thứ Hai.

Nhưng đối với việc này, công ty Thời Đại vẫn chưa để ý tới.

Đến tận đây, sự kiện lệnh truy sát trải qua một tuần, Hoàng Dật vẫn chưa bị thương tổn thực chất nào, mà Bán Thú Nhân tổn thất thảm trọng.

...

Hôm nay, Hoàng Dật lần thứ hai lên diễn đàn, nhìn hướng đi của dư luận thế giới.

"Sát Thần không người có thể cản! Công hội kết minh còn lại 54, sự kiện lệnh truy sát thành trò khôi hài."

"Người chơi Bán Thú Nhân liên minh biểu thị, vĩnh viễn không thỏa hiệp, cũng đi qua tù trưởng các bộ lạc gửi thỉnh cầu hướng thánh địa Bán Thú Nhân, khiến cho thánh địa Bán Thú Nhân phái ra cao thủ tự mình truy sát Miếu Sát."

"Phòng vấn người chơi Bán Thú Nhân tốt nhất của đại lễ thường niên【 Quỷ Thái Tử 】: Cả đời là địch với Miếu Sát!"

...

Thấy bài post thứ nhất, Hoàng Dật có chút vui mừng. Trải qua một tuần giết chóc, những công hội Bán Thú Nhân rất cực sở, vì bảo hộ lãnh địa công hội không bị phá hư, rất nhiều công hội đều rời khỏi, thế cho nên số lượng công hội kết minh hiện tại giảm tới thấp nhất, chỉ còn lại 54.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Lúc này, hóa thân của hắn xuất hiện tại một sa mạc mênh mông vô bờ, cách Long Đô rất xa, một tuần nay hóa thân của hắn không có quay về qua, một đường tiêu diệt công hội, hơn nữa thu được vô số tài phú!

Hắn tiêu diệt những công hội này, cũng không phải loại công hội mới như Phản Sát Liên Minh có thể sánh bằng, mỗi một công hội đều có một chút nội tình, thành phố công hội đều tiêu hao tài chính mới thành lập được, hơn nữa trong kho hàng công hội đầy tài vật. Hoàng Dật mỗi khi tiêu diệt một nà công hội, thì đem lãnh địa của công hội cướp sạch một lần, một tuần qua, trong trữ vật giới chỉ của hắn đã chồng chất tài sản vượt hơn năm tỷ kim tệ!

Đây là đoạt tiền chân chính! So với bất luận thủ đoạn gì đều nhanh hơn, cho dù là Địa Long cốc và Long Đô của hắn cộng lại, thu nhập của một tuần cũng sẽ không vượt năm tỷ kim tệ.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục đi qua hướng công hội tiếp theo. Những công hội này trải rộng đại lục, thời gian chạy đường của Hoàng Dật hiện tại đã càng ngày càng dài, có đôi khi một ngày chỉ có thể diệt một hai công hội, hiệu suất không cao giống trước đó.

Bên kia, bản thể của Hoàng Dật ra sức luyện cấp, ngày hôm qua hắn rất cực thăng lên cấp 83, xếp lên hạng 6, Miyamoto Musashi vẫn giữ đệ nhất.

Mà Anh Hùng công hội cũng phát triển đầu vào đấy, đẳng cấp công hội hiện nay đã thăng tới cấp 10, nhân số công hội thuận lợi đột phá 1000 vạn, trở thành

công hội lớn thứ sáu vượt qua ngàn vạn hội viên của khu Trung Quốc.

Ngoài ra, cảng cạnh biển đã xây dựng xong phương tiện cơ bản, bao gồm tháp ma pháp có thể phát ra Thiên Mạc kết giới, truyền tống trận của thành phố, phòng đấu giá và các loại phương tiện. Trưởng bộ phận hậu cần Tiểu Mê Đồ đã an bài 10 vạn người chơi nghề nghiệp sinh hoạt, dùng tốc độ cao nhất xây dựng cái cảng kia, chỉ là nhóm phí dụng xây dựng tài liệu đầu tiên, đã vượt hơn năm tỷ kim tệ! Tương đương với tất cả tài sản một tuần đi cướp sạch của Hoàng Dật mà thôi.

Cái này chỉ là nhóm phí dụng đầu tiên, sau đó còn cần rót vào tài chính. Vì thế, Hoàng Dật an bài Bá Vương tổ chức thành viên của đoàn mạo hiểm [Anh Hùng Chi Quang], tìm kiếm "LÔI TRẠCH TU" bảo tàng của ". Đây là một đại bảo tàng, chỉ cần tìm được cũng là một số tài phú lớn.

Mặt khác, bởi đẳng cấp bình quân của người chơi phổ biến là cấp 70, có năng lực bắt giữ Địa Hành Long đã rất nhiều, hơn nữa trước đó có năng lực tiến vào Địa Long cốc bắt giữ thú cưỡi cơ bản đã bão hòa. Hoàng Dật và Vân Tứ Hải trải qua một phen thương lượng, đem vé vào cửa Địa Long cốc của hai công hội hạ xuống 100 vạn, thoáng cái hấp dẫn người chơi tiến vào, thu nhập tăng vọt, bắt đầu từ người chơi cao cấp, chuyển thành người chơi trung tầng.

Toàn bộ Anh Hùng công hội giống như là một cỗ máy, vừa tiêu hao tài chính phát triển cảng, về phương diện khác lại tích cực sáng tạo thu nhập duy trì hoạt động, tạm thời hình thành một sự cân đối.

...

Hóa thân của Hoàng Dật đã chạy một ngày đường, trăng sáng mang theo bảy ngôi sao dần mọc lên, lại một đêm tối phủ xuống. Cách công hội kế tiếp còn hai giờ lộ trình, chờ tiêu diệt công hội này, ngày mai có thể uy hiếp một nhóm công hội rời khỏi kết minh, thời gian truy sát cũng đem tạm thời bình yên.

Nhưng mà đúng lúc này, trong trời đất bỗng nhiên nhớ tới một âm thanh --

"【 hệ thống thông báo 】: bởi 【 Sát Thần 】 không người có thể ngăn, thánh địa Bán Thú Nhân ở Trung Ương đại lục trải qua thương nghị, quyết định phái ra một gã cường giả Thánh Vực tự mình đi đến đại lục khu Trung Quốc truy sát 【 Sát Thần 】."

Thánh địa Bán Thú Nhân ra tay

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 344: Cường Giả Thánh Vực Đến

Lúc này, Hoàng Dật rốt cục nổi lên một cảm giác nguy cơ, cường giả Thánh Vực ra tay, muốn giết hẳn quả thật không cần tốn nhiều sức, hẳn hiện tại cấp 83, so sánh với cường giả Thánh Vực cấp thấp nhất là cấp 100, kém 17 cấp, nhưng thực lực chênh lệch là một trời một đất!

Dù cho hẳn thăng lên cấp 99, chỉ kém một cấp với cấp 100, cũng không làm nên chuyện gì. Cấp 100 là một phân cách tuyệt đối, một trăm người chơi cấp 99, cũng không cách nào đối phó một người cường giả Thánh Vực cấp 100, đây là chênh lệch.

Hoàng Dật trước đó tuy rằng đánh chết 3 cường giả Thánh Vực, nhưng đều là đầu cơ trục lợi giết chết. Cường giả Thánh Vực thứ nhất Hắc Lang, đầu tiên là bị Bạch Long vương đánh thành trọng thương, sau đó lại bị Sa Vương đánh tới một hơi thở cuối cùng; cường giả Thánh Vực thứ hai Hắc Xà, là bị vây ở bên trong địa cung Sa Đạo Vương, bị phân thân của tội phạm bức đến tuyệt lộ, bị mãng xà thần bí mạnh mẽ tự bạo; cường giả Thánh Vực thứ ba là tù trưởng Bán Thú Nhân trước đó mới tiêu diệt, cũng là vì cứu bộ lạc, bị một nhóm phân thân tội phạm đánh thành trọng thương, sau đó bị Hoàng Dật giết chết.

Ba người này tử vong, đều là bởi vì gặp cường giả Thánh Vực ra tay công kích. Mà hiện tại thánh địa Bán Thú Nhân phái ra cường giả Thánh Vực không giống với trước đó, là đặc biệt tới truy sát Hoàng Dật!

Lúc này, Hoàng Dật không thể giống như đánh chết tù trưởng Bán Thú Nhân, thả ra phân thân của tội phạm tiêu hao thực lực của đối phương, bởi vì đối phương đánh không lại có thể trực tiếp chạy trốn, không cần đi liều chết với phân thân của tội phạm. Không giống như tù trưởng Bán Thú Nhân trước đó, là

bởi vì muốn cứu hơn một trăm vạn tộc bào của bộ lạc, cho nên mới liều mạng ở lại, chiến đấu với phân thân của tội phạm.

Hiện tại, Anh Hùng ngục giam đã mất đi hiệu lực, Hoàng Dật thoảng cái lâm vào hoàn cảnh trần ngập nguy cơ!

Hắn không biết cường giả Thánh Vực rốt cục là cấp bao nhiêu, cấp 100 cũng là cường giả Thánh Vực, cấp 199 cũng là cường giả Thánh Vực, nhưng thực lực lại nghiêng trời lệch đất.

Mặt khác, thủ hộ giả Sa Vương của Long Đô cũng đã bại lộ, cho nên cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân sẽ không ngốc đi Long Đô. Tám chín phần là mai phục tại khu vực dã ngoại, hoặc là canh giữ ở ngoài phạm vi lãnh địa của Long Đô, hắn đi ra khu vực dã ngoại, chính là lúc hắn chết, trừ phi cả đời ở trong thành thị, vĩnh viễn không đi khu vực dã ngoại.

Hoàng Dật vừa chạy, vừa suy tư về biện pháp đối phó cường giả Thánh Vực. Cường giả Thánh Vực nếu như dùng phương pháp đặc thù từ Trung Ương đại lục chạy đến đây, thời gian vài ngày là có thể đến, mấy ngày nay hắn cần nghĩ ra một biện pháp.

Hắn hiện tại đã tới sinh tử tồn vong, nếu như không xử lý tốt chuyện này, vận tương lai của hắn tại Thế Giới Thứ Hai, đã là một bước khó đi.

...

Dần dần, Hoàng Dật đi tới lãnh địa của công hội, công hội này tên là [Tụ Bảo Bồn], xem ra hội trưởng là hy vọng khiến cho công hội này kiếm đủ tài phú, bất quá đêm nay mộng đẹp sẽ bị nghiền nát.

Công hội [Tụ Bảo Bồn] này tương đối có quy mô, xây dựng một thành phố tương đối phồn hoa, khu vực bên ngoài đề phòng nghiêm ngặt, khắp nơi đều có người tuần tra. Từ sau khi Hoàng Dật tiêu diệt rất nhiều công hội, những công hội này đề cao cường độ cảnh giới, sợ bị hắn xâm lấn.

Bất quá đề phòng nghiêm mật, cũng có lúc thư giãn. Hoàng Dật kiên trì đợi một lúc, rốt cục bắt được thời cơ, vỗ cánh bay vào.

Kế tiếp cũng là một bộ đấu pháp quen việc dễ làm, Hoàng Dật thả ra phân thân của tội phạm trong Anh Hùng ngục giam, khiến cho nó tiêu hao cơ giáp thủ hộ trong thành phố!

Nhất thời, thành phố này trở nên hỗn loạn, dư âm chiến đấu đánh chết rất nhiều người, phế tích khắp nơi trên mặt đất, thi thể lung tung, người may mắn còn sống bắt đầu bỏ chạy tứ tán, trên mặt tràn đầy tuyệt vọng.

Lúc này, tất cả mọi người biết, Hoàng Dật Sát Thần tới, trước đó từng công hội bị diệt, hiện tại rốt cục đến phiên bọn họ. Hơn nữa, mấy ngày qua Hoàng Dật chưa bao giờ thất thủ qua, xuất quỷ nhập thần, nhiều người cũng giết không chết hẳn, công hội này bị diệt đã là chuyện chắc chắn.

Quả nhiên, sau khi phân thân của tội phạm chết trận, tất cả mọi người của công hội nghe được một tiếng nhắc nhở vô tình của hệ thống, chiến kỳ của công hội bị đánh hạ, công hội cường chế giải tán!

Cực cực khổ khổ sáng tạo công hội, tiêu hao nhân lực vật lực tài lực xây dựng lên lãnh địa công hội, bị hủy hoại chỉ trong chốc lát!

"A! Miếu Sát, lão tử táng gia bại sản, mượn tiền của bạn bè thân thích, còn đem công ty gán nợ, vay ngân hàng một số tiền mới xây được thành phố của công hội! Cứ như vậy bị mài hủy diệt! XX mẹ mày! Tao. . ." Lúc này, hội trưởng của công hội này【Quỷ Treo Cổ】kêu to lên.

"Vù!" Đợi hẳn ta, là một Truy Bộ của Hoàng Dật, sau đó vài Trọng Phán nện xuống, hội trưởng công hội mắng đều chưa xong, đã bị giết chết, lại còn bất hạnh luân hồi.

Kế tiếp, Hoàng Dật cướp sạch một phen trong thành phố, có thể mang đi thì mang đi, không mang đi thì thiêu hủy hoặc là đập phá, khiến cho thành phố này

biến thành một phế tích.

Mấy ngày nay, hắn đã làm cho không biết bao nhiêu người phá sản, rất nhiều hội trưởng của công hội, thật ra đều là từ trong thế giới hiện thực vay tiền đổi thành tiền giả thuyết, mới từng bước phát triển lên. Bọn họ đang chuẩn bị làm lớn một hồi, kiếm tiền trong Thế Giới Thứ Hai, kết quả bị Hoàng Dật hủy diệt.

Có thể từ nay về sau, những hội trưởng công hội đã trốn nợ chung quanh, sinh sống nghèo túng, vợ con phân tán, cả cuộc đời vì sự kiện lần này mà thay đổi.

Đây là bước ngoặt nhân sinh của mọi người, là bởi vì tham dự kết minh, đứng sai đội ngũ, nhân sinh tốt đẹp cứ như vậy bị hủy diệt.

Kế tiếp, Hoàng Dật cũng không quay đầu lại rời khỏi chỗ này. Những người chơi may mắn còn sống trốn ở phương xa, kinh hãi theo dõi bóng lưng đi xa của hắn, trong ánh lửa chập chờn và bụi mù, hắn đạp nham thạch nóng chảy của Tiêu Thổ dưới chân đi tới, tấm lưng kia có vẻ đặc biệt tiêu sát, giống như là một ma vương chân chính, đi tới đâu, nơi ấy sẽ biến thành một đồng phế tích và đất khô cằn.

Thật ra nếu như là đổi thành người khác, cho dù là Long Thứ, Lôi Thần những nhân vật này, cũng sẽ không tạo thành loại cục diện của ngày hôm nay, bởi vì lực phá hoại của bọn họ có hạn. Bọn họ không có Anh Hùng ngục giam, không có này tội phạm tới làm tay chân, không cách nào kiêu ngạo đi tiêu diệt từng công hội giống như Hoàng Dật. Đây đều là công hội tiền thật vàng thật xây thành, có năng lực phòng ngự cường đại, không phải tùy tiện là có thể bị phá hủy, trừ phi khởi xướng chiến tranh quy mô công hội, vận dụng tài lực vật lực tới đẩy mạnh trận chiến này.

...

Dần dần, lại một đêm trôi qua, Hoàng Dật logout.

Lúc này, Hoa Hồng Ngực Giam là thời gian ăn sáng, Hoàng Dật rời phòng giam, đi đến hướng căn tin.

"A Dật!" Đúng lúc này, phía sau truyền đến âm thanh của Lôi Thần.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, lúc này Lôi Thần cũng vừa rời phòng giam, đang chuẩn bị đi ra ăn sáng.

"Tối hôm qua tôi nghe được thông báo, hiện tại thánh địa Bán Thú Nhân phái cường giả Thánh Vực tới truy sát cậu, cậu có nắm chắc có thể giải quyết không?" Lôi Thần đi tới, sóng vai với Hoàng Dật.

Hoàng Dật hơi lắc đầu: "Phương pháp thì có, nhưng không có nắm chắc trăm phần trăm, bất quá chỉ cần tôi trốn ở bên trong Long Đô, vậy cường giả Thánh Vực cũng không dám đi vào, Long Đô của tôi có thủ hộ giả cấp 195, cho dù là cường giả Thánh Vực cũng không dám đi gây sự."

"Vậy tôi an tâm! Ngày hôm qua, chúng tôi tại Mộc Quang Sâm Lâm rốt cục tìm được bộ lạc Bán Thú Nhân cậu nói, chúng tôi đã đem bọn họ tiêu diệt, bất quá thủ lĩnh Bán Thú Nhân trẻ tuổi đã trốn thoát, chúng tôi không thể giết chết hẳn, cậu phải chú ý một chút, nói không chừng người này là một quả bom hẹn giờ, hẳn sẽ vẫn nhớ thương người." Lôi Thần nhắc nhở nói.

"Cái này không lo, dù sao hiện tại tôi và chủng tộc Bán Thú Nhân đã là thủy hỏa bất dung, tất cả Bán Thú Nhân đều là kẻ địch của tôi, bọn họ đều nhớ thương tôi." Hoàng Dật lơ đãng lắc đầu, sau đó nói sang chuyện khác: "Các người tiêu diệt bộ lạc kia, vậy thu được tài sản ra sao?"

Nói chuyện đến vấn đề này, Lôi Thần thì lộ ra một nụ cười: "Tài phú thu được so với tưởng tượng của tôi còn muốn phong phú hơn, tổng cộng có 8 tỷ kim tệ, lúc này chúng tôi còn có thể tạo 16 chiếc viên dương đại hạm! Chiếc thuyền trước đó chế tạo hiện tại đã xuất phát, chuẩn bị đi thử trước, chúng tôi mang theo đá vân mẫu trị giá một trăm triệu kim tệ, chuẩn bị đi đại lục Australia, đá vân mẫu chỗ đó vô cùng khan hiếm, giá cả gấp hai mươi lần chúng ta ở đây!

Chỉ cần giao dịch thành công, đó chính là lợi nhuận hai mươi lần. Mặt khác, thú cười hải mã của bọn họ bên kia rất rẻ, chúng tôi cũng chuẩn bị mang một nhóm về đây, tại bên chúng ta, thú cười hải mã loại này, là vô cùng khan hiếm!"

Hoàng Dật hơi gật đầu, hẳn hoàn toàn có thể tưởng tượng được lợi nhuận kếch sù của mậ dịch viễn dương, các đại lục đều không có cùng đặc sản, các đại lục vừa đã thông, công hội đầu tiên nắm giữ hải dương mậ dịch sẽ thu được lợi nhuận kếch sù. Cái này giống như thời đại hàng hải của châu Âu, các quốc gia hàng hải đều lợi dụng mậ dịch này, hoặc là cướp đoạt hoặc là lấy vật đổi vật, thu được tài sản phú khả địch quốc. Mà ở Thế Giới Thứ Hai, Lôi Thần là người đi đầu.

...

Kế tiếp, hai người cùng đi căn tin ăn bữa sáng, sau đó lại tranh thủ thời gian về phòng giam, chuẩn bị tiến vào Thế Giới Thứ Hai chiến đấu.

Hoàng Dật làm một ít vận động, đem trạng thái điều chỉnh tới tốt nhất, sau đó liền login, đi diễn đàn nhìn một chút.

"Cường giả Thánh Vực của Bán Thú Nhân đã đến đại lục dành riêng khu Trung Quốc, Miếu Sát còn có thể điên cuồng bao lâu?"

Bài post đầu tiên, cũng là tin tức của cường giả Thánh Vực, Hoàng Dật lập tức đi vào nhìn một chút.

"Theo tin được biết, tối hôm qua sau khi hệ thống tuyên bố thông báo, cường giả Thánh Vực do thánh địa Bán Thú Nhân phái ra, đi qua phương pháp đặc thù cấp tốc chạy tới đại lục dành riêng khu Trung Quốc, hiện nay dừng lại tại một bộ lạc Bán Thú Nhân. Vị cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân ấy đến, đã được bộ lạc tù trưởng đồng dạng là trình tự Thánh Vực nhiệt tình tiếp đãi, mà công hội kết minh của khu Trung Quốc, cũng đã phái đại biểu đi đến nghênh tiếp, cũng đem tư liệu của Miếu Sát giao cho đối phương. Lần này, phương diện Bán Thú Nhân đã làm đủ chuẩn bị, hơn nữa là cường giả Thánh Vực tự mình ra tay, kế

tiếp chắc chắn truy sát Miếu Sát với lôi đình chi thế! Thô bạo Sát Thần hoành hành nhất thời, còn có thể uy phong bao lâu?"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 345: Chiến Hồn Hoàn Mỹ Đại Thành

Tâm tình của Hoàng Dật có chút trầm trọng, không ngờ rằng cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân tới nhanh như vậy, dựa theo tốc độ hiện tại, chỉ sợ hai ngày là có thể tới truy sát hãn.

Kế tiếp, hãn lui ra ngoài nhìn bài post khác.

" Công hội【 Tụ Bảo Bồn 】bị Miếu Sát tiêu diệt, hội trưởng【 Quỷ Treo Cổ】bất hạnh luân hồi, kinh tế trực tiếp tổn thất trên trăm triệu! Bởi vì ảnh hưởng, số lượng công hội kết minh giảm xuống còn 22!"

" Công hội kết minh hãy kiên trì một thời gian, cường giả Thánh Vực đã đến đây trợ giúp! Miếu Sát hãn phải chết không thể nghi ngờ!"

Chủ đề nóng của diễn đàn, trên cơ bản vẫn là liên quan với sự kiện lệnh truy sát. Một tuần, Hoàng Dật vẫn ở trên đầu sóng ngọn gió. Mà phản ứng của Bán Thú Nhân, vẫn là hai cực phân hoá.

Thông báo tối hôm qua thánh địa Bán Thú Nhân phái ra cường giả Thánh Vực, tương đương với một châm cường tâm, khiến cho không ít Bán Thú Nhân một lần nữa tràn ngập hy vọng.

Nhưng Tụ Bảo Bồn diệt vong, lại kinh sợ phần lớn công hội rời khỏi kết minh, e sợ trở thành công hội kế tiếp bị diệt.

Hiện tại toàn bộ sự kiện, đã từ người chơi đánh cờ với Hoàng Dật, biến thành thánh địa Bán Thú Nhân tự mình đánh cờ với Hoàng Dật, kẻ địch đã chuyển hoá, trở nên cường đại chưa từng có.

Nếu như ngay cả cường giả thánh địa Bán Thú Nhân phái tới đều không làm gì được Hoàng Dật, vậy hẳn sẽ chân chính ngoài vòng pháp luật, sự kiện truy sát đem trở thành một trò cười của trà dư tửu hậu.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiến vào Thế Giới Thứ Hai, hóa thân của hắn thay đổi một phương hướng, cười Tốc Long chạy đi hướng một thành trấn gần đấy, hắn quyết định truyền tống về Long Đô.

Cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân lập tức sẽ giết tới, hắn phải làm tốt một phen chuẩn bị.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền đi tới thành trấn, đi qua truyền tống trận quay trở về Long Đô.

Ngay sau đó, hắn đi qua địa điểm bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long.

Mấy tháng trước, Long Đô bị khô lâu đại quân vây khốn, Hoàng Dật đã từng lợi dụng bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long, đem Sa Đạo Vương vây khốn ở đây, đồng thời còn thả ra phân thân của Rồng Hai Đầu, đem Sa Đạo Vương đánh thành trọng thương, đến nay còn chưa thể đi ra.

Hiện tại, dự định của Hoàng Dật, cũng là thử xem có thể đem cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân dụ dỗ vào trong kết giới hay không, khiến cho nó và Sa Đạo Vương đánh với nhau. Vô luận kết quả ra sao, nó sẽ bị kẹt trong kết giới, không cách nào đi ra.

Kế tiếp, Hoàng Dật vừa chạy đi, vừa điều tra rõ đạo cụ trong trữ vật giới chỉ, nhìn xem có đạo cụ gì có thể phát ra công dụng không.

Nhưng mà kiểm kê một hồi, hắn phát hiện một chuyện không ổn, năng lượng thạch của hắn đã dùng xong!

Hắn đã từng ở trong bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long, thu được 50 khối năng lượng thạch cấp C, sau đó giết chết cường giả Thánh Vực Hắc Lang, lại thu

được 50 khối năng lượng thạch cấp B. Nhưng mấy tháng trước đó hẳn mỗi ngày đều phải nhìn chiến hồn, hơn nữa có đôi khi còn có thể lợi dụng Thời Gian Chi Nhân làm việc khác, tuần này cũng bình thường sử dụng 【 tuyên án 】 đi đối phó hội trưởng công hội, hiện tại tất cả năng lượng thạch đã toàn bộ dùng xong.

Tốc độ tiêu hao năng lượng của hẳn, đối với người chơi khác tới nói là không thể tưởng tượng tượng, người khác dùng năng lượng là từng chút từng chút, mỗi một điểm đều dùng tiết kiệm. Nhưng hẳn từ trong bảo tàng Hoàng Kim Thánh Long lấy được đồng năng lượng thạch đó, thì vẫn dùng như nước, hiện tại thoáng cái đã không có năng lượng thạch, nhất thời cảm giác như con cá đã không có nước.

Năng lượng thạch là một loại tài nguyên chỉ có thể gặp mà không thể cầu, dù cho hẳn phá vỡ kỷ lục thế giới của Chúng Thần chi tháp, cũng chỉ có thể thu được một khối mà thôi, căn bản không có thủ đoạn đi thu gom số lượng lớn được. Giết qua ba cường giả Thánh Vực, chỉ có trừ vật hạng liên của Hắc Lang có năng lượng thạch, Hắc Xà và tù trưởng Bán Thú Nhân cũng không có loại đồ này, kho hàng công hội cũng không có dự trữ.

Lúc này, thực lực của Hoàng Dật đã bị khóa chặt, Thời Gian Chi Nhân và Tuyên Án của hẳn hai kỹ năng này, đều bị hạn chế cực lớn, mà kế tiếp cũng là cường giả Thánh Vực truy sát hẳn, hiện tại cục diện của hẳn trở nên vô cùng khó khăn.

Nhà đột gặp trời mưa, hiện tại thủ đoạn của hẳn càng ngày càng ít.

Kế tiếp, Hoàng Dật quyết định dùng tốc độ nhanh nhất kiến một khối năng lượng thạch khẩn cấp. Phương pháp nhanh nhất, cũng là phá vỡ kỷ lục thế giới tầng 80 của Chúng Thần chi tháp, hơn nữa hẳn muốn được đạo cụ 【 Tôn Giáo Chi Tâm 】 để thành lập tôn giáo, phải là người đầu tiên vượt qua tầng 80, hiện nay còn chưa có bất luận kẻ nào qua cửa tầng này.

Bất quá hẳn bây giờ còn đánh không lại tầng này, đánh BOSS thứ năm sẽ có

phiền phức, hẳn phải làm một phen tăng lên mới được.

Hoàng Dật quyết định, hiện tại đem chiến hồn công kích thẳng tới tầng thứ chín, khiến cho chiến hồn hoàn mỹ của hắn hoàn toàn đại thành.

Cái này chỉ cần một viên tinh thần thạch là đủ!

Trước đó, đoàn phó bản công hội đánh ra tinh thần thạch, hắn đều để lại cho cao tầng của công hội dùng, bản thân thật ra không có giữ lại. Hiện tại toàn bộ cao tầng của Anh Hùng công hội trên cơ bản đã có một viên tinh thần thạch, trong kho hàng công hội cuối cùng cũng là có dư.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức đem trọng tâm về tới bản thể, lúc này bản thể của hắn đang ở tầng 79 của Chúng Thần chi tháp luyện cấp, hắn sau khi qua cửa tầng này, lập tức truyền tống ra Chúng Thần chi tháp, đi kho hàng công hội một chuyến.

Sau vài phút, bản thể của Hoàng Dật nắm một khối đá bằng nắm tay, từ trong kho hàng công hội đi ra.

Khối đá này cỡ nắm tay, trên bề mặt khắc hoa văn phức tạp, cũng là tinh thần thạch vô giá trong mắt của người chơi bình thường, có thể khiến cho tầng thứ chín của chiến hồn thành công 100%.

Bất quá biên độ tăng thêm của tinh thần thạch vẫn là ngẫu nhiên, có thể là 9%, cũng có thể là 10%.

Cái này cũng không quan hệ, nếu như hắn ngẫu nhiên tới 9%, vậy cùng lắm thì lại dùng một viên tinh thần thạch, đến 10% mới thôi, hắn tài đại khí thô, vài tinh thần thạch vẫn không nói chơi.

Sau một khắc, Hoàng Dật lập tức sử dụng viên tinh thần thạch này.

Tinh thần thạch bỗng nhiên hóa thành một trận hồng quang, nhập vào trong cơ thể của hắn!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn đem chiến hồn công kích tăng tới tầng thứ chín, hiệu quả hiện tại: công kích giá trị +10%. Chiến hồn công kích của bạn đạt được đại thành chi cảnh, lĩnh ngộ công kích áo nghĩa: công kích giá trị thêm vào tăng lên 20%. Trong cùng một lúc, chỉ có thể kích hoạt một loại áo nghĩa.

Đến tận đây, chiến hồn hoàn mỹ của Hoàng Dật hoàn toàn đi xong, trải qua nỗ lực, hẳn rốt cục đem tầng thứ bảy, tầng thứ tám, tầng thứ chín của chiến hồn sinh mệnh và chiến hồn phòng ngự tăng lên, đồng thời đem chín tầng của chiến hồn công kích toàn bộ tăng đầy, tổng cộng 15 tầng!

Đây là chiến hồn hoàn mỹ, cam đoan công kích tăng thêm lớn nhất, còn có khả năng đạt được tăng thêm sinh mệnh và phòng ngự lớn nhất, tổng ba chiến hồn đạt được 108%!

Sau một khắc, giữa trời đất vang lên một âm thanh--

"【 hệ thống thông báo 】: 【 Sát Thần 】 đem tầng thứ bảy, tầng thứ tám, tầng thứ chín của ba chiến hồn kích hoạt, cũng đem chín tầng của chiến hồn chủ yếu toàn bộ kích hoạt, tổng biên độ của ba chiến hồn đạt được 108%, trở thành người chơi đầu tiên bồi dưỡng ra chiến hồn hoàn mỹ. Khen thưởng danh vọng công cộng 1000 điểm, thu được 【 thành tựu duy nhất 】-【 chiến hồn hoàn mỹ 】, điểm vinh dự quốc gia Trung Quốc +1."

Một tiếng thông báo, vang lên tại các góc của Thế Giới Thứ Hai, vang lên tại mỗi một khối đại lục, mỗi một đảo nhỏ, bên tai của mỗi một người chơi!

Mọi người hoàn toàn sợ ngây người!

Chiến hồn hoàn mỹ, đây là vấn đề vẫn đều thảo luận trên lý thuyết, chưa từng có người có thể chân chính làm được. Bởi vì tỷ lệ thành công quá thấp, tiêu hao điểm kinh nghiệm càng là vô hạn, cho dù đem điểm kinh nghiệm của cấp 100 để bồi dưỡng, cũng rất khó bồi dưỡng ra. Càng đáng quý chính là, chiến hồn hoàn

mỹ của Hoàng Dật, còn đạt được 108%, cái này cho thấy mỗi một tầng đều là lớn nhất! Là hoàn mỹ trong hoàn mỹ!

Thật ra nghiêm ngặt mà nói, 108% cũng không tính giá trị cao nhất, bởi vì còn có một loại lý luận cao hơn, đó chính là đem tầng thứ tư, thứ năm, thứ sáu, thứ bảy, thứ tám, thứ chín của hai chiến hồn tăng lên, đem tầng thứ bảy, thứ tám, tầng thứ chín chiến hồn tăng lên. Như vậy biên độ tăng thêm có thể cao hơn, nhưng hiệu quả sẽ không mạnh như Hoàng Dật, phương thức này của Hoàng Dật có hiệu quả mạnh nhất, cam đoan thuộc tính chủ yếu của hắn lớn nhất-- công kích. Chín tầng của chiến hồn công kích toàn bộ đầy, cam đoan công kích lớn nhất, dưới tiền đề này, mới đi lo lắng chiến hồn sinh mệnh và chiến hồn phòng ngự.

Cái này có thể tương đương với một chiến hồn hoàn mỹ duy nhất trên lịch sử của Thế Giới Thứ Hai, sau này càng không người có thể làm ra, bởi vì đẳng cấp càng cao, điểm chiến hồn lại càng không có lời, không ai nguyện ý làm!

Đến tận đây, chiến hồn hoàn mỹ của Hoàng Dật, tổng lượng tăng thêm mang đến, sẽ vĩnh viễn cao hơn 20%!so với người chơi khác

Hơn nữa ba chiến hồn áo nghĩa của hắn hoàn toàn kích hoạt, tuy rằng trong cùng một lúc chỉ có thể kích hoạt một loại áo nghĩa bên trong, nhưng hắn có thể tùy thời tự do chuyển đổi, tương đương với một hiệu quả【 Tá Quang 】gần như nghịch thiên.

CHỗ tốt lớn nhất của Tá Quang, cũng là thiếu thuộc tính gì có thể lâm thời chuyển hoá thành thuộc tính ấy, hiện tại áo nghĩa của Hoàng Dật cũng có loại công năng này. Khi hắn bị thương tổn không cách nào tránh né thì, hắn có thể lâm thời chuyển đổi sinh mệnh áo nghĩa, thoắt cái tăng 20% giá trị sinh mệnh, càng có năm chắc có thể kháng được một kích kế tiếp. Mà lúc cần công kích, thì lâm thời chuyển đổi công kích áo nghĩa, thoắt cái tăng lên 20% công kích, khiến cho lực công kích càng mạnh.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn thu được 【 thành tựu duy nhất 】-【 chiến hồn hoàn mỹ 】, thành tựu duy nhất giá trị +1, lượng khôi phục mỗi ngày của giá trị năng lượng tăng thêm 5 điểm. 【 chiến hồn hoàn mỹ 】: kích hoạt thứ bảy, thứ tám, thứ chín của ba chiến hồn, cũng kích hoạt toàn bộ chín tầng của chiến hồn chủ yếu.

Hoàng Dật lại thu được 1 điểm vinh dự quốc gia, hắn đã có 4 điểm vinh dự quốc gia, là người chơi có điểm vinh dự quốc gia nhiều nhất của thế giới. Hơn nữa chiến hồn hoàn mỹ lại mang đến cho hắn một thuộc tính của thành tựu duy nhất, lượng khôi phục mỗi ngày của giá trị năng lượng từ 10 điểm tăng lên tới 15 điểm, coi như một phúc lợi nhỏ.

Chiến hồn công kích tầng thứ chín, mang đến cho Hoàng Dật thêm 10% công kích, mà hắn lại là nghề nghiệp công kích bạo lực, lượng tăng thêm tương đương kinh khủng, thoáng cái khiến cho lực công kích của hắn từ hơn 53000trước đó, tăng tới hơn 59000.

Nhưng cái này còn chưa xong, kế tiếp, Hoàng Dật đem áo nghĩa của chiến hồn từ sinh mệnh, chuyển biến thành công kích áo nghĩa, khiến công kích của hắn thoáng cái tăng lên 20%!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 346: Ngạo Mạn Tử Thần

Lần này, lực công kích của Hoàng Dật trực tiếp đột phá 7 vạn!

Loại mức độ tăng lên này, chỉ có chuyển chức mới có thể so sánh được, ngày hôm nay hẳn tương đương với một hơi đem lực công kích tăng lên 30%!

Hiện tại thực lực của hắn tăng lớn, rốt cục có thể đi khiêu chiến tầng 80!

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức đi tới truyền tống trận, truyền tống tới tầng 80, dùng các loại vật phẩm ma pháp, đem thực lực bản thân tăng lên tới mạnh nhất, sau đó bắt đầu đánh tới.

"Tiêu Thổ!"

"Thẩm phán!"

"Thế Giới Mạt Nhật "

Hoàng Dật xách theo rìu to bản, liên tiếp phóng ra ba kỹ năng phạm vi lớn, lực công kích tăng lên 30%, những quái nhỏ này bị chết nhanh chóng, ngã xuống như lúa gặt, biến thành điểm kinh nghiệm của hắn, phong phú hơn rất nhiều so với trước đó. Hắn tăng chiến hồn công kích tầng thứ chín, đẳng cấp của hắn giảm xuống cấp 82, đẳng cấp thấp, điểm kinh nghiệm sẽ cao hơn không ít.

Đẳng cấp của quái nhỏ cao hơn so với hắn, sau khi chết biến thành một chút khí tức ám hắc bị hắn hấp thu.

Kế tiếp, Hoàng Dật vững bước đẩy mạnh, giết quái nhỏ bốn phía, cả đám BOSS ngã xuống, ngay cả BOSS thứ năm đều không thể may mắn tránh khỏi.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn qua cửa phòng quy mô 1 người tăng 80 của Chúng Thần chi tháp, thời gian qua cửa là 30 phút 49 giây, trở thành người sáng tạo kỷ lục, bạn thu được một phần khen thưởng phong phú!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn thu được 【 thành tựu đặc thù 】-【 sáng tạo kỷ lục 】, thành tựu đặc thù +1, tốc độ công kích +1%, 【 sáng tạo kỷ lục 】: trở thành người sáng tạo kỷ lục của Chúng Thần chi tháp.

Lại là một thành tựu đặc thù! Vừa rồi Hoàng Dật còn thu được một thành tựu duy nhất, hiện tại lại được một thành tựu đặc thù, thêm 1% tốc độ công kích, có chút ít còn hơn không.

Kế tiếp, Hoàng Dật ôm tâm tình chờ mong, mở cái ruộng phía trước, bên trong cũng là khen thưởng của hệ thống cho hắn.

Trong ruộng vẫn là ba dạng vật phẩm, như trước đó.

Vật phẩm thứ nhất là một luồng ánh sáng 50% điểm kinh nghiệm, Hoàng Dật trực tiếp lựa chọn hấp thu, bất quá đẳng cấp của hắn vẫn là cấp 82.

Vật phẩm thứ hai, là một khối năng lượng thạch cấp độ S, Hoàng Dật cần thận thu vào trữ vật giới chỉ. Hiện tại, đây là khối năng lượng thạch duy nhất của hắn, phải dùng tiết kiệm, không thể xài như nước giếng trước đây.

Vật phẩm thứ ba, là một khối đá cỡ nắm tay, khối đá này toàn thân màu trắng sữa, có một loại cảm giác thánh quang.

Hoàng Dật lập tức cầm lên, kiểm tra một chút.

【 Tôn Giáo Chi Tâm 】(vật phẩm đặc thù)

Căn cứ nhắc nhở của Tôn Giáo Chi Tâm, hoàn thành tất cả bước, có thể sáng tạo tôn giáo.

Nhắc nhở hiện tại: Khiến cho Tôn Giáo Chi Tâm tiếp thu một trăm vạn danh

mục sư chúc phúc.

Cái này quả nhiên là Tôn Giáo Chi Tâm, cần người sáng tạo kỷ lục mới có thể thu được. Hẳn hiện tại qua cửa tầng 80, vậy cái này đại biểu cho trước đó tổng cộng có 8 Tôn Giáo Chi Tâm, cho dù tất cả Tôn Giáo Chi Tâm dùng hết, cũng chỉ có thể sáng tạo 8 tôn giáo, ít hơn rất nhiều so với công hội, tôn giáo không phải muốn thành lập là có thể thành lập.

Tôn giáo và công hội là khác biệt, ví dụ như phương diện lãnh địa. Công hội có lãnh địa công hội, lãnh địa công hội ở nơi nào, phạm vi thế lực ở nơi ấy, tương đối tập trung, công hội phát triển và tình trạng của lãnh địa là cùng một nhịp thở.

Mà tôn giáo thì không cần lãnh địa, có thể xây dựng giáo đường của tôn giáo tại các nơi trên thế giới, ví dụ như Hoàng Dật có thể đi bất kỳ một thành phố nào trong đại lục dành riêng của nước Mỹ, xây dựng giáo đường của mình, chỉ cần thành chủ của thành phố ấy đồng ý là được. Có giáo đường là có thể truyền giáo, phát triển tín đồ, thu thập Tín Ngưỡng chi lực.

Kế tiếp, Hoàng Dật lui ra ngoài, vuốt ve Tôn Giáo Chi Tâm trong tay, gửi tin cho một người: "Ngạo Mạn Tử Thần, cậu mau tới truyền tông trận, tôi cho cậu một món đồ, cậu cho mục sư dưới trướng của cậu đi xử lý, cái này rất quan trọng, cậu tự mình đi làm."

Ngạo Mạn Tử Thần, cũng là một người có biểu hiện cực kỳ xuất sắc trong Hoa Hồng Ngục Giam, vốn dĩ đã sớm tới Long Đô trong, nhưng trên đường thu được một kỳ ngộ, làm lỡ rất nhiều thời gian, mãi cho đến ngày hôm trước mới đi tới Long Đô.

Nghề nghiệp hi hữu của hắn là mục sư, Hoàng Dật liên tục tiếp khiến cho hắn làm đường chủ của mục sư đường, hơn một trăm vạn mục sư bên trong Anh Hùng công hội, hiện tại tất cả đều là hắn quản.

"Tốt!" Ngạo Mạn Tử Thần lập tức trả lời.

Kế tiếp, Hoàng Dật đợi một hồi.

Rất nhanh, thân ảnh của Ngạo Mạn Tử Thần liền xuất hiện phía trước, hắn ta hơn hai mươi tuổi, mặc mực sư bào màu trắng, cả người cao cao gầy gầy, cho một loại cảm giác rất văn nhã.

Hoàng Dật lập tức lấy ra Tôn Giáo Chi Tâm, sau đó đưa cho hắn ta, nói: "Cái này là Tôn Giáo Chi Tâm, tôi muốn sáng tạo một tôn giáo, cậu xó một trăm vạn mực sư dưới trướng, tổ chức bọn họ một chút, khiến cho Tôn Giáo Chi Tâm thu thập đủ kỹ năng chúc phúc của một trăm vạn một mực sư."

"Anh muốn sáng tạo tôn giáo?" Ngạo Mạn Tử Thần ngẩn ra, sau đó tiếp nhận Tôn Giáo Chi Tâm nhìn một chút "Tôi sẽ mau chóng làm tốt, trong một tuần cho anh." Nói xong, hắn ta gấp gấp rời khỏi, vội vã đi xử lý chuyện này.

Sau đó, Hoàng Dật bắt đầu tiếp tục đánh Chúng Thần chi tháp, hắn đánh chính là tầng 81, trực tiếp nhảy qua tầng 80, phá kỷ lục đẳng cấp cao, đến lúc đó điểm kinh nghiệm lấy được sẽ càng nhiều.

...

Cứ như vậy, ban ngày dần dần trôi qua.

Trăng tròn nổi lên trên không trung, ánh trăng chiếu vào Thê Lương Sa Địa mênh mông vô bờ.

Tại phương xa của biển cát, bỗng nhiên nổi lên một đường bụi mù, bụi mù tiến tới với tốc độ cực nhanh, dường như một trận gió, cấp tốc quét tới đây.

Đây là một người, cười một con thú cười nhanh chóng chạy tới.

Con thú cười là một con ma thú dữ tợn có cái đầu, trên mỗi đầu đều chỉ có một con mắt, tản ra hồng quang khát máu, dường như hai đèn lồng màu đỏ, dưới bóng đêm có vẻ nổi bật không gì sánh được. Cái miệng hơi mở, lộ ra hai hàm răng nanh, khoe miệng chảy nước dãi, từng giọt rơi xuống, chạm vào mặt đất,

hạt cát sẽ bị ăn mòn ra một hố nhỏ.

Loại ma thú này tên là Song Đầu Lân, vừa ra sinh ra đã là trình tự thánh ma, tương đương với cường giả Thánh Vực trong nhân loại.

Nhưng mà Song Đầu Lân cường đại này, lại chỉ là thú cưỡi của người kia. Trên lưng nó, là Bán Thú Nhân khí tức bằng bạc, lúc này, gã đang nhắm mắt lại, tựa như là nhắm mắt dưỡng thần.

Trên lớp da của hắn hiện lên từng đường hoa văn, là thú văn khi Bán Thú Nhân tấn chức thành Thánh Vực mới xuất hiện. thú văn trên người của Bán Thú Nhân này, so với thú văn trên người của tù trưởng Bán Thú Nhân Hoàng Dật trước đó đánh chết rõ ràng càng phức tạp hơn.

Nhìn kỹ lại, còn có thể phát hiện trên bầu trời có một chút tinh quang nhập vào những thú văn này, bị hấp thu vào trong cơ thể của Bán Thú Nhân, giống như trình tự cuối cùng khi chế tạo trang bị -- tôi quang.

"Ồ? Hóa thân của Miếu Sát?" Đúng lúc này, Bán Thú Nhân bỗng nhiên mở mắt, trong đôi mắt hiện lên một tia hàn quang, nhìn chăm chăm một phương hướng.

Ánh mắt của gã sắc bén mà thấu triệt, dường như xuyên qua không gian vô tận, hướng đến phương xa, nhìn thấy hóa thân của Hoàng Dật.

Bán Thú Nhân cường đại này, tên là Man Văn, chính là cường giả Thánh Vực mà thánh địa Bán Thú Nhân phái đến đây truy sát Hoàng Dật. Tối hôm qua gã mới được phái đi ra, đêm nay gã cũng đã nhận ra được khí tức của Hoàng Dật, ngay trong sa mạc cách đó không xa, rất nhanh là có thể đuổi thkipėjo.

Man Văn cưỡi Song Đầu Lân, tiến tới dưới ánh trăng, mặt đất rung động, kéo lên một đường bụi, thẳng đến hướng hóa thân của Hoàng Dật, dường như một Tử Thần đang` nhanh chóng đến gần.

...

Cùng lúc đó, hóa thân của Hoàng Dật đang cười Tốc Long, cấp tốc chạy dưới ánh trăng, hẳn sẽ chạy tới bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long rất nhanh!

Đúng lúc này, hẳn bỗng nhiên cảm giác được trên người bao phủ cảm giác ớn lạnh, tựa như bị một con độc xà theo dõi. Đây là thuộc tính Nhận Biết phát huy tác dụng, thuộc tính Nhận Biết của pháp sư và thích khách là cao nhất, Hoàng Dật gần chỉ là một người chiến sĩ mà thôi, lại nhận biết được sát ý rõ ràng như vậy, có thể tưởng tượng sát ý của đối phương có bao nhiêu mạnh mẽ.

Rất hiển nhiên, đối phương đã quyết định ăn hẳn, cố ý lộ ra sát ý, khiến cho hẳn cảm thụ được rõ ràng.

Trong lòng Hoàng Dật trầm xuống, cái này tám chín phần cũng là tên cường giả Thánh Vực kia, nó tới còn nhanh hơn so với Hoàng Dật tưởng tượng, chỉ một ngày đã đuổi kịp hẳn.

Hoàng Dật hai chân kẹp bụng, khiến cho Tốc Long liều lĩnh dùng tốc độ nhanh nhất lao về bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long, hiện tại đã tới giai đoạn cuối cùng, với tốc độ của cường giả Thánh Vực, không cần bao lâu sẽ đuổi kịp.

Sát ý càng ngày càng rõ ràng, trên da của Hoàng Dật không kìm được nổi đầy da gà, Tốc Long tựa như cũng đã nhận ra sát ý, trong mắt có chút hoảng loạn, nhanh chóng tăng tốc.

Rốt cục, phía trước hiện ra lối vào bảo tàng của Hoàng Kim Thánh Long, Tốc Long trực tiếp vọt vào!

Mà sát ý cũng cường hẳn tới cực hạn, tùy thời đều sẽ truy đến đây, Hoàng Dật thậm chí đã nhận ra mặt đất đang rung động!

Vừa nhảy vào trong thạch thất, Hoàng Dật trực tiếp thu hồi Tốc Long, cấp tốc biến thành hình thái Bạch Long, bay lên trần nhà, mở ra cơ quan kết giới!

"Ầm ầm!" Tường đá mở ra, một lần nữa lộ ra kết giới của Hoàng Kim Thánh Long, bên trong mờ lung mờ hồ, không thấy rõ ràng, hấp dẫn mọi người muốn đi vào thăm dò một phen.

Hoàng Dật biết, Sa Đạo Vương cường đại đang bị kẹt trong kết giới, chỉ cần đi vào là có thể gặp được nó, không biết tình huống hiện tại của nó ra sao!

"Miếu Sát, mảy trốn thật sự rất nhanh!" Đúng lúc này, ở lối vào của bảo tàng Hoàng Kim Thánh Long, vang lên một âm thanh không gấp không vội, âm thanh tràn ngập lực lượng, dường như sét đánh, ầm ầm vang lên trong thạch thất.

Hoàng Dật quay đầu nhìn, chỉ thấy lối vào đã bị một con ma thú hai đầu ngăn chặn.

Tại trên lưng ma thú, là một Bán Thú Nhân khí tức bàng bạc, thú văn trên người dường như dùng dao găm khắc ra, rõ ràng không gì sánh được, mờ hồ còn lóe ra tinh quang.

Bán Thú Nhân ánh mắt như điện, cứ như vậy nhàn nhạt nhìn chăm chăm Hoàng Dật, dường như đã tập trung hẳn, vô luận chạy trốn tới đâu, đều không trốn được ánh mắt này truy sát.

Sau một khắc, Hoàng Dật không chút do dự, trực tiếp tiến vào bên trong kết giới, biến mất trước mắt của Bán Thú Nhân kia.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 347: Tình Hình Gần Đây Của Sa Đạo Vương

"Ồ? Trốn bên trong kết giới này sao?" Man Văn thấy hóa thân của Hoàng Dật chạy vào trong kết giới, vô tình cười lạnh một tiếng, sau đó thúc Song Đầu Lân chậm rãi đi qua, muốn bước vào kết giới.

Nhưng ngay tại bước cuối cùng, lông mày của gã bỗng nhiên nhíu lại, sau đó ngừng chân.

Cặp mắt sắc bén mà thâm thúy, cẩn thận đánh giá đạo kết giới, dường như là máy quét!

Nhìn một hồi, sắc mặt của gã hơi trở nên cả kinh, tự nói: "Loại kết giới này, sao có chút giống như kết giới do cường giả Thiên Vực trưởng lão bọn họ phóng ra? Lẽ nào bên trong có cường giả Thiên Vực mai phục?"

Vừa nghĩ tới đây, Man Văn hầu như là lập tức lui ra phía sau vài bước, vẻ mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm đạo kết giới, trong mắt hiện lên một tia do dự.

Cuối cùng, thân thể gã nhoáng lên, phân ra một phân thân, sau đó đi qua hướng kết giới, muốn đi vào trước dò đường.

...

Hóa thân của Hoàng Dật tiến vào kết giới, nhất thời nhìn thấy một bóng người phía trước.

Quanh thân bóng người này một tầng cát bụi, che đầy thân thể của gã, chỉ có thể mơ hồ thấy rõ đây là một vị đế vương mặc long bào, đầu đội vương miện, tản ra một khí tức cường đại.

Cái này tám chín phần cũng là Sa Đạo Vương!

Bất quá, Sa Đạo Vương lúc này lại mất tinh thần ngồi dưới đất, cả người lộ ra một vẻ tuyệt vọng, không còn có bất luận đế vương khí chất, dường như là một tù nhân.

Mà thân thể của gã cũng có mấy chỗ thương tổn nặng nề, xem ra là bị thương lúc chiến đấu với phân thân của Rồng Hai Đầu lúc trước Hoàng Dật thả ở chỗ này, cuối cùng phân thân Rồng Hai Đầu bị giết chết, nhưng bản thân gã cũng bị trọng thương.

Sa Đạo Vương là cường giả cấp 170, không phải Hắc Lang, Hắc Xà, tù trưởng Bán Thú Nhân ba vị cường giả Thánh Vực mà Hoàng Dật trước đó giết chết có thể sánh bằng, cho dù là trạng thái trọng thương, cũng là Hoàng Dật không cách nào lay động.

Lúc này, Sa Đạo Vương tựa như cũng đã nhận ra có người đến, quay đầu nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

Sau một khắc, thân thể của gã kịch liệt run lên, lửa giận vô tận từ trong thân thể toả ra, gã nhìn chăm chăm Hoàng Dật, dường như đang nhìn một kẻ thù vô số năm!

"Sa Đạo Vương, đã lâu không gặp, ta ngày hôm nay đặc biệt đến thăm ngươi." Hóa thân của Hoàng Dật nói.

Ngay tại lời nói của hắn vừa dứt, vậy trong kết giới lần thứ hai chợt lóe, đi vào một người cường giả Thánh Vực, cũng là Man Văn!

"Người muốn tránh truy sát của ta sao? Hừ! Quả thật là buồn cười!" Man Văn thấy Hoàng Dật, trực tiếp giơ tay, sẽ công kích xuống!

"Làm càn! Giết người ở trước mặt ta, đã trải qua sự đồng ý của ta chưa?" Sa Đạo Vương khí tức như hải như dương, hừ lạnh một tiếng, không khí xung

quanh đường như giảm xuống vài độ, gã tùy ý khoát tay, trực tiếp đánh về phía phân thân của Man Văn.

Phân thân của Man Văn chỉ cảm thấy một kinh phong mãnh liệt không gì sánh kịp thối tới, sau đó liền biến thành hư vô, ngay cả lực chống đỡ cũng không có.

"Thực lực thật cường hãn! Đây là giúp đỡ của Miếu Sát sao? Quả nhiên lợi hại!" Man Văn ngoài kết giới nhất thời khiếp sợ, gã cảm giác được thực lực của vị cường giả bên trong còn mạnh hơn so với mình!

Lần này, gã sợ đến mức thúc Song Đầu Lân, nhanh chóng chạy ra ngoài, e sợ người ở bên trong đi ra truy sát.

Sa Đạo Vương, đây chính là cường giả đỉnh cấp của đại lục này, cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân cũng không phải đối thủ, chỉ phải tạm lánh phong mang.

...

"Đáng tiếc, không phải bản thể!" Trong kết giới, Hoàng Dật tiếc nuối thở dài, vừa rồi cường giả Bán Thú Nhân bị Sa Đạo Vương một chiêu đánh chết, cho thấy không phải bản thể của cường giả Bán Thú Nhân, mà là phân thân của gã.

Kế hoạch muốn lợi dụng Sa Đạo Vương diệt trừ đối phương, tuyên bố thất bại!

"Miếu Sát, ta bị người làm hại thật khổ!" Lúc này, Sa Đạo Vương phía trước hầu như là cắn răng, phun ra từng chữ nói một câu.

Hoàng Dật nhìn đối phương, hơi lắc đầu, nói: "Lúc người bị Đọa Lạc Chi Vương Bĩ Liệt Phụ mê hoặc, nên rõ ràng, người đã không hề thuộc về thế giới này. Người trái với quy luật tồn tại của sinh linh, từ thời kì Viễn Cổ vẫn cầu thả sống đến bây giờ, muốn vĩnh viễn làm đế vương ở đây, lẽ nào người không biết,

trên đời này không có đế vương muôn đời sao? thời Đại của người đã qua, người sớm nên chết!"

"Thế nhưng ta dùng một ngón tay là có thể tiêu diệt người!" Sa Đạo Vương nói xong, trực tiếp vươn tay nắm cái cổ của Hoàng Dật, đem hấn nhắc lên, nói: "Người quá yếu ớt! Nếu như người nguyện ý giúp ta làm một chuyện, ta có thể cho người làm đệ nhất tướng quân dưới trướng của ta, hưởng thụ cảm giác dưới một người trên vạn người, ở sa mạc rộng lớn này, người có thể tự do đi ngang."

"Nếu như người không thích sa mạc, vậy ta có thể giúp người đi đánh mảnh đất khác, cho người trực tiếp làm vương của nơi đó, người cảm thấy thế nào? Hơn nữa, ta có thể cho người bảo vật vô tận, thậm chí có thể liên hệ Đọa Lạc Chi Vương đại nhân, khiến cho ngài ban tặng người lực lượng cường đại, khiến cho thực lực của người cường đại như ta." Âm thanh của Sa Đạo Vương tràn ngập mê hoặc vô tận.

Nghe đến đó, trong lòng Hoàng Dật khẽ động, làm bộ rất mừng rỡ, nói: "Ồ? Thật vậy chăng?"

"Đương nhiên là thật! Ta là đế vương muôn đời, sao có thể lừa người được?" Sa Đạo Vương tiếp tục nói, ngữ khí có chút cấp thiết, tựa như cho rằng Hoàng Dật đã tin tưởng.

"Vậy người phải nói một chút với ta trước, thế nào mới có thể thu hoạch lực lượng trên người Đọa Lạc Chi Vương Bỉ Liệt Phu?" Hoàng Dật hỏi, "Ta nghe người khác nói, tựa như phải có Khế Ước thạch mới có thể?"

"Đúng vậy!" Sa Đạo Vương gật đầu, "Lực lượng ngay trong Khế Ước thạch, chỉ cần người nguyện ý ký kết khế ước, như vậy người có thể thu hoạch lực lượng bên trong. Bất quá muốn trở thành nô bộc của Đọa Lạc Chi Vương cũng có cấp bậc, nếu có ta hỗ trợ, vậy người khẳng định có thể được Đọa Lạc Chi Vương đại nhân coi trọng. Hơn nữa người đã từng được Diêm Ma đại nhân đứng đầu bảy đại ma vương phong làm đại ma vương thứ tám, có tằng quan hệ này,

người thậm chí có thể tiến thêm một bước, trở thành ma vương chân chính, ngồi ngang hàng với Đọa Lạc Chi Vương, đến lúc đó ta cũng chờ người sai phái!" Sa Đạo Vương nói xong, đem Hoàng Dật thả xuống, tiếp tục hỏi: "Thế nào? Chỉ cần người nguyện ý giúp ta làm một chuyện, ta có thể cho người tất cả cái này, thậm chí ngay cả ta đều muốn trở thành nô bộc của người!"

"Vậy lực lượng của Đọa Lạc Chi Vương là thế nào?" Hoàng Dật tiếp tục hỏi.

Sa Đạo Vương kiên trì nói: "Đó thật ra cũng là khí tức ám hắc trong truyền thuyết, chỉ cần thu được, là có thể có lực lượng siêu việt nhân vật ngang cấp, chỉ bất quá khí tức ám hắc trộn lẫn với khế ước lực của Bỉ Liệt Phu đại nhân, hấp thu khí tức ám hắc, cũng tương đương với hấp thu khế ước lực."

"Có cái phương pháp gì, có thể thu được lực lượng bên trong Khế Ước thạch của Đọa Lạc Chi Vương, mà không ký kết khế ước cùng Đọa Lạc Chi Vương?" Hoàng Dật hỏi. Hẳn trước đó trợ giúp qua công chúa mỹ nhân ngư, tìm được người yêu của cô ấy, sau đó cô ấy trực tiếp tự sát. Cô ấy cũng là nô bộc của Đọa Lạc Chi Vương, Khế Ước thạch cũng rơi ra, cuối cùng bị Hoàng Dật bắt được, vẫn ở trong trữ vật giới chỉ, chẳng bao giờ dùng qua. Hiện tại hẳn cũng muốn đi qua lão chó săn của Đọa Lạc Chi Vương là Sa Đạo Vương, tìm hiểu một chút tình báo của phương diện này.

"Cái này rất đơn giản! Nhưng đối với người hay ta mà nói, đều không có bất luận biện pháp gì." Sa Đạo Vương cười nhạt một tiếng, " Sinh vật ma hệ có thể trực tiếp hấp thu năng lượng bên trong của Khế Ước thạch, bọn chúng lúc đầu cũng là sinh vật ma hệ, cho nên sẽ không bị khế ước lực ảnh hưởng. Nhưng người và ta không phải sinh vật ma hệ, cho nên đã định trước không cách nào đạt được mục đích này."

Nghe đến đó, trong lòng Hoàng Dật vui vẻ, cái này căn bản không làm khó được hẳn!

Hắn biến thành Vô Nhãn Ma, cũng là ma hệ sinh vật!

Mấy ngày này, bản thể của hắc vẫn đều nỗ lực thu thập khí tức ám hắc, kết quả tiến độ quá chậm, căn bản không đủ thức tỉnh huyết mạch của Niết Pháp Lô Mộ. Hắc có Khế Ước thạch của Đọa Lạc chi vương, bên trong nhất định ẩn chứa vô số khí tức ám hắc, chỉ cần hấp thu, không biết huyết mạch Niết Pháp Lô Mộ có thể thức tỉnh đến tiến độ gì.

"Thế nào, người đáp ứng điều kiện của ta chứ?" Sa Đạo Vương nói.

"Người muốn ta giúp người làm chuyện gì?" Hoàng Dật hỏi.

"Người giúp ta đi đến vực sâu ở đại lục trung ương, đến chỗ đó tìm một người tên là Hắc Ma, khiến cho hắc dẫn người đi tìm Đọa Lạc sứ giả, khi người nhìn thấy Đọa Lạc sứ giả, gửi lời thỉnh cầu với ngài, khiến cho ngài tới cứu ta!" Sa Đạo Vương hít sâu một hơi nói.

"Vực sâu?" Trong lòng Hoàng Dật khẽ động, lúc trước thần thú đã nói qua, trong vực sâu có một đạo khí tức ám hắc tinh thuần, có thể cho hắc thức tỉnh huyết mạch Niết Pháp Lô Mộ, nhưng hắc vẫn chưa có đủ thực lực, đi vào trong đó cũng là chịu chết.

"Ta chỉ là một người thường nho nhỏ, đại nhân vật như bọn họ này có thể tin tưởng ta?" Hoàng Dật chuyển tròn mắt, sau đó hỏi.

"Cái này là tín vật của ta, bọn họ vừa nhìn thấy sẽ tin tưởng người." Sa Đạo Vương nói xong, lấy ra một lệnh bài màu đen, đưa cho Hoàng Dật.

Hoàng Dật lập tức tiếp nhận, cái lệnh bài này chỉ cỡ bàn tay, cả vật thể tản ra một khí tức đọa lạc.

"Vậy ta tận lực thử một lần." Hoàng Dật gật đầu nói, lập tức đem lệnh bài thu vào trữ vật giới chỉ, lúc này, hắc đi vực sâu thì an toàn hơn.

Kế tiếp, Hoàng Dật quay đầu nhìn phòng bảo tàng cấp 200, trong lòng khẽ động. Lúc trước Bạch Long vương đã từng hoài nghi bên trong có một Hoàng

Kim Thánh Long muốn sống lại, hoặc là một cái trứng Hoàng Kim Thánh Long muốn ấp, cho nên mới cần hấp thu sinh mệnh tinh hoa của long tộc.

Hoàng Dật nhìn Sa Đạo Vương một chút, không khỏi nói: "Người và Rồng Hai Đầu đánh xong, xảy ra chuyện gì sao?"

"Không có gì." Sa Đạo Vương lắc đầu, nhưng ánh mắt lại hơi quét phòng bảo tàng cấp 200 như nhau, trong mắt hiện lên một tia sợ hãi ẩn dấu rất sâu.

"Vậy người có bảo vật các loại gì đó hay không? Trước cho ta một ít, bên trong bảo tàng, phòng bảo tàng cấp 100 và cấp 150 người đều có thể đi vào, người đem vài thứ kia cho ta đi." Hoàng Dật tiếp tục nói.

"Ta có rất nhiều bảo bối!" Sa Đạo Vương nói xong, lấy ra một đồng đá trong suốt, cũng là thánh tinh thạch vô giá. Trong phòng đấu giá chỉ cần một viên thánh tinh thạch, thường thường là có thể mua được vật phẩm đấu giá cuối cùng, mà hiện tại, Sa Đạo Vương lại trực tiếp lấy ra một đồng, nhìn sơ cũng hơi mười khối!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 348: Nhân Vật Phía Sau

"Bất quá con người người giả dối đến cực điểm, ta hiện tại sẽ không cho người bất luận thù lao gì, trừ phi người có thể hoàn thành chuyện ta dặn dò cho người. Người có thể yên tâm, chỉ cần người thật sự hoàn thành chuyện ta dặn dò, ta nhất định sẽ cho người trăm ngàn bảo vật, ta là đế vương, sẽ không gạt người." Sa Đạo Vương nói xong, lại thu hồi thánh tinh thạch, làm ra hứa hẹn.

"Được rồi!" Hoàng Dật cũng không hao tâm tư đi lừa gạt Sa Đạo Vương, đối phương không phải kẻ ngu, sẽ không trả tiền trước.

Một chuyện này, Hoàng Dật không lấy được khen thưởng thực chất, chỉ lấy được một lệnh bài tín vật, đối với người khác mà nói cái lệnh bài này không có bất luận giá trị gì, bất quá hẳn vừa vặn muốn đi vực sâu, có lệnh bài tín vật thì tiện hơn rất nhiều.

"Ta đưa cho người lệnh bài tín vật, chỉ có tác dụng trong vực sâu, ở bên ngoài là vô hiệu. Xung quanh vực sâu có rất nhiều ma thú trình tự thánh ma cực kỳ lợi hại, bay trên bầu trời, đi trên mặt đất đều có, thực lực hiện tại của người vẫn không đi được, ít nhất phải thăng lên cấp 100, tới trình tự Thánh Vực mới có thể đi." Sa Đạo Vương nhắc nhở nói.

"Ừm, ta nhất định sẽ đi vực sâu, người yên tâm đi!" Hoàng Dật nói xong, lộ ra một nụ cười của, sau đó lập tức lựa chọn tự sát.

Sau một khắc, hẳn xuất hiện ở điểm phục sinh của Long Đô.

...

"Vị tuyệt thế cường giả kia sao còn không ra?" Lúc này, trong Thê Lương Sa Địa ở bên ngoài, Man Văn cười Song Đầu Lân, khẽ cau mày, nhìn bảo tàng Hoàng Kim Thánh Long.

"Hỏa kế, chúng ta đi Long Đô trước!" Man Văn không đợi, vỗ vỗ Song Đầu Lân, sau đó thúc nó chạy qua hướng Long Đô.

Tốc độ của Song Đầu Lân rất nhanh, không bao lâu thì mang theo Man Văn đến bên ngoài của Long Đô, nhưng cả hai đều ngừng lại trong sa mạc, không dám đi tới, rất sợ tiến thêm một bước.

Man Văn trước đó đã hỏi thăm một ít tình huống cơ bản của Hoàng Dật, biết trong lãnh địa có một Sa Vương cấp 195, phía trước cũng là phạm vi lãnh địa của Long Đô, chỉ cần đến thì có thể gặp phải Sa Vương. Gã bây giờ còn không phải đối thủ của Sa Vương, đi vào là đối mặt tử vong.

Kế tiếp, Man Văn hít sâu một hơi, thân thể với tốc độ mắt thường có thể thấy được biến lớn lên, sau đó hướng về Long Đô, sử dụng tiếng hô của cường giả Thánh Vực: "Miếu Sát, có bản lĩnh đi ra đánh một trận! Không nên giống như người nhát gan, trốn ở bên trong Long Đô!"

Tiếng hô này nhất thời đi tới với vận tốc âm thanh, vượt qua cồn cát trong sa mạc, xẹt qua vô số hạt cát trong sa mạc, kinh động vô số bò cạp và rắn, hướng về phía Long Đô.

Một lát sau, hơn một trăm vạn người chơi của Long Đô, tất cả đều nghe được phương xa mơ hồ truyền đến một tiếng hô -- "Miếu Sát, có bản lĩnh đi ra đánh một trận! Không nên giống như người nhát gan, trốn ở bên trong Long Đô!"

Tiếng hô khá xa, thế cho nên truyền tới lúc, đã trở nên có chút sai lệch, nhưng ý khiêu khích lại không giảm chút nào.

Hầu như là trong nháy mắt, một trăm vạn người chơi trong Long Đô, vô luận là hội viên của Anh Hùng công hội hay là người chơi bình thường đi ngang qua,

tất cả đều nghĩ tới cường giả Thánh Vực do thánh địa Bán Thú Nhân phái ra!

"Miếu Sát, trừ phi người vĩnh viễn ẩn núp trong thành phố, nếu không khi người đi ra, cũng là lúc người tử vong!" Lúc này, phương xa lại truyền đến một tiếng hô, truyền vào trong tai của hơn một trăm vạn người chơi Long Đô.

Mọi người tất cả đều quay đầu nhìn về phương hướng của đại sảnh thị chính, dường như đang chờ đợi phản ứng của trung tâm quyền lực cao nhất trong Anh Hùng công hội, nhưng trong này lại không có bất luận phản ứng gì, một mảnh tĩnh mịch.

"Lúc này Miếu Sát nguy hiểm, bị cường giả Thánh Vực canh giữ, vừa ra đi sẽ chết."

"Miếu Sát có thể truyền tống đến thành phố khác, sau đó ra lại đi! Cái này không phải né tránh sao?"

"Làm sao đơn giản như vậy, cường giả Thánh Vực từ xa chạy đến đây, đương nhiên là có bảo vật tìm được Miếu Sát. Huống chi Bán Thú Nhân lúc đầu có năng lực truy tung rất mạnh, ngay cả Bán Thú Nhân bình thường nhất đều có [Truy Tung Khứu Giác], đó là cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, Truy Tung Khứu Giác của hắn nhất định càng mạnh hơn, Miếu Sát kiếp này khẳng định là trốn không thoát."

"Vậy hắn sau này chẳng phải là muốn vĩnh viễn trốn ở trong thành phố sao? Nếu không chạy trốn tới chân trời góc biển sẽ bị truy sát. Cứ như vậy, ngay cả Anh Hùng công hội sẽ bị hắn làm liên lụy, cái này công hội tiền đồ không ổn."

Đoàn người trong Long Đô nghị luận lên, trong lời nói cảm thấy ảm đạm đối với tương lai của Hoàng Dật.

...

Lúc này, hóa thân của Hoàng Dật đang một mình đứng ở cửa tầng cao nhất

tháp ma pháp Long Đô, dựa vào lan can, nhìn phương hướng tiếng hô truyền đến của Man Văn.

Phía sau của hắn, cũng là chiến kỳ phụ của Long Đô, ánh trăng rọi xuống, chiếu rọi chữ “Sát” trên chiến kỳ.

Bên cạnh cột cờ, là một con bò cạp cỡ bằng mèo nhỏ, cũng là thủ hộ giả của Long Đô Sa Vương.

"Miếu Sát, tên Bán Thú Nhân kia ồn ào quá!" Lúc này, Sa Vương lười biếng nói, tựa như vừa rồi đang ngủ bị đánh thức.

"Tiếng ồn ào này, sau này có thể còn muốn kéo dài vài ngày." Hoàng Dật vuốt cằm, như có suy nghĩ nói.

Sa Vương cũng bò lên trên lan can, nhìn ra phương hướng của Man Văn, nói: "Tên Bán Thú Nhân kia cũng cẩn thận, không chạy vào bên trong lãnh địa, vừa vặn ở bên ngoài kêu gào, nếu như nó dám đi vào phạm vi lãnh địa, vậy ta hai ba thì có thể giải quyết nó."

"Tôi cũng rất muốn dẫn nó vào, nhưng nó sẽ không vào đâu." Hoàng Dật lắc đầu nói.

"Vậy người không có biện pháp sao?" Sa Vương hỏi.

"Có biện pháp." Hoàng Dật mỉm cười, "Bất quá còn phải chờ vài ngày, tôi phải đợi một con cá lớn mắc câu."

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức gửi một tin tức cho Tiểu Mê Đồ: "Tiểu Mê Đồ, dùng hết tất cả người chơi nghề nghiệp sinh hoạt trong tay, để cho bọn họ dùng tốc độ cao nhất khởi công xây dựng cảng, phương diện tài chính cứ việc đầu tư."

...

Chỉ chớp mắt, ba ngày trôi qua.

Ba ngày này, Hoàng Dật vẫn đều ở Long Đô, chỗ nào cũng không đi, Man Văn cũng từ đầu đến cuối canh giữ ở bên ngoài Long Đô, mỗi ngày đều kêu gào.

Cục diện hiện tại, thật giống như là mèo vờn chuột, con chuột trốn ở trong hang không dám đi ra ngoài. Cái này khiến cho đông đảo Bán Thú Nhân trong diễn đàn trào phúng, đều cho Hoàng Dật một ít biệt hiệu khó nghe, ví dụ như người nhát gan, người nhu nhược, chuột nhắt này nọ.

Hôm nay, Hoàng Dật ăn xong bữa sáng, đi diễn đàn nhìn một chút.

"Thiên Đạo đã lấy được một điểm vinh dự quốc gia, tên ban thưởng là 【Thiên Hoàng】"

"Giáo Hoàng danh phù kỳ thực, tín đồ của Thiên Đường Giáo đột phá một trăm vạn!"

"Viễn dương đại hạm dưới trướng Lô Thần đến đại lục dành riêng của Australia, đầu cơ trục lợi tài nguyên đá vân mẫu, kiếm được gấp 20 lần! Nghe đồn Thái Dương công hội có ý đồ đưa ra thị trường, sẽ so sánh với Danh Tướng các tại thị trường tư bản."

"Người nhát gan Miếu Sát đã co đầu rút cổ trong thành phố ba ngày, tiền đồ một mảnh u ám, danh dự giảm xuống trên diện rộng! Công hội kết minh tăng lên 156 nhà!"

Bài post thứ tư trong chủ đề nóng 24 tiếng đồng hồ, cũng là bài post liên quan đến Hoàng Dật, hẳn lập tức đi vào nhìn một chút.

"Miếu Sát trước đó kiêu ngạo ngang ngược, tiêu diệt từng công hội, sau khi gặp gỡ cường giả Thánh Vực Man Văn do thánh địa Bán Thú Nhân phái ra, thì nhất thời tắt lửa, trở thành người nhát gan, hiện nay đã co đầu rút cổ trong thành phố ba ngày. Căn cứ tình huống hiện nay mà xem, Miếu Sát tựa như không có biện pháp đối với chuyện này, tuy rằng Long Đô có tuyệt thế cường giả Sa Vương cấp 195 thủ hộ, nhưng Sa Vương không cách nào rời khỏi phạm vi lãnh

địa, không cách nào công kích được Man Văn bên ngoài."

"Bởi biểu hiện nhược thế của Miếu Sát, công hội kết minh đã tăng lên 156, đồng thời mỗi ngày đều có tăng lên. Mà hội viên của Anh Hùng công hội, vài ngày gần đây cũng liên tiếp bị công hội kết minh tổ chức truy sát có mục đích. Đối với những truy sát này, Miếu Sát từ đầu đến cuối không có ra mặt, chỉ dựa vào cao thủ còn lại xuất kích, nếu như tiếp tục như thế, như vậy Anh Hùng công hội sẽ đối mặt một hoàn cảnh xấu hổ --hội trưởng lão đại là người nhát gan, không dám ra mặt cho hội viên. . ."

Bài post này, rõ ràng là một người của Bán Thú Nhân một phương viết, ngôn ngữ đối với Hoàng Dật mơ hồ có một loại nhục nhã.

Hoàng Dật cũng không thèm để ý, lập tức ra ngoài, nhìn bài post khác.

"Phong Chí, Phong Quá Vô Ngân đồng thời gia nhập vào công hội Phong Chi Quốc Độ! Hội trưởng của Phong Chi Quốc Độ Băng Phong Thủy Hồn tuyên bố, Phong Chi Quốc Độ là nhân vật phía sau chân chính của công hội kết minh, cũng đã suất lĩnh trên trăm công hội kết minh, chính thức mở ra công hội chiến tranh với Anh Hùng công hội."

Đúng lúc này, ánh mắt của Hoàng Dật tập trung vào ột bài post, trong lòng hơi khẽ động.

"Từ trước đó【 Phản Sát Liên Minh 】do Phong Quá Vô Ngân sáng tạo bị tiêu diệt, Phong Quá Vô Ngân trong trạng thái im lặng, nhưng hôm qua, Phong Quá Vô Ngân lại gia nhập【 Phong Chi Quốc Độ 】dưới trướng của Băng Phong Thủy Hồn. Cùng gia nhập vào, còn có nhân vật quan trọng một phương quyết liệt của Bán Thú Nhân với Miếu Sát là Phong Chí. Hai cừu địch của Miếu Sát, tại cùng một ngày gia nhập vào Phong Chi Quốc Độ, hiển nhiên là đã sớm liên hợp với hội trưởng Phong Chi Quốc Độ Băng Phong Thủy Hồn. Mà sau đó, Băng Phong Thủy Hồn cũng tuyên bố, hãn chính là người phía sau của công hội kết minh, kế tiếp hãn sẽ suất lĩnh trên trăm công hội kết minh, chính thức mở ra công hội

chiến tranh với Anh Hùng công hội."

"Việc này không phải chuyện đùa, Phong Chi Quốc Độ là một trong những công hội cỡ lớn của khu Trung Quốc, đứng thứ 21 trong bảng xếp hạng công hội, dưới trướng có 500 vạn hội viên, hơn nữa trên trăm công hội kết minh, nhân số dưới trướng đột phá ngàn vạn, hơn nữa cái này không bao gồm đến công hội kết minh gia nhập vào sau. Chỉ cần khai chiến với Anh Hùng công hội, vậy tương đương với một trận chiến tranh siêu cấp quy mô to nhất từ khi Thế Giới Thứ Hai mở ra tới nay, nhân số tham chiến đem đột phá hai nghìn vạn!"

"Lần này, Băng Phong Thủy Hồn mượn cơ hội Man Văn truy sát Miếu Sát, đột nhiên từ phía sau đi lên, có thể nói là nhất tiễn song điêu, vừa có thể báo lại mối thù tranh đoạt Long Đô, lại có thể mượn việc này cấp tốc thăng vị, trở thành minh chủ của mấy trăm công hội, danh vọng tăng vọt chưa từng có. . ."

Thấy xong bài post này, trong lòng Hoàng Dật rất cục thờ phào nhẹ nhõm, đợi vài ngày, chịu đựng áp lực dư luận thật lớn, hẳn rất cục đợi được cá lớn mắc câu!

Hắn trước đó đã sớm hoài nghi qua【 Phản Sát Liên Minh 】của Phong Quá Vô Ngân có nhân vật thần bí tài trợ, mà Phản Sát Liên Minh sau khi bị hắn tiêu diệt, lại lập tức có người nhảy ra bắt đầu làm công hội kết minh, liên hợp lại đối phó hắn, cái này hiển nhiên là một âm mưu có tổ chức. Nhưng đối phương làm rất bí mật, hắn từ đầu đến cuối không tra ra nhân vật chân chính phía sau. Tối hôm qua Man Văn ở bên ngoài Long Đô kêu gào, hắn đơn giản lợi dụng cơ hội Man Văn truy sát hắn, thử xem có thể dẫn ra nhân vật phía sau hay không.

Hiện tại, hắn thật sự dẫn ra nhân vật phía sau!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 349: Sa Vương Tức Giận Lôi Đình

Băng Phong Thủy Hồn là của một người cao thủ rất có danh của khu Trung Quốc, là nhân vật top 10 của bảng đẳng cấp trong một thời gian rất dài, thành danh sớm hơn so với Hoàng Dật, chỉ bất quá tiềm lực có hạn, không thể đạt được như Hoàng Dật.

Hoàng Dật trước đó tại lúc tranh đoạt Long Đô, đã từng thả ra Sa Vương, tiêu diệt 20 vạn người chơi, bên trong có Phong Chi Quốc Độ do Băng Phong Thủy Hồn suất lĩnh. Lúc đó Hoàng Dật còn hưởng lừa gạt bọn họ hai trăm triệu kim tệ, còn đem hai mươi vạn trang bị bọn họ rơi ra bán cho phòng đấu giá.

Hai người trực tiếp đấu cũng không có xuất hiện qua, không ngờ rằng hiện tại phải chân chính mặt đối mặt.

Băng Phong Thủy Hồn bản thân không đáng sợ, đáng sợ chính là dưới trướng hắn ta đã khống chế mười triệu người, những người này nếu như mở ra công hội chiến tranh, phân tán tại các chỗ đại lục, giết thành viên của Anh Hùng công hội, vậy sẽ phiền phức không gì sánh được. Anh Hùng công hội tuy rằng cao thủ đông đảo, nhưng dưới loại cục diện này cũng không đủ phương pháp, đến lúc đó Anh Hùng công hội sẽ bị ảnh hưởng nghiêm trọng.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

"Miếu Sát, ngày hôm nay lại có ba vạn hội viên ngộ hại tại khu vực dã ngoại! Hiện nay tôi đã liên hệ Tịch Dương, khiến cho cao thủ chiến trường đoàn dưới trướng của hắn đi xử lý." Lúc này, Hoàng Dật lập tức thu được một tin tức, là trưởng bộ phận sự vụ Dật Phong gửi tới.

Dật Phong và đường chủ mục sư đường Ngạo Mạn Tử Thần là như nhau, là cao tăng mới đề bạt của Hoàng Dật, cũng là nghề nghiệp hi hữu trong Hoa Hồng Ngục Giam. Hắn ta là người làm quan lớn duy nhất trước khi vào tù trong tất cả thành viên của Anh Hùng công hội hiện nay, thuộc về nhân sĩ chính giới, quản lý hành chính sự vụ là sở trường nhất.

"Tôi đã biết, tôi sẽ giải quyết vấn đề này." Hoàng Dật lập tức trả lời, mấy ngày nay hắn mỗi ngày đều nhận được tin tức thống kê của Dật Phong, từng con số thương vong vang lên bên tai.

Ngay sau đó, Hoàng Dật kiểm tra điểm cống hiến công hội trước mặt.

Điểm cống hiến công hội và độ cống hiến công hội là hai khái niệm khác biệt.

Độ cống hiến là thuộc về khái niệm của người chơi, ví dụ như hội viên công hội đánh phỏ bản, nỗ lực lao động, cao tăng ghi công lao, đây là độ cống hiến. Có đôi khi đánh phỏ bản được trang bị, tất cả mọi người đều muốn, lúc này thì xem ai nguyện ý đưa ra độ cống hiến cao nhất để đổi trang bị này.

Mà điểm cống hiến thì thuộc về khái niệm của công hội, là hệ thống đặt ra, là số liệu trực tiếp biểu hiện quy mô phát triển của một công hội, tất cả kinh doanh phát sinh trong lãnh địa công hội, xây dựng, trồng trọt cùng các hành vi phát triển, đều có thể tăng điểm cống hiến. Điểm cống hiến tiêu hao rất rộng, có thể tăng lên đẳng cấp công hội, đối chiến kỳ phụ, mở rộng phạm vi lãnh địa.

Mấy ngày này, Hoàng Dật khiến cho Tiểu Mê Đồ đem hết toàn lực đi xây dựng cảng, mỗi ngày đều là đem vô số kim tệ ném ra, điểm cống hiến hầu như là mỗi giờ mỗi phút đều tăng lên!

Mấy ngày nay, Anh Hùng công hội lại thu được một trăm vạn điểm cống hiến! Thấy được con số này, khóe miệng Hoàng Dật nhếch lên.

Hắn sở dĩ muốn Tiểu Mê Đồ toàn lực xây dựng cảng, không quan tâm đầu tư

tài chính, cũng là muốn dùng tốc độ nhanh nhất gồm đủ một trăm vạn điểm công hiến, bằng không dựa theo tốc độ trước đó, không biết cần bao lâu mới có thể đủ.

"Miếu Sát! Người đã trốn trong thành phố ba ngày! Vì sao không dám ra đây đánh một trận?" Đúng lúc này, Man Văn ngoài Long Đô, lại truyền đến tiếng kêu gào, truyền vào trong tai của một trăm vạn người chơi Long Đô.

Ba ngày qua, âm thanh này luôn cách một thời gian thì vang lên một lần, làm cho người ta phiền không chịu được. Sa Vương từng nhiều lần nhích người đi ra biên giới lãnh địa, cảnh cáo Man Văn bên ngoài, nhưng từ đầu đến cuối không có hiệu quả, ngược lại còn bị Man Văn đùa cợt, Sa Vương có một thân thực lực, nhưng không cách nào phát huy được.

"Như người mong muốn!" Hoàng Dật nhìn phương hướng của Man Văn, tự nói một tiếng, sau đó lập tức chạy tới hướng tháp ma pháp.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền đi tới đỉnh tháp ma pháp.

Lúc này, Sa Vương đang ở phía dưới chiến kỳ không nhúc nhích, rõ ràng là đang ngủ. Nó thấy Hoàng Dật đến, đuôi nhất thời lắc lắc, bất mãn nói: "Miếu Sát, người rốt cuộc lúc nào mới thực hành biện pháp của người? Âm thanh của con kiến hôi này quá ồn ào, ta không ngủ được, nhanh đi đem nó giết chết đi."

"Được, chúng ta hiện tại đi!" Hoàng Dật lập tức gật đầu.

"Người rốt cuộc nguyện ý ra tay sao? Được! Được! Được! Ta cam đoan dùng phương thức thảm liệt nhất hành hạ đến chết con kiến hôi này!" Sa Vương lắc lắc đuôi, ánh sáng mặt trời chiếu ở trên mặt, phản xạ ra quang mang dày đặc.

Kế tiếp, Hoàng Dật và Sa Vương lập tức đi đến chỗ của Man Văn, tốc độ của bọn họ rất nhanh, dường như một trận gió xoáy, quét ra một đường cát bụi, rất nhanh đi tới biên giới lãnh địa.

Lúc này, Man Văn ngay tại bên ngoài lãnh địa, xung quanh gã tụ tập rất nhiều người chơi Bán Thú Nhân, bọn họ dường như bày sao xung quanh vầng trăng, quay quanh bên cạnh Man Văn, coi gã trở thành chỗ dựa. Mấy ngày nay, rất nhiều người chơi Bán Thú Nhân đều tới đây, thứ nhất muốn tận mắt thấy phong thái của cường giả Thánh Vực, thứ hai là hy vọng thấy được hình ảnh Man Văn tự mình giết chết Hoàng Dật.

Vài ngày qua, ở đây đã tụ tập hơn mười vạn người chơi Bán Thú Nhân.

"Miếu Sát, trốn ở bên trong tính là anh hùng cái gì, công hội các người gọi Anh Hùng công hội, sao người lại biến thành cẩu hùng?" Lúc này, một người chơi thấy Hoàng Dật, lập tức kích động kêu gào.

"Đúng vậy! Miếu Sát, mày không phải rất uy phong sao? Một người có thể diệt hơn mười công hội, một hơi tàn sát hơn mười vạn người sao? Sao hiện tại như bệnh liệt dương vậy?"

"Anh đừng hô, con rùa đen rút đầu làm sao dám đi ra, vừa ra nhất định sẽ bị Man Văn đại nhân một chiêu giết chết, à, không, là nửa chiêu!"

"Đâu cần Man Văn đại nhân tự mình ra tay, khiến cho cười Song Đầu Lân của Man Văn đại nhân thú tới là được!"

"Không không không, Song Đầu Lân một hơi là có thể thổi chết Miếu Sát, không cần khiến cho nó ra tay, tôi tới là được!"

Đám người chơi Bán Thú Nhân đều trào phúng lên, bọn họ hận thấu xương Hoàng Dật, hiện tại rốt cục có một chỗ dựa vững chắc, có thể trút ra cơn giận.

"Làm càn! Bầy kiến hôi các người, vì sao không dám tiến vào đánh một trận với ta?" Lúc này, Sa Vương bộc phát tức giận, hướng mười vạn người chơi Bán Thú Nhân bên ngoài hỏi ngược lại, âm thanh của nó dường như thực chất, chấn cho cát bụi nổi lên khắp bầu trời.

"A! Bò cạp con phát hỏa! Tôi sợ!" Lúc này, một người chơi Bán Thú Nhân chỉ có cấp 50 vỗ vỗ ngực, sau đó xoay người, hướng Sa Vương cấp 195 khoa trương lắc cái mông.

"Không cần sợ, con bò cạp này chỉ có thể hô hô bên trong! Nó không ra được!" Lúc này, Man Văn rốt cục lên tiếng, gõ vung cánh tay, cười cười khiêu khích hướng Sa Vương!

"Rống!" Tựa như vì phối hợp lời nói của Man Văn, Song Đầu Lân dữ tợn bỗng nhiên rống một tiếng, hai đầu phân biệt hé miệng, vươn ra hai đầu lưỡi như roi, tùy ý lắc lư trước mặt Sa Vương, khiêu khích trắng trợn.

"Hừ! Nếu như bản vương không phải bị giới hạn trong khối đất chật hẹp nhỏ bé này, các người hiện tại đã là một đồng thi thể!" Âm thanh của Sa Vương tràn ngập lửa giận vô tận, dường như là một ngọn núi lửa bị phong ấn mạnh mẽ, chỉ cần phóng ra, sẽ làm sinh linh đồ thần, hủy diệt tất cả!

"Các người nói xong chưa?" Lúc này, Hoàng Dật rốt cục nhìn quanh mọi người một lần, sau đó hắt hơi lộ ra một nụ cười, "Các người đều biết rõ! Anh Hùng công hội là công hội duy nhất trên thế giới có lãnh địa phụ."

"Biết chứ! Không phải là người gặp may mắn sao? Người có cái tên ban thưởng kia, công hội đại sảnh tặng mày hai chiến kỳ phụ mà thôi, cái này có gì đặc biệt hơn người? Nếu như không phải công hội khác đều đem điểm cống hiến dùng để tăng lên đẳng cấp công hội, lãnh địa phủ đã sớm trải rộng các nơi." Một người chơi Bán Thú Nhân bĩu môi nói.

"Cho nên các người cũng không biết công năng của lãnh địa phụ?" Hoàng Dật nói xong, nụ cười bỗng nhiên trở nên quỷ dị.

"Có cái công năng gì?" Một người chơi Bán Thú Nhân nhát gan, thấy nụ cười quỷ dị của Hoàng Dật, lưng nhất thời có chút ớn lạnh, giả vờ bình tĩnh mà hỏi.

"Kế tiếp, các người sẽ dùng cái chết để biết bí mật này!" Hoàng Dật nói

xong, quay đầu nhìn Sa Vương một chút, nói: "Sa Vương, đợi lát nữa đem mọi người toàn bộ giết chết, một người cũng không buông tha!"

Ngay sau đó, Hoàng Dật lập tức vận dụng quyền hạn cao nhất của công hội, tiêu hao một trăm vạn điểm cống hiến, đem lãnh địa phụ ở Long Đô mở rộng phạm vi năm mươi km!

Sau một khắc, mười vạn người chơi Bán Thú Nhân xung quanh của Man Văn, tất cả đều nghe trong trời đất vang lên một âm thanh --

"[khu vực thông báo]: [Sát Thần] đem lãnh địa phụ của [Anh Hùng] công hội mở rộng ra năm mươi km, đến tận đây, khu vực này trở thành lãnh địa của [Anh Hùng] công hội."

Giây phút ấy, mọi người ngẩn ra, tựa như không có phản ứng!

"Ha ha! Bản vương chờ đợi ngày này đã rất lâu, bây kiến hôi, hưởng thụ lửa giận của ta đi!" Đúng lúc này, thân thể của Sa Vương bỗng nhiên biến lớn gấp vạn lần, trở thành một con bò cạp cao tận mây, bộc phát ra một tiếng cười nhật rung trời.

Tiếng cười nhật này dường như tiếng sấm, vang lên trong tầng mây, truyền ra bốn phương tám hướng, rất nhanh truyền bá tới Long Đô, được tất cả người chơi nghe!

Sau đó, tất cả mọi người ở Long Đô đều quay đầu nhìn chỗ của Man Văn! Nhất thời thấy được Sa Vương cao vót trong mây!

Sa Vương cấp 195, vương giả tuyệt đối của đại lục, lúc này giống như là một ngọn núi, đứng sừng sững tại trước mắt của mọi người!

...

Lúc này, thân thể to lớn của Sa Vương, từng bước chậm rãi đi tới ra phía ngoài, dường như một thần linh giáng trần, tốc độ tuy rằng thông thả, nhưng tập

trung mọi người, vô luận như thế nào đều trốn không thoát!

"Ầm! Ầm! Ầm!" Theo Sa Vương đi tới, mặt đất nhất thời chấn động kịch liệt lên, dường như một ngọn núi đang một lần rồi lại một lần đâm vào mặt đất. Bụi vung lên lên không trung, bao phủ thân thể của Sa Vương, mông lung mờ hồ, không thấy được rõ ràng, càng làm cho người cảm giác được sợ hãi.

"Sao, sao có thể như vậy!" Sắc mặt của Man Văn nhất thời trở nên xám xịt, mở to hai mắt nhìn, ngưỡng vọng nhìn Sa Vương!

Mà Song Đầu Lân, đã sớm xụi lơ trên mặt đất, lạnh run người, trước mặt khí tức của Sa Vương, nó căn bản không có bất luận sức phản kháng!

"Bây kiến hôi, ta rất muốn nghe lại những lời vừa rồi của các người một lần." Sa Vương đi tới trước mặt của mười vạn người chơi Bán Thú Nhân, nhìn xuống bọn họ, dường như đang nhìn một ổ kiến thật sự.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 350: Quỳ Xuống Xin Lỗi

"Ừc ực!" Man Văn và mười vạn người chơi Bán Thú Nhân, tất cả đều kinh khủng nuốt nước bọt, ngửa đầu nhìn Sa Vương trước mắt, trong đầu trống rỗng.

Những người chơi trước đó cười nhạo Hoàng Dật, lúc này sợ đến ngay cả nói đều nói không nên lời!

"Man, Man Văn đại nhân, nhanh ra tay!" Sau một khắc, không biết là ai kinh khủng kêu một tiếng, sau đó mọi người bắt đầu trốn ở phía sau của Man Văn, đem gã trở thành chỗ dựa.

Sa Vương thấy cảnh này, cười cười chẳng đáng: "Nó bất quá chỉ là một con bò sát mà thôi, cùng các người không có gì khác nhau, các người lại đem nó trở thành chỗ dựa?"

Sau một khắc, mười vạn người chơi tất cả đều nhìn chăm chăm Man Văn, đợi gã ra tay đại chiến với Sa Vương một hồi.

Lúc này, Man Văn nuốt nước bọt, run run từ trên thân Song Đầu Lân leo xuống, sau đó trực tiếp "Phù " một tiếng, quỳ gối trước mặt của Sa Vương, run giọng nói: "Cầu, cầu Sa Vương đại nhân buông tha tôi!"

Giây phút ấy, mười vạn người chơi tất cả đều há to miệng, đều sửng sốt!

Chỗ dựa lớn nhất của bọn họ, lúc này dĩ nhiên bằng tư thái hèn mọn, quỳ gối trước mặt của Sa Vương, dập đầu cầu xin tha thứ!

"Ta không làm chủ được! Người đi hướng Miếu Sát cầu xin tha thứ đi!" Sa Vương nhàn nhạt nói.

Sau đó, Man Văn chuyển chuyển đầu gối, quỳ hướng của Hoàng Dật, cầu xin nói: "Sát Thần đại nhân, van cầu ngài khuyên Vương đại nhân một chút Sa, đừng giết tôi!"

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, gật đầu, nói: "Chỉ cần người đáp ứng ta một điều kiện, ta có thể khiến cho Sa Vương không giết người!"

"Được! Ngài nói bất luận điều kiện gì tôi đều đáp ứng ngài!" Man Văn lập tức gật đầu, dường như thấy được hy vọng còn sống duy nhất.

"Rất đơn giản, chỉ cần người đại biểu chủng tộc Bán Thú Nhân nói lời xin lỗi với ta, hơn nữa xin lỗi của người có thể khiến cho ta thoả mãn, ta sẽ nói Sa Vương không giết người." Hoàng Dật nói.

"Được!" Man Văn lập tức ngẩng đầu lên: "Tôi đại biểu toàn bộ chủng tộc Bán Thú Nhân, hướng Sát Thần đại nhân xin lỗi! Chúng tôi sai rồi, xin lỗi!"

Giây phút ấy, âm thanh của Man Văn vang vọng trời đất, mười vạn người chơi Bán Thú Nhân xung quanh đều nghe được!

Tất cả người chơi ở Long Đô nghe được!

Man Văn, nhân vật đại biểu cho thánh địa Bán Thú Nhân, đại biểu cho tất cả người chơi Bán Thú Nhân, lúc này dùng phương thức khuất nhục nhất, quỳ gối trước mặt của Hoàng Dật, dập đầu nhận sai!

Đây là đánh mặt trần trụi!

Khuất nhục, xấu hổ, trong lúc nhất thời các loại tâm tình sản sinh trong lòng mười vạn Bán Thú Nhân!

"Man Văn, người sao có thể nói ra lời như vậy!" Một ít người chơi Bán Thú Nhân tâm huyết nhất thời gầm lên! Sắc mặt đỏ lên, hận không thể tiến lên giết chết Man Văn tên phản bội này!

"Thật ồn ào!" Giây phút ấy, Sa Vương trực tiếp vươn cái kìm lớn, trực tiếp hướng về mấy người chơi có tâm huyết đâm một cái, sau đó máu thịt văng khắp nơi, trên sân an tĩnh lại.

"Được rồi, Sa Vương người có thể ra tay, đem Man Văn đánh cho tàn phế là đủ, không nên giết nó!" Hoàng Dật nói xong, nhìn vẻ mặt cảm kích của Man Văn, bồi thêm một câu: "Để cho ta tới giết."

Man Văn nghe được một câu trước, vốn đang rất cảm kích nhìn Hoàng Dật, nhưng nghe đến câu cuối cùng, sắc mặt nhất thời trở nên trắng bệch!

Quả thật, Hoàng Dật trước đó chỉ nói qua không cho Sa Vương giết gã, lại chưa nói qua sẽ không tự mình ra tay.

Giây phút ấy, Man Văn lập tức đứng dậy, vận dụng tốc độ nhanh nhất lao ra bên ngoài!

"Hiện tại mới nghĩ chạy trốn sao?" Âm thanh của Sa Vương vang lên, sau đó thân thể bỗng nhiên tiến tới phía trước, trong nháy mắt xuất hiện ở bên cạnh Man Văn!

"Rầm rầm!" Cùng lúc đó, dưới chân Man Văn bỗng nhiên mọc lên một gai nhọn, đem gã đâm choáng, đồng thời hất lên không trung!

Sau đó, cái đuôi của Sa Vương lắc lư trước sau, có vẻ vô cùng có tiết tấu cảm giác, cùng lúc đó, mũi nhọn trên đuôi, bỗng nhiên toát ra một tia sáng xanh lục chói mắt, tràn ngập khí tức tử vong.

"Ầm ầm!" Đuôi của Sa Vương lay động vài lần xong, khắp mặt đất bỗng nhiên run động kịch liệt, cát bụi rung trời!

"Phốc! Phốc! Phốc!" Lúc này, thân thể của Man Văn đã rơi xuống mặt đất, gặp phải địa chấn công kích, nhất thời hộc từng ngụm máu tươi ra bên ngoài, không có bất luận cái gì phản kháng.

Ngay sau đó, Sa Vương vươn cái kìm lớn, kẹp lấy thân thể của Man Văn, nhẹ nhàng kẹp!

"Răng rắc!" Sau một khắc, âm thanh xương gãy vang lên, hai chân của Man Văn nhất thời rơi xuống, bị đồng thời cắt đứt.

"A!" Man Văn phát ra một tiếng kêu thảm thiết, vang lên bốn phương tám hướng, ngay cả Long Đô phương xa đều nghe được rõ ràng!

Tất cả người chơi ở Long Đô không tự chủ được rụt cái cổ, tiếng hét thảm này chỉ là nghe thôi, là có thể làm cho người ta nghĩ đến dẫn vật với thống khổ vô tận!

Vài ngày trước, cái âm thanh này còn kêu gào ở ngoài thành, hiện tại cũng phát ra loại tiếng kêu thê thảm này, tất cả mọi người của Long Đô đều tò mò, không biết phương xa rốt cục xảy ra chuyện gì.

"Răng rắc!" Lúc này, lại một âm thanh xương gãy vang lên, ngay sau đó tay trái của Man Văn bị cắt đứt, rơi trên mặt đất.

"A! !" Man Văn lần thứ hai kêu thảm một tiếng, sau đó tay phải cũng từ không trung rơi xuống mặt đất.

Đến tận đây, Man Văn dường dường một cường giả Thánh Vực, chỉ còn lại một thân người, tứ chi đã không có.

Lúc này, mười vạn người chơi Bán Thú Nhân xa xa, ngơ ngác nhìn chăm chăm Man Văn bị dẫn vật đến chết đi sống lại!

Sa Vương cứ như vậy trước mặt của bọn họ, tùy ý đùa bỡn cường giả Thánh Vực trong mắt bọn họ!

Giờ phút này, tất cả mọi người trên sân có một loại ảo giác, cái này căn bản không phải cường giả Thánh Vực, không có bất luận khí chất nên có của cường giả Thánh Vực, mà là một người bình thường nhất!

"Phập!" Sa Vương tựa như còn cảm thấy thiếu, đuôi phía sau đâm vào trong ngực Man Văn một cái, nhất thời đâm thấu tâm, một ít nọc độc nhất thời thấm vào trong cơ thể Man Văn ủa!

"A! Cầu, van cầu ngài không nên giết tôi!" Man Văn bất lực cầu xin tha thứ lần thứ hai vang lên!

"Ừm, đâm một chút hắn là không khác biệt lắm!" Sa Vương thì thào tự nói một tiếng, tựa như đang chơi một món đồ chơi bình thường, sau đó đuôi tiếp tục đâm một chút trong ngực Man Văn, máu tươi văng khắp nơi ra!

"Miếu Sát, lực khống chế của ta rất tốt, người hắn là có thể giết chết nó!" Sa Vương quay đầu hướng Hoàng Dật nói một tiếng, sau đó vung đuôi, đem thân thể của Man Văn ném lên không trung!

Man Văn kéo ra một đường pa-ra-bôn trên không trung, hung hăng đập vào mặt đất, trượt một khoảng phía trước, đứng ở bên chân của Hoàng Dật, giống như một con chết không nhúc nhích, đã không có tiếng động.

Sau một khắc, Hoàng Dật lấy ra【 Quỷ Phủ 】truyền kỳ, trước mặt của mười vạn người chơi, trực tiếp hung hăng bổ xuống hướng Man Văn!

"Phập!" Lưỡi rìu cắm vào da thịt, bắn ra vài dòng máu tươi!

Giờ phút này, Hoàng Dật rốt cục đã biết đẳng cấp của Man Văn-- cấp 122!

Man Văn cường giả Thánh Vực cấp 122, so với Hắc Lang, Hắc Xà, tù trưởng Bán Thú Nhân Hoàng Dật trước đó gặp phải đều mạnh hơn. Nhưng cũng là của cường giả Thánh Vực nhất gan nhất Hoàng Dật gặp qua, ít nhất ba gã cường giả Thánh Vực trước cũng không có phát sinh loại chuyện quỳ xuống cầu xin tha thứ. Vì mạng sống, có vài cường giả Thánh Vực cũng sẽ như con người, chuyện gì đều làm được.

"Phốc! Phốc! Phốc!" Lúc này, Man Văn đã trong trạng thái gần chết, thuộc

tính toàn thân giảm mạnh, nhúc nhích đều không được, chỉ có thể bị Hoàng Dật chặt như chặt củi.

"Bẹp!" Rốt cục, Man Văn bị một cái Trọng Phán của Hoàng Dật chém thành huyết nhục khắp bầu trời, hoàn toàn tử vong!

Giây phút ấy, trên người Hoàng Dật liên tiếp tuôn ra hai dòng nước ấm, thoáng cái thăng lên cấp 84!

Xung quanh của hắn không có bất luận đồng đội chia xẻ điểm kinh nghiệm, mà Sa Vương là NPC, sẽ không cướp giật điểm kinh nghiệm của hắn, điểm kinh nghiệm của Man Văn toàn bộ được hắn một người thu.

Tốc độ thăng cấp hiện tại của hắn đã rất chậm, Man Văn sau khi chết, tuy rằng chỉ khiến cho hắn lên tới cấp 84, nhưng cái này đối với cao thủ khác mà nói, có thể cũng là thành quả thăng cấp một tháng!

【 hệ thống nhắc nhở 】: Chúc mừng bạn thu được 【 thành tựu đặc thù 】-【 đẳng cấp đệ nhất 】, thành tựu đặc thù giá trị +1, Nhận Biết +1%, 【 đẳng cấp đệ nhất 】: trở thành người đứng đầu trong bảng đẳng cấp thế giới.

Lúc này, Hoàng Dật thu được một nhắc nhở đặc thù, hắn mở bảng xếp hạng ra nhìn, thình lình phát hiện mình đã leo lên vị trí đứng đầu trên bảng đẳng cấp!

Đây là Hoàng Dật lần đầu tiên lấy được hạng nhất thế giới!

Đẳng cấp tuy rằng không có nghĩa là thực lực thực tế, nhưng đứng đầu bảng đẳng cấp có ý nghĩa tượng trưng rất lớn, đại biểu cho hắn là người cách cấp 100 gần nhất trên thế giới này! Nếu như Đào Phong trước đó không phải hai năm liên tục ngồi trên vị trí đệ nhất của bảng đẳng cấp, phỏng chừng cũng sẽ không được xưng là đệ nhất thế giới!

Mà đệ nhất thế giới trước đó Miyamoto Musashi, vẫn là cấp 83, bám theo hắn.

"Được rồi! Sa Vương, đem những người này giết chết đi!" Lúc này, Hoàng Dật quay đầu nhìn mười vạn Bán Thú Nhân xung quanh một chút, dường như nhìn một đồng chuyện vặt, không mang theo tình cảm hướng Sa Vương nói.

"Được!" Sa Vương nói xong, thân thể chợt lóe, lập tức chạy vào đoàn người!

Sa Vương đến chỗ nào, mặt đất chỗ ấy bỗng nhiên toát ra một gai nhọn, rậm rạp, đem mọi người trong phạm vi toàn bộ hất lên không trung!

Chỉ một thoáng, mười vạn người chơi dường như pháo hoa, tất cả đều bị đâm vọt lên cao, tràng diện đồ sộ không gì sánh được!

"Ầm ầm ầm!" Sau một khắc, mười vạn thi thể và mười vạn trang bị, tất cả đều rơi xuống trên mặt đất.

Mười vạn người chơi này ngay cả một lần công kích của Sa Vương đều đối phó không nổi, tất cả đều bị giết ngay!

Đến tận đây, Hoàng Dật trong sự kiện lệnh truy sát, lại thu được một lần thắng lợi, cường giả do thánh địa Bán Thú Nhân tự mình phái đi ra đều không làm gì được hần.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn về phía đồ rơi ra của Man Văn, gã chỉ tuôn ra ba dạng vật phẩm, có hai cái đều là trang bị, phân biệt là mũ giáp và đai lưng của cấp 120, hai cái đều là trang bị cam cực phẩm, có thuộc tính Tá Quang cực phẩm.

Hoàng Dật có chút thất vọng, Man Văn và tù trưởng Bán Thú Nhân như nhau, cũng không có rơi ra trang bị truyền kỳ, trang bị truyền kỳ vô cùng hi hữu, không phải mỗi một cường giả Thánh Vực đều có. Trước đó Hắc Lang và Hắc Xà đều có truyền kỳ, bởi vì bọn họ là ba đại tướng quân dưới trướng của Sa Đạo Vương, Sa Đạo Vương là vương giả mấy thời đại của Thê Lương Sa Địa, thu được thứ tốt đương nhiên là phân cho ba đại thủ hạ đặc lực nhất. Mà Man Văn tại thánh địa Bán Thú Nhân, phỏng chừng chỉ là một tiểu lâu la, tự nhiên sẽ

không được chiếu cố trọng điểm.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 351: Song Đầu Lân

Sau đó, Hoàng Dật kiểm tra vật phẩm thứ ba, đây là một trử vật giới chỉ, nhưng hình thức mơ hồ có chút giống với [trử vật giới chỉ Bá Vương khế ước] trong tay Hoàng Dật, nhưng có vẻ cao quý hơn, cả vật thể trong suốt, có chút như là thủy tinh.

Lúc này, trử vật giới chỉ như thủy tinh lẳng lặng nằm trong cát, dưới ánh mặt trời tản ra ánh sáng ngọc, dường như bảo tàng chôn trong sa địa vô số năm, hiện tại vừa mới lộ ra, tái hiện nhân gian.

Hoàng Dật cúi người cầm lấy trử vật giới chỉ, kiểm tra một phen.

Sau một khắc, hấn ngấn ra, trử vật giới chỉ dĩ nhiên có thuộc tính, cái đó và [trử vật giới chỉ Bá Vương khế ước] của hấn như nhau, là một cái trử vật giới chỉ có thuộc tính, tương đương với một trang bị!

[trử vật giới chỉ thánh vương khế ước] (trang bị tím, đồ trang sức - trử vật giới chỉ)

Phòng ngự ma pháp: 54

Lực lượng +50

Thể chất +50

Nhanh nhẹn +50

Tỷ lệ rơi đồ gấp đôi

Độ bền: 800/800

Đăng cấp yêu cầu: 50

Trang bị đánh giá: 200

Vật phẩm giải thích: một trữ vật giới chỉ có thuộc tính.

Trữ vật giới chỉ thánh vương khế ước, tốt hơn so với trữ vật giới chỉ Bá Vương khế ước trong tay hắc, bảo lưu lại thuộc tính tỷ lệ rơi đồ gấp đôi, còn thêm 50 điểm lực lượng, thể chất, nhanh nhẹn, tuy rằng tăng thêm không nhiều lắm, nhưng những thuộc tính này tương đương với tặng không, là trữ vật giới chỉ của người khác không có.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức thay trữ vật giới chỉ này, chiếc nhẫn mang trên ngón tay của hắc, có cảm giác sặc sỡ loá mắt.

Sau đó, Hoàng Dật kiểm tra bên trong trữ vật giới chỉ, kiểm kê một phen.

Trong trữ vật giới chỉ của Man Văn, phần lớn là một ít tài liệu hi hữu, đối với người chơi nghề nghiệp sinh hoạt mà nói là một tài phú lớn, giá trị phỏng chừng trăm triệu kim tệ.

Kiểm tra hồi lâu, Hoàng Dật vẫn muốn tìm kiếm thân ảnh của năng lượng thạch, tiêu hao phẩm thiếu nhất hiện tại của hắc cũng là năng lượng thạch, nhưng tìm rất lâu cũng không có.

Kế tiếp, Hoàng Dật đem toàn bộ trong trữ vật giới chỉ chuyển ra.

Thu hoạch ngày hôm nay vẫn là hơi ít một ít, chỉ thu được một ít phụ trợ, không giống vài lần trước đánh chết cường giả Thánh Vực, hoặc thu được trang bị truyền kỳ, hoặc thu được sách kỹ năng cường đại, đối với thực lực có tăng lên thực tính.

"Miếu Sát, thú cười Tấn Mãnh Long của người quá yếu, nên thay đổi!" Lúc

này, Sa Vương bỗng nhiên hướng Hoàng Dật nói.

"Ừm!" Hoàng Dật gật đầu, "Quả thật yếu hơn một ít, qua một thời gian tôi sẽ đi Ma Thú Sơn Mạch bên kia, bắt một con thú cười hoàn toàn mới."

Tấn Mạnh Long biến dị của hắn, là bắt được lúc cấp sáu mươi, khi đó sử dụng vô cùng cường đại. Nhưng hiện tại hắn đã cấp 84, còn dùng Tấn Mạnh Long đã có chút thấp.

Đối với người chơi bình thường mà nói, Tấn Mạnh Long biến dị là thú cười thần cấp chỉ có thể gặp mà không thể cầu, nhưng đối với nhân vật như Hoàng Dật mà nói, cũng đã có chút theo không kịp thực lực của hắn, là thời gian đi bắt một con thú cười cấp 90.

"Không, người không cần đi Ma Thú Sơn Mạch, ở đây có sẵn một con." Sa Vương nói xong, đem một thứ ném tới trước mặt Hoàng Dật.

Hoàng Dật cúi đầu nhìn, bỗng nhiên ngẩn ra.

Trước mắt là thú cười Song Đầu Lân của Man Văn!

Lúc này nó nằm trên mặt đất, tại trước mặt Sa Vương không dám phản kháng.

"Con súc sinh này là Song Đầu Lân, hiện tại có thực lực cấp 115, là ma thú trình tự thánh ma, đối với người hiện tại mà nói, đã là thú cười cường đại không gì sánh được." Sa Vương nhàn nhạt nói, "Man Văn đã chết, nhưng thú cười này lại không chết, nói rõ hai bên cũng không có ký kết chủ tớ khế ước, thú cười này hẳn là dùng dây cương buộc định, cũng là sợi dây trên người nó."

Hoàng Dật nghe vậy, lập tức nhìn Song Đầu Lân, phát hiện trên người nó quả nhiên có một sợi dây cương, có chút giống với dây cương Địa Long Hành.

Man Văn sau khi chết, tương đương với đem thú cười bạo ra, Hoàng Dật thoáng cái thu được một con thú cười trình tự Thánh Vực cường đại, đây là thú

cười hân hiện tại không bắt được.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức cúi người, nắm sợi dây cương.

【 hệ thống nhắc nhở 】: Bạn thu được thú cười Song Đầu Lân (cấp năm đỉnh cấp), thực lực của Song Đầu Lân sẽ căn cứ đẳng cấp của bạn để tiến hành điều chỉnh nhất định.

【 Song Đầu Lân 】(cấp năm đỉnh cấp, cấp 115, tạm giảm xuống cấp 84)

Tốc độ: cấp bốn cao cấp

Công kích: cấp sáu sơ cấp

Phòng ngự: cấp năm đỉnh cấp

Sinh mệnh: cấp năm đỉnh cấp

Công kích cự ly: xa nhất 150 mét

Phương thức công kích:

Đầu bên trái có băng hệ năng lực, có thể sử dụng Băng Tiễn thuật (tầm bắn 150 mét, kỹ năng công kích đơn thể)

Đầu bên phải có hỏa hệ năng lực, có thể sử dụng Phun Hỏa Thuật (tầm bắn 100 mét, kỹ năng công kích quần thể)

Tứ chi có công kích năng lực, có thể dùng bốn trảo, hàm răng, đầu lưỡi để công kích kẻ địch

Song Đầu Lân là thú cười cấp năm đỉnh cấp, cao hơn bốn trình tự so với thú cười Tấn Mãnh Long hiện tại của Hoàng Dật, Tấn Mãnh Long của hắn là thú cười cấp bốn đỉnh cấp, lên trên hắn là cấp năm sơ cấp, trung cấp, cao cấp, sau đó mới là đỉnh cấp.

Đỉnh cấp đã trở thành đỉnh phong, đại biểu cho vương giả tuyệt đối trong cấp bậc đó, giống như Bá Vương Long trong cấp bốn, người chơi giai đoạn hiện nay ngay cả thú cưỡi cấp bốn sơ cấp đều còn chưa có, mà Song Đầu Lân cũng đỉnh phong bên trong thú cưỡi cấp năm! Đặc biệt quan trọng nhất là công kích năng lực, đạt được cấp sáu sơ cấp!

Phòng chừng trong một thời gian dài, Song Đầu Lân đều là độc lĩnh phong tao.

Bất quá hiện tại, Song Đầu Lân cường đại sợ hãi thực lực của Sa Vương, nằm xụi lơ trên mặt đất.

Hoàng Dật cúi thân, đưa tay sờ sờ hai đầu của Song Đầu Lân, trấn an một chút, Song Đầu Lân rất nhanh liền an tĩnh lại.

Một lát sau, con mắt trong hai đầu trái phải của Song Đầu Lân, dịu ngoan nhìn chăm chăm Hoàng Dật, sau đó hai cái đầu vô cùng thân thiết cọ cọ tay của Hoàng Dật. Rốt cuộc đã biết Hoàng Dật là chủ nhân mới của nó.

"Đứng lên đi!" Kế tiếp, Hoàng Dật vỗ vỗ hai cái đầu của Song Đầu Lân, khẽ cười nói.

Sau đó, vậy Song Đầu Lân lập tức đứng lên, khôi phục lại dáng dấp dữ tợn trước đó, trong mắt lóe ra hồng quang, răng nanh chảy nước dãi, ăn mòn hạt cát trên đất.

Ngay sau đó, Hoàng Dật cười lên Song Đầu Lân.

Loại cảm giác này không giống với cưỡi Tấn Mãnh Long, Hoàng Dật có thể rõ ràng cảm thụ được khí huyết cực kỳ cường đại của Song Đầu Lân, khí tức vượt xa Tấn Mãnh Long! Giống như cưỡi một chiếc xe tăng, đi tới đâu, nơi ấy sẽ bị nghiền nát.

"Sa Vương, lần này cảm ơn người ra tay, nếu như không phải người phát ra

uy phong lắm liệt, vậy uy phong của ta cũng sẽ bị quét rác." Hoàng Dật quay đầu hướng Sa Vương nói.

Ngày hôm nay hoàn toàn là Sa Vương ra tay, Hoàng Dật chỉ là nhật tiện nghi mà thôi, lần này so với bất luận cái gì trước đó một lần đều thấp hơn. Trước đó vô luận là giết Hắc Lang, Hắc Xà, hay là tù trưởng Bán Thú Nhân, Hoàng Dật đều tốn công phu rất lớn, thậm chí còn đối mặt sống chết, mà lần này cũng rất thuận lợi.

"Không có việc gì, ta mấy ngày nay cũng là bị nó ồn ào muốn chết, ngủ đều ngủ không yên ổn." Sa Vương nhàn nhạt nói.

Kế tiếp, Hoàng Dật liền cười Song Đầu Lân trở về Long Đô, dọc theo đường đi có một vài người chơi từ Long Đô đi ra, tựa như muốn xem trò vui, nhưng mà bọn họ chỉ nhìn thấy Hoàng Dật trở về.

Khi bọn họ thấy thú cười Song Đầu Lân của Man Văn, đã bị Hoàng Dật cười, nhất thời rõ ràng kết quả của chuyện này.

...

Cùng lúc đó, trong đại sảnh thị chính của Phong Chi Quốc Độ, một đám cao tầng đang ngồi vây quanh một chỗ, trên mặt mỗi người đều là một vẻ ngưng trọng.

"Đại ca, hiện tại Miếu Sát mượn hơi con bò cạp kia, đem Man Văn giết chết, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?" Một người cao tầng nhíu mày hỏi.

"Xin lỗi, cái này là lỗi của tôi!" Băng Phong Thủy Hồn thở dài một hơi, "Tôi bước này vẫn là đi hơi sớm, tôi cho rằng Man Văn ra tay, nhất định có thể giết chết Miếu Sát, lớn mạnh thanh thế cho chúng ta, cho nên không nhịn được nhảy ra, công khai thân phận phía sau của chúng ta, không ngờ rằng lần này ngay cả Man Văn đều chết ở trong tay của Miếu Sát."

"Kế tiếp, chúng ta chắc chắn sẽ bị Miếu Sát điên cuồng trả thù, thắng đó giống như chó điên, có thù tất báo, tất cả kẻ địch đều bị nó cắn chết." Một người phụ nữ hơn ba mươi tuổi phát biểu ý kiến của mình, "Hiện nay, chúng ta có hai biện pháp giải quyết. Biện pháp thứ nhất, là giống như lần trước tranh đoạt Long Đô sau khi thất bại, cho Miếu Sát một số tiền, thắng này tuy rằng là chó điên, nhưng tin dự vẫn là không tồi, lần trước chúng ta cho hãn tiền, hãn cũng không có đến tìm chúng ta."

"Không được!" Một người trung niên lập tức lắc đầu, kiên quyết phủ định, "Chúng ta vừa rồi mới công khai tuyên chiến với Miếu Sát, toàn bộ thế giới đều đang nhìn chúng ta, lúc này xin lỗi nhất định sẽ bị toàn bộ thế giới nhục nhã, công hội chúng ta cũng tương đương với biến hướng xong đời, loại chuyện này tôi không chịu nổi!"

"Đúng vậy! Tôi cũng không chịu nổi, lần trước lão tử cũng rất ghen khuất, lần này nhất định phải báo thù! Không chết không thôi với Miếu Sát, công hội chúng ta có năm trăm vạn người, trong tay còn khổng chế nhiều công hội kết minh như vậy, hơn mười triệu hội viên, hoàn toàn có thể đánh một trận với Miếu Sát!" Người còn lại vẻ mặt dữ tợn tàn bạo nói.

"Cho nên chúng ta chỉ có thể thực hành biện pháp giải quyết thứ hai." Người phụ nữ hơn ba mươi tuổi bỗng nhiên nói, "Chúng ta vẫn mở ra Thiên Mạc kết giới thủ hộ thành phố chúng ta, như vậy Miếu Sát không đi vào được, bảo tồn bộ mặt của chúng ta, có thể cho chúng ta tiếp tục đối kháng với Miếu Sát, duy trì phong cảnh mặt ngoài. Nhưng cứ như vậy, Thiên Mạc kết giới tiêu hao ma pháp thạch, tương đương với một con số trên trời, tôi tính toán một chút, nếu như liên tục mở ra Thiên Mạc kết giới, như vậy tài chính thu nhập mỗi ngày của công hội chúng ta, muốn xuất ra 70% để duy trì Thiên Mạc kết giới."

"Hư!" Sau một khắc, tất cả mọi người đều hít một hơi!

Thiên Mạc kết giới dù rằng an toàn, có thể vẫn bảo hộ công hội thành phố, nhưng ma pháp thạch tiêu hao lại khiến cho nhiều người không thể chịu đựng.

Trước đó Hoàng Dật đi xâm lược những công hội kia, không có một công hội nào liên tục mở ra Thiên Mạc, bởi vì lượng tiêu hao của ma pháp thạch quá lớn, công hội nhỏ căn bản không gánh nổi. Mà Phong Chi Quốc Độ, đã là công hội xếp hạng 21 của khu Trung Quốc, thuộc về nhóm công hội lớn nhất khu Trung Quốc, nhưng mặc dù là bọn họ cũng rất khó chấp nhận.

"Không, biện pháp này cũng không được, chúng ta còn phải nghĩ biện pháp khác!" Một người cao tăng lập tức lắc đầu nói.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 352: Thần Vô Minh

"Như vậy đi!" Lúc này, Băng Phong Thủy Hồn bỗng nhiên nói: "Chúng ta trước mở ra Thiên Mạc kết giới, phòng ngừa mấy ngày nay Miếu Sát tiến đến quấy rối. Đồng thời, chúng ta hiệu triệu thành viên Bán Thú Nhân, giựt giây bộ lạc phía sau của bọn họ, hướng thánh địa Bán Thú Nhân phát sinh thỉnh cầu, để cho bọn họ phái một ít cường giả Thánh Vực đến đây, tiếp tục ở bên ngoài Long Đô kêu gào. Đồng thời chúng ta sáng tạo một công hội mới, chiến kỳ cắm ở bên ngoài của Long Đô, đem khu vực ngoài Long Đô chiếm giữ, như vậy Miếu Sát không có biện pháp thăng cấp lãnh địa phụ. Bởi vì mở rộng lãnh địa, cũng là mở rộng hình tròn hướng ra ngoài, nhất định bao trùm đến phạm vi lãnh địa của chúng ta, đây là xung đột, hệ thống không cho phép hãn thăng cấp lãnh địa. Trừ phi Miếu Sát có thể đi ra đem lãnh địa của chúng ta tiêu diệt, khiến cho lãnh địa của chúng ta một lần nữa biến thành vô chủ mới được, nhưng bên ngoài có cường giả Thánh Vực, ai đi ra thì phải chết."

"Ừm! Biện pháp này không tồi!" Một người cao tăng lập tức phụ họa "Biện pháp này chỉ cần ra tiền sáng tạo công hội mới, so với tiêu hao của liên tục mở ra Thiên Mạc mà nói không tính cái gì."

Lần này, cao tăng ngồi xung quanh đều gật đầu, cảm thấy biện pháp này được.

Kế tiếp, Băng Phong Thủy Hồn quay đầu nhìn một người nam gầy gò sắc mặt tái nhợt bệnh trạng nói: "Thần Vô Minh, chuyện này anh đi làm! Anh trước tiên lui ra công hội chúng ta, đi sáng tạo công hội mới."

"Khụ khụ! Tốt!" Nam tử tên Thần Vô Minh ho khan một tiếng, dường như người bệnh nặng, suy yếu địa đầu.

...

Ngày hôm sau, Hoàng Dật ăn xong bữa sáng, đi diễn đàn nhìn một chút.

"Man Văn quỳ xuống xin lỗi hướng Miếu Sát, Bán Thú Nhân toàn bộ mất hết mặt mũi! Sát Thần mượn lực Sa Vương, tiếp tục kiêu ngạo!"

"Miếu Sát liên tục thắng hai cấp, vượt mặt Miyamoto Musashi thành đệ nhất thế giới! Miyamoto Musashi biểu thị tạm thời ướp lạnh, toàn lực đuổi theo!"

Quả nhiên, Man Văn tử vong lập tức leo lên trang đầu của diễn đàn, Hoàng Dật vào nhìn một chút!

Bài post ngay từ đầu là một video, miêu tả sự kiện ngày hôm qua đánh chết Man Văn, bắt đầu từ người chơi Bán Thú Nhân ngoài lãnh địa kêu gào, đến Hoàng Dật tăng lên lãnh địa phạm vi, rồi đến Man Văn quỳ xuống xin lỗi, rồi đến Sa Vương đem Man Văn ngược tàn và cuối cùng bị Hoàng Dật giết chết. . . Được quay lại hoàn chỉnh, truyền tới diễn đàn.

Kế tiếp, tác giả của bài post phát biểu ý kiến của mình --

"Tin tưởng các vị sau khi xem xong video trên, một màn chấn động nhất cũng là Man Văn quỳ xuống xin lỗi, nó đường đường một cường giả Thánh Vực, nhân vật đại biểu cho thánh địa Bán Thú Nhân, dĩ nhiên quỳ gối trước mặt của kẻ địch, thay mặt toàn bộ Bán Thú Nhân xin lỗi, cái này tương đương với một lần nhục nhã của toàn bộ chủng tộc Bán Thú Nhân. Sự kiện truy sát lần này phát triển đến bây giờ, Miếu Sát đã thu được một thắng lợi chưa từng có, lần này, chủng tộc Bán Thú Nhân hoàn toàn mất hết mặt mũi."

"Tin tưởng hiện tại tất cả người chơi Bán Thú Nhân, sẽ cảm thấy ghen khuất phát ra từ đáy lòng, phương diện Bán Thú Nhân một lần rồi lại một lần xuất kích, vô luận là người chơi hay là thể lực NPC, đều cùng đối phó Sát Thần, nhưng mỗi một lần đều bị Sát Thần đánh bại! Bất quá người viết cho rằng, lúc này thống khổ nhất hẳn là Phong Chi Quốc Độ của Băng Phong Thủy Hồn, bọn

họ trước đó từ phía sau đi lên đài, trước vốn dĩ muốn mượn uy phong của Man Văn lớn mạnh danh tiếng của mình, nhưng hiện tại Man Văn đã bị giết, bọn họ trở thành mục tiêu chói mắt nhất. Mọi người đều biết, Sát Thần là một người tâm ngoan thủ lạt, có thù tất báo, hơn nữa là hung hăng trả thù gấp mười gấp trăm lần, tiếp theo hẳn nhất định sẽ mở ra điên cuồng trả thù đối với Phong Chi Quốc Độ! Phong Chi Quốc Độ công hội cỡ lớn xếp hạng 21 vị của khu Trung Quốc, tiền cảnh khó khăn. . ."

Thấy xong bài post này, trong lòng Hoàng Dật gật đầu, kế tiếp hẳn quả thật là muốn trả thù Phong Chi Quốc Độ. Mấy ngày nay hẳn bị nhốt tại Long Đô, vẫn không cách nào đi ra ngoài, mà hội viên dưới trướng của Anh Hùng công hội mỗi ngày đều bị Phong Chi Quốc Độ đánh chết, mỗi ngày mấy vạn người thương vong đặt ở trong lòng của hắn. Mà hắn lại không cách nào ra mặt, bị người coi là người nhát gan người nhu nhược, đã khiến cho một ít hội viên trong công hội thất vọng đau khổ, thù hận này đã nhen mấy ngày, hiện tại hắn muốn lập tức thả ra.

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn bài post khác. Ngày hôm qua hắn thăng lên đệ nhất của bảng đẳng cấp bị làm cho sôi sục, trong cái này phản ứng của Miyamoto Musashi là kịch liệt nhất, từ sau khi Đạo Phong ẩn lui, hắn ta vẫn là đệ nhất bảng đẳng cấp. Hiện tại hắn ta bị Hoàng Dật vượt mặt, đơn giản làm ra hành động ướp lạnh, tạm thời biến thành người ướp lạnh, một ngày hai mươi bốn tiếng đồng hồ luyện cấp, loại tốc độ này vượt xa Hoàng Dật, đuổi theo chỉ là thời gian vấn đề.

"Miếu Sát nhát gan cáo mượn oai hùm, dựa vào Sa Vương, hại chết mười vạn Bán Thú Nhân!"

"Mười vạn Bán Thú Nhân cáo mượn oai hùm, dựa vào Man Văn, bị Sát Thần giết chết!"

Lúc này, Hoàng Dật thấy hai chủ đề nóng kề bên, tiêu đề của hai bài post đều là đồng nhất một hình thức. Bất quá cái trên là của người chơi Bán Thú Nhân, dùng để nhục nhã Hoàng Dật, cái dưới là của người hâm mộ Hoàng Dật, dùng

ngôn ngữ đồng dạng phản kích người chơi Bán Thú Nhân, hai phương mắng nhau túi bụi.

Trong khoảng thời gian này, tuy rằng rất nhiều Bán Thú Nhân vũ nhục Hoàng Dật, liệt hẳn vào kẻ thù chung, dùng các loại ngôn ngữ công kích nhục nhã, nhưng người hâm mộ của Hoàng Dật cũng không tỏ ra yếu kém, vẫn đều nói thay hẳn.

"Sát Thần uy phong nhất thời, kế tiếp chắc chắn gặp Bán Thú Nhân lôi đình phản kích!"

Lúc này, Hoàng Dật lại nhìn thấy một bài post liên quan với mình, người đăng bài post này là Vô Tâm Truy Ưc, là đại danh nhân trong diễn đàn, nổi danh cùng đám người Thi Nhân, Văn Đào.

Hoàng Dật lập tức đi vào nhìn một chút.

"Ngày hôm qua trong sự kiện Man Văn quỳ xuống xin lỗi, Miếu Sát tuy rằng thu được một thắng lợi chưa từng có, nhưng bởi vậy chôn xuống một mối họa lớn! Tại trước đó, lệnh truy sát chỉ là một hành động mà thánh địa Bán Thú Nhân vì chiếu cố các bộ lạc Bán Thú Nhân dưới trướng mà áp dụng, mục đích chân chính cũng không phải là vì đánh chết Miếu Sát, mà là vì trấn an Bán Thú Nhân các nơi thế giới. Bọn họ chỉ phái Man Văn một vị cường giả truy sát Miếu Sát, độ mạnh yếu còn không lớn, Miếu Sát vẫn có tự do rất lớn."

"Nhưng ngày hôm qua Man Văn quỳ xuống xin lỗi, có thể khiến tính chất của chuyện này hoàn toàn xảy ra thay đổi! Cái này tương đương với đánh vào mặt của thánh địa Bán Thú Nhân, đem thánh địa Bán Thú Nhân hoàn toàn kéo xuống, cái này không còn đơn thuần là chuyện của một hai bộ lạc Bán Thú Nhân, mà là biến thành chuyện của thánh địa Bán Thú Nhân! Bọn họ phải làm ra phản kích, bằng sẽ không còn uy tín!"

"Thánh địa Bán Thú Nhân có bao nhiêu cường đại? Tôi không cách nào đánh giá, nhưng có thể khẳng định chính là, Man Văn tại thánh địa Bán Thú Nhân là

tiểu nhân vật bình thường, thánh địa Bán Thú Nhân hoàn toàn có thể phái ra hơn mười cường giả Thánh Vực, thành một chi quân đoàn Thánh Vực chinh chiến Anh Hùng công hội, trực tiếp đem Long Đô san bằng! Đem Miếu Sát giết tới luân hồi mới thôi! Miếu Sát tuy có Sa Vương cấp 195 làm chỗ dựa, nhưng dưới loại cục diện này Sa Vương cũng đành ôm hận mà chết! Nếu như tôi sở liệu không sai, ngày hôm nay thánh địa Bán Thú Nhân sẽ làm ra hành động. . ."

Quan điểm của bài post này Hoàng Dật cũng nhận thức, ngày hôm qua Man Văn quỳ xuống xin lỗi, ảnh hưởng tạo thành đối với thánh địa Bán Thú Nhân thật sự quá mức ác liệt, kế tiếp thánh địa Bán Thú Nhân khẳng định sẽ phát ra phản kích càng hung mãnh hơn.

Bất quá hãn cũng không vội, binh đến tướng cản, nước đến đất dâng, đối phương làm ra cái dạng phản kích gì, hãn liền làm ra cái dạng ứng đối đó.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiến vào trong Thế Giới Thứ Hai.

Bản thể của Hoàng Dật vẫn phụ trách luyện cấp, mà hóa thân thì xử lý việc khác.

"Miếu Sát, ngày hôm nay chỉ có hơn năm ngàn hội viên ngộ hại tại khu vực dã ngoại! Xem ra Phong Chi Quốc Độ bên kia thu thế tiến công." Lúc này, Hoàng Dật lại thu được một tin tức, là bộ trưởng bộ sự vụ Dật Phong gửi tới. Ngày hôm qua Man Văn chết sản sinh hiệu quả rất lớn, ngày hôm nay số hội viên bị hại của công hội rõ ràng ít hơn ngày hôm qua.

"Cần tôi đứng ra không?" Hoàng Dật hỏi.

"Không cần, kẻ địch bị chúng ta giết nhiều hơn, phần tử hiếu chiến Tịch Dương đã hướng đoàn chiến trường của hãn hạ lệnh phản kích, hiện tại chúng ta đã bắt đầu giết hội viên của Phong Chi Quốc Độ, ngày hôm nay đã tại khu vực dã ngoại giết hơn năm vạn người bọn họ." Dật Phong hồi phục nói.

Hoàng Dật khẽ gật đầu, để Tịch Dương buông tay đi làm, không can thiệp

nhiều.

"Tiểu Mê Đồ, mấy ngày nay thu thập tư liệu chi tiết Phong Chi Quốc Độ của!" Hoàng Dật gửi một tin tức cho bộ trưởng bộ phận hậu cần Tiểu Mê Đồ. Đây là công hội đối địch lớn nhất từ trước tới nay Hoàng Dật đối mặt, muốn trả thù bọn họ, phải lý giải sâu hơn một ít.

"Đã gom góp, bọn họ là công hội cỡ lớn, tư liệu có rất nhiều, tôi đã an bài một đoàn tình báo toàn lực phụ trách chuyện này." Tiểu Mê Đồ lập tức trả lời.

"Cảng kia xây dựng thế nào?" Hoàng Dật hỏi tiến độ của cảng cạnh biển.

"Tôi đã người chơi an bài nghề nghiệp sinh hoạt toàn lực xây dựng, dự tính trong một tháng là có thể xây xong một cảng siêu cấp, có thể dung nạp hơn một ngàn viễn dương đại hạm đồng thời ra vào cảng. Thế nhưng phương diện tài chính hiện tại tương đối khẩn trương, loại tốc độ xây dựng này đối với tài chính đầu tư quá lớn, chúng ta có nên thả chậm tốc độ hay không?"

"Không cần, tiếp tục đầu tư, không cần quan tâm vấn đề tiền. Hiện tại Bá Vương đang mang theo đoàn mạo hiểm tìm bảo tàng, hẳn là sẽ tìm được, đến lúc đó có một số tiền." Hoàng Dật trả lời. Bá Vương đã mang theo đoàn mạo hiểm Anh Hùng Chi Quang dưới trướng, tìm kiếm bảo tàng của Lôi Trạch Tư khá lâu, dựa theo tốc độ của bọn họ hẳn là sắp tìm được rồi.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại gửi tin tức cho mấy người phụ trách còn lại, hỏi chuyện một chút, lý giải tình huống hiện tại của công hội. Anh Hùng công hội giống như là một cỗ máy, các bộ phận đều phối hợp chặt chẽ, thôi động cỗ máy không hề tiến tới. Mong tưởng của mọi người, đều đặt trên cỗ máy này.

Đúng lúc này, trong trời đất bỗng nhiên vang lên một âm thanh cuồn cuộn cổ xưa, vang lên toàn bộ Thế Giới Thứ Hai --

"【 hệ thống thông báo 】: Bởi 【 Sát Thần 】 nhục nhã và sát hại cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân【 Man Văn 】, thánh địa Bán Thú Nhân ở Trung Ương

đại lục trải qua thương nghị, quyết định phái ra một trăm cường giả Thánh Vực, tạo thành quân đoàn Thánh Vực, tự mình đi đến đại lục khu Trung Quốc truy sát 【 Sát Thần 】."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 353: Một Trăm Cường Giả Thánh Vực

Giây phút ấy, tất cả người chơi ngẩn ra, sau đó cảm thấy run sợ phát ra từ đáy lòng!

Một trăm cường giả Thánh Vực! Đây là sự kiện chưa từng có từ khi Thế Giới Thứ Hai mở ra tới nay!

Rất nhiều người chơi bình thường ngay cả một cường giả Thánh Vực cũng không có gặp qua, chỉ có trong một vài bộ lạc lớn, mới có một gã cường giả trình tự Thánh Vực, ví dụ như Hoàng Dật trước đó giết chết tù trưởng Bán Thú Nhân. Nhưng lần này, thánh địa Bán Thú Nhân lại một hơi phái ra một trăm người!

Giờ phút này, tất cả mọi người chỉ có một suy nghĩ -- Hoàng Dật gặp đại họa rồi!

Một gã cường giả Thánh Vực, Hoàng Dật có thể có thể dựa vào phương thức mưu lợi giết chết đối phương, nhưng một trăm cường giả Thánh Vực đó chính là lực lượng tuyệt đối, hoàn toàn có thể nghiền nát bất luận tồn tại gì trên đại lục này!

Lần này, Hoàng Dật chân chính chọc giận đối phương. Ngày hôm qua sự kiện Man Văn quỳ xuống xin lỗi, đã đem thánh địa Bán Thú Nhân bức tới tuyệt lộ, loại sỉ nhục này chỉ có thể dùng lửa giận mạnh mẽ nhất tới cọ rửa!

Mà cái thông báo này, cũng lần đầu thể hiện ra thánh địa của một chủng tộc rất cực có bao nhiêu cường đại. Bán Thú Nhân là một trong một trăm chủng tộc bình thường của Thế Giới Thứ Hai, thánh địa ở vào Trung Ương đại lục hạch tâm khu vực của Thế Giới Thứ Hai, đại biểu cho thực lực mạnh nhất của toàn bộ

chúng tộc Bán Thú Nhân.

Thực lực của thánh địa trước đó vẫn là mộng lung mơ hồ, không thấy rõ ràng, tất cả mọi người biết nó rất cường đại, nhưng cụ thể cường đại đến cái tình trạng gì thì không ai biết. Nhưng một tiếng thông báo này vang lên, tạm thời hiển lộ ra một góc tảng băng của thánh địa Bán Thú Nhân, bọn họ một hơi có thể phái ra một trăm cường giả Thánh Vực. Hơn nữa cái này chỉ là một phần nhỏ mà thôi, thực lực chân chính toàn bộ bày ra, không biết sẽ cường đại đến nông nổi nào.

"Dật ca, kế tiếp làm sao bây giờ? Bọn họ trước đó chỉ phái ra một cường giả Thánh Vực mà thôi, hiện tại thoáng cái phái ra một trăm, chỉ sợ là mang tâm lý phải giết!" Lúc này, Hoàng Dật thu được tin tức khẩn cấp của Tần Thời Vũ.

"Triệu tập người phụ trách các phòng ban, lập tức mở họp!" Hoàng Dật trực tiếp gửi một tin tức cho Tần Thời Vũ, sau đó trực tiếp đi đến đại sảnh thị chính!

Dọc theo đường đi, tất cả người qua đường đều quay đầu nhìn Hoàng Dật, không có bất luận kẻ nào nói, bầu không khí tràn đầy ngưng trọng.

Trên bầu trời bay tới mây đen, che đầy mặt trời, phủ một bóng đen lớn, dường như đi tới đêm trước chiến tranh.

Tất cả hội viên của Anh Hùng công hội, đều đã cột vào trên một thuyền với Hoàng Dật, bị ép tham dự vào trận truy sát này, đối mặt lửa giận của một trăm cường giả Thánh Vực. Hy vọng của bọn họ, tất cả đều trên người Hoàng Dật.

Hoàng Dật mặt không biểu tình, không có toát ra tâm tình sợ hãi hoặc là tự tin, cũng như bình thường, không ai nhìn ra suy nghĩ nội tâm của hắn.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền đi tới đại sảnh nghị sự của đại sảnh thị chính, hắn là người thứ nhất đến, trong đại sảnh nghị sự vắng vẻ, gió thổi ngoài cửa sổ tiến đến, thổi tới trên người cô linh của hắn.

Hoàng Dật đi tới trước cửa sổ, nhìn đầu cùng ngoài Long Đô, ánh mắt thâm

thúy dường như xuyên thấu vô tận chưa từng có, nhìn thấy bờ biển xa xôi. Chỗ đó đang có một trăm cường giả Thánh Vực vượt biển, trèo đèo lội suối, hùng hổ đi đến hướng hắc!

Lúc này Long Đô, dường như một con thuyền lá ngoài hải dương tùy thời đều lật úp.

"Dật ca, có biện pháp không?" Lúc này, phía sau truyền đến âm thanh của Tần Thời Vũ, sau đó cô ấy đi tới đứng bên cạnh của Hoàng Dật, mang đến một làn gió thơm.

"Anh còn đang suy nghĩ." Hoàng Dật trầm ngâm một tiếng, ánh mắt nhìn đại sảnh thị chính, lúc này đường chủ pháp sư đường Quang Minh Ác Ma, đang cùng đường chủ mục sư đường Ngạo Mạn Tử Thần sóng vai đi tới.

" Hoa Hồng Ngục Giam các người thật sự là nhân tài đông đúc! Không có bọn họ, công hội chúng ta căn bản không có cách nào phát triển cấp tốc như thế." Đôi mắt đẹp của Tần Thời Vũ cũng nhìn chăm chăm cao tầng công hội phía dưới lần lượt đến, bọn họ trên cơ bản toàn bộ đều là đến từ Hoa Hồng Ngục Giam, là anh em hiểu rõ của Hoàng Dật.

"Thật ra bọn họ chỉ là một phần nhỏ, các nơi thế giới đều có người của Hoa Hồng Ngục Giam. Đợi thời cơ thích hợp, anh sẽ khiến cho những anh em trong Hoa Hồng Ngục Giam hiện ra, hơn nữa tổ chức chúng ta đã rải một ít thế lực ở các nơi thế giới, hai bên cộng lại mới là diện mạo cuối cùng của chúng ta." Hoàng Dật nói xong, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, buồn bã nói: "Mọi người đều cho rằng, thánh địa Bán Thú Nhân chỉ thể hiện một góc băng sơn, lại không biết rằng, chúng ta cũng chỉ là thể hiện một góc băng sơn."

Lúc này, mây đen trên bầu trời rất cực nhẹ nhàng đi qua, ánh dương ấm áp rọi xuống, chiếu vào trên mặt của Hoàng Dật.

Trên bầu trời, một con hùng ưng đang giương cánh bay lượn.

...

Đợi một hồi, hơn mười cao tăng của Anh Hùng công hội lần lượt đi tới đại sảnh nghị sự, ngồi vây quanh một bàn tròn lớn.

"Được rồi, mọi người cơ bản đều đến đông đủ, chúng ta bắt đầu đi!" Hoàng Dật nhìn chung quanh một lần, đây là hạch tâm tuyệt đối của Anh Hùng công hội, là nhân vật ảnh hưởng công hội sinh tử tồn vong.

Hoàng Dật nhìn mọi người, dẫn đầu mở miệng: "Tiếng thông báo vừa rồi tất cả mọi người nghe được, kế tiếp chúng ta phải đối mặt một trăm cường giả Thánh Vực công kích, mọi người không cần sợ, chúng ta muốn phát triển, phải trải qua sóng to gió lớn. Hiện tại, tôi đã có một kế hoạch, một trăm cường giả Thánh Vực giao cho tôi đối phó. Các người phân biệt phụ trách bộ phận của mình là được."

Hoàng Dật dừng một chút, tiếp tục nói: "Tôi lo lắng nhất cũng là cảng đang khởi công xây dựng bên ngoài, chúng tôi đầu tư vào nhiều như vậy, chỉ cần bị một trăm cường giả Thánh Vực phá hủy, vậy những tiền này sẽ toàn bộ biến mất." Hoàng Dật nói xong, nhìn bộ trưởng bộ phận hậu cần Tiểu Mê Đồ, hỏi: "Biện pháp phòng hộ của cảng thế nào?"

"Tường thành còn đang xây dựng, nhưng tháp ma pháp là đã hoàn toàn xây xong rồi." Tiểu Mê Đồ gật đầu, "Phương diện tháp ma pháp, chúng tôi dựa theo quy cách của Long Đô đi xây dựng, trong tất cả công hội hiện nay, đã là tháp ma pháp cao cấp nhất, chúng tôi đồng thời xây dựng hai tòa tháp ma pháp đẳng cấp khác biệt. Tháp ma pháp của khu vực bên ngoài, là tháp ma pháp Thánh Vực cấp 100 giá trị chế tạo thấp nhất, có thể thả ra Thiên Mạc kết giới trình tự Thánh Vực, phạm vi bao trùm cũng rộng nhất, đem năm mươi km xung quanh cảng toàn bộ bao phủ. Loại thứ hai, là tháp ma pháp Thiên Vực cấp 200 chúng ta tiêu hao rất nhiều tiền để xây, có thể thả ra kết giới trình tự Thiên Vực, thủ hộ khu vực trong phạm vi mười km xung quanh cảng."

"Tốt lắm, mấy ngày nay đem hai tháp ma pháp toàn bộ mở ra, phòng ngừa một trăm cường giả Thánh Vực đi phá! Không cần quan tâm ma pháp thạch tiêu hao." Hoàng Dật phân phó nói.

"Tốt!" Tiểu Mê Đồ gật đầu, "Bất quá kết giới cũng cũng không phải là vạn năng, kết giới Thánh Vực nếu như gặp công kích quá mạnh mẽ, vẫn sẽ bị đánh nát, chúng ta chỉ có thể chống đỡ một thời gian. Hơn nữa cho dù là kết giới Thiên Vực, cũng có thể sẽ bị bọn họ đánh cho tắt, một trăm cường giả Thánh Vực liên thủ công kích một lần, vậy kết giới Thiên Vực sẽ hấp thu rất nhiều ma pháp thạch để chống đỡ loại công kích này, lúc này lượng tiêu hao sẽ vô cùng kinh người."

"Tôi lý giải, bản ý của tôi cũng là khiến cho kết giới ma pháp chống đỡ một thời gian, khiến cho chúng ta có thời gian giảm xóc để suy nghĩ biện pháp ứng đối." Hoàng Dật gật đầu nói.

"Tịch Dương!" Lúc này, Hoàng Dật sờ sờ cằm, "Gần đây, cậu khiến cho đoàn chiến trường dưới trướng phân tán, tiếp tục tại khu vực dã ngoại công kích hội viên của Phong Chi Quốc Độ. Nhớ kỹ phải đánh chiến đấu quy mô nhỏ, không nên mở ra chiến tranh lớn, nếu không bọn họ chỉ cần có một cường giả Thánh Vực hỗ trợ, chúng ta sẽ bị đoàn diệt. Chúng ta và bọn họ đánh du kích chiến, toàn diện nở hoa."

"Tôi cũng nghĩ như vậy!" Tịch Dương lập tức gật đầu, "Hiện tại đoàn chiến trường của chúng tôi đã đột phá một trăm vạn người, chúng tôi trên cơ bản là dựa theo quy mô tổ trăm người đi đánh, trải rộng các chỗ, vừa nhìn thấy đội ngũ của Phong Chi Quốc Độ thì giết, ngày hôm qua là tổng cộng giết bảy vạn người, ngày hôm nay dự tính có thể giết mười vạn người."

Ánh mắt của Hoàng Dật từ trên người Tịch Dương, chuyển dời đến trên người Vô Danh Thị, nói: "Đoàn chiến trường của Tịch Dương, phụ trách giết một ít người chơi bình thường của Phong Chi Quốc Độ. Vô Danh Thị, thích khách đoàn dưới trướng của anh hiện nay phát triển rất khá, là thích khách

đường đệ nhất của khu Trung Quốc chúng ta. Anh khiến cho một ít thích khách cao cấp đi ám sát cao tầng của Phong Chi Quốc Độ, khi tất yếu, các người có thể tự thân xuất mã, anh và Kính Đoạn đều là tứ đại thích khách khu Trung Quốc, người có thể sống sót trong tay các người cũng không nhiều."

"Tốt! Kính Đoạn sớm vài ngày nay cũng đã mai phục đoàn trưởng chiến trường đoàn của Phong Chi Quốc Độ!" Vô Danh Thị cười nói.

"Tốt! Khiến cho hãn buông tay làm đi." Hoàng Dật gật đầu, sau đó nhìn về phía đường chủ mục sư đường Ngạo Mạn Tử Thần, " Tôn Giáo Chi Tâm hiện tại đã thế nào?"

"Hiện tại đã hoàn thành phân nửa, gồm được năm mươi vạn mục sư chúc phúc, dự tính đến buổi tối ngày mai, là có thể đủ một trăm vạn mục sư chúc phúc." Ngạo Mạn Tử Thần nói, "Mặt khác, tôi ở trên diễn đàn xem qua tin tức của phương diện này, Tôn Giáo Chi Tâm cần gồm đủ một ít năng lượng đặc thù của tất cả nghề nghiệp, chờ mục sư đường tôi bên này chúc phúc xong, kế tiếp hãn là cần thu thập ma lực tập trung của một trăm vạn pháp sư."

"Vậy anh đến lúc đó nhìn tình huống cụ thể của Tôn Giáo Chi Tâm, nếu như quả thật là như thế, vậy anh trực tiếp cho Quang Minh Ác Ma, dưới trưởng hãn có hơn một trăm vạn pháp sư, xử lý sẽ không quá khó khăn." Hoàng Dật nói xong, nhìn về phía đường chủ pháp sư đường Quang Minh Ác Ma.

"Tốt! Mỹ nữ pháp sư trong pháp sư đường đông đảo, đã bị tôi điều giáo không khác biệt lắm." Quang Minh Ác Ma chân bắt chéo, tà tà cười nói, sắc mặt dâm tà.

"Còn nữa, gần đây sau khi thông báo truy sát xuất hiện, Long Đô trở nên có chút loạn, nhân vật tam giáo cửu lưu đều chạy đến đây." Lúc này, Tần Thời Vũ quay đầu nhìn bộ trưởng bộ sự vụ Dật Phong một chút, nói: " An bài thêm một ít lực lượng của đội chấp pháp, tăng mạnh tuần tra. Thời kì đặc thù, phải cam đoan địa bàn của chúng ta không được xảy ra sai lầm."

"Tôi sẽ đi an bài! Hai ngày nay vừa vặn mới chiêu mộ một nhóm đội chấp pháp." Dật Phong lập tức gật đầu nói.

Kế tiếp, mọi người lại trao đổi một ít sự tình của công hội, sau đó Hoàng Dật liền tuyên bố tan họp.

"Được rồi!" Lúc này, Tiểu Mê Đồ bỗng nhiên gọi mọi người lại, cười nói: "Nói cho các vị một tin tức tốt, ngay tại buổi sáng ngày hôm nay, bộ phận hậu cần chúng tôi sinh ra vị đại sư may vá thứ nhất của đại lục, có thể sửa chữa trang bị truyền kỳ! Nếu như trang bị truyền kỳ của ai không có độ bền, có thể tới tìm chúng tôi."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 354: Lấy Bạo Chế Bạo

"Đại sư May Vá?" Hoàng Dật ngẩn ra, sau đó lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra áo choàng truyền kỳ【Hắc Long Chi Bì】thu được trên người của Hắc Xà, đưa cho Tiểu Mê Đồ, nói: "Nhờ anh ta giúp tôi sửa trang bị này một chút, lần trước chúng ta tìm được Long Thú bì trong bộ lạc Bán Thú Nhân, phương diện tài liệu hẳn là không có vấn đề."

"Tốt!" Tiểu Mê Đồ gật đầu, tiếp nhận áo choàng trong tay của Hoàng Dật.

"Chỗ của tôi cũng có một cái, giúp tôi sửa một chút." Lúc này, Quang Minh Ác Ma cười ngạo nghễ, bỗng nhiên lấy ra một đai lưng.

Mọi người ghé mắt, Hoàng Dật lấy ra trang bị truyền kỳ bọn họ không kỳ quái, nhưng Quang Minh Ác Ma lấy ra cũng làm cho người ta rất chấn kinh, hẳn mới tiến vào Thế Giới Thứ Hai không bao lâu, hiện tại có được trang bị truyền kỳ, hẳn là thu được kỳ ngộ.

"Lúc nào, công hội chúng ta có thể xuất hiện một thần tượng nhỉ?" Hoàng Dật đột nhiên hỏi nói, trong Anh Hùng giam ngục của hắn có trang bị của mấy ngàn anh hùng, bất quá trang bị này trên cơ bản đều đã không có uy năng, cái này không đơn giản như không có độ bền, mà là liên quan đến tới một ít năng lực chế tạo trang bị truyền kỳ, đại sư là không cách nào xử lý, chỉ có thần tượng mới có thể.

Chỉ cần những trang bị ấy một lần nữa khôi phục lại, vậy Hoàng Dật có thể phát một bộ truyền kỳ cho mỗi một cao tăng, thực lực của bọn họ có thể trong nháy mắt tăng lên đến hàng cao thủ đỉnh cấp thế giới.

"Thần tượng quá hư vô mờ mịt!" Tiểu Mê Đồ lắc đầu, "Hiện tại chúng ta chỉ có một đại sư, cái này đã rất giỏi, hiện nay đại lục chỉ có một người. Bên trên còn có tông sư, chuẩn thần tượng, sau đó mới là thần tượng."

Hoàng Dật nghe xong, đành phải thôi, nghề nghiệp sinh hoạt cũng có một đường tấn chức đặc biệt, tấn chức cũng gian nan như những người chơi chiến đấu bọn họ.

...

Rời đi đại sảnh nghị sự, Hoàng Dật quyết định thực hành kế hoạch của mình, đối phó một trăm cường giả Thánh Vực gần đến.

Hắn vươn tay, sờ sờ khoe mắt của mình, chỗ đó dán một lớp da thần bí.

Đây là [kính bảo hộ của Oswald], là lúc Hoàng Dật và Bá Vương tìm kiếm trái tim Sa Đạo Vương, giết chết một thủ hộ giả địa cung thu được.

Đặc điểm lớn nhất của kính bảo hộ này, cũng là có thể thay đổi bề ngoài, để cho người khác không cách nào từ tướng mạo nhận ra hắn, nhưng đối với một ít kỹ năng loại khứu giác, loại truy tung là vô hiệu.

Hoàng Dật biến thành một dáng dấp khác, sau đó đi công hội đại sảnh của Thiên Thai thành một chuyến, một hơi mua mấy trăm công hội Khế Ước thạch.

Nếu bàn về số lượng của cường giả Thánh Vực, Anh Hùng ngục giam của hắn không cần thiết so với thánh địa Bán Thú Nhân, hơn nữa trong Anh Hùng ngục giam không chỉ có có cường giả Thánh Vực, còn có cường giả Thiên Vực cấp 200 trở lên, thậm chí là thần cường đại! Chỉ bất quá Hoàng Dật hiện tại thực lực có hạn, không lấy được chìa khoá cường đại như thế mà thôi, hiện nay chỉ có thể thả ra một ít cường giả Thánh Vực.

Nếu thánh địa Bán Thú Nhân muốn dùng số lượng thủ thắng, đem một trăm cường giả Thánh Vực tới đè hắn, vậy hắn đơn giản đối nghịch, cũng thả một

trăm tội phạm Thánh Vực mai phục đối phương.

Lãnh địa công hội không có hạn chế số lượng của thủ hộ giả, chỉ cần có đủ Khế Ước thạch, có thể thả ra đủ thủ hộ giả.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức đi tháp ma pháp một lần, tìm Sa Vương.

"Miếu Sát, người nghĩ xong đối sách kế tiếp chưa? Nếu như là một trăm tên cường giả Thánh Vực sơ cấp đến đây, vậy ta có thể giúp người ngăn cản, nếu như là một trăm tên cường giả Thánh Vực đỉnh phong đến đây, cho dù là ta cũng sẽ bị bọn họ trong nháy mắt nghiền chết. Hiện tại, đối phương hiển nhiên đã biết tồn tại của ta, sẽ không phái một ít cường giả Thánh Vực sơ cấp qua đi tìm chết, khẳng định là phái không ít cường giả Thánh Vực đỉnh phong đến đây, có mười phần năm chắc có thể đem ta giết chết." Sa Vương ngưng trọng hướng Hoàng Dật hỏi, hiện tại chuyện này đã cùng một nhịp thở với sinh mệnh của nó, chỉ cần Long Đô bị san bằng, vậy nó cũng phải chết.

"Ta chính là tới nói chuyện này và người." Hoàng Dật gật đầu, "Kế tiếp, ta chuẩn bị thả ra một trăm tội phạm trong Anh Hùng công hội, để cho bọn họ núp ở Long Đô trước, đừng cho người ngoài biết, dù sao tất cả mọi người cho rằng ta chỉ có thể thả ra phân thân của tội phạm, không ai biết ta có thể một hơi thả một trăm ra. Khi đám cường giả thánh địa Bán Thú Nhân đến, cho rằng trong Long Đô chỉ có một mình người làm thủ hộ giả, đến lúc đó bọn chúng nhất định là trực tiếp đẩy tới, đem Long Đô trực tiếp nghiền nát, đến lúc đó cũng là thời khắc ra tay của nhóm tội phạm ẩn dấu."

"Như vậy cũng được." Sa Vương trầm ngâm một tiếng, "Người nếu như thật sự thả ra một trăm tội phạm, chỉ cần bọn họ không có bảo vật chạy trốn tập thể, vậy hơn phân nửa sẽ bị chúng ta giữ lại ở chỗ này!"

"Cho nên nói, cái này chỉ là một hình thức ban đầu, kết quả làm sao, lúc thực hành kế hoạch mới biết." Hoàng Dật gật đầu.

Kế tiếp, Hoàng Dật triệu hồi ra Anh Hùng ngục giam, đi tới hù hoàng

thạch thất.

Chìa khoá ở đây bay lượn khắp bầu trời, tổng cộng hơn một vạn chìa, bên trong chỉ có năm ngàn chìa khoá giam giữ tội phạm còn sống, thế nhưng chìa khoá của cường giả Thiên Vực cấp hai trăm trở lên là không có cách nào bắt được, tốc độ hiện tại của hắn còn chưa đủ.

Bỏ qua những chìa khoá không thể bắt được, mục tiêu có thể lựa chọn của Hoàng Dật ít hơn. Hắn trước đó còn cảm thấy số lượng tội phạm rất nhiều, hầu như là dùng không hết, nhưng hiện tại lại đột nhiên cảm giác thiếu. Sau này Anh Hùng công hội của hắn sẽ có vô số lãnh địa, trải rộng các chỗ thế giới, đến lúc đó đều cần từ chọn thủ hộ giả trong Anh Hùng ngục giam, những tội phạm này tương đương với tài nguyên không thể tái sinh, dùng một người ít một người.

Lần này, Hoàng Dật quyết định thả một trăm tội phạm đi ra. Đương nhiên, hắn hoàn toàn có thể một hơi thả ra một ngàn tội phạm đi ra, với binh lực gấp mười đi đối kháng một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân. Nhưng như vậy thì quá lãng phí, một ngàn tội phạm tương đương với lần dùng duy nhất, kẹt ở bên trong thành phố Long Đô, không có cách nào phát huy tác dụng còn lại, đối với sau này xây dựng lãnh địa khác rất không có lợi.

Hơn nữa nếu như một trăm cường giả Thánh Vực có bảo vật, thoáng cái chạy thoát ra ngoài, vậy một ngàn tội phạm có vẻ càng lãng phí, tác dụng một lần đều không phát huy được.

Hóa thân của Hoàng Dật mở cánh, cấp tốc bay lên không trung, bắt được một đồng chìa khoá, sau đó lựa chọn.

Thợ Săn Thiểm Điện. Lôi Minh (cấp 143, đánh số 7223)

Thời kỳ Thượng Cổ, một trong mười người săn ma, bởi vì phi pháp lên vào cấm địa Tử Thần điện, đặc biệt bắt vào phòng giam này, giam cầm cả đời!

Pháp Sư Đầm Lầy. Nê Vũ (cấp 155, đánh số 4753)

Thời kỳ Thượng Cổ, pháp sư thủy địa song hệ đến từ vùng đầm lầy, bởi vì lên vào Tử Thần điện ăn cắp nguyên tố thần tinh, đặc biệt bắt vào phòng giam này, giam cầm cả đời!

Hư Không Hành Giả. Kassadin (cấp 154, đánh số 4770)

Thời kỳ Cận Cổ, tồn tại đến từ hư không cường đại không biết, bởi vì giết chết ba gã vong linh vệ binh của Tử Thần điện, đặc biệt bắt vào phòng giam này, giam cầm cả đời!

...

Cứ như vậy, tư liệu của cả đám tội phạm ánh vào mắt của Hoàng Dật, sau đó hắn cầm chìa khoá đi trước phòng giam của cả đám tội phạm, trao đổi với bọn họ.

Có vài tội phạm trước đó tận mắt thấy qua tình cảnh Tử Linh Phi Long, Sa Vương những cường giả này ký kết công hội khế ước với Hoàng Dật, đã sớm muốn như bọn họ, trở thành thủ hộ giả của công hội Hoàng Dật. Hiện tại cơ hội rất cực tốt, bọn họ đương nhiên là sẽ không từ chối, trên cơ bản đều ký kết công hội khế ước với Hoàng Dật.

Cứ như vậy, cả đám tuyệt thế cường giả rời khỏi phòng giam bị nhốt vô số năm, từ bên trong đi ra, giống như là được phóng thích tập thể, Hoàng Dật cũng bày ra một kiệt tác trước nay chưa có!

Dùng một trăm cường giả Thánh Vực, tới thủ hộ một lãnh địa!

Đây là chuyện tất cả công hội nghĩ cũng không dám nghĩ, bọn họ không có tài nguyên tội phạm như Anh Hùng ngục giam, muốn kiếm thủ hộ giả công hội, trên cơ bản chỉ có thể đi công hội đại sảnh mua cơ giáp thủ hộ, hơn nữa cơ giáp thủ hộ chỉ là cơ khí mà thôi, cũng không có mạnh như cường giả Thánh Vực chân chính.

Rốt cục, sau khi tiêu hao vài giờ, Hoàng Dật thả ra đủ một trăm cường giả Thánh Vực!

Lúc này, một trăm cường giả Thánh Vực đều tập hợp tại một bãi đất trống trong ngục giam, chúng nó hình thái khác nhau, chủng tộc không đồng nhất, nhưng đều tràn ngập khí tức bàng bạc. Cái gì Dung Nham Cự Thú, Hư Không Hành Giả, Cự Ma Chi Vương, Tù Trưởng Ngưu Đầu Nhân, Quỷ Thuật Yêu Cơ, Lưu Lạc Pháp Sư, Hám Địa Thần Ngưu và các loại cường giả nhân loại cường giả thú loại hội tụ một đường, tập hợp tại bãi đất trống âm u của phòng giam. Có vài tội phạm đứng sau cùng, thậm chí ngay cả mặt mũi đều không thấy rõ, chỉ có thể nhìn thấy con mắt tản ra hồng quang, đường viền dữ tợn ẩn dấu trong bóng đêm.

Cường giả Thánh Vực cách mỗi cấp 25 thì phân chia làm một trình tự thực lực, tổng cộng chia làm sơ cấp, trung cấp, cao cấp, đỉnh cấp, cái đó và phân chia thực lực của thú cưỡi như nhau.

Trong một trăm tội phạm này, cường giả Thánh Vực sơ cấp đẳng cấp từ cấp 100 đến cấp 124, có 47 vị;

Cường giả Thánh Vực trung cấp cấp 125 đến cấp 149, có 30 vị;

Cường giả Thánh Vực cao cấp cấp 150 đến cấp 174, có 16 vị;

Cường giả Thánh Vực đỉnh cấp cấp 175 đến cấp 199, có 7 vị;

Thực lực phân bố, theo hình Kim Tự Tháp cơ bản, cường giả Thánh Vực sơ cấp nhiều nhất, cường giả Thánh Vực đỉnh cấp ít nhất.

Lúc này, thân thể nhỏ bé như con kiến của Hoàng Dật, đứng ở phía trước đàn quái vật lớn này, dường như đi tới một vườn bách thú thần ma, thấy các loại sinh vật kỳ dị đều đứng ở trước mặt của hắn, chỉ có thể nhìn lên chúng nó.

"Các vị!" Lúc này, Hoàng Dật vỗ cánh, bay lên không trung, dường như một

con ruồi bay lượn, nhìn chăm chăm những tội phạm kiệt ngạo bất tuân này, nói: "Các người bị giam giữ vô số năm, hiện tại rốt cục được tự do, từ nay về sau sinh mệnh của các người và lãnh địa công hội của ta liên kết cùng nhau, lãnh địa của ta chỉ cần bị hủy, như vậy tất cả các người đều phải tử vong! Nhưng hiện tại, thánh địa Bán Thú Nhân phái ra một trăm cường giả Thánh Vực, muốn tới hủy diệt lãnh địa công hội của ta, các người muốn đem bọn họ đẩy lùi, nếu như có thể để cho bọn họ đem mạng ở chỗ này, vậy tốt nhất."

"Ta muốn đánh mười người!" Một gã tráng hán cấp 195, vung vung nắm tay nói.

"Đem kẻ địch nguy hiểm nhất giao cho ta!" Một gã thích khách cấp 180 giấu ở trong bóng tối âm trầm cười cười.

"Ta nên cho bọn họ một chút sợ hãi!"

"Không ai có thể đủ đột phá thương vây của ta!"

"Bọn họ sẽ biết sợ!"

Trong lúc nhất thời, các tội phạm đều biểu đạt ý kiến của mình, trong lời nói đối với một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân đều cảm thấy khinh thường chẳng đáng.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 355: Khuynh Sào Xuất Động

Một trăm anh hùng này quả thật có tư cách nói như vậy, bọn họ không chỉ là cường giả Thánh Vực, còn là nhân vật anh hùng, mạnh hơn so với cường giả Thánh Vực bình thường.

Rất nhiều cường giả Thánh Vực không phải anh hùng, ví dụ như Sa Đạo Vương, đẳng cấp của nó cao tới 170 cấp, cao cấp hơn so với rất nhiều anh hùng trong Anh Hùng giam ngục, nhưng nó không phải anh hùng.

Cái này giống như là quái ngang cấp, có quái bình thường, tinh anh, thủ lĩnh như vậy, thực lực không thể đơn thuần từ đẳng cấp đi phán đoán.

"Ta biết các vị rất cường đại." Lúc này, Hoàng Dật tiếp tục hướng về một trăm cường giả Thánh Vực phía trước, "Bất quá nếu như bọn họ phát hiện tồn tại của các người, nhất định sẽ không chạy vào bên trong lãnh địa, cho nên các người tốt nhất mai phục trước, đừng cho bọn họ biết, chờ bọn họ xâm nhập lãnh địa chúng ta, các người đột nhiên giết ra, thoáng cái làm cho bọn họ bị thương nặng!"

"Phải mai phục bao lâu? Lâu quá thì lão tử cũng không làm!" Một người kiếm khách khô khan nói.

"Nhanh thì chỉ cần một ngày, chậm thì hẳn là tối đa vài ngày." Hoàng Dật trấn an, "Các người hiện tại như vậy quá gây chú ý, đem thân thể biến đến nhỏ nhất đi, thoát nhìn bình thường, đem khí tức thu lại, đừng cho người khác phát hiện."

"Được rồi!" Một trăm tội phạm đều rút nhỏ thân thể, có vài chủng tộc loại

ma, có thể giống như Sa Vương, thu nhỏ lại đến cỡ bàn tay.

Mà một ít anh hùng nhân loại, thì có thể biến thành người bình thường, bề ngoài thoát nhìn bình thường, chỉ cần không chủ động thể hiện ra khí tức của mình, sẽ không làm người chú ý.

"Được rồi! Các vị chuẩn bị nghênh tiếp tự do đi!" Dứt lời, Hoàng Dật lựa chọn truyền tống ra Anh Hùng ngục giam.

Thông qua ánh sáng mặt trời, Hoàng Dật một lần nữa đi tới thế giới bên ngoài, hắn vừa rời đi, lối vào ngục giam cũng bắt đầu tiêu tán, một trăm tội phạm được thả ra, cũng đều xuất hiện ở trên mặt đất.

Đây là lần Hoàng Dật thả tội phạm ra nhiều nhất từ trước tới nay, một hơi thả một trăm người. Lúc này bọn họ nhìn trời xanh mây trắng, nhìn hoa cỏ cây cối rực rỡ, cả đám nhất thời hoan hô lên, tràn ngập kích động và hưng phấn!

"Đã bao nhiêu năm, ta rốt cục nhìn thấy bầu trời màu xanh!"

"Thì ra ánh mặt trời là loại mùi vị này, ta đã rất nhiều năm không gặp qua ánh mặt trời!"

"A! Cỏ này thật đẹp!"

...

Lúc này, những tội phạm này dường như đứa nhỏ, đối với mỗi một món đồ của thế giới này đều cảm thấy hiếu kỳ.

Hoàng Dật mỉm cười, dường như một người gia trưởng, hướng những đứa nhỏ này nói: "Chỉ cần thủ hộ được lãnh địa này, như vậy các người có thể cả đời đều ở trong thế giới xinh đẹp này. Được rồi, các người chú ý ấn dấu, mấy ngày nay một trăm Thánh Vực Bán Thú Nhân sẽ đến."

Lúc này, nơi này là một khu vực hẻo lánh của Long Đô, không ai phát hiện

một trăm anh hùng này, cho dù phát hiện, cũng nhìn không ra thực lực của bọn họ sâu cạn.

Có thể nói, hiện tại của Long Đô là chỗ kiên cố nhất đại lục, một trăm cường giả Thánh Vực chen trong một nơi chật hẹp nhỏ bé này, cùng nhau thủ hộ.

Kế tiếp, Hoàng Dật liền rời khỏi chỗ này, hiện tại hắn đã chuẩn bị một trăm anh hùng, đây là thuộc về ngoại lực, chung quy không phải chính đạo, hắn muốn tăng lên thực lực của mình.

Hoàng Dật lật lật trữ vật giới chỉ, lấy ra một khối đá hình tròn màu đen.

Khối đá này, tên là 【 Khế Ước thạch của Đọa Lạc chi vương 】, là hắn lần trước đi ra biển, công chúa mỹ nhân ngư sau khi tự sát lưu lại.

Bên trong khối đá tràn ngập đọa lạc chi lực, loại lực lượng này cũng thuộc về khí tức ám hắc, có thể ký kết khế ước với Đọa Lạc Chi Vương. Bì Liệt Phu, thu được lực lượng cường đại, trở thành một thành viên dưới trướng của nó, vĩnh viễn là địch với Thế Giới Thứ Hai.

Chỉ cần bảy đại ma vương tử vong, như vậy người sử dụng sẽ đi vào trạng thái trọng sinh, tương đương với xóa tài khoản một lần nữa sáng tạo lại nhân vật, bắt đầu lại từ đầu, so với bất luận nghiêm phạt gì đều phải nghiêm khắc hơn. Nói chung, khối đá này là một vật phẩm như thế, mạo hiểm và kỳ ngộ cùng tồn tại, có thể thoáng cái thu được lực lượng cường đại, nhưng bởi vậy sẽ không có đường lui.

Bất quá Hoàng Dật là một tồn tại đặc thù, chủng tộc thú vương của hắn tiến hòa thành Vô Nhân Ma của sinh vật ma hệ, căn cứ tin tức của Sa Đạo Vương, sinh vật ma hệ có thể trực tiếp hấp thu khí tức ám hắc trong Khế Ước thạch, sẽ không bị lực lượng của khế ước ảnh hưởng.

Kế tiếp, thân thể Hoàng Dật nhoáng lên, biến thành hình thái Vô Nhân Ma, con người nhất thời biến mất, thế giới nội tâm bày ra tâm nhân, có thể thấy thế

giới trắng xám.

Lúc này, Hoàng Dật dưới hình thái Vô Nhân Ma, có thể cảm thụ được rõ ràng bên trong Khế Ước thạch tràn ngập khí tức ám hắc cuộn cuộn, cái khí tức ám hắc này nhiều hơn so với hắc giết quái, hơn nữa phẩm chất cũng tinh thuần hơn.

Hoàng Dật lập tức lựa chọn hấp thu khối Khế Ước thạch này, trên thảo nhất thời xuất hiện một lực hút, hấp thụ Khế Ước thạch.

Nhất thời, trong Khế Ước thạch, mơ hồ toát ra một tia hắc khí, truyền vào trong thảo của hắn, nhập vào trong cơ thể hắn! Hoàng Dật đem toàn bộ những khí tức ám hắc này, dung nhập trong huyết mạch Niết Pháp Lô Mổ, để mà thức tỉnh.

Hoàng Dật cảm giác được cả người thoải mái không gì sánh được, cái loại khí tức ám hắc này dường như là một loại thuốc bổ của hắn, từng tia dung nhập trong máu hắn. Loại khí tức ám hắc phẩm chất cao này, tác dụng mạnh hơn nhiều so với khí tức ám hắc hấp thu từ giết quái, hắn có thể rõ ràng cảm giác được tiến độ thức tỉnh của mình nhanh hơn không ít so với trước đó.

Bất quá rất nhanh, Hoàng Dật phát hiện một vấn đề lớn!

Tốc độ hấp thu của hắn quá chậm, mỗi giây chỉ có thể hấp thu hai điểm khí tức ám hắc, so với hiệu suất giết quái của hắn còn muốn thấp hơn.

Bên trong Khế Ước thạch, từ đầu đến cuối chỉ có một tia khí tức bị hắn hút vào trong cơ thể, so sánh với khí tức ám hắc cuộn cuộn bên trong, hắn hấp thu quả thật có thể không đáng kể, không biết phải năm nào tháng nào mới có thể hấp thu hoàn tất.

Phòng chừng Vô Nhân Ma là một loại sinh vật cấp thấp nhất trong ma hệ, là một trong các bia đỡ đạn dưới trướng của bảy đại ma vương, nó tư chất thấp kém, muốn cấp tốc hấp thu xong Khế Ước thạch của Đọa Lạc chi vương vẫn là không quá hiện thực.

Mà nhân vật trước đó ký kết khế ước với Đọa Lạc Chi Vương, ví dụ như Ngưu Nhân Dạ Hành giả Slark, Sa Đạo Vương, công chúa mỹ nhân ngư, không ai mà không phải là cường giả Thánh Vực, bọn họ hấp thu mới nhanh.

Đây là đẳng cấp khác biệt, theo đẳng cấp của Hoàng Dật tăng lên, tốc độ hấp thu của hắn cũng sẽ càng lúc càng nhanh, đặc biệt thăng lên cấp 100, phỏng chừng sẽ có thay đổi!

Cứ như vậy, hai thân thể của Hoàng Dật đều hấp thu khí tức ám hắc. Bản thể luyện cấp tại tầng 81 của Chúng Thần chi tháp, có một vài quái vượt qua đẳng cấp của hắn, sau khi chết hóa thành khí tức ám hắc được hắn tồn trữ, để hắn kéo dài sử dụng 【ma hóa】. Mà hóa thân hấp thu khí tức ám hắc phẩm chất cao của Khế Ước thạch, thì dùng để thức tỉnh huyết mạch Niết Pháp Lôi Mỗ.

...

Cùng lúc đó, trong đại sảnh nghị sự của công hội Phong Chi Quốc Độ, hội trưởng Băng Phong Thủy Hồn đang tổ chức cuộc họp cao tầng.

"Các vị, tin tưởng tất cả mọi người nghe được hệ thống thông báo buổi sáng, chuyện tình muốn thuận lợi hơn so với trong tưởng tượng của chúng ta!" Lúc này, Băng Phong Thủy Hồn mặt cười vui vẻ, hăng hái hướng một chúng cao tầng nói: "Chỉ một ngày thời gian, thánh địa Bán Thú Nhân đã phái ra một trăm cường giả Thánh Vực đi đến truy sát Miếu Sát, cái này không phải một hai gã cường giả Thánh Vực, là đủ một trăm người, hoàn toàn có thể nghiền ép bất luận thể lực gì trên đại lục! Thánh địa Bán Thú Nhân lần này là uy nghiêm mà chiến, cố ý hướng thể nhân bày ra thực lực của bọn họ! Cái này rất hợp khẩu vị của chúng ta!"

"Đúng vậy! Miếu Sát dĩ nhiên kiêu ngạo như vậy, khiến cho Man Văn đều quỳ xuống xin lỗi, cái này quả thật là chạm vào nghịch lân của thánh địa Bán Thú Nhân, hiện tại thánh địa Bán Thú Nhân quả nhiên dùng phương thức điên cuồng nhất báo thù Miếu Sát. Kế tiếp Miếu Sát hẳn phải chết không thể nghi

ngờ, hơn nữa rất có khả năng sẽ bị giết tại điểm phục sinh, sống một lần giết một lần, đến khi luân hồi cũng không thể dẹp loạn. Một trăm cường giả Thánh Vực rất có khả năng sẽ truy sát đại lục, Miếu Sát luân hồi đến đại lục nào, thì giết đến đại lục ấy, giết hẳn đến cấp 0 mới thôi!" Một người tráng hán thống khoái mà nói.

"Lần này là một trăm cường giả Thánh Vực, bọn họ hẳn là sẽ trực tiếp nghiền ép lãnh địa của Anh Hùng công hội, Anh Hùng công hội trăm phần trăm sẽ bị đánh bại. Bọn họ sẽ tán gia bại sản, cho nên chúng ta lần này muốn phân một phần canh! Tranh thủ trước công hội khác đem Anh Hùng công hội ăn hết!" Băng Phong Thủy Hồn nói xong, liếm liếm môi, hướng một người cao tăng nói: "Tiêu Thập Nhất Lang, cậu cho bộ phận tình báo dưới trướng của cậu, quan tâm mật thiết tình báo của một trăm cường giả Thánh Vực, mặt khác còn có tin tức của Anh Hùng công hội bên kia, chúng ta xếp vào một ít thám tử trong Anh Hùng công hội, hiện tại đến phiên bọn họ phát huy tác dụng."

"Vâng!" Tên cao tăng kia lập tức gật đầu.

"Quản Phi, Hắc Bì, Lỗ Đản, ba người suất lĩnh một đoàn đội mười vạn người, đi cảnh của Anh Hùng công hội nhìn, theo thám tử của chúng ta trong Anh Hùng công hội nói, cái cảnh kia tiêu hao rất nhiều tài phú của Anh Hùng công hội mới thành lập được, các người đi qua xem có thể đem cảnh kia làm của riêng hay không, chỉ cần chiếm lĩnh được cảnh, chúng ta lập tức phái người đi!"

"Vâng!"

"Lang Qua, kế tiếp chúng tôi sau khi rời khỏi, cậu ở lại canh giữ đại bản doanh công hội, chúng tôi khuynh sào xuất động, đại bản doanh trống rỗng, cậu phải canh giữ tốt cho tôi, đừng để cho người ta tiêu diệt quê nhà chúng ta."

"Tốt!"

"Người không được phân phối nhiệm vụ, lần này toàn bộ theo tôi cùng nhau thân chinh Anh Hùng công hội!" Băng Phong Thủy Hồn nhìn quanh bốn phía

một lần, sau đó đem ánh mắt dừng lại trên người một tráng hán, nói: "Phong Diệp Phiêu Phi, cậu là đoàn trưởng chiến trường đoàn, nhiệm vụ tương đối nặng. Cậu dùng tốc độ nhanh nhất tổ chức tất cả người của công hội một chút, chỉ cần là người chơi chiến đấu, tất cả đều cùng nhau khởi hành, lập tức chạy tới bên ngoài Long Đô chờ. Lần này, những cao tăng chúng ta đều cùng đi, dùng mấy trăm vạn binh lực đem Anh Hùng công hội diệt! Với tốc độ của một trăm cường giả Thánh Vực, phỏng chừng hai ngày là có thể đến, cho nên chúng ta phải dùng tốc độ nhanh nhất xuất phát, đi chậm có thể không kịp được tiện nghi."

"Vâng!" Đoàn trưởng chiến trường đoàn tên gọi là Phong Diệp Phiêu Phi gật đầu.

Băng Phong Thủy Hồn trầm ngâm một hồi, nói: "Mặt khác, lập tức triệu tập công hội kết minh, cùng đi với chúng ta, có cơ hội, để cho bọn họ đi làm bia đỡ đạn! Bọn họ những người đó đều là cây cỏ đầu tường, bên nào chiếm ưu thì đứng ở bên ấy, lần này để cho bọn họ đi chịu chết, trải đường cho chúng ta."

"Được rồi! Mọi người đều tự đi làm đi! Lần này, chúng ta phải giẫm Miếu Sát và Anh Hùng công hội thượng vị, trở thành một cự vô phách, ngồi ngang hàng với Hiên Viên thị, Danh Tướng các, Thái Dương những công hội này!" Băng Phong Thủy Hồn nói xong, trên mặt lộ ra một nụ cười kích động khó có thể ức chế, dường như ngày mai tốt đẹp đã nằm trong bàn tay.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 356: Văn Đào Phỏng Vấn

Dần dần, buổi tối phủ xuống, Hoàng Dật logout, đi căn tin ăn cơm.

Dọc theo đường đi, mọi người gặp phải Hoàng Dật, tất cả đều thân thiết nhìn hân, tất cả bọn họ đều nghe được cái thông báo kia, cho rằng Hoàng Dật lần này hân phải chết không thể nghi ngờ.

"A Dật, lần này cậu còn có biện pháp không?" Lôi Thần vừa ăn, vừa hỏi.

"Có! Nhưng không biết có thể thành công hay không." Hoàng Dật gật đầu, không xác định nói.

Lúc này, Bá Vương bỗng nhiên bưng khay cơm đi tới, ngồi xuống trước mặt Hoàng Dật, khom lưng, nói: "A Dật, tôi và đám hậu sinh kia tìm được bảo tàng rồi, bất quá trong lối vào có một thủ hộ giả cường đại, chúng tôi không dám động, chờ phong ba lần này qua xong, cậu đến đây thả phân thân của cường giả ra, đem thủ hộ giả giết đi!"

"Đó có phải là bảo tàng lớn không?" Hoàng Dật chờ mong hỏi thăm, đó là bản đồ kho báu thu được sau khi phá vỡ kỷ lục thế giới, theo lý sẽ không quá khó coi.

"Quả thật là một bảo tàng lớn!" Bá Vương mỉm cười, nếp nhăn trên mặt kẹp cùng nhau, "Đó là một địa cung, diện tích rất rộng, ma pháp điều văn trên sàn nhà rất phức tạp, cao đoan đại khí."

"Vây xác định vững chắc là có trang bị truyền kỳ." Lôi Thần cười nói.

Kế tiếp, mấy người tiếp tục ăn cơm, trò chuyện.

"Chào Dật ca ca! Chào Lôi ca ca!" Đúng lúc này, một người nam tử đi tới bên cạnh của Hoàng Dật kêu một tiếng, âm thanh giống như cô gái. Nam tử này hơn hai mươi tuổi, trắng trẻo dễ thuoo7ng, tướng mạo tuấn mỹ, mắt cười túm túm, thoạt nhìn rất “nường”.

"Nường ca, có chuyện gì sao?" Hoàng Dật mỉm cười, trêu chọc nói. Nam tử này quả thật là một người danh nhân trong Hoa Hồng Ngục Giam, bởi vì hành vi cử chỉ đều vô cùng nữ tính hóa, cho nên rất nhiều người đều gọi hắn là Nường ca.

'Nường ca' lập tức ngồi xuống, vô cùng thực nữ đem hai chân kẹp cùng một chỗ, mi phi sắc vũ nói: "Ngày hôm nay, Băng Phong Thủy Hồn triệu tập cao tăng của Phong Chi Quốc Độ mở họp, tôi cũng đi. Bọn họ quyết định khuynh sào xuất động, suất lĩnh mấy trăm vạn hội viên và một đám công hội kết minh, toàn bộ đi đến ngoài Long Đô, tùy thời nhật tiện nghị. Bất quá bởi tôi mới tiến vào Thế Giới Thứ Hai không bao lâu, thực lực còn quá thấp, được hãn an bài canh giữ đại bản doanh."

"Ồ?" Lần này, Hoàng Dật, Lôi Thần tất cả đều hiếu kỳ quay đầu nhìn về phía Nường ca.

Nường ca trong Thế Giới Thứ Hai tên là Lang Qua, là một người nằm vùng Hoàng Dật xếp vào công hội Phong Chi Quốc Độ, bởi hắn là một nghề nghiệp hi hữu cường đại, lập tức chiếm được Băng Phong Thủy Hồn trọng dụng, trực tiếp đề bạt là cao tăng.

Không chỉ là hắn, rất nhiều người trong Hoa Hồng ngục giam, đều được Hoàng Dật và Lôi Thần an bài tới làm nằm vùng trong các công hội tương đối lớn, người của bọn họ cơ bản đã thâm thấu tới công hội cỡ lớn trong các quốc gia của thế giới, cho dù là Thiên Đường công hội dưới trướng của Giáo Hoàng cũng không ngoại lệ.

"Cậu nói là, tổ của bọn họ hiện tại vô cùng trống trải, hơn nữa cậu cũng là

đầu lớn nhất trong tổ? Có thể quản lý người của Băng Phong Thủy Hồn, làm một ít quyết sách?" Hoàng Dật lập lại một lần, khoe miệng lộ ra một nụ cười ngời được con mồi.

"Đúng vậy!" Nường ca cười âm, "Cho nên Dật ca có thể mang một nhóm cao thủ đến đây, tôi tự mình mở cửa thành nghênh tiếp các người đi vào, như vậy, thành phố công hội Băng Phong Thủy Hồn bọn họ cực cực khổ khổ thành lập, sẽ trực tiếp thuộc về chúng tôi."

"Thiên ý!" Lôi Thần khẽ lắc đầu cười, "Băng Phong Thủy Hồn muốn nuốt Long Đô, lúc này ngay cả nơi ở của mình đều phải mất."

"Đúng vậy! Hẳn chọn người khác không tốt, mà cứ lựa chọn tôi để canh giữ, cái này không phải đem công hội đưa cho chúng ta sao?" Nường ca cười cười, nắm một khăn tay, "Bất quá tôi chỉ có thể làm một ít quyết sách cơ bản, giống như cái gì giải tán công hội loại thao tác này là làm không được, hơn nữa tôi không thể đi nhổ chiến kỳ. chiến kỳ là trọng trọng, hẳn ta an bài mười cơ giáp thủ hộ ở đây, bên ngoài còn xây dựng một pháo đài, phong bế cực kỳ chặt chẽ, chỉ có một mình hẳn có thể đi vào. Cho nên Dật ca muốn chiếm lĩnh công hội bọn chúng, còn phải phí một ít công phu đi phá pháo đài, tiêu diệt mười cơ giáp thủ hộ, như vậy mới có thể đánh được chiến kỳ."

"Được, cái độ khó này đã nhỏ rất nhiều." Hoàng Dật gật đầu, vỗ vỗ vai của Nường ca, nói: "Lần này anh làm được không tồi, như vậy đi! Tôi đem chiến kỳ phụ đi qua, sau khi xoá chiến kỳ công hội của bọn họ, tôi cầm chiến kỳ phụ của chúng ta, khiến cho chỗ đó biến thành lãnh địa phụ của chúng tôi, đến lúc đó anh tới làm chủ của lãnh địa ấy."

"Tốt!" Nường ca hài lòng cười cười.

...

Ăn xong bữa cơm, Hoàng Dật một lần nữa login, hẳn lại đi diễn đàn.

"Danh tác nhất lịch sử! Thánh địa Bán Thú Nhân phái một trăm cường giả Thánh Vực truy sát Sát Thần, một đời kiêu hùng gần ngã xuống!"

"Phong Chi Quốc Độ khuynh sào xuất động, bốn trăm công hội thiêm diện gia nhập vào kết minh, tổng cộng một ngàn năm trăm vạn người hướng về Long Đô, Anh Hùng công hội nguy trong sớm tối!"

"[Chuyên mục Vô Tâm Truy Ưc] viết trước khi Sát Thần ngã xuống-- xem lại cuộc sống ngắn mà huy hoàng của Miếu Sát, thế nhân sẽ vĩnh viễn ghi khắc vị kiêu hùng này!"

"[Văn Đào trực tiếp]: Văn Đào liệu chết đi đến Long Đô, hai mươi bốn tiếng đồng hồ trực tiếp quá trình ngã xuống của Sát Thần!"

Quả nhiên, một trăm cường giả Thánh Vực xưa nay chưa từng có, vững vàng chiếm đầu đề của diễn đàn, mà thông báo kia, cũng khiến cho đông đảo công hội muốn nhặt tiện nghi gia nhập kết minh, muốn từ đó phân một phần canh.

Lần này, mọi người trên cơ bản, bao gồm cả người hâm mộ Hoàng Dật ở bên trong, đều cho rằng hãn đã hãn phải chết không thể nghi ngờ! Không có bất cứ người chơi và công hội nào, có thể sống sót khi bị một trăm cường giả Thánh Vực nghiền ép, bị ép thành cặn!

Có vài người chơi, thậm chí đã tự xử lý hậu sự, chỉnh lý một ít thành tựu khi còn sống của mình, dường như đã chết tới nơi rồi.

Trong lòng Hoàng Dật lắc đầu cười, không có đi nhìn những bài post này, trực tiếp tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Lúc này, trăng sáng cao cao, ánh trăng màu trắng bạc rọi xuống, gió đêm quạnh quẽ thổi tới đường phố.

Buổi tối vốn dĩ là cao điểm login, nhưng Long Đô lúc này lại trống không vắng vẻ, tất cả mọi người biết kế tiếp sẽ có một trăm cường giả Thánh Vực đi

tới, đến lúc đó ở đây nhất định sẽ biến thành một mảnh phế tích. Vì sợ bị ngộ sát, người chơi không thuộc Anh Hùng công hội tất cả đều rời khỏi chỗ này.

Mà người chơi của Anh Hùng công hội, cũng vì tránh cho xuất hiện thương vong không tất yếu, được Tần Thời Vũ và các cao tầng hạ lệnh dời đi, tản ra các thành phố khác.

Long Đô hiện tại, trên cơ bản đã trở thành một tòa không thành, tử thành, phế đô.

"Cộp! Cộp! Cộp!" Lúc này, phía sau truyền đến tiếng bước chân chinh tề, Hoàng Dật quay đầu nhìn, cái này rõ ràng là một đội chấp pháp của Anh Hùng công hội, bọn họ đạp bước tiến chinh tề mà đến.

"Không biết hội trưởng lần này có thể tránh được một kiếp này hay không."

"Hội trưởng không gì làm không được, hửn là. . . Hửn là có thể tránh được thôi!"

"Hội trưởng nhất định sẽ không ngã xuống, Anh Hùng công hội chúng ta cũng sẽ không bị giải tán, lão tử muốn chiến đến thời khắc cuối cùng!"

"Vị bằng hữu này!" Rất nhanh, đội chấp pháp đi tới trước mặt của Hoàng Dật, đội trưởng dừng chân, gật đầu với hửn, mở miệng nói: "Long Đô kế tiếp sẽ có tai họa, vì tránh cho thương vong không tất yếu, chúng tôi kiến nghị anh lập tức rời khỏi đây."

Lúc này, diện mạo của Hoàng Dật đã được 【 kính bảo hộ của Oswald 】 đổi thành một khuôn mặt khác, đội chấp pháp này không thể nhận ra hửn.

"Cảm ơn! Ở đây phong cảnh tốt, tôi muốn tiếp tục ở chỗ này nhìn một cái." Hoàng Dật lễ phép gật đầu.

Đội trưởng cũng không khuyên bảo, lập tức mang theo đội chấp pháp bước đi, tựa như bọn họ đang tìm người, khuyên bảo bọn họ rời khỏi đây.

Hoàng Dật nhìn phương hướng bọn họ biến mất, nhắc chân, một mình đi bộ không mục đích trên đường phố.

Giờ này lúc trước, hai bên đường phố phồn hoa đều là cửa hàng đèn đuốc sáng trưng, tiếng rao hàng nổi liên không dứt, khách hàng rộn ràng nhốn nháo, nhưng lúc này cũng song gác cổng bế, chỉ có đèn đường cô độc soi sáng, hai ngọn đèn đường mờ nhạt, chiếu vào trên người Hoàng Dật, kéo ra cái bóng thật dài.

Ngọn cây bên cạnh đã bắt đầu rơi xuống lá khô, gió đêm thổi tới có chút lạnh, trời thu sẽ qua, lập tức nghênh đón mùa đông lạnh lẽo.

"Phật phật!" Đúng lúc này, đầu cùng của con phố, là một người nam tử cao gầy đi tới. Người này mặc quần áo màu xanh lam, trong tay là một cây quạt, thổi gió thu, đập lá khô, chậm rãi đi tới, cả người có khí tức đại nho học sĩ.

Người nọ tựa như cũng phát hiện Hoàng Dật, mỉm cười, sau đó bước nhanh chân hơn đi tới. Thân thể của hắn ta dưới ánh đèn đường, lúc sáng lúc tối, càng ngày càng gần.

"Xin chào mọi người! Văn Đào đang mạo hiểm tính mạng, trực tiếp hiện trường trong Long Đô. . ." Xa xa, Hoàng Dật liền nghe được đang nói một ít ngôn ngữ trong miệng người nọ.

Hoàng Dật hơi ngẩn ra, không ngờ rằng người nam tử trước mắt, dĩ nhiên là danh nhân trong diễn đàn-- Văn Đào!

"Hiện tại, chúng ta thấy phía trước có một nam tử cô độc đang đi trên đường phố, để cho chúng ta tới phỏng vấn một chút cái nhìn của vị người qua đường này đối với chuyện này." Văn Đào giống như một người ký giả, vừa nói vừa đi tới trước mặt của Hoàng Dật.

"Vị bằng hữu này, tôi là Văn Đào, lúc này tôi đang tiến hành phát sóng trực

tiếp hiện trường cho hơn một tỷ người chơi quan tâm việc này trên diễn đàn. Lát nữa sẽ có một trăm cường giả Thánh Vực đến đây nghiền đê thành phố này, hiện tại tất cả mọi người đã đi, vì sao anh còn ở chỗ này?" Văn Đào hướng Hoàng Dật hỏi.

Hoàng Dật nhìn con mắt của Văn Đào, ánh mắt giống như là một khung cửa sổ, phía sau là một tỷ người chơi thông qua khung cửa sổ này nhìn hắn.

"Tôi ở chỗ này ngắm phong cảnh." Hoàng Dật khẽ cười nói, hắn hiện tại có kính bảo hộ của Oswald, người ngoài căn bản không cách nào từ tướng mạo phán đoán ra hắn là Miếu Sát.

"Vậy anh cảm thấy, Miếu Sát có thể ngã xuống trong sự kiện này hay không?" Văn Đào tiếp tục hỏi.

Cùng lúc đó, hơn một tỷ người chơi đang quan sát trực tiếp trên diễn đàn, tất cả cũng đều nhìn chăm chăm Hoàng Dật trong video, đợi hắn trả lời.

"Tôi cảm thấy hắn sẽ không chết." Hoàng Dật bình tĩnh nói.

Văn Đào hai mắt sáng ngời, tựa hồ nghe được một câu trả lời rất thú vị, tiếp tục hỏi: "Vì sao? Đối phương là một trăm cường giả Thánh Vực, mà Miếu Sát chỉ có cấp 84 mà thôi, cùng một thủ hộ giả cấp 195, hắn có lý do gì sẽ không chết?"

"Bởi vì hắn còn chưa muốn chết."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 357: Tai Nạn Phủ Xuống

"Hả?" Văn Đào sắc mặt ngẩn ra, nói: "Ý của anh là, chỉ cần Miếu Sát không muốn chết, vậy hẳn sẽ không phải chết?"

Hoàng Dật mỉm cười, không thừa nhận cũng không có phủ nhận.

Văn Đào thấy Hoàng Dật không nói lời nào, có chút xấu hổ, lập tức hỏi một vấn đề cuối cùng: "Kế tiếp, tai nạn đến nơi, lúc này anh có tâm tình gì? Tối, nói vài câu cùng mọi người đi!"

Hoàng Dật gật đầu, nhìn chăm chăm con mắt của Văn Đào, dường như đang nhìn màn ảnh camera, hướng về toàn bộ người chơi của thế giới nghiêm túc nói: "Tôi là một thành viên của Anh Hùng công hội, tôi hy vọng tất cả mọi người gia nhập vào Anh Hùng công hội, công hội chúng tôi tràn ngập hy vọng, nhất định có thể cho mọi người một tương lai quang minh, tôi có thể cam đoan!"

Văn Đào gật đầu, bưng bình đại ngộ nói: "Thì ra anh là một thành viên của Anh Hùng công hội, hèn chi có lòng tin như vậy đối với Sát Thần. Xem ra Anh Hùng công hội rất đoàn kết! Chúng ta tùy tiện phỏng vấn một người hội viên, đối với công hội tin tưởng như vậy! Bất quá có rất nhiều chuyện, là lòng tin không cách nào thay đổi, tại trước mặt lực lượng tuyệt đối, lòng tin có lớn cũng sẽ yếu đuối. Vị bằng hữu này, chúc anh may mắn!"

Văn Đào nói xong, hướng Hoàng Dật gật đầu cười, sau đó tiếp tục đi phía trước, tựa như muốn đem đi một vòng xung quanh Long Đô, vừa phát sóng trực tiếp vừa đợi tai nạn phủ xuống.

Văn Đào mang theo ánh mắt của vài tỷ người chơi, dần dần đi xa, Hoàng Dật

cũng tiếp tục đi trên con phố cô độc, đi ngược lại với toàn bộ thế giới.

Dần dần, một giờ trôi qua.

Hai giờ trôi qua.

Ba giờ trôi qua.

Đêm càng ngày càng khuya, Long Đô vắng vẻ chỉ có gió lạnh thổi qua, gió càng lúc càng lớn, thổi cho cây cỏ xào xạc, vô số lá khô rơi đầy thành, trong không khí mơ hồ lộ ra một vẻ ngưng trọng, tựa như có tai nạn kinh thế gần phủ xuống Long Đô.

Lúc này, Hoàng Dật đang đứng trên tháp ma pháp cao cao, Sát Kỳ phát phối ngay bên cạnh của hắn, dưới ánh trăng sáng tỏ, chữ “Sát” trên lá cờ vẫn chói mắt như cũ, ngẩng cao đầu, tung bay trước toàn thế giới.

"Miếu Sát, bọn chúng muốn tới." Lúc này, bên tai đột nhiên truyền đến âm thanh ngưng trọng của Sa Vương.

"Thực lực của bọn họ phân bố thế nào?" Hoàng Dật trầm giọng hỏi.

"Khí tức của bọn chúng phóng ra ngoài vô cùng kiêu ngạo, ta có thể cảm giác được rất rõ ràng. Bên trong có năm khí tức cũng không kém gì ta, hắn là cường giả Thánh Vực đỉnh cấp, những người còn lại, đa số đều là cường giả Thánh Vực sơ cấp. Lúc này bọn chúng nhanh chóng đi tới ngay tại phía trước của chúng ta, không có sử dụng bất luận chiến thuật gì, cũng là dùng phương pháp nghiền ép nguyên thủy nhất đến đây." Sa Vương bò lên lan can, nhìn phía trước xa xa.

Cái trán của Hoàng Dật nhúc nhích, mở con mắt thứ ba, nhìn phía trước.

Con mắt thứ ba của hắn có thị lực cực kỳ cường đại, dường như thiên lý nhãn, có thể thấy cự ly cực xa.

Rất nhanh, hần liền thấy trong bóng đêm đầu cùng đường chân trời, đang có một cỗ khí tức cường đại nhanh chóng tới, dường như một hạo kiếp diệt vong, nghiền nát tất cả mà đến, muốn nuốt chửng tất cả!

Theo khí thế đi tới, toàn bộ Thê Lương Sa Địa vùng lên cát bụi rất lớn, che cả bầu trời, còn muốn đồ sộ hơn so với mây trên trời, đầu cùng tầm mắt hình thành một đường dài, dường như thủy triều màu trắng trong hải dương, cuộn trào mãnh liệt đánh tới.

Rất nhanh, khí tức của bọn họ càng ngày càng mạnh, cát bụi cũng càng ngày càng lớn, cách Long Đô càng ngày càng gần, xa xa nhìn qua, giống như là một trận bão cát quét ngang tất cả mà đến, nuốt hết tất cả.

Rốt cục, thân ảnh của một trăm cường giả Thánh Vực hiện ra, bọn họ tụ thành một đoàn, cùng nhau đi tới.

Dẫn đầu, là năm tên Bán Thú Nhân khí tức mạnh mẽ nhất, cả người tản ra kim quang, dường như năm lưu tinh xẹt qua trong bóng đêm.

Phía sau lay động bóng người, cả đám Bán Thú Nhân cường đại xếp hàng chỉnh tề, theo sát bọn họ mà đến.

Bởi tốc độ phi hành quá nhanh, thế cho nên sản sinh ma sát với không khí, một ánh lửa màu đỏ bao lấy bọn họ, cấp tốc lưu động, giống như là thiên thạch cấp tốc rơi trong tầng khí quyển.

Quân đoàn này quả thật vô địch, đi đến đâu, nơi ấy sẽ trực tiếp nghiền nát, không có khả năng bảo tồn.

"Ta đi nghênh tiếp bọn họ một chút!" Hoàng Dật nói xong, phẩy cánh, lập tức từ tháp ma pháp bay xuống, bay qua hướng quang mang kim sắc trong bóng tối phương xa!

Thân thể của hần trong đêm đen càng ngày càng xa, càng ngày càng nhỏ,

giống như là một con ngài.

Mà một trăm cường giả Thánh Vực càng ngày càng gần, ánh lửa dẫn phát càng ngày càng rực.

Cái này hoàn toàn là thiêu thân lao đầu vào lửa! Hai lực lượng hoàn toàn không tương xứng đang cấp tốc đến gần!

...

Lúc này, Văn Đào đang đứng trên tường thành Long Đô, nhìn ánh lửa phương xa, kích động nói: "Các bạn xem đài, thời khắc kích động nhân tâm lập tức đến! Mọi người thấy được ánh lửa phương xa không? Đó chính là một trăm cường giả Thánh Vực, bọn họ cấp tốc vọt tới, quả thật cũng là tiểu hành tinh rơi xuống mặt đất, đập đến đâu nơi ấy đều bị hủy diệt! Một trăm cường giả Thánh Vực không cách nào ngăn trở! Tôi hiện tại có thể rõ ràng cảm giác được Long Đô đang run sợ, nơi này yếu đuối như lâu đài cát do đũa nhỏ đập nện thành, đợi lát nữa sẽ bị san bằng!"

Lúc này, trong diễn đàn đang có hơn một tỷ khán giả, quan tâm lần tụ hội của cường giả Thánh Vực quy mô lớn nhất trong lịch sử!

Mà trong thế giới hiện thực, vô số đài truyền hình cũng bắt đầu đồng bộ tiếp sóng, vô số người đều thông qua TV, quan tâm trận chiến lớn nhất lịch sử này!

Tỷ lệ phát sóng giờ phút này, có thể so với buổi tối trao giải của đại lễ thường niên!

"Ồ? Mọi người thấy không, trong Long Đô có một bóng người lao ra, hẳn đang đi đón đầu với một trăm cường giả Thánh Vực! Cái này quả thật cũng là thiêu thân lao đầu vào lửa! Ồ? Sao, sao thân ảnh của hắn hình như có chút quen thuộc? Đôi cánh màu đen kia, hình như đã gặp ở đâu! A! Cái này không phải vị bằng hữu chúng ta trước đó phỏng vấn sao? Hắn hiện tại lao ra chẳng lẽ là muốn tìm chết?" Lúc này, Văn Đào rốt cục phát hiện Hoàng Dật, kinh ngạc đến ngây

người nói.

Mà trong ánh mắt của toàn bộ thế giới, cũng đều xuất hiện thân ảnh nhỏ bé của Hoàng Dật, tư thế liêu lĩnh lao về một trăm cường giả Thánh Vực, vầng vàng khắc ở trong mắt của mỗi người.

...

Dần dần, trong ánh mắt của toàn bộ người, Hoàng Dật bay ra thành tường Long Đô, đáp xuống bãi đất trống ngoài Long Đô.

Sau đó, hần lẳng lẳng đứng, hai tay để sau lưng, chờ đợi một trăm cường giả Thánh Vực đến.

Dáng dấp hiện tại của hần, dường như biến thành Gia Cát Lượng, đang đứng trên tòa thành trống, bình tĩnh chờ đợi thiên quân vạn mã đến.

Trắng sáng trên bầu trời, kéo ra một cái bóng dài, gió đêm thổi tới áo choàng phấp phới. Vô số người nhìn chăm chăm bóng lưng này trong video, đều cảm giác được một loại lực lượng không hiểu.

"Miếu Sát, người đây là chủ động đưa lên cửa khiến cho chúng ta giết sao?" Lúc này, phía xa vang tới một âm thanh cuồn cuộn!

Âm thanh vang vọng trời đất, dường như là thiên thần nói với thế giới này, ngạo thị tất cả! Ngay cả khán giả xem video, cũng hoàn toàn có thể cảm nhận được loại lực áp bách này T!

Mọi người ngừng hô hấp lại, chuẩn bị chờ một trăm cường giả Thánh Vực đến, đem Long Đô đập vụn!

Sau một khắc, một trăm cường giả Thánh Vực phương xa tất cả đều đi tới bên ngoài Long Đô, đứng thẳng chỉnh tề trước mặt của Hoàng Dật, một trăm đôi mắt lợi hại, lóe ra thần quang, tất cả đều nhìn xuống hần.

"Cái này chỉ là hóa thân của người mà thôi, nhanh cho bản thể của người đi ra, ngoan ngoãn cho chúng ta giết, không nên nỗ lực phản kháng, như vậy có thể giảm bớt một ít thống khổ." Lúc này, trong năm lớn Bán Thú Nhân đứng ở phía trước nhất, có một tên đứng ra, hướng Hoàng Dật ra lệnh.

"Mặt khác, người nhanh quỳ xuống xin lỗi chúng ta, nếu không chúng ta sẽ dùng phương thức tàn nhẫn nhất giết chết người." Một cường giả Thánh Vực khác cũng hừ lạnh một tiếng.

âm Thanh của hai người kia, rõ ràng truyền vào trong tai mỗi một người đang xem video.

Đúng lúc này, Hoàng Dật im lặng hồi lâu rồi đột nhiên mở miệng: "Các người sẽ hối hận vì hành động lỗ mãng lần này, trở lại nói cho thánh địa Bán Thú Nhân của các người, đừng tới chọc ta, tất cả ta làm cũng không phải nhằm vào chủng tộc Bán Thú Nhân, chỉ là bởi vì bọn họ khiêu khích ta trước, ta chỉ là báo thù mà thôi."

Sau một khắc, toàn bộ thế giới sợ ngây người!

Bọn họ không ngờ rằng, người qua đường nhỏ bé trước đó, lúc này dĩ nhiên nói ra lời nói như vậy với một trăm cường giả Thánh Vực, tất cả mọi người không có phản ứng!

"Hả? Lẽ nào, lẽ nào hắn là Miếu Sát?" Đúng lúc này, Văn Đào như là nhớ tới cái gì, bỗng nhiên kinh ngạc nói " Phía sau hắn có một đôi cánh màu đen, trước đó Miếu Sát tại bộ lạc Bán Thú Nhân đánh chết vị tù trưởng kia, hóa thân của hắn cũng có một đôi cánh màu đen như thế, hèn chi quen thuộc như vậy! Thì ra, thì ra hắn cũng là Miếu Sát! Đừng trách hắn muốn che ở phía trước Long Đô!"

Chỉ một thoáng, mọi người tất cả đều hiểu được, người qua đường không hề bắt mắt trước mắt, dĩ nhiên cũng là diễn viên của ngày hôm nay!

...

"Người hiện tại mới nghĩ đến muốn giảng đạo lý với chúng ta sao? Người cho rằng, người có thể cao cao tại thượng giảng đạo lý với chúng ta như vậy?" Một Bán Thú Nhân cấp 195 hỏi ngược lại một tiếng.

Hoàng Dật lắc đầu: "Ta không phải đang giảng đạo lý, ta chỉ là không muốn tăng thù hận giữa chúng ta. Đã chết một Man Văn, thì khiến cho các người phản ứng lớn như vậy, chỉ cần một trăm người các người chết ở đây, vậy thánh địa Bán Thú Nhân nhất định sẽ hoàn toàn điên cuồng, liều lĩnh tới truy sát ta, thậm chí sẽ phái ra cường giả Thiên Vực, mà tôi cũng không có nắm chắc có thể tránh né cường giả Thiên Vực truy sát. Cho nên, chúng ta ngồi xuống đàm phán, ta tha các người một con đường sống, nhưng các người cũng thả ta một con đường sống."

Âm thanh của hắn rất đơn bạc, yếu ớt vang lên trong bầu trời đêm, tới bên tai của một trăm Bán Thú Nhân, tới tai của vô số khán giả trong video.

Cùng lúc đó, Hoàng Dật nhìn thấy, một con rắn đuôi chuông đang chậm rãi bò hướng về phía chân của tên cường giả Thánh Vực kia.

Mà một con sao biển không hề bắt mắt, đã vòng ra phía sau đám cường giả Thánh Vực.

Chúng nó, giống như là động vật bình thường nhất trong sa mạc này.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 358: Hai Trăm Cường Giả Thánh Vực Hỗn Chiến

"Ha ha!" Một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân hơi ngẩn ra, sau đó tất cả đều cười ha hả, dường như là nghe được câu truyện cười hay nhất trên thế giới, "Với một con kiến hôi như ngươi, dĩ nhiên nói thả chúng ta một con đường sống? Ngươi có tư cách gì chiến đấu với chúng ta?"

"Ta quả thật không có tư cách chiến đấu cùng các ngươi." Hoàng Dật lắc đầu, "Nhưng đồng bọn của ta hoàn toàn có tư cách này."

Nói xong, Hoàng Dật mở ra 【Thế Giới Mạt Nhật】 và 【Tiêu Thổ】! Mặt đất bỗng nhiên xuất hiện một tầng nham thạch nóng chảy, thoáng cái đốt cháy một trăm cường giả Thánh Vực!

"Ra đi! Anh hùng của ta!" Sau một khắc, Hoàng Dật hét lớn một tiếng, vang vọng toàn trường!

"Ầm ầm!" Lời nói vừa dứt, bên trong Long Đô vang lên tiếng vang như sấm, mặt đất chấn động kịch liệt!

Giờ phút này, vô luận là một trăm cường giả Thánh Vực, vẫn là một tỷ khán giả đang quan tâm theo dõi, tất cả đều ngẩn ra!

"Sàn sạt!" Ngay tại lúc một trăm cường giả Thánh Vực dờ ra, chân của bọn họ bỗng nhiên vang lên một âm thanh của rầm đuôi chuông!

Sau đó, mặt cát mấy trăm mét xung quanh đột nhiên trở nên như đầm lầy, thoáng cái khiến cho một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân tất cả đều lún vào!

Ngay sau đó, một con rắn đuôi chuông nhìn như bình thường trong đám người đột nhiên biến lớn gấp ngàn lần, lập tức trở thành một con cự xà ngất trời!

"Sa chi kết giới" hầu như là đồng thời, phía sau một trăm cường giả Thánh Vực, một con sao biển bình thường nói ra tiếng người, phóng ra một kết giới mấy trăm mét xung quanh, trong nháy mắt bao phủ một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, khống chế bọn họ lại!

Con rắn đuôi chuông và sao biển kia, cũng là hai gã tội phạm ma thú trong Anh Hùng ngục giam, chúng nó am hiểu ẩn nấp, vừa rồi giả làm rắn đuôi chuông và sao biển bình thường, lẻn vào trong đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, không có khiến cho bọn họ lưu ý. Hiện tại nghe được Hoàng Dật ra hiệu, thoáng cái bộc phát ra, thành công đánh lén một trăm cường giả Thánh Vực.

"Ta muốn đánh mười người!"

"Ở đâu có chiến đấu, ở đấy có ta!"

"Một cơn lốc đánh đến nơi!"

"Không ai có thể đột phá thương vây của ta!"

Đúng lúc này, bên trong Long Đô truyền ra từng đợt âm thanh đinh tai nhức óc, thoáng cái vang vọng giữa trời đất, dường như tiếng sấm cuộn cuộn đồng thời vang lên!

Sau đó, một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân cùng một tỷ khán giả tất cả đều hoảng sợ thấy, trong Long Đô, vọt ra một đám tuyệt thế cường giả diện mục dữ tợn!

Trong đám cường giả kia, có ma thú, có nhân loại, có các loại chủng tộc thậm chí gọi không ra tên, chúng nó hình thái khác nhau, binh khí khác nhau, nhưng đều tràn ngập khí tức hùng hậu!

Có vài cường giả quanh thân bao phủ khói đen, thậm chí ngay cả mặt mũi

đều không thấy rõ, chỉ có thể nhìn thấy con mắt tản ra hồng quang, và đường viền dữ tợn ẩn dấu trong bóng đêm, làm cho người ta chỉ nhìn qua đã thấy da đầu tê dại!

Đoàn người này ước chừng trăm người, chúng nó rung động mặt đất, mãnh liệt lao đến đây, dường như một đám hồng hoang mãnh thú bị giam giữ rất lâu được thả ra, muốn đồ thán sinh linh, hủy diệt thế giới!

Cái loại lực trùng kích thị giác này, ánh vào trong mắt mỗi người thật sâu!

"Cái này, khí tức của những người này, sao cường đại như vậy!" Lúc này, một trăm Bán Thú Nhân ngơ ngác, hơn một tỷ khán giả thì ào ào nói.

Loại thay đổi này quá nhanh, trước đó vẫn là Hoàng Dật một người cô độc ở chỗ này nói, nhưng chớp mắt một cái, lại lao ra một đám tuyệt thế cường giả, quả thật khiến cho người không thể tin!

Nhưng bọn họ đã không kịp tự hỏi, bởi vì những tuyệt thế cường giả trong nháy mắt liền vọt tới trong một trăm cường giả Thánh Vực!

Sau một khắc, các loại quang mang rung trời động đất chiếu sáng đêm tối!

"Ma Pháp Thủy Tinh Tiến!"

"Hóa Học Cuồng Bạo!"

"Chân Hình Long Thái!"

"An Hồn Chi Khúc!"

"Hồi Âm Trùng Kích!"

"Địa Chấn!"

Giây phút ấy, những tuyệt thế cường giả kia cùng ra tay, thoáng cái phóng ra

năng lực của mình, ánh sáng của các loại kỹ năng bao phủ tất cả, hoàn toàn vượt qua ánh trăng và ánh sao!

Toàn bộ thế giới dường như tiến vào lúc vũ trụ sinh ra, trời đất hỗn độn, tia sáng bùng nổ!

Trùng kích quét ngang, bẻ gãy nghiền nát phá hủy tất cả, sóng xung kích này đi đến chỗ nào tất cả sự vật toàn bộ hóa thành bột phấn, vỡ đến không thể vỡ! Cho dù là dư âm trùng kích, đều có lực lượng hủy thiên diệt địa!

Loại chiến đấu quy mô này, quả thật không cách nào hình dung, kỹ xảo chiến đấu giờ phút này đã hoàn toàn mất đi tác dụng, sử dụng là lực lượng tuyệt đối, dùng phương thức nguyên thủy nhất trực tiếp nhất tiến hành chiến đấu!

Tia sáng vụt tắt, tia sáng lại sinh ra! Thế giới âm ỹ, khắp nơi đều là tia sáng biến ảo, khắp nơi đều là cát bụi vung lên!

Lúc này, hóa thân của Hoàng Dật vừa lúc ngay tại khu vực trung tâm của chiến đấu, đứng chung một chỗ cùng một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, hắn từ lúc chiến đấu mở ra, đã biến thành hình thái Khứu Bảo Miêu, sử dụng kỹ năng Hư Vô, biến mất ở tại chỗ.

Trong tầm mắt của hắn cái gì đều không thấy rõ, khắp nơi đều là ánh sáng chói mắt, đủ mọi màu sắc, căn bản nhận không được là kỹ năng gì. Bên tai khắp nơi đều là tiếng hét lớn, tiếng đánh nhau, tiếng kêu thảm thiết, phân không rõ ràng là ai vọng lại.

Lúc này, sóng trùng kích lớn, đã quét tới thành tường yếu đuối của Long Đô, mắt thấy sẽ đem thành phố trực tiếp san bằng!

Ngay tại lúc này, ngoài thành tường Long Đô sáng lên một đạo kim quang của Thiên Mạc kết giới! Đây là Thiên Vực kết giới cường đại, có thể ngăn cản được trùng kích của cường giả dưới Thiên Vực!

Nhưng lúc này, đối mặt sóng trùng kích cuồn cuộn, Thiên Vực kết giới cũng kịch liệt lay động, tùy thời đều bị nghiền nát! Giờ chỉ có thể khó khăn ngăn trở!

Đúng lúc này, trên thành tường xuất hiện thân ảnh của một người nam tử, hắn để hai tay sau lưng, bình tĩnh nhìn khu vực chiến đấu, quang hoa chớp chồn chiếu vào trên mặt hắn, ngũ thải ban lan, gió đêm cuồng bạo thổi áo choàng của hắn bay lạn!

Người nam tử này, chính là bản thể của Hoàng Dật!

...

"Trời ạ! Các bạn xem đài, lúc này tôi đã không cách nào dùng bất luận ngôn ngữ gì hình dung tình cảnh trước mắt! May mà Long Đô có Thiên Vực kết giới, chặn được những dư âm chiến đấu này, nếu không tôi phải chết ở chỗ này!" Lúc này, Văn Đào kích động nói, ngữ khí không thể nhịn được run lên.

Mà tất cả khán giả, cũng đều ngừng hô hấp lại tại giờ phút này, nhìn chăm chăm khu vực chiến đấu!

Đó chính là chiến đấu của hai trăm cường giả Thánh Vực! Một người cường giả Thánh Vực cũng đã có năng lực phiên giang đảo hải, rung trời động đất, hai trăm cường giả Thánh Vực chiến đấu, đó là đồ sộ cỡ nào?

"Lần này, Miếu Sát dĩ nhiên dẫn một đoàn tuyệt thế cường giả, thoáng cái đánh lén một trăm Thánh Vực Bán Thú Nhân, hiện ở đây quang mang quá mức chói mắt, quá mức hỗn loạn, tôi căn bản thấy không rõ bên trong xảy ra chuyện gì! Tôi chỉ có thể mơ hồ nghe tiếng kêu thảm thiết của một ít Bán Thú Nhân, phỏng chừng bọn họ đã dữ nhiều lành ít! Hiện tại, khiến cho chúng ta đợi tia sáng tán đi, như vậy mới có thể thấy rõ bên trong rốt cuộc xảy ra chuyện gì!"

"Miếu Sát quá bất ngờ! Hắn quả thật cũng là một thần nhân, hắn luôn luôn tại lúc tất cả mọi người cho rằng hắn đã nhất định thua, làm ra một ít hành động đủ để hù chết mọi người! Một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, lúc đầu

có thể nghiền ép bất luận tồn tại gì của đại lục, nhưng hiện tại lại bị Miếu Sát chặn! Hắc không hổ là Sát Thần! Hắc cũng là một thần nhân!"

Văn Đào kích động tiến hành giải thích, nhưng hắc đã không có trật tự, dường như thoáng cái biến thành Fan cuồng của Hoàng Dật, dùng hết tất cả từ ngữ ca ngợi, vang lên bên tai của hơn một tỷ khán giả.

...

"Ồ? Đã chết một người!" Đúng lúc này, bản thể của Hoàng Dật đứng ở thành tường tự nói một tiếng.

Hắc lúc đầu không thấy rõ khu vực chiến đấu, nhưng điểm kinh nghiệm của hắc lại bỗng nhiên tăng một đoạn!

Trước đó, hóa thân của hắc trước khi khai chiến, mở ra 【 Thế Giới Mặt Nhật 】 và 【 Tiêu Thổ 】, thoáng cái công kích một trăm cường giả Thánh Vực, trở thành người thứ nhất công kích đến một trăm cường giả Thánh Vực!

Mà NPC sau khi chết, người thứ nhất công kích, có thể thu được 20% điểm kinh nghiệm của NPC!

Vừa rồi Hoàng Dật nhận được điểm kinh nghiệm, cũng là một cường giả Thánh Vực bên trong sau khi chết phân cho hắc!

Nếu như là hắc tự mình giết chết tên cường giả Thánh Vực kia, vậy điểm kinh nghiệm hắc thu được sẽ càng cao, đủ để cho hắc thăng một hai cấp. Nhưng hiện tại là hai trăm cường giả Thánh Vực hỗn chiến, khắp nơi đều là kỹ năng quần công, dưới cục diện hỗn chiến những tội phạm này căn bản không có biện pháp đi khống chế lượng máu của kẻ địch, để lại một chút máu cho Hoàng Dật đi bổ một đao cuối cùng.

Cho nên Hoàng Dật chỉ có thể lui mà cầu thứ hai, biến thành người thứ nhất công kích, như vậy cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân sau khi chết, hắc vẫn

có thể thu được một phần nhỏ điểm kinh nghiệm.

Lúc này, thời gian dường như đã qua đi rất lâu, nhưng từ khi chiến đấu mở ra đến bây giờ thật ra mới chỉ có hai giây đồng hồ mà thôi!

Hai giây đồng hồ cũng đã chết một Thánh Vực Bán Thú Nhân! Chiến đấu kịch liệt này khiến cho không người có thể tưởng tượng!

"Lại chết hai người!" Lúc này, điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật tăng lên hai đoạn, trên người bỗng nhiên tuôn ra một dòng nước ẩm, thoáng cái thăng lên cấp 85!

Kế tiếp, Hoàng Dật dùng năng lực Tâm Nhân của Vô Nhân Ma đi quan sát trận chiến đấu này, không bị quang hoa kỹ năng ảnh hưởng.

Lúc này, trong lòng mắt, hẳn rất cục có thể thấy rõ hình ảnh chiến đấu, lúc này đám Bán Thú Nhân ở hạ phong hoàn toàn. Bọn họ bị đánh lén, thì vẫn trong cục diện bị động, mà đám tội phạm kia mỗi người đều là nhân vật hiếu chiến, lửa giận của bọn họ bị ghen vô số năm, hiện tại rất cục có thể thống khoái phát huy ra, mỗi người đều dường như có sinh tử chi thù với đám Bán Thú Nhân kia, dùng hết tất cả thủ đoạn hung ác nhất công kích!

"Được, lại chết một người!"

"Lại chết hai người!"

"Đã chết ba!"

...

Hoàng Dật nhìn tiến độ điểm kinh nghiệm, thoáng cái tăng một đoạn, thoáng cái tăng thêm một đoạn, thấy đều không thấy rõ!

Hai giây đồng hồ sau, hẳn thuận lợi thăng lên cấp 86!

Bốn giây sau, hắc tăng lên cấp 87!

...

Vài giây ngắn, đẳng cấp của hắc một đường tăng lên, hầu như là không dừng, mục tiêu cấp 100 càng ngày càng gần.

Hiện tại, đẳng cấp của hắc đã bỏ xa Miyamoto Musashi, tương đương với vượt lên hơn một tháng tiến độ luyện cấp!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 359: Thất Bại

Hoàng Dật yên lặng trong loại vui vẻ thắng cấp nhanh chóng này, chưa từng có người có thể đem cường giả Thánh Vực tới luyện cấp, hẳn là người đầu tiên, cũng rất có khả năng là người cuối cùng.

Dần dần, đẳng cấp của Hoàng Dật đã thắng lên 55% của cấp 87, chết thêm một nhóm Thánh Vực Bán Thú Nhân là có thể thắng lên cấp 88!

"Rút!" Đúng lúc này, tiếng kêu thảm thiết của một Bán Thú Nhân vang lên, trong tiếng bùng nổ mãnh liệt của kỹ năng gian nan vang ra!

Sau đó, trên sân bỗng nhiên bộc phát ánh sáng huyết sắc chói mắt, đem toàn bộ thể giới đều nhuộm thành đỏ như máu, bao phủ tất cả kỹ năng.

Ngay sau đó, tốc độ di chuyển của tất cả Bán Thú Nhân thoáng cái tăng lên mấy chục lần! Bay khỏi đây với tốc độ như sao băng xẹt qua, thoáng cái vọt tới phương xa!

"Thay Hình Đối Vị!" Đúng lúc này, một tội phạm có tốc độ phản ứng nhanh nhất, lập tức sử dụng một kỹ năng, trao đổi vị trí với một cường giả Bán Thú Nhân gần thoát đi, đem nó một lần nữa thay đổi trở về!

Nhưng cái này cũng chỉ là một gã Bán Thú Nhân cuối cùng, Bán Thú Nhân còn lại trong chớp mắt biến mất ở phương xa.

Tên Bán Thú Nhân bị đổi trở về còn không có phản ứng, thoáng cái thấy một đám tuyệt thế cường giả chung quanh, nhất thời xụi lơ trên mặt đất.

Sau đó, một trăm tội phạm không chỗ phát tiết, tất cả đều nhắm ngay nó, đem

nó bao phủ!

"Buông Bán Thú Nhân kia, để cho ta tới!" Đúng lúc này, hóa thân của Hoàng Dật hủy bỏ trạng thái Hư Vô, nhanh chóng quát to một tiếng!

Đám tội phạm tất cả đều ngừng tay, đôi mắt lớn nhìn về phía Hoàng Dật.

"Được rồi, cho người một đầu!" Đúng lúc này, một gã tráng hán như chưa thỏa mãn vung vung nắm tay nói. Hắn ta tên là Quyền Vương, là một cường giả Thánh Vực cấp 195 đỉnh cấp, là thống lĩnh của những tội phạm này, như địa vị Sa Vương.

Kế tiếp, bản thể của Hoàng Dật lập tức từ trên tường thành bay xuống, nhanh chóng đi tới khu vực chiến đấu, chuẩn bị giết chết cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân kia.

...

Lúc này, theo đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân rời đi, khu vực chiến đấu cũng dừng lại, tất cả ánh sáng kỹ năng toàn bộ ảm đạm xuống, lộ ra tình cảnh của chỗ đó.

Khu vực ấy đã biến thành một cái hố, mặt đất bị nổ mất một phần, một trăm tuyệt thế cường giả đứng ở nơi đó, dáng dấp dữ tợn, tư thế khác nhau.

"Thật sự là ghê tởm, dĩ nhiên để chúng nó chạy thoát!"

"Chúng nó hẳn là sử dụng chí bảo nào đó của thánh địa Bán Thú Nhân, nếu không đừng mơ tưởng rời đi nhanh như vậy!"

"Ta vốn đang muốn đánh mười người, hiện tại mới giết một người mà thôi! Một chút cũng không đã nghiền!"

Đám tuyệt thế cường giả kia đều lắc đầu, có vẻ rất là tiếc nuối.

"Miếu Sát! Chúng ta tận lực!" Đúng lúc này, Quyền Vương cấp 195 hướng Hoàng Dật nói, "Đám Bán Thú Nhân kia hẳn là sử dụng bảo vật nào đó của thánh địa Bán Thú Nhân, tất cả đều nhanh chóng thoát khỏi đây, chúng ta chỉ giết được mười mấy tên, thật sự là quá đáng tiếc! Nếu như bọn chúng không chạy trốn, một mình ta có thể đánh mười người!"

"Khổ cực các người!" Hoàng Dật gật đầu, cái này đã trong dự liệu của hắn. Lần này là một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân kết thành quân đoàn đến đây, không phải một hai người, mà từ thánh địa Bán Thú Nhân đi đến, khẳng định có các loại bảo vật, bọn họ khẳng định là mang theo một ít, hiện tại có thể chạy trốn cũng chẳng có gì lạ.

"Sau này bọn chúng tuyệt đối không dám tiến công Long Đô!" Sa Vương cũng nói.

"Bất quá kỹ năng truy tung của ta biểu hiện, bọn họ chỉ chạy trốn tới ngoài một trăm km, cũng không phải quá xa, nếu như cái lãnh địa này lớn thêm một chút, chúng ta có thể đi đuổi giết bọn chúng." Một Thợ Săn Tiên Thường thông báo tin tức.

"Quên đi! Mọi người nghỉ ngơi trước! Bọn họ hẳn là sẽ không trở lại, nhất định còn muốn giăng co một phen với chúng ta!" Hoàng Dật lắc đầu nói. Anh Hùng công hội bây giờ còn không có nhiều điểm cống hiến như vậy, không cách nào dùng biện pháp mở rộng lãnh địa đi đối phó đám Bán Thú Nhân kia, chỉ có thể tạm thời thôi.

Nhưng đàn Bán Thú Nhân này mang hy vọng của thánh địa, nhất định sẽ không chịu nhục trở về như vậy, phỏng chừng còn có thể dừng lại một trận, nghĩ biện pháp khác tới đối phó hắn.

Đi một hồi, bản thể của Hoàng Dật rốt cục đi tới bên cạnh tên cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân kia, nhìn xuống nó.

Lúc này, tên cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân đã hấp hối, chỉ còn lại một

hơi thở cuối cùng, bị đánh thành bánh thịt. Tên cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân này vừa vặn là cấp 100, chỉ cao hơn 13 cấp so với Hoàng Dật hiện tại, phỏng chừng giết chết cũng không bao nhiêu điểm kinh nghiệm.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức lấy ra truyền kỳ Quỷ Phủ, hung hăng bổ xuống tên cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, hai ba liền đánh sạch máu. Nhất thời, điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật tăng lên 79% cấp 87.

Đây là cường giả Thánh Vực yếu nhất Hoàng Dật giết qua, so với Hắc Lang, Hắc Xà, tù trưởng Bán Thú Nhân, Man Văn trước đó đều yếu hơn, sau khi giết chết đã không cách nào khiến cho hắn thăng cấp, đẳng cấp chênh lệch quá nhỏ, điểm kinh nghiệm đã giảm trên diện rộng.

Tên cường giả Thánh Vực này rơi ra ba món trang bị cam cấp 100 và một trữ vật giới chỉ. Hoàng Dật nhặt lên, kiểm tra một chút, mấy thứ này cũng không quá tốt, bất quá vật phẩm trong trữ vật giới chỉ, thật ra trị giá mấy chục triệu kim tệ.

"Miếu Sát, vừa rồi chúng ta thống kê một chút, tổng cộng có 16 tên Thánh Vực Bán Thú Nhân chết ở trong tay chúng ta. Trong cái này, cường giả Thánh Vực sơ cấp 10 người, cường giả Thánh Vực trung cấp 5 người, cường giả Thánh Vực cao cấp 1 người, cường giả Thánh Vực đỉnh cấp một người đều không giết chết. Nhưng những tên đó đều bị thương, trong một thời gian, đều không phát huy được chiến lực vốn có. Mà chúng ta bên này một người cũng không chết, chỉ có mười người bị thương." Lúc này, Sa Vương hướng Hoàng Dật nói công tác thống kê.

Hoàng Dật gật đầu, nói: "Cái này đối với bọn họ mà nói coi như là một tổn thất nhỏ, bất quá lực lượng chủ yếu của bọn họ vẫn còn, kế tiếp chúng ta ở Long Đô chờ một thời gian, nhìn bọn họ sẽ làm ra cái hành động gì."

Kế tiếp, Hoàng Dật chuyển qua thân thể, từng bước đi đến hướng Long Đô, đám anh hùng tội phạm kia tất cả đều đi theo phía sau của hắn, cùng nhau đi tới.

...

Lúc này, Văn Đào còn đang ở trên thành tường tiến hành thu hình trực tiếp, hẩn nhìn Hoàng Dật càng ngày càng gần, cùng với một đám tuyệt thế cường giả phía sau, hít sâu một hơi nói: "Hiện tại, Sát Thần đang suất lĩnh nhóm tuyệt thế cường giả này trở về, chỉ mới một hồi, vòng truy sát của thánh địa Bán Thú Nhân đã bị bọn họ hoàn toàn đẩy lùi! Cho dù là một trăm cường giả Thánh Vực, cũng không cách nào giết chết hẩn. . ."

Vài tỷ khán giả vừa nghe Văn Đào nói, vừa ngơ ngác nhìn chăm chăm hình ảnh trong video.

Lúc này, Hoàng Dật đi ở phía trước, thân thể của hẩn nhỏ bé không gì sánh được, nhưng phía sau của hẩn lại suất lĩnh một đoàn tuyệt thế cường giả to lớn dữ tợn, hùng hổ đi từng bước về hướng màn ảnh của video, loại trùng kích thị giác này mạnh mẽ không gì sánh được, dường như muốn bước ra màn hình, phủ xuống bên cạnh bọn họ.

Những cường giả có đều hình thái dữ tợn, đến từ các chủng tộc, có các loại năng lực, nhưng đàn tội phạm kiệt ngạo bất tuân này, lại như là tiểu đệ của Hoàng Dật, tất cả đều theo phía sau của hẩn.

Giờ phút này, thân thể của Hoàng Dật tuy rằng nhỏ bé, nhưng dường như tràn ngập lực lượng vô tận, gặp thần sát thần, ngộ quý trăm quý, ngay cả một trăm cường giả Thánh Vực đều đỡ không được!

Tất cả mọi người dường như cảm thấy, cái này đã không còn là một người chơi, mà là một NPC, không thuộc về nhân loại!

...

Lúc này, một nhóm quân đội siêu quy mô lớn đang cấp tốc đi tới trong sa mạc, chạy tới hướng Long Đô.

Nhóm quân đội này trong bóng đêm, dường như thủy triều đại dương mênh mông, kéo dài từ xa đến đây, thấy đều không thấy rõ rốt cuộc có bao nhiêu, trong phạm vi nhìn đều là người, đội ngũ rộng chừng mười km.

Mỗi người bọn họ đều cười thú cười, âm thanh đập mặt đất của thú cười, dường như là oanh lôi cuồn cuộn, từ xa truyền đến, mặt đất rung động kịch liệt, vô số cát bụi vung lên bầu trời đêm.

Đây là nhóm quân đội nhiều nhất trong lịch sử, bên trong bao gồm hơn bốn trăm vạn người chơi của Phong Chi Quốc Độ, cùng với đội ngũ đại biểu của hơn bốn trăm công hội kết minh phái ra, tổng cộng một ngàn năm trăm vạn người!

Lúc này, Băng Phong Thủy Hồn đang hăng hái đi trước đội ngũ, hẳn hiện tại suất lĩnh đội ngũ quy mô nhất lịch sử, đây chính là hành động vĩ đại ngay cả Long Thứ, Giáo Hoàng, Thiên Đạo bọn họ cũng chưa từng đạt được!

"Đại ca, sau trận chiến này, anh sẽ trở thành nhân vật cùng đẳng cấp như Giáo Hoàng bọn họ!" Lúc này, người phụ trách bộ phận tình báo của Phong Chi Quốc Độ Tiêu Thập Nhất Lang, quay đầu lại nhìn đội ngũ người chơi phía sau, hướng Băng Phong Thủy Hồn khen tặng.

"Tiêu Thập Nhất Lang, cậu thật ra có thể nói! Bất quá cậu nói cũng đúng sự thật!" Băng Phong Thủy Hồn tự ngạo hướng tiêu Thập Nhất Lang gật đầu, ngữ khí có chút lâng lâng, giờ phút này hẳn cũng là vua thế giới, là thủ lĩnh của mọi người!

"Mọi người tăng nhanh tốc độ hành quân, lập tức sẽ đến Long Đô, nói vậy hiện tại một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân đã nghiền nát Long Đô, đến lúc đó chúng ta trực tiếp chạy vào đánh cướp! Miếu Sát không có gì, chúng ta mới là quân đoàn vô địch!" Băng Phong Thủy Hồn mở ra hình thức quân đoàn, âm thanh vang lên trong tai của một ngàn năm trăm vạn người chơi, trên mặt hẳn mang theo nụ cười thỏa mãn, hưởng thụ loại cảm giác hiệu lệnh tất cả này.

"Đình!" Đúng lúc này, Tiêu Thập Nhất Lang bỗng nhiên thu được tin tức do thành viên tổ tình báo gửi, hắn vừa định mở nhìn, lại phát hiện có người gửi tin tức tới.

Ngay sau đó, tin tức dường như thủy triều gửi tới, trong vòng vài giây, hắn cũng đã thu được hơn mười tin tức! Âm thanh báo tin vang lên liên tục, mơ hồ có cảm giác gấp gáp.

"Hả? Chuyện gì xảy ra?" Tiêu Thập Nhất Lang hơi sửng sốt, tự nói một tiếng.

"Làm sao vậy?" Băng Phong Thủy Hồn thấy dáng dấp của Tiêu Thập Nhất Lang, không khỏi hỏi.

"Không có gì, là có người gửi tin tức cho tôi mà thôi." Tiêu Thập Nhất Lang lắc đầu cười, sau đó mở tin tức xem lướt qua một lần.

Sau một khắc, khuôn mặt tươi cười của hắn đọng lại.

Trong một ngàn năm trăm vạn người chơi, hắn giống như là một pho tượng, không nhúc nhích, tùy ý để thú cười mang hắn đi về phía trước.

"Làm sao vậy?" Lúc này, Băng Phong Thủy Hồn cũng đã nhận ra không thích hợp, lần thứ hai nhìn chăm chăm Tiêu Thập Nhất Lang.

"Thất bại!" Tiêu Thập Nhất Lang quay đầu, ngơ ngác nhìn Băng Phong Thủy Hồn, thì thào nói một câu.

"Cái gì thất bại?" Băng Phong Thủy Hồn nhú nhú mày, không giải thích được hỏi thăm.

"Một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, thất bại!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 360: Nhân Vật Phía Sau Chân Chính

"Cái gì thất bại?" Bằng Phong Thủy Hồn vừa cười thú cười, vừa đưa tay móc lỗ tai, lớn tiếng hỏi một lần, tựa như không nghe rõ ràng.

Tiêu Thập Nhất Lang nuốt nước bọt, nói: " Một trăm cường giả Thánh Vực do thánh địa Bán Thú Nhân phái ra, bị đánh bại ngoài Long Đô! Hiện tại một ít người may mắn còn sống đã hoảng sợ chạy trốn!"

"Cái gì? !" Bằng Phong Thủy Hồn nhất thời sửng sốt, nhìn chăm chăm Tiêu Thập Nhất Lang cười nói: "Cậu nói giỡn à! Bọn họ sao có thể thất bại được? Bọn họ là một trăm cường giả Thánh Vực, không phải một trăm con chó hay con mèo đâu, ở đại lục này ai có thể ngăn cản được bọn họ? Cậu nói cho tôi biết, ai có thể ngăn cản được bọn họ?"

"Miếu Sát!" Sau một giây, tiêu Thập Nhất Lang nói ra hai chữ, "Miếu Sát chặn bọn họ!"

Bằng Phong Thủy Hồn cười lạnh một tiếng: "Hắn mới cấp 84, sao có thể đẩy lùi một trăm cường giả Thánh Vực?"

"Không, hắn đã cấp 87! Vừa rồi trong mười giây thời gian, hắn liên tiếp thăng lên cấp 87! Chỉ có cường giả Thánh Vực tử vong quy mô lớn, hắn mới có thể thăng cấp nhanh như vậy!"

Bằng Phong Thủy Hồn nghe vậy, không khỏi mở miệng đăng cấp thế giới nhìn một chút.

Sau một khắc, hắn thấy Hoàng Dật xếp hạng nhất, thấy được con số đăng

cấp, cũng là -- cấp 87!

Băng Phong Thủy Hồn rốt cục ngây dại, cả người nhìn chăm chăm con số kia, không nhúc nhích, dường như mất đi hồn phách.

"Nói cho tôi biết, cái này rốt cục, là chuyện gì xảy ra?" Hồi lâu sau đó, Băng Phong Thủy Hồn nuốt nước bọt, cố nén tâm tình trong lòng, hướng Tiêu Thập Nhất Lang run giọng hỏi.

"Miếu Sát đưa tới một trăm giúp đỡ đồng dạng là cường giả Thánh Vực, đột nhiên tập kích, chỉ dùng mười giây thời gian, đánh chết mười sáu cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, sau đó đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân kia liền mạng chạy trốn!" Tiêu Thập Nhất Lang chỉnh lý một chút tình báo, hồi đáp.

"Tại sao có thể như vậy! Tại sao có thể như vậy!" Băng Phong Thủy Hồn nhắm hai mắt lại, thì thào tự nói, hăn bỗng nhiên cảm giác được trời đất quay cuồng, tựa như toàn bộ thế giới đều điên đảo.

Hăn quay đầu lại, nhìn một ngàn năm trăm vạn đội viên, nhìn từng khuôn mặt hưng phấn như thủy triều, bỗng nhiên cảm giác được loại nụ cười này đã biến thành cười nhạt.

Đội ngũ quy mô lớn nhất trong lịch sử, đã biến thành một bao quần áo nặng nhất trong lịch sử.

Đúng lúc này, trong đám người cũng bắt đầu có người nhận được tin tức do thân bằng hảo hữu gửi tới, thoáng cái biết chuyện phát sinh tại Long Đô, cả đám người nhất thời kinh ngạc, sau đó hai mặt nhìn nhau.

Dần dần, loại bầu không khí này tràn ra toàn bộ đoàn đội, khắp nơi đều có người thu được tin tức này.

"Đại ca, hiện tại chúng ta phải làm ra lựa chọn!" Đúng lúc này, Tiêu Thập Nhất Lang hướng Băng Phong Thủy Hồn, trầm trọng nói, "Chúng ta hiện tại suất

lĩnh đoàn người này đi Long Đô hoàn toàn cũng là chịu chết, kế tiếp chúng ta là lui lại, hay là làm sao bây giờ?"

Băng Phong Thủy Hồn im lặng, hẳn trước đó đưa ra rất nhiều mệnh lệnh đối với một ngàn năm trăm vạn người này, ngữ điệu nhẹ nhàng, hăng hái, thành thạo. Nhưng giờ phút này, hẳn lại không biết nói làm sao nói ra mệnh lệnh kế tiếp.

"Cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân ám sát thất bại!"

"Miếu Sát có một đám cường giả Thánh Vực giúp đỡ!"

"Còn một trăm cường giả Thánh Vực kia đã trốn đi!"

...

Lúc này, Băng Phong Thủy Hồn đã hoàn toàn có thể nghe tiếng nghị luận trong đội ngũ, rậm rạp vang lên.

"Đình!" Đúng lúc này, Băng Phong Thủy Hồn thu được một tin tức, sau đó hẳn nheo mắt, mở ra nhìn một chút.

"Các vị!" Một lát sau, Băng Phong Thủy Hồn bỗng nhiên hướng toàn đoàn nói: "Rất không vui nói cho mọi người một tin tức, một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân đã thất bại! Miếu Sát đưa tới một đám cường giả Thánh Vực, đẩy lùi bọn họ!"

Giờ phút này, mọi người rốt cục biết tin tức này, trong lúc nhất thời toàn bộ đội ngũ bị kiềm hãm!

"Bất quá chúng ta cũng không phải hoàn toàn không có hi vọng, xin các vị tin tưởng tôi." Lúc này, Băng Phong Thủy Hồn lộ ra một nụ cười, tiếp tục nói, "Đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân kia nói không chừng chỉ là tạm thời lui lại, qua vài ngày sẽ nghĩ biện pháp khác đối phó Miếu Sát. Kế tiếp, chúng ta toàn đoàn phân tán, tránh bị Miếu Sát đánh lén, hẳn là nhân vật không sợ chiến thuật

biển người. Tôi tuyên bố, hiện tại đoàn đội theo đoàn một vạn người phân tán ra, tìm kiếm phạm vi ngoài Long Đô, nhìn xem có thể tìm được đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân hay không. Chỉ cần tìm được, lập tức gửi tin cho tôi, tất cả chúng ta đều đi qua, có cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân bảo vệ chúng ta, Miếu Sát tuyệt đối không dám đi ra ngoài phạm vi lãnh địa, đến lúc đó chúng ta tùy thời san bằng Long Đô."

...

Lúc này, Hoàng Dật đã trở về Long Đô, đi trong đường phố, một trăm tội phạm cũng đều tự tán đi, tự do hoạt động trong lãnh địa.

Trong đường phố Long Đô, không còn vắng vẻ, mà bỗng nhiên xuất hiện rất nhiều người, một lượng người khổng lồ không ngừng xuất hiện từ truyền tống trận!

Long Đô giờ phút này, đã trở thành mục tiêu truyền tống của vô số người chơi đại lục Trung Quốc, bọn họ vừa rồi xem video thấy được tình cảnh nơi đây, hiện tại Long Đô đã đẹp loạn xuống, nhất thời vô số người chơi đều truyền tống đến nơi đây, tự mình qua xem.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền đi tới tầng cao nhất của đại sảnh thị chính, mở cửa đi vào nhìn một chút, trước cửa sổ bên trong, có một bóng người xinh đẹp đang đứng, tựa như đã đợi rất lâu ở chỗ này.

"Dật ca!" Người kia kêu một tiếng, là Tần Thời Vũ.

Lúc này, ánh trăng rọi tới, chiếu vào thân thể của cô ấy, cô ấy cứ như vậy không nhúc nhích nhìn Hoàng Dật, trong mắt lóe lệ quang.

"Em lúc đầu cho rằng, lần này anh muốn luân hồi, em cũng không nhìn thấy anh nữa." Tần Thời Vũ nói xong, từng bước đi tới.

"Anh sẽ không chết nhanh như vậy!" Hoàng Dật khẽ cười một cái, đi qua

hướng cô ấy.

Hoàng Dật nắm tay của Tần Thời Vũ, một lần nữa đi tới trước cửa sổ, nhìn Long Đô phía dưới, hỏi: "Chuyện của em thế nào? Làm xong sao?"

"Ừm, làm xong rồi!" Tần Thời Vũ gật đầu, "Phía sau bọn họ quả nhiên còn có người."

Hoàng Dật là hình dạng không ngoài sở liệu, hỏi: "Vậ Bằng Phong Thủy Hồn, rốt cuộc là đã bị ai sai khiến?"

Nếu như lúc này, có người nghe được những lời này của Hoàng Dật, vậy nhất định sẽ khiếp sợ!

Trong sự kiện truy sát này, ban đầu xuất hiện, là [Phản Sát Liên Minh], thế nhưng còn chưa có ra hình ra hồn đã bị Hoàng Dật tiêu diệt.

Sau đó lại xuất hiện một kết minh, lần thứ hai đối kháng Hoàng Dật, có vẻ vô cùng có tổ chức, cái này cho thấy phía sau có người điều khiển.

Cho đến mấy ngày trước, người thao túng chân chính của phía sau-- Phong Chi Quốc Độ nhảy ra!

Tất cả mọi người cho rằng, tất cả cái này đều là Phong Chi Quốc Độ làm, bọn họ mới là nhân vật phía sau chân chính.

Nhưng Hoàng Dật trong lòng từ đầu đến cuối vẫn có một tia hoài nghi, cho dù là Phong Chi Quốc Độ cũng không thể có năng lực lớn như vậy, hãn giấu thám tử ở Phong Chi Quốc Độ-- Nương Ca cho hãn tình báo, cũng thể hiện ra thực lực của Phong Chi Quốc Độ tựa như không đủ để làm được chuyện này! Hơn nữa hội trưởng Bằng Phong Thủy Hồn cũng không giống như là người có thể làm ra loại đại sự này, vô luận là phong cách làm việc của hãn ta, vẫn là thái độ làm người, cũng không có đạt được loại trình độ này, chỗ cần lo lắng và phối hợp bên trong rất nhiều.

Cho nên, Hoàng Dật suy đoán phía sau còn nhân vật khác, Phong Chi Quốc Độ vẫn chỉ là thế lực biểu hiện ra ngoài, dùng để hấp dẫn nhãn cầu của mọi người. Mà Băng Phong Thủy Hồn chỉ là một người làm việc thay, hẳn ta làm những chuyện như vậy, hẳn đều là nhân vật phía sau yêu cầu đi làm, bất quá người bên ngoài xem ra, việc này đều là hẳn ta làm.

Buổi tối ngày hôm nay, Hoàng Dật đi trên đường phố được Văn Đào tự mình phỏng vấn, đối mặt vài tỷ khán giả, hẳn bỗng nhiên trong lòng khẽ động, toát ra tới một suy nghĩ, hẳn quyết định mượn cơ hội vạ người chú ý lần này, khiến cho Tần Thời Vũ thông qua một phương pháp đặc thù, tự mình đi điều tra bí mật.

Bất quá chuyện này, ngay cả cao tầng còn lại cũng không biết, chỉ có hai người bọn họ biết.

Hiện tại, Tần Thời Vũ quả nhiên điều tra ra một dấu vết, Băng Phong Thủy Hồn quả thật không phải nhân vật phía sau chân chính, phía sau của hẳn ta còn có người ẩn dấu càng sâu hơn.

Đúng lúc này, Tần Thời Vũ quay đầu nhìn Hoàng Dật, chậm rãi nói: "Căn cứ phương pháp của anh đi điều tra một phen, vừa rồi theo kết quả điều tra sơ bộ mà xem, phía sau của Băng Phong Thủy Hồn, hẳn là Danh Tướng các! Cao tầng hạch tâm của công hội bọn họ, một người cũng không logout!"

"Thì ra là bọn họ!" Hoàng Dật chột rở ràng, nếu như là Danh Tướng các, vậy tất cả đều có thể giải thích thông, Danh Tướng các là tồn tại nổi danh cùng với Hiên Viên thị, bọn họ quả thật có năng lực như vậy.

" Trong sự kiện ngày hôm nay, lúc đầu hấp dẫn ánh mắt mọi người, người chơi của Thế Giới Thứ Hai trên cơ bản tất cả đều logout, đi diễn đàn xem tiết mục phát sóng trực tiếp của Văn Đào. Nhưng chỉ riêng tất cả cao tầng hạch tâm của Danh Tướng các đều online, không có một người logout đi xem phát sóng trực tiếp, cái này rất khác thường. Bọn họ hẳn là tùy thời đợi lệnh, chỉ cần một

ngàn năm trăm vạn người của Băng Phong Thủy Hồn có nắm chắc hoàn toàn có thể tiêu diệt Anh Hùng công hội chúng ta, vậy Danh Tướng các hãn là sẽ lập tức nhảy ra, với tư thái của người lãnh đạo, tiếp nhận quyền lãnh đạo của Băng Phong Thủy Hồn! Công hội bọn họ còn nửa tháng nữa sẽ đưa ra thị trường, thiếu một sự kiện lớn để tạo thành hiệu ứng oanh động. Nhưng bọn họ sợ thất bại, cho nên không thể cho lộ ra thân phận, chỉ đến thời khắc cuối cùng, có thể nắm chắc thắng lợi tuyệt đối, mới có thể nhảy ra." Tần Thời Vũ êm tai nói.

"Quả thật, chỉ cần có thể chiếm lĩnh Long Đô của chúng ta, nuốt chửng Anh Hùng công hội chúng ta, như vậy bọn họ có thể nhất tiễn song điêu, vừa có thể tiêu diệt đối thủ cạnh tranh, lại có thể lớn mạnh thanh thế của bọn họ, là bàn đạp tốt để đưa ra thị trường! Đến lúc đó, Anh Hùng công hội chúng ta đã hoàn toàn không có uy hiếp đối với bọn họ, trong suy nghĩ của bọn họ, khi đó anh hãn là đã bị giết tới cấp 1, vô lực báo thù." Hoàng Dật cũng gật đầu nói.

Tần Thời Vũ nhìn ánh trăng ngoài cửa sổ, nói: "Bất quá cái này chỉ là hoài nghi của chúng ta, không có bằng chứng thật sự, bọn họ làm bí mật như thế, không có khả năng tùy tiện để lại chứng cứ. Sau này chúng ta chỉ có thể cảnh giác nhiều hơn, chỉ cần bọn họ không xé rách da mặt, chúng ta cũng tĩnh quan kỳ biến. Công khai đối kháng với bọn họ, với chúng tôi mà nói cũng không tốt đẹp gì."

Hoàng Dật trầm ngâm nói: "Anh ở trong Hoa Hồng Ngục Giam, từ lâu đã an bài một người ẩn núp trong Danh Tướng các, hiện tại hãn ta đã tới chức vị tương đối cao, anh khiến cho hãn thu thập một ít tình báo. Hiện tại anh không có tình lực xử lý chuyện này, kế tiếp đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân còn lại, nhất định còn có thể làm ra một ít hành động. Quan trọng hơn là, anh không biết thánh địa Bán Thú Nhân có thể phái cường giả Thiên Vực đến đây hay không, chỉ cần phái đến đây, chúng ta liền xong! Chúng ta bây giờ còn là nguy trong sớm tối, nguy cơ chưa hoàn toàn giải trừ."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 361: ThựC LựC CủA TháNh ĐịA Bán Thú Nhân

"Vậ kế tiếp chúng ta làm sao bây giờ?" Tần Thời Vũ quay đầu nhìn Hoàng Dật hỏi.

"Kế tiếp, em đi đại bản doanh của Phong Chi Quốc Độ một chuyến." Hoàng Dật sờ sờ cằm, nói: "Hiện tại đại bản doanh của Phong Chi Quốc Độ là lúc trống nhất, người phụ trách canh giữ thành phố công hội, vừa lúc là người của chúng ta, chúng ta đi đem chỗ đó chiếm lĩnh. Bất quá anh không có kích hoạt truyền tống trận của thành phố gần đây, hiện tại đi qua, phỏng chừng phải vài ngày mới có thể đến, em khai thông truyền tống trận của Linh Tiêu thành, chỗ đó cách thành phố công hội của Phong Chi Quốc Độ chỉ có nửa ngày lộ trình. Em truyền tống đi qua, chạy tới lãnh địa công hội của Phong Chi Quốc Độ, sau đó dùng cái này triệu hoán anh đi qua." Hoàng Dật nói xong, lấy ra một khối đá hình tròn bán trong suốt đưa cho Tần Thời Vũ.

Cái khối đá này tên là Triệu Hoán Chi Thạch, phát hiện trong trữ vật giới chỉ của tên cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân Hoàng Dật giết chết đêm nay, có thể trong phạm vi đại lục, triệu hoán một mục tiêu phe mình đi tới bên cạnh, tiết kiệm không ít thời gian đi đường.

"Được!" Tần Thời Vũ lập tức tiếp nhận khối đá, sau đó lập tức xoay người rời khỏi.

Đúng lúc này, Hoàng Dật thu được một tin tức, là người phụ trách tình báo dưới trướng của bộ phận hậu cần gửi tới, hẳn là người của Tiểu Mê Đồ.

"Miếu Sát đại ca, hiện tại Băng Phong Thủy Hồn hạ lệnh, khiến cho một ngàn năm trăm vạn người phân tán ra, tìm kiếm đám cường giả Thánh Vực Bán

Thú Nhân trong Thê Lương Sa Địa, hiện nay mà xem, bọn họ không có dấu hiệu rút về."

"Tốt, tôi đã biết! Tiếp tục giám sát bọn họ." Hoàng Dật trả lời một câu.

Kế tiếp, Hoàng Dật gửi tin tức cho đám người Tịch Dương, Vô Danh Thị, để cho bọn họ làm ra một ít an bài.

Hiện tại, Anh Hùng công hội đang ở thời khắc sinh tử tồn vong, đêm nay hẳn tuy rằng đánh thắng một trận, nhưng đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân không có thương tổn đến căn cơ. Ngoài ra, còn có một ngàn năm trăm vạn kẻ địch phân tán các nơi, tùy thời ăn lên Anh Hùng công hội. Hẳn phải làm ra bố trí tương ứng, bảo đảm cho Anh Hùng công hội.

Bất quá, hẳn lo lắng nhất, vẫn là thánh địa Bán Thú Nhân, thánh địa ấy hẳn vẫn nhìn không thấu, không biết có bao nhiêu cường đại, không biết kế tiếp bọn họ còn có thể phát ra mệnh lệnh thế nào.

Đó là kẻ địch cường đại nhất hẳn gặp phải cho tới nay.

Kế tiếp, Hoàng Dật quyết định tự mình đi gặp một nhân vật, lý giải một chút tình huống của thánh địa Bán Thú Nhân.

Hắn lợi dụng kính bảo hộ của Oswald, thay đổi dáng dấp, sau đó rời khỏi đại sảnh thị chính, đi ra đường phố bên ngoài, đi đến hướng truyền tống trận.

"Miếu Sát thật lợi hại, ngay cả một trăm cường giả Thánh Vực đều đẩy lùi! Còn giết một nhóm! Không hổ là Sát Thần!"

"Lợi hại cái lông! Hắn cũng là một mãng phu, không biết ẩn nhẫn, chỉ biết hung mãnh nhất thời, lỡ như đem thánh địa Bán Thú Nhân chọc giận, bọn họ phái ra một gười cường giả Thiên Vực đến đây truy sát, Miếu Sát ngay cả chết như thế nào cũng không biết!"

Dọc theo đường đi, Hoàng Dật nghe thấy được tiếng nói chuyện của người

qua đường, hiện tại Long Đô đã tắt nập người, xem xong video vừa rồi, tất cả mọi người đều tới đây.

Kế tiếp, Hoàng Dật đi tới truyền tống trận, truyền tống tới Thiên Thai thành.

Sau đó, hắn trực tiếp hướng đi đến công hội đại sảnh của Thiên Thai thành.

"Tiên sinh, xin hỏi có cái gì có thể trợ giúp ngài sao?" Một người phục vụ lập tức hỏi.

"Mang tôi đi tìm Rafael tiên sinh, tôi là bạn của ông ấy." Hoàng Dật nói thẳng. Rafael cũng là NPC lúc trước trợ giúp hắn sáng tạo Anh Hùng công hội, còn tặng hắn hai chiến kỳ phụ.

"Tốt!" Phục vụ gật đầu, lập tức dẫn Hoàng Dật, đi tới phòng của Rafael.

Phục vụ vươn tay, nhẹ nhàng gõ gõ cánh cửa, cung kính nói: "Rafael đại nhân, có người tự xưng là bạn bè của ngài tìm ngài."

"Cho hắn vào đi!" Bên trong cánh cửa truyền đến âm thanh già nua của Rafael.

Ngay sau đó, tên phục vụ kia đẩy cửa ra, khiến cho Hoàng Dật đi vào, sau đó đóng cửa lại rồi khỏi.

Lúc này, trong phòng có một ngọn đèn, một lão đầu tàn tật mang mắt kính thủy tinh, đang ngồi trên xe đẩy, ngồi trước bàn học cũ nát, nghiên cứu một quyển da dê cổ xưa.

Ánh sáng chớp chồn chiếu vào trên mặt đầy nếp nhăn, tràn ngập cảm giác yên tĩnh, quyển da dê ố vàng trong tay, dưới ngọn đèn mờ nhạt tràn ngập khí tức lịch sử.

Người này chính là Rafael, người phụ trách cao nhất của công hội đại sảnh.

Lúc này, Rafael rốt cục quay đầu lại, con mắt vẫn đục nhìn chăm chăm Hoàng Dật, trên mặt hơi lộ ra một vẻ không giải thích được: "Xin hỏi cậu là?"

Hoàng Dật vươn tay, sờ sờ kính bảo hộ của Oswald, biến trở về hình dạng ban đầu.

"Hả? Cậu là Miếu Sát? !" Rafael hơi ngẩn ra, tựa như không dự liệu đến sẽ thấy Hoàng Dật tại giờ này phút này "Cậu không phải đang bị một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân truy sát sao? Sao trốn đến chỗ của tôi được!"

"Còn nhớ rõ vài ngày trước tôi mua mấy trăm công hội Khế Ước thạch ở chỗ ông không? Tôi làm ra một trăm thủ hộ giả Thánh Vực, bọn họ đứng ra, đem đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân cường chế đuổi đi." Hoàng Dật lời ít mà ý nhiều nói.

"Ồ! Trời ạ! Một trăm thủ hộ giả! Cậu tìm đâu được nhiều thủ hộ giả như vậy?" Rafael kinh ngạc một tiếng, hiếu kỳ hỏi thăm.

"May mắn làm ra!" Hoàng Dật sơ lược, không nói tỉ mỉ, sau đó hẩn chăm chú nhìn chăm chăm Rafael, nói: " Rafael tiên sinh tôn kính, tôi ngày hôm nay tới chỉ là muốn hỏi ông một vài sự tình. Tôi nhớ kỹ ngày tôi sáng tạo công hội, ông đã từng nói qua, ông lúc trẻ tuổi đã từng đi học tại học viện hoàng gia Osco, như vậy ông hẳn là tương đối lý giải đối với chuyện của Trung Ương đại lục?"

"Coi như có thể đi!" Rafael gật đầu "Cậu muốn hỏi cái gì?"

"Như vậy ông đối với thánh địa Bán Thú Nhân hẳn là cũng có một chút lý giải, thánh địa Bán Thú Nhân rốt cục có thực lực thế nào?" Hoàng Dật hỏi.

Rafael nghe được vấn đề này, nhìn chăm chăm Hoàng Dật, nói thẳng: "Bọn họ rất mạnh! Rất mạnh!"

Sau đó, quay đầu nhìn ánh đèn chập chờn, buồn bã nói: "Trung Ương đại lục là khu vực trung tâm của thế giới, cũng là đại lục rộng lớn nhất trên thế giới, so

sánh với Trung Ương đại lục, khối đại lục của chúng ta giống như là một đảo nhỏ căn cỗi, không đáng nhắc tới. Thánh địa Bán Thú Nhân ở Trung Ương đại lục, là trung tâm quyền lực cao nhất của tất cả Bán Thú Nhân trên toàn thế giới. Cường giả Thánh Vực không cần nói, cậu cũng đã thấy, bọn họ tùy tiện liền phái ra một trăm cường giả Thánh Vực tới truy sát cậu, có thể thấy cường giả Thánh Vực của bọn họ có bao nhiêu. Tôi nói cho cậu một chút về cường giả Thiên Vực của bọn họ."

Rafael nói xong, dừng một chút, nói: "Đại lục của chúng ta, ngay cả một cường giả Thiên Vực cũng không có! Thế nhưng bên trong thánh địa Bán Thú Nhân, đã có ba mươi sáu vị cường giả Thiên Vực! Tùy tiện tới một người, có thể tung hoành ở đại lục. Tộc trưởng trong thánh địa Bán Thú Nhân, là một vị cường giả Thiên Vực đỉnh cấp cấp 295, gần đột phá đến trình tự Thần Vực. Phải biết rằng, cấp 300 cũng là Thần Vực hư vô mờ mịt, phạm là nhân vật đạt được cấp 300, sẽ trở thành bán thần! Hiệu trưởng của học viện hoàng gia Osco cũng là một vị bán thần! Cũng chính bởi vì vậy, học viện hoàng gia Osco, mới có thể là thế lực đứng đầu ở Trung Ương đại lục!"

"Ba mươi sáu vị cường giả Thiên Vực!" Hoàng Dật hít một hơi, bỗng nhiên cảm giác được một ngọn núi cao không cách nào vượt qua đứng sừng sững trước mặt của hắn. Cổ lực lượng này hắn tuyệt đối không cách nào lay động. Đây là một ngọn Thái Sơn, mà hắn chỉ là một cái trứng, Thái sơn áp trứng, đây là đối lập của lực lượng.

Hắn trước đó suy đoán qua thánh địa Bán Thú Nhân sẽ rất mạnh, nhưng không ngờ rằng mạnh tới nông nổi này.

Giờ phút này, vui sướng của hắn khi đẩy lùi một trăm cường giả Thánh Vực không còn sót lại chút gì, còn lại chính là áp lực vô tận. Dù cho ba mươi sáu cường giả Thiên Vực tùy tiện tới một người, Anh Hùng công hội của hắn sẽ hóa thành cặn!

Mà tộc trưởng của thánh địa, càng cao tới cấp 295, cái này so với người

mạnh nhất hấn gặp qua -- Rắn Chín Đầu. Hydra cấp 250, thú cười của Pháp Thần, thuộc thời kỳ Tuyên Cổ còn mạnh hơn!

"Vậy bọn họ có bao nhiêu tỷ lệ, sẽ phái ra cường giả Thiên Vực tới truy sát tôi?" Hoàng Dật ổn định suy nghĩ, vẻ mặt ngưng trọng hỏi thăm.

"Cái này khó mà nói, phải xem thù hận của bọn họ đối với cậu sâu đậm, mâu thuẫn bình thường, bọn họ sẽ không đơn giản phái cường giả Thiên Vực ra tay, bởi vì Trung Ương đại lục cường giả rất nhiều, thánh địa của một trăm chủng tộc đều ở bên trong, mỗi một thánh địa đều không kém gì bọn họ, trong cạnh tranh với nhau. Cường giả Thiên Vực là lực lượng hạch tâm của từng thánh địa, tọa trấn các tòa thánh sơn của thánh địa, sẽ không đơn giản lộ diện."

Rafael nói xong, nhìn Hoàng Dật một chút, nói: "Lần trước cậu vũ nhục Man Văn, cái này đã chạm vào nghịch lân của thánh địa Bán Thú Nhân, nếu như cậu tiếp tục làm như vậy, khiến cho một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân cũng chịu nhục, vậy cậu hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Cho nên tôi khuyên cậu tốt nhất không nên hạ sát thủ, khiến cho một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân toàn thân trở ra, bảo toàn một chút mặt mũi của bọn họ."

"Thế nhưng tôi đã hạ sát thủ!" Hoàng Dật lắc đầu cười khổ "Đám thủ hộ giả của tôi, đã giết chết mười sáu tên cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân."

"A! Cậu sao có thể lỗ mãng như thế chứ?" Rafael nhìn chăm chăm Hoàng Dật, vỗ đùi, dường như đang nhìn một đứa nhỏ bướng bỉnh "Cậu lúc này nguy hiểm rồi! Kế tiếp nhìn thánh địa Bán Thú Nhân sẽ phát sinh lửa giận thế nào, nếu như bọn họ giận không thể át, đó là nhất định sẽ phái ra cường giả Thiên Vực tới truy sát cậu. Kế tiếp, cậu chỉ có một đường quỳ xuống xin lỗi, ngoan ngoãn khiến cho đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân đem cậu giết chết, không nên nỗ lực phản kháng, như vậy mới có thể giữ được Anh Hùng công hội phía sau cậu, bằng không ngay cả Anh Hùng công hội cũng sẽ bị hủy diệt. Cậu muốn cho một mình cậu chết, hay là cho cậu và mười triệu người của Anh Hùng công hội cùng chết?"

"Tôi không sai, tôi vì sao phải xin lỗi?" Hoàng Dật lắc đầu nói.

"Bởi vì tại trước mặt lực lượng tuyệt đối, cậu phải cúi đầu, dù cho người không sai!" Rafael dùng giọng điệu giáo dục nói "Trên thế giới này, có đôi khi không có phân đúng sai, nếu như nhất định phải nói, vậy đúng sai cũng là mạnh yếu chi phân, kẻ mạnh vĩnh viễn là đúng, người yếu vĩnh viễn là sai. Cậu hiện tại trong thế yếu tuyệt đối, như vậy cậu cũng là sai! Cậu phải quỳ xuống xin lỗi, đây là biện pháp duy nhất!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 362: Tiềm Phong Khoái

"Ông không cần nói nữa! Tôi sẽ không quỳ xuống xin lỗi! Dù cho tôi bị giết đến cấp 1, tôi cũng sẽ không quỳ xuống xin lỗi!" Hoàng Dật kiên quyết nói, lập tức xoay người, mở cửa phòng, đi nhanh đi ra ngoài!

Giờ phút này, hắn giống như là một đứa nhỏ quật cường, không chịu nhận sai, không rõ lí lẽ.

"Ài! Dù sao chỉ là một đứa nhỏ, không hiểu ẩn nhẫn." Rafael nhìn thân ảnh của Hoàng Dật đi xa, lắc đầu thở dài một tiếng.

Ánh nến chập chờn, chiếu vào khuôn mặt già nua, chiếu ra cái bóng mờ lung.

...

Từ công hội đại sảnh đi ra, Hoàng Dật đi trên đường phố rộn ràng nhộn nháo.

Lúc này, xung quanh tập nập người, hầu như tất cả mọi người đều đi đến phương hướng của truyền tống trận, muốn truyền tống đến Long Đô, Hoàng Dật đi ngược đoàn người, đi đến hướng chiến giả đại sảnh.

Lúc này, dòng người và Hoàng Dật gặp thoáng qua, bọn họ tốp năm tốp ba nói về trận đại chiến Thánh Vực buổi tối ngày hôm nay.

"Miếu Sát gây ra tội lớn ngập trời, kế tiếp thánh địa Bán Thú Nhân sẽ bỏ qua hắn sao?"

"Miếu Sát lần này là hắn phải chết không thể nghi ngờ! Trước đó một trăm

anh Thánh Vực Bán Thú Nhân bắt hăn xin lỗi, hăn không xin lỗi, ngược lại đi giết người, cái này không phải muốn chết sao?"

"Nếu như là tôi, tôi đã sớm quỳ xuống xin lỗi, dù sao cũng là một thế giới giả thuyết, quỳ xuống có cái gì đâu, bị giết về cấp một cũng không phải chuyện, cùng lắm thì một lần nữa luyện cấp lại! Đàn ông co được phải dẫn được!"

"Đúng vậy, hăn làm như vậy còn làm phiền công hội! Quá ích kỷ!"

"Hăn hăn là quỳ xuống xin lỗi!"

"Hăn chỉ hùng hổ nhất thời!"

"Hăn một chút cũng không thành thực!"

"Hăn quá quật cường!"

Hoàng Dật đi ngược đoàn người, giống như đối kháng với toàn bộ thế giới, dòng người càng không ngừng lui về phía sau, hăn đi tới càng ngày càng gian nan, không cùng phương hướng với mọi người.

Lúc này, tựa như mỗi một người qua đường đều đi tới trước mặt của Hoàng Dật, nhấn mạnh bên tai hăn: "Anh như vậy là sai, anh không thể làm như vậy, anh nên quỳ xuống xin lỗi, anh không có khả năng chiến thắng thánh địa Bán Thú Nhân, anh cũng là không được. . ."

Mỗi câu mỗi chữ vang lên trong đầu Hoàng Dật, hình thành từng tiếng vang mông lung, dường như là từ một thế giới khác truyền đến. Lúc này hăn đi trên đường phố, nhưng dường như đi ở một thế giới vắng vẻ, chỉ có một mình cô độc, không cùng một thế giới với người khác.

"Vì sao đều nói Miếu Sát không được? Mẹ kiếp, lão tử cũng là người hâm mộ của Miếu Sát, làm sao vậy?" Đúng lúc này, Hoàng Dật nghe trong một hoa viên bên cạnh, bỗng nhiên vang lên một tiếng mắng tức giận, thoáng cái làm Hoàng Dật tỉnh táo lại.

Hắn lập tức quay đầu nhìn qua, chỉ thấy cách đó không xa, một thiếu niên đang giận trừng mắt vài người bên cạnh, sắc mặt đỏ lên, hùng hổ, tựa như đang ồ ào.

"Mẹ nó, cậu cần kích động như vậy sao? Tôi biết cậu là người hâm mộ của Miếu Sát, nhưng hiện tại loại tình huống này, đã không thể sùng bái mù quáng, thánh địa Bán Thú Nhân nếu như phái một cường giả Thiên Vực đến đây, Miếu Sát làm sao trốn?" Một người bạn của thiếu niên lập tức tranh chấp.

"Lời này các người mấy ngày nay nói qua bao nhiêu lần rồi hả?" Thiếu niên hỏi ngược lại một tiếng, "Lúc Man Văn tới, các người nói Miếu Sát hẳn phải chết không thể nghi ngờ, kết quả chết là Man Văn. Một trăm cường giả Thánh Vực tới, các người nói Miếu Sát hẳn phải chết không thể nghi ngờ, kết quả đã chết mười sáu cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân. Hiện tại thánh địa Bán Thú Nhân bên kia đều chưa có làm ra phản ứng gì, các người sớm nói Miếu Sát hẳn phải chết không thể nghi ngờ, các người không có lòng tin?"

"Cái này nghĩ cũng không cần nghĩ, Miếu Sát khẳng định là hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Đó chính là thánh địa Bán Thú Nhân, muốn chơi chết một người, còn không đơn giản như ăn uống sao. Con người cậu, cũng là một nào tàn!" Người bạn nói xong, lắc đầu rồi đi, chỉ để lại một mình thiếu niên đứng ở nơi đó.

"Tôi tin tưởng Miếu Sát nhất định sẽ giết chết thánh địa Bán Thú Nhân! Quản nó Thánh Vực Thiên Vực cái gì! Chặn đường sẽ chết!" Thiếu niên nắm nắm tay, hướng bóng lưng của đám người kia, quật cường nói.

Hoàng Dật nhìn biểu tình quật cường của thiếu niên, hơi ngẩn ra, trong lòng hiện lên ra một tâm tình phức tạp.

Tại lúc tất cả mọi người phủ định hẳn, vẫn còn có một vài người đang ủng hộ hẳn, mù quáng tin tưởng hẳn.

Nhưng lần này, hãn quả thật là không có cách nào, vô số lần nguy cơ trước đó hãn đều có biện pháp ứng đối, nhưng lần này, đối mặt một nguy cơ còn chưa tới, hãn đã thật sự không có biện pháp.

Nếu như thánh địa Bán Thú Nhân thật sự phái ra cường giả Thiên Vực tới truy sát hãn, vậy hãn chỉ có thể chết.

Kế tiếp, Hoàng Dật từ trong đám người chậm rãi đi qua hướng thiếu niên.

Thiếu niên này, khoảng chừng mười bảy tuổi, huyết khí phương cương, cả người lộ ra một vẻ kích động, thậm chí có chút cảm giác không tốt.

"Cậu vì sao tin tưởng Miếu Sát như vậy?" Hoàng Dật đi tới trước mặt của thiếu niên, hỏi.

"Ừm? Anh tìm lão tử để làm gì?" Thiếu niên thấy Hoàng Dật, tức giận nhìn hãn.

"À, xin lỗi, chỉ là hiếu kỳ mà thôi." Hoàng Dật khẽ cười nói, "Tôi nghe lời nói vừa rồi của cậu, tựa như có lòng tin tuyệt đối đối với Miếu Sát, có thể nói cho tôi biết vì sao có lòng tin mạnh mẽ đối với hãn như thế?"

"Cũng là tinh thần của người hâm mộ, dù sao tôi tuyệt đối ủng hộ hãn, bởi vì hãn làm được rất nhiều chuyện tôi cả đời đều không làm được, tôi tin tưởng hãn không gì làm không được, cái gì đều có thể làm được." Thiếu niên thản nhiên nói, "Bất quá tôi sẽ vẫn nỗ lực, tranh thủ có thể đạt được điều kiện chiêu mộ của Anh Hùng công hội, gia nhập vào Anh Hùng công hội. Kỹ thuật hiện tại của tôi cũng không kém so với nghề nghiệp hi hữu kia, tôi gần là không có cơ hội, không có được trang bị tốt, không có được bảo vật, tôi hy vọng có thể cách Miếu Sát gần một ít, tôi tin tưởng hãn sẽ tán thành thực lực của tôi. Khi đó, tôi nhất định sẽ tự mình nói lời cảm ơn hãn, đồng thời ngay mặt nói cho hãn, chính là vì hãn là tấm gương của tôi, cho nên tôi mới có thể một đường chiến đấu, từng bước đi tới trước mặt của hãn."

"Cậu tên là gì?" Hoàng Dật nhếch miệng hỏi.

"Anh đang điều tra hộ khẩu sao?" Thiếu niên nhú nhú mày.

"Không!" Hoàng Dật lắc đầu, "Tôi là một thành viên của Anh Hùng công hội, tôi chỉ muốn hỏi một chút tình huống của cậu, cậu hiện tại có thể đi gia nhập vào Anh Hùng công hội, bọn họ sẽ cho cậu vào."

"Hả? Thật vậy chẳng?" Thiếu niên hơi ngần ra, sau đó hưng phấn nói: "Bạn thân, cảm ơn anh! Tôi là Tiêm Phong Khoái, sau này chúng ta cũng là cùng một hội! Tôi đi Long Đô, nhìn xem có thể gia nhập vào Anh Hùng công hội hay không! Đến lúc đó cùng nhau kề vai chiến đấu với Miếu Sát, cộng đồng đối kháng thánh địa Bán Thú Nhân ghê tởm, tôi cũng không tin chúng tôi đánh không lại bọn họ." Thiếu niên nói xong, lập tức đứng dậy, rời khỏi, dung nhập vào dòng người.

Hoàng Dật nhìn bóng lưng của hắn, bên tai mơ hồ nghe thấy được tiếng ca của hắn xa xa truyền tới --

"Tôi với kiêu ngạo của tôi quật cường, tôi hát lớn tiếng trong gió, lần này là tự mình điên cuồng, tôi không sợ ngàn vạn người ngăn trở, chỉ sợ bản thân đầu hàng. . ."

Tôi không sợ ngàn vạn người ngăn trở, chỉ sợ bản thân đầu hàng.

. . .

Kế tiếp, Hoàng Dật đi tới chiến giả đại sảnh, truyền tống tới chúng thần bí cảnh, bắt đầu một phen chiến đấu khó khăn gian khổ.

Nửa giờ sau, hắn học xong kỹ năng nghề nghiệp của cấp 85, đây là kỹ năng bị động rất lâu rồi hắn mới học được tới nay.

【 Cường Chế Chấp Hành 】: Kỹ năng bị động, có thể dưới các loại trạng thái khống chế, ngồi cười, phi hành, trong nước, cường chế sử dụng các kỹ năng

nghề nghiệp, nhưng điểm nô khí kỹ năng cần tiêu hao sẽ tăng năm lần.

Cái kỹ năng này có thể khiến Hoàng Dật có năng lực cường chế, giống như lúc trước hắc và Kính Đoạn chiến đấu. Lúc đó Kính Đoạn bị Hoàng Dật mê muội, nhưng vẫn có thể sử dụng thuận di và dịch chuyển, thoáng cái tránh thoát hai lần công kích của Hoàng Dật. Bất quá kỹ năng cường chế của Kính Đoạn là tính theo thời gian kéo dài, mà kỹ năng cường chế của Hoàng Dật là tính theo lượng tiêu hao.

Có kỹ năng này, Hoàng Dật có thể phát huy ra sức chiến đấu mạnh nhất dưới trạng thái cười thú cười, trước đó hắc trên thú cười không có cách nào khác phát huy toàn lực, có vài kỹ năng không dùng được. Ví dụ như kỹ năng Truy Bộ, thú cười của hắc cũng sẽ không cùng sử dụng Truy Bộ, hắc dù sao không phải nghề nghiệp loại kỳ sĩ, không phải chuyên tinh. Nhưng hiện tại, Hoàng Dật có thể sử dụng Truy Bộ trên thú cười, bất quá vốn dĩ hắc chỉ cần tiêu hao 20 điểm nô khí, nhưng cường chế sử dụng phải tiêu hao 100 điểm, tương đương với năm lần.

Ngoài ra, Hoàng Dật dưới trạng thái phi hành cũng là như nhau. Trước đó, hóa thân của hắc bay trên không trung thì, cũng là không có cách nào sử dụng Truy Bộ, chỉ có thể đợi đáp xuống mặt đất, nhưng hiện tại đã hoàn toàn không có hạn chế.

Kế tiếp, Hoàng Dật liền đi Chúng Thần chi tháp tiếp tục ra sức luyện cấp, khởi xướng trùng kích hướng về cấp 100!

...

Ngày hôm sau, Hoàng Dật ăn xong bữa sáng, login sớm, đi diễn đàn nhìn một chút.

"Sát Thần tiếp tục viết thần thoại! Dựa vào trăm tên tuyệt thế cường giả, đẩy lùi trăm tên cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, bởi vậy chôn xuống mầm tai họa lớn hơn nữa!"

"Sát Thần chắc chắn được đề cử cho giải thưởng cá nhân tốt nhất sang năm!"

"Thánh địa Bán Thú Nhân lần thứ hai gặp thất bại, kế tiếp có thể phái ra cường giả Thiên Vực hay không?"

"Phong Chi Quốc Độ đâm lao phải theo lao, một ngàn năm trăm vạn đội ngũ xuất chinh đi con đường nào!"

"Bởi vì áp lực từ đẳng cấp của Sát Thần tăng lên, đám người Giáo Hoàng, Kidd, Dire Pooh, Abigail đều tuyên bố ướp lạnh, dùng tốc độ cao nhất đuổi theo Sát Thần, trùng kích cấp 100!"

Lúc này, chủ đề 24 tiếng đồng hồ trong diễn đàn, trên cơ bản đã bị chuyển buổi tối của ngày hôm qua chiếm. Trận đại chiến Thánh Vực tối hôm qua, là một cuộc chiến hoàn toàn khiến cho hầu như mọi người quan tâm từ khi Thế Giới Thứ Hai mở ra tới nay.

Bất quá Hoàng Dật không có ngờ tới chính là, đẳng cấp của hắn tăng lên, trực tiếp dẫn đến nhóm cao thủ đỉnh cấp đều ướp lạnh, dùng tốc độ cao nhất đuổi theo đẳng cấp của hắn. Cấp 100 là một khen thưởng lớn, có thể một hơi thu được hai điểm vinh dự quốc gia, đây là khen thưởng mà không cái nào có thể sánh bằng, tất cả mọi người không muốn buông tha!

Mà Hoàng Dật cũng không cách nào đi liều mạng với bọn họ, hắn ở Hoa Hồng Ngục Giam, không có cách nào ướp lạnh, tốc độ luyện cấp sẽ bị giảm rất nhiều, sớm muộn sẽ bị bọn họ đuổi theo.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Vừa xuất hiện, hắn liền nhận được một tin tức, cũng là Tần Thời Vũ gửi, cô ấy đã đến bên ngoài lãnh địa của Phong Chi Quốc Độ.

"Em triệu hoán anh đi qua đi!" Hoàng Dật lập tức trả lời.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 363: Anh Muốn Rời Khỏi Anh Hùng Công Hộ

"[hệ thống nhắc nhở]: Bạn tốt [Tần Thời Vũ] của bạn triệu hoán bạn, có hưởng ứng hay không?"

Kế tiếp, Hoàng Dật thu được một nhắc nhở triệu hoán, hắn lập tức lựa chọn đồng ý.

Sau đó, trước mắt hắn nhoáng lên, đi tới một chỗ khác.

Nơi này là một đỉnh núi, phía dưới là một thảo nguyên rộng mở, ánh sáng mặt trời chiếu vào trên cỏ, giọt sương lờ lờ chiếu sáng. Một cô gái vóc người hấp dẫn đang ở phía trước của hắn, gió thổi trên mái tóc dài lay động, có một phong thái tuyệt thế, đây là Tần Thời Vũ.

"Dật ca, chỗ đó cũng là thành phố công hộ của Phong Chi Quốc Độ." Tần Thời Vũ chỉ chỉ đầu cùng thảo nguyên phía dưới, chỗ đó là một thành phố, dường như một viên minh châu trong thế giới thảo nguyên.

"Tiểu Vũ." Lúc này, ngữ khí của Hoàng Dật có chút ngưng trọng, nhìn chăm chăm đôi mắt đẹp của Tần Thời Vũ, nói: "Em cũng biết, thánh địa Bán Thú Nhân là tồn tại mà chúng ta hiện tại không cách nào đối kháng, một trăm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân đối với bọn họ mà nói không tính cái gì, chỉ cần bọn họ phái ra cường giả Thiên Vực, chúng ta hắn phải chết không thể nghi ngờ, lần này anh không có bất luận biện pháp ứng đối gì."

"Cho nên?" Tần Thời Vũ đi tới, nắm cánh tay của Hoàng Dật, tay nhỏ mềm mại nắm chặt lấy hắn, tựa như muốn cho hắn rõ ràng, vô luận hắn đối mặt nguy hiểm thế nào, cô ấy sẽ theo hắn.

"Cho nên, anh muốn rời khỏi Anh Hùng công hội." Hoàng Dật quay đầu nhìn thảo nguyên phía dưới, nhìn những ngọn cỏ bị gió thổi lay, "Công hội chúng ta đã có mười triệu hội viên, bọn họ giống như là ngọn cỏ phía dưới, tất cả đều nhìn lên chúng ta, đi theo chúng ta. Cho nên anh không cách nào để cho bọn họ cùng nhau gánh chịu lần thương tổn này, anh không thể cô phụ tín nhiệm của bọn họ, tôi chỉ có thể lựa chọn rời khỏi Anh Hùng công hội, cắt đứt với mười triệu hội viên, một mình đi đối mặt thánh địa Bán Thú Nhân."

Nghe được ngôn ngữ của Hoàng Dật, Tần Thời Vũ nhất thời im lặng, cô ấy không có lựa chọn khuyên bảo, bởi vì cô ấy cũng biết, đây là mâu thuẫn không cách nào cân đối, cô ấy cũng đã lo lắng cho mười triệu hội viên của Anh Hùng công hội.

"Dật ca, trước đừng nghĩ nhiều như vậy, một trăm cường giả Thánh Vực đều chưa có rời đi, thánh địa Bán Thú Nhân sẽ không đưa ra mệnh lệnh tiếp theo." Tần Thời Vũ tựa ở bên vai Hoàng Dật, ôn nhu an ủi.

"Ừm, chúng ta đi thôi! Nếu như bọn họ không phái cường giả Thiên Vực đến đây vậy tốt nhất." Hoàng Dật gật đầu, cùng Tần Thời Vũ chạy qua lãnh địa công hội của Phong Chi Quốc Độ.

Hoàng Dật cười Song Đầu Lân chạy như bay trên thảo nguyên, đây là thu được sau khi giết chết Man Văn, lực công kích siêu cường, bất quá tốc độ phương diện không phải đặc biệt, chạy không khác biệt Tấn Mãnh Long của Tần Thời Vũ lắm. Hai người nhanh chóng đáp trên bãi cỏ mênh mông vô bờ, nhanh chóng chạy tới hướng Phong Chi Quốc Độ.

Lúc này, Phong Chi Quốc Độ tại đầu cùng tầm mắt của bọn họ, trên tường thành, có một đám lính thủ vệ đang đứng, giữa những thủ vệ này, là một người nam tuấn mỹ, đang nhìn về phương xa.

Bỗng nhiên, tầm mắt của hắn xuất hiện hai điểm đen, cũng là thân ảnh của Hoàng Dật và Tần Thời Vũ.

Cái miệng của hắn lộ ra một nụ cười không dễ phát hiện, sau đó lập tức xoay người đi xuống thành tường.

Nam tử tuần mỹ đi một hồi, trực tiếp đi tới gần cửa thành.

Lúc này, cửa thành đang được đóng chặt, dường như một lạch trời, vững vàng cắt đứt hai thế giới. Dưới cửa thành có một trăm người của đội chấp pháp, dường như dòng lũ sắt vây lấy cửa thành, không cho bất luận kẻ nào đến gần.

Hiện tại, công hội Phong Chi Quốc Độ là thời kỳ giới nghiêm, tất cả cửa thành toàn bộ đóng, Thiên Mạc kết giới mở ra hai mươi bốn tiếng đồng hồ không gián đoạn, truyền tống trận chỉ cho ra không cho vào. Phòng ngừa tất cả thủ đoạn người ngoài có thể vào.

Tất cả cái này, đều chỉ là vì phòng ngừa một người đến -- Hoàng Dật.

"Chào Lang Qua đại ca!" Lúc này, thành viên của đội chấp pháp, thấy nam tử tuần mỹ đến, lập tức cung kính kêu một tiếng.

Nam tử tuần mỹ này, chính là thám tử Hoàng Dật xếp vào tại Phong Chi Quốc Độ, cũng là một người trong Hoa Hồng Ngục Giam-- Nương ca, trong Thế Giới Thứ Hai tên là Lang Qua.

Lang Qua gật đầu, mỉm cười hướng đám thành viên đội chấp pháp kia, nói: "Mọi người canh giữ ở chỗ này khổ cực nhĩ!"

"Không khổ cực, chúng tôi đứng ở chỗ này, không có cách nào khác phát huy tác dụng, thật sự là xấu hổ. Bằng Phong Thủy Hồn đại ca bên kia mới là then chốt, không biết bọn họ có thể thành công hay không, chúng tôi đều lo lắng!" Đội trưởng đội chấp pháp có chút lo lắng nói.

"Ừm! Tôi đã lo lắng!" Lang Qua gật đầu, sau đó nhìn cửa thành, nói: "Các người đem cửa thành. . ."

Vừa nói tới đây, Lang Qua bỗng nhiên thu được một tin tức, là Bằng Phong

Thủy Hồn gửi tới.

Lang Qua hơi ngừng lại, mở ra nhìn một chút.

"Lang Qua, bảo vệ tốt cửa thành, đợi lát nữa có chuyện tốt xảy ra!" Trong những hàng chữ của Băng Phong Thủy Hồn, tiết lộ một vẻ mừng rỡ.

Giây phút ấy, Lang Qua bỗng nhiên có cảm giác sờn tóc gáy!

Hắn cứ như vậy đứng ở dưới cửa thành cao to, đứng ở trước trăm người của đội chấp pháp, mà ngoài cửa thành là Hoàng Dật và Tần Thời Vũ hai người càng ngày càng gần cửa.

Hắn dường như thoáng cái lâm vào trong nguy cơ lớn, Băng Phong Thủy Hồn gửi tin tức như thế đến đây, như vậy kế tiếp nhất định sẽ phát sinh chuyện đáng sợ nào đó.

"Lang Qua đại ca, làm sao vậy?" Đội trưởng thấy Lang Qua nói phân nửa, đột nhiên không nói, không khỏi hiếu kỳ mà hỏi thăm: "Anh muốn chúng tôi đem cửa thành này thế nào?"

"À, không có gì, cũng là để cho các người canh giữ cửa thành, đừng cho bất luận người ngoài nào đi vào!" Lang Qua hơi cười, giả vờ trấn định vỗ vỗ vai của đội trưởng, nhưng hai tay run nhẹ vẫn thể hiện ra nội tâm khẩn trương của hắn.

"Đây là đương nhiên, cho dù anh không nói, chúng tôi cũng sẽ canh giữ tốt cửa thành mà." Tên đội trưởng không có phát hiện dị dạng của Lang Qua, lập tức gật đầu nói.

Kế tiếp, Lang Qua lập tức xoay người, bước chân rời khỏi, chạy nhanh hướng thành tường.

Trong lòng của hắn rất gấp, câu nói kia của Băng Phong Thủy Hồn, khiến cho hắn có một loại dự cảm không lành phát ra từ đáy lòng.

Rất nhanh, Lang Qua một lần nữa trở về thành tường, đi tới trước mặt của vô số thủ vệ, nhìn phía dưới.

Lúc này, Hoàng Dật và Tần Thời Vũ đã sắp vọt tới cửa thành, âm thanh thú cưỡi của bọn họ, thậm chí đã có thể nghe được rõ ràng.

"Bạn bè phía dưới, hiện tại lãnh địa công hội của Phong Chi Quốc Độ chúng tôi không mở, mời các người trở về!" Đội trưởng vệ binh trên tường thành, hướng Hoàng Dật và Tần Thời Vũ hô.

Lúc này, Hoàng Dật mang kính bảo hộ của Oswald, mà Tần Thời Vũ vẫn đều là mang mặt nạ bảo hộ, rất nhiều người đều mặc như vậy, thủ vệ không nhận ra bọn họ.

Hai người không nói gì, mà là tiếp tục đi tới. Hoàng Dật ngẩng đầu nhìn thấy Lang Qua trên tường thành, ánh mắt hai người giao nhau trong không khí.

Hắn và Lang Qua tuy rằng không có gặp mặt trong Thế Giới Thứ Hai, nhưng từ khí chất của Lang Qua, hắn hầu như liếc mắt là có thể nhận đi ra, đây là Nương ca.

"Bạn bè phía dưới! Mời trở về! Phong Chi Quốc Độ chúng tôi hiện tại không cho phép bất luận người ngoài nào tiến vào, hiện tại chúng tôi xảy ra một ít biến cố!" Lúc này, Lang Qua cũng cao giọng hô.

Câu nói cuối cùng của hắn, hơi cất cao ngữ điệu, có ý vị của một câu hai nghĩa.

Lúc này, trong lòng Hoàng Dật bỗng nhiên trầm xuống. câu nói cuối cùng của Lang Qua, rõ ràng là ám chỉ hắn, kế hoạch của bọn họ đã xuất hiện một ít biến cố!

Một tia dự cảm không tốt mọc lên trong lòng hắn!

"Tiểu Vũ, chúng ta đi!" Sau một khắc, Hoàng Dật không chút do dự, lập tức

thúc dục Tần Thời Vũ một tiếng, cấp tốc chuyển hướng thú cười, nhanh chóng rời đi!

Tần Thời Vũ tuy rằng nghi hoặc, nhưng cũng không có hỏi nhiều, lập tức theo Hoàng Dật bắt đầu trở về!

"Hiện tại mới muốn đi, đã quá muộn!" Đúng lúc này, phương xa đột nhiên truyền đến một âm thanh cuồng phách đến cực điểm!

Hoàng Dật và Tần Thời Vũ kinh hãi, ngẩng đầu nhìn.

Chỉ thấy ở phương xa, bỗng nhiên lao tới một bóng người, người nọ đạp hư không mà đến, với khí thế quét ngang tất cả, đem cỏ nhỏ trên đường đều hất lên không trung.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền thấy rõ bóng người kia, cũng là một cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, tối hôm qua còn cười nhạo qua Hoàng Dật.

"Chúng ta tôi bị lừa!" Hoàng Dật quay đầu, hướng Tần Thời Vũ trầm giọng nói. Hiện tại, bọn họ đã bị cường giả Thánh Vực tập trung, vô luận như thế nào đều trốn không thoát!

Hắn chơi người khác, người khác cũng đồng dạng chơi hắn, chỉ bất quá trước đây hắn đều thành công, mà lần này hắn thất bại!

Bất quá trong lòng hắn có một tia nghi hoặc, ở đây cách Long Đô quá xa, cho dù là cường giả Thánh Vực muốn chạy tới, cũng cần thời gian rất lâu, bọn họ hẳn là sớm có dự mưu.

"Hừ, tên nhóc kia nói xong quả nhiên không sai, các người thật sự tới đây, không có hại ta tay không một chuyến. Lần này, ta nhìn các người làm sao trốn!" Đang khi nói chuyện, cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân đã đi tới trước mặt của Hoàng Dật và Tần Thời Vũ, thân thể cao to đứng sừng sững trong hư không, ánh sáng mặt trời chiếu vào lớp da vàng óng, dường như một pho tượng kim

cường chiến thần.

Giờ phút này, Hoàng Dật chợt rõ ràng, thì ra cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân là nghe được người khác suy đoán, mới chạy tới đây, hiện tại vừa lúc gặp gỡ bọn họ.

"Tiểu Vũ, kế tiếp, hắc hắc là sẽ bắt em làm con tin để khống chế anh. Bất quá em yên tâm, anh sẽ cứu em ra." Hoàng Dật quay đầu, nhìn Tần Thời Vũ nói.

Cường tên Thánh Vực Bán Thú Nhân cao giọng cười: "Ha ha! Không sai! Ta quả thật sẽ đem con ả bên cạnh người bắt về làm con tin để khống chế người, bất quá cứu người không được ả, đem bản thể của người tới trao đổi, hóa thân của người không có bất luận giá trị gì!" Nói xong, cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân vung tay, trực tiếp vỗ xuống hướng Hoàng Dật!

Đối mặt cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân ra tay, Hoàng Dật không có chút năng lực phản kháng, trực tiếp bị giết chết.

Bất quá đây là hóa thân của hắc, chết cũng không có nghiêm phạt gì.

Kế tiếp, hắc lựa chọn sống lại, xuất hiện ở tại một thành phố tên là Linh Tiêu thành, nơi này là điểm phục sinh gần nhất.

"Dật ca, hắc nắm em rồi." Lúc này, Tần Thời Vũ gửi một tin tức cho Hoàng Dật, cái này đã là lần thứ hai cô ấy bị bắt làm con tin. Khi người khác không thể đối phó Hoàng, cũng chỉ có thể ra tay với người bên cạnh hắc.

"Tiểu Vũ, em bị khổ. Bất quá bọn họ sẽ không thương tổn em, chỉ bắt em tới trao đổi bản thể của anh, em trước nhin một chút, anh sẽ cứu em ra. Chỉ cần không phải cường giả Thiên Vực ra tay, anh đều có biện pháp." Hoàng Dật lập tức trả lời.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 364: Báo Thù Chi Hồn

"Cứ như thế nào? Nếu như đem bản thể của anh tới trao đổi em, như vậy tất cả chuyện chúng ta làm trước đó đều không có ý nghĩa, tương đương với kiếm củi ba năm thiêu một giờ, cái đó và tối hôm qua anh trực tiếp đầu hàng không có khác nhau, em không hy vọng anh tới trao đổi, thật sự không được, em chết một lần, cho dù luân hồi, anh có thể nhờ Lôi Thần sử dụng viễn dương đại hạm, đi tới đại lục em luân hồi đem em trở về."

"Không cần, anh thử biện pháp khác trước, nếu như không được, vậy có đạo cụ có thể làm ra kỳ hiệu." Hoàng Dật hồi phục nói.

...

Cùng lúc đó, tại một nơi khác ngoài lãnh địa Long Đô, một đám Bán Thú Nhân khí tức bàng bạc đang tụ tập ở chỗ này, tổng cộng có hơn tám mươi người, cũng là nhóm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân trước đó bị Hoàng Dật đẩy lùi.

Lúc này, bọn họ có chút mất trật tự, trong đại chiến Thánh Vực tối hôm qua, bọn họ bị một trăm tội phạm đánh lén, mỗi người đều bị thương, có người trọng thương thậm chí có thể ngồi xếp bằng dưới đất, ngay cả lực lượng đứng lên cũng không có.

Mà ở hậu phương của đám cường giả Thánh Vực, lại là một đám người tấp nập, liếc mắt nhìn không thấy điểm cuối, trong phạm vi tầm mắt tất cả đều là người, bọn họ cũng là đội ngũ một ngàn năm trăm vạn người của Phong Chi Quốc Độ.

Đêm qua, bọn họ phân tán ra, cẩn thận tìm tòi một phen, rốt cục tìm được rồi nhóm cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, mỗi người đều như tìm được chỗ dựa, tất cả đều xúm lại đây.

Lúc này, Băng Phong Thủy Hồn đang đứng gần chỗ của đám cường giả Thánh Vực, có chút lo lắng suy nghĩ cái gì.

"Đình!" Đột nhiên, một tin tức truyền tới, chính là Lang Qua canh giữ tại Phong Chi Quốc Độ gửi tới, hắc khẩn cấp mở ra nhìn.

Sau một khắc, hắc lộ ra một nụ cười, cả người trở nên kích động không gì sánh được, sau một khắc, hắc hít sâu một hơi, sau đó hướng về toàn đoàn cao giọng nói: "Nói cho mọi người một tin tức tốt! Tần Thời Vũ bị cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân bắt được! Kế tiếp có thể dùng để áp chế Miếu Sát!"

"A! Thật tốt quá!" Một ngàn năm trăm vạn người, bỗng nhiên phát ra tiếng kinh hô, khí thế như lũ!

Mà hơn tám mươi cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, cũng đều biết rõ tin tức này, không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

"Tên nhóc, không ngờ rằng người còn thật sự có tài, vậy mà thật sự dự đoán được bọn chúng sẽ đi đến đó." Một cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân quay đầu nhìn Băng Phong Thủy Hồn, khẽ cười nói. Bọn họ mặc dù có năng lực truy tung, nhưng Hoàng Dật và Tần Thời Vũ ở ngoài lãnh địa của Phong Chi Quốc Độ, bọn họ không có cách nào truy tung được. Tối hôm qua Băng Phong Thủy Hồn tìm được bọn họ, sau đó nói ra cái suy đoán này, để cho bọn họ phân ra một gã cường giả Thánh Vực chạy tới chỗ đó, hiện tại quả nhiên có thu hoạch.

"Cảm ơn!" Băng Phong Thủy Hồn gật đầu cười. Bất quá trong mắt của hắc, lại có một tia dị dạng không thể phát hiện.

Thật ra quyết định này cũng không phải hắc làm, tối hôm qua nghe Hoàng Dật đẩy lùi một trăm Thánh Vực Bán Thú Nhân, đã có chút luống cuống chân

tay, nhưng sau đó hắn lại nhận được một tin tức, tin tức kia là một người tên là Gia Cát Lượng gửi tới.

Trong tin tức, Gia Cát Lượng dùng giọng điệu vô cùng khẳng định suy đoán, Hoàng Dật rất có khả năng sẽ đi tập kích Phong Chi Quốc Độ của hắn, khiến cho hắn phân tán đại bộ đội, nhanh chóng tìm kiếm đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, cũng thuyết phục bọn họ đi đến lãnh địa của Phong Chi Quốc Độ, đi bắt Hoàng Dật.

Đối với Gia Cát Lượng, Băng Phong Thủy Hồn vẫn là rất coi trọng. nhân vật nguyên lão của Danh Tướng các tất cả đều lấy danh nhân của lịch sử làm tên, hội trưởng Lữ Bố là như vậy, Gia Cát Lượng cũng là như vậy, ngoài ra còn có Triệu Tử Long, Hoàng Trung, Quan Vũ, Trương Phi. Nhóm người này đều là nhân vật thực quyền của Danh Tướng các. Băng Phong Thủy Hồn vẫn đều hợp tác với bọn họ, nghe bọn họ chỉ thị hành sự.

Thật ra Băng Phong Thủy Hồn tự mình cũng suy đoán qua, Hoàng Dật có thể sẽ đi công kích hang ổ của hắn, cho nên hắn mới hạ lệnh khiến cho Phong Chi Quốc Độ canh phòng nghiêm ngặt. Nhưng hắn không có quyết đoán lớn như Gia Cát Lượng, khiến cho cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân tự mình đi qua bắt người, cái này dù sao chỉ là suy đoán, lỡ như cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân đi qua, kết quả Hoàng Dật căn bản không đi đến đó, khiến cho cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân đi một chuyến tay không, vậy thì hắn xong đời.

Bất quá hiện tại, lo lắng của hắn đã không còn tồn tại nữa, cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân tuy rằng không thể bắt được Hoàng Dật, nhưng bắt được Tần Thời Vũ người rất quan trọng đối với Hoàng Dật, cái này tương đương với cũng là bắt Hoàng Dật.

Kế tiếp, hắn chỉ cần đợi trò hay trình diễn là được!

...

Lúc này, bản thể của Hoàng Dật đang ở Chúng Thần chi tháp luyện cấp

không biết mệt mỏi, hắn suy đoán còn có mấy tiếng đồng hồ, cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân sẽ mang theo Tần Thời Vũ quay trở về, đến lúc đó chính là lúc hắn làm ra lựa chọn.

Lúc này, cả đám quái vật đang chết đi trước mặt của Hoàng Dật, hắn chém giết vô tình, trong chiến đấu vô tận, suy tư tất cả tình huống lát nữa có thể xuất hiện.

Trận chiến của lát nữa, rất có khả năng sẽ quyết định vận mệnh của tám mươi cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, cũng sẽ quyết định số phận của Hoàng Dật.

Vài giờ hiện tại, giống như là vài giờ gần leo lên trước chiến trường, mỗi một giây đồng hồ đều là thời khắc an bình khó có được.

Hoàng Dật kiểm tra điểm cống hiến công hội một chút, trải qua một ngày liều mạng xây dựng, hiện tại điểm cống hiến lại tới một con số khả quan, có thể lần thứ hai mở rộng phạm vi lãnh địa.

Hiện nay không có bất luận công hội gì, có thể điên cuồng xây dựng giống như hắn hiện tại, không ai sẽ nghĩ hai ngày thời gian, hắn lại có thể mở rộng phạm vi lãnh địa.

...

Dần dần, thời gian trôi qua từng giây.

Mặt trời chậm rãi nổi lên không trung, lại chậm rãi đi xuống hướng tây, ánh sáng mặt trời ấm áp, biến thành buổi xế chiều cô đơn, chiếu toàn bộ Long Đô dường như một thành phố phủ kín bụi bặm của lịch sử, một ngày thời gian lại trôi qua.

Đúng lúc này, Hoàng Dật đang ra sức giết quái nhận được một tin tức, là người phụ trách tình báo dưới trướng của Tiểu Mê Đồ gửi tới, tin tức rất ngắn,

chỉ có một câu nói --

"Miếu Sát đại ca, bọn họ sẽ tới!"

Thấy tin tức này, Hoàng Dật hít sâu một hơi, sau đó rời khỏi Chúng Thần chi tháp.

Kế tiếp, là một trận đấu không thể tránh khỏi.

Hoàng Dật tìm một trăm anh hùng tội phạm thủ hộ trong Long Đô, mang theo bọn họ đi đến hướng tám mươi cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân.

Đại quân thủ hộ giả đi theo phía sau của Hoàng Dật, các loại tội phạm hình thù kỳ quái, năng lực khác nhau của, một đường rung động mặt đất, vung lên bụi khắp bầu trời, che cả bầu trời.

"Lần này, ta nhất định phải đánh mười người!" Lúc này, một trong các thống lĩnh của nhóm thủ hộ giả -- Quyền Vương cấp 195 vung nắm tay nói.

"Chúng ta tới một lần, xem ai giết được nhiều!" Một người nữ toàn thân bốc khói đen nói. Người nữ này tên là Báo Thù Chi Hồn, đẳng cấp cao tới cấp 194. Tối hôm qua đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân chạy trốn, cô ấy sử dụng một kỹ năng đặc thù tên là "Thay Hình Đổi Vị", đem một gã cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân gần chạy trốn thay đổi trở về, cuối cùng bị Hoàng Dật giết chết.

"Trước đừng cao hứng sớm như vậy, bọn họ trốn ở bên ngoài lãnh địa, chúng ta cho dù có khí lực cũng không có cách nào dùng, trừ phi mở rộng lãnh địa giống như lần trước." Sa Vương chậm rãi nói, sau đó nhìn Hoàng Dật phía trước, nói "Miếu Sát, lần này, người có thể mở rộng lãnh địa không?"

"Có thể! Đợi lát nữa nghe mệnh lệnh của tôi hành sự." Hoàng Dật xoay người gật đầu nói, sau đó hắt nhìn Báo Thù Chi Hồn, nói: "Báo Thù Chi Hồn, bọn họ hiện tại bắt được phó hội trưởng Tần Thời Vũ của công hội chúng ta, người có

kỹ năng Thay Hình Đổi Vị có thể phát ra hiệu quả. Đợi lát nữa ta mở rộng lãnh địa, nhưng lúc bọn họ còn không có phản ứng, người lập tức Thay Hình Đổi Vị với Tần Thời Vũ, đem cô ấy cứu trở về."

"Không thành vấn đề!" Báo Thù Chi Hồn gật đầu, đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Hoàng Dật, nói: "Người quan tâm cô ta như vậy, chẳng lẽ cô ta là người yêu của người? Thật sự là một đôi làm cho người ta hâm mộ. Nếu như năm đó, hắn có thể giống như người, quan tâm ta như vậy, vậy ta cũng sẽ không đem tim của hắn móc ra, ăn hết." Báo Thù Chi Hồn nói xong, có chút hoảng hốt, tựa như nhớ tới một ít chuyện cũ.

"Miếu Sát! Hiện tại người yêu của người đang trong tay ta, người ngoan ngoãn đi ra, dùng mạng của người đổi mạng của ả!" Đúng lúc này, trong trời đất vang lên âm thanh cuồng phách của một Bán Thú Nhân, toàn bộ Long Đô đều nghe thấy được!

Lúc này, bên trong Long Đô có người chơi tối hôm qua đến đây xem náo nhiệt, hiện tại tất cả bọn họ đều nghe được âm thanh này. Chỉ một thoáng, tất cả mọi người hiểu được, lại một thời khắc mấu chốt đến!

Một ít người chơi không sợ chết, đều chạy qua hướng âm thanh truyền đến, mà một vài người chơi khác đem tin tức này đăng lên trong diễn đàn, chuẩn bị hấp dẫn một đợt tiêu điểm dư luận mới.

"Có bản lĩnh các người tiến vào đại chiến một hồi, đám cường giả Thánh Vực các người, vì đối phó một nhân vật cấp 87, dĩ nhiên dùng thủ đoạn bắt cóc con tin ti tiện này, không cảm thấy rất mất mặt của cường giả Thánh Vực sao?" Lúc này, Sa Vương cũng cao giọng hướng phương xa nói.

"Nếu như các người không ra tay, khiến cho hắn đánh với ta, vậy ta thật ra nguyện ý đi vào đánh một trận!" Tên Bán Thú Nhân kia nói.

Dần dần, Hoàng Dật mang theo một đám thủ hộ giả, rốt cục đi tới biên giới lãnh địa. Đứng ở chỗ này, nhìn ra bên ngoài, bên ngoài là biển người đầy khắp

núi đồi. Bọn họ cũng là một ngàn năm trăm vạn người dưới trướng của Băng Phong Thủy Hồn, hiện tại tất cả đều tụ tập ở bên ngoài, muốn nhặt một ít tiện nghi.

Mà hơn tám mươi Bán Thú Nhân, lúc này đang ở trước đoàn người, nhìn Hoàng Dật trong lãnh địa, khí tức vẫn vô cùng kiêu ngạo phóng ra ngoài.

Hoàng Dật quay đầu tìm kiếm chung quanh, rất nhanh nhìn thấy Tần Thời Vũ, lúc này cô ấy đang bị khống chế trước mặt một Bán Thú Nhân cấp 195, không thể động đậy.

"Miếu Sát, con rùa đen rút đầu nhà ngươi rút lâu như vậy, là lúc đi ra một lần đi! Hiện tại ngươi phải làm ra một lựa chọn, hoặc ả chết, hoặc ngươi chết!" Lúc này, tên Bán Thú Nhân cấp 195 nhìn Hoàng Dật trong lãnh địa, lại nhìn Tần Thời Vũ trên mặt đất, hừ lạnh một tiếng.

Những cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân còn lại cũng nói tiếp: "Miếu Sát, chỗ dựa của ngươi đơn giản cũng là đám thủ hộ giả Thánh Vực phía sau ngươi, thế nhưng vô dụng, bọn chúng chỉ có thể đứng trong phạm vi lãnh địa, nhìn chúng ta gần trong gang tấc, nhưng không cách nào công kích chúng ta. Ngươi chết tâm này đi!"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 365: Sát PhạT Quả Quyết

Lúc này, một ít người chơi đã mở công năng ghi hình, đem chuyện này đồng bộ phát sóng lên trên diễn đàn.

Một ngàn năm trăm vạn khán giả phía sau của cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, tất cả đều hưng phấn nhìn chăm chăm đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân kêu gào với Hoàng Dật. Hiện tại, đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân đã bắt được con tin, chiếm ưu thế tuyệt đối, bọn họ rốt cục có thể tận mắt thấy Hoàng Dật kinh ngạc, thấy vị Sát Thần này ngã xuống tại trước mặt của bọn họ.

Lúc này, Hoàng Dật nhìn quanh bốn phía một lần, ánh mắt đảo qua đám người chơi, đảo qua trên người đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, đảo qua mỗi một người chơi từ hình ảnh trong video trong diễn đàn.

"Thương tổn thân nhân loại chuyện này là chuyện ta ghét nhất, là nghịch lân của ta. Lúc trước Trần Úc Tịch ba người của Phong Lâm trại thương tổn thân nhân của ta, cho nên ta tiêu diệt Phong Lâm trại; sau đó Long Đô bị vây khốn, Phong Chí thương tổn Tần Thời Vũ, cho nên ta giết chết mọi người dưới trướng của Phong Chí; bộ lạc Bán Thú Nhân của Phong Chí bắt cóc Tần Thời Vũ, cho nên ta tiêu diệt bộ lạc kia."

Hoàng Dật nói xong, ngữ khí nghiêm khắc lên: "Ta mỗi một lần ra tay, đều không phải cố ý khiêu khích, chỉ là vì báo thù, là các người lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu chiến điểm máu chốt của ta, ta không thể không làm như vậy. Hiện tại, ta muốn nói cho các người, sau này đối phó ta thì trực tiếp hướng tới ta, như vậy ta sẽ đem các người trở thành đối thủ tôn kính. Nếu như các người ra tay với người chung quanh ta, như vậy các người sẽ phải hứng chịu lửa giận gấp trăm

ngàn lần của ta, vô luận các người là ai, cho dù là một đám cường giả Thánh Vực do thánh địa Bán Thú Nhân phái ra cũng không ngoại lệ! Ngày hôm nay, ta muốn nói cho tất cả các người, bất cớ con tin loại chuyện này với ta là vô hiệu, vô luận là một lần hay là hai hoặc vẫn là mười lần, ta đều có thể cứu ra, các người nhất định sẽ thất bại! Hơn nữa sẽ gánh hậu quả nghiêm trọng hơn gấp trăm ngàn lần so với trực tiếp đối phó ta!"

Giây phút ấy, ánh mắt sắc bén như đao của Hoàng Dật, lướt qua mỗi một người chơi, ý tứ cảnh cáo trong ánh mắt ánh vào trong mắt của mỗi người!

Nếu như đổi thành một người chơi bình thường nói ra lời nói này, vậy cái này có thể trở thành một lời hù dọa, nhưng từ trong miệng Hoàng Dật nói ra, để người cảm thụ được sự cảnh cáo thật sự, nói được là có thể làm được.

"Miếu Sát, người nói nhảm thật nhiều! Có bản lĩnh thì ra tay, khiến cho chúng ta nhìn người có năng lực gì." Đúng lúc này, Băng Phong Thủy Hồn hướng Hoàng Dật hô một tiếng, trên mặt lộ ra một nụ cười chờ mong.

"Miếu Sát, nhanh từ trong lãnh địa đi ra! Người còn nói nhảm, ta sẽ ra tay với người yêu của người!" Đám Bán Thú Nhân cũng không nhịn được nói một câu.

Hoàng Dật nhìn quanh bốn phía một lần, lắc đầu nói: "Ta không cần đi ra ngoài, bởi vì sau một khắc, các người sẽ ở trong phạm vi lãnh địa của ta!"

Nói xong, Hoàng Dật lập tức vận dụng quyền hạn cao nhất của công hội, tiêu hao điểm cống hiến hai ngày nay vất vả tích góp, lựa chọn đem lãnh địa Long Đô mở rộng phạm vi năm mươi km!

Nhưng mà sau một khắc, hần lại bỗng nhiên thu được một hệ thống nhắc nhở --

"[hệ thống nhắc nhở]: Trong bán kính ngoài năm mươi km của lãnh địa có lãnh địa của công hội khác, không cách nào mở rộng. Lãnh địa ấy ở hướng tây nam cách 312 km, cần đem công hội ấy hủy diệt mới có thể tiến hành mở rộng

lãnh địa."

Lãnh địa của hãn, không cách nào mở rộng!

"Ha ha! Miếu Sát, người có phải rất kinh ngạc?" Lúc này, tiếng cười nhạo của Bằng Phong Thủy Hồn vang lên, tựa như đã chuẩn bị hồi lâu, cũng là đợi giờ phút này phóng ra, "Người có phải là muốn mở rộng lãnh địa, lại phát hiện không cách nào mở rộng?"

Bằng Phong Thủy Hồn cười, cười đến vui sướng không gì sánh được, cười đến bệnh tâm thần! Bởi vì cái này là hãn tận tay đâm Hoàng Dật một lần!

Ngày hôm trước, hãn và cao tăng của Phong Chi Quốc Độ hợp, cũng đã phái Thần Vô Minh dưới trướng rời khỏi công hội, đi sáng tạo một công hội mới, đem lãnh địa xếp ở một chỗ ngoài Long Đô, khiến cho Hoàng Dật không cách nào mở rộng!

Bởi vì phạm vi của mỗi một lãnh địa đều là phân bố hình tròn, mỗi một lần mở rộng đều tương đương với mở rộng bán kính của hình tròn, đồng bộ mở rộng ra bốn phương tám hướng. Chỉ cần bất cứ khu vực nào, có lãnh địa công hội khác ngăn trở, vậy không cách nào mở rộng, trừ phi có thể đem công hội kia hủy đi.

Đây là hậu chiêu của hãn ta, chờ giờ phút này phát huy tác dụng! Hai ngày nay, hãn mỗi khi nghĩ chiêu này, sẽ vô cùng vui sướng, ngay cả bản thân đều bội phục mình không gì sánh được, dĩ nhiên có thể dự kiến trước như vậy, bày ra một chiêu tinh diệu như thế.

Hiện tại, hãn ta tựa như có một loại cảm giác nắm chắc đại cục, ngay cả Hoàng Dật đều bị hãn đùa giỡn.

"Ha ha, Miếu Sát, biện pháp mở rộng lãnh địa của người dùng một lần cũng đã là đủ rồi, bây giờ còn muốn trò cũ diễn lại? Chúng ta cũng không phải đùa ngốc! Hiện tại kinh ngạc chưa! Ta liệu sự như thần, sớm chỉ biết người sẽ ra một

chiêu như thế, ta khiến cho thủ hạ lập một lãnh địa công hội tại ngoài Long Đô, cản trở lãnh địa của người mở rộng. Người vừa rồi không phải rất lợi hại sao? Người vừa rồi không phải rất kiêu ngạo sao? Người không phải nói bắt cóc thân nhân đối với người vô dụng sao? Hiện tại thì sao?" Băng Phong Thủy Hồn vui sướng nói, vang vọng trong tai một ngàn năm trăm vạn người chơi, vang lên trong tai vô số người chơi xem video trong diễn đàn.

"Ha ha, thì ra đại ca còn có hậu chiêu! Thật sự là liệu sự như thần a!" Một ngàn năm trăm vạn người nhất thời sửng sốt, sau đó tất cả đều nở nụ cười!

Hiện tại, Hoàng Dật đã rơi vào hạ phong tuyệt đối, hình thành tương phản với lời cảnh cáo vừa rồi hăn nói!

"Miếu Sát, lãnh địa công hội kia ngay tại Long Đô, cách nơi này ba trăm km, người khẳng định không cách nào trong khoảng thời gian ngắn đi qua diệt trừ công hội kia. Bất quá ta cho người một con đường sống, chỉ cần người có thể quỳ xuống dập đầu, ta sẽ cho thủ hạ đem chiến kỳ nhỏ, cho người có thể thuận lợi mở rộng công hội, người cảm thấy thế nào? Ha ha! Chỉ cần dập đầu ba cái!" Băng Phong Thủy Hồn vuốt cằm, hướng Hoàng Dật cười ha hả.

"Với chút tiền đồ của người, một mưu kế ti tiện như thế đều có thể cười thành như vậy, khó trách người vĩnh viễn chỉ có thể bị người khác điều khiển, làm con rối cho hung phạm phía sau." Hoàng Dật hướng Băng Phong Thủy Hồn lắc đầu.

Sau đó, hăn từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một khối đá, khối đá này cỡ nắm tay, cả vật thể màu đỏ thẫm, hình dạng có chút như là một trái tim.

Khối đá này, chính là 【 Bộ Lạc Chi Tâm 】hăn trước đó đi bộ lạc Bán Thú Nhân, thu được sau khi đánh chết tù trưởng Bán Thú Nhân--

【 Bộ Lạc Chi Tâm 】(vật phẩm đặc thù)

Có thể sáng tạo một bộ lạc, phạm vi bộ lạc không được vượt qua một trăm kilô-mét vuông, có thể khiến cho bộ lạc gia nhập vào thế lực một phương, có thể

khiến bộ lạc trở thành lãnh địa của thế lực ấy, người sáng tạo trở thành tù trưởng bộ lạc. Chỉ cần tù trưởng bị người chơi giết chết, Bộ Lạc Chi Tâm trăm phần trăm rơi ra, bộ lạc thuộc về người nhặt được.

"Ta nói rồi, mặt đất dưới chân của các người, sẽ trở thành lãnh địa của ta." Hoàng Dật nói xong, lập tức sử dụng【 Bộ Lạc Chi Tâm 】trong tay.

Sau một khắc, trong trời đất đột nhiên vang lên một âm thanh --

"【 khu vực thông báo 】: 【 Sát Thân 】 sử dụng 【 Bộ Lạc Chi Tâm 】, cũng đem bộ lạc gia nhập thế lực của Anh Hùng công hội. Đến tận đây, khu vực này trở thành lãnh địa của【 Anh Hùng 】 công hội."

Giây phút ấy, mọi người ngẩn ra!

Nụ cười của Băng Phong Thủy Hồn hoàn toàn đọng lại ở trên mặt, cũng cười không nổi nữa!

Tám mươi bốn gã cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân cũng toàn bộ cũng không có phản ứng!

Đúng lúc này, dưới chân bọn họ lần thứ hai hiện ra nham thạch nóng chảy quen thuộc, mặt đất biến thành khô cằn!

Hoàng Dật lần này dẫn đầu triển khai công kích, mở màn cho trận chiến kinh thế!

"Thay Hình Đổi Vị!" Sau một khắc, âm thanh của Báo Thủ Chi Hồn vang lên, sau đó Tần Thời Vũ trước mặt của đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, bỗng nhiên đổi thành Báo Thủ Chi Hồn!

Mà Tần Thời Vũ rơi vào trong một trăm tội phạm anh hùng, hoàn toàn an toàn, không còn là con tin của đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân.

"Ta muốn đánh mười người!"

"Không ai có thể đột phá thương vây của ta!"

"Tử vong chỉ là một bắt đầu!"

Sau một khắc, một trăm tội phạm anh hùng tất cả đều phát ra đủ loại tiếng rống, vọt qua hướng đám cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, dường như một đám hồng hoang mãnh thú thoáng cái được thả ra, bắt đầu phát tiết tất cả sự vật xung quanh!

"Lôi Đình Nộ Trảo!"

"Chân Long Hình Thái!"

"Bệnh Độc Đồ Dao!"

"Địa Chấn!"

"Nhục Câu!"

...

Sau một khắc, các loại kỹ năng tất cả đều hướng về tám mươi bốn gã Thánh Vực Bán Thú Nhân, thoáng cái bao phủ bọn họ!

Mặt đất chấn động kịch liệt, dường như tận thế đã tới, cát trên mặt đất bị hất lên bầu trời, hoàng hôn mờ nhạt chiếu xuống dường như hoàng hôn của chư thần, không ai có thể tránh thoát lửa giận của đám tuyệt thế cường giả này!

Một làn sóng trùng kích mạnh mẽ không gì sánh kịp, quét ngang bốn phương tám hướng, phá hủy tất cả, không có bất luận cái gì có thể chống đối!

Tất cả dường như lại trở về đêm qua!

Nhưng tình huống lại có một chút khác biệt, tối hôm qua là hai trăm cường giả Thánh Vực đại chiến, mà bây giờ còn có một ngàn năm trăm vạn người chơi!

Cái này một ngàn năm trăm vạn người chơi đã hoàn toàn sợ ngậy người!

Một phút trước, bọn họ còn ở ngoài lãnh địa, trong trạng thái tuyệt đối an toàn, giống như đứng ở bên ngoài lồng sắt nhìn con cọp trong lồng sắt, tuy rằng chúng nó rất hung mãnh, nhưng không cách nào đi ra. Mà hiện tại, lồng sắt lại đột nhiên biến lớn, đưa tất cả bọn họ đi vào, ở cùng một chỗ với một đám tuyệt thế mãnh thú!

Nhưng bọn họ đã không kịp hối hận, bởi vì sóng trùng kích đã quét đến đây, bọn họ yếu đuối như lá khô, thoáng cái liền bị quét bay ra, hóa thành một thi thể trong không trung!

Trước sự hỗn chiến của hơn một trăm cường giả Thánh Vực, có nhiều người chơi cũng không có khả năng ngăn cản, cho dù là dư âm chiến đấu đều đỡ không được, trực tiếp bị giết chết!

Sau một khắc, đoàn người đầy khắp núi đồi toàn bộ ngã xuống, biến thành núi thi thể, máu tươi của một ngàn năm trăm vạn người nhuộm đỏ sa mạc!

Đây là huyết lưu thiên lý thật sự! So với bất cứ một tai nạn nào trước đó đều nghiêm trọng hơn, đây là lần người chơi thương vong quy mô lớn nhất khi Thế Giới Thứ Hai mở ra hai năm tới nay, chân chính nói rõ cái gì là địa ngục nhân gian!

"A! Miếu Sát, người, người không thể giết chúng ta, nếu không thánh địa sẽ phái ra cường giả Thiên Vực tới truy sát người!" Lúc này, trong khu vực chiến đấu hỗn loạn, âm thanh kinh khủng của một gã Thánh Vực Bán Thú Nhân vang ra.

Nhưng rất nhanh, âm thanh của gã liền biến mất, bao phủ trong vô tận kỹ năng, biến thành điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật!

"Không nên lưu tình, toàn bộ giết cho ta! Tất cả tội lớn ngập trời, để cho một mình ta tới gánh!" Hoàng Dật hướng một trăm tội phạm anh hùng quát lớn.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 366: Cái Này Chỉ Mới Là Một Khởi Đầu

Hoàng Dật và Tần Thời Vũ lúc này, đang được một gã thủ hộ giả bảo vệ, quan sát trận chiến quy mô lớn nhất trên lịch sử phía trước. Số lượng của đám Thánh Vực Bán Thú Nhân lúc đầu ít hơn so với thủ hộ giả, hơn nữa bản thân lại bị trọng thương, hiện tại không phải đối thủ của những tội phạm anh hùng này!

"Bộp!" Một Thánh Vực Bán Thú Nhân trọng thương, trực tiếp bị hai tội phạm anh hùng vây công, thoáng cái bị đánh bại!

Cùng lúc đó, trên người Hoàng Dật tuôn ra một dòng nước ấm, rốt cục thăng lên cấp 88!

"A!" Một Thánh Vực Bán Thú Nhân bị một kiếm đâm mù mắt, nhất thời phát ra một kêu thảm thiết thê lương, sau đó hẫng bị một gã chiến sĩ bổ một búa chém thành hai nửa!

Sau một khắc, điểm kinh nghiệm của Hoàng Dật tăng lên một đoạn!

"Thú Huyết Phí Đằng!" Lúc này, một Bán Thú Nhân hét lớn một tiếng, nhưng vừa rống xong, hẫng đã bị một thích khách lau cổ, thẳng thắn ngã xuống.

Cứ như vậy, cả đám Thánh Vực Bán Thú Nhân chết trận, biến thành từng đoạn điểm kinh nghiệm tăng thêm trên người Hoàng Dật, một bữa tiệc điểm kinh nghiệm trước nay chưa từng có, được hẫng hưởng dụng không kiêng nể gì cả, đẳng cấp của hẫng bắt đầu tăng lên nhanh chóng!

Ba giây đồng hồ sau, hẫng thăng lên cấp 89!

Năm giây sau, hẫng đột phá tới cấp 90!

Lúc này, đám Thánh Vực Bán Thú Nhân kia đã chỉ còn sáu mươi người, sống càng ngày càng ít, một Bán Thú Nhân có đôi khi bị hai gã tội phạm anh hùng công kích!

"Mau quay về thánh địa! Gọi cường giả Thiên Vực ra tay!" Một Thánh Vực Bán Thú Nhân chỉ kịp kêu thảm một tiếng, sau đó bị đánh bạo thân thể.

"Huyết Sắc truyền tống!" Ngay tại giờ phút này, một Thánh Vực Bán Thú Nhân cấp 190, quyết tuyệt hét lớn một tiếng, sau đó thân thể bộc phát ra một tia sáng màu đỏ, càng ngày càng chói mắt, dường như là một mặt trời!

"Ầm!" Sau một khắc, tên Thánh Vực Bán Thú Nhân này rốt cục phát nổ, thân thể thoáng cái hóa thành hơn mười tia sáng đỏ như máu, nhập vào trong cơ thể của mỗi một cường giả Thánh Vực!

"Vù!" Nhất thời, tất cả Thánh Vực Bán Thú Nhân may mắn còn sống dường như thu được lực lượng thần nào đó bí, toàn bộ biến mất ở trước mắt, trên sân thoáng cái trống không.

"Ghe tởm, dĩ nhiên lại để bọn chúng chạy thoát!"

"Tên Bán Thú Nhân kia chết đối lấy Bán Thú Nhân còn lại sống, đây là một loại bí thuật của thánh địa."

"Bọn chúng hẳn là truyền tống tới thánh địa Bán Thú Nhân của Trung Ương đại lục, ta đánh dấu ký hiệu truy tung trên bọn chúng, nhưng hiện tại lại không nhận biết được, hẳn là không ở đại lục này."

Lúc này, đám tội phạm anh hùng kia thấy Bán Thú Nhân thoát đi, cả đám nhất thời tức giận mắng lên, có vẻ chưa hết ý, không có giết thống khoái.

"Miếu Sát, còn lại sáu mươi hai tên Thánh Vực Bán Thú Nhân chạy trốn, hẳn là dùng bí thuật truyền tống trở về thánh địa Bán Thú Nhân ở Trung Ương đại lục, sẽ không trở lại." Lúc này, Sa Vương hướng Hoàng Dật thông báo, "Chúng

ta bên này vẫn không có người tử vong, bất quá có một ít người bị thương."

"Khổ cực các người." Hoàng Dật gật đầu.

Lần này, một trăm cường giả Thánh Vực truy sát hãn, với thánh địa Bán Thú Nhân một phương thất bại mà kết thúc!

Bọn họ phát ra một trăm Thánh Vực Bán Thú Nhân, đã có ba mươi tám người nằm lại, tổn thất không thể không thảm liệt.

Thế nhưng kế tiếp, hãn sẽ đối mặt một khảo nghiệm trước đó chưa từng có, đám Thánh Vực Bán Thú Nhân hiện tại bị giết nhiều như vậy, cái này đã là cục diện không thể挽 hồi, hãn và thánh địa Bán Thú Nhân đã là không chết không thôi, bất quá thánh địa Bán Thú Nhân hãn là sẽ không phái cường giả Thánh Vực đến đây, nhiều cường giả Thánh Vực, cũng không làm gì được đám thủ hộ giả của Hoàng Dật.

Hiện tại, thánh địa Bán Thú Nhân có hai lựa chọn.

Hoặc nhẫn nhịn một thời gian, tiếp tục phái một ít cường giả Thánh Vực đến đây cầm điểm, tùy thời trả thù. Dù sao cường giả Thánh Vực muốn mai phục Hoàng Dật, hãn không cách nào làm được tuyệt đối an toàn, giống như ngày hôm nay tại bên ngoài thành phố công hội của Phong Chi Quốc Độ, hãn và Tần Thời Vũ đồng thời ngộ hại.

Hoặc phái ra cường giả Thiên Vực đến đây truy sát, phương thức này tuy rằng có thể giết chết Hoàng Dật, nhưng có mạo hiểm nhất định. Trung Ương đại lục thế lực phức tạp, mỗi một cường giả Thiên Vực đều là lực lượng hạch tâm của một thế lực, không thể đơn giản rời đi. Chỉ cần rời xa đại bản doanh, đi ra bên ngoài, rất dễ gặp phải thế lực đối địch vây công, chỉ cần cường giả Thiên Vực ngã xuống, đó chính là một loại tổn thất không thể chịu đựng được. Thánh địa Bán Thú Nhân có thể mất đi cường giả Thánh Vực, thế nhưng không thể mất đi cường giả Thiên Vực.

Nếu như ngay cả cường giả Thiên Vực đều giết không chết Hoàng Dật, như vậy lệnh truy sát đã tuyên cáo hoàn toàn thất bại, thánh địa Bán Thú Nhân chỉ có thể buông tha. Bởi vì chiến lực cường đại nhất của thánh địa Bán Thú Nhân, cũng là cường giả Thiên Vực, lên trên cũng là bán thần, là trình tự mà ngay cả tộc trưởng chưa từng đạt được.

Bất quá tất cả cái này đều là suy đoán của Hoàng Dật, kế tiếp hẳn phải đợi thánh địa Bán Thú Nhân bên kia phản ứng, căn cứ phản ứng của bọn họ làm ra đối sách tương ứng.

Lúc này, trên sân đã không có Thánh Vực Bán Thú Nhân, bất quá kẻ địch không có hoàn toàn chết, còn có một nhóm nhân mã dưới trướng của Băng Phong Thủy Hồn.

Hoàng Dật quay đầu, nhìn về phía phía, trong phạm vi tầm mắt đã biến thành một mảnh thi thể. Nhưng thỉnh thoảng vẫn có thể thấy một ít người chơi may mắn còn tồn tại, đang điên cuồng chạy trốn.

Mà ở điểm cuối của tầm mắt, không nhìn thấy phương xa, khẳng định còn có một vài người chơi không chết. Dù sao đây là đoàn đội quy mô siêu lớn một ngàn năm trăm vạn người, bọn họ chỉ là đứng ở một chỗ bất động, đều chiếm một khối diện tích lớn, chạy thì càng phân tán. Hoàng Dật căn bản không có cách nào đi truy sát.

"Giúp ta đem một ngàn năm trăm vạn người này toàn bộ giết đi, một người cũng không để lại, bọn họ trước đó muốn hủy diệt chúng ta, hiện tại tới thời khắc bọn họ ném quả đăng!" Hoàng Dật hướng đám tội phạm anh hùng nói.

"Những thiên tứ chi nhân này quá yếu, so với người còn không bằng, phát phát tay là có thể giết xong, một chút khiêu chiến cũng không có." Đám tội phạm anh hùng kiệt ngạo bất tuân đều oán giận một tiếng, nhưng vẫn tản ra, bắt đầu truy sát người chơi.

Hoàng Dật sở dĩ muốn cho tất cả người chơi đều chết đi, ngoại trừ báo thù,

còn có một nguyên nhân trọng yếu hơn, chính là trang bị của bọn họ!

Kế tiếp, hần lập tức gửi một tin tức cho Tiểu Mê Đồ: "An bài một nhóm người của kho hàng công hội, ra ngoài Long Đô nhặt trang bị, tổng cộng có một ngàn năm trăm vạn trang bị."

Hiện tại, cảng của hần xây dựng đang cần tiêu hao rất nhiều tài chính, một ngàn năm trăm vạn món trang bị này là một thu nhập lớn, có thể chống đỡ một thời gian.

...

Lúc này, Thiên Thai thành trở nên náo nhiệt gấp mấy lần, đặc biệt là điểm phục sinh, điểm phục sinh to như vậy lúc này đã đầy ắp người.

Người chơi dưới trướng Băng Phong Thủy Hồn tử vong, ngoại trừ một nhóm luân hồi, có một nhóm đều sống lại ở chỗ này. Một ngàn năm trăm vạn người, nơi này căn bản không chứa hết, người tử vong sau của có thể sống lại tại điểm phục sinh xa hơn, trong lúc nhất thời điểm phục sinh của từng thành phố xung quanh Long Đô đều xuất hiện cục diện hết chỗ.

Đúng lúc này, một gã pháp sư mặc pháp bào màu trắng xanh, bỗng nhiên sống lại trong điểm phục sinh của Thiên Thai thành, hần chính là Băng Phong Thủy Hồn.

Giờ này phút này, hần và người xung quanh đứng chung một chỗ, bên tai khắp nơi đều là âm thanh huyên náo ồn ào, ngẩng đầu nhìn lại không thấy một người quen thuộc.

"Mẹ nó, vốn tưởng rằng theo Băng Phong Thủy Hồn có thể chiếm chút tiện nghi, không ngờ rằng đem mạng của mình để lại."

"Con mẹ hần, lão tử thảm hại rồi, bạn gái đều luân hồi, sau này lão tử chỉ có thể dựa vào ngũ cô nương sống qua ngày!"

"Miếu Sát này sao không thể giết chết? Trước đó hắn gặp phải quá nhiều lần cục diện hắn phải chết, kết quả lần lượt đều bình yên hóa giải, thánh địa Bán Thú Nhân có dám phái một cường giả Thiên Vực đến thu tên yêu nghiệt này hay không?"

"Ài, Băng Phong Thủy Hồn vẫn là không được, làm theo hắn không phải đại sự."

Lúc này, người xung quanh nói chuyện với nhau, có một vài người đem đầu mâu chỉ hướng về phía Băng Phong Thủy Hồn, những lời này rõ ràng vang lên trong tai của hắn, lúc này những người đã từng là thủ hạ của hắn, đã trở thành tồn tại hắn không cách nào đối mặt. Hắn chỉ có thể vội vã lấy ra một mặt nạ bảo hộ, đem mặt mình che lại, sau đó cúi đầu đi ra điểm phục sinh, để tránh bị người nhận ra.

"Phong Diệp Phiêu Phi, thống kê một chút công hội chúng ta có bao nhiêu anh em luân hồi?" Rời khỏi điểm phục sinh, Băng Phong Thủy Hồn lập tức gửi một tin tức qua đoàn trưởng chiến trường đoàn của Phong Chi Quốc Độ Phong Diệp Phiêu Phi.

"Có hơn ba vạn! Bên trong bao gồm Phỉ Phỉ." Phong Diệp Phiêu Phi trả lời.

Băng Phong Thủy Hồn trong lòng trầm xuống, "Phỉ Phỉ" trong miệng của Phong Diệp Phiêu Phi chính là phó hội trưởng của Phong Chi Quốc Độ, ngay cả phó hội trưởng đều luân hồi.

Lúc này, trong lòng hắn nổi lên một cảm giác vô lực đối với Hoàng Dật. Hắn và Hoàng Dật phát sinh qua hai lần mâu thuẫn, nhưng mỗi một lần đều là bị bại hoàn toàn, Hoàng Dật đều chưa có ra tay, hắn đã bị dư âm chiến đấu quét chết, ngay cả cơ hội quang minh chính đại đánh một trận cũng không có.

Hắn nhớ tới câu nói của Hoàng Dật trước đó nói với hắn--

"Với chút tiền đồ của ngươi, một mưu kế ti tiện như thế đều có thể cười thành

như vậy, khó trách người vĩnh viễn chỉ có thể bị người khác điều khiển, làm con rối cho hung phạm phía sau."

Những lời này giống như là một ma chú, không ngừng vang vọng trong đầu của hắn!

Hắn nhớ tới Lữ Bố, nhớ tới Gia Cát Lượng, nhớ tới những người phía sau của mình, bọn họ giấu ở phía sau màn che, không nhìn thấy rõ, chỉ là thỉnh thoảng nói ra vài câu, với tư thái cao cao tại thượng ra lệnh hắn đi làm, hắn hiện tại quả thật không khác con rối.

"Ta sẽ không trở thành con rối! Chó bị buộc nóng nảy còn có thể cắn người!" Băng Phong Thủy Hồn cắn răng, xiết chặt nắm tay.

"Đình!" Đúng lúc này, hắn nhận được một tin tức, là người canh giữ của thành phố công hội Phong Chi Quốc Độ gửi tới. Hắn lập tức mở ra nhìn một chút.

Sau đó, sắc mặt của hắn bỗng nhiên trở nên trắng bệch.

...

"Miếu Sát, những người đó đã bị chúng ta giết xong toàn bộ." Ngoài Long Đô, Sa Vương vung lên một đường cát bụi, đi tới bên cạnh của Hoàng Dật nói.

"Cảm ơn các người." Hoàng Dật gật đầu, lúc này trong phạm vi tầm mắt của hắn tất cả đều là trang bị và thi thể, trong không khí là mùi máu tươi, một ngàn năm trăm vạn người chơi, hoàn toàn chết ở đây.

"Dật ca, một ngàn năm trăm vạn người này rốt cục chết hết, chúng ta rốt cuộc đã báo đại thù, tất cả đều kết thúc." Tần Thời Vũ nhìn biến thi thể phía trước, cảm khái một tiếng.

"Không." Hoàng Dật lắc đầu, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh, "Cái này chỉ mới là một khởi đầu."

Giờ này phút này, hóa thân của hắn đã một lần nữa chạy tới cửa thành của Phong Chi Quốc Độ.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 367: Cơ Giáp Thủ Hộ Cấp 199

Lúc này, cửa thành của Phong Chi Quốc Độ là đóng chặt, không cách nào đi vào từ trên mặt đất.

Mà vượt qua thành tường, từ bầu trời bay vào cũng không được, bởi vì có Thiên Mạc kết giới ngăn trở.

Hiện tại tòa thành này cũng là một mai rùa, Hoàng Dật không cách nào tiến vào. Ở đây không phải lãnh địa của hắn, hắn không cách nào thả ra bản thể của tội phạm đi ra, chỉ có thể thả ra phân thân của tội phạm, nhưng phân thân của tội phạm không nghe hắn chỉ huy, không thể dùng chiêu này tới công thành.

"Kẹt!" Đúng lúc này, phía trước truyền đến một âm thanh, sau đó cửa thành cao to chậm rãi mở ra.

Xuyên qua cánh cửa này, có thể thấy đường phố sạch sẽ ngăn nắp bên trong, những ngôi nhà cao phương xa. Thành phố công hội Phong Chi Quốc Độ cực cực khổ khổ thành lập, cứ như vậy hiện ra tại trước mặt của Hoàng Dật, dường như có thể mặc hắn lấy.

Lúc này, cửa thành chỉ có một người, cũng là Lang Qua, hắn nhìn Hoàng Dật bên ngoài một chút, che miệng cười, có chút ngượng ngùng nói: "Dật ca, anh vào đi!" Mỗi tiếng nói cử động của hắn, quả thật như một cô gái.

Hoàng Dật gật đầu, sau đó cất bước đi vào, tiến vào thành phố công hội của Phong Chi Quốc Độ.

Bằng Phong Thủy Hồn mở ra các loại phòng hộ, canh phòng nghiêm ngặt,

chính là vì phòng ngừa hấn tiến vào, nhưng giờ phút này, hấn lại không chút nào lao lực từ cửa thành nghênh ngang đi vào!

"Nương Ca, thủ vệ bốn phía đều bị anh đuổi đi?" Hoàng Dật quay đầu nhìn bốn phía một chút, lại không thấy bất luận kẻ nào.

"Đúng vậy! Tôi là người phụ trách canh giữ ở đây, chỉ huy lâm thời cao nhất, tôi đem bọn họ điều đi rồi." Lang Qua gật đầu, sau đó nở nụ cười "Tôi mang anh đi địa điểm chiến kỳ!" Nói xong, hấn lập tức bước nhanh phía trước, bắt đầu dẫn đường cho Hoàng Dật.

Lang Qua mang Hoàng Dật đi con đường rất bí mật, bọn họ đi qua từng hẻm nhỏ, đi qua nhiều hoa viên, cuối cùng đi tới một bãi đất trống không người.

Lúc này, phía trước bãi đất trống là một tòa pháo đài lấp lánh, cả vật thể dùng kim cương cứng rắn xây thành, bề ngoài còn điêu khắc ma pháp phù văn, mặt trời chiếu rọi xuống, phản ra ánh vàng rực. Cái pháo đài này chỉ là nhìn qua, lực phòng hộ rất mạnh, phỏng chừng chỉ thực lực của cường giả Thánh Vực mới có thể phá vỡ.

Bên ngoài pháo đài, phân bố năm cơ giáp thủ hộ cường đại, chúng nó đứng theo các phương vị, không nhúc nhích, chiến đao tản ra hàn quang, có một vẻ đẹp máy móc.

Lang Qua đưa tay chỉ chỉ pháo đài phía trước, nói: "Dật ca, thấy không? Bên trong pháo đài cũng là chiến kỳ. Năm cơ giáp thủ hộ bên ngoài chỉ là biểu hiện ra, năm cơ giáp này tôi có quyền hạn có thể khống chế. Nhưng bên trong pháo đài còn có mười cơ giáp thủ hộ, chỉ cần phá vỡ pháo đài chạy vào, lập tức sẽ gặp chúng nó, chỉ có Băng Phong Thủy Hồn mới có quyền hạn khống chế chúng nó, bất quá hấn hiện tại không ở nơi đây, cho nên mười cơ giáp thủ hộ chỉ có thể tự động giết địch, thực lực sẽ yếu không ít."

"Tôi đã biết, vậy anh khống chế năm cơ giáp thủ hộ bên ngoài không nên công kích tôi, tôi triệu hồi ra phân thân cường giả ngay bên cạnh pháo đài, sau

đó anh khống chế năm cơ giáp chiến đấu với phân thân, để cho bọn họ pháo đài phá đi trong chiến đấu." Hoàng Dật hướng Lang Qua nói.

Sau đó, hắn cất bước đi qua phía trước, đi tới bên ngoài pháo đài, năm cơ giáp thủ hộ lúc này đã bị Lang Qua khống chế, cũng không có làm ra bất luận công kích, giống như là một tượng sắt băng lãnh.

Hoàng Dật tiến đến gần pháo đài, triệu hồi ra lối vào của Anh Hùng ngục Giam, bước đi vào.

Lúc này, mặt trời lặn xuống, ánh chiều tà chiếu vào trong tòa thành này, giống như là buổi hoàng hôn cuối cùng của nó. Hội viên của Phong Chi Quốc Độ trong thành thị đều còn đang làm chuyện của mình, có người canh gác ở trên tường thành, có người tản bộ ở trên đường phố, có người ở trong vườn hoa nói chuyện yêu đương. Không ai nghĩ tới, kẻ địch nhất lớn của bọn họ, đang ở vị trí trung tâm tòa thành này.

Thời gian trôi qua từng giây, Lang Qua nhìn chăm chăm lối vào của Anh Hùng ngục Giam.

Lúc này, thân ảnh của Hoàng Dật đột ngột xuất hiện ở bên ngoài, sau đó nhanh chóng chạy ra.

Lối vào của Anh Hùng ngục giam dần dần tiêu tán, trong mơ hồ, có thể thấy một vị tuyệt thế đao khách xuất hiện ở tại chỗ, khí tức bàng bạc, tuy rằng chỉ cầm một cây đao đứng ở nơi đó, nhưng có một khí thế vô địch.

"Được rồi, anh khống chế cơ giáp chiến đấu với hắn đi!" Hoàng Dật nhanh chân bỏ chạy, cấp tốc chạy tới bên cạnh của Lang Qua, nói.

Lang Qua lập tức gật đầu, sau đó điều khiển năm cơ giáp thủ hộ, chiến đấu với vị tuyệt thế đao khách!

"[lãnh địa thông báo]: [Sát Thần] xâm nhập lãnh địa, hiện nay đang ở vị

trí trung tâm của lãnh địa, mời nhanh chóng đi đến trợ giúp!"

Sau một khắc, mọi người trong lãnh địa nhất thời đều nghe được một tiếng thông báo! Hoàng Dật tuy rằng không có tự mình ra tay, nhưng đao khách này là hãn dân tới, đương nhiên là tính trên đầu của hãn.

Lần này, tất cả mọi người trong thành phố công hội đều không hẹn mà cùng sửng sốt!

Bọn họ nghiêm mật thủ hộ, chính là vì phòng ngừa Hoàng Dật tiến vào, mà hiện tại hãn đã đi tới địa điểm trung tâm của công hội!

Chỗ đó cũng là địa điểm cấm chiến kỳ của công hội! Là địa điểm quan trọng của Phong Chi Quốc Độ!

Trong lúc nhất thời, các loại tâm tình sinh sôi trong lòng, có vài người sợ hãi, có vài người phản nộ, có vài người kinh ngạc, có vài người luống cuống chân tay, không biết kế tiếp nên làm cái gì bây giờ.

"Mọi người chú ý! Mọi người chú ý! Miếu Sát không biết dùng phương pháp gì lén vào lãnh địa của chúng ta, hãn quá mức lợi hại, mọi người không nên qua đi chịu chết, đứng tại chỗ chờ đợi, cơ giáp thủ hộ của chúng ta sẽ đánh chết của hãn!" Lúc này, Lang Qua mở ra hình thức công hội, vừa khống chế cơ giáp thủ hộ, vừa mọi người bên trong thành chỉ huy.

Nghe thế, tất cả mọi người như có chỗ dựa, đều đứng ở tại chỗ, nhìn về chiến kỳ ở trung tâm thành phố, ánh mắt lo lắng, nhưng không có đi qua. Bọn họ cũng đều biết Hoàng Dật lợi hại, chiến thuật biến người đối với hãn căn bản vô hiệu.

"Chết tiệt, Miếu Sát sao có thể tiến vào được?" Một người hội viên nhất thời mắng to một tiếng, trong giọng nói tràn ngập nghi hoặc.

"Đúng vậy! Thiên Mạc của chúng ta vẫn đều mở ra, cửa thành cũng đều đóng chặt, truyền tống trận chỉ cho ra không cho vào, hơn nữa chúng ta cũng căn bản

không có mở ra quyền hạn truyền tống đối với hội viên của Anh Hùng công hội. Miếu Sát rốt cục là vào bằng cách nào?" Một hội viên khác cũng tràn đầy không giải thích được.

"Miếu Sát người này rất cổ quái, hẳn luôn có thể làm ra một ít chuyện chúng ta không cách nào lý giải, có thể lần này cũng dùng bảo vật nào đó! Chúng ta cũng không cần quá lo lắng, bên ngoài chiến kỳ của chúng ta có pháo đài kiên cố, hẳn đừng mơ công phá! Hơn nữa cơ giáp thủ hộ của chúng ta có rất nhiều chủng loại, còn có cơ giáp cung tiễn, cho dù hẳn bay đến bầu trời cũng tránh không khỏi!"

"Đúng vậy! Hơn nữa hội trưởng còn đi qua Địa Tinh thành, mua một cơ giáp thủ hộ siêu cường cấp 199, dưới Thiên Vực có thể nói vô địch! Đến lúc đó dùng đến, mặc kệ Miếu Sát hay là Long Thứ, hết thầy đều giết chết! Hiện tại hướng chiến kỳ truyền đến tiếng đánh nhau kịch liệt như vậy, nói vậy Lang Qua đại ca đang điều khiển cơ giáp chiến đấu với Miếu Sát. Lần này Miếu Sát là đụng phải thiết bản! Chúng ta là công hội cỡ lớn xếp hạng 21, không phải công hội tạp mao, hẳn còn dùng loại chiêu thức trước đây đánh công hội nhỏ tới đánh chúng ta, cái này không phải tự tìm đường chết sao?"

...

Lúc này, trước mặt Hoàng Dật và Lang Qua, vẫn đang tiến hành một trận đại chiến tuyệt thế!

"Ầm!" Một cơ giáp thủ hộ vung đao, chém mạnh xuống hướng tuyệt thế đao khách, nhưng tuyệt thế đao khách nhấc tay, chiến đao vững vàng chặn một kích này!

Đao khách cấp tốc làm ra phản kích, trực tiếp đem cơ giáp thủ hộ đánh bay ra, bởi một kích này quá mức hung mãnh, còn ảnh hưởng đến pháo đài bên cạnh, pháo đài nhất thời bị bổ ra một vết tích thật lớn!

"Dật ca, cường giả anh thả ra thật là lợi hại! Năm cơ giáp thủ hộ đều đánh

không lại!" Lang Qua vừa điều khiển cơ giáp, vừa nói. Tính cách của hắn ta mặc dù có chút nữ tính hóa, nhưng hiện tại điều khiển cơ giáp, rất là nghiêm túc, đánh vô cùng sắc bén.

"Phân thân của cường giả này quả thật tương đối lợi hại, nếu không chỉ sợ là không cách nào phá được pháo đài." Hoàng Dật gật đầu nói, ánh mắt nhìn trận chiến đằng xa, lúc này pháo đài đã lung lay sắp đổ, qua một lát là có thể đánh nát.

"Thật ra Phong Chi Quốc Độ có một cơ giáp thực lực siêu cường, cao tới cấp 199, nó đứng ra, giết cường giả này rất dễ! Bất quá cơ giáp siêu cấp kia cần thánh tinh thạch mới có thể khởi động, không giống những cơ giáp cấp 100 này, chỉ cần ma pháp thạch là có thể khởi động." Lang Qua vừa thành thạo điều khiển cơ giáp chiến đấu, vừa nói.

Hoàng Dật ngẩn ra, không ngờ rằng Băng Phong Thủy Hồn dĩ nhiên mua được cơ giáp thủ hộ loại trình tự này.

Cơ giáp cấp 199 vô cùng ít ỏi, chỉ có Địa Tinh am hiểu chế tạo máy móc mới có thể miễn cưỡng làm ra được, được cho là cơ giáp thủ hộ cường đại nhất hiện nay có khả năng mua được, dưới Thiên Vực có thể nói vô địch. Bất quá đụng phải Sa Vương, vẫn là đánh không lại, cơ giáp thủ hộ dù sao cũng là vật chết, hơn nữa nếu như không ai đi điều khiển, khiến cho nó tự mình chiến đấu, thực lực sẽ càng yếu.

"Vậy đợi lát nữa Băng Phong Thủy Hồn truyền tống trở về, điều khiển cơ giáp cấp 199 đến đây, sợ là chúng ta sẽ thất bại!" Hoàng Dật nhíu nhíu mày nói, cơ giáp cấp 199 cái này là hắn trước đó không có dự liệu. Trừ phi hắn có thể thả một tội phạm như Sa Vương đi ra, nhưng ở đây cũng không phải lãnh địa của hắn, hắn không thể thả bản thể đi ra. Mà nếu như chỉ là thả một phân thân đi ra, vậy căn bản đánh không lại cơ giáp cấp 199. Loại phân thân này không có thời gian hạn chế, tối đa chỉ có thể đạt được 50% thực lực của bản thể, không cách nào vượt qua con số này, cho dù là hóa thân của hắn cũng không ngoại lệ.

Hiện tại, hắc đối với cơ giáp cấp 199 là khó giải! Trừ phi hắc có thể bắt được chìa khoá của cường giả Thiên Vực, thả phân thân của Thiên Vực đi ra!

"Không cần lo lắng, Băng Phong Thủy Hồn không về được." Lang Qua nói xong, cười cười âm hiểm "Vừa rồi trước khi anh tới, tôi đã đem truyền tống trận phá đi, hiện người ở bên ngoài không cách nào truyền tống vào, cho dù là Băng Phong Thủy Hồn hội trưởng cũng không ngoại lệ, muốn sửa chữa xong truyền tống trận, ít nhất phải một đêm thời gian, khi đó chúng ta đã bắt được lãnh địa này."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 368: Tiêu Diệt Từ Ng Phần

Lúc này, Băng Phong Thủy Hồn tại Thiên Thai thành đã nhận được tin tức lãnh địa bị đánh, chính là Lang Qua gửi cho hần.

"Lang Qua, cậu kéo dài một thời gian, tôi lập tức trở về!" Băng Phong Thủy Hồn sắc mặt tái nhợt trả lời, sau đó vội vã đi tới truyền tống trận, truyền tống tới Linh Tiêu thành gần thành phố công hội của Phong Chi Quốc Độ.

Lúc này, tâm của hần đã hoàn toàn căng thẳng. Hần suất lĩnh một ngàn năm trăm vạn người bị đánh bại cũng không lo, dù sao có hơn phân nửa đều là thành viên của công hội khác, tổn thất của hần có hạn, nhiều lắm là tổn thất trên mặt mũi, ngày sau có thể Đông Sơn tái khởi.

Nhưng công hội bị hủy, vậy đại biểu công hội hần cực cực khổ khổ xây dựng lên bị hủy hoại chỉ trong chốc lát, sau này rất khó đứng lên.

Tia sáng chợt lóe, Băng Phong Thủy Hồn truyền tống tới Linh Tiêu thành, ở đây khai thông truyền tống về thành phố công hội của Phong Chi Quốc Độ, hần trực tiếp lựa chọn truyền tống quay về thành phố công hội.

Nhưng sau một giây, hần nhận được một hệ thống nhắc nhở --

【 hệ thống nhắc nhở 】: Truyền tống trận thành trấn của mục tiêu đã bị tổn hại, không cách nào truyền tống.

Băng Phong Thủy Hồn hai chân trực tiếp mềm nhũn, thiếu chút nữa đứng không vững, hần nghĩ được một cảm giác nguy cơ trước nay chưa từng có, đối phương rõ ràng là tiến công có kế hoạch, trước tiên hủy truyền tống trận. Hiện

tại thành phố công hội cũng là một tòa cô thành, không cách nào nhận được trợ giúp đúng lúc, chỉ có thể đi đường trở về.

Sau một khắc, Băng Phong Thủy Hồn lập tức gửi tin tức qua cho đoàn trưởng chiến trường đoàn của Phong Chi Quốc Độ Phong Diệp Phiêu Phi: "Hiện tại Miếu Sát đang công kích thành phố công hội của chúng ta, truyền tống trận bị hủy, cậu lập tức mang một nhóm kỵ sĩ tốc độ nhanh, cười thú cười trở về giúp Lang Qua một chút! Hẳn một mình ứng phó không được!"

Nhưng rất nhanh, hẳn nhận được tới tin tức trả lời của Phong Diệp Phiêu Phi: "Đại ca, chúng tôi hiện tại đang bị cao thủ thích khách đường Kính Đoạn của Anh Hùng công hội cuốn lấy, hẳn suất lĩnh một đám thích khách đến đây cuốn lấy chúng tôi, tôi không có cách nào thoát thân!"

Băng Phong Thủy Hồn không tự chủ được lui ra phía sau hai bước, sắc mặt lần thứ hai trở nên tái nhợt.

Sau đó, hẳn nhanh chóng gửi tin tức cho cao tầng công hội còn lại: "Quản Phi, cậu và Hắc Bì, Lỗ Đản hai người lập tức mang theo đoàn đội mười vạn người của chúng ta nhanh chóng đi về, không nên đi công kích cảng của Anh Hùng công hội! Nhanh chóng tìm điểm truyền tống tới Linh Tiêu thành, ngồi thú cưỡi quay về thành phố công hội!"

"Đại ca! Ngay tại vừa rồi, Anh Hùng công hội đột nhiên nhảy ra một nhóm người, đang bao vây chúng tôi! Lát nữa chúng tôi bị tiêu diệt! Lỗ Đản đã bất hạnh luân hồi!" Đối phương rất nhanh trả lời, giữa những hàng chữ tràn ngập một cảm giác lo lắng.

Giờ phút này, Băng Phong Thủy Hồn trực tiếp xụi lơ trên mặt đất, trong đầu trống rỗng.

Hẳn trước đó làm ra các loại bố trí, hiện tại đều đã bị Hoàng Dật tiêu diệt từng phần, ngược lại là hẳn bị đánh một trận tay không kịp.

Lúc này, truyền tống trận của Linh Tiêu thành người đến người đi, người qua đường thấy Băng Phong Thủy Hồn xụi lơ trên mặt đất, có một ít tò mò, quay đầu nhìn hẩn.

"Ừm? Người này có chút nhìn quen mắt, hình như là hội trưởng của Phong Chi Quốc Độ Băng Phong Thủy Hồn."

"Hẩn không phải suất lĩnh một ngàn năm trăm vạn hội viên, hùng hổ tiến công Long Đô sao? Sao hiện tại ở chỗ này?"

"Anh không nhìn diễn đàn sao? Ngay tại vừa rồi, thủ hộ giả của Miếu Sát đã đem đám Bán Thú Nhân đuổi đi, một ngàn năm trăm vạn thành viên của Băng Phong Thủy Hồn đã toàn bộ tử vong. . ."

Trong lúc nhất thời, đoàn người nghị luận lên, chỉ trỏ.

"Cút cho lão tử!" Băng Phong Thủy Hồn đỏ mặt, nổi giận gầm lên một tiếng với người chung quanh, sau đó lập tức đứng lên, vọt tới hướng cửa thành.

Hiện tại, hẩn chỉ có thể chạy bộ trở về lãnh địa công hội!

. . .

"Dật ca, pháo đài rất nhanh có thể bị phá vỡ!" Lúc này, Lang Qua vừa không chế cơ giáp, vừa hướng Hoàng Dật nói.

Lúc này, năm thai cơ giáp đã hỏng ba, còn hai cái đang cùng tuyệt thế đao khách tiến hành chiến đấu. Pháo đài lúc này đã bị đánh cho rách nát tả tơi, vết nứt rất nhiều, đã mơ hồ thấy một mảnh bên trong, tùy thời đều có thể bị đánh nát.

"Ầm!" Lúc này, tuyệt thế đao khách bổ tới hướng một thai cơ giáp, nhưng Lang Qua điều khiển cơ giáp linh hoạt tránh ra, một đao vỗ hụt, nhất thời rơi vào pháo đài!

"Ầm ầm!" Sau một khắc, pháo đài nhất thời bị chém bung ra, lộ ra tình cảnh bên trong.

Bên trong pháo đài, cũng là một chiến kỳ yếu đuối, nó vốn dĩ đứng yên trong không khí trầm lặng, nhưng hiện tại pháo đài bị kích vỡ, nó lập tức bị kinh phong chiến đấu thổi bay lên, chiến kỳ viết một người chữ "Phong" rỗng bay phượng múa.

Lúc này, phía dưới chiến kỳ là mười cơ giáp thủ hộ khác nhau, có cơ giáp cung tiễn thủ, có cơ giáp chiến sĩ, có cơ giáp pháp hệ.

Bên trong, chộc người chú ý nhất, vẫn là cơ giáp thủ hộ ở giữa, cơ giáp này không công kênh giống như cơ giáp khác, mà là vô cùng gọn gàng, chỉ tương đương với một robo cao hai ba mét. Toàn thân đều tản ra tia sáng màu bạc, rõ ràng là dùng vật liệu quý tạo thành, bí ngân là một loại kim loại kỳ dị, có thể suy yếu thương tổn ma pháp, giá trị chế tạo cực kỳ cao.

"Răng rắc" Đúng lúc này, mười cơ giáp tất cả đều tự động kích hoạt, bắt đầu tự động giết địch, tuyệt thế đao khách lập tức bị mười cơ giáp công kích, nhất thời trở nên luống cuống.

"Vù!" Đúng lúc này, một tia sáng bạc lóe lên, cơ giáp thủ hộ màu bạc ở giữa nhất thời vọt đến đây, đao máy trong tay vung lên, lóe lên ánh sáng màu bạc, bổ chém vào trên người của tuyệt thế đao khách.

Sau một khắc, tuyệt thế đao khách trực tiếp tử vong, biến mất trong không trung.

Sau đó, cơ giáp màu bạc trở lại chỗ cũ, cơ giáp còn lại cũng không nhúc nhích, phạm vi hoạt động của chúng nó chỉ trong một khu nhỏ vực, không cách nào rời đi.

"Cơ giáp thật lợi hại!" Lang Qua kinh hãi một tiếng, nhìn chăm chăm cơ giáp màu bạc.

"Đấy hẳn cũng là cơ giáp thủ hộ cấp 199!" Hoàng Dật trầm giọng nói, ánh mắt cũng nhìn chăm chăm chiến trường phía trước, cơ giáp này còn lợi hại hơn so với tất cả cơ giáp cộng lại, chúng nó không phải một đẳng cấp.

"Hẳn là nó, tôi trước đó còn vẫn kỳ quái vì sao chưa thấy qua cơ giáp cấp 199, không ngờ rằng lại mai phục ở đây, Dật ca, kế tiếp chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Chỗ đó còn có cơ giáp cung tiễn thủ, anh cho dù bay lên bầu trời đi công kích chiến kỳ cũng vô dụng." Lang Qua có chút lo lắng, giậm chân nói.

Hoàng Dật lắc đầu, nói: "Không có việc gì, chỉ cần Băng Phong Thủy Hồn không trở lại điều khiển nó, vậy thực lực của nó cũng suy giảm lớn, phương diện trí lực càng thấp, chỉ là sẽ lãng phí một chút thời gian mà thôi, cậu trước không chế hai cơ giáp còn lại bên ngoài, chen vào bên trong mười cơ giáp, đợi lát nữa quấy rầy hành động của cơ giáp cung tiễn thủ và pháp hệ, đừng để chúng công kích đến tôi."

"Tốt!" Lang Qua nói xong, lập tức điều khiển hai cơ giáp còn sót lại, chen vào bên trong mười cơ giáp, tổng cộng mười hai cơ giáp thủ ở đây, bất quá Lang Qua không cách nào khống chế cơ giáp đi công kích chiến kỳ.

Hoàng Dật lần thứ hai triệu hồi ra Anh Hùng ngục giam, đi vào.

Kế tiếp, hẳn thả ra một phân thân của cường giả. Đây là một con Độc Giác Thú (Unicorn), bộ lông thuần trắng, không có một tia tỳ vết nào, một sừng trên đỉnh đầu của nó là bán trong suốt, giống như là thủy tinh mờ, sừng của Độc Giác Thú có vẻ càng đặc biệt, thực lực so với tuyệt thế đao khách vừa rồi càng mạnh hơn!

Thế nhưng con Độc Giác Thú này vừa ra, lại mờ mịt chậm rãi đi đến một phương hướng, cũng không có đi về hướng chiến kỳ, đây là Hoàng Dật không cách nào khống chế.

"Song Đầu Lân, ra đi!" Lúc này, Hoàng Dật đã chạy trốn xa xa thấy cục diện này, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một sợi dây cương, thả Song Đầu Lân.

Con thú cười này thuộc về là cảnh giới Thánh Vực, hiện tại theo đẳng cấp của Hoàng Dật điều chỉnh tới cấp 90, nhưng lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, nội tình của nó thâm hậu, so với thú cười cấp 90 bình thường lợi hại hơn rất nhiều.

"Đem nó dẫn tới đó đi!" Hoàng Dật cười lên Song Đầu Lân, chỉ chỉ hướng chiến kỳ nói.

Song Đầu Lân gật gật hai đầu, sau đó mở cái miệng của đầu bên trái, bắn ra một Băng Tiễn thuật hướng Độc Giác Thú!

"Vù!" Băng tiễn cấp tốc bắn trúng Độc Giác Thú, thoáng cái đem toàn thân nó bao trùm trong một tầng hàn khí, tốc độ di chuyển bị ảnh hưởng.

Ngay sau đó, Độc Giác Thú xoay người chạy đến hướng Song Đầu Lân.

Hoàng Dật thúc Song Đầu Lân, vọt qua hướng chiến kỳ!

Cứ như vậy, Độc Giác Thú vậy bị dẫn tới thay đổi phương hướng, hướng đến đám cơ giáp kia.

Ngay tại lúc Song Đầu Lân gần tiến vào phạm vi công kích của mười cơ giáp thủ hộ, Hoàng Dật lập tức vỗ cánh bay lên trời, sau đó dùng dây cương đem Song Đầu Lân thu lại, thành công thoát thân.

Thế nhưng Độc Giác Thú lại tiếp tục xông lên phía trước, tiến vào phạm vi của mười cơ giáp thủ hộ, trong mười cơ giáp thủ hộ, cơ giáp gần người tất cả đều vọt qua, chiến đấu với Độc Giác Thú, tràng diện trong lúc nhất thời hỗn loạn vô cùng.

Mà Hoàng Dật ở trên không trung, trong tay vung lên, hiện ra ngọn lửa thú vương, ném qua hướng chiến kỳ xa xa.

"Rầm!" Ngọn lửa đụng tới chiến kỳ, cấp tốc lan tràn ra, đem toàn bộ chiến kỳ đốt cháy, một trăm vạn máu bắt đầu giảm xuống liên tục.

【 lãnh địa thông báo 】: Sát Thần đang công kích chiến kỳ của lãnh địa.

Sau một khắc, toàn bộ lãnh địa lần thứ hai vang lên một âm thanh, tất cả thành viên của Phong Chi Quốc Độ, không kiềm chế được tâm tình khẩn trương, chạy về hướng chiến kỳ trợ giúp.

Nhưng sau một giây, tất cả thành viên đều nghe thấy được tiếng chỉ huy của Lang Qua: "Mọi người lập tức nghe lệnh, tất cả đều đi cửa nam tập hợp, đừng tới địa điểm chiến kỳ. Tôi thu được tình báo, lát nữa người của Anh Hùng công hội sẽ đến đây công thành, mọi người nhanh đi ngăn trở bọn họ, chiến kỳ có cơ giáp thủ hộ cấp 199, Miếu Sát hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

"Ha ha! Thì ra cơ giáp thủ hộ cấp 199 dĩ nhiên ở chỗ chiến kỳ, lúc này Miếu Sát chết chắc rồi!"

"Đúng vậy! Lang Qua đại ca chỉ huy thật tốt, có trật tự, không chút nào loạn!"

Đoàn người vừa nghị luận, vừa hướng về cửa thành phía nam, đối với Lang Qua chỉ huy vô cùng nghe theo.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 369: Ra Sức Vì Miếu Sát

"Trọng Phán!" Lúc này, Hoàng Dật đã lấy ra truyền kỳ Quỷ Phủ, sử dụng một chiêu mạnh nhất, hung hăng bổ vào cột cờ, đánh cho tia lửa bắn tung tóe, chiến kỳ thoáng cái mất một lượng máu.

Mà có cơ hội công kích đến hãn, chỉ có hai cơ giáp pháp hệ và cung tiễn thủ. Chúng nó lập tức giơ cánh tay lên, triển khai công kích hướng Hoàng Dật!

"Ầm ầm!" Đúng lúc này, Lang Qua lập tức điều khiển hai cơ giáp, vờn vàng chắn phía trước cơ giáp pháp hệ và cung tiễn thủ, thoáng cái quấy rối hành động của chúng nó, khiến chúng nó không cách nào công kích đến Hoàng Dật.

"Được, là như thế!" Hoàng Dật hướng Lang Qua nói một tiếng, sau đó tiếp tục công kích chiến kỳ.

Lúc này, cơ giáp cấp 199 còn đang trong chiến đấu, nó tuy rằng lợi hại, nhưng ít ra cũng cần một hai phút mới có thể đem phân thân của Độc Giác Thú giết chết, trong lúc nhất thời bị giữ chân.

Dần dần, lượng máu của chiến kỳ càng ngày càng ít, uốn lượn càng ngày càng lợi hại, mặt cờ đã bị thiêu hủy hoàn toàn, chỉ còn lại một cột cờ cô linh.

"Lang Qua, cậu hiện tại không cần che giấu tung tích, chờ Băng Phong Thủy Hồn tĩnh tâm lại, cẩn thận suy nghĩ một chút sẽ đoán được cậu có chuyện, cậu không có cách nào tiếp tục ẩn dấu ở bên cạnh hãn. Kế tiếp, cậu có thể sử dụng hình thức công hội lần cuối cùng, hướng hội viên của Phong Chi Quốc Độ chào tạm biệt." Lúc này, Hoàng Dật nhìn cột cờ trước mắt chỉ còn lại một vụn máu cuối cùng, bỗng nhiên ngừng tay, hướng Lang Qua nói.

"Tốt!" Lang Qua cười hắc hắc, sau đó sử dụng hình thức công hội, hướng hội viên tất cả công hội trong lãnh địa nói: "Mọi người nghe lệnh của tôi! Kế tiếp lập tức rời khỏi Phong Chi Quốc Độ, gia nhập vào Anh Hùng công hội! Ra sức vì Miếu Sát!"

Giây phút ấy, âm thanh này vang vọng toàn bộ lãnh địa!

Đám thành viên nhất thời hai mặt nhìn nhau, toàn bộ không có phản ứng!

Những người này nghe Lang Qua chỉ huy, đều theo thói quen muốn lập tức dựa theo mệnh lệnh đi làm, nhưng mà lúc bọn họ làm, lại phát hiện cái mệnh lệnh này quả thật là hoang đường đến cực điểm!

Lang Qua dĩ nhiên muốn bọn họ rời khỏi Phong Chi Quốc Độ, gia nhập vào Anh Hùng công hội! Loại mệnh lệnh này quả thật cũng là đại nghịch bất đạo!

"Lang Qua đại ca. . . Đây là, làm sao vậy?"

"Hắn là chỉ huy sai rồi!"

"Phòng chừng là bị Miếu Sát tức giận đến nói năng lộn xộn, chúng ta phải thông cảm Lang Qua đại ca một chút, đợi lát nữa anh ấy khẳng định sẽ ý thức được mình nói sai, chúng ta chờ một chút thấy, kế tiếp anh ấy sẽ ra lệnh gì."

Đoàn người đều nghị luận lên, cho rằng Lang Qua là nói sai.

Nhưng mà sau một giây, bọn họ lại nghe thấy trong trời đất vang lên một âm thanh: "[khu vực thông báo]: [Sát Thần] phá huỷ chiến kỳ của công hội [Phong Chi Quốc Độ], [Phong Chi Quốc Độ] cưỡng chế giải tán, hội trưởng [Băng Phong Thủy Hồn] trong một năm không cách nào sáng tạo công hội thứ hai."

Giây phút ấy, trong đầu của tất cả hội viên trống rỗng!

Mà trên thảo nguyên bên ngoài thành phố, Băng Phong Thủy Hồn cười trên

thú cười nhanh chóng lao tới, lúc này hắn nhận được hệ thống nhắc nhở, tuyên bố công hội Phong Chi Quốc Độ của hắn bị giải tán!

Sau một giây, thân thể hắn run lên kịch liệt, trực tiếp từ trên thú cười ngã xuống.

...

Lúc này, Hoàng Dật xung quanh chiến kỳ đang nhìn cột cờ chậm rãi ngã xuống, dường như đang nhìn công hội cỡ lớn xếp hạng 21 của khu Trung Quốc sụp xuống, công hội tiếng tăm lừng lẫy, từ nay về sau chỉ tồn tại trong ký ức của mọi người.

Cái này cũng là công hội mạnh nhất hắn tiêu diệt từ trước tới nay! Nếu như không có gian tể Lang Qua, vậy hắn muốn tiêu diệt công hội này sẽ trả một giá rất lớn, tối thiểu ngay cả vào cửa đều là một nan đề lớn, không có khả năng dễ dàng giống như bây giờ.

Lúc này, hắn thả ra phân thân của Độc Giác Thú, cũng đã bị cơ giáp thủ hộ giết chết, hắn là trong thời gian chiến kỳ của công hội bị đánh, chiến kỳ vừa hủy, như vậy tất cả cơ giáp trong lãnh địa đều trực tiếp biến thành mây khói!

Cơ giáp thủ hộ và những thủ hộ giả như Sa Vương, số phận buộc chặt với lãnh địa, không cho phép xuất hiện tại phạm vi ngoài lãnh địa. Mà hiện tại, chiến kỳ này bị đánh hạ, ở đây đã không còn thuộc về phạm vi lãnh địa của Phong Chi Quốc Độ, chúng nó tự nhiên cũng chỉ có thể trực tiếp biến mất, ngay cả cơ giáp thủ hộ cấp 199 đều không ngoại lệ.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một chiến kỳ phụ, đây là bản thể của hắn vừa rời ở Long Đô mới dùng một lượng điểm cống hiến lớn để đổi.

Những điểm cống hiến này, vốn dĩ là trước đó nghĩ cách cứu Tân Thời Vũ, dùng để mở rộng lãnh địa, kết quả không thành công, điểm cống hiến không

giảm.

Mà Bộ Lạc Chi Tâm, thì lại là hãn trước đó dự định dùng ở chỗ này, hiện tại tương đương với hai dạng đạo cụ trao đổi một chút.

Kế tiếp, Hoàng Dật ngay tại chỗ chiến kỳ của Phong Chi Quốc Độ vừa ngã xuống, hung hăng cầm chiến kỳ của mình phụ!

"[khu vực thông báo]: [Sát Thần] đem chiến kỳ phụ của [Anh Hùng] công hội cắm ở trong khu vực này, đến tận đây, khu vực này trở thành lãnh địa của [Anh Hùng] công hội."

Lúc này, mọi người trong phạm vi năm mươi km xung quanh, tất cả đều nghe được âm thanh này!

Những người này trước đó đều là người của Phong Chi Quốc Độ, bọn họ lúc này còn đang trong thành phố công hội, nhưng thành phố do bọn họ tự tay xây dựng lên, đã không thuộc về bọn họ, ngay cả mặt đất dưới chân của bọn họ cũng không thuộc về bọn họ!

"Mẹ kiếp! Thằng chó Miếu Sát này, mọi người cùng lão tử tiến lên, đem chiến kỳ của hãn đánh!"

"Thằng súc sinh Lang Qua vậy mà là một kẻ phản bội, mọi người nhanh đi qua chém chết hãn ta!"

"Miếu Sát và Lang Qua thì ra là một người! Hèn chi Lang Qua trước đó luôn đem mọi người điều đi, không cho chúng ta đi qua! Lão tử muốn tận tay giết hãn!"

Trong lúc nhất thời, thành viên của Phong Chi Quốc Độ trước đó, tất cả đều suy đoán Lang Qua là kẻ phản bội, đều nổi giận lên, dùng vọt qua hướng địa điểm chiến kỳ, muốn liều mạng đánh chiến kỳ của Lang Qua và Hoàng Dật.

Nếu như khiến cho đám người chơi bị lửa giận thiêu đốt vọt tới chỗ của chiến

kỳ, vậy chiến kỳ sẽ bị hủy trong nháy mắt, căn bản không chịu nổi lửa giận của nhiều người như vậy!

Kế tiếp, biến thành nguy cơ của Hoàng Dật!

Sau một giây, hẳn lại triệu hồi ra Anh Hùng ngục giam, cấp tốc vọt vào.

Hoàng Dật trực tiếp đi tới hùhng hoàng thạch thất, trực tiếp bay đến không trung, dùng tốc độ nhanh nhất bắt lấy một chìa khoá.

Chìa khoá này đánh số là 1737, con số này tương đối cao, không khác biệt trình tự của Tử Linh Phi Long, Hoàng Dật lập tức mở Anh Hùng chi thư kiểm tra một phen --

Sylvanas Windrunner (cấp 193, đánh số 1737)

Viễn cổ thời kì, lãnh tụ Du hiệp của tinh Linh cao cấp, sau đó biến thành nữ yêu, sát hại một nhóm vong linh dũng sĩ dưới trướng của Tử Thần điện, đặc biệt bắt vào phòng giam này, giam cầm cả đời.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức dựa theo bản đồ của Anh Hùng chi thư, đi tới phòng giam của Windrunner.

Lúc này, trong phòng giam, là một nữ tinh linh thướt tha yêu iều, cô ấy mang áo choàng liền mũ màu xanh lá, cái loại màu xanh này chỉ là nhìn qua để người liên tưởng đến rừng rậm xinh đẹp. Sau lưng là một thanh cung, một trận gió vờn quanh thân, khiến cho phòng giam không có ánh sáng, cũng tràn ngập cảm giác một linh động.

"Windrunner, chỉ cần ngươi nguyện ý ký kết công hội khế ước với ta, trở thành thủ hộ giả của lãnh địa, như vậy ngươi sẽ nhận được tự do! Trong Anh Hùng ngục giam, đã có hơn một trăm người ký kết khế ước với ta, hiện tại bọn họ đều ở thế giới bên ngoài xinh đẹp, hít thở không khí tự do, có thể phơi ánh nắng ấm áp, nằm trên đồng cỏ xanh, chỉ cần ngươi đáp ứng ta, như vậy ngươi

cũng sẽ thu được loại tự do này!" Hoàng Dật vừa nói, vừa lấy ra một viên công hội Khế Ước thạch.

Windrunner ngẩng đầu, ưu nhã nhìn Hoàng Dật một chút, gật đầu, nói: "Được, ta đáp ứng ngươi."

Sau đó, cô ấy vươn tay trắng nõn, trên ngón tay bay ra một giọt máu, chủ động lựa chọn dung nhập công hội Khế Ước thạch.

Kế tiếp, Windrunner liền trở thành thủ hộ giả trong lãnh địa của Hoàng Dật, bọn họ lập tức rời khỏi Anh Hùng ngục giam, đi tới thế giới bên ngoài.

Lúc này, chiến kỳ vẫn đứng sừng sững phía trước, bốn phía ngoại trừ Lang Qua, không có bất luận kẻ nào.

"Dật ca, trước đó người của Phong Chi Quốc Độ, đều đã bị tôi điều đến cửa nam, bây giờ còn không trở về nhanh như vậy." Lang Qua cười cười nói, ánh mắt lại đặt ở phía sau Hoàng Dật, trên người Windrunner.

"Lang Qua, tôi thiết lập cậu làm lãnh chủ của lãnh địa phụ này, đây là Windrunner, thủ hộ giả của chúng ta, cao tới cấp 193, chỉ cần không phải một đám cường giả Thánh Vực, hoặc là cường giả Thiên Vực đến, cô ấy đều có thể dễ dàng ứng đối." Hoàng Dật nói xong, lập tức vận dụng quyền hạn cao nhất của công hội, đem Lang Qua thiết lập làm lãnh chủ của lãnh địa này.

Trải qua phối hợp ngày hôm nay, Hoàng Dật phát hiện Lang Qua quả thật là một nhân tài, bản thân là nghề nghiệp hi hữu cường đại, nhưng cũng không phải mẫn phu chỉ hiểu đánh đánh giết giết, khiến cho hẳn tới quản lý lãnh địa phụ là thích hợp nhất.

"Tòa thành này, gọi là Phong Đô đi!" Hoàng Dật nhìn thành phố phồn hoa trước mắt, cho nó một tên mới.

Đến tận đây, Phong Đô là lãnh địa phụ thứ ba của Anh Hùng công hội sau

Long Đô, cảng.

Vị trí địa lý ở đây cũng rất ưu việt, nằm ở lối vào của khu vực Tuyệt Vọng bình nguyên. Tuyệt Vọng bình nguyên và Thê Lương Sa Địa như nhau, cũng là một khu vực rộng lớn không gì sánh được, rất nhiều người muốn đi vào Tuyệt Vọng bình nguyên, sẽ lựa chọn tiến vào từ tòa thành này.

"Mọi người sau khi đi qua, không nên công kích Miếu Sát, công kích chiến kỳ, Miếu Sát tuy rằng không sợ vây công, nhưng chiến kỳ rất yếu đuối, đợi lát nữa chúng ta đánh cùng một lúc là có thể hủy nó." Lúc này, lỗ tai nhạy cảm của Hoàng Dật đã nghe được phía trước truyền đến từng đợt âm thanh.

Trên đường phía trước, mơ hồ có thể thấy thân ảnh của một ít người chơi, bóng người lay động, chen vai đi tới.

"Windrunner, người ra tay đi, một chiêu của người là có thể đem bọn họ toàn bộ giết chết." Hoàng Dật quay đầu hướng Windrunner nói.

"Không thành vấn đề." Windrunner trực tiếp lấy ra cung tên phía sau, ngón tay ngọc nhỏ và dài nằm trong không khí, một ít nguyên tố phong hệ lập tức hội tụ, hình thành một mũi tên gió mềm mại đến cực điểm.

Sau đó, cô ấy lập tức đem mũi tên đặt lên dây cung.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 370: Cờ Ngã Giả Thiên Vực

Windrunner đem cung tên kéo đầy, nhưng không có lập tức bắn ra, mà là vẫn gắng sức, vẫn duy trì tư thế kéo cung, giống như là một pho tượng.

Trên mũi tên gió liên tục hội tụ nguyên tố phong hệ, càng ngày càng mãnh liệt, ẩn chứa uy lực càng lúc càng lớn, nhìn qua làm cho người ta tim đập nhanh.

"Vù!" Đúng lúc này, Windrunner buông lỏng ngón tay, mũi tên gió bỗng nhiên mang theo một lực lượng nghiền nát, nhanh chóng bắn ra ngoài!

Thanh thế của mũi tên gió lớn không gì sánh được, chỗ đi qua đường như bị gió bão quét qua, quét ngang tất cả, thẳng tiến trên đường!

Con đường ấy đi thẳng cửa nam, mũi tên gió một đường xỏ xuyên qua nửa thành phố, thoáng cái bắn chết tất cả người vọt tới, không biết có bao nhiêu vạn.

Mũi tên siêu cường này vẫn bắn rất lâu, "Ầm ầm" một tiếng bắn nát cửa thành, nhưng vẫn không có dừng lại, mà là một đường bắn ra thảo nguyên ngoài thành, vượt sông vượt núi, một đường liên tục, dường như muốn bắn tới chân trời góc biển, cự ly công kích xa đến làm cho người ta lú lờ.

"Đây là kỹ năng gì, lợi hại như vậy!" Hoàng Dật quay đầu nhìn Windrunner.

"Đây là cường lực kích (Power Shot), tên của ta có thể bắn tới bất cứ vị trí nào trong lãnh địa, chỉ là lãnh địa của người quá nhỏ, không dung nạp được một lần xạ kích toàn lực của ta. Hy vọng người có thể cấp tốc đem phạm vi của lãnh địa này mở rộng hơn một chút, khiến cho tên của tôi bắn xa hơn." Windrunner thu hồi cung tên, nhàn nhạt nói.

"Ta tận lực!" Hoàng Dật gật đầu, sau đó hướng Lang Qua nói: "Được rồi, kế tiếp chúng ta tiếp thu tòa thành này đi, Lang Qua, cậu dẫn chúng tôi đi xem kho hàng công hội của Phong Chi Quốc Độ, nhìn xem có cái gì tốt."

Hắn trước đó tiêu diệt qua rất nhiều công hội, nhưng đều là một ít công hội nhỏ, không có giá trị gì, mà Phong Chi Quốc Độ đứng hạng 21 của khu Trung Quốc, một công hội lớn như vậy, tài phú không biết sẽ có bao nhiêu.

"Tốt! Tôi cũng rất tò mò, bất quá trước đó tôi không quyền hạn, không thấy được!" Lang Qua hưng phấn nói, lập tức dẫn đường, Windrunner cũng đi theo.

Rất nhanh, Lang Qua mang theo Hoàng Dật và Windrunner đi qua một con phố, đi tới một tòa kiến trúc lớn, tòa kiến trúc này như pháo đài, cả vật thể dùng kim cương xây thành, bất quá lại có một lối vào, bị một cánh cửa kim loại đóng chặt, trên cửa là một ổ khóa lớn.

Cái kho hàng công hội này chỉ là nhìn qua đã có hấp dẫn, không giống kho hàng của công hội nhỏ, cứ như vậy một căn nhà cũ nát, tùy tiện liền đã đột phá tiến vào.

"Đây là kho hàng công hội, tốn rất nhiều tiền mới tạo thành, người bình thường muốn xông vào nơi này là căn bản không có cách, tôi không có chìa khoá, không mở được khóa." Lang Qua giới thiệu, ánh mắt từ khe cửa nhìn về phía bên trong kho hàng.

"Windrunner, giúp chúng tôi xoá cánh cửa này đi!" Hoàng Dật quay đầu, hướng Windrunner nói.

Windrunner khẽ gật đầu, vươn tay ngọc, trực tiếp từ hơn một ngàn bước, cầm ổ khóa, nhẹ nhàng kéo!

Sau đó ổ khóa giống như là làm từ bùn, trực tiếp bị cô ấy kéo rớt, cánh cửa kim loại cũng mở ra.

Lúc này, trong cánh cửa là một kho hàng lớn, bên trong là từng phòng riêng, phía sau mỗi một cửa phòng đều là một loại vật tư, trên cửa viết vật tư bên trong, phân loại tồn trữ.

Cái kho hàng công hội này có thể xem là một trữ vật giới chỉ công cộng lớn, người có quyền hạn đều có thể cùng nhau sử dụng. Hơn nữa không gian tồn trữ lớn hơn so với trữ vật giới chỉ cá nhân, người bình thường ngay cả trữ vật giới chỉ trên cơ bản là không thể đầy, cái kho hàng công hội này càng khó đầy, cho dù tồn trữ vật tư của mấy ngàn vạn người cũng không nói chơi.

Hoàng Dật tùy ý đi tới trước một cửa tên là " Kho trang bị ", mở ra nhìn bên trong một chút. Phía sau cửa là một không gian lớn, chồng chất trang bị như núi, liếc mắt nhìn không thấy điểm cuối, ánh sáng khác nhau, thậm chí có tung tích của trang bị cam.

Ngoài ra, Hoàng Dật còn mở kho khoáng thạch, kho dược liệu, kho da thú nhìn một chút, phía sau cửa đều chồng chất vô số các loại tài nguyên.

"Dật ca, tôi đại khái tính ra một chút, giá trị của kho hàng ở đây, đại khái giá trị hai trăm triệu kim tệ, phần lớn tài nguyên đều bị tiêu hao, để phát triển công hội, hiện tại chỉ còn lại như vậy." Lang Qua dạo qua một vòng, sau đó trở về nói.

"Ừm, cảnh của chúng ta hiện tại đang tiêu hao xây dựng, lập tức xây dựng xong, còn thiếu một số tiền cuối cùng, tôi sẽ cho Tiểu Mê Đồ phái người đến đây." Hoàng Dật gật đầu nói, sau đó nhìn Lang Qua một chút, ngữ khí tràn ngập ngưng trọng: "Trong khoảng thời gian này cậu muốn đặc biệt chú ý một chút, lưu ý tình huống của lãnh địa này, tôi hiện tại bị thánh địa Bán Thú Nhân truy sát, kế tiếp không biết bọn họ sẽ áp dụng biện pháp gì. Chỉ cần bọn họ phái ra cường giả Thiên Vực, chúng ta đây là tuyệt đối không ngăn được, đến lúc đó tôi sẽ rời khỏi công hội, nếu như cường giả Thiên Vực muốn tới phá hư cái lãnh địa này, như vậy cậu đem tất cả vật tư trong kho hàng công hội dời đi đi, cái này không phải lãnh địa chủ của chúng ta, chỉ là thành phố nhặt được, không nên quá để ý."

"Hả? Dật ca, anh muốn rời khỏi công hội? Như vậy chẳng phải là càng khó đối phó cường giả Thiên Vực sao? Ngay cả đám thủ hộ giả kia đều không giúp được anh." Lang Qua thân thiết hỏi thăm.

"Không." Hoàng Dật lắc đầu cười "Vừa vặn ngược lại, sau khi rời khỏi công hội, tôi có thể buông tay buông chân đi đối phó cường giả Thiên Vực."

...

Lúc này, trên tầng cao nhất của đại sảnh thị chính trong thành phố công hội của Danh Tướng các-- Thục thành, đang có hai người đứng ở trước cửa sổ, nhìn thành phố công hội phồn hoa ngoài cửa sổ.

Thành phố ngoài cửa sổ, kiến trúc nối tiếp nhau, một tầng lại một tầng, đường phố trống trải, phong cảnh ưu mỹ. So sánh ra, thành phố Phong Đô Hoàng Dật vừa rời mới bắt được, giống như là một thôn nhỏ đổ nát, không thể so bì.

"Thành phố này thật đẹp, chuyện sát phong cảnh nhất trên thế giới, cũng là trong thành phố công hội thấy thân ảnh của Miếu Sát." Một bóng người, vẩy cây quạt nói.

Đó là một người trung niên hơn bốn mươi tuổi, mặc trường bào, cả người lộ ra một vẻ tao nhã, dường như một đại nho sĩ đọc đủ thứ thi thư. Trang phục không giống bất luận nghề nghiệp gì, hơn nữa dùng cây quạt làm vũ khí, hẳn là một đệ tử. Tên là Gia Cát Lượng, là phó hội trưởng của Danh Tướng các.

"Tôi cũng không hy vọng thấy Miếu Sát xuất hiện trong thành phố công hội chúng ta. Miếu Sát cũng dám bỏ tiền thật, dĩ nhiên mua được một gã nghề nghiệp hi hữu của bọn họ, nội ứng ngoại hợp, thoáng cái tiêu diệt hang ổ của Phong Chi Quốc Độ, không biết ra giá bao nhiêu." Lúc này, một người khác cũng gật đầu. Người này tầm ba mươi tuổi, mặc áo giáp rất nặng, cả người lộ ra một vẻ dũng mãnh cực kỳ, dường như một tướng quân vô địch, tên gọi Quan Vũ, cũng là phó hội trưởng của Danh Tướng các.

"Vừa rồi Miếu Sát tại lúc cứu Tần Thời Vũ, đã từng nói qua một câu nói với Băng Phong Thủy Hồn, nói hắn chỉ là con rối của hung phạm phía sau, xem ra hắn là đoán được chuyện này còn có nhân vật phía sau." Gia Cát Lượng thấy phẩy cây quạt nói.

"Vậy anh cảm thấy, bọn họ có thể suy đoán đến hung phạm là chúng ta không?" Quan Vũ quay đầu nhìn Gia Cát Lượng một chút.

"Vấn đề này thật ra không có ý nghĩa." Gia Cát Lượng lắc đầu "Cho dù hắn đoán được cũng vô dụng, chúng tôi không có để lại bằng chứng, bọn họ chỉ có thể dừng lại trong suy đoán."

"Thế nhưng Miếu Sát người kia, cho tới bây giờ cũng không nói chứng cứ, hắn chỉ căn cứ trực giác của hắn để làm việc. Lần kia Long Đô bị vây khốn, Tần Thời Vũ bị người sát hại, Miếu Sát đồng dạng không có chứng cứ, nhưng một mực chắc chắn là Phong Chí làm, trực tiếp đem ba mươi vạn người bọn họ giết. Người như hắn là đáng sợ nhất, chỉ cần hoài nghi, sẽ trực tiếp ra tay." Quan Vũ cũng lắc đầu, không tán thành lời nói của Gia Cát Lượng.

"Hắn không dám làm gì chúng ta, Anh Hùng công hội của hắn muốn đối phó chúng ta, chỉ là một kết quả lưỡng bại câu thương, hắn sẽ không ngốc như vậy. Lo lắng duy nhất của tôi, cũng là Băng Phong Thủy Hồn. Người kia lòng tự trọng rất mạnh, lần này thừa nhận thất bại lớn như vậy, khẳng định là muốn tìm trở về, nhưng công hội của hắn đều đã bị xoá, trong tay đã không có thế lực, kế tiếp sợ là sẽ quần lấy chúng ta, muốn chúng ta giúp hắn báo thù, đến lúc đó chúng ta tương đương với dán thuốc cao bôi trên da chó, muốn lột cũng không được."

"Đúng vậy! Tôi cũng lo lắng hắn, lúc đầu cho rằng hắn nhất định có thể làm thành chuyện này, không ngờ rằng cuối cùng thất bại." Quan Vũ thở dài "Vừa lúc chúng tôi ngay tại giai đoạn then chốt đưa ra thị trường, chỉ cần hắn cản ngược chúng ta, khiến cho Miếu Sát đem đầu mâu nhắm ngay chúng ta, vậy thế tất sẽ sản sinh ảnh hưởng rất không có lợi với việc đưa ra thị trường của chúng

ta. Như tôi thấy, chúng ta thảng thảng cho hãnh một số tiền, khiến cho hãnh ổn định, chờ chúng ta đưa ra thị trường xong, hãnh cho dù nói ra chuyện này cũng vô dụng."

"Cũng chỉ có thể làm như vậy, chúng ta vẫn là hơi bất cần một ít, nếu như lúc trước chúng ta không nên trực tiếp đứng ra, mà là tìm một người trung gian đi bàn bạc chuyện này với hãnh, hiện tại cũng sẽ không dính một phiền phức lớn như vậy."

"Muốn trách thì trách Trương Phi đi, Bãnh Phong Thủy Hồn là bạn học của hãnh, lúc trước là hãnh trực tiếp tìm Bãnh Phong Thủy Hồn nói hợp tác. Khiến cho chúng ta thoãng cái lâm vào bị động, con người hãnh lỗ mẫng như Trương Phi."

"Kế tiếp, xem thánh địa Bán Thú Nhân sẽ làm ra phản ứng gì, nếu như phải ra cường giả Thiên Vực đến đây truy sát Miếu Sát, lo lắng của chúng ta cũng là dư thừa, Miếu Sát tất nhiên sẽ bị giết thành cấp 1, không còn cấu thành bất luận uy hiếp gì với chúng ta, chúng ta thậm chí có thể nuốt luôn cảng của hãnh, đó chính là một khối thịt lớn."

. . .

Lúc này, không chỉ là Danh Tướng các, tất cả thế lực, tất cả người chơi, đều đang chờ đợi thánh địa Bán Thú Nhân làm hành động tiếp theo. Có hơn 80% người, đều cho rằng thánh địa Bán Thú Nhân sẽ phải ra cường giả Thiên Vực đến đây, đây là thủ đoạn cuối cùng của thánh địa Bán Thú Nhân.

Mà chỉ cần thông báo kia vang lên, thì tương đương với tuyên bố Sát Thần Hoàng Dật ngã xuống.

Ngay tại buổi tối hôm nay, tiếng thông báo mà toàn bộ thế giới chờ đợi, rốt cục vang vọng thiên địa --

"[hệ thống thông báo]: [Sát Thần] sát hại nhiều cường giả Thánh Vực Bán Thú Nhân, khiến cho trung ương đại lực thánh địa Bán Thú Nhân tức giận,

quyết định phải ra một trong bốn đại hộ pháp Thị Huyết Giả. Man Thiên (cấp 203), tự mình đi đến đại lục khu Trung Quốc truy sát 【 Sát Thần 】."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 371: Thông Điệp Cuối Cùng

Tại thời điểm mà tất cả mọi người đều cho rằng cái thông báo này kết thúc, trong thiên địa lần nữa vang lên một tiếng thông báo ——

"« Hệ Thống Thông Báo »: Thánh Địa Bán Thú Nhân hạ đạt thông điệp cuối cùng, chỉ cần trong vòng mười ngày, « Sát Thần » tự sát đến 1 cấp, Thánh Địa Bán Thú Nhân có thể triệt tiêu lệnh truy sát."

Thánh Địa Bán Thú Nhân am tường lợi dụng đạo lý uy hiếp, trước thả ra một cái tin tức Thiên Vực cường giả đuổi giết tiến hành uy hiếp, sau đó sẽ thả ra một cái thông điệp cuối cùng, dụ cho Hoàng Dật lựa chọn tự sát.

Tự sát khẳng định so với bị giết tốt hơn, bởi vì tự sát rất tự do, trước có thể đem tất cả trang bị đều cởi ra, bỏ vào trữ vật giới chỉ rồi tự sát, như vậy cũng không tồn tại nguy hiểm tuôn ra trang bị, chỉ có tổn thất cấp bậc, ngày sau còn có thể luyện đi lên. Hơn nữa tự sát cũng sẽ lộ ra còn có tôn nghiêm một ít, tìm một cái địa phương bí mật, không để cho người khác nhìn thấy.

Mà bị Thiên Vực cường giả đuổi giết vậy thì rất lúng túng, ngay trước mặt đại chúng bị tiến hành ngược sát, tôn nghiêm cũng không còn.

Thánh Địa Bán Thú Nhân cân nhắc đến thế lực trung ương đại lục phức tạp, phái ra Thiên Vực cường giả có nhất định nguy hiểm, cho nên mới hạ một cái thông điệp cuối cùng như vậy, hy vọng để cho Hoàng Dật tự mình động thủ, miễn cho bọn họ phiền toái.

Bây giờ, lại để cho hắn thời gian chỉ có mười ngày, trong mười ngày này hắn nhất định phải đưa ra lựa chọn.

"Dật ca, người tính làm như thế nào?" Lúc này, Lang Qua nhìn Hoàng Dật vấn đạo, "Nếu như là ta, vậy ta liền chọn tự sát, cùng lắm thì hơn nữa năm luyện lại cấp. Hơn nữa Anh Hùng Công Hội nhiều huynh đệ cường lực như vậy, bọn hăn tất cả đều sẽ giúp người luyện cấp, người sẽ hao phí ít thời gian hơn, tổn thất như vậy là thấp nhất."

"Nếu như vậy, việc trước đây ta làm hết thấy đều không có ý nghĩa." Hoàng Dật lắc đầu một cái, "Kế tiếp còn có mười ngày, đủ phát sinh rất nhiều chuyện."

...

Lúc này, ở phía xa bên kia Long Đô, bản thể Hoàng Dật cùng Tần Thời Vũ, đang đứng ở bên cửa sổ tầng chót thị chính đại sảnh, nhìn cảnh phía dưới Long Đô, trong không khí tràn ngập một cỗ không khí ngưng trọng.

"Dật ca. Nếu như kia Thiên Vực cường giả kia giết tới, người có biện pháp ứng đối sao?" Tần Thời Vũ quay đầu, mắt đẹp nhìn chăm chăm Hoàng Dật, ân cần hỏi.

"Biện pháp tốt tạm thời không có. Biện pháp xấu ngược lại có một cái." Hoàng Dật sờ cằm, gió đêm thổi tới, thổi tán loạn tóc của hăn, lộ ra cặp ánh mắt thâm thúy.

"Vậy người kế tiếp làm gì?" Tần Thời Vũ vuốt mái tóc bị gió thổi tán loạn ra sau tai.

Hoàng Dật cũng xoay người, vừa giúp Tần Thời Vũ sửa sang lại tóc, vừa nói: "Kế tiếp, ta mau chóng đến xem cái bảo tàng Reitzes, đó là một đại hình bảo tàng, ta đi xem một chút nhìn xem có cái bảo vật gì. Dò xét xong cái bảo tàng đó. Ta nên thối lui ra Anh Hùng Công Hội, đến lúc đó người tới chủ trì đại cục. Mà ta, có thể chuyên tâm đi đối phó cái Thiên Vực cường giả kia."

"Nếu như kia Thiên Vực cường giả tới công kích Long Đô thì phải làm sao bây giờ?" Tần Thời Vũ nhíu mày một cái, có chút lo âu nói.

"Không cần để ý." Hoàng Dật lắc đầu một cái, "Nếu như Thiên Vực cường giả kia cố ý muốn tới san bằng Long Đô, vậy người đem vật đáng tiền đều mang đi, đem hội viên của chúng ta phân tán đến các thành phố còn lại. Thiên Vực cường giả kia không có rãnh rỗi đuổi theo giết từng người đâu, tiêu diệt Long Đô sau đó tất nhiên sẽ đi. Long Đô chỉ là phó lãnh địa của chúng ta, hơn nữa cũng là một tòa thành phố nhật được, bị diệt cũng không khẩn yếu. Bây giờ ngoại giới căn bản không biết chủ lĩnh của chúng ta rốt cuộc ở đâu, muốn diệt hết công hội chúng ta cũng không có cửa."

"Lời tuy như vậy, bất quá cuối cùng vẫn có một ít đáng tiếc. Người xem thành thị này thật đẹp. Đây là thành phố chúng ta gặp nhau, rất nhiều đêm, chúng ta đều ở đây nhìn xuống cái phiến cảnh đêm xinh đẹp này. Vừa nghĩ tới sau này có thể cũng không thấy được cái chỗ này nữa. Ta vẫn sẽ có một ít đau lòng." Tần Thời Vũ đôi mi thanh tú hơi ảm đạm, khiến người ta thương tiếc.

Lại nói, Tần Thời Vũ quay đầu nhìn gò má Hoàng Dật một chút. Lúc này ngoài cửa sổ trắng sáng hơi cao, sáng tỏ ánh trăng chiếu đi vào, chiếu vào trên mặt Hoàng Dật ánh ra một cái đường nét kiên nghị. Nàng không nhịn được đưa tay đi chạm tới một cái, bàn tay nhỏ bé nhu nhược như không có xương xẹt qua gò má Hoàng Dật, sâu xa nói: "Nếu như người luân hồi đến khác đại lục đi. Chúng ta ít nhất phải mấy tháng không được gặp nhau."

Hoàng Dật quay đầu nhìn Tần Thời Vũ, lại không nói gì thêm. Trong không khí an tĩnh lại, chỉ còn tiếng hít thở của hai người.

...

Ngày thứ hai, Hoàng Dật đúng lúc đi phòng ăn ăn điểm tâm.

"A Dật. Cái này một mình người còn có thể bình tĩnh sao? Lần này là Thiên Vực cường giả xuất thủ!" Lôi Thần vừa ăn bữa ăn sáng vừa hướng Hoàng Dật vấn đạo.

"Không có tuyệt đối năm chắc." Hoàng Dật lắc đầu một cái, sau đó nói: "Lần

này, ta tính khiêu vũ trên mũi đao, dùng một cái biện pháp vô cùng nguy hiểm đi ứng đối tên Thiên Vực cường giả kia.

"Đúng rồi, Dật ca, người ngày hôm qua đối với Băng Phong Thủy Hồn có nói qua, nói phía sau hắn còn có hung thủ, vậy thật ra hung thủ cuộc là người nào? Bây giờ diễn đàn đều điên rồi sao, Thi Nhân suy đoán là Danh Tướng Các, Văn Đào suy đoán là Thái Dương công hội của chúng ta, Vô Tâm Truy Ưc suy đoán là Minh Giáo." Lúc này, Đường Vân Phi hướng Hoàng Dật tò mò vấn đạo.

"Thi Nhân đã đoán đúng, là Danh Tướng Các." Hoàng Dật uống một hớp cháo nói, dĩ nhiên điều này chẳng qua cũng chỉ là hắn suy đoán, không có bất kỳ chứng cứ hữu hiệu nào.

"Nguyên lai là bọn hắn, bọn hắn lập tức sẽ đưa ra thị trường, đoán chừng muốn dựa vào chuyện này tạo thành một cái hiệu ứng oanh động." Đường Vân Phi gật đầu một cái, "Bất quá bây giờ bọn hắn thất bại, nếu như Băng Phong Thủy Hồn nguyện ý đem Danh Tướng Các sau lưng lộ ra ngoài, vậy đối với việc hắn đưa ra thị trường sẽ rất bất lợi a, kết lên người một cái cừu địch như người vậy, đây là cục diện mà tất cả cổ đông cũng không muốn đối mặt. Mà vừa lúc Thái Dương công hội chúng ta cũng lập tức muốn đưa ra thị trường, đến lúc đó sẽ cùng bọn hắn trực tiếp cạnh tranh, bọn họ bất lợi, chính là chúng ta lợi lớn nhất."

"Hả? Các người nhanh như vậy sẽ đưa ra thị trường?" Hoàng Dật hơi ngẩn ra, những ngày qua hắn đều bận rộn ứng đối chuyện lệnh truy sát, ngược lại không có chú ý quá chuyện của Thái Dương công hội.

"Đúng vậy!" Lôi Thần gật đầu một cái, "Chúng ta ngục giam có quá nhiều nhân tài giới tài chính, bọn hắn có mạng lưới quan hệ rất lớn ở bên ngoài, lần này chúng ta đem Thái Dương công hội nhét vào một công ty tư sản dưới quyền một người bạn của Đường Vân Phi, thủ tục hết thầy đều đã làm xong. Thật ra thì không phải chúng ta đưa ra thị trường, nói chính xác, phải là công ty vị bằng hữu Đường Vân Phi muốn đưa ra thị trường. Chúng ta lấy mạng lưới quan hệ cường

đại cỡ này, đưa ra thị trường sẽ không bị trở ngại gì. Hơn nữa Thái Dương công hội chúng ta có tư sản ưu tú bọn hần như vậy, có tiềm lực vô hạn. Trước mắt trị giá đánh giá của chúng ta là năm trăm tỷ đô la, mà Danh Tướng Các là một vạn ức đô la."

"Bất quá cho chúng ta thêm một ít thời gian, giá trị đánh giá sẽ lại bất đồng." Đường Vân Phi khẽ lắc đầu, "Chúng ta lần này thật ra thì đã sáng lập kỳ tích, thời gian ngắn nữa là có thể đạt tới giá trị đánh giá năm trăm tỷ đô la, cái này chúng ta dựa nhiều vào chiếc viễn dương đại hạm kia, một lần đi tới liền kiếm hai mươi lần lời, chuyện này trực tiếp đưa đến giá trị đánh giá của chúng ta lên cao. Bất quá bây giờ có tin tức nói, bao gồm Danh Tướng Các ở bên trong các đại công hội còn lại, trên căn bản cũng mau chóng muốn xây đại hạm loại này, chúng ta nhiều nhất chỉ có thể dẫn trước một hai tháng ưu thế."

Đường Vân Phi nói qua, nhìn Hoàng Dật một chút, nói: "Cho nên chúng ta mới phải gấp gáp như vậy đưa ra thị trường, chính là vì chiếm đoạt một hai tháng tiên cơ. Đầu tiên, chúng ta phải nhanh một chút tạo hơn một ngàn chiếc viễn dương đại hạm, mở rộng kích thước hạm đội. Tiếp theo, chúng ta ở hải ngoại phát hiện rất nhiều hoang đảo không người tài nguyên phong phú, những hoang đảo này giá trị liên thành, thực lực trước mắt chúng ta duy nhất chỉ có thể chiếm cứ những thứ này, trước mắt đã dò rõ có hơn một trăm đảo có giá trị làm thành phó lãnh địa, hết thảy chúng ta muốn nạp vì phó lãnh địa, xây phó lãnh địa cứ điểm, xem như giống như các người hao phí đại vật tư kiến tạo cảng khẩu, chúng ta sẽ phải một hơi tạo hơn năm mươi cái. Số tiền kia là thiên văn số tự, chỉ có thể thông qua đưa ra thị trường mới đạt được."

Hoàng Dật nghe Đường Vân Phi nói, hơi chắc lưỡi hít hà, hần rõ ràng nhất xây dựng cảng khẩu đến tột cùng khó khăn đến dường nào, cơ hồ là cái động không đáy vậy. Mà Thái Dương công hội lại muốn ở gần ngủi trong một hai tháng, tại các nơi trên thế giới xây hơn năm mươi cái cảng khẩu như vậy, cộng thêm một nhóm công hội lãnh địa cùng hơn ngàn chiếc viễn dương đại hạm, loại chi phí đắt đỏ này, coi như là tổ chức sau lưng hần cũng cầm ra không được.

Điểm này bất quá một khi thật bị bọn hăn làm xong rồi, như vậy sau này bọn hăn cũng đạt được chỗ tốt khó có thể tưởng tượng được, loại tiên cơ này vô cùng khó, chính là một đường chim bay thẳng lên, không bắt được sau này sẽ phải đổi mặt vô số công hội cạnh tranh.

"A Dật, kế tiếp người có thể thả ra phong phanh đi, ở trong diễn đàn tiết lộ một cái tin tức Danh Tướng Các chính là thủ phạm thật phía sau màn. Như vậy đối với bọn họ đưa ra thị trường sẽ sinh ra ảnh hưởng bất lợi, mà ngăn hạn bên trong chỉ có bọn hăn cùng công hội hai nhà chúng ta đưa ra thị trường, người khác không coi trọng bọn hăn, vậy dĩ nhiên là sẽ coi trọng chúng ta." Lôi Thần cười nói.

"Tốt, ta sẽ đi làm." Hoàng Dật gật đầu một cái. Thái Dương công hội chính là công hội của hăn, đều là người một nhà, loại chuyện một cái nhắc tay này hăn tự nhiên rất nguyện ý giúp một tay.

Kế tiếp, Hoàng Dật ăn xong bữa ăn sáng, trở lại phòng giam, sau đó tiến vào diễn đàn.

"Sát Thần không người nào có thể ngăn cản! Trăm tên Thánh Vực cường giả khí thế hung hăng chạy tới, còn sót lại sáu mươi hai người bị thương bỏ trốn, một 1500 vạn người chơi tao ngộ thảm sát!"

"Trong giọng nói Miếu Sát lộ ra bí mật kinh thiên, Băng Phong Thủy Hồn cũng không phải là nhân vật sau màn cuối cùng, rốt cuộc là người nào chỉ điểm Băng Phong Thủy Hồn?"

"Miếu Sát điên cuồng báo thù, công hội đứng thứ 21 khu Trung Quốc Phong Chi Quốc Độ bị diệt nhanh như chớp, trở thành lãnh địa Anh Hùng Công Hội!"

"Thiên Vực cường giả rốt cuộc xuất thủ! Câu nói cuối cùng thành sự kiện Lệnh truy sát!"

Trên diễn đàn đại đa số topic hot vẫn là lấy chuyện ngày hôm qua món làm

chủ, kể từ khi Thánh Địa Bán Thú Nhân mở ra lệnh truy sát tới nay, Hoàng Dật vẫn là đề tài nhân vật tuyệt đối, đề tài có liên quan đến hắn, cơ hồ mỗi ngày đều chiếm cứ trang đầu diễn đàn.

Bất quá bây giờ, Thánh Địa Bán Thú Nhân chiến lực mạnh nhất, Thiên Vực cường giả đã xuất thủ, kế tiếp phải là một vòng đuổi giết cuối cùng, vô luận lần này kết quả đuổi giết như thế nào, tràng sự kiện lệnh truy sát này đều đưa tới trong thời gian không quá ngắn có thể sẽ có động tĩnh mới.

Bây giờ, tất cả mọi người đều đang đợi thời gian thông điệp mười ngày kết thúc. Rất nhiều người đều suy đoán, lấy phong cách Hoàng Dật làm việc nhất định sẽ không cúi đầu, mà sẽ là một mực cường ngạnh đi xuống, đến lúc đó Thiên Vực cường giả nhất định sẽ tự mình tới đuổi giết hắn.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 372: Biện Pháp Nguy Hiểm

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục nhìn thread (chủ đề) bên trong diễn đàn.

"Danh Tướng Các, Thái Dương hai đại công hội sắp cổ phần hóa! Lần đầu tiên tuyên cáo thị trường chứng khoán từng bước tiến vào Thế Giới Thứ Hai theo quy mô lớn."

"Phân tích nhân vật thần bí sau lưng Băng Phong Thủy Hồn, Danh Tướng Các hiềm nghi lớn nhất."

Đang lúc này, Hoàng Dật nhìn thấy thread của Thi Nhân, cư nhiên chính là phân tích nhân vật thần bí phía sau màn của Băng Phong Thủy Hồn. Hắn lập tức vào xem.

"Tin tưởng các đã xem video ngày hôm qua Miếu Sát cùng một bầy Thánh Vực cường giả giao phong, đều sẽ đối với câu đối thoại kia của Miếu Sát cùng Băng Phong Thủy Hồn suy nghĩ thế nào, Miếu Sát dùng giọng vô cùng khẳng định, chỉ ra sau lưng Băng Phong Thủy Hồn còn cất giấu nhân vật sau màn, nhưng hắn cũng không có nói rõ nhân vật sau màn kia đến tột cùng là người nào. Như vậy, sau lưng Băng Phong Thủy Hồn đến tột cùng là nhân vật nào đây? Muốn chỉ điểm Băng Phong Thủy Hồn đại công hội hội trưởng bức này, vậy khẳng định cấp cho Băng Phong Thủy Hồn mở ra điều kiện cực kỳ mê người. Có thể ra loại điều kiện này công hội này có thể đếm được trên đầu ngón tay, ở khu Trung Quốc, tính tới tính lui chỉ có Ngũ gia, theo thứ tự là Hiên Viên Thị, Danh Tướng Các, Thái Dương, Minh Giáo, Anh Hùng."

"Trong đó, Anh Hùng Công Hội là người bị hại, có thể loại bỏ. Hiên Viên Thị cùng Anh Hùng Công Hội là đồng minh quan hệ, tự nhiên cũng có thể loại bỏ."

Thái Dương công hội vốn chính là tử địch của Anh Hùng Công Hội, lấy quang minh chính đại cùng Anh Hùng Công Hội đối kháng, không cần kỹ lưỡng chỉ điểm Băng Phong Thủy Hồn làm loại việc lén lút lút lút. Mà Minh Giáo ở phía Nam đại lục, cùng Thái Dương công hội mơ hồ thành thế cạnh tranh, hơn nữa cũng đang xây dựng cảng khẩu của mình, đối phó Anh Hùng Công Hội cũng không quá phù hợp nhu cầu lợi ích của họ. Cho nên, ta hoài nghi nhân vật phía sau màn kia, phải là Danh Tướng Các. Kế tiếp, chúng ta giả định Danh Tướng Các chính là hung thủ sau màn, tới đoán họ tại sao muốn trong tối chỉ điểm Băng Phong Thủy Hồn, đi đối phó Anh Hùng Công Hội. . ."

Kế tiếp, Thi Nhân bắt đầu phân tích cụ thể cận kề, Hoàng Dật một đường nhìn tiếp, không khỏi ở trong lòng hơi tốt lên.

Thi Nhân đối với Danh Tướng Các hiểu rõ so với Hoàng Dật nhiều hơn. Hắn là nhân sĩ chuyên viết thread phân tích chuyên nghiệp, đặc biệt thu thập qua các loại tài liệu số liệu cận kề, mỗi một cái suy đoán căn bản đều là dùng số liệu cùng tài liệu tới phân tích, vô cùng làm cho người tin phục, không phải là chém gió ra.

Nhìn xong cái thread này, Hoàng Dật lần đầu tiên bắt đầu ở diễn đàn lên tiếng. Hắn trực tiếp ở topic này phát biểu một cái reply thread (trả lời chủ đề), cái này hồi phục chỉ có ba chữ ——

“Đã đoán đúng.”

Hoàng Dật tin tưởng. Cái reply thread này rất nhanh sẽ bị người phát hiện, người chơi chỉ cần ở diễn đàn tìm tòi hai chữ "Miếu Sát", là có thể lập tức thấy hắn ở nơi này lên tiếng một câu duy nhất trong diễn đàn.

Đến lúc đó, ba chữ này ắt sẽ đưa tới quy mô dư luận chú ý rất lớn, tất cả mọi người đều sẽ đem thủ phạm phía sau màn thật sự chỉ hướng Danh Tướng Các, dù sao Hoàng Dật là người trong cuộc. Lời của hắn nói so với bất kỳ suy đoán đều phải có hiệu quả hơn.

Mà Danh Tướng Các tại thời kỳ mấu chốt cổ phần này, chọc phải Hoàng Dật như vậy một cái tròng mắt tất báo đại địch, ắt sẽ sinh ra ảnh hưởng cực kỳ ác liệt, đây là cục diện tất cả cổ đông không muốn đối mặt.

Kế tiếp, Hoàng Dật liền rời đi diễn đàn, tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Mới vừa vừa online, Tiểu Mê Đồ phát cho hắn một cái tin tức.

"Miếu Sát đại ca. Phi phong truyền kỳ của người đã sửa xong, để ở đại sảnh thị chính tầng chót nhất."

Lúc này, Hoàng Dật vừa đứng ở tại đại sảnh thị tầng chót nhất.

Hắn quay đầu, hướng bốn phía vừa nhìn, lập tức đã nhìn thấy trên bàn con kia, đang để một kiện phi phong màu đen, cư nhiên chính là món đồ ở trên người Hắc Xà cầm tới, truyền kỳ phi phong « Hắc Long Chi Bì ».

Cái giá trị lớn nhất của cái phi phong này, là có 700 điểm Tá Quang thuộc tính. Có thể tạm thời chuyển hóa thành bất kỳ thuộc tính hắn muốn. Còn kèm theo kỹ năng « Tuyệt Đối Ẩn Thân »: sau khi sử dụng có thể khiến cho tự thân tiến vào trạng thái Tuyệt Đối Ẩn Thân, không cách nào bị thủ đoạn trinh sát bình thường phát hiện, kéo dài 5 phút, sau khi công kích hoặc là bị thương tổn, Ẩn Thân trạng thái tự động giải trừ. Mỗi lần sử dụng cần tiêu hao 3% giá trị sinh mạng, cooldown (thời gian hồi chiêu) 5 phút.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức cởi xuống một kiện cam trang phi phong. Dem cái phi phong mới này đeo lên.

Truyền kỳ trang bị cấp bậc, có thể căn cứ đeo người cấp bậc mà tự động điều chỉnh, cái phi phong này được Hoàng Dật mặc vào, lập tức liền biến thành cấp 90. Ngoài ra, trước hắn lấy được « Dấu chân Mặt Nhật sứ giả » cùng « Quý Phủ » hai món trang bị cũng đã tăng lên tới cấp 90, thuộc tính đã sớm so với thời điểm mới bắt đầu lấy được tăng lên một đoạn lớn.

Lúc này, Hoàng Dật cảm giác được sau lưng của mình tràn đầy cảm giác an toàn, được một tầng long bì chắc chắn bao vây, lộ ra tí ti khí tức mát mẻ, vừa sờ lên, cảm giác long lân rõ ràng xẹt qua bàn tay, vô cùng thoải mái.

Bây giờ, hắn đã có ba món truyền kỳ trang bị, phương diện cấp bậc cũng ở vào đệ nhất thế giới, thực lực cường đại trước đó chưa từng có. Bất quá đây chỉ là so sánh với người chơi mà nói, dưới sự đuổi giết của Thiên Vực cường giả, ba món truyền kỳ trang bị này cùng bạch bản trang bị không có khác nhau.

Kế tiếp, Hoàng Dật rời đi đại sảnh thị chính, đi tới Truyền Tống Trận, truyền tống đến gần Bạch Long Hồ cách Kinh Cức Thành một đoạn.

Hoàng Dật đã rất lâu chưa có tới Kinh Cức Thành, trước mắt lần nữa cho thấy đường phố quen thuộc kia, phòng ốc quen thuộc, cây cối bên đường quen thuộc.

Lúc này, trên đường phố người chơi không nhiều lắm, phần lớn đi học, đi làm. Hoàng Dật xuyên qua từng cái đường phố, từng cái hẻm nhỏ, hướng cửa thành phương hướng đi tới. Ánh nắng vàng buổi sáng chiếu vào tòa thành thị này bên trong, khắp nơi đều chảy xuôi ánh sáng ấm áp.

Đang đi, Hoàng Dật chợt nhìn thấy một cái vườn hoa, ánh mắt của hắn hơi có chút thất thần, cứ như vậy lảng lảng đứng, nắng sớm hạ xuống làm cái bóng thật dài kia cũng nhất thời dừng lại.

Cái vườn hoa đó, cư nhiên chính là vườn hoa Shary.

Đứng một hồi, Hoàng Dật rút cuộc bước ra bước chân, hướng cái đó vườn hoa đi vào.

Trong vườn hoa kia không khí càng lộ vẻ mát mẻ, ánh sáng mặt trời màu vàng chiếu trên đóa hoa, giống như thân ở thế giới đồng thoại vậy.

Hoàng Dật đi tới cạnh chiếc ghế gỗ đã nhiều lần sinh sôi, quay đầu nhìn về

phía phương hướng nhà dân.

Cực kỳ lâu trước kia, mỗi đêm, hắc đều ở đây nhìn bóng lưng thiếu nữ phía sau cửa sổ. Cái hình bóng đó đã từng là động lòng người như vậy, lóng lánh ở trong lòng của hắc, nhưng cái này chung quy chẳng qua là một loại tình cảm không nói rõ ràng được, mỗi một người thiếu niên thuở thiếu thời cũng sẽ có mộng.

Hoàng Dật cũng không có ý định đi nhận thức đối phương, cứ như vậy làm thành một đoạn mỹ hảo trí nhớ, xa xa nhìn, không đi phá hư phần tốt đẹp này.

Bất quá lúc này, chính là sáng sớm, phía sau cửa sổ kia không có ánh đèn, không thấy được bất luận hình bóng nào. Hoàng Dật khe khẽ thở dài, xoay người rời đi nơi này.

Ở tại thời điểm hắc mới vừa xoay người, cái cửa sổ khiến hắc nhìn chăm chú không biết bao nhiêu lần, vừa lúc được mở ra, bên trong lộ ra một cái thân ảnh thiếu nữ.

Giờ phút này, khoảng cách giữa hắc và nàng chưa từng tương cận, tựa hồ chỉ có một bước xa, nhưng Hoàng Dật cuối cùng đã quay người sang, cũng không có nhìn thấy một màn này.

Một bước xa, tựa như chân trời góc biển.

...

Kế tiếp, Hoàng Dật rời đi Kinh Cức Thành, cười Song Đầu Lân không ngừng đi tới Bạch Long Hồ.

Trước mắt hắc có một cái biện pháp nguy hiểm có thể đối phó Thiên Vực cường giả, bất quá lấy lực lượng của hắc còn không có biện pháp đạt đến, cần tìm Bạch Long Vương giúp một tay.

Mặt trời dần dần lên cao, Hoàng Dật cười Song Đầu Lân tốc độ rất nhanh,

xuyên qua rừng rậm, giống như một chuỗi bóng dáng nhanh chóng lướt qua, ánh mặt trời sắc sỡ vươn xuống, tạo thành từng cái ánh sáng lưu động.

Lúc này, Song Đầu Lân đã mang theo Hoàng Dật đi tới một cái đỉnh núi, vừa đi xuống vừa nhìn xa xa. Một cái hồ to lớn giống như một phiến gương, lẳng lẳng khảm nạm tại hạ phương kia ngăn cách với đời trong rừng rậm, chính là Bạch Long Hồ.

Hoàng Dật lập tức thúc giục Song Đầu Lân, đi tới hồ bên kia lô vi đằng trong, tìm được cái bến đò.

Lúc này, cái bến đò kia trên là một cái tiểu châu, đấu lạp lão giả đang ở nơi đó thả câu, tràn đầy cảm giác, cư nhiên chính là Bạch Long Vương hóa thân.

"Miếu Sát, người đã đến rồi." Hóa thân Bạch Long Vương, hướng Hoàng Dật khẽ gật đầu, "Thật bất khả tư nghị, người lại có thể tránh thoát 100 tên Thánh Vực cường giả kia đuổi giết. Nếu như nếu đổi lại là ta, vậy ta bây giờ đã biến thành xương rơi đầy đất. Bất quá, kế tiếp Thánh Địa Bán Thú Nhân phái ra Thiên Vực cường giả cường đại theo đuổi giết người, người chuẩn bị như thế nào ứng đối?" Nói tới chỗ này, giọng của Bạch Long Vương hơi có chút khẩn trương. Hoàng Dật là cái hy vọng phục hưng Bạch Long tộc quần, hẳn không hy vọng thấy Hoàng Dật vì vậy mà vẫn lạc.

"Ta chính là tới cùng người nói chuyện này." Hoàng Dật gật đầu một cái, nói: "Ta bây giờ có duy nhất một cái phương pháp có thể đối phó kia Thiên Vực cường giả, nhưng là cần người giúp một tay đem ta đưa đến đại lộ trung ương trong vực sâu đi."

"Vực sâu?" Bạch Long Vương hơi kinh hãi, "Đây chính là một chỗ nguy hiểm nhất trong mảnh đại lục này, trong vực sâu có đỉnh cấp Thánh Vực cường giả, ngay cả vực sâu bên ngoài cũng hiện đầy Thánh Vực tầng thứ ma thú, coi như là lấy thực lực của ta, cũng chỉ có thể đi đến khu vực lối vào vực sâu, vừa đi vào vậy ta cũng phải chết."

"Ta chính là muốn cho người đem ta đưa đến lối vào vực sâu, sau khi đi vào ta tự có biện pháp ứng đối, người không cần đi vào." Hoàng Dật nhìn hóa thân Bạch Long Vương, lắc đầu nói.

"Như vậy mà nói, ta có thể đáp ứng người." Bạch Long Vương nhíu mày một cái, không hiểu nói: "Nhưng là, người đi vực sâu làm gì? Chỗ đó mặc dù có đỉnh cấp Thánh Vực cường giả, nhưng dù sao chẳng qua là Thánh Vực mà thôi, người núp ở nơi đó là căn bản vô dụng. Thiên Vực cường giả sẽ vẫn giết người như thường, đây chính là Thiên Vực, mặc dù cùng đỉnh cấp Thánh Vực cường giả chênh lệch mấy cấp mà thôi, nhưng bên trong chênh lệch cũng là khác biệt một trời một vực. Vực sâu đối với chúng ta mà nói vô cùng nguy hiểm, nhưng đối với Thiên Vực cường giả mà nói, lại giống như vườn hoa sau nhà vậy, có thể tùy ý ra vào."

"Không!" Hoàng Dật lắc đầu một cái, cười thần bí, "Chỗ đó cũng không phải là chỉ có Thánh Vực cường giả, còn có thể tìm được Thiên Vực cường giả."

"Cái gì?" Bạch Long Vương nhất thời cả kinh, "Khối đại lục này của chúng ta, vô luận bất kỳ địa phương nào đều không có Thiên Vực cường giả! Kể từ một vạn năm trước, một tên Thiên Vực cường giả cuối cùng ở đại lục này qua đời sau đó, liền cũng không có xuất hiện nữa Thiên Vực cường giả. Người đây là từ nơi nào có được tin tức này?"

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 373

"Ta nói tên Thiên Vực cường giả kia, không phải người đại lục chúng ta. ."
Hoàng Dật lắc đầu một cái, "Hắn là một thành viên dưới quyền bảy Đại Ma Vương."

"Bảy Đại Ma Vương?" Bạch Long Vương nhú mày một cái, hồ nghi nói:
"Bảy Đại Ma Vương, đều là nhân vật thực lực thông thiên, Thiên Vực cường giả dưới quyền bọn họ, làm sao người có thể tiếp xúc được?"

"Người còn nhớ Sa Đạo Vương không?" Hoàng Dật cười hỏi một tiếng, tiếp tục nói: "Hắn bị ta vây ở bên trong Hoàng Kim Thánh Long bảo tàng, bảo tàng kia có một cái kết giới cấp 200, người dưới Thiên Vực cường giả đi vào, chỉ có thể bị vây khốn vĩnh cửu. Ta tiến vào tử trận ấy xem qua hắn, lúc ấy hắn cho ta một cái tín vật, muốn ta đi đại lục trung tâm trong vực sâu, tìm kiếm một người tên là Hắc Ma, làm cho đối phương mang ta đi tìm kiếm Đọa Lạc Sứ Giả, thỉnh cầu Đọa Lạc Sứ Giả đi cứu vớt hắn. Từ nơi này có thể suy đoán ra, Đọa Lạc Sứ Giả kia nhất định là Thiên Vực cường giả vượt qua cấp 200, có thể không nhìn kia Hoàng Kim Thánh Long bảo tàng kết giới, nếu không hắn không cách nào cứu vớt Sa Đạo Vương."

"Đọa Lạc Sứ Giả." Bạch Long Vương suy nghĩ bốn chữ này, gật đầu một cái:
"Nghe danh tự này, phải là sứ giả dưới quyền Đọa Lạc Chi Vương, có cơ hội tiếp xúc được Đọa Lạc Chi Vương, thực lực quả thật phải đạt tới Thiên Vực tầng thứ mới có tư cách giải trừ."

"Ta cũng đoán là như vậy, Sa Đạo Vương kia là tôi tớ của Đọa Lạc Chi Vương, hắn đi hướng Đọa Lạc Sứ Giả nhờ giúp đỡ cũng hợp tình hợp lý. Thánh Địa Bán Thú Nhân phái người tới đuổi giết ta, là một gã Thiên Vực cường giả

cấp 203, coi như là Thiên Vực cường giả yếu nhất. Ta không biết Đọa Lạc Sứ Giả kia đến tốt cùng là cấp bao nhiêu, nhưng tốt nhất cũng có thể cùng tên Thiên Vực bán thú nhân kia chống đỡ được."

"Không tệ, chỉ cần người có thể tìm tới Thiên Vực cường giả, kế tiếp tràng này đuổi giết này ít nhất người cũng đã có hy vọng bảo vệ tánh mạng." Bạch Long Vương khẽ vuốt cằm, "Nơi này khoảng cách vực sâu quá xa, cho dù là lấy tốc độ của ta, cũng phải hết tốc lực lên đường sáu bảy ngày mới có thể tới. Bây giờ thời gian cách thông điệp cuối cùng chỉ còn lại chín ngày, việc này không nên chậm trễ, ta bây giờ liền dẫn người đi!"

"Đa tạ!" Hoàng Dật cảm kích một tiếng, thời khắc mấu chốt vẫn là dựa vào tộc nhân được, Bạch Long Vương coi hãn như là số ít tộc nhân.

Ở nơi này sự kiện tràng lệnh truy sát, bán thú nhân một phương khắc sâu nói rõ cái gì là tình đồng tộc, giết một cái bán thú nhân, lập tức đi ra một đám bán thú nhân mạnh hơn. So sánh ra, Hoàng Dật cũng có chút lẻ loi, chỉ có thể tự thân phấn đấu.

Thật ra thì hãn là Thú Vương chủng tộc cũng không phải là không có tộc nhân, ngược lại, tộc nhân của hãn còn rất cường đại, đó chính là phụ thân của cùng mẫu thân hãn, nhưng bởi vì bọn họ quá mức cường đại, đều là thần minh, ngược lại ngại vì quy tắc thế giới không thể ra tay giúp hãn.

Mà hãn lại còn hình thái tiến hóa, Linh Miêu hình thái, hãn cũng không có làm quen đến đồng tộc; mà bán thú nhân hình thái, tộc nhân chính là địch nhân; Khứu Bảo Miêu vốn chính là một loại động vật cơ hồ tuyệt chủng, giống vậy không có đồng tộc; mà Vô Nhân Ma càng là sinh vật Ma giới, hãn còn vô pháp đi Ma giới, tương đương với cũng không có tộc nhân. Tính tới tính lui, hãn chỉ có Bạch Long tộc, tìm tộc nhân tới giúp một tay.

"Hoa lập!" Lúc này, bản thể Bạch Long Vương từ Bạch Long Hồ bay ra, giống như một đầu quái thú to lớn ẩn núp ở đáy nước đột nhiên vọt ra khỏi mặt

nước, cánh khổng lồ che khuất bầu trời. Đầu lâu to lớn vấy ra, từng viên bột nước từ trên người rơi xuống, giống như nổi lên một trận mưa. Nó là trung cấp Thánh Vực cường giả, ở mảnh đại lục này đã coi như là tồn tại phi thường mạnh mẽ.

"Miếu Sát, lên đây đi!" Bạch Long Vương thu hồi cánh, đáp xuống trước mặt Hoàng Dật, thân thể như một tòa núi nhỏ vậy.

Long Tộc đều là vô cùng cao quý sinh vật, nhưng giờ khắc này nó vì tộc nhân của mình, cũng là hạ xuống đầu lâu cao quý, để cho Hoàng Dật cỡi ở trên người của hắn.

Hoàng Dật lập tức đi lên, sau đó Bạch Long Vương lần nữa mở ra cánh khổng lồ, cấp tốc hướng đại lục trung tâm vực sâu bay đi.

Bạch Long Vương tốc độ đơn giản là nhanh như điện xẹt, một đạo bóng đen to lớn từ phía dưới nhanh chóng xẹt qua, lập tức liền vượt qua vô số khoảng cách.

"Bạch Long Vương, người có biết hay không một người tên là Reitzes?" Lúc này, Hoàng Dật đột nhiên hỏi. Hóa thân của hắn kế tiếp sẽ phải đi bảo tàng Reitzes, cùng chi Mạo Hiểm Đoàn dưới quyền Bá Vương kia chung nhau dò bảo.

"Reitzes? Người hỏi hắn làm gì?" Bạch Long Vương vừa bay, vừa nói, "Reitzes chính là tên một vị Thiên Vực cường giả cuối cùng của đại lục ta mới vừa nói. Ở một vạn năm trước, hắn đã từng là thủ hộ giả mảnh đại lục này của chúng ta, bất quá sau đó hắn đi đời. Sau đó, mảnh đại lục này của chúng ta liền không có xuất hiện Thiên Vực cường giả nữa."

"Thì ra là như vậy!" Hoàng Dật gật đầu một cái, trước hắn nghe Bá Vương nói qua đó là một đại bảo tàng, bây giờ nghe Bạch Long Vương vừa nói như thế, không khỏi mong đợi, Thiên Vực cường giả bảo tàng nhất định là phong phú vô cùng, truyền kỳ trang bị là khẳng định chạy không thoát.

"Vậy người đối với Reitzes hiểu rõ không?" Hoàng Dật tiếp tục hỏi.

"Ta đối với hắn không hiểu nhiều, ta chỉ biết là hắn am hiểu lối hệ năng lực."
Bạch Long Vương lắc lắc đầu nói.

. . . Chỉ chớp mắt, năm ngày trôi qua.

Năm ngày này, bản thể Hoàng Dật cùng hóa thân đều lên đường, bản thể chạy tới trung tâm vực sâu đại lục, hóa thân chính là chạy tới địa điểm Reitzes bảo tàng.

Trước Bá Vương mang theo một đội Mạo Hiểm Đoàn tinh anh 500 người, căn cứ tấm bản đồ bảo tàng kia đã tìm được địa điểm bảo tàng, nhưng lối vào có một cái Thánh Vực thủ hộ giả, lấy thực lực của bọn họ căn bản đánh không lại, cần Hoàng Dật đi qua hỗ trợ.

Mà qua năm ngày này, câu reply thread kia ở trong diễn đàn của Hoàng Dật cũng bị nhanh chóng truyền bá ra, Danh Tướng Các trở thành thủ phạm chỉ điểm Băng Phong Thủy Hồn thật phía sau, tất cả mọi người đều dự liệu được, kế tiếp bọn hắn nhất định sẽ gặp phải sự trả thù điên cuồng của Hoàng Dật.

Chuyện này đối với Danh Tướng Các đả kích lớn vô cùng, bọn hắn sắp cổ phần hóa, tin tức này nặng nề đè xuống lòng tin của bọn họ đối với thị trường chứng khoán. Vì thế, Danh Tướng Các không thể không làm êm chuyện, hội trưởng Lữ Bố liền tự mình đứng ra đối với truyền thông tiến hành nói rõ, xưng Danh Tướng Các cùng chuyện này không liên quan. Mà mấu chốt của sự tình là nhân vật Băng Phong Thủy Hồn nhưng vẫn duy trì yên lặng.

Trong lúc nhất thời cả sự kiện khó bề phân biệt, không biết chân tướng đến tột cùng như thế nào.

Mà đúng dịp chính là, thời gian Danh Tướng Các cổ phần hóa, vừa lúc ở tại thời gian thông điệp cuối cùng của Hoàng Dật kết thúc ngày thứ ba, cứ như vậy, số mệnh Hoàng Dật quan hệ số mệnh Danh Tướng Các.

Một khi thời gian thông điệp cuối cùng trôi qua, Hoàng Dật bị Thiên Vực cường giả giết tới cấp 1, như vậy Danh Tướng Các miễn đi một phen lo âu, Hoàng Dật căn bản không cách nào trả thù bọn họ, bọn hắn cổ phần hóa sẽ vô cùng thuận lợi, lần nữa được thị trường chứng khoán coi trọng.

Mà nếu như Hoàng Dật thành công tránh thoát một kiếp này, như vậy kế tiếp, Danh Tướng Các nhất định phải gặp Hoàng Dật điên cuồng trả thù, vì bọn họ cổ phần hóa đập lên một tầng bóng đen to lớn.

Ngoài ra, mấy ngày nay diễn đàn liên không có đại sự tình gì xảy ra, giống như là yên lặng trước cơn bão.

Lúc này, hóa thân Hoàng Dật, đã sắp đến địa điểm bảo tàng, bay qua một cái đỉnh núi nữa là có thể tới. Nơi này là vùng núi rừng hoang vu rất hiếm dấu vết con người, kể từ ba ngày trước hắn đi qua một cái thôn nhỏ sau đó cũng không có thấy qua bất luận kẻ nào. Nếu như không có bảo tàng đồ, muốn tìm được cái này bảo tàng cơ hồ là mò kim đáy biển.

Đang lúc này, trong thiên địa chợt vang lên một cái thanh âm xa xa thật lớn —— "« Hệ Thống Thông Báo »: Trung Quốc người chơi « Long Thử » dẫn đầu thành lập một cái quốc gia thứ nhất « Trung Quốc », trở thành vị đế vương trời ban thứ nhất, tướng thưởng cộng danh vọng 1000 điểm, đạt được « thành tựu duy nhất »——« Thiên Cổ Đế Vương », Trung Quốc quốc gia vinh dự giá trị +1."

Hoàng Dật hơi ngẩn ra, từ lúc Giáo Hoàng sáng lập tôn giáo thứ nhất, mở ra ra khỏi công hội một loại hình thế lực hoàn toàn mới bên ngoài.

Mà bây giờ, mới không có đi qua bao lâu, Long Thử sáng lập cái quốc gia thứ nhất, lại mở ra một loại thế lực hoàn toàn mới.

Hoàng Dật bây giờ đã có đạo cụ mẫu chốt Tôn Giáo Chi Tâm để khai sáng tôn giáo, trước mắt các Đường chủ Anh Hùng Công Hội, đều ở đây tiến hành không ngừng cố gắng.

Bắt đầu từ bây giờ, mục tiêu của hắn nhiều một cái, đó chính là khai sáng một cái quốc gia. Khai sáng quốc gia đạo cụ mẫu chốt là « truyền quốc ngọc tử », cần đánh chết một tên đế vương tài năng. Mấy tháng trước, Long Thử giết chết Phong Chuy Quốc lưu lạc quốc vương Dung Vương. Phong Chuy, thu được trên thế giới quả truyền quốc ngọc tử thứ nhất, bây giờ mấy tháng trôi qua, hắn mới sáng lập quốc gia, nói vậy gian khổ cũng là không nhỏ.

Lúc này, trong thiên địa lần nữa vang lên một tiếng Hệ Thống Thông Báo —— "« Hệ Thống Thông Báo »: người chơi Trung Quốc « Long Thử » cống hiến 3 điểm giá trị vinh dự quốc gia, đạt tới điều kiện ban tên, tên ban cho « Long Đế »."

Long Thử trước liền đã có hai điểm giá trị vinh dự quốc gia, bây giờ rốt cuộc thuận lợi thu được tên ban cho, mà cái tên ban cho này cũng cư nhiên cùng hắn chế đế Vương Thành liên quan.

Đến đây, toàn thế giới đã ra đời năm tên ban cho —— Sát Thần, Giáo Hoàng, Lôi Thần, Thiên Hoàng, Long Đế.

Kế tiếp nhất định sẽ còn có càng ngày càng nhiều tên ban cho xuất hiện, giống như Nhật Bản Miyamoto Musashi, nước Nga Dire Pooh, Mỹ Quốc Kidd, Ai Cập Pháp Lão Vương vân vân, đều đã là hai điểm giá trị vinh dự quốc gia trong người, tùy thời cũng có thể đạt được tên ban cho.

Mặt khác, Đào Phong ẩn lui thật lâu cũng có hai điểm giá trị vinh dự quốc gia, bất quá hắn đã rất lâu không có tiến vào, giống như biến mất ở cái thế giới này. Mà cấp bậc của hắn cũng tiến triển vô cùng chậm chạp, bây giờ mới đạt tới cấp 80, coi như là hoàn toàn thoát khỏi top đầu bảng cấp bậc.

Lúc này, Tốc Long đã chở hóa thân Hoàng Dật bay qua một cái đỉnh núi, tầm mắt nhất thời trở nên vô cùng rộng mở.

Hoàng Dật thu hồi suy nghĩ, đi xuống vừa nhìn xa xa. Phía dưới là một mảnh thảo nguyên, trên thảo nguyên có vài ngọn lều cỏ, một số bóng người đang bên

trong đống lửa nấu ăn, khói bay lượn lờ, cư nhiên chính là chi 500 tinh anh Mạo Hiểm Đoàn Anh Hùng Công Hội kia.

Hoàng Dật lập tức thúc giục Tốc Long vọt xuống, một đường lao qua như cái bóng, thanh âm Tốc Long chạy truyền bá ra, rất nhanh đưa tới chú ý của mọi người, rồi rít quay đầu nhìn hắn.

"Miếu Sát, người tốt cuộc đã tới!" Hoàng Dật đi tới đám người, Bá Vương lập tức tiến lên đón.

Lúc này, những người còn lại cũng tất cả đều ngừng sinh hoạt, rồi rít đứng lên, hưng phấn nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 374: Bá Thế Cực Viêm

"Những ngày qua chúng ta đều ở trong đây, không có cách nào đi Long Đô, chỉ có thể ở trong diễn đàn nhìn tin tức của người. Chuyện đã xảy ra những ngày qua chúng ta cũng đã biết, không nghĩ tới người lại giết nhiều Thánh Vực cường giả như vậy." Bá Vương nhìn một chút những hội viên sắc mặt hưng phấn chung quanh kia, hướng Hoàng Dật giải thích một tiếng.

Hoàng Dật gật đầu một cái, hướng tất cả mọi người, cao giọng nói: "Kế tiếp mọi người trước dùng cơm, ăn xong bữa cơm này, chúng ta xông vào thử một lần cái bảo tàng Reitzes. Lần chiến đấu này sau, ta trước tạm thời thối lui ra Anh Hùng Công Hội, chờ tránh thoát Thiên Vực cường giả đuổi giết, sau đó trở lại cùng các vị cùng nhau chiến đấu, hy vọng đến lúc đó còn có thể nhìn thấy các vị."

Nghe lời nói này, đám người nhất thời ngẩn ra, sau đó nổi lên một cỗ tâm tình tràn ngập nặng nề. Ý nghĩa của Hoàng Dật đối với Anh Hùng Công Hội, giống như là ý nghĩa của Đao Phong đối với Hiên Viên Thị vậy, là một mặt cờ xí, một vị lãnh tụ, giống như một người dẫn dắt tất cả mọi người đi tới, đây là một nhân vật linh hồn, không thể thiếu. Sau khi Đao Phong ẩn lui, Hiên Viên Thị giống như bị thương nặng, bị Danh Tướng Các nhất cử vượt qua. Mà bây giờ, Anh Hùng Công Hội cũng phải đối mặt cục diện này.

Kế tiếp, mọi người ở trong không khí tương đối đè nén, ăn xong bữa này.

"Tốt lắm, tất cả mọi người nghe ta ra lệnh, bây giờ bắt đầu đi bảo tàng Reitzes trước." Sau khi cơm nước xong, Bá Vương cao giọng hạ chỉ huy, sau đó đoàn đội tinh anh 500 người, bắt đầu có thứ tự đi tới.

Cái 500 người này đều là chuyên tinh thông dã ngoại mạo hiểm, bọn họ cấp bậc không nhất định rất cao, trang bị không nhất định rất mạnh, nhưng năng lực dã ngoại là nhất lưu, ở nơi này hoang sơn dã lĩnh trung tốc độ đi tiếp thật nhanh.

Khối thảo nguyên này rất nhỏ, mọi người chỉ tốn mấy phút liền xuyên qua.

"Hả? Ta cảm thấy, Phía trước chính là bảo tàng Reitzes đi." Chính tại lúc này, Hoàng Dật chợt nhìn về một cái sơn cốc giữa hai ngọn núi phía trước, hướng Bá Vương nói.

"Đúng vậy!" Bá Vương gật đầu một cái, "lối vào bảo tàng Reitzes, ở trong sơn cốc đó."

"Xem ra chuyến này nhất định phải nghênh đón một lần phong thu!" Hoàng Dật khẽ mỉm cười nói, hẳn có năng lực Khửu Bảo, có thể phát hiện bảo vật trong phạm vi phương viên mười cây số.

Hắn bây giờ đã cảm giác được ở trong đó có khí tức hai món truyền kỳ trang bị. Hơn nữa địa điểm bảo tàng kia quá lớn, hắn bây giờ chỉ cảm thấy một bộ phận trong đó, không biết toàn bộ bảo tàng rốt cuộc diện tích bao lớn.

Rất nhanh, mọi người liền đi tới sơn cốc giữa hai ngọn núi, một đường đi tới chỗ sâu nhất.

Lúc này, phía trước cỏ dại đều đã bị dọn dẹp sạch sẽ, lộ ra một cánh cửa đá. Phía trên tràn đầy rêu xanh, xa xa nhìn qua mặt ngoài cùng nham thạch thông thường không có gì khác nhau.

"Nơi này chính là lối vào bảo tàng Reitzes, chúng ta có một cái huynh đệ có Thấu Thị Nhãn phát hiện bên trong có một cái Thánh Vực thủ hộ giả, chúng ta không cách nào đối phó, cho nên chúng ta chậm chạp không dám tách ra cánh cửa này." Bá Vương nhìn Hoàng Dật nói, "Bây giờ cơ quan cửa đá đã tìm được. Chúng ta tùy thời đều có thể mở cơ quan đi vào."

Kế tiếp, cái trán Hoàng Dật một trận ngoa nguẩy, sau đó mở ra con mắt thứ ba, con mắt này của hắn cũng có nhìn thấu năng lực, lập tức hướng cửa đá kia nhìn vào, rất nhanh đã nhìn thấy tình cảnh bên trong.

Sau mặt cửa đá kia, là một gian thạch thất to lớn. Bên trong điêu khắc ma pháp điêu văn, nhất bút nhất hoa đều là tinh điêu tế trác, tựa như tác phẩm nghệ thuật của đại sư, Hoàng Dật ở bảo tàng Hoàng Kim Thánh Long thấy cái loại điêu văn đó tinh mỹ phức tạp, hiển hiện ra điểm bất phàm của cái bảo tàng này.

Lúc này, ở thạch thất trung ương, có pho tượng một người mặc màu xanh trường bào pháp sư, nó cấp bậc cũng không có ẩn núp. Mà là thoải mái hiển hiện ra ——112 cấp.

Muốn thông qua căn thạch thất này, tiến vào chỗ sâu trong bảo tàng, nhất định phải đánh bại nó.

"Tốt! Bây giờ tất cả mọi người lui về phía sau, mỗi người chuẩn bị kỹ năng, đợi lát nữa mở cơ quan, để cho ta một người đi vào, sau khi đi vào đem cửa đá đóng lại." Hoàng Dật tìm ra tình huống bên trong. Lập tức hướng đám người chung quanh nói một tiếng.

Ngay sau đó, đám người nhanh chóng tứ tán ra, rồi rút chuẩn bị xong tuyệt kỹ bảo vệ tánh mạng mỗi người, để tránh bị Thánh Vực cường giả bên trong kia đi ra một hơi giết sạch sẽ.

"Ầm!" Rốt cuộc. Cửa đá kia sao bao năm tháng phong bế rất dài được mở ra, trên cửa đá rêu xanh không ngừng rơi xuống, rơi ở trên mặt đất, một cỗ khí tức bụi bặm năm tháng, nhất thời từ trong phòng sau lưng cửa đá bảo tàng kia đập vào mặt.

Tình huống mọi người lo lắng cuối cùng không có phát sinh, Thánh Vực cường giả kia vẫn còn ở bên trong, cũng không có đi ra.

Hoàng Dật lập tức vọt vào, thân ảnh biến mất trong mấy trăm tầm mắt của

mọi người. Sau đó, cửa đá kia lần nữa "Ầm" một tiếng, nhanh chóng bị đóng lại. Mọi người rối rít đề phòng, bắt đầu kiên nhẫn ở bên ngoài đợi.

...

Hoàng Dật ở trong bóng tối của thạch thất đi về phía trước, tiếng bước chân vang vọng ra, dường như muốn hướng tới chỗ sâu lịch sử.

Đi tới phụ cận pho tượng Thánh Vực kia, Hoàng Dật triệu hoán ra Anh Hùng Ngục Giam, sau đó thả ra ngoài một cái phân thân tội phạm.

Ngay sau đó, Hoàng Dật trong tay "Tư" một tiếng, lập tức nhô ra một đoàn ngọn lửa màu xanh, xa xa đánh vào trên người của pho tượng Thánh Vực kia.

"Rắc rắc" pho tượng kia lập tức hồi phục lại. Điều kiện kích hoạt nó rất đơn giản, chỉ cần có người tiến vào chỗ sâu bảo tàng, hoặc là có người công kích nó, cũng có thể đem nó kích hoạt.

"Biến thân Khứu Bảo Miêu!" Sau một khắc, thân thể Hoàng Dật đột nhiên thu nhỏ lại, biến thành hình thái Khứu Bảo Miêu khéo léo, sau đó xuất ra kỹ năng chủng tộc « Hư Vô », hoàn toàn biến mất ở trong không khí, không nhìn thấy cũng không sờ được.

Mà lúc này, phân thân tội phạm thả ra trong Anh Hùng Ngục Giam kia cũng hiển lộ đầy đủ ra, Thánh Vực thủ hộ giả kia thấy Hoàng Dật biến mất, rất thuận lợi liền đem mục tiêu chuyển tới cái phân thân tội phạm phía trên.

Hai đại cường giả bắt đầu kịch liệt đánh nhau, nan giải khó phân, khí thế như hồng, ánh sáng kỹ năng, dư âm chiến đấu chấn đặc đại địa run rẩy.

500 tên thành viên Mạo Hiểm Đoàn bên ngoài cửa đá, tất cả đều nín thở, kiên nhẫn chờ đợi.

Lúc này, Hoàng Dật ở bên trong thạch thất, quan sát hai đại cường giả chiến đấu trong khoảng cách gần, hai người này tạm thời đánh tương đối, nhưng theo

thời gian thay đổi, phân thân tội phạm kia nhất định sẽ bị đánh chết.

Hắn không chế đem phân thân tội phạm phóng ra đã lộ hỏa thuần thanh, hắn thả ra cái phân thân này, thực lực kém không nhiều lắm so với tên kia Thánh Vực thủ hộ giả yếu hơn một tia, có thể vừa lúc bị đánh chết, nhưng lại có thể đem kia Thánh Vực thủ hộ giả đánh cho thành trọng thương, để cho Mạo Hiểm Đoàn thành viên đi bổ một đao cuối cùng.

"Phốc!" Qua một trận sau đó, một cái pháp thuật của Thánh Vực thủ hộ giả kia đánh vào phía trên phân thân tội phạm, đem nó đánh nát, nhưng bản thân nó cũng bị trọng thương.

"Tốt lắm, các người vào đi, Thánh Vực thủ hộ giả kia đã bị trọng thương, các người có thể đi vào giết chết nó." Hoàng Dật lập tức phát cái tin cho Bá Vương đi qua.

"Ầm!" Rất nhanh, cửa đá một lần nữa được mở ra, ánh mặt trời sáng ngời chiếu đi vào, bóng người tràn vào, lúc sáng lúc tối, chính là Bá Vương mang theo 500 tên thành viên tinh anh Mạo Hiểm Đoàn tiến vào.

"Bá Thế Cực Viêm, mau đi kháng trụ, bây giờ người đã có thể kháng trụ công kích của Thánh Vực cường giả kia, những người còn lại công kích." Bá Vương sau khi đi vào, nhanh chóng chỉ huy, an bài từng người bắt đầu đánh chết Boss.

"Vèo!" Theo thoại âm Bá Vương rơi xuống, một cái bóng nhất thời hướng tên Thánh Vực thủ hộ giả kia vọt tới, giống như một khối thép, vững vàng chắn phía trước.

Đây là một tráng hán, người khoác khôi giáp màu đen nặng nề đầy cộm, mỗi một bước, trên người khôi giáp đều sẽ phát ra âm thanh lay động nặng nề, để cho người nghe vào sẽ cảm giác được một loại nặng nề đầy cộm cảm giác vô cùng. Tay trái của hắn cầm một tấm thuẫn cao lớn, tấm thuẫn kia trên thiêu đốt một tầng ngọn lửa, nhìn qua vô cùng phi phàm, phải là đồng thời có năng lực phòng ngự vật lý cực mạnh cùng năng lực ma pháp phòng ngự.

Hoàng Dật nhận thức người này, hẳn gọi Bá Thế Cực Viêm, cũng là một cái huynh đệ bên trong Hoa Hồng Ngục Giam, trước khi bị bỏ tù là một gã vận động viên quyền kích, cầm lấy đai lưng vàng trong so tài đỉnh cấp quyền kích thế giới. Hẳn ở Thế Giới Thứ Hai, cũng không có đến loại nghề nghiệp hi hữu Quyền Sư này, mà là bất hạnh ngẫu nhiên đến một cái hi hữu chức nghiệp kỳ sĩ, bất quá kinh nghiệm quyền kích của hẳn lại như cũ phát huy tác dụng to lớn, ở gần sát Boss phương diện phòng ngự này có kỹ xảo cực cao. Hẳn vốn là phó bản đoàn một trong mấy cái chủ Tank bên trong, bây giờ bị tạm thời điều tới nơi này làm chủ Tank Mạo Hiểm Đoàn.

"Vèo!" Bá Thế Cực Viêm vững vàng sau đó chặn lại Boss, những người còn lại rồi rút triển khai công kích, kỹ năng che khuất bầu trời hướng Thánh Vực cường giả trọng thương kia đập tới.

Kia Thánh Vực cường giả muốn phản kích, nhưng hữu tâm vô lực, lão đảo đi lên.

"Các người dám kiến hôi này a! Lại dám quấy rầy Lôi Vương đại nhân nghỉ ngơi, ta sẽ không để cho các người đi vào! Hỏa Diễm Phún Xạ!" Thánh Vực cường giả kia dụng hết toàn lực hét lớn một tiếng, sau đó trong miệng nhất thời phun ra dáng dập ngọn lửa tới, thiêu đốt hết thấy sự vật bên trong thạch thất!

Cái Thánh Vực cường giả này trước khi chết phản pháo không phải chuyện đùa, một khi bị cái ngọn lửa kịch liệt mãnh liệt này quét, đó chính là cục diện trực tiếp bị miểu sát!

Chính tại lúc này, Bá Thế Cực Viêm tay trái giơ lên tấm thuẫn bốc lên hỏa diễm kia thật cao, vững vàng chắn khoe miệng tên Thánh Vực thủ hộ giả kia, khiến cho ngọn lửa kia không cách nào phun ra ngoài, thủy chung phun ở trên tấm thuẫn kia.

Thánh Vực cường giả kia lập tức xoay người lại, muốn tránh mặt tấm thuẫn kia, đem ngọn lửa phun đến nơi khác, nhưng thân thể Bá Thế Cực Viêm thủy

chung chặc chẽ dán vào, người vừng vàng di động theo miệng của nó. Thánh Vực cường giả kia miệng hướng chỗ nào, tấm thuẫn như phụ cốt chi thư đưa tới chỗ đó, thủy chung không có để cho ngọn lửa kia phun ra ngoài tổn thương đến người khác.

"Hảo!" Hoàng Dật thấy một màn này, trong lòng không khỏi hơi kêu hảo một tiếng, hắn cũng gặp qua một ít quyền pháp, ở Trung quốc, lưu truyền một câu khẩu quyết rất có ý tứ, gọi "Đánh người như hôn miệng." Ý tứ chính là nói, hai cái người đánh nhau, giống như hai người lần đầu hôn ở miệng vậy, nữ hài tử rất xấu hổ, không ngừng né tránh, nhưng cậu con trai lại đuổi tận cùng không buông, thủy chung nhìn chăm chăm môi nhỏ nữ hài hôn qua, đuổi tận cùng không buông, cái này biểu hiện chính là một loại lý niệm quyền pháp.

Bây giờ, Bá Thế Cực Viêm liền đem cái lý niệm này triển khai tinh tế, giống như đang cùng vị Thánh Vực cường giả kia hôn miệng vậy (๐๓ =.), đối phương trốn chỗ nào, hắn liền linh hoạt dây dưa đến chỗ đó, thủy chung có thể ở cùng đối phương. Đây là cùng kỹ năng không liên quan, chính là kỷ xảo thuần túy, nếu như là đối thành người bình thường, mặc dù cũng hiểu muốn thủy chung quấn Boss kia, nhưng thực tế làm lại hoàn toàn là hai chuyện khác nhau, căn bản không có cách nào lưu loát ngăn trở như vậy.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 375: Lôi Vương Điện Thuần

Bất quá Bá Thế Cực Viêm mặc dù chặn lại công kích của Thánh Vực thủ hộ giả, nhưng hãn cũng bị tổn thương thật lớn, cho dù hãn là loại bản Giáp kỵ sĩ lực phòng ngự cực cao này, cũng gánh không được quá lâu.

"Không cần cho ta thêm máu, ngọn lửa này có chút quái dị, ta trúng một cái mặt trái trạng thái không cách nào chữa trị được." Bá Thế Cực Viêm vừa né tránh vừa nhìn, vừa hướng đám kia Mục Sư nói, thanh âm giống như hồng lôi.

Tất cả Mục Sư nhất thời dừng tay, bỏ qua tâm tư trị liệu cho Bá Thế Cực Viêm.

"Không sao, cho hãn thêm máu đi!" Lúc này, Hoàng Dật cho Bá Thế Cực Viêm một cái « đặc xá ». Cái Thánh Vực thủ hộ giả này cho người chơi mặt trái trạng thái, vậy Mục Sư không có cách nào giải trừ, nhưng Hoàng Dật cái hi hữu chức nghiệp này lại không ở trong đó.

Quả nhiên, sau khi được Hoàng Dật buff « đặc xá », trạng thái mặt trái của Bá Thế Cực Viêm nhất thời được giải trừ, Mục Sư bắt đầu rồi rút cho hãn thêm máu, lập tức đem lượng máu hãn kéo trở lại.

"Oanh!" Rất nhanh, Thánh Vực thủ hộ giả chợt phun ra một búng máu, ngọn lửa kia đột nhiên tăng cường gấp mười lần, lập tức đem Bá Thế Cực Viêm đánh cho hết máu!

Nhưng Bá Thế Cực Viêm cũng không ngã xuống, mà là như cũ đứng tại chỗ chiến đấu, lượng máu của hãn thủy chung duy trì 1%!

Lúc này, Mục Sư không thể hồi máu cho hấn được, «đặc xá » của Hoàng Dật cũng mất đi tác dụng.

Mà bên kia, Thánh Vực thủ hộ giả cũng không cách nào đánh rụng 1% sinh mạng của Bá Thế Cực Viêm, tựa hồ Bá Thế Cực Viêm tạm thời biến thành một người đao thương bất nhập.

Hoàng Dật biết, đây là một trong chiêu bài kỹ năng của loại nghề nghiệp kỵ sĩ, gọi là Kỵ Sĩ Chi Khu, ở thời điểm còn 1% giá trị sinh mạng có thể kháng trụ ba mươi giây, trong lúc đó không cách nào được chữa trị cũng không cách nào bị giết chết.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Bá Thế Cực Viêm dùng 1% lượng máu sanh sanh kháng trụ Thánh Vực thủ hộ giả công kích, hấn thủy chung dán chặt đối phương, không để cho đối phương công kích được những người khác trong đoàn đội. Mà Mạo Hiểm Đoàn tràng kia vẫn không có dừng lại, kéo dài công kích tên Thánh Vực thủ hộ giả kia, đem thương thế của hấn đánh càng ngày càng nặng.

Dần dần, một phút trôi qua, giá trị sinh mạng của Bá Thế Cực Viêm vẫn một mực còn 1%. So với Kỵ Sĩ Chi Khu bình thường kéo dài thời gian lâu hơn, để cho người ta thấy mà kinh tâm động phách.

Thế nhưng tên Thánh Vực thủ hộ giả vẫn không cách nào giết được hấn, ngược lại thì chính mình bị đánh càng ngày càng thảm.

"A!" Rốt cuộc, tên Thánh Vực thủ hộ giả kia trọng thương, ngửa mặt lên trời thê lương kêu thảm một tiếng rồi té xuống, tuôn ra vật phẩm đầy đất.

"Rốt cuộc cũng chết! Cái Thánh Vực cường giả này bị thương nặng, vậy mà đánh lao lực như vậy."

"Đây chính là Thánh Vực cường giả cường đại a. Lại bị chúng ta giết!"

"Đây là lần đầu tiên ta giết Thánh Vực cường giả!"

Mọi người rớt rít hoan hô, cái Thánh Vực cường giả này chính là không giống nhau, cho dù là trạng thái trọng thương, cũng có thể tạo thành uy hiếp đủ lớn như vậy, có thể giết chết nó, đối với mọi người mà nói đều là may mắn.

Giờ khắc này. Bọn hắn đối với Hoàng Dật gặp 100 tên Thánh Vực cường giả đuổi giết, không khỏi có sâu hơn một tầng thể hội.

"Bá Thế Cực Viêm, người cuối cùng chỉ có 1% giá trị sinh mạng, lại có thể kháng trụ một phút, có phải hay không một cái kỹ năng đặc thù?" Lúc này, Hoàng Dật đi lên trước, hướng Bá Thế Cực Viêm hỏi.

"Đúng vậy!" Bá Thế Cực Viêm gật đầu một cái. Ứng thanh nói: "Tất cả kỹ sư, đều phải có một cái kỹ năng tên là Kỹ Sĩ Chi Khu, sau khi dùng, có thể ở dưới 1% giá trị sinh mạng ngành kháng ba mươi giây. Nhưng ta là chức nghiệp hi hữu, cho nên tương đối đặc thù, thời gian này kéo dài gấp đôi, đạt tới một phút."

"Vậy thì thật là tốt, quyền kỹ năng thư này đưa cho người." Hoàng Dật gật đầu một cái. Sau đó lập tức từ trữ vật giới chỉ trung lấy ra một quyển sách.

Quyển sách này giấy cực kỳ cổ xưa, phía trên vẽ một bức đồ án, một người đứng ở trên đại địa, khu vực chung quanh là một mảng lớn màu máu. Ở phía trên đồ án, viết mấy chữ to: bán thú nhân bí thuật. Thú Huyết Lĩnh Vực.

« Thú Huyết Lĩnh Vực »: thi triển lúc giá trị sinh mạng thấp hơn 1%, thả ra Thú Huyết Lĩnh Vực. Khiến cho bên trong phương viên ba trăm thước, tất cả phe mình mục tiêu gia tăng 30% tốc độ công kích, tốc độ di động, giá trị phòng ngự, tất cả phe địch rớt xuống 30% tốc độ công kích, tốc độ di động, giá trị phòng ngự, lúc giá trị sinh mạng vượt qua 1%, lĩnh vực tự động biến mất.

Quyển kỹ năng thư (Sách kỹ năng) này là lúc trước Hoàng Dật bên trong bán thú nhân bộ lạc kia, đánh chết tên bán thú nhân tù trưởng lấy được. Ban đầu bọn hắn đánh chết tên tù trưởng kia lúc cũng thiếu không ít công phu, sau khi đối

phương thả ra ngoài cái Thú Huyết Lĩnh Vực này, cơ hồ biến thành một cái tồn tại vô địch. Cuối cùng, Hoàng Dật là dựa vào « Tinh Điện Liên Tiếp » của Quỷ Vân Chi Ngữ, sau đó lấy trộm hơn mười vạn lực công kích của tên tù trưởng, xuất ra bản lãnh cả người, cuối cùng mới đánh ra một lần tổn thương trước đây chưa từng có một ngàn vạn điểm, quyết định thắng cục.

Kỹ năng này phi thường cường đại, vượt qua xa kỹ năng bình thường, coi như là một trong những lá bài tẩy của bán thú nhân tù trưởng kia. Nhưng Hoàng Dật lại không có lựa chọn học tập kỹ năng này, hẳn ở thời điểm 1% giá trị sinh mạng, rất nhanh liền hút máu hút đi lên, sẽ không dừng lại ở 1% lượng máu, kỹ năng này đối với hắn vô dụng.

"Đa tạ đại ca!" Bá Thế Cực Viêm nhận lấy kỹ năng thư, cúi đầu nhìn một hồi, ánh mắt nhất thời sáng lên, lập tức lựa chọn học tập. Kỹ năng thư có rất nhiều loại, nhưng kỹ năng thích hợp chính mình cũng là ít lại càng ít, chớ nói chi là loại kỹ năng cường lực này.

"Bây giờ Kỵ Sĩ Đường chúng ta còn không có Đường chủ chính thức, người tới ngôi vị trí này đi!" Hoàng Dật nói qua, vận dụng quyền hạn công hội tối cao, đem Bá Thế Cực Viêm đề bạt làm Kỵ Sĩ Đường Đường chủ.

Bây giờ, bảy đại nghề nghiệp đường trong Anh Hùng Công Hội, đã có năm vị Đường chủ chính thức, chỉ còn dư lại Chiến Sĩ Đường cùng Thợ Săn Đường không có an bài Đường chủ chính thức, chỉ có Đường chủ thay mặt đang quản chuyện. Hoàng Dật còn phải quan sát một trận nữa, chọn lựa người thích hợp cất nhắc đi lên.

"A! Truyền kỳ trang bị!" Chính tại lúc này, một cái người chơi đang thu thập chiến lợi phẩm, chợt hét lên một tiếng.

Tất cả mọi người nhất thời quay đầu, nhìn tên người chơi kia không nhúc nhích, chỉ thấy trong tay người chơi kia đang bưng một tấm thuẫn lưu động lôi điện, hai tay không ngừng run rẩy, không biết là bởi vì nội tâm quá mức kích

động, hay bị lôi điện kia giật cho cả người run rẩy.

"Ta tới xem một chút." Lúc này, Hoàng Dật đi lên phía trước, cầm tấm thuẫn kia lên nhìn một chút.
edit: banlong.us

Cái tấm thuẫn này chỉ lớn cỡ chừng bàn tay, toàn thân màu xanh, mặt ngoài lưu động từng đạo lôi điện, lộ ra vẻ cực kỳ bất phàm. Cái trang bị này tên là « Lôi Vương Điện Thuẫn », là một kiện truyền kỳ trang bị.

Hơn nữa nhìn tên trên đó, đây là một kiện đỉnh cấp truyền kỳ trang bị. Reitzes phải là một anh hùng, tên ban cho hẳn chính là Lôi Vương, dùng tên ban cho làm danh xưng cho truyền kỳ trang bị, so với truyền kỳ trang bị bình thường tốt hơn. Cái trang bị này riêng về phẩm chất mà nói, so với « Quỷ Phủ » của Hoàng Dật, « Hắc Long Chi Bì » cũng muốn tốt hơn một phần, cùng « Dấu Chân Mặt Nhật Sứ Giả » tương đối, coi như là Hoàng Dật cũng cầm không ra trang bị tốt hơn so với nó. Ở trong phạm vi toàn thế giới mà nói, cái này trang bị cũng là cao cấp nhất!

"Bá Thế Cực Viêm, Quỷ Vân Chi Ngữ, hai người các người đều cần dùng thuẫn, chính các người thương lượng một chút xem ai muốn cái thuẫn này." Hoàng Dật nói qua, nhìn về phía Bá Thế Cực Viêm cùng Quỷ Vân Chi Ngữ đứng ở phía sau đám người.

Cái đỉnh cấp truyền kỳ trang bị này, nhất định là muốn ưu tiên phân phối cho cao tầng, Bá Thế Cực Viêm là Kỳ Sĩ Đường Đường chủ, Quỷ Vân Chi Ngữ là Di Sĩ Đường Đường chủ, trừ Hoàng Dật cùng Tần Thời Vũ ra, tầng thứ quyền lực cao nhất chính là bọn hắn.

"Cho Quỷ Vân Chi Ngữ đi!" Bá Thế Cực Viêm nói qua, phất phất trong tay tấm thuẫn bốc lên hỏa diễm kỳ dị kia, nói: "Mặt Viêm Thuẫn đây là trang bị bẩm sinh tới cùng chức nghiệp, có thể theo cấp bậc của ta lớn lên, cuối cùng sẽ thăng cấp làm trang bị chức nghiệp cuối cùng, đối với ta mà nói so với bất kỳ trang bị khác thích hợp hơn. Hơn nữa Quỷ Vân Chi Ngữ vốn chính là một cái nghề

nghiệp lôi hệ, cái này lôi thuận cho hần vừa đúng cùng đặc tính nghề nghiệp tương hợp."

"Tốt lắm! Quý Vân Chi Ngữ, người thu được cái trang bị thế giới đỉnh cấp này." Trong ánh mắt hâm mộ của mọi người, Hoàng Dật cầm tấm thuẫn này hướng Quý Vân Chi Ngữ đi tới, nhét vào trong tay của hần.

"Cám ơn đại ca!" Quý Vân Chi Ngữ mừng rỡ nhận lấy tấm thuẫn kia, lập tức lựa chọn trang bị.

Nhất thời, tấm thuẫn lớn chừng bàn tay nhanh kia chóng trở nên to ra, vững vàng chắn trước người của hần, lôi điện ngoài mặt tấm thuẫn lộ ra to lớn hơn mấy phần, còn mang theo âm thanh sét đánh "tích tích ba ba", rất là bất phàm.

Lúc này Quý Vân Chi Ngữ, khí thế rõ ràng có biến hóa, hần một tay cầm côn điện, một tay cầm lôi thuận, cả người tích trong ba lạp (tiếng điện giật) lóe ra điện quang, phảng phất là Lôi Thần Hàng Thế.

Hoàng Dật nhìn Quý Vân Chi Ngữ, cười an ủi một tiếng, bây giờ cao thủ Anh Hùng Công Hội càng ngày càng nhiều, đặc biệt là nhóm người hi hữu chức nghiệp trong Hoa Hồng Ngục Giam, tốc độ tiến bộ của bọn hần thật nhanh, mỗi một người đều trở thành nhân vật có thể đảm đương một mặt.

"Kế tiếp, mọi người tiếp tục đi về phía trước, bên trong còn có truyền kỳ trang bị." Hoàng Dật đưa mắt chuyển tới chỗ sâu trong bóng tối của bảo tàng, hướng toàn đoàn nói.

Kế tiếp, mọi người bắt đầu tiếp tục đi về phía trước, từng người cầm đuốc, kèm theo ánh lửa chập chờn, đi vào chỗ sâu trong bóng tối kia, đi vào trong cái bảo tàng có một vạn năm lịch sử cổ xưa này.

Chỉ là một người giữ cửa cũng đã tuôn ra một kiện đỉnh cấp truyền kỳ trang bị, sâu trong bảo tàng sẽ còn có cái bảo vật kinh thiên gì? Mọi người đều tràn đầy mong đợi.

Dần dần, mọi người hướng phía trước đi một trận, phía trước nhất thời xuất hiện rậm rạp chằng chịt pho tượng, từng cái đứng sừng sững trong bóng tối của đại sảnh thạch thất, giống như những bức tượng binh lính trong mộ Tần Thủy Hoàng.

"Những binh mã này tượng chỉ có cấp 75, đều là đưa giá trị kinh nghiệm, mọi người đánh đi." Bá Vương nhìn cục diện này một chút, lập tức ra lệnh.

Sau đó mọi người dừng lại chiến đấu, cũng không có phí bao lớn tinh thần liền đem những tượng binh mã này giết chết, những thứ này chẳng qua là tiểu quái mà thôi, kinh nghiệm phong phú, tròng trên không ít người đều thăng một cấp.

Sau khi vượt qua khu vực những tượng binh mã này, phía trước có hai cái lối đi, không biết thông đi nơi nào.

Nhưng ánh mắt Hoàng Dật, thủy chung mong đợi nhìn cái lối đi bên trái kia. Hẳn có thể cảm nhận được rõ ràng, sâu trong bóng tối kia, ẩn núp truyền kỳ trang bị.

Mà món truyền kỳ trang bị đó chính là một kiện Tỏa Giáp, có tỷ lệ rất lớn sẽ phù hợp đặc tính nghề nghiệp của hắn, món truyền kỳ trang bị thứ tư tựa hồ sẽ phải tới tay hắn.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 376: Tay Trái Trong Lôi Trì

"Ầm!" Lúc này, bên trong mơ hồ truyền tới trập trập tiếng sấm buồn bực, giống như trên đám mây cuối lối đi kia chính là lôi đình thế giới, làm cho lòng người sợ hãi.

"Như vậy đi, hai tên thám báo trước đi vào hai cái lối đi này kiểm tra một cái, mọi người ở chỗ này chờ đợi tin tức." Bá Vương sờ sờ cằm, ra lệnh sai bảo thủ hạ một tiếng.

"Không cần, trực tiếp đi bên trái!" Chính tại lúc này, Hoàng Dật chợt nói, "Ta không nhận ra được bất kỳ khí tức bảo vật gì trong lối đi bên phải kia, chắc là một cái tử lộ, nói không chừng còn có bầy rập cơ quan. Mà cái lối đi bên trái này, đi về phía trước ba trăm thước, có khí tức một cái truyền kỳ trang bị."

"Hả?" Mọi người hơi ngẩn ra, sau đó rồi rít ngạc nhiên, không nghĩ tới nhanh như vậy thì có kiện truyền kỳ trang bị thứ hai! Chuyển hành trình tìm bảo đơn giản này nằm ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Kế tiếp, mấy tên thám báo bắt đầu đi vào lối đi bên trái, chìm vào sâu trong bóng tối.

Hồi lâu sau, trong lối đi truyền tới tin tức an toàn của bọn họ, ý bảo mọi người có thể tiến vào, 500 người lúc này mới rít rít đi vào trong thông đạo.

"Đát đát đát!" Tiếng bước chân của mọi người vang vọng trong lối đi âm u dày đặc này, ánh cây đuốc chập chờn, dung đưa, đem mọi người đi về phía trước nhìn thấy bích họa khắc trên tường, lúc sáng lúc tối lần lượt thay đổi.

Trên vách tường kia, vẽ một ít hình ảnh rất xưa, không biết là của người nào.

Hoàng Dật vừa đi, vừa quay đầu nhìn bích họa kia, phía trên đại khái giảng thuật một cái chuyện xưa ——

Một ngư dân mấy đời sinh hoạt ở bờ biển, trong một lần ra biển gặp một nữ tử thần bí lơ lửng trên biển, cô gái kia bị trọng thương, nam tử đem nữ tử mang về nhà nghỉ ngơi, hai người dần dần lâu ngày sinh tình. Theo thời gian nữ tử thần bí đến, biển rộng bắt đầu thường xuất hiện lôi bạo quái dị, mây đen trầm thấp, sấm chớp rền vang, lôi đình kinh khủng như bạo muốn bạo cục đại dương, mỗi khi khí trời như lôi vũ lại tới. Nam tử đều sẽ rất sợ, cô gái kia mỗi lần đều ở đây bên cạnh hăn an ủi hăn.

Sau đó, trong lúc sấm chớp rền vang trời, cô gái kia chợt lén vào sâu trong đại dương, ở đáy biển lấy ra một kiện bảo bối, nhưng rất nhanh liền bị một người khác đi ngang qua phát hiện, tên kia người đi đường đem nữ tử giết chết. Cũng tranh đoạt món bảo bối đó. Nam tử chính mắt ở bờ biển mắt thấy一幕 này, đau buồn vạn phần, quyết tâm báo thù. Từ đó, hăn không sợ bầu trời lôi điện nữa, mỗi khi lôi bạo tới, hăn liền ra biển đi tới chỗ lôi bạo trung tâm. Dẫn động lôi điện nhập thể, dần dần luyện thành lôi hệ thần lực cường đại. Nhiều năm sau đó, hăn rốt cuộc bắt đầu báo thù, một đường chinh chiến, giết tới bên trong sào huyệt địch nhân, đem cừu nhân giết chết, nhưng cuối cùng chính mình người cũng bị thương nặng. Chết ở cổ hương.

"Ầm!" Hoàng Dật nhìn xong bích họa kia, bên tai đột nhiên truyền tới một trận tiếng nổ lôi điện to lớn, trước mắt bắt đầu xuất hiện hai màu ánh sáng bạch lam đung đưa, liền đem suy nghĩ của hăn kéo trở lại.

Hoàng Dật quay đầu nhìn lại, lúc này mọi người đã đi tới cuối lối đi, nhưng lại không có một người dám lên trước, tất cả đều lảng lảng nhìn chằm chằm bên trong.

Phía trước là một cái thạch thất to lớn như sân đá banh vậy. Bốn phía thạch

thất cảm mười cây cột to lớn, trên mỗi cây cột đều lưu động dòng điện, mỗi đạo lôi điện to bằng cánh tay không ngừng hướng bên ngoài đánh ra từng đạo. Những thứ lôi điện kia ở trong không khí quanh co đi, tích tích ba ba, phạch phạch phạch phạch (tiếng sét đánh =.='), đem toàn bộ thạch thất chiếu thành một mảnh trắng bệch, tạo thành một cái đại dương lôi điện. Người nào dám can đảm đi vào, cũng sẽ bị đánh thành tro bụi.

Mà thạch thất kia trên đất vẽ một cái vòng tròn ma pháp trận, hình dáng tia chớp trong ma pháp trận, không ngừng hấp thu mười cây cột đá kia đánh ra liên tiếp lôi điện. Giống như là từng đạo lôi thủy trên đất chảy xuôi, tạo thành một cái Lôi Trì, toàn bộ đều hội tụ đến trung tâm ma pháp trận —— chỗ đó, có một cái cánh tay thần bí.

Cánh tay kia là một cái tay trái, trôi lơ lửng trong bầu trời ma pháp trận, toàn thân đều là do lôi điện tạo thành, tích tích ba ba lóe ra điện quang màu xanh nhạt. Nó giống như là cái trung tâm đại dương lôi điện vậy, không ngừng hấp thu tất cả lôi điện bốn phía, hàm chứa một cỗ uy lực làm cho lòng người sợ hãi. Một khi cỗ uy lực này thả ra ngoài, sẽ hủy thiên diệt địa.

Xem ra, cái thạch thất này càng giống như là một cái nghi thức trận pháp, không ngừng chế tạo ra lôi điện, sau đó cuộn cuộn không ngừng thu nhập đến cánh tay kia.

Lúc này, ánh mắt của mọi người đều tập trung trên cánh tay kia, đó là toàn bộ tiêu điểm thạch thất!

"Cánh tay kia đến tột cùng là vật gì?"

"Khí tức thật là mãnh liệt, tựa hồ hàm chứa uy lực hủy thiên diệt địa!"

"Loại địa phương này chúng ta căn bản không vào được đi, vừa đi vào cũng sẽ bị lôi điện đánh chết!"

Đám người nhất thời nghị luận ầm ĩ lên, không biết vật phía trước kia đến tột

cùng là cái gì, hơn nữa cánh tay này đặt ở trong một cái trận pháp lôi điện uy lực lớn như vậy, muốn đem nó bắt được cũng là một cái vấn đề khó khăn không nhỏ.

"Đó là một kiện truyền kỳ hộ thủ." Lúc này, Hoàng Dật sâu kín nói, hẳn có năng lực Khửu Bảo, có thể rõ ràng cảm giác được cánh tay phía trước kia chính là một kiện truyền kỳ trang bị.

Chỉ bất quá cái trang bị này phương thức ra sân so với bất kỳ một kiện trang bị gì hẳn đã gặp trước đây đều đặc thù hơn, lại vận dụng một cái trận thế lớn như vậy. Hơn nữa cái bọc kia bề ngoài nhìn cũng không giống bình thường, giống như là một cái cánh tay hình thành từ lôi điện, toàn thân đều là dòng điện màu xanh da trời lưu động.

"Đây là một kiện trang bị?" Đám người chột sừng sốt, nhìn cánh tay kia bất khả tư nghị, "Nếu như là một kiện hộ thủ, tại sao chỉ có tay trái, không có tay phải? Chúng ta thế nào lấy tới? 500 người coi như toàn bộ đi vào, cũng sẽ trong nháy mắt bị điện chết đi!"

Lúc này, Hoàng Dật cũng đang suy tư như thế nào bắt được trang bị như vậy, năng lực của hắn nhiều loại nhiều dạng, nhưng ở trước mắt dưới loại cục diện này, cũng là thúc thủ vô sách.

"Để cho ta tới đi!" Lúc này, trong đám người đột nhiên nhô ra một cái thanh âm.

Hoàng Dật nhất thời quay đầu nhìn lại, nói chuyện cư nhiên chính là Dị Sĩ Đường Đường chủ Quỷ Vân Chi Ngữ, hẳn là người lôi hệ nghề nghiệp duy nhất ở đây, tay trái cầm một cây côn điện, tay phải cầm mặt điện thuẫn mới vừa lấy được kia, cả người khắp nơi đều tràn đầy lôi điện, nếu như cứng rắn muốn tìm một người đối với lôi điện không sợ, thứ nhất chính là tìm hắn.

Quỷ Vân Chi Ngữ nhìn Hoàng Dật, nói: "Đại ca, nghề nghiệp của ta là Thiểm Điện U Hồn, lôi hệ nguyên tố không chỉ sẽ không thương tổn ta, ngược lại còn tăng cường thực lực của ta, ta vào xem một chút có thể hay không bắt được món

trang bị đó."

"Tốt, người vào đi, cẩn thận là hơn! Cái này lôi điện quá mạnh mẽ, không biết người có thể hay không chịu đựng được." Hoàng Dật gật đầu một cái, dặn dò một tiếng.

Kế tiếp, mọi người lập tức tránh đường, Quỷ Vân Chi Ngữ từ trong đám người chậm bước xuyên qua, đi tới cửa thạch thất.

Sau đó, hắn hít sâu một hơi, đem chân bước ra, hướng trong thạch thất nhảy vào!

Vào giờ phút này, tất cả mọi người tất cả đều nín thở, chặt chẽ nhìn chăm chăm chân Quỷ Vân Chi Ngữ. Có thể hay không bắt được món trang bị đó, liền nhìn kết quả bước đạp xuống kế tiếp này, đây mới thực là một bước vượt Lôi Trì!

Rốt cuộc, chân của Quỷ Vân Chi Ngữ kia rơi vào trên mặt đất, rơi vào trong lôi trì thủy kia, nhưng hắn lại không đụng phải bất kỳ tổn thương gì!

"Hô!" Tràn trên tất cả mọi người tất cả đều vang lên một trận âm thanh tức giận, không hẹn mà cùng thở phào nhẹ nhõm.

Kế tiếp, Quỷ Vân Chi Ngữ tiếp tục đi về phía trước đi, đạp lôi trì trên đất, dâng lên trận trận rung động, từng bước từng bước hướng địa phương cánh tay kia đi qua.

"Phạch Phạch Bành Bạch!" Chính tại lúc này, điện côn trong tay Quỷ Vân Chi Ngữ đột nhiên không tự chủ được đánh ra một đạo lôi điện, bị cái tay trái trôi lơ lửng trên không trung kia mạnh mẽ hút vào.

Mà mặt điện quang trên điện thuẫn của Quỷ Vân Chi Ngữ kia, cũng không tự chủ được bị cái tay trái kia hút vào.

Chỗ cường hân của cái tay trái kia lập tức liền hiển hiện ra, bất kỳ một chút

xíu dòng điện nào đều sẽ bị nó hút vào, cho dù điện thuần là đều là truyền kỳ trang bị cũng không ngoại lệ.

Lần này, mọi người không khỏi hơn mong đợi, đến tột cùng là cái truyền kỳ trang bị gì, lại có khả năng lớn như vậy?

Rất nhanh, Quỷ Vân Chi Ngữ liền đến được ma pháp trận trung ương, hắn đem điện côn cầm trong tay cất xong, sau đó đưa tay ra, chộp tới cái tay trái hàm chứa lôi điện lực khổng lồ trong không trung kia.

"A!" Thời điểm tay của Quỷ Vân Chi Ngữ chạm được cái tay trái kia, một đạo lôi điện to lớn nhất thời từ trên người hắn thoáng qua, đem điện cả người Quỷ Vân Chi Ngữ bay lên, hình dáng xương trong cơ thể đều bị điện giật hiển hiện ra (như chụp x-quang a), giống như trong manga gặp sét đánh lộ ra cả bộ dáng vậy! (tưởng tượng cảnh con mèo Tom trong TomJerry bị điện giật á)

"Vèo!" Sau một khắc, Quỷ Vân Chi Ngữ đem tay trái kia bắt lại, hướng phương hướng lối đi, ra sức ném một cái!

Cái tay trái trên không trung kia xẹt qua một lộ tuyến bị ném màu xanh nhạt, rơi vào lối đi bên trong đám người!

Đám người nhất thời tản ra, để cho cái tay trái kia rơi vào trên mặt đất! (sợ bị chụp x-quang như thằng kia đó mà)

Giờ phút này, phía trên tay trái kia dòng điện nhất thời nhỏ đi không ít, nhưng như cũ vẫn còn tiếng xẹt xẹt, cũng không dừng lại.

Đến đây, cái tay trái thần kỳ này rốt cuộc rời thạch thất, rơi ra bên ngoài, có thể bị mọi người đeo vào tay, bí mật cũng sắp vạch trần!

"Cái cánh tay này rất không bình thường! Ngay cả ta người không sợ lôi điện đều bị đến." Lúc này, Quỷ Vân Chi Ngữ cũng từ trong thạch thất đi ra, thở hỗn hển nói. Bất quá rất nhanh, trên mặt của hắn liền lộ ra nụ cười: "Bất quá, mới

vừa ta bị cánh tay này giật một cái, thu được một cái thiên phú « Đạo Thể Thể Chất » hoàn toàn mới, lõi hệ kháng tính trực tiếp tăng lên tới giá trị mãi 75 điểm."

Đám người nhất thời cũng hít một hơi, xem ra là bị cái cánh tay này giật một lần, là có thể khiến cho lõi hệ kháng tính đạt tới 75 điểm giá trị mãi, cái này tay trái đến tột cùng cường đại đến bậc nào?

Đây là truyền kỳ trang bị trang bị sao?

Tất cả mọi người đều chặt chẽ nhìn chăm chăm cái tay trái kia, ánh mắt của bọn họ phảng phất tất cả đều biết phóng điện!

Kế tiếp, Hoàng Dật hít sâu một hơi, từng bước từng bước đi tới trước mặt cái tay trái kia, cúi người xuống, chạm tới trên cánh tay trái kia.

Theo dự đoán điện giật cũng không có xuất hiện lần nữa, cái tay trái kia rất bình tĩnh bị Hoàng Dật cầm lên.

Từ lúc chạm vào, Hoàng Dật chỉ cảm thấy từng cổ dòng điện rất nhỏ không ngừng từ trong bàn tay truyền vào trong cơ thể hắn, mang đến từng cổ một cảm giác tê dại mát mẻ. (bị điện giật mà thấy mát, chắc bị mát luôn rồi)

Hắn lập đưa ra cái thuộc tính trang bị này, để cho tất cả mọi người cũng có thể thấy.

Sau một khắc, tất cả mọi người tất cả đều kinh ngạc đến ngây người.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 377: Lôi Đình Tả Thủ

(Tả Thủ: tay trái)

« Lôi Đình Tả Thủ » (sử thi, tạm xuống làm truyền kỳ, phòng cụ - hộ thủ bên trái)

Phòng ngự vật lý: 630

Lực lượng +1000

Tay trái cầm vũ khí công kích, công kích +20000

Tay trái cầm vũ khí công kích, tốc độ công kích +30%

Tay trái cầm vũ khí công kích, hiệu quả bạo kích +30%

Công kích kèm theo 10% lôi hệ tổn thương

Lôi Vân Phong Bạo: đi qua chỗ nào, bầu trời phủ đầy lôi vân, khiến cho phạm vi hai trăm thước chung quanh tiến vào một cái thế giới lôi điện, mỗi giây đánh xuống 100 đạo thiểm điện, ngẫu nhiên bổ về phía mục tiêu phe địch trong phạm vi, tạo thành 2% tổn thương tương đương với lực công kích, cũng tạo thành 0. 1 giây hiệu quả tê dại. Kéo dài thời gian không hạn chế, có thể tùy thời mở ra cùng tắt.

Kỹ năng kèm theo:

« Lôi Điện Chi Khu »: khiến cho bản thân tiến trạng thái vào Lôi Điện Chi Khu, cả người tràn đầy dòng điện, miễn tất cả tổn thương pháp hệ, cũng khiến

cho công kích của bản thân biến thành lôi hệ công kích. Địch nhân công kích cận chiến sẽ bị giật, cũng bị 1 giây hiệu quả tê dại. Lôi Điện Chi Khu kéo dài 10 giây, mỗi lần sử dụng cần tiêu hao 5% giá trị sinh mạng, cooldown 5 phút.

Độ bền

Nhu cầu cấp bậc: có thể theo cấp bậc tăng lên mà tăng lên, trước mặt cấp 90

Trang bị bình phân: 1260

Vật phẩm nói rõ: trên thế giới có hai loại vật sẽ vĩnh hằng vọng về, một loại là bầu trời lôi đình, một loại khác là tình yêu trong lòng. —— cái này vốn là một đôi sử thi hộ thủ, từ một tên Thiên Vực cường giả Lôi Vương đại lục cuối cùng. Người yêu Weian của Reitzes ở lôi hải trung trong lúc vô tình đạt được. Nên lúc sử thi hộ thủ hiện thế, đưa tới thiên địa dị tượng, lôi bạo không ngừng, đưa tới Thiên Vực cường giả Bá Man.Huyết Cốt của chiến sĩ liên minh trung ương đại lục đi ngang qua chú ý, tàn nhẫn giết chết Weian, cướp đoạt hộ thủ này, sau đó trở về chiến sĩ liên minh trung ương đại lục.

Lôi Vương.Reitzes chính mắt thấy chuyện này, bị giận (bi thương, tức giận) chông chất, vì tăng lên thực lực của mình. Hắn dẫn động bầu trời lôi điện nạp vào thân thể con người, dần dần nằm trong tay lôi đình lực lượng kinh khủng. Nhiều năm sau đó, Lôi Vương thần công đại thành. Reitzes một mình đi tới trung ương đại lục báo thù, xông vào chiến sĩ liên minh, chém liên tục mười ba vị Thiên Vực cường giả, thành công giết chết cừu địch Bá Man.Huyết Cốt, cũng đoạt lại trong đó một cái hộ thủ. Nhưng chính mình cũng bị thương nặng. Trở lại đại lục không lâu, Reitzes bởi vì thương thế quá nặng, chết ở địa phương cùng người yêu gặp nhau. Nếu như có thể tìm được một cái hộ thủ khác, sử dụng Lôi Điện Chi Linh dung hợp với nhau, có thể đem hộ thủ này tấn thăng làm Sử Thi Trang Bị.

Lần này, mọi người rất cuộc minh bạch tại sao cái hộ thủ này có uy lực lớn như vậy. Bởi vì ban đầu nó là một kiện Sử Thi Trang Bị! Cùng truyền kỳ trang bị

căn bản cũng không phải là trên một cái cấp bậc.

Trước kia mặt « Lôi Vương Điện Thuần », là trang bị của Lôi Vương, mà cái Lôi Đình Tả Thủ này căn bản không phải trang bị của Lôi Vương, mà là bảo vật của thê tử hãn trong lúc vô tình ở trong đại dương lấy được, đạt tới tầng thứ Sử Thi Trang Bị, liền nhân vật tầng thứ Thiên Vực đều phải xuất thủ cướp đoạt.

Nếu như nói truyền kỳ trang bị, là đại biểu cuộc sống của một nhân vật truyền kỳ. Như vậy Sử Thi Trang Bị, chính là đại biểu một đoạn gọn sóng lịch sử hùng vĩ, đủ để được mọi người ca tụng thành sử thi.

Truyền kỳ cùng sử thi, là hai cái tầng thứ hoàn toàn bất đồng, cái trước đại biểu một người, cái sau đại biểu một cái thời đại.

Lai lịch chân thật của cái sử thi hộ thủ này bây giờ cũng không biết cụ thể do ai tạo ra, đến từ cái niên đại nào vẫn còn là một bí ẩn. Nhưng nếu nó là Sử Thi Trang Bị, sau lưng nhất định là đại biểu một đoạn lịch sử.

Bây giờ cái này hộ thủ chỉ có tay trái, từ sử thi tạm thời xuống làm truyền kỳ trang bị, nhưng dù là chỉ có một cái hộ thủ, cũng có thể so sánh với một đôi truyền kỳ hộ thủ như thường, thuộc tính cực kỳ cường đại. Hơn nữa tất cả đều là thiên công kích, đối với Hoàng Dật cái loại hình nghề nghiệp công kích bạo lực này mà nói đơn giản là trang bị hoàn mỹ. Tất cả thuộc tính cũng có thể phát huy ra giá trị lớn nhất.

"Trang bị thật là mạnh a! Trước mắt phải là một kiện trang bị tốt nhất toàn thế giới đi!"

"Có thể, cái này dù sao cũng là một bộ phận của Sử Thi Trang Bị, vượt qua truyền kỳ là phải."

"Cái này trang bị mới bắt đầu cấp bậc cao gần cấp 90, chúng ta nơi này cũng chỉ có hội trưởng có thể đeo. Không, toàn bộ thế giới cũng chỉ có hội trưởng có thể đeo."

"Hội trưởng, mau đeo lên để cho chúng ta xem một chút."

Trong đám người truyền tới âm thanh nghị luận ầm ỉ, tất cả đều nhìn chăm chăm Hoàng Dật đầy mong đợi.

Hoàng Dật gật đầu một cái, tức thì cỡi ra một kiện cam trang hộ thủ cấp 90. Cái cam trang này là lúc trước hấn đánh tầng 80 Chúng Thần Chi Tháp rơi ra, đối với người chơi khác mà nói có thể là cái trang bị có thể ngưỡng vọng, nhưng ở trước mặt của cái Lôi Đình Tả Thủ này, lại giống như phá đồng lạn thiết vậy.

Kế tiếp, Hoàng Dật lựa chọn đeo cái Lôi Đình Tả Thủ này!

Chỉ một thoáng, Lôi Đình Tả Thủ kia nhất thời phân tán thành từng đạo tia chớp, vỡ vụn thành từng cái dòng điện I-on, giống như là cái trang bị này bị hủy diệt vậy!

Nhưng rất nhanh, những dòng điện I-on này tất cả đều hướng tay trái Hoàng Dật hội tụ, cuối cùng tạo thành từng cái dòng điện, đan vào lẫn nhau, tạo thành từng cái vòng lôi điện, cuối cùng biến thành một tấm lưới điện, đem tay trái của hấn bọc lại, giống như là một kiện lôi điện Tỏa Giáp vậy.

Lúc này, cả cánh tay trái Hoàng Dật nhìn qua vô cùng kỳ dị, toàn thân lưu động lôi điện, âm thanh phạch phạch phạch phạch (tiếng sét đánh =.=) bên tai không dứt, giống như lôi thần chi thủ.

Từ đó, tay trái của hấn đúng là bộ vị cường đại nhất toàn thân, là một cái đòn sát thủ quán chú thần lực, lúc tay trái cầm vũ khí, lực công kích có thể tăng lên hai vạn, tốc độ công kích cùng hiệu quả bạo kích tất cả đều tăng lên 30%!

Tay trái công kích cùng tay phải công kích, như là khác nhau một trời một vực!

Kế tiếp, Hoàng Dật đem truyền kỳ Quỷ Phủ trong trữ vật giới chỉ lấy ra, cầm ở trong tay!

Một khắc kia, lực công kích hóa thân của hắn không huyền niệm chút nào đột phá 5 vạn!

Mà lực công kích bản thể của hắn, là đột phá một cái đại ranh giới ——10 vạn!

Từ đó về sau, xem ra là hóa thân của hắn cũng đã có thể miểu sát người chơi đồng cấp bình thường, người chơi trang bị kém một chút, tỷ như thích khách, pháp sư loại nghề nghiệp này, lượng máu có thể mới đạt tới ba bốn vạn, căn bản gánh không được hóa thân Hoàng Dật công kích một lần.

Mà nếu như là bản thể của hắn xuất thủ, vậy coi như là lấy kỹ sĩ xưng phòng kháng nổi tiếng cũng gánh không được, liên kỹ năng bảo vệ tánh mạng đều không cơ hội phóng ra, trực tiếp bị miểu sát.

Sau này, địch nhân muốn cùng Hoàng Dật đánh tới, vậy thì sẽ rất bị động, chỉ có thể tránh né công kích của hắn, mà không thể kháng công kích của hắn, dù là bị quét một cái cũng không được, trừ phi là người chơi có thể đạt tới loại cảnh giới như Lôi Thần, nhưng trên thế giới lại có mấy cái Lôi Thần?

Mặt khác, cái trang bị này mang đến cho Hoàng Dật một cái năng lực công kích phạm vi hoàn toàn mới —— Lôi Vân Phong Bạo.

Lúc trước Hoàng Dật có ba cái năng lực tổn thương phạm vi lớn, theo thứ tự là Tiêu Thổ, Thế Giới Mạt Nhật, cùng Thẩm Phán kèm theo hiệu quả ngả độc bệnh, bây giờ lại nhiều hơn một cái Lôi Vân Phong Bạo! Cái Lôi Vân Phong Bạo này giống như Tiêu Thổ vậy, chẳng qua là một cái hiệu quả trang bị, cũng không phải là kỹ năng, tổn thương mặc dù nhỏ, nhưng thời gian kéo dài lại không có hạn chế, hơn nữa thời điểm thả ra sẽ không sinh ra bất kỳ tiêu hao, có thể một mực mở ra.

Lôi Vân Phong Bạo cùng Tiêu Thổ đều là năng lực công kích phạm vi, nhưng lại có một ít bất đồng. Lôi Vân Phong Bạo công năng đa dạng hóa hơn, đầu tiên là phương thức tổn thương. Tiêu Thổ là mặt đất tổn thương, một khi địch nhân

bay lên trời liền không sao, nhưng Lôi Vân Phong Bạo là phích lôi từ trên trời đi xuống, coi như là địch nhân có bay lên cũng sẽ bị thương tổn.

Tiếp theo, Tiêu Thổ là tổn thương toàn phạm vi, chỉ cần là địch nhân đứng trong phạm vi đánh đều bị công kích, mà Lôi Vân Phong Bạo là cố định mỗi giây đánh 100 đạo thiểm điện, nếu như trong phạm vi có 1000 người, như vậy cái Lôi Vân Phong Bạo này ngược lại còn không bằng Tiêu Thổ.

Cuối cùng, Tiêu Thổ là hiệu quả thuần công kích, mà Lôi Vân Phong Bạo chính là có mang một ít hiệu quả khống chế, bổ trúng địch nhân sẽ có 0.1 giây ngừng ngủ tê dại. Thời gian này nhìn như rất ngắn, nhưng lại có thể đưa đến một ít kỳ hiệu, tỷ như thời điểm địch nhân muốn đối với Hoàng Dật triển khai công kích, đột nhiên bị tê dại 0.1 giây, vậy một kích này liền đánh không ra.

Thật ra thì Sử Thi Trang Bị phải là kèm theo hai cái kỹ năng, nhưng bởi vì đây chỉ là một cái hộ thủ trong đó, cho nên chỉ có một cái kỹ năng kèm theo. Kỹ năng « Lôi Điện Chi Khu » kèm theo này, coi như là một cái kỹ năng bảo vệ tánh mạng, sau khi sử dụng trong 10 giây tương đương với trạng thái miễn ma pháp, không cách nào bị kỹ năng ma pháp thương tổn tới. Địch nhân chỉ có thể sử dụng công kích gần người tới đối phó hấn, nhưng công kích gần người cũng sẽ có phiền toái, Hoàng Dật tương đương với một người thân thể mang điện, nghề nghiệp cận chiến tới đánh hấn, tự thân sẽ phải bị 1 giây tê dại.

Mặt khác, lúc này công kích Hoàng Dật đánh ra là lôi hệ công kích, người chơi không có lôi hệ kháng tính cũng chỉ có thể gắng gượng chịu đựng lửa giận lôi đình của hấn, lôi hệ công kích vốn là có mang hiệu quả tê dại, sau khi đánh trúng địch nhân, địch nhân không cách nào làm ra phản kích hữu hiệu.

Dùng kỹ năng này, hiệu quả bảo vệ tánh mạng là cực mạnh. Mười giây bên trong, địch nhân rất khó công kích hấn, chỉ có thể né tránh, chờ đợi 10 giây đi qua, ở trong chiến đấu, 10 giây đủ phát sinh rất nhiều chuyện.

"Miếu Sát, cái này hộ thủ nhìn rất khốc huyễn a! Các người người trẻ tuổi

chính là thích cái phong phạm này!" Lúc này, Bá Vương nhìn tay trái Hoàng Dật, hơi mỉm cười nói.

"Quả thật, cái Lôi Đình Tả Thủ này danh xứng với thực! Rất nhiều quyền kích tay tay trái ngược lại tấn mãnh hơn, nhân lúc địch nhân không đề phòng mà dùng đến, thường thường là sẽ đưa đến hiệu quả ắt phải chết." Bá Thế Cực Viêm cũng gật gật đầu nói.

"Đây chỉ là một cái tay trong đó, một cái hộ thủ khác phải là ở trong chiến sĩ liên minh trung ương đại lục, không phải là trong thời gian ngắn có thể bắt được." Hoàng Dật trầm ngâm nói.

Cái hộ thủ này trên vật phẩm nói rõ, cái song hộ thủ này cùng Lôi Vương có quan hệ sâu xa, cái chuyện xưa này chính là chuyện xưa trên bích họa ở trước lối đi, chỉ dẫn người chơi đi chiến sĩ liên minh trung ương đại lục đạt được một cái hộ thủ khác.

Cái chiến sĩ liên minh này nghe vào cũng rất không bình thường, hơn nữa ban đầu Lôi Vương chém giết mười ba vị Thiên Vực cường giả bên trong, hiển hiện ra căn cơ chiến sĩ liên minh phong phú, bọn hắn phải là giống Thánh Địa Bán Thú Nhân vậy, cũng là một thế lực lớn ở trung ương đại lục.

Đến đây, Hoàng Dật cũng đã có bốn món truyền kỳ trang bị, hơn nữa còn có đầu mỗi một kiện Sử Thi Trang Bị.

"Tốt lắm, kế tiếp mọi người tiếp tục đi tới đi, cái bảo tàng này vẫn chưa xong đâu! Không biết kế tiếp còn có bảo bối gì." Hoàng Dật hướng người trong đoàn đội nói.

Lúc này, thạch thất phía trước kia đã xảy ra một ít biến hóa, sau khi mất đi Lôi Đình Tả Thủ, cái trận pháp đó cùng mười cây cột chung quanh tất cả đều lắng đọng lại, lôi thủy trên đất cũng biến mất.

Nhưng trong không khí vẫn là sẽ thoáng qua một tí ti dòng điện rất nhỏ, cái

trang bị chế tạo lõi điện này chẳng qua là tạm thời lắng đọng lại, cũng không có hư mất.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 378: Huy Đao Trảm Hồng Trần

Kế tiếp, mọi người rối rít tiến vào trong cái thạch thất đó, xuyên qua ma pháp trận lôi điện cùng mười cây cây cột.

Cuối thạch thất kia, là một cánh cửa, thám báo mở cửa, hướng bên trong nhìn một chút, bên trong lại là một gian thạch thất, bất quá chỗ đó lại có một đám pho tượng quái vật, chặn lại đường đi của mọi người.

Đám quái này đều không phải là quái thường, mà là anh quái tinh, mỗi một con cũng không có lợi hại, mấy người liên hiệp lại có thể giết chết chúng, hơn nữa trong bầy quái vật kia còn có một cái tiểu Boss, mặc dù không phải là Thánh Vực, nhưng thực lực cũng không phải chuyện đùa, đạt tới cấp 90.

Tràng trên cấp bậc những người này chia đều cũng không quá cao, trang bị cũng giống phó bản đoàn tốt như vậy, hơn nữa bọn hắc am hiểu năng lực rất tạp, đều không phải là phương diện chiến đấu, bây giờ đối mặt loại cục diện này cũng có chút phiền toái, không làm được sẽ xuất hiện thương vong.

"Miếu Sát, nếu không người lần nữa phóng một cái cường giả ra, đem nó giam ở bên trong, để cho bọn họ tự giết lẫn nhau?" Lúc này, Bá Vương hướng Hoàng Dật nói.

"Những thứ này đều là quái tinh anh, kinh nghiệm rất cao, để cho cường giả giết chết thì quá đáng tiếc, hay là để tự chúng ta làm đi!" Hoàng Dật lắc đầu một cái, sau đó dẫn đầu vọt vào.

Những người còn lại ở phía sau hắc, nối đuôi mà vào, tất cả đều tiến vào trong thạch thất.

"Tiêu Thố!"

"Thế Giới Mạt Nhật!"

"Lôi Vân Phong Bạo!"

"Thẩm Phán!"

Mới vừa đi vào, Hoàng Dật một hơi liền dùng bốn đại kỹ năng quần công, bao gồm kỹ năng Lôi Vân Phong Bạo mới vừa mới đạt được.

Nhất thời, tràng trên trở nên một mảnh hỗn loạn. Cả vùng đất toát ra nham tương nóng bỏng, không ngừng bốc lên bong bóng. Trong không khí sương mù ngả độc bệnh bay đầy, mơ hồ nhìn không rõ lắm. Trên không trung là một cái ngọn lửa quanh quẩn quạ đen ai minh, một đoàn mây đen to lớn trôi lơ lửng trên bầu trời thạch thất, bên trong nổi lên từng cổ lôi bạo, tiếng nổ không dứt, trong mây đen từng đạo tia chớp rậm rạp chằng chịt bổ xuống.

Tràng diện một người Hoàng Dật tạo thành, trực tiếp để cho cái thạch thất này biến thành một cái cảnh tượng mạt nhật (trời sập, tận thế) vậy, từ mặt đất đến không khí đến trời cao. Không có một nơi nào là an toàn. Trong thạch thất tất cả quái vật ở trong cái phạm vi này, nhất thời toàn bộ bị cái đợt công kích này bao phủ, không thấy rõ tung tích của bọn chúng, không biết còn sống hay không.

Thấy tình cảnh này, mọi người đối với Hoàng Dật không khỏi có chút ý niệm sợ hãi, hiện người chơi giai đoạn này là căn bản không phát ra được phạm vi công kích lớn như vậy, Hoàng Dật lại một hơi có thể thả ra bốn cái. Hẳn giống như là Mạt Nhật sứ giả chân chính. Đi tới chỗ nào, nơi đó sẽ phải hủy diệt, cái này nếu là thả vào đám người dày đặc trên chiến trường, đoán chừng lập tức là có thể giết sạch một mảnh khu vực địch nhân.

"Những người còn lại toàn bộ đánh ra kỹ năng quần công, tùy tiện đánh đi!" Bá Vương thấy tình huống này, hạ một cái lệnh tự do công kích. Bây giờ bộ dáng của địch nhân cũng không nhìn thấy rõ, chỉ có thể là bằng cảm giác loạn

oanh (đánh bừa).

Cứ như vậy, mười giây đi qua, hiệu quả của Thế Giới Mạt Nhật cùng ngả độc bệnh tiêu trừ, thanh thể nhất thời suy yếu không ít, chỉ còn lại có Tiêu Thổ cùng Lôi Vân Phong Bạo vẫn còn kéo dài.

Trải qua một trận thanh tẩy như vậy, đám quái tinh anh trong thạch thất kia cũng chết rớt một nhóm. Còn dư lại đều giương nanh múa vuốt hướng mọi người xông lại.

Bất quá tràng trên có chừng 500 tên đoàn viên, bọn hắn từng cái một thả ra công kích, chém giết những quái tinh anh máu tàn này, không có phí bao nhiêu tinh thần liền giết xong những quái tinh anh này, chỉ còn lại có cái đó Boss cấp 90.

Kế tiếp, chính là quá trình đánh chết Boss bình thường, Bá Thế Cực Viêm xông lên, kháng trụ Boss. Mà những người còn lại là ở phía sau liều mạng thu phát. Bất quá cái này Boss không phải là trạng thái trọng thương, mặc dù cấp bậc chỉ có 90, nhưng lại so với Thánh Vực cường giả trọng thương trước kia mạnh hơn một ít, đánh nhau rất lao lực.

"Quý Vân Chi Ngữ, cho ta Tĩnh Điện Liên Tiếp!" Lúc này, Hoàng Dật hướng Quý Vân Chi Ngữ nói một tiếng, sau đó hai tay xách theo một lưỡi búa to. Hướng Boss xông tới.

Quý Vân Chi Ngữ gạt đầu một cái, lập tức đem côn điện cầm trong tay hướng Hoàng Dật cùng Boss, nhất thời một đạo dòng điện đem Hoàng Dật cùng Boss giật liên tiếp, kéo dài để cho Hoàng Dật không ngừng lấy trộm lực công kích của Boss. Cái này giống như lúc trước đánh chết bán thú nhân tù trưởng kia vậy. Chỉ cần lấy trộm công kích đủ cao, vậy thì có thể đánh ra một ngàn vạn điểm tổn thương cực lớn.

"Trọng Phán!" Hoàng Dật phiến động cánh, lập tức bay đến bên người Boss, tay phải cầm Quý Phủ, một cái Trọng Phán khí thể hung hăng chọt đập xuống.

"Phốc!" Boss trực tiếp bị Hoàng Dật một búa cự lực bổ trúng cũng lui lại mấy bước, hiển hiện ra lực sát thương to lớn!

"Trọng Phán!" Kế tiếp, lưỡi búa to trong tay trái Hoàng Dật, cũng đánh ra Trọng Phán.

Lúc này, Lôi Đình Tả Thủ như tia chớp, bay trên không trung, giống như là tay trái Lôi Thần vậy, cầm một thanh lưỡi búa to dữ tợn, hung hăng bổ vào trên người Boss!

"Oanh!" Boss trực tiếp té bay ra ngoài, trên không trung vạch ra một đường, nặng nề té xuống đất, còn trượt đi phía trước một khoảng mới dừng lại.

Cái Boss hung ác này, lại bị tay trái Hoàng Dật một kích chỗ đánh bay!

Hai cái Trọng Phán, rõ ràng thể hiện ra tay trái với tay phải công kích khác nhau, tay trái công kích xa xa vượt ra khỏi tay phải! Hơn nữa món Sứ Thi Trang Bị, hiệu quả chính là không giống nhau!

Bá Thế Cực Viêm cũng hơi ngẩn ra, không ngờ rằng cục diện như vậy, hăn lập tức xách theo tấm thuẫn xông tới, muốn tiếp tục kéo Boss.

Nhưng lúc này, Boss lại lập tức bò dậy, chợt hướng đám người vọt tới, nó mặc dù là một pho tượng quái vật, không có trí khôn gì, nhưng giờ khắc này lại đột nhiên nổi lên công kích đám người chơi.

"Oanh!" Trong một khắc nguy cấp này, trong đám người đột nhiên lao ra một bóng người, chặn trước người của Boss.

Bóng người này, cư nhiên chính là Quỷ Vân Chi Ngữ, điện thuẫn trong tay hăn vững vàng che ở trước người, chặn lại công kích của Boss, bảo vệ người chơi chung quanh.

Quỷ Vân Chi Ngữ cái dị sĩ nghề nghiệp này, đồng thời có năng lực phòng ngự của kỵ sĩ cùng năng lực công kích của pháp sư pháp hệ, trang bị hai tay cầm

cũng phân biệt là kỹ sĩ thuần cùng cơn điên của pháp sư, bây giờ lập tức liền biến thành một cái Tank tạm thời.

Có Quý Vân Chi Ngữ ngăn cản, Bá Thế Cực Viêm lập tức xông lên, nhận lấy Boss, lần nữa đem nó dẫn tới phương xa, đem nguy cơ lần này hóa giải.

Cứ như vậy, lượng máu Boss càng ngày càng ít, mà Hoàng Dật lấy trộm lực công kích càng ngày càng nhiều, mỗi một lần tạo thành tổn thương càng ngày càng lớn.

Dần dần, lượng máu Boss chỉ còn lại có 10% cuối cùng!

"Ma Pháp Cuồng Tiêu!" Chính tại lúc này, Boss xuất ra một cái kỹ năng phạm vi công kích, nguyên tố ma pháp chung quanh nhất thời cuồng bạo, tất cả người chơi cận chiến, tất cả đều bắt đầu bị tổn thương to lớn kéo dài.

Bây giờ, nghề nghiệp cận chiến đã không có cách nào đánh, loại tốc độ rút máu này quá nhanh, căn bản thêm máu không được.

"Tất cả nghề nghiệp cận chiến lui!" Hoàng Dật kêu một tiếng, nhưng hăn lại không có lui, khoảng cách hăn và Boss không thể kéo ra quá xa, nếu không Tinh Điện Liên Tiếp sẽ gãy mất, không có cách nào lấy trộm lực công kích.

Lúc này, tất cả người chơi cận chiến bắt đầu ra sức chạy ra khỏi cái phạm vi này, nhưng bọn hăn nhân số quá nhiều, rút máu quá nhanh, trong lúc nhất thời Mục Sư buff máu không được, mắt thấy mấy cái người chơi thiếu máu sẽ bị giết chết!

"Lôi Điện Chi Khu!" Sau một khắc, Hoàng Dật mở ra kỹ năng kèm theo Lôi Đình Tả Thủ, trong mười giây khoát miễn ma pháp công kích!

Sau đó, hăn tay trái hướng Boss đập xuống một cái Trọng Phán.

"Ầm!" Lần này, công kích của Hoàng Dật phát ra một trận âm thanh oanh bạo như sấm, công kích của hăn bây giờ đã biến thành lôi hệ công kích, so với

vật lý công kích trước đây tạo thành tổn thương lớn hơn, trực tiếp đem Boss đánh bay đến sâu trong thạch thất!

Boss bị đánh bay, mấy tên người chơi thiếu máu lập tức an toàn, không rút máu nữa, thoát khỏi kỹ năng phạm vi.

Kế tiếp, Boss bị Hoàng Dật cùng một đám người chơi công kích tầm xa ra sức công kích, cuối cùng bị giết chết, tuôn ra vật phẩm đầy đất.

Bất quá, cái Boss này không tính là rất lợi hại, cho nên đồ vật tuôn ra cũng không phải quá tốt, không có truyền kỳ trang bị, chỉ có mấy món cam trang, cộng thêm một thanh chìa khóa kỳ quái.

Cái chìa khóa này lớn chừng bàn tay, toàn thân lóe ra lôi điện, phạch phạch bành bành (tiếng sét), lộ ra cực kỳ bất phàm, không biết là bảo bối gì.

Sau khi nhặt xong đồ, mọi người bắt đầu tiếp tục đi về phía trước, ở trên đường, mọi người lại gặp một đám lại một đám quái vật, mỗi một đợt quái vật đều phải có một cái Boss cấp 90, cùng bố cục trước mặt giống nhau như đúc.

Đang lúc mọi người cố gắng đánh hạ, những quái vật này đều biến thành giá trị kinh nghiệm phong phú, để cho tròng trên mỗi người đều ít nhất thăng một cấp. Mà mỗi một cái Boss sau khi tử vong, đều sẽ bạo rơi một cái chìa khóa kỳ quái, cùng cái loại chìa khóa trước đó giống nhau như đúc.

Mà trong lúc đó mọi người cũng gặp một ít cơ quan cản đường, có lúc vách tường lại đột nhiên bắn tên ra, có lúc phía trước là một cái hồ tràn đầy thủy ngân kịch độc, không cách nào thông qua, có lúc trên đất đột nhiên sẽ toát ra gai nhọn, các loại các dạng vấn đề khó khăn đều sẽ xuất hiện.

Bất quá đây chính là loại hình người chơi mạo hiểm, phương diện thực lực chiến đấu của 500 người này mặc dù không mạnh bằng phó bản đoàn, nhưng ở cái bảo tàng này liền như cá gặp nước. Từng cái cửa ải một đều bị một ít người có tuyệt kỹ bất đồng công phá, mỗi một người đều có năng lực không cách nào

bị thay thế, có thể tạo được tác dụng mẫu chốt.

Cứ như vậy đi về phía trước hơn mười cây số, vượt qua khó khăn nặng nề, mọi người rốt cuộc đánh xong Boss thứ mười, tuôn ra cái chìa khóa thứ mười.

"Nhiều chìa khóa như vậy, đến tốt cùng là làm gì?" Đây là, Bá Vương cầm trong tay mười cái chìa khóa, hơi có chút nghi ngờ nói.

"Tiếp tục đi thôi, xem một chút sâu trong bảo tàng này là cái gì thì sẽ biết." Hoàng Dật nói qua, nhìn một chút cái lối đi trước mặt, ánh mắt mơ hồ có chút mong đợi.

Năng lực Khứu Bảo của hắc phát hiện, phía trước phải là khu vực cuối cùng của cái bảo tàng này, bên trong tràn đầy các loại các dạng bảo vật, cho dù là hắc có năng lực Khứu Bảo cũng nghĩ không tới, bất quá truyền kỳ trang bị phát hiện một kiện, còn lại đều không phải là trang bị.

"Lão đại, phía trước lối đi an toàn, bây giờ mọi người có thể tiến vào! Bên trong là điểm cuối của cái bảo tàng này, tất cả đều là bảo bối!" Một cái người chơi thám báo từ trong lối đi phía trước nhô đầu ra, hướng mọi người hưng phấn nói.

Kế tiếp, mọi người rồi rít ma quyền sát chưởng, không kịp chờ đợi đi vào trong thông đạo, chuyển tìm bảo này rốt cuộc đến giai đoạn thu hoạch cuối cùng.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 379: Mười Cái Chìa Khóa Quý Dị

Tiếng bước chân bắt đầu hơi trở nên có chút xóc xếch, có chút cấp bách, vang lên trong lối đi rậm rạp chằng chịt, hướng phía trước truyền đi. Rốt cuộc, trải qua một đoạn thời kỳ bóng tối khá dài, trước mắt bắt đầu xuất hiện một mảnh kim quang chói mắt.

Hoàng Dật ngưng thần nhìn, phía trước lối đi có một cái thạch thất cực lớn, bên trong kim bích huy hoàng, từng đạo kim quang của bảo vật từ bên trong lộ ra, giống như một mai kim tệ vậy, cái loại ánh sáng đó đẹp mắt như vậy, làm cho lòng người thư thái.

Mọi người không khỏi nuốt nước bọt một cái, không khỏi lần nữa tăng nhanh một cái bước chân, có vài người thậm chí còn kìm lòng không đành chạy chậm lên.

Rốt cuộc, tất cả mọi người tất cả đều tiến vào lối đi này, nơi này đúng là điểm cuối cùng của bảo tàng chứa một ít bảo bối.

Lúc này, hiện ra ở trước mắt mọi người, là một cái thế giới tràn đầy ánh kim, vách tường đều là dùng vàng làm thành, mặt đất tùy ý nhìn thấy một ít vàng bạc châu báu, có vàng làm thành thần ham, có chén dùng màu bạc quý tộc, có một chuỗi trân châu kim cương cự đại, từng viên lờ lờ tỏa sáng, vô cùng mê người, bày khắp toàn bộ tầm mắt, nhìn qua không biết có bao nhiêu.

Những thứ đồ này mặc dù không có thuộc tính, nhưng bán được trong hệ thống cửa hàng đi, cũng là giá trị liên thành, có chút NPC yêu thích thu thập đồ cổ, sẽ đặc biệt thu thập những bảo bối này.

"Đại ca, tới bên này!" Lúc này, một người chơi hướng Hoàng Dật cùng Bá Vương ở đằng xa gọi một tiếng.

Hoàng Dật cùng Bá Vương quay đầu nhìn lại, lúc này, tên người chơi kia đang ở chỗ một cái bình đài trong bảo tàng, cái đó nền tảng rất nhỏ, đồ vật bên trong cũng không có còn lại những thứ ánh sáng của vàng bạc châu báu thế tục kia, phải là có bảo bối thuộc tính.

Hoàng Dật cùng Lôi Thần lập tức vọt tới, đi tới địa phương tên người chơi kia đứng.

"Đại ca, những thứ đồ này đều là đồ tốt nhất nơi này, còn lại đều chỉ có thể bán lấy tiền, chỉ có những thứ đồ này có thể sử dụng." Tên người chơi kia nói, "Bất quá những thứ đồ này đều bị che lên phong ấn chi quang, cần người có kỹ năng khai quang phá giải, đúng lúc ta là một cái Khai Quang Sư."

"Vậy người bây giờ liền khai quang cho chúng nó đi. Xem một chút rốt cuộc là cái đồ chơi gì." Hoàng Dật hướng người kia nói.

"Tốt!" Tên người chơi kia gạt đầu một cái, lập tức cầm lên một cái chuông nhỏ màu bạc, bàn tay tản mát ra một trận quang hoa kỳ dị, chìm vào chuông nhỏ, sau đó chuông nhỏ ngân quang hào phóng, dù là ở thạch thất này đang tràn đầy ánh kim, nhưng cũng lộ ra cực kỳ chói mắt.

Sau đó. Tên người chơi kia đem kia chuông nhỏ màu bạc đưa cho Hoàng Dật.

Hoàng Dật lập tức tra xét cái chuông này nhỏ một phen.

« Chấn Thú Linh » (trang bị đặc thù)

Đem chuông nhỏ này treo ở bên hông, tiếng vang của chuông nhỏ kỳ dị, có thể xua tan vạn thú, tự thân không bị dã thú công kích, cũng khiến cho tất cả sủng vật tăng lên 5% toàn thuộc tính.

"Đây là một tiểu bảo bối đối với thợ săn tác dụng lớn nhất, Long Tường Cửu

Châu. Người cầm đi!" Hoàng Dật nói qua, ở trong đội ngũ nói tên của một người. Cái Long Tường Cửu Châu này là một gã người chơi nghề nghiệp thợ săn hiếm hoi, trong thế giới hiện thật cũng là thành viên Hoa Hồng Ngục Giam.

"Cám ơn đại ca!" Kia Long Tường Cửu Châu đi tới, nhận lấy chuông nhỏ kia, vui như mới vừa bị thông nói.

"Lại khai quang một kiện!" Kế tiếp, tên Khai Quang Sư kia lại đưa cho Hoàng Dật một cái vật phẩm.

Đây là một khối lõi nhỏ, toàn thân màu vàng. Nhìn giống như là một cái tác phẩm nghệ thuật.

« Lưu Kim Nhân Ngẫu » (trang bị đặc thù)

Sau khi dùng, có thể gọi ra một cái Lưu Kim Nhân Ngẫu có thể tự thân chiến đấu trợ giúp, Lưu Kim Nhân Ngẫu có năng lực phòng ngự cường đại cùng giá trị sinh mạng, có 100 vạn máu, nhưng không cách nào được chữa trị, mỗi ngày có thể triệu hoán một lần.

"Độc Cô Pháp Sư, cái này cho người đi!" Hoàng Dật lại phân một cái cho huynh đệ Hoa Hồng Ngục Giam, cái Độc Cô Pháp Sư này vốn là một trong mấy cái thủ lĩnh pháp sư Pháp Sư Đường. Bây giờ bị tạm thời điều đến nơi này trợ giúp dò bảo.

...

Kế tiếp, từng món một vật phẩm được khai quang, sau đó bị Hoàng Dật phân đi ra ngoài. Những trang bị này phần lớn đều là một ít trang bị đặc thù, giống như cái « kính bảo hộ Oswald » của Hoàng Dật vậy, có một ít công hiệu đặc thù, hơn nữa không chiếm chỗ như trang bị thông thường (không chiếm slot đeo trang bị của người chơi, người ta đeo được 3 cái, mình đeo được 4 cái), ở bên ngoài là có giá nhưng không có hàng.

"Tốt lắm đại ca. Tất cả vật cần khai quang đều đã khai quang, dư ra hai món đồ này, một kiện không cần khai quang, mà một kiện khác ta vô pháp khai quang. Năng lực của ta còn chưa đủ để khai quang cho nó." Tên Khai Quang Sư kia hướng Hoàng Dật nói, giọng nói hơi có chút tiếc nuối, sau đó chỉ chỉ hai món trên đất.

"Đa tạ người!" Hoàng Dật nói một tiếng cảm ơn, sau đó cúi đầu nhìn mặt đất một chút, lúc này, trên đất là một thanh trường kiếm và một cái vật bộ dáng như lệnh bài.

Ánh mắt của hắn đầu tiên là đặt ở trên thanh trường kiếm kia, trường kiếm kia có kiếm kiêu, bình thường kiếm là không có kiếm kiêu, thanh kiếm này lập tức liền hiển hiện ra bất đồng. Vỏ kiếm kia toàn thân lóe ngân quang, phía trên điêu khắc mấy cái ngân long, ở trên kiếm kiêu hơi tản mạn, nhìn cực kỳ bất phàm.

Hoàng Dật Khứu Bảo năng lực phát hiện món truyền kỳ trang bị đó, chính là thanh trường kiếm này.

"Thanh trường kiếm này mang về cho Sĩ Đồ đi, hắn là một Tinh Linh Kiếm Khách, dùng chính là trường kiếm." Hoàng Dật hướng Bá Vương nói qua, đem thanh kiếm kia đưa tới.

"Tiểu tử kia không biết muốn cao hứng thành dạng gì." Bá Vương cười hắc hắc, đem truyền kỳ trường kiếm kia thu hồi.

Kế tiếp, Hoàng Dật đưa mắt đặt ở phía trên cái lệnh bài kia, lệnh bài kia chính là một kiện vật phẩm mà Khai Quang Sư kia vô pháp khai quang, đã đạt đến tầng thứ bảo vật, xem ra là cần dùng phương pháp đặc thù mới có thể khai quang.

Hoàng Dật vừa nhặt lên vừa nhìn, lệnh bài này toàn thân màu vàng đất, giống như là màu của đất vậy, phía trên điêu khắc một cái đồ án, tựa hồ là một mảnh hình dáng đại lục.

Nó lộ ra tin tức duy nhất, chính là một cái danh xưng vật phẩm ——« Đại Lục Thủ Hộ Giả Chi Lệnh », ngoài ra liền cái gì cũng không có. Xem ra phải đi thành phố lớn, tìm cao cấp Khai Quang Sư giám định.

Hoàng Dật trực tiếp đem lệnh bài này thu vào trữ vật giới chỉ.

"Tốt lắm, đem những thứ đồ này đều mang đi đi! Một khoản tiền bạc lớn như vậy, không biết cụ thể có bao nhiêu" Hoàng Dật hướng Bá Vương nói, trước mắt những tài phú này, hẳn bây giờ còn không cách nào tính toán ra, chỉ có thể mang về cho thủ hạ Tiểu Mê Đồ thống kê.

"Miếu Sát, chúng ta tựa hồ còn quên mất một chuyện." Bá Vương nói qua, lắc lắc trong tay mười cái chìa khóa kỳ dị mang theo dòng điện kia.

"Đúng vậy! Ta cũng đang suy nghĩ cái vấn đề này." Hoàng Dật nói qua, quay đầu nhìn quanh cái bảo tàng thất này một lần, nói, "Chúng ta đoạn đường này đi tới, không có nhìn thấy bất kỳ cánh cửa mang khóa nào, bây giờ nơi này đã là điểm cuối, mười cái chìa khóa này không có chỗ dùng a!"

"Như vậy đi, chúng ta 500 người phân tán ra, ở bên trong bảo tàng này cẩn thận tìm tòi một lần nữa, xem một chút có phải hay không có cái cơ quan gì, chúng ta nơi này có một nhóm người có năng lực am hiểu phương diện cơ quan này." Bá Vương nói.

"Ừ, chỉ có thể tìm như vậy, không có biện pháp khác." Hoàng Dật gật đầu một cái, năng lực Khứu Bảo của hắn cũng phát hiện, bên trong cái bảo tàng này đã không có chỗ cất giấu đồ, tất cả bảo bối đều đã bị bọn hắn khám phá xong rồi. Nếu quả thật có ám thất mật đạo, như vậy bên trong chứa thứ gì đây?

Dần dần, người chơi phụ trách thu thập bảo bối, đã đem những bảo bối này toàn bộ thu vào, toàn bộ ánh sáng của bảo vật trong thạch thất nhất thời tiêu tán, không còn tình cảnh tràn ngập ánh kim như trước nữa.

"Kế tiếp, mọi người tản ra, đi khắp nơi tìm một chút xem có hay không các

loại địa phương như cửa ngăm mật đạo, mười cái cái chìa khóa này chúng ta cái dùng không được a." Lúc này, Bá Vương giơ giơ lên mười cái cái chìa khóa trong tay, hướng mọi người nói.

"Mười cái cái chìa khóa?" Chính tại lúc này, Quỷ Vân Chi Ngữ giống như là chợt nhớ tới cái gì, "Mấy cái chữ này giống như đã xuất hiện qua một lần. Trước chúng ta đạt được Lôì Đình Tả Thủ trong cái thạch thất đó, có mười cây cây cột, mười cái chìa khóa này có thể hay không cùng mười cây cột đá kia có liên quan?"

Mọi người chuyển ý niệm, nhất thời cảm thấy cái suy đoán này cũng có lý.

"Vậy chúng ta mau đi qua nhìn một chút." Kế tiếp, tất cả mọi người đều bắt đầu theo đường cũ trở về.

Dần dần, mọi người trở lại trong thạch thất trước kia, tìm được mười cây cây cột kia.

Mọi người cẩn thận tìm tòi một cái, rất nhanh, tại đáy mỗi một cây cột phát hiện một cái lỗ khóa thật nhỏ, cư nhiên cùng mười cái chìa khóa kia lại vừa khít!

"Mở ra xem một chút!" Bá Vương lập tức đem chìa khóa phân phát xuống, mọi người rất nhanh cắm chìa khóa vào, xoay một cái.

"Ầm!" Lúc chìa khóa cắm vào cây cột đá cuối cùng, toàn bộ thạch thất đột nhiên bắt đầu lay động kịch liệt, sau đó đại địa bắt đầu trầm xuống, phảng phất như động đất vậy, như muốn chìm sâu xuống đất vậy.

Dần dần, mọi người chìm vào trong bóng tối, trong lòng mỗi người đều là một mảnh nghi ngờ, không biết kế tiếp đến tột cùng sẽ thông đi nơi nào.

Rốt cuộc, trước mắt bắt đầu xuất hiện ánh sáng, tình cảnh bốn phía càng ngày càng rõ ràng, trước mắt xuất hiện một cái phòng lớn hơn dưới đất!

Trong cái phòng dưới đất kia, là một đài cơ khí phức tạp, mơ hồ lóe ra từng

đạo điện quang, tựa hồ là hăng cơ khí nào đó vậy.

"A! Nơi này lại là nhà máy tạo năng lượng! Chúng ta phát tài rồi! Chúng ta phát tài rồi!" Chính tại lúc này, đám người đột nhiên tuôn ra tiếng hét chói tai của một người chơi.

"Thế nào?" Bá Vương quay đầu nhìn tên người chơi kia một chút, biểu tình có chút nghi ngờ. Hoàng Dật cũng quay đầu nhìn tên người chơi kia một chút.

Bên trong xái Mạo Hiểm Đoàn này, các dạng nhân tài đều có, am hiểu các loại năng lực, rất rõ ràng, cái người chơi mới vừa hét lên đó phát hiện cách dùng loại thạch thất này.

Lúc này, tên người chơi kia nhìn Bá Vương một chút, lại nhìn Hoàng Dật một chút, thờ bình thường một cái, tâm tình kích động, nói: "Là như vậy, ta tên là Huy Dao Trảm Hồng Trần (cũng là tên của chương trước nhưng không liên quan gì đến nội dung chương trước =))), trừ là thành viên Mạo Hiểm Đoàn, ta còn là một người chơi chức nghiệp sinh hoạt bộ hậu cần. Trước kia ta thu được một cái kỳ ngộ, học được một môn kỹ nghệ sinh hoạt hiểm thấy, đó chính là chế tạo Năng Lượng Thạch! Cá nhân chế tạo Năng Lượng Thạch có công nghệ cùng xưởng công nghệ, cá nhân công nghệ cần tiến hành trong hoàn cảnh có điện cao thế, ta sau đó tìm rất lâu, nhưng thủy chung không có tìm được hoàn cảnh như vậy, cũng không có tìm được dụng cụ cùng thiết bị loại này. Mà bây giờ cái thạch thất này, chính là nhà máy tạo năng lượng cường đại hơn, có thể dùng chế tạo đại lượng Năng Lượng Thạch!"

"Chế tạo Năng Lượng Thạch?" Mọi người hít một hơi, Năng Lượng Thạch trân quý không cần nhiều lời, kỹ năng cao cấp nhất trên căn bản đều phải dùng giá trị năng lượng phóng ra, mà sản xuất Năng Lượng Thạch rất ít, là một loại vật liệu chiến lược cực kỳ hiếm hoi.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 380: Nhà Máy Tạo Năng Lượng

Cho dù là Hoàng Dật, bây giờ trong trũ vật giới chỉ cũng chỉ có một khối Năng Lượng Thạch, đây là lần trước hần sáng lập kỷ lục thế giới Chúng Thần Chi Thập tầng thứ 80 mới lấy được, đến bây giờ đều không dùng.

Trước hần đã từng có rất nhiều Năng Lượng Thạch, ở bên trong bảo tàng Hoàng Kim Thánh Long thu được một nhóm, giết chết Hắc Lang sau đó lại đạt được một nhóm, tuy đạt được nhưng sau đó vẫn không dùng. Mà trước đó, hần mỗi ngày đều dùng Thời Gian Chi Nhân nhìn tỷ lệ thành công của Chiến Hồn, dần dần tiêu hao hết tất cả Năng Lượng Thạch.

Bây giờ, vật liệu chiến lược mà hần thiếu nhất chính là Năng Lượng Thạch, không chỉ hần, mà người trên toàn thế giới đều thiếu, Năng Lượng Thạch nhiều hơn nữa đều không đủ dùng.

Mấy tháng trước, người chơi Mĩ Quốc « Hòa Long » chế tạo ra khối Năng Lượng Thạch đầu tiên trên thế giới, đã đưa tới oanh động rất lớn, Hoàng Dật lúc ấy liền muốn học được loại phương pháp chế tạo Năng Lượng Thạch này, nhưng sau đó một mực không có được công nghệ chế tạo trên phương diện này. Không nghĩ tới bây giờ trong cái đoàn đội này, lại có người có năng lực như thế.

Huy Dao Trảm Hồng Trần nhìn cái công xưởng trước mắt này, hơi rung giọng nói: "Trên thế giới người thứ nhất chế tạo ra Năng Lượng Thạch, là người chơi nổi tiếng Hòa Long của Mĩ Quốc, nhưng hần cũng là công nghệ cá nhân, tương đương với một cái xưởng nhỏ, mà trước mặt chúng ta chính là một cái công xưởng! Cả hai cái có kích thước khác biệt một trời một vực, theo ta được biết, đây cũng là cái công xưởng năng lượng đầu tiên trên thế giới."

"Vậy người cảm thấy, lấy kích thước công xưởng này, sản lượng Năng Lượng Thạch có thể đạt tới bao nhiêu?" Hoàng Dật lập tức hỏi.

Huy Dao Trảm Hồng Trần nhìn quanh thạch thất một lần, đánh giá một phen, nói: "Nơi này vừa lúc có 100 máy, nếu như có đầy đủ nguyên liệu, một ngày như vậy có thể chế tạo 100 khối Năng Lượng Thạch cấp C, mỗi khối gia tăng 3000 điểm năng lượng. Nếu như là chế tạo Năng Lượng Thạch cấp thấp, vậy có thể chế tạo nhiều hơn "

"100 khối Năng Lượng Thạch cấp C, như vậy mỗi ngày chính là sản xuất 300.000 điểm giá trị năng lượng, cái này đã lớn vô cùng." Hoàng Dật gật đầu một cái, tiếp tục hỏi: "Chế tạo một khối Năng Lượng Thạch tiêu hao nguyên liệu đại khái trị giá bao nhiêu?"

Huy Dao Trảm Hồng Trần lắc đầu một cái, đáp: "Dựa theo công nghệ ta hiểu đến xem. Một khối Năng Lượng Thạch cấp C, cần tiêu hao Vân Mẫu Thạch, Lôi Thạch, Kim Lân Phấn, Băng Lam Thủy, vân vân... hơn mười nguyên liệu, có một ít nguyên liệu ở khối đại lục này của chúng ta là cực kỳ hiếm thấy, bình thời cũng không có chỗ dùng, không có người mua, cũng không có người bán, phòng đấu giá cũng không có. Cần vượt núi băng đèo đi tìm để khai thác. Dĩ nhiên, các quốc gia còn lại trên đại lục có lẽ có bán, nhưng chúng ta bây giờ còn không mua được, toàn thế giới chỉ có Thái Dương công hội có thể vượt biển mua bán, khối thị trường này tùy ý bọn họ lũng đoạn, có thể muốn giá trên trời. Cho nên giá trị nguyên liệu ta cũng rất khó tính toán. Dù sao có chút nguyên liệu không có giá cố định."

"Thái Dương công hội sao?" Hoàng Dật gật đầu một cái, khóe miệng lộ ra nụ cười ý vị thâm trường, nói: "Như vậy đi, chúng ta bây giờ trước tiên ở trong phạm vi đại lục lục soát hết thấy nguyên liệu có thể chế tạo Năng Lượng Thạch, chỉ cần giá cả không phải là quá cao, chúng ta đều có thể chịu đựng. Nếu như bây giờ không thu được loại nguyên liệu này, như vậy chúng ta để lại tin tức. Nói thay mặt hợp tác làm Năng Lượng Thạch, điều kiện là chia đều 5 - 5, bọn hắn cho nguyên liệu 100 viên Năng Lượng Thạch, như vậy sau khi chúng ta tạo

ra, tự mình cầm năm mươi viên, cho bọn hăn năm mươi viên, nói vậy sẽ có rất nhiều người hứng thú."

Bá Vương cũng gật đầu một cái, nói: "Không tệ. Bình thường người chơi nhất chuyển sử dụng đại chiêu nghề nghiệp cũng cần Năng Lượng Thạch, loại vật này là càng phát ra càng hút hàng, trước mắt chúng ta nắm giữ một cái công xưởng năng lượng duy nhất, bọn hăn chỉ có thể hợp tác với chúng ta."

Lúc này, Hoàng Dật quay đầu nhìn một chút Huy Dao Trảm Hồng Trần, nói: "Kế tiếp người đảm nhiệm phụ trách cái công xưởng này. Ta gọi người phụ trách bộ hậu cần Tiểu Mê Đồ đưa một ít nhân thủ tới giúp người, người có chuyện gì có thể trực tiếp hướng Tiểu Mê Đồ hồi báo. Sau này muốn người để tâm nhiều một chút, cái công xưởng này rất trọng yếu, là một cái sản nghiệp trọng yếu của công hội chúng ta sau Địa Long Cốc."

"Tốt. Đa tạ đại ca." Huy Dao Trảm Hồng Trần trong lòng mừng rỡ nói, hăn bây giờ lập tức tương đương với một bước lên trời, biến thành một cái cao tầng công hội. Cao tầng công hội có tất cả phúc lợi, tỷ như phương diện phân phối trang bị, giống như lúc trước phát hiện truyền kỳ trang bị « Lôi Vương Điện Thuần », Hoàng Dật liên tục tiếp phân cho Quỷ Vân Chi Ngữ, rồi sau đó phát hiện cây trường kiếm truyền kỳ kia, chính là mang về phân phối cho phó bản đoàn đoàn trưởng - Sĩ Đồ. Những người còn lại cũng chỉ có thể phân cho một ít độ cống hiến, đi kho hàng công hội đổi lấy thứ khác.

Hoàng Dật vỗ vỗ bả vai Huy Dao Trảm Hồng Trần, quay đầu nhìn một chút cái công xưởng đầy mong đợi này. Bên trong cái bảo tàng Reitzes này, bảo tàng lớn nhất chính là cái Lôi Đình Tả Thủ kia cùng cái công xưởng này, cái công xưởng này là một cái sản nghiệp hoàn toàn có thể đánh đồng với Địa Long Cốc.

Địa Long Cốc nhật tiến đấu kim, cuồn cuộn không ngừng vì Anh Hùng Công Hội cung cấp tiền bạc, mà tiềm lực của cái công xưởng này, thậm chí so với Địa Long Cốc có thể còn lớn hơn. Dù sao tọa kỵ bên trong Địa Long Cốc chẳng qua là cấp bốn, người chơi cấp bậc chủ lưu vượt qua giai đoạn này, vậy thì không có

ai đi Địa Long Cốc bắt tọa kỵ, đến lúc đó Địa Long Cốc cũng chưa không còn bao nhiêu giá trị. Mà Năng Lượng Thạch sẽ không bị đào thải, cái công xưởng này có thể bắt đầu một mực làm việc.

Đến đây, lần tìm bảo này kết thúc mỹ mãn, kế tiếp, Hoàng Dật sẽ phải một mình đi đối mặt tên bán thú nhân Thiên Vực cường giả Thị Huyết Giả. Man Thiên kia.

"Tốt lắm, các vị, ta phải rời đi trước mấy ngày, chờ ta tránh thoát tên Thiên Vực bán thú nhân kia đuổi giết, ta sẽ lần nữa trở lại." Lúc này, Hoàng Dật hướng toàn đoàn nói.

Lần này, mọi người mới vừa rời còn rất hưng phấn, nhất thời trở nên có chút ngưng trọng, ân cần nhìn Hoàng Dật.

"Miếu Sát, bảo trọng, chúng ta chờ người trở lại." Bá Vương vỗ vỗ bả vai Hoàng Dật, cặp mắt đục ngầu nhìn Hoàng Dật, giống như một lão nhân đang khích lệ một người trẻ tuổi vậy.

Hoàng Dật gật đầu một cái: "Chúng ta đi thôi, lưu mấy người canh giữ ở lối vào bảo tàng, trở về gọi Tiểu Mê Đồ an bài mấy cái trận pháp sư tới sửa Truyền Tống Trận, để cho nơi này nổi thẳng Long Đô."

Kế tiếp, mọi người bắt đầu dựa theo đường cũ trở về, đi ra khỏi bảo tàng, lưu lại mấy người ở lại canh giữ, tất cả mọi người đều đi thành phố "Xích Giang Thị" trước.

Sau khi đến thành phố này, Hoàng Dật giống như mọi người tách ra, không có truyền tống trở về Long Đô nữa.

Lúc này, ánh trăng chiếu xuống, mang theo tinh quang rực rỡ nhàn nhạt, xinh đẹp cực kỳ. Xích Giang Thị cùng Long Đô kích thích không sai biệt lắm, chừng trăm vạn dân số, là thành phố có kích thước tương đối lớn, trên đường phố nhộn nhịp. Hoàng Dật bình tĩnh đi ở trong đám người, hướng phòng đấu giá Xích

Giang Thị đi tới.

"Vị tiên sinh này, xin hỏi có thể giúp gì cho ngài?" Đi tới phòng đấu giá, một cái sứ giả lập tức hướng Hoàng Dật tiến lên đón.

"Gọi các Khai Quang Sư tốt nhất phòng đấu giá của người tới, ta có một thứ bảo bối cần hẳn giám định." Hoàng Dật nói qua, lấy ra một tấm thẻ màu tím, đây là Tử Toàn Tạp tôn quý nhất trong tất cả phòng đấu giá của đại lục, là người phụ trách phòng đấu giá của Thiên Đài Thành - Thiển Chiết phát cho hẳn, có thể ở phòng đấu giá bất kỳ trong thành phố có được phục vụ tốt nhất.

"A! Khách quý cho mời!" Người hầu kia nhìn thấy Tử Toàn Tạp, giọng nói lập tức trở nên vô cùng cung kính, không tự chủ thấp cúi đầu, bắt đầu dẫn Hoàng Dật đi về phía trước.

"Tiên sinh, xin chờ một chút một, ta đây đi gọi ngay Khai Quang Sư tốt nhất phòng đấu giá chúng ta tới." Tên người hầu kia đem Hoàng Dật mang tới đại sảnh khách quý, lập tức rời đi nơi này.

Kế tiếp, Hoàng Dật từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra khối "Đại Lục Thủ Hộ Giả Chi Lệnh" mới vừa lấy được trong bảo tàng kia, tinh tế lục lợi trong tay, cảm giác đầy nặng của loại lịch sử rất xưa từ trong tay truyền tới, phảng phất vượt qua mênh mông thời không lịch sử.

Khối này lệnh bài nghe tên cũng rất không bình thường, hơn nữa Bạch Long Vương cũng đã nói, Reitzes ở thời điểm một vạn năm trước, đã từng là thủ hộ giả mảnh đại lục này.

Liên quan tới loại tin tức "Thủ hộ giả" này Hoàng Dật cũng đã nghe nói qua, người chơi lãnh tụ Ai Cập —— Pháp Lão Vương là người chơi đầu tiên trên thế giới là thủ hộ giả, hẳn thu được một cái kỳ ngộ, trở thành thủ hộ giả đại lục Ai Cập, dẫn phát Hệ Thống Thông Báo.

Thủ hộ giả ở trong đại lục này có một ít thuộc tính thêm vào, hơn nữa thủ hộ

giả còn có một cái năng lực vô cùng đặc thù —— vì đại lục này đổi tên. Trước mắt toàn thế giới chỉ có Pháp Lão Vương thu được tư cách thủ hộ giả, hẳn đem danh xưng dành riêng đại lục Ai Cập đổi thành Pháp Lão Đại Lục, đây là được hệ thống thừa nhận, hệ thống ban bố thông báo cũng sẽ lấy tên Pháp Lão Đại Lục, cái này vì Pháp Lão Vương mang đến vinh dự dẫu cao chưa từng có. Dành riêng một cái quốc gia đại lục, lại lấy tên của một người tới làm tên, loại này vinh dự đơn giản là chí cao vô thượng.

Hoàng Dật không biết cái Đại Lục Thủ Hộ Giả Chi Lệnh này, cùng Pháp Lão Vương cái loại thủ hộ giả đó có phải hay không cùng khái niệm, cần chờ Khai Quang Sư khai quang mới thấy được.

"Chi nha!" Chính tại lúc này, cửa đại sảnh khách quý được mở ra, từ bên ngoài đi tới một lão đầu mang theo mắt kiếng thủy tinh, dáng vẻ ước chừng chừng năm mươi tuổi, tinh thần phấn chấn, ánh mắt lấp lánh.

Vị lão đầu này nhìn thấy Hoàng Dật, lập tức cung kính nói: "Vị khách quý này, ta là thủ lĩnh phòng đấu giá Xích Thủy thành Khai Quang Sư - Wright, xin hỏi có gì cần ta ra sức?"

"Xin giúp ta khai quang cho lệnh bài này!" Hoàng Dật nói qua, hướng Wright giơ lên cái lệnh bài trong tay kia.

"Hả? Cái này, đây là Đại Lục Thủ Hộ Giả Chi Lệnh!" Wright chỉ nhìn lệnh bài kia một cái, liền nhất thời kinh hô một tiếng, trong nháy mắt liền nhận ra được.

Hắn quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, cả kinh nói, "Người lại lấy được loại vật này, ta khối đại lục này của chúng, đã có một vạn năm không có xuất hiện qua những thứ này a!"

Nói xong, Wright lập tức kích động đi lên trước, nhận lấy cái lệnh bài trong tay Hoàng Dật, cẩn thận lục lọi trong tay, cảm thụ kia cổ khí tức đặc biệt, hẳn nhắm hai mắt lại, tựa hồ có loại cảm giác trở về này.

"Cái này đúng là từ trước tới nay, vật phẩm cao cấp nhất ta khai quang qua." Wright kích động nói một tiếng, sau đó tay của hắn hướng lệnh bài kia một cái, một đạo ánh sáng nhất thời chìm vào trong cái lệnh bài kia.

Ngay sau đó, cái lệnh bài kia ánh sáng đại trướng, vốn là lệnh bài không tầm thường chút nào, lập tức biến thành một quả lệnh bài lập lòe kim quang, cái loại ánh sáng đó tràn đầy khí tức tôn quý, đem toàn bộ phòng khách quý chiếu sáng, có loại cảm giác bùng nổ sinh sôi.

Hoàng Dật đưa tay nhận lấy cái lệnh bài hoàn toàn mới này cái, lần nữa nhìn một chút ——

« Đại Lục Thủ Hộ Giả Chi Lệnh » (vật phẩm đặc thù)

Sau khi sử dụng, có thể tiếp thay vị trí Lôi Vương.Reitzes, trở thành thủ hộ giả mới của đại lục này.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 381: Đổi Tên Đại Lục

"Xem ra đại lục chúng ta, sắp nghênh đón một vị thủ hộ giả mới." Wright nhìn Hoàng Dật, ánh mắt hơi có chút khó có thể tin, không nghĩ tới tự mình lại có thể chứng kiến thời khắc lịch sử này.

Hoàng Dật sờ khối Đại Lục Thủ Hộ Giả Chi Lệnh kia trong tay, trong lòng suy tư, một khi dùng khối lệnh bài này, vậy liền đem hắn trở thành người chơi thủ hộ giả như Pháp Lão Vương vậy, thủ hộ mảnh đại lục này, có một ít quyền lợi cùng trách nhiệm.

Trước đây không lâu, lấy dấu hiệu Thái Dương công hội chế tạo ra viên dương đại hạm, toàn thế giới đã tiến vào thời đại nhảy qua đại lục, tương lai nhất định sẽ có thật nhiều người chơi ngoại quốc đi tới mảnh đại lục này, hẳn cái thủ hộ giả này có thể nói chính là thời điểm lớn lên.

"Tôn kính khách quý, mời lập tức sử dụng Đại Lục Thủ Hộ Giả Chi Lệnh đi!" Wright nhìn Hoàng Dật, mong đợi nói.

"Ừ, bất quá trước khi làm, ta phải thối lui ra công hội." Hoàng Dật nói qua, lập tức mở ra quyền hạn công hội tối cao, chuyển giao vị trí cao nhất cho Tần Thời Vũ, sau đó lựa chọn thối lui ra Anh Hùng Công Hội.

Cái công hội này là đích thân hắn sáng tạo, cao tầng bên trong trên căn bản cũng từ một tay hắn cất nhắc, Long Đô, cảng khẩu, Địa Long Cốc, Phong Đô, công xưởng năng lượng những thứ sản nghiệp này căn bản đều là bởi vì hắn mới xuất hiện. Đối với Anh Hùng Công Hội, hẳn có thể nói là ấu tâm lịch huyết, nhưng bởi vì lệnh truy sát của chủng tộc bán thú nhân, hắn chỉ có thể chặt vật thối lui ra Anh Hùng Công Hội, để tránh để cho hơn mười triệu người chơi trong

công hội bị dính líu.

Sau một khắc, trong thiên địa vang lên một cái âm thanh ——

« đại lục thông báo »: « Sát Thần » từ chức hội trưởng Anh Hùng Công Hội, thối lui ra Anh Hùng Công Hội.

Đây là đại lục thông báo, Anh Hùng Công Hội đứng hàng top 10 của đại lục công hội, Hoàng Dật lại là một cái nhân vật đỉnh đỉnh đại danh, lại đi làm loại đại sự như thế này. Cho nên hệ thống ban bố một cái đại lục thông báo, báo cho toàn bộ người chơi Trung Quốc.

Lúc này đang là ban đêm, là thời gian online cao điểm, tổng cộng có hơn mười ức người chơi Trung Quốc nghe được cái âm thanh thông báo này.

Một khắc kia, tất cả mọi người hơi ngẩn ra, lần đầu tiên xuất hiện người sáng lập tự mình rời đi công hội tự tay khai sáng!

Lúc trước, coi như là thời điểm Đào Phong ẩn lui, đều không có lựa chọn rời đi công hội Hiên Viên Thị, hẳn chẳng qua là giao chức vị cao nhất cho Vân Tứ Hải, tự mình vẫn như cũ là một thành viên công hội Hiên Viên Thị, chẳng qua là không tham dự nữa bất cứ chuyện gì mà thôi. Bây giờ, Hoàng Dật làm là phải ác hơn, trực tiếp rời đi Anh Hùng Công Hội.

"Ha ha! Miếu Sát rốt cuộc cũng sợ. Đoán chừng hẳn sợ Thiên Vực cường giả tới đuổi giết, sẽ làm cho Anh Hùng Công Hội bị dính líu, cho nên mới thối lui ra khỏi Anh Hùng Công Hội. Ta đã sớm nói, theo bản thú nhân chúng ta đối nghịch, là không có kết quả tốt! Coi như người là Sát Thần, ở trước mặt Thiên Vực cường giả của chúng ta. Cũng phải cúi đầu như thường!"

"Nói như vậy, Miếu Sát vẫn có chút nghĩa khí, lựa chọn để cho mình chịu đựng một mình, cũng không để cho công hội bị tổn thất."

"Cũng không nhất định, đoán chừng là tất cả mọi người trong Anh Hùng

Công Hội đều chê hăn, sợ hăn liên lụy đến công hội, cho nên xa lánh hăn. Đuổi hăn đi ra!"

"Ai nói, Anh Hùng Công Hội là một trong những công hội đoàn kết nhất, bọn hăn đều rất kính yêu Miếu Sát đây! Đoán chừng Miếu Sát rời đi Anh Hùng Công Hội, liền có thể buông tay đi đối phó Thiên Vực cường giả."

Trong lúc nhất thời, toàn bộ đại lục nghị luận ầm ỉ, đối với việc Hoàng Dật thối lui ra Anh Hùng Công Hội toát ra các loại các dạng suy đoán, nhưng tất cả mọi người đều đoán được một chút, đó chính là chuyện này cùng Thiên Vực cường giả đuổi giết có quan hệ trực tiếp.

Từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói. Lần này Hoàng Dật có chút chật vật cùng yếu thế, tương đương với bị buộc đuổi ra khỏi nhà, dĩ vãng chưa từng có, từ trước đến nay thế nhưng lần đầu tiên bị nghẹt.

...

"Hả? Chẳng lẽ, chẳng lẽ người chính là Sát Thần?" Lúc này, Wright nhìn chằm chằm Hoàng Dật, hơi kinh hãi!

Trước hăn chỉ biết là Hoàng Dật là khách quý Tử Toàn Tập, nhưng không biết thân phận cụ thể. Bây giờ nghe cái âm thanh thông báo này, hăn mới biết Hoàng Dật chính là tên Sát Thần bị Thánh Địa Bán Thú Nhân đuổi giết!

"Người đạt được khối Đại Lục Thủ Hộ Giả Chi Lệnh này, có thể nói chính là đúng lúc a!" Wright nhìn Hoàng Dật, cảm thán một tiếng." Thân phận Đại Lục Thủ Hộ Giả sẽ có một ít đặc quyền đối với người, ở trong tràng đuổi giết đưa đến tác dụng trợ giúp vô cùng trọng đại."

"Phải không? Thử một chút thì biết." Hoàng Dật nói qua, lập tức lựa chọn sử dụng cái « Đại Lục Thủ Hộ Giả Chi Lệnh » kia.

Chỉ một thoáng, lệnh bài màu vàng kia nhất thời ánh sáng đại trướng, hòa

thành một đạo kim quang sáng chói, chìm vào trong cơ thể Hoàng Dật.

Sau một khắc, toàn đại lục lần nữa vang lên một tiếng thông báo ——

"« đại lục thông báo »: « Sát Thần » sử dụng Đại Lục Thủ Hộ Giả Chi Lệnh, trở thành đại lục thủ hộ giả."

Lúc này, mọi người đang nghị luận thông báo trước kia, nghị luận Hoàng Dật tại sao phải chặt vật thối lui ra Anh Hùng Công Hội, nhưng bây giờ, một tiếng thông báo mới làm bọn họ hoàn toàn thức tỉnh!

Hai tiếng thông báo này giống như biết trước để thiết kế vậy, vang lên ở thời điểm mọi người kinh ngạc nhất!

"Thì ra là Miếu Sát căn bản cũng không có cúi đầu, hãn thối lui ra Anh Hùng Công Hội, chỉ là vì trở thành Đại Lục Thủ Hộ Giả cường đại hơn!"

"Hoặc hãn căn bản không có đem thân phận Anh Hùng Công Hội hội trưởng coi ra gì, hãn ngay cả Đại Lục Thủ Hộ Giả cũng có thể lên làm, huống chi là một cái hội trưởng công hội."

"Đúng vậy! Hãn mất đi một cái công hội, lại lấy được một mảnh đại lục!"

"Ta đã nói rồi, Sát Thần làm sao sẽ cúi đầu đây? Trước phong cách hãn làm việc chính là từ trước đến nay chưa từng có, cho tới bây giờ không có cúi đầu qua, lần này nhất định cũng không ngoại lệ."

...

Lúc này, Hoàng Dật cảm giác được từ trong cơ thể nhiều hơn một cổ lực lượng, mơ hồ cùng đại địa dưới chân cảm nhận được nhau.

« Hệ Thống Đề Kỳ »: người thu được kỹ năng « Giám Sát Chi Nhãn ».

« Hệ Thống Đề Kỳ »: người trở thành đại lục thủ hộ giả, thu được danh hiệu

Đại Lục Thủ Hộ Giả.

« Hệ Thống Đề Kỳ »: người có một lần cơ hội đổi tên đại lục này.

Hoàng Dật lập tức nghe được ba tiếng Hệ Thống Đề Kỳ, một là kỹ năng, một là danh hiệu, còn có một cái tính là quyền lợi một lần.

Hắn lập tức mở ra bảng kỹ năng, nhìn lướt qua, phát hiện mới vừa mới lấy được kỹ năng « Giám Sát Chi Nhân ».

« Giám Sát Chi Nhân »: có thể ở trong phạm vi đại lục, căn cứ tên một nhân vật, tìm thấy được vị trí của hắn, cooldown 15 ngày.

Kỹ năng này là một kỹ năng phụ trợ, nghiêng về truy tung, đối với chiến đấu mà nói không có gì trợ giúp trực tiếp, nhưng là ở một ít tình huống đặc biệt, có thể dùng được.

Trước hình thái bán thú nhân của Hoàng Dật, có một cái kỹ năng truy tung tên là « Truy Tung Khứ Giác », so sánh với « Giám Sát Chi Nhân » vừa mới lấy được, Truy Tung Khứ Giác có thể thường xuyên sử dụng, hạn chế là cần đạt được mùi của đối phương. Mà « Giám Sát Chi Nhân » không cần đạt được mùi của đối phương, chẳng qua là cooldown quá dài thôi, một tháng chỉ có thể sử dụng hai lần.

Kế tiếp, Hoàng Dật tự mình nhìn một chút cái danh hiệu "Đại Lục Thủ Hộ Giả" này. Trong người hắn phân biệt, đã có cá ba cái biệt xưng tương tự, một là hệ thống công nhận ban cho tên « Sát Thần » nổi tiếng thế giới, một là bảy Đại Ma Vương ban cho hắn nick « Sát Lục Chi Vương », bây giờ lại thêm một cái danh hiệu « Đại Lục Thủ Hộ Giả ».

Bất quá hai cái biệt xưng trước đều không có mang đến bất kỳ thuộc tính gì tăng lên, chỉ chỉ là tượng trưng, mà bây giờ cái danh hiệu « Đại Lục Thủ Hộ Giả » này, lại có thuộc tính nhất định.

« Đại Lục Thủ Hộ Giả »——

Thể chất, lực lượng, tốc độ, trí lực tăng lên 500 điểm.

Có thể sử dụng tất cả Truyền Tổng Trận công cộng trong thành phố trên đại lục, không cần kích hoạt.

Có thể tùy ý tiến vào tất cả thành phố công cộng trên đại lục, không cần nộp lệ phí vào thành.

Có hiểu biết tất cả ngôn ngữ chủng tộc lưu thông trên đại lục.

Có thể thiết trí bốn cái thủ hộ tướng quân, mỗi vị thủ hộ tướng quân trừ quyền lợi con bên ngoài, đều đạt được tất cả quyền lợi của Đại Lục Thủ Hộ Giả, tư cách thủ hộ tướng quân có thể tùy thời triệt tiêu.

Có thể cười tọa kỵ trong thành phố.

Có thể ở trong thành phố giết người, mà không bị thủ vệ binh truy nã, nhưng ở mỗi thành phố số lượng người bị giết không vượt qua năm người.

Ở trong phạm vi đại lục, lúc chiến đấu cùng nhân vật bên ngoài đại lục, có thể tăng lên 5% toàn thuộc tính, cho đến chiến đấu kết thúc.

Ở trong phạm vi đại lục, lúc bị nhân vật bên trong đại lục công kích, phe địch toàn thuộc tính -5%, cho đến chiến đấu kết thúc.

...

Hoàng Dật một đường nhìn tới một chút, cái thuộc tính danh hiệu thủ hộ giả này, phần lớn đều là một ít phương diện quyền lực, đối với phương diện chiến đấu tăng lên tương đối ít. Bất quá dù vậy, cái danh hiệu Đại Lục Thủ Hộ Giả này, cũng đủ để cho người ta tranh đến bể đầu.

"Sát Thần, chúc mừng người trở thành đại lục thủ hộ giả của chúng ta a, từ đó

người liên chân chính có thân phận tôn quý." Wright hâm mộ nhìn Hoàng Dật chăm chăm, chúc mừng một tiếng.

"Đại Lục Thủ Hộ Giả là duy nhất sao?" Hoàng Dật suy nghĩ một chút, tiếp tục hỏi.

"Không phải là duy nhất, nhưng muốn đạt được danh hiệu Đại Lục Thủ Hộ Giả, sẽ vô cùng vô cùng khó khăn, hoặc giả nhìn khắp đại lục của chúng ta, cũng chỉ có một vị thủ hộ giả là người mà thôi." Wright lắc lắc đầu nói, trong giọng nói không ôm hy vọng đối với người khác đạt được danh hiệu thủ hộ giả.

Lúc này, Wright chột sờ sờ cằm, nói: "Sát Thần, người bây giờ có thể cho đại lục chúng ta một cái mới tên, người chuẩn bị lấy tên gì đây?"

"Tên mới sao?" Hoàng Dật suy nghĩ một hồi, nói: "Đặt tên sẽ không quá khó khăn, tùy tiện lấy một cái là được."

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức lựa chọn sử dụng cơ hội đổi tên đại lục.

« Hệ Thống Đề Kỳ »: xin điền vào danh xưng mới của đại lục này, danh xưng mới không phải quá kỳ quái, không thể sử dụng tên thô tục hoặc là ký tự khác thường.

Cái Hệ Thống Đề Kỳ này cùng Hoàng Dật suy nghĩ, gọi là không thể dùng cái gì như "Trấu tre đại lục", "Đứt cáp đại lục" "Trời ơi, mau nhìn, cá mập lại cắn cáp kia đại lục!" loại tên rất kỳ dị này.

Kế tiếp, Hoàng Dật không có do dự gì, nói thẳng: "Anh Hùng Đại Lục."

« Hệ Thống Đề Kỳ »: đổi tên thành công!

Sau một khắc, trong thiên địa lần nữa vang lên một cái âm thanh mênh mông xa xa, vang dội toàn bộ Thế Giới Thứ Hai ——

"« Hệ Thống Thông Báo »: dành riêng cho khu Trung Quốc, Đại Lục Thủ Hộ

Giả « Sát Thần » đem đại lục này đổi tên là « Anh Hùng Đại Lục », tưởng thưởng danh vọng 1000 điểm."

Hai tiếng thông báo trước kia chẳng qua là đại lục thông báo, chỉ có người chơi Trung Quốc nghe thấy, nhưng một tiếng thông báo này cũng là vang dội toàn thế giới, vô luận là người quốc gia nào đều nghe được, bao gồm Thánh Địa Bán Thú Nhân trung ương đại lục!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 382: Chỉ Cần Có Dũng Khí, Người Người Đều Là Anh Hùng

Trung ương đại lục, Thánh Địa Bán Thú Nhân, Thị Huyết Thánh Sơn.

Thị Huyết Thánh Sơn là một tòa Thánh sơn của Thánh Địa Bán Thú Nhân, huyết vụ màu bay đỏ quanh năm, từ dưới chân núi nhìn sang, Thánh sơn cao vút trong mây kia bị bao phủ bởi một mảnh khói mù màu đỏ như máu, mơ hồ, nhìn không rõ lắm.

Bất quá, huyết vụ của Thị Huyết Thánh Sơn kia, cũng là một mực nghịch lưu mà lên, hướng đỉnh núi hội tụ, phảng phất chỗ đó có một con hoang cổ cự thú đang quanh năm hấp thu cái cổ huyết vụ này vậy. Tình cảnh này, không khỏi để cho người ta muốn đi lên để tìm tòi đến tận cùng đỉnh núi, thế nhưng chút người tự tiện xông vào, đều không có đi ra.

Lúc này, ở đỉnh núi Thị Huyết Thánh Sơn trên một tảng đá lớn, một bán thú nhân to lớn đang ngồi xếp bằng ở chỗ đó.

Bán thú nhân này thân thể cũng không giống như bán thú nhân khác là màu vàng kim, mà là hiện ra màu đỏ quý dị như màu máu. Bên ngoài thân là từng cái tổ chức bắp thịt, phía trên mạch máu to lớn quấn vòng quanh từng cái một giống như con giun vậy, nhìn giống như là một cái bán thú nhân bị tróc tróc da vậy.

Cái bán thú nhân quý dị này khí tức mênh mông như biển, huyết vụ bốn phía giống như thủy triều vậy từ bốn phương tám hướng hội tụ tới, bị hấp hút vào trong cơ thể, phảng phất hẳn là cái khóa hút nước của phiến thiên địa này vậy, dẫn dắt phương hướng huyết vụ chung quanh cả tòa Thánh sơn lưu động.

Chính tại lúc này, trong thiên địa vang lên một cái âm thanh, cư nhiên chính

là vì thông báo đại lục bị Hoàng Dật đổi tên là Anh Hùng Đại Lục.

Cái bán thú nhân quỷ dị này mở mắt, hẩn chậm rãi quay đầu, nhìn một cái phương hướng phía đông, khẽ lắc đầu một cái: "Đại Lục Thủ Hộ Giả sao? Chỉ tiếc còn có năm ngày, người ngay cả mình cũng thủ hộ không được!"

Dứt lời, hẩn nhắm hai mắt lại, tiếp tục hấp thu những thứ huyết vụ kia, không có đem âm thanh thông báo này để ở trong lòng.

Cái bán thú nhân này, chính là Thánh Địa Bán Thú Nhân Thiên Vực cao thủ —— Thị Huyết Giả. Man Thiên. Nếu như trong năm ngày cuối cùng này, Hoàng Dật không có tự sát đến cấp một, như vậy hẩn liền tự thân xuất mã đuổi giết Hoàng Dật.

...

"Không nghĩ tới người lại đặt tên là Anh Hùng Đại Lục, mà không phải Sát Thần đại lục hoặc là Miếu Sát đại lục. Người đã thối lui ra Anh Hùng Công Hội, lại vẫn dùng tên anh hùng." Phòng đấu giá Xích Thủy thành, Wright nhìn Hoàng Dật, ngoài ý liệu nói.

"Đây không phải đơn giản là tên dễ nhớ nhất sao?" Hoàng Dật khẽ mỉm cười, hẩn làm như vậy là có hàm nghĩa nhất định. Trước hẩn thối lui ra khỏi Anh Hùng Công Hội, bản ý phải không để cho công hội bị sự kiện đuổi giết dính líu, nhưng hẩn cũng không có hướng tất cả mọi người làm ra thanh minh. Có chút thành viên Anh Hùng Công Hội có thể sẽ cảm thấy sợ hãi, cho rằng Anh Hùng Công Hội sắp sụp rồi, ngay cả hội trưởng đều vứt bỏ bọn họ.

Mà bây giờ, hẩn đem đại lục đổi tên thành Anh Hùng Đại Lục, tỏ rõ hẩn vẫn nhớ tới Anh Hùng Công Hội, cũng không có bỏ bọn hẩn. Hơn nữa toàn bộ đại lục đều lấy tên là anh hùng, danh vọng Anh Hùng Công Hội tăng trưởng chưa từng có. Phảng phất bọn họ là hoàng thất công hội toàn bộ đại lục, bọn hẩn mới là chủ nhân đại lục chân chính.

Mà như vậy cũng cho những người coi rẻ Anh Hùng Công Hội một cái bạt tai vang dội, tại thời điểm bọn hắc không coi trọng Anh Hùng Công Hội nhất, chỗ ở của bọn hắc trên đại lục liền lấy Anh Hùng Công Hội làm tên. Dem bọn hắc một mực ở trên khối đại lục này, mỗi ngày đều đối mặt với danh tự này, hơn nữa không thể không vì khối đại lục này mà hiệu lực, nếu không chính là Hán gian.

Wright nhìn Hoàng Dật một chút. Trầm ngâm nói: "Sát Thần, người bây giờ còn có thể thiết trí bốn cái thủ hộ tướng quân, cái thủ hộ tướng quân này chỉ có thể do Thiên Tứ Chi Nhân đảm nhiệm, bọn hắc cơ hồ có cùng quyền lợi như người, nhưng hành vi cuối cùng của bọn hắc đều coi ở trên đầu của người, cho nên người nhất định phải chọn người thích hợp đảm nhiệm. Trước mắt, bên trong khối Anh Hùng Đại Lục này của chúng ta, người chọn lựa thích hợp nhất chính là Đào Phong, Long Thứ, Lô Thần mấy người này. Bất quá bọn hắc đều là nhân vật giống như người, tâm cao khí ngạo, chỉ sợ là sẽ không chịu làm thủ hạ của người."

"Chỉ có thể do Thiên Tứ Chi Nhân đảm nhiệm sao?" Hoàng Dật tự nói một tiếng, thủ hộ tướng quân không cách nào do NPC đảm nhiệm, cái này chứng tỏ hắc không cách nào sử dụng được Anh Hùng Ngục Giam, chỉ có thể ở bên trong người chơi tiến hành chọn lựa.

Hắc quyết định ở bên trong Anh Hùng Công Hội chọn lựa bốn người hắc biết rõ nhất tới đảm nhiệm chức vị thủ hộ tướng quân này. Cái thủ hộ tướng quân này có rất nhiều chỗ tốt. Không phải dưới tình huống đặc biệt, nước phù sa sẽ không chảy ra ruộng người ngoài, tỷ như quyền lợi truyền tống tới tất cả thành phố công cộng trên đại lục. Có quyền lợi này, sau này ở mảnh đại lục này làm việc cũng rất dễ dàng. Tất cả thành phố công cộng đều có thể truyền tống tùy ý. Không cần chạy tới kích hoạt Truyền Tống Trận (muốn truyền tống từ A đến B thì phải đi bộ từ A đến B xong rồi mới có thể truyền tống 2 chiều A ↔ B, không thể truyền tống đến những nơi chưa từng đến).

Trước mắt khu Trung Quốc còn không có người chơi có thể tiêu sái như vậy, không biết có tất cả bao nhiêu thành phố công cộng lớn nhỏ trên đại lục, chỉ cần

là thành phố thuộc về hệ thống mà không phải thuộc về người chơi, đều thuộc về thành phố công cộng. Trước mắt Hoàng Dật kích hoạt, cũng chỉ có một bộ phận thành phố ở đại lục bắc phương mà thôi, hoạt động vô cùng có hạn. Mà giống như Lôi Thần ở đại lục phía Nam, hẳn căn bản không có đi qua, muốn đi qua thì phải hao phí thời gian lên đường khá dài, coi như là ngồi một ít khinh khí cầu Goblin, cũng cần một hai tháng thời gian. Một mảnh diện tích đại lục trong Thế Giới Thứ Hai, cùng một mảnh đại lục trong thế giới hiện thật so ra cũng không thua kém nhiều lắm.

Cái quyền lợi tùy ý truyền tống đến thành phố công cộng, đơn giản là một cái năng lực lên đường thần cấp, có thể tiết kiệm một lượng lớn thời gian lên đường để đi làm những chuyện trọng yếu hơn. Ban đầu Hoàng Dật chạy tới Long Đô tìm kiếm Tần Thời Vũ thời điểm, liền lãng phí quá nhiều thời gian lên đường, nếu như khi đó có năng lực này, vậy thì dễ dàng rất nhiều.

Kế tiếp, Hoàng Dật quyết định lập tức thiết trí bốn cái thủ hộ tướng quân, sớm ngày để cho bọn họ hưởng thụ những thứ quyền lợi này. Loại này thiết trí là không cần mặt đối mặt để mời, có thể trực tiếp hướng đối phương gửi thư mời.

Đầu tiên, Hoàng Dật hướng Tần Thời Vũ phát thư mời qua, để cho nàng trở thành một cái thủ hộ tướng quân.

Sau đó, hẳn lại hướng Sự Vụ Bộ Bộ trưởng Anh Hùng Công Hội -- Dật Phong phát thư mời, Sự Vụ Bộ Bộ trưởng có lúc cần phải đi các nơi tiến hành một ít phương diện ngoại giao.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại cho Chiến Trường Đoàn đoàn trưởng -- Tịch Dương cùng Mạo Hiểm Đoàn đoàn trưởng -- Bá Vương phát thư mời, chúc vị hai người bọn họ đều cần phải thường lui tới các nơi trên đại lục, có năng lực tùy ý truyền tống, vậy bọn họ là sẽ tiện hơn rất nhiều.

Rất nhanh, toàn bộ bốn người đều nhận lời mời, trở thành bốn tên thủ hộ tướng quân.

"Miếu Sát, còn có năm ngày, Thiên Vực cường giả của Thánh Địa Bán Thú Nhân sẽ đuổi theo giết người, bây giờ người không chỉ là đại biểu bản thân, mà là đại biểu khắp đại lục chúng ta, một khi người bị giết, như vậy toàn bộ đại lục chúng ta đều chịu đựng xấu hổ." Wright nhìn Hoàng Dật, ngưng trọng nói: "Cho nên, xin người nhất định phải thật tốt bảo vệ mình, không nên bị bán thú nhân Thiên Vực cường giả kia giết chết."

"Ta sẽ, bây giờ ta là Đại Lục Thủ Hộ Giả, đi nơi nào đều rất tiện, vô luận Thiên Vực cường giả kia đi tới chỗ nào của đại lục chúng ta. Ta đều có thể biết vị trí của hắn, truyền tống khắp đại lục né tránh hắn đuổi giết, coi như là nhiều hơn một loại thủ đoạn bảo vệ tánh mạng." Hoàng Dật nói qua, quay đầu nhìn thế giới ngoài cửa sổ. Từ đó về sau, đại lục to lớn, mặc hắn tung hoành.

Ở trong đại lục rộng lớn, coi như Thiên Vực cường giả muốn đuổi giết hắn cũng không dễ dàng. Nếu như nhìn lại Đọa Lạc sứ giả kia không thể giúp hắn tránh thoát lần đuổi giết này, như vậy hắn chỉ có thể dùng cái biện pháp truyền tống khắp đại lục này tạm thời chống đỡ một đoạn thời gian.

"Người tốt nhất không nên dùng loại phương pháp này làm thành thủ đoạn bảo vệ tánh mạng!" Wright lắc đầu một cái. "Đây không phải là kế hoạch lâu dài, đối phương dù sao cũng là Thiên Vực cường giả, coi như người truyền tống khắp đại lục, hắn cũng có biện pháp đối phó người. Người muốn tránh thoát hắn đuổi giết, nhất định phải cho thấy một cỗ lực lượng đủ để cùng hắn chống lại. Như vậy hắn mới có thể biết khó mà lui. Tránh né vĩnh viễn đều là hành động của kẻ yếu! Người là đại lục thủ hộ giả, không thể trở thành kẻ yếu."

"Ta biết, ta nghĩ ta rất nhanh có thể tìm được cỗ lực lượng đủ để cùng hắn chống lại." Hoàng Dật nói qua, quay đầu nhìn ngoài cửa sổ một chút, nhìn hướng vực sâu của mảnh đại lục này một cái.

Trải qua thời gian lên đường khá dài, ngày mai, Bạch Long Vương có thể mang theo bản thể của hắn đi đến lối vào vực sâu kia. Đến lúc đó hắn cũng có thể đi tìm kiếm tên kia Đọa Lạc sứ giả, thực hành kế hoạch của mình.

"Tốt lắm! Wright, ta phải đi, đa tạ người vì giúp ta khai quang." Kế tiếp, Hoàng Dật hướng Wright gật đầu nói một tiếng cảm ơn, quyết định rời đi nơi này.

"Không cần cảm ơn, đối với ta mà nói đây chính là một cái nhấc tay mà thôi." Wright khẽ mỉm cười, sau đó nhìn Hoàng Dật nhiều hơn một cái. Mong đợi nói: "Bất quá có một vấn đề ta thủy chung rất nghi ngờ, không biết người trước khi đi, có tiện cho ta một cái đáp án không?"

"Vấn đề gì?" Hoàng Dật trực tiếp hỏi.

Wright nhìn chăm chăm cặp mắt Hoàng Dật, hỏi: "Người đặt tên công hội là Anh Hùng Công Hội, vì đại lục đổi tên cũng dùng tên anh hùng, tại sao người đối với hai chữ 'Anh hùng' này có khuynh hướng thích như vậy?"

"Tựa hồ cho tới bây giờ không có ai hỏi qua ta vấn đề này, người là người thứ nhất." Hoàng Dật nói qua. Quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, nhìn chúng sinh đi trên đường, dưới đèn đường nhìn bọn hắc mỗi người biểu tình bất đồng, nhìn từng người từ trong bóng tối rời đi. Lại từ trong bóng tối đến, tựa hồ vĩnh viễn sẽ không ngừng nghỉ. Vô luận bóng tối kia có sâu bao nhiêu, thủy chung có người trước ngã xuống, người sau liền tiến lên, đi tới những địa phương ánh đèn có thể chiếu rọi đến.

Hồi lâu sau, Hoàng Dật sâu kín nói: "Đây là một cái kỳ vọng của ta, ta hy vọng trên thế giới này, người người đều là anh hùng, dám phản kháng những địch nhân không cách nào chiến thắng. Mặc dù chúng ta có lúc sẽ mất đi tự do, thời điểm chúng ta phản kháng, địch nhân sẽ đuổi giết tới cửa, thậm chí đem chúng ta nhốt vào ngục giam. Nhưng ta cho tới bây giờ sẽ không nổi giận, bởi vì ta tin tưởng, trên thế giới này mỗi một người đều có thể trở thành anh hùng, bọn hắc sẽ dọc theo bước chân chúng ta, người trước ngã xuống, người sau tiến lên cho tới điểm cuối của hy vọng. Khi đó, bọn hắc sẽ xoay người, hướng phương hướng chúng ta hy sinh cúi đầu một cái, cũng nói cho hậu nhân của bọn họ, chính là bởi vì có những người hy sinh đi trước, bọn hắc cuối cùng mới đi tới

được chỗ đó."

Wright nghe Hoàng Dật lời nói, nhướn mày một cái: "Người là đang nói chuyện người bị Thánh Địa Bán Thú Nhân đuổi giết sao? Bất quá thời điểm người khai sáng Anh Hùng Công Hội, giống như còn không có bị bọn hăn đuổi giết, xem ra vào lúc đó, người cũng đã đối mặt một cái địch nhân cường đại hơn. Người thật gan dạ, khắp nơi đều thụ địch." Wright nói tới đây, hướng Hoàng Dật lắc đầu cười một tiếng. Ngay sau đó, hăn lại hứng thú nhìn Hoàng Dật, nói: "Vậy người cảm thấy, cái gì mới là anh hùng?"

Hoàng Dật nhìn Wright một lần cuối cùng, xoay người nói: "Chỉ cần có dũng khí, người người đều là anh hùng."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 383: Thâm Uyên

Một ngày trôi qua.

Ngày thứ hai, Hoàng Dật ăn xong bữa ăn sáng, online thật sớm, đi nhìn diễn đàn một chút.

"Sát Thần thành người chơi thủ hộ giả thứ hai sau Pháp Lão Vương, đổi danh xưng đại lục là Anh Hùng Đại Lục!"

"Sát Thần thối lui ra Anh Hùng Công Hội, nghi cùng Thiên Vực cường giả đuổi giết có liên quan. Thời gian của thông điệp cuối cùng còn sót lại bốn ngày, thủ hộ giả có thể hay không tự thủ hộ mình?"

Tối ngày hôm qua, Hoàng Dật thối lui ra Anh Hùng Công Hội, trở thành Đại Lục Thủ Hộ Giả, cũng đổi danh xưng đại lục là Anh Hùng Đại Lục, quả nhiên đều lên trang đầu diễn đàn.

Khoảng thời gian này, hẳn tuyệt đối là tiêu điểm dư luận, đừng nói là làm ra loại chuyện đổi tên đại lục này, cho dù là làm ra một ít chuyện nhỏ, cũng có thể trở thành hot thread trong diễn đàn. Bất quá bốn ngày sau, hẳn không thể ngăn trở Thiên Vực cường giả đuổi giết, như vậy hẳn liền hoàn toàn vắng lặng, bị dư luận nhanh chóng quên lãng, sẽ không giống như bây giờ là thường xuyên chú ý hẳn.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiếp tục nhìn về các hot thread phía sau.

"Các thế lực lớn liên tiếp phát lực: Thiên Đường Giáo tín đồ cùng Thiên Đường Công Hội thành viên dưới quyền Giáo Hoàng đột phá ba chục triệu, trở

thành thế lực lớn nhất thế giới; Thái Dương công hội làm ra hai mươi chiếc viên dương đại hạm. Sau khi cổ phần hóa đem Danh Tướng Các thành đối thủ cạnh tranh lớn nhất; Trung Quốc dưới quyền Long Đế diện tích đột phá ba mươi lăm vạn cây số vuông, tương đương với diện tích nước Đức. . ."

"Danh Tướng Các sắp tới sẽ cổ phần hóa. Hội trưởng Lữ Bố lần nữa làm ra thanh minh, cùng Băng Phong Thủy Hồn không có bất kỳ quan hệ gì, cũng chúc phúc Sát Thần có thể tránh thoát khỏi giết."

"Miyamoto Musashi gặp đại kỳ ngộ, thăng lên cấp 88 nhanh như chớp, vền vền kém Miếu Sát hai cấp."

Hot thread phía sau, căn bản đều là tin tức các thế lực và danh nhân, đồng thời cũng giống Hoàng Dật đang phát sinh một ít đại sự vậy. Trung tâm Thế Giới Thứ Hai cứ như vậy mà vận chuyển. Mỗi một ngày đều có chuyện mới phát sinh, sẽ không vì người nào mà dừng lại.

Hoàng Dật đại khái biết một chút tin tức, liền tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Tối hôm nay, Bạch Long Vương có thể mang theo hắn tới Thâm Uyên.

...

Dần dần, ban đêm lại tới.

"Miếu Sát, nắm chắc, lại có một đợt Phong Ma Điều hướng chúng ta bay tới! Chờ xong một đợt này. Chúng ta có thể tới lối vào Thâm Uyên." Lúc này, Bạch Long Vương hướng sau lưng Hoàng Dật nói.

Hoàng Dật ngẩng đầu nhìn lên, phía trước quả nhiên có một đám quái điều hướng bọn hắn bay tới, có chừng mười mấy con.

Loại này quái điều này có hai cái đầu dài, cả người đen nhánh, cánh giống như giáp phiến vậy. Phản xạ ánh trắng lạnh lẽo, cánh sau mở ra, mỗi một con đều lớn khoảng ba bốn thước như vậy, loại này quái điều này chỉ có ở phụ cận

Thâm Uyên -- Phong Ma Điều, mỗi một con đều đạt tới Thánh Vực tầng thứ. Đặc điểm là tốc độ cực nhanh, thậm chí so với trung cấp Thánh Vực cường giả Bạch Long Vương còn nhanh hơn. Dọc theo đường đi Hoàng Dật cùng Bạch Long Vương không biết đã gặp bao nhiêu lần. Nếu như không có Bạch Long Vương bảo vệ hãn, hãn không biết đã chết bao nhiêu lần.

Rốt cuộc, đám Phong Ma Điều kia giống như một tràng gió lốc lao tới vậy! Hoàng Dật chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới một mảnh hỗn loạn, khắp nơi đều là tiếng chim hót khó nghe, trào quang cùng lông chim phản xạ ánh trắng đan vào chung một chỗ, để cho người ta không mở mắt ra được.

"Bạch Long Kết Giới!"

"Long Vương Chi Nộ!"

"Long Tường Thiên Hạ!"

Chính tại lúc này, Bạch Long Vương liên tiếp phát lực, trên người bộc phát ra từng cỗ quang hoa đẹp mắt, ở nơi này ra sức chém giết!

"Oanh!" Một vòng gợn sóng màu trắng từ trong miệng Bạch Long Vương phun ra, một đám Phong Ma Điều chung quanh nhất thời bị thương, rồi rít bỏ chạy ngay lập tức, không thấy bóng dáng đâu.

Những Phong Ma Điều này thực lực đều đạt tới Thánh Vực, không có dễ dàng chết như vậy, Bạch Long Vương chỉ có thể thương tổn được bọn nó, muốn đánh chết chúng liền không có khả năng.

Dần dần, đám Phong Ma Điều này càng ngày càng ít, không có một con có thể đột phá phòng ngự Bạch Long Vương để tạo thành tổn thương đối với Hoàng Dật. Có lúc tình huống khẩn cấp, Bạch Long Vương sẽ thân thể của mình để ngăn cản, vững vàng bảo vệ hãn.

Rốt cuộc, Phong Ma Điều bốn phía toàn bộ bị thương bỏ chạy, Bạch Long

Vương mang theo Hoàng Dật gắng gượng mở ra một cái đường máu.

Hoàng Dật lần nữa nhìn về phía trước, chỉ thấy cuối tầm mắt xuất hiện một cái vết rách to lớn màu đen, giống như cả khối đại lục xuất hiện một vết thương. Ánh trăng chiếu ở nơi khác đều là màu bạc trắng, duy chỉ có chiếu vào cái lỗ đen trên kia vẫn như cũ là đen như mực, phảng phất như bị cắn nuốt vậy.

Một cỗ khí tức nguy hiểm mệnh mông từ trong cái lỗ đen kia tản mát ra, cho dù là ở khoảng cách xa, cũng có thể cảm thụ rõ ràng.

Hoàng Dật hiểu, đó chính là Thâm Uyên!

Đại lục có rất nhiều Thâm Uyên, tỷ như Tử Linh Thâm Uyên, Huyết Giản Uyên vân vân, nhưng mọi người sợ hãi nhất chính là cái này, nó không có tên, liền đơn giản lấy Thâm Uyên làm tên, lại đủ để uy hiếp vô số người.

Thâm Uyên là chỗ nguy hiểm nhất đại lục, ở bên ngoài, lấy thực lực trung cấp Thánh Vực của Bạch Long Vương, cũng đã là số ít cao thủ đại lục, nhưng nếu nó vào trong Thâm Uyên lại tự thân khó bảo toàn, trong Thâm Uyên không thiếu cao cấp Thánh Vực cường giả, thậm chí là đỉnh cấp Thánh Vực cường giả, người người đều là loại nhân vật giống như Sa Vương. Trước mắt, Hoàng Dật không thể cho bất kỳ phân thân trong Anh Hùng Ngục Giam có thể đánh bại bọn họ đi ra ra, không lấy được chìa khóa Thiên Vực, Anh Hùng Ngục Giam liền không phát huy được tác dụng quá lớn.

Dần dần, Bạch Long Vương càng bay càng gần, Thâm Uyên kia cũng hiện ra càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng dữ tợn. Đất đá trong Thâm Uyên đều là màu đen, phía dưới là vách đá đen như mực, nhìn không thấy đáy, phảng phất là lối vào địa ngục, không biết sâu trong bóng tối kia đến tột cùng cất giấu chuyện gì.

"Miếu Sát, lộ trình kế tiếp ngươi sẽ phải tự đi một mình, mặc dù ta rất muốn cùng ngươi đi vào, nhưng sau lưng của ta là Bạch Long tộc, vì bọn họ, ta không thể cầm tánh mạng của ta đi Thâm Uyên mạo hiểm." Bạch Long Vương hạ

xuống bên cạnh Thâm Uyên, thở hỗn hển, hướng Hoàng Dật nói.

Lúc này, cả người nó đầy vết thương và mệt mỏi. Vòng ngoài Thâm Uyên hiện đầy Phong Ma Điều, Yêu Thú Thánh Vực cấp khác, mặc dù bọn chúng trí khôn có hạn. Thực lực không chân chính cường đại bằng Thánh Vực cường giả, nhưng thắng ở số lượng đông đảo, cho dù là loại cao thủ như Bạch Long Vương, dọc theo đường đi đã phải trải qua vô số lần huyết chiến, bị thương nhiều chỗ, cuối cùng tới mới được nơi này.

"Bạch Long Vương, khổ cực người!" Hoàng Dật từ trên lưng của Bạch Long Vương nhảy xuống, hướng nó gật đầu một cái. Cảm kích nói, "Ta sau này sẽ nghĩ biện pháp diệt trừ Thánh Địa Bán Thú Nhân, hoàn toàn tiêu diệt cái chủng tộc này, đem 100 cái danh ngạch chủng tộc bình thường toàn thế giới, cố gắng xóa bớt một cái rồi sáng tạo một cái chi nhánh chủng tộc Bạch Long tộc thay thế, khiến cho Bạch Long tộc chúng ta chân chính phát triển lớn mạnh."

"Ta chờ những lời này của người." Bạch Long Vương cười an ủi một tiếng. Phảng phất thương thế trên người đều khá hơn nhiều, ánh mắt của nó khích lệ nhìn Hoàng Dật, nói: "Ta vẫn luôn tin tưởng người có thể làm được, người cho ta quá nhiều ngạc nhiên, ta chưa từng thấy qua người có tiềm lực lớn giống như người vậy. Tương lai thế giới, nhất định có một phần của người. Tốt lắm, ta phải chạy về trấn giữ Bạch Long Hồ, chúc người lộ trình kế tiếp thuận giò xuôi bướm." Bạch Long Vương nói xong, lập tức phe phẩy cánh mang theo thương thế khổng lồ, hướng đường cũ trở về.

Thân mình của nó dưới ánh trăng càng ngày càng nhỏ, dần dần biến mất ở địa phương lúc tới.

Hoàng Dật thu hồi ánh mắt. Quay đầu nhìn phía trước một chút, kế tiếp hẳn sẽ phải một thân một mình xông xáo cái chỗ nguy hiểm nhất đại lục này.

Lúc này, hắn ở bên trên Thâm Uyên, bước lên phía trước một bước chính là Thâm Uyên vạn trượng, bốn phía một mảnh tĩnh mịch, không có bất cứ sinh vật

nào. Gió đêm thổi tới, mang theo tiếng rít quỷ dị, phảng phất như là lệ quỷ kêu rên. Trăng sáng to lớn liền treo ở phía trên Thâm Uyên, dường như muốn bị hút xuống vậy. Cái chỗ này, đơn giản chính là ác mộng, cách nó càng xa càng tốt.

Nhưng sau một khắc, Hoàng Dật lại đi phía trước tung người nhảy một cái, thân thể nhỏ bé ở dưới trăng sáng to lớn, ánh ra một đạo hình bóng nhanh chóng hạ xuống, rất nhanh liền tiến vào trong Thâm Uyên đen nhánh kia.

Lúc này, bên tai Hoàng Dật chỉ có tiếng gió, trước mắt một mảnh mơ hồ, không thấy rõ bất cứ chuyện gì, loại cảm giác đó cực kỳ không tốt, không có bất kỳ người nào có thể tới trợ giúp hắn, hết thảy đều chỉ có thể dựa vào bản thân.

Bất quá, thời điểm hắn cấp 80, tiến hóa thành Vô Nhân Ma, thân thể ánh mắt mặc dù không thấy rõ vật, nhưng đầu óc lại như cũ có thể thấy hết thảy hình chiếu chung quanh.

"Chi chi!" Lúc này, đầu óc Hoàng Dật cư nhiên nhìn thấy, bên cạnh vách đá màu đen, tựa hồ có một cái dáng dấp Ngô Công to lớn mấy chục thước chột lóe lên, thực lực Ngô Công có thể cùng Bạch Long Vương so sánh.

"Tê!" Chỉ một thoáng, một cái dáng dấp Cự Xà hơn trăm thước ở trên núi cao chót vót như tia chớp bay ra, đem con Ngô Công kia cắn một cái, hai ba cái liền nuốt vào.

Một màn này, nhất thời để cho Hoàng Dật trong lòng sinh lạnh lẽo, nếu như mới vừa rồi Bạch Long Vương tiếp tục chở hắn, như vậy nhất định sẽ đụng phải Cự Xà công kích, coi như không chết cũng phải trọng thương, hậu quả không thể tưởng tượng được.

Cứ như vậy, Hoàng Dật vừa hạ xuống, vừa nhìn các loại ma thú trên vách đá. Càng đi xuống, những ma thú kia càng ngày càng lớn mạnh, ngoại hình càng ngày càng dữ tợn. Bất quá bọn nó đối với cái nhân loại nhỏ bé Hoàng Dật này đều không có hứng thú, chỉ coi hắn là một con con kiến hôi, không có đi quản hắn.

Cứ như vậy hơn mười phút sau đó, Hoàng Dật phát hiện, phía dưới chính là một mảnh đại địa. Bất quá cũng không phải đáy Thâm Uyên, Thâm Uyên kia trở nên nhỏ hơn, khám nạm phía dưới vùng đất, tạo thành một con đường cực kỳ nhỏ.

"Biến thân Bạch Long!" Sau một khắc, thân thể Hoàng Dật thoáng một cái, đột nhiên biến thành hình thái Bạch Long, sau đó ra sức phẩy cánh, thân thể chậm rãi hạ xuống, nhẹ nhàng phiêu ở trên mặt đất.

"Tuyệt Đối Ẩn Thân!" Cơ hồ là trong nháy mắt, Hoàng Dật liền dùng kỹ năng kèm theo của truyền kỳ phi phong « Hắc Long Chi Bì ».

Kỹ năng này sau khi sử dụng có thể tiến vào trạng thái Tuyệt Đối Ẩn Thân, làm ra hành động công kích hoặc là bị thương tổn tự động giải trừ. Cái kỹ năng Ẩn Thân này điểm sáng lớn nhất, chính là hai chữ "Tuyệt đối" này, không cách nào bị kỹ năng hiển ảnh (hiển thị hình ảnh, phát hiện và loại bỏ trạng thái ẩn thân) điều tra đến, coi như là Thánh Vực cường giả, cũng cần dùng kỹ năng tuyệt đối hiển ảnh mới thấy hẳn.

Kỹ năng này thời gian kéo dài là 5 phút, cooldown cũng là 5 phút, chỉ cần mỗi lần Hoàng Dật có thể kiên trì đến thời gian Ẩn Thân kết thúc, vậy thì có thể vô hạn dùng tiếp, một mực Ẩn Thân.

Kế tiếp, Hoàng Dật ý vào trạng thái Tuyệt Đối Ẩn Thân, bắt đầu ở đáy Thâm Uyên đen nhánh lớn như thế này lục lợi

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 384: Hắc Ma Thành

Đại địa là một mảnh khí tức hủ bại, tất cả đều là màu xám đen, giống như là bị cháy rụi vậy. Hoàng Dật một đường đi hồi lâu, nhìn thấy một ít dấu chân to lớn, phải là ma thú nào đó thực lực mạnh mẽ lưu lại.

"Đát đát đát!" Chính tại lúc này, phía trước đột nhiên truyền tới một trận tiếng bước chân dày đặc, vang lên trong bóng tối vô biên, hơi có chút dồn dập, để cho lòng người hoảng sợ.

Hoàng Dật quay đầu nhìn lại, lúc này phía trước có một đám khô lâu mặc khôi giáp đang đi tới, hai mắt trống rỗng lóe ra một đoàn đoàn quỷ hỏa màu xanh biếc, xương cốt màu trắng ma sát lẫn nhau trong lúc di chuyển, phát ra âm thanh "chi nha" chói tai. Đám khô lâu này ước chừng có hai ba mươi người, trong tay bọn họ cầm trường thương thật chỉnh tề, nhất trí bước đều, tựa hồ là một chi đội ngũ.

Trong chi đội ngũ này, khí tức mỗi một tên đội viên đều cực kỳ cường đại, tất cả đều là Thánh Vực cường giả, tùy tiện tới một tên cũng đủ để đem Hoàng Dật giết chết. Đặc biệt là tên đội trưởng cầm đầu kia, khí tức so với Bạch Long Vương phải cường hãn hơn một phần, nó là một cái khô lâu Ngưu Đầu Nhân, tựa hồ khi còn sống là một Ngưu Đầu Nhân.

Bất quá lúc này Hoàng Dật đang trong trạng thái Tuyệt Đối Ẩn Thân, cái đội khô lâu này cũng không có phát hiện hắn, rồi rít cùng hắn sát vai mà qua, từng cổ khí tức cường hãn giống như nước sông chảy xiết cọ rửa bên cạnh hắn, làm cho lòng người sợ hãi, không dám nhúc nhích.

"Hắc Ma đại nhân có phân phó, ma nữ kia cùng nam tử đeo đao thường sẽ

xuất hiện ở đây, bọn hăn thu được bí pháp nào đó, thực lực sẽ tạm thời trở nên vô cùng lợi hại, mỗi lần một cướp đi Hắc Vân Thạch của chúng ta là sẽ lập tức chạy trốn, các người chú ý một chút." Lúc này, tên đội trưởng cầm đầu hướng toàn đội nói, âm thanh kia giống như là hai khối xương cứng chạm chạp ma sát với nhau.

Cái đội trưởng này dùng là ngôn ngữ Thâm Uyên, đại lục có rất nhiều Thâm Uyên. Phía dưới mỗi Thâm Uyên đều có một ít chủng tộc, Thâm Uyên ngữ chính là ngôn ngữ những chủng tộc này thường dùng.

Hoàng Dật vốn là nghe không hiểu Thâm Uyên ngữ, hăn chỉ biết thú ngữ cùng đại lục thông dụng ngữ hai loại ngôn ngữ này, nhưng hăn mới vừa mới trở thành Đại Lục Thủ Hộ Giả, trong đó có quyền lợi hạng nhất chính là phương diện ngôn ngữ, có thể biết được quy mô lớn tất cả ngôn ngữ chủng tộc lưu thông trên đại lục. Bây giờ nghe thấy cái Thâm Uyên ngữ này, hệ thống sẽ tự động phiên dịch cho hăn, để cho hăn hiểu ý tứ trong đó.

Hoàng Dật nghe đội trưởng nói lời này. Không khỏi trong lòng động một cái, hăn đầu tiên muốn tìm cư nhiên chính là Hắc Ma, cái Hắc Ma được đội trưởng xưng là "Đại nhân", kia nhất định là lĩnh chủ một phương trong cái Thâm Uyên này, quyền thế ngập trời, muốn tìm được nó cũng sẽ không quá khó khăn.

Hoàng Dật suy nghĩ một chút, định đi theo đám khô lâu binh lính này. Xa xa bám theo ở phía sau, không có đưa tới bất luận kẻ nào chú ý.

Kế tiếp, cái này đội binh lính bắt đầu ở cái Thâm Uyên này tuần tra, dọc theo đường đi có một ít ma thú nhìn thấy bọn hăn, đều xa xa tránh ra, hiển hiện ra vẻ mặt sợ hãi. Đây càng để cho Hoàng Dật khẳng định suy đoán của mình. Hắc Ma phải là đầu lĩnh khu vực này, có quyền lợi tuyệt đối, binh lính dưới quyền nó không người nào dám chọc.

"Đát đát đát!" Chính tại lúc này, ở khu vực khác cũng truyền đến một trận tiếng bước chân dày đặc.

Hoàng Dật quay đầu nhìn lại. Cự nhiên phát hiện, lại có một chi đội ngũ khô lâu hướng bên này vọt tới. Nhân số bọn họ cùng với cái đội ngũ khô lâu Hoàng Dật đi theo cũng không sai biệt lắm. Bất quá đội trưởng chi đội ngũ kia, cũng là một cái Thánh Vực cường giả đầu dê thân người, khi còn sống tựa hồ là Dương Đầu Nhân.

"Ngưu Đầu, đội nhân mã này của các người thu hoạch được cái gì sao?" Lúc này, khô lâu đầu dê đội trưởng chi đội kia ngũ, hướng chỗ đội ngũ Hoàng Dật hỏi.

"Không có đâu, ma nữ kia cùng kia nam tử đeo đao quá giáo hoạt, thực lực của bản thân không mạnh, nhưng lại vô cùng giáo hoạt, đoạt đi Hắc Vân Thạch của chúng ta sau đó liền lập tức bỏ chạy, rất khó tra tìm tung tích của bọn họ." Khô lâu Ngưu Đầu Nhân kia lắc đầu một cái, phát ra tiếng khớp xương va chạm, quỷ hỏa màu xanh biếc trong mắt nhảy lên một cái.

"Vậy các người tiếp tục tuần tra đi, chúng ta về Hắc Ma Thành bẩm báo trước." Khô lâu đầu dê kia nói qua, mang theo đội ngũ chuyển một hướng khác.

"Hắc Ma Thành!" Nghe được ba chữ này, Hoàng Dật lập tức nghĩ tới Hắc Ma, đoán chừng Hắc Ma chính là ở trong thành thị đó.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức vòng vèo qua các hướng, bắt đầu đi theo chi đội ngũ kia đi tới.

Nhưng vào lúc này, thời gian Tuyệt Đối Ẩn Thân của Hoàng Dật vừa đúng lúc kết thúc, thân thể sáng loáng hiển hiện ra, bại lộ ở trong không khí, bại lộ ở bên người mấy chục tên Thánh Vực cường giả.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Hoàng Dật lần nữa khởi động "Tuyệt Đối Ẩn Thân", trong chớp mắt liền lần nữa khôi phục trạng thái Tuyệt Đối Ẩn Thân.

"Hả?" Lúc này, tên kia khô lâu đầu dê quay đầu nhìn về phương hướng Hoàng Dật nhìn một chút, phát ra một tiếng nghi ngờ.

Theo nó một tiếng kinh nghi như vậy, tất cả khô lâu nhất thời tất cả đều quay đầu, hướng phương hướng Hoàng Dật nhìn sang, mấy chục ánh mắt Thánh Vực cường giả quét vào trên người Hoàng Dật, mỗi một đạo ánh mắt đều phảng phất như là một thanh dao găm đem hấn thọt thành tổ ong (nguyên văn là: thiên sang bách khổng).

Lúc này, Hoàng Dật mồ hôi lạnh chảy ròng, bị nhiều Thánh Vực địch nhân nhìn thấy như vậy, hơi lơ là là sẽ bại lộ ra.

"Dương Cốt, thế nào?" Lúc này, Ngưu Đầu khô lâu kia nhìn một chút phương hướng Hoàng Dật, nghi ngờ hướng đầu dê kia hỏi, nó không có nhìn thấy một màn Hoàng Dật hiện ra kia.

"Mới vừa rồi ta giống như nhìn thấy một bóng người ở nơi này, nhưng một hồi liền biến mất, tựa hồ là ta hoa mắt." Đầu dê nói qua, trong hốc mắt hai luồng quỷ hỏa đung đưa, tựa hồ tìm tòi ở khắp nơi vậy.

"Nếu như người không có hoa mắt, vậy hẳn nhất định là đang ẩn thân, để cho ta dùng Ngưu Ma Nhân xem một chút, Ngưu Ma Nhân của ta đây tuyệt đối có thể nhìn thấu bất kỳ kỹ năng Ẩn Thân nào." Ngưu Đầu nói qua, quỷ hỏa trong mắt đột nhiên biến thành màu đỏ quỷ dị, hồng quang kia phảng phất như là hai viên tiểu Thái Dương, ánh sáng cực kỳ chói mắt, để cho người ta không dám nhìn thẳng!

Hoàng Dật trong lòng trầm xuống, từ Ngưu Đầu nói đến xem, cái "Ngưu Ma Nhân" này phi phàm như vậy, phải là một loại kỹ năng tuyệt đối hiển ảnh, so với kỹ năng hiển ảnh lợi hại hơn xa, hơn nữa đối phương là Thánh Vực cường giả, dùng kỹ năng này hoàn toàn có thể nhìn thấy hẳn!

Sau một khắc, Ngưu Đầu chợt quay đầu, hướng phương hướng Hoàng Dật ẩn thân nhìn lại!

Chỉ một thoáng, hai đạo ánh mắt màu đỏ giống như hai cái đèn dò theo, đâm rách bóng tối, chiếu vào địa phương Hoàng Dật đang đứng, trong không khí

không có bất kỳ người nào có thể ẩn núp, coi như Ẩn Thân tinh diệu hơn nữa, cũng không ngăn được hai đạo hồng quang này chiếu vào.

"Hả?" Sau một khắc, Ngưu Đầu hơi ngẩn ra, sau đó nỉ non một tiếng, "Đầu dê, xem ra người đứng là hoa mắt, Ngưu Ma Nhân của ta không có nhìn thấy bất luận kẻ nào ở chỗ này."

Lúc này mấy chục tên Thánh Vực cường giả, tất cả đều nhìn thấy Ngưu Ma Nhân kia của Ngưu Đầu, trong hai đạo hồng quang kia đúng là trống rỗng, không có soi sáng ra bất kỳ bóng người nào.

"Ta thực lực như vậy cũng sẽ không hoa mắt a!" Đầu dê kia hơi nhíu mày một cái, sau đó đưa cánh tay đầy xí quách ra, hướng địa phương Hoàng Dật ẩn thân đảo qua!

"Ầm!" Nhất thời, một mảng lớn khu vực chung quanh Hoàng Dật ẩn thân, tất cả đều toát ra gai nhọn sắc bén, từ dưới đất hướng không trung đâm ra, nếu như có người ẩn thân ở nơi này, nhất định đã bị đâm tới cục hoa xuất huyết, tuyệt đối không cách nào tiếp tục Ẩn Thân.

Nhưng trải qua một cái công kích như vậy, tại chỗ trống rỗng, không có gì cả, tựa hồ đang không có ai ẩn thân ở chỗ đó.

"Xem ra đúng là ta hoa mắt! Ngưu Đầu, chúng ta về Hắc Ma Thành trước!" Đầu dê kia lắc đầu thở dài, sau đó mang theo đội khô lâu xoay người rời đi.

Mà Ngưu Đầu cũng mang theo đội khô lâu còn dư lại kia tiếp tục đi tuần tra, rất nhanh biến mất ở phương xa, tại chỗ nhất thời trở nên trống rỗng, phẳng phất không có bất kỳ vật gì.

Nhưng vào lúc này, không trung đột nhiên một trận sóng chấn động, xuất hiện một cái bóng người ẩn thân.

Nếu như lúc này Ngưu Đầu dùng Ngưu Ma Nhân lần nữa hướng nơi này dò

xét, nhất định có thể phát hiện một người đang Ẩn Thân, người này cư nhiên chính là Hoàng Dật.

Mới vừa rồi Hoàng Dật phát giác Ngưu Ma Nhân có thể nhìn thấu Tuyệt Đối Ẩn Thân, sau đó trong nháy mắt liền biến ảo trở thành hình thái Khứu Bảo Miêu, lập tức xuất ra hư vô kỹ năng, hoàn toàn biến mất ở trong không khí.

Tuyệt Đối Ẩn Thân đặc thù như thế nào đi nữa cũng chỉ là Ẩn Thân mà thôi, vẫn có thân thể tồn tại, có thể bị kỹ năng tuyệt đối hiển ảnh thấy, có thể bị công kích được, nhưng hư vô cũng là hoàn toàn biến mất ở trên thế giới này, bất kỳ thủ đoạn nào đều không thấy được, bất kỳ công kích đều đánh không tới.

Hoàng Dật dùng một chiêu này, khó khăn lắm tránh thoát một kiếp này, nếu như không có có năng lực này, hãn lần này liền thật phải bị phát hiện, đến lúc đó hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Kế tiếp, hãn lập tức đuổi theo đầu dê suất lĩnh đội ngũ trước kia, hướng phương hướng Hắc Ma Thành cấp tốc chạy tới.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền đuổi kịp đầu dê suất lĩnh đội ngũ kia, hãn như cũ xa xa bám theo ở phía sau, đi theo về phía trước. Dọc theo đường đi, bọn hãn xuyên qua bình nguyên, bay qua dãy núi, vượt qua con sông, bạt sơn thiệp thủy đi về phía trước. Cái Thâm Uyên này cũng giống là một cái thế giới vậy, phạm vi cực kỳ rộng lớn.

Dần dần, đầu dê suất lĩnh đội ngũ kia, rốt cuộc đi tới phía dưới một ngọn núi. Hoàng Dật ngửa đầu nhìn sang, chỉ thấy trong ngọn núi phía trước kia, cư nhiên xây cất một tòa thành phố hùng vĩ dữ tợn.

Toàn bộ thành phố cứ như vậy xây trên vách núi, bên trong là các loại kiến trúc kỳ dị, toàn thân dùng xương xây mà thành, xa xa nhìn giống như là xương hoang cổ cự thú nào đó, bị người gắn ở trên vách đá, xây lên một tòa thành phố.

Trong thành phố, dễ thấy nhất chính là một tòa tháp cao, tháp cao kia cắm

thăng vào chân trời, là kiến trúc cao nhất trong thành phố, trên đỉnh tháp là một cái ánh mắt sắc bén, tuần tra qua lại nhìn hết thấy sự việc trong thành trì, phỏng phất là một cái ánh mắt Thần Ma vậy, có thể xuyên thủng hết thấy mê chướng trên thế giới này.

Lúc này, toàn bộ sơn thể ướt nhẹp, trong thành phố không ngừng loại bỏ một ít nước thải màu đen, mang theo một mùi máu tanh, tựa hồ là huyết dịch sinh vật nào đó, không biết trong thành kia đến tột cùng xảy ra một cuộc chém giết như thế nào.

Kế tiếp, đầu dê kia suất lĩnh đội ngũ tiến vào một cái huyết động đen nhánh hẹp dài dưới chân núi, Hoàng Dật cũng đuổi đi theo sát. Huyết động kia là một cái lối đi, bên trong có từng tầng thêm đá quanh co mà lên, không nhìn tới đỉnh, không biết có bao nhiêu tầng.

Hoàng Dật ra sức leo trèo, không sai biệt lắm nửa giờ sau mới leo xong cả tòa thang lâu, từ cửa động đi ra.

Trước mắt nhất thời thông suốt sáng sủa, hẳn xuất hiện ở trong thành thị trên núi cao chót vót kia, trước mắt là các loại các dạng kiến trúc xương, bốn phía người đến người đi, phi thường náo nhiệt.

"Có ý tứ, một con con kiến hôi lại có thể một đường truy tung tới đây!" Vào giờ khắc này, trên tòa tháp cao trong thành phố kia, cái ánh mắt sắc bén kia đột nhiên hiện ra một trận hồng quang, trực tiếp nhìn chăm chăm phương hướng Hoàng Dật, lập tức liền đem hắn đi ra, hiện ra ở trước mắt vô số người trong thành phố.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 385: Chém Gió Như Thần

Khu vực chung quanh Hoàng Dật, tất cả người đi đường đều ngừng lại, quay đầu nhìn chăm chăm hẳn.

Những người đi đường này phần lớn đều là một ít chủng tộc sinh hoạt ở Thâm Uyên, tỷ như Khô Lô Tinh Linh, Hắc Ám Thú Nhân, Đọa Lạc Ải Nhân vân vân, bọn hắn biểu tình âm lãnh, tướng mạo xấu xí, tư thế dữ tợn, giống như một cái ma vật, giờ phút này tất cả đều uy nghiêm đáng sợ nhìn chăm chăm hẳn, giống như đang nhìn một con cừu non nhỏ.

Hoàng Dật chỉ cảm thấy vô số ánh mắt lợi hại bắn vào trên người của hắn, trong đó rất nhiều ánh mắt đều là Thánh Vực cường giả, tùy tiện lấy ra một người, cũng có thể giết hắn trăm ngàn lần. Dù lúc này có Bạch Long Vương ở bên cạnh bảo vệ hắn, cũng hoàn toàn vô dụng.

Đây chính là Thâm Uyên, chỗ nguy hiểm nhất đại lục, cũng là địa phương nhiều Thánh Vực cường giả nhất trong đại lục.

Bất quá Hoàng Dật gặp qua Thánh Vực cường giả cũng không ít, trong đó còn có Sa Vương loại đỉnh cấp Thánh Vực cường giả đó, trước mắt so với những Thánh Vực cường giả này cường đại hơn, lần này cũng không có rối loạn trận cước. Hắn ngẩng đầu lên, cùng người trên đỉnh tháp cao to lớn kia nhìn nhau, chậm rãi nói: "Người là Hắc Ma sao? Ta được người ủy thác, tới tìm người."

Hoàng Dật trên mặt không có chút sợ hãi nào, không tự ti không kiêu ngạo, thanh âm vang lên rõ ràng truyền vào trong tai vô số người đi đường.

"Hả?" Trên tháp cao, con mắt thật to kia đột nhiên phát ra âm thanh hứng thú,

"Người được ai ủy thác? Nếu như người không nói ra một câu trả lời để cho ta hài lòng, vậy người sẽ lấy phương thức tàn khốc nhất chết ở chỗ này."

"Là Sa Đạo Vương để cho ta tới!" Hoàng Dật đem tên Sa Đạo Vương nói ra, hẩn dọc theo đường đi nhìn thấy Thánh Vực cường giả mạnh nhất chính là Ngưu Đầu cùng đầu dê hai cái này đều là trung cấp Thánh Vực cường giả, mà Sa Đạo Vương là đỉnh cấp Thánh Vực cường giả cấp 178, danh tiếng của hẩn có thể chấn nhiếp tất cả mọi người nơi này.

"Nga?" Con mắt thật to kia hơi chớp chớp, trong ánh mắt hiển hiện ra một cỗ bộ dáng ngạc nhiên, "Lại là Sa Đạo Vương, ta và hẩn nhiều năm không thấy, hẩn muốn tới tìm ta cũng là tự mình tới, tại sao phải phái một con kiến hôi nho nhỏ như người đi ra?"

"Hẩn gặp nguy hiểm lớn, bảo ta đến tìm người, để cho người dẫn ta tới chỗ Đọa Lạc Sứ Giả cầu cứu." Hoàng Dật nói qua, lấy ra khối lệnh bài tín vật Sa Đạo Vương cho hẩn, ở quơ quơ trước người.

Nhất thời, tất cả người đi đường chung quanh đều nhìn chăm chăm lệnh bài tín vật trong tay Hoàng Dật, con mắt thật to kia cũng nhìn một chút, trong mắt lóe lên một tia tin tưởng, sau đó hẩn nhìn Hoàng Dật một cái, nói: "Lệnh bài trong tay người đúng là tín vật của Sa Đạo Vương! Đã như vậy, người tới trên đỉnh tòa ma tháp gặp mặt nói chuyện đi."

"Hảo!" Hoàng Dật gật đầu một cái, sau đó liền ngưng kỹ năng Ẩn Thân, nghênh ngang xuyên qua đám người chung quanh, hướng tòa tháp cao kia đi tới.

Dọc đường đi, tất cả người đi đường đều quay đầu nhìn hẩn, cổ khí tức trên người Hoàng Dật kia rõ ràng đến từ thế giới bên ngoài, giống như là mặt trời vậy, chiếu sáng cái Thâm Uyên u ám đen nhánh này.

Những Thánh Vực cường giả này, đời này tiếp đời kia sinh hoạt ở trong cái vực sâu này, cả đời không cách nào đi ra ngoài, từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, bọn họ là sống ở bên trong một cái ngục giam thật to. Bây giờ, bọn hẩn đột

nhìn thấy người đến từ thế giới bên ngoài như Hoàng Dật, nhất thời nổi lên các loại các dạng tâm tình, con người loạn chuyển, không biết đang suy nghĩ gì.

Hoàng Dật bước nhanh, đi xuyên qua tòa thành thị này, thành thị đơn giản này là một tòa nhân gian luyện ngục, trên đường phố tùy ý có thể thấy được một ít chém giết, một ít cường giả không chút kiêng kỵ tru diệt một ít người yếu, thậm chí ở ngoài đường nuốt chửng huyết nhục của bọn họ, huyết dịch màu đen văng đầy đường, theo rãnh thoát nước tổng đi ra. Bên ngoài thành thị, tối thiểu sẽ có vệ binh giữ gìn trật tự, ở trong thành không được giết người hành hung. Nhưng nơi này lại hoàn toàn bất đồng, nơi này có tự do tuyệt đối, tự do đến mức có thể tùy thời tước đoạt tự do của người khác.

Rốt cuộc, Hoàng Dật đi tới tòa tháp cao kia, dậm chân đi vào.

Bên trong tháp cao một mảnh bóng tối, trống rỗng, chỉ có một cái bóng chiến giả còng lưng. Người này mặc một bộ hắc bào, da ngăm đen, tóc hoa râm, thoát nhìn là một lão nhân.

Ở trên người của lão nhân này, Hoàng Dật cảm giác được một tia cảm giác thoải mái quen thuộc, đây là khí tức đặc hữu tới từ sinh vật ma hệ. Xem ra, lão nhân trước mắt này cùng Sa Đạo Vương, hơn phân nửa là đã trở thành tay sai của Đọa Lạc Chi Vương, bán đứng linh hồn mình, đổi lấy đọa lạc chi lực cường đại, cho nên mới trở nên mạnh mẽ như vậy.

"Ta chính là Hắc Ma!" Lúc này, tấm lưng kia chợt xoay đầu lại, lộ ra một gương mặt cực kỳ già nua, con người màu xám trắng, giống như bị mù vậy. Hắc nhìn chăm chăm Hoàng Dật, chậm rãi hỏi: "Người mới vừa nói, Sa Đạo Vương gặp phải nguy hiểm, để cho ta dẫn người tới chỗ Đọa Lạc Sứ Giả cầu cứu. Sa Đạo Vương cùng ta đều là đỉnh cấp Thánh Vực cường giả, ở bên ngoài đại lục có thể hoành hành bá đạo, tại sao phải lâm vào trong nguy hiểm?"

Nghe lời Hắc Ma nói, Hoàng Dật trong lòng trấn định, xem ra đối phương cũng không biết chuyện Sa Đạo Vương bị mình vây khốn, điều này cũng phù

hợp với suy đoán của hắn. Thời điểm Hoàng Dật vây khốn Sa Đạo Vương, hệ thống ban bố là Khu Vực Thông Báo, chỉ có người trong khu vực Thê Lương Sa Địa mới biết được chuyện đó, cái Thâm Uyên này cùng Thê Lương Sa Địa cách nhau vô số dặm, tuyệt đối không cách nào biết được chuyện này.

Hoàng Dật bất động thanh sắc nhìn Hắc Ma, chém gió: "Sa Đạo Vương là đỉnh cấp Thánh Vực cường giả, quả thật có thể hoành hành trên khối đại lục này, nhưng để cho hắn lâm vào nguy hiểm, lại cũng không phải là người của khối đại lục này, người nọ đến từ trung ương đại lục, là Thiên Vực cường giả Thánh Địa Bán Thú Nhân!"

"Trung ương đại lục! Thiên Vực cường giả!" Hắc Ma kia nghe được hai từ này, cả người nhất thời không nhịn được khẽ run lên!

Trung ương đại lục là cái khu vực nòng cốt của thế giới, cái thế giới này cơ hồ tất cả cao thủ đều tụ tập ở nơi này. Đó là địa phương Hắc Ma sợ nhất, bởi vì hắn đã sớm âm thầm đầu nhập dưới quyền bầy Đại Ma Vương, hoàn toàn cùng cái thế giới này là địch, một khi hắn gặp gỡ những cường giả trung ương đại lục kia, kết quả chỉ có thể là một con đường chết.

Hắc Ma dẹp loạn tâm tình một chút, nhìn chăm chăm Hoàng Dật, cau mày nói: " Cường giả trung ương đại lục mọc như rừng, sơ cấp Thánh Vực cường giả tiện tay chỉ ra một đồng, trung cấp Thánh Vực cường giả tùy ý có thể thấy được, chỉ có cao cấp Thánh Vực cường giả cùng đỉnh cấp Thánh Vực cường giả mới có địa vị. Nhưng bọn hắn sẽ không can thiệp chuyện ngoài đại lục, trừ phi là gặp phải chuyện đặc biệt trọng đại mới ra đến. Sa Đạo Vương cả đời đều ở trong Thê Lương Sa Địa, làm sao chọc phải cường giả trung ương đại lục? Hơn nữa còn là Thiên Vực cường giả trong truyền thuyết kia! Cái này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?"

Lúc này, Hắc Ma trực tiếp nhìn chăm chăm Hoàng Dật, khuôn mặt không tin, nếu như Hoàng Dật giải thích không thông, hắn sẽ trực tiếp hạ sát thủ.

Trong bóng tối tràn đầy tĩnh mịch, Hoàng Dật thậm chí có thể nghe tiếng tim mình đập “chình chịch, chình chịch”, ở trước mặt Hắc Ma loại đỉnh cấp Thánh Vực cường giả này, muốn chém gió cực kỳ khó khăn, hơi có chỗ sơ hở cũng sẽ bị đối phương phát giác ra.

Hoàng Dật mặt không đổi sắc, tiếp tục chém gió như thần: "Là như vậy. Sa Đạo Vương phát hiện bảo tàng một tên đại lục thủ hộ giả cuối cùng —— Reitzes, thu được nửa món Sử Thi Trang Bị, cái Sử Thi Trang Bị này nguyên bản gọi là Lôi Đình Chi Thủ, nhưng chỉ có tay trái trong đó, mà tay phải vừa đứng ở tại trung ương đại lục Thánh Địa Bán Thú Nhân tên trong tay Thiên Vực cường giả kia. Không biết tên Thiên Vực cường giả kia làm sao mà lấy được tin tức này, đặc biệt chạy tới xuất thủ cướp đoạt, cho nên Sa Đạo Vương mới lâm vào trong nguy hiểm." Nói xong, Hoàng Dật lấy ra cái « Đại Lục Thủ Hộ Giả Chi Lệnh » màu vàng kia, tiếp tục nói: "Sau đó, Sa Đạo Vương gặp ta, đem cái Đại Lục Thủ Hộ Giả Chi Lệnh lấy được từ trong bảo tàng của Reitzes làm thù lao cho ta, nhờ ta tới cầu viện."

"Bảo tàng của Lôi Vương!" Hắc Ma cả kinh, vội vàng cầm lấy cái Đại Lục Thủ Hộ Giả Chi Lệnh trong tay Hoàng Dật, ở trong tay lục lợi một trận, rất nhanh, nó liền gạt đầu một cái, nhìn Hoàng Dật, nói: "Đây đúng là Đại Lục Thủ Hộ Giả Chi Lệnh, xem ra Sa Đạo Vương đúng là tìm được bảo tàng của Reitzes. Nói như vậy, người chính là Sát Thần?"

Chuyện Hoàng Dật trở thành Đại Lục Thủ Hộ Giả, đã bị hệ thống thông báo toàn đại lục, cái Thâm Uyên này cũng ở bên trong đại lục, người ở nơi này tự nhiên cũng nghe được âm thanh tin tức. Hắc Ma vừa nhìn thấy thủ hộ giả chi lệnh, trực tiếp liền suy đoán ra Hoàng Dật là thủ hộ giả mảnh đại lục này —— Sát Thần.

"Đúng vậy! Làm phiền Sa Đạo Vương đem cái cái thủ hộ giả chi lệnh này cho ta, nếu không ta cũng không cách nào trở thành Đại Lục Thủ Hộ Giả." Hoàng Dật gật đầu nói, giống như lệnh bài kia thật sự là Sa Đạo Vương cho hắn vậy.

Hắc Ma lần nữa đem cái Đại Lục Thủ Hộ Giả Chi Lệnh kia nhét vào trong tay Hoàng Dật, trầm ngâm nói: "Không nghĩ tới Sa Đạo Vương lại thu được nửa món Sử Thi Trang Bị, kia Thiên Vực cường giả xuất thủ cướp đoạt cũng hợp tình hợp lý, đáng tiếc chúng ta tuy là đỉnh cấp Thánh Vực cường giả, nhưng ở trước mặt Thiên Vực cường giả lại xa xa không đủ nhìn, trước mắt cũng chỉ có thể mời Đọa Lạc Sứ Giả ra mặt, mới có thể cứu vớt Sa Đạo Vương."

Hắn quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, khẽ nói: "Sát Thần, người khổ cực không từ vì Sa Đạo Vương tới đây mời cứu binh, ta vốn nên khoản đãi người thật tốt, nhưng bây giờ việc này không nên chậm trễ, chúng ta trước đi sâu vào Thâm Uyên, mời Đọa Lạc Sứ Giả ra tay, cái này phải tốn hao mấy ngày, hy vọng có thể tới kịp."

"Vừa đúng, ta cũng muốn sớm một chút hoàn thành ủy thác của Sa Đạo Vương, chúng ta đi thôi!" Hoàng Dật gật đầu một cái, bất động thanh sắc nói.

"Bám chắc!" Kế tiếp, Hắc Ma nhắc nhở một tiếng, sau đó lập tức mang theo Hoàng Dật, giống như một luồng khói đen bay ra bên ngoài tháp, cấp tốc hướng phương xa nhanh như tia chớp bay đi.

Có Hắc Ma dẫn đường, Hoàng Dật tốc độ cũng nhanh hơn rất nhiều, nhanh gấp mấy lần so với thời điểm Bạch Long Vương mang theo hắn, trước mắt của hắn nhanh chóng lướt qua các loại phong cảnh.

Rất nhanh, cuối tầm mắt xuất hiện một cái hắc tuyến, cư nhiên chính là một cái hào nhỏ của Thâm Uyên kia.

Hắc Ma nhìn Hoàng Dật một chút, ngưng trọng nói: "Phía trước chính là thông đạo hướng ngọn nguồn Thâm Uyên, bây giờ vị trí của chúng ta, chẳng qua là Thâm Uyên tầng thứ nhất, mà Đọa Lạc Sứ Giả đại nhân, cần ở tầng chót nhất của Thâm Uyên mới có thể liên lạc được. Đáy Thâm Uyên cực kỳ nguy hiểm, đặc biệt là năm đại Thâm Uyên Linh Chủ, bọn hắn người người đều là Thánh Vực cường giả cấp 190 trở lên, tính tình cổ quái, coi như là ta gặp thấy bọn họ,

cũng phải tươi cười chào đón, hết sức lấy lòng bọn hăn, người lát nữa không được lớn tiếng ồn ào, tránh cho bọn hăn phát hiện."

"Ta hiểu, mang ta đi xuống đi!" Hoàng Dật gật đầu nói.

Ánh mắt của hăn nhìn chăm chăm đạo Thâm Uyên kia, mơ hồ có chút mong đợi, Thú Thần nói đạo Hắc Âm Khí Tức tinh khiết kia, phải là ở bên dưới.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 386: Ma Vương Chi Môn

Kế tiếp, Hắc Ma mang theo Hoàng Dật trực tiếp xông vào trong tiểu Thâm Uyên.

Hoàn cảnh của nơi này so với trước ác liệt hơn, trong không khí mơ hồ còn mang theo một cỗ khí tức âm lãnh ẩm ướt, cái loại đó giá rét nhập vào cơ thể mà vào, dường như muốn đem xương tủy trên người đông lại, Hoàng Dật kim lòng khôngặng hơi run lên.

"Khí tức nơi này quả thật không dễ chịu lắm, người nhin một chút đi." Hắc Ma cảm giác được thân thể Hoàng Dật run rẩy, không khỏi quay đầu nhìn một hăn chút.

Chợt, Hắc Ma vẻ mặt động một cái, cười nói: "Sát Thần, đứng đầu bảy Đại Ma Vương —— Địa Ngục Chi Vương. Diêm Ma đã từng phong người là Sát Lục Chi Vương, đứng hàng thứ tám trong Đại Ma Vương, đối với người vô cùng coi trọng. Người có hứng thú hay không gia nhập bảy Đại Ma Vương đây? Bản thân người là người tài ba trong Thiên Tứ Chi Nhân, tiềm lực vô hạn, một khi gia nhập bảy Đại Ma Vương, nhất định sẽ được trọng dụng, đem thực lực đột nhiên tăng mạnh, thậm chí sẽ được Diêm Ma đại nhân tự mình tài bồi, thực lực lập tức tăng lên mấy bậc, thành tựu tương lai bất khả hạn lượng, vượt qua xa ta và Sa Đạo Vương."

"Cái này, sau này hãy nói đi." Hoàng Dật biết Hắc Ma đang muốn kéo hăn vào nhóm, điều kiện này mặc dù mê người, nhưng hăn không thể gia nhập bảy Đại Ma Vương, lập tức chỉ trả lời cho qua chuyện.

Hắc Ma cũng không có chết tâm, tiếp tục dụ dỗ nói: "Lực lượng Bảy Đại Ma

Vương cực kỳ cường đại, chỉ cần người đồng ý gia nhập, vậy thì có thể lập tức đạt được một cỗ lực lượng cực kỳ cường đại. Phải biết, năm đó Sa Đạo Vương chỉ là một trung cấp Thánh Vực cường giả mà thôi, kể từ khi trở thành một thành viên dưới quyền Đọa Lạc Chi Vương, sau đó thực lực kịch liệt tăng lên, nhảy một cái vượt qua cao cấp Thánh Vực cường giả tầng thứ, trực tiếp biến thành đỉnh cấp Thánh Vực cường giả, tung hoành thiên hạ."

Hắc Ma dừng một chút, nói: "Người không phải là đạt được Dấu Chân Mạt Nhật Sứ Giả sao? Năm đó Mạt Nhật Sứ Giả tàn phá đại lục bờ biển, nhưng chỗ hắn đi qua đều là một ít địa bàn nhỏ, hắn tới được vòng ngoài Thê Lương Sa Địa, nhưng thủy chung không dám đi vào, bởi vì hắn không phải là đối thủ Sa Đạo Vương. Thật ra thì lấy thực lực chân chánh của Sa Đạo Vương, là xa xa không bằng Mạt Nhật Sứ Giả, nhưng sau khi thu được đọa lạc chi lực liền không giống nhau. Hôm nay, Mạt Nhật Sứ Giả đã bị bao phủ ở trong trường hà lịch sử, nhưng tên Sa Đạo Vương lại như cũ vang dội cả đại lục, hắn vẫn còn sống trên thế giới này như cũ. Nếu như năm đó Mạt Nhật Sứ Giả cũng nguyện ý gia nhập bảy Đại Ma Vương, lấy tư chất của hắn, rất có thể sẽ tấn thăng làm Thiên Vực cường giả, nhưng hắn không có lựa chọn như vậy, đây là chuyện ngu xuẩn nhất cả đời hắn. Lực lượng Bảy Đại Ma Vương chính là vĩ ngạn như vậy, đủ để để cho thực lực người tăng vọt, người suy nghĩ kỹ một chút đi."

Ban đầu, lúc Hoàng Dật đạt được « Dấu Chân Mạt Nhật Sứ Giả », đưa tới thông báo hệ thống, cho nên Hắc Ma tự nhiên cũng biết Hoàng Dật cùng Mạt Nhật Sứ Giả có một ít sâu xa, hiện tại hắn vì thuyết phục Hoàng Dật, liền nhân vật như Mạt Nhật Sứ Giả đều đem ra.

Hoàng Dật biểu tình bình tĩnh, không nói gì. Hắc Ma nói mê người như vậy, nhưng đây là một cái giao dịch công bình, gia nhập bảy Đại Ma Vương, thực lực quả thật có thể nhanh chóng tăng lên, nhưng lại không có đường quay đầu, vĩnh viễn cùng Thế Giới Thứ Hai là địch. Một khi bảy Đại Ma Vương tử vong, như vậy mình cũng phải bị trừng phạt nghiêm khắc nhất, bị xóa sổ liệu nhân vật, lần nữa tạo lại nick mới.

Bất quá trên thế giới này đều có nhiều loại người, nhất định sẽ có một ít người không nhìn được cảm dỗ, mà gia nhập bảy Đại Ma Vương, chẳng qua là tạm thời Hoàng Dật còn chưa gặp được nhân vật như thế.

Kế tiếp, Hắc Ma mang theo Hoàng Dật càng xuống càng sâu, hồi lâu sau, bọn hắn rốt cuộc đi tới lòng đất Thâm Uyên.

Hoàn cảnh của nơi này so với phía trên tệ hơn, nơi này khắp nơi đều là ao đầm màu đen, một ít sinh vật không biết tên ở trong nước bùn ngọ nguậy, phát ra âm thanh nước bùn bắn tung tóe, mơ hồ có thể nhìn thấy bọn nó lộ ra thân thể trơn nhẵn trên nước bùn, nhìn rất ghê tởm.

Hắc Ma lại mang theo Hoàng Dật, ở trong ao đầm, hướng một cái phương hướng rồi cấp tốc đi về phía trước, hồi lâu sau, bọn hắn rốt cuộc ngừng lại.

Phía trước bọn họ, là một môn hộ kỳ dị. Môn hộ này cao gần năm thước, bề rộng chừng hai thước, đột ngột khảm nằm ở trong hư không, giống như là một cánh cổng thông đến dị giới, chỉ cần đẩy cánh cửa kia ra, là có thể đi đến một cái thế giới khác.

Lúc này, phía trên cánh cửa này là một đạo kết giới màu đen, một đạo đen sẫm như mực nước ở phía trên không ngừng tản mạn, giống như một con con rắn nhỏ vậy, lộ ra thần diệu phi phàm.

Hoàng Dật nhìn chằm chằm đạo kết giới màu đen kia, cổ cảm giác thoải mái trong lòng kia mãnh liệt đến cực hạn!

Hắn cơ hồ trong nháy mắt liền khẳng định, đạo mực nước phía trên kết giới này, chính là đạo Hắc Ám Khí Tức tinh khiết mà Thú Thần nói! Phẩm chất cao vượt qua xa Hắc Ám Khí Tức mà hắn ở nơi khác thu tập được!

Hơn nữa, nói riêng về trình độ khí tức cường hãn, đạo Hắc Ám Khí Tức này cũng vượt qua xa đạo thần thánh khí tức ở Bạch Long Hồ kia, dù sao thần thánh khí tức kia chẳng qua là phong ấn một cái chân của Mạt Nhật Sứ Giả mà thôi,

mà trước mắt đạo Hắc Âm Khí Tức này lại ở trong lòng đất Thâm Uyên nguy hiểm nhất đại lục.

Chỉ cần hấp thu đạo Hắc Âm Khí Tức tinh khiết này, như vậy liền đem huyết mạch Thần Ma cường hãn kia của Hoàng Dật hoàn toàn thức tỉnh, trở thành Niết Pháp Lôi Mỗ chân chính!

Loại huyết mạch này cực kỳ cường hãn, Tiểu Quần Quần chính là một cái người chơi chừng năm mươi cấp, thức tỉnh huyết mạch Niết Pháp Lôi Mỗ, sau đó liền trở thành nghề nghiệp phụ trợ cao cấp nhất mà Hoàng Dật gặp từ trước tới nay, hơn nữa huyết mạch Niết Pháp Lôi Mỗ có thể theo cấp bậc tăng lên mà phát triển. Loại huyết mạch này hoàn toàn có thể đền bù tất cả chênh lệch, dùng một cái trở thành siêu nhất lưu cao thủ! Mà Hoàng Dật vốn chính là siêu nhất lưu cao thủ, một khi hoàn toàn thức tỉnh loại huyết mạch này, thực lực kia sẽ bốc lên đến một cái cảnh giới không cách nào tưởng tượng.

Bất quá muốn hấp thu xong đạo Hắc Âm Khí Tức này cũng không dễ dàng, Tiểu Quần Quần có Bạch Long Vương giúp một tay, dưới tình huống không có ngoại vật quấy nhiễu, đều dùng vài tháng thời gian mới hấp thu xong đạo thần thánh khí tức kia. Mà bây giờ, Hoàng Dật không có Bạch Long Vương giúp một tay, dựa vào chính mình tới hấp thu, tốc độ sẽ vô cùng chậm chạp, hơn nữa nơi này là Thâm Uyên nguy cơ tứ phía, hẳn không có một cái hoàn cảnh ổn định để hấp thu đạo này khí tức, bây giờ chỉ có thể tìm kiếm cơ hội.

"Cánh cửa này gọi là Ma Vương Chi Môn, là tự tay bảy Đại Ma Vương thiết trí, là lối đi duy nhất nối liền mảnh đại lục này cùng không gian của Bảy Đại Ma Vương, bất quá người không phải là sinh vật ma hệ, không cách nào đi vào, người trước ở chỗ này chờ ta, ta đi vào thông báo Đọa Lạc Sứ Giả, đại khái cần mấy ngày, người ở nơi này chờ ta, nơi nào cũng không cần đi." Hắc Ma hướng Hoàng Dật dặn dò một tiếng, sau đó liền đắm đầu vào trong cánh cửa kia, bóng dáng hoàn toàn biến mất.

Tại chỗ chỉ còn lại có một người Hoàng Dật, gió rét trong Thâm Uyên thổi

tới khiến hần dường như muốn hóa thành một tượng đá. Lúc này bốn bề vắng lặng, bốn phía là vô tận đầm lầy Hắc Ám, xa xa những thứ sinh vật không biết tên kia đang khuấy động nước bùn, phát ra âm thanh làm cho lòng người sợ hãi.

Hoàng Dật cứ như vậy đứng ở trong ao đầm, không nhúc nhích nhìn chăm chăm kết giới của cánh cửa kia.

Lúc này, một cái thế giới khác cứ như vậy ở trước mặt của hần, đó là quan hệ đến toàn bộ sinh tử tồn vong của Thế Giới Thứ Hai, ở trong lịch sử Bảy Đại Ma Vương nhiều lần tàn phá bừa bãi cái thế giới này, mặc dù Thế Giới Thứ Hai một lần lại một lần đưa bọn họ đánh trở về, nhưng là càng ngày càng chặt vật hơn.

Lần này, Bảy Đại Ma Vương lại tụ tập, một lần nữa tàn phá bừa bãi cái thế giới này, mà thế giới này đã yếu ớt không chịu nổi, số lượng cao thủ so ra kém trước kia mấy lần, nếu như bảy Đại Ma Vương lần nữa đi ra tàn phá bừa bãi, vậy thế giới này rất có thể sẽ không chống đỡ được.

Trong lịch sử cũng từng có một ít lãnh tụ, nhân loại muốn tìm được chỗ ở Bảy Đại Ma Vương, tiến hành phản công. Nhưng chỗ ở Bảy Đại Ma Vương vẫn còn là bí mật, cho tới bây giờ không có ai biết, ngoại nhân coi như tìm được môn hộ này cũng không cách nào đi vào kết giới, chỉ có ma hệ sinh vật mới có thể ra vào.

Nhưng bây giờ, Hoàng Dật lại có một lần cơ hội, hần là Thú Vương độc nhất vô nhị, có năng lực tiến hóa chưa bao giờ nghe, thời điểm hần tiến hóa cấp 80 là Vô Nhân Ma, có thể tạm thời biến thành ma hệ sinh vật, không bị cánh cửa này ngăn trở!

Lúc này, Hoàng Dật có hai cái lựa chọn. Lựa chọn thứ nhất là dùng mấy ngày thời gian quý giá này, tới hấp thu đạo Hắc Ám Khí Tức trên cánh cửa này. Nhưng như vậy căn bản không có hiệu quả gì, thời gian quá ngắn, hấp thu không tới Hắc Ám Khí Tức thực chất.

Lựa chọn thứ hai, chính là dùng mấy ngày này, tiến vào trong môn hộ này, dò

xét chỗ ở của bảy Đại Ma Vương. Nhưng như vậy tương đương với xâm nhập hang cọp, tiền đồ chưa biết, không biết sẽ gặp phải một ít nguy hiểm gì, nhưng đồng thời cũng có thể có thể sẽ có một ít thu hoạch khổng lồ.

Hoàng Dật hơi suy tư một trận, liền làm ra lựa chọn. Hắn quyết định bí quá hóa liều, tiến vào trong môn hộ kia nhìn một chút chỗ ở của Bảy Đại Ma Vương, cho dù là theo dõi một cái cũng thỏa mãn.

Kế tiếp, hắn lập tức biến thành Vô Nhân Ma hình thái, tạm thời trở thành ma hệ sinh vật, sau đó lập tức đi tới kia phiến kỳ dị môn hộ trước mặt, bước ra một bước nhỏ, đi vào, thân thể biến mất ở cánh cửa kia trong.

Cái này một bước nhỏ, nhưng lại là một bước dài trong lịch sử Thế Giới Thứ Hai! Đây là lần đầu tiên có người tiến vào trong không gian của Bảy Đại Ma Vương!

Lúc này, Hoàng Dật chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, trên người truyền tới một cỗ lực hút mãnh liệt nhất từ trước tới nay, toàn bộ thân thể giống như là muốn xé nát vậy.

Hồi lâu sau, lực hút trên người hắn tiêu tán, xuất hiện ở một cái địa phương mới.

Nơi này là một cái không gian quỷ dị, trọng lực tựa hồ biến mất vậy, không có đại địa, trên trời trống không, hết thảy đều là trôi lơ lửng ở giữa không trung, giống như là thân thể ở trong không gian vậy.

Chung quanh khắp nơi đều có một ít đá vụn nổi lơ lửng, thi thể, bạch cốt, không có chút nào sinh cơ, cùng thế giới bên ngoài hoàn toàn bất đồng. Hoàng Dật cũng trôi lơ lửng ở giữa không trung, chân đạp hư không, sau lưng chính là phiến môn hộ kỳ dị kia.

Thời gian cùng không gian ở chỗ này đều trở thành hư vô, không tìm được cảm giác tồn tại.

"Hô! Hô! Hô!" Chính tại lúc này, Hoàng Dật đột nhiên nghe phương xa mơ hồ truyền tới một trận âm thanh kỳ quái, cùng lúc đó, phương hướng âm thanh kia truyền tới, một ít đá vụn trôi lơ lửng ở xa xa như bị người cạy mạnh đẩy ra, tựa hồ như có người đang tới vậy.

Hoàng Dật lập tức đạp hư không, đi tới phía sau một khối đá, không dám lộ đầu, chỉ dùng đầu óc quan sát tình cảnh phía trước.

Rất nhanh, âm thanh kỳ quái kia càng ngày càng gần, những tảng đá trôi lơ lửng trên không trung bị người quét ra một cái lối đi.

Sau đó, một bóng người đột nhiên từ phía trước đi ra, hướng ngoại giới môn hộ đi ra.

Một khắc kia, Hoàng Dật nhất thời khiếp sợ, bóng người này, hẳn nhận thức được!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 387: Bất Bại

Không chỉ là Hoàng Dật, rất nhiều người trên toàn thế giới đều biết hẳn.

Người nam tử này, chừng hai mươi tuổi, mặc đồ chức nghiệp chiến sĩ, sau lưng công một thanh trường kiếm. Đầu hẳn tóc dài màu trắng, phất phơ tùy ý, mặc dù không phải là đặc biệt anh tuấn nhưng rất dễ nhìn, đôi mắt giống như tinh không vậy, rất thâm thúy. Bất quá lúc này, hẳn biểu tình yên lặng, chân mày nhíu lại, tựa hồ có tâm sự gì.

Người này, chính là siêu cấp cao thủ khu Trung Quốc —— Bất Bại.

Trong phần thưởng người tốt nhất năm ngoái, Trung Quốc tổng cộng có năm người vào, trừ Đào Phong danh tiếng mạnh mẽ nhất, ngoài Long Thứ, cùng với Lợi Kiếm lấy được phần thưởng cuối cùng, còn có hai người, theo thứ tự là Dục Do Tâm Sinh cùng Bất Bại.

Nói một cái đến cao thủ khu Trung Quốc, mọi người thường thường sẽ nghĩ tới Long Thứ, Lợi Kiếm, Miểu Sát, Lô Thần, cùng với Đào Phong đã ẩn lui. Nhưng bọn hắn cũng không phải có chừng năm cao thủ, còn có mấy người danh tiếng không vang dội bằng bọn hắn, nhưng thực lực lại hoàn toàn có thể sánh vai, tỷ như Bất Bại, Dục Do Tâm Sinh, Học Y Nhị Độ mấy người này. Bọn hắn chẳng qua là vận khí ở trên người thiếu sót một ít, không có đạt được cái duy nhất thành tựu gì.

Bây giờ, Hoàng Dật đối mặt, thì tương đương với một cái cao thủ cùng thực lực mình không sai biệt lắm.

Bất Bại để cho người người vui vẻ nói là hẳn có một cái đệ đệ sanh đôi, tên là

Bất Tồn, hai người đều là siêu cấp cao thủ, một là chiến sĩ một là pháp sư, thời điểm hai người ở cùng nhau đơn giản là vô địch, gặp gỡ bất luận kẻ nào cũng không sợ.

Hoàng Dật cùng Bất Bại gián tiếp từng có một ít sâu xa, ban đầu ở thời điểm tranh đoạt Long Đô cái phó lãnh địa này, tổng cộng có Tứ gia công hội cạnh tranh, theo thứ tự là Du Cửu Thần Thoại, Phong Chi Quốc Độ, Đạo, cùng với Bất Bại cùng Bất Tồn dưới quyền Bất Diệt Công Hội. Nhưng nhờ Hoàng Dật, cục diện liền lập tức phát sinh biến hóa. Du Cửu Thần Thoại trực tiếp thối lui ra, Bất Diệt Công Hội là ngòi nhìn thái độ. Phong Chi Quốc Độ cùng Đạo hai công hội 20 vạn người trực tiếp bị Hoàng Dật thả ra Sa Vương tiêu diệt.

Bây giờ, Hoàng Dật coi như là lần đầu tiên chính mắt nhìn thấy Bất Bại, nhưng hắn không nghĩ tới sẽ gặp hắn ở một cái địa phương như vậy. Cái này là không gian chỗ ở của Bảy Đại Ma Vương, chỉ có ma hệ sinh vật có thể tiến vào, Bất Bại có thể đi vào, nói rõ hắn rất có thể cùng một vị Ma vương ký kết khế ước, gia nhập Bảy Đại Ma Vương, hoàn toàn cùng cái thế giới này là địch!

Đây chính là một cái đại bí mật. Siêu cấp cao thủ như Bất Bại, lại lựa chọn cùng toàn bộ Thế Giới Thứ Hai là địch, loại tin tức này một khi truyền đi, không biết sẽ dẫn tới bao nhiêu gợn sóng! Đoán chừng bây giờ cũng chỉ có Bất Tồn biết tin tức này, ngoại nhân căn bản không biết chuyện, bây giờ Hoàng Dật trong lúc vô tình lại biết được cái bí mật kinh thiên này.

Lúc này, Bất Bại đã đi tới lối vào cánh cửa kia. Hắn quay đầu liếc mắt nhìn cái không gian của Bảy Đại Ma Vương, chân mày nhíu một cái, trong mắt tựa hồ có một ít thần sắc phức tạp.

"Nếu lựa chọn, cũng không cần hối hận." Chính tại lúc này, một cái âm thanh đột nhiên từ sau lưng Hoàng Dật vang lên!

Hoàng Dật nhất thời cả kinh, hắn mắt lúc này mới phát hiện. Phía sau mình lại xuất hiện một người trẻ tuổi!

Đây là một bán thú nhân, khí tức đạt tới Thánh Vực tầng thứ, mới vừa rồi hãn vô thanh vô tức liền xuất hiện ở phía sau mình, không biết là tới như thế nào!

Thấy bộ mặt người này, Hoàng Dật lần nữa sửng sốt. Cái bán thú nhân này hãn giống như đã gặp qua, đây chính là Thiếu chủ của cái bộ lạc bán thú nhân mà hãn tiêu diệt lần trước —— Huyết Dạ.Lưu Oanh!

Lúc ấy, thời điểm Hoàng Dật đang cùng bán thú nhân tù trưởng huyết chiến, Lưu Oanh mang theo một đám bán thú nhân cùng tài sản của bộ lạc, thông qua tế đàn truyền tống chạy tới đại địa Mộc Quang Sâm Lâm ở phía Nam. Sau đó Hoàng Dật đem tin tức này nói cho Lôi Thần, Lôi Thần suất lĩnh một nhóm người trước đi Mộc Quang Sâm Lâm tiêu diệt cái bộ lạc này, vợ vết được một số tài sản lớn, cung cấp một khoản tiền bạc mấu chốt nhất để phát triển viễn dương hạm đội. Nhưng bọn hãn lại không thể lưu lại Huyết Dạ.Lưu Oanh, để nó đào thoát được.

Hoàng Dật không nghĩ tới, chính mình lại có thể ở chỗ này, gặp phải Huyết Dạ.Lưu Oanh, hơn nữa đối phương tựa hồ cũng gia nhập Bảy Đại Ma Vương, thực lực đột nhiên tăng mạnh, lại tấn thẳng đến Thánh Vực tầng thứ, hơn nữa so với phụ thân bán thú nhân tù trưởng của nó còn mạnh hơn.

Lúc này, Huyết Dạ.Lưu Oanh cũng phát hiện Hoàng Dật, nó cao cao tại thượng liếc Hoàng Dật một cái, cái loại ánh mắt đó giống như là đang nhìn một con con kiến hôi.

Hoàng Dật tâm hơi run lên, hãn và Huyết Dạ.Lưu Oanh là tuyệt đối không chết không thôi, bây giờ đường hẹp gặp nhau, bên cạnh còn có một cái Bất Bại, tràng diện đối với hãn cực kỳ bất lợi!

Thời gian như dừng lại! Ở nơi này không có thiên không, không có đại địa, là một cái địa phương ngăn cách với đời, ba người liền lấy phương thức như thế đối mặt nhau.

Sau một khắc, Huyết Dạ.Lưu Oanh dời ánh mắt đi, trực tiếp đi tới bên người

Hoàng Dật, không thềm liếc hăn một cái!

Từ đầu tới đuôi, nó đều không có ý tứ sẽ đối phó Hoàng Dật, đem hăn trở thành một con Vô Nhân Ma thông thường, hoàn toàn không có nhìn thấu thân phận của hăn!

Lần này, Hoàng Dật rút cuộc thở phào nhẹ nhõm, thân phận của hăn tạm thời được bảo vệ.

"Lưu Oanh, người thế nào cũng tới?" Lúc này, Bất Bại nhìn Lưu Oanh, lạnh nhạt nói.

Lưu Oanh lạnh lùng nói: "Ta xem thần sắc người có chút khác thường, tựa hồ có âm mưu gì, nếu người gia nhập Bảy Đại Ma Vương, vậy thì không cần có ý tưởng khác, trợ giúp thật tốt Bảy Đại Ma Vương mới là chánh sự. Chúng ta cùng là một thành viên dưới quyền Thống Khổ Nữ Vương, là người chung một phe, ta cũng không yên tâm cùng một người có dị tâm hợp tác."

"Người mới là người có dị tâm!" Bất Bại châm biếm một tiếng, "Quê quán của người bị Sát Thần tiêu diệt, người không đi Thánh Địa Bán Thú Nhân ở trung ương đại lục, ngược lại gia nhập dưới quyền Bảy Đại Ma Vương, chẳng lẽ là có âm mưu gì?"

Lưu Oanh sắc mặt lạnh lẽo, nói: "Hừ! Những Thiên Tứ Chi Nhân các người miệng chính là lạnh lợi, ta gia nhập dưới quyền Bảy Đại Ma Vương, tự nhiên là bởi vì bọn hăn có thể trong nháy mắt cho ta lực lượng khổng lồ, đây là điều mà Thánh Địa Bán Thú Nhân không có. Về phần Miếu Sát, ta tự nhiên sẽ tự tay tru diệt hăn, người không cần lo lắng."

"Tốt lắm, ta chờ ngày người giết chết hăn. Bất quá nếu như Sát Thần cũng gia nhập dưới quyền Bảy Đại Ma Vương, lấy thân phận hăn là Đại Ma Vương thứ tám, người còn phải cung cung kính kính gọi hăn một tiếng chủ nhân. Hăn không giết người cũng đã không tệ, còn đến phiên người giết hăn báo thù." Bất Bại tự tiểu phi tiểu nói qua, bước chân vào phiên Ma Vương Chi Môn kia, thân

thể nhất thời biến mất.

"Những Thiên Tứ Chi Nhân này thật là ghê tởm!" Lưu Oanh nhìn chăm chăm phương hướng Bất Bại biến mất, cắn răng nghiêng lợi mặng một tiếng, sau đó cũng đi tới, tiến vào cánh cửa kia, rời đi cái không gian của Bảy Đại Ma Vương này.

Trong không khí trở nên một mảnh an tĩnh, giống như là cái gì cũng không có xảy ra.

Lúc này, trong lòng Hoàng Dật còn vang lên đối thoại mới vừa rồi của Bất Bại cùng Lưu Oanh, Lưu Oanh bây giờ đã là Thánh Vực cường giả, nhưng Bất Bại lại không sợ chút nào, ngược lại còn châm chọc nó! Xem ra, sau khi Bất Bại gia nhập Bảy Đại Ma Vương, thực lực đã đột nhiên tăng mạnh, đưa đến một cái tình cảnh cực kỳ kinh khủng, cho dù là đối mặt Thánh Vực cường giả, đều có thể ung dung không vội vã.

Hoàng Dật dẹp loạn tâm tình một chút, sau đó tiếp tục đi về phía trước, dò xét hang ổ của Bảy Đại Ma Vương.

Ở trong hư không hồi lâu, Hoàng Dật rốt cuộc cũng xuyên qua lớp đá vụn phía trước, tầm mắt trở nên thông suốt sáng sủa.

Tình cảnh trước mắt, giống như là tinh không vũ trụ vậy, phía trước có Bảy viên tinh cầu sắp hàng theo thứ tự. Trong đó, ở giữa là một cái tinh cầu lớn nhất, ánh sáng cũng chói mắt nhất, phảng phất là một cái mặt trời, sáu viên tinh cầu còn lại chia ra hai bên, quần nó xoay tròn, giống như là một cái tinh hệ.

Hoàng Dật suy đoán, tinh cầu trung gian, phải là chỗ ở của Địa Ngục Chi Vương đứng đầu Bảy Đại Ma Vương -- Diêm Ma, mà sáu viên tinh cầu còn lại, chính là sáu vị Ma vương khác.

Trụ sở của Bảy Đại Ma Vương này quả nhiên bất phàm, mỗi người đều chiếm cứ một cái tinh cầu!

Đến nơi này, Hoàng Dật liền không có cách nào tiếp tục đi về phía trước, hẳn cách những tinh cầu kia không biết bao nhiêu khoảng cách, khẳng định cần phương pháp truyền tống nào đó mới có thể tiến vào những tinh cầu kia, đây là hẳn không cách nào biết được.

Kế tiếp, Hoàng Dật lại khắp nơi đi vòng vo một hồi, dọc theo đường đi phát hiện một ít sinh vật ma hệ, nhưng đều không phải là rất mạnh. Đây chỉ là không gian khu vực ranh giới của Bảy Đại Ma Vương, cốt lõi chính là Bảy viên tinh cầu kia, không đi tới chỗ đó liền không thấy được cái gì.

Hoàng Dật trở về đường cũ, lần nữa đi tới phiến Ma Vương Chi Môn kia, rồi đi nơi này.

Lúc này, phía ngoài Thâm Uyên là một mảnh an tĩnh, Lưu Oanh cùng Bất Bại đã sớm rời đi nơi này. Hoàng Dật an tâm ở bên ngoài chờ đợi, Hắc Ma nói qua, muốn liên lạc với Đọa Lạc Sứ Giả cần tới mấy ngày, mấy ngày nay hẳn cũng chỉ ở chỗ này chờ.

...

Chỉ chớp mắt, bốn ngày trôi qua.

Thời gian thông điệp cuối cùng của Thánh Địa Bán Thú Nhân cho Hoàng Dật đã hoàn toàn đi qua! Kế tiếp, chính là thời khắc bán thú nhân Thiên Vực cao thủ Thị Huyết Giả. Man Thiên cấp 203 tự mình xuất thủ đuổi giết Hoàng Dật!

Sáng sớm ngày này, Hoàng Dật được Lôi Thần, Bá Vương cùng một nhóm bạn tốt trong Hoa Hồng Ngục Giam chúc phúc, tiến vào Thế Giới Thứ Hai, chuyện kế tiếp phát sinh, quyết định tương lai hẳn ở Thế Giới Thứ Hai.

Lúc này, vô số TV trên toàn thế giới, diễn đàn, đài phát thanh đều thảo luận chuyện này, đây là từ lúc Thế Giới Thứ Hai mở ra tới nay, lần đầu tiên chính thức xuất hiện Thiên Vực cường giả, vô số người cũng đang thảo luận số mệnh Hoàng Dật, đem tràng đuổi giết ngày hôm nay đạt tới đỉnh điểm!

Vô số người đều tràn vào Long Đô, mặc dù Hoàng Dật đã thối lui ra khỏi Anh Hùng Công Hội, nhưng nơi này vẫn như cũ là địa phương có khả năng thấy tên Thiên Vực cường giả kia nhất. Bất quá lúc này Long Đô cơ bản đã trở thành một tòa thành trống, tất cả tài sản đều đã bị Tần Thời Vũ hạ lệnh dời đi, trong thành căn bản trừ một ít nhân viên ở lại giữ cửa, cùng với 100 tên Thánh Vực thủ hộ giả bên ngoài, trên căn bản không có người của Anh Hùng Công Hội.

Vào giờ phút này, toàn thế giới đều đang đợi!

Người quan tâm nhất chuyện này ngoại trừ Anh Hùng Công Hội, còn có một cái thế lực, đó chính là Danh Tướng Các. Ba ngày sau, Danh Tướng Các sẽ cổ phần hóa, trở thành một cái công hội cổ phần hóa trong Thế Giới Thứ Hai. Mà Hoàng Dật đã công khai bày tỏ đem Danh Tướng Các trở thành địch nhân, đây đối với bọn họ cổ phần hóa cực kỳ bất lợi. Một khi Hoàng Dật tránh thoát lần đuổi giết này, vậy đối với Danh Tướng Các đang cổ phần hóa đúng là một đả kích nặng nề, lòng tin của thị trường chứng khoán, sẽ chuyển tới Thái Dương công hội đang sắp cổ phần hóa!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 388: Thiên Vực Cường Giả Xuất Hiện

Trong lòng Hoàng Dật một mảnh yên tĩnh, hắn cũng giống như thường ngày online. .

Bản thể của hắn xuất hiện ở gần Ma Vương Chi Môn trong Thâm Uyên, mà hóa thân bây giờ lại ở trong một tòa thành thị trên đại lục.

Mới vừa vừa online, hắn nhận được rất nhiều tin nhắn, mở ra nhìn, đều là một ít bạn tốt chúc phúc gửi tới, tỷ như Vân Tứ Hải, Độc Cô Lãnh Tàng vân vân, thậm chí còn có nữ người chơi đã cứu hắn một mạng ở Kinh Cức Thành —— Bích Nguyệt Tình Không.

Ở thời điểm Hoàng Dật nguy hiểm nhất, sau lưng hắn như cũ vẫn có một ít người.

Chính tại lúc này, Hoàng Dật nhận được một cái tin nhắn, là Tần Thời Vũ phát tới.

"Dật ca, bây giờ toàn bộ tổ chức ở đây đều chú ý tin tức của ngươi, tất cả đại lục trên toàn thế giới đều có người của chúng ta, vạn nhất ngươi thất bại, vô luận luân hồi đến khối đại lục nào, đều sẽ có người tiếp ứng ngươi. Trong đó, số 2 còn chuẩn bị một chỗ an toàn tuyệt đối cho ngươi ẩn thân, nếu như kế hoạch của ngươi không thể thực hiện được, ngươi có thể gọi Lôi Thần dùng viên dương đại hạm đưa ngươi đến địa phương số 2 chuẩn bị cho ngươi, tạm thời trốn ở đó."

Hoàng Dật khẽ mỉm cười, lập tức phát tin nhắn đi qua: "Ta đã tìm được một chỗ ẩn thân tuyệt đối an toàn, các ngươi không cần lo lắng."

Hoàng Dật nói đến chỗ tuyệt đối an toàn, dĩ nhiên chính là không gian chỗ ở của Bảy Đại Ma Vương, chỗ đó đừng nói là Thiên Vực cường giả của Thánh Địa Bán Thú Nhân, coi như là cả vị tộc trưởng gần đến thần vực của chủng tộc bán thú nhân kia cũng không cách nào đi vào. Một khi Hoàng Dật thật không có biện pháp, hẳn có thể một mực trốn vào đây không ra. Bất quá như vậy sẽ vô cùng bị động, nếu như Thiên Vực cường giả kia một mực canh giữ ở cửa, hoặc là đem cánh cửa kia hủy diệt, Hoàng Dật cũng không biết sẽ bị nhốt ở bên trong bao lâu.

"Vậy thì tốt, Dật ca, người phải cẩn thận, ta sẽ một mực chờ người trở lại." Tần Thời Vũ ân cần trả lời.

Chính tại lúc này, Hoàng Dật lại xem một cái tin nhắn, thời điểm khi hắn nhìn thấy cái tên đó, nhất thời sửng sốt, danh tự này đã rất lâu không có xuất hiện qua —— Đào Phong.

Sau khi Đào Phong ẩn lui, ngoại giới không có bất cứ tin tức gì của hắn, không biết hắn đến tột cùng ở nơi nào, đến tột cùng đang làm những chuyện gì, bây giờ ở thời điểm Hoàng Dật nguy cấp nhất, hắn rốt cuộc phát ra tin nhắn thứ nhất.

Cái tin nhắn này rất ngắn, chỉ có hai chữ: "Cẩn thận."

Hoàng Dật cười nhạt một tiếng, quân tử chi giao nhạt như nước, Đào Phong chỉ nói hai chữ, nhưng tâm ý cũng đã đưa đến.

Kế tiếp, Hoàng Dật sẽ phải làm chánh sự, hắn lần đầu tiên vận dụng kỹ năng kèm theo của Đại Lục Thủ Hộ Giả ——« Giám Sát Chi Nhãn ».

Kỹ năng này có thể để cho hắn ở trong phạm vi đại lục, dựa vào tên một nhân vật là có thể tìm thấy được vị trí của đối phương, cooldown 15 ngày.

Hoàng Dật suy đoán, bán thú nhân Thiên Vực cao thủ Thị Huyết Giả. Man Thiên kia, phải là sử dụng truyền tống bí pháp giữa đại lục, từ Trung Ương Đại Lục chạy tới phiến Anh Hùng Đại Lục này. Hắn lập tức căn cứ danh tự này, bắt

đầu dùng Giám Sát Chi Nhãn tìm tòi.

Kỹ năng này quả nhiên vô cùng có tác dụng, Hoàng Dật dùng một chút liên lập tức lấy được vị trí của đối phương, lúc này Thị Huyết Giả. Man Thiên đang ở phía Đông mảnh đại lục này, cách xa hẳn vô số dặm.

Mặt khác, kỹ năng này là kỹ năng kéo dài (thời gian dùng skill dài) dùng để truy tung vị trí đối phương, lúc này Thị Huyết Giả. Man Thiên đang nhanh chóng chạy tới trung tâm đại lục, mà chỗ đó vừa đúng chính là vị trí Thâm Uyên!

Xem ra đối phương cũng dùng kỹ năng truy tung đuổi tới hẳn, bản thú nhân vốn là có thủ đoạn truy tung, đối phương là Thiên Vực cường giả, thủ đoạn truy tung sẽ mạnh hơn, muốn tìm được Hoàng Dật cũng không khó.

Kế tiếp, Hoàng Dật lập tức điều khiển hóa thân truyền tống đến "Hắc Giác Trấn" cách Thâm Uyên không xa, hẳn là Đại Lục Thủ Hộ Giả, có thể tùy ý truyền tống đến bất kỳ thành phố công cộng nào mà không cần kích hoạt Truyền Tống Trận, cũng không cần giao nạp bất kỳ chi phí truyền tống.

Sau khi truyền tống đến Hắc Giác Trấn, hóa thân của Hoàng Dật cấp tốc hướng Thâm Uyên chạy tới, ở trong kế hoạch của hẳn, hẳn muốn hóa thân gặp Man Thiên trước một lần, đây là một cuộc gặp gỡ nho nhỏ.

Lúc này, trên đường phố Hắc Giác Trấn chỉ có mấy người chậm rãi đi, Hoàng Dật bước chân vội vã cùng bọn họ tạo thành sự khác biệt.

"Cũng không biết Thiên Vực cường giả kia rốt cuộc sẽ xuất hiện ở nơi nào, tràng diện hẳn giết chết Miếu Sát, nhất định sẽ vô cùng đặc sắc."

"Đúng vậy, bây giờ người của toàn thế giới đều ở đây chờ tin tức, không biết có hay không xuất hiện người xem được tràng diện kia up video lên."

"Lão tử đang xem bảng xếp hạng đây, chỉ cần Miếu Sát bị đánh chết, cấp bậc của hẳn sẽ giảm xuống, đây là phương thức trực tiếp nhất."

Dọc theo đường đi, Hoàng Dật nghe không ít người thương lượng chuyện Thiên Vực cường giả đuổi giết hãn, bọn hãn đều không biết, người vôi vãi đi qua bên người bọn hãn, chính là tiêu điểm bọn họ bàn tán.

Rất nhanh, Hoàng Dật rời đi Hắc Giác Trấn, xuất hiện ở bên ngoài thành, lần này hãn cũng không có cái gì cố kỵ, trực tiếp mở ra hai cánh màu đen, bay lên bầu trời, dùng tốc độ nhanh nhất có thể đạt được chạy tới Thâm Uyên.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Giám Sát Chi Nhân cho thấy tốc độ của Thị Huyết Giả. Man Thiên đơn giản chính là một đạo tia chớp vượt núi băng đèo, mỗi thời mỗi khắc đều vượt qua vô số khoảng cách, cách Thâm Uyên càng ngày càng gần. Hóa thân của Hoàng Dật mặc dù khoảng cách vô cùng gần Thâm Uyên, nhưng như cũ có khả năng bị Thị Huyết Giả. Man Thiên đi trước một bước.

Hoàng Dật ngửa đầu rót hạ một chai gia tốc được tề, nhanh như điện chớp hướng Thâm Uyên chạy tới. Mà bản thể của hãn, là đang đợi Đọa Lạc Sứ Giả kia xuất hiện, bây giờ cách thời gian Hắc Ma tiến vào Ma Vương Chi Môn đã qua chừng mấy ngày, bọn hãn lẽ ra là phải ra tới đây rồi.

Nửa giờ sau, Hoàng Dật đi tới vòng ngoài Thâm Uyên, sau đó dừng bước, nếu đi vào trong nữa là sẽ xuất hiện một ít Thánh Vực cường giả, cái hóa thân này của hãn thực lực quá yếu, không cách nào tiến vào.

Nhưng nơi này là đường Man Thiên sẽ phải đi qua, Giám Sát Chi Nhân của Hoàng Dật biểu hiện đối phương lập tức sẽ đi ngang qua nơi này.

"Con kiến hôi, cái hóa thân này của ngươi vôi vãi chặn đường của ta, đến tột cùng là vì cái gì?" Chính tại lúc này, chân trời xa xa truyền tới một trận âm thanh mênh mông.

Cái âm thanh này mơ hồ có cảm giác như Hệ Thống Thông Báo, cái loại âm thanh đó giống như là ý chỉ trời cao vậy, truyền hướng bốn phương tám hướng, truyền vào trong tai Hoàng Dật, truyền vang ở mỗi một góc nhỏ của phiên đại

địa này!

Lúc này, phương xa Hắc Giác Trấn, tất cả mọi người đều dừng bước chân lại, rồi rít ngẩng đầu ngược nhìn bầu trời, bọn hắn toàn bộ đều nghe được cái âm thanh này!

Sau một khắc, tất cả mọi người toàn bộ sợ ngây người!

"Mau nhìn a, phía Đông có một đạo Lưu Tinh xẹt qua!"

Chính tại lúc này, tất cả mọi người trong Hắc Giác Trấn đều hoảng sợ phát hiện, trên bầu trời phía Đông xẹt qua một đạo Lưu Tinh!

Lúc này là ban ngày, Lưu Tinh kia phảng phất là viên thạch rơi xuống đất vậy, cấp tốc hướng phương hướng Thâm Uyên rơi xuống, cùng không khí cấp tốc ma sát, lóe ra hỏa quang kịch liệt.

"Đó là Thiên Vực cường giả, hắn đang hướng phương hướng Thâm Uyên rơi xuống!"

Chợt, có người kinh hô một tiếng, phát ra suy đoán.

Chỉ một thoáng, vị trí hay tài liệu liên quan tới Thiên Vực cường giả, từ Hắc Giác Trấn truyền hướng toàn bộ thế giới!

Cái thành trấn nho nhỏ này, lần đầu tiên được toàn thế giới chú ý!

Viên Lưu Tinh kia cấp tốc bay tới, đúng là Thiên Vực cao thủ Thị Huyết Giả. Hắn Thiên tới đuổi giết Hoàng Dật!

Tốc độ của nó so với tốc độ âm thanh còn nhanh hơn, đạo âm thanh mới vừa rồi là hắn dùng ma pháp gia tốc sau đó truyền ra, nếu không âm thanh của nó dựa theo tốc độ truyền bá bình thường phải cực kỳ lâu sau mới truyền tới.

Đây chính là Thiên Vực cường giả, phương thức lên đường cùng nói chuyện

đều không đơn giản vậy, có chút vượt qua phạm vi phạm nhân có thể hiểu được.

Lúc này, hóa thân của Hoàng Dật, cũng lẳng lặng nhìn đạo Lưu Tinh phía chân trời kia, phương hướng viên Lưu Tinh kia rơi xuống chính là chỗ của hắn.

Tràng cảnh này, có chút giống như là Thế Giới Mạt Nhật, một viên tiểu hành tinh cấp tốc đập xuống khối đại lục này, mà Hoàng Dật chính là tâm điểm. Coi như kia Thiên Vực cường giả không ra tay, lấy tốc độ như vậy nện xuống, cũng hoàn toàn có thể đem Hoàng Dật đập thành bụi phấn, đem đại địa dưới chân hóa thành một cá hố sâu to lớn, trực tiếp sửa đổi diện mạo mặt đất.

Rốt cuộc, viên Lưu Tinh kia cũng rơi xuống, thời điểm nó xẹt qua Hoàng Dật, tốc độ đột nhiên dừng lại, sau đó một cái bóng người màu đỏ rơi xuống, nhẹ nhàng rơi xuống trước mặt Hoàng Dật.

Một cỗ khí tức cường hãn đến từ sâu trong Linh Hồn, trong nháy mắt bọc Hoàng Dật lại.

Người trước mắt này, vóc người cũng không cao lớn, chính là một cái chiều cao rất bình thường, thịt toàn thân nó màu đỏ, trên người là những khối tổ chức bắp thịt, mạch máu như con giun quấn vòng quanh vậy, nhìn qua giống như là một cá bán thú nhân bị lột hết da, hắn chính là Thị Huyết Giả. Man Thiên.

Hai người lúc này cứ lẳng lặng đứng đối diện nhau như vậy, dùng ánh mắt nhìn nhau.

Lúc này, ánh mắt Man Thiên thật yên lặng nhìn hóa thân của Hoàng Dật, không có bất kỳ các loại tâm tình bén nhọn hoặc là uy áp, giống như là đang nhìn một cục đá, một thân cây, một cây cỏ nhỏ vậy.

Hoàng Dật ở trong mắt của hắn đơn giản liền con kiến hôi cũng không tính, mà là như một người chết vậy.

"Man Thiên đại nhân, người chạy tới đuổi giết ta như vậy, dọc đường đi cực

khô ròi." Hoàng Dật khẽ vuốt cằm, phảng phất như đang cùng bạn cũ nói chuyện phiếm.

"Cái hóa thân này của người ngăn ta ở nơi này, là vì hướng ta quỳ xuống cầu xin tha thứ sao? Nhưng người không có tư cách cùng ta nói chuyện. Bất quá bây giờ ta ban thưởng cho người ba cơ hội, người có thể rất vinh hạnh cùng ta nói ba câu." Man Thiên nói xong, bấp thịch trên mặt hơi nhú lại, mơ hồ có thể nhìn thấy đó là một cái nụ cười hòa ái thân thiết.

"Nếu như người nói là ta đang cầu xin tha thứ, quả thật có thể coi là như vậy đi." Hoàng Dật gật đầu một cái, bất trí khả phủ nói, "Đối mặt với đũa giết của người, ta là không có lực phản kháng. Cho nên ta quyết định dâng lên một bảo vật, cầu người tha thứ."

"Người có thể lấy ra cái bảo vật gì? Bảo vật có thể để cho ta xem trọng cũng không nhiều." Hai mắt Man Thiên giật giật.

Hoàng Dật khẽ mỉm cười, sau đó từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một vật.

Đây là một cái hộp kim loại, toàn thân tràn đầy hàn khí, tựa hồ bên trong là một cái hàn băng chi nguyên.

Kế tiếp, Hoàng Dật đem cái hộp kim loại này hướng Man Thiên trình lên, giống như là một cái thần tử đang trình bảo vật lên cho một cái đế vương vậy.

"Hả? Vật này có chút ý tứ." Man Thiên nói qua, tùy ý đưa tay ra, cầm lấy cái hộp màu vàng trong tay Hoàng Dật.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 389: Đọa Lạc Sứ Giả Ra Sân

Sau một khắc, Man Thiên đem cái hộp màu vàng mở ra!

Nhất thời, thấy được vật bên trong cái hộp kia, bên trong là một trái tim, nhúc nhích có tiết tấu, mỗi một lần nhảy lên, nó đều sẽ phun ra một cổ hàn khí màu trắng, như muốn đông cứng hết thảy chung quanh.

Trái tim này, cư nhiên chính là trái tim của Sa Đạo Vương, Hoàng Dật cùng Bá Vương liên thủ, ở Thê Lương Sa Địa lục soát được mấy chục trái tim của Sa Đạo Vương, sau đó mượn dùng cái đĩa kim loại có cực nhiệt chi lực của Độc Cô Lãnh Tàng xử lý một ít, còn có một ít không có xử lý.

Bây giờ, Hoàng Dật lấy ra chính là một trái tim không có trải qua cực nhiệt chi lực trung hòa, có khí tức Sa Đạo Vương nồng nặc nhất, nguyên thủy nhất.

" Trái tim này, là ta từ trên người đỉnh cấp Thánh Vực cường giả Sa Đạo Vương lấy được, đây là buồng tim của nó, có kéo dài sinh mạng lực, là một kiện bảo vật không có nhiều." Hoàng Dật mặt vui vẻ nói.

Bập thịch ở khóe miệng Man Thiên giương lên, trực tiếp đưa tay ra cầm lên trái tim của Sa Đạo Vương có thể đem vạn vật đông thành tượng đá.

Lúc này, trái tim này lại yếu ớt như vậy, không chỉ không thể đem Man Thiên đông thành tượng đá, ngược lại tự thân cổ hàn khí lạnh vô cùng kia lại suy yếu không ít.

"Đối với người mà nói, trái tim này quả thật coi là bảo vật." Man Thiên nói qua, quan sát trái tim kia một hồi, sau đó bàn tay trực tiếp nắm chặt!

"Ba!" Sau một khắc, trái tim cường hãn của Sa Đạo Vương trực tiếp bị hấn bóp vỡ, biến thành máu thịt đầy trời, bắn ra tung tóe, có một ít rơi ở trên mặt đất, có một ít rơi lên trên người Hoàng Dật, còn có một chút rơi vào đầy trên người của hắn.

"Nhưng là đối với ta mà nói, trái tim này. Không đáng giá một đồng." Man Thiên đưa bàn tay đến khoe miệng, đưa ra đầu lưỡi đỏ như máu liếm sạch vết máu Sa Đạo Vương lưu lại trên bàn tay. "Người còn dư lại câu nói sau cùng, mau dùng hết đi! Chớ lãng phí."

"Tốt lắm, không có chuyện gì, người giết ta đi! Bất quá đây là hóa thân của ta, chết cũng không có tổn thất gì, bản thể của ta sẽ ở phía dưới Thâm Uyên chờ người." Hoàng Dật cười nhạt một tiếng, trong mắt có loại thần sắc buông lỏng.

"Vậy chúng ta chờ một hồi." Man Thiên nói qua. Trực tiếp hướng Hoàng Dật thổi một hơi.

Sau một khắc, Hoàng Dật bạo thành thịt vụn đầy trời, bị Thiên Vực cường giả Man Thiên một hơi thổi chết.

Kế tiếp, Man Thiên tiếp tục hóa thành Lưu Tinh, bay vào trong vực sâu nguy hiểm nhất đại lục.

Lúc này, Thâm Uyên nguy cơ tứ phía nghênh đón một lần tai nạn chân chính, nguyên bản trong không khí đen nhánh. Đột nhiên xuất hiện một viên Lưu Tinh lóng lánh hỏa quang. Một ít Thánh Vực ma thú dữ tợn không cẩn thận bị cái Lưu Tinh vĩ diễm quét trúng, trực tiếp biến thành tro bụi, liền cơ hội giây giũa đều không có.

Rất nhanh, viên Lưu Tinh này rơi vào tầng thứ nhất Thâm Uyên, sau đó không ngừng lại hướng chỗ sâu hơn trong Thâm Uyên rơi xuống!

Lúc này, tại ao đầm sâu nhất trong Thâm Uyên. Một cái quái vật nửa xà nửa người, đột nhiên mở mắt, nó hướng phương hướng bầu trời nhìn, trong con

người âm lãnh hiện ra một viên Lưu Tinh càng ngày càng lớn, sắc thái kia sáng chói mà diễm lệ.

"Hả? Chẳng lẽ là bảo bối gì hạ xuống ở nơi này?" Chính tại lúc này, quái vật này dùng ngôn ngữ Thâm Uyên nỉ non một tiếng. Nó gọi Xà Hoàn, là một trong ngũ đại lĩnh chủ mạnh nhất trong Thâm Uyên. Cấp bậc cao gần 197 cấp, khoảng cách Thiên Vực tầng thứ chỉ có một tầng. Cái Thâm Uyên nguy cơ tứ phía này, chẳng qua là cố hương của nó mà thôi, ở trong Thâm Uyên thậm chí trong mảnh đại lục này, nó không e ngại bất luận kẻ nào.

Lúc này, nó tính hé miệng thử dò xét, hướng viên Lưu Tinh trên bầu trời phun ra, nhất thời phun ra một viên bi tán ra hồng quang kỳ dị cấp tốc hướng bầu trời đi qua, muốn đem viên Lưu Tinh kia đánh xuống, nhìn một chút đến tột cùng là bảo bối gì.

"Có ý tứ, lại dám xuất thủ đối phó ta?" Chính tại lúc này, viên Lưu Tinh kia cấp tốc rơi xuống, đột nhiên miệng phun tiếng người, sau đó hướng Xà Hoàn phóng ra khí tức Thiên Vực cường đại ra.

Chỉ một thoáng, Xà Hoàn sợ ngây người, cả người nó run rẩy kịch liệt, rốt cuộc cảm nhận được cổ Thiên Vực khí tức cường hãn kia, đây là lần đầu tiên nó gặp khí tức mệnh môn như vậy!

Sau một khắc, nó xuất ra các loại thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, các loại quang hoa sáng lên, vũng vàng lấp quanh thân nó, muốn ngăn cản một chỉ tiện tay này của Thiên Vực cường giả.

Nhưng không ngăn lại được, nó như cũ bị một chỉ tiện tay của Thiên Vực cường giả xuyên thấu thân thể, tất cả sinh cơ nhất thời tiêu tán!

Một cái đỉnh cấp Thánh Vực cường giả cấp 197 ở trong Thâm Uyên nguy hiểm nhất đại lục, là một trong lĩnh chủ cường đại nhất, cứ như vậy bị một cái Thiên Vực cường giả tiện tay chỉ một cái giết chết.

Cái Thiên Vực cường giả này là Man Thiên cấp 203, cùng cấp 197 chỉ chẳng qua là chênh lệch 6 cấp mà thôi, cơ hồ là không đáng kể! Nhưng thực lực sai biệt chính là rõ ràng như vậy, một cái Thánh Vực, một cái Thiên Vực, chênh lệch vạn dặm a (nguyên văn: vân nê chi biệt).

Xà Hoàn tung hoành Thâm Uyên, cứ như vậy chết ở trong lãnh địa của mình, nó nhổ ra viên bi tản ra hồng quang kỳ dị kia, cũng vô lực rơi vào trong nước bùn, chậm rãi chìm xuống, hồng quang chói mắt bị nước bùn hoàn toàn che mất.

Rất nhanh, Man Thiên liền đi tới Ma Vương Chi Môn, chậm rãi rơi xuống trước mặt bản thể của Hoàng Dật.

"Hả? Người đâu?" Chính tại lúc này, Man Thiên chợt tự nói một tiếng, phía trước trống rỗng, không có gì cả, chỉ có một đạo môn hộ kỳ dị lẳng lặng rộng mở, không biết thông đi địa phương nào.

"Chẳng lẽ là tiến vào trong cái phiến quái môn này?" Man Thiên nói qua, từ từ đi tới trước mặt của cánh cửa kia, cẩn thận bắt đầu đánh giá.

Hắn là Thiên Vực cường giả, kiến thức rộng rãi, nhưng cánh cửa trước mắt này hắn lại hoàn toàn nhìn không thấu, mặc dù cánh cửa này không lớn, nhìn cũng không có cái khí thế kinh thiên động địa gì, cứ như vậy đơn giản đứng sững ở chỗ đó, nhưng lại mơ hồ có một cổ cảm giác quái dị để cho người ta không nói được.

Man Thiên đứng ở trước Ma Vương Chi Môn, chân mày trên bắp thịt nhíu thật chặt, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì cái gì.

Thật ra thì, lúc này Hoàng Dật cũng không có tiến vào trong Ma Vương Chi Môn kia, hắn ở trước mắt Man Thiên, nhưng là hắn đứng ở trong trạng thái hư vô, liền thân thể đều không có, Man Thiên không có cảm giác được sự hiện hữu của hắn, còn tưởng rằng hắn đã tiến vào trong cánh cửa kia.

Đây là Hoàng Dật đánh cuộc một lần, hắn bây giờ trong trạng thái hư vô,

không thể nhúc nhích, nếu không cũng sẽ bị Man Thiên cảm giác được, mà dưới cái trạng thái này, hắn cũng không cách nào hạ tuyến (offline, out game), nếu không thân thể sẽ hiển hiện ra. Mà hắn không thể vào kia phiên Ma Vương Chi Môn tránh né, một khi cánh cửa này lại bị đánh nát, như vậy hắn sẽ phải bị nhốt ở bên trong thời gian rất lâu, rất khó đi ra.

Hắn bây giờ chính là đang đánh cuộc Man Thiên sẽ xuất thủ công kích cánh cửa này. Một khi môn hộ này bị đánh nát, vậy đối với đại lục mà nói là một chuyện tốt, điều này đại biểu tạm thời cắt đứt liên lạc của khối đại lục này cùng Bảy Đại Ma Vương. Sau này, Bảy Đại Ma Vương xâm lấn cái thế giới này, chỉ có thể từ đại lục của quốc gia khác đi ra, không cách nào trực tiếp xuất hiện ở khối đại lục này.

Hơn nữa, Hoàng Dật còn có cân nhắc sâu hơn, Man Thiên xuất thủ đánh nát cánh cửa này. Vậy thì đại biểu Thánh Địa Bán Thú Nhân cùng Bảy Đại Ma Vương kết cừu hận, sau này bảy Đại Ma Vương xâm lấn thế giới, nhất định sẽ tập trung trả thù Thánh Địa Bán Thú Nhân. Hoàng Dật không có năng lực phá hủy Thánh Địa Bán Thú Nhân, nhưng Bảy Đại Ma Vương hoàn toàn có thực lực này, hắn một chiêu này coi như là mượn đao giết người, hoàn toàn có thể loại được cái đại địch này.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Man Thiên đi qua đi lại. Tựa hồ đang suy tư do dự. Cánh cửa này nó đã nghiên cứu một đoạn thời gian, nhưng thủy chung không có thể nghiên cứu ra được đến tột cùng là vật gì, bây giờ chỉ có thể chọn lựa một ít hành động thực tế.

Sau một khắc, Man Thiên dừng bước, hắn đi tới trước mặt của cánh cửa kia, hít sâu một hơi. Sau đó tính đưa tay ra thử dò xét, chạm tới kết giới phía trên môn hộ, muốn thử một chút có thể hay không đi xuyên qua.

Nhưng bàn tay của hắn thủy chung không có cách nào xuyên thấu đạo kết giới kia. Hắn có thực lực Thiên Vực, lại không có cách nào xuyên thấu cánh cửa này!

"Hả? Đây tốt cùng là cánh cửa gì, thậm chí ngay cả ta cũng có thể ngăn trở!" Lần này, Man Thiên rốt cuộc hơi biến sắc, nó một mực coi khối đại lục này là nơi chật hẹp nhỏ bé, địa phương căn cỗi, nó ở nơi này có thể tùy ý dong ruổi, không có bất cứ chuyện gì có thể ngăn trở nó. Nhưng giờ khắc này, ở trước mặt một cái môn hộ quái dị, nó lần đầu tiên bị nghệt.

Kế tiếp, Man Thiên tiếp tục gia tăng lực đạo, muốn mạnh mẽ đột phá cánh cửa kia, thế nhưng kết giới thủy chung vững vàng chặn nó lại, vô luận nó dùng bao nhiêu lực cũng không vào được.

"Hừ! Miếu Sát, nếu người muốn núp ở bên trong cái khu vực quỷ dị đó, vậy ta sẽ thành toàn cho người, vào không được cánh cửa này, ta liền hủy diệt cánh cửa này, để cho người kẹt ở bên trong." Man Thiên nói qua, hừ lạnh một tiếng, sau đó không khách khí nữa, trực tiếp xuất thủ công kích cánh cửa kia.

"Ầm!" Man Thiên hoàn toàn bộc phát ra Thiên Vực thực lực, kỹ năng quang hoa chiếu sáng cái phiến Thâm Uyên đen nhánh này, giống như bị ngôi sao đưng vào vậy, lập tức liền hiện ra bất đồng.

Nước bùn trong ao đầm trực tiếp bị đánh vào, văng tứ tung trên mặt đất, chảy đến nơi khác.

Ma Vương Chi Môn kia run rẩy kịch liệt, mặc dù đây là môn hộ thông đi tới chỗ bảy Đại Ma Vương, nhưng môn hộ như vậy ở Thế Giới Thứ Hai có tới mấy trăm, cái này là một cái trong số đó, cũng không có được xây tỉ mỉ.

Bây giờ, môn hộ này bị một công kích cường hãn của Thiên Vực cường giả, lập tức liền bắt đầu xuất hiện dấu hiệu hủy diệt, chỉ cần công kích kéo dài, môn hộ này nhất định sẽ bị hủy diệt. Đến lúc đó, mảnh đại lục này cùng lối đi duy nhất đến chỗ Bảy Đại Ma Vương liền hoàn toàn bị chặt đứt.

"Rắc rắc!" Rốt cuộc, phiến Ma Vương Chi Môn kia bắt đầu xuất hiện khe nứt, ánh sáng phía trên kết giới cũng bắt đầu biến ảo, càng ngày càng tối tăm.

Ánh mắt Hoàng Dật chặt chẽ nhìn chăm chăm đạo Hắc Âm Khí Tức trên kết giới kia, đây chính là mấu chốt để hãm thức tinh huyết mạch Niết Pháp Lô Mổ, một khi cánh cửa này bị hủy diệt, đạo Hắc Âm Khí Tức kia cũng có thể thoát khỏi kết giới, bị hãm hấp thu thuận lợi hơn.

"Oanh!" Man Thiên một quyền đánh tới, cánh cửa kia đột nhiên nứt ra, cánh cửa đều rớt xuống!

Cái Ma Vương Chi Môn này đã đạt tới ranh giới hủy diệt, kết giới phía trên cũng như gần như biến mất, công kích mấy cái nữa sẽ phải hoàn toàn tiêu tán!

"Lớn mật! Lại dám công kích môn hộ của bản vương!" Chính tại lúc này, bên trong cửa kia đột nhiên lao ra một cái âm thanh tràn đầy tức giận!

Ngay sau đó, một bóng người từ bên trong vọt ra!

Người này khí tức vĩ ngạn, xông thẳng thiên địa, làm cho cả Thâm Uyên đều khẽ run lên, dường như muốn bò lổm ngổm ở nó dưới chân!

Đọa Lạc Sứ Giả, rốt cuộc đã tới!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 390: Hai Hồ Tranh Nhau.

Hoàng Dật đánh giá cái Đọa Lạc Sứ Giả này.

Người này cả người trần như nhộng, không mặc quần áo, chỉ có bộ vị chỗ kín bị một đoàn hắc khí bao phủ, các bộ vị còn lại đều là bắp thịt, một đoàn một đoàn, cảm giác tràn đầy lực lượng.

Cái Đọa Lạc Sứ Giả này cho người cảm giác giống như là người nguyên thủy từ Viễn Cổ hồng hoang đi ra, khí tức cổ xưa, ăn tươi nuốt sống, không có khí chất văn minh gì. Hoàng Dật trước nhìn thấy sinh vật ma hệ tất cả đều là cái bộ dáng này, tất cả đều không mặc quần áo, cứ như vậy tồn tại trạng thái nguyên thủy nhất, đem khắc sâu tính thô lỗ dã man của Ma Tộc bày ra.

So sánh với Sa Đạo Vương, Shirak, Mỹ Nhân Ngư công chúa, Hắc Ma cùng với Bất Bại, Lưu Oanh những nhân vật về sau mới gia nhập bảy Đại Ma Vương mà nói, cũng chưa có loại khí chất này, bọn hắn dù sao không phải chân chánh Ma Tộc nguyên sinh.

Hoàng Dật nhìn Đọa Lạc Sứ Giả một chút, lại nhìn Man Thiên một chút, phát hiện hai người khí tức tương đối, vẫn là Đọa Lạc Sứ Giả mạnh hơn một phần.

Lần này, Man Thiên rút cuộc cũng ngừng tay, hăn gắt gao nhìn chăm chăm Đọa Lạc Sứ Giả trước mắt, trên mặt tràn đầy khiếp sợ, lẩm bẩm nói: "Người là ai? Tại sao lại xuất hiện ở nơi này? Mảnh đại lục này căn bản không có Thiên Vực cường giả, tại sao người lại xuất hiện ở nơi này?" Hăn vừa hỏi vừa có loại cảm giác cảm rơi trên mặt đất (ý nói vừa hỏi vừa ngạc nhiên), hăn hạ xuống cái địa phương căn cỗi này, lại gặp một cái nhân vật so với mình còn mạnh hơn.

Cặp mắt Đọa Lạc Sứ Giả như điện, hai tay trống trơn, cứ như vậy từng bước từng bước hướng Man Thiên đi tới, mang theo một cỗ khí thế không gì sánh kịp, hỏi ngược lại: "Người là ai? Lại dám công kích môn hộ của chúng ta, thực lực của người ở mảnh đại lục này quả thật có thể đi ngang, nhưng ở trước mặt ta. Cũng là không đủ nhìn." Âm thanh của Đọa Lạc Sứ Giả giống như sấm đánh vậy, vang dội toàn bộ Thâm Uyên. Tất cả sinh linh nghe được cái âm thanh này, nói cũng không dám nói, rối rít núp ở trong sào huyệt, run lấy bấy.

Man Thiên trên mặt một mảnh hàn sương, đề phòng nhìn chăm chăm Đọa Lạc Sứ Giả, nói: "Ta là Thị Huyết Giả. Man Thiên, đến từ Trung Ương Đại Lục Thánh Địa Bán Thú Nhân. Không biết người là bằng hữu nơi nào? Sợ là giữa chúng ta có một ít hiểu lầm." Những lời này của Man Thiên, liền đem cái chiêu bài Thánh Địa Bán Thú Nhân này bày đi ra, muốn dùng để chấn nhiếp cái cao thủ nữa đường lao ra trước mắt này.

"Quả nhiên là người! Khó trách trên người người có nồng đậm khí tức của Sa Đạo Vương như vậy, bảo vật người tranh đoạt của hãn, ngoan ngoan giao ra đây đi! Ta có thể lưu người toàn thân. Về phần Thánh Địa Bán Thú Nhân trong miệng người, chẳng qua là một cái thể lực tạp mao mà thôi, không trấn áp được ta." Giọng nói của Đọa Lạc Sứ Giả không có thiện chí. Bắt đầu ngưng kết trong tay một đoàn đoàn hắc khí, chuẩn bị tùy thời xuất thủ.

Lúc này, trong lòng Hoàng Dật rối cuộc buông lỏng, kế hoạch của hãn cho đến bây giờ không sai biệt lắm.

Trước hãn cùng Hắc Ma nói qua, để cho Sa Đạo Vương lâm vào tình cảnh nguy hiểm chính là một Thiên Vực cường giả của Thánh Địa Bán Thú Nhân. Thời điểm Hắc Ma đi thông báo Đọa Lạc Sứ Giả, đem đầu đuôi mọi chuyện của Hoàng Dật nói cho Đọa Lạc Sứ Giả. Bây giờ Đọa Lạc Sứ Giả nghe Man Thiên tự giới thiệu, trực tiếp liền rõ ràng, đem Man Thiên trở thành địch nhân của Sa Đạo Vương.

Mà trước lúc này, hóa thân của Hoàng Dật đem một cái trái tim của Sa Đạo

Vương đưa cho Man Thiên, lấy thực lực Man Thiên tự nhiên coi thường cái trái tim này. Trực tiếp bóp vỡ. Mà trái tim Sa Đạo Vương có đọa lạc khí tức nồng nặc, trên người Man Thiên dính cổ hơi thở này. Đọa Lạc Sứ Giả tự nhiên có thể rất dễ dàng nhận ra được.

"Cái gì Sa Đạo Vương, ta căn bản không nhận thức hãn, mới vừa rồi có một tiểu tử cho ta một cái trái tim, người muốn hỏi thì đi hỏi hãn đi! Nếu như người một lòng muốn động thủ, Man Thiên ta tùy thời phụng bồi, ba mươi sáu vị Thiên Vực cường giả của Thánh Địa Bán Thú Nhân ta, không có một ai hèn nhát." Man Thiên cúi kính nói qua, cũng vừa chuẩn bị xong tư thế phòng ngự, cũng không yếu thế.

"Nếu người không muốn giao ra bảo vật, vậy ta chỉ có thể tự tay bắt tới." Đọa Lạc Sứ Giả nói qua, ba đoàn hắc khí trong tay nhanh như tia chớp bắn ra, chọt đánh về phía Man Thiên, một cổ khí tức đọa lạc nồng đậm lan ra.

"Hoa lập!" Man Thiên tay của cũng không chậm, trong nháy mắt ngưng kết thành một đạo hộ thuẫn ở trước người, chặn lại ba đoàn hắc khí của Đọa Lạc Sứ Giả kia.

"Vèo!" Đọa Lạc Sứ Giả hóa thành một chuỗi bóng dáng, trực tiếp vọt tới trước người của Man Thiên, hữu quyền mang theo một cổ lực lượng vĩ ngạn mênh mông đánh xuống. Phương thức hãn đánh nhau giống như là khí tức hãn tản mát ra vậy, trực tiếp dùng chiêu thức nhục bác (xài tay, chân bêm nhau) nguyên thủy nhất đánh nhau, không có kỹ xảo, thậm chí ngay cả vũ khí đều không dùng.

Man Thiên nhất thời biến sắc, trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh Lang Nha Bổng không biết là cái xương thú gì chế thành, phía trên là từng cây cốt thứ dữ tợn, còn lưu lại một ít máu thịt.

Man Thiên vùng Lang Nha Bổng, hướng quả đấm của Đọa Lạc Sứ Giả đánh qua!

"Ầm!" Quả đấm của Đọa Lạc Sứ Giả, chọt đánh vào phía trên Lang Nha Bổng của Man Thiên!

Sau một khắc, một cỗ sóng chấn động to lớn xưa nay chưa từng có đánh vào hướng bốn phương tám hướng, bên trong phương viên mấy dặm, ao đầm bị cuốn lên bầu trời, trong Thâm Uyên tựa hồ nghênh đón một cuộc mưa sa, nước bùn tán loạn bốn phương tám hướng.

Mà địa phương Man Thiên cùng Đọa Lạc Sứ Giả đứng biến thành một cái hố sâu to lớn, bọn hăn chân đạp hư không, bị phản chấn bay ngược ra.

Hoàng Dật ở trong chiến đấu này, cỗ khí tức kia trực tiếp đi xuyên qua cơ thể hăn, dù là hăn ở trong trạng thái hư vô, cũng hoàn toàn có thể cảm nhận được cỗ khí tức kinh khủng kia!

Cái này là Thiên Vực cường giả thử xuất thủ dò xét, cũng đã tạo thành lực tàn phá kinh khủng như vậy, nếu như là toàn lực xuất thủ, đoán chừng cái Thâm Uyên này đều sẽ bị hủy diệt.

Lần này đụng nhau, hai người xem như tương đương, nhưng Man Thiên dùng vũ khí, mà Đọa Lạc Sứ Giả là tay không, nói tóm lại vẫn là Đọa Lạc Sứ Giả chiếm cứ thượng phong.

"Đọa Lạc Chi Phủ!" Sau một khắc, Đọa Lạc Sứ Giả cũng lấy ra một chuỗi búa đá màu đen, cái rìu này ngoại hình tục tũn, dạng thức xưa cũ, tựa hồ chính là vũ khí bằng đá của người nguyên thủy, tùy tiện dùng cục đá mài thành một thanh rìu.

Đọa Lạc Sứ Giả chọt huy động rìu, trên phủ nhận thoáng qua một đạo nước xoáy màu đen quỷ dị, một ít nước bùn phiêu vũ bốn phương tám hướng tất cả đều hướng trên rìu kia hội tụ, khí tức ngưng tụ càng ngày càng kinh khủng!

Đột nhiên, Đọa Lạc Sứ Giả chọt đem búa đá hướng Man Thiên hất tay đập tới, cư nhiên cùng kỹ năng phi phủ của Hoàng Dật có mấy phần tương tự, nhưng

khí tức lại cường đại hơn vô số lần, hất một cái, phảng phất là quăng ra một ngọn núi!

Man Thiên sắc mặt ngưng trọng, cái rìu này của Đọa Lạc Sứ Giả khí thế như hồng, đã vững vàng khóa được hãn, đây là tuyệt đối không cách nào tránh khỏi. Hãn giơ lên cây Lang Nha Bổng kia, vững vàng che ở trước người, trên người bắp thịt đỏ như máu lộ ra điểm lẹ hơn mấy phần, phảng phất huyết dịch trong cơ thể đều chảy ra, cả người đều chảy máu.

"Oanh!" Sau một khắc, cây kia búa đá hung hăng đánh vào phía trên Lang Nha Bổng của Man Thiên!

Một đạo Thần Quang tựa như khai thiên tích địa từ nơi đó bạo liệt ra, bốn phía hết thấy trực tiếp bị khí hóa thành hư vô, đại địa tan rã, không khí biến mất!

Một kích này, so với một kích mới vừa rồi mãnh liệt hơn, Đọa Lạc Sứ Giả cùng Man Thiên đều đã bắt đầu phát huy ra thực lực Thiên Vực tầng thứ! Cái Thâm Uyên này lập tức phảng phất như bị thương nặng, hố sâu trên đất lớn hơn một ít, mơ hồ lần nữa tạo thành một đạo khí thế của Thâm Uyên!

Mà Man Thiên chịu đựng một kích này, thân thể cũng giống như đứt dây, cấp tốc hướng phương xa bay ngược đi, cùng lúc đó, hai giọt máu tươi từ trên người hãn rơi xuống, rơi vào phía dưới hố sâu, hiển nhiên là bị một điểm thương thế.

Bất quá cây búa đá kia sau khi bị Man Thiên ngăn trở, cũng xuất hiện một cái lỗ nhỏ, Đọa Lạc Sứ Giả tựa hồ bị một điểm cản trở, cũng có chút không dễ chịu, trên người chảy xuống một giọt máu tươi màu đen, rơi ở trên mặt đất.

Lần này, hai người đều bị thương nhẹ, nhưng Man Thiên hoàn toàn không phải là đối thủ của Đọa Lạc Sứ Giả!

"Ha ha, người quả nhiên có chút thực lực, ngày hôm nay ta không tiện cùng người liều mạng, hôm nào chúng ta lại đại chiến ba trăm hiệp!" Man Thiên

thông qua hai lần thử dò xét, cảm giác được mình không phải là đối thủ của Đọa Lạc Sứ Giả, lập tức định thừa dịp còn đang bay ngược, nhanh chóng hướng phương xa chạy thực mạng.

"Hừ! Muốn chạy trốn? Dem nửa món Sứ Thi Trang Bị kia giao ra đây rồi hãy nói!" Đọa Lạc Sứ Giả hừ lạnh một tiếng, sau đó gọi lưỡi búa to trở về, cấp tốc hướng phương hướng Man Thiên biến mất truy kích.

Cơ hồ là trong nháy mắt, hai người liền biến mất ở chân trời.

Nhất thời, ao đầm trong Thâm Uyên lắng đọng lại, phảng phất cái gì cũng không có xảy ra, nhưng cỗ khí tức chiến đấu trong không khí kia, lại làm cho lòng người sợ hãi, cái hố sâu to lớn trên mặt đất cũng hiển hiện ra nơi này phát sinh qua một cuộc đại chiến tuyệt thế.

Từ đó, nơi này đem trở thành một phiến thần tích, bị những chủng tộc đời này tiếp đời kia trong Thâm Uyên truyền bá ra, hai cái Thiên Vực cường giả chỉ là thử công kích dò xét, liền thay đổi địa lý địa mạo nơi này.

Qua một trận, trong hố sâu to lớn kia, đột nhiên xuất hiện một cỗ sóng chấn động, sau đó một cái thân ảnh từ trong hư không hiện ra, cư nhiên chính là Hoàng Dật dưới hình thái Khứu Bảo Miêu.

Lúc này, Giám Sát Chi Nhân của hắc biểu hiện Man Thiên đã chạy trốn ra bên ngoài cách nơi đây một vạn cây số, trong thời gian ngắn không thể nào trở lại.

Ngay sau đó, hắc lập tức biến thành hình người, nhanh chóng xông về một chỗ, tựa hồ vội vã đi tìm thứ gì.

Ở trong hố sâu bóng tối vô tận, Hoàng Dật bước đi như bay, một mực vọt tới tâm điểm hố sâu mới dừng bước, không nhúc nhích nhìn chăm chăm mặt đất phía trước.

Chỗ đó, có hai giọt máu đỏ tươi.

Hai giọt huyết dịch kia lúc này lẳng lẳng nằm trên đất, nhưng lại không dính bất kỳ bụi bậm gì, lộ ra vô cùng ónh nhuận, cũng không tan ra, phảng phất là hai viên kim cương bằng máu vậy.

Đây là huyết dịch Man Thiên lưu lại, là huyết dịch Thiên Vực cường giả mà từ trước tới nay, Hoàng Dật lần đầu tiên gặp được!

Hai giọt huyết dịch này mạnh mẽ đến cực hạn, còn lưu lại khí tức mệnh môn của Man Thiên, là thứ tốt có thể gặp mà không thể cầu.

Kế tiếp, Hoàng Dật lấy ra một cái bình ma pháp, đem hai giọt huyết dịch này bỏ vào.

Từ đó, máu trong kho bị hãm dừng, lại thêm một loại huyết dịch cường hãn hoàn toàn mới, sau này con đường tiến hóa được lựa chọn nhiều dạng hơn.

Quan trọng hơn chính là, trước hãn đã tiến hóa qua bán thú nhân, bây giờ có một giọt huyết dịch mạnh hơn Thánh Vực bán thú nhân, nói không chừng có thể tiến hành huyết mạch tấn cấp! Khiến cho hình thái bán thú nhân của hãn cường đại hơn!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 391: Thiên Vực Tầng Thứ Đuối Giết

Cái này giống như là hình thái Bạch Long vậy, thời điểm ban đầu hãn tiến hóa thành Bạch Long tộc, sử dụng huyết dịch đã được Bạch Long Vương suy yếu qua, cũng không đầy đủ, rất nhiều năng lực Bạch Long tộc hãn đều không có.

Chờ hãn thăng lên cấp 100, đem thực lực tăng lên tới Thánh Vực tầng thứ, đến lúc đó tất cả sẽ phát sinh biến hóa, chủng tộc Thú Vương của hãn, nhất định cũng sẽ nghênh đón một lần biến hóa long trời lở đất, huyết mạch tấn cấp cũng không phải là không có khả năng.

Kế tiếp, Hoàng Dật đứng lên, tiếp tục chạy tới địa phương lúc trước Đọa Lạc Sứ Giả đứng, cẩn thận tìm tòi trên mặt đất.

Rất nhanh, ánh mắt của hãn liền nhìn chăm chăm mặt đất cách đó không xa, khóe miệng hơi cong lên.

Chỗ đó cũng có một giọt huyết dịch! Giọt huyết dịch kia cũng giống vậy không có tan ra, mà là thủy chung ngưng kết thành một giọt.

Bất quá, huyết dịch kia là màu đen, giống như một giọt nước mực. Đọa Lạc Sứ Giả lưu lại huyết dịch, so với huyết dịch Man Thiên mới vừa thu được kia càng khó hơn!

Hoàng Dật lại lấy ra một cái bình ma pháp, đem giọt Đọa Lạc Sứ Giả huyết dịch kia cũng bỏ vào, bảo tồn thật tốt.

Lần này, hãn một hơi lấy được hai cái Thiên Vực cường giả huyết dịch, đây

là thứ tốt mà ngay cả trong phòng đấu giá cũng không mua được.

"Hả? Miếu Sát, người vẫn còn sống." Chính tại lúc này, phương xa truyền tới một âm thanh kinh ngạc.

Hoàng Dật quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lối vào Ma Vương Chi Môn kia, xuất hiện một cái thân ảnh quen thuộc, đây là một lão nhân mặc hắc bào, tóc hoa râm, thân thể cồng lưng, cư nhiên chính là Hắc Ma.

"Người thế nào bây giờ mới ra ngoài?" Hoàng Dật bất động thanh sắc hỏi, còn hướng hắc đi tới.

"Mới vừa rồi Đọa Lạc Sứ Giả đại nhân nói bên ngoài có một vị Thiên Vực cường giả, để cho ta trước tiên ở bên trong tránh một trận. Nếu không sẽ bị dư âm chiến đấu của bọn họ chấn thành phấn vụn. Không nghĩ tới người lại có thể ở trong dư âm cuộc chiến đấu này sống sót, thật là trác tuyệt." Hắc Ma nhìn chăm chăm Hoàng Dật. Chậm rãi nói, không nhìn ra đến tột cùng nội tâm hắc đang suy nghĩ gì.

"Đọa Lạc Sứ Giả ra tay quả nhiên không bình thường, vị địch nhân Thiên Vực cường giả của Sa Đạo Vương kia bây giờ đã bị đánh lui, nếu không ta cũng không sống nổi." Hoàng Dật khách khí nói, ngay sau đó hắc lại chém gió, nói: "Bây giờ nơi này đã không có chuyện gì, vì vậy xin cáo lui, sau này còn gặp lại!" Dứt lời. Hắc xoay người rời đi, muốn lập tức rời đi vùng đất thị phi này.

"Chậm!" Hắc Ma lập tức gọi hắc lại, cười hắc hắc nói: "Mới vừa rồi Đọa Lạc Sứ Giả nghe nói người cũng tới, hắc cao hứng vô cùng, muốn gặp mặt người, đích thân hắc cùng người thương lượng một ít chuyện, người chờ hắc trở lại lại đi!"

Nghe được câu này, trong lòng Hoàng Dật trầm xuống, bước chân cũng không cách nào đạp xuống. Hắc hít sâu một hơi, sau đó xoay người lại, trên mặt lộ ra một nụ cười xem như không có chuyện gì xảy ra, gật gật đầu nói: "Được rồi! Ta sẽ chờ hắc trở lại."

Hoàng Dật đây là tránh vỏ dưa, gặp vỏ dừa (nguyên văn: mới ra hang cộp, lại vào miệng sói). Man Thiên muốn đuổi giết hắc, nhưng Đọa Lạc Sứ Giả cũng không phải thứ tốt lành gì, hắc bây giờ không thể mạnh mẽ rời đi, vị đỉnh cấp Thánh Vực cường giả Hắc Ma này chắc sẽ không để cho hắc rời đi. Bây giờ, hắc chỉ có chờ Đọa Lạc Sứ Giả kia đến. Cùng hắc gặp mặt nói chuyện.

...

Cùng lúc đó, toàn thế giới cũng giống như vậy đều ở đây chú ý chuyện này.

Tin tức Man Thiên từ bầu trời Hắc Giác Trấn đi qua đã truyền đến diễn đàn, bị toàn thế giới biết được, vô số người đều chú ý tới Thâm Uyên. Có một ít người khai thông Truyền Tống Trận ở thành phố phụ cận Thâm Uyên, rồi rít truyền tống đến thành phố chung quanh Thâm Uyên, muốn thử vận khí một chút nhìn có thể hay không tận mắt thấy phong thái của Thiên Vực cường giả.

Thiên Khải Thành, là một tòa thành phố cách Thâm Uyên tương đối gần, nhập khẩu thường trú có hơn hai trăm vạn. Nhưng ngày hôm nay, nơi này tập nập người, mặc dù đang là thời kỳ ban ngày online thấp, nhưng nơi này so với ban đêm thường ngày đều náo nhiệt hơn, có chừng hơn ba trăm vạn người chen nhau ở chỗ này.

Những người này đều là từ nơi khác đặc biệt truyền tống tới, muốn đến gần Thâm Uyên một tí xem một chút có thể hay không tận mắt thấy vị Thiên Vực cường giả Man Thiên này.

"Không biết bây giờ Thiên Vực cường giả kia có giết chết Miếu Sát không! Mẹ kiếp, thật dễ cho lòng người ngứa ngáy a, nếu như ai có thể quay được video thì tốt rồi."

"Xem bảng xếp hạng thì Miếu Sát còn chưa có rơi cấp, hắc còn chưa chết."

"Thâm Uyên nguy hiểm như thế, Miếu Sát tại sao có thể đi vào? Bất quá coi như là Thâm Uyên, cũng không ngăn được Thiên Vực cường giả đi, tại sao Miếu

Sát còn có thể sống sót đây?"

Lúc này, trên đường phố khắp nơi đều đang bàn luận chuyện Man Thiên đuổi giết Hoàng Dật, trong giọng nói bọn họ đều để lộ ra một cổ tức nuôi, chuyện đặc sắc như vậy, lại không có video hình ảnh để hóng, chỉ có thể nhìn bảng xếp hạng một chút để hóng (đám này nhiều chuyện vãi a).

"Hả? Phương hướng Thâm Uyên có thứ gì bay tới!" Chính tại lúc này, một người chơi đột nhiên kinh hô một tiếng!

Sau đó, đám người rối rít quay đầu nhìn về phía Thâm Uyên! Nhất thời, trong con ngươi mỗi một người, đều xuất hiện một bộ hình ảnh kỳ dị!

Chỉ thấy từ trong Thâm Uyên có một viên Lưu Tinh xông lên trời, cùng không khí ma sát kịch liệt hình thành hỏa quang, cấp tốc hướng phương xa bay đi, trên không trung xẹt qua một đạo vĩ diễm.

"Đó là Thiên Vực cường giả! Những người trong Hắc Giác Trấn chính mắt thấy qua!" Lúc này, một ít nhân sĩ tin tức linh thông nhất thời kinh thanh nói, lập tức chỉ ra thân phận viên Lưu Tinh kia.

"Trời ạ, chúng ta lại thật sự nhìn thấy Thiên Vực cường giả!"

"Lão công, mau đưa ống dòm cho ta nhìn một chút nha!"

"Nhanh lên một chút mau quay video lại!"

Lúc này, mọi người dị thường kích động, có vài người đặc biệt trang bị ống dòm, cẩn thận quan sát Lưu Tinh trong không trung, có một ít người chơi là mở ra công năng quay phim, đem một màn này ghi lại hoàn chỉnh.

"Hả? Như thế nào phía sau còn có một viên Lưu Tinh màu đen? !"

Chính tại lúc này, lại có người kêu lên một tiếng!

Đám người quay đầu nhìn lại, nhất thời hoảng sợ phát hiện, phương hướng Thâm Uyên vậy mà lại lao ra một viên Lưu Tinh, viên Lưu Tinh này cùng viên Lưu Tinh trước kia quỹ tích giống nhau, nhưng màu sắc mơ hồ có chút biến thành màu đen, cùng viên trước kia có chút không giống.

Lúc này, hai viên Lưu Tinh một trước một sau này, điên cuồng phi hành, viên Lưu Tinh phía sau kia chặt chẽ chắn trước mặt viên Lưu Tinh kia, nhìn giống như là đang đuổi giết vậy!

"Chẳng lẽ, chẳng lẽ tên bán thú nhân Thiên Vực cường giả kia đang bị người ta đuổi giết?"

"Có thể, nhìn khí thế của viên Lưu Tinh phía sau kia, so với viên Lưu Tinh trước mặt mạnh hơn một phần!"

"Trời ạ, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, Thiên Vực cường giả kia không phải là đi đuổi giết Miếu Sát sao? Thế nào bây giờ ngược lại bị người khác đuổi giết?"

"Xem ra, hơn phân nửa là Miếu Sát tìm được một vị Thiên Vực cường giả mạnh hơn tiến hành phản sát (ý nói giết ngược lại Man Thiên)!"

Trong lúc nhất thời, mọi người nghị luận âm ỉ, loáng thoáng đoán được từ đầu đến cuối. Mà một màn này cũng là từ Thiên Khải Thành cấp tốc truyền bá đến các nơi trên thế giới, đoạn video này cùng cái tin tức rung động này, rất nhanh đăng lên trên diễn đàn!

...

Cùng lúc đó, trong thành phố của Danh Tướng Các công hội —— ở tầng chót đại sảnh của tòa thị chính Thục Thành, tất cả cao tầng Danh Tướng Các đều ngưng trọng ngồi ở chỗ này.

Không khí yên tĩnh đến đáng sợ, mỗi người đều trầm mặc, có mấy người

quay đầu nhìn bầu trời ngoài cửa sổ, ánh mắt kia tựa hồ xuyên thấu vô số khoảng cách, nhìn về phía Thâm Uyên.

Ở phương xa, Hoàng Dật đang gặp một cuộc đuổi giết, nhưng Danh Tướng Các cũng chịu không nổi, bọn hắn cũng bị cuốn vào trong chuyện này, số mệnh Hoàng Dật quan hệ đến vận mạng của bọn họ. Ba ngày sau bọn hắn sẽ phải cổ phần hóa, một khi Hoàng Dật còn sống trong tràng đuổi giết này, như vậy đối với chuyện bọn họ cổ phần hóa đưa đến một cái đả kích nặng nề, cổ đông của bọn họ vô cùng không muốn chọc phải đại địch như Hoàng Dật.

Trước, lấy Phong Chi Quốc Độ cầm đầu mấy chục nhà công hội, chính là từng cái ví dụ tàn khốc, công hội cùng Hoàng Dật đối nghịch, từng nhà bị đích thân hắn tiêu diệt. Từ phương diện này mà nói, Hoàng Dật so với Long Thứ, Lợi Kiếm bọn hắn còn đáng sợ.

"Mọi người không cần quá lo lắng, dù sao Miếu Sát là đối mặt với Thiên Vực cường giả, bất quá coi như hắn mạnh hơn nữa cũng tránh không khỏi lần đuổi giết này." Lúc này, một người tướng mạo anh tuấn, mặc một thân khôi giáp chiến sĩ màu bạc an ủi. Người này tên là Triệu Tử Long, là một trong những nguyên lão cốt lõi của Danh Tướng Các.

"Tử Long, lời người tuy vậy, nhưng ta vẫn là có chút cảm giác bất an a, Miếu Sát kia ta nhìn không thấu, hắn còn chưa bao giờ thất thủ qua." Lúc này, Phó hội trưởng Danh Tướng Các Quan Vũ lắc đầu một cái, trong giọng nói tràn đầy lo âu, hắn cau mày, tạo thành một chữ "Xuyên".

"Đều là ta không tốt!" Lúc này, một cái đại hán, đột nhiên gãi đầu, ngượng ngùng nói một tiếng. Hắn râu ria hướng ra phía ngoài, nhìn giống như một đầu sư tử hung ác vậy, nhưng giờ phút này, thần sắc của hắn lại tràn đầy áy náy. Hắn gọi Trương Phi, là Chiến Trường Đoàn đoàn trưởng của Danh Tướng Các.

Trương Phi nhìn vòng quanh mọi người một lần, áy náy nói: "Ban đầu là ta và Băng Phong Thủy Hồn nói sẽ đem chuyện này làm đẹp, nếu không chúng ta

bây giờ cũng sẽ không bị động như vậy. Bây giờ Miếu Sát đối với chúng ta mắt lom lom, bên kia có Băng Phong Thủy Hồn đòi chúng ta ém miệng phỉ, ta cũng không nghĩ đến hãn là loại người như vậy, chuyện này đều tại ta."

"Chuyện này cũng đừng nói. Chúng ta ở chỗ này lo âu không có chút ý nghĩa nào, đợi lát nữa xem thám tử mang đến tin tức gì, nghiên cứu đối sách quan trọng hơn, lo âu than thở không có ý nghĩa." Lúc này, một cái Phó hội trưởng khác của Danh Tướng Các Gia Cát Lượng, nhẹ nhàng quạt cây quạt, trầm giọng nói.

Một lát sau, Gia Cát Lượng chợt quay đầu nhìn một chút cái bàn của người cầm đầu kia, nói: "Đại ca, nếu như Miếu Sát còn sống, chúng ta có phải hay không cân nhắc cổ phần hóa sau?"

Mọi người nghe được câu này, ánh mắt tất cả đều ngẩn ra, sau đó quay đầu nhìn về phía người cầm đầu ngồi ở cái bàn kia, chờ hãn định đoạt.

Người cầm đầu kia là một đại hán, khoác trên người khôi giáp dày cộm nặng nề, có chút giống như là kỵ sĩ, nhưng hãn lại là một cái bạo lực chiến sĩ. Ánh mắt như điện, hai tay nắm cái tay vịn của ghế, tựa hồ nắm giữ đại cục thiên hạ.

Nghe vấn đề Gia Cát Lượng nói, hãn không nói lời nào, mà trong lòng đang rơi vào trầm tư.

Trong không khí lần nữa rơi vào tĩnh mịch, một đám cao tăng cứ như con ba ba vậy ngồi một ngày ở chỗ này bằng cả một năm.

"Hả? Tin tức của thám tử!" Chính tại lúc này, một người mặc pháp sư bào, một nam tử đơn bạc chợt nói. Hãn là người phụ trách tình báo của Danh Tướng Các Chu Du.

Một câu nói này của hãn, nhất thời phá vỡ không khí tĩnh mịch này.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 392: Đọa Lạc Sứ Giả Mời

Lần này, mọi người đều động dung, tất cả đều đưa mắt đặt ở trên người của hắn.

"Là tin tức gì?" Tên đại hán ngồi ở vị trí cầm đầu kia, rốt cuộc cũng lên tiếng hỏi thăm một lần. Thanh âm của hắn rất chững chạc, để cho người ta hơi có một cổ cảm giác tín nhiệm có thể dựa vào, hắn chính là người cầm đầu Danh Tướng Các Công Hội —— Lữ Bố, một cái nhân vật giống như truyền kì.

Chu Du hít sâu một hơi, sau đó nhìn mọi người một lần, cuối cùng dừng mắt ở trên người Lữ Bố, nói: "Mới vừa rồi Thiên Khải Thành ở phụ cận Thâm Uyên truyền tới tin tức, có nhiều người chính mắt thấy một viên Lưu Tinh từ trong Thâm Uyên cấp tốc xẹt qua bầu trời Hắc Giác thành, viên Lưu Tinh độc nhất vô nhị kia là vị bán thú nhân Thiên Vực cường giả —— Thị Huyết Giả. Man Thiên đang đuổi giết Miếu Sát. Nhưng là lần này cũng không vậy, sau lưng của hắn có thêm một viên Lưu Tinh, đó cũng là một tên Thiên Vực cường giả, hơn nữa tựa hồ là đang đuổi giết Man Thiên. Trải qua suy đoán, người này phải là trợ thủ Miếu Sát mới tới."

"Nói cách khác, Miếu Sát tránh thoát một kiếp này? Hơn nữa ngược lại thì Man Thiên đang bị đuổi giết?" Lúc này, Gia Cát Lượng gấp cây quạt lại, giọng nói ngưng trọng hỏi ngược lại một tiếng.

"Đúng vậy!" Chu Du thật sâu hít một hơi, sau đó gật đầu một cái.

Lần này, không khí ngưng trọng nồng nặc đến cực hạn, chuyện bọn hắn lo lắng nhất rốt cuộc đã xảy ra. Hoàng Dật thật tránh thoát đuổi giết! Thiên Vực cường giả cũng không làm gì được hắn!

"Gia Cát Lượng, người thấy thế nào?" Chính tại lúc này, Lữ Bố quay đầu nhìn về phía Gia Cát Lượng.

"Chờ một chút." Gia Cát Lượng sờ sờ cằm, trầm giọng nói: "Ta không tin Man Thiên sẽ rời đi như vậy, hễ dù gì cũng là Thiên Vực cường giả. Tùy tiện trốn ở một chỗ, chờ cơ hội lúc Miếu Sát không chú ý trực tiếp xuất thủ là có thể giết chết hẳn. Mấy ngày nay, chúng ta đợi thêm một chút xem tình huống thế nào, nếu như thời gian không cho phép, vậy chúng ta tốt nhất là cổ phần hóa sau đi, chờ ổn thỏa một chút."

"Nhưng như vậy mà nói, Thái Dương công hội sẽ trở thành công hội thứ nhất cổ phần hóa!" Quan Vũ trực tiếp lắc đầu một cái, "Bất kể thế nào, coi như tình huống nguy hiểm hơn nữa, chúng ta cũng phải cổ phần hóa đúng kỳ hạn. Nếu như chúng ta theo sau. Có thể để cho người khác cho là chúng ta thật sự sợ Miếu Sát, liền thua về khí thế, lại càng không được thị trường chứng khoán coi trọng."

"Tốt lắm, chuyện này ngày sau lại nói! Tan họp đi!" Lúc này, Lữ Bố chợt khoát tay một cái, ngừng trọng nói.

Chuyện này coi như là tạm thời là xuất hiện một cái kết quả, nhưng cũng có thể sau này sẽ có biến hóa. Hẳn quyết định đợi thêm hai ngày xem một chút.

...

Dần dần một canh giờ đi qua.

Trong bóng tối của Thâm Uyên, vĩnh viễn đều giống như là ác mộng vậy, cực kỳ tĩnh mịch, những cơn gió lạnh không biết từ nơi nào thổi qua, thổi tới bên trong cái hố sâu này, để cho người ta hơi có chút lạnh lẽo.

Lúc này, trong hố sâu, Hoàng Dật đứng cách Hắc Ma không xa, chấp tay sau lưng, ngược nhìn phiến Ma Vương Chi Môn trong hư không. Đại địa mặc dù bị đập thành hố sâu, thế nhưng vị trí cánh cửa lại không có dao động.

Phiến Ma Vương Chi Môn kia như cũ vẫn duy trì dáng vẻ bị rạn nứt, chỉ cần Man Thiên xuất thủ công kích mấy cái là có thể đem nó đánh nát. Ánh mắt Hoàng Dật thủy chung dừng lại ở phía trên kết giới của cánh cửa. Đạo Hắc Âm Khí Tức mê người như vậy, cứ như vậy treo thật cao ở trong hư không, lão đảo như muốn ngã, phảng phất như tùy thời rớt xuống.

Hoàng Dật thu hồi ánh mắt, ngược lại nhìn về phía bầu trời đen nhánh như mực trong Thâm Uyên kia. Ngay từ nửa giờ trước, Giám Sát Chi Nhân của hắn liền phát hiện, Man Thiên đã rời đi phạm vi mảnh đại lục này, không cách nào truy tung đến nữa, không biết Đọa Lạc Sứ Giả đến tột cùng đem nó đuổi giết thành hình dáng gì.

Chính tại lúc này, trên bầu trời Thâm Uyên đột nhiên xuất hiện một tia sáng, càng ngày càng chói mắt, tựa hồ có một viên văn thạch rơi xuống.

"Là Đọa Lạc Sứ Giả đại nhân trở về!" Hắc Ma ngửa đầu nhìn chằm chằm viên văn thạch kia, lẩm bẩm nói.

Rất nhanh, viên văn thạch kia liền rơi xuống phía trước Hoàng Dật cùng Hắc Ma, chợt nó dừng lại, biến thành một cái cả người đen nhánh, bắp thịt cầu kết, giống như người nguyên thủy vậy, cư nhiên chính là Đọa Lạc Sứ Giả.

Lúc này, thân thể Đọa Lạc Sứ Giả hơi có chút xóc xếch, nhất là chỗ cánh tay, xuất hiện một đạo vết thương, tựa hồ đã trải qua một cuộc đại chiến.

"Ra mắt Đọa Lạc Sứ Giả đại nhân!" Chính tại lúc này, Hắc Ma cung cung kính kính cúi người xuống, hướng Đọa Lạc Sứ Giả bái một cái, biểu hiện ra tôn trọng tuyệt đối.

"Miễn lễ." Đọa Lạc Sứ Giả tùy ý khoát tay một cái, sau đó ánh mắt lấp lánh có thần kia, chuyển tới trên người Hoàng Dật.

Chỉ một thoáng, Hoàng Dật cảm giác được mình cùng thế giới chung quanh tựa hồ ngăn cách ra, bị cô lập ở trong đạo ánh mắt này, ánh mắt kia giống như

dao găm vậy, đâm xuyên qua hăn.

"Người chính là Miếu Sát?" Đọa Lạc Sứ Giả nhìn chăm chăm Hoàng Dật, hứng thú hỏi một tiếng, trong giọng nói không có bất kỳ địch ý nào.

"Đúng vậy!" Hoàng Dật gật đầu một cái, không né tránh nói, cùng Đọa Lạc Sứ Giả nhìn nhau, sắc mặt bình tĩnh, không nhìn ra nội tâm suy nghĩ.

"Ừ, không tệ không tệ!" Đọa Lạc Sứ Giả nhìn chăm chăm Hoàng Dật một hồi, chợt khẽ mỉm cười, "Người không hổ là người tài ba trong Thiên Tứ Chi Nhân, đối mặt uy áp của ta cũng có thể ung dung tựa như không có việc gì. Khó trách Diêm Ma đại nhân lại phong người làm Đại Ma Vương thứ tám."

"Quá khen, không biết Man Thiên kia thế nào?" Hoàng Dật nói qua, đem đề tài chuyển tới trên người Man Thiên.

"Hăn đã bị ta đánh trọng thương, trong thời gian ngắn là lật không lên cái sóng nhỏ gì." Đọa Lạc Sứ Giả nói qua, sắc mặt khẽ biến thành hơi âm đạm, "Chỉ tiếc ta vẫn không thể nào lưu lại nửa món Sử Thi Trang Bị kia, hăn cuối cùng xuất ra bí pháp chạy trốn chết, lập tức liền không thấy bóng dáng, khí tức đều bị ngăn cách, ta không thể đuổi theo hăn."

"Hăn chỉ bị thương nặng sao?" Hoàng Dật trầm ngâm một tiếng, sắc mặt khẽ biến thành hơi có chút nặng nề. Man Thiên là Thiên Vực cường giả, coi như là trọng thương, cũng đủ để giết hăn vô số lần. Nói không chừng đối phương lúc này đang núp trong một địa phương bí mật ở hải ngoại, không biết lúc nào sẽ đột nhiên xuất hiện, giết hăn, cuộc sống sau này của hăn thời thời khắc khắc sẽ sống trong lo lắng đề phòng.

"Người có phải hay không đang lo lắng hăn ngày nào đó lại đột nhiên trở lại tìm người gây phiền toái?" Tựa hồ là nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Hoàng Dật, Đọa Lạc Sứ Giả chợt hỏi ngược lại một tiếng, sau đó hăn lắc đầu cười một tiếng, "Người không cần lo lắng, người trợ giúp Sa Đạo Vương hồi báo chuyện này, lập được công lớn. Sa Đạo Vương thực lực mặc dù nhỏ yếu, nhưng tự thân hăn

lại có giá trị lợi dụng, mảnh đại lục này quá mức cần cỗi, nhân tài bây giờ có thể lợi dụng quá ít, Sa Đạo Vương có thể coi là một trong số đó, người bảo vệ hãn, ta tự nhiên sẽ không để cho sinh mạng người bị uy hiếp."

Đọa Lạc Sứ Giả nói qua, trong tay đột nhiên biến đổi, xuất hiện một khối đá xanh đen, đưa cho Hoàng Dật, nói: "Khối đá này tên là cảm ứng thạch, có thể cảm giác được khí tức Thiên Vực cường giả, một khi có Thiên Vực cường giả đuổi giết người, như vậy người có thể tùy thời thông qua khối đá này liên lạc với ta, ta sẽ thông qua khối cảm ứng thạch này, trong nháy mắt xuất hiện ở bên cạnh người, từng giây từng phút đều có thể bảo vệ người."

"Đa tạ người!" Hoàng Dật hơi ngẩn ra, sau đó gật đầu một cái, đưa tay nhận lấy khối đá kia.

Khối đá kia sờ trên tay hơi có chút lạnh như băng, còn lại đều cùng cục đá bình thường khác không sai biệt lắm, coi như vứt trên mặt đất cũng không có ai sẽ để ý. Nhưng khối đá này cũng là một cái cứu mạng phù của Hoàng Dật!

Có khối đá này, hãn tương đương với tùy thân mang theo một cái Thiên Vực cường giả làm hộ vệ. Khuyết điểm duy nhất là cái hộ vệ này không phải là thời thời khắc khắc đều sẽ xuất hiện, sau khi cảm giác được Thiên Vực cường giả thì hãn mới xuất hiện. Nếu như là một ít Thánh Vực cường giả, cho dù là Thánh Vực cường giả cấp 199 đuổi giết Hoàng Dật, khối đá này không có tác dụng.

"Không cần cảm ơn, đây là thứ người đáng nhận được." Đọa Lạc Sứ Giả lắc đầu nói: "Thế nhân đều thống hận chúng ta sinh vật ma hệ, nói tất cả chúng ta âm hiểm xảo trá, không có một cái người tốt. Nhưng trên thực tế, chúng ta ân oán rõ ràng, người giúp chúng ta làm một chuyện, chúng ta tự nhiên sẽ hồi báo người. Ngược lại là những người đem chánh nghĩa treo ở khóe miệng, đều là phô thủy đầy bụng, ngực không đồng nhất."

"Đúng vậy! Đúng vậy!" Lúc này, Hắc Ma vừa được chỗ tốt cũng phụ họa một tiếng, gật đầu liên tục.

"Miếu Sát!" Lúc này, Đọa Lạc Sứ Giả lần nữa nhìn về phía Hoàng Dật, nói: "Bây giờ, ta lấy phân thân Đọa Lạc Sứ Giả, mời người gia nhập bảy Đại Ma Vương, không biết người có nguyện ý hay không đây? Lấy tư chất của người, sau khi gia nhập bảy Đại Ma Vương, nhất định sẽ được trọng điểm tài bồi, Địa Vị xa xa cao hơn so với ta. Diêm Ma đại nhân nhiều lần nói qua, chỉ cần người nguyện ý gia nhập chúng ta, người sẽ trở thành Đại Ma Vương thứ tám, cùng bảy vị vương còn lại ngồi ngang hàng, thậm chí là cùng Diêm Ma đại nhân thân phận ngang hàng. Đây là chuyện vô số năm qua chưa từng có, người muốn cái gì, sẽ có cái đó."

Lời của Đọa Lạc Sứ Giả tràn đầy cảm dỗ, loại điều kiện này đem ra ngoài, người bình thường căn bản không nhìn được. Người như vậy ở bên ngoài địa vị quả thật rất cao, nhưng chỉ chẳng qua là danh tiếng mà thôi, không có chỗ tốt thực tế gì. Mà gia nhập Bảy Đại Ma Vương, liền lập tức lắc mình một cái, trở thành có thực quyền chân chính, nhân vật có thể hô phong hoán vũ. Giống như ngày hôm nay loại chuyện bị Man Thiên đuổi giết này, liền tuyệt đối sẽ không phát sinh nữa, hễ chỉ cần ra lệnh một tiếng, là có thể gọi ra một đám Thiên Vực cường giả ma hệ, trực tiếp đem Man Thiên giết chết.

"Đa tạ ý tốt của các người, ta tạm thời còn không có nghĩ tới, chuyện này quá mức trọng đại, ta phải thật tốt chuẩn bị." Hoàng Dật biểu hiện ra một bộ dáng vẻ do dự, tựa hồ thật sự có bị đánh động, nhưng đây hết thảy cũng chỉ là giả vờ.

Nhìn thấy biểu tình Hoàng Dật, trong mắt Đọa Lạc Sứ Giả lóe lên một tia thần sắc mừng rỡ, hơi mỉm cười nói: "Không có sao không có sao, chỉ cần người nguyện ý cân nhắc vậy là được rồi. Ta cũng không phải để cho người lập tức gia nhập chúng ta, người cân nhắc một đoạn thời gian cũng là chuyện nên làm. Nếu như người suy nghĩ kỹ, có thể tùy thời tới Thâm Uyên tìm Hắc Ma, hễ sẽ tiếp đãi người."

"Miếu Sát, hoan nghênh người tùy thời tới tìm ta!" Hắc Ma lập tức gật đầu một cái, hướng Hoàng Dật nói.

"Hảo! Ta suy nghĩ kỹ càng, sau đó sẽ tới tìm người." Hoàng Dật nói qua, con người vận chuyển, ngẩng đầu nhìn bầu trời, nói: "Ta còn có chuyện, nên rời đi trước, sau này còn gặp lại!"

Nói xong, hắc hướng Hắc Ma cùng Đọa Lạc Sứ Giả khẽ gật đầu, sau đó lắc mình một cái, trở thành hình thái Bạch Long, hướng bầu trời bay đi, chỉ chốc lát liền biến mất ở trong bóng tối vô tận.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 393: Thế Giới Xôn Xao

Đọa Lạc Sứ Giả đại nhân, người nói Miếu Sát sẽ gia nhập chúng ta sao?" Lúc này, Hắc Ma nhìn phương hướng Hoàng Dật biến mất, hướng Đọa Lạc Sứ Giả hỏi.

Lúc này, bộ mặt Đọa Lạc Sứ Giả hoàn toàn không còn nụ cười như lúc cùng Hoàng Dật nói chuyện, sắc mặt hắc thâm trầm, ngửa đầu nhìn thân ảnh Hoàng Dật càng lúc càng nhỏ phía xa, lắc đầu một cái, nói: "Người này không tốt mà nói, từ những việc hắn đã trải qua, hắn không giống như là loại người dễ dàng bị cám dỗ. Nhưng lần này, chúng ta đã mở ra điều kiện cao như vậy, sợ là hắn rất khó cự tuyệt. Chúng ta tiếp tục chờ tin tức của hắn đi, thời gian cách kế hoạch của Vương (ý nói Diêm Ma) còn có mấy năm, nếu như hắn có thể đáp ứng, vậy chúng ta sẽ thuận tiện không ít, hắn bây giờ còn có một ít giá trị lợi dụng, chờ chúng ta chuẩn bị xong, hắn liền không hết giá trị."

Nói xong, Đọa Lạc Sứ Giả lắc đầu một cái, từ dưới đất bay lên, rất nhanh liền chìm vào trong đạo Ma Vương Chi Môn kia lao đảo như muốn ngã kia, không thấy được thân ảnh của hắn đâu.

...

Lúc này, Hoàng Dật như cũ đang ra sức phi hành trên bầu trời Thâm Uyên, hắn sử dụng kỹ năng Tuyệt Đối Ẩn Thân của truyền kỳ phi phong, Thánh Vực ma thú dọc theo đường đi đều không thấy được hắn.

Hoàng Dật tâm hơi buông lỏng một ít, tràng đuổi giết này đến bây giờ tạm thời liền xong một đoạn, lần này tránh thoát Man Thiên đuổi giết so với trong tưởng tượng còn muốn thuận lợi hơn, Đọa Lạc Sứ Giả vừa ra, trên căn bản liền

tuyên bố thắng lợi, hắn cũng không có đổi mặt cái nguy hiểm tánh mạng rất lớn gì.

Bất quá cái này chỉ chẳng qua là tạm thời, Man Thiên cũng không có bị giết chết, hắn bây giờ núp ở hải ngoại, tùy thời có thể trở lại.

Mà Hoàng Dật mặc dù có cái cảm ứng thạch của Đọa Lạc Sứ Giả, nhưng cuối cùng vẫn có một ít không yên lòng, Đọa Lạc Sứ Giả ngoài mặt đối với hắn rất tốt. Nhưng cũng không ai biết rốt cuộc có hắn âm mưu gì, không tới tình huống khẩn cấp. Hoàng Dật vẫn là không muốn sử dụng cái cảm ứng thạch kia.

Trước mắt, hắn việc cần kíp bây giờ chính là nhanh chóng tăng lên tới Thánh Vực tầng thứ, một khi đột phá đến Thánh Vực, thực lực khắp mọi mặt đều sẽ tiến vào trong một tầng khác. Đến lúc đó, hắn có thể ở trong Anh Hùng Ngục Giam, bắt được chìa khóa của Thiên Vực cường giả, coi như là chân chính có sức tự vệ.

Hắn bây giờ là cấp 90, là người chơi cách Thánh Vực tầng thứ gần nhất trên toàn thế giới. Cũng là người chơi cách nhiệm vụ học viện Oskan hoàng gia gần nhất trên thế giới. Chỉ cần hắn dẫn đầu đột phá cấp 100, là có thể một hơi đạt được hai điểm giá trị vinh dự quốc gia, hơn nữa còn được học viện Oskan hoàng gia tài bồi, suất lĩnh một đám người đi Truy Thần Đại Lục trước, dò xét bí ẩn Phong Thần Giả cuối cùng —— Đấng Thiên Giả.Huyết Đề chết thảm. Đây là sự kiện sử thi, là sự kiện có thể trực tiếp ảnh hưởng hưởng đi cuối cùng của Thế Giới Thứ Hai!

...

Dần dần, ban đêm phủ xuống. Hoàng Dật một ngày mệt mỏi, quyết định offline ăn cơm.

Vừa offline, Hoàng Dật cảm giác được cả người có chút lạnh lẽo, hắn xuống giường, đi tới bên cửa sổ, nhìn ra phía ngoài.

Lúc này đang là đêm tối, gió rét ngoài cửa sổ thổi vào trập trập, nhiệt độ cực thấp. Bất tri bất giác mùa đông đã đến, trong thiên địa hiện lên một mảnh cảnh tượng đồ nát.

Một năm này cứ như vậy trôi qua, cuộc sống của hắc bên trong Hoa Hồng Ngục Giam đã kéo dài rất lâu, xuân đi đông tới. Không biết lúc nào mới kết thúc.

Hoàng Dật mặc thêm bộ quần áo lên người. Lúc này, trước cửa của hắc để một chén cơm đầy món ăn, đây là các huynh đệ trong Hoa Hồng Ngục Giam đặc biệt chuẩn bị cho hắc.

Hắc lập tức đi tới, đại cầm chén cơm lên.

Hoàng Dật bưng chén cơm, vừa ăn vừa đi ra ngục giam, lúc này trong ngục giam đại đa số người đều nán lại phòng giam của mình, trong không khí một mảnh an tĩnh, tựa hồ đang ở trong Thế Giới Thứ Hai dong ruổi.

"Chi nha" chính tại lúc này, cửa phòng Lôi Thần mở ra, hắc ngậm một điều thuốc bước ra. Hắc nhìn thấy Hoàng Dật đang ăn cơm ngoài hành lang, chợt khẽ mỉm cười, đi tới, nói: "A Dật, xem ra là người đã tránh thoát lần đuổi giết này a, khó trách lại ăn cơm ngon như vậy."

"Tạm thời tránh khỏi, khoảng thời gian này sẽ tương đối bình tĩnh." Hoàng Dật miệng đầy cơm, vừa ăn vừa nói, âm thanh nhai thức ăn vang lên rõ ràng ở trong hành lang.

"Lại là một năm trôi qua a, mùa đông này so với năm ngoái lạnh hơn một ít." Lôi Thần rút điều thuốc một hơi, phun ra một vòng khói, chậm rãi nói, "Không biết mùa đông sang năm có thể hay không ấm áp một tí, bất quá ta đã không thấy được, sang năm ta sẽ bị tử hình." Thanh âm Lôi Thần bình tĩnh, thế nhưng hắc bình tĩnh như vậy lại làm cho người khác cảm giác được một cỗ không khí bị đè nén, hít thở không thông vậy.

Ở Thế Giới Thứ Hai, tử vong rất dễ làm cho người ta sợ hãi, bởi vì người có

thể bị luân hồi.

Ở trong thế giới hiện thật, tử vong càng làm cho người sợ hãi, bởi vì người không thể nào luân hồi.

Đây mới thực sự là tử vong, vừa chết liền cái gì cũng không có, hoàn toàn biến mất ở trên thế giới này.

Hoàng Dật đang ăn cơm, động tác hơi dừng lại. Sau đó quay đầu nhìn Lôi Thần một chút, nói: "Đừng vội, chờ sang năm, liên bang thế giới nhất định sẽ rơi đài."

"Hy vọng như thế chứ!" Lôi Thần vẩy tro thuốc lá, nói: "Bây giờ mấy ngàn cái huynh đệ của chúng ta ở đây đều vì chuyện này mà cố gắng, ít nhất Thái Dương công hội chúng ta cái sau vượt cái trước, lập tức sẽ đạt tới cổ phần hóa, nó là chỗ mơ mộng của chúng ta, là lợi khí ảnh hưởng toàn bộ Thế Giới Thứ Hai của chúng ta, trong thời gian ngắn như vậy, chúng ta liền làm đến trình độ này, có lúc suy nghĩ một chút, ta ngay cả chính mình cũng không dám tin tưởng."

Lôi Thần nói qua, quay đầu nhìn Hoàng Dật một chút, cười nói: "Người lần này tránh thoát Man Thiên đuổi giết, cũng là gián tiếp giúp Thái Dương công hội một chút, đáng ra Thái Dương công hội chúng ta là cái cổ phần hóa thứ hai, nhưng bây giờ Danh Tướng Các bị người đánh một phen như vậy, giá trị thị trường của chúng ta sẽ dâng cao, đột phá một vạn ức đô la là không có gì là huyền niệm! Đến lúc đó hết thầy đều là của chúng ta."

"Như vậy là tốt nhất, đến lúc đó ta xem một chút tình huống của các người, nếu như các người đi đầu thuận lợi, ta cũng để cho Anh Hùng Công Hội cổ phần hóa, bây giờ phát triển như vậy vẫn là quá chậm, một cái cảng khẩu mà thôi liền tiêu hao hết phần lớn tiền bạc của chúng ta."

Hai người liền bình tĩnh trò chuyện như vậy, giống như là chuyện bình thường vậy, hai nhà công hội siêu cường trong Thế Giới Thứ Hai, cứ như vậy bị bọn hắn tùy ý bàn luận kế hoạch tương lai, từng bước từng bước nên đi như thế

nào, mạch lạc rõ ràng, bước chân rõ ràng.

Thanh âm bọn họ nói chuyện ở trong bóng tối khắp nơi truyền bá, hướng mỗi một gian phòng giam, đi qua từng người hai mắt nhắm nghiền nằm ở trên giường. Giờ phút này, mấy ngàn tên tội phạm đều ở trong Thế Giới Thứ Hai cố gắng, mỗi một người bọn hắn đều là một hạt giống. Mang theo hy vọng của Hoàng Dật cùng Lôi Thần, nhanh chóng trở thành một gốc cây gốc cây đại thụ. Cuối cùng hội tụ thành một mảnh rừng rậm.

...

Ngày thứ hai, Hoàng Dật ăn xong bữa ăn sáng, liền online thật sớm. Đầu tiên hắn đi xem diễn đàn một chút, chuyện ngày hôm qua sẽ phải ở trong diễn đàn làm ra náo nhiệt.

"Bất khả tư nghị! Thần thoại tiếp theo của Sát Thần, bán thú nhân cao thủ Man Thiên nghi định phải phản sát!"

"Sát Thần tránh thoát đuổi giết, Danh Tướng Các chịu đả kích, tình huống cổ phần hóa kham ư!"

Quả nhiên, trang đầu hot thread 24 giờ. Chính là chuyện Man Thiên đuổi giết Hoàng Dật ngày hôm qua!

Tràng đuổi giết này vạn chúng đều mong đợi, Thiên Vực cường giả trước đây chưa từng thấy, liền lấy phương thức như thế tạm thời chìm xuống. Lần đuổi giết này không giống như mấy lần trước có video trực tiếp rõ ràng, có chém giết kinh thiên động địa. Chỉ có hình ảnh hai viên Lưu Tinh kia ngăn ngủi xẹt qua Thiên Khải Thành.

"Sau lưng chuyện xưa, đến tột cùng là người nào cứu Sát Thần?" Chính tại lúc này, Hoàng Dật chợt nhìn thấy một cái thread rất có ý tứ. Cái thread này tác giả là Vô Tâm Truy Ước, một danh nhân bên trong diễn đàn viết, được vote 5 sao rất hot, Hoàng Dật liền điểm vào xem.

"Tin tưởng các vị sau khi nhìn hình ảnh hai viên Lưu Tinh ở Thiên Khải Thành kia, đều sẽ vô cùng nghi ngờ, Man Thiên đường đường là một vị Thiên Vực cường giả, tại sao lại đụng phải người mạnh hơn đuổi giết tới chặt vật như vậy? Đuổi giết hắn đến tột cùng là người thế nào? Miếu Sát chỉ là một cái người chơi cấp 90. Tại sao có thể mời tới trợ thủ cường hãn như vậy? Phía dưới, ta sẽ đơn giản phân tích một chút, xem một chút sau lưng Miếu Sát đến tột cùng là nhân vật nào."

"Đầu tiên, mọi người đều biết Trung Quốc đại lục. Nga, không phải. Bây giờ phải là gọi là Anh Hùng Đại Lục. Khối này đại lục này không có bất kỳ Thiên Vực cường giả nào, Tối Cường Giả chính là Thánh Vực tầng thứ, như vậy vị trợ thủ Thiên Vực cường giả này của Miếu Sát, khẳng định không phải là đến từ trong bản thân đại lục, mà là từ nơi khác tới. Có lẽ rất nhiều người sẽ nói, cái này Thiên Vực cường giả có hay không đến từ thế lực hải ngoại? Tỷ như Trung Ương Đại Lục? Ta cảm thấy loại này xác suất vô cùng nhỏ, Miếu Sát trước kia chưa bao giờ rời đi mảnh đại lục này, không thể biết qua cường giả của Trung Ương Đại Lục. Nếu như nếu đổi lại là Lôi Thần, vậy còn có khả năng này, dù sao hắn có viên dương đại hạm, có thể rời đi khỏi đại lục này, dong ruổi khắp thế giới. Bất quá Miếu Sát cùng Lôi Thần là đối thủ một mất một còn, Lôi Thần cho dù có viên dương đại hạm, cũng không thể cho Miếu Sát mượn dùng. Nói tóm lại, Miếu Sát không có cách nào rời đi khỏi này đại lục."

"Trừ khu vực hải ngoại, Miếu Sát như thế nào ở bốn thổ tìm được Thiên Vực cường giả đây? Chúng ta đều biết, thời điểm Miếu Sát ở Long Đô, đã từng một hơi giết chết hơn ba mươi vạn người chơi, chuyện này đưa tới Địa Ngục Chi Vương đứng đầu Bảy Đại Ma Vương. Diêm Ma chú ý, lúc ấy Diêm Ma che Miếu Sát vì thứ tám Đại Ma Vương. Mà tin tức thời gian Bảy Đại Ma Vương sắp xuất hiện đã tới gần, hơn nữa các nơi trên thế giới đều xuất hiện một ít dấu hiệu của sinh vật ma hệ, Anh Hùng Đại Lục tự nhiên cũng không ngoại lệ. Ba mươi năm trước, Hắc Ám Chi Vương Hucal suất lĩnh đại quân Vong Linh, từ trong Tử Linh Thâm Uyên bò ra ngoài, xâm lấn Anh Hùng Đại Lục. Sau đó cái lối đi Tử Linh Thâm Uyên bị Thần Xạ Thủ.Ica phá hủy, đại lục tạm thời cùng

không gian chỗ ở của Bảy Đại Ma Vương cắt đứt liên lạc."

"Trước mắt xem ra, sợ rằng Bảy Đại Ma Vương có một cái lối đi ở trong Thâm Uyên còn, mà Miếu Sát sở dĩ sở dĩ đi Thâm Uyên tránh né Man Thiên đuổi giết, rất có thể cũng là bởi vì nguyên nhân này. Hẳn lợi dụng thân phận Đại Ma Vương thứ tám, thông qua lối vào Thâm Uyên đó, đi tới không gian chỗ ở của Bảy Đại Ma Vương, mời một vị Thiên Vực cường giả tới giúp một tay."

"Đây là một tin tức rất không ổn, Miếu Sát cùng Bảy Đại Ma Vương quan hệ mật thiết như vậy, thực lực của hắn nhanh chóng tiến bộ cũng vẫn là một điều bí ẩn, hắn có thể thường xuyên cho gọi ra Thánh Vực cường giả cũng là một năng lực vô cùng khác thường. Nếu như đem hắn trở thành nhân vật cùng phe Bảy Đại Ma Vương, hết thảy liền dễ dàng giải quyết. Ta cả gan suy đoán, chỉ sợ là Miếu Sát đã gia nhập thể lực của Bảy Đại Ma Vương, cùng cái thế giới này hoàn toàn đối địch, tất cả mọi người đều trở thành địch nhân của hắn..."

Thấy đoạn này, trong lòng Hoàng Dật trầm xuống, cái thread này của Vô Tâm Truy Ước, tương đương với đem hắn đẩy về hố lửa, bày ra hắn ở phía đối lập toàn bộ Thế Giới Thứ Hai.

Trước cũng xuất hiện qua loại lập luận này, nói Hoàng Dật là nhân vật cùng phe Bảy Đại Ma Vương, nhưng khổ nỗi không có chứng cứ gì, sau đó bị chìm xuống. Bây giờ, Hoàng Dật lợi dụng Đọa Lạc Sứ Giả đánh lui Man Thiên, nhưng cũng vì vậy chôn xuống một cái tai họa ngầm khác, đem loại lập luận này lần nữa đào lên, một khi tạo thành hiệu lầm, sẽ rất khó thoát khỏi.

Hoàng Dật trong lòng thở dài, không có tiếp tục xem tiếp nữa, ngược lại lui ra ngoài, nhìn về phía thread khác.

Chính tại lúc này, một cái thread hoàn toàn mới đột nhiên xuất hiện ở vị trí bắt mắt nhất, hơn nữa còn được dán lên đầu trang ——

Công Ty Thời Đại sắp cử hành đại hội tỷ võ thế giới, cao thủ các nước trên thế giới trực tiếp triển khai giác trực! Sát Thần, Lôi Thần, Thiên Hoàng, Giáo

Hoàng, Long Đế, các cao thủ đường hẹp gặp nhau, người nào sẽ lấy được danh hiệu Võ Đế!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 394: Tỷ Võ Đại Hội.

Cái tựa đề này viết ra năm nhân vật, trước mắt là năm người chơi có được tên ban cho trên toàn thế giới, tương đương với một loại tượng trưng, một số cao thủ khác liền không có viết vào, điển hình nhất chính là Lợi Kiếm thu được phần thưởng người chơi tốt nhất năm ngoái, cùng với Dao Phong ẩn lui đã lâu.

Hoàng Dật đối với tin tức này rất có hứng thú, hăng lập tức vào xem.

"Thế Giới Thứ Hai mở cửa hơn hai năm qua, cao thủ xuất hiện lớp lớp, nhưng cao thủ các nước đều bị giới hạn ở tại ở đại lục mỗi người, cường giả mấy trăm quốc gia chưa bao giờ cùng nhau chiến qua. Kể từ Lôi Thần chế tạo ra đệ nhất Viễn Dương Đại Hạm toàn thế giới tới nay, các đại lục trong Thế Giới Thứ Hai bắt đầu liên thông. Mà lấy Sát Thần cầm đầu một đám người tài ba trên cấp bậc bảng, cũng đã gần tới Thánh Vực tầng thứ cấp 100, thực lực người chơi đều có tiến bộ... Các vị người chơi đều ở đây chiêu kỳ một cái thời đại hoàn toàn mới sắp đến. Vì nghênh đón cái thời đại hoàn toàn mới này, Công Ty Thời Đại quyết định cử hành một cuộc tỷ võ đại hội kích thích chưa từng có, lần tỷ võ đại hội này người người đều có thể tham dự, phần thưởng phong phú, không cho phép bỏ qua!"

Kế tiếp, Hoàng Dật nhìn kỹ một chút quy tắc lần tỷ võ đại hội này.

Lần tỷ võ đại hội này hình thức chỉ có hai loại, theo thứ tự là cá nhân so tài cùng đoàn thể 500 người so tài, nhưng quy chế so tài là giống nhau, đều là áp dụng phương thức thi vòng loại cùng tích điểm tiến hành.

Nói đến cá nhân so tài, đầu tiên là tuyển chọn vô hạn, đây là phương thức tiến hành cuộc thi vòng loại, tổng cộng có năm lần đổi phiên, theo thứ tự chọn

lựa ra trước 10 ức tên, trước 1 ức tên, trước 100 vạn tên, trước 1024 tên, một vòng cuối cùng là chọn lựa ra trước 64 tên, đây là không cho phép xuất hiện tình huống phiên trống. Sau mỗi một lần đánh thắng, cũng có thể đạt được số lượng Đoái Hoán Thạch cố định, có thể ở trong kho hàng đổi thưởng.

Sau khi kết thúc cuộc thi vòng loại. Chọn lựa ra 64 người ưu tú nhất toàn thế giới, phía sau chính là so tài tích điểm, cũng gọi là so tài tuần hoàn, 64 người chia làm hai tổ a, b, mỗi tổ 32 người. Mỗi người bên trong mỗi tổ đều phải cùng 31 người còn lại đánh một lần, thắng được một điểm, thua không được điểm. Cuối cùng dựa theo tích điểm cao hay thấp, hai tổ mỗi người chọn ra 4 tên. Cái giai đoạn này sau mỗi lần đánh thắng, cũng sẽ có được Đoái Hoán Thạch, hơn nữa số lượng vô cùng phong phú.

Xuống chút nữa, chính là tứ kết, áp dụng phương thức tiến hành thi vòng loại, người chơi mỗi tổ top 4 tiến hành đối chiến đan chéo. Tức: tổ a 1, 2, 3, 4 đối trận tổ b 4, 3, 2, 1, người chơi thất bại trực tiếp xuất cục. Cái giai đoạn này sẽ chọn ra top 4.

Xuống chút nữa mặt. Là bán kết, quy tắc cùng tứ kết giống nhau, chọn ra hai người cuối cùng.

Cuối cùng chính là vòng chung kết, hai cái người tranh đoạt ngôi vô địch.

Trừ những thứ quy tắc bên ngoài này, lần tỷ võ đại hội này còn có mấy cái thiếp tâm thiết định. Tỷ như một ít cao thủ đỉnh cấp hoặc là đoàn đội được công nhận. Sẽ được tách ra, tránh khỏi gặp nhau quá sớm, giảm bớt tiếc nuối lớn nhất.

Mặt khác, người chơi đạt được tên ban cho, có thể trực tiếp đến vòng cá nhân so tài trước 64 tên. Không cần tham gia các vòng trước, hơn nữa có thể trực tiếp đạt được Đoái Hoán Thạch.

Lần tỷ võ đại hội này tưởng thưởng vô cùng phong phú. Trừ Đoái Hoán Thạch ra, còn có một chút tưởng thưởng cố định.

Vô địch so tài cá nhân, đạt được danh hiệu chí cao vô thượng « Võ Đế »! Cái danh hiệu này là có thuộc tính, tương tự với danh hiệu "Đại Lục Thủ Hộ Giả" của Hoàng Dật .

Ngoài ra, người vô địch còn có thể đạt được 3 món truyền kỳ trang bị lấy tên mình mệnh danh, theo thứ tự trọng yếu nhất là vũ khí, cùng với hai món phòng cụ tùy ý chọn lựa hoặc là đồ trang sức. Ngoài ra còn có 10 khối Năng Lượng Thạch cấp A, cấp bậc trực tiếp tăng lên 3 cấp. Cuối cùng, người vô địch còn có thể trực tiếp được một lần đề danh phần thưởng người tốt nhất trong bình chọn của năm!

Á quân, có thể tùy ý được hai món truyền kỳ phòng cụ hoặc là đồ trang sức lấy tên mình mệnh danh, còn có 10 khối Năng Lượng Thạch B cấp, cấp bậc trực tiếp tăng lên 2 cấp, có thể trực tiếp một lần đề danh phần thưởng người tốt nhất trong bình chọn của năm.

Quý quân, có thể được một kiện truyền kỳ phòng cụ hoặc là đồ trang sức lấy tên mình mệnh danh, còn có 10 khối Năng Lượng Thạch cấp C, cấp bậc trực tiếp tăng lên 1 cấp, cũng có thể trực tiếp đạt được phần thưởng người tốt nhất trong bình chọn của năm.

Từ hạng thứ 4 đến thứ 8, mỗi người có thể đạt được 10 khối Năng Lượng Thạch cấp D, hơn nữa đạt được phần thưởng người tốt nhất trong bình chọn của năm.

Mà phương diện đoàn đội so tài, sau mỗi lần đánh thắng, mỗi thành viên cũng có thể đạt được lượng Đoái Hoán Thạch nhất định, hơn nữa đứng top cũng có tưởng thưởng cố định phong phú.

Đạt được vô địch đoàn đội, đoàn trưởng có thể đạt được danh hiệu « Võ Thánh », đoàn đội này cấp bậc mỗi người tăng lên 1 cấp, mỗi người đạt được một quả trữ vật giới chỉ lấy tên đoàn đội mệnh danh, có số ít thuộc tính, hơn nữa trực tiếp một lần đề danh phần thưởng đoàn đội tốt nhất trong bình chọn của

năm.

Á quân đoàn đội, cũng có thể một lần đề danh phần thưởng đoàn đội tốt nhất trong bình chọn của năm.

Quý quân liên hơi kém một ít, không thể trực tiếp đề danh.

Mỗi một lần bình chọn của năm, danh ngạch mỗi giải thưởng chỉ có 100 cái, danh ngạch đề danh chỉ có 10 cái. Lần tỷ võ đại hội này, cá nhân so tài cùng đoàn thể so tài, mỗi người cũng có thể chiếm cứ hai cái danh ngạch đề danh giải thưởng, đủ để thấy được Công Ty Thời Đại đối với lần tỷ võ đại hội này coi trọng.

Lần tỷ võ đại hội này, một tháng sau chính thức mở ra!

Hoàng Dật tựa hồ có thể đoán được, một tháng kế tiếp này, cao thủ các nước trên toàn thế giới đều phát khởi một lần điên cuồng đánh vào, điên cuồng tăng lên thực lực của mình, vì tỷ võ đại hội kế tiếp làm chuẩn bị. Coi như không tới được vòng trong, có thể thắng nhiều hơn mấy tràng cũng tốt, ít nhất có thể được một ít Đoái Hoán Thạch, đổi một ít thứ tốt bình thường rất khó lấy được.

Hoàng Dật tạm thời không cần phải gấp, hẳn có tên ban cho, ở trong so tài cá nhân có thể trực tiếp tiến vào 64 tên cuối cùng, tiết kiệm không ít chuyện.

Kế tiếp, hẳn rời diễn đàn, trở lại Thế Giới Thứ Hai.

Trong hai ngày, Hoàng Dật đều ở đây ra sức lên đường, từ trong Thâm Uyên đi ra phí thời gian rất lâu, hẳn một mực dùng kỹ năng Tuyệt Đối Ẩn Thân của truyền kỳ phi phong, dọc theo đường đi hữu kinh vô hiểm, thuận lợi rời đi Thâm Uyên.

Mà trong thời gian hai ngày này, Man Thiên kia cũng không có xuất hiện lần nữa, Giám Sát Chi Nhân của Hoàng Dật thủy chung biểu hiện đối phương không có ở trong phạm vi mảnh đại lục này, xem ra thương thế của hẳn quả thật tương

đổi nặng, trong thời gian ngắn sẽ không trở lại tìm hắc phiến toái.

Tối hôm đó, Hoàng Dật rút cuộc rời đi Thâm Uyên, đi tới Hắc Giác Trấn ở gần Thâm Uyên, sau mấy lần truyền tống, hắc đã trở về Long Đô!

Lúc này Long Đô vẫn như cũ là cùng lúc hắc rời đi vẫn phần hoa ồn ào náo động như vậy, ban đầu chuyện Thiên Vực cường giả đuổi giết giống như là một đoàn bóng mờ nồng nặc bao phủ ở tòa thành thị này. Nhưng bây giờ, nơi này ánh trăng chiếu xuống, biểu tình của mọi người một mảnh an tường, nguy cơ kia rốt cuộc bị Hoàng Dật tạm thời giải trừ.

Kế tiếp, Hoàng Dật sử dụng kính bảo hộ Oswald, đem mặt của mình đổi thành bộ dáng lúc trước, sau đó hướng đi thị chính đại sảnh.

Dọc theo đường đi, hai bên đường phố cây cối đã trụi lá, gió đêm hơi có chút giá rét, bên đường còn có một chút tuyết đọng.

Cửa hàng hai bên đường phố, đều nổi lên ma pháp Tuyết Qua Đăng, ăn mừng Đông Tuyết Tiết mỗi năm một lần, ánh đèn màu u lam chiếu trên đường phố một mảnh sáng lạng.

"Bán Tuyết Qua đây! Nam nữ cùng ăn một cái Tuyết Qua, là có thể ở trong Đông Tuyết Tiết ngày 21 tháng 12 đạt được gấp đôi giá trị kinh nghiệm nga!"

"Tuyết Qua Đăng tiện nghi khuyến mại a, 100 kim tệ một cái! Cùng người yêu người cùng nhau thả nó bay đi!"

...

Dọc theo đường đi, không ít cửa hàng đều ở đây rao hàng, cảnh tượng cả tòa thành phố một mảnh sinh cơ bừng bừng.

"Hả? Đó không phải là Miếu Sát đại ca sao?" Chính tại lúc này, một cái thành viên Anh Hùng Công Hội nhận ra Hoàng Dật, nhất thời la hoảng lên.

Hắn vừa gọi như vậy, nhất thời đưa tới đám người trên đường phố nhộn nhịp, mấy chục con mắt chung quanh rồi rít quay đầu lại nhìn về phía Hoàng Dật, sau đó một truyền mười mười truyền một trăm, càng ngày càng nhiều người biết tin tức Hoàng Dật trở về.

Hoàng Dật nhìn xem hội viên Anh Hùng Công Hội chung quanh một lần, nhìn bọn hắn ánh mắt nhiệt liệt, khẽ gật đầu, nói: "Các vị, ta trở lại." Thanh âm của hắn rất trầm ổn, nghe vào để cho người ta có một cổ cảm giác có thể lệ thuộc vào.

"Miếu Sát đại ca thật nguời bức, liên Thiên Vực cường giả đuổi giết cũng có thể tránh thoát đi!"

"Miếu Sát đại ca nhất định có thể đoạt được chức vô địch lần tỷ võ đại hội này, đạt được danh hiệu Vô Địch!"

"Đó là dĩ nhiên, hơn nữa đoàn đội cốt lõi công hội chúng ta, cũng nhất định có thể lấy được vô địch so tài đoàn thể!"

Đám người nhất thời rồi rít nghị luận lên, tràng trên không khí lập tức liền bị đốt, người người tâm tình cũng rất cao phòng, vẻ mặt cuồng nhiệt.

"Các vị cố gắng thật tốt, tranh thủ ở trong tỷ võ đại hội đạt được một cái thứ hạng tốt, phàm là người lấy được thứ hạng tốt, nội bộ công hội sẽ lần nữa tiến hành thưởng khen ngợi! Mọi người cố gắng lên!" Hoàng Dật hơi động viên mọi người một cái, rồi rời đám người đi, hướng phương hướng đại sảnh thị chính đi.

Hắn sở dĩ muốn người đi đường chú ý, thật ra là vì một cái cân nhắc khác, hắn muốn phô trương trở về, để cho thế nhân đều biết hắn bình yên vô sự, như vậy đối với Danh Tướng Các mà nói đúng là một cái đả kích nặng nề, Danh Tướng Các ngày mai sẽ cổ phần hóa, mà qua mấy ngày nữa chính là Thái Dương công hội.

Rất nhanh, Hoàng Dật liền tới đến đại sảnh thị chính phía trước quảng trường. Lúc này, ánh trăng như nước, hắt xa xa đã nhìn thấy, tầng chót nhất của đại sảnh thị chính cạnh cửa sổ kia, một cái mỹ lệ thân ảnh đang lẳng lặng đứng, nàng một đầu tóc dài ở trong gió đêm nhẹ nhàng tung bay, tràn đầy vẻ đẹp nhu hòa, cư nhiên chính là Tần Thời Vũ.

Lúc này, Tần Thời Vũ cũng ở cạnh cửa sổ xa xa nhìn hắt, giống như là một cái thê tử đang đợi tướng công mình trở về.

Chợt, Hoàng Dật mở ra một cái thư mời, là Tần Thời Vũ phát tới, mời hắt lần nữa gia nhập Anh Hùng Công Hội. Hoàng Dật lập tức lựa chọn đồng ý.

Sau đó, hắt lại bỏ vào một cái đề kỳ, Tần Thời Vũ đem vị trí công hội hội trưởng lần nữa truyền cho hắt.

Một khắc kia, hơn mười triệu thành viên Anh Hùng Công Hội, vô luận thân ở phương nào, vô luận đang làm gì, tất cả đều không hẹn mà cùng nghe được một cái thanh âm ——

"« công hội thông báo »: « Anh Hùng Công Hội » hội trưởng thay đổi thành « Sát Thần »."

Một tiếng thông báo này, lập tức truyền ra một cái tin tức hơn mười triệu hội viên đều đang đợi —— lãnh tụ của bọn họ, rốt cuộc trở về!

Kế tiếp, bọn hắt lại có thể theo bước chân của hắt, ở Thế Giới Thứ Hai lớn như vậy vượt mọi chông gai đi về phía trước, đánh hạ một cái lại một cái cửa ải khó, sai bước như lưu tinh, chưa từng có từ trước đến nay!

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 395: Ôm Hôn Dưới Ánh Trăng .

Kế tiếp, Hoàng Dật đi lên thị chính đại sảnh tầng chót nhất, cùng Tần Thời Vũ đứng sóng vai nhau.

"Dật ca." Tần Thời Vũ trực tiếp tiến lên đón Hoàng Dật, tay ngọc vòng qua ôm cổ của hắn.

Lúc này, nàng không có đeo mặt nạ, mà là thoải mái lộ ra gương mặt vốn có. Da của nàng trắng như sương như tuyết. Cái mũi cao ngất, ánh mắt phảng phất như biết nói chuyện vậy, lông mi rất dài lại còn vểnh lên. Ánh trăng nhu hòa khoác lên trên người của nàng, đem nàng biến thành một nàng tiên nữ.

Hoàng Dật nhìn chăm chăm gương mặt Tần Thời Vũ đang gần sát lại, phía dưới của hắn hơi có chút rục rà rục rịch. Hắn và Tần Thời Vũ từ nhỏ đã cùng nhau lớn lên, đã gặp gương mặt nàng vô số lần, nhưng bất kể nhìn bao lâu đều không chán. Nàng là một nữ hài thanh thuần, nhưng lại bị tổ chức huấn luyện thành một dân oa đăng phụ như vậy.

Thời điểm khi nàng đeo mặt nạ, nàng thật cao ngạo, anh vũ bén nhọn, chỉ huy thiên quân vạn mã. Thời điểm khi nàng tháo mặt nạ xuống, chính là vưu vật thế gian, để cho người ta nhìn liền muốn đè ở dưới người sung sướng một phen.

"Dật ca, người thế nào nhìn chăm chăm ngực của ta?" Lúc này, Tần Thời Vũ cười nói một tiếng, âm thanh mang theo một tia rên rỉ lười biếng giống như là đang câu hồn nhiếp phách hắn vậy. Nàng mở miệng thối từ trên cổ Hoàng Dật thối qua đến sau lỗ tai, mùi thơm thật khiêu khích. Làm thần kinh sau lỗ tai Hoàng Dật một trận tê dại.

"Ta vừa trở về người liền bắt đầu cảm dỗ ta, thật sự có chút làm cho ta ngạc nhiên." Hoàng Dật đưa tay, sờ cằm Tần Thời Vũ, đem mặt của nàng nâng lên trước mặt mình.

"Người lại giả ngu sao? Mỡ dăng miệng mèo còn chê. Ta một mực đều rất muốn người a." Tần Thời Vũ hơi chu miệng nhỏ ra, nghiêm túc nhìn chăm chăm Hoàng Dật.

"Nhắc tới mới nhớ chuyện của ta và người tựa hồ là đương nhiên." Hoàng Dật khẽ mỉm cười, trên khuôn mặt xẹt qua một tia ôn nhu, hắn đưa tay chậm rãi sờ mái tóc của nàng, nói: "Thật ra thì ta ở trong ngục giam mấy năm này, thường sẽ nhớ tới người. Có thể là đến loại tuổi này, không tự chủ được sẽ bắt đầu muốn một ít chuyện giữa nam và nữ. Trước kia chúng ta là đơn thuần là mối quan hệ bạn bè. Dần dần ta cảm giác có chút không giống."

"Vậy người thích qua nữ hài tử khác sao?" Tần Thời Vũ mắt đẹp chớp chớp, tay ngọc vận lực, ôm Hoàng Dật chặt hơn.

"Có lẽ là có đi." Hoàng Dật chợt nhớ tới bóng dáng bên cửa sổ ở Kinh Cức Thành, ánh mắt hơi có chút ảm đạm, lộ ra bộ dáng trẻ trâu mới biết yêu, hắn hé miệng, nói: "Ta thường đi một cái vườn hoa. Nhìn trộm bóng dáng của một thiếu nữ trên bệ cửa sổ. Thời điểm ta lần đầu tiên thấy hình bóng đó, ta liền động lòng. Ta không biết như vậy có phải là thích hay không, bây giờ nghĩ lại có lẽ là vậy. Nhưng là ta nhưng không nghĩ đến sẽ tiến lên một bước đi làm quen nàng. Hoặc giả là ta thích, chẳng qua cũng chỉ là cái bóng của nàng ta do góc độ của ánh đèn tạo nên mà thôi. Cái đó không phải mục đích, ta cũng không biết bộ dáng của nàng ta ra sao, mà ta cũng không muốn biết. Hoặc giả là sau khi nhìn thấy diện mục chân thật của nàng ta. Sẽ phá hư loại cảm giác đó đi. Ta chỉ cần xa xa liếc mắt nhìn cái hình bóng kia là tốt rồi."

Tần Thời Vũ le lưỡi một cái. Môi nhỏ chu lên, có chút không vui nói: "Ta ghen."

Hoàng Dật khẽ mỉm cười, đem nàng ôm vào trong ngực, ôn nhu nói: "Người không cần ghen, ta vẫn luôn là của người. Từ nhỏ tổ chức đã huấn luyện chúng ta giết một người như thế nào, lại chưa bao giờ huấn luyện chúng ta làm sao để yêu một người. Ta không biết làm sao để nói yêu thương với nữ hài tử khác, chỉ cần ta vừa nghĩ tới muốn cùng một cái nữ hài tử hoàn toàn xa lạ, biểu lộ tiếng lòng của mình, ta đã cảm thấy rất sợ hãi. Có lẽ, ở phương diện này ta quá ngu ngốc, ta cũng không muốn phiền phức như vậy, người cũng đã là một cái nữ hài tử rất tốt, ta đã quen vậy như rồi."

Nói xong, Hoàng Dật hít sâu một hơi, nói: "Chờ liên bang thế giới sụp đổ, sau khi địch nhân của chúng ta hoàn toàn bị tiêu diệt, chúng ta liền có thể quên đi thân phận sát thủ này, đi làm một người bình thường. Không cần giống như bây giờ mệt như vậy, không cần giống như bây giờ lo lắng đề phòng tính mạng bị đe dọa. Rất lâu trước đây, ta rất hâm mộ những thiếu niên bình thường đang đi dạo phố ở ngoài kia. Bọn hăn có thể thoải mái dắt người yêu của mình cười cười nói nói, thậm chí làm ra cả loại chuyện trẻ em không nên nhìn. Ta một mực mong đợi một ngày như vậy, ta cũng thủy chung tin tưởng, một ngày nào đó, ta sẽ rời khỏi Hoa Hồng Ngục Giam, ở trong thế giới hiện thật dắt tay của người. Chỉ cần nghĩ tới sẽ có một ngày như vậy, ta có thể chịu đựng được."

"Ta cũng là suy nghĩ chỉ cần có một ngày như vậy, ta là có thể chịu đựng được mỗi một ngày tới bây giờ." Tần Thời Vũ nói xong, trong mắt hơi có chút ướt át, "Ta rất muốn bây giờ đang ôm là người, mà không phải là nhân vật trong Thế Giới Thứ Hai."

Nói tới đây, nàng chợt ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm Hoàng Dật, trong mắt lóe lên một tia mê loạn, đôi môi béo mạp nhẹ nhàng đặt ở trên miệng Hoàng Dật, thân thể mềm mại dán hăn thật chặt, hai người ôm hôn lẫn nhau, quên mất hết thấy mọi chuyện.

Ngoài cửa sổ, ánh trăng lẳng lặng chiếu vào trên người bọn họ tạo ra một cái bóng thật dài dưới đất.

Đêm đã khuya.

...

Thời điểm Hoàng Dật cùng Tần Thời Vũ ở trong thị chính đại sảnh hưởng thụ ôm hôn. Bên kia, trong thị chính đại sảnh Danh Tướng Các đang là một mảnh ngưng trọng.

Lúc này, tất cả cao tăng cốt lõi của Danh Tướng Các đều ở chỗ này, không khí giống như chết lặng.

"Đại ca, Miếu Sát trở về." Lúc này, Chu Du phụ trách tình báo, phảng phất là dùng hết tất cả khí lực của mình, nói ra những lời này.

Tin tức này, giống như là một tảng đá lớn, hung hăng đè ở lòng của mọi người, để cho bọn họ hít thở không thông. Hoàng Dật không sớm không muộn chọn lúc bọn họ sắp cổ phần hóa, làm quá lên việc hấn trở về Anh Hùng Công Hội, lần nữa đảm nhiệm vị trí hội trưởng.

"Ngày mai, chúng ta sẽ phải cổ phần hóa a." Quan Vũ thở dài một tiếng, chân mày nhíu lại thật chặt.

Lúc này, ánh trăng ngoài cửa sổ, tựa hồ biến thành sương lạnh, mang theo một cỗ tử khí.

Lúc này, Gia Cát Lượng phẩy phẩy cây quạt, hướng Lữ Bố đang dùng ngón tay vuốt chân mày, nói: "Đại ca, chúng ta vẫn là kéo dài thời gian cổ phần hóa một đoạn đi! Bây giờ cổ phần hóa là thời điểm kém nhất, nhất định phải chờ."

"Không được!" Lúc này, Quan Vũ lắc đầu một cái, kiên quyết nói: "Chúng ta thật vất vả mới đi tới bước này, coi như là phía trước có núi đao biển lửa đều phải vượt qua, chúng ta không thể nào có đường lui."

"Nếu bây giờ chúng ta cổ phần hóa chính là trực tiếp chịu chết! Tất cả đều chết hết! Sau khi chết liền một điểm tôn nghiêm đều không có! Miếu Sát kia

không giống với Long Thứ, Giáo Hoàng, Thiên Đạo..., chộc phải người khác còn có một con đường sống, chộc phải Miếu Sát chính là chết. Hãn không phải là Sát Thần, mà là một cái Tử Thần, muốn mạng người nào, người đó sẽ chết." Gia Cát Lượng cúi kính cãi lại.

"Chẳng lẽ người nghĩ rằng chúng ta cùng hãn còn có đường hòa giải sao? Người muốn cùng hãn hòa hảo sau đó mới đưa ra thị trường sao? Người nào cùng hãn nói chuyện? Người đi à?" Quan Vũ vỗ bàn một cái, mặt đỏ tới mang tai nói, hãn không thể trấn định được nữa!

Gia Cát Lượng cùng Quan Vũ liền kịch liệt cãi vã, những người còn lại lặng lẽ ngồi tại chỗ, không nói tiếng nào, giống như là một bức tượng.

"Có tin tức mới." Chính tại lúc này, Chu Du chợt nói, trong tiếng cãi vã của Gia Cát Lượng cùng Quan Vũ, thanh âm của hãn rất nhỏ, nhưng lại phảng phất như có một cỗ lực lượng kỳ dị, lập tức đem hai người ổn định lại.

"Tin tức gì?" Lữ Bố yên lặng thật lâu, rốt cuộc động dung, hướng Chu Du hỏi, những người còn lại cũng tất cả đều quay đầu nhìn hãn chăm chăm.

Sắc mặt của Chu Du một mảnh xám trắng, hít sâu một hơi, nói: "Chiến Trường Đoàn đoàn trưởng của Anh Hùng Công Hội -- Tịch Dương, công khai ở trong diễn đàn phát ngôn, muốn cùng chúng ta tuyên chiến. Lời này vừa ra, dư luận xôn xao, hơn nữa tin tức bất lợi là tối nay Miếu Sát trở về Anh Hùng Công Hội làm ra một ít phản ứng không tốt với chúng ta. Tập đoàn Hồng Sam cùng người tập đoàn Tài Tư quyết định sửa đổi kế hoạch. Ngày mai sau khi chúng ta cổ phần hóa, bọn hãn sẽ không gia nhập. Mặt khác, cổ phần vốn của Kim Sơn trên kế hoạch giảm 50%, công ty Ma Đăng giảm 40%, Long Đăng giảm 60%, tình huống bên kia đoán chừng cũng không tốt hơn... Cao Thịnh bên kia cũng biết được một ít, chờ sau khi chúng ta cổ phần hóa, bọn hãn sẽ phái thủ hạ điều tra chúng ta. Những thứ tình báo trước kia căn bản đều quá hạn. Bây giờ vốn liếng, phần lớn cơ cấu liên quan đến chúng ta trong kế hoạch đều bị sửa lại. Nếu như chúng ta bây giờ cổ phần hóa, nhất định sẽ chịu thiệt, đoán chừng sẽ thấp

hơn giá thị trường, so với chúng ta dự tính rất chừng phân nửa."

Lần này, sắc mặt của mọi người đều trở nên trắng bệch, Lữ Bố nắm thật chặt tay vịn ghế, môi mím thật chặt.

"Tình huống bây giờ, chúng ta còn cổ phần hóa sao?" Lúc này, Gia Cát Lượng hướng Quan Vũ hỏi ngược lại một câu. Thanh âm vang dội vào tim của mỗi người, giống như nói cho tất cả mỗi người ở đây nghe vậy.

Quan Vũ nhất thời yên lặng, những thứ lửa giận trước kia, đều bị tin tức này của Chu Du lập tức dập tắt.

"Hừm!" Chính tại lúc này, Lữ Bố ngồi ở ghế cầm đầu đột nhiên phun ra một chữ, giống như một tiếng sấm, thức tỉnh mọi người.

Lữ Bố ngăm nhìn bốn phía một lần, cuối cùng dừng ở trên người của Gia Cát Lượng, nói: "Chúng ta không có đường lui, chỉ có thể nhắm mắt đi lên, bất kể phát sinh cái gì, chúng ta coi như là lần nữa bắt đầu. Đây chính là khởi điểm, không thể lui được nữa."

"Đây chính là khởi điểm, không thể lui được nữa." Quan Vũ cũng nỉ non một tiếng, phảng phất lần nữa tìm lại được lực lượng, hăn cũng gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, mọi người thật ra thì không cần bi quan như thế. Cục diện bây giờ có kém hơn nữa, cũng so với khác công hội tốt hơn vạn lần. Trên thế giới có mấy cái công hội có thể cổ phần hóa? Chúng ta kém hơn nữa cũng hơn bọn hăn mấy con phở, tình huống bây giờ chẳng qua là thấp hơn chúng ta dự trù mà thôi, đem mục tiêu để thấp một chút là được."

Gia Cát Lượng nghe Lữ Bố mở miệng, nhất thời khẽ lắc đầu, ngồi ở vị trí của mình, nhắm mắt dưỡng thần, không nói gì nữa.

"Tốt lắm, các vị sẽ phải nhớ tới tiếng chuông linh điểm (tiếng chuông báo hiệu qua ngày mới), chúng ta chuẩn bị nghênh đón một ngày khó quên nhất đi!" Lữ Bố khoát tay một cái, sau đó hít sâu một hơi, trong mắt hiện ra một cổ thần

sắc kiên nghị.

Ngoài cửa sổ, một mảnh mây đen thối qua che phủ ánh trăng, tạo thành một cái bóng đen thật lớn, bao phủ mỗi một cái góc nhỏ của Danh Tướng Các.

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 396: Tiểu Quân Quân Trở Về.

Ngày thứ hai, Hoàng Dật giống như thường ngày, sau khi ăn xong bữa ăn sáng, đi diễn đàn nhìn một chút tin tức mới nhất.

Ngày hôm nay, đại sự toàn thế giới đều chú ý nhất, không thể nghi ngờ chính là tin tức Danh Tướng Các ở sở giao dịch chứng khoán Newyork cổ phần hóa. Dấu hiệu này đại biểu tiền tệ ở thế giới hiện thật lần đầu tiên tiến vào Thế Giới Thứ Hai với quy mô lớn. Thật ra thì lúc trước đã có rất nhiều người chơi tiến hành cùng Thế Giới Thứ Hai có một ít giao dịch tương quan, tỷ như dùng tiền thật mua tiền ảo trong Thế Giới Thứ Hai. Nhưng loại giao dịch này vô cùng ít, lực ảnh hưởng xa xa sánh với loại hành vi cổ phần hóa của Danh Tướng Các này.

Hoàng Dật mở ra hot thread 24 giờ nhìn một chút.

"Danh Tướng Các hôm nay cổ phần hóa, trở thành công hội cổ phần hóa trong Thế Giới Thứ Hai!"

"Bị ảnh hưởng vì thù địch với Anh Hùng Công Hội, ngay sau khi Danh Tướng Các cổ phần hóa liền rớt giá, giá thị trường chỉ còn 5.000 ức đô la!"

"Danh Tướng Các cổ phần hóa gặp bất lợi, Thái Dương công hội cổ phần hóa được mong đợi!"

Quả nhiên, tin tức Danh Tướng Các cổ phần hóa không huyền niệm chút nào chiếm cứ trang đầu diễn đàn, Hoàng Dật liền vào xem.

"Ở Bắc Kinh vào lúc 0: 00 hôm nay, tức 11: 00 hôm qua theo giờ Newyork,

Danh Tướng Các rút cuộc cũng cổ phần hóa! Đây là « luật pháp giao dịch chứng khoán mới » từ khi Mĩ Quốc ban bố năm 2110 tới nay, thị trường chứng khoán Mĩ Quốc có quy mô IPO giao dịch lớn nhất. Lần này Danh Tướng Các cổ phần hóa có thể nói là thay đổi vận mệnh, tại thời điểm nhắc lên tin tức cổ phần hóa, Danh Tướng Các từng được thị trường chứng khoán coi trọng, giá trị đánh giá một lần vượt qua 10.000 ức đô la. Nhưng Danh Tướng Các bởi vì bị cuốn vào trong ân oán Sát Thần cùng Thánh Địa Bán Thú Nhân, dẫn lửa thiêu thân, chọc phải Sát Thần ở sau lưng Anh Hùng Công Hội, khiến cho tiền đồ kham ưu. Tình thế nhanh thay đổi, giá trị đánh giá chỉ còn 8000 ức đô la. Mặc dù lấy Lữ Bố cầm đầu một nhóm cao tầng tiến hành giải quyết. Nhưng như cũ không thể vãn hồi cục diện. Sát Thần có thể hay không tránh thoát Thiên Vực cường giả của Thánh Địa Bán Thú Nhân đuổi giết, đây là mấu chốt Danh Tướng Các cổ phần hóa thành hay bại."

"Ba ngày trước, Sát Thần tránh thoát Thiên Vực cường giả của Thánh Địa Bán Thú Nhân đuổi giết, cũng không giống như mọi người tưởng tượng là hẳn sẽ vẫn lạc. Mà tối ngày hôm qua Sát Thần càng là cao điệu trở về Anh Hùng Công Hội, lần nữa đảm nhiệm chức hội trưởng. Anh Hùng Công Hội phó bản đoàn đoàn trưởng Tịch Dương, cũng ở trong diễn đàn cao điệu cùng Danh Tướng Các tuyên chiến. Tin tức bất lợi liên tiếp nặng nề đè xuống lòng tin của thị trường chứng khoán đối với Danh Tướng Các. Nội bộ Danh Tướng Các cũng chia rẽ nghiêm trọng. Lấy Gia Cát Lượng cầm đầu phái bảo thủ chủ trương từ chối cổ phần hóa, mà lấy Quan Vũ cầm đầu phái kích tiến chủ trương giữ nguyên kế hoạch cổ phần hóa, hội trưởng Lữ Bố cuối cùng quyết định giữ nguyên kế hoạch cổ phần hóa. Danh Tướng Các hôm nay cổ phần hóa, có thể nói là không có thiên thời địa lợi nhân hòa. Đây là thời gian họ bết bát nhất. Cho đến lúc này, cổ phiếu Danh Tướng Các rút còn 24.62 đô la, tổng giá thị trường là 5023 ức đô la. Đạt được thành tích tổn thất nghiêm trọng mới nhất trong lịch sử cổ phiếu chỉ trong một lần! Phân tích sư dự tính, kế tiếp khuynh hướng cổ phiếu Danh Tướng Các rút giá có thể sẽ tiếp tục."

"Mặt khác, bị tin tức Danh Tướng Các cổ phần hóa bất lợi kích thích, Thái

Dương công hội sắp cổ phần hóa được thị trường chứng khoán coi trọng. Thái Dương công hội trước mắt vượt biển mua bán lũng đoạn Thế Giới Thứ Hai, tương lai cực kỳ rộng lớn. Một khi cổ phần hóa sẽ nhanh chóng trở thành Cự Vô Bá trên biển, so sánh với mất mát của Danh Tướng Các, Thái Dương công hội giống như tên của nó vậy, là một cái mặt trời đang dần dần mọc lên..."

Nhìn xong cái thread này, Hoàng Dật trong lòng cười một tiếng. Cử động này của hắn coi như là lấy được hiệu quả rõ ràng, nặng nề đè xuống Danh Tướng Các. Gián tiếp trợ giúp Thái Dương công hội của Lôi Thần.

Hắn quyết định xem một chút tình huống Thái Dương công hội sau khi cổ phần hóa, nếu như tình huống quả thật không tệ, như vậy hắn cũng sẽ nhanh như tia chớp đem Anh Hùng Công Hội cổ phần hóa, lấy được một khoản lợi lớn, để cho Anh Hùng Công Hội lấy tốc độ hỏa tiễn phát triển.

Kế tiếp, Hoàng Dật tiến vào Thế Giới Thứ Hai.

Mới vừa vừa online, hắn hãy nhận được một cái tin nhắn của bộ trưởng bộ hậu cần Tiểu Mê Đồ gửi tới, hắn mở ra nhìn một chút.

"Đại ca, trong công hội chúng ta, có một người lấy được một tờ bản vẽ chế tạo đỉnh cấp, có thể chế tạo ra một loại thuyền bè tên là 'Long Nha Đại Hạm' có thể vượt biển mà đi, so với Viễn Dương Đại Hạm của Lôi ca mạnh hơn một phần!"

Tin tức này, nhất thời để cho Hoàng Dật mắt sáng lên!

Trước mắt, toàn thế giới có mấy cái đại công hội đều nghiên cứu thuyền bè loại lớn có thể vượt biển, nhưng chỉ có Thái Dương công hội thành công nghiên cứu ra. Hoàng Dật cũng từng muốn nghiên cứu chế tạo loại này thuyền bè loại lớn này. Hắn bây giờ đã có một cái cảng khẩu, liền thiếu là thuyền bè loại lớn, nhưng một mực không thể tìm được bản vẽ chế tạo loại thuyền bè này, đây là thứ tốt có thể gặp mà không thể cầu, không nghĩ tới bây giờ lại có hội viên lấy được loại bản vẽ này.

Hoàng Dật lập tức hướng Tiểu Mê Đồ trả lời: " Điều tất cả nhân thủ trong tổ chức trên phương diện này toàn lực nghiên cứu chế tạo loại chiến hạm này, tranh thủ sớm ngày nghiên cứu ra. Mặt khác, từ chỗ Thái Dương công hội, đem mấy cái chế tạo sư bí mật điều tới giúp chúng ta một tay, bọn hã có kinh nghiệm phong phú, có thể để cho chúng ta nghiên cứu ra Long Nha Đại Hạm nhanh hơn."

"Tốt! Ta đây đi ngay làm!" Tiểu Mê Đồ nói xong liền rời đi.

Bây giờ, có một cái tin tức kích thích như vậy, Hoàng Dật đối với chuyện Anh Hùng Công Hội cổ phần hóa là càng thêm cấp bách. Muốn vượt biển mua bán, cùng mấy trăm quốc gia mở ra mua bán, hơn nữa lũng đoạn cái thị trường này, dựa vào chút thực lực của Anh Hùng Công Hội bây giờ là hoàn toàn không có khả năng, coi như là để cho tổ chức sau lưng tới giúp một tay cũng không làm nên chuyện gì.

Tham dự cùng lũng đoạn là hai cái khái niệm bất đồng, Hoàng Dật không muốn cùng người khác chia sẻ khối bánh ngọt này, mà là muốn cùng Thái Dương công hội độc chiếm khối bánh ngọt này, đây chính là lũng đoạn. Trong này muốn hao phí tiền bạc, động một tí là lấy mấy vạn ức đô la tới tính toán, tổ chức căn bản cầm không ra nhiều tiền như vậy, chỉ có cổ phần hóa mới lấy được.

Dĩ nhiên, lũng đoạn độ khó quá cao, hã cũng không biết có thể làm được hay không, chỉ có thể đi ném thử.

Kế tiếp, Hoàng Dật đi Chúng Thần Chi Tháp, bắt đầu ra sức luyện cấp, bắt đầu trùng kích Thánh Vực tầng thứ.

Sau đó, Hoàng Dật tương đối bình tĩnh, vẫn luôn ở Chúng Thần Chi Tháp luyện cấp.

Mà so với hã, Lôi Thần liền bận rộn rất nhiều.

Bởi vì, Thái Dương công hội cổ phần hóa!

Bởi vì Danh Tướng Các thất bại, Thái Dương công hội cổ phần hóa thu được thành công chưa từng có. Lúc trước vốn là muốn muốn rút vốn liếng vào Danh Tướng Các, giờ lại rồi rít chảy vào Thái Dương công hội, khiến cho giá trị thị trường của Thái Dương công hội đột phá một vạn ức đô la, không sai biệt lắm là gấp đôi Danh Tướng Các!

Lôi Thần bắt đầu điên cuồng khuếch trương, liên tiếp trên mấy trăm cái đảo ở hải ngoại bắt đầu xây căn cứ, xưởng đóng tàu dưới quyền Mã Lực cũng là bắt đầu làm việc, kế hoạch trong nửa năm, xây 3.000 chiếc Viễn Dương Đại Hạm.

Bởi vì lần này điên cuồng phát triển, bọn hắn thu được rất nhiều giá trị cống hiến công hội, cấp bậc công hội nhanh chóng đột phá cấp 20, hội viên số lượng đột phá hai chục triệu. Không chỉ có như vậy, Lôi Thần còn ở Ấn Độ, Anh quốc, Australia,... trong hơn 20 quốc gia thành lập phân hội, nhảy một cái trở thành công hội lớn nhất toàn thế giới.

Trong thời gian ngắn nhất cổ phần hóa khiến cho Thái Dương công hội thay đổi thật lớn.

Bị cái này kích thích, các thế lực lớn trên toàn thế giới căn bản đều tăng nhanh bước chân cổ phần hóa, tỷ như Anh Hùng Công Hội của Hoàng Dật, Bắc Hải công hội của Miyamoto Musashi, Sa Mạc công hội dưới quyền Pháp Lão Vương, thậm chí còn có Trung Quốc dưới quyền Long Đế vân vân. Mà một ít có chính phủ ủng hộ, hoặc là các thế lực tập đoàn to lớn ủng hộ, cũng tăng nhanh kích thước tiền bạc rót vào, tỷ như Hiên Viên Thị khu Trung quốc, Đông Doanh Công Hội dưới quyền Thiên Đạo khu Nhật Bản, Thiên Đường Công Hội dưới quyền Giáo Hoàng cùng với Thiên Đường Giáo vân vân.

Toàn bộ Thế Giới Thứ Hai, các đại công hội bắt đầu căng thẳng cạnh tranh tột độ.

...

Ngày này, Hoàng Dật online, xuất hiện ở bên trong trụ sở Long Đô.

Hắn giống như thường ngày, chuẩn bị Truyền Tống Trận đến Chúng Thần Chi Tháp luyện cấp.

Mới vừa mở cửa, đột nhiên một cái bóng đen nho nhỏ vọt tới, nhào vào trong ngực của hắn.

Hoàng Dật phản xạ có điều kiện liền lui về phía sau, nhưng lúc này hắn lại nghe được một cái âm thanh quen thuộc ——

"Ca ca, ta rất nhớ ngươi nha!"

Hoàng Dật cúi đầu nhìn, nhất thời thấy được một khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo khả ái, lúc này nàng trong đôi mắt to tràn đầy hưng phấn, trực tiếp nhào vào trong ngực Hoàng Dật, hung hăng ôm hắn, chết không buông tay.

Cái này thân ảnh này cư nhiên chính là Tiểu Quân Quân đã lâu không thấy.

Hoàng Dật nhất thời nở nụ cười, cúi người đem nàng ôm lấy, nhìn chăm chăm khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, hỏi: "Trường học các ngươi không phải là quản rất nghiêm sao? Bây giờ còn chưa đến thời điểm nghỉ đông, sao ngươi lại tới đây?"

Bàn tay nhỏ bé của Tiểu Quân Quân ôm lấy cổ Hoàng Dật, đầu nhỏ dụi dụi dưới hắn cảm, thân mật mà ân cần nói: "Mấy ngày trước, ta trong lúc vô tình biết được tin tức ngươi bị đuổi giết, mọi người đều nói ngươi khẳng định phải mất mạng. Ta rất lo lắng ngươi, nhân cơ hội không ai để ý lặng lẽ trốn thoát, lập tức tới ngay tìm ngươi nữa!"

"Ta không có sao, bây giờ vẫn khỏe!" Hoàng Dật cười nói, sờ sờ đầu Tiểu Quân Quân.

"Vậy thì tốt!" Tiểu Quân Quân nói qua, gạt đầu một cái, liền thay đổi thái độ nói: "Ngươi nha! Lại để cho ta phải quan tâm nga! Ta phải đi học, lại phải lo lắng an nguy của ngươi, cuộc sống thật là nhiều mệt mỏi nha!"

Hoàng Dật nhất thời dờ khóc dờ cười, nhưng vẫn là nghiêm túc nói: "Tốt, ta không để cho người lo lắng nữa, người chuyên tâm đi học đi, chờ nghỉ đông chúng ta cùng nhau chơi nữa, có được hay không?"

"Không được!" Tiểu Quần Quần chu môi nhỏ, lắc đầu một cái, hai cái đuôi ngựa trên đầu lắc tới lắc lui, đánh vào trên mặt Hoàng Dật, "Ta thật vất vả đi ra một lần, làm sao như vậy liền trở về, ta mới không cần đây! Lúc đầu ta muốn chơi trên một tuần lễ a."

"Ồ nháo! Người ngay cả ta lời nói cũng không nghe sao? !" Hoàng Dật sắc mặt đanh lại hướng Tiểu Quần Quần mắng, biểu tình nhìn rất nghiêm nghị.

Tiểu Quần Quần hơi ngẩn ra, giống như là lần đầu tiên nhìn thấy bộ dáng này của Hoàng Dật, sau đó nàng mím môi một cái, lập tức nước mắt ngân ngân, lộ ra dáng vẻ vô cùng ủy khuất, tùy thời đều muốn khóc lên: "Người lại giận nhân gia!" (đại sát chiêu của tiểu la lị thật là dễ xương a ^^~)

Khuôn mặt nàng nhỏ nhắn tinh xảo mà khả ái, làm ra cái biểu tình ủy khuất này, đơn giản muốn đem mỗi một người nhìn thấy nàng như đều cho đau lòng chết.

"Ai ai, người thế nào đang tốt liền khóc lên a! Người đừng khóc a, người còn nhỏ tuổi, không thể trốn học a... A! Người còn khóc, còn khóc... Được rồi, chơi hai ngày có được hay không? Hai ngày sau trở về đi học... Năm ngày, năm ngày cũng được! ... Người thế nào vẫn còn ở khóc a... Được rồi được rồi, ta phục người, một cái tuần lễ liền một cái tuần lễ đi..." (đại sát chiêu a, ngay cả nhân vật chính cũng không thể đỡ a)

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 397: Truyền Thuyết Hoàng Đế.

Hoàng Dật nghiêm mặt như vậy liền bị mấy giọt nước mắt cá sấu của Tiểu Quần Quần làm cho nhanh chóng biến mất, giờ hai tay đầu hàng.

Kế tiếp, Hoàng Dật an ủi hồi lâu rốt cục mới khiến cho Tiểu Quần Quần ngừng khóc, sau đó liền ôm nàng hướng Truyền Tống Trận đi vào, chuẩn bị đi Chúng Thần Chi Tháp luyện cấp.

Lúc này, tuyết bắt đầu rơi làm cho thiên địa thành một mảnh trắng xóa. Tiểu Quần Quần có đến lỗ mũi đỏ bừng, càng lộ vẻ khả ái. Dọc đường đi, tất cả mọi người nhìn thấy bộ dáng Tiểu Quần Quần như vậy đều không khỏi quay đầu lại nhìn thêm mấy lần, có vài người thậm chí còn đứng lại quan sát, thầm nghĩ đây quả thật là một bé gái tinh xảo khả ái.

"A! Tiểu cô nương khả ái, người mạnh khỏe nha, tới, tỷ tỷ cho người một cái Tuyết Qua! Chúc người Đông Tuyết Tiết vui vẻ." Lúc này, ở một cửa tiệm cửa hàng bên cạnh, một nữ người chơi nhìn thấy Tiểu Quần Quần, nhất thời hai mắt sáng lên, cầm một cái Tuyết Qua trong suốt màu trắng đi tới, nhét vào trong tay của Tiểu Quần Quần, còn không nhịn được đưa tay nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng một cái.

"Cảm ơn tỷ tỷ." Tiểu Quần Quần ngoan ngoãn cảm tạ một tiếng, lúc này lông mi trên mắt nàng thật dài, còn lưu lại nước mắt mới vừa khóc, để cho người ta nhìn rất là đau lòng.

Kế tiếp, Hoàng Dật cũng không có dừng lại, dưới cái nhìn biến thái của nữ người chơi kia, ôm Tiểu Quần Quần đi xa.

"Muội muội, người sau khi lớn lên nhất định là một đại mỹ nữ, người so với Tần Thời Vũ tỷ tỷ còn xinh đẹp hơn, nam nữ đều thích." Sau khi đi được một đoạn, Hoàng Dật không nhịn được sờ sờ đầu Tiểu Quần Quần, cảm khái nói.

"Vậy người phải chờ ta lớn lên a!" Tiểu Quần Quần đối diện mặt Hoàng Dật, mắt to thẳng tắp nhìn hẩn chăm chăm, nghiêm túc nói.

"Hảo a, vậy người mau mau lớn lên đi." Hoàng Dật khẽ mỉm cười, không có đem lời nói của nàng để ở trong lòng.

"Ca ca, Đông Tuyết Tiết là cái gì a?" Lúc này, Tiểu Quần Quần sờ trong tay cái Tuyết Qua trong suốt, tò mò hướng Hoàng Dật hỏi một tiếng.

Hoàng Dật vỗ vỗ bông tuyết trên người Tiểu Quần Quần, nói: "Ngày hôm nay chính là Đông Tuyết Tiết, đây là vì kỷ niệm Vĩnh Hằng Thánh Vương —— Hoàng Đế ở trong cái thế giới này mà thiết lập. Nghe nói Hoàng Đế cũng không phải là người của thế giới này, hẩn đến từ một cái thế giới khác, thời điểm lúc hẩn tới, người của thế giới này vẫn là ăn lông ở lỗ (nguyên văn: ăn tươi nuốt sống). Sau khi hẩn đến đây đã trực tiếp thay đổi cái thế giới này. Hẩn giáo hóa thương sinh, phát minh chữ viết, dạy mọi người dùng lửa, chế tạo khí cụ, sáng lập văn minh nhân loại, khiến cho nhân loại từng bước từng bước tiến hóa, tiến vào thạch khí thời đại, Thanh Đồng thời đại... Từng bước từng bước bước vào xã hội văn minh. Nhưng cuối cùng, trong một lần trời có tuyết bay, hẩn quay trở về thế giới của hẩn. Vì kỷ niệm hẩn, đệ tử thân truyền của hẩn —— Giả Man Hoang Thần.Liệt Thiên là người thứ nhất Phong Thần trên toàn thế giới thiết lập ra Đông Tuyết Tiết. Ngày hôm nay chính là Đông Tuyết Tiết, chỉ cần nam nữ song phương cùng nhau ăn hết một cái Tuyết Qua, là có thể đạt được gấp đôi kinh nghiệm, hơn nữa trong vòng một tháng, cũng có thể đạt được một điểm gấp năm lần giá trị kinh nghiệm, tốc độ thăng cấp so với bình thời sẽ nhanh hơn một ít, thuộc tính cũng sẽ so với bình thường cao hơn một chút."

"Oa! Cái tiết này tốt như vậy nha! Tại sao Hoàng Đế muốn đến cái thế giới này đây? Tại sao hẩn không ở trong thế giới của hẩn mà chạy đến nơi đây làm

chi?" Tiểu Quần Quần nói qua, cắn một miếng lớn Tuyết Qua ở trong ngực, sau đó đưa tới khoe miệng Hoàng Dật, để cho hắn cũng gặm một cái.

Hoàng Dật há mồm cắn Tuyết Qua một cái, vừa ăn vừa nói: "Ta đây cũng không biết, ta không có đặc biệt đi tìm hiểu đoạn lịch sử này. Bất quá tương lai, theo thực lực chúng ta tăng lên, thời điểm ảnh hưởng đối với Thế Giới Thứ Hai càng ngày càng lớn, sẽ tiếp xúc được một ít lịch sử, dù sao đây là một trong những nhân vật lịch sử trọng yếu nhất Thế Giới Thứ Hai."

"Ha ha! Sát Thần nói không sai! Hoàng Đế đúng là một trong những nhân vật ảnh hưởng đến hướng đi của Thế Giới Thứ Hai." Chính tại lúc này, bên người Hoàng Dật đột nhiên vang lên một cái âm thanh xa lạ.

Hoàng Dật quay đầu nhìn lại, lúc này lên tiếng chính là một người đi đường kẻ bên hắn.

Cái người đi đường này tuổi chừng hai mươi, thân thể gầy gò, bộ dáng thư sinh yếu đuối, bất quá cái hông của hắn lại đeo một cái hồ lô rượu thật to, cả người có một cỗ khí tức thi nhân lãng tử.

"Hả? Tại sao là ngươi!" Hoàng Dật nhìn người này, hơi kinh hãi.

"Ha ha, Sát Thần, đã lâu không gặp." Người nọ gật đầu một cái, lộ ra một nụ cười, "Kể từ nửa năm trước, chúng ta từ trong quán trọ Mộc Tê từ biệt, sau đó cũng chưa từng gặp lại, lúc ấy ánh mắt ta vụng về, không nhìn ra ngươi chính là Miếu Sát, thật là làm cho ta tiếc nuối rất lâu, lần này ta đặc biệt tới kiến thức một chút phong thái của ngươi."

Thì ra là cái người đi đường trước mắt này, chính là trong nửa năm trước Hoàng Dật tiêu diệt Phong Lâm trại, trên đường đi tới Bạch Long Hồ, ở quán trọ Mộc Tê trong thôn nhỏ trong rừng đã gặp —— Thi Nhân. Lúc ấy hắn đang kể cho một đám tiểu hài tử chuyện xưa, vừa đúng lúc nói tới chuyện Hoàng Dật tiêu diệt Phong Lâm trại.

Mặt khác, Thi Nhân là đại danh nhân bên trong diễn đàn, hẳn thường sửa sang lại một số tài liệu của các cao thủ hoặc các thế lực, kiểm tra người chơi các nước, hơn nữa còn thường phân tích một ít chuyện, giảng giải rất nhiều chuyện. Để ý tới thì có hẳn, Vô Tâm Truy Ưc và Văn Đào lực ảnh hưởng của mấy người này trong diễn đàn, không thua gì lực ảnh hưởng của Hoàng Dật ở Thế Giới Thứ Hai.

"Người đến tìm ta có chuyện gì? Nếu không chúng ta tìm một cái tửu quán, vừa ăn vừa nói chuyện?" Hoàng Dật nhìn Thi Nhân nói. Hẳn đối với Thi Nhân vô cùng kính nể, trước đây thật lâu muốn tìm hẳn hàn huyên một chút, nghe hẳn nói một chút chuyện thế cục ngày hôm nay ra sao.

Thi Nhân lắc đầu một cái, cười nói: "Không cần, ta chẳng qua là trên đường đi ngang qua nơi đây, thuận tiện tới xem một chút, không nghĩ tới thật có thể nhìn thấy người. Chuyện của người xảy ra trong nửa năm này, đơn giản để cho ta kinh thán không thôi, có thể tận mắt thấy người, ta đã vô cùng vui vẻ. Mặc dù ta thích uống rượu, nhưng trong hồ lô rượu của ta vẫn còn một chút. Ngược lại, ta muốn cùng với người đi Chúng Thần Chi Tháp luyện cấp một chút, chúng ta bên trò chuyện bên nói chuyện thế nào?"

"Cũng tốt!" Hoàng Dật gật đầu một cái, sau đó mời Thi Nhân vào đội ngũ.

"Thi Nhân ca ca!" Lúc này, Tiểu Quần Quần tiếp tục ăn một miếng Tuyệt Qua, vừa ăn vừa hỏi: "Người nói tiếp chuyện xưa của Hoàng Đế nha, hẳn là tới từ cái thế giới gì đây?"

"Cụ thể đến từ cái thế giới gì ta cũng không biết, văn hiến cổ đại lưu truyền xuống trong không có nói." Thi Nhân lắc đầu một cái, nhìn một chút Tiểu Quần Quần tò mò, cười nói: "Bất quá ta ngược lại biết một cái tin tức có ý tứ. Nghe nói Công Ty Thời Đại bày ra một cái kịch tình (kịch bản, tình tiết trong game), ở một lần đi du lịch, trong lúc vô tình thu được một khối Thạch Đầu (tảng đá) kỳ dị màu đỏ, đêm đó thời điểm hẳn chìm vào giấc ngủ, liền mộng thấy một cái kịch tình như vậy, sau đó liền viết kịch tình vào trong Thế Giới Thứ Hai. Bất quá

đoạn này tin tức chính là tin đồn trên in tờ nết, nào có chuyện xưa huyền huyền như vậy, hơn phân nửa là Công Ty Thời Đại tùy tiện biên ra một đoạn kịch bản con..."

Ba người vừa trò chuyện liền đi tới Long Đô Truyền Tống Trận, truyền tống đến tầng 90, hình thức 5 người, bắt đầu luyện cấp.

Trước mắt, cấp bậc Hoàng Dật trong ba người là cao nhất, đạt tới cấp 90, Thi Nhân là cấp 75, Tiểu Quần Quần thấp nhất, chỉ có hơn cấp 50.

Bất quá Tiểu Quần Quần lại thức tỉnh huyết mạch Niết Pháp Lôi Mỗ, đây là chuyện Hoàng Dật không thể làm được. Dưới một loạt kỹ năng tăng phúc phụ trợ của nàng, chi đội ngũ ba người này thực lực tăng mạnh. Mà Thi Nhân là một loại nghề nghiệp Mục Sư, có thể thêm máu, ba người tạo thành thể hỗ trợ cho nhau. Hoàng Dật bình thường không solo được hình thức năm người tầng 90, bây giờ thì có thể rồi.

"Miếu Sát, Anh Hùng Công Hội của người muốn cổ phần hóa sao?" Lúc này, Thi Nhân tăng thêm cho Hoàng Dật một chút máu, sau đó trực tiếp hỏi.

"Đúng vậy, Thái Dương công hội vừa cổ phần hóa, liền nhảy vọt trở thành công hội đệ nhất thế giới, ai không đỏ mắt đây? Ta cũng không muốn bị bỏ lại." Hoàng Dật vừa nói, vừa đem các loại kỹ năng quần công thả ra.

"Nhưng công hội các người cùng Thái Dương công hội của Lôi Thần không giống nhau." Thi Nhân lắc đầu một cái, phân tích nói, "Các người mặc dù danh tiếng vô cùng lớn, liên khối này đại lục đều là người của Anh Hùng Công Hội tên, nhưng trên thực tế, giá trị duy nhất công hội các người có chính là người, người có thể có năng lực cho gọi ra một đoàn Thánh Vực cường giả, cũng đủ để khiếp sợ toàn thế giới, có người ở đây, Anh Hùng Công Hội không người dám chọc, hy vọng vô hạn. Nếu như ta là người đầu tư, ta muốn xem cũng là xem người, mà không phải xem công hội sau lưng người. Hào quang của người quá lớn, lớn tới mức làm lu mờ công hội sau lưng người, không có người, công hội

các người liên không có điểm sáng gì quá lớn."

Thi Nhân cứng cỏi nói, bộ dáng như chỉ điểm giang sơn, phân tích thể cục thiên hạ: "Nhìn lại Thái Dương công hội, sức cạnh tranh cốt lõi của công hội bọn hăn, trừ có Lôi Thần nổi danh cùng người cùng làm lãnh tụ bên ngoài, quan trọng hơn chính là bọn hăn là công hội duy nhất trên thế giới có Viễn Dương Đại Hạm, bá chủ đại dương, nắm trong tay lợi thế vượt biển mua bán giữa các đại lục, cái này thuộc về là công hội thực lực của bản thân. Nói không phải chứ, ngày nào đó Lôi Thần chết, cũng sẽ không ảnh hưởng đến viễn dương hạm đội của bọn họ, bọn hăn như cũ vẫn có thể vận chuyển, như cũ vẫn có thể xưng bá toàn cầu, đây là sức cạnh tranh cốt lõi của bọn hăn. Anh Hùng Công Hội của người thiếu sót chính là điểm này, nếu như người chết, công hội các người căn bản không có cách nào đi so với Thái Dương công hội."

"Vậy chúng ta nên làm cái gì bây giờ?" Hoàng Dật hỏi lại, cẩn thận lắng nghe ý kiến Thi Nhân.

"Người còn nhớ Đào Phong sao?" Thi Nhân chợt hỏi ngược lại một tiếng, vẻ mặt trở nên có chút dịu lại: "Năm trước, thời điểm sắp triển khai bình chọn hàng năm của Thế Giới Thứ Hai, Đào Phong không có đem tinh lực đặt trên thực lực bản thân tăng lên, mà là lựa chọn cùng đoàn đội cùng nhau đánh vào thủ sát của Chúng Thần Chi Tháp tầng thứ 50, hăn còn tìm người hợp tác, cùng nhau đánh chết Cương Thi Vương. Thật ra thì ban đầu Đào Phong gặp phải tình huống như vậy, liền có chút giống như tình huống người gặp phải bây giờ, lúc ấy công hội lớn nhất toàn thế giới là Thiên Đường Công Hội dưới quyền Giáo Hoàng, Hiên Viên Thị công hội sau lưng Đào Phong mặc dù cũng có tên, nhưng càng nhiều hơn chính là dựa vào Đào Phong, muốn cầm phần thưởng công hội tốt nhất là rất khó khăn."

"Đào Phong hiển nhiên cũng ý thức được điểm này, hăn muốn để cho công hội cường đại lên, cho nên trọng điểm đặt ở tranh đoạt thủ sát phía trên, bồi dưỡng bản thân đoàn đội trong công hội ngưng tụ lực lượng cùng sức chiến đấu. Hăn đầu tiên là tìm Lôi Thần, sau đó lại tìm người, tất cả đều đang vì chuyện này

mà cố gắng. Kết quả sau cùng người cũng biết, hấn thành công, hấn để cho Hiên Viên Thị lấy được phần thưởng công hội tốt nhất. Sau lần đó, Hiên Viên Thị tự mình có được sức cạnh tranh chân chính, đặc biệt là Viêm Hoàng Quân Đoàn bọn họ, thực lực tiến bộ vô cùng rõ ràng."

ANH HÙNG GIAM NGỤC

Hoàng Hoa Dật
dtv-ebook.com

Chương 398: Thi Nhân Đề Nghị.

"Ba tháng gần đây, thời gian thông quan của Viêm Hoàng Quân Đoàn trong phó bản cùng tỷ số thương vong, hiệu suất khai hoang vượt cả chỉ tiêu, thậm chí còn vượt qua đoàn đội đạt được lần vượt qua tốt nhất Thiên Đoàn đứng trong hàng ngũ phó bản đoàn đệ nhất toàn thế giới. Hơn nữa, đoàn đội bọn họ tỷ số thất bại cũng là thấp nhất trong tất cả đoàn đội cấp S toàn thế giới, bọn hã đã tạo thành một đoàn, người khác muốn đào góc tường đều rất khó đào được, đây chính là việc Đào Phong cố gắng làm. Nếu không, người cho rằng hã sẽ yên tâm ẩn lui như vậy? Hiện tại, Đào Phong ẩn lui lâu như vậy, Hiên Viên Thị quả thật cũng không được như xưa, nhưng dù sao bọn hã không có bị thương tổn đến gân cốt, vẫn như cũ là Cự Vô Bá công hội, sức cạnh tranh cốt lõi vẫn còn đó."

Thi Nhân nói tới chỗ này, trên mặt lộ ra tôn kính, hiển nhiên đối với Đào Phong đã ẩn lui mà phát ra tôn kính từ đáy lòng.

Hoàng Dật không khỏi gật đầu một cái, nhớ lại chuyện ngày đó nói: "Quả thật, ta còn nhớ ngày đó Giáo Hoàng đột nhiên kéo một đám người chơi hi hữu chức nghiệp, thừa dịp tất cả mọi người đều không chú ý, đột nhiên triển khai tranh đoạt thủ sát Cường Thi Vương. Lúc ấy Đào Phong để cho ta chỉ huy Viêm Hoàng Quân Đoàn. Thời điểm cùng Giáo Hoàng tranh đoạt thủ sát, hã hướng ta bái một cái. Lúc ấy ta cũng rất khiếp sợ, kẻ như hã, vì để cho công hội bắt được thủ sát, lại hướng về người mới như ta cúi người chào. Hã đối với Hiên Viên Thị bỏ ra đúng là không ít tinh lực, sau đó hã không có đạt được phần thưởng người tốt nhất, đoán chừng cùng đoạn thời gian phân tâm đó có liên quan."

Thi Nhân tháo hồ lô rượu bên hông xuống, ngửa đầu ực một hớp, khoe miệng

lưu lại vài giọt rượu, làm ướt quần áo. Hấn lau mép một cái, nhìn Hoàng Dật, nói: "Cho nên, cách làm của Đào Phong cũng có thể cho người một cái manh mối, công hội các người bây giờ trên căn bản chính là do người chống đỡ. Đoàn đội của các người còn không có danh tiếng gì, không có một cái đoàn đội cấp S. Nhưng chỉ cần người nguyện ý phân tâm đi bồi dưỡng. Vẫn có rất hy vọng rất lớn, dù sao công hội các người người chơi hi hữu chức nghiệp là nhiều nhất trong tất cả công hội trên toàn thế giới. Ban đầu Đào Phong có bình chọn hàng năm của Thế Giới Thứ Hai làm cơ hội, bây giờ người cũng có một cái cơ hội, đó chính là tỷ võ đại hội. Chỉ cần công hội các người có thể đạt được bài danh đệ nhất trong so tài đoàn thể, vậy cũng có thể chứng minh tự thân công hội các người có thực lực."

Lúc này, Hoàng Dật nhú mày một cái, giọng nói có chút ngưng trọng: "Bất quá như vậy quá muộn, bọn ta không thể chờ tới đó. Thế Giới Thứ Hai phát triển cùng biến chuyển từng ngày, chờ tỷ võ đại hội kết thúc chúng ta lại cổ phần hóa thì đã bị nhiều người bỏ xa, coi như giá trị đánh giá cao cũng không dùng được gì nhiều. Hơn nữa ta cũng không có thể bảo đảm đoàn đội Anh Hùng Công Hội chúng ta, nhất định có thể vô địch so tài đoàn thể, công hội chúng ta mặc dù người chơi chức nghiệp hi hữu số lượng nhiều, nhưng dù sao cũng còn không có chân chính trưởng thành. Đánh người chơi bình thường thì không nói. Nhưng ở đây, chân chính đi đánh cùng Viêm Hoàng Quân Đoàn, Thiên Đoàn, Thiên Sứ Quân Đoàn những đoàn đội đỉnh cấp thế giới này, đó chính là chịu chết."

Hoàng Dật lời nói này cũng không phải không có lý, những người chơi chức nghiệp hi hữu trong Anh Hùng Công Hội, trên căn bản đều là tội phạm trong Hoa Hồng Ngục Giam, thời gian tiến vào Thế Giới Thứ Hai quá ngắn. Mặc dù tốc độ tiến bộ của bọn họ rất nhanh. Một mực tăng lên nhanh như lưu tinh, nhưng là so với đỉnh cấp đoàn đội vẫn có chênh lệch rất lớn, cái này nhất định phải thông qua thời gian bù đắp. Lần tỷ võ đại hội này, Hoàng Dật cũng không có nắm chắc có thể để cho Anh Hùng Công Hội đoàn đội đoạt quan, thậm chí có thể tiến vào top 8 cũng đã vô cùng khó khăn.

"Cái này cần người phải hy sinh. Người không chịu hy sinh, bọn hắn dĩ nhiên

không lấy được vô địch. Người phải tự hy sinh thành tựu chính mình cho đoàn đội, giống như Đao Phong như vậy." Thi Nhân đáp, tiếp tục uống một hớp rượu, nói: "Về phần người nghĩ tăng nhanh cổ phần hóa, đây là vấn đề ý nguyện của người. Nếu như muốn nhanh chóng cổ phần hóa, lại muốn cho giá trị đánh giá cao, vậy trừ phi người có thể trong thời gian ngắn nhất làm ra loại thuyền bè có thể so sánh cùng Viễn Dương Đại Hạm, cho thấy công hội các người cũng có thực lực vượt biển mua bán, có thể chia một chén canh, như vậy còn không kém nhiều lắm. Nhưng điều này chẳng qua chỉ là chia một chén canh mà thôi, muốn so với Thái Dương công hội là hoàn toàn không thể nào, bọn hã đã chiếm cứ ưu thế đầu tiên, không chỉ có người, tất cả công hội toàn thế giới, đều rất khó ở trong thời gian ngắn đuổi theo bọn họ."

Hoàng Dật khẽ mỉm cười, đối với người khác mà nói, quả thật chỉ có thể chia một chén canh, nhưng Thái Dương công hội thật ra thì cũng chính là công hội của hã, huynh đệ chung nhà dĩ nhiên sẽ không giống nhau. Hã hoàn toàn có thể mượn Thái Dương công hội, để cho Anh Hùng Công Hội vượt biển mua bán, nhanh chóng phát triển tạo thành ngoài mặt cạnh tranh, bên trong lưng đoạn, cắn cái bánh ngọt này một miếng lớn.

"Vậy người cảm thấy như thế nào mới có thể hoàn toàn vượt qua Thái Dương công hội?" Lúc này, Tiểu Quần Quần cũng chen miệng hỏi một câu, "Mặc dù ta không biết các người đang nói cái gì, nhưng đáng vẻ giống như rất lợi hại nha."

"Không muốn cùng người khác chia một khối bánh ngọt, phương pháp tốt nhất dĩ nhiên chính là đi tìm một khối bánh ngọt mới." Thi Nhân nói qua, cười híp mắt sờ sờ đầu Tiểu Quần Quần, sau đó hã ngẩng đầu nhìn Hoàng Dật, nói: "Thật ra thì đây cũng là chuyện ta muốn nói với người. Sát Thần, ta rất coi trọng người, ta cũng rất mong đợi các người có thể nhanh chóng phát triển. Các người đi theo phía sau cái mộng của Thái Dương công hội, quả thật rất khó vượt qua bọn hã, chỉ có thể ăn phần thừa của bọn họ mà thôi, người phải đi tìm một khối bánh ngọt mới, mở ra một cái chiến trường mới. Ta cho người một cái ý kiến, đại dương mặc dù rộng lớn, nhưng có lớn nữa nghiêm nhiên cũng không sánh bằng bầu trời, người phải đem ánh mắt thả vào trên bầu trời." Nói xong, Thi Nhân

ngửa đầu, nhìn một chút bầu trời mênh mông trên đỉnh đầu.

"Bầu trời? Có ý gì?" Hoàng Dật hơi sửng sờ, sau đó cũng ngửa đầu nhìn bầu trời một chút, nhưng hắn chỉ nhìn thấy một đoàn đoàn mây trắng, không có hiệu ý tứ trong lời nói của Thi Nhân.

Lúc này, Thi Nhân từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra một xấp da dê thật dày, đưa cho Hoàng Dật, nói: "Vật này người cầm đi, ở lại trên người ta cũng vô dụng, nhưng là ở trong tay công hội các người, lại có thể phát huy ra tác dụng lớn, ta chỉ có thể giúp đến đây."

Hoàng Dật đưa tay ra, tò mò nhận lấy một xấp da dê thật dày kia trong tay Thi Nhân, mở ra nhìn.

Chỉ thấy da dê kia tựa hồ là bản thiết kế cơ khí nào đó, phía trên vẽ một đài dụng cụ kỳ quái, có khí nang, buồng lái này, súng lun lửa chứa các bộ kiện, bên cạnh mỗi một cái bộ kiện, đều dùng vòng tròn cùng đầu mũi tên ký hiệu viết ghi chú. Cả một xấp bản vẽ, đều là loại phương pháp chế tạo dụng cụ này.

Mà ở nơi này bên dưới bản vẽ này, Hoàng Dật phát hiện một hàng chữ —— bản vẽ chế tạo Viễn Dương Khinh Khí Cầu.

"Viễn Dương Khinh Khí Cầu!" Hoàng Dật nhất thời cả kinh!

Hắn đối với khinh khí cầu cũng không xa lạ, đại lục thì có, từ đại lục phương bắc chạy tới đại lục phương nam, liền có thể lựa chọn ngồi khinh khí cầu. Nhưng loại khinh khí cầu này tốc độ đi tới quá chậm, tải trọng quá nhỏ, hơn nữa thường xuyên cần dừng lại tiếp nhiên liệu.

Mà trước mắt cái xấp bản vẽ này, lại là Viễn Dương Khinh Khí Cầu, đây chính là lần đầu hắn nhìn thấy.

Thi Nhân cười nhạt, nói: "Cái Viễn Dương Khinh Khí Cầu này, là sản vật thời Viễn Cổ của Goblin kiệt xuất, người là Sát Thần, ngày đêm bận rộn, không

phải là đang luyện cấp, thì là đang tránh né đũa giết, đối với lịch sử khoa học kỹ thuật đại lục không biết cũng là bình thường. Ta là ngâm du Thi Nhân, du lịch khắp đại lục, cái bản vẽ này là ta trong lúc vô tình ở một tiểu điểm âm u trong thôn trang nhỏ xa xôi vô tình phát hiện. Đây chính là đại bảo bối, cái Viên Dương Khinh Khí Cầu này lại bất đồng với cái tiểu khinh khí cầu mà người thấy ở đại lục, Viên Dương Khinh Khí Cầu là thần tượng (thợ rèn) Goblin Thần tạo sư thời Viên Cổ phát minh ra. Tính năng của nó cực mạnh, tốc độ phi hành, khoảng cách phi hành, tải trọng các loại vượt qua xa khinh khí cầu thông thường một đoạn lớn. Có nó, người có thể bá chủ lĩnh vực trên không toàn thế giới."

Hoàng Dật hít sâu một hơi, hẳn vô cùng hiểu giá trị cái xấp bản vẽ trong tay này đến tột cùng bao lớn, thời điểm ánh mắt toàn thế giới vừa mới bắt đầu đặt ở đại dương, hẳn lại đi trước một bước, bắt đầu phát triển thế lực trên không trung, loại dẫn trước này hoàn toàn là có thể lật nghiêng lịch sử!

Đây là một khối bánh ngọt lớn hoàn toàn mới, so với Thái Dương công hội phát hiện cái bánh ngọt đó còn muốn lớn hơn!

"Tại sao người muốn đem vật quý trọng như vậy đưa cho ta?" Hoàng Dật đột nhiên hỏi, Thi Nhân hiển nhiên cũng biết giá trị loại vật phẩm này, hẳn đem vật như vậy đưa cho Hoàng Dật, nhất định là có điều cầu.

"Ta cũng không nói đưa cho người a!" Thi Nhân nhướn mày một cái, hơi mỉm cười nói: "Ta chỉ là muốn cùng người hợp tác. Ta chính là một cái tán nhân, bình sinh mơ mộng chính là du lịch đại lục, chu du khắp nơi, coi như lấy được loại bản vẽ này, cũng không có tâm tư đi tổ chức nhân thủ nghiên cứu chế tạo. Đúng lúc ta đối với người cảm thấy rất hứng thú, hơn nữa cũng có duyên gặp mặt, đối với người cũng vô cùng kính nể, cho nên ta tới tìm người hợp tác. Ta cho người cái xấp bản vẽ này, chờ sau khi người chế tạo thành công loại khinh khí cầu này, dùng nó kiếm ra tiền lời, khấu trừ tiền vốn bên ngoài của người, tiền lời ta muốn được chia phân nửa."

"Không thành vấn đề." Hoàng Dật lập tức đáp ứng. Thi Nhân nói là sau khi

khấu trừ tiền vốn, ở trên cơ sở tiền lời chia tiền, cũng là yêu cầu rất hợp lý. Không có xấp bản vẽ này của Thi Nhân, hẳn liền một nửa tiền lời đều không lấy được, đây là có tiền cùng nhau kiếm.

"Sát Thần chính là sáng khoái như vậy!" Thi Nhân nói qua, sáng lãng vỗ vỗ bả vai Hoàng Dật, nói: "Vậy các người phải gia tăng tốc độ chế tạo, cái bản vẽ này mặc dù trân quý, nhưng lại không phải là duy nhất, đây chỉ là một phân bản chép tay, chỗ khác khẳng định cũng có lưu lại bản chép tay, chẳng qua là tạm thời còn không có bị người phát hiện mà thôi, một khi bị phát hiện, vậy người liền có đối thủ cạnh tranh. Cái này giống như là Viễn Dương Đại Hạm của Thái Dương công hội vậy, bọn hăn chẳng qua là tạm thời chiếm cứ ưu thế đi trước, bây giờ các công hội đều ra sức chế tạo loại hạm thuyền vượt biển này. Ưu thế của người, cũng là thời gian, so với người khác ở trên trời bay lượn sớm hơn, muốn lũng đoạn cũng là không thể nào."

"Tốt, ta sẽ lập tức an bài nhân thủ đi toàn lực nghiên chế loại khinh khí cầu này!" Hoàng Dật nói qua, nhìn Thi Nhân, vô cùng nghiêm túc mà chân thành cảm kích nói: "Thi Nhân, đa tạ người xem trọng Miếu Sát ta, sau này có gì cần giúp đỡ, cứ gọi ta."

"Vừa đúng, trước mắt liền cần một chuyện để cho người giúp một tay." Thi Nhân ngửa đầu uống xong một ngụm rượu, cô lỏ một tiếng nói.

"Chuyện gì?" Hoàng Dật lập tức hỏi, nắm chắc hai cây Quỷ Phủ trong tay, bộ dáng tùy thời có thể đi ra chiến trường.

Thi Nhân nhún vai một cái, đem hồ lô rượu cầm trong tay trút xuống, bên trong nhiều ra mấy giọt rượu.

"Ta không có rượu, cũng không có tiền mua, người một hồi phải mua cho ta một bầu rượu mới..."